6
14-b
13

6
5 G
50

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

6. 14-b. 13

Digitized by Google

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΑ.

NONNI PANOPOLITÆ DIONYSIACA.

Bibl: Soc. Coll. Rom: Soc: Jesu

PETRI CVNÆI

ANIMADVERSIONVM LIBER.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

DANIELIS HEINSII

Diſſertatio de Nonni Dionyſiacis & ejuſdẽ Paraphraſi.

IOSEPHI SCALIGERI CONIECTANEA.

Cum vulgata verſione, & Gerarti Falkenburgi lectionibus.

LA 7 33

HANOVIÆ,
Typis Wechelianis, apud Claudium Marnium & hæredes Ioannis Aubrii.
CIƆ. IƆ. C X.

AD

NOBILISSIMOS ET AMPLISSIMOS VIROS,

D. IOANNEM AB OLDENBARNEVELT, Equeſtris dignitatis, Dominum de Tempel, Berckel, Groenevelt, Rodetiis, &c. magnum Hollandiæ Weſtfriſiæque Advocatum, & Conſiliarium principem, magnique ſigilli & archivorum Cuſtodem,

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

&

D. CORNELIVM VANDER MYLEN, *Equeſtris dignitatis, Principi à conſiliis, Academiæ Leidenſis Curatorem: & nunc Illuſtrium Ordinum ad Chriſtianiſſimum Galliæ Regem Legatum.*

NOBILISSIMI DOMINI,

POSTQVAM in Græcia olim quidam magno & excellenti ingenio viri ampliſſimis literarum monumẽtis memoriam nominis ſui conſecraſſent, factum

eſt deinde, ut poſteri ferè omnes ambitione quadam & imitādi ſtudio eandem quoque laudem adfectaverint. ita enim induſtriam ſinguli ſuam amabant, nihil ut antea dictum eſſet, quod non & rectè à ſe quoque, & copioſe dici poſſe exiſtimarent. Quare, omiſſis cæteris rebus, ad hanc ſcribendi operam omne ſtudium ſuum curamque converterūt: neque quiſquam fuit, qui non aliquod otii ſui munus reliquerit, quod publico tereretur uſu. Certè in ſapientiæ quidem doctrina, poſt primos illos & præſtantiſſimos magiſtros, multi ejuſdem æmuli rationis quum multa ſcriberent, eadem omnino tradere coacti ſunt. quorum infinitos libros nullæ nunc bibliothecæ caperent,
niſi

niſi fati quædam vis magnam eorum partem abſumpſiſſet. Inter Poëtas verò, qui longè ſunt è doctis antiquiſſimi, ex quo Homerus ſemel cogitationes ſuas & ſomnia ſcriptis mandavit, propemodū decimus quiſque carmina finxit, & jam immane vitiū erat nihil hujuſmodi extruſiſſe. Sed tandem magis gliſcere cœpit hæc libido, & quaſi impudentiæ ludus quidam factus fuit. Nā & pueros pariter, & patres in tricliniis prurigo aliqua hujuſmodi inceſſebat: ac ne inter cœnandum quidem illis defuit, quod dictarent. Hæc quum hunc ad modum perpetuò cogitarem, etſi ſciebam, quæ aut inventa à veteribus, aut ab iiſdem illuſtrata erant, omnia à noſtris quoque hac ætate &

inveniri poſſe ſapienter, & illuſtrari accuratè: tamen toties ea, quæ ante jam acta erant, agere, & in iiſdem ſemper rebus vires ac ingeniũ conterere, hominum quorundam eſſe putabam intemperanter abutentium & otio & litteris. Non videbatur tamen tam iniquè nobiſcum cõparatum, ut, quia ſerò nati ſumus, idcircò nobis torpore quodam & deſidia quieſcendum eſſet. nam & magno animo à pleriſque nunc ſtudia illius veræ elegantiſque doctrinæ coluntur, & nuper progreſſio admirabilis, incredibiliſque curſus ad omnem excellentiam factus eſt. Sed quum iis, qui in ſcribendo operam ſumunt, ex duobus alterum animo proponẽdum ſit, ſive ut condant aliquid,

quod

quod ad inventionis laudem refertur, ſive ut in aliorum ſcriptis excutiant ſingula, quod ad judicandi pertinet ſubtilitatem: quoniam illud quidem à priſcis omnibus ſic occupatum eſt, ut nulla ejus pars inculta ac deſerta manſerit; quod ſecundum erât, reſtat ut animo liberrimo, nullis certis deſtinatiſque ſententiis addicti, quid ſit in cujuſque ſcriptis maxime probandum, quidque reprehẽſione dignum, requiramus. Eſt quidem ſumma majeſtas veterum, magnum nomen, inſignis eminentia, quam & veneramur omnes, & ſuſpicimus; ſed fuerunt nihilo minus etiam inter hos nõ pauci, qui ne parum multa ſciviſſe viderentur, ea conquæſiverunt, quæ neque diſponere ipſi, ne-

que illuſtrare poterãt. Quippe magna mentis cæcitate, quum quædã præclara etiam cuperent, eaque neſcirent nec ubi, nec qualia eſſent, in ſumma inanitate verſabantur, neque ullum veræ gloriæ decus meriti fuerunt. Quare horum errores exagitare, ineptias arguere, ambitionem detegere, primum eſt quod eruditis ſeculi noſtri hominibus relinquitur. Enimvero neminem nos eximium habere decet, quum nemo illorũ quiſquam ad ſcribendum animum appulerit, quin ita pararet ſeſe, nullius ut judicis acumen metuerer. Præclara quędam & prope divina res eſt hęc judiciorum contentio: ſed quam hodie tamen malè damnat converſus pollex imperiti vulgi, tum & in hac ipſâ erudito-

ditorum familiâ ſunt quidam nimium religioſi, qui ea mirãtur omnia, quæ tẽporibus ſuis jam multò antè defuncta vident. ubiq; enim redeũt ad faſtos, ac virtutem annis æſtimant: & ſi fortè aliquod carioſum volumen in manus illorum venerit, defixis oculis ſtatim corpore & animo torpent. Horum judicium ſi mihi pertimeſcendum ſit, conſilium mutabo. ſin eſt, ut ultrò etiam iſtam invidiã depoſcere erectis animis liceat, non committam ut ſperare potius horum favorem, quàm exemplum maximorũ quorundam ſequi virorum videar, qui hoc tempore interclufum hunc libertatis uſum nobis aperiunt, & univerſis quaſi ſignũ aliquod erigunt quotidie ad benè de omni li-
 tera-

teratura ſperandum. Atque aliàs quidem alia dandi locus erit, & fortaſſe majora: nunc mihi pretium operæ videbatur in Nonnum hūc, hominem Ægyptium quidem, ſed tamen Dionyſiacis Græcè à ſe ſcriptis nobilitatum, aliquantiſper cēſuram exercere. Quum enim jam dudum principes ingenii & doctrinę Angelus Politianus, Marcus Antonius Muretus, ac ferè cæteri omnes nō aliter de hoc, quàm de ſummo & pręſtantiſſimo ſcriptore ſentirent, contra oſtendēdum fuit neque tanta rerum cognitione eum abundaſſe, &, ut alia omnia ſuperfuerint, tamen uſum dicendi pariter & imitandi peritiam ei defuiſſe. Quod ſanè non ideo à me factum eſt, ut eorum opinioni adverſarer,
quos

quos ſuperiore ſeculo fama & omnium conſenſus in ſublimi poſuit: ſed quia ſciebam in toto hoc genere non tam auctoritatis, quã rationum momenta quærenda eſſe. Errant enim vehementer, qui id modò habent ratum, quod ab eo, quẽ probant, judicatum vident: & veriſſimum eſt, non itidem hîc, ſicut in comitiis, ſuffragia numerari. Cæterum vobis, NOBILISSIMI DOMINI, hæc, qualiacunque ſint, dicanda cenſui, ut à tanto ſplẽdore veſtro lucem, à tanta magnitudine pondus aliquod acciperẽt. Eſt enim profectò ſumma dignitas veſtra, quæ in omnium ore, & oculis, & animo ſedet. Quare quicunque hæc viderit, maxima eſſe putabit, quæ illuſtri iſto titulo circũferuntur.

AD

NOBILISSIMOS ET AMPLISSIMOS VIROS,

D. IOANNEM AB OLDENBARNEVELT, Equeſtris dignitatis, Dominum de Tempel, Berckel, Groenevelt, Rodeiiis, &c. magnum Hollandiæ Weſtfriſiæque Advocatum, & Conſiliarium principem, magnique ſigilli & archivorum Cuſtodem.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

&

D. CORNELIVM VANDER MYLEN, *Equeſtris dignitatis, Principi à conſiliis, Academiæ Leidenſis Curatorem: & nunc Illuſtrium Ordinum ad Chriſtianiſſimum Galliæ Regem Legatum.*

NOBILISSIMI DOMINI,

POSTQVAM in Græcia olim quidam magno & excellenti ingenio viri ampliſſimis literarum monumētis memoriam nominis ſui conſecraſſent, factum

eſt deinde, ut poſteri ferè omnes ambitione quadam & imitādi ſtudio eandem quoque laudem adfectaverint. ita enim induſtriam ſinguli ſuam amabant, nihil ut antea dictum eſſet, quod non & rectè à ſe quoque, & copioſe dici poſſe exiſtimarent. Quare, omiſſis cæteris rebus, ad hanc ſcribendi operam omne ſtudium ſuum curamque converterūt: neque quiſquam fuit, qui non aliquod otii ſui munus reliquerit, quod publico tereretur uſu. Certè in ſapientiæ quidem doctrina, poſt primos illos & præſtantiſſimos magiſtros, multi ejuſdem æmuli rationis quum multa ſcriberent, eadem omnino tradere coacti ſunt. quorum infinitos libros nullæ nunc bibliothecæ caperent,
niſi

niſi fati quædam vis magnam eorum partem abſumpſiſſet. Inter Poëtas verò, qui longè ſunt è doctis antiquiſſimi, ex quo Homerus ſemel cogitationes ſuas & ſomnia ſcriptis mandavit, propemodũ decimus quiſque carmina finxit, & jam immane vitiũ erat nihil hujuſmodi extruſiſſe. Sed tandem magis gliſcere cœpit hæc libido, & quaſi impudentiæ ludus quidam factus fuit. Nã & pueros pariter, & patres in tricliniis prurigo aliqua hujuſmodi inceſſebat: ac ne inter cœnandum quidem illis defuit, quod dictarent. Hæc quum hunc ad modum perpetuò cogitarem, etſi ſciebam, quæ aut inventa à veteribus, aut ab iiſdem illuſtrata erant, omnia à noſtris quoque hac ætate &

inveniri poſſe ſapienter, & illuſtrari accuratè: tamen toties ea, quæ ante jam acta erant, agere, & in iiſdem ſemper rebus vires ac ingeniũ conterere, hominum quorundam eſſe putabam intemperanter abutentium & otio & litteris. Non videbatur tamen tam iniquè nobiſcum cõparatum, ut, quia ſerò nati ſumus, idcircò nobis torpore quodam & deſidia quieſcendum eſſet. nam & magno animo à pleriſque nunc ſtudia illius veræ elegantiſque doctrinæ coluntur, & nuper progreſſio admirabilis, incredibiliſque curſus ad omnem excellentiam factus eſt. Sed quum iis, qui in ſcribendo operam ſumunt, ex duobus alterum animo proponẽdum ſit, ſive ut condant aliquid,

quod

quod ad inventionis laudem refertur, ſive ut in aliorum ſcriptis excutiant ſingula, quod ad judicandi pertinet ſubtilitatem: quoniam illud quidem à priſcis omnibus ſic occupatum eſt, ut nulla ejus pars inculta ac deſerta manſerit; quod ſecundum erát, reſtat ut animo liberrimo, nullis certis deſtinatiſque ſententiis addicti, quid ſit in cujuſque ſcriptis maxime probandum, quidque reprehēſione dignum, requiramus. Eſt quidem ſumma majeſtas veterum, magnum nomen, inſignis eminentia, quam & veneramur omnes, & ſuſpicimus; ſed fuerunt nihilo minus etiam inter hos nō pauci, qui ne parum multa ſciviſſe viderentur, ea conquæſiverunt, quæ neque diſponere ipſi, ne-

que illuſtrare poterāt. Quippe magna mentis cæcitate, quum quædā præclara etiam cuperent, eaque neſcirent nec ubi, nec qualia eſſent, in ſumma inanitate verſabantur, neque ullum veræ gloriæ decus meriti fuerunt. Quare horum errores exagitare, ineptias arguere, ambitionem detegere, primum eſt quod eruditis ſeculi noſtri hominibus relinquitur. Enimvero neminem nos eximium habere decet, quum nemo illorū quiſquam ad ſcribendum animum appulerit, quin ita pararet ſeſe, nullius ut judicis acumen metueret. Præclara quędam & prope divina res eſt hęc judiciorum contentio: ſed quam hodie tamen malè damnat converſus pollex imperiti vulgi, tum & in hac ipſâ erudito-

ditorum familiâ ſunt quidam nimium religioſi, qui ea mirãtur omnia, quæ tẽporibus ſuis jam multò antè defuncta vident. ubiq; enim redeũt ad faſtos, ac virtutem annis æſtimant: & ſi forte aliquod carioſum volumen in manus illorum venerit, defixis oculis ſtatim corpore & animo torpent. Horum judicium ſi mihi pertimeſcendum ſit, conſilium mutabo. ſin eſt, ut ultrò etiam iſtam invidiã depoſcere erectis animis liceat, non committam ut ſperare potius horum favorem, quàm exemplum maximorũ quorundam ſequi virorum videar, qui hoc tempore interclusum hunc libertatis uſum nobis aperiunt, & univerſis quaſi ſignũ aliquod erigunt quotidie ad benè de omni li-

teratura ſperandum. Atque aliàs quidem alia dandi locus erit,& fortaſſe majora: nunc mihi pretium operæ videbatur in Nonnum hũc, hominem Ægyptium quidem, ſed tamen Dionyſiacis Græcè à ſe ſcriptis nobilitatum,aliquantiſper cẽſuram exercere. Quum enim jam dudum principes ingenii & doctrinę Angelus Politianus, Marcus Antonius Muretus, ac ferè cæteri omnes nõ aliter de hoc, quàm de ſummo & pręſtantiſſimo ſcriptore ſentirent, contra oſtendẽdum fuit neque tanta rerum cognitione eum abundaſſe, &, ut alia omnia ſuperfuerint, tamen uſum dicendi pariter & imitandi peritiam ei defuiſſe. Quod ſanè non ideo à me factum eſt, ut eorum opinioni adverſarer,

quos

quos ſuperiore ſeculo fama & omnium conſenſus in ſublimi poſuit: ſed quia ſciebam in toto hoc genere non tam auctoritatis, quã rationum momenta quærenda eſſe. Errant enim vehementer, qui id modò habent ratum, quod ab eo, quẽ probant, judicatum vident: & veriſſimum eſt, non itidem hîc, ſicut in comitiis, ſuffragia numerari. Cæterum vobis, NOBILISSIMI DOMINI, hæc, qualiacunque ſint, dicanda cenſui, ut à tanto ſplẽdore veſtro lucem, à tanta magnitudine pondus aliquod acciperẽt. Eſt enim profectò ſumma dignitas veſtra, quæ in omnium ore, & oculis, & animo ſedet. Quare quicunque hæc viderit, maxima eſſe putabit, quæ illuſtri iſto titulo circũferuntur.

tur. Ac te quidem ut compellē, ampliſſime virorum, magnum Bataviȩ columen: es tu ille, de cujus nomine nemo cogitare poterit, quin ſimul excelſa omnia, ampla, auguſta ei occurrant. Virtutes tuæ ubique in pace, & in bello ſpectatȩ neque numerari univerſæ poſſunt, quia fine carent: & ſingulæ ſunt omni prædicatione majores, quia plus quàm humanæ vidētur. Quare qui de his pauca dixerit, ingenii ſui culpam deteget; qui multa, aliquid tamē relinquet ſemper, quod addendum ſit. Illud breve eſt, ſed maximū: Rempublicam hanc pulcherrimam, florentiſſimam, potētiſſimamque tuis conſiliis, tua prudētia & cura diu ſtabilitam fuiſſe: quæ etiam nunc quoque præſidio tuo

tuo firmari, tuiſq; humeris attolli ſe quotidie & augeſcere fatetur. Tu verò, MYLI nobiliſſime, tanti hujus ſoceri magne gener, in hujus te ſocietatem gloriæ offers. Quum enim multos viros ſummos naturæ & ingenii præſtantia ſuperares, paucorum tamē præmium tuliſti. Nā & invictiſſimus Princeps quanti te faceret, oſtendit, poſtquam te in Conſiliariorum ſuorum numerū adlegit: & illuſtres Ordines, quū Academiæ celeberrimę protectorē te & patrem feciſſent, quaſi non ſatis multa tribuiſſe ſe tibi crederēt, meritò poſtea legationem tibi primò ad Remp. Venetam, nunc verò etiam ad Chriſtianiſſimum Galliæ regem detulerunt. Quę cū ita ſint, NOBILISSIMI VIRI, etſi ma-

gna vobis impoſita eſt graviſſimarū rerum moles, quam ſumma cū laude veſtra, & omnium penè gentium admiratione ſuſtinetis, tamē quando jam hoc ſemel ampliſſimum vobis pulcherrimumq; duxiſtis, multorum ſuſcipere patrocinium, auſus ſum has lucubrationes in ſinu veſtro reponere, ut & foveretis eas, & me ſtudio veſtro ac benivolentia dignaremini.

N. V.

addictiſſimus

Petrus Cunæus.

DANIELIS HEINSII
In PETRI CVNÆI Animadverſiones
epigramma.

Prælia, quæ geßit mediis Iove natus in Indis,
Dum Satyri cingunt Baſſarideſque latus,
Ardua Niligenæ celebrarunt carmina Nonni,
Sed vini domino non aliena Deo.
Fertur, &, ut vêtis diſcordibus acta phaſelus,
Per medias plenus numine tendit aquas;
Aut qui cornigeri percuſſus flore Lyæi
Per ſcopulos & per culmina raptus abit.
Qui Satyros rapuit, rapuit calor ille poëtam,
Et tumidum vatem concita Mænas habet.
Vidit & incerto trepidantem plurima paſſu
Cunæi doluit mens generoſa mei:
Direxitque manu, ſanuſque oſtendit eunti
Quam ratio ſuadet vatibus ire viam.
Hunc Phœbus rapuit, Bacchi rapit impetus illũ:
Sobrius hic, vix non ebrius ille fuit.

Digitized by Google

ΓΕΡΑΡΤΟΥ ΦΑΛΚΕ ΓΕΙΟΥ ΝΕΟΜΑΓΕΩΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

α Ὦ Ἄνα μουσοπόλων, ὦ ποικιλόμυθε ποιητὰ
Νόνιε, πόθεν Φλάνδρην ἦλθες ἐϋκτιμένην;
ε Παιὸς ἐμοὶ πατρὶς πολυλήιος. ἐν δὲ Τάραντι
Ἐσθλὸς ἀνὴρ πείραζέ με κτεάτεσσιν ἑοῖς.
α Τίς πέλε; ε Παννονίης ὁ πολύτεχνος ἀστὸς ἀρούρης
Σαμβοῦκος, πάντων ὅρμος ἀοιδοπόλων.
Ὅστις ἐς ἡμετέρην ἔθεν ἵλαον ὄμμα τιταίνων
Δουλοσύνην, λῦσεν δεσποτέοντι πόρε.
Καὶ γὰρ ἐγὼ αἰδεστὸς πελόμην τότε δοῦλος ἀμούσου,
Μηδεμίην βόσκων ἐλπίδ' ἐλευθερίης.
α Εἰπὲ πόσου πείραζε; ε πλέον ἀργυρίου πισύρων μνῶν
κ' αὐτός μ' εἰς Φλάνδρην πέμψ' ἑλικωνιάδα.
α Τίς σ' ὂν ἐλευθερίης μαλακὸν σ' ἔνδυσε χιτῶνα;
ε Πλαντῖνος, δοῖεν τῷ καλὰ πάντα θεοί.
α Χαίρετε Νονιάδες μοῦσαι, φίλον ἦτορ Ὁμήρου
πλῆσον ἐμοῦ μολπῆς οἶκον ἅπαντα τεῆς.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙ-του Προοίμιον, ἢ Ἐπιγραφαὶ τῶν Διονυσιακῶν.

α΄ Πρῶτον ἔχει Κρονίωνα † κερασφόρον ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ παλάμαις Τυφῶνος ἀρασσομένων πόλον ἄστρων.
β΄ Δεύτερον ἀστροφόροιτον ἔχει Τυφῶνος Ἐνυώ,
Καὶ στροπίην, καὶ ἄεθλα Διός, καὶ κόσμον Ὀλύμπου.
γ΄ Ἐν τριτάτῳ μάστευε πολύπλανον ὁλκάδα Κάδμου,
Ἠλέκτρης τε μέλαθρα, φιλοξείνου τε τραπέζης.
δ΄ Ἰχθυόεν δὲ τέταρτον ὕπερ πόντοιο νοήσεις
Ἁρμονίην πλώουσαν ὁμόστολον ἥλικα Κάδμῳ.
ε΄ Πέμπτον ἔπι σκοπίαζε, καὶ Ἀκταίωνα νοήσεις,
Τὸν κεμὰς οὐκ ὤδινε κυνοσσόα νεβρὸν ἀλήτην.
ς΄ Δίζεο θέσκελον ἕκτον, ὅπῃ Ζαγρῆα γεραίρων
Γαίης ἕδρανα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς.
ζ΄ Ἕβδομον ἱκεσίην πολιοῦ Αἰῶνος ἀείδει,
Καὶ Σεμέλην, καὶ ἔρωτα Διός, καὶ φάεινον εὐνήν.
η΄ Ὄγδοον αἰολόμυθον ἔχει φόνον ἄγγελον Ἥρης,
Καὶ Σεμέλης πυρόεντα γάμον καὶ Ζῆνα φονῆα.
θ΄ Εἰς ἔνατον σκοπίαζε, καὶ ἴχνια ῥέα Μαίης,
Θυγατέρας τε Λάμου, καὶ μύστιδα, καὶ δόμον Ἰνοῦς.
ι΄ Καὶ δεκάτῳ μανίην Ἀθαμαντίδα, καὶ δρόμον Ἰνοῦς.
Πῶς φύγεν εἰς ἁλὸς οἶδμα σὺν ἀρτιτόκῳ Μελικέρτῃ.
ια΄ Ἑνδέκατον δὲ δόκευε, καὶ ἱμερόεντα νοήσεις
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἅρπαγι ταύρῳ.
ιβ΄ Δωδεκάτῳ φρένα τέρψον, ὅπῃ νέον αἶθος ἐρώτων,
Ἄμπελος εἶδος ἀνῆκεν ἐς ἀμπελόεσσαν ὀπώρην.
ιγ΄ Ἐν τρεισκαιδεκάτῳ στρατιὴν νήριθμον ἐνίψω,
Καὶ προμάχους ἥρωας ἀγειρομένους Διονύσῳ.
ιδ΄ Ἐς δέκατον δὲ τέταρτον ἔχε φρένα, κεῖθι κορύσσει
Δαιμονίην στίχα πᾶσαν ἐς Ἰνδικὸν Ἄρεα Ῥείη.

ιε΄ Πέμ-

NONNI PANOPOLITÆ
PROOEMION ſiue INSCRIPTIONES DIONYSIACORVM.

PRimus habet Saturnium cornigerũ raptorẽ Nymphę,
Et manibus Typhonis, diſcerptum polum aſtrorum.
Secundus in aſtris geſtum habet Typhonis prælium
Et fulmẽ, & pmia certaminis Iouis, & comeſſationẽ Olympi.
In tertio inquire multum errantem nauem Cadmi,
Et Electræ atria, & hoſpitalitatem menſæ.
Excutiens autem quartum in mari cognoſces,
Harmoniam nauigantem comitem, coæuam Cadmo.
Quintum adhuc inſpice, & Actæonem cognoſces,
Quẽ cerua nõ peperit a canibus diſcerptũ ceruũ errabũdũ.
Inquire diuinum ſextum, vbi Zagreum venerans
Terræ fundamenta omnia inundauit pluuius Iupiter.
Septimus ſupplicem canitiem Æonis canit,
Et Semelen, & amorem Iouis, & furtiuum concubitum.
Octauus doloſam habet cædem horribilem Iunonis,
Et Semeles flammeas nuptias, & Iouem homicidam.
Nonum intuere, & videbis filium Maiæ,
Filiasq; Lami, & ſacerdotem, & domum Inûs.
Et decimo furorem Athamanticum, & curſum Inûs.
Quomodo fugerit in maris fluctus, cũ iam nato Melicertâ.
Vndecimum vero obſerua, & deſiderabilem cognoſces
Ampelum ab homicidâ geſtatum rapaci tauro.
Duodecimo mentem oblecta, vbi nouus flos amorum
Ampelus formam tranſmiſit in vitiferũ fructũ autumnalẽ.
In decimo tertio exercitum innumerabilem dicam.
Et anteſignanos heroas adglomeratos Baccho.
In decimum quartum mentem intende vbi armat
Diuinam aciem omnem in Indicum Martem Rhea.

ιε' Πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ βελαρηὼ Νίκαιαν ἀείσω,
Θηροφόνον ῥοδόπηχυν ἀπειλήτειραν ἐρώτων.
ιϛ' Ἕκτῳ καὶ δεκάτῳ γαμίην Νίκαιαν ἀείδω,
Εὐνέτιν ὑπνώουσαν ἀκοιμήτου Διονύσου.
ιζ' Ἑβδομάτῳ δεκάτῳ παραπάχιον Ἄρεα μέλπω,
Καὶ ῥόον οἰνωθέντα μελισταγέος ποταμοῖο.
ιη' Ὀκτωκαιδεκάτῳ Στάφυλος καὶ Βότρυς ἰαίνει,
Εἰς θαλίην καλέοντες ὀρειδρόμον υἷα Θυώνης.
ιθ' Ἐννεακαιδεκάτῳ Σταφύλου περὶ τύμβον ἐγείρει,
Βάκχος ἐπὶ Κρητῆρι θυώδεϊ τερπνὸν ἀγῶνα.
κ' Εἰκοστὸν μεθέπει φονίου βουπλῆγα Λυκούργου,
Εἰς βυθὸν ἰχθυόεντα διωκομένου Διονύσου.
κα' Εἰκοστὸν πρῶτον ἔχει χόλον Ἐννοσιγαίου,
Καὶ μόθον Ἀμβροσίης ῥηξήνορα, καὶ λόχον Ἰνδῶν.
μόθον. κβ' Δεύτερον εἰκοστὸν Βρομίου † μόχθον ἔργα τε μέλπει,
Αἰακὸς ὅσσα τέλεσσε καὶ ἐν πεδίῳ, καὶ Ὑδάσπῃ.
κγ' Εἰκοστῷ τριτάτῳ πεπερημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
Καὶ κλόνον ὑδατόεντα, καὶ αἰθαλόεντα λιγαίνω.
κδ' Εἰκοστὸν δὲ τέταρτον ἔχει γόον ἄσπετον Ἰνδῶν,
Κερκίδα τ' ἰσοπόνοιο, καὶ ἠλακάτην Ἀφροδίτης.
κε' Εἰκοστὸν καὶ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα,
Καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐς ἠνορέην Διονύσου.
κϛ' Εἰκοστὸν λάχεν ἕκτον ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης,
Καὶ ποταμῷ ἐξεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.
κζ' Ἕβδομον εἰκοστὸν μεθέπει στίχας, ἧχι Κρονίων
Εἰς μόθον ὁπλίζει Βρομίῳ ναετῆρας Ὀλύμπου.
κη' Εἰκοστὸν σκοπίαζε καὶ ὄγδοον, ὁππόθι πολλὴν
Κυκλώπων πυρίεσσαν ἰσοθρήσειας Ἐνυώ.
κθ' Εἰκοστῷ δ' ἐνάτῳ πολέμων ἀποχάζεται Ἄρης,
Οἷα περ εἰς γάμον ἄλλον ἐπειγομένης Κυθερείης.
λ' Ἐν δὲ τριηκοστῷ μετὰ νέρτερον οἶκον ἀνάγκης
Τέκταφον Εὐρυμέδαν δεδαϊγμένον ἀμφὶ δὲ πέμπει.
λα' Ἐν δὲ τριηκοστῷ πρώτῳ μειλίσσεται Ἥρη

Ὕπνου

Quinto & decimo fortem Nicæam canam.
Occidētē feras, roſeos habentē lacertos interminatricē amo-
Sexto & decimo nuptialem Nicæam cano. *(rum.*
Coniugem dormientem vigilantis Bacchi:
Septimo decimo truculentum Martem cano
Et fluxum in vinum mutatum melliflui fluuii.
Decimo octauo Staphylus & Botrus venit
In conuiuiū vocantes in montibus currentem filiū Semeles.
Decimonono Staphyli circa tumulum excitat,
Bacchus Cratere iucundi odoris iucundum certamen.
Vigeſimus perſequitur cruentis furorem Lycurgi,
In profundum piſcibus abundans præcipitato Baccho.
Vigeſimus primus continet iram Neptuni
Et prælium Ambroſiæ forte, & agmen Indorum.
Secundum vigeſimum Bacchi prælia & facinora canit
Ad acui quæcunq; perpetrauit & in terra & Hydaſpi.
Vigeſimo tertio traiectum Indicum Hydaſpin
Et pugnam marinam, & ardentem deſcribo.
Vigeſimus quartus habet luctum immenſum Indorum,
Et radium textricis & lanam Veneris.
Vigeſimus quintus habet Perſei certamen,
Et iudicium Herculis cum fortitudine Bacchi.
Vigeſimus ſextus habet doloſam imaginem Mineruæ,
Et validum, tumultū excitātem collectorū claſſē Indorum.
Septimus vigeſimus ſubtexit acies, vbi Saturnius
In prælium armat Baccho incolas cœli.
Vigeſimum aſpice & octauum, vbi multam
Cyclopum ardentem intuearis pugnam.
Vicesimo nono à pugnis recedit Mars,
Vtpote in concubitum alterum ſollicitatā Venere.
In triceſimo ad infernam domum neceſſitatis
Tectaphum Eurymedon dilaniatum tranſmittit.
In triceſimo primo mitigat Iuno

 ſomno

Ὕπνον ἐπὶ Κρονίδην, καὶ Περσεφόνην ἐπὶ Βάκχῳ.
λβ' Ἐν δὲ τριηκοστῷ καὶ δευτέρῳ εἰσὶ κυδοιμοί,
Καὶ Διὸς ὑπναλέοιο λέχος, καὶ λύσσα Λυαίου.
λγ' Ἐν δὲ τριηκοστῷ τριτάτῳ Μορρῆα δαμάζει
Φλέξας θοῦρος ἔρως ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης·
λδ' Κτεινομέναις ἑκάτερθε τριηκοστοῖο τετάρτου
Δηριάδης Βάκχῃσι κορύσσεται ἔνδοθι πύργων.
λε' Μορρέος ἐχθρὸν ἔρωτα τριηκοστῷ ἐνὶ πέμπτῳ
Δίζεο, Βασσαρίδων τε φόνον, καὶ Ἄρεα γυναικῶν.
λς' Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἕκτῳ μετὰ κύματα λύσσης
Βάκχος Δηριάδῃ κορύσσεται, εἶδος ἀμείβων.
λζ' Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ἕβδομον εἵνεκα νίκης
Ἀνδράσιν ἀθλοφόροις ἐπιτύμβιοί εἰσιν ἀγῶνες.
λη' Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ὄγδοον αἴθοπι λαῷ,
Δειλαίου Φαέθοντος ἔχεις μόθον ἡνιοχῆος.
λθ' Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἐνάτῳ μετὰ κύματα λύσσης
Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.
μ' Τεσσαρακοστὸν ἔχει δεδαϊγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Παρ δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο πατρίδα Κάδμου.
μα' Πρῶτον τεσσαρακοστὸν ἔχει πόθεν ὕει Μύρρης
Ἄλλην Κύπριν ἔτικτεν Ἀμυμώνην Ἀφροδίτη.
μβ' Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ δεύτερον, ἧχι λιγαίνω
Βάκχου τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἵμερον Ἐννοσιγαίου.
μγ' Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐπὶ τρίτον, ὁππόθι μέλπω
Ἄρεα κυματόεντα, καὶ ὀμπνήεσσαν Ἐνυώ.
μδ' Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ τέτρατον, ἧχι γυναῖκας
Δέρκεο μαινομένας, καὶ Πένθεος ὄγκον ἀπειλῆς.
με' Πέμπτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ἧχι νοήσεις
μς' Πενθέος ἄκρα κάρηνα, καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην.
μζ' Ἔρχεο τεσσαρακοστὸν ἐς ἕβδομον, ὁππόθι Περσεὺς,
Καὶ μόρος Ἰκαρίοιο, καὶ ἀβροχίτων Ἀριάδνη.
μη' Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα γιγάντων,
Παλλήνην τε δόκευε, καὶ ὑπναλέης τόκον Αὔρης.

Somno Iouem, & Proſerpinam Baccho.
In triceſimo & Secundo ſunt tumultus,
Et Iouis ſomno oppreſſi lectus & Rabies Lyæi.
In triceſimo tertio Morrhea domat
Comburens libidinoſus amor ob formoſitatē Chalchomedea.
Occiſis vtrinq; triceſimo quarto
Deriades Bacchis armatur, intra turres (a. vrbem)
Morrhei hoſtilem amorem triceſimo in quinto
Quære Baſſaridumq; cædem & Martem mulierum.
In triceſimo ſexto poſt fluctus furoris
Bacchus Deriade armatur, formam tranſmutans.
Vbi triceſimus eſt ſeptimus ob victoriam
Viris præmia referentibus funebria inſtituūtur certamina.
Vbi triceſimus eſt octauus nigricanti populo
Infelicis Phaethontis habes mortem aurigæ.
In triceſimo nono poſt fluctus conflictus
Deriadem fugientem igne cōbuſtorū claſſem Indorum.
Quadrageſimus habet dilaniatum principem Indorum.
Apud Tyrum verò Dionyſus ingreſſus eſt patriam Cadmi.
Primus quadrageſimus continet amorem Filio Myrrhæ
Aliam Venerem peperit Amymonem Venus.
Quadrageſimum contexui primum, vbi cano
Bacchi dulcem amorem & deſiderium Neptuni.
Perquire quadrageſimum adhuc tertium vbi cano
Martem fluctuantem, & vitiferam Bellonam.
Quadrageſimum contexui quartum, vbi mulieres
Intuere furentes, & Penthei faſtum minarum.
Quintum quadrageſimum vide vlterius, vbi cognoſces
Penthei altos vertices, & natum occidentem Agauen.
Accede ad quadrageſimum ſeptimum, vbi Perſeus,
Et mors Icarii, & mollem veſtem habens Ariadne.
Inquire in quadrageſimo octauo ſanguinem Gigantum
Pallenemq; intuere, & ſomnolentæ filium Auræ.

ΝΟΝΝΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Α΄.

Εἶπε θεὰ Κρονίδαο διάκτορον αἴθοπος αὐγῆς,
Νυμφιδίῳ σπινθῆρι λεχώϊον ἆσθμα κεραυνοῦ,
Καὶ στεροπὴν Σεμέλης θαλαμηπόλον· εἰπὲ δὲ φύτλην
Βάκχου δισσοτόκοιο, τὸν ἐκ πυρὸς ὑγρὸν ἀείρας
Ζεὺς βρέφος ἡμιτέλεστον ἀμαιεύτοιο τεκούσης,
Φειδομέναις παλάμῃσι τομὴν μηροῖο χαράξας,
Ἄρσενι γαστρὶ λόχευσε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εὖ εἰδὼς τόκον ἄλλον, ἐπεὶ γονόεντι καρήνῳ
Ὃς πάρος ἔγκυον ἄπιστον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ,
Τεύχεσιν ἀστράπτουσαν ἀνηκόντιζεν Ἀθήνην.
Ἄξατέ μοι νάρθηκα, τινάξατε κύμβαλα Μοῦσαι,
Καὶ παλάμῃ δότε θύρσον ἀειδομένου Διονύσου·
Ἀλλὰ χοροῦ ψαύοντα Φάρῳ παρὰ γείτονι νήσῳ,
Στήσατέ μοι Πρωτῆα πολύτροπον, ὄφρα φανείη
Ποικίλον εἶδος ἔχων, ἐπεὶ ποικίλον ὕμνον ἀράσσω·
Εἰ γὰρ ἐφερπύσσειε δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
Μέλψω θεῖον ἄεθλον, ὅπῃ κισσώδεϊ θύρσῳ
Φρικτὰ δρακοντοκόμων ἐδάϊζε φῦλα Γιγάντων·
Εἰ δὲ λέων φρίξειεν ἐπαυχενίην τρίχα σείων,
Βάκχον ἀνευάξω βλοσυρῆς ἐπὶ πήχεϊ Ῥείης,
Μαζὸν ὑποκλέπτοντα λεοντοβότοιο θεαίνης·
Εἰ δὲ θυελλήεντι μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν
Πόρδαλις αἴξῃ πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
Ὑμνήσω Διὸς υἷα, πόθεν γένος ἔκτανεν Ἰνδῶν,

Πορδαλίων

NONNI PANOPOLITÆ DIONYSIACORVM

LIBER PRIMVS.

Dic Dea Saturnii nuncium ardentis fulgoris,
Sponſali ſcintillâ obſtetricantẽ ſtatũ fulminis,
Et fulgur Semelæ cubicularium. Dic vero ge- Propoſitio operis.
ner tionem
Bacchi bis geniti, quẽ ex igne humidũ tollens
Iupiter infantem imperfectum obſtetrice carentis matris
Parce tangentibus manibus ſectionem in fæmore ſignans
Virili ventre peperit pater & veneranda mater.
Benerecordatus alterius partus, poſtquam grauido capite,
Vt prius tumorem incredibilem habens fœto in capite
Armis fulgentem emiſit Mineruam.
Ferte mihi ferulam, agitate cymbala Muſæ,
Et manu date thyrſum decantati Dionyſi.
Sed & chorum contingentem Pharo vicinâ in inſulâ
Statuite mihi Protea verſatilem, vt appareat
Variam figuram habens cum varium hymnum pulſô.
Si enim arrepſerit Draco in circulum inuolutus tractu,
Canam diuina præmia, vbi hederaceo thyrſo
Horribile draconũ cômas habentiũ dilaniauit gen⁹ Gigãtũ.
Si vero leo infremuerit in dorſo hærentem iubam quatiens
Baccho hymnum canam terribilis in cubitu Rhea,
Mamillam ſuffurantem leones paſcentis Deæ,
Si verò procelloſo ſublatus ſaltu pedum
Pardûs irruat ingenioſam formam tranſmutans,
Canam Iouis filium, quomodo genus occiderit Indorum,

Πορδαλίων ὀχέεσσι καθιππεύσας ἐλεφάντων·
Εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συὸς, ᾆσα Θυώνης
Ἀείσω ποθέοντα συοκτόνον εὔγαμον Αὔρην,
Ὀψιγόνου τριτάτοιο Κυβηλίδα μητέρα Βάκχου·
Εἰ δὲ πέλοι μιμηλὸν ὕδωρ, Διόνυσον ἀείσω,
Κόλπον ἁλὸς δύνοντα κορυσσομένοιο Λυκούργου.
Εἰ φυτὸν αἰθύσσοιτο νόθην ψιθύρισμα πετήλων,
Μνήσομαι Ἰκαρίοιο, πόθεν περὶ θυιάδι ληνῷ
Βότρυς ἁμιλλητῆρι ποδῶν ἐθλίβετο ταρσῷ·
Ἄξατέ μοι νάρθηκα Μιμαλλόνες· ὤμια δ' ἐμῷ δὲ
Νεβρίδα ποικιλόνωτον ἐθήμονος ἀντὶ χιτῶνος
Σφίγξατέ μοι στέρνοισι Μαρωνίδος ἔμπλεον ὀδμῆς
Νεκταρέης· βυθίῃ δὲ παρ' Εἰδοθέῃ καὶ Ὁμήρῳ
Φωκάων βαρὺ δέρμα φυλασσέσθω Μενελάῳ·
Εὔια μοι δότε ῥόπτρα καὶ αἰγίδας, ἡδυμελῆ δὲ
Ἄλλῳ δίθροον αὐλὸν ὀπάσσατε, μὴ καὶ ἐρείνω
Φοῖβον, ἐμῶν δονάκων γὰρ ἀναίνεται ἔμπνοον ἠχώ,
Ἐξ ὅτε Μαρσύαο θεήμαχον αὐλὸν ἐλέγξας,
Δέρμα παρηώρησε φυτῷ κολπούμενον αὔραις,
Γυμνώσας ὅλα γυῖα λιπορρίνοιο νομῆος,
Ἀλλὰ θεὰ μαστῆρος ἀλήμονος ἄρχεο Κάδμου·
Σιδονίης ποτὲ ταῦρος ἐπ' αὐχένος ὑψικέρως Ζεὺς,
Ἱμερόεν μύκημα νόθῳ μυκήσατο λαιμῷ,
Καὶ γλυκὺν εἶχε μύωπα, μετοχμάζων δὲ γυναῖκα
Κυκλώσας παλάμας περὶ γαστέρα δίζυγι δεσμῷ,
Βαιὸς ἔχων κύφιζε, καὶ ἐγλύθην ὑγρόπορος βοῦς,
Κυρτὸν ἐπισσείσας λοφίην ἐπιθήτορι κούρῃ,
Δόχμιος ὀκλάζων κεχαραγμένα νῶτα πιταίνων,
Εὐρώπην ἀνάειρε· διεσσυμένοιο δὲ ταύρου
Πλωτὸς ὄνυξ ἐχάραξε βατῆς ἁλὸς ἄψοφον ὕδωρ,
Ἴχνεσι φειδομένοισιν. ὑπὲρ πόντοιο δὲ κούρη
Δείματι παλλομένη βοέῳ ναυτίλλετο νώτῳ,
Ἀστεμφὴς, ἀδίαντος, ἰδὼν δέ μιν, ἦ τάχα φαίης

Loris ex pardalis equitans ſuper elephantos.
Si corpus ſuum ſimile fecerit formæ ſuis, filium Thyonæ
Canam deſiderantem occidentem ſuos bene nuptā Auram.
Sero nati tertii Cybeliden matrem Bacchi.
Sin vero imitando efficta aqua fuerit, Dionyſium canam
Sinum maris ſubeuntem armato Lycurgo.
Sin (ſe) arborem excitarit, falſum ſtrepitum intendens
Memorabo Icarium, quomodo ad Bacchicum torcular
Vua certatore pedum expreſſa ſit plantâ.
Ferte mihi ferulam Mimallones, in dorſo verò
Ceruinam varium dorſum habentem conſuetâ pro tunicâ
Adſtringite meo pectori Maroneo plenam vini odore
Nectareo. Profundam verò apud Idotheam & Homerum
Phocarum graue corium conſeruetur Menelao. (rò
Bacchica mihi date crepitacula, & caprinas pelles. Dulcē ve-
Alteri duplicem tibiam præbete. Ne etiam excitem
Phoebum: Mearum enim fiſtularū recuſat viuū ſonitum.
Ex quo Marſia cum Deo contendentē tibiam coarguens
Cutem extendit arbore perflatam auris.
Denudans omnia membra pelle carentis paſtoris.
Verū ô Dea, ab inquirente errabundo incipe Cadmo Narratio. principiū operis à Cadmo. Iupiter in taurum.
Sidonio cum taurus in littore altis cornibus Iupiter
Deſiderabilem mugitum falſo emûgiit gutture (lierem
Et dulcē tenuit, limis oculis aſpicientē & tranſportans mu-
Circundans manus circa ventrem duplici vinculo,
Paruus amor eleuauit, & proximus humida tranſiens bos
Curuum ſubſternens dorſum impoſita puella
Obliquè genua flectens relaxata dorſa extendens
Europam ſuſtulit. Commoto autem tauro Europa.
Natans vngula ſignauit peruii maris tacitam vndam. Iupiter taurus natat per pontum.
Veſtigiis remiſſis. In mari vero puella
Timore perculſa taurino nauigabat in dorſo
Immota, Non madefacta. Cernens vero ipſam ſane diceres

Aut

Ἢ Θέτιν, ἢ Γαλάτειαν, ἢ εὐνέτιν Ἐννοσιγαίου,
Ἢ λοφίῃ Τρίτωνος ἐφεζομένην Ἀφροδίτην·
Καὶ πλόον εἰς πόδην ἐπεθάμβεε κυανοχαίτης,
Τρίτων δ᾽ ἀστεροπῆα Διὸς μυκηθμὸν ἀκούων
Ἀντίτυπον Κρονίωνι μέλος μυκήσατο κόχλῳ,
Ἀείδων ὑμέναιον, ἀειδομένην δὲ γυναῖκα
Θαῦμα φέρων κεραοῖο, ἐπεδείκνυε Δωρίδι Νηρεύς,
Ξεῖνον ἰδὼν πλωτῆρα κερασφόρον· ἀκριβάτην δὲ
Ὁλκάδα ταῦρον ἔχουσα, βοόστολος ἔπλεεν νύμφη.
Καὶ διερῆς προμέτωπα μεταρσίου ἅλμα πορείης,
Πηδάλιον κέρας ἔσχε, καὶ ἵμερος ἔπλετο ναύτης,
Καὶ δολόεις Βορέης γαμίην δεδονημένος αὔρη,
Φᾶρος ὅλον κόλπωσε δυσιμέρος· ἀμφοτέρῳ δὲ
Ζῆλον ὑποκλέπτων ἐπεσύριζεν ἔμφανι μαζῷ,
Ὡς δ᾽ ὅτε Νηρεΐδων τις ὑπὲρ κύματα θαλάσσης
Ἑζομένη δελφῖνι χυτὴν ἀνέκοπτε γαλήνην,
Καὶ οἱ ἀειρομένη ἐλελίζετο μυδαλέη χεὶρ
Νηχομένης μίμημα, φέρων δὲ μετ᾽ ἄβροχος ἅλμης
Ἡμιφανὴς πεπόρηστο δι᾽ ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης,
Κυρτώσας ἰὰ νῶτα· διεσπύζετο δὲ πόντου
Δίπτυχος ἄκρα κέλευθα κατέγραφεν ἰχθύος οὐρή.
Ὣς ὅγε ταῦρον ἄειρε· πτοιομένοιο δὲ ταύρου
Βουκόλος αὐχένα δοῦλον Ἔρως ἐπεμάστιε κεστῷ,
Καὶ νομίην ἅτε ῥάβδον ἐπωμαδὶ τόξον ἀείρων,
Κυπριδίῃ ποίμαινε κατ᾽ [illegible] ὀπινυμφίου Ἥρης
Εἰς νόθον ὑγρὸν ἄχθην Ποσιδηΐου· αἰδομένη δὲ
Παρθενίην πόρφυρε παρηΐδα Παλλὰς ἀμήτωρ,
Ἡνίοχον Κρονίωνος ὀπιπεύουσα γυναῖκα·
Καὶ Διὸς ὑδατόεντι διεσσυμένου πόρον ὁλκῷ
Οὐ πόθον ἔσβεσε πόντος, ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὠδῖνεν ἀπ᾽ αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ.
Καὶ βοὸς ἠλιβάτοιο κυβερνήτειρα πορείης
Κούρη φόρτος ἔην καὶ ναυτίλος· εἰσορόων δὲ

Μιμηλὴν

Aut Thetin, aut Galatean, aut coniugem Neptuni
Aut dorſo Tritonis inſidentem Venerem.
Et nauigationẽ incuruis pedibus (bouis) mirabatͣ Neptunus
Triton verò fallacem Iouis mugitum audiens,
Ex aduerſo reſpondens Ioui carmen mugiebat conchâ.
Canens Hymenæum, Decantatam verò puellam

Triton Iouẽ natantẽ canit.

Admirationem metu permiſcens oſtẽdebat Doridi Nereus
Nouũ vidẽs nautam cornigerũ. In ſummitate mariam verò
Nauim taurum habens a boue portata nauigabat Nympha.
Et humidi tremens ſublimem ſaltum tranſitus

Europa pauida.

Gubernaculum cornu habebat, & amor erat nauta
Et doloſus Boreas nuptiali commotus aurâ.
In veſtẽ oẽm ſinuãdo impleuit imp[illegible] amater ab vtraq; verò
Amorem ſuſſurans abſtraxit immaturâ mamilla.

Boreas na[illegible]

Vt vero cũ Nereidũ q̃piã caput ad pſpiciẽd pferẽs ſup mare
Inſidens Delphini liquidam retudit ſerenitatem,

Similitudo.

Et ipſi ſublime elata torta eſt humida manus,
Natantis imago. Ferens vero ipſam ſiccus à ſalo
Semiapparens latus eſt per aquam humidus viator,
Incuruans ſua dorſa. Perrepens verò per pontum
Duplex ſummas vias ſignauit piſcis cauda:
Sic ipſe taurum ſuſtulit. Cum aerò ſe intenderet taurus,
Tum paſtor ceruicem ſeruilem amor flagellauit ceſto.
Et paſtorale tanquam baculum in dorſo arcum tollens
Venereo rexit baculo maritum Iunonis,
In paſcua humida agens Neptunia. Pudore a adfecta
Virgineas purpurauit genas Pallas ſine matre
Aurigam Iouis cernens virginem.

Amor Iouem flagellat.

Cumq; Iupiter aquoſo penetraret tranſitum tractu
Non amorem exſtinxit põtus, eo quod ſubmerſam Venerem
Cæleſti generauit ſulco grauida aqua.

Mulier Iouem domans.

Et bonis ſine ſtrepitu natantis gubernatrix tranſitus
Puella onus erat & nauta. Iniuens verò

Venus à mari.

Imita-

Μιμηλὴν ταχύπρυμνον ἐχέφρονα νῆα θαλάσσης,
Τοῖον ἔπος περίφοιτος Ἀχαιικὸς ἴαχε ναύτης·
Ὀφθαλμοὶ τί τὸ θαῦμα; πόθεν ποσὶ κύματα τέμνων
Νήχεται ἀτρυγέτοιο δι᾽ ὕδατος ἀγρονόμος βοῦς;
Μὴ πλωτὴν Κρονίδης τελέει χθόνα, μὴ διὰ πόντου
Ὑγρὸς ἁλιβρέκτοιο χαράσσεται ὁλκὸς ἁμάξης·
Παπταίνω κατὰ κῦμα νόθον πλόον· ἦ ῥα σελήνη
Ἄζυγα ταῦρον ἔχουσα μετ᾽ αἰθέρα πόντον ὁδεύει;
Ἀλλὰ Θέτις βυθίη δίφριον δρόμον ἡνιοχεύει
Οὐ βοὶ χερσαίῳ τύπον ἴκελον εἰνάλιος βοῦς
Ἔλλαχεν. ἰχθυόεν γὰρ ἔχει δέμας. αὐτὴ δὲ γυμνῆς
Ἀλλοφανὴς ἀχάλινον ἐν ὕδατι πεζὸν ὁδίτην,
Νηρεῒς ἑλκεσίπεπλος ἀπειθέα ταῦρον ἐλαύνει·
Ἢ πέλε Δημήτηρ σταχυηκόμος. ὑγροπόρῳ δὲ
Γλαυκὰ διαξίζει βοέῳ ποδὶ νῶτα θαλάσσης.
Καὶ σὺ βυθοῦ μετὰ κῦμα Ποσείδαων μετανάστης,
Γαίης δίψαδα νῶτα μετέρχεο πεζὸς ἀροτρεύς,
Νηὶ θαλασσαίῃ Δημήτρος αὔλακα τέμνων·
Χερσαίοις ἀνέμοισι βατὸν πλόον ἐν χθονὶ τεύχων·
Ταῦρε παρεπλάγχθης μετανάστιος· οὐδέ κε Νηρεὺς
Βουκόλος, οὐ Πρωτεὺς ἀρότης, οὐ Γλαῦκος ἀλωεύς.
Οὐχ ἕλος, οὐ λειμῶνες ἐν οἴδμασιν, ἀλλὰ θαλάσσῃ
Ἀτρυγέτῳ πλώοντες ἀνήροτα ναύλοχον ὕδωρ,
Πηδαλίῳ τέμνουσι, καὶ οὐ σχίζουσι σιδήρῳ·
Αὔλακας οὐ σπείρουσιν ἐπάονες Ἐννοσιγαίου·
Ἀλλὰ φυτὸν πόντοιο πέλει βρύα, καὶ σπόρος ὕδωρ·
Ναυτίλος ἀγρονόμος, πλόος αὔλακες, ὁλκὰς ἐχέτλη·
Ἀλλὰ πόθεν μεθέπεις τινὰ παρθένον; ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
Ταῦροι ἐρωμανέοντες ἀφαρπάζουσι γυναῖκας;
Ἦ ῥα Ποσειδάων ἀπατήλιος ἥρπασε κούρην,
Ταυρείην χρύσεσσαν ἔχων τεταμηνίδα μορφήν;
Μὴ δόλον ἄλλον ὑφαίνει πάλιν μετὰ δέμνια Τυροῦς,
Ὡς καὶ χθιζὰ τέλεσσεν, ὅθ᾽ ὕδασι ψευδοκοίτης

Χεύμασι

Imitatricem genubus celerem prudentem nauim maris
Tale verbum vagabundus Achaicus emiſit nauta: Nauta Græcus miratur nauigationem Iouis.
O oculi, quale hoc miraculũ? Quomodo pedib. fluctus ſecās
Natat indomitam per aquam in agris paſtus bos?
Non nauigabilem Iupiter facit terram, Non per pontum
Humidus à mari irrigatus ſignatur tractus currus.
Cerno ꝑ fluct⁹ adulterinã nauigationẽ. Nũquid ſane Luna
Non iugatũ taurũ habens poſt ęthera etiã ꝑ mare iter facit?
Sed Thetis marina humidum curſum gubernat.
Verum non boui terreſtri formam ſimilem marinus bos
Conſecutus eſt. Piſcoſum enim habet corpus. Pro nudâ a.
Aliter apparens ſine freno in aqua terreſtrem viatorem
Nereis longam veſtẽ trahens immorigerũ taurum impellit.
Aut eſt Ceres ſpicis ornata. Humida tranſeunte verò
Cærulea diuidit taurino pede dorſa maris.
Et tu maris poſt fluctus Neptunius exul
Terrę ſiticuloſa dorſa tranſi pedeſtris arator.
Naui marina Cereris ſulcum ſecans.
Littoreis ventis peruiam nauigationem in terra faciens.
Taure circumerraſti vagus: Non autem Nereus
Paſtor, neq; Proteus arator, neq; Glaucus frumenta terens, Nereus, Proteus, Glaucus.
Non palus, non prata (ſunt) in aquis, ſed in mari
Infructuoſo nauigātes inaratam naues continētem aquam
Clauo ſecant, & non ſindunt ferro.
Sulcos non ſeminant miniſtri Neptuni.
Sed fructus ponti ſunt muſcus, & ſemen eſt aqua, Agricultura marina.
Nauta eſt villicus, nauigatio ſulci, tractus eſt ſtiua.
Verum vnde ſectaris aliquam virginem? An etiam ipſi
Tauri amore furioſi rapiunt mulieres?
Nunquid Neptunus doloſus rapuit puellam Neptunus Tyrum amans.
Taurinam, cornutam habens fluuialem formam?
An dolum alium texuit, rurſus poſt concubitum Tyrus
Vt & heri fecit, cum aquoſus concubitor

Fluctibus

Χεύμασι μιμηλοῖσι νόθος κελάρυζεν Ἐνιπεύς·
Τοῖον ἔπος προχέων Ἑλλήνιος ἔννεπε ναύτης
Θαμβαλέος. βοέοις δὲ γαύσεις μαστεύουσα κούρη,
Καὶ πλοκάμους τίλλουσα γοήμονα ῥῆξεν ἰωήν·
Κωφὸν ὕδωρ, ῥηγμῖνες ἀναιδέες εἴπατε ταύρῳ,
(Εἰ βόες εἰσαΐουσιν) ἀμείλιχε φείδεο κούρης·
Εἴπατέ μοι ῥηγμῖνες ἐμῷ φιλοπάτριδι πατρί,
Εὐρώπην λιπόπατριν ἐφεζομένην ἐνὶ ταύρῳ,
Ἅρπαγι καὶ πλωτῆρι, καὶ ὡς δοκέω παρακοίτῃ.
Μηκέτι βόστρυχα ταῦτα κομίσσατε κελάδεις αὖραι·
Ναὶ λίτομαι Βορέης ὡς ἥρπασας Ἀτθίδα νύμφην·
Δέξο με σοῖς πτερύγεσσι μετάρσιον ὄχεο φωνήν,
Μὴ Βορέην μετὰ ταῦρον ἐρωμανέοντα νοήσω.
Ὣς φαμένη, ῥαχίῃσι βοὸς πορθμεύετο κούρη.
Κάδμος ὅθεν περίφοιτος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
Ἄστατα νυμφοκόμοιο μετήιεν ἴχνια ταύρου,
Ἦλθε καὶ εἰς Ἀρίμων φόνιον ἄντρον, εὖτε κολῶναι
Φοιτάδες ἀρρήκτοιο πύλας ἤραξαν Ὀλύμπου,
Εὖτε θεοὶ πτερόεντες ἀχείμονος ὑψόθι Νείλου,
Ὀρνίθων ἀκίχητον ἐμιμήσαντο πορείην,
Ἠερίῳ ξένον ἴχνος ἐρετμώσαντες ἀήτῃ·
Καὶ πόλος ἐπλάζοντος ἱμάσσετο. καὶ γὰρ ἐς εὐνήν
Πλωτοῦ Ζεὺς Κρονίδης πεφορημένος, ὄφρα φυτεύσῃ
Τάνταλον οὐρανίων ἀεσίφρονα φῶρα κυπέλλων,
Αἰθέρος ἔντεα θῆκε μυχῷ κεκαλυμμένα πέτρης,
Καὶ στεροπὴν ἔκρυψεν. ὑπωροφίων δὲ κεραυνῶν
Καπνὸν ἐρευγομένων, ἐμελαίνετο λευκὰς ἐέρση,
Καὶ κρυφίῳ σπινθῆρι πυριγλώχινος ὀϊστοῦ
Πηγαὶ ἐθερμαίνοντο. χαραδραίων δὲ ῥεέθρων
Μυγδονὶς ἀφελόωσα φάραγξ ἐπεβόμβεεν ἀτμῷ.
Καὶ παλάμας τανύσας ὑπὸ νεύματι μητρὸς ἀρούρης,
Ὅπλα Διὸς νιφόεντα Κίλιξ ἔκλεψε Τυφωεύς,
Ὅπλα πυρός. πετάσας δὲ βαρυσμαράγων στίχα λαιμῶν,

Fluctibus imitatoribus falſus murmurauit Enipeus. Enipeus.
Tale verbum mare ſuperans Græcanicus dixit nauta.
Admirabūdus. Taurinas ante nuptias vaticinabatur puellà
Et capillos euellens luctuoſam edidit vocem.
Tu ſurda aqua, & vos litora impudentia dicite tauro Europa lamentans quod abducta eſſet
Si modo boues exaudiunt) ô immitis parce puellæ.
Dicite mihi litora meo caros habenti liberos parenti
Europam relictā patriā inſidere alicui tauro
Rapaci & nautæ, & vt arbitror, coniugi futuro.
Matri crines, hoſce adferte circumuoluta auræ
Certe ſupplico tibi Boreā cum rapuiſti Atticam Nympham Boreas rapuit nympham Atticam Orytian.
Accipe me tuis pennis. Sublatam contine vocem
Ne Boream poſt taurum amore furioſum experiar.
Sic dicens, dorſo bouis traiiciebatur puella.
Cadmus vnde circumuagus a terra in terram tranſiens Cadmus inquirit ſororem Europam.
Incerta nuptias adornantis tranſibat veſtigia tauri
Venit & in Arimorum cruentam ſpeluncam, vbi montes Arimi.
Vagi infracti portas fregerunt Olympi.
Vbiq; Dii alati hiemis expertæ ſuper Nilo Dii alati.
Auium incomprehenſibilem imitabantur tranſitum
Aeriā nouum veſtigium remigantes in aurā.
Et polus ſeptem Zonarum flagellabatur. Etenim ad cubile Iupiter ex Plotā Tantalum.
Plotæ Iupiter Saturnius ferebatur, vt plantaret
Tantalum cæleſtium ſtultum furem poculorum. Tantalus furatus Deorum pocula.
Ætheris arma poſuit ſpelunca abſcondita petræ
Et fulgur abſcondit. cum v. domeſtica fulmina Iupiter cū Plota concubiturus fulmina abſcōdit.
Fumum eructareni denigrabatur alba rupes,
Et occulta ſcintilla ignitam aciem habentis ſagittæ
Fontes incaleſcebant. Torrentium autem fluminum
Mygdonis ſpumans vorago obſtrepebat vapore Typhoeus furatur Ioui abſcondita fulmina.
Et manus extendens innuente matre terra,
Arma Iouis niuoſa Cilix furatus eſt Typhoeus
Arma ignis. Extendens a. grauiter reſonantium aciē gutturū

Πανσυδίῃ ἀλάλαζεν ὁμόφθογγον ὄπα θηρῶν.
Συμφυέες δὲ δράκοντες ἐπερρώοντο προσώπῳ
Παρδαλίων, βλοσυρὰς δὲ κόμας λιχμῶντο λεόντων·
Καὶ βοέαις ἀτενὲς ἐμιτρώσαντο κεραίαις,
Οὐραίαις ἑλίκεσσι. ταυυγλώσσων δὲ γενείων,
Ἰὸν ἀκοντιστῆρα συῶν ἐπεμίγνυον ἀφρῷ,
Εὖτε δὲ Κρονίδαο πυθεὶς ὑπὸ λοφάδα πέτρῃ,
Ἠιβάτων ἐτίταινεν ἐς αἰθέρα λήια χειρῶν·
Εὐπαλάμῳ δὲ φάλαγγι περὶ σφυρὸν ἄκρον Ὀλύμπου,
Τῇ μὲν ἐπισφίγγων κυνοσουρίδα, τῇ δὲ πιέζων
Ἄξονι κεκλιμένην λοφιὴν ἀνεσείρασεν ἄρκτου
Παρρασίης· ἑτέρῃ δὲ λαβὼν ἀνέκοπτε Βοώτην,
Ἄλλῃ φωσφόρον εἷλκε· μάτην δ᾽ ὑπὸ κυκλάδι νύσσῃ
Γρώιος αἰθερίης ἐπεσύρετο ἦχος ἱμάσθλης,
Εἴρυσεν ἠελίοιο· ἐουκομένοιο δὲ Ταύρου
Ἄχρονος ἡμιτέλεστος ἐλώφεεν ἱπποτὶς ὥρη·
Καὶ σκιεροῖς πλοκάμοισιν ἐχιδνοκόμων κεφαλάων,
Ἀχλύϊ φέγγος ἔλω κεκερασμένον. ἤματι δ᾽ ἤδη
Ἠελίῳ σελάγιζε συναντέλλουσα σελήνη·
Οὐδὲ γίγας ἀπέληγε. παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
Ἐς νότον ἐκ Βορέαο λιπὼν πόλον εἰς πόλον ἔστη,
Καὶ δολιχῇ παλάμῃ δεδραγμένος ἡνιοχῆος,
Νῶτα χαλαζήεντος ἐμάστιεν αἰγοκερῆος,
Καὶ διδύμους ἐπὶ πόντον ἀπ᾽ αἰθέρος ἰχθύας ἕλκων,
Κριὸν ἀνεσφήλιξε μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
Γείτονος εἰαρινοῖο πυραυγέος ὕψεϊ κύκλου,
Ἀμφιταλαντεύοντες ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ.
Ὁλκαίοις δὲ πόδεσσιν ἀνῃώρητο Τυφωεὺς
Ἀγχινεφής, πετάσας δὲ πολυαυγὲς ἔθνος ἀγοστῶν,
Αἰθέρος αὐνεφέλοιο κατέσκεπεν ἄργυφον αἴγλην,
Αἰθύσσων ὀφίων σκολιὸν στρατόν, ὧν ὁ μὲν αὐτῆς
Ὀρθώσας ἀξονίοιο διέτρεχεν ἄντυγα κύκλου·
Οὐρανίου δὲ δράκοντος ἐπεσκίρτησεν ἀκάνθῃ,

Ἄρξα

Variam obſtrepebat conſonantium vocem ferarum,
Congeniti a. dracones irruebant inſtar
Pardorum terribiles autem comas lambebant leonum, Horribilis forma Typhoei
Et bouinis circulatim cingebantur cornibus
Poſtremis voluminib. Extēſas linguas habētium verò ma-
Sagittam iaculatricem ſuum cōmiſcebant ſpuma, (xillarū
Arma vero Saturni: ponens ſub quieta petra,
Sublimium extendit in æthera ſegetem manuum
Bene conſtructa vero phalange circa radices ſummas cæli Erat ixa- [illegible]
Hac quidem conſtringens Cynoſuram illa v. premens
Circa axem inflexam iubam detraxit vrſæ
Parrhaſiæ altera verò acceptum contudit Booten;
Alia luciferum traxit Fruſtra v. ſub circulari linea Typhoeus cœlum lacerat.
Matutinus æthereæ ſibilabat ſonitus ſcuticæ:
Traxit & auroram. Inhibito a tauro
Sine tempore, imperfecta ceſſabat equis inſidens hora.
Et vmbroſis capillis anguicomorum capitum
Tenebris lux erat permiſta. Diurna verò
Soli luxit cooriens luna. Cœlū perturbatum à Typhœo
Nec Gigas deſiit. Redintegrató verò progreſſu
In Notum ex Borea relinquens polum polo aſtitit
Et longa manu apprehendens aurigam
Dorſa grandinoſi, flagellauit capricorni.
Et geminos in pontum ex æthere piſces trahens
Arietem pulſauit medio loco poſitum aſtrum cæli;
Vicini verno ignis ſplendenti ſublimi circulo
In æquilibrio ponderantis æqualem diem nocti.
Tractis verò pedibus ſublimabatur Typhoeus (manuū
Nubibus vicinus, pādens vero multiplicem multitudinem
Aetheris innubis obſcurauit candidum fulgorem Typhoeus Centumanus
Mouens ſerpentum obliquum exercitum. quorū hicquidem
Matutinus axi alligati percurrebat ambitū circuli. (ipſius
Cæleſtis vero draconis ſaliebat in dorſo,

 Martem

Ἄρεα συνέζων· ὁ δὲ Κηφέος ἐγγύθι κούρης
Ἀστραίαις παλάμῃσιν ἰσόζυγα κύκλον ἑλίξας,
Δέσμιον Ἀνδρομέδην ἑτέρῳ σφηκώσατο δεσμῷ
Λοξὸς ὑπὸ σπείρῃσιν· ὁ δὲ γλωχῖνι κεραίης
Ἰσοτύπου ταύροιο δράκων κυκλοῦτο κεραστής
Οἰστρήσας ἑλικηδὸν ὑπὲρ βοέοιο μετώπου,
Ἀντίτυπος ὑάδας κεραῆς ἴνδαλμα σελήνης
Οἰγομένας γενύεσσιν· ὁμοπλεκέων δὲ δρακόντων
Ἰοβόλοι πλοκαμῖδες ἐμαστίζοντο Βοώτην·
Καὶ θρασὺς ἄλλος ὄρουσεν ἰδὼν ὄφιν ἄλλον Ὀλύμπου,
Γῆχων ἐχιδνήεντα περισκαίρων Ὀφιοῦχου,
Καὶ στεφάνῳ στέφος ἄλλο περιπλέξας Ἀριάδνης,
Αὐχένα κυρτώσας ἐπελίσσετο γαστέρος ὁλκῷ.
Καὶ ζεφύρου ζωστῆρα, καὶ αὐτόπορος πτερὸν εὔρου
Αἰθύσσων, πολύπηχυς ἐπεστρωφᾶτο Τυφωεύς,
Νύσσαν ἑῆς ἀμφοτέρην μετὰ φωσφόρον ἕσπερον ἕλκων,
Καὶ λόφον ἀτλάντειον. ἐνὶ βρυόεντι δὲ κόλπῳ
Πολλάκι συμμάρψας Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
Εἰς χθόνα βυσσόθεν εἷλκεν. ἁλιβρέκτων δὲ κομάων
Αὐερύσας στατὸν ἵππον ὑποβρυχίῃ παρὰ φάτνῃ.
Οὐρανίην ἔρριψεν ἐς ἄντυγα πῶλον ἀλήτην,
Αἰχμάζων ἐς Ὄλυμπον· ἱμασσομένοιο δὲ δίφρου
Ἠελίους χρεμέτιζον ὑπὸ ζυγὰ κυκλάδες ἵπποι.
Πολλάκι δ' ἀγραύλοιο πεπαυμένον ἰσοβοῆος
Ταῦρον ἀπειλητῆρα μεμυκότα πήχεϊ σείων,
Ἰσοφυὴς μίμημα κατηκόντιζε σελήνης,
Καὶ δρόμον ἐστήριξεν. ἀνακρούσας δὲ χαλινά,
Ταύρων λευκὰ λέπαδνα κατερρύζησε θεαίνης,
Λοίγιον ἰοβόλοιο χέων στεναγμὸν ἐχίδνης.
Οὐ δὲ κορυσσομένῳ πτολιῆς εἴκαθε μήνη,
Μαρναμένη δὲ γίγαντος ἱμοκεραίοισι καρήνοις,
Ταυρείης ἐχάραξε φαεσφόρα κύκλα κεραίης,
Καὶ βόες αἰγλήεντες ἐμυκήσαντο σελήνης,

Χάσμα

Martem explodens. Hic vero Cephei proximus puellæ Cepheus.
Cæleſtibus manibus æquabilem circulum voluens,
Vinctam Andromedam alio ſtringebat vinculo,
Obliquus ob flexus. Hic vero cuſpide cornu Andromeda.
Conſimilis tauri Draco voluebatur Ceraſtes
Concitatus volutatim ſuper bouina fronte
Ex aduerſo reſpondentes hyades corniculata ſignum Lunæ
Apertis maxillis. Connexorum autem Draconum
Tela iaculanti a lora cingebant Boeten.
Et audax alius impetum fecit videns ſerpentem alium cæli.
Cubitum vipereum circumſaltans Ophiuchi.
Et coronæ coronam aliam circumplectens Ariadnæ, Ophiuchus.
Ceruicem incuruans voluebatur ventris tractu. Ariadna.
Et Zephyri cingulum. & contraflantis alam Euri
Mouens, multos cubitus habens verſabat Tiphoeus.
Lineam in vtramq; poſt luciferum veſperum trahens
Et collem Atlanticum. In muſcoſo autem ſinu
Sæpe corripiens Neptunium currum maris
In terram ex profundo traxit. A mari irrigatis verò comis
Rurſus extrahens ſtabilem equum ſubmerſis a præſepibus
Cæleſtem proiecit in ambitum pullum errantem
Prælia gerens contra cælum. cum .a. bigæ flagris cæderentur
Solares frendebant ſub iugo circulares equi
Sæpe etiam agreſtis leuaium temone
Taurum minaci mugientem cubitu vibrans,
Conſimile ſimulacrum iaculabatur Lunæ,
Et curſum firmauit. Inhibens vero frena
Taurorum alba collaria perfregit Dea
Peſtiferum venenum iaculantis fundens ſibilum Echidnæ,
Neq; ſæuienti Titanias ceſſit Luna
Sed pugnans cum Gigantis ſimul erectis capitibus, Luna cum Typhoeo pugnat.
Taurini ſignauit Luciferos circulos cornu.
Et boues reſplendentes mugiebant Lunæ.

 Hiatum

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Χάσμα Τυφαονίοιο πεπηγότες αἰθερεῶνος.
Ἀστραίας δὲ φάλαγγας ἀταρβέες ὥπλισαν Ὧραι.
Καὶ στίχες οὐρανίων ἑλίκων νωμήτορι κύκλῳ,
Εἰς ἐνοπὴν σελάγιζον. ἐπερροίζησε δὲ πυρσῷ,
Αἰθέρα βακχεύων στρατὸς αἰόλος, οἵ τε Βορῆα
Καὶ Λιβὸς ἑσπέρια νῶτα, καὶ οἳ λάχον αἴθυγας Εὔρου,
Καὶ νοτίους ἀγκῶνας. ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ,
Ἀπλανέων ἀτίνακτος ἀπεπλάγχθη χορὸς ἄστρων.
Ἀντιπόρους δ' ἐκίχησαν ἀλήμονας, ἔβρεμε δ' ἠχὴ
Οὐρανίῳ κενεῶνι πεπαρμένος ὄρθιος ἄξων
Μεσοπαγής. ὁρόων δὲ κυνοσσόος ἔθνεα θηρῶν
Ὠρίων ξίφος εἷλκε· κορυσσομένου δὲ φορῆος,
Φαιδρὰ Ταναγραίης ἀμαρύσσετο νῶτα μαχαίρης.
Καὶ σέλας αἰθύσσων πυριθαλπέος αἰθερεῶνος
Δίψιος ἀστερόεντι κύων ἐπεπάφλασε λαιμῷ,
Πέμπων θερμὸν ὕλαγμα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωοῦ
Θηρσὶ Τυφαονίοισιν ἀνέβρυχεν ἀτμὸν ὀδόντων·
Καὶ πόλος ἐσμαράγησεν· ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐτὴ
Οὐρανὸν ἐκλάζοντα ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν
Πληϊάδων ἀλάλαζε βοῆς ἑπτάστομος ἠχώ·
Καὶ καναχὴν ἰσόμετρον ἐπεγδούπησαν ἀλῆται.
Σμερδαλέην δὲ γίγαντος ἰδὼν ὀφιώδεα μορφὴν,
Αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ἀλεξικάκων ἀπὸ χειρῶν,
Γλαυκὰ περιστρεφέων ἀπεσείσατο νῶτα δρακόντων,
Στικτὸν ἀκοντίζων σκολιὸν βέλος. ἀμφὶ δὲ πυρσῷ
Λαίλαπες ἐρροίζησαν, ἐτοξεύοντο δὲ λοξοὶ
Ἠέρα βακχεύοντες ἐχιδνήεντες ὀϊστοί.
Καὶ θρασὺς ἰχθυόεντος ὁμόδρομος αἰγοκερῆος
Τοξευτὴρ βέλος ἧκεν. ἁμαξαίῳ δ' ἐνὶ κύκλῳ
Μεσοφανὴς διδύμῃσι δράκων μεμερισμένος ἄρκτοις,
Αἰθερίης ἐλέλιξε σελασφόρον ὁλκὸν ἁμάξης.
Γείτων δ' Ἠριγόνης ἐλατὴρ ἰσόφοιτος ἁμάξης,
Πήχεϊ μαρμαίροντι καλαύροπα πάλλε Βοώτης·

Γείνατο

Hiatum Typhaonii ſtupentes gutturis.
Cæleſtes autem phalanges imperterritæ armabant Horæ Horæ cœlum armāt
Et ordines cæleſtium voluminum verſato circulo
In clamorem reſplendebāt. Stridebat vero flamma,
Æthera furore concitans exercitus varius. Quiq́ Boream
Et Libis veſpertina dorſa, & qui ſortiebātur ambitus Euri
Et Auſtrina brachia. Concordi vero tumultu
Inerrantium inconcuſſus oberrabat chorus aſtrorum.
Contragradiētes a. apprehēderūt errātes. Infremuit. v. ſonit⁹
Cæleſti ventre transfixus arduus axis
In medio cōpact⁹ Intuēs v. canes agitās ferarū multitudinē
Orion enſem extraxit. Armato vero latore Oriō cum Typhoeo pugnat.
Clara Tenagrææ reſplendebant dorſa machæræ,
Et ſplendorem exſuſcitans ab igne calefacti gutturis
Siticuloſus ſtellatāq; canis aſtnabat gula.
Emittens calidum latratū. Et conſueto pro lepore Canis cœleſtis pugnat cum Tyhphoeo
Ferus Typhaoniis emiſit feruorem dentium.
Et polus reſonabat. Reſpondens & ipſa
Cælum ſeptizonum à totidem numero gutturibus
Pleiadum obſtrepebat clamoris è ſeptem oribus Echo,.
Et ſtrepitum æqualem reſonabant Planetæ,
Terribilem verò Gigantis videns Serpentinam formam,
Splendidus Ophuchus mala remouentibus manibus Ophiuchus
Flaua igne nutritorūm excuſſit dorſa draconum
Splendidum eiāculans obliquum iaculum. Circa ignem. v.
Turbines ſtridebant, Emittebantur. v. obliquæ
In aëre tumultuantes veneno viperæ infectæ ſagittæ.
Et audax piſcoſi comes Capricorni
Iaculator telum emiſit. Plauſtrali verò in circulo
In medio apparens geminiū Draco diuiſus ab vrſis
Aetherei tremefecit luciferum tractum plauſtri.
Vicinus verò Erigonæ agitator comes plauſtri. Bootes.
Brachio reſplendenti baculum vibrabant Bootes

Γήραϊ δ' εἰδαλίμοιο καὶ αἰθεροπόρῳ παρὰ κύκνῳ,
Φόρμιγξ ἀστερόεσσα Διὸς μαντεύσατο νίκην.
Κωρυκίου δὲ κάρηνα λαβὼν ἐτίναξε Τυφωεὺς,
Καὶ Κίλικος ποταμοῖο ῥόον ναετῆρα πιέζων,
Ταρσὸν ὁμοῦ καὶ Κύδνον ἑνὶ ξύνωσεν ἀγοστῷ,
Καὶ κραναοῖς βελέεσσιν ὀϊστεύων στίχας ἄλμης,
Εἰς σκοπιὰς μετένασσε μετ' αἰθέρα πόντον ἱμάσσων.
Νεισσομένου δὲ γίγαντος ἁλιβρέκτου ποδὸς ὁλκῷ
Φαίνετο γυμνωθεῖσα δι' ὕδατος ἄβροχος ἰλύς.
Καὶ μεσάτῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπεβόμβεε μηρῷ.
Νηχόμενοι δὲ δράκοντες ἁλισδούπων ἀπὸ λαιμῶν
Ἄρεα συρίζοντες ἐπεστρατόωντο θαλάσσῃ,
Ἰὸν ἀποπτύοντες. ἐν ἰχθυόεντι δὲ πόντῳ
Ἱσταμένου Τυφῶνος ἔσω βρυόεντος ἐναύλου,
Βένθει ταρσὰ πέπηκτο, καὶ ἠέρι μίγνυτο γαστὴρ,
Θλιβομένη νεφέεσσι. γιγαντείου δὲ καρήνου
Φρικτὸν ἀερσιλόφων ἀίων βρύχημα λεόντων,
Πόντιος εἰλυόεντι λέων ἐκαλύπτετο κόλπῳ.
Πᾶσα δὲ κητώεσσα φάλαγξ ἐστείνετο πόντου,
Γηγενέος πλήσαντος ὅλην ἅλα μείζονα γαίης
Ἀκλύστοις λαγόνεσσιν. ἐμυκήσαντο δὲ φῶκαι
Καὶ βυθίῃ δελφῖνες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ,
Καὶ σκολιαῖς ἕλικεσσι περίπλοκον ὁλκὸν ὑφαίνων
Πουλύπος αἰολόμητις ἐθήμονι πήγνυτο πέτρῃ,
Καὶ μελέων ἴνδαλμα χαραδραίῃ πέλε μορφῇ.
Οὐδέ τις ἄτρομος ἔσκε. μετερχομένη δὲ καὶ αὐτὴ,
Οἰστρομανὴς μύραινα δρακοντείης πόθον εὐνῆς
Γουνοπόρων ἔφελξε θεημάχον ἆσθμα δρακόντων.
Πυργώθη δὲ θάλασσα, καὶ ἀμίλλησεν Ὀλύμπῳ,
Ἠλιβάτοις πελάγεσσιν· ἀερσιπόρῳ δὲ ῥεέθρῳ;
Ἠέρος ἄβροχος ὄρνις ἐλούσατο γείτονι πόντῳ.
Καὶ βυθίου τελέθοντος ἔχων μίμημα Τυφωεὺς,
Χειρὸς ἀμετρήτοιο ταμὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ,

Νήσων

Ad genua vero ſimulacri, & propinquum apud cygnum,
Teſtudo cæleſtis Iouis vaticinabatur victoriam
Corytii verò cacumina rapiens agitabat Typhoeus
Et Cilicis fluminis fluctum habit atorem premens
Tarſum ſimul & Cydnum vnà coniunxit manu.
Et aſperis telis iaculans ordines maris
In ſcopulos habitationem trãſtulit poſt æthera põtũ flagellãs.
Reuertente a. Gigante à mari irrigati pedis tractu.
Apparebant nudi ab aqua non madefacti lumbi,
Et in medio grauiter ſonans aqua perſtrepebat femore.
Natantes vero Dracones in mare reſonantibus a gutturibus
Martem excitantes caſtra locabant contra mare
Venenum exſpuentes. In piſcoſo autem mari
Cum ſtaret Typhon in muſcoſo flumine Typhoeus contra mare armatur
In fundamẽto maris plãtã figebat & aëri miſcebatur vẽter
Vexatus à nubibus. Gigantei verò capitis
Horribilẽ ſublimes comas habentium audiẽs rugitũ leonum
Marinus limoſo leo abſcondebatur ſinu.
Omnis verò cetis abundans multitudo angebatur ponti,
Cum Gigas impleret vniuerſum mare maius terra.
Tranquillis ſuis cauitatibus. Mugiebant v. phocæ
Et profundo Delphines abſcondebantur mari,
Et obliquis circulis circundatum tractum texens
Polypus aſtutus conſuetæ adfigebatur petræ,
Et corporis eius ſimulacrum torrentis erat forma.
Et nemo intrepidus erat. Pertranſiens vero & ipſa,
Oeſtro agitata murana ſerpentini deſiderium lecti
Per mare incedentiũ exhorruit cũ Diis pugnãtẽ halitũ dra
Attollebatur vero mare, & cõuerſabatur Olympo (conum
Sublato pelago, Aëra verò tranſeunte fluctu,
Aëris immadida auis lauabatur in vicino ponto.
Et profundi tridentis habens imaginem Typhoeus,
Manus immenſæ abſcindens terram quaſſante vibratione
inſu-

Νῆσον ἁλικρήπιδα δ' ἀποσπάδα ῥίζαν ἀρούρης
Ῥίψε παλινδίνητον ὅλην σφαιρηδὸν ἑλίξας.
Μαρναμένου δὲ γίγαντος ἐν ἠέρι γείτονες ἄστρων
Ἠέλιον σκιόωντες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ,
Ἠλιβάτου πρηῶνος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί.
Καὶ βύθιον μετὰ τέρμα, μετὰ χθονὸς εὔλοχον ἕδρην,
Ζεὺς νόθος ὥπλισε χεῖρα πυριγλώχινι κεραυνῷ·
Ἔνθα δὲ κρονίωνος ἀμαιμακέτῃσιν ἀεὶ σὺν
Χερσὶ διηκοσίῃσι πέλωρ ἐμόγησε Τυφωεὺς
Βελθοσύνῃ. παλάμῃ δὲ μιῇ κούφιζε Κρονίων.
Αὐνεφέλου δὲ γίγαντος ἐπὶ ξηροῖσιν ἀγοστοῖς
Βροντὴ κωφὸν ἔπεμπεν ἀδουπήτου μέλος ἠχοῦς
Ἠρέμα βομβήσασα. μόγις δέ οἱ ἠέρος αὐχμῷ
Ἀσταγέοις νιφετοῖσι κατείβετο διψὰς ἐέρση.
Ἀστεροπὴ δ' ἔκλυσε, καὶ εἴκελον αἴθοπι καπνῷ
Μαρμαρυγὴ σελάγιζε κατηφέι λεπταλέον πῦρ.
Καὶ παλάμας νοέοντες ἀπειρήτοιο φορῆος
Ἄρσενα πυρσὸν ἔχοντες ἐθηλύνοντο κεραυνοί,
Πυκνὸν ὀλισθήσαντες ἀμετρήτων ἀπὸ χειρῶν
Ἅλμασιν αὐτοπόροισιν. ἀπεπλάζοντο δὲ πυρσοί,
Οὐρανίην ποθέοντες ἐθήμονα χεῖρα φορῆος.
Ὡς δ' ὅτε τις πλήξιππος ἀποπλυστῆρα χαλινοῦ
Ξεῖνος, ἀνὴρ ἀδίδακτος ἀπειθέα πῶλον ἱμάσσων,
Πυκνὰ μάτην μογέεσκεν. ὁ δὲ θρασὺς ἔμφρονι θυμῷ,
Χεῖρα νόθην γίνωσκεν ἀήθεος ἡνιοχῆος
Οἰστρηθεὶς δ' ἀνέπαλτο, καὶ ὄρθιος ὑψόσε βαίνων
Στηρίξας ἀτίνακτον ὀπισθιδίου ποδὸς ὁπλὴν,
Προσθιδίους προβλῆτας ἐκούφισε γούνατα κώλων,
Καὶ λόφον ἠώρησεν. ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
Ἀμφιλαφὴς δεδόνητο παρήορος αὐχένι χαίτη·
Ὣς ὅγε χερσὶν ἔκαμψεν ἀμοιβαίῃσιν ἀείρων
Μαρμαρυγὴν φύξηλιν ἀλωομένοιο κεραυνοῦ.
Ὄφρα μὲν εἰναρίμοις ἐπεφοίτε Κάδμος ἀλήτης,

Inſulam à mari fundatam auulſam plagam terræ
Proiecit reuolutam vniuerſam circulariter voluens.
Pugnante verò gigante in aere vicina aſtrorum
Solem obſcurantes armabantur contra Olympum,
Excelſi cacuminis iaculatrices manus.
Et maris poſt terminũ, poſt terræ fertile fundamentum,
Iupiter adulterinus armauit manum ignitæ aciei fulmine. Iupiter armatur contra Typhœa
Arma verò Saturnii inſuperabilibus tollens
Manibus miniſtris immenſum laborabat Typhœus
Pondere. Manu vero vna eleuabat Saturnius. Fulmina Iouis ponderoſa.
Innubis vero Gigantis ab arentibus manibus
Fulmen ſurdum emittebat ſine fragore ſonitum Echus
Remiſſe bombum emittens. Vix verò ipſi aëris ſiccitate
Non ſtillantibus niuibus defluebat ſitibundus ros.
Fulgur verò debilitauit, & ſimilis nigro fumo
Scintilla reſplendebat ſubtriſti tenuis ignis,
Et dextras cognoſcentia immenſi vibratoris
Maſculam flammam habentia effœminabantur fulmina.
Crebro lubrice elapſa immenſis ex manibus
Saltu ſpontaneo. Aberrabant verò flammæ,
Cæleſtem deſiderantes conſuetam manum latoris.
Vt. v. quiſpiã equorum agitator conſpuentem frena Typhoeus fulminib. vibrandis impar.
Hoſpes, vir rudis immorigerum equum flagellans,
Crebro fruſtra laborauit. Hic v. audax ſapienti animo,
Manum adulterinam cognouit inſueti agitatoris,
Furore percitus concutitur & in ſublime rectus tendens
Fulciens inconcuſſam poſterioris pedis vngulã,
Priores proiectos eleuauit genua pulſans,
Et iubam ſublimauit. Ab vtroq; vero ipſi humero
Copioſa agitata eſt protenſa in ceruice iuba.
Sic etiam hic manibus flexit alternis tollens
Scintillam profugam errantis fulminis. Ad narrationem reuertitur
Cum vero In arimos accederet Cadmus errans

Tunc

Τόφρα δὲ Δικταίου ὑπὲρ ἤονος ὑγροπόρος βοῦς,
Ἐκ λοφιῆς ἀδίαντον ἑῆς ἀπεθήκατο κούρην·
Καὶ Κρονίδην ὁρόωσα πόθῳ δεδονημένον Ἥρη
Ζηλομανὴς γελόωντι χόλῳ ξυνώσατο φωνήν·
Φοῖβε τεὴ γενέτειρα παρίστασο, μή τις ἀροτρεὺς
Ζῆνα λαβὼν, ἐρύσειεν ἐς ἐννοσίγαιον ἐχέτλην.
Αἴθε λαβὼν ἐρύσειεν, ὅπως Διὶ τοῦτο βοήσω·
Τλᾶθι διπλόα κέντρα, καὶ ἀγρονόμων καὶ ἐρώτων.
Ὡς νόμος, κλυτότοξε, τεὸν ποίμαινε τοκῆα,
Μὴ Κρονίδην ζεύξειε βοῶν ἐλάτειρα σελήνη.
Μὴ λέχος Ἐνδυμίωνος ἰδεῖν σπεύδουσα νομῆος
Ζηνὸς ὑποσίξειεν ἀφειδέι νῶτον ἱμάσθλῃ.
Ζεῦ ἄνα πόρτις ἐοῦσα κερασφόρος ἡμιβροτείω,
Ὄτλι σε, μή ποτε τοῖον ἴδεν πόσιν, ὄφρα λοχεύσῃ
Ἰσοφυῆ τινα ταῦρον ὁμοκραίρῳ παρακοίτῃ.
Ἑρμείαν πεφύλαξο βοοκλόπον ἠθάδι τέχνῃ,
Μή σε λαβὼν, ἅτε ταῦρον, ἑὸν κλέψειε τοκῆα,
Καὶ κιθάρην ὀπάσσειε τεῷ πάλιν υἱέι Φοίβῳ.
Ἅρπαγος ἁρπαμένου κειμήλιον. ἀλλὰ τί ῥέξω;
Ὤφελεν ἀγρύπνοισιν ὅλον δέμας ὄμμασι λάμπων
Ἄργος ἔτι ζώειν, ἵνα δύσβατον εἰς νομὸν ἕλκων,
Πλευρὰ Διὸς πλήξειε καλαύροπι, βουκόλος Ἥρης.
Ἡ μὲν ἔφη. Κρονίδης δὲ λιπὼν ταυρώπιδα μορφὴν,
Εἴκελος ἠιθέῳ περιδέδρομεν ἄζυγα κούρην,
Καὶ μελέων ἔψαυσεν. ἀπὸ στέρνοιο δὲ νύμφης
Μίτρην πρῶτον ἔλυσε περίτροχον. ὡς ἀέκων δὲ,
Οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπέος ἄντυγα μαζοῦ,
Καὶ κύσε χείλεος ἄκρον. ἀναπλύξας δὲ σιωπῇ
Ἁγνὸν ἀνυμφεύτου πεφυλαγμένον ἅμμα κορείης,
Ὄμφακα Κυπριδίων ἐδρέψατο καρπὸν ἐρώτων.
Καὶ διδύμῃ σφριγόωσα γονῇ κυμαίνετο γαστήρ,
Καὶ ζαθέης ὠδῖνος ἑὴν ἐγκύμονα νύμφην
Κάλλιπεν Ἀστερίωνι βαθυπλούτῳ παρακοίτῃ.

Ζεὺς

Tunc Dictæa ſuper litora humida tranſiens bos,
Ex collo non madefactam ſuo depoſuit puellam,
Et Saturnium videns deſiderio agitatum Iuno
Zelotypiâ inſaniens ridenti iracundiâ emiſit vocem.
Apollo, tuo patri adſiſte, ne quis arator
Iouem rapiens trahat ad terram inuertentem ſtiuam,
Vtinam rapiens traheret. Vt Ioui hoc clamans dicerem.
Perfer duplices ſtimulos & ruſticorum & amorum
Tanquam paſtor. ô inclyte ſagittis, tuum paſce patrem.
Ne Saturnium iugo vinciat boum agitatrix, Luna
Ne lectum Endymionis videre feſtinans paſtoris
Iouis pungat non parcenti dorſum flagello.
O Iupiter rex, iuuenca cum eſſet cornigera infelix fuit Io.
Quod te non aliquando talem vidit maritum, ut peperiſſes
Coæqualem aliquem taurũ æqualiter cornua gerenti cõiugi.
Mercurium v. cane boum furem conſuetâ arte
Ne te rapiens tanquam taurum ſuum furetur patrem.
Et citharam præbeat tuo rurſus filio Phœbo.
Raptoris rapti monumentum. ſed quid faciam?
Debebat vigilantibus toto corpore oculis lucens
Argus adhuc viuere, ut aberrantem in paſcuum retrahens.
Latera Iouis pulſet baculo paſtorum, paſtor Iunonis.
Sic quidẽ dicebat. Saturni⁹ verò relinquẽs tauriformẽ faciẽ
Similis iuueni currebat circa innuptam puellam,
Et membra attrectauit. Ex pectore vero Nymphæ
Cingulum primo reſoluit circundans. Tanquam caſu vero
Tumẽtem premebat inflexibilis ambitum mamillæ,
Et oſculatus eſt labii ſummitatem. Aperiens verò ſilentio
Intemeratum innuptæ cuſtoditum vinculum virginitatis
Immaturum Venereorum decerpſit fructum amorum.
Et duplici diſtentus fœtu fluctuabat venter.
Et ſancti partus ſuam grauidam Nympham
Reliquit Aſterioni opulento coniugi.

Iuno irata. Iuno Ioui.

Iuno Iou boui inſul tat.

Io.

Mercurius boum fur.

Iupiter priori formæ reſtitutus.

Iupiter cũ Europa cõcumbens.

Ζεὺς πόσις. αἰπόλον δὲ παρὰ σφυρὸν ἡνιοχῆος
Νυμφίος ἀστερόεις ἀμυδρούμενος ταῦρος Ὀλύμπου,
Εἰαρινῷ Φαέθοντι φιλόδροσα νῶτα φυλάσσων,
Ὀκλαδὸν αἰπόλον ἐπικάρσιος. ἡμιβαφὴς δὲ
Δεξιὸν Ὠρίωνι πόδα προβλῆτα τιταίνων,
Φαίνεται. ἑσπερίην δὲ θοώτερος ἄντυγα βαίνων
Σύνδρομον αἰπόλλοντα παρέρχεται ἡνιοχῆα.
Ὡς ὁ μὲν ἐστήρικτο κατ' οὐρανόν. ὁ δὲ Τυφωεὺς
Μέλλεν ὑπερκρατέειν Διὸς ἔντεα· πεζοφόρῳ γὰρ
Ζεὺς Κρονίδης σὺν Ἔρωτι πόλον δινωτὸν ἐάσας,
Φοιταλέῳ μαστῆρι δι' οὔρεος ἤντετο Κάδμῳ
Πλαζομένῳ. ξυνὴν δὲ πολύτροπον ἤρτυε βουλήν,
Γραψάμενος Τυφῶνι δυσηλακάτου λίνα μοίρης·
Καὶ Διὶ παμμεδέοντι συνέμπορος αἰγίβοτος Πὰν
Δῶκε βόας, καὶ μῆλα, καὶ εὐκεράων στίχας αἰγῶν.
Πλέξας δ' ἐκ καλάμων καλύβην ἑλικώδεϊ δεσμῷ
Πῆξεν ὑπὲρ δαπέδοιο, καὶ ἀγνώστῳ τινὶ μορφῇ
Ποιμενίην ἐσθῆτα καθαψάμενος χροῒ Κάδμου,
Εἵμασι μιμηλοῖσι νόθον χλαίνωσε νομῆα,
Καὶ δολίην σύριγγα φέρων εἰδήμονι Κάδμῳ
Δῶκε Τυφαονίοιο κυβερνήτειραν ὀλέθρου.
Ψευδαλέον δὲ βοτῆρα καὶ ἡνιοχῆα γενέθλης
Ζεὺς καλέσας, πτερόεντα μίαν ξυνώσατο βουλήν.
Κάδμε τίπου σύριζε, καὶ οὐρανὸς εὔδιος ἔσται,
Δηθύνεις, καὶ Ὄλυμπος ἱμάσσεται. ἡμετέροις γὰρ
Τεύχεσιν οὐρανίοις κεκορυθμένος ἔστι Τυφωεύς.
Αἰγὶς ἐμὴ μούνη περιλείπεται· ἀλλὰ τί ῥέξει
Αἰγὶς ἐμὴ Τυφῶνος ἐελδμαίνοντα κεραυνῷ;
Δείδια, μὴ γελάσειε γέρων Κρόνος. ἀντιβίου δὲ
Ἄζομαι αὐχένα γαῦρον ἀγήνορος Ἰαπετοῖο·
Δείδια μυθοτόκον πλέον Ἑλλάδα, μή τις Ἀχαιῶν
Ὕ'ἔπεν Τυφῶνα, καὶ ὑψιμέδοντα καλέσσῃ,
Ἢ ὕπατον, χραίνων ἐμὸν οὔνομα. γίνεο βούτης

Ἑσμίας

Iupiter maritus. Surgens verò ad pedes agitatoris (in cœlo) Iupiter taurus in cælum relatus.
Sponſus ſtellatus fulgebat taurus cœli.
Verno Phaethonti roris amantia dorſa cuſtodiens
Flexo genu oriens tempeſtiue. Semitinctus verò
Dextrum Orioni pedem protenſum tendens
Apparet. Veſpertinum autem velocior ambitum ſcandens
Vna currentem orientem præterit agitatorem. Situs Tauri in cælo
Sic quidem hic cœlo infixus eſt. Neq; Typhoeus
Vellet adhuc comprehendere Iouis arma. Sagittifero n.
Iupiter Saturnius cum amore polum verſatilem relinquens,
Vagabundo indagatori in monte occurrebat Cadmo.
Erranti. Commune verò varium condiit conſilium. Iupiter incidit in Cadmum.
Præſcribens Typhoni infelicis coli fila parcæ.
Et Ioui omnipotenti comes capras paſcens Pan Pan Ioui dat munera.
Dedit boues & oues, & cornutarum greges caprarum
Plectens verò ex calamis tugurium claniculato vinculo
Infixit ſuper ſolum, & incognita quadam forma
Paſtoralem veſtitum adcommodans corpori Cadmi,
Veſtibus imitatricibus adulterinum induit paſtorem Iupiter Cadmum induit tanquam paſtorem.
Et doloſam fiſtulam ferens perito Cadmo
Dedit Typhaonii gubernatricem mortis.
Fictitium a. paſtorem, & agitatorem generis
Iupiter vocans alatum vnum communicauit conſilium:
Cadme care cane, & cœlum ſerenum erit Iupiter Cadmo
Aliquandiu cōmorans. Et olympus verberabitur. noſtris n.
Telis cœleſtibus armatus eſt Typhoeus
Capra mea ſola relinquitur. Sed quid faciet
Capra mea Typhonis contēdens cum fulmine?
Veritus ſum, ne rideat ſenex Saturnius. Hoſtis verò
Contriſtor ab ceruicem ſuperbam fortis Iapeti.
Vereor fabularum matrem plenā Graciā ne qs Achiuorū Græcia fabularum mater.
Pluuioſum Typhonem, & in altis regnantem vocet,
Aut ſupremum polluens meum nomen. Euade paſtor

In

Ἐς μίαν ἠριγένειαν. ἀμερσινόῳ δὲ λιγαίνων
Ῥύεο ποιμενίῃ σέο πηκτίδι ποιμένα κόσμου.
Μὴ νεφεληγερέταο Τυφωέος ἦχον ἀκούσω,
Μὴ βροντὴν ἑτέροιο νόθου Διός. ἀλλά ἑ παύσω
Μαρνάμενον στεροπῇ, καὶ αἰχμάζοντα κεραυνῷ.
Εἰ δὲ Διὸς λάχες αἷμα καὶ Ἰναχίης γένος Ἰοῦς,
Κερδαλέης συνεργὸς ἀλεξικάκῳ σέο μορφῇ
Θελξινόου Τυφῶνος: ἐγὼ δέ σοι ἄξια μόχθων
Δώσω διπλόα δῶρα. σὲ γὰρ ῥυτῆρα τελέσσω
Ἁρμονίης κόσμοιο, καὶ Ἁρμονίης παρακοίτην.
Καὶ σὺ πελέσσῃ γόνοιο γάμου πρωτόσπορος ἀρχή
Τεῖνον ἔρως σέο τόξα, καὶ οὐκέτι κόσμος ἀλήτης.
Εἰ πέλεν ἐκ σέο πάντα βίος, φιλοτήσιε ποιμήν,
Ἓν βέλος ἄλλο τάνυσσον, ἵνα ξύμπαντα σαώσῃς.
Ὣς πυρόεις Τυφῶνι κορύσσετο. πυρσοφόροι δὲ
Ἐκ σέο νοστήσωσιν ἐμὴν ἐπὶ χεῖρα κεραυνοί,
Πανδαμάτωρ ἕνα βάλλε πυρί. θελγομένου δὲ
Σὸν βέλος ἀγρεύσειε, τὸν οὐ νίκησε Κρονίων.
Καδμείης δ' ἐχέτω φρενοθελγέος οἶστρον ἀοιδῆς,
Ὅσσον ἐγὼ πόθον ἔσχον ἐς Εὐρώπης ὑμεναίους.
Ὣς εἰπὼν κερόεντι πανείκελος ἔσσυτο ταύρῳ,
Ἔνθεν ὄρος πέλε Ταῦρος ἐπώνυμον. ὀξὺ δὲ τείνων
Κάδμος ὁμοφθόγγων δονάκων ἀπατήλιον ἠχώ,
Κλίνας γείτονι νῶτον ὑπὸ δρυῒ φορβάδος ὕλης,
Καὶ φορέων ἄγραυλον ἀήθεος εἵματα νομῆος,
Πέμπε Τυφαονίῃσι δολοπλόκον ὕμνον ἀκουαῖς,
Οἰδαλέῃ φύσημα παρηΐδι λεπτὸν ἰάλλων.
Ἔνθα γίγας φιλάοιδος ἐγχώριω ποδὸς ὁλκῷ
Ἀνθορεν εἰσαΐων δόλιον μέλος. ἔνδοθι δ' ἄντρου
Ὅπλα Διὸς φλογόεντα λιπὼν παρὰ μητέρι γαίῃ
Τερψινόου συνεργὸς ἐδίζετο γείτονα μολπήν,
Ἑσσόμενος μελέεσσιν. ἰδὼν δέ μιν ἐγγύθι λόχμης
Κάδμος ἄπι τρομέων, ὑπὸ ῥωγάδι κεύθετο πέτρῃ.

In vnam dum. Vecordi verò oblectans
Libera paſtorali tua fiſtula paſtorem mundi.
Ne nubis cogentis Typhoei ſonitum audiens,
Ne fulmen alterius falſi Iouis. Sed ipſum ceſſare faciam
Contendentem fulgure & pugnantem fulmine.
Si vero Iouis conſequaris ſanguinem, & Inachiæ genus Iûs,
Doloſæ fiſtulæ mala auerruncanti tua forma
Oblecta mentem Typhonis. Ego v. tibi digna laboribus
Dabo duplicia munera. te enim ſaluatorem perficiam
Harmoniæ mundi, & Harmoniæ coniugem. Harmonia
Tu quoq; prolificarum nuptiarum progenitor princeps Iupiter Amori.
Extende amor tua tela, & non vlterius mundus (erit) erro.
Si ſunt ex te omnia, ô vitæ, amabilis paſtor
Vnum telum aliud extende, vt vniuerſa ſerues.
Tanquam igneus in Typhonem armare. Flammifera verò
Ex te reuertantur in meam manum fulmina.
Omnium domitor vnum percute tuo igne. Oblectatum verò
Tuum telum venetur, quem non ſuperauit Iupiter.
Cadmeæ v. habe … animos mulcentis furorem cantilenæ,
Quantum ego deſiderium habui in Europæ nuptias.
Sic dicens cornuto conſimilis ferebatur tauro,
Vbi mons erat Taurus cognominis. Acute v. tendens Taurus mons. Cadmus paſtorali habitu fiſtula canit.
Cadmus conſonantium fiſtularum doloſum ſonitum,
Inclinans vicina dorſum in quercu fœcundæ ſyluæ;
Et ferens ruſticum inſueti veſtimentum paſtoris
Miſit Typhaoniis doloſum hymnum auribus.
Tumenti flatum maxillâ tenuem emittens. Typhoeus cantu delectatur.
Vnde Gigas cantus amans ſerpentino pedis tractu.
Accurrit audiens doloſam cantilenam. In antro v.
Arma Iouis ignita relinquens matri terræ.
Mentem oblectantis fiſtulæ quærebat vicinam cantilenam,
Sequens membris. Videns vero ipſum prope lucum
Cadmus tanquam tremens ſub rimoſa occultabatur petra.

C *Verùm*

Verum ipſum ſublato capite(Gigas) fugientem cognoſcens
Natibus mutis immanis vocabat Typhoeus.
Et dolum non ſentiebat canorum. Oppoſito vero
Paſtori dextram vnam praebuit,rete interitus
Ignerans. Medio v valae cruento vultu
Humano ridens vana iactantem fregit vocem.
Paſtor.quid tremis me? quid veſte manum abſcondis? Typhoeus Cadmo.
Pulcrũ eſt mihi mortalẽ virum poſt Saturniũ cõprehẽdere:
Pulcrum mihi fiſtulam poſt fulmina tollere.
Aliquid ſimile eſt calamis & flammanti fulmini
Lyram tuam habe ſolus cum conſecutus ſit aliam Typhoeus
Organum perſe clamans caeleſte. Sedens v.
Manibus tacitis conſueti expers ſonitus
Inſtrumento veſtro indiget innubilus Iupiter. (precii.n.
Tu*arum verò paurarũ fiſtularum habeat ſonitũ. Nullius.*
Non connexos calamos calamis ordine circũvoluo
Sed circumvolutas nubes nubibus coniungens
Celeſtibus fragoribus coniugem ſtrepitum emitto.
Statuam v. ſi volueris amicã cõtentionem. Sed tu cantans
Emitte cantum è fiſtulis, ego fulmineum pulſabo.
Spiritu quidem diſtenſam habens protentam maxillã.
Quando flaui ore. Flagellato v. Borea.
Flatu flabelli mea ſtrepunt fulmina.
Paſtor, mercedem habes tua fiſtula. Caleſtem n.
Pro Ioue ſceptriger cum thronum gubernabo
Sequentem poſt terram in athera etiam te feram
Hac ſimul cum fiſtula, & ſi volueris vna cum grege
Neq. tuo grege priuaberis. Coaequalis enim Praemia Cadmo ob lata.
Statuam tuas capras ſuper dorſum Aegoceri,
Aut prope Heniochi qui Oleniam in Calo
Cubitu reſplendenti luciferam capellam tendit.
Statuam vero ſuper imbrem generantis latũ dorſum tauri
Tuos boues ſtellatos exorientes calo.

Ἢ ὀρεστερὴν παρὰ νύσσαν, ὅτι ζωθαλπέϊ λαιμῷ
Ἠνεμόεν μύκημα βόες πέμπουσι σελήνῃ.
Οὐδὲ τεῆς καλύβης ὀλίγον κλέος. αὐτὴ δὲ ἰόχμης
Αἰθερίαις ἐρίφοισι συναστράψῃ σέο ποίμνη,
Καὶ φάτνης ἑτέρης τελέσω τύπον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
Ἰσοφυὴς λάμψειεν ὄνων παρὰ γείτονι φάτνῃ.
Ἔσσῃ καὶ ἀστερόεις μετὰ βουκόλον, ἢ μετὰ Βοώτου
Φαίνεται. ἀστραίαν δὲ καλαύροπα καὶ σὺ τιταίνων.
Ἔσσῃ Λυκαονίης ἐλατὴρ ἀρκτῷος ἀμάξης,
Οὐρανίης Τυφῶνος ὁμέστιος ὄλβιε ποιμήν,
Σήμερον ἐν χθονὶ μέλπε, καὶ αὔριον ἐν τὸς ὀλύμπου.
Μολπῆς δ' ἄξια δῶρα περὶ ἀστεροφεγγέϊ κύκλῳ
Στηρίξω σ' ἐφ' ὑψιθέμεθλον ὀλύμπου. ἡδυμελῆ δὲ
Οὐρανίῃ φόρμιγγι τεὴν σύριγγα συνάψω.
Σοὶ γάμον, ἢν ἐθέλῃς, δωρήσομαι ἀγνὸν Ἀθήνης.
Εἰ δέ τοι οὐ γλαυκῶπις ἐπεύαδε, δέχνυσο Λητώ,
Ἢ Χάριν, ἢ Κυθέρειαν, ἢ Ἄρτεμιν, ἢ γάμον Ἥβης,
Μούνης ἡμετέρης μὴ δίζεο δέμνιον Ἥρης.
Εἰ δ' ἔλαχες πλήξιππον ἀδελφεὸν ἴδμονα δίφρου,
Ἔμπυρον ἠελίου τετράζυγον ἅρμα δεχέσθω.
Εἰ δὲ Διὸς ποθέεις ὡς αἰπόλος αἰγίδα πάλλειν,
Δώσω τοι τόδε δῶρον· ἐγὼ δ' ἐς ὄλυμπον ἐλεύσω,
Οὐκ ἀλέγων Κρονίωνος ἀτευχέος. οὐ τι δανὴ γὰρ
Ἔντεσι θῆλυς ἐοῦσα τί μοι ῥέξειεν Ἀθήνη;
Ἀλλὰ Τυφαονίην ἀναβάλλεο βουκόλε νίκην,
Γνήσιον ὑμνείων με νέον σκηπτοῦχον ὀλύμπου,
Σκῆπτρα Διὸς φορέοντα, καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα.
Εἶπε καὶ Ἀδρήστεια τόσην ἐχαράξατο φωνήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἑκούσιον ἐς λίνον ἄγρης
Νήματι μοιριδίῳ πεφορημένον υἱὸν ἀρούρης,
Τριψιδόων δονάκων βεβολημένον ἡδέϊ κέντρῳ,
Κερδαλέῳ ἀγέλαστον ἀνήρυγε Κάδμος ἰωήν.
Βαιὸν ἐμῆς σύριγγος ἐθάμβεες ἦχον ἀκούσας,

Aut roridam apud lineã, vbi viuentia calefacienti gutture
Ventoſum mugitum boues mittunt Lunæ.
Neq; tua parua caſula indigebis. Pro ſylua vero
Cæleſtibus hœdis pariter coruſcat tuus grex.
Et præſepiorum aliorum perficiam formã. Vt & ipſa
Aequalia luceant aſinorum apud vicina præſepia.
Sis etiam ſtellatus poſt paſtorem, vbi Bootæ
Apparet. Stellatum vero paſtorum baculum & tu tendens
Eſto Lycaonii agitator Arctous plauſtri.
Cæleſtis Typhonis *contubernalis felix paſtor.*
Hodie in terra cane, & cras intus in Olympo.
Cantilinæ v. condigna præmia in aſtris lucente circulo
Conſtituam te oculum cæleſtem. Suaue canentem v.
Cæleſti fiſtula tuam fiſtulam coniungam.
T*ibi coniugium, ſi volueris, dabo venerandum Mineruæ.*
Si vero tibi nõ cæruleis oculis Minerua placet ſume Latonã,
Aut Gratiã, aut Venerẽ, aut Artemin, aut nuptias Iuuentæ,
Solius noſtra ne inquiras lectum Iunonis. Stulti immenſa promittunt.
Si vero ſortitus fueris equos percutiẽtẽ fratrẽ peritũ currus,
I*gnitum ſolis quadriiugum currum accipe.*
Si vero I*ouis deſideras tanquam paſtor Ægida vibrare,*
Dabo tibi hoc munus. Ego vero in cælum vadam,
Non curans Saturnium inermem. Imbellis enim
Armis mulier exiſtens quid mihi faceret Minerua?
Verum Typhaoniam *exordere paſtor victoriam*
Genuinum canens me nouum regem Olympi, Nemeſis iactanti Typhoeo infeſta.
Sceptra Iouis *ferentem, & fulminantem tunicam.*
Dixit, & Adraſtea illam ſcribebat vocem. Muſica etiam ſtolidiſſimi delectantur.
Verum vbi cognouit ſpontaneum in rete venationis
Filo fatali raptum filium terræ
Mentem oblectantium, fiſtularũ percuſſũ ſuaui ſtimulo Cadmus Typhoeo [illegible]
Fraudulentamq; ſine riſu eructauit Cadmus vocem.
Paruum meæ fiſtulæ miratus es ſonitum audiens,

Εἰπὲ τί κεν ῥέξειας ὅταν σέο θῶκον ἀείσω,
Εἰ πλατὺν κιθάρης ἐπινίκιον ὕμνον ἀείσω.
Καὶ γὰρ ἐπουρανίοισιν ἐγὼ πλήκτροισιν ἐρίζων,
Φοῖβον ἐμῇ φόρμιγγι παρήλασα· ἡμετέρας δὲ
Χορδὰς εὐκελάδους Κρονίδης ἀμάθυνε κεραυνῷ,
Υἱέϊ νικηθέντι φέρων χάριν. εἰ δέ ποτ' εὕρω
Νεῦρα πάλιν στεφανηφόρον μέλος πλήκτροισι τιταίνων,
Θέλξω δένδρεα πάντα, καὶ οὔρεα, καὶ φρένα θηρῶν.
Καὶ στρόφον αὐτοέλικτον ὁμόζυγον ἥλικι γαίῃ
Ὠκεανὸν σπεύδοντα παλινδίνητον ἐρύξω
Τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἄγειν κυκλούμενον ὕδωρ.
Ἀπλανέων δὲ φάλαγγα καὶ ἀμπνείοντας ἀλήτας
Στήσω, καὶ Φαέθοντα, καὶ ἰσοβόηνα Σελήνης.
Ἀλλὰ θεοὺς καὶ Ζῆνα βαλὼν πυρόεντι βελέμνῳ
Μοῦνον ἔα κλυτότοξον, ὅπως περὶ δεῖπνα τραπέζης
Δαινυμένου Τυφῶνος, ἐγὼ καὶ Φοῖβος ἐρίζω,
Τίς τίνα νικήσειε μέγαν Τυφῶνα λιγαίνων.
Πιερίδας μὴ κτεῖνε χορίτιδας, ὄφρα καὶ αὐταὶ,
Φοίβου κῶμον ἄγοντος, ἢ ὑμετέροιο νομῆος,
Θηλυμελὲς πλέξωσιν ὁμόθροον ἄρσενι μολπῇ.
Ἔννεπε, καὶ στροπόεσσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Τυφωεύς.
Καὶ πλοκάμους ἐδόνησεν, ἐρευγομένων δὲ κομάων
Ἰὸν ἐχιδνήεντα περιρραίνοντο κολῶναι,
Καὶ ταχὺς εἰς ἓν ἄντρον ἐπείγετο, καὶ φέρεν ἄγρας
Νεῦρα Διός, δολίεντι πόρεν ξεινήια Κάδμῳ.
Νεῦρα, πατὴρ χθονὶ πίπτε τυφαονίῃ ποτὲ χάρμῃ,
Καὶ δόσιν ἀμβροσίην ἀπατήλιος ἤνεσε ποιμήν.
Καὶ τὰ μὲν ἀμφιφράσκε, καὶ ἁρμονίην οἷά τε χορδὴν
Ἐσπομένην φόρμιγγι κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ,
Ζηνὶ Γιγαντοφόνῳ πεφυλαγμένα. φειδομένῳ δὲ
Λεπταλέον φύσημα μεμυκότι χείλεϊ πέμπων
Θλιβομένοις μελέεσσιν ὑποκλέπτων πνόον ἠχοῦς,
Λαρότερον μέλος εἶπε, καὶ ἄλλα πολλὰ τιταίνων,

Ἁρμονίης

Dic mihi quid faceres ſi tuam ſedem canerem,
Septitona cithara victricium hymnum pulſans,
Namq́ cæleſtibus ego plectris contendens
Phoebum mea cithara præterii, Noſtras v.
Chordas tunc ſonãtes Saturnius in puluerẽ redegit fulmine.
Filio victo faciens gratiam. Si vero quando inuenero
Neruos rurſus rectè diſtentos carmen plectris extendens
Mulcebo arbores omnes, & montes, & animos ferarum.
Et coronam per ſe volutam coæqualem, coæuæ terræ
Oceanum properantem conuerſum recurrentem traham
Eandem circa metam ducere circũuolutam aquam.
Inerrantium verò aciem, & contra currentes errantes.
Stare faciam, & Phaethontem, & temonem Lunæ,
Sed Deos, & Iouem percutiens ignito telo
Solum relinque inclytum ſagittis, vt in conuiuio menſæ
Epulante Typhone, ego & Phœbus contendamus,
Quis alterum ſuperet magnum Typhona exhilarans,
Pieridas ne occide choreas agitantes, vt & ipſæ
Phœbo ſomnum ducente, aut veſtro paſtore
Femineam cantilenã cõcinnent conſonã maſculo carmini.
Dixit, & rauis ſuperciliis annuit Typhoeus
Et capillos vibrauit, eructantibus verò comis
Venenum ſerpentinum circumſpargebantur colles.
Et ſtatim in ſuum antrum ferebatur, ibidem tollens
Neruos Iouis, eaq́ doloſe præbuit hoſpiti munera Cadmo.
Neruos, qui in terram deciderant Typhaonia in pugna.
Et munus diuinum fallax laudauit paſtor.
Et illos quidem circũattigit, & conuenientẽ tãquã chordã
Futuram cithara abſcondit caua petra.
Ioui Gigantum interemtori reſeruata. Parcenti verò
Tenuem flatum mugiente labello emittens
Attritis membris ſuſſurans ſonitum Echus
Dulciorem cantilenam dixit, & aures multas tendens

Cadmus promiſſis ampliſſimis decipit Typhoea.

Typhoeus dat cadmo fulmina.

Ἁρμονίης ἤκουε, καὶ οὐ γίνωσκε Τυφωεύς.
Θελγομένῳ δὲ γίγαντι, νόθος παρεσύρισε ποιμὴν
Ἀθανάτων ἅτε φύζαν ἐῇ σύριγγι λιγαίνων.
Καὶ Διὸς ἐσσομένην ἐμελίζετο γείτονα νίκην,
Ἑζομένῳ Τυφῶνι μόρον Τυφῶνος ἀείδων,
Καὶ πλέον οἶστρον ἔγειρε. καὶ ὡς νέος ἡδέϊ κέντρῳ
Ἁβρὸς ἐρωμανέων ἐπιθέλγεται ἥλικι κούρῃ,
Καί ποτε μὲν χαρίεντος ἐς ἄργυφα κύκλα προσώπου,
Πῆ δὲ βαρυσμήριγγος ἀλήμονα βόστρυχον ἐθείρης
Δέρκεται, ἄλλοτε χεῖρα ῥοδόχροον. ἄλλοτε μίτρῃ
Σφιγγομένην ῥοδόεντος ἴτυν μαζοῖο δοκεύει,
Αὐχένα παπταίνων γυμνούμενον. ἀμφὶ δὲ μορφῇ
Θέλγεται ἀλλοπρόσαλλον ἄγων ἀκόρητον ὀπωπήν,
Οὐδὲ λιπεῖν ἐθέλει ποτὶ παρθένον· ὡς ἔχε Κάδμῳ
Θελγομένην μελέεσσιν ὅλην φρένα δῶκε Τυφωεύς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ β.

Ὡς ὁ μὲν αὐτόθι μίμνε παρὰ σφυρὰ φοιβάδος ὕλης,
Ἀκροπόρῳ σύριγγι μετάτροπα χείλεα σύρων,
Κάδμος Ἀγλευοειδὴς νόθος αἰπόλος. ἀπροϊδὴς δὲ
Ζεὺς Κρονίδης ἀκίχητος ὑπὸ σπέος ἄψοφος ἕρπων,
Χεῖρας ἑαῖς ἐκόρυσσε τὸ δεύτερον ἠθάδι πυρσῷ·
Καὶ νέφος ἔσκεπε Κάδμον ἀθηήτῳ παρὰ πέτρῃ·
Μὴ δόλον ὑπεροπῆα μαθὼν καὶ φῶρα κεραυνοῦ
Λάθριον, ὑστερόμηνις ἀποκτείνειε Τυφωεὺς
Βουκόλον ἀλλοπρόσαλλον· ὁ δὲ πλέον ἡδέϊ κέντρῳ
Ἤθελεν εἰσαΐειν φρενοθελγέα ῥυθμὸν ἀοιδῆς,
Ὥς τις ὅτε Σειρῆνος ἐπίκλοπον ὕμνον ἀκούων,
Εἰς μόρον αὐτοκέλευστον ἀώελος εἰκεδυκότης
Θελγόμενος μελέεσσι, καὶ οὐκέτι κῦμα χαράσσων
Γλαυκὸν ἀκυμάντοισιν ὕδωρ λευκαίνει ἐρετμοῖς·
Ἀλλὰ λιγυφθόγγοιο πεσὼν ἐπὶ δίκτυα μοίρης,

Τέρπετε

Harmoniam audiuit, & non cognouit Typhoëus.
Oblectato a. Gigante adulterinus fiſtula canebat paſtor
Deorum tanquam fugam ſua fiſtula canens,
Et Iouis futuram canebat vicinam victoriam
Sedenti Typhoni mortem Typhonis canens
Et maiorem furorem excitauit. Et vt iuuenis dulci ſtimulo Comparatio.
Mollis amore furioſius delectatur æquali puella
Et interdum gratioſa in candidos circulos frontis,
Interdum grauicrinis vagam vuam capilli Amātium oculi.
Videt, interdum manum roſei coloris, interdum mitra
Reuinctam roſeá circulum mamillæ intuetur
Ceruicem contrectans nudam circa vero formam
Delectatur, huc & illuc voluens inexplebilem vultum,
Neq; relinquere vult vnquam virginem: ita hic Cadmo
Delectatam, cantilena mentem totam dedit Typhoeus.

DIONYSIACORVM LIB. II.

Sic hic quidem ibi manebat ad radicē fertilis ſyluæ,
Acuta fiſtula verſatilia labra ſtringens
Cadmus Agenorides adulterinus caprarius, Improuiſus vero
Iupiter Saturnius incōprehēſibilis ſub ſpelunca ſine ſtrepitu
Manus ſuas armauit iterum conſueto igne. (repens Iupiter fulmen recuperat.
Et nubes abſcondebat Cadmum prope obſcuram petram.
Ne dolum verſutum animaduertens, & furem fulminis
Occultum poſt ſapiens occideret Typhoeus
Paſtorem mutabilem. Hic vero magis dulci ſtimulo Comparatio.
Volebat audire animum mulcentem rhythmum cantilenæ.
Velut autem cum quis Sirenis doloſum cantum audiens Sirenum cantus.
In perniciem ſpontaneam præcox trahitur nauta
Oblectatus cantilenis, & non amplius fluctum arans
Cæruleam tranquillis aquam dealbat remis:
Sed ſuaue canentis cadens in retia Parcæ

Delo-

Τέρπετο πηδαλίοιο λελασμένος, ἀστέρον ἑξάτας
Πληιάδος ἑπταπόροιο καὶ ἄντυγα κυκλάδος ἄρκτου.
Ὣς ὄγε κερδαλέης δεδονημένος ἄσθμασι μολπῆς,
Πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο κόμπον ὀλέθρου·
Ἀλλὰ καλυπτομένου νεφέων σκιοειδέϊ μίτρῃ
Ἔμπνοος εὐκελάδοιο δόναξ σίγησε νομῆος,
Ἁρμονίην τ' αἰὲν κόψεν. ἀερσιπότης δὲ Τυφωεὺς
Οἶστρον ἑλὼν πολέμοιο κατέδραμεν εἰς μυχὸν ἄντρου·
Βροντείην δ' ἰωὴν ἐμόφοιτον ἐδίζετο φοιτάδι λύσσῃ,
Καὶ στεροπὴν ἀχίτωνον. ἐρευνητῆρι δὲ ταρσῷ
Ζαφλεγέος ἁρπαμένοιο σέλας μάστευε κεραυνοῦ,
Καὶ κενεὸν σπέος εὗρε· δολοφραδέας δὲ μενοινὰς
Ὀψὲ μαθὼν Κρονίδαο, καὶ αἰόλα δήνεα Κάδμου,
Αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμπῳ·
Καὶ ποδὸς ἀγκύλον ἴχνος ἔχων ὀφιώδεϊ ταρσῷ,
Ἰὸν ἀκοντιστῆρος ἀπέπτυεν αἰθερεῶνος·
Ὑψιλόφου δὲ γίγαντος ἐχιδναίῃσιν ἐθείραις
Πίδακας ὀμβρήσαντος ἐκυμαίνοντο χαράδραι,
Καί οἱ ἐπαΐσσοντι βαθυνομένην χθονὸς ἕδρην
Ἀκλινέος δαπέδοιο Κίλιξ ἐλελίζετο πυθμὴν
Ποσσὶ δρακοντείοισι· πολυσφαράγῳ δὲ κυδοιμῷ
Ταύρου δὴ λοφόεντος ἀραξομένου κενεῶνος,
Γείτονες ὠχρήσαντο φόβῳ Παμφυλίδες ὄχθαι·
Καὶ χθόνιαι σύριγγες ἐβόμβεον, ἔτρεμον ἄκραι
Ἠιόνες, σείοντο μυχοί, καὶ ὀλίσθανον ὄχθαι·
Λυομένου ψαμάθοιο ποδῶν ἐνοσίχθονι παλμῷ,
Οὐ νομὸς, οὐ τότε θῆρες ἀπήμονες. ὠμοβόροι γὰρ
Ἄρκτοι ἐδαιτρεύοντο Τυφαονίοιο προσώπου
Ἀρκτῴοις γενύεσσι· λεοντείων δὲ καρήνων
Γλαυκὰ δασυστέρνων ἐλαφύσσετο γυῖα λεόντων
Χάσμασιν ἰσοτύποισιν· ἐχιδνήεντι δὲ λαιμῷ
Ψυχρὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο νῶτα δρακόντων,
Ἠερίους τ' ὄρνιθας ἐδαίνυτο γείτονι λαιμῷ,

Ὑπλαυί-

Delectatur claui oblitus, aſtra linquens
Pleiadis Septigradæ, & ambitum circularis vrſæ:
Sic hic doloſa commotus flatu cantilena,
Inſtrumenti muſici ſuaue iaculum excepit, ducem mortis
Sed abſconditi nubium vmbroſa mitra
Spirans beneſonantis fiſtulæ obticuit paſtoris.
Concentumq; abſcidit. Aeriuolus autem Typhoeus
Furorem trahens prælii cucurrit in hiatum antri:
Fulmen autem in ventis verſans quærebat vago furore.
Et fulgur incomprehenſibile. Sagaci verò planta
Valde ardentem abrepti fulgorem quærebat fulminis,
Et vacuam ſpeluncam inuenit. Doloſa vero conſilia
Sero didicit Saturnii, & varia conſilia Cadmi
Pugnans ſcopulis ſubſiliebat in cœlum.
Et pedis curuum veſtigium habens viperea planta
Telum eiaculãtis exſpuit gutturis,
Sublimis verò Gigantis vipereis capillis
Fontes pluentis æſtuabant torrentes,
Et ipſi irruenti in profundè firmatum terræ firmamentum
Immoti ſoli Cilix agitabatur fundus
Pedibus Draconis. Multum verò ſtrepente tumultu
Tauri ſcil. montani concuſſo ventre
Vicinæ palleſcebant metu Pamphylides ripæ,
Et terreſtres fiſtulæ reſonabant, tremebant ſumma
Littora mouebantur cauernæ & decidebant ripæ.
Soluta arena pedum terram quatienti vibratione,
Non paſcua, non tunc feræ illæſæ, Crudiuoræ n.
Vrſæ mactabantur Typhaoniæ faciei
Septentrionalibus genis. Leoninorum vero capitum
Cerulea, hirſuta pectora habentium deuorabãtur membra
Rictibus conſimilibus. Vipereo verò gutture. (leonum
Frigida in campo nutritorũ diſcerpebãtur dorſa draconum,
Aëriaſq; volucres deuorabat vicino gutture,

Cadmus cãtare ceſſat. Typhoeus ad pugnan dum ſe accingit.

Horribiles ſtrages a Thiphoeo editæ.

Volantes

Ἱπταμένους ἀβάτοιο δι' αἰθέρος· ἀγχιφανὴς δὲ
Αἰετὸν ἤθελε μᾶλλον, ἐπεὶ Διὸς ὄρνις ἀκούει.
Ἤθελε βοῦν ἀροτῆρα, τὸν οὐκ ᾤκτειρε δοκεύων
Αἱμοβαφῆ ζυγίῳ κεχαραγμένον αὐχένα δεσμῷ,
Καὶ ποταμοὺς ἐκόνισσε πιὼν ἐπιδόρπιον ὕδωρ·
Νηϊάδων δὲ φάλαγγας ἀπεσυφέλιξεν ἐναύλων,
Καὶ βυθίῳ στείχουσα βατὸν ἐὸν ὕδατι πεζῷ
Ἀβρέκτοις μελέεσσιν ἀσταμβέγος ἴσατο νύμφη
Νηϊὰς ὑψικέλευθος· ἀμειψιπέδῳ δὲ ταρσῷ
Κούρης παλλομένης ἀνέθλιψε διψάδα πέτραν ἐναύλων,
Σφίγγετο πηλώεντι πεπηγότα γούνατα δεσμῷ·
Μαινομένου δὲ γίγαντος ἰδὼν πολύμορφον ὀπωπὴν
Ταρβαλέος συνελάσσας ἀγέλην ἀπεσείσατο ποιμὴν,
Νόσφι φυγών· ὁρόων δὲ πολυσπερὲς ἔθνος ἀγρῶν
Αἰπόλος, ἀστελκτῶν ἐπὶ τρέπτιν αὐλὸν ἀέλλαις,
Οὐ σπόρον ἀμφεκάλυψε πέδῳ ταλαεργὸς ἀροτρεύς,
Ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα καρπῷ·
Οὐδὲ Τυρασνίης καλάμης νωμήτορι καρπῷ
Αὔλακα τεμνομένην ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ,
Ἀλλὰ βόας μεθέηκε· γιγαντείῳ δὲ βελέμνῳ
Σχιζομένης κενεῶνες ἐγυμνώθησαν ἀρούρης·
Καὶ στερεὴν φλέβα λῦσεν. ἀνοιγομένου δὲ ῥεέθρου,
Χεύμασι πηγαίοισιν ἀνέβλυε νέρτερος αὐλών·
Ἀσκεπέος δαπέδοιο χέων ὑποκόλπιον ὕδωρ·
Καὶ σκόπελοι ῥίπτοντο· χαραδραίοις δὲ ῥεέθροις
Ἠερόθεν πίπτοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ,
Ὕδατα χερσώσαντες· ἀπὸ χθονίων δὲ βελέμνων
Αὐτοπαγῆ ῥιζοῦντο νεηγενέων σφυρὰ νήσων·
Δένδρεα δ' αὐτόπρεμνα μετωχλίσθησαν ἀρούραις,
Καὶ δαπέδῳ πέσε καρπὸς ἀώριος. ἀρτιθαλὴς δὲ
Κῆπος ἀϊστώθη· ῥοδόεις δ' ἀμαθύνετο λειμών·
Καὶ ζέφυρος δεδόνητο κυλινδομένων κυπαρίσσων
Αὐχμηροῖς πετάλοισι· φιλοθρήνοισι δὲ μολπαῖς

Αἴλινα

Volantes per inuium athera. Prope vero apparentem
Aquilam deuorabat potiſſimum, cũ Iouis auis eſſe dicatur,
Deuorabat bouem aratorem. & non miſertus eſt videns Iouis auis aquilæ.
Cruore tinctum iugali attritum dorſum vinculo.
Et flumina turbauit bibens in cœna aquam.
Naiadum vero agmina repercutiebat in anguſtum
Et profundo incedens per tranſibilem fluctũ aquâ humiliore
Non irrigatis mẽbris ſine ſandalio ſtabat Nympha
Naias in humido incedens Contendente vero plantâ
Virginis trementis ad ſiccam petram fluminum
Conſtringebat limôſo conſtricta genua vinculo. Nymphæ Naiades in anguſtias redactæ à Typhoeo.
Inſanientis vero gigantis videns multiformem faciem
Trepidus fiſtulam ſenex abiiciebat paſtor,
Eminus fugiẽs. Cernẽs vero multiplicẽ multitudinẽ manuũ Paſtoris diffugium tumultuãte Typhoeo.
Caprarius debilem abiecit tibiam ventis.
Non ſemen abſcondebat terrâ laborioſus arator,
Aſpergens iam aratam, poſtea iniecto terram fructũ,
Neq; Typhaoniâ manu commoto fructu
Sulcum diuiſum terræ inhærenti ſecabat ferro,
Sed boues demiſit. Giganteo v. telô
Diuiſa cauitates nudabantur terræ
Et humidam venam ſoluit. Aperto vero fluuio
Fluctibus fontanis ſcaturiebat inferior vallis.
Intecti ſoli fundens in finibus occultam aquam.
Et ſcopuli deiiciebantur. Torrentibus vero fluctibus
Ex aëre decidentes abſcondebantur mari:
Aquas exſiccantes. A terreſtribus vero telis
Per ſe firmata radicabãt nuper genitarũ fũdamẽta inſularũ Horti & agri vaſtati.
Arbores vero per ſe radicatæ transmouebantur in agris
Et in terram decidit fructus immaturus. Iamq; florens
Hortus euertebatur. Roſea, vero conſumebantur prata.
Et Zephyrus agitabatur rotatis cupreſſis.
Squalidis foliis. Luctus vero amantibus cantilenis,

Lamen-

Αἴλινα Φοῖβος ἄειδε δαϊζομένων ὑακίνθων,
Πλέξας πένθιμον ὕμνον· ἀμυκλαίων δὲ κορύμβων
Ἐλπομένη πολὺ μᾶλλον ἐπίστευε γείτονι δάφνῃ·
Κεκλιμένην δ' ὤρθωσεν ἑὴν πίτυν ἀχνύμενος Πάν.
Καὶ μογέοις μινύθουσα φερέσβιον Ἀτθίδα νύμφην
Τεμνομένην γλαυκῶπις ἐπεστονάχιζεν ἐλαίην·
Καὶ Παφίη δάκρυσε κονιομένης Ἀνεμώνης·
Πυκνὰ δὲ μυρομένη καλύκων εὐώδεα χαίτην,
Βόστρυχον ἁβρὸν ἔτιλλε κονιομένης ῥοδεώνης·
Καὶ στάχυν ἡμιτέλεστον ὀλωλότα μύρετο Δηώ,
Μηκέτι κεκλιμένον ἄγουσα θαλύσιον. Ἀδρυάδες δὲ
Ἥλικες ὠδύροντο λιπόσκια δένδρεα νύμφαι·
Καί τις ἐϋπτόρθοιο διχαζομένοιο κορύμβου,
Σύνδρομος ἀκρεμόνεσσιν Ἀμαδρυὰς αἴθοπι Δάφνῃ·
Ἐκ πίτυος δὲ φυγοῦσα βατῷ ποδὶ παρθένος ἄλλη,
Ἀγχιφανὴς ἀζόμενος μετήλυδι γείτονι νύμφῃ·
Δαφναίη φυγόδεμνος Ἀμαδρυάς, εἰς δρόμος ἔστω
Ἀμφοτέραις, μὴ Φοῖβον ἴδης, μὴ Πᾶνα νοήσω·
Ὑλοτόμοι τάδε δένδρα παρέλθετε, μὴ φυτὰ Δάφνης
Τέμνετε δειλαίας τετμημένα, φείδεο τέκτων·
Ὁλκάδα μὴ τελέσῃς πιτυώδεα δούρατα τέμνων·
Μὴ ῥοθίων ψαύσειε θαλασσαίης Ἀφροδίτης·
Καὶ δρυτόμος πυμάτην πόρε μοι χάριν ἀντὶ κορύμβων,
Κόψε με σοῖς πελέκεσσι, καὶ ἡμετέρου διὰ μαζοῦ
Γῆξον ἀνυμφεύτοιο σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης·
Ὄφρα θάνω πρὸ γάμοιο καὶ Ἄϊδι παρθένος ἔλθω·
Εἰσέτι νῦν ἔρωτος ἄτερ πίτυς οἷά τε Δάφνης.
Ὣς φαμένη πετάλοισι νόθην ποιήσατο μίτρην·
Καὶ χλοερῷ ζωστῆρι κατέσκεπεν ἄντυγα μαζοῦ
Αἰδομένη, καὶ μηρὸν ἐπεσφηκώσατο μηρῷ·
Ἡ δέ μιν εἰσορόωσα κατηφέα ῥήξατο φωνήν·
Παρθενίης ἔμφυλον ἔχω φόβον, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἐκ Δάφνης γεγαυῖα διώκομαι οἷά τε Δάφνη.

Πη

Lamentabilia Phœbus canebat diſſipatis cupreſſis.
Concinnans luctuoſum hymnum. In Amyclais v. corymbis
Amputata multo magis ingemuit vicina lauru
Inclinatam vero erexit ſuam pinum dolens Pan. Pan dolet.
Et oleæ recordata vrbem ferentem Atticam Nympham
Amputata Minerua ingemiſcebat oliua.
Et Venus flebat ob puluere fœdatam Anemonem. Minerua dolet in diſſipatos flores.
Crebro vero lacrumās calycum bene olentes capillos:
Capillos molles euulſit puluere infecto roſeto.
Et ſpicam ſemimaturam pereuntem lacrumabatur Ceres.
Nondum feſtum laſciuum agens Thalyſium. Adryades verò
Æquales lugebant relinquentes vmbras arbores Nymphæ.
Et quapiam ramoſo diuulſo corymbo
Comes ſine vittis Hamadryas currebat Daphnæ
Ex pinu autem fugiens profundo pedē virgo alia
Proxima dixit aduena vicinæ Nymphæ:
Daphnæa concubitum fugiens Hamadryas, Vnus curſus ſit
Vtriſq; ne Phœbum videas, ne Pana cognoſcam.
Vos ligna cadētes has arbores præterita, nō arbores Daphnæ
Amputata miſera iam ante amputata. Parce faber
Nauem ne facias pinea ligna ſecans,
Ne fluctus attingas marinæ Veneris
Tuq; querci ſector vltimam præbe mihi gratiā pro corymbis
Cæde me tuis bipennibus, & vel noſtra per vbera.
Infige nunquam nuptæ caſtum ferrum Mineruæ:
Vt moriar ante nuptias, & in infernum virgo veniam.
Adhuc ignara amoris, vt Pytys, & qualis Daphna. Pytys & Daphnæ virgines.
Sic vbi dixerat foliis adulterinam confecit mitram
Et viridi vinculo abſcondit ambitum mamillæ,
Verecunda, & femur conſtrinxit femore.
Hæc verò ipſam intuens ſubtriſtem emiſit vocem.
Virginitati innatum habeo metum quod & ipſa
Ex Daphne natā abigenda ſim vt Daphne.

Πῆ δὲ φύγω; σκοπέλοις ὑποδύσομαι, ἀλλὰ κολώνας
Ῥιπτομένας ἐς ὄλυμπον ἐπεφράσσαντο κεραυνοί.
Καὶ τρομέω σέο Πᾶνα δυσίμερον, εἴς με χαλέψῃ,
Εἰς πίτυν, ὡς Σύριγγα διωκομένην· καὶ αὐτὴ
Ἄλλη δευτεροφυὴς ἐρεσίδρομος ἔσσομαι Ἠχώ·
Οὐκέτι ταυροκόρυμβα μετέρχομαι. ἡμιτελῆ δὲ
Οὔρεα ναιετάω μετὰ δένδρεον, ἧχι καὶ αὐτὴ
Ἄρτεμις ἀγρώσσει φιλοπάρθενος· ἀλλὰ Κρονίων
Καλλιστοῖ λάχε λέκτρον ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείψας·
Ἵξομαι εἰς ἁλὸς οἶδμα, τί μοι γάμος; ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀστερίην ἐδίωκε γυναιμανέων ἐνοσίχθων,
Αἴθε λάχον πτερὰ κοῦφα. δι' ὑψιπόρῳ δὲ κελεύθῳ
Ἠερίοις ἀνέμοισι συνέμπορον οἶμον ὁδεύσω·
Ἀλλὰ [illegible] ὄρνιθος, ὅτι Τυφωεὺς
Ἠλιβάτοις παλάμῃσιν ἐπιψαύει νεφελάων·
Εἰ δὲ γάμοις ἀδίκοις με βιήσεται, εἶδος ἀμείψω,
Μίξομαι ὀρνίθεσσι, καὶ ἔπταμαι ἡ φιλομήλη,
Καὶ ῥόδον ἀγγέλλουσα, καὶ αἰθεμόεσσαν ἐέρσην,
Ἕψομαι εἰαρινοῖο φίλη ζεφύροιο χελιδὼν,
Φθεγγομένη λάλος ὄρνις ὑπωροφίης μέλος Ἠχοῦς,
Ὀρχηθμῷ πτερόεντι περισκαίρουσα καλιὴν,
Πρόκνη πικρὰ παθοῦσα, σὺ μὲν σέο πενθάδι μολπῇ
Υἕα δακρύσειας· ἐγὼ δ' ἐμὰ λέκτρα γοήσω.
Ζεῦ ἄνα μὴ τελέσῃς με χελιδόνα, μή με διώξῃ,
Καὶ Τηρεὺς πτερόεις κεχολωμένος οἷα Τυφωεύς·
Ἀὴρ, οὔρεα, πόντος ἀνέμβατος, ἔνδοθι γαίης
Κρύπτομαι· ἀλλὰ γίγαντος ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
Ἰοβόλοι δύωσιν ὑπὸ χθόνα φωλάδες ὕδραι·
Εἴλω ὑγρὸν ὕδωρ ἐπιδήμιον οἷα κομαίθω,
Πατρῴων κεράσασα νεόρρυτα χεύματα μύθων·
Οὐκ ἐθέλω προχοὰς Κύδνου, ὅτι προχοῇσι [illegible]
Παρθενικῆς δυσέρωτος ἐμὸν φιλοπάρθενον ὕδωρ·
Πῆ δὲ φύγω; Τυφῶνι μιγήσομαι, ἀλλὰ λοχεύσω

Ἀμορφη

Quo autem fugiam? Scopulos ſubibo. Sed colles
Proiectos in cælum in cinerem redegerunt fulmina.
Et metuo tuum Pana inſuauem, qui me lædet.
Vt Pityn vt Syringa. Fugata verò & ipſa
Alia ſecundo vocem ciens valde currens ero Echo.
Nondum hæc cacumina pertranſeo, ſemiapparentes verò
Montes inhabito poſt arborem, vbi & ipſa
Diana venatur virginitatis amans. Sed Saturnius
Calliſtûs ſortitus eſt cõcubitũ in Artemin formã trãſmutãs. Calliſta Ioue in Diã nam verſo compreſſã
Veniã in maris fluctũ. Quorſũ mihi nuptiæ? Sed in ponto
Aſteriam ſectatus eſt amore muliebri inſaniens Neptunus.
Vtinam conſecuta eſſem pennas leues. Per altigradã v. viam
Aeriis ventis comitem viam pertranſirem.
Sed fortaſſe pennarum vanus curſus, quod Typhoeus
Sublimibus manibus contingat nubes.
Si verò nuptiis iniuſtis me coëgerit, formam imutabo.
Miſcebor cum auibus & volans Philomela Philomela.
Et florem annunciani & roſeum rorem,
Ero vernigrata Zephyri hirundo. Hirundo.
Eloquens vocalis auis ſub tecto poſita cantilenam Echûs.
Saltu volucri circumſaliens domunculam.
Procne grauia paſſa, tu quidem tua luctuoſa cantilena Procne.
Filium defleuiſti, ego verò meos thalamos lugebo.
Iupiter rex me feceris ne hirundinem, ne me perſequatur
Et Tereus pẽnatus iratus mihi, vt Typhoeus. Tereus.
Aer, montes, pontus inacceſſus, in terrâ
Occultor. Sed Gigantis vipereis à plantis
Venena iaculãtes penetrãt ſub terrã ſpelũcas incolẽtes hydræ
Vtinam ſim humida aqua publica, vt Comatho Comatho
Paternis miſcens nuper fuſa flumina fabulis.
Non volo apud Cydnum, quia fluentis coniungerem
Virginis in amore infelicis meum virginitatem amãtẽ aquã.
Quo a. fugiam? Typhoni miſcebor, ſed pariam

Ἀλλοφυῆ πολύμορφον ὁμοίϊον εἶα πευκῆ·
Εἴην δένδρεον ἄλλο, καὶ ἐκ δρυὸς εἰς δρύας ἔλθω,
Οὔνομα παιδὸς ἔχουσα σαόφρονος· ἀντὶ δὲ Δάφνης
Μὴ Μύρρης ἀθέμιστον ἐπώνυμον ἔρνος ἀκούσω·
Ναὶ λίτομαι, παρὰ χεῦμα νοήμονος Ἠριδανοῖο·
Εἴην Ἡλιάδων καὶ ἐγὼ μία· πυκνὰ δὲ πέμψω
Ἐκ βλεφάρων ἤλεκτρα· φιλοθρήνοις δὲ κορύμβοις
Γείτονος αἰγείροιο περίπλοκα φύλλα πελάσσω·
Δάκρυσιν ἀφνειοῖσιν ἐμὴν στενάχουσα κορείην·
Οὐ γὰρ ἐγὼ Φαέθοντα κινύρομαι· ἵλαθι Δάφνη·
Αἰδέομαι φυτὸν ἄλλο μετὰ προτέρης φυτὸν ὕλης·
Ἔσσομαι ὡς Νιόβη καὶ ἐγὼ λίθος, ὄφρα δὲ αὐτὴν
Λαΐνεην στενάχουσαν ἐποικτείρουσιν ὁδῖται·
Ἀλλὰ κακογλώσσοιο τί μοι τύπος; ἵλαθι Λητώ.
Ἐρρέτω αἰνοτόκοιο θεημάχου οὔνομα νύμφης.
Ἣ μὲν ἔφη· Φαέθων δὲ παλινδίνητον ἐλάσσας
Εἰς δύσιν ἔστρεφε δίφρον· ἀναθρώσκουσα δὲ γαίης
Ὑψιτενὴς ἅτε κῶνος ἐς ἠέρα σιγαλέη νὺξ
Οὐρανὸν ἀστερόεντι διεχλαίνωσε χιτῶνι,
Αἰθέρα δαιδάλλουσα, καὶ αἰνεφέλῳ παρὰ Νείλῳ,
Ἀθάνατοι πλάζοντο· παρ' ὀφρυόεντι δὲ ταύρῳ
Ζεὺς Κρονίδης αἰὲν ἔμιμνεν ἐγερσιμόθου φάος ἠοῦς,
Νὺξ μὲν ἔην· φρουραὶ δὲ περίστιχες ἦσαν Ὀλύμπου
Ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι· καὶ οἷά περ ὑψόθι πύργων
Ἔννυχον ἦν ἀλάλαγμα· βοὴ δ' ἐπίρροθος ἄστρων
Ἀμφιλαφὴς περίρητο, καὶ ἀξονίης κτύπον Ἠχοῦς
Ἐκ κρονίας βαλβῖδος ἐδέχνυτο ὕδατα σελήνης·
Καὶ νεφέων στεφανηδὸν ἐπασσυτέραισι καλύπτραις·
Οὐρανὸν ἐφράξαντο φυλάκτορες αἰθέρος ὧραι
Ἀμφίπολοι Φαέθοντος. ἀσυλήτων δὲ πυλάων
Ἀστέρες Ἀτλάντειον ἐπεκλήϊσαν ὀχῆα·
Μὴ λόγος εἰσέλθῃ τι πάλιν μακάρων ἀπεόντων·
Ἀντὶ δὲ συρίγγων ἐνοπῆς καὶ ἐθήμονος αὐλοῦ,

Ἐινυ-

Alterius natura multiformem ſimilem filium patri.
Vtinam ſim arbor alia, & ex quercu in quercus tranſeam,
Nomen filiæ hab:ns prudentis. Pro Daphne verò
Ne Myrrha infandum cognomen progenies dicar. Myrrha.
Sane obteſtor per flumen prudentis Eridani Eridanus.
Vtinam ſim Heliadum & ego vna. Crebrò verò mittam Heliadum
Ex oculis Electra. Luctum amantibus vero ramis
Vicinæ populo circumuoluta folia admouebo.
Lacrumis abundantibus meam defiens virginitatem
Non enim ego Phaethontem lugebo, miſerere Daphne
Vereor plantam aliam poſt prioris plantam ſyluæ.
Ero tanquam Niobe & ego lapis. Vt vero ipſam
Lapideam ingemiſcentem miſerantur viatores. (Latona Niobe ob linguæ ſuperbiã in lapidem.
Sed quorſum mihi (mulieris) lingua malæ figura? Miſerere
Pereat grauis partus cum Diis pugnans nomẽ Nymphæ.
Hæc ſic dicebat. Phaethon vero multum volutum agitans Nox ingruens.
Ad occaſum conuertit currũ. Reſiliens vero ſuper terram
In alto extenſum velut tegmentum in aere ſilens nox.
Cœlum ſtellatã veſtiuit tunicã. Serena nox.
Aethera variè pingens, & innubilem apud Nilum
Dii immortales errabant. Apud altum vero taurum
Iupiter Saturnius remãſit excitãtis ad laborem lux auroræ.
Nox quidẽ erat Excubiæ vero turmatim erãt circa cœlum Excubiæ in cœlo.
Septem circa Zonas. Et tanquam ſuper turribus
Nocturnus erat ſtrepitus. Clamor v. aliter ſonans aſtrorum
Copioſus ferebatur, & propè axem ſonitum Echus
Ex priſco repagulo excipiebat meta Lunæ.
Et nubium circulatim continuò ſuccedentibus operculis.
Cœlum ſtipabant cuſtodes ætheris horæ.
Miniſtræ Phaethontis Inuiolatarum v. portarum
Stella Atlantica occludebant repagula,
Ne agmen ingrederetur vrbem Diis abſentibus
Profiſtularum a. voce, & conſuetæ tibiæ,

Ἐννυχίαις πτερύγεσσι μέλος σύριζον ἀήτης·
Αἰθερίῳ δὲ δράκοντι συνέμπορος Ἀρκάδος ἄρκτου,
Ἐννυχίην Τυφῶνος ἐπήλυσιν ὑψόθι λεύσσων
Ὄμμασιν ἀγρύπνοισι γέρων ἐφύλασσε Βοώτης·
Αὐλαίην ἐδόκευσεν ἑωσφόρος, ἑσπέριος ἀστὴρ
Ἑσπερίην, νοτίας δὲ λιπὼν ἰθιώπεα πέζαν
Ὀμβρηρὰς Βορέαο πύλας περιδέδρομε Κηφεύς,
Καὶ πυρὰ παντόθεν ἦεν, ἐπεὶ φλόγας αἴθοπες ἄστρων,
Καὶ νύχιοι λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο σελήνης,
Ὡς δαΐδες σελάγιζον. ἀελλήεντι δὲ ῥόμβῳ
Πυκνὰ διαθρώσκοντες ἀπ' αἰθέρος ἄκρον ὀλύμπου
Ἀστέρες αἰχμητῆρες ἐπέχραον ἱέρα πυρσῶν
Δεξιτερῇ Κρονίωνι· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
Πυκνὰ διαΐσσουσα χαρασσομένων νεφελάων
Ἀστεροπὴ σκίρτησεν· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Κρύπτετο, καὶ σελάγιζε παλινδρόμος ἄστατος αἴγλη·
Καὶ πλοκάμους πλεκτοῖο πυρὸς βοτρυδὸν ἑλίξας
Φέγγει λαχνήεντι σέλας προέχευε κομήτας·
Καὶ δοκίδες μάρμαιρον ἐπήλυδες· οἷα δὲ μακρὸν
Ἠερόθεν τανύοντο δοκοὶ δολιχήνεϊ πυρσῷ
Ζῆνα συναιχμάζοντι· ὑπ' ἀκτίνεσσι δὲ λάμπων
Ἀντιπόρου Φαέθοντος ὁμίμπτεο σύνδρομος ὄμβρῳ,
Ἴριδος ἀγκύλα κύκλα πολύχροος ὁλκὸς ὑφαίνων,
Χλωερὰ μελαινομένῳ ῥοδοειδεῖ λευκὰ κεράσσας·
Καὶ Διὶ μουνωθέντι παρήγορος ἵκετο νίκη,
Ἠέρος ἄκρα κέλευθα διαχράψασα πεδίλῳ,
Λητοῦς εἶδος ἔχουσα, καὶ ἠπίζουσα τοκῆα,
Ἀντιτύποις στομάτεσσι πολύτροπον ἴαχε φωνήν·
Ζεῦ ἄνα σῶν τεκέων, πρόμος ἔσσο· μὴ δὲ νοήσω
Μιγνυμένην Τυφῶνι γάμων ἀδίδακτον Ἀθήνην·
Μητέρα μὴ τελέσειας ἀμήτορα· μαρνάμενος δὲ
Ἀστεροπὴν κούφιζε σελασφόρον ἔγχος Ὀλύμπου·
Καὶ νεφέλας συνάγειρε τὸ δεύτερον ὑέτιε Ζεῦ,

Ἤδη

Nocturnis alis cantum canebant venti.
AEtherio v. Draconi comes Arcadis urſæ
Nocturnum Typhonis impetum ex alto obſeruans
Oculis peruigilibus ſenex cuſtodiuit Bootes.
Ortum obſeruauit Lucifer, Heſperus (v.) ſtella
Occaſum. Pluuiales verò relinquens rectori ſagittarum
Pluuiales Boreæ portas circumcurrebat Cepheus. Cepheus.
Et incendium vndiq; erat, cum flamma nigra aſtrorum
Et nocturnæ lucernæ inquietæ Lunæ
Tanquam facula lucebant. Procelloſo vero turbine
Crebro (verò) procurrentes ab æthere ſummum cœli
Stellæ violentæ perſtringebant aëra igne
A dexterâ Saturnio Saltante verò vibratione
Crebro emicans perforatis nubibus
Fulgur ſaliebat. Alternis verò ictibus
Abſcondebatur, & reſplendebat recurrens caducus ſplēdor.
Et circumuolutiones implexi ignis confertim volutans
Luce capilloſa ſplendorem exaſperauit cometa.
Et trabes rutilabant aduenæ. Tanquam vero longæ μακροί. Trabes in cœlo.
Ex aëre tendebantur trabes, longè extenſâ flammâ
Ioui auxiliantes, ſub radiis vero reſplendens
E contrario Soli poſitus flectebatur comes imbris
Iridis curuos circulos multicolor tractus extendens,
Viridia nigricanti roſeo colori candida commiſcens.
Et Ioui ſoli relicto auxiliatrix veniebat victoria Victoria Ioui auxilio venit.
Aëris ſummas vias ſignans pede
Latonæ formam habens, & armans parentem
Ex aduerſo reſpondente ore variam emiſit vocem.
Iupiter rex pro tuis liberis prim⁹ bellator exiſtas, neq; cogno-
Mixtam Typhoni nuptiarum ignaram Mineruā. (ſcam
Matrem ne feceris matre carentem. Pugnans verò Victoria louem animat.
Fulmen eleua fulgoriferum telum Olympi.
Et nubes coge iterum pluuioſe Iupiter.

Ἤδη γὰρ σταθεροῖο πυλάοχοι ἕδρανα κόσμου
Χερσὶ Τυφαονίῃσιν· ὁμοζυγέων δὲ λυθέντων
Στοιχείων πισύρων ἠρνήσατο ληΐδα Δηώ·
Ἥβη λεῖπε κύπελλον· Ἄρης δ' ἀπεσείσατο λόγχην·
Ἑρμῆς ῥάβδον ἔθηκε· λύρην δ' ἔρριψεν Ἀπόλλων,
Καὶ πτερόεις πεπότητο λιπὼν πτερόεντας ὀϊστούς,
Εἶδος ἔχων κύκνοιο. πλεοσιγάμου δὲ θεαίνης
Ἄστορος ἔπλετο κόσμος ἀλωομένης Ἀφροδίτης·
Ἁρμονίης δ' ἀλύτου λύτο πείσματα· νυμφοκόμος γὰρ
Πανδαμάτωρ ἀδάμαστος Ἔρως θρασὺς εἰς φόβον ἔπτη,
Τόξα λιπὼν γονόεντα, καὶ ἠθάδα Λῆμνον ἐάσας·
Σὸς πυρόεις Ἥφαιστος ἀπενθέα γούνατα σύρων·
Ἀμβραδὺς ἀστήρικτος ἔχει δρόμον, ὦ μέγα θαῦμα.
Καὶ μάλα μοι κοτέουσιν, ἐποικτείρω σε θεὴν Ἥβην·
Ἦ ῥα πόσις γνωτῆς πάλιν ἵξεται εἰς χορὸν ἄστρων,
Μή ποτε τοῦ δέ τε γνώσοιτο καὶ εἰ Τιτῆνας ἀκούσω·
Οὐκ ἐθέλω Τιτῆνας ἰδεῖν κρατέοντας Ὀλύμπου·
Ἀλλά σε καὶ σέο τέκνα. σὺ δὲ κρατέοντι κεραυνῷ
Ἀρτέμιδος προμάχιζε σαόφρονος, ἤ ῥα φυλάσσει
Παρθενικὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίῳ παρακοίτῃ·
Ἦ ῥα τόκου ταμίη τόκον ὄψεται· ἦ ῥα τανύσσῃ
Χεῖρας ἐμοί, ποίην δὲ καλέσσομαι ἰοχέαιρην
Ἵλαον Εἰλείθυιαν, ὅτ' Εἰλείθυια λοχεύσῃ.
Ὣς φαμένης, σκιοειδὲς ἑὸν πτερὸν Ὕπνος ἑλίξας,
Εὔνασε καὶ πείσασαν ὅλην φύσιν, ἀλλὰ Κρονίων
Ἦν ἔτι μοῦνος ἄυπνος· ἐφαπλώσας δὲ Τυφωεὺς
Νωθρὰ βαρυνομέναις ἐπεσείσατο νῶτα χαμεύναις,
Πλήσας μητέρα γαῖαν. ἀνοιγομένοιο δὲ κόλπου,
Χάσματι κοιλαίνοντο σεσηρότι φωλάδες εὐναὶ,
Εἰς χθόνα δυσμενέεσσιν ἐχιδνα[illegible]
Ἠελίου δὲ φανέντος ἀπὸ γλωσσάων, ἀπὸ λαιμῶν,
Εἰς ἐνοπὴν πολύηχυς ἐπεβρυχᾶτο Τυφωεὺς,
Κλῶα μέγαν καλέων· βλοσυρὴ δέ οἱ ἵκετο φωνή,

Ῥιζοτα-

Iam enim ſtabilis vibrat fundamenta mundi.
Manibus Typhaeniis. Vbi comparia verò ſoluta fuerint
Elementa quatuor negauit ſegetes Ceres.
Iuuenta reliquit poculum. Mars vero abiecit haſtam.
Mercurius baculum depoſuit, lyram proiecit Apollo — Dii omnes à Typhoeo turbati
Et alatus auolauit relinquẽs alatas ſagittas
Formam habens cygni. Concinnatricis verò nuptiarum Dea
Sterilis eſt pulcritudo errantes Veneris. (adornans
Harmonia v. indiſſolubilis ſoluta ſunt vincula Nuptias n.
Cuncta domans indomabilis amor audax ob metũ auolauit — Amor à Typhoeo fugatus,
Sagittas relinquens fœcũdas, & conſuetã Lemnũ relinquẽs.
Tuus ignitus Vulcanus intractabilia genua trahens,
Vah! tardus, debilis habet curſũ. Vah! (quod magnũ mira- — Vulcanus claudus celerrime currit.
Et valde mihi iraſcuntur. Miſereor tuam Iuuentam (culũ
Nunquid tuus genitor rurſus veniet ad chorum aſtrorum.
Nunquam hoc fiat, etiam ſi Titani filia vicerer.
Nolo Titanas videre imperantes cœlo,
Sed te tuosq; filios Tu vero valido fulmine
Pro Artemide pugna caſtã. Certe conſeruabo
Virginem indotatam neceſſariò coniugi:
Certe partus præſes partum videbit. Sanè extendat
Manus mihi qualem verò vocabo Diana
Vt propitia ſit Ilithyiam, cum ipſa Ilithyia pepererit. — Diana partus præſes
Sic locuta illa vmbroſam ſuam alam ſomnus circumuoluẽs
In ſomnum dedit etiam ſpirantẽ totam naturã. Sed Iupiter — Somnus
Erat tunc ſolus inſomnis. Lecto v. reclinatus Typhoeus
Tarda grauatus inſternebatur dorſa terrenis lectis — Rex ſubditis dormientibus ſolus vigilat Typhoeus dormit.
Implens matrem terram. Aperto vero ſinu.
Chaſmate cauabantur hianti ſpeluncalia cubilia.
Quod terram ſubirent viperea capita.
Sole vero oriente a linguis & gutturibus
In clamorem multos lacertos habens infremebat Typhoeus — Typhoeus terribili voce Iouem clamat.
Iouem magnum inclamans. Terribilis vero ipſi venit vox.

Ῥιζοπαγὴς ὅθι πέζα παλίμπορος ὠκεανοῖο,
Τέτραχα τεμνομένην περιβάλλεται ἄντυγα κόσμου·
Ζωσαμένη στεφανηδὸν ὅλην χθόνα κυκλάδι μίτρῃ.
Φθεγγομένου δὲ γίγαντος ἀμειβομένης στίχα φωνῆς
Παντοίη σμαράγησε, καὶ οὐ μία σύνθροος Ἠχώ·
Τοῦ δὲ κορυσσομένοιο φυῆς πολυειδέϊ μορφῇ
Ὠρυγὴ κελάδησε λύκων, βρύχημα λεόντων·
Ἆσθμα συῶν, μύκημα βοῶν, σύριγμα δρακόντων,
Πορδαλίων θρασὺ χάσμα, κορυσσομένων ζῆλος ἄρκτων,
Λύσσα κυνῶν· μεσάτῃ δὲ γίγας βροτοειδέϊ μορφῇ
Ζηνὸς ἀπειλήτειραν ἀπερροίβδησεν ἰωήν,
Χεῖρες ἐμαὶ Διὸς οἶκον ἀράξατε, πυθμένα κόσμου
Σείσατε σὺν μακάρεσσι καὶ αὐτοέλικτον ὀλύμπου
Κόψατε θεῖον ὀχῆα καὶ αἰθερίης ἐπὶ γαίης
Κίονος ἑλκομένης φυγέτω δεδονημένος Ἄτλας·
Ἄντυγα δ' ἀστερόφοιτον ἀπορρίψειεν ὀλύμπου·
Μηκέτι δειμαίνων ἕλικα δρόμον· οὐ γὰρ ἐάσω
Ὤμοις θλιβομένοις κυρτούμενον υἱὸν ἀρούρης
Αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην·
Ἀλλὰ θεοῖς ἑτέροισιν ἀτέρμονα φόρτον ἐάσας
Μαρνάσθω μακάρεσσιν· ἀναρρήξειε δὲ πέτρας
Τρηχαλέοις βελέεσσιν ὀϊστεύων πόλον ἄστρων·
Ὃν πάρος ἠέρταζεν. ἱμασσομέναις δὲ κολώναις
Ταρβαλέαι φυγέτωσαν ἀνάλκιδες οὐρανὸν Ὧραι,
Δμωΐδες Ἠελίοιο· περιπλέγδην δὲ λαβοῦσαι
Ἠέρα μίξατε γαῖαν, ὕδωρ πυρὶ, πόντον ὀλύμπῳ·
Καὶ πισύρων ἀνέμων πλέξω δούλειον ἀνάγκην,
Μαστίξω βορέην, κλονέω νότον, εὖρον ἱμάσσω·
Καὶ ζέφυρον πλήξαιμι, καὶ ἤματι νύκτα κεράσσω
Χειρὶ μιῇ· καὶ γνωτὸς ἐμὸς πολυπίδακι λαιμῷ
Ὠκεανὸς πρὸς ὄλυμπον ἄγων ὑψούμενον ὕδωρ,
Πέντε παραλλήλων πεφορημένος ὑψόθι κύκλων,
Ἄστρα καταχλύζειε καὶ ὕδατι διψὰς ἀλάσθω,

In radice compactum quod firmamentum refluì Oceani
Quater diuiſam circumdaret orbitam mundi
Cingens coronatim totam terram circulari mitra.
Clamante vero Gigante reſpondentis multitudinem vocis
Variam reſonabat, & non vna conſona Echo.
Cum ille vero armatus eſſet naturæ multiformi figura
Vlulatus reſonabat luporum,(&) rugitus leonum, Horribilis Typhoei vox.
Flatus aprorum,mugitus boum,ſibila draconum,
Pantherarum audax hiatus,ſæuientium rictus vrſorum,
Rabies canum. Media vero Gigas mortali imagine
Ioui minitantem cum ſtridore eructauit vocem.
O meæ manus,Iouis domum diſſecate. Fundamenta mundi Typhoei verba ſe ad pugnā inſtruentis.
Concutite cum Diis,& per ſe circumuoluta cœli
Frangite diuina repagula,& ætheria in terra Atlas cœlum portans.
Columna ſubtracta aufugiat conturbatus Atlas,
Ambitum vero in quo ſtellæ vagantur abiiciat Olympi.
Non amplius timens circumuolutū curſum. Non n.ꝑmittā
Humeris attritis incuruatum filium terræ,
Ætheris mouentem reuolutam neceſſitatem.
Sed Diis reliquis infinitum onus relinquens Atlas terræ filius.
Pugnet cum Diis,refringat vero petras
Aſperis telis iaculans in polum aſtrorum,
Quem antea ſuſtulit. Flagellatis verò montibus
Terribiles fugiant imbelles cælum Horæ. Horæ Iouis famulæ.
Serua Solis. Circumplexim vero capientes Confuſio.
Aeri commiſcete terram,aquam igni,pontum cælo,
Et quatuor ventorum abſoluam ſeruilem neceſſitatem,
Flagellabo Boream,conturbo Notum, Eurum flagris cōcidā,
Et Zephyrum percutiam,& diei noctem confundam,
Manu vna, & frater meus multifontali gutture
Oceanus ad cælum agens ſublatam aquam Oceanus Typhoei frater.
Quinq; parallelos ſublatus ſuper circulos
Aſtra inundet,& in aqua ſitiens vagetur

Vrſa

Ἄρκτος ἁμαξαίοιο δεδυκότος ἰσοβοώτου·
Ταῦροι ἐμὸν δινεῦντες ἰσήμερον ἄντυγα κύκλου,
Αἰθέρι μυκήσασθε· χαρασσομέναις δὲ κεραίαις
Ἰσοτύπου φλογεροῖο κεράατα ῥήξατε ταύρου·
Καὶ βόες ὑγρὰ κέλευθα μετοχλίσσουσι σελήνης,
Δειδιότες βαρύδουπον ἐμῶν μύκημα κριῶν·
Καὶ βλοσυρῶν μέγα χάσμα διαπτύξασα γενείων
Ἄρκτος ἀνηρήσειε Τυφαονὶς ἄρκτον Ὀλύμπου·
Αἰθερίῳ δὲ λέοντι λέων ἐμὸς ἀντιφερίζων,
Ζωδιακῆς ἀέκοντα μεταστήσειε κελεύθου·
Ἡμετέροις δὲ δράκοντας ὄφις φρίξειεν ἁμάξης.
Ἀστεροπαῖς ὀλίγαις κεκορυθμένος· ἀλλὰ θαλάσσης
Κύματα λυσσήεντα, λόφοι χθονὸς, ἄγκεα νήσων,
Φάσγανά μοι γεγάασι, καὶ ἀσπίδες εἰσὶ κολῶναι,
Καὶ σκόπελοι θώρηκες ἀαγέες, ἔγχεα πέτραι.
Καὶ ποταμοὶ σβεστῆρες ἀκιδνοτάτοιο κεραυνοῦ.
Δεσμοὺς δ' Ἰαπετοῖο Ποσειδάωνι φυλάσσω·
Ἀμφὶ δὲ Καύκασον ἄκρον, εὔπτερος ἄλλος ἀρείων
Αἰετὸς, αἱμάξειε παλιμφυὲς ἧπαρ ἀμύσσων
Ἡφαίστου πυρόεντος, ἐπεὶ πυρὸς εἵνεκα κάμνει
Ἥπατος αὐτοφύτοιο χαρασσομένοιο Προμηθεύς·
Ὑάσι δ' αἰπυκέλευθον ἔχων τύπον Ἰφιμεδείης
Κρύψω ἀλυκτοπέδῃσι περίπλοκον υἷα Μαίης,
Χαλκέῳ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον, ὄφρα τις εἴπῃ,
Λύσας δεσμὸν Ἄρηος, ἐκεύθετο δέσμιος Ἑρμῆς.
Λυσαμένη δ' ἄψαυστον ἑῆς σφηγῖδα κορείης
Ἄρτεμις Ὠρίωνος ἀναγκαίη δάμαρ ἔστω.
Καὶ Τιτυῷ πελάσειε παλαίτερα φάρεα Λητὼ,
Εἰς γάμον ἑλκομένη βεβιημένον· ἀνδροφόνον δὲ
Ῥωγαλέων σακέων γυμνούμενον Ἄρεα δήσας,
Κοίρανον ὑσμίνης ληΐσσομαι αἰπυφόνηος
Μείλιχον· ὀψιγάμῳ δὲ συναπτομένην ἐφιάλτῃ.

Γαμάδα

Vrſa plauſtrali ſubmerſo temone.
Tauri meum circumagentes æquidialẽ orbitam circulorũ.
In æthere mugite. Acutis vero cornibus
Æqualis flammantis cornua frangite tauri.
Et boues humidas vias emoueant Lunæ
Metuentes grauiſonum meorum mugitum capitum.
Et terribilium magnum hiatum expandens genarum
Vrſa œſtro agitet Typhaonia vrſam cœli. Typhoeus omnibus cœli partibus interitum minatur
Aetherium vero Leonem leo mens ſuperans
Zodiaca inuitum deturbet a via
Noſtros vero Dracones Draco extimeſcat plauſtri.
Fulminibus paucis armatus. Sed maris
Fluctus furioſi, tumuli terræ, conualles inſularum Typhoei armatura.
Tela mihi ſunt facta, & haſtæ ſunt colles,
Et ſcopuli thoraces infracta, enſes petræ,
Et fluuii extinctores imbecillimi fulminis.
Vincula verò Iapeti Neptuno conſeruo. Iapeti victus.
Circa verò Caucaſum ſublimem, bene alatus alius melior
Aquila cruentet iterum renaſcens epar lanians Aquila Promethei iecur lacerans.
Vulcani igniti, cum ignis cauſâ laboret
Epate perſe nata dilaniato Prometheus.
Filiis verò obuiam habens formam Iphimediæ
Abſcondam compedibus doloſum filium Maiæ.
Aereo in vaſe cuſtoditum, vt aliquis dicat Typhoeus Mercurio vincula minatur.
Qui ſoluit vincula Martis occultatur vinctus Mercurius.
Quæ v. ſoluta eſt intactum ſua ſigillum virginitatis
Artemis, Orionis neceſſario ſit coniux.
Et Tityo applicet priora vela Latona Tityus.
In nuptias tractu coactas. Occiſorem hominum verò
Fractorum ſcutorum denudatum Martem ligans Mars
Dominum pugnæ prædabor pro cæde pœnam rependentis
Suauem. Tardo marito verò coniunctam Ephialtæ Ephialtes. Pallas.

Palladem

Παλλάδα ληιδίην νυμφεύσομαι, ὄφρα νοήσω
Ἄρεα ζηπύοντα καὶ ὠδίνουσαν Ἀθήνην.
Καὶ μογεροῖς ὤμοισι παλινδίνητον ἀείρων
Οὐρανὸν Ἀτλαίτειον ἐλαφρίζοι Κρονίων
Ὄρθιος· ἡμετέρων δὲ γάμων ὑμέναιον ἀκούσῃ,
Ζῆλον ὑποκλέπτων, ὅτι νυμφίος ἔσσομαι Ἥρης·
Οὐ μὲν ἐγὼ δαΐδων ἐπιδεύομαι. αὐτόματος δὲ
Δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας. ἀντὶ δὲ πεύκης
Αὐτὸς ἐμοὶ Φαέθων ἰδίης φλογὸς ἁψάμενος πῦρ,
Νυμφιδίην τανύσειε Τυφωέϊ δούλιον αἴγλην,
Καὶ γαμίης ἀσπῆθεας ἐπαιθύσσοντες Ὀλύμπῳ
Ἀστέρες ἀστράψειαν ἐμῶν λαμπτῆρες ἐρώτων,
Ἀστέρες ἑσπέρα λύχνα· σὺν εὐθαλάμῳ δ' Ἀφροδίτῃ
Εὐνέτις ἐνδυμίωνος ἐμὴ θεράπαινα σελήνη,
Δέμνιά μοι στορέσειε, καὶ εἰ χρέος ἐστὶ λοετρῶν,
Λούσομαι ἀστερόεντος ἐν ὕδασιν Ἠριδανοῖο·
Ἀλλὰ Διὸς μετὰ λέκτρα Τυφωέϊ κυκλάδες Ὧραι,
Πήξατε παστὸν ἔρωτος· ἀπ' Ὠκεανοῦ δὲ καὶ αὐταὶ
Λητώ, Ἀθηναίη, Παφίη, Χάρις, Ἄρτεμις, Ἥβη
Νυμφοκόμῳ Τυφῶνι κομίσατε σύγγονον ὕδωρ.
Καὶ γαμίοις πλήκτροισιν ἐμῆς παρὰ δαῖτα τραπέζης
Ἀντὶ Διὸς μέλψειε Τυφωέα λάτρις Ἀπόλλων·
Οὐ ξείνην δαπέδοιο φέρω ποτόν. ἡμέτερον γὰρ
Οὐρανὸν ἀστερόνωτον ἀδελφεὸν ἠνιοχεύσω,
Οὐρανὸν οἶκον ἔχων μητρώιον υἱέα γαίης,
Καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα τὸ δεύτερον εἰς φάος ἕλξω,
Γνωτὸν ἐμὸν συνάεθλον ἀπὸ χθονίοιο βερέθρου
Λύσω δεσμὰ βίαια· παλιννόστους δὲ πελάσω
Αἰθερίους Τιτῆνας· ὁμορροφίους δὲ κομίσω
Γηγενέας Κύκλωπας ἐς οὐρανόν· ἄλλα δὲ τεύξω
Ὅπλα πυρός, πλεόνων γὰρ ἐμοὶ χρέος ἐστὶ κεραυνῶν,
Ὅτι διηκοσίῃσι καὶ ἐν διδύμαις πολεμίζω,
Χερσὶν ἐγὼ Κρονίδῃ πανομοίιος· αὐτοτύπους δὲ

Κρέαν-

Palladem predam deſponſabo, vt cognoſcam
Martem pro mercede ſeruientē, & parturientē Mineruam.
Et laborioſis humeris iter reuolutum tollens
Cœlum Atlanticum, Eleuet Saturnius
Arduus. Noſtrarum vero nuptiarum Hymenæum audiat,
Æmulationem diſſimulans cum ſponſus ero Iunonis
Non ſanè ego facibus indigeo. ſpontanea vero
Lampas meorum thalamorū fulminis ſplendor. Loco v. tedæ
Ipſe mihi Phaëthon propria flamma accendens ignem
Sponſalem tendat Typhoëi ſeruilem ſplendorem.
Et nuptiales ſcintillas exſuſcitantes in cœlo
Stellæ refulgeant meorum faces amorum.
Stellæ veſpertini lychni. Cum bonos lectos habēte v. Venere
Coniux Endymionis mea famula Luna,
Lectos mihi ſternat, & ſi opus ſit lauacris
Lauabor ſtellati in aquis Eridani,
Sed Iouis poſt lectum Typhoni circulares Horæ
Firmate thalamum nuptialem amoris. Ab Oceano v. & ipſa
Latona, Pallas, Venus, Gratia, Artemis, Iuno,
Nuptias adornanti Typhoni adferte cognatam aquam.
Et nuptialibus plectris in meâ ad cœnam menſâ
Pro Ioue canat Typhoea famulus Apollo.
Non vulgaris terra fero potum. Noſtrum enim
Cælum in dorſo ſtellas habentem fratrem gubernabo
Cælum domum habens maternum filium terræ,
Et Saturnum crudelem denuo in lucem protraham,
Fratrem meum certaminis ſocium a terreſtris Barathei
Soluam vincula violenta. Denuo reuertentes v. faciam
Aetherios Titanas Contubernales v. adducam
Terrâ genitos Cyclopas cælum Alta verò faciam,
Arma ignis. Multis enim mihi opus eſt fulminibus.
Vbi cum ducentis, & non cum geminis pugnabo.
Manibus, ego Saturnio perſimilis. contra ſonantes verò

Typhoeus dijs ſeruitutem minatur.

Eridanus.

Saturnus crudelis.

Typhoeus gigantes contra cœlum armaturus.

Meliora

Κιόνας ὀψιγόνους ποτὶ ὑψιζυγέϊ μείζονι πύργῳ
Ἀστεροπὰς ἑτέρας χαλκεύσομαι· εὐρύτερον δὲ
Ὄγδοον οὐρανὸν ἄλλον ὑπέρτερον ὑψόθι πήξω
Ἄστρασι φαιδροτέροισι κεκασμένον· οὐ δύναται γὰρ
Ἀγχιφανὴς πόλος οὗτος ὅλον Τυφῶνα καλύψαι·
Καὶ μετὰ θήλεα τέκνα καὶ ἀρσενόπαιδα γενέθλην
Πηγυπήκου Κρονίδαο πολυαστερὲς ἄλλο φυτεύσω·
Αἷμα νέον μακάρων πολυαύχενον· οὐ χορὸν ἄστρων
Δείξω νόσφι γάμων ἀχρεῖον· ἀλλὰ συνάψω
Ἄρσενι θηλυτέρην, ἵνα δούλια τέκνα λοχεύσῃ
Παρθενικὴ πτερόεσσα παρευνηθεῖσα Βοώτῃ·
Εἶπεν ὁμοκλήσας· Κρονίδης δ' ἐγέλασσεν ἀκούων,
Καὶ μόθος ἀμφοτέροισιν ἐπέβρεμεν· ἦν δὲ κυδοιμοῦ
Πομπὸς Ἔρις Τυφῶνι· Διὸς δ' ἡγήσατο νίκη
Εἰς μόθον οὐ βοέης ἀγέλης χάριν, οὐ περὶ ποίμνης
Ἦν ἀγὼν, οὐ νεῖκος ἔην ἐπὶ κάλλεϊ Νύμφης·
Οὐ κλέος ἀμφὶ πόληος ὀλίζονος· ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
Ἵστατο δῆρις· ἔην δ' ἐνὶ γούνασι νίκης,
Σκῆπτρα Διὸς, καὶ θῶκος ἀέθλια δηϊοτῆτος·
Ζεὺς μὲν ἱμασσομένων νεφέων βρονταῖον ἀράσσων,
Αἰθέριον μύκημα μέλος σάλπιζεν Ἐνυοῦς·
Καὶ νεφέλας ἑλικηδὸν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
Εἶχε γιγαντείων βελέων σκέπας· οὐδὲ Τυφωεύς
Ἄψοφος ἦν· κεφαλαὶ δὲ βοὸς μυκηθμὸν ἱεῖσαι,
Αὐτόματοι σάλπιγγες ἐπεσμαράγησαν Ὀλύμπῳ·
Συμμιγέες δὲ δράκοντες ἐσύρισαν Ἄρεος αὐλοί,
Καὶ στίχας ἠλιβάτων μελέων θώρηξε Τυφωεύς,
Φραξάμενος σκοπέλῳ σκόπελον μέγαν, εἴσοκε πυκναὶ
Ἀκραγέες στοιχηδὸν ἐπυργώθησαν ἐρίπναι,
Καὶ πέτρην προθέλυμνον ἐπασσυτέρῃ θέτο πέτρῃ·
Ἦν δὲ κορυσσομένης στρατιῆς τύπος· ἀγχιφανὴς γὰρ
Ῥωγάδα ῥωγὰς ἔρειδε, λόφος λόφον, αὐχένα δ' αὐχὴν·
Ὑψινεφὴς δ' ἀγκῶνα πολύπτυχον ὤθεεν ἀγκών·

Καὶ

Meliora, poſt genita multum lucenti maiorem — Typhoeus aliud cælum vult ædificare.
Fulmina alia fabricabo. Latius verò
Octies cœlum aliud supernè ſuper hoc conficiam
Stellis purioribus ornatum. Non' poteſt enim
Prope apparens polus hic totum Typhonem obtegere,
Et poſt muliebrem prolẽ, & maſculorũ puerorũ generationẽ
Multum generanti Ioui multiplicem aliam plantabo
Sanguinem nouũ beatorũ multa dorſa habentẽ non chorũ
Relinquam ſine nuptiis inutilem, Sed coniungã (aſtrorũ
Viro mulierem, vt ſeruiles liberos pariat
Virgo alata dormiens prope Booten — Iupiter vanas minas ridet.
Dixit minaciter clamans. Saturnius verò ridebat audient
Et pugna vtriſq; infremuit. Erat v. tumultus
Comes contentio Typhoni. *Iouem verò comitabatur victoria*
In pugnam, non boum ob armentum, non de ouili
Erat certamen, non cõtẽtio erat de pulcritudine Nymphæ — ολίζωνς
Non ſtrepitus ob vrbem vilem, ſed ſuper ipſo (Ioue) — ῆῦ Διος
Conſtituta erat pugna, Erant v. in genibus victoria
Sceptra Iouis, & ſedes præmia pugnæ, — Iupiter ſe ad pugnã inſtruit.
Iupiter quidem flagellatis nubibus fulmineum pulſans
Aethereum mugitum cantilenam tuba cecinit Bellona.
Et nubes circulatim in pectus induens
Inhibuit Giganteorum telorũ velamentũ. Neq; v. Typhoeus
Tacitus *erat. Capita vero bouis mugitum emittentia*
Spontanea tubæ reſonabant in cælo,
Commixti verò dracones ſibilabant Martis tibia
Et ordines ſublimium membrorum armabat Typhoeus — Typhoeus ſeſe armat
Stipans cum ſcopulo ſcopulum magnum, donec crebra
Infracta ordine in modum, turris inſurgerent rupes.
Et petram radicitus erutam continuata impoſuit petra.
Erat verò armati exercitus imago. Proxima enim
Petram petra firmabat, tumulus tumulũ, dorſum v. dorſum — Typhoeus montes accumulat.
Sublimis v. anfractũ montiũ ſinnoſũ impellebat anfractus

Et

Καὶ κρανααὶ πήληκες ἴσαι Τυφῶνι κολῶναι
Αἰπυλόφῳ τρηχῶνι καλυπτομένων νεφελάων·
Μαρναμένου δέ οἱ * * * * * * *
Μαρναμένου δὲ γίγαντος ἔην πολυδειράδι μορφῇ
Ἓν δέμας, ἀλλὰ φάλαγγες ἀπείρονες, αἱ μὲν ἀγρωστῶν;
Αἱ δὲ λεοντείων γενύων εὐθηγέες αἰχμαί;
Ἄλλαι ἐχιδναίων πλοκάμων ἐπιβήτορες ἄστρων·
Δένδρεα δ' ἐπλύνοντο Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμενα Κρονίδαο καταντίον· ἀλλὰ δὲ γαίης
Ἔρνεα καλλιπέτηλα, πέδῳ βεβελημένα παλμῷ
Ζεὺς ἀέκητι ἀμάθυνεν ἐνὶ σπινθῆρι κεραυνοῦ·
Πολλὴ μὲν πτελέη σὺν ὁμήλικι ῥίπτετο πεύκη,
Καὶ πλάτανος περίμετρος· ἀκοντίζοντο δὲ πεῦκαι
Ἀντία Διός· πολλὴ δὲ λαχὼν ἐρρήγνυτο γαίης·
Γαῖα δὲ πετρ' ἀπλευθέος ἴτυς συνελίζετο κόσμου·
Καὶ πίσυρες Κρονίωνι συναιχμάζοντες ἀῆται,
Ἠερίην σκοτόεσσαν ἐπυργώσαντο κονίην,
Κύματα κυρτώσαντες. ἱμασσομένης δὲ θαλάσσης
Σικελίης δεδόνητο πελωρίδες, ἔβρεμον ὄχθαι·
Αἰτναῖοι δὲ τίνοντες· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Μαίνπες ἐσσομένων λιλυβηίδες· ἔκτυπε δ' ἀκτή
Ἑσπέριον παρὰ χεῦμα Παχυνίος· ἐγγύθι δ' ἄρκτου
Ἀμφὶ νάπην Θρήισσαν Ἀθωιὰς ὤκλασε νύμφη·
Πιερικῷ δὲ τίνοντι Μακηδόνις ἴαχεν ὕλη·
Ἀνατολίης δὲ θέμεθλα τινάσσετο· δενδροκόμοι δὲ
Ἀσσυρίου Λιβάνοιο θυώδεες ἔκτυπον αὐλαί·
Καὶ Διὸς ἀκαμάτοιο καταιχμάζοντα κεραυνοῦ,
Ῥίπτετο πολλὰ βέλεμνα Τυφαονίων ἀπὸ χειρῶν,
Καὶ τὰ μὲν ἀΐσσοντα σεληναίῳ παρὰ δίφρῳ
Ἀσταθέων ἀχάρακτα κατέγραφον ἴχνια ταύρων·
Ἄλλα δὲ δινηθέντα διηέρος ὀξέι ῥοίζῳ
Ἄσθμασιν αἰπυτέροισι μεσορρίπιζον ἀῆται·
Καὶ Διὸς ἀψαύστοιο παρὰ πλαγχθέντα κεραυνοῦ

Πολλὰ

Et aſperi ſecures erant Typhoni colles.
Alticolle cacumine abſconditis nubibus.
*Pugnantis verò * * * * * **
Pugnantis verò Gigantis erat ſublimi formâ
Vnum corpus ſed phalanges infinitæ, hæ quidem manuum,
Hæ verò leoninorum gutturum bene acutas cuſpides
Aliæ vipereorum capillorum ſuper aſtra ſcandentes.
Arbores verò eruebantur Typhaonis à manibus
Vibratæ contra Saturnium. Aliæ verò terræ
Germina pulcrifolia, quæ onerante vibratione
Iupiter inuitus perdidit vnâ ſcintilla fulminis.
Multæ quidem vlmus cum coætanea deiiciebatur picea
Et platanus permagna. Tanquam v. iacula mittebatur picea
Contra Iouem. Multa vero ilia frangebantur terræ,
Tota vero quadrilatera circumferentia pulſabatur mundi;
Et quatuor cum Saturnio pugnantes venti
Aëreum tenebroſum in ſublime attollebant puluerem.
Fluctus incuruantes. Flagellato verò mari
Siculo reſonabant conchæ, fremebant ripæ,
Ætnei vero vertices, mugiebant vero petræ,
Vates futurorum Lelyberides. Sonabat vero littus
Heſperium ad fluctum Pachinium. Prope vero arctum.
Circa ſaltum Thracium Othoias procumbebat Nympha:
Pierico verò iugo Macedonis reſonabat ſylua.
Orientis vero fūdamēta vibrabāt: Arboribus v. abūdātes
Aſſyrii Libani fragrantes reſonabant ſinus.
Et Iouis indefeſſi contra pugnantia fulmen
Proiiciebantur multa tela Typhaonii à manibus.
Et hæc quidem irruentia Lunarem prope currum
Inſtabilium non impreſſa deſignabant veſtigia taurorum,
Alia vero circumacta per aëra acuto ſtridore
Flatibus contrariis ſufflabant venti.
Et Iouis intacti aberrantia fulmina

Typhoeus arbores euellit.

Iupiter vna fulminis ſcintilla omnia comburens.

Horribilis tumultus loue & Typhoeo pugnante.

Othoias Nympha.

Pugna Iouis & Typhoei.

Πολλὰ Ποσειδάωνος ἐδέξατο πρυμνὴ χείρ,
Γειοτόμου γλωχῖνος ἀφειδήσασα τριαίνης·
Ὑγροβαφῆ δὲ βέλεμνα τόσα Κρονίων πόρον ἅλμης,
Ζωὶ φέρων αἰθήμια γέρων ἱδρύσατο Νηρεύς·
Καὶ βλοσυροὺς δύο παῖδας ἐνυαλίοιο κορύσσας,
Εἶχε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονας πατροπάτωρ Ζεὺς
Αἰθέρος ἀστράπτοντας ὁμήλυδας· ἀστεροπῇ δὲ
Στῆσε Φόβον, καὶ Δεῖμον ἐπεσκέλεξε κεραυνῷ,
Δεῖμα φέρειν Τυφῶνι καὶ ἀσπίδα κυδισενίκῃ,
Πρόσθε Διὸς τανύεσκεν αἰολοχίτων Ἐνυώ·
Ἄρης δ' ἐσμαράγησεν· ἐπαιγίζων δὲ θυέλλαις
Ἠερόθεν πεφόρητο μετάρσιος αἰγίοχος Ζεύς,
Ἑζόμενος πτερόεντι χιόνος τετραζύγι δίφρῳ·
Ἵπποι δὲ Κρονίωνος ὁμόζυγες ἦσαν ἀῆται,
Καὶ τῇ μὲν στεροπῇσι κορύσσετο, τῇ δὲ κεραυνῷ,
Ἄλλοτε δὲ βροντῇσιν ἐπέχραεν, ἄλλοτε δ' ὄμβροις,
Πηγνυμένης προχέων πετρούμενα νῶτα χαλάζης
Ὀμβρηροῖς βελέεσσι· γιγαντείοισι δὲ πυκνοὶ
Κίονες ὑδατόεντες ἐπερρήγνυντο κορύμβοις
Ὀξυβελεῖς· παλάμαι δὲ Τυφωέος οἷα μαχαίρῃ
Ἠερίῳ τέμνοντο χαλαζήεντι βελέμνῳ·
Καὶ παλάμη κεκόνιστο, καὶ οὐ μεθίηκε κυδοιμοῦ·
Ἀλλὰ νεφοβλήτοιο τομῇ πληγεῖσα χαλάζης
Μάρνατο καὶ πίπτουσα διαίνουσα δὲ γαίης
Ἅλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ·
Οἷα βαλεῖν ἐθέλουσα, καὶ εἰσέτι κύκλον Ὀλύμπου·
Καὶ τρέχον οὐρανίων πυρόεν βέλος ὑψόθι σείων,
Δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας πολυμοιρομένων,
Ὑψιτενὴς πελέμιξεν· ἐς ὑδροπόρους δὲ χαράδρας
Ὦρτο γίγας πολύπηχυς· ἐπασσυτέρῳ δὲ συνάψας
Αἵματι τῷ σφήκωσεν ὁμόπλεκα δάκτυλα δεσμῷ,
Κοιλαίνων παλάμας πολυχανδέας, ἦεν ἀείρων
Μεσσόθι χειμερίων ποταμῶν ἐρισίδρομον ὕδωρ,

Χερσὶ

Plurima Neptuni accipiebat gaudens manus,
Terram ſecantis cuſpidis parcens tridenti.
Aqua madida v.tela, ad Saturnii (Adriatici) trāſitū maris,
Ioui ferens donarium ſenex poſuit Nereus.
Et terribiles duas liberos Neptuni armans Timor & metus filii Martis.
Habuit Phobum & Demū miniſtrū. auus paternus Iupiter
Aetheris defenſores comites. Fulgure verò
Firmauit Phobon, & Demum corroborauit fulmine,
Formidinem ferens Typhoni, & ſcutum eleuauit victoria.
Ante Iouem extendens. & contra ſonabat Bellona.
Mars verò ſtridebat; diuellens vero procellas,
Ex aere ferebatur ſublimis capram in ſcuto habens Iupiter, Currus Iouis.
Sedens volucri temporis quadriiugo curru.
Equi vero Iouis coniuncti erant errones,
Et partim fulgure armabatur partim, verò fulmine
Interdum cum tonitru ingruebat, interdum vero imbris,
Congelata profundens indurata in modum petræ dorſa Armatura Iouis.
Pluuioſis telis. Gigantea vero crebra (grandinis
Trabes aquoſæ violenter ruebant in capita. Typhoeus percutitur
Celeriter iaculantes. Manus verò Typhoei tāquā machæra
Aereo ſecabantur grandinoſo telo.
Et manus puluere fœdabatur, & non dimiſit iugum montis; Typhoei manus amputatur.
Sed per niuem deiectæ ſectione verberata grandinis.
Pugnabat etiam decidens. Emicans verò terræ
Saltibus per ſe voluta vibrabatur inſana manus,
Tanquam proiicere volens, etiam ad circulum cœli
Et dux cæleſtium ignitum telum in ſublimi vibrans
Dexterum ex ſiniſtri cornu belli ducens.
In alto apparens bellum gerebat. In aquoſos verò torrentes
Irruebat Gigas multimanus Crebro verò coniungens
Spontaneo ſtrinxit complicatos digitos vinculo Typhoeus aqua flumen extinguere conatur
Cauans manus capaces, quibus attollens
In medio hibernorū fluuiorum in montes currentē aquam.

Χερσὶ βαθυνομένῃς μεμετρημένα χεύματα πέμπων
Ἀστεροπῇ προέηκε· χαραδραίῳ δὲ ῥεέθρῳ
Βαπτομένη σελάγιζε δι' ὕδατος αἰθερίη φλὸξ
Λαβροτέρῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεε δίψιον ὕδωρ
Αἰθαλόεν· δεινὴ δὲ φύσις περαίνετο λύθρῳ·
Σβέσσαι γὰρ μενέαινε γίγας θρασὺς αἰθέριον πῦρ.
Νήπιος· οὐδ' ἐνόησε πυραυγέες ὅττι κεραυνοὶ
Καὶ στεροπαὶ γεγάασιν ἀπ' ὀμβροτόκων νεφελάων·
Καὶ πάλιν ἰθυτμῆτας ἑλὼν σπιλάδας ἐναύλων,
Στέρνα Διὸς μενέαινε βαλεῖν ἄτρωτα σιδήρῳ,
Καὶ σκοπιὴ Διὸς αὖτα πταίνετο· χεὶ εἰ δ' ἄκρῳ
Ζεὺς ὀλίγον φύσησε, καὶ ὑψικρήμνου ἔσσαν
Λεπταλέον φύσημα παρέτραπε κυκλάδα πέτραν·
Χειρὶ δὲ δινήεντα λόφον νησαῖον ἀράξας,
Εἰς σκοπιὴν πολύδινος ἀκόντισε Τυφωεύς,
Καὶ Διὸς ἀρρήκτοιο κατηκόντιζε προσώπου·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἀκέλευθον ἀλευάμενος μαρμάρεον αἰχμὴν,
Κρυπτὰ παρεκκλίνας· στεροπῆς δ' ἐτύχησε Τυφωεὺς
Θεσμὸν ἀμειβομένης ἕλικα δρόμον· αἶψα δὲ πέτρη
Ἀκροφαλὴς ἐλιχθεῖσα μελαίνετο μάρτυρι καπνῷ,
Καὶ τετάτην μεγάλην ἐπιτεπομένην δὲ Κρονίων
Πεπταμένης παλάμης μεσάτῳ μνήπελε καρπῷ
Σφαίρην ἅτε βρώσκουσαν ἀπείρονι χειρὶ πατάξας,
Πέμπε πάλιν Τυφῶνι· μεταστρεφθεῖσα δὲ πελλὴ
Ἠερίη σφαιροφάλιγγι παλιννόστοιο πορείης
Αὐτομάτη πέζευεν ὀϊστευτῆρα κολώνη.
Τέτρατον ἠκόντιζεν ἀπότερον· ἁψαμένη δὲ
Αἰγίδος ἀκροτάτων θυσάνων, ἐδιχάζετο πέτρη.
Ἄλλην δὲ προέηκεν· ἀελλήεσσα δὲ πέτρη
Ἠμιδαὴς σελάγιζεν ὀϊστευθεῖσα κεραυνῷ·
Οὐ σκοπιαὶ ὑγρὸν νέτος ἔγλισεν· ἀλλὰ τυπεῖσαι
Ὑψηλαῖς νεφέλῃσι διερρήγνυντο κολῶναι·
Ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ἰσόρροπος ἦεν Ἐνυώ,

Καὶ

Manibus cauis diuiſa flumina mittens
Fulmini obiecit. Torrenti verò flumine,
Vibrata reſplendebat per aquam atherea flammam
Copioſa ſcintillâ, & ferneſaciebat ſitim facientem aquã
Ardentem. Humida verò natura ſiccabatur cruore.
Extinguere enim moliebatur Gigas audax cæleſtem ignem,
Stultus neq́; ſciebat igne rutilantia quod fulmina
Et fulgura ſiant ab imbrem generantibus nubibus.
Et rurſus recte diuiſas trahens ſpeluncas fluminum
Pectora Iouis moliebatur percutere non vulneranda ferro,
Et ſcopulus ante Iouem erat protenſus. Labello vero ſupremo
Iupiter paruum efflauit, & ſublime præruptam exiſtentem
Subtilis ſpiritus reflexit orbicularem petram.
Manu vero vorticoſum tumulum inſularem frangens.
In clamorem multa vertens efferebatur Typhoeus.
Et Iouis infracti contra frontem iaculabatur.
Verũ hic quidè contratendètem fugiebat fulgentẽ cuſpidem,
Caput auertens. Fulgur verò contingebat Typhoeus
Calidum tranſiens per obliquum curſũ. Cõtinuo verò petra
In ſummitate candens denigrabatur teſte fumo.
Et tertiam proiecit. Impulſum verò Saturnius
Expanſa manus media vibrante carpo
Sphæram tanquam ſalientem infinita manu percutiens,
Miſit rurſus Typhoni Conuerſa vero cum multa
Aeria vertigine retrogradi tranſitus
Spontaneus iaculabatur ſagittarium collis
Quartum iaculatus eſt ſuperius. Tangens verò
Aegidis ſummos nodos, diuidebatur petra.
Aliam vero proiecit Procelloſa verò petra
Semiuſta reſplendebat tanquam iaculum colliſa fulmini.
Non ſcopuli humidam nubem diſciderunt. Sed pulſati
Aquoſis nubibus frangebantur colles.
Communis verò vtriſq; eiuſdem valoris erat Bellona.

Fulmen aquâ comburit. Fulmen aqua nõ extinguitur.

Iupiter flatu ſcopulũ obiectũ retorquet.

Typhoeus ſcopulis pugnat.

Iupiter miſſos ſcopulos repercutit.

Iupiter & Typhoeus robore æquales.

Καὶ Διὶ καὶ Τυφῶνι. πολυφλοίσβῳ δὲ βελέμνῳ
Αἰθέρος ὀρχηστῆρες ἐβακχεύοντο κεραυνοί·
Μάρνατο δὲ Κρονίδης κεκορυθμένος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Βροντὴν μὲν σάκος εἶχε, νέφος δέ οἱ ἔπλετο θώρηξ·
Καὶ στεροπὴν Διὶ πάλλε. διιπετέες δὲ κεραυνοὶ
Ἠερόθεν πέμποντο πυρογλώχινες ὀϊστοί.
Ἤδη μὲν ἐξέφρευσεν ἀπὸ χθονίων κενεώνων,
Ξηρὸς ἀερσιπότητος ἀνέδραμεν ἀτμὸς ἀρούρης,
Καὶ νεφέλης ἔνδοθεν ἐελμένος αἴθοπι λαιμῷ,
Πνίγετο θερμαίνων νέφος· ἔβλυσεν ἀμφὶ δὲ καπνῷ
Τειρομένων· καναχὴ δὲ πυριτρεφέων νεφελάων.
Θλιβομένη προφορῆς δυσέμβατος ἔνδομυχος φλόξ,
Διζομένη μέσον οἶμον, ἐπεὶ σέλας ὑψόθι βαίνειν
Οὐ θέμις· ἀστεροπὴν γὰρ ἀναθρώσκουσαν ἐρύκει
Ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι λελημμένος ἴκμιος ἀήρ,
Πυκνώσας νέφος ὑγρὸν ὑπέρτερον· ἀζαλέη δὲ
Νειόθεν οἰγομένοιο διέδραμεν ἁλλόμενον πῦρ·
Ὡς λίθος ἀμφὶ λίθῳ φλογερὴν ὠδῖνα λοχεύων,
Λάϊνον ἠκόντιζε πολυθλιβὲς αὐτόγονον πῦρ,
Πυρσογενὴς ὅτε θῆλυς ἀράσσεται ἄρσενι πέτρῳ·
Οὕτω θλιβομένοισιν ἀνάπτεται οὐρανίη φλὸξ
Αἴγνυται νεφέεσσιν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ καπνοῦ
Λεπταλέου γεγαῶτος· ἱμαιώθησαν ἀῆται·
Ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων μετανάστου ἀτμίδα γαίης
Ἠέλιος φλογερῇσι βολαῖς αἰπυτὸν ἀμέλγων,
Τινθαλέῳ κοτέουσαν ἀνείρυσεν αἰθέρος ὁλκῷ.
Ἡ δὲ παχυνομένη νεφέων ὠδῖνε καλύπτρην,
Σφιγγομένη δὲ πάχιστον ἐοικοτέρῳ δέμας ἀτμῷ,
Ἂψ ἀναλυσαμένη μαλακὸν νέφος εἰς χύσιν ὄμβρον,
Ὑδρηλὴν προτέρην μετεκίαθεν ἔμφυλον ὕλην·
Τοῖος ἔφυ φλογόεις νεφέων τύπος, οἷσι καὶ αὐτοὶ
Ἰσότυποι στεροπῇσι συνωδίνοντο κεραυνοί·
Ζεὺς δὲ πατὴρ πολέμιζε· κατ' αἰγιβίοιο δὲ πέμπων

Ἠθάδα

Et Ioui & Typhoni. Reſonanti vero telo
Ætheris ſaltatores tumultuabantur fulmina.
Pugnabat vero Saturnius armatus. In conflictu verò Arma Iouis.
Fulmen quidem ſcuti loco habuit, nubes verò ei erat thorax
Et fulmen Ioui vibrabat. A Ioue fluentia verò fulmina
Ex aëre mittebantur ignitas cuſpides habentes ſagittæ.
Iam enim circumuagus, à terreſtri ventre Terra fulmine l vſta
Siccus rorem deſiderantis recurrebat vapor terræ.
Et nubem intus deſiderans ardenti gutture
Suffocabatur calefaciens nubẽ vicinam. Circũ vero fumo
Attritorũ. Strepitus v. ignem nutrientiũ nubiũ
Conſtrictus feruebatur inacceſſa intus latens flamma,
Quærens mediam viam, poſtquam iubar ſuperius aſcendere
Nefas eſt. Fulgur enim reſiliens prohibet,
Pluuioſis guttis ablutus humidus aër
Condenſans humidam nubem ſuperius Sicco vero
Inferne aperto percurrebat errans ignis.
Vt lapis circa lapidem flammantem partum generans. Comparatio.
Lapideum eiaculatur multũ attritum ex ſe genitũ ignem. Ignis è ſilice.
Ignem generans cum fœmina percutitur virili lapide:
Sic colliſis accenditur cœleſtis flamma
Fumo & nubibus. A terreſtri verò fumo
Tenui facto, progenerati ſunt venti: Generatio ventorum
Aliam verò ex aquis euagantem, vaporationem terræ,
Sol flãmantibus radiis contra è regione eliciens
Feruido humidam exiſtentem extraxit æthereis tractu.
Hæc verò incraſſata nubium genuit tegumentum.
Vibrans vero craſſum laxiore corpus vapore,
Statim reſoluens mollem nubem in fluxum imbris
Aquoſam priorem tranſiit congenitam materiã.
Talis erat flammans nubium figura, quibus & ipſa
Æqualia fulguribus vna generabantur fulmina.
Iupiter v. pater pugnabat. Contra aduerſarium v. mittens.

Ἠ' δαΐδα πυρσὸν ἴαλλεν ἀκοντιστῆρα λεόντων,
Βάλλων ποικιλόφωνον ἀμετρήτων στίχα λαιμῶν,
Οὐρανίῳ πρηστῆρι· διοβλήτου δὲ βελέμνου
Ἓν σέλας ἔφλεγε χεῖρας, ἀπείρονας ἓν σέλας ὤμοις
Νηρείθμοις ἀμάθυνε, καὶ αἰόλα φῦλα δρακόντων,
Καὶ κεφαλὰς ἐδάιξαν ἀπείρονας αἱ θέρος αἰχμαὶ,
Καὶ πλοκάμους Τυφῶνος ἕλιξ ἀμάθυνε κομήτης,
Ἀντιπόρῳ σπινθῆρι δασύτριχα πυρσὸν ἰάλλων,
Καὶ κεφαλαὶ σελάγιζον· ἀναπτομένων δὲ κομάων
Βόστρυχα συρίζοντα καπνῷ σφρηγίσατο σιγῇ
Οὐρανίῳ σπινθῆρι· μαραινομένων δὲ δρακόντων
Ἰοβόλοι ῥαθάμιγγες ἐπερσαίνοντο γενύων·
Μαρναμένου δὲ γίγαντος ἐπεστρώθησαν ὀπωπαὶ
Καπνῷ λιγνυόεντι· νιφοβλήτων δὲ προσώπων
Χιονέαις λιβάδεσσιν ἐλευκαίνοντο παρειαὶ,
Καὶ πισύρων ἀνέμων πτερὰ ζυγὸν εἶχεν ἀνάγκη·
Εἰ γὰρ ἐς αἰπλίην σφαλερὰς ἐλέλιζεν ὀπωπὰς,
Ὑσμίνην φλογέεσσαν ἐδέχνυτο γείτονος εὔρου
Εἰς κλίσιν, εἰ σκοπίαζε δυσήνεμον ἀρκάδος ἄρκτου,
Χειμερίου πρηστῆρος ἀθαλπέϊ βάλλετο πάχνῃ,
Φεύγων ψυχρὸν ἄημα νιφοβλήτοιο Βορῆος,
Καὶ διερῷ δεδόνητο καὶ αἰθαλίεντι βελέμνῳ,
Καὶ δύσιν εἰσορόων βλοσυρῆς ἀντώπιον ἠοῦς
Ἑσπερίην ἔφλεξε θυελλήεσσαν Ἐνυώ,
Εἰαρινοσπόρον ζεφυρηΐδος ἦχον ἱμάσθλης·
Καὶ νότος ἀμφὶ πνέοντα μεσημβρινὸν αἰγοκερῆος
Ἄντυγας ἠερίας ἐπεμάστιε θερμὸς ἀήτης,
Φλογμὸν ἄγων Τυφῶνι πυραυγέϊ καύματος ἀτμῷ·
Εἰ πολιὸν ὄμβρον ἔχευε καταρρύζων ὑέτιος Ζεὺς·
Λυσιπόνοις λιβάδεσσιν ὅλον χρόα λοῦσε Τυφωεὺς,
Θερμὰ καταψύχων κεκαφηότα γυῖα κεραυνῷ,
Καὶ κραναοῖς βελέεσσι χαραδραίου νιφετοῖο
Παιδὸς ἱμασσομένου, τραφερὴ μαστίζετο μήτηρ·

Conſuetum ignem vibrauit iaculatorem leonum
Proiiciens variã vocẽ habetem immenſorũ ordinẽ gutturũ Iupiter fulmine pugnans.
Cœleſti preſtere. A Ioue vero proiecti iaculi
Vn⁹ ſplẽdor cõburebat man⁹. immẽſas, vn⁹ ſplẽdor humeros
Innumerabiles diſſipauit, & maculoſum genus draconum,
Et capita frangebant infiniti atheris tela
Et capillos Typhonis circũ diſſipauit cometa retortus.
Contra gradiente ſcintilla denſam crinibus facem extendẽs
Et capita reſplendebant. Accenſis autem comis
Cirrum ſibilantem obſignauit clam Typhoeus igne combuſtus.
Cœleſti ſcintillâ. Tabeſcentibus vero draconibus,
Venenum iaculantes ſpumæ ſiccabantur genarum,
Pugnantis vero Gigantis in puluerem redigebantur vultus Typhoeus ab omni parte oppugnatus.
Fumo fuliginoſo Niue verò conſperſarum frentium
Niuoſis guttis caneſcebant genæ,
Et quatuor ventorum quadriiugam habuit neceſſitatem.
Si enim in ortum dubios torqueret oculos
Pugnam ardentem accipiebat vicini Euri
In occaſu. Si vero intuerẽt graui vẽto agitatæ Arcadis vrſæ
Hiemalis preſteris frigida pulſabatur pruinâ. Venti Typhoea impugnant.
Fugiens frigidum fluuium niues proiicientis Boreæ.
Et humido agitabatur, & nigricante telo.
Et occaſum intuens terribilem aduerſum Echo.
Veſpertinam formidauit procelloſam Bellonam
Vere Niſeum Zephyri venti fremitum flagelli
Et Notus circa collem meridianum capricorni
Ambitus aërios flagellabat calidus flatus.
Fulgur adducens Typhoni igne lucenti æſtus vapore,
Si multum pluuiam funderet defluentem pluuioſus Iupiter, Typhoeus totus madidus.
Labores ſoluentibus guttis totum corpus abluit Typhoeus.
Calida refrigerans perſpirantia membra fulmine.
Et aſperis telis torrentis niuis Mater Typhoei.
Puero flagellato ſicca cadebatur mater.

Videns

Δερκομένη δὲ γίγαντος ἐπὶ χθονὶ μόρσιμα μοῖραν,
Λείψανα πηκτὰ βέλεμνα, καὶ ὕδατα πεπταμένα ἀκαχλών,
Ἠέλιον Τιτῆνα κατηφέι λίσσετο φωνῇ,
Ἐν φάος αἰγλήεντα θηλάζων, ὄφρα κε πυρσῷ
Θερμοτέρῳ λύσειε Διὸς πεπηγμένον ὕδωρ,
Νεκρομένῳ Τυφῶνι χέων ἐμφύλιον αἴγλην·
Καί οἱ ἱμασσομένῳ πινυτήκεο· χωομένων δὲ
Ἠλιβάτων ὀρέων τε πυρισπερὲς ἔθνος ἀγρώστων,
Χειμερίην ἱκέτευε μολεῖν δυσαέα φίλον αὔρην,
Ἐς μίαν ἠελγμένην, ἵνα ψυχροῖσιν ἀήταις
Διψαλέην Τυφῶνος ἀποσβέσσειεν αἴγλην·
Ἱστοπόνου δὲ τάπης αὐτῆς μάχης, ἔκλινε Κρονίων·
Χειρὶ δὲ δενδρήεσσαν ἀπορρίψασα κολώνην,
Μήτηρ ἄχνυτο γαῖα τυφαονίων κεφαλάων,
Καπνὸν ἐπιπλεύουσα μαραινομένων δὲ προσώπων
Γηγενέος λύπη γοῦνα· προσπαίζουσα δὲ νίκην
Βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ.
Ἤειπε δ' οὐρανίῳ μεθύων φλογόεντι βελέμνῳ
Ὠτειλὴν ἀσίδηρον ἔχων πολέμοιο Τυφωεύς·
Ὑψιπετὴς καὶ νωθρὰ βαλὼν ἐπὶ μητέρι γαίῃ
Κεῖτο περισπορέσας ὀφιώδεα γυῖα κονίῃ,
Πυρσὸν ἀναβλύζων· Κρονίδης δ' ἐρέθιζε γελάσσας
Τοῖον ἔπος προχέων· φιλοπαίγμονος αἰθερεῶνος
Καλὸν ἀοσσητῆρα γέρων Κρόνος εὗρε Τυφωεύς·
Χθὼν μόγις ἦα λόχευσε μέγαν γόνον Ἰαπετοῖο,
Ἠδ' ἔτι Τιτήνων ἐπιηρός· ὡς ὀρέω δὲ
Ἀδρανέες γεγάασι τάχα Κρονίδαο κεραυνοί,
Δηθύνεις τί, μέγιστε, ἀν' ἀμβατὸν αἰθέρα ναίειν,
Ψευδόμενε σκηπτοῦχε· μένει δέ σε θῶκος Ὀλύμπου·
Σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα θεῆς λάχε δέξο Τυφωεῦ.
Ἀστραῖον δὲ κόμισσον ἐς οὐρανόν· ἢν δ' ἐθελήσῃς
Αἰθέρα ναιετάοιτε καὶ Εὐρυνόμη καὶ Ὀφίων·
Καὶ Κρόνος ἀμφοτέροισιν ὁμόστολος· ἐρχομένῳ δὲ

Σὼ

Videns verò Gigantis in corpore teſtem mortem, Terra pro Typhoeo ſoli ſupplicat.
Lapidea impacta tela,& aquoſum mucronem,
Solem Titanem *ſubtriſti obſecrabat voce.*
Vnam lucem petens à deo impulſam,vt igne
Calidiore ſolueret Iouis ſaxoſam aquam.
Niue conſperſo Typhoni *affundens cognatum ſplendorem,*
Et ipſi flagellato vna contabeſcebat Ardentium verò Supplicat ventis terra.
Sublimium intuens igne coronatam multitudinẽ manuum
Hiemalem orabat venire tempeſtuoſam auram
In vnam diem,vt frigidis flatibus
Siticuloſam Typhonis *extingueret neceſſitatem.*
Aequalis formæ verò lancem pugnæ inclinauit Saturnius.
Manu verò nemoroſum abijciens velum
Mater lugebat terra Typhaoniorum capitum
Fumum intuens.Tabefactis verò frontibus Typhoeus victus.
Gigantis ſoluebantur genua. Vaticinans verò victoriam
Fulmineo ſtrepitu Iouis *mugiebat tuba*
Cecidit vero cœleſti ebrius flammanti fulmine
En Vulnus ſine ferro habens belli Typhoeus.
Altè extenſus & tardè proijciens in terram matrem Typhoeus in terram proſtratus
Iaciebat proiectus ſerpentina membra puluere
Flammam ſcaturiens. Saturnius verò laceſſebat ipſu ridens
Tale verbum profundens. Feſtiui oris Iupiter Typhoeo.
Pulcrum ſeruatorem ſenex Saturnus inuenit Typhoeus
Terra vix filium peperit magnam ſobolem Iapeti.
Dulcis Titanum vindex. Vt video vero
Impotentia euadunt propè Saturnii fulmina.
Moraris huc vſq; inacceſſum athera habitare,
Falſe ſceptriger Manet vero te ſedes cœli Typhoeo inſultat.
Sceptra Iouis,& amictus cum Diis contẽdens accipe Typhoẽ
Aſtraon vero perfer ad ethera. Vbi vero volueris Aſtræus.
Ad æthera reuertantur & Eurynome & Ophion. Eurynome,Ophio Saturnus.
Et Saturnus vtriſq; comes. Venienti vero

Cum

Σὺν σοὶ ποικιλόνωτον ἐς ὑψιπόρων ἴτυν ἄστρων,
Δεσμὰ φυγὼν δολόμητις ὁμοδροτήσειε Προμηθεύς,
Ἤπατος ἡβώοντος ἀφειδέα δαιτυμονῆα,
Οὐρανίης βραβεῦ ὄρνιν ἔχων πομπῆα κελεύθου·
Τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετὰ κλόνον ἠὲ νοῆσαι;
Ζῆνα καὶ Ἐννοσίγαιον ὀπάονα σεῖο φονήων·
Ζῆνα μὲν ἀδρανέοντα καὶ οὐ σκηπτοῦχον Ὀλύμπου,
Βροντῆς καὶ νεφέων γυμνούμενον· ἀστεροπῆς δὲ
Ἀντὶ πυρὸς ζαθέοιο καὶ ἠθάδος αἰπὺ κεραυνοῦ,
Δαλὸν ἀερτάζοντα Τυφαονίῳ παρὰ πεσῷ,
Λυδίης ἀλόχοιο τεῆς θαλαμηπόλον Ἥρης,
Ὀφθαλμοῖς κοτέοντα τεῶν ζηλήμονα λέκτρων·
Σύζυγα δ' Ἐννοσίγαιον ἀποζευχθέντα θαλάσσης
Ὑμετέρῃ μετὰ πόντον ὑποδρήσσοντα τραπέζῃ,
Διψάδι χειρὶ φέροντα τεὸν δέπας αἰπὺ τελαίνης
Ἄρεα λάτριν ἔχεις, θεράπων τεός ἐστιν Ἀπόλλων·
Πέμπε δὲ Τιτήνεσσι διάκτορον υἱέα Μαίης,
Σὸν κράτος ἀγγέλλοντα καὶ οὐρανίην σέθεν αἴγλην·
Ἐργατίνην δ' Ἥφαιστον ἐθήμονα κάλλιπε Λήμνῳ,
Ὄφρα κεν ἀσκήσειε νεοζεύκτῳ σέο νύμφῃ
Ποικίλον αὐχένος ὅρμον εὔχροον ἰωόπῃ κόσμῳ·
Ἠὲ πεδοστιβέων ἀμαρύγματα φαιδρὰ πεδίλων,
Οἷσι τεὴ παράκοιτις ἀγάλλεται, ἠὲ τελέσσῃ
Χρυσοφαῆ θρόνον ἄλλον ὀλύμπιον, ὄφρα γελάσσῃ
Κρέσσονα θῶκον ἔχουσα τεὴ χρυσόθρονος Ἥρη·
Καὶ χθονίους κύκλωπας ἔχων ναετῆρας ὀλύμπου,
Τεύξον ἀρειοτέροιο τεὴν σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Ἀλλὰ δόλῳ θέλξαντα τεὸν νόον ἐλπίδι νίκης
Χρυσῷ δῆσεν ἔρωτα μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης·
Χαλκῷ σφίγξω Ἄρηα κυβιστητῆρα σιδήρῳ·
Ἀστεροπαὶ φεύγουσι καὶ οὐ μίμνουσιν Ἐνυώ·
Πῆ στεροπῆς ὀλίγης οὐκ ἔκφυγες ἀπόλεμον πῦρ;
Ἢ πόθεν ὕασι σοῖσιν ἀμετρήτοισιν ἀκούων,

Βρονταίων

Cum te varium dorſum habentē in altigradorū axē aſtrorū Prometheꝰ ab aquila laceratus.
Laqueos fugiens doloſus ſequatur Prometheus.
Epatis ſubcreſcentis non parcentem epulatorem
Cœleſtis audacem volucrem habens ducem viæ.
Quid amplius voluiſti aliud poſt pugnam, quam nouiſſe
Iouem & Neptunum miniſtrum tuorum conſeſſuum.
Iouem quidem inualidum, & non regem Olympi
Fulgure & nubibus priuatum. Fulminis vero
Pro igne diuino & conſueto pro fulmine
Carbonem ferentem Typhaonium ad cibum,
Seruilis coniugis tuæ cubicularium Iunonis
Oculis iraſcentem tui æmulum lecti.
Coniunctum vero Neptunum diſiunctum à mari
Veſtræ poſt mare inſeruientem menſæ, Inſultat Iupiter Typhoco.
Siticuloſa manu ferentem tuum poculum pro tridente.
Martem miniſtrum habes, tuus famulus eſt Apollo.
Mitte verò Titanibus nuncium ſilium Maiæ
Tuum robur annunciantem, & cœleſtem tuum ſplendorem
Operarium vero Vulcanum conſuetæ relinque Lemno, Vulcanus faber.
Vt conſtruat nouiter coniunctæ tuæ Nymphæ
Varium ceruicis monile, benecoloratum ſplendido ornatu
Aut pedeſtrium ſplendores pulcros talarium,
Quibus coniux tua exſultet, aut faciat
Deſuper auratum thronum alium cœleſtem, vt rideat
Meliorem ſedem habens tua in aurea ſede Iuno.
Et terreſtres Cyclopas habens incolas cœli
Facias melioris tuam ſcintillam fulminis.
Sed dolo demulcentem tuam mentem ſpe victoriæ
Auro liga amorem cum aurea Venere,
Ferro conſtringe Martem gubernatorem ferri.
Fulgura fugiunt, & non manent ipſi Bellonæ,
Qui fulguris exigui non euitaſti inualidum ignem? Vlterius inſultat.
Aut vnde auribus tuis immenſis audiens

Fulmi-

Βρονταίην ἐλόχευσαν, ἔδει δίες ὄμβριον ἠχώ;
Τίς σε πόσιν πίσυνον ἀνάλκιδα; πῆ σέθεν αἰχμαί;
Πῆ κεφαλαὶ σκυλάκων; πῆ χάσματα κεῖνα δρακόντων;
Καὶ χελύων μύκημα βαρυφθόγγων σέο λαιμῶν;
Πῆ δὲ δρακοντείης δολιχόσκιος ἰὸς ἐθείρης,
Οὐκ ἔτι συρίζεις ὀφιώδεϊ κυκλάδι χαίτῃ;
Πῆ βοέων στομάτων μυκήματα; πῆ σέο χειρῶν
Ἠλιβάτου προθέοντος ἀκοντιστῆρες ἀγοστοί;
Οὐκ ἔτι μαστίζεις ἑλικώδεας ἄντυγας ἄστρων·
Οὐκ ἔτι λευκαίνουσι σιάλῳ προβλῆτες ἀκωκαί,
Ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι διάβροχον ἀνθερεῶνα;
Πῆ λάσιοι φρικτὰ γένεια σὺν τρόφα λυσσάδος ἄρκτου;
Εἶξον ἐπουρανίοισι πεδοτρεφές· ἡμετέρῃ γὰρ
Χειρὶ μιῇ νίκησα διηκοσίων στίχα χειρῶν,
Ἀλλὰ βαθυκρήμνοισι περισφίγγουσα κολώναις
Σικελίη τρικάρηνος ὅλον Τυφῶνα δεχέσθω,
Οἰκτρὰ κονιομένοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις·
Ἔμπης εἰ νόον ἔχες ὑπέρβιον. εἰ δὲ καὶ αὐτῷ
Ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν ἐπεσκίρτησας Ὀλύμπῳ,
Τεύξω σοι πανάποτμε κενήριον· ὑστάτιον δὲ
Σὸν κενεὸν περὶ τύμβον ἀπάθαλε τοῦτο χαράξω·
Γηγενέος τόδε σῆμα Τυφωέος, ὅν ποτε πέτροις
Αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ·
Ἔννεπε κερτομέων νίκην ἔμπνοον υἱὸν ἀρούρης,
Καὶ Διὶ παμμεδέοντι χέων ἐπινίκιον ἠχώ
Λαϊνέῃ σάλπιγγι Κίλιξ μυκήσατο ταῦρος·
Ὑδρηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Κύδνος;
Ζηνὸς ἀνευάζων διερῷ βρυχήματι νίκην,
Μεσσοφαὴς προχέων ναέτην ῥόον ἤλικι ταρσῷ·
Γαῖα δὲ πετρήεσσα διαρρήξασα χιτῶνα,
Ἄχνυτο κεκλιμένη, καὶ πενθάδος ἀντὶ μαχαίρης
Κοπτομένην ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην,
Βότρυχον ὑλήεντος ἀποτμήξασα καρήνου·

Φυμοχόῳ

Fulmineam paruam extimuiſti pluuialem Echo?
Quis te vſq; adeo reddidit inualidum? Quo abiere tua tela?
Quo capita canum? Quo hiatus illi Draconum
Et validus mugitus grauiter ſonantium tuorum gutturum?
Vbi vero ſerpentini longam vmbram faciens telum capilli?
Non amplius ſibilas ſerpentina orbiculari coma?
Quo boantis oris mugitus? Quo tuarum manuum
Sublimis acuminis iaculatrices manus?
Non amplius flagellabis circulares ambitus aſtrorum
Non amplius dealbant ſuum proiectæ cuſpides
Spumoſa gutta irriguum os?
Quo mihi horribiles genæ ridentes furioſæ vrſæ?
Cede, cœleſtibus in ſolo nutrite Veſtra enim Terreſtria cœleſtibus cedūt. Typhœus
Manu vna ſuperaui ducentarum acies manuum. ducentas manus habuit.
Sed profunda præcipitia habentibus conſtringens collibus
Sicilia triceps totum Typhoea accipiat.
Horribiliter puluere fœdatis centum comatum capitibus;
Tamen licet mentem habueris ſuperbam, & licet ipſis
Spebus irritis ſuperſiliſti cœlum,
Faciam tibi miſerrime inane ſepulcrum. Vltimum vero
Vanum tuum ad tumulum improbe hoc inſcribam: Typhoei ſepulcrum.
Terrigenæ hoc ſepulcrum Typhoei, quem quondam ſaxis
Æthera ferientem combuſſit caleſtis ignis.
Dixit, inceſſens mortuum ſpirantem filium terræ
Et Ioui omnipotenti fundens victorialem Echo
Lapidea tuba Cilix mugiebat Taurus Taurus mons.
Aquoſis autem pedibus circulatim ſaltabat Cydnus. Cydnus.
Iouis celebrans humido ſtridore victoriam.
In medio apparens profundans conciuē fluxū aquana plāta, Terra luget filium.
Terra vero petroſa diſcerpens veſtem
Dolebat inclinata, & flebili pro Machæra
Abſciſſam à ventis detondebat arboream comam,
Cincinnum ſiluoſi abſcindens capitis,

Θυμοχόῳ δ' ἄτε μίλῳ, χαραδραίας δὲ παρειὰς
Δρυάδες κελαδεινὰ δι' εὐύδρων κενεώνων
Ἔρρεε μυρομένης ποταμήια δάκρυα γαίης.
Ἐκ δὲ Τυφαονίων μελέων στροφάλιγγες ἀέλλης
Κύματα μαστίζουσιν. ἐπαιγύμεναι δὲ καλύψαι
Ὁλκάδας ἀκλύστοιο καταπιπεύουσι γαλήνης,
Οἱ μούνοις ῥοθίοισιν ἐπήλυδες· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
Πολλάκις αἰθύσσουσα θυελλήεσσα κονίη
Ὄρθιον ἡβώοντα κατέκλυσε καρπὸν ἀλωῆς·
Καὶ ταμίη κόσμοιο παλιζζυγέος φύσις ὕλης,
Ῥηγνυμένης κενεῶνα κεχηνότα εἶρξεν ἀρούρης,
Νησαίης τε τένοντας ἀποτμηγέντας ἐναύλου
Ἁρμονίης ἀλύτοιο πάλιν σφρηγίσσατο δεσμῷ.
Οὐκ ἔτι δὲ κλόνος ἦεν ἐν ἄστρασιν· ἠέλιος γὰρ
Χαιτήεντα λέοντα παρὰ σταχυώδεϊ κούρῃ
Ζωδιακῆς ἔστησε παραΐξαντα κελεύθου·
Οὐρανίου δὲ λέοντος ἐπισκαίροντα προσώπῳ
Καρκίνον αὐτοκέλευθον ἀθαλπέος Αἰγοκερῆος
Ἄψ ἀνασειράζουσα διεστήριξε σελήνη·
Οὐ μὲν ἀειδοπόλοιο λελασμένος ἔπλετο Κάδμου
Ζεὺς Κρονίδης· καλέσας δὲ πόλιν ἐφθέγξατο φωνήν,
Ἠερίης σκιοειδὲς ἀποσκεδάσας νέφος ὀφρῦς.
Κάδμε τεῇ σύριγγι τὺ δ' ἐστέψας Ὀλύμπου·
Σὸν γάμον οὐρανίην τε ἐγὼ φόρμιγγι γεραίρω·
Γαμβρὸν ἐγὼ τελέσω σε καὶ Ἄρει καὶ Κυθερείῃ·
Καὶ χθονίου δείπνοιο θεοὺς ἔχε δαιτυμονῆας·
Ἵξομαι εἰς σέο δῶμα. τί φίλτερον ἄλλο νοήσεις
Ἢ μακάρων βασιλῆα τεῆς ψαύοντα τραπέζης;
Εἰ δὲ τύχης ἐθέλεις ἑτερότροπα κύματα φεύγειν,
Πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην·
Ἄρεα μὲν Διρκαῖον ἀεὶ πεφύλαξο χαλέψαι,
Ἄρεα νόσφι χόλου κεχολωμένον. ἐννύχιος δὲ
Οὐρανίοιο δράκοντος ἀναντίον ὄμμα τιτήνας

Ῥίζον

Folio ſundente tanquam menſe. Torrentes verò genas
Lacerabat vnguibus, & clamoſas per aquoſos ventres
Profundebat irrigata fluuioſas lacrŭmas terra, Terra lacrumatur.
E Typhaoniis autem membris turbines procella
Fluctus flagellant, Continuata vero Calypſa
Naues tranquilli contra equitant ſerenitatis.
Non ſolis fluctibus aduenientes, ſed in terra
Sæpius ſuſcitans procelloſus puluis
Rectum pubeſcentem obruit fructum area,
Et diſpenſatrix mundi regenerati natura materia
Fracti ventrem hiantem duxit terra,
Inſulareſq; ceruices amputatas torrentium Pax cœlo reſtituta.
Harmonia inſolubilis rurſus obſignabatur vinculo.
Non amplius vero tumultus erat in ſtellis, Sol enim
Villoſum leonem apud ſpiciformem virginem
Zodiacam ſtatuebat præter currentem viam,
Cœleſtis verò Leonis ſaltantem ſuper frontem Cancer, Capricornus.
Cancrum contrarium frigido Capricorno
Statim retrahens confirmabat Luna,
Non ſane cantoris oblitus erat Cadmi Iupiter Cadmo.
Iupiter Saturnius. vocans vero talem dixit ſermonem,
Aërea vmbriformem diſcutiens nubem caliginis,
Cadme tua fiſtula portas coronaſti Olympi
Tuas nuptias cœleſti & ego fiſtula venerabor, Cadmus gener Martis & Veneris.
Generum ego te faciam & Martis & Veneris
Et terreſtris conniuii cœleſtes habeto conuiuas.
Veniam in tuam domum. Quid carius aliud cognoſces,
Quam beatorum regem tuam tangentem menſam?
Si vero fortunæ volueris alternantes fluctus euitare,
Traiiciens vita tranquillæ tranſitum Mars cauendus.
Martem quidem Dircæum ſemper caue lædere
Martem ſine bile iraſcentem, Nocturnus verò
Cœleſtem Draconem contra oculum extendens

Ῥέξον ὑπὲρ βωμοῖο λαβὼν εὔοδμον ἐφίστιν,
Κικλήσκων ἐφίστιον ὀλύμπιον ἐν πυρὶ καίων
Ἰλληελικῆς ἐλάφοιο πολυγλώχινα κεραίην·
Ὄφρα φύγῃς, ἶσα πικρὰ περ πεπρωμένα πότμῳ
Μοιριδίη· ἔκλωσεν ἕλιξ ἄτρακτος ἀνάγκης,
Εἰ ἵνα μοιρέαν ἐπιπείθεται· ἀλλὰ τοκῆος
Μνῆστιν ἕα κοτέοντος ἀγήνορος· ἀσταθέος δὲ
Ἀμφὶ κασιγνήτων, μὴ δείδιθι· κεκλιμένοι γὰρ
Γαίης ἐπὶ ζώουσιν, ἐπεὶ νότιην χθόνα Κηφεὺς
Νάσσατο Κηφηΐαν ἐπιήρανος Αἰθιοπήων·
Καὶ Θάσος ἐς Θάσον ἦλθεν· ἀεριλίφοιο δὲ ταύρου
Δίσνιφον ἀμφὶ πίνοντα Κίλιξ Κιλίκεσσιν ἀνάσσει.
Φοινικίην δ' ἐπὶ πέζαν ἀπειρασίης ἵκετο Φινεύς·
Τὸν μὲν ἐγὼ κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις,
Γαμβρὸν ἐς Ὠρείθυιαν ἄγων καὶ Θρήικα Βορῆα
Νυμφίον ὁμφήεντα φιλοστεφάνου Κλεοπάτρης·
Καὶ σὺ κασιγνήτων ἰθελκέϊ νήματι μοίρης
Καδμείων βασίλευε, καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις·
Παγκοσμιώνης δ' ἀπόειπε παλίμπορα κύκλα κελεύθου,
Καὶ βοὸς ἄστατον ἴχνος ἀναίνεο· Κυπριδίῳ γὰρ
Σύνδρομον ὑμετέρην ζυγίῳ νυμφεύσατο θεσμῷ
Ἀστερίην Δικταῖος ἄναξ Κορυβαντίδος ὕλης·
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ μαντεύομαι· ἄλλα δὲ Φοίβῳ
Καλλείψω· Σὺ δὲ Κάδμε μεσόμφαλον ἄξονα βαίνων,
Δελφίος αὐδήεντα μετέρχεο τέμπεα Πυθοῦς.
Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπεν Ἀγηνορίδην μετανάστην
Ζεὺς Κρονίδης· καὶ κραιπνὸς ἐς αἰθερίων ἴτυν ἄστρων
Χρύσεον ἤλασε δίφρον· ἐπεμβεβαυῖα δὲ νίκη
Ἤλασεν οὐρανίη πατρώϊον ἵππον ἱμάσθλῃ·
Καὶ Θεὸς εἰς πόλον ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐρχομένῳ δὲ
Οὐρανίας πετάσαντο πύλας ὑψαύχενες Ὧραι·
Αἰθέρα δ' ἐστέψαντο· παλιννόστῳ δ' ἐνὶ μορφῇ
Σὺν Διῒ νικήσαντα θεοὶ νόστησαν Ὀλύμπῳ·

Καὶ

Facias ſuper altari capiens odoratum ophiten (marmor)
Inuocans anguitenentem cæleſtem, in igne vrens
Illyrici cerui multas cuſpides habens cornu.
Vt fugiás quacũq; grauia tuo tibi impendentia fato.
Fatalis neuit inuolutus fuſus neceſſitatis Cadmus olim in ſerpentem mutatus
Si fila parcarum credit. Sed parentis
Recordationem intermitte iraſcentis Agenoris. Inſtabilis v.
De fratribus nihil time. Iudicati enim,
Omnes adhuc viuunt, cum auſtralem terram Cepheus Agenor. Cepheus.
Habitarit Cephenis gratus Aethiopibus
Et Thaſus in Thaſũ venit. Sublatũ v. conũ habẽtis Tauri Thaſus.
Aniuibus vexatum circa montẽ Cilix Cilicibus imperat,
Thraciam in regionem excitus venit Phineus. Phineus.
Quem ego comatum profundè ditibus Metallis
Generum in Orithyiam duco, & Thraca Boream, Orithyia Boreas
Sponſum vocalem (fatidicum) coronas amantis Cleopatræ Cleopatra.
Et tu fratrum æqualiter tracto filo Parcæ
Cadmeorum regna, & nomen relinque ciuibus.
Erroris verò nega iteratos circulos via
Et bouis inſtabile veſtigium recuſa: Venereo enim
Cognatam veſtram iugali deſponſauit vinculo
Aſterion Dictæus, rex Corybanticæ ſyluæ, Aſterion.
Et hæc quidem ego ipſe vaticinabor. Reliqua verò Phœbo.
Relinquã Tu v Cadme medio vmbilico ſitũ axẽ aſcendens.
Delphicæ famigerabilia accede tempe Pythius.
Sic dicens dimiſit Agenoriden exſulem, Iupiter Cadmo valedicit.
Iupiter Saturnius. Et velox in ætheriorũ ambitũ aſtrorum
Aureum agitauit currum. Aſcendens verò Victoria Iupiter redit in cælum.
Agitauit cæleſti paternum equum flagello.
Et Deus in cælum venit iterum. Venienti verò
Cæleſtes patefaciebant ianuas altas ceruices habentes Horæ. Horæ.
Æthera verò coronabant Retrograda verò in formã
Cum Ioue qui vicerat dii reuertebantur in cælum.

Καὶ πτερίεν μίμημα μετηλλάξαντο προσώπου.
Ἀβρόχιτων δ' ἀσίδηρος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἀθήνη,
Ἄρεα κῶμον ἔχουσα, μέλος δέ οἱ ἔπλετο νίκη·
Καὶ Θέμις ὅπλα γίγαντος ὀλωλότος ἄφρονι γαίῃ
Εἰς φόβον ἐσσομένων ἐπεδείκνυε μητρὶ γιγάντων,
Ὑψιπαγῆ κρεμάσασα παρὰ προθύροισιν Ὀλύμπου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ γ'.

ΛΥτο δ' ἀζηὸν ὅτε χεῖμα παρήλυθεν· ἄκρα δὲ φαίνων
Ἀννεφέλῳ πελάμιζε νεοστρόφεα τεύχεα μαχαίρης
Ὠρίων ἀνέτελλε, καὶ οὐκέτι κυκλάδι λίμνῃ
Λοῦτο παχνήεντα δεδυκότος ἴχνια Ταύρου·
Οὐκέτι δ' ὀμβροτόκοιο παρὰ κλίμα διψάδος ἄρκτου,
Ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὀδεύετο μόρμαρον ὕδωρ·
Οὐκέτι Μασσαγέτης μετανάστιον οἶκον ἱμάσσων,
Δυσερατίῳ προχόεντι διαστείβων ῥόον ὁλκῷ,
Ὑδρηλὰς ἐχάρασσε πεπηγότος αὔλακας Ἴστρου·
Ἤδη γὰρ ζεφύροιο προάγγελος ἔγχυος αὔρη
Σχιζομένων κάλυκων δροσερὰς ἐμέθυσσεν ἀήτας·
Καὶ λιγυρὴ μερόπεσσι συνέστιος εἴαρι κῆρυξ
Ὄρθριον ὕπνον ἄμερσε λάλος τρίζουσα χελιδών,
Ἀρτιφανὴς καὶ γυμνὸν ἀπ' εὐόδμοιο καλύπτρης
Εἰαριναῖς ἐγέλασσε λελυμένον ἄνθος ἐέρσαις
Ζωογόνοις· Κιλίκων δὲ παρὰ κροκόεντας ἐναύλους
Ὑψιλόφου ταύροιο λιπὼν πρηῶνα κεραστὴν
Πρώϊος ἤϊε Κάδμος, ὅτε ζόφον ἔσχισεν ἠώς·
Καὶ πλόος οὔριος ἦεν. ἐπειγομένοιο δὲ Κάδμου
Ἐκ χθονὸς ὠχλίζοντο χαλινωτῆρα νηῶν·
Ἱστὸς δ' ὑψικάρηνος ὑπέρτερος ἤερι τύπτων,
Ὄρθιος ἐστήρικτο, καὶ ἠρέμα πόντον ἱμάσσων
Ἄσθμασιν ἠώοις ἐπεβόμβεε κοῦφος ἀήτης,
Πομπὸν ἔχων κελάδημα, καὶ ἀλλοπρόσαλλα θυέλλαις

Οἴδματα

Et volatilem imitationem permutabant formæ,
Molles v. tunicas habens ſine ferro in cœlũ venit Minerua. Minerua.
Martem encomium habens. Cantio vero ei erat victoria
Et Themis arma Gigantis pereuntis ſtultæ terræ Themis vates.
In timorem futurorum oſtendebat, matri Gigantum
Alte affixa adpendens ad veſtibula cœli.

DIONYSIACORVM LIBER III.

Soluebãt v. certamẽ, cũ hiems p̃teriiſſet. Sũma v. demonſtrans
Innubilo enſe lucifera dorſa machæræ
Orion oriebatur. Et non amplius circulari mari Orionis ortus.
Abluebãtur pruinoſa ſubmerſi veſtigia tauri.
Non amplius v. imbrem generantis ad plagam ſitientis vrſæ
Veſtigiis non humidis pergebat ſplendens aqua.
Non amplius Maſſageta *exſulem domum pulſans* Maſſagetæ.
Ligneo rotundo calcans fluctum tractu
Humidos ſignauit conſtricti glacie ſulcos Iſtri.
Iam enim Zephyri prænuncia vicina hora Tempus vernum.
Diuiſorum calycum roreas inebriauit auras
Et vocalis hominibus cohabitans vere præco,
Matutinum ſomnum abſtulit loquax ſtrepens hirundo, Hirundo
Iam apparens nudus ab odorato tegumento
Vernis ridebat ablutus flos roribus
Genitalibus. Cilicum verò apud croceos torrentes (ſtabula) Nauigatio Cadmi.
Sublimis tauri linquens cacumen cornutum
Matutinus *ibat* Cadmus *cum nebulas diſcuſſiſſet aurorã.*
Et *nauigatio tempeſtiua erat.* F*eſtinante vero Cadmo*
Ex terra mouebantur retinacula nauium,
M*alus vero alti capitis ſuperior aëra pulſans*
Rectus ſtatuebatur, & ſenſim pontum feriens
Flatibus Eois reſonabat leuis ventus
Ducem habens ſtrepitum, & varios procellis

Οἴδματα κυρτώσας διερῇ· αἰ ἐκούφιζε χαίτης
Σιγαλέης δελφῖνα κυβιστητῆρα γαλήνης.
Συμπλεκέες δὲ κάλωες ἐσύρισαν ὀξέι ῥοίζῳ·
Σπερχομένῳ δ' ἀνέμῳ προτόνοι μύκον· ἰθυπόρου δὲ
Λαίφεϊ κολπωθέντι βεβιημένον ἔζυγεν ἀήτης·
Σχίζετο δ' ἄσπετον οἶδμα παλιμπετές· ἀφρεὲς δ' ὕδωρ
Οἰδαλέον· καὶ νηὸς ἐπειγομένης διὰ πόντου
Κύματα βομβήεντα περὶ πρώτῃ ἤπυεν ἠχώ·
Πηδαλίῳ δὲ κόρυμβα διχαζομένης ἁλὸς ὁλκῷ
Κυρτὰ φαληριόωντα κατέγραφε νῶτα θαλάσσης·
Καὶ δεκάτης μετὰ νύσσαν ἰαχειλοῖα κυκλάδος ἠοῦς
Κάδμος ἀκυμάντοισι Διὸς πεφορημένος αὔραις,
Τρώιον ἴχν' ἀνέμοιο διχάζων πόντον Ἕλλης
Ἅρπαγος ἐξ ἀνέμοιο μεμηνότα σύρετο πορθμόν,
Εἰς Σάμον ἀντικέλευθον ἐγερσιμόθοιο Σκαμάνδρου
Γείτονα Σιθονίην, ὅτι παρθένος εἵπετο Κάδμῳ
Ἁρμονίη πεφύλακτο καὶ ὁλκάδα θέσπιδι τ' εἴη
Θρηικίην πέμπεσκον ἐς ἠόνα μαίνεες αὖραι·
Κὰκ Σαμίης ὁρόωντες ἀκοίμητον φλόγα πεύκης,
Ἀγχίγυοι στείλαντο γεγηθότες ἱστία ναῦται·
Νῆα δὲ πορθμεύσαντες ἀκύμονι που σχεδὸν ὅρμου
Νήνεμον ἀκροτάτοισιν ὕδωρ ἐχάραξαν ἐρετμοῖς,
Καὶ λιμένος προσέκελσαν ὑπὸ σκέπας. ἀκλινέων δὲ
Τρητὸς ὄνυξ τε πέτραιος ἐδέξατο πείσματα νηῶν·
Καὶ διερῆς ψαμάθοιο βαρυνομένης διὰ κόλπου
Ὁλκάδος ἀγκυλόδοντες ἐπεσφίγγοντο χαλινοί,
Δυομένου Φαέθοντος. ἐπ' αἰγιαλοῖσι δὲ ναῦται
Ἀστορέας ψαμάθοισιν ἐπιστρέψαντες χαμεύνας,
Ἑσπερίην μετὰ δαῖτα βαρυνομένοισι δὲ φωτῶν
Ὄμμασιν ἄψοφον ἴχνος ἐπήγαγεν ὕπνος ἀλήτης·
Ἀλλ' ὅτε πορφυρέοιο διὰ πτερὸν αἴθοπος εὐνῆς
Ἄκρα χαρασσομένην ὑπὸ ῥωγάδα πευκέδος Ἴδης,
Ὄρθρον ἀποπλύνουσα φάνη λιμενοσκόπος ἠώς,

Αὐτίκα πέρυ

Fluctus incuruans humidam impediit choream
Silentis Delphinum ſaltatorem tranquillitatis
Complicati verò rudentes ſtridebant acuto ſonitu,
Inſequente verò vēto rudentes mugiebant, Rectè eunte verò Secunda nauigatio
Velum ſinuabatur coactum turgidum aura.
Diuidebatur. v. inſtabilis fluctus iterū volans, Spumabat v.
Intumeſcens Et naue tranſeunte per pontum.
Fluctu reſonante ad carinam ſonabat Echo,
Gubernaculi v. cacumina diuiſo maris tractu
Curua in altum ſublata ſignabat dorſa maris.
Et decima poſt metam non hiemalem circularis aurora
Cadmus tranquillis latus Iouis auris
Troianum per humidum tranſeuntis tranſitum Helles Helle.
Rapaci ex vento mugiente trahebatur freto,
In Samum aduerſam, motum excitantis Scamandri.
Vicinam Sithoniam. vbi virgo adhuc Cadmi
Harmonia ſeruabatur, & nauim diuina Rhea Harmonia
Thraciam mittebant ad litora diuinatores venti.
Et ex Samia intuentes inquietam flammam facis
Vicini terra mittebant lati vela nautæ. Cadmus in Thraciam venit.
Nauem verò traiicientes tranquillum prope portum,
Tranquillam ſummis aquam ſecabant remis.
Et littoris appulerunt ſub tegumentum Immota verò
Perforat⁹ vncus anchora ſaxeus accipiebat retinacula na-
Et humidæ arenæ grauatæ in ventre (*uis*
Nauis curuos dentes habentis ſtringebantur frena.
Occidente Sole. In litore verò nautæ
Inſtrata arena committebant cubilia.
Veſpertinam poſt cœnam, Grauatis verò hominum Nox.
Oculis tacitum veſtigium adduxit ſomnus errans,
Verum vbi purpurei ad alam nigri Euri
In ſummitate ſignato ſub gradu Teucridis Ida Aurora.
Mane ſuſpiciens apparuit portus aſpiciens aurora,

Ἀντιπόρου μέλαν οἶδμα καταυγάζουσα θαλάσσης·
Ἁρμονίην ποτὲ Κύπρις ἵνα ζεύξειεν ἀκοίτῃ,
Ἄπλοα σιγαλέης ἐτανύσσατο νῶτα γαλήνης.
Ἤδη δ᾽ ἔκλαγξεν ὄρνις ἑῷος ἱέρα τέμνων·
Καὶ στίχες εὐπήληκες ἐρημονόμων Κορυβάντων
Κνώσσιον ἐκρούσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης
Ἴχνεσι μετρητοῖσιν. ἐρισμαράγου δὲ χορείης
Τυπτομένης ἑλικηδὸν ἁμιλλητῆρι σιδήρῳ
Δίκτυπος αὐλὸς ἔμελπε· καὶ ὀρχηστῆρας ἐγείρων
Σύνθροον ἐσμαράγησε μέλος βηταρμονι παλμῷ,
Καὶ δρύες ἐψιθύριζον· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι
Καὶ νεβροὶ σεύοντο θοάσματι θυιάδες ὕλης,
Καὶ δρυάδες κελάδησαν· ὑπωρχεύοντο δὲ πυκναὶ
Εἰς χορὸν αἰζήποροι σκιρτήμασι κυκλάδες ἄρκτοι·
Βρυχηθμῷ δὲ λέοντες ὁμοζήλων ἀπὸ λαιμῶν
Μυστιπόλων ἀλαλαγμὸν ἐμιμήσαντο Καβείρων
Ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντα· φιλοσκύλακος δὲ θεαίνης
Μελπομένης Ἑκάτης, θιασώδεες ἔβρεμον αὐλοί,
Ἄζυγες, οὓς κρονίῃ κεραοξόος εἴσατο τέχνῃ·
Καὶ πατάγῳ κελάδοντα φιλοσμαράγων Κορυβάντων,
Γρώϊος ἔγρετο Κάδμος, ὁμοπλεκέες δὲ καὶ αὐτοὶ
Ὀρθρινῆς αἴοντες ἀοσσήτοιο βοείης
Σιδόνιοι πλωτῆρες εὐκροκάλων ἀπὸ λέκτρων
Ἀκταίης μεθέηκαν ἀλίκτυπα νῶτα χαμεύνης·
Καὶ πόλιν ἰχνεύων ἐπλάζετο Κάδμος ὁδίτης,
Νῆα λιπὼν ἑτάροισιν ἀπόσσυτος· ἐρχομένῳ δὲ
Ἐς δόμον Ἁρμονίης θαλαμηπόλος ἤντετο Πειθώ,
Θνητῆς εἶδος ἔχουσα, καὶ ἀχθοφόρου διὰ κόλπου
Οἷα γυνὴ ταλαεργὸς ἀφυσσαμένη πόμα γαίης,
Ἀργυρέην εὔκυκλον ἐκούφισε κάλπιν ἀγοστῷ,
Ἄγγελος ἐσσομένων ὅτι νυμφίον ἠθάδι θεσμῷ
Ζωογόνοις περὶ γάμοιο καθικμαίνουσι λοετροῖς
Καὶ σχεδὸν ἄστεος ἦεν, ὅθι γλαφυροῖς ἐνὶ βόθροις

Συμπλε-

Oppoſiti nigrum fluctum intuens maris
Harmoniam tunc Venus vt iungeret marito
Innauigabilia quieta extendebat dorſa tranquillitatis.
Iam v. clangebat auis matutina aëra ſecans,
Et acies pulcris galeis ornata in deſertis agentiũ Corybantũ Harmonia Cadmo iũcta.
Gnoſſium pulſabant ſcutum quatientem ſaltum choreæ
Veſtigiis menſuratis. Grauiter tonantis vero choreâ
Pulſatâ circulatim certante ferro.
Bino ſonitu tibia canebat, & ſaltantes vrgens
Conſonantẽ reſonabat cãtilenã, ſaltante ad ſonũ vibratione.
Et quercus ſuſurrabant, mugiebant vero petræ,
Et prudenti vibrabantur quaſſatione Baccho incitatæ ſiluæ Omnia elementa Cadmi nuptiis gratulãtur.
Et Dryades *reſonabant, concutiebantur verò crebræ*
In chorum oppoſito ſaltu circulares vrſæ.
Rugitu verò leones inter ſe æmulantibus à gutturibus
Sacerdotum ſtrepitum imitabantur Cabeirorum
Sapientem furorem habentem. Catulos v. amante Deâ
Canente Hecate Thyaſum olentes fremebant tibiæ Hecate.
Non iunctæ, quas antiqua cornua expoliens inuenit ars Tibia inuẽta.
Et ſtrepitu reſonante ſtrepitu gaudentium Corybantum,
Matutinus excitabatur Cadmus. Coniuncti vero & ipſi
Matutinum audientes non ſilentem clamorem
Sidonii nautæ pulcra litora habentibus à lectis
Littorei relinquebant à mari impulſa dorſa cubilis.
Et vrbem luſtrans vagabatur Cadmus viator Cadmus vrbem ingreditur.
Nauem relinquens ſociis excitus. Venienti vero
In domum Harmoniæ cubicularia occurrebat Suada Cadmus ad Harmoniã venit.
Hominis imaginem habens, & ponderifero ſinu
Tanquam mulier laborioſa hauriens potionem terræ
Auream rotundam euacuauit ſitulam cauâ manũ,
Nuncia futurorum, quod ſponſum vſitatâ lege
Genialibus ante nuptias humectant lauacris.
Et prope in vrbe erat, vbi in elegantibus puteis

Coniun-

Συμπλεκέων ῥυπόωσαν ἐπασσυτέρων σχίζα πέπλων,
Ποσσὶ πολυσκάρθμοισιν ἐπισείουσι χιτῶνας,
Ποσσὶν ὀλισθήλοισι, καὶ ἀκροτάτων ἀπὸ ταρσῶν
Κυανέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένον ἄχελι χηρῶν
Κάδμον ἀσημάντοιο δι' ἄστεος ἤγαγε Πειθώ,
Ξεινοδόκου βασιλῆος ἐρευνήτειρα μελάθρου,
Πομπὸς ὁδοῦ Παφίης ὑπὸ νεύμασιν, ἔνθα τις ὄρνις
Ἑζομένη γλαυκῶπιν ὑπὸ σκέπας ἁβρὸν ἐλαίης,
Ὀμφαίῃ στόμα λάβρον ἀναπτύξασα κορώνη
Ἠϊθέων νεμέσιζεν ἐς Ἁρμονίην ἔπι νυμφίον
Ἤτε φειδομένῳ γαμίῳ ποδὶ νωθρὸς ὁδίτης·
Καὶ πτερὰ σειομένη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Νήπιος ἔπλετο Κάδμος, ὃ ἔπλετο νῆϊς ἐρώτων·
Νυμφίον οὐ βραδύν οἶδεν ἔρως ταχύς, ἵλαθι Πειθώ·
Δηθύνει σέο Κάδμος ἐπειγομένης Ἀφροδίτης·
Θεσμὸς ἔρως καλέει σε· τί νυμφίε νωθρὸς ὁδεύεις;
Ἦ δὺς ὃς ἱμερόεντος Ἀδώνιδος ἔπλεο γείτων·
Ἦ δὺς ὁ Βυβλιάδεσσιν ὁμώλακα πατρίδα ναίων·
Ἤλιβον οὐ ῥόον εἶδες Ἀδώνιδος, οὐ χθόνα Βύβλου
Ἔδρακες, ἧχι πέλει Χαρίτων δόμος, ἧχι χορεύει
Ἀσσυρίη Κυθέρεια καὶ οὐ φυγόδεμνος Ἀθήνη·
Τερπομένην δὲ γάμοισι καὶ ἠθιλωπήτειραν ἐρώτων
Πειθὼ πομπὸν ἔχεις, οὐκ Ἄρτεμιν, ἴσχεο μόχθων
Ἁρμονίης ἀπόναιο, καὶ Εὐρώπην λίπε Ταύρῳ·
Σπεῦδε, καὶ Ἠλέκτρη σε δεδέξεται, ἧς ἀπὸ χειρῶν
Ναὶ δὴ καὶ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον ἐρώτων,
Ἐμπορίην φιλότητος ἐπιτρέψας Ἀφροδίτῃ·
Κυπριδίην δὲ θύγατρα φυλασσομένην σέο πατρῷ,
Ἄλλην δέχνυσο Κύπριν· ἐπαρνήσεις δὲ κορώνην
Καὶ γαμίην καλέσεις μετὰ πρότερον ὄρνιν ἐρώτων,
Ἤλιτον, ἀλλά με Κύπρις ἐπέπνεεν· ἐκ Παφίης γὰρ
Θεσπίζω σέο λέκτρα, καὶ εἰ πέλον ὄρνις Ἀθήνης.
Ὣς φαμένη, πρήϋνε λάλον στόμα μάρτυρι σιγῇ·

Ἀλλ'

Coniunctorum ſqualētē continuatorū multitudinē velerū,
Pedibus peragilibus calcans tunicas.
Pedibus inter ſe contendentibus, & ima à planta
Cyanea nube abſconditum vſq; ad caput
Cadmum ignotam per vrbem ducebat Suada
Hoſpites excipientis regis indagatorem domus.
Dux viæ Paphiæ ex nutu, vbi auis quædam
Sedens virid ſub vmbraculo molli oliuæ
Vocalis, os vehemens aperiens cornix
Iuueni ſuccenſebat ad Harmoniam quod Nympham
Iuerit parcenti nuptiali pede tardus viator.
Et pennas quatiens mordacem emiſit vocem.
Inſans fuit Cadmus, an fuit inſcius amorum
Sponſum non tardū nouit velox amor. Propitia eſto Suada.
Cunctatur tuus Cadmus tua impellente Venere.
Calidus amor vocat te. Quid Sponſe tardus progrederis?
Suauis qui amabilis Adonidis es vicinus;
Suauis qui Bybliadibus vicinam patriam habitas.
Peccaſti, non flumen noſti Adonidis, non terram Bybli
Vidiſti, vbi eſt Charitum domus, vbi choreas agit
Aſſyria Venus, & non fugiens thalamos Minerua.
Gaudentem verò nuptiis nutricem amorum
Suadam ducem habes, non Artemin. Deſine laborum,
Harmonia fruaris, & Europam relinque tauro.
Feſtina, & Electra te accipiet, cuius à manibus
Certe etiam nuptialium coniiciaris in onus amorum.
Negotiationem amoris committens Veneri:
Veneream a. filiam cuſtoditam, tuo thalamo.
Aliam accipe Venerem; Laudabis vero cornicem,
Et nuptialem me vocabis vatem auem amorum,
Erraui, ſed me Cypris adflauit. Ex Venere enim.
Vaticinor tuas nuptias, & ſi fuerim auis Mineruæ,
Sic dicens obſignauit garrulum os teſte ſilentio.

Veſtes pedibus tundentes lauant.

Suada Cadmum ducit.

Cornix inuida

Cornix Cadmo.

Minerua virgo.

Electra.

Sed

Ἀλλ' ὅτε οἱ στείχοντι λεωφόρα κύκλα κελεύθου
Τηλεφανὴς βασιλῆος ἐφαίνετο πανδόκος αὐλή,
Κίοσιν ὑψωθεῖσα τανυσταμένη ποτὶ Κάδμῳ
Δάκτυλον αὐτοτύποιο νοήματα μάρτυρα φωνῆς
Σιγαλέον κήρυκα δόμον σημήνατο Πειθώ,
Ποικίλον ἀστράπτοντα καὶ αἰθέρα δῦσα δαίμων
Ἀμφαφανὴς πτερόεντι διαθρῴσκουσα πεδίλῳ·
Καὶ δόμον ἐσκοπίαζεν ἀλήμονι Κάδμος ὀπωπῇ,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὃ Ἠλέκτρῃ ποτὶ νύμφῃ
Ἐργοπόνος Λήμνοιο Μυριναίῃ κάμε τέχνῃ
Δαίδαλα πολλὰ φέροντα· νεοσταθέος δὲ μελάθρου
Χάλκεος οὐδὸς ἔην εὐήλατος. ἀμφιθύροι δὲ
Σταθμοὶ ἐμηκύνοντο πολυγλυφέων πυλεώνων·
Καὶ λόφος ὀμφαλόεντι δισφαίρωτο καρήνῳ
Μεσσοφανὴς ὀρόφοιο· λιθοσρώπῳ ἰδὲ τοίχοις
Νῶτα κατεστήρικτο πεπηγότα λευκάδι γύψῳ
Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδάτου· πέλας δέ τις ὄρχατος αὐλῆς
Ἀμφιλαφὴς δροσόεντι φυτῷ ἐβαρύνετο καρπῷ
Τετράγυος περὶ δόμοιο, καὶ ἄρσενα φύλλα πετάσσας
Θηλυτέρῳ φοίνικι πόθον πιστώσατο φοῖνιξ,
Ὄγχνῃ τ' ἀγλαόκαρπος ὁμήλικι σύμφυτος ὄχνη
Ὄρθιον ἐψιθύριζεν. ἐλισσομένη δὲ κορύμβοις
Γείτονα παλλεύκης ἐπεμάστιε θάμνον ἐλαίης
Εἰαρινοῖς ἀνέμοισιν ἀναινομένη παρὰ Δάφνη,
Σείετο μύρσινα φύλλα, καὶ εὐπετάλου κυπαρίσσου
Ὄρθιον ἐρρίπιζε κόμην εὔοδμος ἀήτης·
Συκῆς δ' ἡδυτόκοιο καὶ ἰκμαλέης ἀπὸ ῥοιῆς
Καρπὸς ἐρευθιόων ἐπεθήλεεν οἴνοπι καρπῷ
Ἀγχιφύτῳ καὶ μῆλον ἐπ' ἄλλῳ θῆκε γείτονι μήλῳ·
Πολλὰ δὲ φοιβείοισι σοφοῖς ποικίλλετο φύλλοις.
Γράμματα δενδρήεντα φιλοκλαύτων ὑακίνθων,
Καὶ ζεφύρου πνείοντος ἀεξιφύτου διὰ κήπου
Ἄστατον ὄμμα πίτυνε πόθων ἀκόρητος Ἀπόλλων,

Digitized by Google

Sed poſtquam ipſi eunti via publica circuitus
Eminus apparens regis adparebat capaciſſima aula.
Columnis in altum erecta extenſa, tunc Cadmo
Digitum contra ſignantis prudentem indicem vocis Digitus ſermonis index.
Tacitam praconi domum demonſtrabat Suada.
Variè refulgentem, & athera ſubiit Dea
Iam abiens volanti incitans talari
Et domum arbitrabatur erranti Cadmus intuitu
Vulcani artificioſum opus, quem Electra quondã Nympha Domus Electræ. Vulcanus faber.
Laborioſe Lemni Myrinaa elaborauit arte
Varia multa ferentem. Recens vero fabricati palatii.
Ferreum ſolum erat ſpacioſum. Vtrinq; ianuã habẽtes verò
Poſtes producebantur multum ſculptorum veſtibulorum.
Et apex vmbilicari inuoluebatur capite
In medio tecti apparens. Lapidibus vero ſtratis muris
Dorſa firmabantur coagulata candido gypſo.
Ad intimũ ex ſolo prope vero hortus arborib. cõſit' ad aulã Hortus.
Copioſus rorido plantarum grauabatur fructu,
Quatuor menſurarum pra domo, & maſcula folia expãdens
Fœminea palma amorem teſtabatur palma,
Et pyrius egregios fructus producens, æquali conſita pyro,
Matutinum ſuſurrabant, Implicata verò corymbis
Vicinum pinguis flagellabat arbuſtum oliua
Vernis ventis recuſantem apud laurum
Vibrabat myrtea folia, bene & foliata cupreſſi
Matutinè ventilabat comam bene fragrans aura.
A Ficu verò ſuaues fructus producente & humida à punica
Fructus rubens germinabat nigro fructu.
Prope conſitam & malum ſuper floreba t vicinam malum.
Multa verò Phœbeis prudentibus variabantur foliis.
Literas arboreas multum deflendorum Hyacinthorum Hyacinthus ab Apolline amatus.
Et Zephyro flante per plantas nutrientem hortum,
Immotos oculos intendebat deſiderio inſatiabilis Apollo.

Καὶ φυτὸν ἡβητῆρος ἰδὼν δεδονημένον αὔραις
Δισσὸν μνῆστιν ἔχων ἐλελίζετο, μή ποτε κούρῳ
Ζηλήμων φθονέειε καὶ ἐν πετάλεσσιν ἀήτης·
Ὡς ἐτεὸν ποτὲ κεῖνον ἐπισπείροντα κονίῃ
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δακρύσεν Ἀπόλλων·
Καὶ πάλιν ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα Φοίβου,
Αἴλινον αἰάζουσαν ἐπιγράψας ὑακίνθων,
Ὄρχατος ἔπλετο πᾶσιν ἰσόσκιος· ἄγχι δὲ πηγὴ
Δίστομος· ἔνθεν ἐλουνχέται ποτόν, ἔνθεν ἀλωεὺς
Ἐξ ἀμάρης ὀχέτευε πολυσχιδὲς ἀγκύλον ὕδωρ
Εἰς φυτὸν ἄλλο μετ' ἄλλο· ῥόος δέ τις ὡς ἀπὸ Φοίβου
Ἄβρα μελιζομένης ἐπεβόμβεε πυθμένι Δάφνης·
Καὶ πολὺς εὐποίητος ἐρεισάμενος πόδα πέτρῳ
Χρύσεος ἵστατο κοῦρος ἐναντία δαιτυμονήων,
Λαμπάδος ἑσπερίης τανύων ἐπιδόρπιον αἴγλην·
Πολλὰ δ' ἰσοτύπων μελέων τεχνήμονι σιγῇ,
Χάσμασι ποιητοῖσι σεσηρότες ἀνθερεῶνος,
Ψευδαλέων σκυλάκων στίχες ἔμφρονες ἄγχι θυρέων
Ἕστασαν ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀργυρέῳ κυνὶ γείτων
Χρύσεος οἰδαίνοντι κύων σκυλάκτεε λαιμῷ,
Σαίνων ἠθάδα φῶτα· παρεστείχοντι δὲ Κάδμῳ
Μιμηλῇ ἀπέπεμπε βοῆς ξεινοσσόον ἠχώ·
Ποιητῆς τ' ἐλέλιξε φιλοσσόου τύπον οὐρῆς·
Ὄφρα μὲν εἱστήκει Κάδμος εὐσρίπλοιο προσώπου
Ὄμματα δινεύων διεμέτρεε κῆπον ἀνάκτων·
Καὶ γλυφίδας καὶ κάλλος ὅλον ζαπτοῖο μελάθρου
Λαϊνέων ὀρόφων ἀμαρύγματα φαιδρὰ μετάλλων·
Τόφρα δὲ καλλείψας ἀγορὴν καὶ νείκεα λαῶν,
Φαιδρὸν ἀερσιλόφοιο περὶ ῥάχιν ἥμενος ἵππου,
Ἠμαθίων Θρηΐσσαν ἔχων Σάμον Ἄρεος ἕδρην,
Μητέρος Ἠλέκτρης βασιλήϊος εἰς δόμον ἔστη·
Ὃς ποτε μυδύνοις ἄνασσε κασιγνήτοιο νομεύων
Ἡνία κοιρανίης, ὅτε πάτελον ὗδας ἐάσας

Δάρδα-

Et plantam Iuuenis videns agitatum auris
Diſci recordatus lamentabatur. Ne qua & puero
Æmulus, inuideret etiam in foliis ventus.
(Ac) ſi vere ipſum adhuc palpitantem (in) puluere
Oculis non flentibus intuitus defleuiſſet Apollo.
Et forma florida formabat lacrumas Phœbi Apollo flet ob Hyacinthum.
Lamentabile per ſe excitatum inſcribens Hyacinthis
Hortus erat talis opacus. Prope verò erat fons
Duo ora habens vnde erat aduenis potus, vnde triturans
Ex canali deriuabat multifidam obliquam aquam
In plantam aliam poſt aliam, Fluxus v tanquam à Phœbo
Dulce canentis ſuſurrabat in radice lauri.
Et multus benefabricatus (innitens pedibus in ſaxum)
Aureus ſtabat puer è regione conuiuarum
Lampadis veſpertinæ extendens canalem ſplendorem.
Multi verò æqualium membrorum artificioſo ſilentio
Hiatibus fabricatis in rictum extenſi oris
Fictorum canum ordines artificioſi prope ianuam Inſignis hortus.
Stabant hinc & inde. Et argenteo cani vicinus
Aureus tumens canis collatrabat fauce.
Blandiens noto homini: Prætereunti vero Cadmo
Imitatricis emiſit vocis hoſpitis ſeruantem ſonitum:
Fabricataq; agitauit adulatricis figurã caudæ,
Poſtquam quidem adhuc Cadmus verſatilis frontis
Oculos conuertens permenſurabat hortum regum
Et ſculpturas, & pulcritudinem totam depicti Palatii
Lapideorum cernens ſplendores pulcros metallorum
Tunc verò relinquens forum & lites populorum
Pulcre ſublimis conos habentis in dorſo ſedens equi
Emathiorum Thraciam habens Samum Martis ſedem
Matris Electræ, reginæ in domo ſtetit, Emathion Electræ filius domũ reuertitur.
Qui tunc ſolus imperabat, fratrem regens
Habenas imperii, poſtquam patrium ſolum relinquens

Dardanus

Δάρδανος αὐτοκέλευθον ἀνάσσατο πέτραν ἀρούρης·
Δαρδανίην εὔπυργον ἐπώνυμον ἄστυ χαράξας·
Ἰδαίην ἀροτῆρι διαχεύσας κόνιν ὁλκῷ·
Καὶ ῥόον ἑπταπόροιο πιὼν καὶ ῥεύματα Ῥήσου,
Γνωτῷ κλῆρον ἔλειπεν ἔχειν καὶ σκῆπτρα Καβείρων
Δαρδάνου Ἠμαθίωνος ἀδελφεός, ὃν Διὸς εὐναὶ
Ἤροσαν, ὃν κομέεσκε δίκη τροφὸς, εὖτε λαβοῦσα
Σκῆπτρα Διὸς καὶ πέπλα Κρόνου καὶ ῥάβδον Ὀλύμπου
Εἰς δόμον Ἠλέκτρης βασιληίδες ἔδραμον Ὧραι,
Κοιρανίης ἀλύτοιο θεράπαινες Αἰωνιάων·
Καὶ βρέφος ἐθρέψαντο, καὶ ἀτρέπτῳ Διὸς ὀμφῇ
Κοῦρος ἀνασταχύων παλιναύξεος ἄνθεμον ἥβης,
Ἠλέκτρης λίπεν οἶκον, ὅτε τριτάτου χύσις ὄμβρου
Κύμασι πυργωθεῖσα κατέκλυσεν ἕδρανα κόσμου·
Πρώτου γὰρ κελάδοντος ἐπειρήθη νιφετοῖο
Ὤγυγος ἠλιβάτοιο δι' ὕδατος αἰθέρα τέμνων·
Χθὼν ὅτε κεύθετο πᾶσα καταρρύτος· ἄκρα δὲ πέτρης
Θεσσαλίδος κεκάλυπτο καὶ ὑψόθι Πυθιὰς ἄκρη
Ἀγχινεφὴς νιφόεντι ῥόῳ κυμαίνετο πέτρη.
Δεύτερος ὄμβρος ἔην, ὅτε κυκλάδος αὔτυγα γαίης
Χεύματι λυσσήεντι κατέκρυφε δύσνιφον ὕδωρ·
Δευκαλίων ὅτε μοῦνος ὁμόστολος ἥλικι Πύρρῃ
Ὀλλυμένων μερόπων ἐνὶ λάρνακι κοιλάδι τέμνων,
Χεῦμα παλινδίνητον ἀτεκμάρτου νιφετοῖο
Ἠέρος ὑδατόεντος ἕλιξ πορθμεύετο ναύτης.
Καὶ τρίτατος Διὸς ὄμβρος, ὅτε χθονὸς ἔκλυσεν ἕδρην,
Καὶ σκοπέλους ἔκρυψεν Ἀθωιάδος δὲ καὶ αὐτῆς
Ἄβροχα Σιθονίης ἐκαλύπτετο νῶτα κολώνης·
Ὑψιπόρου τότε χεῦμα διασχίζων νιφετοῖο
Δάρδανος ἀρχαίης ἐπεβήσατο γείτονος Ἴδης·
Τοῦ τότε Σιθονίης ζαθέος ἀρχὸς ἀρούρης,
Σύζυγον Ἠμαθίων ἀγορὴν βαρύδουπον ἐάσας,
Θάμβεεν ἀνέρος εἶδος, ἐπεί νύ οἱ ἔμφυτος ἥβη·

Ἠνορέην

Dardanus aduerſum regebat montem agri: Dardanus.
Dardaniam bene turritam cognominē vrbem ſignans.
Idæum aratore deſignans puluerem ſulco.
Et flumen ſeptem vada habens, bibens & flumina Rheſi Rheſus flumen.
Fratri ſortem reliquit habendam, & ſceptra Cabirorum
Dardanus Emathionis frater, quem Iouis cubilia
Honorarunt, quem nutriuit Iuſtitia nutrix cum accipiens Dardanus iuſtiſſimus
Sceptra Iouis, & vela temporis, & baculum Olympi
In domum Electræ regina accurrebat Horæ,
Imperii inſolubilis vaticinatrices Auſoniorum. Imperium Romanū.
Et infantem enutriuerunt, & immutabili Iouis voce
Puer ceu ſpicam producens recreſcentis florem iuuentutis
Electræ domum reliquit, cum tertia fuſio pluuiæ (mundi.
Fluctibus in turris modum aſcendens inundauit fundamēta
Primum enim reſonantem expertus eſt imbrem niuis Primum diluuium.
Ogygus ſublimem per aquam æthera mittens Ogygus.
Terra cum abſcondebatur tota obruta. Suprema vero petra
Theſſalicæ tegebantur, & in alto Pythias ſumma
Nubibus vicina niuali fluxu fluctuabat petra. Secundum diluuium.
Altera pluuia erat, cum circularis ambitum terræ
Fluctu inſano abſcondebat infeliciter ningens aqua Deucalion
Deucalion cum ſolus comes cum coaua Pyrrha Pyrrha.
Pereuntium hominum in naui caua ſecans
Fluctum reuolutū nulla coniectura comprehēſibilis pluuiæ
Aëris aquoſi in gyrum traiiciebatur nauta
Et tertia Iouis pluuia, cum terræ obruit fundamentum Tertiū diluuium.
Et ſcopulos abſcondit. Athoniadis & ipſius
Non irrigua Sithonii abſcondebantur dorſa montis.
Altigradæ tunc fluctum ſcindens pluuia
Dardanus antiquam ingrediebatur vicinam Idam.
Cuius tunc Sithonii niuoſi princeps agri Emathion
Cognatus Emathion forum grauiſonum relinquens Cadmū admiratur
Admirabatur viri formam, cum ſane ei ingenua iuuenta

Ἠνορέην καὶ κάλλος ἐμίγνυε σύζυγι μορφῇ,
Θάμβεε τηλίκον εἶδος· ἀριφραδέων γὰρ ἀνάκτων
Αὐτόματοι κήρυκες ἀναυδέες εἰσὶν ὀπωπαί,
Καί μιν ἑλὼν ξείνισσε· σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ γανύσσῃ
Αἰόλα παλλὴς ἐπεκόσμεε δεῖπνα τραπέζης,
Ξεῖνον ὑποσσαίνων φιλίῳ καὶ ἀμεμφέϊ μύθῳ
Πολλὰ πιθεὶς· ὁ δὲ κοῦφον ἐπ' οὔδεος αὐχένα κάμψας,
Ἀμφιπόλων ἀπάνευθεν ἀθηλέας εἷλκεν ὀπωπάς,
Καὶ μόλις εἰλαπίναζε· φιλοξείνοιο δὲ νύμφης
Ἑζομένης ἀντωπὸς ὑποκλέπτοντι προσώπῳ
Αἰδομένην ἐπάγνυε σαόφρονα χεῖρα τραπέζῃ.
Τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν ἐπήτριμος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἔμπνοος ἐσμαράγησε δόναξ Κορυβαντίδος Ἴδης·
Ἐκ δὲ πολυτρήτοιο πόρου σκιρτήματι χειρῶν
Σύνθροον ὀκρύσαντο μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
Δάκτυλοι ὀρχηστῆρες ἐπιθλίβοντες ἀοιδήν·
Καὶ τροχαλοῖς κροτέοντα πατάγμασι σύνθροον ἠχὼ
Κύμβαλα βομβήεντα συνέκτυπε δίζυγι χαλκῷ
Συμφερτοῖς δονάκεσσιν· ὑπὸ πλήκτρῳ δὲ καὶ αὐτὴ
Ὄρθιος ἑπτατόνοιο λύρης ἐλελίζετο χορδή.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα κορέσσατο Βίστονος αὐλοῦ
Εἰρομένῃ πετάσσας φιλοπευθέα θῶκον ἀνάσσῃ
Κάδμος, ἀλιπλάγκτοιο μεληδόνος οἶστρον ἐάσας,
Φαιδρὸν ἐὸν γένος εἶπε, καὶ ἀενάων σίχα θυμοῦ
Οἰχομένου κρυφηδὸν ἀνήρυγεν αἴθερι ἑδνος·
Νύμφα φίλη τί με πότμον ἀνείρεαι αἷμα γενέθλης;
Ὠκυμόρων μερόπων γενεὴν φύλλοισιν ἐΐσκω·
Φύλλα τὰ μὲν κατέχευσαν ἐπὶ χθονὶ θυιάδες αὖραι
Ὥρης ἱσταμένης φθινοπωρίδος· ἄλλα δὲ καρπῷ
Εἰαρινῷ κομέουσι τεθηλότα δενδράδες ὗλαι.
Ὣς βροτέη γενεὴ μινυώριος· ἡ μὲν ὀλέθρῳ
Δάμναται ἱππεύουσα βίου δρόμον· ἡ δ' ἔτι θάλλει
Ἄλλη ὅπως εἴξειεν, ἐπεὶ παλινάγρετος ἕρπων

Εἰς

Fortitudinẽ & pulcritudinẽ commiſcuiſſet cõpare forma. — Regia indoles ex facie apparens.
Obſtupuit tantam formam. Valde ſapientum enim regum
Spontaneus nuncius mutus eſt vultus
Et ipſum trahens hoſpitio excepit. Cum Electra v. ſplendẽte
Varias pinguis ornauit canas menſa, — γανόεν Conuiuiũ Electræ.
Hoſpiti blandiens amico & irreprehenſibili ſermone
Multa ponens. Hic v incuruam in ſolum ceruicem flectẽs
Procul a miniſtrantib. puellis non delectatos traxit vultus
Et vix conniuebatur. Hoſpitis amantis verò Nymphæ
Sedentis è regione furtiuo vultu
Verecundam (trahebat temperantem manum ſub menſa)
His verò conniuantibus continua alia poſt aliam
Inflata reſonabat fiſtula Corybantidis Idæ.
Ex multum perforato tranſitu vero. ſaltatione manuum
Concordem pulſabant cantum mugientis tibiæ
Digiti ſaltantes, ſtringentes cantilenam.
Et volubilibus plaudentia vibrationibus concordem Echo
Cymbala bombũ cientia vna ſonitum edebant duplici ferro — Muſica in menſa.
Confertis fiſtulis. Sub plectro verò & ipſa
Matutina ſeptifidis Lyræ gemebat chorda.
Sed cum ſane poſt conuiuium ſaturabatur Biſtonide tibia
Roganti expandens interrogandi auidam ſedem reginæ — Electræ Cadmus de ſuo genere.
Cadmus in mari errantium curarum furorem relinquens.
Clarũ ſuum genus dixit, & perpetuorũ ordines animorum
Aperto inſtar torrentis eructauit ore.
Nympha cara, quid me tantũ interrogas ſanguinẽ generis?
Cito morientium hominũ generationem (ſimilem foliis eſſe
Folia enim deiiciunt in terram impetuoſæ auræ, (dico
Hora inſtãte authumni fructus perdente. Alia verò fructu
Verno ornant florentia arboreæ ſiluæ,
Sic etiam humanum genus breuis æui, Hoc enim interitu — Hominum fragilitas folijs ſimilis.
Domatur equitans vitæ curſum, hoc verò adhuc floret
Aliud cum ceſſerit. Poſtquam mutabile repens

Εἰς νέον ἐκ πολιοῖο ῥέει μορφούμενος αἰών.
Ἀλλ' ἐρέω προτέρων ἐμὴν εὔπαιδα γενέθλην·
Ἔστι πόλις κλυτὸν Ἄργος ἐέδεθλον ἵππιον Ἥρης,
Νήσου Ταντάλιδαο μεσόμφαλος· ἐνθάδε κούρην
Θηλυτόκοις ἔσπειρε γοναῖς εὐπάρθενος ἀνὴρ
Ἴναχος, Ἰναχίης ὄνομα κλυτὸς ἀστὸς ἀρούρης
Νηοπόλος δὲ φέρεσκε πολισσούχοιο θεαίνης
Ὄργια βυσσοδόμευε θεηγόρα μύστιδι τέχνῃ,
Πρεσβυγενὴς δὲ Ζῆνα θεῶν πρόμον, ὄρχαμον ἄστρων
Γαμβρὸν ἔχειν ἀπίθησε, σέβας πεφυλαγμένος Ἥρης·
Ταυροφυὴς ἐπὶ πόρτις ἀμειβομένοιο προσώπου
Εἰς ἀγέλην ἄγραυλος ἐλαύνετο σύννομος Ἰώ·
Καὶ δαμάλης ἄγρυπνον ἐθήκατο βουκόλον Ἥρη
Ποικίλον ἀπλανέεσσι κεκασμένον Ἄργον ὀπωπαῖς,
Ζηνὸς ἐπιτρεπτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων·
Ζηνὸς ἀθηήτοιο δὲ ἐς νομὸν ἤιε κούρη,
Ὀφθαλμοὺς προμένοντα πολυγλήνοιο νομῆος·
Γηοβόρῳ δὲ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰώ,
Ἰονίης ἁλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ·
Ἦλθε δὲ εἰς Αἴγυπτον ἐμὸν ῥόον, ὃν πολιῆται
Νεῖλον ἐφημίξαντο φερώνυμον, οὕνεκα γαίῃ
Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης
Χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται εἰλύν·
Ἤλυθεν εἰς Αἴγυπτον, ἐπὴν βοέην παρὰ μορφὴν
Δαιμονίης ἴνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης
Ἔσκε θεὰ φερέκαρπος· αἰαπτομένοιο δὲ καρποῦ
Αἰγυπτίης Δήμητρος ἐμῆς κεραελκέος Ἰοῦς
Εὐόδμοις ὁμόδοιπος ἐλίσσεται ἀτμὸς ἀήταις·
Ἔνθ' Ἔπαφον Διὶ τίκτεν ἀκηρασίων ἀπὸ κόλπων
Ἰναχίης δαμάλης ἐπαφήσατο θεῖος ἀκοίτης
Χερσὶν ἐρωμανέεσσι· θεηγενέος δὲ τοκῆος
Ἐξ Ἐπάφου Λιβύη, Λιβύης δ' ἐπὶ παστὸν ὁδεύων
Ἀσπίδος ἄχρις ἵκανε Ποσειδάων μετανάστης,

Παρθ.

In nouum ex antiquo fluit mutatum æuum
Sed dicam celebratum meum bonos filios habens genus.
Eſt vrbs inclyta Argus ſedis equeſtris Iunonis,
Inſulæ Tantaridæ in meditullio ſita: vbi puellam
Fœmineis ſeminauit partubus felix virginibus vir
Inachus. Inachia nomen inclytus ciuis terra
Sacerdos & horrenda ciuitates habentis Dea
Orgia fundauit diuiniloqua Myſtica arte,
Primigenus, & Iouem Deorum ducem principem aſtrorum
Generum habere recuſauit reuerentiam obſeruans Iunonis.
Taurinæ naturæ cum iuuenca referente imagine
In armentum in agro agẽs agebatur cõmunib. paſcuis vtẽs Io
Et iuuencæ inſomnem dedit paſtorem Iuno
Multiplicem non errantibus inſtructum Argum oculis.
Iouis obſeruatorem, boum capita habentium nuptiarum,
Iouis inuiſibilis etiam in paſcuum ibat puella
Oculos trepidans multos oculos habentis paſtoris.
Membriuoro vero aſilo lacerata corpus Io.
Ionii maris tumorem deſcripſit vaga vngula,
Venit & in Ægyptum meum fluxum quem ciues
Nilum appellarunt ex re nomen habentem, Eo quod terra
In annum ex anno ſublatus humidus maritus
Fluctu limoſo nouum circumiicit limum.
Venit in Ægyptum vbi bouina in formâ,
Infelicis ſimulacrum tranſmutans cornuta
Fuit Dea fructifera. Suſpenſo vero fructu
Ægyptiæ Cereris mea cornua trahentis Iûs
Benefragrantibus comes circumagitur nidor ventis,
Ibi Epaphum Ioui genuit, non vitiatum quod ſinum
Inachiæ iuuencæ attrectauit diuinus coniux
Manibus amore furioſis. A Deo geniti vero patris
Ex Epapho Libya, Libiæ vero in thalamum veniens
Memphin vſq; venit Neptunus exſul

Exponit ſuum genus Cadmus.

Iupiter Io amat. Io in vaccam. Argus Iunonis paſtor.

Io vaga.

Io in Aegyptum venit

Epaphus Iouis & Ius filius.
Libya Epaphi filia.
Memphis.

Παρθένον ἰχνεύων Ἐπαφηΐδα, καὶ ποτε κούρη
Δεξαμένη ναετῆρα βυθοῦ χθονίοιο ὁδίτην
Ζηνὶ Λιβύη τίκε Βῆλον ἐμῆς ἀρότηρα γενέθλης,
Καὶ Διὸς Ἀσβύσταο νέην ἀντίρροπον ὀμφὴν
Χαονίην βοόωσι πελειάδι διψάδες ἄμμοι·
Μαιῶτιν πλώω· πίμπλει δὲ πατὴρ ἰσόμετρον ἀριθμὸν
Βῆλος ἐπασσυτέρην γενεὴν ἀπομήνατο παίδων,
Φινέα καὶ Φοίνικα λιπόπτολιν, οἷσ' ἅμα θάλλων
Αὐτὸς ἀμοιβαίων πολίων ἀδέλφειος Ἀγήνωρ
Ἀστάθεος βιότοιο πατὴρ ἐμὸς εἶχε πορείην
Ἐς Θήβην κατὰ Μέμφιν, ἐς Ἀονίην μετὰ Θήβην·
Καὶ σοφὸς Αἰγυπτίης ναέτης Αἴγυπτος ἀρούρης,
Λινοτόκος πολύτεκνος, ὃς ἀρσενόπαιδι γενέθλῃ
Ἤροσε τοσσατίων μινυνθέα πώεα παίδων·
Καὶ Δαναὸς λιπόπατρις, ὃς ὥπλισεν ἄρσενι φύτλῃ
Θῆλυ γένος τανύων γάμιον ξίφος, ἰσ' ὁπότε πασοὶ
Αἵματι φοινίσσοντο δαϊζομένων ὑμεναίων·
Καὶ κρυφίοις ξιφέεσσι σιδηροφόρων ἐπὶ λέκτρων
Ἄρσενα γυμνὸν ἄρηα κατεύνασε θῆλυς ἐνυώ·
Οὐ μὲν Ὑπερμνήστρη κακονύμφιον εὔαδεν ἔργον·
Ἀλλὰ παρωσαμένη δυσαίνθηρα θέσμια τοκῆος
Ἠερίη πατρῷον ἐπέτρεπε μῦθον ἀέλλῃ,
Καὶ καθαρὴν ἐφύλαξεν ἀναίμονα χεῖρα σιδήρῳ·
Ἔπλετο δ' ἀμφοτέρων ὅσιος γάμος· ἀρτιθαλῆ δὲ
Γνωτὴν ἡμετέρην θρασὺς ἥρπασε ταῦρος ἀλήτης·
Εἰ ἐτεὸν πέλε ταῦρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι·
Εἰ βόες ἱμείρουσι γυναικείων ὑμεναίων,
Καί με κασιγνήτοισιν ὁμήλυδα πέμψεν Ἀγήνωρ,
Σύγγονον ἰχνεύοντα καὶ ἄγριον ἅρπαγα νύμφης
Ταῦρον ἀκυμάντοιο νόθον πλωτῆρα θαλάσσης·
Ἧς χάριν, ἀστήρικτος ἀλώμενος ἐνθάδε βαίνω·
Τοῖα μὲν εὐσύελγος ἔσω μυθεῖτο μελάθρου
Κάδμος εὐγλώσσοιο χέων ἔπος αἰθερεῶνος,

Πατρώης

Virginem inſectans Epapheidē, & tum puella
Accipiens habitatorem profundi littoreum viatorem
Iouem Libyum genuit Belum meum ſeminatorē generis
Et Iouis Aſbyſtæ nouam compenſans vaticinium
Chaonia prædicant columba ſiticuloſa arena (Ammon)
Vati quinto vero pater æqualem numerum
Belus continuatam generationem ſeminauit liberorum.
Phinea, & Phoenicē vrbē relinquentē, Quibus vna florens
Ciuis reciprocarum vrbium circumuagus Agenor,
Inſtabilis vitæ pater meus habuit profectionem
Thebas poſt Memphin, in Aſſyriam poſt Thebas
Et ſapiens Aegyptiæ incola Aegyptus terræ
Grauia (mala) pariens plurimos liberos habens, qui virili
Arauit tot breuis æui greges puerorum, (genere
Et Danaus patria exſul, qui parauit virili generi
Fæmineum genus extendens nuptialē gladium. vt thalami
Sanguine rubebant dilaniatorum Hymenæorum.
Et occultis gladiis ferrum ferentibus in lectis
Maritalem nudam pugnam ſopiuit fœminea Bellona.
Non tamē Hypermnaſtræ male à ſponſis ꝑpetratū placuit
Sed repellens iniuſtas à ſocero profectas leges Boreæ (opus
Aerio paternum commiſit ſermonem vento.
Et puram ſeruauit non cruentam manum a ferro.
Fuēre ac vtriuſq; ſanctæ nuptiæ. Nuper florentem vero
Sororem noſtram audax rapuit taurus vagus.
Si modo verè fuit taurus. Ego vero non noui fidem habere,
Quod boues deſiderent fœmineos hymenæos.
Et me fratribus ſocium miſit Agenor.
Sororem inquirentem & agreſtem raptorem Nymphæ
Taurum ſine fluctibus exiſtentis natatorem nautam maris:
Cuius cauſa deuius errans huc adſcendo,
Talia quidē fiſtulis bene reſonantē intra, loquebatur aula,
Cadmus bene eloquentis fundens ſermonem oris.

Belus Neptuni & Libyæ filius.

Phineus Phœnix. Agenor.

Aegyptus quinquaginta filiorum pater

Danaus 50 filiarum pater.

Danai filiæ Aegypti filios ſponſos trucidant

Hypermnæſtra Linceo ſponſo pepercit.

Europa à tauro rapta.

Cadmus ſororem quæſitum miſſus. Huc vſq; Cadmus.

Πατρῴης ἐνέπων πυκινόφρονος οἶστρον ἀπειλῆς,
Καὶ Τυρίων ῥοθίων ψευδήμονα ταῦρον ὁδίτην,
Σιδονίης ἀκίχητον ἀπευθέος ἅρπαγα νύμφης.
Ἠλέκτρη δ' ἀΐουσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ξεῖνε, κασιγνήτην καὶ πατρίδα καὶ γενετῆρα,
Ληθαίῃ στροφάλιγγι καὶ ἀμνήστῳ πόρε σιγῇ·
Οὕτω γὰρ μερόπων φέρεται βίος, ἄλλον ἀπ' ἄλλης
Μόχθον ἔχων, ὅτι πάντες, ὅσους βροτέη τέκε γαστήρ,
Μοίρης δινηκλώστηρος ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ·
Μάρτυς ἐγὼ βασίλεια καὶ εἰ πέλον εἴποτε κείνων
Πληιάδων γενομένη καὶ ἐγὼ μία τῆς ποτε μήτηρ,
Θηλυτέρας ὠδῖνας ἐμῷ μαιώσατο κόλπῳ,
Ἑπτάκις εἰλείθυιαν ἐμὴ καλέσασα λοχείη
Κέντρον ἐλαφρίζουσαν ἀμοιβαίοις τοκετοῖς,
Μάρτυς ἐγώ· πατέρων γὰρ ἀπόπροθι δώματα ναίω·
Οὐ Στερόπην, οὐ Μαῖαν ὁμόστολον, οὐδὲ Κελαινώ
Σύγγονον ἐγγὺς ἔχουσα συνέστιον, οὐδ' ἐνὶ κόλπῳ
Γνωτῆς Ταϋγέτης Λακεδαίμονα δίζυγι χαλκῷ
Παιδοκόμῳ πήχυνα γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
Οὐ σχεδὸν Ἀλκυόνης ὁρόω δόμον, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
Φθεγγομένης Μερόπης φρενοτερπέα μῦθον ἀκούω·
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μᾶλλον ὀδύρομαι· ἀρτιθαλὴς γὰρ
Υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ὅτι χνόον ἔσκεν ἰούλων,
Δάρδανος Ἰδαίης μετανάστατο κόλπον ἀρούρης,
Καὶ Φρυγίῳ Σιμόεντι θαλύσια δῶκε κομάων,
Θυμβραίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
Καὶ Λιβύης παρὰ τέρμα πατὴρ ἐμὸς εἰσέτι κάμνει,
Ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος Ἄτλας,
Αἰθέρος ἑπταζώνου ἀερτάζων κενεῶνα·
Ἔμπης ῥεῖα παθοῦσα, παρήγορον ἐλπίδα βόσκω,
Ζηνὸς ὑποσχεσίῃσιν ὅτι γνωτῇσι σὺν ἄλλαις
Ἐκ χθονὸς Ἀτλαντείου ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων,
Οὐρανίων οἶκον ἔχουσα, καὶ ἔσσομαι ἑβδόμος ἀστήρ,

Paterna narrans liberos ſeruare cupientem furorem inter-
Et Tyriorũ *fluctuũ mendacem taurũ viatorẽ,* (*minationis*
Sidonia incomprehenſibilem non inueniendæ raptorẽ puellæ.
Electra verò audiens conſolatorium emiſit ſermonem, **Electra Cadmo.**
Hoſpes, ſororẽm, & patriam & patrem
Letheo fluctui, & nunquam recordando trade ſilentio.
Sic enim hominum fert vita, alium ab alio **Mortalis vitæ calamitas.**
Laborẽ habẽs quod omnes, quoſcunq; mortalis genuit vẽter
Fatalis fuſi ſubiugati ſunt neceſſitati. **Fatalis neceſſitas.**
Teſtis ego regina licet ſim quæ quondam illarum
Pleiadum ſui & ego vna, cuius quondam mater **Electra vna Pleiadum.**
Fœmineos partus meo obſtetricata eſt ſinu,
Septies Ilithyian ſuo vocans partui
Stimulum eleuans reciproci partus.
T*eſtis ego, A parentibus enim procul domos inhabito,*
Non Steropen, non Maiam comitem, neq; Celæno Septẽ puerorum mater.
Sororem prope habens conuiuam, neq; in ſinu
Sororis Thaygetæ *Lacedæmona biiugo ferro* Sterope, Maia, Celæno.
Liberos nutriente amplexa ſum gaudenti puerum manu Thaygeta Lacedęmonis mater.
Non prope Alcyonæ video domum, neq; ipſius
Loquentis Meroës *mentes exhilarantem ſermonem audio.* Alcyone. Meroe.
Quin adhuc illud magis lugeo. Iam florens enim
Filiꝰ meꝰ patriã relinquẽs cũ lanuginẽ haberet primæ barbæ
Dardanus I*dæi tranſiit in ſinum agri* Comæ primitiæ Simoenti oblatæ.
Et Phrygio Simoenti ſacrificia dedit comarum
Thymbræi fluminis bibens alienam aquam,
Et Libyæ, ad terminum pater meus adhuc laborat,
Humeris atttritis ſenex incuruatus Atlas Atlas cœlũ ferens.
Aetheris ſeptem Zonas habentem portans ventrem,
(Et) *tamen tanta paſſa conſolatoriam ſpem alo,* **Spes homines alit.**
Iouis promiſſis quod ſororibus cum aliis
Ex terrâ Atlanticum ventura ſim in polum aſtrorum.
Cœlum domum habens, & ero ſeptima ſtella

Et

Digitized by Google

Καὶ σὺ πάις πρήϋνε μελεδῶνας· ἀπειθὴς δὲ
Εἰς σὲ βιοπλάγκτοιο τύχης στροφάλιγγα κυλίνδων
Φελκτὸς ἀνικήτοιο μίτος σφρηγίσατο μοίρης·
Τλῆθι φέρειν λιπόπατρις ἀκαμπέα θεσμὸν ἀνάγκης·
Ἐσσομένων προκέλευθον ὑπέρτερον ἐλπίδα βόσκω·
Εἰ γένος ἐρρίζωσε τεὸν προπάτορες Ἰώ·
Εἰ λάχες ἐκ Λιβύης Ποσιδήιον αἷμα γενέθλης·
Μίμνε παρ' ὀθνείοις ἅτε Δάρδανος οἰκία ναίων,
Ναιετάων ξένον ἄστυ πατὴρ τεὸς ὥσπερ Ἀγήνωρ·
Ὡς Δαναὸς γενετῆρος ἀδελφεός, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς
Ἄλλος ἀνὴρ φερέοικος ἔχων γένος ἔνθεον Ἰοῦς,
Αἰθέριον βλάστημα διιπετὲς οὔνομα Βύρσης·
Αὐτογόνου Νείλοιο πιὼν ἐπιλάστομον ὕδωρ,
Γείτονα γαῖαν ἔδειμεν, ὅπῃ παρὰ Βόσπορον ἀκτῇ
Ἰναχίη δαμάλη πεπρημένον ἕλκεται ὕδωρ,
Πᾶσι περικτιόνεσσιν ἐθεὶς φάος, ὁππότε κείνου
Ἀκλινέος δόχμωσε μεμηνότος αὐχένα ταύρου.
Εἶπεν Ἀγηνορίδαο κατευνάζουσα μερίμνας·
Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκε ταχύπτερον υἱέα Μαίης
Εἰς δρόμον Ἠλέκτρης ταχὺν ἄγγελον, ὄφρα κε Κάδμῳ
Ἁρμονίην ὀπάσειεν ἐς ἁρμονίην ὑμεναίων
Παρθένον νέαν ἣν μετανάστιον, ἣν Ἀφροδίτης
Λαθριδίη φιλότητι γαμοκλόπος ἤροσεν Ἄρης.
Καὶ βρέφος αἰδομένη κρυφίης αὐτάγγελον εὐνῆς
Μήτηρ οὐκ ἀπίπαλλεν· ἀπ' αἰθερίοιο δὲ κόλπου
Γηχεῖ κεκλιμένην ἐπιμάζιον ἤγαγε κούρην.
Εἰς δόμον Ἠλέκτρης Μαιήιον, ἧς τέκον Ὧραι
Ὑγρὸν ἐμαιώσαντο λεχωΐδες, ἧς ἔτι πυκνοὶ
Ἀργυφέην σπαργώσαντες ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί·
Δεξαμένη δὲ θύγατρα νόθην ἰσόζυγι θεσμῷ
Σύγχρονον Ἠμαθίωνος ἐνὶ ξυνώσατο μαζῷ
Κούρην ἀρτιλόχευτον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Διχθαδίην θρεπτῆρα γονὴν κούφιζεν ἀγοστῷ·

Ὡς

Et tu tuas mitiga ærumnas, Inprouidum enim
In te in vita errantis fortunæ fluctum voluens Fortuna.
Horrendum inuictæ filum obſignauit Parca,
Perſeuera ferre exſul inflexibilem legem neceſſitatis. Fatum.
Futurorum prauiam ſuperiorem ſpem alo
Si genus firmauit tuum primogenita Io
Si ſortitus es ex Libyæ Neptunium ſanguinem familiæ
Mane apud externos vt Dardanus domos habitans.
Habitans hoſpitalem vrbem vt tuus pater Agenor, Dardanus. Agenor.
Vt Danaus patris tui frater, quod & ipſe. Danaus.
Alius vir domum ſuam geſtans habens genus diuinum Iûs.
Aethereum ſurculum a Ioue perfectum nomen Byrſæ
A ſe naſcentis Nili bibens ſeptem oſtia habentem aquam,
Vicinam terram ædificauimus, vbi prope Boſporum litus Boſporus.
Inachia iuuenca penetrando ſuperatum trahit fluuium
Omnibus vicinis faciens lucem, cum illius
Incuruati flectebat inſanientis ceruicem tauri.
Dixit Agenoridæ ſopiens curas.
Iupiter verò pater præmiſit extenſas alas habentē filiū Maiæ Huc vſque Electra
In domum Electræ celerem nuncium, vt Cadmo Cadmo.
Harmoniam præberet in harmoniam Hymenæorum, Mercurius ad Electrā mittitur.
Virginem à cælo exſulem, quam Veneris
Furtiuo amore concubitum furatus ſeminauerat Mars, Harmonia
Et puerum pudens occultum per ſe nūciantem concubitum Veneris & Martis filia.
Mater non enutriuit. Ab æthereo autem ſinu
Cubito reclinatum mammis admotam duxit puellam
In domum Electræ obſtetricatricem, Cuius partum Horæ
Humidū obſtetricabātur puerperio præſidētes, Cuius adhuc
Candidā diſtendētes ſcaturiebant humorē mamillæ. (denſa
Accipiens verò filiam adulterinam æquali lege Harmonia cum Emathione educata.
Coæuam Emathionis vna coniunxit mamma
Puellam iam genitam Aequaliter verò amante cura
Duplicem nutrienti partum eleuauit manu. Similitudo

Vt

Ὡς δέ τις ἀγχοτέρη διδυματόκος ἔνδοθι λόχμης
Λαχνήεσσα λέαινα γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις
Σκύμνοις ἀμφοτέροις διδυμάονας ἥρμοσε μαζοὺς,
Καὶ διδύμοις τεκέεσσι μεριζομένην πόρε θηλὴν,
Καὶ χρόα λιχμάζουσα καὶ ἄτριχον εἰσέτι δειρὴν
Ἰσοτύποις κομιδῇσιν ἀνέτρεφεν ἥλικα φύτλην·
Ὣς τότε παιδοκόμῳ φιλίῃ μαιώσατο θηλῇ,
Ἀῤῥυζόντων μεθέπουσα συνωρίδα δίζυγα τέκνων,
Πολλάκι νήπιον υἷα συνέμπορον ἥλικι κούρῃ,
Πιόνας ἔνθα καὶ ἔνθα μετάτροπον ἰκμάδι μαζῷ
Πεπταμένα πήχυιε φιλήπει χειρὸς ἀγοστῷ·
Γούνασι δ' ἄρσενα παῖδα συνίδρυσε θήλεϊ κούρῃ
Μηρὸν ἐφαπλώσασα καὶ κεχλιδότι γείτονι μηρῷ,
Κόλπον ἀνευρύνουσα βαθυνομένοιο χιτῶνος·
Καὶ τεκέων κλάζουσα μέλος θελκτήριον ὕπνου
Ἀμφοτέρους εὕδοντας ἐκοίμισε μαιάδι πήχει.
Γούνων ὑποστορέσασα συνήορον αὐχένι παίδων·
Καί σφισι λέκτρον ἔθηκεν ἑὸν γόνυ. διχθαδίῳ δὲ
Φάρεος ἄκρον ἔλιξε διαιθύσσουσα προσώπῳ,
Τέκνα καταψύχουσα καὶ ἔσβεσε καύματος ὁρμὴν,
Αὐτότυπον φύσημα χέων ποιητὸς ἀήτης·
Ὄφρα μὲν ἕζετο Κάδμος ἰχέφρονος ἐγγὺς ἀνάσσης·
Τόφρα λαθὼν πυλαωρὸν ἔσω λήισσε ταρσῷ
Ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ἐς οἰκίον ἤιεν Ἑρμῆς
Εἴκελος ἠιθέῳ· ῥοδέῳ δέ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
Ἀσκέπτοι κεχάρακτο παρήορος ὁλκὸς ἐθείρης
Ἀμφιλαφής· σέλας δὲ νεότευχος ἄκρα παρειῆς
Λεπτὸς ἀεξομένων ἐπυθαίνετο κύκλος ἰούλων
Ἀρτιφυὴς ἑκάτερθε περίδρομος· οἷα δὲ καὶ νὺξ
Ἠθάδα ῥάβδον ἄειρεν· ἀθηήτῳ δὲ προσώπῳ
Ἐκ κεφαλῆς νεφέεσσι κεκασμένος εἰς πόδας ἄκρους,
Γιαλέης ἐκίχησε πεπαυμένα δεῖπνα τραπέζης,
Οὐδέ τις Ἠμαθίων σχεδὸν ἔδρακεν, οὐδὲ καὶ αὐτὴ

Ἁρμονίη

Ut vero agreſtis geminos pariens in luco
Hirſuta leæna lacteis roribus
Catulis ambobus geminas applicat mamillas
Et gemino partui diuiſam præbuit mammam,
Et corpus lingens & ſine pilis exiſtentem adhuc cutem
Aequalibus curis educauit coætaneam generationem.
Sic tunc puerorum nutrice amica obſtetricabatur mammâ
Iam genitorumſequens coniunctionem duplicem filiorum,
Sæpe infantem puerum comitem coæuæ puellæ,
Pingues hinc & hinc verſatilem humore mamillæ — Imago nutricis.
Expanſa amplectebatur amatrice manus volâ.
Genibus vero maſculum puerũ cõſtituit cũ fœminea puella
Femur complicans hianti vicino femori:
Sinum dilatans diffuſa tunica,
Et puerorum reſonans cantilenam incitatricem ſomni. — Cantilena nutricum.
Ambos dormientes ſopiuit nutricali arte,
Cubitum ſubſternens conſecratum ceruici puerorum
Et ipſis lectum ſtrauit ſuum genu.gemino vero
Pallii ſummitatem voluit exuſcitans fronti
Pueros refrigerans, & extinxit caloris impetum
Contrarium flatum fundens factitius ventus. — Ventus factitius.
Cum quidem ſedebat Cadmus prudenti vicinus reginæ
Tunc fallens ianitorem ſua prædatrice planta
Non prouiſus,incomprehenſibilis in domũ venit Mercurius — Mercurius clam in domum venit.
Similis iuueni, Roſeum vero ipſi circum frontem.
Non tecti demittebatur protenſus tractus capilli
Deſuper.coronãs vero noua lanugine inducta ſummitatẽ genæ — Pulcritudo Mercurii.
Tenuis creſcentium rubebat circulus barbæ
Nuper natus vtrinq; circumfuſus.Tanquam vero præco
Conſuetum baculum ſuſtulit.Inuiſibili vero fronte.
Ex capite nubibus ornatus ad pedes imos — Mercurius inuiſibilis reliquis.
Pinguis apprehendit ceſſantia fercula menſæ
Neq; quis Emathiorum prope(ipſum) vidit.ſed neq; ipſa

Harmo-

Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ὁμέστιος, οὐ χορὶς ἀνδρῶν
Δύσεις· Ἠλέκτρῃ δὲ θεουδεῖ φαίνετο μούνῃ
Ἑρμῆς ποικιλόμυθος· ἑλὼν δέ μιν εἰς μυχὸν οἴκου
Ἀπροϊδὴς ὄαριζε, καὶ ἀνδρομέῃ φάτο φωνῇ·
Μητροκασιγνήτη Διὸς εὔνετι χαῖρε γυναικῶν
Πασάων μετόπισθε μακαρτάτη, ὅττι Κρονίων
Κοιρανίην κόσμοιο τεοῖς τεκέεσσι φυλάσσει.
Καὶ χθονὸς ἄστεα πάντα κυβερνήσει σέο φύτλη
Ἐκ δ' ἄρα τῆς φιλότητος· ἐμῇ δ' ἅμα μητέρι Μαίῃ
Ἄστρασιν ἑπταπόροισι συναστράψειας Ὀλύμπῳ
Σύνδρομος ἠελίοιο συναντέλλουσα σελήνῃ,
Εἰμὶ τεῆς φιλότεκνε γονῆς ἐμφύλιος Ἑρμῆς,
Ἄγγελος ἀθανάτων ταχυσίπτερος· οὐρανόθεν δὲ
Ξείνιος ὑψιμέδων με τεὸς προέηκεν ἀκοίτης
Ἀμφὶ τεοῦ ξενίοιο θεουδέος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Πείθεο σῷ Κρονίωνι, καὶ Ἁρμονίην σέο κούρην
Πέμπε μολεῖν ἀνάεδνον ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
Καὶ Διῒ καὶ μακάρεσσι χαρίζεο· τειρομένους γὰρ
Ἀθανάτους ὁ ξεῖνος ὅλους ἐσάωσεν ἀείδων,
Οὗτος ἀνὴρ μογέοντι τεῷ χραίσμησεν ἀκοίτῃ·
Οὗτος ἀνὴρ ἐπέτασσεν ἐλεύθερον ἦμαρ Ὀλύμπῳ·
Μή σε τεὴ θέλξειε γόῳ φιλομήτορι κούρη·
Ἀλλά μιν εἰς ὑμέναιον ἀλεξικάκῳ πόρε Κάδμῳ,
Γηθομένῃ Κρονίωνι καὶ Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ δ'.

Ὣς εἰπὼν ἐς Ὄλυμπον ἐΰπτερος ἤιεν Ἑρμῆς,
Αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα· τιταινομένων δὲ πεδίλων
Σύνδρομος ἠερίοισιν ἐείσατο ταρσὸς ἀήταις·
Οὐδὲ γυνὴ Θρηΐσσα κυβερνήτειρα Καβείρων,
Ἀλλὰ Διὸς σέβας εἶχε· καὶ Ἄρεος ἄζυγι κούρῃ
Ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῷ,

Ἁρμονίην

Harmonia, & Cadmus conuiua, non chorus virorum
Seruilis. Electra vero diuina apparebat ſoli
Mercurius diſertus. Trahens v. ipſam in penetrale domus
Improuiſus loquebatur, & humana dixit voce,
Matertera Iouis coniux ſalue mulierum
Omnium impoſterum beatiſſima, quod Saturnius
Imperium mundi tuis liberis ſeruat.
Et terræ vrbes omnes gubernabit tuum genus.
Dotem tui amoris. Mea autem ſimul cum matre Maia
Stellis ſeptem collucebis (in) cælo,
Currens cum ſole, contra ex aduerſo oriens Luna
Sum tui ô amãs liberorũ generis conſanguineus Mercurius.
Nuncius immortaliũ extenſas alias habens. E cælo verò.
Hoſpitalis in altus regnans me tuus præmiſit coniux
Propter tuum hoſpitem diuinum, ſed & ipſa
Obadi tuo Ioui, & Harmoniam tuam puellam
Mitte ire indotatam ſociam coæuo Cadmo
Et Ioui & Diis gratificare, Vexatos enim
Deos hic hoſpes omnes ſeruauit canens.
Hic vir laboranti tuo auxilio fuit coniugi.
Hic vir aperuit liberum diem cælo,
Ne te tua demulceat fletu matrem amanti puella.
Sed ipſam in Hymenæum mala propulſanti præbe Cadmo.
Obediens Ioui, & Marti & Veneri.

Solus Electræ apparet.

Mercurius Electræ de nuptiis Harmoniæ & Cadmi

Mercurius Cadmi cõciliator.

Merita Cadmi in Deos.

DIONYSIACORVM LIBER IIII.

SIc cum dixiſſet in Olympum bene virgis inſtructus ibat
Excitãs alas leues, extenſis autẽ talaribus (Mercurius
Vna currens cum aëris remigabat planta ventis,
Neq; mulier Thracia gubernatrix Caberorum.
Sed Iouis cultum habuit. Et Martis non iugata puella
Rectos conuertens ſapienti digitos motu

Mercurius in cœlum reuolat.

Ἁρμονίην ἐκάλεσσε τύπῳ τεχνήμονι φωνῆς·
Ἡ δὲ πτοιομένη βλεφάρων αἰτώπιον αἴγλην
Ἠλέκτρης ἀγέλαστον ἐδέρκετο κύκλον ὀπωπῆς·
Καὶ βαθὺν ἀφραστοιο νεόσσυτον ὄγκον ἀνίης
Σιγαλέαι κήρυκες ἐμαντεύοντο παρειαί·
Παρθενικὴ δ' αἰέπαλλε καὶ ὡμάρτησε τεκούσῃ
Εἰς δόμον αἰπύδμητον· ἀναπτύξασα δὲ μήτηρ
Ἐμπλαμύχου θαλάμοιο πολυσφρήγιστον ὀχῆα,
Λάινον οὐδὸν ἄμειψε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Ἄστατα ταρβαλέης ἐλελίζετο γούνατα Νύμφη.
Καὶ παλάμην ῥοδόπηχυν ἑῆς ἀνεκούφισε κούρης
Δεξαμένη παλάμῃ χιονώδεϊ· καὶ τάχα φαίης
Ἥβην χειρὸς ἔχουσαν ἰδεῖν λευκώλενον Ἥρην·
Ἀλλ' ὅτε πορφυρέοισι πέδον στίλβουσα πεδίλοις
Λοίσθια μαρμαίροντος ἐδύσατο κύκλα μελάθρου,
Παρθένον ἀχνυμένην Ἀτλαντιὰς ἵδρυσε Νύμφη
Εἰς θρόνον εὐποίητον· ἀμοιβαίῳ δὲ καὶ αὐτὴ
Ἑζομένη στοιχηδὸν ἐπ' ἀργυροφεγγέϊ δίφρῳ
Ἀγγελίην Κρονίωνος ἀπειθέϊ πέφραδε κούρῃ·
Καί μιν πάντα δίδαξεν, ὅσα βροτοειδέϊ μορφῇ
Ἀλλοφανὴς ἅτε κοῦρος Ὀλύμπιος ἔννεπε κῆρυξ·
Παρθενικὴ δ' αἴουσα πολυπλάγκτους ὑμεναίους,
Καὶ πόσιν ἀστήρικτον ὑποῤῥόφιον μετανάστην
Ξεῖνον ἔχειν ἀπέειπε· καὶ ἐκ Διὸς ὅσσα τοκῆος
Ξεινοδόκος Κάδμοιο βοοσσόος ἔννεπεν Ἑρμῆς,
Καὶ πόσιν ἤθελε μᾶλλον ὁμόπτολιν, ὅς κεν ἀλύξῃ
Συζυγίην φερέοικον ἀδωροδόκων ὑμεναίων·
Καὶ παλάμῃ κρατέουσα κατηφέα χεῖρα τιθήνης
Δάκρυσι μυδαλέη πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·
Μῆτερ ἐμή, τί παθοῦσα τεὴν ἠρνήσαο κούρην;
Οὕτω σεῖο θύγατρα νεήλυδι φωτὶ συνάπτεις;
Ποῖον ἐμοί ποτε δῶρον ὁ ναυτίλος ἐγγυαλίξει·
Ἦ ῥά μοι ἕδνα γάμων πρυμνήσια νηὸς ὀπάσσει;

Οὐκ

Digitized by Google

Harmoniam vocauit forma artificioſa vocis.
Hæc vero extendens palpebrarum oppoſitum ſplendorem
Electræ ſeuerum intuebatur circulum vultus
Et profundum ineffabilis nouum cumulum doloris
Tacentes indices vaticinabantur genæ.
Virgo vero concutiebatur,& ſequebatur matrem
In domum alte exſtructam. Reſerans vero mater
Septē penetralia habētis thalami multū obſignatū peſſulum
Lapideum ſolum tranſiit,beniuolo vero conſilio
Inſtabilia trepidantis quatiebantur genua Nymphæ
Et manum roſeas vlnas habentem ſua eleuauit puellæ
Apprehendens manu niuea. Et pœne dixeris
Inuēta manus habētē te videre albas vlnas habētē Iunonem Pulcritudo Harmoniæ.
Sed cum purpureis ſolum refulgens talaribus
Vltimos marmoreæ ſubiit circulos atrii
Virginem mœrentem Atlantias conſtituit Nympha
In ſedem bene fabrefactam, Alterna vero & ipſa
Sedens ordine in argento lucente ſella
Nuncium Iouis *immorigeræ expoſuit puellæ:*
Et ipſam omnia docuit quæ humana ſimili forma
Diuerſus tanquam iuuenis cœleſtis dixit præco.
Virgo vero audiens multum errantes Hymenæos Electra Harmoniæ de Cadmo.
Et coniugem non firmam ſedem habentem conſutū exſulem
Hoſpitem habere recuſauit,Et ex Ioue quæcunq; parente
Hoſpites accipiens Cadmi boum agitator dixerat Mercurius Harmonia à Cadmo abhorret.
Et coniugem voluit magis conciuem,vt euitaret
Coniugium domū ferens ſine munere exiſtentiū nuptiarum
Et manu apprehendens ſub triſtem manum nutricis
Lacrumis humida querulam emiſit vocem
Mater *mea quid paſſa tuam recuſas puellam?* Harmonia matri.
Sic tuam filiam nuper aduenienti viro coniungis?
Quale mihi aliquando munus hic nauta in manus tradet?
An mihi dotem nuptiarum funes nauis præbebit?

H Non

Οὐκ ἐδάην φιλότεκνε τίνην ὅτι παῖδα φυλάσσεις
Παρθενικὴν λιπόπατρην ἀλήμονας εἰς ὑμεναίους·
Ἄλλοι ἐμοὶ μνηστῆρες ἀρείονές εἰσι πολῖται.
Τίς χρέος ἦν ἀέκουσαν ἔχειν τινὰ γυμνὸν ἀκοίτην,
Ἀλλοδαπὸν περίφοιτον ἀλυσκάζοντα τοκῆα;
Ἀλλ' ἐρέεις Κρονίωνι πόθῳ χραισμῆσεν ἀκοίτη.
Πῶς Διὸς οὐ γέρας ἔσχεν ὀλύμπιον, εἰ ἀπ' ὀλύμπου,
Ὡς ἐνέπει, προμάχιζε, καὶ οὐ Διὸς εἰνέπες Ἥρῃ
Ζηνὸς ἀοσσητῆρι συνήρμοσε παρθένον Ἥβην·
Οὐ χατέει Κάδμοιο πρὸς πόσις ὑψιμέδων Ζεύς·
Ἰλήκοι Κρονίδης· ἐψεύσατο θέσκελος Ἑρμῆς
Ἀμφὶ Διὸς γενετῆρος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πιθέσθαι·
Εἰ λίπε θοῦρον Ἄρηα κυβερνητῆρα κυδοιμοῦ·
Καὶ βροτὸν ἄνδρα καλέσσεν ἑὸν συνάεθλον ἀγῶνος,
Ὁ κρατέων κόσμοιο καὶ αἰθέρος· ὦ μέγα θαῦμα,
Τοσσατίους Τιτῆνας ἐνεκλήϊσσε βερέθρῳ·
Καὶ Κάδμου χατέεσκεν ὅπως ἕνα μοῦνον ὀλέσσῃ·
Οἶδας ἐμῶν πατέρων διδυμάονα σύζυγον εὐνήν,
Ζεὺς προπάτωρ ἐμὸς ἔσκε κασιγνήτης λέχος Ἥρης,
Θεσμὸν ἔχων θαλάμων ἐμφύλιον· ἀμφότεροι δὲ
Ἄρης καὶ Κυθέρεια τῆς ἐπιβήτορες εὐνῆς,
Ἁρμονίης γενετῆρες ἑνὸς γεγάασι τοκῆος
Δέμνιον ἀμφιέποντες ὁμόγνιον. ὤμοι ἀνάγκης·
Γνωτοὶ γνωτὸν ἔχουσιν, ἐγὼ λιπόπατρην ἀκοίτην·
Ὡς φαμένη ἀπένιψε νοήμονος ὄγκον ὀπωπῆς
Μητὴρ ἀχαλόεσσα διχοστασίη τε μενοινῆς
Ἁρμονίην ᾤκτειρε· Διὸς δ' ἀπέειπεν ἀπειλήν·
Ἀλλὰ περισφίγξασα δέμας φρενοθελγέϊ δεσμῷ
Κυδαλέῳ ζωστῆρι δολοφράδμων Ἀφροδίτη·
Καὶ χροὶ δύσατο καινὴ φιλοτήσια φάρεα Πειθοῦς,
Ἁρμονίης εὔοδμον ἐδύσατο παρθενεῶνα·
Καὶ τύπον νεανίοιο μεταλλάξασα προσώπου
Γείτοσιν ῃ δέμας ἶσον ἐΐσκετο γείτονι κούρῃ,

Κάδμου

Non ſciebã, ô liberorũ amans, tuam quod filiam cuſtodieris
Virginem à patria exſulem mẽdicas ad nuptias
Alii mihi proci meliores ſunt ciues.
Quid vtile eſt ſine dote habere aliquem nudum coniugem Coniux ſine dote
Extraneum, vagum fugientem patrem?
Sed dices Saturnio tuo auxilio fuit coniugi.
Quomodo Iouis non munus habuiſſet cæleſte, Si pro cælo
Vt dicis, pugnauit, & non Iouis coniux Iuno
Iouis Seruatori adiunxiſſet virginem iuuentam?
Non indiget Cadmo tuus rex in altis regnans Iupiter.
Propitius ipſi ſit Iupiter. Mentitus eſt diuinus Mercurius
De Ioue genitore, ego non poſſum credere
Quod reliquerit impetuoſum Martem gubernatorem belli. Harmonia Mercurio non credit
Et mortalem virum vocauerit ſui cõmilitonem certaminis,
Qui imperat Mundo & ætheri. Vah, magnũ miraculum!
Tantos Titanas incluſit barathro
Et Cadmo indiget, vt vnum ſolum perdat: Iupiter Titanas occidit.
Noſti meorum parentum gemellum, cognatum cubile
Iupiter propater meus habuit, ſororis lectum Iunonis
Legem habens thalamorum conſanguineum Vtriq; vero
Mars, & Venus tui adſcenſores thalami
Harmoniæ parentes (vnius ſunt parentis)
Thalamum tuentes conſanguineum. Hei, neceſſitatem! Dii etiam proxime à gnatas ducunt.
Sorores fratrem habent, ego vero patria exſulem coniugem.
Sic dicentis abluit lugentis cumulum frontis
Mater dolens. Fluctuatione vero conſilii Hac vſq; Harmonia
Harmoniam miſerabatur. Et Iouis recuſauit minas;
Sed cingens corpus animum demulcente vinculo:
Doloſo cingulo doloſa conſiliis Venus, Electra Iouis iuſſa contemnit Venus Cadmo opitulatur.
Et corpori induens beneuolẽtiã concinnãtia veſtimẽta Suada
Harmoniæ benefragantem ſubiit locum vbi virgines erant,
Et imaginem cœleſtis mutans frontis
Piſinoæ corpori ſimilis adſimulabatur vicina puella Venus in forma Piſinoæ

Κάδμον ἀτὰρ ποθέουσα, καὶ ὡς κρυφίῃ τινὶ νούσῳ
Λεπταλέου πίμπλησι σέλας χλοάοντι προσώπῳ,
Ἀμφιπόλους ἀπέσυσε. παρεδρεύουσα δὲ μούνη,
Οἷά περ αἰδομένη, δολίην ἀνενείκατο φωνήν·
Ὀλβίη, οἷον ἔχεις ἐπὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην·
Οἷον ἔχεις μνηστῆρα μακαρτάτη, οἷον ἀκοίτην
Ὄψεαι ἱμερόεντα, τὸν οὐ λάχε παρθένος ἄλλη·
Ἀτρεκὲς Ἀσσυρίης ἀπὸ πατρίδος αἷμα κομίζει,
Ἢ χρόος χαρίεντος Ἀδώνιδος· ἱμερόεις γὰρ
Ἐκ Λιβάνου νέος οὗτος, ὅπη Κυθέρεια χορεύει·
Ἤλιπεν, οὐ τάχα Κάδμον ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ·
Ἀλλὰ Διὸς γόνος ἐστὶν· ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην·
Οἶδα πόθεν νέος οὗτος Ὀλύμπιος, εἴ ποτε Μαίη
Σύζυγον Ἠλέκτρην Τιτήνιος ἤροσεν Ἄτλας·
Ἁρμονίη πόσις ἦλθεν ἀνέψιος ἄπτερος Ἑρμῆς,
Οὐδὲ μάτην Κάδμιλος ἀείδεται. οὐρανίην γὰρ
Μορφὴν μοῦνος ἄμειψε, καὶ εἰσέτι Κάδμος ἀκούει·
Εἰ δὲ πέλει θεὸς ἄλλος ἔχων βροτοειδέα μορφήν,
Ἠμαθίων τάχα Φοῖβον ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ.
Παρθένε πασιμέλουσα μακαρτέρη ἐσσὶ τεκούσης
Εἰς πόθον, εἰς ὑμέναιον Ὀλύμπιον· ἆ μέγα θαῦμα,
Λάθριος Ἠλέκτρην νυμφεύσατο μητίετα Ζεύς,
Ἄμφαδον Ἁρμονίην μνηστεύεται αὐτὸς Ἀπόλλων·
Ὀλβίη ἣν ἐπόθησεν ἑκηβόλος· αἴθε καὶ αὐτῆς
Γειτονίης ἀπύσειεν ἔχειν ὑμέναιον Ἀπόλλων·
Οὐ μὲν ἐγώ ποτε Φοῖβον ἀναίνομαι, οἷά τε Δάφνη·
Οὐ νέον Ἁρμονίης μιμήσομαι· ἀλλὰ λιποῦσα
Κλῆρον ἐμόν, καὶ δῶμα, καὶ οὐ ποθέων γενετῆρας,
Ἵξομαι Ἀπόλλωνι συνέμπορος εἰς ὑμεναίους·
Μέμνημαί ποτε τοῖον ἐγὼ τύπον. ἡμετέρῳ γὰρ
Εἰς δόμον ὀμφήεντι συνεσπομένη γενετῆρι,
Πύθιον εἶδον ἄγαλμα, καὶ ὡς τεὸν εἶδον ἀλήτην·
Ὠϊσάμην Φοίβοιο πάλιν βρέτας ἐνθάδε λεύσειν.

Ἀμ'

Cadmum tãquam amans. Et tanquã occulto quodã morbo
Exiguum mittens ſplendorem virenti fronte
Ad miniſtros feſtinabat. Aſſidens vero ſola Venus Harmoniæ de Cadmo.
Tanquam verecunda doloſam emiſit vocem.
Felix, qualem habes in domo pulcrum erronem?
Qualem habes procum feliciſſima qualem coniugem
Videbis deſiderabilem, quem non accepit virgo alia.
Reuera Aſſyriã à patria ſanguinem aufert,
Vbi fluxus gratioſi Adonidis, deſiderabilis enim
Ex Libano iuuenis hic, vbi Venus choreas ducit Venus in forma Piſinoe ſe Cadmum amare ſimulat.
Errant. Non facile Cadmum mortalis genuit venter
Sed Iouis genus habet. Suam vero mentitus eſt generationẽ.
Noui vnde ſit iuuenis hic cœleſtis. An olim Maia
Cognatam Electram Titanius ſeminauit Atlas, Electra Atlantis filia.
Harmoniæ coniux venit filius fratris velox Mercurius.
Neq; temere Cadmelus vocatur. Cœleſtem enim
Formam ſolus mutauit, & adhuc Cadmus vocatur.
Si vero eſt Deus alius habens mortalem formam
Emathion forte Phœbum ſuo hoſpitio excepit palatio. Emathion.
Et virgo ab omnibus curata beatior es matre
Ob amorem, & nuptias cœleſtes. Vah! magnum miraculum
Occultus Electram deſponſauit ſapiens Iupiter.
Aperte Harmoniam vxorem poſcit ipſe Apollo.
Felix quam deſiderauit eminus iaculans. Vtinam & ipſius
Piſinoes feſtinaret habere nuptias Apollo, Daphne Phœbum recuſauit.
Non quidem ego aliquando Phœbum recuſabo, vt Daphne
Non mentem Harmoniæ imitabor ſed relinquens
Sortem meam, & domum, & non deſiderans parentes
Venero Apollini comes in Hymenæos.
Memini aliquando talem ego figuram Noſtrum enim
In domum fatidicam ſequens patrem
Pythium vidi ſimulacrum, & tanquam tuum vidi erronem.
Arbitrabar Phœbi rurſus ſimulacrum hic intueri.

Ἀλλ' ἐρέεις ὅτι Φοῖβος ἔχει χρυσαυγέα μίτρην·
Χρύσεος ἔπλετο Κάδμος ὅλον δέμας· ἢν δ' ἐθελήσῃς
Δμῶας ἐμοὺς ἴσχε πάντας ἀπείρονας. ἀντὶ δὲ ἔδνων·
Χρυσὸν ἐμὸν ξύμπαντα καὶ ἄργυρον ἐγγυαλίξω·
Καὶ Τυρίης ὀπίσω βασιλήια πάντα θαλάσσης,
Καὶ δόμον ἢν ἐθέλῃς πατρώιον, εἰ θέμις εἰπεῖν·
Δέχνυσο καὶ γενέτην καὶ μητέρα, δέχνυσο πάσας
Ἀμφιπόλους, καὶ μοῦνον ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην·
Παρθένε τί ζητέεις; σὺ μὲν εἰσαεὶ ποντοπορήσεις,
Στυγνὸν ὕδωρ πλώουσα σὺν ἱμερόεντι δὲ Κάδμῳ
Ὠκεανὸν περίμετρον ἐγὼ κατὰ χεῖμα περήσω·
Μὴ ζητέεις ἁλὸς οἶδμα βαρύδρομον ὅττι σαώσει
Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Παρθένε Κάδμον ἔχεις, μὴ δίζεο θῶκον Ὀλύμπου·
Οὐ ποθέω στίλβουσαν ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν·
Οὐ φυτὸν Ἑσπερίδων παγχρύσεον· οὐδέ με τέρπει
Ἡλιάδων ἤλεκτρον, ὅτε μία νυκτὸς ὀμίχλη,
Τῇ ἔνι Πεισινόην προσπλάζεται ὕπνος ἀλήτης·
Εἰ δὲ γάμους μεθέπεις ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης
Σοὶ γάμον ἄξιον εὗρε γάμων ταμίη σέο μήτηρ,
Οὔποτε τηλίκον αἶθος ἐσέδρακον· αὐτόματον γὰρ
Εἰσαεὶ ὂν δώρημα φύσις δωρήσατο Κάδμῳ·
Εἶδον ἐγὼ παλάμην ῥοδοδάκτυλον, εἶδον ὀπωπὴν
Ἡδὺ μέλι στάζουσαν ἐρωτοτόκου τε προσώπου
Ὡς ῥόδα φοινισσοῖσι παρηίδες· ἀκροφανῆ δὲ
Δίχροα χιονέων ἀμαρύσσεται ἴχνια ταρσῶν
Μεσσόθι πορφυρόεντα, καὶ ὡς κρίνον εἰσὶν ἀγοστοί·
Καλλείψω πλοκαμῖδας, ὅπως μὴ Φοῖβον ὀρίνω
Χροιῇ ὀνειδίζουσα θεσπεσίης ὑακίνθου·
Εἴποτε δινεύων φρενοτερπέα κύκλον ὀπωπῆς,
Ὀφθαλμοὺς ἐλέλιξεν, ὅλη σελάγιζε σελήνη
Φέγγεϊ μαρμαίρουσα· καὶ εἴποτε βόστρυχα σείσας
Αὐχένα γυμνὸν ἔθηκεν, ἐφαίνετο φωσφόρος ἀστήρ.

Χείλεα

Sed dices, quod Phœbus habeat auro fulgentem mitram — Venus in forma Piſinoæ mirifice laudat Cadmum.
Aureus eſt Cadmus toto corpore Si vero volueris
Seruos meos habe omnes (innumeros, Et loco dotis)
Aurum meum omne & argentum in manus tibi tradam.
Et Tyrii prabebo regalia pepla maris,
Et domum ſi volueris paternam, ſi fas eſt dicere,
Accipe & patrem, & matrem, accipe omnes — Venus in forma Piſinoæ Cadmum ſibi coniugem poſtulat.
Ancillas, & ſolum mihi concede hunc coniugem.
Virgo quid trepidas? Tu quidem in vere mare nauigabis,
Horribilem aquam nauigans Cum amabili vero Cadmo
Oceanum immenſum ego etiam in hieme penetrabo.
Ne trepides maris fluctum grauiſonum, eo quod ſeruabit
In mari onus amoris maris filia Venus.
Virgo Cadmum habes, ne quaras ſedem Olympi
Non cupio fulgentem rubentem lapidem Indorum — Immenſa laus Cadmi.
Non arborem Heſperidũ totum aureum, neq; me delectat
Heliadum electrum, quantum vna noctis caligo
In qua Piſinoën amplectetur hic erro.
Si vero genus ſequeris ex Marte, ex Venere — Pulcritudo Cadmi.
Tibi (condignas nuptias) inuenit nuptiarũ praſes tua mater,
Nunquam tantum florem vidi. Spontaneum enim.
Vernum donum natura donauit Cadmo.
Vidi ego manum roſeos digitos habentem, vidi frontem,
Suaue mel ſtillantem. Amorem vero generantis vultus
Tanquam roſa rubent gena. In ſummitate vero apparentia
Duplicem colorem habentia niuearum refulgent veſtigia
In medio purpurea, & tanquã lilia ſunt manus, (plantarũ.
Relinquam capillos, vt ne Phœbum excitem,
Colore contumelia adficiens ancillas Hyacinthi.
Si quando voluens mentes oblectantem circulum frontis
Oculos conuertit, vniuerſa reſplenduit Luna
Luce radianti. Et ſi quando capillos quaſſans
Ceruicem nudam fecit, apparet Phoſphorus aſter.

Χείλεα σιγήσαιμι· τὸ δὲ στόμα πορθμὸν ἐρώτων
Πειθὼ ναιετάουσα, χέει μελιηδέα φωνήν,
Καὶ Χάριτες μεθέπουσιν ὅλον δέμας· ἄκρα δὲ χειρῶν
Αἰδέομαι χραίνειν, ἵνα μὴ γάλα λευκὸν ἐλέγξω·
Δέχνυσο δειλαίην με συνέστιον· ἠιθέου δὲ
Δεξιτερῆς ψαύουσα, καὶ ἀμφαφόωσα χιτῶνα
Κρυπταδίης εὕροιμι παρήγορα φάρμακα νούσου·
Αὐχένα γυμνὸν ἴδοιμι, καὶ ἑζομένοιο πιέσω
Δάκτυλον ὡς ἀέκουσα, καὶ ὑμετέρου διὰ κόλπου
Τεθναίην, ὅτι μοῦνον ἀφειδέα χεῖρα χαλάσσας,
Ἀμφοτέρων θλίψειεν ἐλεύθερον ἄντυγα μαζῶν,
Χείλεσιν ἡμετέροισι μεμυκότα χείλεα πήξας,
Τέρπων ἀκροτάτοισι φιλήμασιν· ἠιθέου δὲ
Εἰσέτι πηχυόωσα καὶ εἰς Ἀχέροντα περήσω
Αὔτματι· γλυκερὸν δὲ πολυκλαύτῳ παρὰ Λήθῃ
Λέξω καὶ φθιμένοισιν ἐμὸν μόρον, ὥς κεν ἐγείρω
Οἶκτον ὁμοῦ καὶ ζῆλον ἀθελγέι Περσεφονείῃ·
Καὶ Παρίτων πνείοντα φιλήματα κεῖνα διδάξω,
Θηλυτέρας δυσέρωτας, ὅσας κτάνεν ἱμερόεν πῦρ·
Καὶ νέκυας τελέσω ζηλήμονας, εἰ παρὰ Λήθῃ
Εἰς Παφίην μετὰ πότμον ἔτι φθονέουσι γυναῖκες·
Ἔσσομαι ἣν ἐθέλῃς καὶ ὁμόστολος· οὐ τρομέω δὲ
Πλαγκτοσύνην ἀδίδακτον· ἀμείλιχε γίνεο Κάδμου
Κουριδίη παρακοῖτις, ἐγὼ θαλαμηπόλος εἴην
Ἀμφοτέροις θεράπαινα καὶ Ἁρμονίῃ καὶ ἀκοίτῃ·
Ἀλλὰ πάλιν τρομέω σε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
Μή ποτέ σοι διὰ λέκτρα χόλον καὶ ζῆλον ἐγείρω·
Ὅττι θεάων ἐοῦσα καὶ αἰθέρος· ὄρχαμος Ἥρη
Ζηνὸς ἐπιχθονίῃσι νόθαις ἀλόχοισι μεγαίρει·
Εὐρώπῃ κεχόλωτο, καὶ ἤκαχεν ἄστατον Ἰώ·
Οὐδὲ θεὰς μεθέηκε. χολωομένης δὲ τεκούσης
Ἤλασεν ὠδίνουσαν Ἄρης ἐγκύμονα Λητώ·
Εἰ μὴ ζῆλος ἔχει σε πόθων ἵνα φάρμακον εὕρω

Ἐς μίαν

Labra tacebo. ipſum vero os, (tanquam) fretum amorum, Eloquentia Cadmi.
Suada inhabitans fundit mellitam vocem,
Et Gratiæ ſequuntur totũ corpus. Summitates v. manuum
Erubeſco iudicare, vt ne lac candidum reprehendam.
Accipe miſeram me contubernalem. Iuuenis vero
Dextram tangens, & circum contingens tunicam
Occulti inuenero auxiliaria pharmaca morbi.
Ceruicem nudam videam, & ſedentis premam
Digitum tanquam inuita, & veſtro in ſinu
Moriar, cum ſolum parcentem manum remittens
Vtriusq; ſtrinxerit liberum ambitum mamillæ,
Labiis noſtris patula labia figens
Oblectans ſummis oſculis, iuuenem vero Oſcula.
Quamdiu cubitu complectar (vel ad) Acheronta tranſibo
Sponte. Dulcem vero multum deflendam apud Lethen
Dicam & mortuis meam mortem vt excitem
Miſerationem ſimul & amorem triſti Proſerpinæ.
Et Gratias ſpirantia oſcula illa docebo
Fœminas in amore infelices, quas occidit deſiderabilis ignis. Amor multos perdidit.
Et mortuas reddam æmulas, ſi apud Lethen
In Venerem poſt mortem adhuc inuident mulieres.
Sequar ſi volueris etiam comes. Non trepido verò
Vagationem quam (non experta ſum) Immitis, ſias Cadmi.
Puella coniux Ego vero cubicularia ſim
Vtrinq; famula & Harmoniæ, & coniugi: Piſinoe offert ſe Cadmo famulam.
Sed rurſus formido te, & ſi tegere ſtudes
Ne quando tibi in thalamis bilem & æmulationem excitem
Quod quamuis Dea exiſtens, & ætheris princeps Iuno Iuno pellicibus irata.
Iouis mortalibus adulteris coniugibus iraſcitur
Europæ irata fuit, & triſtitiâ adfecit vagam Io
Neq; Deam prætermiſit, Iraſcente vero matre
Abegit partus dolore adfectam Mars grauidam Latonam. Mars. Latona.
Si non Zelus te tenet, amorum vt remedium inueniam,

In

Ἐς μίαν ἠριγένειαν, ἐμοὶ πόρε τοῦτον ἀκοίτην·
Ναὶ λίτομαι καὶ νυκτὸς ἕνα δρόμον, εἰ δὲ μεγαίρεις
Χειρὶ τεῇ με δίδαξον, ὅπως ἄμπαυμα νοήσω
Τηλίκον ἀτρύτων ἀεὶ κατὰ νύκτα καὶ ἠῶ,
Ἐνδόμυχον μεθέπουσα περὶ φρένα βοσκόμενον πῦρ.
Εἶπε, καὶ Ἁρμονίην φυγοδέμνιον ἤλασε κεστῷ,
Εἰς πόθον οἰστρήσασα πόθῳ πειθήμονα κούρην.
Ἡ δὲ μεταστρέψασα νόον διδυμάονι βουλῇ
Ξεῖνον ἔχειν μενέαινε, καὶ ἤθελε πατρίδα ναίειν,
Καί τινα μῦθον ἔειπεν. ἱμασσομένη νόον οἴστρῳ·
Ὤμοι, τίς μετάμειψεν ἐμὴν φρένα; σώζεο πάτρη,
Χαίροις Ἠμαθίων, καὶ πᾶς δόμος, αἵ τε Καβείρων
Χαίρετε, καὶ σκοπιαὶ Κορυβαντίδες· οὐκέτι λεύσσω
Μητρῴης Ἑκάτης νυχίην θιασώδεα πεύκην·
Σώζεο παρθενίη, νυμφεύομαι ἤθελε Κάδμος·
Ἄρτεμι μὴ νεμέσα, χαροπῆς ἁλὸς οἶδμα περήσω.
Ἀλλ᾽ ἐρέεις ὅτι Πόντος ἀμείλιχος, οὐκ ἀλεγίζω
Μαρνομένου ῥοθίοιο· ζωομένην δὲ δεχέσθω
Ἁρμονίην, καὶ Κάδμον ἐμὸν μητρώϊον ὕδωρ
Ἔσσομαι ἠβητῆρι γάμους βοόωσα θεάων·
Εἰ μὲν ἐς Αὐσονίην με φέρει πλώουσαν ἀκοίτης,
Ἵμερον Ὠρείωνος ἐς ἠριγένειαν ἐνίψω·
Καὶ Κεφάλου θαλάμων μιμνήσκομαι εἰ δέ ποτ᾽ ἔλθω
Ἐς δύσιν ἀχλυόεσσαν, ἐπ᾽ Ἐνδυμίωνι καὶ αὐτὴ
Λατμιὰς ἶσα παθοῦσα παρηγορέει με σελήνη·
Τοῖα νοοπλανέεσσι μελιδόσιν ἤπυε κούρη
Ἄσχετος ἱμερόεντι δαϊζομένη νόον οἴστρῳ·
Καὶ κινυρῇ ῥαθάμιγγι διαινομένοιο προσώπου
Ἠλέκτρης κύσε χεῖρα καὶ ὄμματα καὶ πόδας ἄκρους,
Καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα καὶ Ἠμαθίωνος ὀπωπήν,
Χείλεσιν αἰδομένοισι κασιγνήτου παρεόντος·
Γείτονας ἀμφιπόλους ἠγκάζετο. μυρομένη δὲ
Τυκτὰ πολυγλυφέων ἠσπάζετο κύκλα θυρέων

Ἄπτα

In vnam auroram mihi da hunc coniugem.
Certè obſecro, per noctis vnum curſum. Si verò inuides
Manu tua me doce, vt requiem ſciam
Tantam immitem ſemper (nocte & die)
Intus latentem habens circa cor auctum ignem.
Dixit, & Harmoniam lectos fugientem agitauit ceſto
Ad coniugem exſtimulans amore obedientem puellã.
Hæc verò conuertens mentem geminam conſilio
Hoſpitẽ habere deſiderauit, & non voluit patriã habitare.
Et quoddã verbum dixit flagellata mentem œſtro,
Hei mihi! Quis mutauit meam mentem? Vale patria
Vale Emathion, & omnis domus, Antra Caberorum
Valete, & ſpecula Corybantides. Non amplius videbo..
Materna Hecata nocturnam Thiaſum redolentem piceam,
Vale virginitas. Nubo dulci Cadmo.
Artemi ne inuideas, trucis æquoris fluctum tranſibo.
Sed dices, quod Pontus (ſit) immitis, non curo
Furioſos fluctus, Simul pereuntem verò accipiat
Harmoniam, & Cadmum meum materna aqua.
Sequar iuuenem, nuptias vociferans Dearum,
Siquidem in ortum ferat nauigantem maritus
Amorem Orionis in Auroram cauſabor,
Et Cephali thalamorum recordabor. Si vero quãdo venero
In occaſum caliginoſum, ob Endymionẽ & ipſa
Latmias æquali a paſſa, conſolatur me Luna.
Talia in mente errantibus curis vociferabatur puella.
Cohiberi non potens deſiderabili laniata mentem œſtro.
Et querula humore ſtillante irrigata frontem
Electra oſculata eſt manum & oculos, & pedes imos,
Et caput & pectus & Emathionis frontem,
Labiis verecundis fratris præſentis.
Omnes verò famulas complectebatur. Legens verò
Fabrefactos multũ ſculptarũ ſalutabat circulos ianuarum

Hinc vſq; Venus in perſona Piſinoæ.

Harmonia ſententiam mutat.

Harmonia de Cadmo

Varia & mutabilis ſemper fœmina.

Orion. Cephalus Endymiõ

Harmonia amore furioſa.

Harmonia omnes oſculatur etiam oſtiorum circulos.

Inanimatos

Ἄπνοα καὶ κλιντῆρα καὶ ἕρκεα παρθενεῶνος·
Πατρῴην δὲ λαβοῦσα κόνιν περιπτύξατο κούρη,
Καί ποτε χειρὸς ἔχουσα θεὰν μάρτυρα πομπῇ,
Ἁρμονίην ἀνάεδνον ὀφειλομένην φέρε Κάδμῳ
Ἠλέκτρη χυτὸν ὄμβρον ἀποσμύξασα προσώπου·
Κυπριδίην δὲ θύγατρα λαβὼν Ἠῶος ὁδίτης,
Γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ λίπε δώματα δῶρον ἀνάσσης,
Λάτριν ἔχων πομπῆα δι' ἄστεος ἄχρι θαλάσσης·
Παρθενικὴν δ' ὁρόωσα παρ' ἠόνας ὕψοθι πόντου
Ξείνῳ ἐφεσπομένην φλογερῇ ζεύξασαν ἀνάγκη·
Κύπριδι μεμφομένη φιλοκέρτομος ἴαχε μήνη·
Κύπρι καὶ εἰς σέο τέκνα κορύσσεαι, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
Ὑμετέρης ὠδῖνος ἐφείσατο κέντρον ἐρώτων·
Ἣν τέκες οὐκ ἐλέαιρες ἀμείλιχε, καὶ τίνα κούρην
Οἰκτείρεις ἑτέρην, ὅτε σὸν γόνον ἐς πόθον ἕλκεις;
Πλάζεο καὶ σὺ φίλη Παφίης τέκος, εἶπε τεκούσῃ·
Κερτομέει Φαέθων σε καὶ αἰσχύνει με Σελήνη·
Ἁρμονίη λιπόπατρι δυσίμερε κάλλιπε Μήνη
Νυμφίον Ἐνδυμίωνα, καὶ ἄμπεπε Κάδμον ἀλήτην·
Τλῆθι φέρειν πόνον ἶσον· ἐρωτοτόκῳ δὲ μερίμνῃ
Μνώεο καὶ σὺ καμοῦσα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
Ὣς φαμένης ἑτάρους ὑπὲρ ἠόνα Κάδμος ἐπείγων,
Ὁλκάδος ἰθυπόροιο παλίμποδα πείσματα λύσας
Εἰαμενῇ κόλποισιν ἀχείμονι λαῖφος ἀήτῃ
Διχθαδίους δὲ κάλωας ἐφαψάμενός τινι γόμφῳ
Δουροπαγὲς πόμπευε δι' οἴδματος ἅρμα θαλάσσης·
Ἰσάζων ἑκάτερθε νεὼς πόδας, οἷα δὲ Φοῖνιξ,
Ναυτιλίας νοέων πατρώϊον ἤθαδα τέχνην,
Πηδαλίῳ παρέμιμνεν· ἐπὶ πρύμνῃ δὲ καὶ αὐτὴν
Ἁρμονίην ἄψαυστον ὁμόπλοον ἵδρυσε κούρην,
Νηὸς ἰδὼν ξείνους ἐπιβήτορας, οὓς ποτε ναῦται
Μισθοφόρους ἐδέχοντο, καὶ ἠρέμα σύμπλοος αἰὴρ
Ἀμφοτέροις ὁρόων ἐκεράσατο θαύματι φωνήν·

Αὐτὰρ

Inanimatos,& cubile & clauſtra conclauis virginum.
Paternum vero accipiens puluerem ſuſpiciebat puella
Et tunc (à manu pendens) Deorum ſub teſte legatione,
Harmoniam indotatam debitam adduxit Cadmo Harmonia Cadmo in manus data.
Electra fuſum humorem exterſit à fronte.
Veneream vero filiam accipiens Eous viator,
Anu cum ſerua reliquit domos,donum regina, Harmonia cum Cadmo diſcedit.
Famulam habebat ductricem per vrbem vſq; ad mare.
Virginem vero videns ad litora ſupra pontum
Hoſpitem ſequentem ardenti calefactam neceſſitate
Cypridem reprehendens conuitiorum amans dixit Luna. Luna Veneri dediſcedente Harmonia.
Venus etiam in tuos liberos armaris,neq; & ipſius
Veſtri partus pepercit ſtimulus amorum.
Quã peperiſti (illam) non miſeraris immitis,& quã puellam
Miſeraris aliam,quando tuum genus in amorem trahis?
Vagare & tu cara Veneris filia. Dic matri.
Inceſſit Sol te,& pudore adficit me Luna.
Harmonia patria exſul amore infelix,relinque Lunæ
Sponſum Endymionem,& ſequere Cadmum erronem
Tolera ferre æqualem laborem. Amorem generanti v. cura
Memento & tu laborans ab amore percuſſa Luna,
Sic dicens ſocios ſuper litora Cadmus cogens Luna Endymionem amans.
Nauis recte progredientis retrogrados funes ſoluens
Verno ſinuabat non tumultuoſo vela vento.
Duplices vero rudentes tangens aliquo clauo Cadmus ſoluit.
A ligno compactum duxit per fluctus currum maris.
AEquãs vtrinq; nauis pedes Vt v. Phœnix
Nauigationis ſciens paternam conſuetam artem,
Apud Gubernaculum manebat. In puppi vero & ipſam Currus maris nauis.
Harmoniam intactam comitem conſtituit puellam,
Nauis videns hoſpites vectores, quos tunc nauta Nauta quidã de Cadmo & Harmonia
Mercedem ferentes acceperant, Et tacite vna nauigans vir
Vtreſq; videns commiſcuit (cum) admiratione vocem.

Ipſe

Αὐτὸς ἔρως πλέειν ὅπως ὁ ναυτίλος· οὐ νέμεσις γὰρ
Υἷα πλέειν πλωτῆρα θαλασσαίης Ἀφροδίτης·
Ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔχει καὶ πυρσὸν ἀείρει,
Βιὸς ἔρως πτερύγεσσι κεκασμένος· εἰ θρόω δὲ
Ὀκλάδα Σιδονίην, σολόεις τάχα φύελος Ἄρης
Ἕζεται ἢ πρύμνησιν ἔσω Λιβάνοιο κομίζων
Ἀσσυρίην πλεύσσαν ἀπὸ Θρήκης Ἀφροδίτην·
Ἵλαθι μῆτερ ἔρωτος· ἀκυμάντω δὲ γαλήνῃ
Πέμπε τεοῖς ἴκμενον οὖρον ἀχείμονι μητρὶ θαλάσσῃ·
Τοῖον ἔπος λαθραῖον ἱμόπλοος ἔννεπεν ἀνήρ,
Λοξὸς ἐς Ἁρμονίην κυνώπιον ὄμμα τιταίνων·
Καὶ πλόον ἴθυνε Κάδμος ἐς Ἑλλάδα φοιβάδος ὀμφῆς,
Οἶστρον ἔχων πραπίδεσσι· Διὸς δέ οἱ αἰὲν ἐπείγων
Ἔνθεος ἀπλανέεσσιν ἐπέτρεχε μῦθος ἀκουαῖς,
Ἔνθα πανελλήνεσσι νεώτερα δῶρα τιταίνων,
Ἀρχεκάκου Δαναοῖο φερέσβιον ἔκρυφε τέχνην
Ὑδροφόρου Δαναοῖο· τί γὰρ πλέον εὗρεν Ἀχαιοῖς,
Εἴποτε χαλκείῃσι πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις
Χάσματος ὑδαίοιο χυτὸν κενεῶνα κολάψας,
Δίψιον Ἄργος ἔπαυσε· κονιομένοις δὲ πολίταις
Ἀγχὶ ποδῶν ἐπίβαθρα πόρεν ξεινήιον ὕδωρ
Ἐκ βυθίων λαγόνων ὀλίγον ῥόον· αὐτὰρ ἁπάσῃ
Ἑλλάδι φωνήεντα καὶ ἔμφρονα δῶρα κομίζων,
Γλώσσης ὄργανα τεῦξεν ὁμόθροα· συμφυέος δὲ
Ἁρμονίης στοιχηδόνες ἄζυγα σύζυγα μίξας
Γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνώσατο σιγῆς,
Πάτρια θεσπεσίης δεδαημένος ὄργια τέχνης,
Αἰγυπτίης σοφίης μετανάστιος· ἦμος Ἀγήνωρ
Μέμφιδος ἐνναέτης ἑκατόμπυλον ᾤκεε Θήβην·
Καὶ ζαθέων ἄρρητον ἀμελγόμενος γάλα βίβλων,
Χειρὸς ὀπισθοπόροιο χαράγματα λοξὰ χαράσσων,
Ἔγραφεν ἀγκύλα κύκλα· καὶ Αἰγυπτίου Διονύσου
Υἷα φοιτητῆρος Ὀσείριδος ὄργια φαίνων,

Μίσιδος

Ipſe amor eſt hic nauta. Nulla inuidia enim (eſt)
Filium parere nautam è mari natam Venerem.
Sed telum & arcum habet, & facem eleuat,
Paruus amor alis ornatus. Intueor verò
Nauem Sidoniam, doloſus forte furtiuus Mars
Sedet in puppi, in Libanum ducens Mars. Venus.
Aſſyriam nauigantem è Thracia Venerem.
Miſerere mater amoris, Tranquilla autem ſerenitate
Mitte mihi humidam pluuiam tranquillæ matri mari
Tale verbum occultum ſimul nauigans dixit vir,
Obliquus in Harmoniam oppoſitum oculum intendens.
Et nauigationē perfecit Cadmus in Græciā Phœbei vaticinii
OEſtrum habēs in præcordiis. Iouis vero ipſi ſemper vrgens Cadmus in Græciam venit.
Diuinus inerrantibus occurrebat ſermo auribus,
Tunc (Græcis vndiq; permiſtis) recētiora munera porrigens
A principio mali Danai vitā mortalib. ferentē occultauit Danaus Argis puteos fodit,
Aquā ferētis Danai. Quid n. ãplius inuenit Græcis (artem,
Si quando ferreis ſolum fodientibus ligonibus
Fiſſura terreſtris fuſum ventrem excauans
Siticuloſum Argus liberauit. Puluere vero oblitis ciuibus Argus ſitida regio
Humidos pedum aditus præbuit nouam aquam
Ex (profundo ventre) paruum fluxum. Sed omni
Græciæ vocalia, & prudentia munera ferens Cadmus literas Græciæ induxit.
Linguæ inſtrumenta fecit concordia. Cognata vero
Conſonantia ordinatim in non iuncta miſcens
Scriptum vocalis typum ſcripſit ſilentii,
Paterna diuinæ doctus myſteria artis
Aegyptiæ ſapientiæ exſul. Cum Agenor Agenor.
Memphidis incola centum portas habentē conderet Thebā, Thebæ Aegyptiæ cētum portarum.
Et diuinorum ineffabile effulgens lac librorum Lac librorum.
Manus retrogradæ (characteres obliquos) ſignans
Scripſit curuos circulos. Et Aegyptii Dionyſii Oſyris Dionyſius Aegyptius.
Bacchica vagatoris Oſyridis orgia monſtrans

Myſtica

Μύστιδας ἐννυχίας τελετὰς ἐδιδάσκετο τέχνης·
Καὶ κρυφίῃ μάγον ὕμνον ἀνέκλαγε θυάδι φωνῇ,
Λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα· λιθοξοάνοιο δὲ νηοῦ
Γλυπτὰ βαθυνομένῳ κεχαραγμένα δαίδαλα τοίχῳ
Κρείσσων δεδάηκε· πολυφράστῳ δὲ μενοινῇ
Μετρήσας φλογόεσσαν αἰηελήθμων ἴτυν ἄστρων,
Καὶ δρόμον ἠελίοιο μαθὼν καὶ μέτρον ἀμέρσης,
Χειρὸς ἐϋστροφάλιος ὁμόπλοκα δάκτυλα κάμψας,
Ἀστέρα κύκλα νόησε παλιννόστοιο Σελήνης·
Πῶς τελεταῖς ἑλίκεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει,
Ἀμφιφαὴς διχόμηνις ὅλῳ σιλβοῦσα προσώπῳ·
Πῶς δὲ συναπτομένη καὶ ἀπόρρυτος ἄρσενι πυρσῷ,
Ἠελίου γενετῆρος ἀμήτορα τίκτεται αἴγλη,
Παιδὸς ὑποκλέπτουσα παλιμφυὲς αὐτόγονον πῦρ·
Τοῖος ἔην, καὶ κραιπνὸς Ἀχαιΐδος ἄστεα βαίνων
Ναυτιλίην μεθέηκε· σὺν Ἁρμονίῃ δὲ κομίζων
Ἑσμὸν ἀλιπλανέων ἑτάρων χθόνιον ἰδίτην
Αἵμασιν ἱππείοισι καὶ ἀχθοφόροισιν ἁμάξαις
Μαντῴοις ἀδύτοισιν ἐπέσχεν, ἔνθα κιχήσας
Δελφὸν ἀσιγήτοιο μεσόμφαλον ἄξονα Πυθοῦς,
Μαντοσύνην ἐρέεινε. καὶ ἔμπνοα Πύθιος ἄξων
Κύκλον ἔσω αὐτοβόητον ἐθέσπισε κοιλάδι φωνῇ·
Κάδμε μάτην περίφοιτε πολυπλανὲς ἴχνος ἑλίσσεις·
Μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βοέη τέκε γαστήρ·
Μαστεύεις τινὰ ταῦρον, ὃν οὐ βροτὸς οἶδε κιχῆναι·
Ἀσυνέτην δ' ἀπόειπε τεῆς ἠγήτορα πομπῆς,
Ἄμφεπε βοῦν χθονίην, μὴ δίζεο ταῦρον ὀλύμπου·
Νυμφίον Εὐρώπης οὐ βουκόλος οἶδεν ἐλαύνειν·
Οὐ νομὸν, οὐ λειμῶνα μετέρχεται, οὐ τινι κέντρῳ
Πείθεται, οὐ μάστιγι κελεύεται· οἶδεν ἀείρειν
Κύπριδος ἁβρὰ λέπαδνα, καὶ οὐ ζυγόδεσμον ἀρότρων
Αὐχένα, μοῦνον ἔρωτι καὶ οὐ Δήμητρι πτάρνει·
Ἀλλὰ τεὸν Τυρίοιο τεοῦ γενετῆρος ἐάσας,

Myſtica nocturnas initiationes docebat artis.
Et occulta magicum cantum reſonauit Bacchica voce.
Tenue habes vociferationẽ. Lapideis v. ſtatuis ornati tẽpli
Idola alte conditi ſignata varia parietis
Adoleſcens didicit. Multum prudenti verò cura
Menſurans ardentem, innumerabilium viam aſtrorum Cadmus Aſtronomus
Et curſum Solis diſcens, & menſuram terræ,
Manus verſatilis complicatos digitos flectens
Mobilis circulos cognouit retrogradæ Lunæ, Lunæ facies triplex.
Quomodo tribus circũuolutionibus verſatile formã mutet
Circumlucens media luna tota reſplendeat facie.
Quomodo vero coniuncta & decreſcens maſculo igne
Solis genitoris non matrẽ habente generatur ſplendore.
Patris ſuffurans iterum natum ex ſe natum ignem Luna à Sole lucem habet.
Talis erat, & velox. Ac Græciæ ciuitates intrans
Nauigationem dimiſit. Cum Harmoniâ verò adducens
Cœtum in mari errantium comitum littoralem viatorem,
Curribus equeſtribus, & onera ferentibus plauſtris
Fatidica adyta ſubiit, vbi nactus Cadmus oraculum conſulit.
Delphicum non ſilentis medium axem Suadæ
Vaticinium interrogauit. Et ſpirantia Pythius axis Oraculum Delphicũ.
Circulum ſuper per ſe ſonantem diuinatus eſt concauâ voce.
Cadme fruſtra circumuage multum errans veſtigiũ trabis
Inquiris quendam taurum, quẽ non vaccinus genuit venter Cadmus taurum ſecutus.
Inquiris quendam taurũ, quẽ nõ mortalis poteſt cõpedere.
Aſſyriam vero recuſa tuæ ducem legationis
Sequere bouem terreſtrem, non quæras taurum cœli.
Sponſum Europæ non nouit paſtor agitare,
Non paſcua, non prata accedit, non alicui ſtimulo Iupiter taurus.
Obtemperat, non ſcutica agitatur, nouit tollere
Veneris mollia capiſtra, & non iugo ligatam aratri
Ceruicem ſolum amori, & non Cereri extendit.
Sed deſiderium Tyrii tui genitoris relinquens

I Mare

Digitized by Google

Μίμνε παρ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ Αἰγυπτίης σέο Θήβης
Πατρίδος ἄστυ πόλισσον ἐπώνυμον, ἧχι πεσοῦσα
Εὐνήσει βαρύγουνον ἑὸν πόδα δαιμονίη βοῦς·
Ὣς φαμένου τριπόδων ἐπεκοίμισε θυιάδα φωνὴν,
Καὶ ῥία Παρνησσοῖο τινασσομένου φοιβάδος ἠχοῦς
Γείτονος εἰσαΐοντα καὶ ὀμφήεντι ῥεέθρῳ,
Κασταλίης πάφλαζε νοήμονος ἔνθεον ὕδωρ·
Εἶπε θεὸς, καὶ Κάδμος ἐχάζετο, καὶ παρὰ νηῷ
Βοῦν ἴδε· νεισομένῃ δὲ συνέστιχεν. ἑσπόμενοι δὲ
Ἀνέρες ἀπλάγκτοιο βοὸς βραδυπειθέι χηλῇ
Φειδομένην ἰσόμετρον ἐπεσείοντο πορείην
Ὀτρηροὶ θεράποντες, ἰθὺν τότε Κάδμος ὁδεύων
Ἱερὸν ἔδραμε χῶρον, ἐπόψιον ἧχι νοήσας
Πύθιος ἀντιάκυκλον ἐρειάδος ὁλκὸν ἀκαίθης
Εὔνασε Κιρραίης θανατηφόρον ἰὸν ἐχίδνης·
Παρνασσοῦ δὲ κάρηνα λιπὼν μετανάστιος ἀνὴρ,
Δαυλίδος ἔστιχεν οὖδας ὁμούριον, ἔνθεν ἀκούων
Σιγαλέης λάλον εἶμα δυσπλακέος Φιλομήλης·
Τηρεὺς ἣν ἐμίαινεν ὅτε ζυγίην φύγεν Ἥρην
Συζυγίην ἀχόρευτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων·
Κύρῃ δ' ἀστόρεστε· ἐπεστενάχιζε χαμευναῖς
Εἰνοδίης θαλάμοις· λιπογλώσσοιο δὲ κούρης
Μυρομένη θρηνεῦσαν ἀναγκαίην Ἀφροδίτην
Δάκρυσι μιμηλοῖσιν ἐπίθροος ἔστενεν ἠχὼ,
Παρθενικὴν φυγόδεμνον ὀδυρομένη Φιλομήλην·
Ὁππότε φοινήεντι μεμιγμένον αἵματος ὄγκῳ
Γλώσσης αὐτοτέμοιο συνέβλυεν αἷμα κορείης·
Καὶ Τιτυοῦ πόλιν εἶδεν, ὅπη θρασὺς υἱὸς ἀρούρης,
Ἄστια καὶ πέτηλα δίζας εἰχων Πανόπηος,
Ἁγνὰ βιαζομένης αἰσχύνεε φάρεα Λητοῦς,
Ἐκ ποδὸς ἴχνος ἔθηκε Ταναγραίων κενεώνων·
Ἐκ δὲ Κορωνείης Ἀλιαρτίου οὖδας ἀμείβων·
Θεσπιέων δὲ πόληα, βαθυκλήρους τε Πλαταιάς

Κονίης

Mane apud extraneos, & Aegyptie tua Thebæ Cadmus iubetur vaccā ſequi.
Patria ciuitatem habita cognominem, vbi ſe demittens
Ceſſare faciet grauia genua habentē ſuū pede diuina vacca
Sic dicens tripedum compreſſit furioſam vocem,
Et iuga Parnaſſi concutiebat Phœbei ſonitus
Vicini inaudientia & vocalia flumine Caſtalius fons.
Caſtaliæ æſtuabat ſapientis diuina aqua
Dixit Deus, & Cadmus abiit, Et apud templum Bacchus vaccam vidit.
Vaccam vidit euntem vero comitabatur. Sequentes verò
Viri inerrantis bouis tardè parenti vngulæ
Parcentem æqualem menſuram habente fecerunt tranſitū
Seduli miniſtri, vnde tunc Cadmus ambulans
Sacram percurrebat regionem aſpectabilem, vbi intelligens Draco Martis.
Pythius nouem circulos habentem montani tractū ſerpentis,
Sopiuit Cirrhæa lethiferum telum echidne. Parnaſſus
Parnaſſi vero cacumina relinquens exſul vir Daulis.
Daulidis pertranſibat ſolum finitimum vnde audio Philomela Tereus.
Muta loquax veſtimentum infelicis Philomelæ, Iuno iugia
Tereus quam fædauit, quod iugalis fugiſſet Iuno
Coniugiū ſine choreis in mōtibus celebratorū Hymenæorū Tereus Philomelæ linguā præſecat.
Puella verò non ſtratis ingemiſcebat in cubilibus
In via poſiti thalami. Lingua vero carentis puellæ
Lugentis Thraciam coactam Venerem
Lacrumis imitantibus muta ingemuit Echo.
Virginem lectos fugientem lugens Philomelam.
Quando rubenti commixtum ſanguinis tractu Tityi vrbs
Lingua recēs āputata vna ſcaturiebat ſanguis virginitatis. Panope.
Et Tityi vrbem vidit, vbi audax filius terræ
Vrbes pulcra folia habentes pertranſiens Panopei Tanagra. Coronea.
Sacra coacta retraxit velamenta Latonæ.
Ex pede veſtigium poſuit Tanagræo ventri, Theſpia platea.
Ex vero coronea Haliartium ſolum mutans (*Plateas,*
Theſpienſium verò ciuitatem, & profundas ocreas habentis

Ἀονίης σχεδὸν ἦλθε πέδον Βοιωτὸν ὁδεύων·
ἧχί ποτ' Ὠρίωνα δυσίμερον υἷα γαίης
Σκορπίος ἀστόργοις βοηθόος Ἰοχεαίρης
Τηλίκον ἐσφήνιξεν ἀνυμφεύτοιο θεαίνης.
Ἀκροτάτην ἐπὶ πέζαν αἰασειλαμένου χιτῶνος,
Ὁ βραδὺς ἑρπύζων χθόνιον πέρας· αἰπυβίῃ δὲ
Ταρσῷ χαλαζήεντι τυχὼν ἐχαράξατο κέντρῳ.
Καὶ γαίης ἐπέβη Χαιρωνίδος, ἔνθα κονίην
Ἀργυφέην τέμνοντα βοὸς λευκαίνετο χηλή,
Καὶ κραναῆς μεθέπων πολυκαμπέα κύκλα πορείης,
Λευκὰ κονισμένων ἀπεσείσατο λύματα ταρσῶν·
Καὶ βοὸς ὀμφήεσσα χαμευνάδος ὤκλασε χηλή,
Ἄστεος ἐσσομένοιο προάγγελος. ἀλλ' ὅτε Κάδμῳ
Πύθιον ὑδαίης ἐπενείετο θέσφατον ἠχοῦς,
Βοῦν ἱερὴν θυόεντι διαστήσας παρὰ βωμῷ
Δίζετο πηγαίαν ὑδάτων χύσιν, ὄφρα καθήρῃ
Μαντιπόλους ἕο χεῖρας· ἐπισπείσῃ δὲ θυηλαῖς
Ἁγνὸν ὕδωρ· οὔπω γὰρ οἰνοφύτοισιν ἀλωαῖς
Ἁβρὸς ἀεξομένη ἀνεφαίνετο καρπὸς ὀπώρης·
Καὶ πόδας ἐστήριξε δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ·
Στῇ δὲ παρ' ἀφρὸν ὅθι λοξὰ φανεὶς ὀφιώδεϊ δεσμῷ
Ἄρεος αἰολόνωτος ὄφις μιτρώσατο πηγήν,
Καὶ στρατὸν ἐπλοίησεν, ὅσος πολὺς ἔσπετο Κάδμῳ·
Τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοισι δακὼν χαροποῖσι γενείοις·
Τὸν δὲ δαφοινήεντι τυχὼν ἐχάραξεν ὀδόντι,
Ἄλλου μαρναμένοιο βιαστὸν ἧπαρ ἀμύξας
Θῆκε νέκυν· ψαφαρὴ δὲ κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη
Αὐτομάτη, πλαδαροῖο διειλυθεῖσα καρήνου·
Καὶ ταχὺς ἀμφιέλικτος ἐπὶ κνήμῃσιν ἀνέρπων,
Κάδμον ἀπειλητῆρα δράκων ἐζώσατο δεσμῷ·
Καὶ δέμας ὀρθώσας μελέων ἐπιβήτορι παλμῷ
Ταυρείης περὶ κύκλον ἐς ὀμφαλὸν ἅλτο βοείης·
Καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσι πόδας μιτρούμενος ἀνήρ,

Ὀλκαίῃ

Aonium prope venit ad ſolum Bœotum tranſiens. Aonia. Bœotia.
Vbi quondam Orionem in amore infelicem filium terræ Oriō à ſcorpio interfectus.
Scorpius amore carentis auxiliator Dianæ
Tantum præcipitauit innupta Dea
Summam adhuc fimbriam eleuantem tunicæ.
Tarde arrepens terreſtre monſtrum aduerſi vero
Calcem grandinoſo occupans pungebat aculeo.
Et terram ſubii Charonidem, vbi puluerem Scorpius calcem Orionis pūgit Chæronea
Splendidam calcans bouis albeſcebat vngula.
Et longi tranſiens multos flexus habentes circulos tranſitus
Candidæ puluere ſorditatorum vibrauit ſordes pedum
Et bouis vocalis in terram recumbentis flectebatur vngula, BosCadmi in terram procumbit in ſignum vrbis condendæ.
Ciuitatis futuræ prænuncia. Sed poſtquam Cadmo
Pythium liminaris perfectum eſſet vaticinium vocis,
Bouem ſacram odoriferam conſtituens ad aram
Quærebat fontalium aquarum fluxum, vt ablueret Cadmus vaccam mactat.
Sacrificantes ſuas manus, libaret vero ſacrificiis Sacrificaturi manus lauabant.
Sanctam aquam. Nondum enim in vino conſitis areis
Pulcher creſcentis apparebat fructus vitis.
Et pedes firmauit a Dracone depaſtum apud Dircen Fons Dirce
Stabat vero ſtupefactus & obliqui appares ſerpētino vinculo
Martis maculoſum tergum habens anguis cingebat fontē. Draco dircæus Martius
Et exercitū pauore terrebat, qui multus ſequebatur Cadmū. Interfecit ſocios Cadmi.
Hunc quidem ſub (pectore mordens) truculentis maxillis
Illum vero cruento arripiens diſcerpſit dente
Alterius pugnantis vitam agitantem epar dilanians
Fecit mortuum, ſqualida vero per ceruicem fluebat iuba, Terribilis forma Draconis Martii Draco in Cadmum irruit.
Sponte per vliginoſum implicata caput.
Et celer circumuolutus ad ocreas adrepens
Cadmum minaci Draco cinxerat vinculo.
Et corpus erigens membrorum inſurgenti ſaltu
Taurina circularem in clypeum ſaltabat pellis
Et obliquis inuolutionibus pedes cinctus vir

Ὁλκαίην βαρύδεσμος ἐχιδναίην χάμε σειρήν,
Φόρτον ἔχων δεδόνητο· βαρυνόμενον δὲ φορῆα
Ὀρθὸν ἐπισκάζοντα κατέσπασεν εἰς πέδον ἕλκων·
Καὶ στόμα πικρὸν ἔλυσε. δυσηχέος δὲ θανόντος
Φοίνιος ὠμοβόρου πυλεὼν εὐρύνετο λαιμοῦ.
Καὶ κεφαλὴν δόχμωσε· κονισσαμένου δὲ καρήνου
Ὑψιπόνης ἐλέλικτο μέσης κυρτούμενος αὐχήν,
Ἄλλον ἀνεπτοίησε θοῶν ὑπὲρ αὐχένα κόρσης
Ἀνδρομέης· ἑτέρου δὲ διέτρεχεν αἰθερεῶνος
Ἄσχετος ἰοβόλῳ δὲ βαλὼν ὀφθαλμὸν ἐέρσῃ
Μαρμαρέην ἤχλυσε μεμυκότος ὄμματος αἴγλην,
Ἄλλου παρσὸν ἵμαρψε· χραυσομένου δὲ γενείω
Εἶχε δακών, καὶ χλωρὸν ἀνήρυγεν ἀφρὸν ὀδόντων
Εἰς δέμας ἠϊθέοιο· πελιδναίῳ δὲ σιδήρῳ
Ἰσοφυὴς χλοάουσα διεψύχθη δέμας ἰῷ·
Ἄλλου φυσιόωντος ὑπὸ πληγῇσι γενείων,
Ἀσταθέες μήνιγγες ἐκυμαίνοντο καρήνων
Δήγματι φαρμακόεντι. δι' ἐγκεφάλου δὲ χυθέντος
Μυδαλέῳ μυκτῆρι κατάρρυτος ἔρρεεν ἰχώρ·
Ἀλλ' ὅτε Κάδμος ἔκαμνε, τότε σχεδὸν ἤλυθεν Ἀθήνη
Ἐσσυμένης δονέουσα τεράγγελον αἰγίδα νίκης,
Γοργείῳ κορύσσουσα ἐχιδνήεντι καρήνῳ·
Καὶ οἱ ἀτυζομένῳ λαοσσόος ἴαχε δαίμων·
Κάδμε γιγαντοφόνοιο Διὸς συναέθλε κυδοιμοῦ,
Δειμαίνεις ἕνα μοῦνον ἰδὼν ὄφιν· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Σοὶ πίσυνος Τυφῶνα κατεπρήνιξε Κρονίων
Τοσσατίοις κομόωντα δρακοντείοισι καρήνοις·
Παύεο θηρείων τρομέων συριγμὸν ὀδόντων·
Παλλάς ἐποτρύνει σε, καὶ ἐν φονίῃ παρὰ Δίρκῃ
Ῥύεται ἑρπυστῆρα φυλάκτορα χάλκεος Ἄρης·
Ἀλλὰ καταφθιμένοιο λαβὼν δασπλῆτας ὀδόντας
Θηρὸς ἐχιδνήεντα πελασσείρας χθόνα καρπῷ
Κεῖρε γιγαντείης ὀφιώδεα λήϊα χάρμης·

Γηγενέων

Tractiuo grauiter ligatus viperea laborabat vinculo. Cadmus à Dracone implicatus
Onus habens graue, Grauatum verò latorem
Rectum ſtantem auulſit in ſolum trahens
Et os aſperum ſoluit. Cum verò grauis hic moreretur
Cruentus crudiuoro verſans dilatabatur gutture.
Et caput flectebat. Vibrato verò capite Draco in Cadmi ſocios crudeliſſimè ſæuit.
Alte extenſa conuoluebatur media incuruata ceruix
Alium perterrefecit inſiliens ſuper ambitum capitis
Virilis. Alterius verò percurrebat os
Intolerabilis, Venenū iaculante verò coniiciens oculū rore
Splendidam tenebris obduxit patuli oculi fulgorem
Alterius pede comprehendit. Dilaniatū verò maxilla
Occupabat mordens, & pallidam eructabat ſpumam dentiū
In corpus iuuenis. Liuenti vero ferro Dracones frigidiſſ.
Aequalis virenti refrigerabatur corpus aculeo.
Alio anhelante ſub vulneribus maxillarum
Vacillantes membranæ fluctuabant capitum.
Morſu venenato per cerebrum verò effuſum
Tabido naſo defluens fluebat ſanies.
Sed cum Cadmus laboraret, tum prope venit Minerua, Pallas Cadmo auxilio venit.
Futura vibrans prænuncium Aegidem victoriæ
Gorgoneo ornatam vipereo capite
Et ipſi trepidanti (populos ſeruantem emiſit vocem) Dea:
Cadme Gigantes occidentis Iouis commilito tumultus
Formidas vnum tantum videns ſerpentem. In bello verò
Tibi confiſus Typhonem præcipitauit Saturnius Typhoeus centiceps
Tot comatum ſerpentinis capitibus.
Deſine beſtialium tremens ſtrepitum dentium;
Pallas te incitat, & non lethalem apud Dircen
Liberabit repentem cuſtodem ferreus Mars. Draco Martis Dirceus.
Sed occiſi accipiens graues dentes Cadmus Draconis dentes ſeminare iubetur.
Monſtri vipereo circumſeminans terram fructu
mete Giganteæ vipereas ſegetes pugnæ

Γηγενέων δὲ φάλαγγας ἐνὶ ξύνωσιν ὀλέθρῳ,
Γείτονι λιπὼν ζώοντας· ἐπισπομένῃσι δὲ Θήβαις
Σπαρτῶν ἀγλαὰ κάρπος ἀνασταχύοιτο γενέθλη·
Ὥς φαμένη Παλλὰς θαρσύνεε θηητῆρα Κάδμον,
Καὶ βαθὺν ἱμερόεντα κατέγραφεν ἱερὰ ταρσῷ,
Δυομένη Διὸς οἶκον. ὁ δὲ κρατερῇ παρὰ βώλῳ
Μάρμαρον εὐρυάλωος εὔτροχον ὕβριν ἀερῆς
Ἵστατο κουφίζων κραναὸν βέλος· ἰθυπόρῳ δὲ
Ἄκρα δρακοντείοιο καρήατος ἔθλασε πέτρῳ·
Θηγαλέην δὲ μάχαιραν ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῷ,
Αὐχένα θηρὸς ἔτμηγεν· ἀπτμηθεῖσα δὲ κόρση
Σώματος ἐκτὸς ἔμιμνε. κυλινδομένη δὲ κονίῃ
Ἠθάδα κύκλον ἔλισσε παλίλλυτον ἄστατος οὐρή·
Καὶ δαπέδῳ παταίουσα δράκων νέκυς. ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀνέκραγε. χωομένου δὲ
Κάδμος ἀμειβομένων μελέων ἑλικώδεϊ μορφῇ
Ἀλλοφυὴς ἤμελλε παρ' Ἰλλυρίδος σφυρὰ γαίης
Ξεῖνον ἔχειν ἴνδαλμα δρακοντείοιο προσώπου.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτέρω μετὰ χρόνον· αὐτὰρ ὁ μέσσῃ
Χαλκείῃ κυνέῃ συνελέξατο καρπὸν ὀλέθρου
Θυρέων γενύων βιοσπόρον θέρος· ἐνδαπίης δὲ
Παλλάδος υἱὸν ἄροτρον ἀπ' ἐργάδος εἰς χέρα σύρων,
Καὶ χεροπτῆς ἀρόσας πολεμητόκον αὔλακα γαίης,
Ἰοβόλων ἔσπειρε πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων·
Καὶ στάχυς αὐτολόχευτος ἀνηέξητο γιγάντων·
Ὧν ὁ μὲν ὑψικάρηνος ἀνέδραμεν ἄκρα τιταίνων
Στήθεος εὐθυμήκος· ὁ δὲ προθορόντα καρήνῳ
Φρικτὸν ἀνοιγομένης ὑπὲρ ἔσχεθεν ὦμον ἀρούρης,
Ἄλλος ἄνω προέκυψεν ἐς ὀμφαλόν· ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
Ἡμιτελὴς ἀνέτελλε πεδοστρεφὲς ὅπλον ἀείρων,
Ἄλλος ὑπερκύπτοντα λόφον προβλῆτα τιταίνων,
Οὔπω στέρνον ἔφαινε, καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀέρπων
Ἐκ λαγόνων κατὰ βαιὸν ἀταρβέι μάρνατο Κάδμῳ,

Τεύχεσιν

Terranatas vero Phalangas vno coniunge exitio
Quinq; relinquens viuos. Futuris autem Thebis
Spartanorum egregii fructus reſurgat generatio.
Sic dicens Pallas confidentem reddidit conſternatũ Cadmũ — Pallas in cœlũ abit.
Et profundum ventoſa ſignauit aëra plantâ,
Subiens Iouis domum. Hic vero arida in terrâ
Marmor ample patentis volubilem molem, agri — Cadmus Draconem ſaxo percutit.
Stetit eleuans montanum telum. Rectigrado verò
Summitatem draconei capitis fregit ſaxo,
Acutum vero gladium extrahens a femore — Caput eamputat.
Ceruicem feræ amputauit. amputatum vero caput
Corpus extra manebat. Circumuoluta vero puluere
Cõſuetum circulũ circumflectebat reſolutum mobilis cauda.
Et ſolo extendebatur Draco mortuus. Circa vero mortuum — Draco Martis occiſus Mars iratus.
Impetuoſus Mars grauiter iratus reſonabat Irato vero
Cadmus mutatorum membrorum volubili formâ
Alterius naturæ futurus erat ad Illyricæ fundamenta terræ
Nouum habere ſimulacrum (Draconis formæ)
Sed hæc quidẽ fato deſtinabantur poſt tẽpus. Sed hic media — Cadmus olim in Draconem mutandus.
Ferrea galea collegit fructum mortis
Draconis maxillarum truculentam meſſem. Indigenæ vero — Cadmus gigantum ſegetẽ mittit
Palladis curuum aratrum à terra cultâ in corpus trahens
Et flauam arans milites generantem ſulcum terræ
Venena iaculantium ſeminauit immenſum ordinẽ dentium — Cadmus draconis dentes ſeminat.
Et ſpica ex ſe per partum edita creſcebat Gigantum.
Quorũ hic quidẽ ſublimi capite exſiliit ſummitatẽ extendẽs
Pectoris thorace bene muniti. Hic vero proſiliente capite — Gigantes vnde nati.
Horribilem ſupra apertum habebat humerum terram.
Alius ſurſum ſuſpiciebat vſq; ad vmbilicum. Alter in terra
Semiperfectus exoriebatur a terra nutrita arma attollens
Alius extantem criſtæ eminentiam extendens
Nondum pectus monſtrabat, & adhuc matris repens
Ex ventre paullulum imperterrito pugnabat cum Cadmo.

Armis

Armis per ſe natis armatus. Vah! quantum miraculum,
Armauit Lucina, quem non (obſtetricatus eſt venter)
Et aliquis iaculabatur ſecum genitum enſem pulſans
Semi apparens Hic verò leuis totũ corpus in lucẽ protrahẽs
Summitates pedum (non perfectas impactas reliquit in terra Gigantes armati naſcuntur.
Non quidem præcepti oblitus erat Cadmus Mineruæ,
Sed rurſus natorum calamum demetebat Gigantum.
Illum quidem ſuper mamilla traiiciens ventoſa haſta,
Hunc verò in humero iuxta latam ceruicem verberans
Oſſa hirſuti reſecuit oris.
Alium iaculatore feriens lacerauit ſaxo
Ventre tenus apparentem. Et ſanguine horribiliũ Gigantũ Occiſi Gigantes
Effuſo inſtar fluminis Mars labebatur (in) tabo.
Cruentans ſua membra. Aſtantis verò tumultui
Purpureâ guttâ tunica rubebat Victoria.
Alterius pugnantis ad coxam enſe feriens,
Vna nati perrupit cum illis tergora clypei.
Et cædes immenſa erat, Trucidatorũ vero Gigantum
Peſtifer ſanguinei refluebat torrens roris
Enſe percuſſorum. Hic verò Palladis ſapienti conſilio Cadmus lapidé inter Gigantes iacit.
Gigantea quoddam ſaxum excitauit ſuper capita,
Hi verò ſanguineo deſiderio ebrii Bellonæ
Marte bacchabantur, Cognato verò ferro
Inuicem occiſores tumulabantur (in) puluere.
Alteri verò alter adhærebat Rubente verò tabo Gigantes à ſe inuicem trucidati.
Varia madeſcentis nigrabantur dorſa ſcuti
Gigante occiſo Per terreſtrem autem macharam
Fratres occidente cuſpide dilaniabatur fructus terræ.

DIONYSIACORVM LIBER V.

SEd poſtquam ſanè bellorum vipeream ſegetem tondens
Cadmus ex dentib. natorũ calamũ demeſſuit Gigantum, Cadmi ſacrificium
Libans

Σπένδων λύτρον Ἄρηϊ θαλύσια δηιοτῆτος·
Φαιδρίνας ἑὰ γῆα δρακοντοβότῳ παρὰ Δίρκῃ
Δελφίδα βοῦν ἱέρευσε θεοδμήτων ἐπὶ βωμῶν,
Παλλάδι καλὸν ἄγαλμα. κατερχομένου δὲ θυηλαῖς
Δίζυγες ἔνθα καὶ ἔνθα περιρραίνοντε κεραιαὶ
Οὐλοχύταις. ὁ δὲ γυμνὸν ἑλὼν παρὰ γείτονι μηρῷ
Φάσγανον Ἀσσυρίοιο παρήορον ἐκ τελαμῶνος,
Ἀκροτάτην τρίχα τάμνε ταυρείοιο καρήνου
Ἄρεϊ κωπήεντι. θεοκλύμενος δὲ κεραίης
Δραξάμενος μόσχοιο παλίντονον εἴρυσε δειρὴν,
Αὐχενίας τε τένοντας ἀπηλοίησε θυέστης
Ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι, καὶ αἱμαλέῳ βοὸς ὁλκῷ
Λάϊνος ὀγκαίης ἐρυθαίνετο βωμὸς Ἀθήνης.
Καὶ βόες κερόεντες ἀρασσομένοιο προσώπου
Πρηνὴς μόσχος ἔπιπτε. δαϊζομένης δὲ σιδήρῳ
Πλευρὰ διατμήξαντες ἐμιστύλλαντο μαχαίρῃ.
Καὶ βοέην τρηχεῖαν ἐγυμνώσαντο καλύπτρην
Ἐκταδίην. ὁ δὲ φαιδρὸν ἐπὶ χθονὶ φᾶρος ἑλίξας
Αὐτὸς ἄναξ πεπόνητο, καὶ εὐφυέων κρέα μηρῶν
Ὠμὰ διατμήξας, ἐκαλύψατο δίζυγι δημῷ,
Μιστύλλων κατὰ βαιόν. ἐπ' αἰθρεκινῇ δὲ τανύσσας
Σπλάγχνα σιδηρείοισι πεπαρμένα μακρὰ κορύμβοις
Εἴλυσεν ὀπτήσας ἁπαλῷ πυρί. μεσσοπαγῆ δὲ
Ἀκροπόρῳ στοιχηδὸν ἄγων πεπορημένα χαλκῷ,
Ἀνθοκόμου κατέθηκε χαμαιζήλοιο τραπέζης,
Δαιτρὸς ἐπασσυτέρους ὀβελοὺς ζείοντας ἀείρας,
Καὶ θυόεις ἑλέλικτο δι' ἠέρος ἀτμὸς ἀλήτης
Ἀσσυρίης λιβάνοιο. τελειομένης δὲ θυηλῆς
Δεῖπνον ἔην, καὶ Κάδμος ἑλὼν ἐπένειμεν ἑκάστῳ
Κεκριμένης ὀρέγων ἰσοελκέα μοῖραν ἐδωδῆς.
Δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης
Εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορηότι θυμῷ,
Οὐδὲ δρακοντοφόνων καμάτων τέλος ἔπλετο Κάδμῳ.

Libans cruorem Marti ſacrificia pugnæ
Purgans ſua membra à Dracone paſtam apud Dircen.
Delphicam bouem ſacrificauit Deo exſtructis in aris
Palladi pulcrum ſimulacrum. Sacrificantis vero ſacrificia
Duplicia hinc & inde circumſpargebantur cornua
Mola. Hic *vero nudum trahens a vicino femore*
Gladium Aſſyrio extenſum ex vaginâ
(Supremos villos exſecuit) extenſum roſtrũ habentis capitis
Marte capulato. Vates vero cornuti
Prehendens vituli reflexam detraxit cutem Mactatur bos. Thyeſtes.
Ceruicalesq́; tendines ab inuicem ſeparauit Thyeſtes
Vtrinq; ſecanti boum ſtimulo, & ſanguineo bouis tractu
Lapidea pharetratæ rubebat ara Dianæ, Bos in terram cadit.
Et bouino rigido ferro cornuto fronte
Pronus vitulus cecidit. cum dilaniaretur autem ferro
Latera ſecantes minutatim diuidebant gladio.
Et bouinum hirſutum denudabant tegumentum
Extenſum. Hic vero purum in terram veſtimentũ trahens
Ipſe rex laborabat, & copioſe creſcentium carnem femorũ
Cruda diſſecans operiebat duplici pinguedine
Diuidens parum. (In *carbone vero extendens)*
Inteſtina ferreis transfixa longa à ramis
Traxit aſſans molli igne. In medio obliqua vero
Acuto ordine ducens traiecta ferro
Floribus ornato depoſuit in humilem menſam,
Coquus continua verua feruentia attollens
Et odorifer voluebatur per aëra nidor errans
Aſſyrii thuris. perfecto autem ſacrificio
Conuiuium erat, & Cadmus ſumens diſtribuit cuiq; Conuiuiũ,
Diuiſi præbens æquilibrem partem cibi.
Conuiuarum vero Phalanges in bene circulata menſa
Conuiuii deponebant deſiderium ſatiato animo.
Neq; Dracones occidendi laborum finis erat Cadmo.

Sed

Sed poſt ſerpentem, poſt truculenta genera Gigantum,
Producens anteſignanis, & enſe pugnabat (cum) populo.
Barbaram metens ſpicam Martis. Propinquis vero
Irruebat Temmicenſibus. *Cum vocaſſet verò milites* Cadmus cum Temmicenſib. pugnat.
Varia multitudo venit circum habitantium auxiliatorum
Et geminis exercitibus contentio commiſit Bellonam
Pugnam procreans. Cum conuenirent verò tumultu Pugna Cadmi cū hoſtibus
Arcus incuruabatur, haſta vibrabatur, cõcutiebatur ſecu-
Et iaculum ſibilabat. In rotundo autem circulo (ris
Pulſatus molari lapide ſtridebat è corio bouis clypeus,
Et occiſorum fluebat ſanguis. Multus verò in fœcũda terrà
Semimortuus pronus vir volutabatur arena.
Et exercitus hoſtium ſupplex inclinabatur Cadmo. Cadmus victor.
Soluebatur verò bellum. Cruentum verò poſt fluxum pugnà
Cadmus turribus carentis fundamenta firmabat Thebæ. 50
Multi verò hinc & inde diuiſis (terræ) ventribus,
Sulci ſecabantur. Multifidarum verò viarum Thebas ædificat.
Fundamenta aſperos dentes habenti boum ſignabãtur ferro
Multi verò contrariorum ventorum quadriiugo mundo
Participatum (gramini menſurabantur vicus.
Et vrbs Aonia Tyriæ variegebatur artis
Pulcritudine lapidea, & operabatur alius poſt alium
Terram ſecanti acie ſecans verſi colorem petram,
Operarius Bœotia ſub rupe quam apud lucum Teumeſſus.
Teumeſſi *quercus habentis obſtetricabantur montes.* Helicon.
Quam Helicon germinauit, & quem peperit Cithæron. Cithærõ.
Et templa Deûm perfecit, & domos hominum Templa ædificat.
Circumſcribens regulis. In infractis verò ſaxis Thebarũ
Septem tranſitus habente porta circularem vrbem ſignans ſeptẽ portæ.
Cælum ſeptiZonum ſua imitabatur arte. Amphion
Futuram ciuibus Amphioni murum relinquens cithara
A turrib. extruente cithara conſtitutum. Cæleſtibus verò Thebas muro cingit.
Septem portas poſuit æqualibus numero erronibus.

Æqualem

Ἰσότυπον προτέρων μὲν ἐς ἑσπέριον κλίμα πήξας,
Ὀγκαίην ἐπίνευσε πύλην γλαυκώπιδι Μήνῃ,
Ἐκ βοὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ταυροφυὴς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,
Τριπλόον εἶδος ἔχουσα πέλει Τριτωνὶς Ἀθήνη.
Δεύτερον Ἑρμάωνι διαυγέϊ γείτονι Μήνης
Δῶκε γέρας πυλεῶνα. διαγράψας δὲ τετάρτην
Ἠλέκτρην Φαέθοντος ἐπώνυμον, ὅττι φανέντος
Σύγχροος Ἠλέκτρης ἀμαρύσσεται ὄρθριος αἴγλη
Ἠελίῳ πυρόεντι πύλην αἰτώπιον ἧψε
Μεσσατίην ἀνέθηκεν, ἐπεὶ μέσος ἐστὶ πλανήτων.
Πέμπτην δ' Ἀρεῖ δῶκε. τὸ τριτάτην Ἀφροδίτῃ
Ἀμφοτέρων ἑκάτερθεν, ὅπως Φαέθων μέσος εἴη,
Γείτονα θοῦρον Ἄρηα διατμήξων Ἀφροδίτης.
Ἕκτην Ζηνὸς ἄγαλμα φαεινοτέρῳ κάμε κόσμῳ,
Ὑψιφαῆ. πυμάτην δὲ Κρόνου λάχεν ἕβδομος ἀστήρ·
Τοῖον ἕδος ποίησε. καὶ ἱερὸν ἄστυ πολίσσας,
Αἰγυπτίης ἐκάλεσσεν ὁμώνυμον ἄστεϊ Θήβης,
Ποικίλον ἀσκήσας χθόνιον τύπον ἶσον Ὀλύμπῳ,
Ἀονίην δὲ θύγατρες ἀνεκρούσαντο χορείαις
Ἁρμονίης ὑμέναιον. ἐπ' εὐθαλάμῳ δὲ μελάθρῳ
Θρηικίης φθέγξαντο χορείποδες ὕμνα νύμφης.
Καὶ Παφίη νεόπυκτον ἐκόσμεε παστάδα Κάδμῳ
Παιδὸς ἑῆς μέλπουσα θεοκλήτους ὑμεναίους
Μήτηρ ἱμερόεσσα. πατὴρ δ' ἐπὶ χάρματι κούρης
Γυμνὸς ἄτερ κακέων ὠρχήσατο μείλιχος Ἄρης,
Δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπικλίνων Ἀφροδίτῃ,
Καὶ γαμίῃ σάλπιγγι μελίζετο θυμὸν ἐρώτων
Ἀντίτυπον σύριγγι· σιδηροφόρου δὲ καρήνου
Ἠθάδας εὐπολέμοιο λόφους ἀπεσείσατο χαίτης,
Μιτρώσας πλοκαμῖδας ἀναιμάκτοισι κορύμβοις,
Πλέξας κόσμον ἔρωτι· σὺν ἀθανάτοις δὲ χορεύων
Εἰς γάμον Ἁρμονίης Ἰσμήνιος ἤλυθεν Ἀπόλλων,

Æqualem ſigura primũ quidem in Heſperium clima ſigẽs Prima porta Lunæ.
Pharetratam diſtribuit portam caſios oculos habenti Lunæ.
Ex bonis mugitibus nomen ferentem, quod & ipſi
Taurinæ naturæ cornuta boum agitatrix Luna
Triplicem figuram habens ſit Tritonis *Minerua.*
Secundum Mercurio *ſplendenti vicino Lunæ* 2 porta Mercurio.
Dedit munus portam. Deſignans verò quartam Phaethōti.
Electram Phaethontis cognominem, quod apparente
Æqualis coloris Electræ reſplendeat rectius ſplendor
Soli flammanti portam oppoſitam auroræ
Mediam poſuit, quod medius ſit Planetarum, Media porta Soli.
Quintam vero Marti dedit, tradidit tertiam Veneri Quinta Marti.
Amborum vtrinq;, vt Phaethonti medius eſſet
Vicinum bellicoſum Martem *ſeparans a Venere* 3. Veneri. 6 Ioui.
Sextum Iouis ſimulacrum ſplendidiore fecit ornatu, 7 Saturno.
In ſublimi apparẽtẽ. Vltimã v Saturni accepit ſeptima ſtella.
(Tale ſimulacrum fecit) Et ſacram ciuitatem condens Thebæ in Bœotia à Thebis Aegyptiis dictæ
Aegyptiæ nominauit cognominem vrbi Thebarum.
Varium fabricans terreſtrem figuram æqualem cælo,
Aoniorum vero filiæ pulſabant choreis
Harmoniæ *nuptias. (In domo vero pulcros lectos habente* Harmoniç & Cadmi nuptiæ.
Thraciæ dicebant ſaltatrices nomen Nymphæ
Et Paphia recens factum ornabat thalamum Cadmo, Venus thalamum ornat.
Filiæ ſuæ canens à Deo vocatos Hymeneos
Mater deſiderabilis. Pater vero ob deſiderium filiæ Mars Diſceus ſaltat
Nudus ſine haſtis ſaltabat (tam) mitis Mars
Dextram ferro carentem inclinans ſuper Venerem,
Et nuptiali tuba canebat animum amorum Amori. Cũ immortalibus vero ſaltaus.
Contra ſonantem fiſtulæ. Ferriferi vero capitis
Conſuetas bene bellantis criſtas vibrabat capilli
Cingens capillos (non cruentis) corymbis Apollo Iſmenius ad nuptias venit.
Texens encomion amoris. Cum Diis *vero choreas agens*
Ad nuptias Harmoniæ Iſmenius *venit Apollo.*

Ἐπλατάγει κιθάρῃ φιλοτήσιον ὕμνον ἀράσσων·
Καὶ μέλος ὠρχήσαντο βιοσσόον ἐννέα Μοῦσαι·
Καὶ παλάμας ἐλέλιζε Πολύμνια μαῖα χορείης·
Μιμηλὴν δ᾽ ἐχάραξεν ἀναύδεος εἰκόνα φωνῆς
Φθεγγομένη παλάμῃσι σοφὸν τύπον ἔμφρονι σιγῇ,
Ὄμματα δινεύουσα. πολυστρέπτῳ δὲ πεδίλῳ
Ζωὴν χαριζομένη, θαλαμηπόλος ἵστατο νίκη,
Κάδμον ἀνευάζουσα Διὸς πρόμον· ἀμφὶ δὲ πάσαις
Παρθενίοις στομάτεσσι γαμήλιον ἔπλεκε μολπὴν,
Καὶ ποδὸς ἴχνος ἔλισσεν. ἐπ᾽ εὐκύκλῳ δὲ χορείῃ
Αἰδομένη πτερὰ πάλλε παρὰ πτερύγεσσιν Ἐρώτων.
Ἐκ δὲ πολυσπερέων δαΐδων ἰσοφεγγέος αἴγλης
Ἑσπερίης ἀνέτελλε φάος ψευδήμονος ἠοῦς,
Καὶ λιγυροῖς στομάτεσσι φιλοσκάρθμῳ παρὰ παστῷ
Παννύχιος ἔπλετο κῶμος ἀκοιμήτοιο χορείης
Μελπομένων· σπεύδων γὰρ ἐς ἀγχιτόκους ὑμεναίους
Ἤθαδα ῥάβδον ἔλειπεν, ἐπεὶ ταμίη πέλεν ὕπνου.
Καὶ Θήβη χορὸς ἦεν ὀλύμπιος. ἦν δὲ νοῆσαι
Κάδμον ὁμοῦ καὶ Ζῆνα μιῆς ψαύοντα τραπέζης,
Καὶ γαμίοις θαλάμοισι φέρων νυμφοστόλον Ὥρην,
Ἀρκτῴης ἀνέτελλε δράκων ὁμόφοιτος ἁμάξης,
Ἄγγελος ἐσσομένων, ὅτι συνώνυμος ἥλικι νύμφῃ
Ἐκ βροτέης ἤμελλεν ἔχειν ὀφιώδεα μορφὴν
Νυμφίος Ἁρμονίης. μακάρων δέ τις ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
Εἰς θαλάμους σπεύδοντα γέρας δωρήσατο Κάδμῳ,
Ζεὺς μὲν πάντα τέλεια. κασιγνήτην δὲ γεραίρων
Ἥρην πασιμέλουσαν, ἐπεὶ πέλεν Ἄρεϊ μήτηρ,
Ἵππιος ὤπασε δῶρα θαλάσσια κυανοχαίτης·
Ἑρμῆς σκῆπτρον ἔδωκεν, Ἄρης δόρυ, τόξον Ἀπόλλων,
Καὶ στέφανον κομόωντα λίθων ἐπρέχεϊ κόσμῳ
Ἁρμονίης Ἥφαιστος ἐπηώρησε καρήνῳ,
Χρυσείην κροτάφοισιν ἐπικρεμάσας ἀναδέσμην,
Καὶ θρόνον εὐλάϊγγα πόρε χρυσόθρονος Ἥρη,

Ἄρεα

Septem chordas habente cithara amabilem hymnū pulſans. Canit cithara
Et cantum pulſabant vitam ſeruantem nouem Muſæ: Muſæ nouem.
Et manus conuoluebat Polymnia mater choreæ:
Imitantem verò ſignabat mutæ imaginem vocis
Referens manibus ingenioſum typum prudentis ſilentio,
Oculos voluens Multum verſatili vero calceo
Ioui gratificans Thalami præſes aſtabat victoria
Cadmū laudās Iouis primariū bellatorē Circa v. thalamum Victoria.
Virgineis oribus nuptiale texebat carmen, Victoria canit & ſaltat.
Et pedis veſtigiū circūflectebat. In bene circulatā v. choreā
Verecunda pennas vibrauit circa alas amorum,
Ex vero varie ſparſarum tadarum collucente ſplendore
Veſpertina oriebatur lux falſa auroræ,
Et vocalibus oribus peragilem apud lectūm
Tota nocte durans erat comus non ceſſantis choreæ,
Canentium. Feſtinans enim ad ſomno carentes Hymenæos
Conſuetam virgam reliquit, cum præfecta eſſet ſomni.
Et Theba tripudium erat cœleſte. (Poterat autem intelligi)
Cadmum ſimul & Martem vnam tangentem menſam Iupiter commenſalis Cadmi.
Et nuptialibus thalamis ferens Nymphas ornantem Horam.
Arctoæ oriebatur Draco comes plauſtri
Nuncius futurorum, quod ſocius coætaneæ Nymphæ, Draco in cœlo exortus.
Ex mortali (ſortiturus eſſet) ſerpentinam formam.
Sponſus Harmoniæ. *Deorum vero quiſpiam alius poſt alium* Cadmus Draco futurus.
Ad thalamos feſtinanti munus dedit Cadmo.
Iupiter quidem omnia eximia. Sororem autem venerans Dii Cadmo dant munera.
Iunonem omnibus caram, cum eſſet Martis mater, (ptunus)
Equeſtris præbuit munera marina nigros crines habens (Ne-
Hermes *ſceptrum dedit, Mars haſtam, arcum Apollo,*
Et coronam comam nutrientem lapidum verſicolore ornatu Neptuni munus.
Harmoniæ Vulcanus eleuauit ſuper caput Vulcanus coronam dat.
Aureum temporibus appendens ornamentum, (Iuno.
Et ſellam bonis ſtructam lapidibus præbuit aureā ſede habēs

Ἄρεα κυδαίνουσα πολυφράδμων Ἀφροδίτη,
Χρύσεον ὅρμον ἔχουσα λίθων πολυδαίδαλον αἴγλην
Λευκὸν ἐρευθιόωντι συνήρμοσεν αὐχένι κούρης,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, ὅπερ καμε Κυπρογενείῃ
Τοξευτῆρος ἔρωτος ὅπως ἐπιήρανον εἴη.
Ἔλπετο γὰρ Κυθέρειαν ἀεὶ βαρύγουνος ἀκοίτης
Υἷα τεκεῖν σκάζοντα ποδῶν μίμημα τοκῆος.
Ἀλλὰ μάτην ἐδόκευε, καὶ ἀρτίπον υἷα νοήσας
Λαμπόμενον πτερύγεσσιν ὁμοίιον υἱέι Μαίης,
Ποικίλον ὅρμον ἔτευξεν, ὃς ἀστεροφεγγέι νώτῳ
Ὥς ὄφις ἦν ἑλικώδης ἔχων δέμας, εἶχε γὰρ αὐτὴ
Δίστομος ἀμφίσβαινα μέσῳ μηρύεται ὁλκῷ,
Ἴσον ἀποπτύουσα δύ᾽ ἀμφοτέροισι καρήνου,
Ἀμφελελιζομένη μελέων ἑτερόζυγι παλμῷ
Ἐς κεφαλὴν δὲ κάρηνον ἐφερπύζουσα συνάπτει,
Λοξῇ καμπύλα νῶτα περισκαίρουσα πορείῃ.
Ὣς ὄφις ποικίλος ὅρμος ἑλιγδὰ νῶτα τιταίνων,
Κάμπτετο κυρτωθεῖσαν ἔχων διδυμάονα δειρήν,
Ἀμφιλαφὴς φολίδεσσιν ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἱκάνων
Πλεκτὸς ὄφις δικάρηνος. ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ τέχνης
Χρύσεος ὁλκὸς ἰὼν ἐλελίζετο κύκλος ἀκαίνης·
Καί οἱ ἐλισσομένης κεφαλῆς πολυδινέϊ παλμῷ
Ψευδαλέον σύριγμα διήρυγεν αἰθέρι ἄνος,
Καὶ στομάτων ἑκάτερθεν, ὅπη τέλος, ὅθι καὶ ἀρχή.
Αἰετὸς ἦν χρύσειος ἅτε πλατὺν ἠέρα τέμνων,
Ὀρθὸς ἐχιδναίων διδύμων μεσσηγὺ καρήνων,
Ὑψιφανὴς πτερύγεσσι ταρσῶν ἑτερόζυγι κινῶν.
Τῇ μὲν ξανθὸς ἴασπις ἐπέτρεχε· τῇ δὲ σελήνης
Εἶχε λίθον πάλλευκον, ὃς εἰκέλοιο θεαίνης
Λειπομένης μινύθει, καὶ ἀέξεται, ὁππότε Μήνη
Ἀμφιφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀποστίλβουσα κεραίης
Ἠελίου γενετῆρος ἀμέλγεται αὐτόγονον πῦρ.
Ἄλλη μάραγδον εἶχε φαεσφόρον, ἣ χλοάειν αἴγλης

Martem ornans multum ſapiens Venus,
Aureum monile habentem lapidũ multũ variatũ ſplẽdorem Veneris munus.
Candidum rubenti applicauit ceruici puellæ
Vulcani (ingenioſum artificium) quod fecerat Veneri
Sagittarii amoris vt ſpectaculorum munus eſſet.
Timebat enim Venerem ſemper grauato genu maritus
Natum parere claudicantem pedibus imitamentum patris
Sed fruſtra viſus fuit, Et pedibus valantem filiũ cognoſcens
Lucentem alis ſimilem filio Maiæ. Vulcanus claudus.
Varium monile fecit, quod ſtellis lucente dorſo Monile.
Tãquam ſerpens erat, circulare habens corpus. Velut. n. ipſa Amphisbæna.
Duplicis oris amphiſbæna medio reuoluitur tractu
Aculeum exſpuens ex vtroq; capite
Circumuoluta membrorum alteriiuga vibratione.
(Ex capite verò in caput repens) complicat
Obliquo incurua dorſa circumſaliens tractu.
Sic hoc varium monile fracta dorſa tendens,
Flectebatur incuruatam habens geminam catenam
Copioſum ſquammis in vmbilicum medium veniens
Implexa ſerpens duo capita habens. Volumine verò artis
Aureus tracti voluebatur circulus ſerpentis.
Et ipſi voluti capitis multum agitato tremore
Falſum ſibilum emiſit ex ore,
Et ex oribus vtrinq; , vbi finis eſt & principium
Aquila erat aurea tanquam latum aera ſecans
Rectus ſerpentina gemina inter media capita Aquila in monili.
In ſublimi apparens alarum quatuor quadriiugo camo.
Hac quidem parte flauus Iaſpis incurrebat illa verò Luna Gemma Lunaris cum Luna creſcens & decreſcens.
Habuit lapidem totum candidum, qui bene cornuta Dea
Deficiente decreſcit, & augetur cum Luna,
Nuper apparens ſplendorem humidum refulgens cornu Luna lucẽ habet à Sole.
A Sole patre demulget per ſe natum ignem.
Alia pars vnionem habebat lucif... um, ob cuius ſplendorem

Γλαυκὸν ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης
Λαμπομένης. ἑτέρης δὲ μεσόμφαλος αἴθοπι κόσμῳ
Ἀστεροφαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν Ἰνδὸς Ἀχάτης.
Ἀλλήλαις δ' ἑκάτερθε συναπτομένων κεφαλάων
Χάσματα διστὰ δράκοντος ἀνεζεύγνυντο κορμιώων
Αἰετὸν ἀμφοτέροισι περιπλεχθέντα γενείοις
Σύμπλοκον ἔνθα καὶ ἔνθα. διαφαὲς δὲ προσώπου
Λυχνίδες ἑκόντιζον ὄμμασι σύμφυτον αἴγλην,
Ὀξὺ σέλας πέμπουσαι ὁμοίιον αἴθοπι λύχνῳ
Ἀπτομένῳ. κουφόων ἐλιθῶν ποτὶ νειόθι μέσσῃ
Γόνπες εἴλω. γλαυκῆς δὲ λίθου χλοάουσα Σμαράγδου
Δεξαμένη χρυσαλλὸν ὁμόζυγον εἴκελον ἀφρῷ
Εἶχε φαληριόωντα μελαινομένης τύπον ἅλμης.
Τῷ ἐνὶ δαίδαλα πάντα τετεύχατο, τῷ ἐνὶ πάντα
Χρυσοφαῆ μάρμαιρεν ἁλίτροφα πώεα λίμνης,
Οἷα περισκαίροντα. πολὺς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
Μεσοφανὴς ἐχόρευεν ὀπιζύων ἅλα δελφίς.
Ψευδαλέην δ' ἑλέλιξεν ἑὴν αὐτόσσυτον ὁλκόν.
Καὶ χορὸς ὀρνίθων ἐπρόχεος, ὃν τάχα φαίης
Ἱπταμένων πτερύγων ἀνεμώδεα δοῦπον ἀκούειν.
Οἷον ἐπεὶ Κυθέρεια γέρας δωρήσατο κούρῃ
Χρύσεον εὐλάιγγα περίδρομον αὐχένι κούρης·
Καὶ γαμίων ζευχθεῖσα πόθων ἰθυντῆρι κεστῷ
Ἁρμονίη πολύπαιδα γονὴν μαιώσατο κόλπῳ
Τικτομένην κατὰ βαιόν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ
Ἔγκυον ὄγκον ἔλυσε θυγατρογόνου Δαναοῖο,
Τετράκις ἔνθα κύκλα διαπλήσασα Σελήνης·
Πρώτη δ' Αὐτονόη γονίμων ἀνεπήλατο κόλπων
Μητρὸς ἐννεάμηνον ἀναπτύξασα λοχείην
Πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ὁμογνήτῳ δὲ γενέθλῃ
Καλλιφυὴς Ἀθάμαντος ἀέξατο σύγγαμος Ἰνὼ
Μητὴρ δισσοτόκος. τετράτη δ' ἀνέτελλεν Ἀγαυή,
Ἥ ποτε νυμφευθεῖσα Γιγαντείοις ὑμεναίοις

Σίκελον

Cæruleus rubri reſplendet fluctus maris
Lucentis. Alterius vero vmbil cus ignito ornatu
Tenuiter apparens ſplendorem humidum expuebat Indus Achates
Inuicem vero vtrinq; coniunctis capitibus (Achatus. Indicus.
Hiatus bini Draconis pandebantur capitum
Aquilam vtriſq; concludentes maxillis
Complicatum hinc & hinc. Per lucidam vero frontem
Lychnites gemma iaculabatur in oculis congenitū ſplendorē
Acutum fulgorem mittentem ſimilem ardenti Lychno Lychnitis gemma.
Ac cenſo. Comatus verò gemmarum multiformi figura
Pontus erat. Cærulea vero lapis viridis Smaragdi Smaragd⁹.
Accipiens cryſtallum coniugem ſimilem ſpumæ Cryſtallus.
Habuit ſpumoſam nigricantis imaginem maris.
Quo in varia omnia fabricata erant, quo in omnia
Aurei apparentes ſplendebant in mari nutriti greges littoris,
Tanquā circumſaltantes. Multus v. aliquis humidus viator
In medio apparens ſaltabat eradens mare Delphin, Monile
Fictam vero voluit ſuam per ſe incitatam caudam. monſtris
Et chorus auium diuerſicolor, quem penè dixeris marinis de pictis orna
Volantium pennarum ventoſum ſonitum audire. tum.
Quale poſtquam Venus munus dediſſet puellæ Aues in monili de
Aureum gemmis ornatum ſublatum ceruici puellæ: pictæ.
Et nuptialium coniuncta amorum directore ceſto
Harmonia multorum puerorum prole obſtetricabatur ſinu Harmonia fœcunda.
Generatam paulo poſt. Alterne verò partu Eius filiæ.
Grauidum onus ſoluit filiam generantis Danai
Quater diuinos circulos implens Luna. Authonoe
Prima vero Authonoë fœcundis reſiliebat in ſinu prima Harmoniæ &
Matris nouem menſium aperiens partum Cadmi fi-
Primum generatis partibus: conſanguineā vero generatione lia.
Pulcra Athamantis creuit coniux Ino Ino Athamantis v-
Mater duplicis partus. Tertia verò oriebatur Agaue, xor. Agaue E-
Quæ olim nupta Giganteis Hymenæis chioni nu-

 Similem pta.

Εἴκελον ᾗα λόχευσεν ὁδοὺς φυτῷ παρακοίτη,
Καὶ Χαρίτων ἴνδαλμα περιβλήτοιο προσώπου
Ζωὴν φυλασσομένη Σεμέλης βλάστησε τετάρτη
Θυγατέρων. μούνη δὲ καὶ ὁπλοτέρη περ ἐοῦσα
Δῶκεν ἀνικήτοιο φύσις πρεσβήϊα μορφῆς·
Ἄρσενα δ' ὀψιτέλεστον ὁμόζυγα θήλει φύτλῃ
Ἁρμονίη υἱὸν ᾗα γεγηθότι γείνατο Κάδμῳ
Ἀονίης πολύδωρον ἑὼς φόρον ἀστέρα πάτρης,
Ὁπλότερον Σεμέλης ἐσόδει νέος· ὃν παρὰ Θήβαις
Σκῆπτρα λαβὼν ἀθέμιστος ἄναξ ἀπενόσφισε Πενθεύς.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε γέρων χρόνος ἐγγὺς τελέσσαι.
Κεκριμένας δὲ θύγατρας ἐπεκλήρωσεν ἀκοίταις
Κάδμος ἀμοιβαίοιο γάμου τετράζυγι παστῷ·
Καὶ λέχος ἄλλο μετ' ἄλλο συνήρμοσε. δωροφόρος γὰρ
Πρῶτος Ἀρισταῖος νόμιος καὶ ἐπώνυμος ἀγρεύς,
Αἷμα φέρων Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης
Αὐτονόην ζυγίων ἀρότων νυμφεύσατο θεσμῷ.
Οὐ μὲν Ἀμυθείδης πολυφερβέος ἴδμονα τέχνης
Γαμβρὸν ἔχειν ἀπέειπε βιοσσόον υἷα Φοίβου.
Ἀλλὰ διιπετέων ἀνέμων ζωαρκέσιν αὔραις
Λοίγιον εὐνήσαντα πυρώπιδος ἀστέρα μαίρης,
Παῖδα συνεκλήϊσσε πελασσινόῳ παρακοίτῃ,
Καὶ γάμος ἦν πολύολβος, ἐπεὶ γάμος ἄζυγι κούρῃ
Δῶκε βόας, πόρεν αἶγας, ὀείθρον ὤπασε ποίμνην·
Καὶ πολὺς ἀχθοφόρῳ βεβαρημένος ἰχνὸς ἀνάγκῃ
Φόρτον ἐλαιήεντος ἐκούφισεν ἀμφιφορῆος,
Ἕδνα γάμων. πολλὴν δὲ σοφῆς ἐκίμασσε μελίσσης
Δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης·
Κεῖνος ἀνὴρ προθέεσκεν ὀείδρομος ἅλματι ταρσῶν
Εὗρε φιλοσκοπέλοιο πόνον κεμαδοσσόον ἄγρης,
Πῶς νοερῷ μυκτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης
Θηρὸς ἀσημάντοιο κύων μαντεύεται ὀδμήν,
Ὄρθια ὀξυκέλευθον ἐπὶ δρόμον ἴχνια τείνων·

Καὶ

Similem filium peperit ex dentibus nato coniugi
Et Charitum ſimulacrum amorem iaculantis frontis.
Ioui ſeruata Semeles germinauit quarta Semele Iouis quarta filia.
Filiarum, Soli vero & iuniori licet exiſtenti
Dedit inſuperabilis natura honoraria forma,
Maſculũ vero tarde factũ cõparem fœmineæ generationi Semele pulcerrima.
Harmonia nouum filium lætanti generauit Cadmo,
Aoniæ Polydorum luciferum aſtrum patriæ, Polydorus Cadmi & Harmonię filius.
Iuniorem Semelæ roſæ ſimili, quem apud Thebas
Sceptra accipiens iniurius rex ſeparauit Pentheus Pentheus Polydori regno priuauit.
Et illa quidem, vt voluit antiquum tempus ſero perficere.
Adultiores vero filias obſignauit maritis
Cadmus alternarum nuptiarum quadriiugo thalamo Nuptiæ filiarũ Cadmi
Et lectum alium poſt alium ordinauit. Munera ferens enim
Primus Ariſtæus paſcualis & eiuſdem nominis venator
Sanguis ſapientis Phœbi & dextræ Cyrenes Ariſtæus Phœbi & Cyrenes filius
Autonoen coniugiorum aratorum nuptam dedit lege.
Non quidem Agenorides multos paſcentis peritum artis Autonoe Ariſtæum nuptat.
Generum habere recuſauit vitam ſeruantẽ filium Phœbi.
Sed peruolantium ventorum vitalibus auris Ariſtæus quatuor ventorum pater.
Peſtilentem ſopienti ignitæ aſtrum caniculæ,
Puerum incluſit ſolertem apud coniugem,
Et nuptiæ erãt admodũ felices poſt quã nuptiæ nõ iũctæ puellæ
Dedit boues, præbuit capellas, & in montib. paſtũ dedit gregẽ.
Et multa ponderifera grauatus baiulus neceßitate
Onus oliuifera eleuauit amphora,
Munera nuptiarum. Multam vero ſoiertis geſtauit apis
Varium partum multa foramina habentis fatura. Ariſtæus venationẽ inuenit. Mel.
Ille vir primus in monte currens ſaltu plantarum
Inuenit *ſcopulos amãtis laborem ceruos agitantẽ venationis*
Quomodo ſolertibus naribus ad imas partes montis facũdæ Odora canũ vis.
Feræ incerta canis præſagiat odorem, (*ſyluæ*
Rectas velocinium in curſum aures intendens

Et

Καὶ δολίης δεδάηκε πολύπλοκα δίκτυα τέχνης·
Καὶ σταλίκων τύπον ὀρθόν. ὑπὲρ ψαμάθοιο δὲ θηρῶν
Ταρσίον ἀτρέπτῳ κεχαραγμένων ἴχνος ἀρούρῃ·
Καὶ ποσὶν ἀνδρομέδας θηρήτορα φῶτα διδάξας,
Ἄγχι τὸν ἀΐσσοντα κυνοσσόον εἰς δρόμον ἄγρης,
Πέπλα φαεινομένης ὑπὲρ γουνίδος ἄχρι φορῆσαι.
Μήποτε θηρητῆρος ἐπειγομένη ποδὸς ὁρμὴ
Ἀμφ' αἰάσσειεν ἐρεζόμενα καθειμένοιο χιτῶνες.
Κεῖνος ἀνὴρ ἐνόησε πολυτρήτων σίχα σίμβλων.
Πλαζομένης δ' ἔσκεπεν ἐρημάδος ἔργα μελίσσης·
Ἥτις ἔσω λειμῶνος ἀπ' ἄνθεος ἄνθος ἀμείβει
Εἰς φυτὸν ἀγλαόκαρπον. ἐφιπταμένη δὲ κορύμβοις
Χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἀμέλγεται ἄκρον ἐέρσης,
Καὶ λινέαις ἀψῖσι πολυπλέκτοιο χιτῶνος
Γυῖα περισφίγξας ὀνύχων ἄπο μέχρι κομάων.
Καὶ δολίῳ πνιγόεντι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ
Σιμβλίῳ ὀρμαίνων· ὑπ' ἠνεμίων δὲ κινάστων
Γυρὸν ἀπειλητῆρα φιλοσμήνοιο μελίσσης
Δίζυγα χαλκὸν ἄειρεν. ὑπωροφίη δὲ λοχείη
Βομβηδὸν κλονέοντα ἀσιγήτοιο κυδοιμοῦ
Χειρὶ πολυκροτάλῳ διδυμάονα δοῦπον ἀράσσων,
Θελκτὰ κοιμωμένης ἐφυλάσσετο κέντρα μελίσσης·
Καὶ θαλαμῶν κηροῖο πολυγλώχινα καὶ ὑπέρῳ
Ἔκλυσεν αἰόλα δῶρα μελισταγέος τοκετοῖο·
Πρῶτον ἐΰερα θάμισμος ἀλείφατος εὗρεν ἐέρσης
Καρπόν, ὅτι βρίθοντι ταμὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ
Πίονας ὑγροπόνοιο γονὰς ἔθλιψεν ἐλαίης·
Καὶ σκιερῆς πολύδενδρον ὑπὸ κλέτας εὔβοτον ὕλης
Εἰς ἕλος, εἰς λειμῶνα φέρων ἐδίδαξε βοτῆρας,
Ἠελίου φαίνοντος ἐς ἑσπέριον ἄχρι νομεύειν.
Πλαζομένων δ' ἀκιχήτων ἀπειθέα φοιτάδι χηλῇ
Ἑσπομένων βραδὺν οἶμον ὀπισθοπόρων σίχα μήλων,
Εἰς νομὸν αἰθομόεντα μὴ ξυνιῶσι κελεύθῳ,

Αἶγα

Et doloſa didicit multum implexa retia artis
Et furcularum formam rectam. ſuper arena verò ferarum
Matutinum immutabilis ſignatum veſtigium in terra.
Et pedibus calceamenta curſoria venatorē hominem docens
Retineri impoſſibilem incitatū, canes agitantem in curſum
Vela apparentia ad genua vſq; ferre. (venationis
Ne quando venatoris incitatis pedis impetus
Statim retraheretur detracta veſte.
Ille vir norat multa foramina habentium ordines fauorum. Ariſtæus vſum mellis inuenit.
Errantis verò ſtatuit in deſertis locis vagantis opera apis
Quæ in pratis a flore florem pererrat
In herbā præclaros fructus habentē. Inuolans verò in ſum-
Labellis ſummis emulget ſummitatem roris, (mitatem
Et lineis curuaturis multum implexa veſtis Apiarii veſtis & ars.
Membra conſtringens vnguibus ab vſq; ad comas
Et doloſo ſuffocante ignis artificiali fumo Fumus apes ſuffocat.
Nocentem mitiganit Vento expoſitam verò vibrans
Facem interminantem amanti fauos api
Biiugum ferrum ſuſtulit. Domeſtico verò partu
Cum bombo tumultuoſi non taciturni tumultus
Manu multum crepitante duplicem ſonitum pulſans Strepitu apes compeſcuntur.
Horribiles armatæ euitabat aculeos apis.
Et praeſecans ceræ multa foramina habentis operculi)
Exemit varia munera melle ſtillantis partus.
Primum bonas guttas habentis vnguenti inuenit roris, Ariſtæus primus oleum inuenit.
Fructum.quando grauante ſecans molari lapide
Pingues humidum gignentis partus contriuit oliuæ.
Et vmbroſa multas arbores habētē ſub colle boni paſcui ſylua
In palum, in pratum ferens docuit paſtores
Sole lucente ad veſperam vſq; paſcere. (vngula
Errantium vero non cōprehenſibilē immorigeram vaganti
Sequentium tardam viam retrogradarum ordines ouium Ariſtæus paſtor ouium.
In pratum floridum vna coniunxit ſemita.

Caprum

Αἶγα βαλὼν προκέλευθον ὁμοζύγοιο ποθείης.
Καὶ νομίην ἐνόησεν ὀρειάδα Πανὸς ἀοιδήν.
Καὶ πυρὶ σειριάοντα κατεύνασεν ἀστέρα μαίρης·
Καὶ Διὸς ἰκμαίοιο θυώδεα βωμὸν ἀνάψας,
Αἵματι ταυρείῳ γλυκερὴν ἐπεχεύατο λοιβήν,
Ποικίλα φορβαλέης ἐπιδώμια δῶρα μελίσσης,
Πλήσας ἁβρὰ κύπελλα μελικράτου κυκεῶνος
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἤκουσε· καὶ υἱέος εἵνεκα γεραίρων,
Πέμψεν ἀλεξικάκων ἀνέμων ἀντίτυπον αὔρην,
Σείριον αἰθαλόεντος ἀνασέλλων πυρετοῖο·
Εἰσέτι νῦν κήρυκες Ἀρισταίοιο θυηλῆς
Γαῖαν ἀναψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι·
Ὁππότε ποικιλόβοτρυς ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη.
Τὸν μὲν ἔρως πόμπευεν ἐς Ἀονίης ὑμεναίους
Φοίβου Κήϊον υἷα. βοοσσόου δὲ θυηλῆς
Πᾶσα πόλις στεφθεῖσα, καὶ ἰθυτμῆτες ἀγυιαὶ
Ὀρχηθμῷ μεμέλοντο· παρὰ προπύλαια δὲ παστοῦ
Εἰλιπόδην ὑμέναιον ἀνεκρούσαντο πολῖται·
Καὶ μέλος ἱμερόφωνον ἀνεκρούσαντο γυναῖκες,
Καὶ γαμίην σύριγγι συνέκλαγον Ἄονες αὐλοί,
Ἔνθεν Ἀρισταίοιο καὶ Αὐτονόης ἀπὸ λέκτρων
Ἀκταίων ἀνέτελλε. φιλοσκοπέλῳ δὲ μενοινῇ
Ἀγρέος αἷμα φέρων ἀπεμάξατο πάτριον ἄγρην,
Ἀρτέμιδος θεράπων ὀρεσίδρομος· οὐ νέμεσις δὲ
Δύσμορον Ἀκταίωνα μαθεῖν μελεδήματα θήρης
Υἱωνὸν γεγαῶτα λεοντοφόνοιο Κυρήνης.
Οὔ ποτέ μιν φύγεν ἄρκτος ὀρεστιάς, οὐδέ μιν αὐτῆς
Λοίγιον ἐπτοίησε λεχωίδος ὄμμα λεαίνης.
Πολλάκι δ' ὑψιπόδων ἐπιθρώσκοντα δοκεύων
Πάρδαλιν ἐφρήνιζεν. ἀεὶ δέ μιν ὑψόθι λόχμης
Ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐδέρκετο μηλονόμος Πάν,
Ὠκείης ἐλάφοιο παραιθύσσοντα πορείην·
Ἀλλά οἱ οὐ χραίσμησε ποδῶν δρόμος, οὐδὲ φαρέτρη

Ἤρκεσεν,

Caprum percutiens ducem prauium concordis itineris Dux gregis caper.
Et paſtoralem nouit montanam Panis cantilenam.
Et igne caput inflammatione lædens ſopiuit aſtrum canicula Sirius capu lædens
Et Iouis humidi fragrans ſacrificiis altare tangens
Sanguine taurino dulce ſuperfudit libamen,
Varia vagantis altari impoſita munera apis Ariſtæus mel ſacrificat.
Implens venuſta pocula melle permixti Cyceonis.
Iupiter vero pater audiit, & filii filium venerans
Miſit mala propulſantium ventorum contrariam auram
Sirium ardentis remittens febris
Donec iam nunciæ Ariſtæi ſacrificii Venti Eteſii mitigāt caniculam
Terram refrigerant Eteſiæ ex Ioue auræ.
Quando varias vuas ferens augetur vinifer auctumnus
Hunc quidem amor deducebat in Aonios Hymenæos
Phœbi Ceium filium. Boue ſignato vero ſacrificio
Omnis vrbs coronata & recte ſecti vici
Saltatui curioſe intenti erant. In veſtibulo autem thalami
Curuantem pedes Hymenæum præludebant ciues. Ciues in nuptiis lætantur.
Et cantum vocem deſiderabile habentē præludebāt mulieres
Et nuptiali fiſtulā conſonabant Aoniæ tibiæ
Ex quibus Ariſtæi & Autonoes thalamis Actæon Ariſtæi & Autonoes filius.
Actæon ortus eſt. Scopulis gaudente vero curâ
Venatoris ſanguinem ferens imitat⁹ eſt paternā venationē
Dianæ famulus in montibus currens. Non Nemeſis autem
Infelicem Actæonem addiſcere, ærumnas venationis Actæon venator.
Nepotem factum leones occidentis Cyrenes.
Nunquam ipſum effugit vrſa, montana neq; ipſum ipſius
Truculentus perterrefecit fœta oculus leænæ.
Sæpe vero altiuolantem irruentem cernens
Pantheram præcipitauit. Semper vero ipſum ſuper luco
Oculis admirabundis intuebatur ouium paſtor Pan Pan. Actæon velociſſimus
Velocis cerui præterruentem in fugam.
Verum ipſi non profuit pedum curſus: neq; pharetra

(*Ipſum*

Ἤρκεσεν, οὐ βελέων σκοπὸς ὄρθιος, οὐ δόλος ἄγρης·
Ἀλλά μιν ὤλεσε θῆρα κυνοσπάδα νεβρὸν ἀλήτην
Ἰνδάλμῳ μετὰ δῆθεν ἔπι πλείονα κοσδιμοῦ.
Εὖτε τανυπρέμνοιο καθήμενος ὑψόθι φηγοῦ,
Λουομένης ὀπίπευεν ὅλον δέμας Ἰοχεαίρης.
Θηητὴρ δ' ἀκόρητος ἀθηήτοιο θεαίνης
Ἀγνὸν ἀνυμφεύτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης
Ἀγχιφανής. καὶ τὸν μὲν ἀνείμονος εἶδος ἀνάσσης
Ὄμματι μειλιχίῳ δεδοκημένον, ὄμματι λοξῷ
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ἀπὸ πετρόθεν ἴδε καὶ νύμφη,
Ταρβαλέη δ' ὀλόλυξεν. ἐπεὶ δ' ἤγγειλεν ἀνάσσῃ
Ἀνδρὸς ἐρωμανέος θράσος ἄγγελον. ἡμιφανὴς δὲ
Ἄρτεμις ἁρπάξασα σὺν εἵματι κυκλάδα μίτρην,
Παρθενίῳ ζωστῆρι σαόφρονας ἔσκεπε μαζούς.
Καὶ διεροῖς μελέεσσιν ἔσω δύνουσα ῥεέθρων,
Αἰδομένη κατὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε κούρη·
Ἀκταίων βαρύποτμε σὺ μὲν λίπες αὐτίκα μορφὴν
Ἀνδρομέην. πισύρων δὲ ποδῶν ἐδιχάζετο χηλή,
Καὶ γένυαι γναθμοῖσιν ἐμηκύνοντο παρειαί,
Κνῆμαι ἐλεπτύνοντο, καὶ ἀγκύλα διὰ μετώπων,
Φύετο μακρὰ κόρυμβα τανυπτόρθοιο κεραίης,
Καὶ στικτοῖς μελέεσσι νόθη ποικίλλετο μορφή,
Καὶ λάσιον δέμας εἶχεν. ἀελλήεντι δὲ νεβρῷ
Ἰσοῦτο μοῦνος ἔην νόος ἔμπεδος· ὠκυπόρῳ δὲ
Ἔτρεχεν ἀξείνοιο δι' οὔρεος ἅμματι χηλῆς
Θηρητὴρ τρομέων θηρήτορας. ἀλλοφυῆ δὲ
Οὐκέτι τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες μάθον. ἀχνυμένης γὰρ
Νεύμασιν ἀτρέπτοισι βαρυφρονος Ἰοχεαίρης
Φοιτάδος οἰστρήεντι μεμηνότες ἄσθματι λύσσης.
Νεβροφόνον δὲ χάραξαν ὁμόζυγον ἐσμὸν ὀδόντων,
Ψευδομένης τ' ἐλάφοιο παραπλαγχθέντες ὀπωπῆς
Στικτὸν ἐθοινήσαντο νόθον δέμας ἄφρονι λύσσῃ·
Καὶ θεὸς ἀλλονοῆσι, κύνας βραδέεσσι γενείοις;

Ἔμπνοον

(Ipſum iuuit,) non telorũ ſcopus rectus, non dolus venationis:
Sed ipſum perdidit fatũ a canibus diſcerptũ ceruũ errantẽ Actæon ceruus à canibus laceratus.
Indicam poſt pugnam adhuc ſpirantem tumultus.
Cum ram. s latè extendente ſedens ſuper fago
Lauantis vidit totum corpus telis delectantis Dianæ.
Spectator vero inſatiabilis, non videnda Deæ
Sanctum innuptæ corpus oculis menſurauit virginis Actæon Dianam nudam vidit.
Vicinior factus. Et illum quidem nuda imaginem regina
Oculo fatali videntem, oculo obliquo,
Naias ſine vitta è longinquo vidit Nympha,
Attonita verò vociferata eſt, ſuæ vero annunciauit reginæ Naias prodit Actæonem.
Viri amore inſanientis audaciam ferã. Semiapparens vero
Diana rapiens cum veſte circularem mitram,
Virginali cingulo verecundas abſcondit mammas.
Et humidis membris intus ſe mergens in fluctus
Verecunda paullulum totum corpus abſcondit puella.
Actæon infelix, te quidem deſeruit ſtatim forma
Humana. quatuor verò pedum diuiſa eſt vngula Actæon in ceruum mutatus.
Et oblonga maxillis producebantur genæ,
Tibiæ extenuabantur, & curua bina frontis (cornuum,
Producebantur longa ſummitates extenſos ramos habentiũ
Et punctis diſtinctis mēbris adulterina variabatur forma,
Et hirſutũ corpus habuit. Velociſſimo a. inſtar pcellæ ceruo
Adhuc ſola fuit mens firma. Velocigrado verò Mentis bona eripi nequeunt.
Currebat in hoſpitalem per montem ſaltu vngula
Venator trepidans venatores. Aliter verò formatum Venator venatorē fugit.
Non amplius priorem regem canes nouerunt. Indignãtis. n.
(Imperiis immutabilibus) grauiter adfecta Dianæ
Vagantis furioſo inſani anhelitu rabiei. Furioſi canes.
Ceruos occidente v acuebãt coniunctã multitudinẽ dentiũ, Dentes acuunt.
Falſiq, cerui ſeducti frontis
(Punctis diſtinctum) deuorabãt falſum corpus inſanâ rabie Canes Actæona deuorant.
Et Dea aliud agitauit, (vt) canes tardis maxillis

Virum

Ἔμπνοον Ἀκταίωνα κεκασμένον ἔμφρονι θυμῷ
Δαρδάπτειν κατὰ βαιὸν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ
Ὀξυτέραις ὀδύνῃσιν. ὑπὸ βροτέῃ δὲ μενοινῇ
Πότμον ἑὸν στονάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
Ὄλβιε Τειρεσία, σὺ γὰρ ἔδρακες ἐκτὸς ὀλέθρου
Γυμνὴν ἀχνυμένης οἰκτίρμονος εἶδος Ἀθήνης.
Οὐ θάνες, οὐκ ἐλάφοιο δέμας λάχες, οὐδὲ μετώπῳ
Ὑμετέρῳ προβλῆτες ἐπηέρθησαν κεραῖαι,
Ζωὸς σῶν βλεφάρων ὀλέσας φάος, ὑμετέρων δὲ
Ὀφθαλμῶν ἀμάρυγμα νέῳ μετέθηκεν Ἀθήνη.
Χώεται ἰοχέαιρα κακώτερα Τριτογενείης.
Αἴθε μοι ἄλγος ὄπασσεν ὁμοίιον, αἴθε καὶ αὐτὴ
Ὄμμασιν ἡμετέροισιν ἐπήγαγεν ὥσπερ Ἀθήνη.
Αἴθε νέον μετάμειψεν ἀπὸ δέμας· ἀλλοφυὴς γὰρ
Μορφὴ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἦτορ ἀέξω.
Σφωιτέρῳ ποτὲ θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ,
Ἀφραδέες ζώουσι καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν,
Μοῦνος ἐγὼ μετέπω πινυτὸν νόον, ὀλλύμενος δὲ
Δάκρυσι θηλείοισιν ἐχέφρονα δάκρυα λείβω.
Ἀγρέσιοι ἄρτι γένεσθε κύνες πλέον, ὁππότε πᾶσαν
Ἅλμασι λυσσήεντι καταπαστεύεσθε λεόντων.
Αἴλινον Ἀκταίωνι φίλαι φθέγξασθε κολῶναι.
Ναὶ λίσσομαι. ναὶ θῆρες ὁμοίιοι. εἰπὲ Κιθαιρὼν,
Αὐδήεις, τάπερ εἶδες, Ἀρισταίῳ δὲ τοκῆι
Δάκρυσι πετραίοισιν ἐμὴν ἀγόρευε τελευτὴν,
Καὶ κύνας λυσσηθέντας ἀφειδέας. ὤμοι ἀνάγκης,
Αὐτὸς ἐμῆς παλάμῃσιν ἐμοὺς ἔθρεψα φονῆας.
Αἴθε λέων με δάμασσεν ὀρείδρομος. αἴθε με σύρων
Πόρδαλις αἰολόνωτος ἀνέχασεν. αἴθε με πικρῆς
Ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν ἀφειδέσι λυσσάδες ἄρκτοι
Νεβροφανῆ χρωτοῖσιν ἐδαιτρεύσαντο γενείοις.
Μὴ δὲ κύνες με δάμασσαν ὁμήθεες. οὐκ ἔτι μορφὴν,
Οὐκ ἔτι γιγνώσκουσιν ἐμὴν ἑτερόθροον ἠχώ.

Ἠμιφα-

Virum Actaeonem praditum ſapienti animo
Lacerarent lente, vt mentem magis vulneraret
Acutioribus doloribus. Sub mortali vero ſollicitudine
Fatum ſuum ingemiſcens querula frendebat voce:
O felix Tyreſia, *tu enim vidiſti (ſine tuo exitio)*
Nudam recuſantis miſericordis imaginem Mineruæ
Non mortuus es, non cerui corpus ſortitus es, neq. fronti
Veſtro prominentia ſublimata ſunt cornua
Viuus tuorum oculorum perdidiſti lucem, veſtrorum vero
Oculorum fulgorem ad mentem tranſtulit Minerua.
I*raſcitur Diana peius quam Minerua*
Vtinam mihi dolorem præbuiſſet conſimilem, vtinã & ipſa
Oculis noſtris irruiſſet, velut Minerua.
Vtinam mentẽ permutaſſet, vt corpus. Alterius naturæ enim
Forma feræ me habet, & viri (mentem plene obtineo)
Noſtro tandem feræ ingemiſcunt exitio.
Imprudentes viuunt, & non ſentiunt mortem.
Solus ego obtineo ſapientem mentem. Moriens vero
Lacrumis ferinis prudentes lacrumas libo.
T*ruculenti iam euaditis canes magis, Nunquã (in) tantum*
Saltu furioſo irruiſtis (in) Leones.
Lugubrem cantum Actaeoni amici dicite colles.
Certe obteſtor. certe feræ ſimilis. Dic Cithæron
Autonoa, quæ videris. Ariſtæo vero patri
Lacrumis ſaxeis meam dic mortem,
E*t canes furioſos non parcentes. Hei mihi! (quale fatum)!*
Ipſe meis manibus meos nutriui occiſores
Vtinã leo me domaſſet in montibus currens! vtinã me trahẽs
Panthera variũ dorſum habens diſcerpſiſſet! vtinã me duris
Solidi vnguibus non parcentibus rabioſi vrſi
Ceruum apparentem horribilibus deuoraſſent maxillis
Non antẽ canes me domaſſent familiares. No amplius formã
Non amplius cognoſcunt meam aliter ſonantem vocem.

Actæonis lamentatio Tireſias cæcus quod Palladem nudam vidiſſet.

Miſerabilis Actæonis lamentatio. Multiſuis deuorantur.

L *Semi-*

Ἡμιφανὴς τάδ' ἔλεξε, καὶ οὐκ ἀΐοντα λιτάων
Θηρείῃ κύνα μάρτυν ἐλίσσετο πενθάδι φωνῇ.
Μύθοις μὲν προέηκεν ἐχέφρονας. αὐτὴ δὲ φωνῆς
Ἀνδρομέης κελάδησεν ἀσημάντου θροὸς ἠχοῦς.
Ἤδη δ' αὐτοδίδακτος ὀρεστιὰς ἵπτατο φήμη,
Αὐτονόη βοόωσα κυνοσπάδα παιδὸς ἀνάγκην.
Οὐ μὲν ὅπως ἐλάφοιο δασύτριχα δύσατο μορφήν,
Ἀλλ' ὅτι μοῦνον ὄλωλε. φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Νήλιπος ἀκρήδεμνος ἱμάσσετο πένθεϊ μήτηρ,
Καὶ πλοκάμους ἐδάϊξε. νόθον δ' ἔρρηξε χιτῶνα·
Γειθαλέοις δ' ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς,
Αἵματι φοινίξασα. κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
Παιδοκόμον ἐρύθηνε φερέσβιον ἄντυγα μαζῶν,
Μνησαμένη τοκετοῖο. φιλοθρήνου δὲ προσώπου
Δάκρυσιν ἀενάοισιν ἐλούσατο φάρεα νύμφη.
Καὶ κύνες Ἀκταίωνος ἀπὸ σκοπέλοιο μολόντες,
Μῦθον ἐπιστώσαντο δυσάγγελον· οἰθεὺς γὰρ
Δάκρυσι σιγαλέοισιν ἐμαντεύοντο τελευτήν.
Μυρομένους δ' ὁρόωσα πολὺ πλέον ἔστενε μήτηρ,
Καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα γέρων ἀπεκείρατο Κάδμος.
Ἁρμονίη δ' ἰάχησε. φιλοκλαύτων δὲ γυναικῶν
Συμφερτὴ βαρύδουπος ὅλον δόμον ἔβρεχεν ἠχώ.
Αὐτονόη δ' ὁμόφοιτος Ἀρισταίῳ παρακοίτῃ
Ἤϊε μαστεύουσα πολύπλανα λείψανα νεκροῦ.
Εἶδε, καὶ οὐ γίνωσκεν ἑὸν γόνον, ἔδρακε μορφὴν
Δαιδαλέην ἐλάφοιο· καὶ οὐκ ἴδεν ἀνδρὸς ὀπωπήν.
Πολλάκι δ' ἀγνώστοιο παρέστιχεν ὀστέα νεβροῦ
Ἐν χθονὶ κεκλιμένοιο, καὶ οὐ μάθεν· ὀλλυμένου γὰρ
Παιδὸς ἑοῦ δοκέεσκεν ἰδεῖν βροτοειδέα μορφήν.
Δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι· ἀλλοφυῆ γὰρ
Λείψανα παιδὸς ὄπωπεν· ἀτεκμάρτου δὲ προσώπου
Γαμφηλὰς ὀνόησε, καὶ οὐκ ἴδε κύκλον ὀπωπῆς·
Καὶ κεράων ἔψαυσε, καὶ υἱέος οὐ μάθε κόρσην.

Λεπτα-

Semimortuus hæc dicebat. Et non audientem preces
Ferinâ canem voracem obſecrabat lugubri voce.
Sermones quidem effudit prudentes. Pro vero voce
Humana ſonuit nihil ſignificantis vox ſonitus Mens tantum priſtina manſit.
Iam vero per ſe docta montana volabat fama (neceſſitatē Fama matri mortē filiæ annū ciat.
Autonoæ clamando annuncians à canibus diſcerptam filii
Non quidem quod cerui hirſuti induiſſet formam,
Sed quod ſolum perierit Materni vero adfectus dolore
Diſcalceata ſine vitta flagellabatur luctu mater,
Et capillos diſcerpſit. Adulterinam vero diſcidit veſtem. Authonoe miſerrimè ob filium dolet.
Luctuoſis vero vnguibus ſuas dilacerauit genas.
Sanguine rubens. In pectore verò nudo
Pueros nutrientium rubore infecit vitā ferentē ambitū ma-
Recordata partus. Luctus amantis a frontis (millarū.
Lacrumis continuis lauabat veſtem puella.
Et canes Actaonis à ſcopulo currentes
Sermonem confirmabant triſtia nunciantem. Iuuenis enim Canes reuerſi rumorem confirmāt.
Lacrumis taciturnis vaticinabantur mortem.
Lugentes vero intuens multo magis ingemiſcebat mater.
Et (ſeniles capillos) ſenex detondit Cadmus.
Harmonia v. vociferabatur. Fletu verò gaudentiū mulierū Tōſura in luctu.
Collatus grauiſonus totam domum irrigabat ſonitus.
Autonoë v. comes Ariſtæo coniugi
Ibat inquirens multiuagas reliquias mortui. Parentes eunt quæſitum laceratum Actæonem.
Vidit, & non cognouit ſuum filium. Vidit formam
Varii cerui: & non vidit viri faciem.
Sæpius verò incogniti præteriit oſſa cerui
In terra proſtrati; & non cognouit. Mortui enim
Filii ſui videbatur videre humanam formam.
Infelicem Autonoën non reprehendo. Alterius naturæ n. Autonoe filium in forma cerui non cognoſcit.
Reliquias filii vidit. Nulla coniectura deprehēſibilis v. frōtis
Maxillas cognouit, & non vidit circulum faciei.
Et cornua tetigit, & filii non cognouit cranium.

Αἰπαλέους πόδας εἶδε, καὶ οὐκ ἐφράσατο ταρσούς·
Αἰπαλέους πόδας εὗρε, καὶ οὐκ ἴδε κύκλα πεδίλων.
Δύσμορον Αὐτονόην οὐ μέμφομαι. οἰχομένου γὰρ
Ὀφθαλμοὺς βροτέους οὐκ ἔδρακεν, οὐκ ἴδε μορφῆς
Ἀνδρομέης ἴνδαλμα, καὶ οὐκ ἐνόησεν ἰούλων
Ἄνθεϊ πορφυρέῳ κεχαραγμένον ἀνθερεῶνα.
Φοιταλέοις δὲ πόδεσσι διερχομένη ῥάχιν ὕλης,
Τρηχαλέης ἐπάτησε δυσέμβατα νῶτα κολώνης,
Αὐσιχίτων, ἀπέδιλος· ὀρειπλανέων δ' ἀπὸ μόχθων
Νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν. ἐπ' ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
Ἀχνυμένη μόγις εὗδε σὺν αἰνοτόκῳ παρακοίτῃ·
Ἄμφω δὲ σκιεροῖσιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις,
Ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀϊδονίου πτερὸν ὕπνου.
Ψυχὴ δ' ἠϊθέοιο κατηφέϊ πατρὶ παρέστη,
Σῶκτὸν ἔχων ἐλάφου σκιόεν δέμας. ἐκ βλεφάρων δὲ
Ἔμφρονα δάκρυα χεῦε, καὶ ἀνδρομέην φάτο φωνήν·
Ὦ πάτερ, ὑπνώεις, καὶ ἐμὴν οὐκ οἶδας ἀνάγκην·
Ἔγρεο, καὶ γίνωσκε νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν·
Ἔγρεο, καὶ πύγχωε φίλης ἐλάφοιο κεραίην·
Καὶ κύσον ἔμφρονα θῆρα, τὸν Αὐτονόης τέκε γαστήρ·
Αὐτὸν ὀπιπεύεις με, τὸν ἔτρεφες· ἀμφότερον γὰρ
Δέρκεαι Ἀκταίωνα, καὶ Ἀκταίωνος ἀκούεις.
Εἰ παλάμην ποθέεις καὶ δάκτυλα παιδὸς ἀφάσσειν,
Προαθιδίους σκοπίαζε πόδας, καὶ χεῖρα νοήσεις·
Εἰ κεφαλὴν ποθέεις, κεφαλὴν ἐλάφοιο δοκεύεις·
Εἰ βροτέους κροτάφους, δολιχὰς σκοπίαζε κεραίας·
Εἰ πόδας Ἀκταίωνος, ὀπισθιδίην ἴδε χηλήν·
Εἰ μελέων τρίχας εἶδες, ἐμοὶ γεγάασι χιτῶνες·
Υἷα πατὴρ γίνωσκε, τὸν οὐκ ἐσάωσεν Ἀπόλλων·
Υἷα πατὴρ στονάχιζε, τὸν οὐκ ἐφύλαξε Κιθαιρών·
Ἀλλοφυῆ σέο παῖδα κατηφέϊ κεῦθε κονίῃ·
Μὴ τὸν ἀκτερέιστον ἰλωλότα νεβρὸν ἐάσῃς·
Μή σε παραπλάγξειε νόθη καὶ ἄπιστος ὀπωπή·

Tenues pedes vidit, & non cognouit plantas.
Tenues pedes inuenit, & non vidit circulos calceorum.
Infelicem Autonoen non reprehendo. Mortui enim
Oculos humanos non vidit, non vidit formæ
Humanæ ſimulacrum, & non cognouit lanuginis
Flore purpureo ſignatum mentum.
Vagantibus vero pedibus pertranſiens dorſum ſyluæ.
Aſperi pede calcauit difficilia aditu dorſa montis
Soluta tunica, ſine calceis. In mõte errantib vero à laborib.
Reuertens in domum venit. Præ irrita v. ſollicitudine Autonoe domum reuertitur.
Dolens vix dormiuit cum infelicẽ partũ habẽte coniuge. Lugentes vix dormiunt.
Ambo vero vmbroſis verſabantur cum ſomniis
Oculis rapientes obſcuri pennam ſomni.
Anima vero iuuenis triſti patri adſtabat Imago Actæonis in ſomnio patri occurrit
Punctis diſtinctũ habẽs cerui vmbratile corp⁹, Ex oculis. v.
Prudentes lacrumas effudit, & mortali dicebat voce
O pater, dormis? & meum non nouiſti fatum
Excitare & cognoſce adulterinam incognitam faciem, Actæon patri.
Excitare, & amplectere cari cerui cornu
Et oſculare prudentẽ feram, quam Autonoes peperit venter
Ipſum vides me, quem educaſti, Vtrumq; enim.
Vides Actæonem, & Actæonem audis.
Si manum deſideras, & digitos filii contrectare.
Protenſos intuere pedes, & manum cognoſces.
Si caput deſideras, caput cerui intueris,
Si humana capitis tempora, oblonga intuere cornua,
Si pedes Actæonis, poſteriorem cerne vngulam,
Si membrorum pilos vidiſti, meæ hi ſunt veſtes.
Filium pater cognoſce, quem non ſeruauit Apollo
Filium pater luge quem non cuſtodiit Cithæron
Alius natura factum tuũ filium mæſto abſconde in puluere
Non tuum inſepultum mortuum ceruum relinquas.
Ne te ſeducat adulterina & incredibilis facies

Αἴθε πάτερ με φύλαξας ἀήθεα θηροσυνάων·
Οὐκ ἂν ἐγὼ πόθον εἶχον ἐρημάδος ἰοχεαίρης·
Οὐκ ἂν ἐγὼ δέμας εἶδον ὀλύμπιον. αἴθε δὲ κούρης
Θνητῆς εἶχον ἔρωτα· χαμαιγενέας δὲ γυναῖκας
Καλλείψας ἑτέροισι, καὶ ὠκυμόρους ὑμεναίους
Ἀθανάτην ἐπόθησα· χολωομένης δὲ θεαίνης
Δεῖπνον ἐμῶν σκυλάκων γενόμην, πάτερ, εἰσὶ κολῶναι
Μάρτυρες· εἰ σκοπέλοις οὐ πείθεαι, εἴρεο νύμφας·
Νηϊάδες δεδάασιν ἐμὰς δρύες· ἰσοτύπους δὲ
Οὔρεας ἐμοὺς ἐρέεινε, καὶ ἐκκάλεσσα νομῆας·
Ἀλλὰ πάτερ, τὸ μάτην πόρε μοι χάριν· ἀφραδίας δὲ
Πένθος ἔχων φιλότεκνον ἐμοὺς μὴ κτεῖνε φονῆας·
Παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας· ἡμετέρους γὰρ
Θηρείης ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπῆς·
Τίς δὲ κύων ἐλάφου ποτὲ φείδεται; ἤ τις αἰὴρ
Νεβροφόνοις σκυλάκεσσι χολώεται; ἃ πόσα δειλοὶ,
Κύκλαδας ἔνθα καὶ ἔνθα περιτροχόωσι κολώνας·
Καὶ νέκυν ἰχνεύουσι τὸν ἔκτανον· ἐκ βλεφάρων δὲ
Δάκρυα μὲν προχέουσιν ἐχέφρονα, καὶ ποσὶν ἄκροις
Δίκτυα πηχύνουσι φιλοστόργῳ τινὶ δεσμῷ
Ἀνδράσιν ἀχνυμένοισιν ἐοικότες· ἡμετέρῃ δὲ
Πενθαλέαις ὑλακῇσιν ἐπικλαίουσι χαμευνῇ·
Ναὶ λίτομαι, μὴ κτεῖνε φιλήμονας· ἡμετέρου γὰρ
Δέρματα λαχνήεντος ἐθηήσαντο προσώπου·
Οὐδὲ λιταῖς πείθοντο, καὶ οὐκ ἀνέκοψαν ὀδόντας,
Ἀλλοίης ἀΐοντες ἐμῆς μυκήματα φωνῆς·
Καὶ κινυροῖς στομάτεσσιν ἐμὴν ἐρέεινον ἐρίπνην·
Σκύλακες Ἀκταίωνα τί, ἤ πάσχει; εἴπατε πέτραι·
Γῆ δρόμον ἀμφιέπει κεμαδοσσόον, εἴπατε νύμφαι·
Τοῖα κύνες φθέγξαντο, καὶ ἀντιάχησε κολώνη·
Τίς κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἔχει κεμαδοσσόον ἄγρην;
Οὐκ ἔλαφον πυθόμην ἐλαφηβόλον· ἀλλοφυὴς δὲ
Ἀκταίων μετάμειπτο, καὶ ἔπλετο νεβρὸς ἐρήμων·

Vtinam pater me ſeruaſſes inſolentem venationi,
Nunquam ego (deſideraſſem ſolitudine gaudentem Dianã,)
Nunquam ego corpus vidiſſem cœleſte. Vtinam vero puellæ
Mortalis habuiſſem amorem, Terra natas v. mulieres
Relinquens aliis, & citò morientes nuptias
Immortalem expetii. Irata verò Dea,
Præda meorum canum factus ſum. pater, ſunt colles
Teſtes. Si ſcopulis non credis, interroga Nymphas,
Naiades nouerunt meæ quercus. Æquales vero mihi
Feras meas interroga, & quos inuocaui paſtores.
Verum pater vltimum præbe mihi beneficiũ. Imprudẽtes v.
Luctum habens filii amantem, meos ne occide occiſores,
Filii homicidas miſerare irreprehenſibiles. A noſtra enim
Ferina inuiti aberrarunt facie.
Quis v. canis ceruo vnquam parcit? & quis vir (ticuloſi
Hinnulos occidentibus canibus iraſcitur? Vah! quantũ me-
Circulares hinc & inde circumcurrunt montes. (lis v.
Et mortuum naribus inueſtigant, quem occiderunt Ex ocu-
Lacrumas quidem profundunt prudẽtes, & pedibus ſummis
Retia figunt amabili aliquo vinculo.
Viris dolentibus ſimiles. (Ob) noſtrum vero
Lugentibus latratibus flent humo proiectum cubile.
Certè obſecro, ne occide ſapientes. Noſtra enim
Cutem hirſutam viderunt frontis.
Neq; precibus obtemperarunt, & non inhibuerunt dentes,
Alienæ audientes meæ mugitus vocis,
Et querulis ouibus meam quæſiuerunt rupem.
Hodie Actæonem quis rapuit, dicite petræ?
Quà curſum agitat hinnulos agitantem dicite Nymphæ,
Talia canes dixerunt, & reſpondit rupes
Quis hinnulus mõtiuagus habet hinnulos agitãtẽ venationẽ?
Non ceruum audiui ceruum iaculantẽ. Alterius naturæ v.
Actæon mutatus eſt, & fuit ceruus rationalis.

Cur aliquid vi li

Tuæ conditionis vxorem ducito.

Actæon orat pro canibus.

Excuſat canes.

Canes lacrumãtur.

Ignorãtia nõ peccat.

Canes loquuntur.

Rupes canibus reſpondet.

Ὅς ποτε θῆρας ἔπεφνεν. ὑπ' ἀνδροφόνῳ δὲ καὶ αὐτὸς
Ἀγρέος αἷμα φέρων ἀγρεύεται ἰοχεαίρῃ·
Τοῖα μὲν ἀχνυμένων σκυλάκων βοήσαι ἐείπαι·
Πολλάκι δ' ἀρτιμαθὴς εἶπεν ἐμῷ μαστῆρι φονῆϊ
Ἄγρε κύων βαρύμοχθε πολύπλανον ἴχνος ἐλαύνων·
Δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρεις.
Δίζεαι Ἀκταίωνα, τὸν ἔκτανες· ἢν ἐθελήσεις
Ὄψεαι ὀστέα μοῦνα τεῆς ἐπιλείψανα φορβῆς·
Ἀλλὰ πάτερ κατὰ κόσμον ἐμὸν μόρον εἰς σὲ βοήσω·
Θάμνος ἔην τανύφυλλος· ὁ μὲν φιλίνης, ὁ δ' ἐλαίης·
Δειλὸς ἐγώ· φιλίνης γὰρ ἐπώνυμον ἔρνος ἐάσας,
Ἠρίμενον ἐς ἀγχικέλευθον ἀνέδραμον ἀγνὸν ἐλαίης,
Ἀρτέμιδος χρόα γυμνὸν ἀθηήτοιο δοκεύων.
Ἀασάμην. διδύμην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἀέξων,
Παμάδος εἰς φυτὸν ἦλθον ἰδεῖν δέμας ἰοχεαίρης
Τολμηροῖς βλεφάροισιν. ὅθεν βαρύμηνις ἀπειλὴ
Ἔχραεν Ἀκταίωνι καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθήνης·
Ἄρτι γὰρ ἱδρώσασα πυραυγέϊ καύματος ἀτμῷ,
Ἄρτεμις εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
Λούετο μὲν καθαροῖσιν ἐν ὕδασι· λουομένης δὲ
Ὀφθαλμοὺς ἀμάρυσσεν ἐμοὺς αὐτώπιος αἴγλη,
Χιονέας ἀκτῖνας ἀκοντίζουσα ῥεέθροις·
Φαίνε δ' ὡς παρὰ χεῦμα παλιμπόρου ὠκεανοῖο
Ἑσπερίη σελάγιζε δι' ὕδατος ἔμπνια μήνη·
Νηιάδες δ' ὀλόλυξαν ὁμήλυδες, ἴαχε λοξῷ
Σύνθροον ὕπνον ἔχουσα· γαληναίῳ δὲ ῥεέθρῳ
Νηχομένην αἰνέουσα κασιγνήτην Ἑκάεργου·
Καὶ λόφος ἱερόφοιτος ἐμὰς ἐκάλυψεν ὀπωπάς·
Ἐκ δὲ φυτοῦ προκάρηνος ἐπωλίσθησα κονίῃ,
Καὶ λάχον ἐξαπίνης δέμας αἰόλον· ἀντὶ δὲ μορφῆς
Ἀνδρομέης ἄγνωστον ἐμὸν δέμας ἔσκεπε λάχνη·
Καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐοὺς ἐχάραξαν ὀδόντας·
Σιγήσω τάδε πάντα· τί δεύτερον ἄλγος ἐνίψω;

Μήπ

Qui aliquādo feras interemit. Sub hominus occidētev. & ipſe
Venatoris ſanguinem ferens venatur Dianā.
Hæc quidem dolentibus canibus vociferabantur ſcopuli.
Sæpius vero Diana dixit meo inueſtigatori occiſori.
Deſine canis grauiter laborans multū errās veſtigiū flectēs.
Quare Actæonem, quem intus in ventre tollis. Diana loquitur canibus.
Quare Actæonem, quem occidiſti. Si volueris
Videbis oſſa ſola tua adhuc reliquias eſca.
Sed pater per mundum meam mortem per te clamabo.
Ramū erat extēſis ſoliis. Hic quidē tiliæ, ille vero erat oliua, Actæon de mortis ſuæ cauſſa.
Miſer ego tiliæ quidem cognominē ſurculum relinquēs Actæon oleam aſcendit.
Ramus in vicinum recurri ſacrum oliua.
Artemidis corpus nudum non viſa intuens.
Peccaui. Duplicem enim improbam iniuriam augens,
Palladis in arborem veni vt viderem corpus Dianæ
Audacibus oculis. Vnde grauiter irata vindicta Olea Palladi ſacra.
Irruit in Actæonem & Diana, & Minerua.
Iam enim ſudans feruidiſſimo caloris vapore
Diana laborioſa poſt curſum conſuetæ venationis
Lauabatur quidem puris in aquis. Lauata vero
Oculos præſtringebat meos oppoſitus ſplendor. Diana lauans.
Niueos radios eiaculans ex aquis.
Diceres viri, quod apud flumen reciprocum Oceani
Veſpertina reſplenderet per aquam aucta luna.
Naiades vero vociferabantur comites, Reſonabat Loxo Pulcritudo Dianæ nudæ.
Conſonantem Vpin habens. Tranquillo vero fluctu Nymphæ nudæ viſæ vociferantur.
Natantem impediuit ſororem Hecaergen
Et apex in aere apparens meos abſcondit vultus.
Ex vero arbore præceps decidi in puluerem. Actæon ex olea delabitur.
Et ſortitus ſum ſtatim corpus varium. Pro forma verò
Humana incognitum meum corpus (tegebant pili) Actǽo mutatus in ceruum.
Et canes venatores ſuos exacuauerunt dentes,
Tacebo illa omnia. Quid ſecundum dolorem proferam? Acuere dentes.

Μή σε καὶ ὑπνώοντα πάλιν στοναχῇσι πελάσσω·
Πολλάκι δένδρον ἐκεῖνο παρίστιχες, ὁππόθι κεῖται
Λείψανον Ἀκταίωνος· ὑπὸ δαπέδου δὲ λυθέντα
Πολλάκι δαιδαλέοιο παρήλυθες ὀστέα νεβροῦ
Οἰκτρὰ πολυβρώτων μελέων μεμελισμένα γαίῃ
Ἀλλήλων ἀπάνευθεν· ἐγὼ δέ σοι ἄλλο βοήσω
Πιστὸν ἐμοῦ θανάτου σημεῖον· αἰχεκάκης γὰρ
Ὄψεαι ἰοδόκην καὶ ἐμὸν βέλος ἐγγύθι δένδρου·
Εἰ μὴ καὶ πτερόεντες ἐμορφώθησαν ὀϊστοί,
Εἰ μὴ χωομένη πάλιν Ἄρτεμις εἰς φυτὸν ὕλης
Τόξον ἐμὸν μετάμειψεν· ἐμὴν δ' ἤλλαξε φαρέτρην·
Ὄλβιος οὗτος ἔην, ὅτι μὴ πέλε νεβρὸς ἀλήτης·
Οὐ κύνες Ὠρίωνα χωώσαντο, αἴθε καὶ αὐτὸν
Σκορπίος Ἀκταίωνα κατέκτανεν ὀξέϊ κέντρῳ·
Δειλὸς ἐγώ· κενεὴ γὰρ ἐμὸν νόον ἤπαφε φήμη·
Εἰσαΐων δ' ὅτι Φοῖβος ἀδελφεὸς ἰοχεαίρης
Κυρήνην παρίαυεν· ἐμὸν δ' ἔσπειρε τοκῆα·
Ἄρτεμιν ὠισάμην ἐμφύλιον εἰς γάμον ἕλκειν·
Καὶ πάλιν εἰσαΐων, ὅτι νυμφίον ἀρχέτις Ἠὼς
Ἥρπασεν Ὠρίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
Καὶ βροτὸν Ἰασίωνα πόσιν προσπτύξατο Δηώ·
Ὠισάμην ὅτι τοῖος ἔην νέος ἰοχεαίρης·
Ἀλλὰ πατὴρ κτερέϊξεν ὀθνείην κεραελκέα μορφήν,
Μὴ δὲ λίπῃς ἑτέροισι κυσὶν μέλπηθρα γυιέας·
Ἣν δὲ κατακρύψῃς ἐμὰ λείψανα κοιλάδι γαίῃ·
Δῶρον ἐμὸν καὶ τόδε χαρίζεο τόξα καὶ ἰούς,
Πῆξον ἐμὸν παρὰ τύμβον· ὃ μὲν γέρας ἐστὶ θανόντων·
Ἀλλὰ βέλος καὶ τόξον ἔα πάτερ, ἔστι βελέμνοις
Τέρπεται ἰοχέαιρα, καὶ ἀγκύλα τόξα τιταίνει·
Ζωότυπον δ' ἱκέτευε πολύτροπον, ὄφρα χαράξῃ
Στικτὸν ἐμὸν νόθον εἶδος ἀπ' αὐχένος εἰς πόδας ἄκρους·
Μοῦνον ἐμοῦ βροτέοιο τύπον τεύξειε προσώπου·
Πάντες ἵνα γνώσειεν ἐμὴν ψευδήμονα μορφήν.

Μὴ δὲ

Ne te & dormientem iterum ad luctus adigam,
Sæpius arborem illam pertranſiiſti, vbi iacent
Reliquiæ Actæonis. Super ſolo vero ſoluta
Sæpius varii tranſiiſti oſſa cerui.
Miſeranda à multis deuoratorum membrorũ (diſperſa in
Ab inuicem ſeparata. Ego vero tibi aliud dicam, terra)
Firmum meæ mortis ſignum. Auctores mali enim Actæon arma ſua patri oſtē dit.
Videbis pharetram & meum telum prope arborem.
Niſi etiam alatæ tranſmutatæ ſunt ſagittæ,
Niſi irata rurſus Diana in arborem ſyluæ
Arcum meum transformauit, Meamq; mutauit pharetram
Felix hic erat, quod non erat ceruus vagus.
Non canes Orionem canes agitantem. Vtinam & ipſum Deeſt aliquid in Græco.
Scorpius Actæona occidiſſet acuto aculeo.
Miſer ego. Vana enim meam mentem decepit fama
Audiens q; quod Phœbus frater Dianæ Phœbus Cyrenen amauit.
Cum Cyrena dormiuiſſet, Meumq; generaſſet patrem, Actæon
Dianam arbitrabar cognatas in nuptias trahere. Dianæ cognatus.
Et rurſus audiens quod ſponſum candida aurora Aurora Actæonem amauit,
Rapuit Orionem, & Endymionem Luna Endymionem Luna,
Et mortalem Iaſionem coniugem traxit Ceres. Ceres Iaſionem.
Putabam, quod talis mens eſſet Dianæ.
Verum (ô) pater ſepeli adulterinam cornua trahentē formã.
Neq; permittas aliis canibus ludibria fieri.
Si verò abſconderis meas reliquias caua terra Actæon orat ſepeliri
Munus meum & hoc præbe, arcum & ſagittas, Actæon qualiter cupit formam ſuam depingi.
Fige meum ad tumulum, quod quidē munus eſt mortuorũ.
Sed telum & arcum relinque pater, quod ſagittis
Delectatur Diana, & curuos arcus intendit.
Viuos formantem vero obſecra artificioſum, vt ſculpat
Varium meum pũctatum corpus à ceruice ad pedes ſummos
Solam meæ mortalis formam faciat faciei
Omnes vt cognoſcant meam falſam formam,

Ne

Μὴ δὲ πατὴρ γράψειας ἐμὸν μόρον· οὐ δύναται γὰρ
Δακρυχέειν ἐμὸν εἶδος ὁμοῦ καὶ πότμον ὁδίτης·
Εἶπεν ὀνειρείη νοερὴ κεμάς· ἀπροϊδὴς δὲ
Ἔρχεται ποτήεσσα καὶ Αὐτονόης παρακοίτης
Ἄνθορεν ὀμφήεντος ἀπορρίψας πτερὸν ὕπνου.
Ἐκ λεχέων δὲ δάμαρτα πολυτλοίητον ἐγείρας,
Γέφρα δὲ θηρείην κεραελκέα παιδὸς ὀπωπὴν,
Καὶ μύθους ἀγόρευεν, ὅσους φάτο νεβρὸς ἐχέφρων·
Καὶ γόος ἔπλετο μᾶλλον· Ἀρισταίοιο δὲ νύμφη
Ἤιε μαστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνυμένη δὲ
Πυκνὰ τανυπρέμνοιο διέστιχεν ἔνδια λόχμης·
Καὶ κεραναῶν στείβουσα δυσέμβατα κύκλα κελεύθων
Κεῖνο μόγις φυτὸν εὗρε μιαιφόνον· εὗρε δὲ αὐτὴν
Ἰοδόκην καὶ τόξον ἐρημαίῳ παρὰ δένδρῳ.
Ὀστέα δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χυτῇ μεμερισμένα γαίῃ
Λείψανα πεπληῶτα μόγις συνελέξατο μήτηρ·
Καὶ φιλίῃ παλάμῃ γλυκερὴν πήχυνε κεραίην,
Καὶ κύσεν αἰνομόροιο δασύτριχα χείλεα νεβροῦ·
Ὀξὺ δὲ κωκύουσα νέκυν τυμβεύσατο μήτηρ·
Πάντα δέ οἱ παρὰ τύμβον ἐπέγραφεν, ὅσσα τοκῆι
Ἔννυχος Ἀκταίωνος ὀνειρείη φάτο φωνή·
Ὄφρα μὲν ἔβρεμε πένθος Ἀρισταίοιο μελάθρῳ,
Τόφρα δὲ καλλίστερνος Ἐχίονι τίκτεν Ἀγαύη
Γηγενέος θρασὺν υἷα θεημάχον· ἀρτιφάτου δὲ
Πένθεος ἱσταμένοιο φερώνυμος ἔπλετο Πενθεύς·
Καὶ Νεφέλης μετὰ λέκτρα, μετὰ προτέρους ὑμεναίους,
Εἰς θαλάμους Ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος Ἰνώ·
Αἰνοπαθὴς δὲ λέαρχον ἐγείνατο καὶ Μελικέρτην
Πουλὰς ἐσσομένη μετανάστιος, οἷα τιθήνη
Παιδοτόκος Βρομίοιο φερέσβιος· ἀμφοτέροις γὰρ
Μαζὸν ἕνα ξυνῶσε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
Καὶ Σεμέλη πεφύλακτο φαεινοτέροις ὑμεναίοις·
Ἤδη γὰρ μενέαινε νέον Διόνυσον ἀέξειν,

Ταυρο-

Ne vero pater ſcribas meam mortem. Non poteſt enim
Lacrumari ob formam ſimul & mortem viator.
Dixerat in ſomnis rationalis ceruus. Improuiſa vero Huc vſque Actæon patri ſuo in ſomnis apparuit.
Veniebat volans, & Autonoes coniux
Exſiliit diuini (abiiciens alas ſomnii.)
Ex lectulis vero coniugem multum conſternatam excitans
Dixit ferinam cornua trahentem filii imaginem,
Et verba dixit, quacunq; dixerat hinnulus rationalis.
Et luctus fuit magis. Ariſtæi vero puella Ariſtæus cõiugi ſuæ ſomnium de filio exponit.
Ibat inquirens denuo. Dolens vero
Denſa extenſas arbores habentis pertranſiit ſedes luci.
Et longarum calcans difficiles aditu circulos viarum Autenoe ſilii oſſa inuenit.
Illam ægre arborem inuenit cæde fœdatam. Inuenit v. ipſam
Pharetram & arcum, deſertam apud arborem.
Oſſa vero hinc & inde irrigatâ (diſperſa in terrâ) Actæonis oſſa collecta.
Reliquias attonitas vix collegit mater.
Et amica manu dulce amplexa eſt cornu,
Et oſculata eſt miſere mortui hirſutos pilos habentia labra Mater filii reliquias ſepelit.
Acute vero plorans mortuum tumulauit mater. (cerui
Omnia vero ipſi ad tumulum adſcripſit, quacunq; patri
Nocturna Actæonis in ſomnis dixerat vox.
Poſtquam vero inſonuit luctus in Ariſtæi domo
Tunc vero pulcrum pectus habens Echioni *peperit Agaue*
Gigantis audacē filium cū Diis contēdentē. nup confecti vero Agaue parit Pēthea.
Luctus inſtantis ferens nomen erat Pentheus.
Et Nephele poſt thalamos, poſt priores Hymenæos. Ino Athamanti nupta. Learchum & Melicertã genuit.
In thalamos Athamantis acceſſit virgo Ino.
Grauia perpeſſum vero Learchum *genuit, & Melicertam,*
Pan Marina futura exſul. vt nutrix
Puerpera Bromii vitam ferens. Vtriſq; enim InoBacchi nutrix.
Mamillam vnam communicauit Palæmoni & Baccho.
Et Semele ſeruabatur illuſtrioribus Hymenæis. SemeleBacchi mater.
Iam *enim meditabatur nouum* Bacchum *producere.*

Tauri

Ταυροφυὴς μίμημα παλαιγενέος Διονύσου,
Αἰνομόρου Ζαγρῆος ἔχων πόθον ὑψιμέδων Ζεύς·
Ὃν τέκε Περσεφόνεια δρακοντείῃ Διὸς εὐνῇ,
Σύζυγος ἀδμήτοιο μελαγχλαίνου βασιλῆος·
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος ἔχων ψευδήμονα μορφὴν
Μείλιχος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
Περσεφόνης σύλησεν ἀνυμφεύτοιο κορείην
Κευθομένης, ὅτε πάντες ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου
Παιδὶ μιῇ θέλγοντο, καὶ ἀζυγάμου περὶ κούρης
Κυπριδίην ἔριν εἶχον ἀσυλήτων ὑμεναίων
Δωροφόροι· μή πω δὲ μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς,
Ῥάβδον ἑὴν ἐτίταινε γέρας θαλαμηπόλον Ἑρμῆς·
Ὤρεγε δ᾽ ἕδνα γάμοιο λύρην εὔυμνον Ἀπόλλων·
Καὶ δόρυ καὶ θώρηκα γαμήλιον ὤπασεν Ἄρης,
Ἀσπίδα δῶρον ἄγων νυμφήιον· εὐκελάδου δὲ
Λήμνιον χρυσοτέλεστον ἐπιπνείουσα καμίνου
Ποικίλον ὅρμον ἔτεινε πολύχροον Ἀμφιγυήεις·
Ἤδη γὰρ προτέρην ἀέκων ἠρνήσατο νύμφην,
Ἄρεϊ βακχευθεῖσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
Δείκνυε καὶ μακάρεσσι γαμοκλόπον ἅρπαγα λέκτρων
Ἀγγελίῃ Φαέθοντος ἀραχναίῳ τινὶ δεσμῷ,
Γυμνῇ γυμνὸν Ἄρηα περισφίγξας Ἀφροδίτῃ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ πολὺ μᾶλλον ἐθέλγετο Περσεφονείῃ,
Καὶ Διὶ παφλαίνοντι φυῆς εὐπάρθενον ἥβην
Ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων
Περσεφόνης ἀκόρητος· ὑπὸ κραδίην δέ οἱ αἰεὶ
Λαίλαπες ἐρρίζησαν ἀκοιμήτοιο μερίμνης·
Καὶ Πάφιης κατὰ βαιὸν ἀνήπτετο μείζονι πυρσῷ
Ἐξ ὀλίγου σπινθῆρος· ἐπ᾽ εὐκόλπῳ δὲ θεαίνῃ
Ζηνὸς ἐρωμανέοντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί,
Καί ποτε χαλκὸν ἔχουσα διαυγέα τέρπετο κούρη
Κάλλεος αὐτοτύποιο δικασπόλον· αὐτομάτῳ δὲ
Στράπτε κήρυκι τύπου πιστώσατο μορφῆς,

Ψευδα-

Tauri naturæ ſimulacrum olim geniti Bacchi Zagreus Iouis & Proſerpinæ filius primus Bacchus.
Miſera morte pereuntis Zagrei habens deſideriũ in altis re-
Quem peperit Proſerpina ſerpẽtino Iouis cubili (gnãs Iupiter
Coniux terreſtris nigras veſtes habentis regis Plutonis
Iupiter cum multum verſatilis habens adulterinã formam. Iupiter in Draconẽ mutatus cum Proſerpina concumbit.
Suauis deſiderabili Draco volutus tractu
Perſophonæ ſpoliauit nondum nuptæ virginitatem
Occultatæ, cum omnes, quotcunq; incolæ cœli
Puella vna delectarentur, & vicinam nuptiis ob puellam Omnes Dii Proſerpinam ambiunt.
Venereã contentionẽ haberent nondũ violatorũ hymenæorũ
Munera ferentes. Nondum vero accedens ad cubilia Suada
Virgam ſuam extenderat munus thalamos ornantẽ Hermes. Omnes Dii muneribus Proſerpinam ambiunt.
Prabuerat v. dona nuptiarũ lyrã ſuaues hymnos canentem
Et haſtam & thoracem nuptialem præbuit Mars. (Apollo
Haſtam munus ferens ſponſale. Bene ſonantis vero
Lemnium iam perfectum ſpirantem adhuc Camini
Varium monile præbuerat multi coloris Vulcanus.
Iam enim priorem inuitus recuſauerat Nympham,
Marte furioſam aſpiciens Venerem. (cubilis
Demonſtrarat & immortalibus Venerẽ furantẽ raptorem Venus Vulcani coniux, ob adulterium cum Marte repudiata. Mars cum Venere à Vulcano vinct.
Annunciatio Phaëthontis araneorum telis ſimili quodam
Nuda nudum Martem adſtringens. Veneri. (vinculo
Iupiter vero pater longe magis delectabatur Proſerpina
Et Ioui intuenti naturæ virginem condecorantem iuuẽtam
Oculus præcurſor factus eſt Dux itineris amorum.
Perſephonæ inſatiabilis. Sub pectore vero ipſi ſemper Ex viſu naſcitur amor.
Turbines cũ impetu ſtridebãt nũquã ceſſantis ſollicitudinis,
Et Veneris paululum inſurgebat, maiori flamma
Ex exigua ſcintilla. Ob bene ſinuatam vero Deam
Iouis amore inſanientis mancipabantur oculi,
Et interdum ferrum habens reſplendens delectabatur puella Amor multos ſubiugat.
Pulcritudinis reuerberata indicio. Spontaneo vero
Tacito præcone imagini credebat (ſuæ) pulcritudinis

Adul-

Ψευδαλέον σκιόεντι δέμας κρίνουσα κατόπτρῳ·
Μιμηλὴν δ' ἐγέλασσεν ἐς εἰκόνα· Περσεφόνη δὲ
Αὐτοχάρακτον ἄγαλμα διοπτεύουσα προσώπου,
Ψευδομένης νόθον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
Καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέι καύματος ἀτμῷ,
Καρχαλέης φεύγουσα μεσημβρινὸν ἴχνιον Ὥρης,
Κουρίδος ἰσοπόνων καμάτων ἀμπαύετο κούρη·
Καὶ δροσεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξασα προσώπου,
Σφιγγομένην στέρνοισι σαόφρονα λύσατο μίτρην·
Καὶ χρόα λυσιπόνοισι καθικμαίνουσα λοετροῖς,
Πηγαίῳ προχοῇσι καταψύχουσα ῥεέθρῳ,
Νήματα καλλείψασα πεπαρμένα Παλλάδος ἱστῷ·
Οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀσκεπέος δὲ
Λουομένης ὅλον εἶδος ἐδέρκετο Περσεφονείης·
Οὐ πόσιν ἱμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενείῃ·
Ἣν ποθέων ἀκίχητα γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρης,
Θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον ἀφρὸν ἐρώτων·
Ἔνθεν ἀεξιτόκοιο κερασίδος ἔνδοθι κύπρου
Φηρῶν εὐκεράων διδυμόχροος ἤλυθε φύτλη·
Καὶ μεδέων κόσμοιο καὶ οὐρανοῦ ἡνιοχεύων
Εἰς πόθον αὐχένα κάμψεν ὁ τηλίκος· οὐ δὲ κεραυνοί,
Οὐ στεροπὴ χραίσμησε κορυσσομένης Ἀφροδίτης·
Ἥρης δ' οἶκον ἔλειπε· λέχος δ' ἀπέειπε Διώνης,
Δηοῦς ῥίψας ἔρωτα θεοῦ φύγε, κάλλιπε Λητώ·
Μούνης δ' εἰς ὑμέναιον ἐθέλγετο Περσεφονείης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ϛʹ.

Οὐδὲ πατὴρ ποτε μοῦνος ἔχεν πόθον· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἓν βέλος ἓν ἔχοντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Δηώης ὑμέναιον ἐεδνώσαντο θεαίνης,
Ἔνθα σέλας ῥοδέοιο διαμάλαξασα προσώπου,
Ἄλγεσι κυμαίνουσα νόον μαστίζετο Δηώ.

Καὶ

Adulterinum vmbratili corpus diiudicans ſpeculum,
I*mitatricem vero renidebat ob formam. Proſerpina autem*
Per ſe ſignatum ſimulacrum intuens frontis
Mendacis adulterinam faciem intuebatur Proſerpina.
Et interdum ſiticuloſi feruenti ardoris vapore
Siccæ fugiens meridianum veſtigium horæ
A radiis textoriis laboribus deſiſtebat puella
Et humidos ſudores excutiens à fronte
Cingentem in pectoribus caſtam ſoluebat mitram,
Et corpus labores ſoluentibus humectans lauacris
Fontano ferebatur refrigeranti (in) fluctu.
Fila relinquens traiecta Palladis telâ
Neq; Iouis latebat oculum omnia videntē. Non tectæ vero
Lauantis totam formam videbat Proſerpinæ. Iupiter Proſerpinam nudam videt.
Non tantum amore percitus inſaniebat propter Venerem
Quam deſiderās incomprehenſibilem ſemē ſeminauit terræ
Calidam eiaculans per ſe incitatam ſpumam amorum. Iupiter ex Venere ſi ut non poſſet, ſemen in terrā profudit.
Vnde prolifica multa cacumina in Cypro habente
Ferarum bene cornutarum bicolor effloruit generatio. Centauri Cyprii vnde nati.
Et imperator mundi, & cœlum gubernans
I*n amorē ceruicē flexit, (quāuis) tāt⁹ (exiſtēs) neq; fulmina*
Non fulgur ipſi profuit armata (Venere)
I*unonis verò domū reliquit, & lectum recuſauit Diones*
Cereris abiiciēs amorem Dea fugit, deſeruit Latonam Iupiter cōtemtis omnibus Proſerpinam amat.
Solius vero Hymenæo delectabatur Proſerpinæ.

DIONYSIACORVM LIBER VI.

N*Eq; pater aliquando ſolus habuit amorem: Sed & ipſi*
Vnum telum æquale habētes, quotquot incolæ erāt cœli Omnes eii ambiunt Proſerpinam.
Cereris filiæ H*ymenæum dotabant Deæ.*
Vnde fulgorem roſeæ permutans frontis
D*oloribus concitatam mentem flagellabatur Ceres.*

M *Et*

Καὶ κεφαλῆς γνώσεσσαν ἀπεσφήκωσε καλύπτρην,
Αὐχενίης λύσασα καθειμένα βόστρυχα χαίτης,
Παιδὶ περιφρονέουσα· βαρυνομένης δὲ θεαίνης
Δάκρυσιν αὐτοχύτοισι καθικμαίνοντο παρειαί·
Ὅττι πόθοις μνηστῆρας ἐνὶ πληγέντας βελέμνῳ
Εἰς ἓν οἰστρηθέντας ὁμοζήλων ὑμεναίων
Ξυνὸς ἔρως βάκχευεν ἀμιλλητῆρας ἐρώτων·
Πάντας μὲν τρομέεσκε, τὸ δὲ πλέον ὄμπνια μήτηρ
Παιδὸς ἔχειν Ἥφαιστον ἐδείδιε χωλὸν ἀκοίτην·
Καὶ δόμον Ἀστραίοιο μετέστιχεν εὔποδι ταρσῷ
Δαίμονος ἐμπνείοντος· ὀπισθοπόρων δὲ κομάων
Ἄπλοκον ἀσταθέεσσιν ἐσείετο βόστρυχον αὔραις·
Τὴν μὲν ἰδὼν ἤγγειλεν ἑωσφόρος· εἰσαΐων δὲ
Ὦρτο γέρων Ἀστραῖος, ὁ μὲν γραμμῆσι χαράσσων
Κυανέην ἀνέπασσε κόνιν περὶ νῶτα τραπέζης·
Καὶ τύπον ἑλικηδὸν ὑπ' ἀγκυλόεντι σιδήρῳ
Πυθμένα τετράπλευρον ἐπέγραφεν αἴθοπι πέτρῃ·
Καὶ τύπον ἄλλον ἔπηξεν ἰσογλώχινι τριγώνῳ·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μεθέηκε, καὶ ἤλυθεν ἄγχι θυράων
Ἀντιόων Δήμητρι· διεπταμένων δὲ μελάθρων
Ἕσπερος ἡγεμόνευε, καὶ ἐς θρόνον ἵδρυε Δηώ
Πατρὸς ἑοῦ παρὰ θῶκον· ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Νεκταρέην κεράσαντες ἀπὸ κρητῆρος ἀῆται
Δαίμονα λυσιπόνοισιν ἐδεικανόωντο κυπέλλοις
Υἱέες Ἀστραίοιο· πιεῖν δ' ἠρνήσατο Δηώ,
Περσεφόνης μινύθουσα μεληδόνι· μουνοτόκοι γὰρ
Τηλυγέτης διὰ παῖδας, ἀεὶ τρομέουσι τοκῆες·
Ἀλλὰ μόγις προέπεισεν ἀναινομένην περ Δηώ
Ἡδυεπὴς Ἀστραῖος ἔχων θελξίφρονα Πειθώ·
Ἔνθα γέρων μετὰ δόρπον ἐτέρπεν, ὄφρα μερίμνας
Θυμοδακεῖς Δήμητρος ἀποσκεδάσειε τραπέζης·
Καὶ πίσυνες λαγόεσσι καθαψάμενοι πελαμύδας,
Παῖδες ὑποδρηστῆρες ἐμιτρώσαντο ἀῆται·

Νεκτα-

Et capitis ſupplex obſtruxit operculum.
Ceruicalis ſoluens demiſſos cirros comæ, Ceres ſoluta ob filiam.
Filiæ metuens. Dolente verò Deâ
Lacrumis ſponte profuſis humectabantur genæ.
Quod tot procos vno flammanti telo
In contentionem furore concitatos æmulatricum nuptiarum
Communis amor agitaret certatores amorum.
Omnes quidem trepidabat: quod vero magis Cerealis mater Ceres claudum Vulcanum generum recuſat.
Puellæ habere Vulcanum metuebat claudum coniugem,
Et domum Aſtræi adiit, bonum pedem habenti plantâ Ceres Aſtræum adit.
Dæmonis fatidici. Retro coniectarum vero comarum
Non nexum inſtabilibus vibrabat capillum ventis.
Illam quidem videns annunciauit lucifer Audiens vero
Prodiit ſenex Aſtræus, hic quidem lineis ſignans
Cyaneum pinxit puluerem circa dorſum menſæ
Et formans circulariter incuruato ferro
Fundum quatuor latera habente pingebat (in) nigro cinere. Aſtræus vaticinatur.
Et figuram aliam fecit æquales cuſpides habente trigono:
Sed hæc quidem reliquit, & venit prope ianuam Aſtræus occurrit Cereri.
Occurrens Cereri. Properè ſubeuntibus vero atrium
Heſperus Dux erat. & in throno ſedebat Ceres, Heſperus Dux amoris.
Patris ſui ad locum; Concordi vero cupiditate
Nectareo ſatiati à Cratere venti
Deam curas ſoluentibus excipiebant poculis Ceres à ventis nectare excipitur.
Filii Aſtræi. Bibere verò recuſabat Ceres
Perſephones ebria curis Qui n vnam ſobolem genuerunt Parentes ob liberos ſolliciti.
Vnicos ob liberos ſemper trepidant parentes.
Sed difficulter perſuaſit recuſantem adhuc Cererem
Suauiloquus Aſtræus, habens animos demulcentem Suadā
Vnde ſenex poſt cœnam condiit, vt ſollicitudines
Animum mordentes Cereris diſſiparet menſæ.
Et quatuor terra hiatibus accommodantes baltheos, Quatuor venti Aſtræi filii
Patris miniſtri mitris vinciebant venti.

Νεκταρέῳ δὲ κύπελλα παρὰ κρητῆρι τιταίνων
Εὖρος ἐωνοχόει· προχόῳ δ' ἐπιδόρπιον ὕδωρ
Εἶχε Νότος· Βορέης δὲ φέρων ἐπέθηκε τραπέζῃ
Ἀμβροσίην· Ζέφυρος δὲ παραθλίβων θρόον αὐλῶν
Εἰαρινοῖς δονάκεσσι μελίζετο θῆλυς ἀήτης·
Καὶ στεφάνους ἔπλεξεν ἑωσφόρος ἄνθεα δήσας
Ὀρθρινοῖς κομόωντα δροσιζομένοισι κορύμβοις·
Καὶ νυχίου λαμπτῆρος ἐθήμονα πυρσὸν ἀείρας
Ἕσπερος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο ταρσῷ,
Πάλλων καμπύλον ἴχνος, ἐπεὶ πέλε πομπὸς ἐρώτων·
Καὶ σκαρθμῷ μεμέλητο χοροπλεκέων ὑμεναίων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ δαῖτα θεὰ κεκόρητο χορείης,
Σεισαμένη βαρὺ κέντρον ἀμβροσινόοιο μερίμνης
Μαντοσύνην ἐρέεινε· φιλοστόργου δὲ γεραιοῦ
Λαιῇ μὲν παλάμῃ γονάτων θίγε· λισσομένη δὲ
Δεξιτερῇ ψαύεσκε βαθυσμήριγγος ὑπήνης·
Καὶ πολέας μνηστῆρας ἑῆς μυθήσατο κούρης,
Θέσφατα μαντεύεσθαι παρήγορα· μαντοσύναι γὰρ
Ἐλπίσιν ἐσσομένῃσιν ὑποκλέπτουσιν ἀνίας·
Οὐδὲ γέρων Ἀστραῖος ἀναίνετο· μουνοτόκου δὲ
Κούρης ἀφελίχευτα γενέθλια μέτρα νοήσας,
Καὶ δρόμον ὑπτιόωντα καὶ ἀπλανέος δρόμον ὥρης
Ἀρχεγόνου· κάμψας δὲ μετάτροπα δάκτυλα χειρῶν
Ἀμφιπαλιννόστοιο μετήλυδα κύκλον ἀριθμοῦ
Ἐκ παλάμης παλάμῃ διεμέτρεε δίζυγι παλμῷ.
Καί οἱ κεκλομένῳ θεράπων εὔκυκλον ἀείρας,
Σφαῖραν ἑλισσομένην τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου
Ἀστερίων παρέθηκε λαβὼν ἐπὶ πώματι χηλοῦ·
Ἔνθα γέρων πεπόνητο, καὶ ἄξονος ἄκρον ἐλαύνων
Ζωδιακὸν περὶ κύκλον ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν;
Λεύσσων ἔνθα καὶ ἔνθα καὶ ἀπλανέας καὶ ἀλήτας;
Καὶ πόλον ἀμφελέλιζε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
Εἰς δρόμον ἀστήρικτον ἀτέρμονι κάμπτετο νύσσῃ

Ἄστρασι

Nectareum vero pocula apud craterem extendens
Eurus vinum fundebat. Aquali vero poſt canalem aquam Eurus pincerna.
Habuit Notus. Boreas vero ferens impoſuit menſæ
Ambroſiam, Zephyrus vero componens vocem tibiæ Notus.
Vernis fiſtulis cantabat muliebris ventus. Boreas.
Et ſerta plectebat Lucifer flores ligans, Zephyrus.
Matutinis ſuperbientes rore aſperſis comis.
Et nocturnæ facis conſuetum ignem attollens
Heſperus ſaltatrice pedum torquebatur in gyrum plantâ.
Vibrans curuum veſtigium, cum eſſet dux amorum. Heſperus ſaltat.
Et ſaltationis curã gerebat, chorea implexorũ Hymenæorũ,
Verum vbi ſane poſt cœnam dea ſatiata eſſet ſaltu
Vibrans grauem aculeum excordis ſollicitudinis
Vaticinium interrogabat. Amici vero ſenis Ceres Aſtręum conſulit.
Siniſtra quidem manu genua tetigit. orans vero
Dextra tetigit profundos crines habentem barbam.
Et multos ſponſos ſuæ narrauit puellæ
Diuinos vaticinio expetens conſolatorios ſermones. Diuina-
(Spe futura auferunt) ſollicitudines. *(tiones enim* Vaticiniorum vtilitas.
Neq; ſenex Aſtræus recuſabat. Vnigenitæ vero
Filiæ iam editas natales menſuras cognoſcens
Et curſum non fallentem, & inerrantis curſum horæ,
Primigenæ. Flectens vero verſatiles digitos manuum
Denuo reuertentis aduenam circulum numeri
Ex manu cum manu menſurabat duplici vibratione. Aſtræus
Et ipſi vocanti famulus facile circumactam attollens Sphæram cõſulit de fortuna
Sphæram circumuolutam imaginem ætheris, figuram mũdi Proſerpinę.
Aſterion depoſuit accipiens in operculo arcæ.
Vnde ſenex operabatur, & axis ſum[illegible]*itatem voluens*
Zodiacum circa circulum ſuum intendit vultum Aſtrologica.
Intuens vndiq; & inerrantes & Planetas.
Et polum circumuertebat, Multum verſatili vera impulſu
In curſum debilem infinita flectebatur metâ.

 Stellis

Ἄστρασι πεμπτάσι νόθος κυκλούμενος αἰθήρ,
Ἄξονι μεσσατίῳ τετρημένος· εὗρε δὲ δαίμων
Σφαῖραν ἰδὼν στεφανηδὸν, ὅτι κλήροισι προσέστιχε
Ἄσκυλα σπευδομένοιο διέστιχεν ὦπα Σελήνη·
Καὶ Φαέθων ὁδίτευσεν ἔσω, αἴποτε δὲ Μήνη
Κέντρῳ ὑποχθονίῳ τετρημένη· ἀχλυόεις δὲ
Κῶνος ἀβροτοτύποις ὑπὸ χθονὸς ὀξὺς ἀνέρπων,
Ἀντίτυπον Φαέθοντος ἑλὼν ἐκάλυψε Σελήνην·
Καὶ γαμίης φιλότητος ὁμιλητῆρας ἀκούσας
Ἄρεα δίζετο μᾶλλον· ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ μελάθρου
Φάεα γαμίων ἐνόησε σὺν ἀστέρι Κυπρογενείης
Ἑσπερίῳ, καὶ κλῆρον ἐπώνυμον εὗρε τοκήων
Παρθενικῆς ἀστραῖον ὑπὸ στάχυν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ὀμβροτόκου Κρονίδαο φαεσφόρος ἔτρεχεν ἀστήρ·
Ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἀελλήεσσαν ἴτυν ἄστρων,
Σφαῖραν ἀειδίνητον ἀνέκρυφε κοιλάδι κίστῃ,
Σφαῖραν ποικιλόνωτον· ἀειρομένη δὲ θεαίνη
Τετράπλοον ὀμφαίης ἀνερεύγετο θέσφατον ἠοῦς·
Δημήτηρ φιλότεκνος ὑπὸ σκιερεῖ δὲ κώνῳ
Κλεπτομένης ἀκτῖνος ἀφωτίστοιο Σελήνης,
Νυμφίον ἁρπακτῆρα φυλάσσεο Περσεφονείης,
Κρυπτὸν ἀσυλήτοιο τεῆς ληΐστορα τέχνης·
Ἤλικα μοιράων ἐπιπείθεται, ἀπειθῆ δὲ
Ἀθρήσεις περὶ γάμοιο νόθον λαθραῖον ἀκοίτην,
Θηρομιγῆ, δολόεντα τὸν ἐς δυτικῷ περὶ κέντρῳ.
Σὺν Παφίῃ στείχοντα γαμοκλόπον Ἄρεα λεύσσω·
Ἀμφοτέρους δ' ἐσάγοντα παραντέλλοντα δοκεύω·
Ὄλβιον ἐνέπω σε· σὺ γὰρ τετραζύγι κόσμῳ
Ἔσσεαι ἀγλαόκαρπος, ὅτι χθονὶ καρπὸν ὀπάσσεις
Ἀτρυγέτῳ· κούρης γὰρ ὑπὲρ κλήροιο τοκήων
Παρθένος ἀστερίη σταχυώδεα χεῖρα τιταίνει.
Ὣς φάμενος μαντῷον ὑπὸ στόμα κοίμισεν ὀμφήν·
Ἀλλ' ὅτε Δημήτηρ δρεπανηφόρος ἐλπίδα καρπῶν

Ἐσσομέ-

Stellis factitiis adulterinus circumuolutus æther.
Axe medio traiectus. Inuenit vero Dæmon (vir prudens)
Sphæram intuens in orbem quod pleno vultu
Curua coniunctionis per cucurrit dorſa Luna
Et Sol æquam portionem habens erat oppoſita Lunæ Conſtitutio ſphæræ.
Centro ſubterreno latus Caliginoſus vero
Conus aëriuolà a terrà acutus ſurſum tendens
Oppoſitam Soli totam obſcurauit Lunam.
Et nuptialis amoris certatores audiens
Martem quærebat potiſſimum. Super occidente vero domo
Furem concubitus inuenit cum ſtella Veneris
Veſpertina, & ſortem cognominem inuenit parentum
Virginis Aſtrææ ſub ſpica. Circa ipſam verò
Imbres generantis Saturnii lucem agitans currebat ſtella. Saturnus imbrifer.
Sed cum omnia conſideraſſet computans curſum aſtrorum
Sphæram ſemper volutam abſcondit (in) cana ciſta,
Sphæram varium dorſum habentem. Interroganti v. *Dea*
Triplex diuinæ eructauit vaticinium auroræ. Aſtræus Cereri vaticinatur.
Ceres natam amans, ſub vmbroſo cono
Abſcondito radio non lucentis Lunæ.
Sponſum raptorem caue Proſerpinæ,
Occultum inuiolatæ tuæ prædatorem artis
Si fila parcarum credit. Improuiſum verò
Videbis ante nuptias adulterinum clancularium coniugem,
Laſciuum doloſum ſuo occidentali in angulo,
Vna cum Venere incedentẽ concubitus furantẽ Martẽ video
Cum vtroq; verò Draconem coorientem cerno
Feliciſſimam dico te, Tu enim (in) quadriiugo mundo
Eris egregios fructus ferens, quod terræ fructum præbueris Ceres fructifera futura.
Infructuoſæ. Puella enim ſuper ſortem parentum
Virgo Aſtrææ ſpiccam manum extendit.
Sic dicens fatidicam in ore ſuo ſopiuit vocem.
Verum vbi Ceres falcifera ſpem fructuum

Ἑσπομένων ἤκουσε, καὶ αὐτοκέλευστον ἀκοίτην
Τηλυγέτης ἀδμῆτος ἀείζυγον ἅρπαγα κούρης
Ἔστενε μειδιόωσα· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Οἶκον ἐὸν σπεύδουσα κατηφέι δύσατο ταρσῷ.
Καὶ ζυγὸν εὐδίνητον ἐλδ. αίη παρὰ φάτνῃ
Ἀμφιταλαντεύουσα λόφῳ διδυμάονι θηρῶν,
Ἄζυγας ἑρπηστῆρας ἐπισφήκωσε λεπάδνῳ·
Καὶ γένυν ἀγκυλόδοντα περιστρίζουσα χαλινῷ,
Ξανθοφυὴς βλοσυροῖο δι' ἅρματος ἤγαγε Δηὼ
Παῖδα καλυπτομένην νεφέλης κυανάμπυκι μίτρῃ·
Καὶ κτύπον αὐτοκέλευθον ἐπιβρομέοντος ἀπήνη
Θηρονόμῳ μάστιγι κατερροίζησε βορῆος,
Ἢ τελίης ἱπποπηδὸν ἐπειγομένης δρόμον αὔρης
Ἀσταθέων πτερὰ κοῦφα περιστέλλουσα δρακόντων,
Ἀμφὶ κέρας Λιβυκοῖο παλίσσυτον ὠκεανοῖο·
Δικταίης δ' ἀΐουσα μέλος κορυθαίολον Ἠχοῦς,
Κρῆτα χορὸν παράμειβε βαρυσμαράγοιο βοείης,
Νῶτα περισκαίροντα κυβιστητῆρι σιδήρῳ·
Καὶ πα λαΐνεν οἶκον ἐπιπλεύουσα θεαίνη
Σικελίης τριλόφοιο πελωρίδα δύσατο πέτρην
Ἀδελάδας παρὰ θῖνας· ὅπῃ χύσις ἄστατος ἄλμης
Εἰς δύσιν ἑλκομένη περικάμπτεται ἴκελος ἅρπῃ,
Εἰς λίβα πομπεύουσα βορειόθεν ἀγκύλον ὕδωρ·
Καὶ κυανὴν ὅθι πυκνὰ ῥόος χυτλώσατο κούρην,
Κρηναίῳ στροφάλιγγι χέων ὀπλήελον ὕδωρ,
Γείτονα κόλπον ὄπωπεν ἰσοσταθέοντα μελάθρῳ,
Λαϊνέης ὀρόφοιο περιστεφθέντα καλύπτρῃ,
Ὃν φύσις ἐθρείγκωσε χαραδραίῳ πυλεῶνι,
Λάινον ἱστὸν ἔχοντα μεμηλότα γείτοσι νύμφαις·
Καὶ θεὸς ὀρφναίοιο διαπτύξασα μελάθρου,
Παῖδα πολυσφρήγιστον ἐνίκρυφε φωλάδι πέτρῃ·
Λυσαμένη δὲ δράκοντας εὐπτερύγων ἀπὸ δίφρων,
Τὸν μὲν δεξιτεροῖο παρὰ πρηῶνα θυρέτρου,

Τὸν δὲ

Futurorum audiuit, & ſpontaneũ per ſe incitatũ coniugem
Vnigenitæ indomitæ incertum, raptorem puellæ
Ingemuit ſubridens. Per altigradam vero viam
Domum ſuam feſtinans attonitâ ſubiit plantâ Ceres domum reuertitur.
Et iugum facile verſatile viperino in ſtabulo
Vtrinq; librans collo gemino draconum
Iniunctos ſerpentes conſtrinxit collario
Et maxillam incuruato conſtringens freno
Flaua natura terribilem per currum duxit Ceres.
Puellam abſconditam nubis cyanei coloris caliendri mitra Ceres filia auehit curru iunctis draconibus.
Et ſonitum per ſe obuium, infrementis vehiculum
Serpentes regente flagro cum ſtridore emiſit Boreas.
Aerea equi modo incitata curſum aura
Mobilium pennas leues coniungens draconum
Circa cornu Libyci retrogradum Oceani:
Dictææ v. audiẽs cantũ ornatam galeam habentem Echûs
Cretenſem chorum præteriit grauiter ſonantis tympani
Dorſa circumſalientia ſaltatore ferro.
Et quandam lapideam domum intuens Dea
Siciliæ tria cacumina habentis immenſum ſubiit ſaxum Proſerpina Siciliã ſubiit.
Adriatica apud litora. Vbi fluctus mobilis, maris ſalſi Adria.
In occaſum tracta flectitur inſtar ſeculæ,
In Libem mittens ex Borea curuatam aquam.
Et ceruleam vbi crebro fluctus perfudiſſet puellam
Fontali vertigine fundens aſpectabilem aquam
Vicinum ſinum adſpexit æqualem domui
Lapidei lecti circumcoronatum tegumento.
Quem natura circumuallauit. (confragoſo ſinu.)
Lapideũ inſtrumẽtũ textoriũ habentẽ, q; curæ erat vicinis
Et Dea caligineſa repens in domo (Nymphis.
Filiã multũ vndiq; concluſam abſcondit occultato ſub ſaxo. Proſerpina vbi fuerit occultata.
Soluens vero dracones bene alatis à bigis
Hunc quidem ad dexteram ad cacumen ianuæ

Hunc

Τὸν δὲ λιθογλώχινα πύλης παρὰ λαϊνὸν ὀχῆα
Στῆσεν ἀθηναίη φυλάκτορα Περσεφονείης·
Κεῖθι δὲ Καλλιγένειαν ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην
Κάλλιπε σὺν ταλάροισι, καὶ ὁππόσα θηλεῖ φύτλῃ
Παλλάδος εὐπαλάμοιο νέμει ταλασήϊος ἱδρώς·
Καὶ ποσὶν ἠέρα τέμνεν. ἐρημονόμοις δὲ φυλάξαι
Καμπύλα πετραίῃσιν ἐπέτρεπεν ἅρματα νύμφαις.
Ἀμφὶ δὲ καρχαρόδοντα γένυν πεπόνητο σιδήρῳ
Εἰροτόμῳ ξαίνουσα περὶ κτενὶ πήνεα κούρη·
Ἠλακάτη δ' ἀνέλισσε. πολυστροφάδεσσι δὲ ῥιπαῖς
Εἰλυφόων ἄτρακτος ἑλὶξ ὑπ' ἀτάρμονι παλμῷ
Νηθομένων ἐχόρευε μίτων κυκλούμενος ὁλκῷ·
Καὶ ποτὶ φοιταλέοισι παλίνδρομος ἄκρου ἀπ' ἄκρου
Πρωτοπαγῆ ποίησε διάστιχα φάρεος ἀρχήν·
Ἱστῷ δ' ἀμφὶ ἕλισσεν ὕφαινε δὲ κερκίδι κούρη
Πηνίον ἐξέλκουσα παρεκμίτον· ἀμφὶ δὲ πέπλῳ
Γυωτὴν ἱστοπόνοισαν ἑὴν ἐλίγαινεν Ἀθήνην·
Παρθένε Περσεφόνεια, σὺ δ' οὐ γάμον εὗρες ἀλύξαι.
Ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἀνυμφεύθης ὑμεναίοις·
Ζεὺς ὅτε πουλυέλικτος ἀμειβομένοιο προσώπου
Νυμφίος ἱμερόεντι δράκων κυκλούμενος ὁλκῷ,
Εἰς μυχὸν ὀρφναίοιο διέστιχε παρθενεῶνος·
Σείων δ' ὅλα γένεια· παρισταμένων δὲ θυρέτρῳ
Εὔνασεν ἰσοτύπων πεφορημένος ὄμμα δρακόντων·
Καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης·
Περσεφόνης χρυσέῳ τόκῳ κυμαίνετο γαστήρ
λείπει πολύ. Μείλιχος αἰθερίων δὲ δρακοντείων ὑμεναίων
Ζαγρέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς Διὸς ἕδρης
Μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο· χειρὶ δὲ βαιῇ
Ἀστεροπὴν ἐλέλιζε· γεηγενέος δὲ φορῆος
Νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντο κεραυνοί,
Οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον. ἀλλά ἑ γύψῳ
Κερδαλέῃ χρισθέντες ἐπίκλοπα κύκλα προσώπου

Δαίμονος

Hunc verò ad lapideum cuſpidem habentem portæ ſiniſtrū
Conſtituit non videndæ cuſtodem Proſerpinæ. (*veſtem*
Ibi verò Calligeniam ſuam bona indole præditam nutricem
Reliquit cum qualis, & quæcunq; fœminea generatione
Palladis manu gnaua exercet (lanificium opus)
Et pedibus aëra diuiſit. In deſerto paſtis v. cuſtodire
Cui uos petrinis imperauit currus Nymphis.
Circa ferratam verò ſecurim exercebatur ferro
Lanam diuidenti carminans pectine lanæ puella,
Colo vero circūagebat. Multū verò circumactis impulſibus
Circumuoluens fuſus circumtortus ſaltanti vibratione
Nendo factis ſaltabat filis circumuolutus tractu.
Et pedibus circumuagantibus recurrens ad ſummū à ſummo
Nuper compacta fecit licia, veſtimenti initium.
Tela verò circum voluit. Texebat verò radio puella
Stamen extrahens ex licio. Circum verò peplum
Sororem telam perficientem ſuam canebat Mineruam.
Virgo Proſerpina, tu v. non nuptias inueniſti (qui effugias.)
Sed Draconeis ſponſa es nuptiis.
Iupiter cum multum velutus mutata facie
Sponſus deſiderabili Draco circumactus tractu
In penetrale caliginoſi pertranſiit virginalis loci.
Vibrans vero criſpum mentum, & aſtantium ianuæ
Sopiuit conſimilium latus oculum Draconum.
Et nuptialibus genis corpus lambebat puellæ.
Proſerpinæ genitali partu intumeſcebat venter
Mollis. Aethereis verò Draconeis nuptiis
Zagreum gignens cornutum filium, qui Iouis ſolium
Solus cœleſte adſcendit Manu vero paruula
Fulgur torquebat. Nuper verò nati latoris
Puerilibus manibus eleuabantur fulmina
Neq; Iouis thronum habuit diu. Verum ipſum gypſo.
Fraudulento vngentes (circa) furaces circulos frontis.

Duo Dracones cuſtodes Proſerpinæ.

Ceres à filia abit.

Imago nentis.

Iupiter in Draconē mutatus cum Proſerpina concumbit. Multum hic deeſt.

Zagreus Proſerpinæ & Iouis filius.

Dea

Δαίμονος ἀστόργοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρη
Ταρταρίη Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρῃ,
Ἀντιτύπῳ νόθον εἶδος ἐπιπτύοντα κατόπτρῳ·
Ἔνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆνι σιδήρῳ
Τέρμα βίου Διόνυσος ἔχων παλινάγρετον ἀρχήν,
Ἀλλοφυὴς μορφοῦτο πολυσπερὲς εἶδος ἀμείβων·
Πῆ μὲν ἅτε Κρονίδης δολιχὸς νέος αἰγίδα σείων·
Πῆ δ' ἐπέρων βαρύγουνος ἅτε Κρόνος ὄμβρον ἰάλλων;
Ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος, ἄλλοτε κούρῳ
Εἴκελος οἰστρηθέντι· νέον δέ οἱ ἄνθος ἰούλων
Ἀκροκελαινιόωντα κατέγραφε κύκλα προσώπου·
Πῆ δὲ χόλῳ δασπλῆτι λέων μιμηλὸς ἰάλλων
Φρικαλέον βρύχημα σεσηρότι μαίνετο λαιμῷ,
Ὀρθώσας πυκινῇσι καταίσκιον αὐχένα χαίταις
Ἀμφελελιζομένης λασιότειχος ὑψόθι νώτου,
Αὐτοματῇ μάστιγι περισσίζων δέμας οὐρῇ·
Ἔνθα λεοντείοιο λιπὼν ἴνδαλμα προσώπου,
Ὑψιλόφῳ χρεμετισμὸν ὁμοίιον ἔβρεμεν ἵππῳ
Ἄζυγι γαῦρον ὀδόντα μεταχμάζοντι χαλινοῦ·
Καὶ πολιῷ λεύκαινε περιτρίβων γένυν ἀφρῷ·
Ἄλλοτε ῥοιζήεντα χέων συριγμὸν ὑπήνης
Ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἑλέλικτο κεραστής,
Γλῶσσαν ἔχων προβλῆτα κεχηνότος ἀνθερεῶνος·
Καὶ βλοσυρῷ Τιτῆνος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ,
Ὅρμον ἐχιδνήεντα περιπλοκὸν αὐχένι δήσας·
Καὶ δέμας ἑρπηστῆρος ἀειδίνητον ἐάσας
Τίγρις ἔην στίξας δέμας αἰόλον· ἄλλοτε ταῦρος
Ἰσοφυὴς· σωμάτων δὲ νόθον μυκηθμὸν ἰάλλων,
Θηγαλέῃ Τιτῆνας ἀνεστυφέλιξε κεραίῃ·
Καὶ ψυχῆς προμάχιζεν, ἕως ζηλήμονι λαιμῷ
Τρηχαλέον μύκημα δι' ἠέρος ἔβρεμεν Ἥρη
Μητρυιὴ βαρύμηνις· ἰσοφθόγγῳ δὲ θεαίνῃ
Αἰθερίου κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου,

Deæ hoſtilis ob iram grauiter iratæ, Iunoni
Tartarea Titanes perdiderunt Machæra.
Repercutienti adulterinam faciem intuentem in ſpeculo.
Vnde diuiſis membris Titane *ferro*
Finem vitæ Bacchus habens irritum principium,
Alterius naturæ formatus eſt multiplicem formam referẽs.
Partim tanquam Saturnius longus iuuenis ægida quaſſans
Partim v. reliquorũ pede grauis tãquã Saturn⁹ imbrẽ mittẽs,
Interdum variam formã habens erat infans. Interdũ iuueni
Similis inſano. Iuuenilis vero ipſi flos lanuginis
In ſummo nigricantes deſcribebat circulos frontis.
Interdum ira graui leo imitatiuus mittens
Horribilem rugitum extenſo inſaniebat rictu,
Erigens denſis vmbroſam ceruicem iubis
Circumtortis hirſutos crines habente ſuper dorſo
Spontaneo flagello incitans corpus cauda.
Vnde leonina relinquens imaginem frontis,
Altas iubas habentis hinnitum ſimilem fremebat equo
Iniugi ſuperbum dentem continenti freni.
Et candida dealbabat obterens mentum ſpuma.
Interdum ſibilantem effundens ſtridorem menti
Anceps ſquamis draco voluebatur Ceraſtes
Linguam habens protenſam hiantis oris
Et terribili Titanis inſiliebat capiti
Monile colli ex viperis circumplexum ceruici alligans.
Et corpus ſerpentis ſemper volutum relinquens
Tigris erat punctus corpus varium. Interdum *tauro*
Conſimilis, Oris vero falſum mugitum emittens
Acuto Titanas *agitauit cornu.*
Et pro vita pugnauit, donec æmulante gutture
Horrendum mugitum per aera inſonuit Iuno
Nouerca grauiter irata. Æqualiter ſonanti vero Deæ
AEthereum ſtrepitum portæ reſonuerunt Olympi.

Zagreus à Titanibus dilaceratus.
Zagrei metamorphoſis.
Zagreus à Junone proſtratus.

Et

Καὶ θρασὺς ὤκλασε ταῦρος· ἀμοιβαῖοι δὲ φονῆες
Ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ προτέροιο δαϊζομένου Διονύσου
Γινώσκων σκιόεντα τύπον δολίοιο κατόπτρου,
Μητέρα Τιτήνων ἐλάσας ποινήτορι πυρσῷ,
Ζαγρέος εὐκεράοιο κατέκλεισε φονῆας
Αἰθερίῳ πυλεῶνι, καὶ αἰθομένων ἀπὸ δένδρων
Θρύμματα βαρυνομένης ἐμαραίνετο βόστρυχα γαίης·
Ἀντολίην δ' ἔφλεξε, καὶ ἀζαλέοντι βελέμνῳ
Αἴθετο Βάκτρειον ὕδας ἑῷον· ἀγχιπόροις δὲ
Κύμασιν Ἀσσυρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ὕδωρ,
Ἰνδῷοί τε πίνοντες· Ἐρυθραίοις δὲ κόλπου
Ἔμπυρα κυμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνετο Νηρεύς·
Καὶ δύσιν ἀντικέλευθον ἑῷ πρήνιξε κεραυνῷ
Ζεὺς πυρόεις φιλότεκνος· ὑπὸ Ζεφύροιο δὲ ταρσῷ
Ἡμιδαὴς σέλας ὑγρὸν ἀπέπτυεν ἑσπερὶς ἅλμη,
Ἀρκτῷοί τε πίνοντες. ὁμοφλεγέος δὲ καὶ αὐτῆς
Πηγνυμένης πάφλαζε Βορήϊα νῶτα θαλάσσης·
Καὶ νοτίου νιφόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος,
Θερμοτέρῳ σπινθῆρι μεσημβρινὸς ἔζεεν ἀγκών·
Καὶ διεροῖς βλεφάροις ποταμήια δάκρυα λείβων,
Ὠκεανὸς λιτάνευε χέων ἱκετήσιον ὕδωρ·
Ζεὺς δὲ χόλον πρήϋνε. βαρυνομένην δὲ κεραυνῷ
Γαῖαν ἰδὼν ἐλέαιρε, καὶ ἤθελεν ὕδασι νίψαι
Αὔματα τεφρήεντα καὶ ἔμπυρον ἕλκος ἀρούρης·
Καὶ τότε γαῖαν ἅπασαν ἐπέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς,
Πυκνώσας νεφέεσσιν ὅλον πόλον· οὐρανίη γὰρ
Βρονταίοις πατάγοισι Διὸς μυκήσατο σάλπιγξ·
Ἀστέρες ὁππότε πάντες ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
Κεκλιμένοι δρόμον εἶχον, ἐπεὶ τετράζυγι δίφρῳ
Ἠέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων
Ἱππεύων ἑὸν οἶκον· ἐπιτροχόωσα δὲ δίφρῳ
Καρκίνου ὀκτάποδην τελφυῆς κυκλοῦτο Σελήνη·

Καὶ

Et audax procubuit taurus Alterni verò occiſores
Tauriformem Dionyſium fruſt illatim diſſecabant machæra,
Iupiter vero pater prioris trucidati Dionyſii
Intelligens vmbratilem imaginem doloſi ſpeculi
Matrem Titanum agitans pœnali flamma
Zagrei bene cornuti obruit occiſores Iupiter Zagreum vlciſcens cōburit terram.
Aetherea porta, & ardentibus ab arboribus
Calidas grauata tabeſcere fecit comas Terra Arbores capill. terræ.
Ortum vero combuſſit, & ignito telo
Conflagrabat Bactrium ſolum matutinum (Vicinis vero)
Fluctibus Aſſyriis comburebatur Caſpium mare, Mare rubrum.
Indicaq; iuga. Erythrei vero ſinus
In igne fluctuantis Arabs caleſiebat Nereus.
Et occaſum oppoſitum ſuo præcipitauit fulmine
Iupiter ardens filii amans. Sub Zephyri verò planta
Semiuſtum ſplendorem humidum exſpuit veſpertinũ mare
Arctoaq; iuga montium. Simul combuſti vero & ipſius
Congelati æſtuabant Borealia dorſa maris.
Et Notii niuoſum ſub occaſum capri orni
Calidiori ſcintilla meridianus ebulliebat montium anfractus
Atq; humidis genis fluuiales lacrumas libans
Oceanus ſupplicabat fundens ſupplicem aquam, Oceanus Ioui ſupplicat.
Iupiter verò iram ſedauit. Grauatam vero fulmine
Terram videns miſeratus eſt, & voluit aqua abluere
Sordes cineroſas & ignitum vulnus terræ
Et tunc terram totam inundauit pluuioſus Iupiter. Incendii terræ diluuio reſtinguuntur
Condenſans nubibus totum polum. Cœleſtis enim.
Fulmineis ſtrepitibus Iouis mugiebat tuba.
Stellæ vbi omnes in ſuis domibus
Diſcreta curſum habebant, cum quadriiugo curru
Sol reſplendebat leoninis in dorſis
Equitans ſuam domum. Currens vero ſuper curru
Cancrum octipedem triplicis forma circumuoluebatur Luna

Et rori-

Καὶ δροσερῷ ὑπὸ πίζαν ἰσημερίῳ παρὰ κύκλῳ
Κύπρις ἀπὸ χηλοῖο μεταστήσασα κεραίης,
Εἰαρινὸν δόμον εἶχεν ἀχείμονα Ταῦρος Ὀλύμπου·
Γείτων δ' ἠελίοιο παρ' ἄγγελον ἰσοβοῆος
Σκορπίον εἶχεν Ἄρης μετρούμενον αἴθοπι ταύρῳ,
Δόχμιος ἀντικέλευθον ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
Καὶ πλέων λυκάβαντα δυωδεκάμηνος ὁδίτης
Ἰχθύας ἀστερόεντας ἐπέτρεχεν ἀκρόνυχος Ζεύς,
Δεξιτερὴν τρίπλευρον ἔχων ἑλικώδεα μίτρην·
Καὶ Κρόνος ὄμβρια νῶτα διέτρεχεν αἰγοκερῆος
Φέγγεϊ λαχνήεντι διάβροχος· ἀμφὶ δὲ φαιδρῇ
Παρθενικῇ πτερύγεσσιν ἕλων ὑψούμενος Ἑρμῆς,
Ὅπλι δίκην δόμον εἶχε δικασπόλος· ἑπταπόρου δὲ
Αἰθέρος ὑδατόεντος ἀναΐχθησαν ὀχῆες
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος· ἐριφλοίσβοιο δὲ κόλπου
Κρουνοῖς πλειοτέροισιν ἐμυκήσαντο χαράδραι·
Ὑδρηλαὶ δὲ θύγατρες ἀποσπάδες ὠκεανοῖο
Λίμναι ἐκουφίζοντο, καὶ ἠέρι νέρτερον ὕδωρ
Κρουνοὶ ἀκοντιστῆρες ἀνέβλυον ὠκεανοῖο,
Καὶ σκοπιαὶ ῥαθάμιζον· ὀρεσσιχύτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Διψαλέαι ποταμηδὸν ἐμορμύροντο κολῶναι·
Ὑψώθη δὲ θάλασσα, καὶ εἰς ὄρος ὑψόθι λόχμης
Νηρεΐδες γελάασσιν Ὀρειάδες. ἆ μέγα δειλή·
Χερσὶν ἀπειρήτοισιν ἐνήχετο παρθένος Ἠχώ·
Ἀρχαίης φόβον ἄλλον ἀμειβομένη περὶ μίτρης,
Μή ποτε Γαῖα φυγοῦσα Ποσειδάωνι μιγείη·
Γειτοπόροι δὲ λέοντες ἀήθεος ἔνδοθι πέτρης
Χερσαίων ἐχόρευον ἐνὶ σπήλυγγι λεόντων
Μυδαλέοις μελέεσσι· χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
Εἰναλίῳ δελφῖνι συνώλιτο κάπρος ἀλήτης·
Καὶ ξυνοῖς ῥοθίοισιν ὀρεσσιχύτου νιφετοῖο
Θῆρες ἐναυτίλλοντο σὺν ἰχθύσιν· εἰλικόεις δὲ
Γυ ιπὸς ὀρεσιφοίτοις ἐπεσκίρτησε λαγωῷ.

Καὶ

Et rorida ſub regione æquinoctialem apud circulum Aſtrologica.
Venus ab arietis digreſſa cornu
Vernalem domum habuit hieme carentem taurus cœli.
Vicinus vero Solis prænuncium temonis
Scorpium habuit Mars reſpondentem nigro tauro.
Ex obliquo è diuerſo currentem intuens Venerem.
Et perficiens annum duodecim menſes habens viator Sol annum perficiens.
Piſces ſydereos percurrebat Acronychus Iupiter
Dexteram trium laterum habens circularem mitram
Et Saturnus pluuialia dorſa pertranſiit capricorni
Luce capilloſa irriguus. Circa vero pulcra Mercurius
Virginem alis erat eleuatus Mercurius.
Quod iuſtitiam domum haberet iudex. Septigradi verò Virgo Aſtræa.
Ætheris aquoſi pandebantur repagula.
Ioue pluente. Tumultuante verò ſinu
Scatebris pluribus mugiebant torrentes
Marinæ vero filiæ auulſæ Oceani Diluuium.
Stagna leuabantur, & aeri inferiorem aquam
Scatebræ iaculatrices refuderunt Oceani
Et ſcopuli humectabant. A montibus vero defuſo fluuió
Siticuloſi inſtar fluminis murmurabant colles,
Sublatum eſt vero mare. Et in montem ſuper lucum
Nereides euaſerunt Oreades. Vah! valde miſera! Nereides Oreades factæ.
Manibus immenſis natabat virgo Echo. Echo Pana fugit.
Priſcam alium timorem rependens ob mitram,
Ne quando Pana fugiens cum Neptuno miſceatur,
Pontigradi vero leones inſueto in ſaxo
Terreſtrium ſaltabant in ſpelunca leonum.
Humidis membris. Torrenti vero in ſinu
Marino Delphini occurrebat caper errans Lupus inter oues.
Et communibus fluctibus a monte (defuſi nimbi)
Feræ natabant cum piſcibus. Flexuoſus vero
Polipus in montibus errans ſaltabat ſuper leporem,

Καὶ διεροὶ Τρίτωνες ὑπὸ σφυρὰ φωλάδος ὕλης
Ἔγχλοον αἰθύσσοντες ἐπ' ἰξύϊ δίπτυχον οὐρὴν,
Πανὸς ὀρεσσαύλοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις,
Σύμπλοον ἠερίοισιν ἐπιστρέψαντες ἀήταις
Σπιρτὴν ἠθάδα κόχλον. ἐν εὐύδρῳ δὲ κολώνῃ
Γαίῃ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἦν ποτε Νηρεὺς,
Μυδαλέην σύριγγα διαπλώουσαν ἐάσας·
Καὶ ναέτης πετραῖος ὅλος μετὰ πόντον ἀμείβων
Ἰκμαλέον αὐτὸς εἶχεν ὑπορρόφιος δόμον Ἠχοῦς,
Καὶ διερῷ τότε φῶτες ἀνοιδαίνοντες ὀλέθρῳ
Ὕδασι τυμβεύοντο· πολὺς δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Πλώετο, κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ·
Καὶ νιφετῷ κελάδοντι κεχηνότος αἰθερεῶνος
Χανδὸν ἀπὸ σκοπέλοιο πιὼν ὀρεσίδρομον ὕδωρ·
Πῖνε λέων, πίε κάπρος. ὁμοζεύκτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Λίμναι ὁμοῦ ποταμοῖσι Διὸς ῥόος ὕδατα πάντα
Ἀλλήλοις κεκέραστο, καὶ εἰν ἑνὶ τέσσαρες αὖραι
Συμμιγέων ἀνέμων ἐπεμάστιον ἄκειτον ὕδωρ·
Καὶ διερὴν χθόνα πᾶσαν ἰδὼν ὑπὸ μείζονι παλμῷ,
Μύθῳ ἀπειλητῆρι ξυνασσομένη Διὸς ὄμβρῳ,
Πόντος Ἐννοσίγαιος ἑὴν ἔρριψεν ἀκωκὴν·
Ἀσχαλόων τινὰ γαῖαν ἀνοχλίσσειε τριαίνῃ,
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ἐπέπλεον ἄβροχον ὕδωρ·
Καὶ χλοερῆς Θέτιν εἶχεν ἐπ' ἰξύος ὑγρὸς ὁδίτης
Τρίτων εὐρυγένειος· ἐπ' ἰχθυόεντι δὲ νώτῳ
Πομπίλον ἡνιόχευεν ἀνήϊει φοιτὰς Ἀγαυή·
Καὶ λόφον ὑδατόεντα φέρων κεκλιμένον ὁλκῷ,
Δωρίδα κουρίζων μετανάστιος ἔτρεχε δελφὶς,
Καὶ βυθίη φάλαινα πελοχαιρεῦσα κολώναις,
Πλάζετο μαστεύουσα χαμευνάδος ἄντρα λεαίνης·
Καὶ τότε κυματόεσσαν ἰδὼν ὑπὸ γείτονα πέτρην
Νηχομένην Γαλάτειαν ἀνίαχε μυδαλέος Πάν·
Πῆ φέρεαι Γαλάτεια δι' οὔρεος αἰπὺ θαλάσσης;

Μή τι-

Et humidi Tritones ſub radicibus latibuli ſyluæ Aqua omnia obruit.
Viridem ſuſtentantes ſub iliis duplicem caudam,
Panis in montibus ſitis, abſcondebantur domibus.
Simul nauigantem aëriis committentes ventis
Variam conſuetam cochleam. In bene aquoſo verò colle
Pani amanti ſcopulos exſul erat tunc Nereus.
Madidam fiſtulam natantem relinquens,
Et habitator ſaxeus mons pontum permutans
Humidã ſpeluncã habuit ſub lecto habitantis domũ Echûs
Et humidâ tunc homines tumefacti morte Mortui in aquis intumeſcunt.
(In) aquis ſepeliebantur, (Plurimus verò) alius ſuper alium
Natabat, fluctuoſo mortuus latus tractu.
Et niue reſonanti bianti (ex) ore
Affatim à ſcopulo bibens in montibus currentem aquam Animalia perierunt.
Cecidit leo procubuit caper, Coniugato verò fluctu
Stagna ſimul cum fluctibus, Iouis fluxus aquæ omnes
Ad inuicem miſcebantur, & in vno quatuor auræ
Commiſtorum ventorum flagellabant confuſam aquam Venti confuſi.
Et humidam terram omnem videns ſub maiori vibratione
Sermone minaci vibratam Iouis pluuiã
Pontius Neptunus ſuam proiecit eiulationem,
Ægrè ferens quam terram concuteret tridenti?
Nereidum vero turba ſupernatabant in ſicca aqua. Nereides.
Et viridi Tethin habuit in iliis humidus viator Tethis.
(Triton latæ generationis.) ſub piſcoſo verò dorſo Triton.
Triumphum agitabat in aëre vaga Agaue. Agaue.
Et collem aquoſo ferens circumuolutum tractu
Dorida eleuans exſul currebat Delphin
Et profunda balæna circum ſaliens (in) montibus Balæna.
Errabat perquirens in terra cubantis antra Leænæ.
Et tunc fluctuoſam videns ſub vicina petra
Natantem Galateam reſonabat madidus Pan. Galateam Pan compellat.
Quo ferris Galatea per montes (loco maris?)

Μὴ τάχα μαστεύεις ἐρατὴν Κύκλωπος ἀοιδήν;
Πρὸς Παφίης λιτομαί σε καὶ ὑμετέρου Πολυφήμου,
Μὴ κρύψῃς δεδαυῖα βαρὺν πόθον, εἰ παρὰ πέτραις
Νηχομένην ἐνόησας ἐμὴν ὀρεσίδρομον Ἠχώ·
Ἦ ῥα βυθὸν ἔχει διερὸν δρόμον; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
Ἑζομένη δελφῖνι θαλασσαίης Ἀφροδίτης·
Ὡς Θέτις ἀκρήδεμνος ἐμὴ ναυτίλλεται Ἠχώ·
Δείδια μή μιν ὄλεσσε δυσαίνεα κύματα πόντου·
Δείδια μή μιν ἔκευθε μέγας ῥόος· ὡς ἄρα δειλὴ
Ἄστατος ἐν πελάγεσσι μετ᾽ οὔρεα κύματα βαίνει.
Ἤ ποτε πετρήεσσα φανήσεται ὑδελαὶς Ἠχώ·
Ἀλλὰ τεὸν Πολύφημον ἔα βραδύν· ἢν ἐθελήσῃς,
Αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἀερτάζων σε σαώσω·
Οὔ με κατακλύζει κελάδων ῥόος· ἢν ἐθελήσω,
Ἴχνεσιν αἰγείοισιν ἐλεύσομαι εἰς πόλον ἄστρων.
Ὡς φαμένῳ Γαλάτεια πόσιν ἀντίαχε φωνήν·
Πὰν φίλε, σὴν ἀνάχει ἐδὶ ἴδματος ἄπλοον Ἠχοῖ.
Μή με μάτην ἐρέεινε· τί σήμερον ἐνθάδε βαίνω;
Ἄλλον ἐμοὶ πλόον εὗρεν ὑπέρτερον ὑέτιος Ζεύς.
Καὶ γλυκερὴν ἀπέεσσαν ἔα Κύκλωπος ἀοιδήν,
Οὐκέτι μαστεύω Σικελὴν ἅλα· τοσσάτιον γὰρ
Τάρβος ἔχω νιφετοῖο, καὶ οὐκ ἀλέγω Πολυφήμου·
325 Εἶπε, καὶ ὑγροπόροιο παρήλυθε Πανὸς ἐπαύλεις·
Πυκνὰ δὲ κυμαίνοντος ἀμαιμακέτου νιφετοῖο
Πᾶσα πόλις, πᾶς δῆμος ἔην ῥόος· οὐδέ τις ἀγκὼν
Ἄβροχος ἦν, οὐ γυμνὸς ἔην λόφος, οὐ ῥίον Ὄσσης·
Οὐ τότε Πήλιον ἄκρον· ὑπὸ τελίφῳ δὲ κολώνη
Τυρσιώδης κελάδησε· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
Ἀδριάδες. σικελοῖσιν ἐρόχθεον ὕδασι πέτραι
Ὀμβρηροῖς ἐσθίεσαν· ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
Μαρμαρυγαὶ Φαέθοντος ἐθηλύνοντο ῥεέθροις·
Ζώνη δ᾽ ἑβδομάτη χθαμαλῆς ὑπὲρ ἄντυγα πέζης
Κύμασιν ἠλιβάτοισι σέλας ψύξασα Σελήνη,

Μυδα-

An forte quaeris amabilem Cyclopis cantilenam? Zelus & metus amantium.
Per Venerem oro te, & per noſtrum Polyphemum
Ne tegas ſciens grauem amorem, ſi in petris
Latantem cognoueris meam montiuagam Echo.
Numquid tibi aequale habet humidũ curſum? An ſane & ipſa
Aſſiduus Delphini marinae Veneris
Ut Thetis vitta non coronata mea nauigat Echo
... eor ne ipſam commoueant inauſpicati fluctus ponti,
..eor ne ipſam obruat magnus fluxus, quam ſane miſera?
Inſtabilis in pelago poſt montes. fluctus aſcendit.
Quae olim in petris habitabit apparebit aquoſa Echo.
Sed tuum Polyphemum relinque tardum. Si volueris Polyphemus Galateae amator
Ipſe meis humeris eleuans te ſaluabo.
Non me inundat ſtrepens fluxus. Vbi voluero
Veſtigiis caprinis veniam in polum aſtrorum.
Sic dicenti Galatea talem reclamauit vocem: Galatea Pani reſpondet.
Pan amice tuã tolle per fluctus nauim non habentem Echo
Ne me fruſtra interroga, quid hodie huc veniam?
Aliã mihi nauigationem inuenit ſuperiorẽ pluuius Iupiter
Et dulcem licet exiſtentem relinque Cyclopis cantilenam.
Non amplius ſector Siculum Mare. Tantum enim
Metum habeo niuis, & non curo Polyphemum.
Dixit, & humidos tranſitus habẽtis praeterit Panis ſtabula. In metu amoris obliuiſcuntur.
Crebro v. fluctuante immenſa niue (anfractus
Omnis vrbs, omnis populus fluctus erat, neq; quis in mõte
Siccus erat, non nudus erat tumulus, non cacumen Oſſae, Aqua omnia operit
Non tunc Pelion *ſummum. Sub tricolli vero monte*
Tyrrhenus reſonabat. Flagellato v. Ponto
Adriades Siculis fremebant aquis petrae
Imbriferis fluctibus. In aeria v. via
Scintillae Solis emolliebantur fluminibus.
Zona v. ſeptima depreſſae ſub ambitu marginis
Fluctibus elatis ſplendorem frigefaciens Luna

Μυγδαλίων ἀνέκοψε λελυμένον αὐχένα ταύρων·
Ἀστραίῃ δὲ φάλαγγι μεμιγμένον ὄμβρεον ὕδωρ
Λευκοτέρην ποίησε γαλαξαίην ἴτυν ἀφρῷ·
Καὶ ῥοθίῳ χροόεντι χέων ἐπλάσομον ὕδωρ
Ἀλφειῷ δυσέρωτι συνήντετο Νεῖλος ἀλήτης·
Ὧν ὁ μὲν εὐκάρποιο δι' αὔλακος ἤθελεν ἕρπειν,
Τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην·
Ὃς δὲ παραΐξας ἑτέρην ὁδὸν ἤθαδος ἄγρης
Ἀχνύμενος πεφόρητο· συνωρίζοντα δὲ λεύσσων
Πύραμον ἱμερόεντα τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
Νεῖλε, τί κεν ῥέξαιμι καὶ ὑπτομένης Ἀρεθούσης;
Πύραμε, τί σπεύδεις; τίνι κάλλιπες ἤθαδα Θίσβην;
Ὄλβιος Εὐφρήτης, ὅτι μὴ λάχε κεῖνον ἐρώτων,
Ζῆλον ἔχων καὶ δεῖμα μεμιγμένον· ὑδατόεις γὰρ
Ἴμβρῳ τῇ παρίαυε τάχα Κρονίδης Ἀρεθούσῃ·
Δείδια μὴ παροχῆσι τεὴν νυμφεύσατο Θίσβην
Πύραμος, Ἀλφειοῖο παρὰ φασὶς ἡμέας ἄμφω,
Οὐ Διὸς ὄμβρος ἔελσεν, ἔδυ βέλος Ἀφρογενείης,
Εἰπέ μοι Φαέθοντι· Συρηκοσίης δ' Ἀρεθούσης
Ἴχνια μαστεύσω· σὺ δὲ Πύραμε δίζεο Θίσβην·
Ἀλλ' ἐρέεις ὅτι γαῖα κυκάσσεται, ὅττι χαλέπτει
Οὐρανός, ὅττι θάλασσα βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ἄπλοος ἀφρόεντι ῥόῳ κυμαίνεται αἰθήρ,
Οὐκ ἀλεγίζω νιφετοῖο μεμηνότος· ὦ μέγα θαῦμα·
Αἰθομένην Διὸς ὄμβρος ὅλην χθόνα, καὶ φλόγα πέμπει,
Καὶ πελάγεσσιν ἐκάθηρεν· ἀπ' Ἀλφειοῖο δὲ μούνου
Οὐκ ἐδανὸν Παφίης οὐκ ἔσβεσεν ἁπτόμενον πῦρ.
Ἔμπης εἰ κλονέει με τόσος ῥόος, εἰ πυρὶ κάμνω·
Βαιὸν ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον, ὅττι καὶ αὐτὸς
Πλάζεται ἁβρὸς Ἄδωνις αἰάζων Ἀφροδίτην·
Οὔπω μῦθος ἔληγε· φόβος δὲ βιήσατο φωνήν.
Καὶ τότε Δευκαλίων προρόων ὑψούμενον ὕδωρ,
Ναυτίλος ἦν ἀκίχητος ἔχων πλόον ἠεροφοίτην·

Καὶ

Humidorum amputauit ablutam ceruicem taurorum.
Cæleſti vero phalangi, commixta pluuialis aqua Aqua cælo commixta.
Candidiorem reddidit lacteam viam ſpuma,
Et fluctu fœcundo fundens per ſeptem oſtia aquam
Alpheo infelici in amore occurrit Nilus errans Nilus.
Quorum hic quidem fertilem per ſulcum voluit repere.
Oblectans humidis oſculis ſitientem Nympham, Alphæus.
Hic vero impetuoſe perrumpens priorem viam conſuetæ ve-
Dolens ferebatur. Vna repentem vero cernens (*nationis*
Pyramum deſiderabilem tantam emiſit vocem. Pyramus.
Nile, quid faciam abſcondita Arethuſa, Arethuſa.
Pyrame, quid feſtinas? cui reliquiſti conſuetam Thiſben, Thiſbe.
Felix Euphrates, quod non ſortitus eſt aculeum amoris,
Aemulationem habens & metum commixtũ? Aquoſus. n.
Deſiderabili concumbit forte Iupiter (*cum*) *Arethuſa.*
T*imeo ne fluctibus tuam deſponderit Thiſben*
Pyramus, Alphei admonitio nos ambos
Non Iouis pluuia, excitauit, quantum telum Veneris
Sequere me Phaëthontem Syracuſiæ vero Arethuſæ
Veſtigia ſectabor. Tu vero Pyrame quære Thiſben.
Sed dices, quod terra concutiatur quod lædat
Cœlum, quod mare violentia cogitur, quod & ipſe
Simplex ſpumanti fluxu æſtuat æther.
Non curo niuem inſanientem. Vah! magnum miraculum,
Ardentem Iouis pluuia totam terram, & flammam ponti
Et fluuios purgauit. Ab Alpheo vero ſolo
V*ilem Veneris non exſtinxit accenſum ignem,* Amor nulla aqua extinguibilis
T*amen licet turbet me tantus fluxus, licet igne laboro*
Paruum mei doloris fuit remedium, quod & ipſe
Erret mollis Adonis excrucians Venerem Adonis.
Nondum ſermo conquieuit. Menus verò coëgit vocem. Venus.
Et tunc Deucalion aſcendens ſublatam aquam (*verſantẽ.* Deucalion
Nauta erat incomprehenſibilis habens nauigationem in aere

Καὶ στόλος αὐτοκέλευθος ἀπείρμονος ἄμμορος ὅρμου
Λάρνακος αὐτοπόροιο κατέγραφε δίγιφον ὕδωρ·
Καί νύ κε κόσμος ἄκοσμος ἐγίνετο, καὶ νύ κεν ἀνδρῶν
Ἄσπορον ἁρμονίην διελύσατο παιδοτρόφος αἰών·
Ἀλλὰ Διὸς ζεθεὶς ὑπὸ νεύμασι κυανοχαίτης
Θεσσαλικοῦ σκοπέλοιο μεσόμφαλον ἄκρον ἑλίξας
Γειοτόμῳ τριόδοντι διέσχισε, καὶ διὰ μέσσου
Ῥηγνυμένου σφηκῶνος ἐχάζετο μορμύρον ὕδωρ.
Καὶ χύσιν ὑψικέλευθον ἀπωσαμένη νιφετοῖο,
Γαῖα φάνη παλίνορσος· ἐλαυνομένων δὲ ῥεέθρων
Εἰς βυθίους κευθμῶνας ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι·
Καὶ χθονὸς ὑγρὰ μέτωπα χέων πολυδίψιον αἴγλην
Ἠέλιος ξήραινε. παχυνομένων δὲ ῥοάων
Θερμοτέραις ἀκτῖσιν ἐχερσώθη πάλιν ἰλύς,
Οἷα πάρος· βροτέη δὲ τετυγμένα μείζονι τέχνῃ
Ἄστεα λαϊνέοισιν ἀνεστήσαντο θεμέθλοις·
Δωμήθη δὲ μέλαθρα· νεοκτίστων δὲ πολήων
Ἀρτιγόνοις μετόπεσσιν ἐγυμνώθησαν ἀγυιαί,
Καὶ φύσις ὀψὲ γέλασσε. συνιπταμένων δὲ θυέλλαις
Ὀρνίθων πτερύγεσσιν ἐρετμώθη πάλιν ἀήρ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ζ.

Ἤδη δ' ἀενάοιο βίου παλιναυξέϊ καρπῷ
Ἄρσενα θηλυτέρῃ γόνιμον σπόρον αὔλακι μίξας
Ἄσπορον ἥρμοσε κόσμον ἔρως φιλότητος ἀροτρεύς·
Καὶ φύσις ἐρρίζωτο τεθηλυῖα γενέθλης,
Ἐν χθονὶ πῦρ κεράσασα, καὶ ἠέρι σύμπλοκον ὕδωρ,
Ἀνδρομέην μόρφωσε γονὴν τετράζυγι δεσμῷ·
Ἀλλὰ βίον μερόπων ἑτερότροπος εἶχεν ἀνίη,
Ἀρχόμενον καμάτοιο, καὶ οὐ λήγοντα μερίμνης·
Καὶ Διὶ παμμεδέοντι δυσπαθέων γένος ἀνδρῶν
Ἄμμορον εὐφροσύνης ἐπεδείκνυε παιδοτρόφος αἰών·

Οὔπω

Et Nauis per ſe incitata immenſi expers portus
Nauiculæ per ſe progrediẽtis ſignauit niuibus infeſtã aquã. Mũdus im mundus.
Et ſane mundus immundus fiebat, & virorum Genus hominũ periit.
Sterilem harmoniam reſoluit omnia alens æuum.
Sed Iouis diuini ſub nutu Neptunus
Theſſalici ſcopuli mediam ſummitatem voluẽs Neptuno terram pulſante aqua diluuii ſub terram ſe recipit.
Terram ſecanti tridente diuiſit, & per medium
Diuiſum cacumen ſubduxit marmoream aquam.
Et fluxum altiuium (repellens pluuiæ)
Terra apparuit iterum. Abactis vero fluctibus
In profundos receſſus, denudatæ ſunt rupes
Et terra humidas frontes fundens multũ aridũ ſplendorem Sol ſiccat terram.
Sol exſiccauit, ſpiſſatis vero fluctibus
Calidioribus radiis exſiccatus fuit rurſus limus
Vt prius Mortali vero facta maiori arte Vrbes reſtituuntur.
Vrbes lapideis firmabantur fundamentis.
Exſtruebantur vero palatia. Nuper factarum vero vrbiũ
Iam natis hominibus (denudabantur vicus.) Natura rerum reſtituta.
Et natura ſero paſſa eſt. Connolantibus vero turbinibus
Auium alis remigabatur rurſus aer.

DIONYSIACORVM LIBER VII.

IAm vero perpetui victus rurſum aucto fructu
Virile fœmineo ſemen genitale ſulco miſcens,
Inſeminatum arauit mundum Cupido beniuolentiæ arator,
Et natura radicabatur nutrix generationis.
In terra ignem miſcens, & aeri coniunctam aquam. Genus humanum reſtitutum.
Humanam formauit generationem quadriiugo vinculo. Cura mortalium.
Sed vitam mortalium diuerſa habebat cura
Incipientem labores, & non ceſſantem à curis.
Et Ioui cunctæ adminiſtrãti malæ perpetientiũ genus virorũ
Expertem lætitiæ oſtendebat vna educatum æuum.

Nondum

Οὔπω γὰρ πέλε τοῖο λεχώϊα νήματα λύσας,
Βάκχον ἀνηκόντιζε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
Ἀνδρομέης ἄμπαυμα μεληδόνος· οὐ τότε λοιβὴ
Ἠερίους ἐμέθυσσε πόρους εὐώδεϊ καπνῷ
Οἰνοβαφής· στεφάνους δὲ θεῶν λειμωνίδι ποίῃ
Θυγατέρες Λυκάβαντος ἀτερπέες ἔπλεκον Ὧραι·
Οἴνου γὰρ χρέος ἦεν· ἀβακχεύτου δὲ χορείης
Ἡμιτελὴς ἀνόνητος ἔην χάρις· ἀγρομένων γὰρ
Ὄμματα μοῦνον ἔθελγεν, ὅτε στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
Ὀρχηστὴρ πολύκυκλος ἑλίσσετο λαίλαπι ταρσῶν,
Νεύματα μῦθον ἔχων, παλάμην στόμα, δάκτυλα φωνήν·
Ἀλλὰ Διὸς πετάσας ἐπιγουνίδα λευκάδα χαίτην
Αἰὼν ποικιλόμορφος ἔχων κληΐδα γενέθλης,
Ἱκεσίης ὀρέγων κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπήνης,
Εἶχε λιτάς· ῥαπίδων δὲ καθηκομένοιο καρήνου
Ἐκταδίην ἔθλιψε ῥάχιν κυρτόμενος αὐχήν·
Καὶ πόδας ὀκλάζοντας ἀπήμονα χεῖρα τιταίνων,
Ἀενάου βιότοιο γέρων ἐφθέγξατο φωνήν·
Ζεῦ ἄνα καὶ σὺ δόκευσε κατηφέος ἄλγεα κόσμου·
Οὐχ ὁράας ἔτι γαῖαν ὅλην οἴστρησεν Ἐνυώ,
Ὤλεσεν ἀμφήκει ταχινῷ φθιμένης στάχυν ἥβης;
Οὔπω λείψανα κεῖνα παρήλυθεν, ἐξ ὅτε φωτῶν
Ἔκλυσας ἔθνεα πάντα, καὶ ἠερίου ῥόος ὄμβρου
Ἠέρα κυμαίνων ἐπεπέφλασε γείτονι μήνῃ·
Χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ
Οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι· οὐκ ἔτι κόσμου
Πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
Πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω·
Ἄλλος ἐμεῖο ἐτέων ἐχέτω δρόμον· αἰναπαθὴς γὰρ
Οἰκτείρων ἐμόγησα πολυτλήτων γένος ἀνδρῶν·
Ἄρκιον οὐ πέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μιαίνει·
Καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι κάτω νεύοντα καρήνῳ,
Κύφος ὅτι τρομερῇσι ἀελλοπόδεσσι πορείαις

Γηροκόμῳ

Nondum enim partus puerperia vincula ſoluens
Bacchum eiaculatus erat pater ex grauido ſemore, Bacchus lætitiæ dator.
Humanæ requiem curæ. Non tunc libatio
Aërios inebriauit greſſus beneuolenti fumo
Vino tincta. Coronas vero Deorum pratenſi herba
Filiæ anni inſuaues plectebant Horæ,
Vini enim penuria erat. Vini expertis vero choreæ Ante vini inuentum omnia triſtia.
Semiperfecta, inutilis erat gratia. Ruſtico enim
Oculos ſolummodo oblectabat, cum circũuertibilibus motibus
Saltator multos circulos faciens voluebatur turbine plantarũ,
Nutus ſermonem habens, manum os, (&) digitos vocem, Chironomia ſolſmodo hominibus oblectamentum.
Sed Iouis extendens (in genua canos capillos)
Aeuum varias formas habens clauum generationis
Supplicis extendens demiſſum tractum barbæ,
Habuit ſupplicationes. In ſolo vero cum traheretur caput Æuum Ioui ſupplicat.
Extenſum attriuit dorſum incuruata ceruix.
Et pede ad terram deflexo infinitam manum extendens
Aeternæ vitæ ſenex dixit paſtor.
Iupiter rex & tu intuere triſtis dolores mundi
Non vides quod terram vniuerſam aſtro percuſſerit Bellona.
Maturam remetens celerem morientis ſpicam. iuuentutis?
Nondum reliquiæ illæ tranſierunt, ex quo hominum
Inundaſti gentes omnes, & aerii fluxus imbris Æuum de calamitate hominum conqueritur.
Aëra turbans æſtuauit ad vicinam vſq; Lunam.
Valeat cito morientium hominum vita, quorum in morte
Cœleſtia gubernacula recuſo. Non amplius mundi
Firmamentum gubernabo. Deorum vero quis alius melior
Clauum vitæ retrogradi accipiat. Æuum gubernationem mundi alterius recuſat.
Alius meorum annorum habeat curſum. Grauiter paſſum.n.
Miſerans laboraui multum paſſorum genus hominum.
Sufficiens non eſt ſenium, quod iuuentutem areſacit,
Et tardum virum facit deorſum nutantem capite.
Incuruus cum trepidantibus nimiis pedum progreſſibus, Senes incurui.

Senium

Γηροκόμῳ βαρύγουνος ἐρείδεται ἡδέι βάκτρῳ·
Ἄρκιος οὐ πέλε πότμος, ὃς ἔκρυφε πολλάκι λήθῃ
Νυμφίον ἀρτιχόρευτον ὁμόστολον ἥλικι νύμφῃ
Συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας.
Οἶδα μὲν ὡς ἐρόεις πέλεται γάμος, ἧχι λιγαίνει
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροος αὐλὸς Ἀθήνης·
Εἰ μὴ τῆς πιὸν ὄνειαρ ἐπὶ ζυγίῳ παρὰ παστῷ
Ἐ πλατὺν φόρμιγγος ἀράσσεται ὄρθιος Ἠχώ;
Πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Νυμφιδίην ἀχόρευτος ἔρως ἀπεσείσατο τεύχων·
Τερπωλῆς χατέουσας ἐπιπνείων ὑμεναίους·
Ἀλλὰ πολυκμήτων μερόπων ἐπὶ λήθην ἀνίης
Φάρμακον ἐρρίζωσε βιοσσόον· οὐράνιον γὰρ
Οὐκ ὄφελέν ποτε κεῖνο πίθου κρήδεμνον ἀνοῖξαι
Ἀνδράσι Πανδώρη γλυκερὸν κακόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Ἀνδρομέης κακότητος ἐπαρτής ἐστι Προμηθεύς,
Ὃς μογερῶν μερόπων ἐπικήδεται. αἰ χακάκου γὰρ
Ἀντὶ πυρὸς γλυκὺ νέκταρ, ὅπερ μακάρων φρένα τέρπει,
Κλέψαι μᾶλλον ὄφελλε καὶ ἀνδράσι δῶρον ὀπάσσαι,
Ὄφρα πως κεδάσειε ποτῷ μελεδήματα κόσμου·
Ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυφλοίσβοιο μερίμνας
Σαῖς πελεταῖς σκοπίαζε κατηφείας, ἠέ σε θέλγει
Ἀσπονδὴν θυέων ἀνεμώλιος ἀτμὸς ἀλήτης.
Ὣς φαμένοιο γέροντος ἐπὶ χρόνον ἔμφρονι σιγῇ
Μῆτιν ἑλὼν ἑλέλιζεν ἀτέρμονα μητίετα Ζεύς,
Καὶ φρενὸς ἡνία λῦσεν· ἐπασσυτέρησι δὲ βουλαῖς
Ἐγκεφάλου χρυσέοιο ἐδινεύοντο μενοιναί,
Καὶ Κρονίδης αἰῶνι θεηγόρον ἴαχε φωνὴν,
Ἄζονος ὀμφήεντος ὑπέρτερα θέσφατα φαίνων·
Ὦ πάτερ αἰενάων ἐτέων αὐτόσσυτε ποιμὴν,
Μὴ νεμέσα· βροτέη γὰρ ἄεθλος οὔ ποτε λήγει
Πληθομένης μινύθουσα φύσις μίμημα σελήνης·
Νέκταρ ἴα μακάρεσσι καὶ ἀνδράσιν ἄλκαρ ἀνίης.

Αὐτ-

Seniũ ſuſtentãte grauia genua habẽs ſuſtentat̃ dulci baculo
Sufficiens non eſt mors, quæ abſcondit ſæpius obliuione Mors omnia ſoluit.
Sponſum recens choro celebratum comitẽ æquaue Nymphæ
Coniunctionis indiſſolubilis ferentia vitã retinacula ſoluens
Scio quidem quod amabiles ſint nuptiæ, vbi ſtridet
Paniacæ fiſtulæ conſonans tibia Mineruæ Fiſtula in nuptiis.
Tamen quale lucrum, quod apud nuptialem thalamum
Septichordæ citharæ pulſatur Orthia Echo
Nabli a non ſoluunt curas. Sed & ipſe
Virgineam à chorea alienus amor abiecit facem Muſica nõ ſoluit curas.
Delectatione carentes contemnens Hymenæos.
Sed laborioſorum mortalium obliuionem inducentem curæ
Medicamentum firmauit vitam ſeruans. Cœleſte enim
Non debuit aliquando illud dolii operculum aperire Pandora cum pixide. Prometheus.
Viris Pandora ſuaue malum. Sed & ipſe
Humanæ *infelicitatis cauſa eſt Prometheus,*
Qui laborioſorum hominum curã geſſit. Nã malũ incipiẽtes
Pro igne ſuaue nectar, quod immortalium mẽtes exhilarat, Prometheus nectar potius quam ignẽ Diis furari debuit.
Furari potius debuit, & hominibus munus adferre,
Vt hoc diſſiparet potu curas mundi.
Sed relinquens vitæ reſonantis ſollicitudines
Tuas initiationes aſpice ſubtriſtes. Siquidem ſane te oblectat
Non reconciliantium victimarum ventoſus nidor errans
Sic dicente ſene in tempus, ſapienti ſilentio Huc vſque Æuum.
Conſilium ſuum vertebat infinitum conſultor Iupiter. Iupiter cõſilium init.
Et mentis habenas ſoluit. Continuis vero conſiliis
Cerebro fœcundo conuertebantur conſilia. Iupiter Æuo reſpondet.
Et Saturnius æuo a Deo prolatam emiſit vocem.
Tabulæ diuinæ ſupremæ oracula pandens. Vitæ imago Luna nunquam peritura.
O pater æternorum annorum per te ſeminate paſtor,
(Noli indignari) Mortalis enim intempeſtiuꝰ nũquã deſinit Iupiter virum promittit.
Implete minuens natura imaginem Lunæ.
Nectar relinque Diis, & viris remedium doloris

Per

Αὐτοχύτῳ γλυκὺν οἶνον ἐοικότα νέκταρι δώσω,
Ἄλλο ποτὸν μερόπεσσιν ἐφαψάμενον· ἀρχέγονος δὲ
Ἄχνυται εἰσέτι κόσμος ἕως ἕνα παῖδα λοχεύσω·
Τίκτω ἐγὼ γενέτης, καὶ τλήσομαι ἄρσενι μηρῷ
Θηλυτέρας ὠδῖνας, ὅπως ἄδινα σαώσω·
Χθιζὰ μὲν εὐρυάλωος ἐμῆς ὑπὸ νεύματι Δηοῦς
Γαῖα δρακοντείῃ σταχύων μνηστῆρι σιδήρῳ,
Ξηρὸν ἀμαλλοτόκοιο λοχεύσατο καρπὸν ἀρούρης·
Ἤδη δ᾽ ἀγλαόδωρος ἐμὸς πάϊς ἐν χθονὶ τεύξει
Ὑγρὸν ἄκεσσι πόνοιο θυώδεα βότρυν ὀπώρης
Νηπενθὴς Διόνυσος ἀπενθέα βότρυν ἀέξων
Ἀντίπαλος Δήμητρι. καὶ αἰνήσεις με δοκεύων
Ἄμπελον οἰνοτόκοισιν ἐρευθιόωσαν ἐέρσαις,
Εὐφροσύνης κήρυκα, καὶ ἀζηνόμοις παρὰ ληνῷ
Ποσσὶ βαρυνομένοισιν ἐπιθλίβοντας ὀπώρην·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα φιλεύιον ὑψόθεν ὤμων
Ἄπλοκον αἰθύσσουσαν ἐς ἠέρα μεσσάδα χαίτην·
Καὶ φρένα βακχεύσαντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις,
Γαίης ἀντυάζουσιν ἐπ᾽ εὐκελάδοιο τραπέζης
Ἀνδρομέης Διόνυσον ἀλεξητῆρα γενέθλης·
Τοῦτον ἀεθλεύσαντα μετὰ χθόνα σύνδρομον ἄστρων,
Γηγενέων μετὰ δῆριν ὁμοῦ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
Ζηνὶ συναστράπτοντα δεδέξεται αἰόλος αἰθήρ·
Καὶ θεὸς ἡμερίδων ἐπικείμενον οἴνοπι κισσῷ,
Ὡς στέφος ἑρπηστῆρα περὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας,
Σῆμα δ᾽ ἐῆς νεότητος ἔχων ὀφιώδεα μίτρην·
Καὶ μακάρων ὁμόζυγος ἐπώνυμος ἀνδράσιν ἔσται
Ἀμπελόεις Διόνυσος ἅτε χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
Χάλκεος ὥσπερ Ἄρης, ἑκατηβόλος ὥσπερ Ἀπόλλων·
Εἶπε πατήρ· μοῖραι δὲ συνήνεον· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
Ἐσσομένων κήρυκες ἐπέπλαρον εὔποδες Ὧραι·
Καὶ τὰ μὲν ὡς εἰπόντι διέτμαγον, αἳ μὲν ἱκάνον
Οἶκον ἐς Ἁρμονίης, αἳ δὲ ποικίλον ἐς δόμον Ἥρης·

Per ſe fuſo dulce vinum ſimilem nectari dabo,
Alium potum mortalibus conuenientem. Principio genitus v.
Luget adhuc mundus donec vnum filium enitar.
Pario ego genitor, & feram (in) maſculo femore
Fœmineos dolores partus, vt partum ſeruem,
Heri quidem latas areas habens mea ſub nutu Cereris
Terra ſignata ſpicarum proco ferro Ceres panis inuenit.
Aridum manipulos generantis enixa eſt fructum terra
Iam v. praclara munera dans meus filius in terra pariet
Humidum labores lenientis iucundi odoris vuam autumni
Sine mœrore Bacchus non lugentem vuam augens Bacchus vini inuētor.
Aduerſarius Cereri. Et laudabis me intuens
Vitem vinum generantibus rubentem roribus
Voluptatis praconem, & ruſticos apud torcular
Pedibus grauatis obterentes autumnum.
Baſſaridum v. phalangem amantem Euium ſuper humeris Baſſarides
Non compoſitum ventilantem per aëra medium capillum.
Et mente inſanientes alternis poculis
Omnes laudabunt Euium in bene reſonante menſa.
Humana Bacchum adiutorem generationis
Hunc certantem poſt terram comitem aſtrorum
Giganteam poſt pugnam ſimul poſt bellum cum Indis Baccho cœlum promittit.
Vna cum Ioue fulminantem accipiet varius æther
Et Deus vitium impendentem nigra hedera
Vt coronam ſerpentem circa comas voluens
Signumq́; eius iuuentutis habens ſerpentinam mitram
Et cum Diis eiuſdem honoris, cognominis viris erit Bacchus Deus.
Vitibus conſitus Bacchus tanquā aurea talaria habens Mercurius. Mercurius
Aereus vt Mars, latè iaculans vt Apollo. Mars. Apollo.
Dixit pater. Pauca vero collaudarunt. Circa ſermonem verò
Futurorum praecones ſternutabant bonos pedes habentes Hora.
Et hac quidem poſtquam dixerunt diuiſi ſunt. Hic quidem
Domū in Harmonia, hic verò variā in domū Iunonis (veniēs
Et ſa-

Καὶ γραφὶς αὐτοδίδακτος ἔρως αἰῶνα νομεύων,
Πρωτογόνου χάεος ζοφερὰς πυλεῶνας ἀνοίξας,
Γειδοχίῳ ἐκίμισσε πήλαιον ἣ ἔνι μούνῃ
Εἰς πόθον ἄλλοτε ἄλλον ἐπιχθονίων ὑμεναίων
Ζωοὶ πυρστρεφέες πεφυλαγμένοι ἦσαν ὀϊστοὶ
Δώδεκα, καὶ χρύσειον ἔπος μετρηδὸν ἑκάστῳ
Ἔγραφεν εἰς μέγα νῶτον ἀποβλήτοιο φαρέτρης·
Πρῶτος ἄγει Κρονίωνα βοώπιδος ἐς λέχος Ἥρης·
Δεύτερος Εὐρώπην μνηστεύεται ἁρπαγι ταύρῳ·
Πλωτὸν εἰς ὑμέναιον, ἄγει τρίτος ἀρχὸν Ὀλύμπου·
Τέτρατος εἰς Δανάην καλέει χρύσειον ἀκοίτην·
Πέμπτος ἐπεντύνει Σεμέλῃ φλογεροὺς ὑμεναίους·
Αἰετὸν Αἰγείνῃ πρόμον αἰθέρος ἕκτος ὀπάζει·
Ἕβδομος Ἀντιόπην Σατύρῳ δολόεν τι συνάπτει·
Ὄγδοος ἔμφρονα κύκνον ἄγει γυμνόχροϊ Λήδῃ·
Εἴνατος ἵππια λέκτρα φέρει Περραιβίδι δίῃ·
Θέλγεται Ἀλκμήνης δεκάτῳ τρισέληνος ἀκοίτης·
Ἑνδέκατος μεθέπει νυμφεύματα Λαοδαμείης·
Δωδέκατος τριπέλικτον Ὀλυμπιάδος πόσιν ἕλκει.
Ἀλλ' ὅτε πάντας ὄπωπεν ἔρως στιχηδὸν ἀφράστων·
Ἄλλους μὲν μεθέηκε πυριγλώχινας ὀϊστούς·
Χειρὶ δὲ πέμπτον ἄειρε, καὶ ἥρμοσεν αἴθοπι νευρῇ
Κισσὸν ἐπὶ γλωχῖνι βαλὼν πτερόεντος ὀϊστοῦ
Δαίμονος ἀμπελόεντος ἵνα στέφος ἄρμενον εἴη·
Νεκταρέῳ κρητῆρος ὅλον βέλος ἰκμάδι βάψας·
Νεκταρέην ἵνα Βάκχος ἀεξήσειεν ὀπώρην·
Ὄφρα μὲν εἰς Διὸς οἶκον ἔρως κουφίζετο παλμῷ,
Τόφρα δὲ καὶ Σεμέλῃ ῥοδοειδέϊ σύνδρομος ὄρθρῳ
Ἀργυρέης ἐτίταινε δι' ἄστεος ἡνία μάσθλης,
Ἡμιόνους ἐλάουσα, καὶ ὄρθιος ἄκρα κονίης
Λεπτὸς ἐϋκνήμιδος ἐπέγραφεν ἰλκὸς ἀπήνης·
Ὄμμασι γὰρ ληθαῖον ἀμεργομένη πτερὸν ὕπνου,
Ἀντιτύπῳ πέμπουσιν ἀλήμονα θυμὸν ὀνείρῳ,

Θέσφατα

Et ſapiens per ſe edoctus amor æuum gubernans Iupiter & æuum ab inuicem diſcedunt.
Primogeniti Chaeos tenebroſas ianuas concutiens
Pharetram ferebat à Deo impulſam. In quâ ſolâ
In amorem mutabilem terreſtrium nuptiarum
Ioui igne nutriti cuſtodita erant tela
Duodecim, & aureus verſus metri inſtar vnicuiq. Pharetra Cupidinis ad amores Iouis.
(Inſcribebat in medium dorſum) amorē iaculantis pharetra
Primum agit Iouem bouis oculos habentis in lectum Iûs
Secundum Europam conciliat rapaci tauro Iouis amores.
Plutonis in nuptias agit tertius principem cœli, Io.
Quartus in Danaen vocat aureum maritum, Europa
Quintus inſtruit Semelæ ardentes nuptias Proſerpina
Aquilam Aeginæ principem ætheris ſextum præbet, Danae Semele.
Septimus Antiopen Satyro doloſo coniungit. Aegina
Octauus prudentē cygnū adducit, nudū corpus habēti Ledæ Antiopa. Leda.
Nonus equinos concubitus adfert Perrhabidi Diæ Diæ:
Oblectatur Alcmena in decimo (tribus noctibus) coniux. Alcmena. Laodamia.
Vndecimus ſequitur Connubia Laodamiæ. Olympias.
Duodecimus ter tractum Olympiadis coniugem trahit.
Verum vbi omnes vidit Cupido ordine tangens Cupido quintā Semeles ſagittam exemit.
Alias quidem reliquit ignita, cuſpides habentes ſagittas,
Manu vero quintam ſuſtulit, & applicauit nigro neruo
Hederam in cuſpide conijciens, alatæ ſagittæ
Dei vitiferi vt corona conueniens eſſet Sagitta vitis foliis ornata & nectare imbuta.
Nectarei crateris totum telum humore tingens
Nectarei vt Bacchus creſcere faceret auctumnum.
Cum quidem in Iouis domū Amor eleuatus eſſet vibratione,
Tum vero & Semele roſæ ſimilis comas crepuſculi matutini Semele ſcutica agitat mulos.
Aurea extendebat per vrbem ſonitum ſcuticæ
Mulos agitans, & rectus ſumma in puluere Somnium Semeles.
Tenuis radiis rotarū bene muniti deſcribebat tract⁹ currus Prodigiū ſuper concubitu Semeles.
Oculis enim letheum abſterſa pennam ſomni
Contrarie ablegauit errantem mentem ſomno

Θέσφατα ποικίλλουσα, καὶ ἀρτιγόνοισι κορύμβοις
Ἔλπετο καλλιπέτηλον ἰδεῖν φυτὸν ἔνδοθι κήπου,
Ἔγχλοον εἰδαλέῳ βεβαρημένον ὄμφακι καρπῷ·
Νιφόμενον Κρονίωνος ἀεξιφύτοισιν ἐέρσαις·
Ἐξαπίνης δὲ πέδονδε δι' αἰθέρος οὐρανίη φλὸξ,
Δένδρον ὅλον πρήνιξεν· ἑοῦ δ' οὐχ ἥψατο καρποῦ·
Ἀλλά μιν ἁρπάξας τανυσίπτερος ὄρνις ἀλήτης
Ἡμιτελῆ χατέοντα τελεσσιγόνοιο λοχείης,
Ὤρεγε τῷ Κρονίωνι· πατὴρ δέ μιν ἡδέι κόλπῳ
Δέκτο λαβών· μηρῷ δὲ συνέρραφεν· ἀντὶ δὲ καρποῦ
Ταυροφυὴς κεραὸν τύπῳ μορφούμενος ἀνὴρ,
Αὐτοτελὴς βλάστησεν ὑπὸ βουβῶνα τοκῆος,
Καὶ Σεμέλη φυτὸν ἦεν· ὑποφρίσσουσα δὲ κούρη
Ἐκ λεχέων ἀνέπαλτο, καὶ ἐπτοίησε τοκῆα,
Εὐπετάλων ἐνέπουσα σελασφόρον ἀτμὸν ὀνείρων.
Καὶ Σεμέλης δεδόνητο φυτὸν πυρίκαυστον ἀκούων
Κάδμος ἄναξ· καλέσας δὲ θεηγόρον υἷα Χαρικλοῦς,
Γρωΐος αἰθαλόεντας ἐπέφραδε παιδὸς ὀνείρους·
Καὶ τότε Τειρεσίαο δεδεγμένος ἔνθεον ὀμφὴν
Παῖδα πατὴρ προέηκεν ἐς ἠθάδα νηὸν Ἀθήνης,
Ζηνὶ θυηπολέουσαν ἀκοντιστῆρι κεραυνοῦ·
Ταῦρον ὁμοκραίροιο φυῆς ἴνδαλμα Λυαίου·
Καὶ τράγον ἐσσομένης σταφυληκόμου ἐχθρὸν ὀπώρης·
Ἔνθεν ἔβη πρὸ πόληος, ὅπως Διῒ βωμὸν ἀνάψῃ
Ἀστεροπῆς μεδέοντι. παλυνομένη δὲ θυηλαῖς
Αἵματι κόλπον ἔδευσε· φόνῳ δ' ἐρραίνετο κούρη·
Καὶ πλοκάμους ἐδίηνεν ἀναΐξειδέες αἵματος ὁλκοί,
Καὶ βοέοις λιβάδεσσιν ἐπορφύροντο χιτῶνες·
Καὶ δρόμον ἰθύνουσα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ
Γείτονος Ἀσωποῖο μετέστιχε πάτελον ὕδωρ
Παρθένος αἰολόπεπλος, ἵνα σμήξειε ῥεέθροις
Σὺν τῷ πολυρραθάμιγγι δεδευμένα φάρεα λύθρῳ,
Καὶ φόβον ἄλλον ἔδεικτο, καὶ ὕψεσι γείτονος ὄχθης

Ἠελίῳ

Oracula variè enarranti, & recens natis hederis
Sperabat pulcra folia habentem videre plantam in horto
Viridem tumenti grauatum immaturo fructu,
Obrutum Iouis plantas augentibus roribus.
Senſim vero cadens per æthera cœleſtis flamma
Arborem totam præcipitauit. Ipſius vero non tetigit fructũ Flamma arborem percutit.
Sed ipſam rapiens extenſis alis volans auis errans
Semiperfectam carentem perficiente partum puerperio
Præbuit Ioui. Pater vero ipſam dulci ſinu
Aſſumſit accipiens. Femori vero inſuit. Pro vero fructu
Taurea natura cornuta figura formatus vir
Per ſe perfectus pullulauit ſuper inguine patris
Et Semele arbor erat. Exhorreſcens vero puella Cadmus vocat Tireſiam.
Ex lecto exſiliit, & exterruit parentem
Virentium enarrans luciferum vaporem ſomniorum
Et Semelæ perturbabatur arborem ab igne exuſtã audiens
Cadmus rex. Vocans verò diuiniloquum filium Chariclis
Mane, ardentia enarrauit filiæ ſomnia
Et tunc Tireſia accipiens diuinum oraculum
Filiam pater præmiſit in conſuetum templum Mineruæ Pater filiã mittit ſacrificatum Ioui.
Ioui ſacrificantem iaculatori fulminis
Taurum ſimiliter cornua habentis natura ſimulacrũ Lyæi.
Et hircum futuri vuas tractantem hoſtem auctumni, Hircus vineis inimicus.
Inde ibat ante ciuitatem, vt Ioui altare accenderet
Fulguris imperatori. Adſtans vero ſacrificiis
Sanguine ſinum madefecit. Cæde vero adſpergebatur puella.
Et capillos irrigârunt languentes ſanguinis tractus. Puella ſacrificat.
Et bouinis ſcaturiginibus purpurabantur tunicæ,
Et curſum dirigens ad profundam in iuncis herbam
Vicini Aſopi præteriit patriam aquam
Virgo vario peplo ornata, vt ablueret fluctibus Semele in Aſopo ſe abluit.
Signata multis guttis fluẽte madefacta veſtimẽta ſanguine.
Et metum alium accepit, & (ſupra vicinam ripam)

Ἠώην περὶ πέζαν ἀλεξικάκου Διονύσου
Εἰς ῥόον εἰς ἀνέμους ἀπεσείσατο τάρβος ὀνείρων·
Οὐκ ἀθεεὶ δὲ ῥέεθρα μετήιεν· ἀλλὰ ἐκείνῳ
Εἰς προχοὰς ποταμοῖο προμαλίες ἤγαγον Ὧραι·
Καὶ Σεμέλην ὁρόωσα παρ' Ἀσωποῖο ῥεέθροις
Λουομένην ἐγέλασσεν ἐν ἠέρι φοιτὰς Ἐριννὺς,
Μνησαμένη Κρονίωνος, ὅτι ξυνήονι πότμῳ
Ἀμφοτέρους ἤμελλε βαλεῖν φλογόεντι κεραυνῷ,
Κεῖθι δέμας φαίδρυνε· σὺν ἀμφιπόλοισι δὲ γυμνὴ
Χεῖρας ἐρετμώσασα δι' ὕδατος ἔτρεχε κούρη,
Καὶ κεφαλὴν ἀδίαντον ἐκούφισεν ἰθύνουσι πήχυν
Ἡ ψιταινομένην ὑπὲρ οἴδματος ἄχρι κομάων·
Ὑψιβαφῆ καὶ στέρνον ἐπισορίσασα ῥεέθρῳ
Ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ·
Οὐδὲ Διὸς λάθεν ὄμμα πανόψιον· ἀμφὶ δὲ κούρη
Ὑψιφανὴς ἐλέλιζεν ἀπήμονα κύκλον ὀπωπῆς·
Καὶ βιότης ἐπίκουρον ἐν ἠέρι τόξον ἀνέλκων,
Πατρὸς ὀπιπευτῆρος Ἔρως αἰπύτερον ἔστη
Τοξευτὴρ ἀκίχητος· ἐπ' αἰθοκόμῳ δὲ βελέμνῳ
Νευρὴ μὲν στεναχίζεν ὀπισθιδίοιο δὲ πῆχυς
[illegible]κωμένη ῥοιζῆσε θοὸν βέλος εὔιον Ἠχώ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ σκοπὸς ἦεν ὁ τηλίκος· ἐπιδανῷ δὲ
Λυχνία κάλυψεν ἔρωτι, καὶ εἴκελος ἀστέρος ὁλκῷ
Συζυγίου γαμίοιο δεδονημένος ἰὸς ἐρώτων
Εἰς κραδίην Διὸς ἦλθε παρὲξ ἀτραποῖο ἔμφρονι παλμῷ,
Ἀκροτάτην γενέθλην ἐπιγράψας πτύχα μηροῦ,
Ἐσσομένης ὠδῖνος περιάγγελος· ἔνθα Κρονίων
Ἀσταθέα μέλεα φέρων γαμίης ὀχετηγὸν ἀνάγκης,
Παρθενικῆς ἐς ἔρωτα ἑῷ μαστίζετο κεστῷ·
Καὶ Σεμέλην ὁρόων ἀνεπάλλετο, μὴ σχεδὸν ὄχθης
Εὐρώπην εἴδωλον τὸ δεύτερον· ἐν κραδίῃ δὲ
Κάμνε πάλιν Φοίνικα φέρων πόθον· ἀγλαΐης γὰρ
Τῆς αὐτῆς τύπον εἶχεν· ἀεὶ δὲ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ

Παρθκα-

Eoam ad oram mala propulſantis Bacchi
In fluctum in ventos abiecit metum ſomniorum,
Non ſine Deo vero flumen præteriit, Sed ipſam illius
In fluctus fluuii prædiuinantes duxerunt Horæ.
Et Semelen intuens apud Aſopi flumina
Lauantem riſit in aere vaga Erinnys, Erinnys.
Recordata Iouis, quod ſociali morte
(Vtrumq; vellet percutere) flagranti fulmine.
Illic corpus ablueret. Cum famulis vero nuda
Manus remigans per aquam cucurrit puella Semele in aquis natat.
Et caput non madefactum eleuauit nota arte,
In ſublime elatum ſuper fluctum vſq; ad comas.
Madefactum etiam pectus ſternens ſuper fluctus Habitus natantis.
Pedibus alternis poſterius impellebat aquam.
Neq; Iouis latuit oculum cuncta videntem. Circa v. puellã Iupiter vidit natantẽ Semelen.
In ſublimi apparens circũuoluebat infinitũ circulũ aſpectus
Et vitæ auxiliatorem in aere arcum retrahens
Patris inſpectantis Amor è regione ſtabat,
Sagittarius incomprehenſibilis. In floribus ornato vero telo
Neruus quidem reſplendebat. Retro acto vero arcu,
Tracto ſtridebat prudens telum Bacchicum Echo, Cupido percutit Iouem.
Iupiter vero pater ſcopus erat, (& quidem tantus. Vili vero
Ceruicem flexit Amori, & ſimilis ætherus tractui Iupiter amoris mancipium.
Sibilo nuptiali reſonans ſagitta amorum
In cor Iouis venit auerſus prudenti vibratione.
Summis ſculpturis vulnerans flexum ſamoris
Futuri partus prænuncius. Vbi Saturnius
Inſtabilem oculum ferens nuptialis irrigatorem neceſſitatis
Virginis in amorem deſiderii flagellabatur ceſto
Et Semelen videns palpitabat, ne prope ripam
Europam cognoſceret iterum. In corde vero Europæ ... Semele ...
Laborabat iterum Phœniciũ ferens amorẽ Pulcritudinis n-
Illius imaginem habebat. Semper vero ipſi circa frontem.

Παιδὸς κασιγνήτης ἀμυδρούσετο σύζυγος αἴγλη·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεσσαν ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν,
Καὶ Σεμέλης δι' ἔρωτα πτερόεις αἰετὸς ἔπτη
Ὑψόθεν Ἀσωποῖο θυγατρογόνου ποταμοῖο
Αἰγίνης ἅτε μάρτυς εὐπτερύγων ὑμεναίων,
Ὀξυταὲς μίμημα φέρων ὄρνιθος ὀπωπῆς.
Αἴθε δὲ προλέλοιπε, καὶ ἀγχιπόρυ σχεδὸν ἔχθης
Γυμνὴν εὐπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε κόρης·
Οὐ γὰρ ἰδεῖν μενέαινεν ἀποπρόθεν· ἀλλὰ δοκεύειν
Ἀγχιφανὴς πάνλευκον ὅλον δέμας ἤθελε νύμφης·
Ὄττι τόξον καὶ βίον ἀτέομαι α παιδὶ θι πέμπων
Ὀφθαλμὸν περίμετρον ὅλον θηεῖτο κόσμον,
Ἄρκιον οὐ δοκέεσκεν ἰδεῖν μίαν ἄζυγα κούρην·
Καὶ ῥοδέοις μελέεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ·
Καὶ ῥόος ἱμερόεις ποταμήϊος ἔπλετο λειμών,
Ἀστράπτων χαρίτεσσιν· ὀπιπεύουσα δὲ νύμφην
Νηιὰς ἀκρήδεμνος ἀνήρυγε θαύματι φωνήν·
Μὴ προτέρην μετὰ Κύπριν ἀμφιγάμῳ Κρόνος ἅρπῃ
Μήδεα πατρὸς ἔτμηγεν, ἕως πάλιν ἀφρὸς ἐχέφρων
Εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἄγονον μετὰ φύμενον ὕδωρ,
Ὁπλοτέρην ὤδινε θαλασσαίην Ἀφροδίτην;
Μὴ ποταμὸς μετὰ πόντον ὁμοζήλοισι χορείαις
Κύματος αὐτογόνοιο λεχώϊον ὁλκὸν ἑλίσσων,
Ἄλλην Κύπριν ἔτικτε, καὶ οὐχ ὑπέειξε θαλάσσῃ;
Μὴ μία Μουσάων τις ἐμὸν πατρώϊον ὕδωρ
Γείτονος ἐξ Ἑλικῶνος ἐδύσατο, καί ποι πηγῆς
Πηγασίδος προλέλοιπε μελισταγὲς ἵππιον ὕδωρ
Ἢ ῥόος Ὀλμειοῖο; τιταινομένην δὲ ῥεέθροις
Παρθένον ἀργυρόπεζαν ἔσω ποταμοῖο δοκεύω·
Πείθομαι ὡς ἐθέλουσα μολεῖν ἐπὶ Λάτμιον οὖρος,
Εἰς λέχος Ἐνδυμίωνος ἀκοιμήτοιο νομῆος,
Λούεται ἀενάοισιν ἐνὶ προχοῇσι Σελήνη·
Εἰ δὲ δέμας φαίδρυνε χάριν γλυκεροῖο νομῆος,

Patrua lucebat cognatus ſplendor.
Iupiter vero pater doloſam ſuam tranſmutarat formam Iupiter in aquilam mutatus.
Et Semeles ob amorem ante tempus aquila volauit
Aliè ſuper Aſopi è filia nati fluctus
Aegina tanquam vates aligerarum nuptiarum
Acute apparens ſimulacrum ferens auis oculi.
Aethera vero reliquit, & vicinam prope ripam
Nudum bene capillatæ corpus menſurauit puellæ
Non enim videre deſiderabat ex longinquo. Sed intueri
Prope apparens totũ candidũ vniuerſũ corpus volebat puellæ
Quod tantum & talem infinitum vndiq; mittens Amor quo propior hoc gratior
Oculum immenſum totius ſpectatorem mundi
Sufficientem non putarit qui videret vnã non iunctũ puellã.
Et roſeis membris phœniceo colore imbuebatur nigra aqua Oculus Dei in toto mundo directus.
Et fluctus deſiderabilis fluuiale erat pratum
Fulgurans gratiis. Intuens vero Nympham Pulcritudo Semeles.
Naias vittà non coronata ſuſtulit cum admiratione vocem. Naias de pulcritudine Semeles.
An priorem poſt Venerem priuante nuptias Saturni falce
Genitalia patris amputauit, donec rurſus ſpuma ſapiens
In partum per ſe perfectum ducens formatam aquam Saturnus patri genitalia amputauit.
Iuniorem peperit marinam Venerem?
An fluctus poſt pontum æmulantibus choreis
Fluctus ex ſe nati puerperium tractum conuertens
Aliam Venerem genuit, & non conceſſit mari?
Nunquid vna Muſarum quadã meã paternam aquam Semele comparata cum Venere & Muſa.
Vicino ex Helicone ſubiit, & cuidam fontis
Pegaſidos reliquit mellifluam caballinam aquam
Aut fluxum Olmii? Extenſam verò fluctibus
Virginem argenteos pedes habentem in flumine video.
Credo tanquam volens tranſire ad Latmium cacumen.
In lectum Endymionis nunquam dormientis paſtoris
Lauatur perennibus in fluctibus Luna.
Si verò corpus exornat propter dulcem paſtorem,

Τίς χέος ἀσπόροιο μετὰ ῥόον ὠκεανοῖο;
Εἰ δὲ καὶ αἰθερίην μεθέπει χιονώδεα μορφήν,
Μήνης πῖον ἔχων σημήϊον· ἀσπορίαν γὰρ
Οὐρήων ζυγόδεσμα καὶ ἀργυρόκυκλος ἀπήνη
Αἰγιαλῷ παρέασιν· ὑποζεῦξαι δὲ λεπάδνῳ
Ἡμιόνους οὐκ οἶδε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
Εἰ δέ τις οὐρανίη θεὸς ἤλυθε. παρθενικῆς γὰρ
Γλαυκὰ γαληναίων βλεφάρων ἀμαρύγματα λεύσσω·
Καὶ τάχα Τειρεσίαο παλαιοτέρην μετὰ νίκην
Λύσατο δέρμα βαλοῦσα πάλιν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Κούρη μὲν ῥοδόπηχυς ἔχει θεοειδέα μορφήν·
Εἰ δέ μιν ἀγλαόφορτος ἐπιχθονίη τίκε γαστήρ,
Αἰθερίων Κρονίωνος ἐπάξιος ἔπλετο λέκτρων·
Τοῖα μὲν ἐν ῥοθίοισιν ὑποβρυχίη φάτο φωνῇ·
Ζεὺς δὲ πυραγλώχινι πόθου δεδονημένος οἴστρῳ,
Νηχομένη. πάπταινε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης·
Ἀστάθεος δ' ἐλέλιζεν ἀλήμονα κύκλον ὀπωπῆς·
Γῇ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέου ἀντιθῆρα κεραυνοῦ·
Πῇ δὲ βοογλήνων βλεφάρων σέλας· ἄλλοτε χαίτην
Γλαζομένην ἀνέμοισι· παρελκομένων δὲ κομάων
Ἀσκεπέος σκοπίαζεν ἐλεύθερον αὐχένα κούρης·
Στέρνα δὲ μᾶλλον ὄπωπε· κατὰ Κρονίδαο δὲ γυμνοὶ
Μαζοὶ ἔσω ἤχθησαν ἀκοντιστῆρες ἐρώτων·
Καὶ χρόα πάντα δόκευεν. ἀθηήτοιο δὲ μούνου
Ὄμμασιν αἰδομένοισι παρήλυθεν ὄργια κόλπου·
Καὶ Διὸς αἰθερίοιο νόος μετανάστιος ἕρπων,
Νηχομένῃ Σεμέλῃ συνενήχετο· θελγομένῳ δὲ
Ἡδυμανῆ στήθεα δεδεγμένος ἤθαδι θυμῷ
Παιδὶ πατὴρ ὑπόειξεν· ἀκιδνοτάτῳ δὲ βελέμνῳ
Βαιὸς ἔρως ἔφλεξεν οἰστευτῆρα κεραυνοῦ·
Οὐδὲ χύσις νιφετοῖο καὶ οὐ φλογόεντα φορῆι
Ἀστεροπὴ χραίσμησεν· ἐνικήθη δὲ καὶ αὐτὴ
Ἀπτολέμου Παφίης ὀλίγῳ πυρὶ πασατίη φλόξ

Οὐρανίη,

Quid opus (eſt) Aſopi poſt fluxum Oceani?
Si vero etiam ætheriam ſectatur candidiſsimã formam
Lunæ quale habens ſignum. Effrenatorum enim
Mulorũ lorũ ſubiugiũ, & argenteũ circulũ habẽs currus
Littori preſto ſunt. Subiugare vero capiſtro
Mulos non nouit boum agitatrix Luna,
Si vero quæ cœleſtis Dea venit. Virginis enim
Cerulea tranquillarum palpebrarum fulgores cerno.
Et forte Tireſiæ *antiquiorem poſt victoriam*
Lauit cutem coniiciens iterum caſios oculos habens Minerua. Comparatur cum Minerua Semele.
Puella quidẽ roſeos cubitus habens, habet Deo ſimilẽ formã
Si vero ipſam preclarũ põdus habens terreſtris genuit vẽter,
Ætheriis, Saturnii condignus erat thalamis.
Hæc quidem in fluctibus ſubmerſa dicebat voce. Huc vſque Naias de Semele.
Iupiter vero igneas cuſpides habente amoris agitatus œſtro
Natantis videbat roſei coloris digitos puellæ,
Inſtabilis vero torquebat errantem circulum oculi Iupiter arbitratur natantem Semelen.
Partim quidem intuens roſei ſcintillam fulminis
Partim vero bouis oculos habẽtiũ palpebrarũ ſplendorẽ, in-
Errantem à ventis. Retractis *vero comis (terdum comam*
Intecta arbitrabatur liberam ceruicem puellæ.
P*ectora vero potius intuebatur. Iuxta Iouẽ vero nudæ*
Mamillæ armabantur, iaculatrices amorum.
Et corpus omne peruidebat. Non videnti vero ſolius
Oculis pudicis, præteribat arcana ſinus.
Et Iouis ætherii mens exſul repens
Cum natante Semele ſimul natabat. D*electato vero* Amator eſt vbi amat.
Suaue inſanientem ſcintillam accipiens conſueto animo
Puellæ pater conceſſit. Languidiſſimo vero telo
Paruus Amor combuſſit iaculatorem fulminis. Amor ſummum Iouẽ domat.
Neq; (congeries pluuiæ,) & non flammanti latori
Fulmen profuit. Victa eſt vero & ipſa
Inbellis Veneris pauco igne tanta Flamma

Cœleſtis,

Οὐρανίη, καὶ βαιὸς ἔρως λασιότριχι ῥινῷ,
Αἰγίδι κεστὸς ἔειξεν· ἐρωτοτόκῳ γὰρ φαρέτρῃ
Βρονταίης βαρύδουπος ἐδουλώθη κτύπος ἠχοῦς,
Καὶ Σεμέλης δεδόνητο πόθου φρενοθελγέϊ κέντρῳ
Θάμβος ἔχων· φιλίῳ γὰρ ἔρως πέλε θαύματι γείτων·
Καὶ μόγις εἰς πόλον ἦλθε δολοπλόκος ὑψιμέδων Ζεύς,
Ἔνθεν ἀμφιέπων παλινάγρετον εἶδος ὀπωπῆς·
Καὶ νυχίης ἐθέλων Σεμέλης ἐπιβήμεναι εὐνῆς
Εἰς δύσιν ὄμμα τίταινε, πότε γλυκὺς ἕσπερος ἔλθῃ·
Καὶ δολιχὴν Φαέθοντος ἐμέμφετο δείελον ὥρην·
Καὶ φιλίοις στομάτεσσι δυσίμερον ἴαχε φωνήν·
Ἐννέπε νὺξ φονίη, φθονερὰ πότε δύεται ἠώς·
Ἀλλὰ σὺ δαλὸν ἄειρε Διὸς προκέλευθον ἐρώτων,
Λαμπάδα νυκτιπόλοιο προθεσπίζουσα Λυαίου·
Ζηλήμων Φαέθων με βιάζεται, ἢ ῥα καὶ αὐτὸς
Ἱμείρεις Σεμέλης, καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγαίρεις·
Ἠέλιε κλονέεις με, καὶ εἰ μάθες οἶστρον ἐρώτων,
Φειδομένῃ μάστιγι πόθων βραδύνων ἵππον ἱμάσσας·
Οἶδα καὶ ἐξυπέτην ἑσπερίην δύσιν, ἣν ἐθελήσω·
Καί σε καὶ ἠελίειαν ἐμοῖς νεφέεσσι καλύψω·
Καὶ σέο κευθομένοιο, φανήσεται ἤματι νύξ,
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο γαμοστόλος, ὄφρα φαείνῃ
Ἄστρα μεσημβριάζοντα καὶ ἠθάδα πομπὸν ἐρώτων·
Ἑσπέριον αὐτέλλοντα καὶ οὐ δύνοντα τελέσσω·
Ἀλλὰ τεὸν προκέλευθον ἑωσφόρον εἰς δύσιν ἕλκων,
Σοὶ καὶ ἐμοὶ ποθέοντι χαρίζεο· παννύχιος δὲ
Σῆς Κλυμένης ἀπόναιο, καὶ εἰς Σεμέλην ταχὺς ἔλθω.
Ζεῦξον ἐμοὶ τεὸν ἅρμα Φαεσφόρε καὶ σὺ Σελήνη,
Μαρμαρυγὴν πέμπουσα φυτηκόμον, ὅττι γενέθλην
Θεσπίζει γάμος οὗτος ἀεξιφύτου Διονύσου·
Καὶ Σεμέλης ἱεροῖσιν ἐπαντέλλουσα μελάθροις,
Μάλψοι ἐμοὶ ποθέοντι τεῷ ἀστέρι Κυπρογενείης·
Καὶ γλυκερὴν μήκυνε Διὸς θαλαμηπόλον ὄρφνην·

Cœleſtis. & paruus amor cum hirſutos pilos habente ſcuto,
Cum ægide ceſtus pugnauit, ab amorem generāte v. pharetra Exiguus amor etiam validiſſimos domat.
Fulminea grauiter ſonans ſubiugatus eſt ſonitus Echûs.
Et Semeles mouebatur deſiderio animum mulcente aculeo
Stuporem habens. Amica n. amor eſt admirationi vicinus.
Et vix in cœlum venit dolos complicās in altis regnās Iupiter
Diuinam obſeruans reuolutam imaginem faciei
Et nocturnæ volens Semeles adſcendere lectum
In occaſum oculū intendebat, quando dulcis veſper veniret.
Et longam Solis reprehendebat veſpertinam horam Amor moræ impatiens.
Et (amico ore) valde deſiderabilem emiſit vocem.
Dic nox crudelis, inuida quando occidit aurora.
Sed tu facem attolle Iouis incitatricem amorum
Lampada noctiuagi prædiuinans Lyæi. Iupiter noctem compellat.
Aemulus Sol me violat. Nunquid & ipſe
Amas Semelen, & mihi amanti inuides?
Sol turbas me, quamuis didiceris inſaniam amoris. Iupiter Solem incuſat.
Parcenti ſcutica quare tardum equum flagellas.
Noui etiam celerrimum alium occaſum, ſi voluero.
Et te & auroram meis nubibus contegam Diurna nox Deo poſſibilis eſt.
Et te abſcondito apparebit diurna nox.
Iouis feſtinantis nuptias adornans. vt luceant
Aſtra (in meridie) & conſuetam pompam amorum
Veſperum orientem & non occidentem faciam.
Sed tuum præcurſorem Luciferum in occaſum trahens.
Tibi & mihi deſideranti gratificare (Tota nocte) Clymene Solis amica.
Tua Clymene frueris, & ad Semelen celeriter veniam
Iunge mihi tuum currum Lucifer & tu Luna Compellat Phoſphorum & Lunam Clymene.
Splendorem mittens plantas curantem, quod generationem
Colunt nuptiæ hæ plantas augentis Bacchi
Et Semeles amabilibus (oriens thalamis)
Cane mihi amanti cum ſtella Veneris.
Et dulcem auge Iouis thalamum curantem caliginem.

Hæc

Τοῖα πατὴρ ἀγόρευε· πάρος πόθος οἶδε κελεῦσαι·
Ἀλλ' ὅτε οἱ σπεύδοντι χαμαιζήλοις ἅλμα πεδίλων,
Ἀκροτενὴς περίμετρος αἰέδεσμα χθονὸς ὀμίχλης·
Δυσμένης ζόφον ὑγρὸν ἄγων αἰτίσκιον ἠοῦς,
Ἀστερόεν τότε δῶμα παρέστιχεν ὑέτιος Ζεὺς
Εἰς Σεμέλης ὑμέναιον· ἀτεκμάρτῳ δὲ πεδίλῳ
Ἅλμα φορῶν προφόιτον ὅλην παρεμέτρεε ταρσῷ
Ἀτραπὸν ἠερίην· τὸ δὲ δεύτερον ἵκετο Θήβην,
Ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα· διεσσυμένου δὲ μελάθρου
Αὐτόματοι πυλεῶνος ἀνωΐχθησαν ὀχῆες,
Καὶ Σεμέλην φιλίῳ παλάμης ἠγκάσατο δεσμῷ·
Ἦ μὲν ὑπὲρ λεχέων βοέην μυκώμενος ἠχώ,
Ἀνδρομέοις μελέεσσιν ἔχων κερόεσσαν ὀπωπήν,
Ἰσοφυὲς μίμημα βοοκραίρου Διονύσου·
Γῆ δὲ λεοντείην πυκινότριχα δύσατο μορφήν·
Ἄλλοτε πόρδαλις ἦεν, ἅτε θρασειῶν υἷα φυτεύων,
Παρδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἡνιοχῆα λεόντων·
Ἄλλοτε μιτρωθεῖσαν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων
Νυμφίος ἀμπελόεντι κόμην ἐσφίγγετο δεσμῷ,
Οἴνοπα δινεύων ἑλικώδεα κισσὸν ἐθείρης,
Βάκχου πλεκτὸν ἄγαλμα· δράκων δέ τις ἀγκύλος ἕρπων
Θαρσαλέης λιχμᾶτο ῥοδόχροον αὐχένα νύμφης
Χείλεσι μειλιχίοισι· κατὰ στέρνοιο δὲ βαίνων
Ἀκλινέων ἐχόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν·
Συρίζων ὑμέναιον ἐϋσμήνοιο μελίσσης·
Ἡδὺ μέλι προχέων οὐ λοίγιον ἰὸν ἐχίδνης·
Ζεὺς δὲ γάμῳ δήθυνε, καὶ ὡς παρὰ γείτονι ληνῷ
Εὔιον ἐσμαράγησε φιλεύιον υἷα φυτεύων·
Καὶ στόματι στόμα πῆξεν ἐρωμανές· ἱμερόειν δὲ
Νέκταρ ἀναβλύζων Σεμέλην ἐμέθυσσεν ἀκοίτης·
Νεκταρέης ἵνα παῖδα τέκῃ σκηπτοῦχον ὀπώρης·
Ἄγγελον ἐσσομένων λαθικηδέα βότρυν ἀείρων·
Πυργοφόρῳ νάρθηκι κατάχθια πῆχυν ἐρείσας·

Ἀλλ'

Hæc pater dixit, qua amor nouit imperare. Huc vſque Iupiter.
Sed cum ipſi feſtinanti humi genitum ſaltum extendens,
Summitatem extendens immenſus recurrit conus caliginis
Occidentis caliginem humidā ducens vmbrā cōtra aurorā
Stellatam tunc domum præteriit aerius Iupiter.
In Semeles nuptias. Non inueſtigabili vero calceo.
Saltum currens primum, totam menſurauit planta Iupiter cō-meat ad Semelen.
Semitam aeriam, Deinde vero veniebat Thebas
Tanquam penna, vel cogitatio, Impulſa vero domo
Spontanea ianua aperta ſunt repagula.
Et Semelen amico manus amplectebatur vinculo.
Interdum ſuper lecto bouinam mugiens Echo,
Humanis membris habens cornutam frontem, Iupiter in
Aequalis naturæ imitamen bouis caput habentis Bacchi, variis for-
Interdum vero leoninam denſas iubas habētē ſubiit formā. mis Semelæ apparet.
Interdum pardus erat, tanquam audacem filium plantans. Leo.
Pardorum agitatorem, & aurigatorem leonum. Pardus.
Interdum tanquam mitra ornatam ſub ſpiris dracenum
Sponſus vitibus conſito comam reuinciebat vinculo.
Nigram conuertens circumactilem hederam comarum,
Baccho plectile ſignum. Draco vero quiſpiam curuus repens Draco.
Audacis lambebat roſei coloris ceruicem Nymphæ,
Labiis blandis. Ad pectus vero tranſiens
Firmarum rotundum ambitum coronauit mamillarum.
Cantillans Hymenæum fauis gaudentis apis
Suaue mel profundens, non mortiferum aculeum Echidnæ,
Iupiter v. in nuptiis diu manebat, & velut apud vicinū tor-
Bacchū reſonabat amantē Euiū filium plantās (cular Iupiter Bacchum generat.
Et ori os adfixit amore inſaniens. Deſiderabile vero
Nectar ſcaturiens Semelen inebriabat coniux
Nectarei vt filium generaret ſceptrigerum auctumni:
Nuncium futurorum mœrores condentem vuam tollens.
Ignifera ferula grauatum cubitum fulciens.

Verum

Ἀλλ' ὅτε θύρσον ἄειρε πολύπλοκον οἴνοπι κισσῷ,
Δέρμα φέρων ἐλάφοιο· γυναιμανέος δὲ φορῆος
Ἀστεροποικιλόνωτος ἐσείετο νεβρὶς ἀγοστῷ·
Γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε, καὶ αὐτοφύτοισι πετήλοις
Ὄρχατος ἀμπελόεις περιδέδρομεν ὄλβιον εὐνήν,
Καὶ δροσεροῦ λειμῶνος ἀνέβρυον αἰθέρα τοῖχοι·
Ἀμφὶ γονῇ Βρομίοιο καὶ αἰνεφέλων ἐπὶ λέκτρων,
Βρονταίοις πατάγοισιν ἐπέκτυπεν ἀνδόμυχος Ζεύς,
Τύμπανα νυκτελίοιο προσηχίζων Διονύσου·
Καὶ Σεμέλην μετὰ λέκτρα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ,
Ἐλπίσιν ἐσσομένῃσι παρηγορέων ἑὴν νύμφην·
Εἰμὶ γυναὶ Κρονίδης σὸς νυμφίος· αἰθερίῳ μὲν
Αὐχένα γαῦρον ἄειρε συναπτομένη παρακοίτῃ·
Μείζονα δὲ βροτέης μὴ δίζεο μέτρα γενέθλης·
Οὔ σοι ἐελδομαίνει Δανάης γάμος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
Πατροκασιγνήτης βοέων ὑμέναιον ἐρώτων
Ἔκρυψες· Εὐρώπη γὰρ ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ
Ἤλυθεν ἐς Κρήτην· Σεμέλη δ' ἐς Ὄλυμπον ἱκάνει·
Τί πλέον ἤθελες ἄλλο μετ' αἰθέρα καὶ πόλον ἄστρων;
Καὶ ποτέ τις λέξειεν, ὅτι Κρονίδης πόρε τιμὴν,
Νηπείῳ Μίνωι καὶ οὐρανίῳ Διονύσῳ·
Ἀλλὰ μετ' Αὐτονόης βροτὸν υἱέα καὶ τόκον Ἰνοῦς,
Τὸν μὲν ἑοῖς σκυλάκεσσι δεδουπότα· τὸν δὲ τοκῆος
Παιδοφόνου μέλλοντα θανεῖν πτερόεντι βελέμνῳ·
Καὶ μετὰ δυσαλέης μινυώριον υἱὸν Ἀγαύης
Ἀθάνατον υἷα λόχευε, καὶ ἀθανάτην σε καλέσσω·
[illegible] θεοῖσι καὶ ἀνδράσι χάρμα λοχεύεις,
[illegible] κυσαμένη βροτέης ἐπιλήθεο ἀνίης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ η'.

Ὣς εἰπὼν ἐς Ὄλυμπον ἔβη θεός· ἡ δὲ μελάθρῳ
[illegible] νόον εἶχεν ἀλώμενον ἐγγύθι νύμφης,

Θήβης

Verũ cũ thyrſum ſuſtuliſſet multũ implicatũ nigrâ hederâ,
Pellem ferens cerui. Fœminæ amore furentis vero latoris Iupiter cer uinam induit pellẽ.
Leua variè diſtinctũ tergũ habẽs vibrabatur ceruina pellis
Terra v. omnis ridebat, & per ſe generatis foliis (manu,
Hortus vitibus conſitus circumcurrit felicem thalamum.
Et roridi prati ſcaturiebant flores latera.
Circa ſobolem Bromii, & nube carentes ad lectos
(Fulmineo ſtrepitu) perſtrepebat intus latens Iupiter. Iupiter fulminat.
Tympana nocturni prædiuinans Bacchi.
Et Semelen poſt concubitum amico compellauit ſermone
Spebus futuris conſolans ſuam Nympham. Iupiter Semelen conſolatur.
Sum ô fœmina Saturnius tuus Sponſus. Aetherio quidem
Ceruicem ſuperbam tolle coniuncta cum coniuge.
Maiores vero mortalis ne quæras menſuras generationis
Non tecũ poteſt contendere Danaes concubitus. Sed & ipſius
Patrua bouinorum Hymenæum amorum
Abſcondiſti. Europa enim glorians Iouis concubitu Semele cũ Europa collata.
Venit in Cretam. Semele vero in Olympum venit:
Quid amplius voluiſti aliud poſt æthera & polum aſtrorũ?
Et aliquando quis dixerit: Quod Saturnius præbuit honorẽ
Inferno Minoi, & cœleſti Baccho Minos Iouis & Europæ fili⁹.
Sed poſt Autonoës mortalem filium, & partum Inûs
Illum quidem ſuis canibus caſu præcipitatum. Hũc v. patris Sorores Semel-s.
Filii occiſoris moriturum volanti telo. Melicerta à patre occiſus.
Et poſt furioſæ breuis æui filium Agaues
Immortalem filium gigne, & immortalem tè vocabo. Actæon à canibus laceratus.
Felix quod Diis & hominibus gaudium paris
Filium oſculans mortalis obliuionẽ inducentẽ ſollicitudinis.

DIONYSIACORVM LIBER VIII.

SIc cum dixiſſet in cœlum abiit Deus, & in domo
Alta culmina habente mentẽ habuit errantẽ prope puellã
Circa

Θήβης οἶστρον ἔχων πλέον αἰθέρος· ἱμερόεις γὰρ
Οὐρανὸς ἦν Κρονίδῃ Σεμέλης δόμος· ἀμφὶ δὲ παστῷ
Ἀμφίπολοι Κάδμοιο Διὸς πέλον εὔποδες Ὧραι·
Καὶ γαμίῃ ῥαθάμιγγι διιπετέων ὑμεναίων
Ὄγκῳ θλιβομένη Σεμέλης κυμαίνετο γαστήρ·
Μαρτυρίῃ δὲ τόκοιο φιλοστεφάνου Διονύσου
Στέμμασι θυμὸν ἔτερπεν. ἐπ᾽ αὐθοκόμου δὲ καρήνου
Θυάδος αὐτοέλικτον ἀνέπλεκε κισσὸν ἐθείρῃ·,
Βασσαρίδων ἅτε μαίης· ἀποσσαμένῃσι δὲ νύμφαις
Ὄψιμον ἀγχιτόκοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ·
Καὶ βαρὺν ὄγκον ἔχουσα θεηγενέος τοκετοῖο
Εἴ ποτέ τις σύριγγι γέρων ἐμελίζετο ποιμήν,
Γείτονος εἰσαΐουσα φιλαγραύλου μέλος ἠχοῦς,
Οἰοχίτων θαλάμοιο διέστιχε θυάδι φωνῇ·
Εἰ κτύπον ὑψιτόροιο τις ἀκούετο δίζυγος αὐλοῦ·
Ὑψορόφων ἅτε δῖλος ἀναθρώσκουσα μελάθρων
Εἰς ῥάχιν αὐτοκέλευστος ἐρημάδος ἔστιχεν ὕλης·
Κύμβαλον εἰ πλατάγησε, ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
Λοξῷ καμπύλον ἴχνος ὑποσκαίρουσα πεδίλῳ·
Εἰ δὲ τανυκραίροιο μεμυκότος ἔκλυε ταύρου,
Ἀντίτυπον μύκημα βοὸς μυκήσατο λαιμῷ·
Πολλάκι ποιμενίην ὑπὸ δειράδα θυάδι φωνῇ
Πανὶ μέλος συνάειδε, καὶ ἔπλετο σύνθροος ἠχώ·
Καὶ νέμιον κερόεντος ἀμειβομένη κτύπον αὐλοῦ,
Εἰς χορὸν ἴχνος ἔκαμψε· παῖς δ᾽ ἀλόχευτος ἐχέφρων
Ἅλμασιν ἐνδομύχοισι συνεσκίρτησε τεκούσῃ
Αὐλομανὲς μίμημα, καὶ αὐτοδίδακτον ἀοιδὴν
Ἡμιτελὴς κελάδησε χέων ὑποκόλπιον ἠχώ·
Ὣς ὁ μὲν ἀρτινέπαιδος ἀέξετο γαστέρος ὄγκῳ
Ἄγγελος εὐφροσύνης νοερὸν βρέφος· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
Ἀμφίπολοι Κρονίωνος ἐπέστεφον οὐρανὸν Ὧραι
Καὶ φθόνος ἐψιμέδοντος ὀπιπεύων Διὸς εὐνὴν,
Καὶ Σεμέλην ὠδῖνα θεηγενέος τοκετοῖο,

Βάκχου

(Circa Thebas) furorẽ habẽs potius quã æthera. Deſiderabile Amãtium affectus.
Cælum erat Saturnio Semeles dom⁹. Circa lectum v. (enim
Famuli Cadmi Iouis erant celeres Horæ,
Et nuptiali ſeminati gutta à Ioue auolantium Hymenæorũ
Tumore grauatus Semeles turgebat venter.
Teſtimonio vero partus ſerta amantis Bacchi Semele grauida.
Coronâ animum oblectauit. Super floricomo vero capitẽ
Bacchica per ſe tortilem implicauit hederam comæ,
Baſſaridum tanquam vates. Abſuturis vero Nymphis.
Seram in propinquo natis cognominationem dedit hederæ. Hedera vnde nominata.
Et grauem tumorem habens Deo nati partus
Si quando quis fiſtula ſenex cantillaret paſtor
Vicinæ audiens amantis ruſticos cantilenam Echus,
Sine veſte ex thalamo proſiliit bacchanti voce.
Quando ſonitus in motibus errãs audiebatur biiugæ fiſtulæ Semele bacchans.
Alta tecta habentibus ſine calceis proſiliens ex domibus
In dorſum per ſe incitata ſolitaria pergebat ſylua
(Cymbala ſi creparent) pedum voluebatur vibratione,
Obliquo incuruum veſtigium tripudiãs calceo.
Cũ vero extenſa cornua habentẽ mugientẽ audiuiſſet Taurũ
Contrarium mugitum bouis mugiebat gutture.
Sæpe paſtorali ſub colle Bacchica voce
Pani carmen concinebat, & fuit concordans Echo, Semele ſaltat.
Et paſtorali cornuti reſpondens ſonitui tibiæ
In choream veſtigium flexit. Puer v. nondũ editus prudens
Saltibus interioribus vna ſaltabat cum matre.
Tibiis furioſum exemplum & per ſe doctam cantilenam
Semiperfectus reſonabat fundens ſub ſinu exiſtentẽ Echo,
Ita hic quidẽ maſculũ puerũ habẽtis augebat vẽtris tumore
Nuncius lætitiæ ſapiens infans (Circa vero puerum
Famuli Saturnii coronabant cælum Horæ,
Et inuidia in alto regnantis intuens Iouis thalamum Inuidia Semelę felicitati inuidet.
Et Semeles partum ex Deo nati pueri

P Bacchi

Βάκχου ζῆλον ἔδεκτο, καὶ ἔνδοθι γαστρὸς ἐόντος
Αὐτοπαθὴς ἄστοργος ἑῷ βεβολημένος ἰῷ,
Καὶ φρενὶ καρδαλέῃ σκολιὴν ἐφράσσατο βουλὴν,
Ἄρεος αἰγιπύποιο φέρων ψευδήμονα μορφὴν
Ἔντεσι μιμηλοῖσι, καὶ οἷά περ αἵματος ὁλκῷ,
Ἄνθεϊ φαρμακόεντι κατέγραφε νῶτα βοείης
Ποιητῇ ῥαθάμιγγι· καὶ ὡς κταμένων ἀπὸ φωτῶν,
Βάψας ἰσοτύπῳ δεδολωμένα δάκτυλα μίλτῳ,
Χεῖρας ἐρευθιόωντι νόθῳ φοινίσσετο λύθρῳ·
Καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἀνήρυγεν ἀνδρειφόντος,
Σμερδαλέοις στομάτεσσι φέρων ῥηξήνορα φωνήν·
Κλεψινόοις δ᾽ ὀάροισιν ἀνεπτοίησεν Ἀθήνην·
Καὶ φθονερὴν οἴστρησεν ἔτι πλέον εἰς χόλον Ἥρην·
Ἀμφοτέρας δ᾽ ἐρέθιζε· πρώτῃ δ᾽ ἠνίπαπε μύθῳ·
Δίζεό σοι νέον ἄλλον ἐν αἰθέρι νυμφίον Ἥρη·
Ἄλλον ἐπεὶ Σεμέλη τεὸν ἥρπασεν, ἧς χάριν εὐνῆς
Θήβης ἑπταπύλοιο γαμήλιον οὖδας ἀμείβων,
Οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἀναίνεται· ἀντὶ σέθεν δὲ
Τέρπεται ἀγκὰς ἔχων χθονίην ἐγκύμονα νύμφην·
Πῇ μοι ζῆλος ἔβη μητρώϊος; ἦ ῥα καὶ αὐτῆς
Εἰς Σεμέλης ὑμέναιον ἐθηλύνθη χόλος Ἥρης;
Πῇ σέο κέντρα μύωπος ἀφειδέος; οὐκέτι πόντῳ
Γόρτυς ἀλιπτοίητος ἐλαύνεται, οὐκ ἔτι βούτης
Ἄργος ἀκοιμήτοισι πολυσπερέεσσιν ὀπωπαῖς
Κλεψιγάμου Κρονίδαο νεώτερα λέκτρα φυλάσσει.
Ἀλλὰ τί μοι δόμος οὗτος Ὀλύμπιος; εἰς χθόνα βαίνων
Αἰθέρα καλλείψω πατρώϊον· ἡμετέρην δὲ
Θρηΐκην ναιετάων, οὐ μητέρος ἄλγεα λεύσσω
Ἀχνυμένης, οὐ Ζῆνα γαμοκλόπον, οὐδέ ποτ᾽ ἔλθῃ
Γαῖαν ἐς ἡμετέρην ποθέων Βιστωνίδα κούρην·
Γνώσεται οἷος Ἄρης ὅτι χώεται· ἡμετέρην γὰρ
Τιτήνων ὀλέτειραν ἔχων θανατηφόρον αἰχμὴν,
Ἐκ Θρήκης Κρονίωνα γυναιμανέοντα διώξω;

Καὶ

Bacchi æmulationem concepit. Et intus in ventre exiſtentis
Ipſa patiens ſine amore ſuo confixa telo
Et mente doloſa obliquum meditata eſt conſilium,
Martis aduerſarii ferens falſam imaginem,
Telis imitantibus, & tanquam ſanguinis tractu,
Flore venenato ſignauit dorſa ſcuti
Factitiâ guttula. Et tanquam occiſis ab hominibus
Intingens æqualem formã habente adulteratos digitos minio
Manus rubefacienti adulterino rubore infecit cruore
Et ſonitum nouem millenarium extulit ex gutture.
Terribilibus ouibus ferens bellicoſam vocem
Mentem furantibus vero ſermonibus perculit Mineruã,
Et inuidam inſanire fecit adhuc magis in iracundia Iunone
Vtramque vero irritauit. Tanto vero dixit ſermone.
Quære tibi iuuenem alium in cælo ſponſum Iuno,
Alium quia Semele tuum rapuit, cuius ob concubitum
Thebæ Septiportæ nuptiale ſolum commutans
Cælum ſeptizonum recuſat. Pro te verò
Delectatur in vlnis habens terreſtrem grauidam Nymphã.
Quo mihi æmulatio abiit materna? Anne ſanè etiam ipſius
In Semeles nuptias effœminata eſt indignatio Iunonis?
Vbi ſunt tui aculei aſili non parcentis? Nõ amplius (in) mari
Vacca in mari conſternata agitatur Non amplius paſtor
Argus non dormientibus vndiq; diſperſis oculis
Concubitus furantis Iouis recentiores lectos obſeruat.
Sed quid mihi domus hæc cæleſtis? In terram vadens
Cælum relinquam paternum. Noſtram vero
Thraciam inhabitans non matris dolores cernam,
Dolentis non Iouem cõcubitus furantem, nec vnquã veniat
Terram in noſtram deſiderans Biſtoniam puellam
Cognoſcet qualis Mars (ſit) quando iraſcitur. Noſtrã enim
Titanum exitialem habens mortiferam cuſpidem
Ex Thracia Iouem mulierum amore inſanum expellam.

Inuidia ſe lædit.

Inuidia ſe in Martis formam mutat.

Inuidia Palladem & Iunonem concitat.

Inuidia Iunonem compellat.

Io.

Argus centoculus

Inuidia ſub Martis forma loquitur.

Mars Ioui minatur.

Καὶ πρόφασιν μεθέπων ὅτι παρθένον εἰς λέχος ἕλκει,
Ἕσπομαι αὐτοκέλευστος ἐμῆς ἱμήορος εὐνῆς·
Ὅττι χαμαιγενέεσσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
Αἰθέρα ποικιλόνωτον ἑῶν ἔπλησεν ἐρώτων·
Οὐρανὸς ἰλήκοι μερόπων δόμος, ἄξια βαίνω·
Καλλιστὼ κατ' ὄλυμπον ἐλίσσεται, ἧχι φαείνει
Κύκλας ἀρσιλόφοιο φερώνυμος Ἀρκάδος ἄρκτου,
Πλειάδος ἑπταπόρου συνέω δρόμον· ἐν γὰρ ὀλύμπῳ
Ἠλέκτρη κλονέει με συναστράπτουσα Σελήνῃ·
Νῦν πόθεν ἠρεμέες ἐπικόλπιον υἱέα Λητοῦς,
Ἢ καὶ Ἀπόλλωνα καὶ οὐ Διόνυσον ὀρίνεις;
Τικτομένῳ τις Ἥρα τε λοχοστόκε Τελεσσιγαμείης,
Υἷα νόθης ἀλόχοιο λοχεύσεται αὐτοτόκος Ζεύς,
Ὠδίνων τόκον ἄλλον ὑπέρτερον ἄρσενι μηρῷ·
Οὐδὲ τεοῦ βουπλῆγος ἐπὶ χρέος, εἶξον Ἀθήνη·
Λῆγε Διὸς βοόωσα λεχωΐου αὔτυγα κόρσης·
Ὅττι τεὴν ὠδῖνα τελεσσιγάμοιο καρήνου
Αἰσχύνει Διόνυσος, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
Ἔσσεται αὐτολόχευτος ὀλύμπιος ὥσπερ Ἀθήνη·
Κούρην Παλλάδα εὖχος ἀμήτορος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Αἰδέομαι πολὺ μᾶλλον, ὅταν μερόπων τις ἐνίψῃ·
Ζεὺς τέκε δηΐον Ἄρηι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ·
Ἀλλὰ πόλιν Κρονίδαο νόθοις τεκέεσσιν ἐάσας
Ἵξομαι οὐρανόθεν μετανάστιος· ἱεροπαγὴς δὲ
Ἴρος ἐὸν σκηπτοῦχον ἀλητεύοντα δεχέσθω·
Πρὶν Διὸς οἰνοχόον Γανυμήδεα δεῦρο νοήσω,
Βουκόλον εὐχαίτην μετὰ Περγάμου ἀστὸν ὀλύμπου,
Οὐρανίης ἄψαυστον ἀμειβόμενον δέπας Ἥβης·
Πρὶν Σεμέλην καὶ Βάκχον ἴδω ναέτηρας ὀλύμπου·
Καὶ στέφος ἀστερόφοιτον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης,
Σύνδρομον ἠελίοιο συνέμπορον Ἠριγενείης
Κεῖθι μένω, μὴ κῆτος ἴδω, μὴ Περσέος ἅρπην·
Μὴ τύπον Ἀνδρομέδης, μὴ Γοργόνος ὄμμα Μεδούσης·

Οὓς

Et occaſionem ſectans, cum virginem in lectum trahit
Ero per me incitatus mei vltor lecti.
Quod in terrâ natis conuerſatus nuptiis
Cœlum varium tergum habens ſuis impleuit amoribus Iupiter terram omnē ſuis amoribus fœdauit.
Cœlum valeat, hominum domus. Axen ſcando
Calliſto in cœlo circumuoluitur. Iam apparet, Calliſto,
Circulus ſublimes conos habentis nomen ferēs Arcadis vrſa Arcas.
Pleiadis ſeptigradi horreſco curſum. In enim cœlo Pleiades.
Electra turbat me vnâ fulgens cum Lunâ. Electra.
Nec vnde quietè habere pateris quē in ſinu geſtas filiū La-
Offendiſti Apollinem & non Bacchū cōmones. (*tona,*
Nata ô Vulcane difficulter partu edite Tritogeniæ Vulcanus.
Cælum adulterinæ coniugis pariet ipſe pariens Iupiter.
Partur. ens partum alium ſuperiorem virili femore. Palladem inuidia ſtimulat.
Neq; tu ſimul. boum amplius vſus (eſt.) Cede Minerua
Deſine Iouis clamans puerperium ambitu in capitis.
Quod ſapientem partum nuptias perficientis capitis Bacchus.
Pudore adſicit Bacchus, quod mortali ex generatione
Erit ipſe partum edens Olympius tanquàm Pallas. Pallas ex cerebro Iouis.
Occultans Palladis gloriam matre carentis. Sed & ipſa
Vereor multo magis, quando mortalium quiſpiam dixerit.
Iupiter præbuit bellum Marti, & lætitiam Baccho.
Sed cœlum Iouis adulterinis filiis relinquens Iſter Marti ſacer.
Veniam è cœlo exſul. Humore concretus vero Ganymedes.
Iſter ſuum regem errātem accipiat.
Antequam Iouis pincernam Ganymedem hic cognoſcam.
Paſtorem bene comatum poſt Pergamum ciuem cœli, Iuuenta.
Cœleſtis intacti vices ſubeuntem poculi Iuuentæ. Bacchus
Antequam Semelen & Bacchum videam incolas cœli. Semele. Ariadne.
Et coronam inter aſtra verſantem terreſtris Ariadnæ. Cetus. Perſeus.
Comitem Solis vna currentem cum Aurora. Andromeda.
Ibi manebo ne cete videam, & Perſeos falcatum enſem. Meduſa.
Ne formam Andromedæ, ne Gorgonis oculum Meduſæ,

Οὓς Κρονίδης μετόπισθεν ἐνιστήσειεν Ὀλύμπῳ.
Εἶπε, καὶ ἀσβεστόνοιο νόον συνέχευσεν ἀγήνης·
Καὶ πλέον ἠέξησε βαρυζήλου χόλον Ἥρης·
Καὶ φθόνος ὀξὺς ἔρυσε καὶ ἀγκύλα γούνατα πάλλων,
Ἤϊξε λεξὶ κέλευθα δι' ἠέρος· ἀμφιδρομέοι δὲ
Ὄμμασι καὶ παρετίδεσσιν ὀλιζῆς ἔσσυτο καπνῷ,
Εἰς δόλον, εἰς κακότητα νόον πολυχίνα κερύσσων.
Οὐδὲ Διὸς βαρύμηνιν ἐλώφεεν εὐνέτις Ἥρη·
Ἀλλὰ θυελλήεντι παραΐξασα πεδίλῳ,
Ποικίλον εὐφαέεσσι κεκασμένον οὐρανὸν ἄστροις
Ἄστεα φοιτητῆρι διέδραμεν ἴχνεα ταρσῷ,
Κερδαλέην ἀπάτην διζημένη, εἴπου ἐφεύρῃ·
Ἀλλ' ὅτε Δικταίης Κορυβαντίδος ὑψόθι πέτρης
Γείτονος Ἀμνισοῖο λεχώιον ἔδρακεν ὕδωρ·
Ἔνθα οἱ ἀλλοπρόσαλλος ὀρεστιὰς ἤντετο δαίμων·
Οὐ γὰρ ἀεὶ παρέμιμνε Διὸς ψευδήμονι τύμβῳ,
Τερπομένη Κρήτεσσιν, ἐπεὶ πέλον ἠπεροπῆες·
Ἀμφὶ δέ οἱ λαγόνεσσι Κυδωνιὰς ἔρρεε μίτρη·
Τῇ ἔνι δαίδαλα πάντα βροτῶν θελκτήρια κεῖται·
Ἐν μὲν ἐπικλοπίη πολυμήχανος· ἐν δ' ὀαριστὺς
Πάρφασις· ἐν δὲ δόλοι πολυειδέες· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς
Σύνδρομος ἠερίης ἀπατήλιος ὅρκος ἀήταις.
Καὶ δολίην ἀπάτην δολίῳ μειλίξατο μύθῳ,
Ἥρη ποικιλόμητις ἀμυνομένη παρακοίτην,
Χαῖρε θεὰ δολόμητι δολοπλανές, ὅ σε καὶ αὐτὸς
Κλεψινόοις ἑτάροισι παρέρχεται αἱμύλος Ἑρμῆς·
Δὸς καὶ ἐμοὶ ζωστῆρα παναίολον, ὅν ποτε Ῥείη
Δῆσεν ἑαῖς λαγόνεσσιν, ἕως ἀπάφησεν ἀκοίτην·
Οὐ μὲν ἐγὼ Κρονίωνι φέρω πειθώδεα μορφήν,
Οὐδὲ ἔχω δολόεσσαν παρακλέπτω παρακοίτην·
Ἀλλὰ γυνὴ χθονίη με βιάζεται, ἧς χάριν εὐνῆς
Θοῦρος Ἄρης βαρύμηνις ἀναίνεται αἰθέρα ναίειν·
Τί πλέον εἰ ζώομεν θεὸς ἄμβροτος; οὐδανὴ γὰρ

Θνητὴ

Quos Saturnius poſtea conſtituerit in Olympo.
Dixit & ex ſe nata mentem confudit Palladis — Huc vſque Inuidia.
Et magis auxit grauiter æmulantis indignationem Iunonis.
Et inuidia acris irruit, & incurua genua vibrans
Iuit obliquas vias per aëra Humanis vero — Inuidia auolat.
Oculis & pectoribus ſimilis impellebatur vento,
In dolum, in malitiam mentem furioſam armans,
Neque Iouis grauiter irata leuabatur coniux Iuno,
Sed turbinoſo (ſe proripiens) pede — Iuno Inuidia rabida.
Variùm bene lucentibus ornatum cœlum aſtris
Immenſas luſtranti percurrit vrbes planta,
Doloſam deceptionem quærens ſicubi inueniret. — Iuno quærit deceptionem Deá.
Sed poſtquam Dictææ Corybantem ſuper petram
Vicini Amneſſi puerperiam vidit aquam,
Ubi ipſi varia montana occurrit Dea
Non enim ſemper manebat apud Iouis falſum tumulum,
Oblectata Cretenſibus, cum eſſent mendaces. — Cretenſes mendaces.
Circa latera vero ipſi Cydonias fluebat mitra.
In qua varia omnia mortalium oblectamenta reponuntur, — Habitus Deæ deceptionis.
In his erat quidē ſuratio multū artificioſa, inerat cōſociatio
Deceptio, inerant doli multiformes Inerat vero & ipſum
Concurrens cum aëriis fallax iuramentum ventis
Et doloſam deceptionem doloſo demulcebat ſermone,
Iuno, varia conſilia agitans vlciſcens maritum: — Compellat Iuno deceptionem.
Salue Dea doloſa conſilia agitans, dolos verſans, non te & ipſe
Mentē furantibus ſermonibus præterit blandus Mercurius, — Mercurius doloſus.
Da etiā mihi cingulū admodū variū, quod quondā Rhea
Alligauit ſuis lateribus, donec deciperet maritum
Non quidem ego Saturnio fero lapideam imaginem,
Neque lapide doloſo decipio coniugem,
Sed mulier mortalis me violat, cuius ob concubitum
Bellicoſus Mars grauiter iratus recuſat cœlum inhabitare — Iunonis querela de infelicitate ſua.
Quid (mihi prodeſt) quod facta ſim Dea immortalis. Vilis n.

Digitized by Google

Θνητὴ ἐμὸν πόσιν ἔσχε, τὸν οὐ θεὸς ἥρπασε Λητώ·
Οὐ Δανάῃ πτερίαυε τὸ δεύτερον ὑέτιος Ζεύς·
Ἀλλὰ σιδηροφόροιο μετὰ σφρηγῖδα μελάθρου
Μεμφομένη χρυσέοισι γάμοις ναυτίλλετο νύμφη·
Καὶ λάχεν ἔδνον ἔρωτος ὕδωρ ἁλός· ἐν δὲ θαλάσσῃ
Σύμπλοος ἀσταθέεσσιν ἐνίχραε χηλὸς ἀήταις,
Οὐδὲ μετὰ Κρήτην πάλιν ἔπλεε ταῦρος Ὀλύμπου·
Οὐκ ἴδεν Εὐρώπην μετὰ δέμνιον· ὑγροβαφὴς δὲ
Οἰστρηθεῖσα μύωπι κερασφόρος ἔπλεεν Ἰώ.
Οὐδὲ θεὰ γάμον εἶχεν ἐλεύθερον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Γαστέρι φόρτον ἔχουσα πολύστροφος ἔστιχε Λητώ,
Ἄστατα πεπλαγυῖα πολυπλανέων σχεδὰ νήσων·
Καὶ στάλον οὐ μίμνοντα κακοξείνοιο θαλάσσης·
Καὶ λοχείης μόγις εἶδεν ἐλεύθερον ἔρνος ἐλαίης·
Λητὼ τόσσα μόγησε, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης·
Θνητῆς δ' ὠκυμόροιο μιῆς διὰ δέμνια νύμφης
Οὐρανίης ἀπέειπε κασιγνήτης λέχος Ἥρης·
Δείδια μὴ Κρονίδης με πόσις καὶ γνωτὸς ἀκούων,
Αἰθέρος ἐξελάσειε γυναικείης χάριν εὐνῆς,
Μὴ Σεμέλην τελέσειεν ἐς βασίλειαν Ὀλύμπου.
Εἰ δὲ Διὶ Κρονίωνι χαρίζεαι, ἠέρα Ἥρη
Μηδὲ τελὴν ὀπάσειε ἐμοὶ πανθελγέα μίτρην·
Ὄφρα μόλῃ παρὸς Ὄλυμπον ἐμὸς πάλιν υἱὸς ἀλήτης,
Ὑστατίην ὅτι πέζαν ἐλεύσομαι Ὠκεανοῖο·
Αἰθέρα καλλείψασα χάριν βροτέων ὑμεναίων,
Τηθύος ἀρχεγόνοιο συνέστιος· ἔνθεν ἱκάνω
Εἰς δόμον Ἁρμονίης, καὶ ὀφιονὸς ἐγγύθι μίμνω·
Ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα Διὸς παμμήτορα νύμφην,
Δός μοι ἔχειν ζωστῆρα βοηθόον, ὄφρα φυγόντα
Θέλξω θοῦρον Ἄρηα τὸ δεύτερον αἰθέρα ναίειν.
Ὣς φαμένης, ἀπάμειπτο θεὰ πειθήμονι μύθῳ·
Μῆτερ Ἐνυαλίοιο Διὸς προτόθρονε νύμφη,
Δώσω ἐμὸν ζωστῆρα, καὶ εἰ πλέον ἄλλο κελεύεις·

Πείθομαι

Mortalis meum coniugẽ tenet, quẽ nõ Dea rapuit Latona. Latona.
Non cum Danae concumbit iterum pluuioſus Iupiter Danae.
Sed ferrifera poſt clauſtra domus
Vituperans aureas nuptias nauigauit Nympha.
Et ſortita eſt arrham amoris aquam maris. In vero mari
Connauigans inſtabilibus natabat arca ventis
Neq; poſt Cretam rurſus nauigauit taurus Olympi
Non vidit Europam poſt lectum. Humore imbuta vero
Furore agitata ab aſilo cornigera vagigauit Ino Europa. Ino.
Neq; Dea nuptias habuit liberas. Sed & ipſa
(In) ventre onus habens multum verſata concurrit Latona.
Inſtabiles prehẽſans multum errantium radices inſularum.
Et fluctum non manentem inhoſpitalis maris
Et puerperia vix vidit liberalem ramum oliuæ.
Latona tantum laborauit, & non ipſi auxilio fuit maritus. Latona.
Mortalis vero breuis aui vnius ob concubitum Nympha
Cœleſtis recuſauit ſororis lectum Iunonis,
Vereor ne Iupiter me, coniux & frater audiens
AEthere expellat muliebrem ob lectum.
Ne Semelen faciat ſui reginam cœli. Zelotypiæ imago.
Si vero Ioui Saturnio gratificaris (potius) quam Iunoni
Nec vero tuam prabueris omnia demulcentem mitram,
Vt eat ad Olympum meus rurſus filius errans:
(Vltimas ad oras tranſibo) Oceani.
Aethera relinquens propter mortales Hymenæos.
Tityi in pr ncipio nati contubernalis. Inde veniam Harmonia Decipit Iuno Deceptionem. Deceptio reſpondet Iunoni.
In domũ Harmoniæ. & Draconem prope maneo,
Sed tu honorans Iouis omnium matrem Nympham
Da mihi (vt habeam) cingulum auxiliare, vt fugientem
Demulceam bellicoſum Martem iterum vt cœlũ inhabitet.
Sic dicente. reſpondebat Dea perſuadente ſermone:
Mater Martis, Iouis prima thronum occupãs Nympha.
Dabo meum cingulum, & ſi (quid) amplius aliud requiris.

Credo

Γήθομαι ὅττι θεοῖσι μετὰ Κρονίωνος ἀνάσσεις,
Δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα· περισφίγξασα δὲ κόλπῳ
Ἄρεα μὲν κομίσειας ἐς οὐρανὸν, ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Θέλγε νόον Κρονίδαο καὶ εἰ χρέος Ὠκεανοῖο
Χωομένου χθονίων δὲ λιπὼν ὑμέναιον ἐρώτων,
Ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανὸν ὑψιμέδων Ζεὺς,
Ὑμετέρῳ δολόεντι περιγνάμψας φρένα κεστῷ,
Οὗτος ἐμῆς Παφίης φρενοθελγέα κεστὸν ἐλέγχει.
Ὣς φαμένη δολόμητις ὑπὸ τὴν ἔμπνοος φύγε δαίμων,
Ἠέρα Ποτήεντι διαστείχουσα πεδίλῳ·
Δικταίης δὲ λιποῦσα σακεσπάλον ἄντρον ἐρίπνης,
Καὶ λοχίην ἀπήλυσα τελεσσιγόνοιο θεαίνης
Εἰς θάλαμον Σεμέλης ἀπατήλιος ἤλυθεν Ἥρη,
Ζήλῳ φυσιόωσα. μελιγλώσσῳ δὲ γεραιῇ
Ἰσοφανὴς φιλόπαιδι δέμας μορφοῦτο τιθήνῃ
Παιδοκόμῳ τὴν αὐτὸς ἀνηέξησεν Ἀγήνωρ·
Καί οἱ κλῆρον ἔδωκε, καὶ ὤπασεν αἰδέι γυναῖκα
Οἷα πατήρ· κομιδῆς δὲ χάριν τίνουσα καὶ αὐτὴ
Νήπιον εἰσέτι Κάδμον ἑῷ μαιώσατο μαζῷ,
Καὶ βρέφος Εὐρώπην φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ·
Τῆς δέμας ἶσον ἔχουσα διέστιχεν ἐς δόμον Ἥρη,
Χωομένη Σεμέλῃ καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
Μήπω φέγγος ἰδόντι, καὶ ἀρτιγάμῳ παρὰ παστῷ
Στοῖχον ἐς αὐτοκέλευθον ἑὴν ἔκλινεν ὀπωπὴν,
Ὄμμα παραστρέψασα Διὸς μὴ λέκτρα νοήσῃ.
Τὴν μὲν πειθήνασα καθίζανεν ὑψόθι δίφρου
Ἀμφίπολος Σεμέλης Τυρίης βλάστημα γενέθλης·
Θελξινόη δὲ τάπητας ἐνήρμοσεν εἴνοπι δίφρῳ,
Ἔνθα θεὰ σχεδὸν ἧστο δολοπλόκος· εὗρε δὲ κούρην
Βεβριθομένην ὠδῖνι πεπαινομένου τοκετοῖο·
Καὶ τόκον οὐ φαύοντα τελεσσιγόνοιο Σελήνης
Γαστρὸς ἀσημάντου χλοερὴ κήρυξε παρειή.
Καὶ χλόος ἦν ὀπισθῶν μελέων πάρος· ἑζομένης δὲ

Ἥρης

Credo quod Diis poſt Saturnium imperas.
Deceptio ſuam cingulum dat Iunoni.
(Accipe hoc cingulum) Cingens vero circa ſinum
Martem quidem receperis in cœlum. Si vero volueris
Oblecta mentem Saturnii, & ſi opus (ſit etiam ipſius) Oceani
Irati. (Mortalium vero relinquens) Hymenæum amorum
Vis cinguli deceptionis.
Veniet per ſe incitatus in cœlum in altis regnans Iupiter
Noſtro doloſo circumflexus mentem cingulo.
Hæc mea Paphia mentem oblectans cingulum reprehendit.
Sic dicens conſiliis doloſa ventis ſublata fugit Dea
Deceptrix auolat.
Aëra volanti pertranſiens planta.
Dictæa vero relinquens ſcutum quatiens antrum rupis
Dictæum antrum.
Et puerperam ſpeluncam partum perficientis Dea
In thalamum Semeles doloſa venit Iuno
Iuno Semelen accedit
Zelo inflata. Mellcam linguam habenti vero vetulæ
Æqualis apparens, amanti pueros corpus transformabatur
Filios nutrienti quam ipſe eduxerat Agenor *(nutrici*
Iuno Semelę in forma nutricis apparet.
Et ipſi dotem dedit, & præbuit viro coniugem,
Tanquam pater. Curam vero propter retribuens & ipſa
Infantem adhuc Cadmum ſua obſtetricata eſt mamilla,
Nutrix Semeles.
Et infantem Europam amico in vlnis geſtauit manu.
Cui corpus æquale habens tranſiit in domum Iuno
Irata Semelæ, & Veneri, & Baccho, *(lamum*
Nondũ lucem videnti, & nuper nuptiis inauguratũ ad tha-
Ordinem in oppoſitum ſuum inclinauit vultum
Oculos circumuertens Iouis ne thalamos cognoſceret
Quam quidem Pithianaſſa ſedere fecit ſuper ſella
Pithianaſſa Semelæ famula.
Famula Semeles Tyria germen generationis
Thelxinoa vero tapetes aptauit in nigra ſella
Vbi Dea propè ſedebat dolos texens. Inuenit autem puellam
Intumeſcentem partu maturi partus.
Et fœtum non tangentem perficientem partum Lunæ.
Semele grauida partu nõ. q̃ maturo.
Ventre non ſignificante viridi annunciauit gena.
Et pallor erat inſtans membris prius, Sedente vero

Iunone

Ἥρης ψευδομένης δολόεν δέμας ἔτρεχε παλμῷ
Ἀντιτύπῳ, καὶ νέρθεν ἐπὶ χθόνα κάμπτετο νεύων
Ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος αὐχήν,
Καὶ περίφρασιν μόγις εὗρεν· ἐπεστενάχιζε δὲ μύθῳ
Δάκρυον εὐποίητον ἀποψήσασα προσώπου·
Καὶ δολόεν κατέλεξεν ἔπος φρενοθελγέϊ φωνῇ·
Εἰπὲ πόθεν βασίλεια τεαὶ χλοάουσι παρειαί;
Πῇ σέο κάλλος ἐκεῖνο; τίς εἴδεϊ σεῖο μεγαίρων
Πορφυρέους σπινθῆρας ἀπημάλδυνε προσώπου;
Καὶ ῥόδα τίς μετάμειψεν ἐς ὠκυμόρους Ἀνεμώνας;
Καὶ σὺ κατηπιόωσα, τί τήκεαι; ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
Ἔκλυες αἴσχεα κεῖνα, τά περ Βοιωτοὶ πολῖται;
Ἐρρέτω ἀρχεκάκων ὀλοὸν στόμα θηλυτεράων·
Εἰπὲ δέ μοι, μὴ κρύπτε τεῆς συνήθεα μίτρης,
Τίς σε θεῶν ἐμίηνε, τίς ἥρπασε σεῖο κορείην·
Εἰ μὲν Ἄρης λαθραῖος ἐμὴν νυμφεύσατο κούρην·
Καὶ Σεμέλην παρίαυεν ἀφειδήσας Ἀφροδίτης·
Ἐλθέτω ἐς σέο λέκτρα γαμήλιον ἔγχος ἀφάσσων·
Γινώσκει μενέχαρμον ἐὸν γλυκίτην σέο μήτηρ·
Εἰ δέ σοι ὠκυπέδιλος ἐκώμασε νύμφιος Ἑρμῆς·
Καὶ Σεμέλης διὰ κάλλος ἑὴν ἠρνήσατο Πειθώ,
Ῥάβδον ἑὴν ὀπάσειε τεῆς αὐτάγγελον εὐνῆς·
Ἢ ἕ σε κοσμήσειεν ἑοῖς χρυσέοισι πεδίλοις,
Δῶρον ἄγων ἐχέων σέθεν ἄξιον, ὄφρα καὶ αὐτὴ
Εἴης χρυσοπέδιλος, ἅπερ Διὸς εὐνέτις Ἥρη·
Εἰ δέ σοι οὐρανόθεν πόσις ἤλυθε καλὸς Ἀπόλλων·
Καὶ Σεμέλης ὑπ' ἔρωτι λελασμένος ἔπλετο Δάφνης,
Νόσφι δόλου κρυφίοιο δι' ἠέρος εἰς σε χορεύσῃ
Ἁβρὸς ἀσιγήτων ἐπιβημένος ἅρμασι κύκνων,
Ἕδνα τεῆς φιλότητος ἑὴν φόρμιγγα κομίζων,
Πιστὸν ἑῶν θαλάμων σημήϊον· εἰσορόων γὰρ
Κάδμος ἐπουρανίην κιθάρην Φοίβοιο νοήσει,
Ἥν ἴδεν αἰολόφωνον ἑῆς παρὰ δεῖπνα τραπέζης

Ἁρμο-

Junone mentiente doloſum corpus currebat vibratione
Oppoſita, & inferius ad terram inflectebatur mutans
Humeris grauatis ſenex incuruata ceruix Iuno ſe Semelæ incuruat.
Et occaſionem ægre inuenit. Ingemuit vero ſermone
(Lacrumas facile factas detergens) a fronte Iuno lacrumas ſimulat
Et doloſum dixit ſermonem animum demulcente voce.
Dic vnde ô regina, tuæ pallent maxillæ? Iuno Semelen ſic compellat.
Quorsũ (abiit) tua pulcritudo illa? Quis formæ tuæ inuidẽs
Purpureas ſcintillas demolitus eſt a fronte.
Et roſam quis immutauit in (cito morientem Anemonem?)
Et tu mitigata, quid marceſsis? An forte & ipſa
Audiuiſti turpia illa, quæ clamant ciues?
Pereat ab initio malarum pernicioſum os mulierum. Loquacitas in vulgo.
Dic vero mihi, ne tege tuæ ſpoliatorem Zonæ.
Quis te Deorum fœdauit? Quis abſtulit tuam virginitatẽ.
Si quidem Mars occultus meam duxit Nympham
Et Semelæ concubuit parens (ipſi) Veneri,
Veniat in (tuum lectum) nuptialem haſtam tangens. Mars haſtam Semelæ adferre iubetur.
Cognoſcit promptum bello ſuum genitorem tua mater.
Si vero tibi pedibus velox acceſsit ſponſus Mercurius
Et Semelæ ob pulcritudinem ſuam recuſauit Suadam Suada Mercurii amica.
Virgam ſuam præbuerit tui per ſe nuncium thalami
Aut te ornet ſuis aureis calceis Mercurius cum virga veniat.
Munus ferens thalamis tuis dignum. Vt & ipſa
Sic aureos calceos habens tanquam Iouis coniux Iuno.
Si vero tibi è cœlo coniux venit pulcher Apollo, Apollo Daphnen amauit.
Et Semeles ob amorem oblitus eſt Daphnæ
Sine dolo occulto per aera ad te ſaltet
Mollis non taciturnorum inuectus curru Cycnorum
(Munus ſponſale) tui amoris ſuam fiſtulam ferens Apollo fiſtulam ſuá iubetur afferre.
Fidele (ſui concubitus indicium.) Intuens enim
Cadmus cœleſtem citharam Phœbi cognoſcet.
Quam vidit varias voces cientem ſuæ ad cœnam menſæ
Har-

Ἁρμονίης μέλπουσιν ἐπιχθονίους ὑμεναίους·
Εἰ δὲ γυναιμανέων ἐπεβήσατο κυανοχαίτης,
Καί σε γάμοις προβίβουλεν ἀειδομένης Μελανίππης,
Ἀμφαδὰ κομπάσειε· παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
Νυμφιδίης πήξειεν ἑῆς γλωχῖνα τελαίνης,
Ξυνώσας γέρας ἶσον ἐχιδνοκόμῳ παρὰ Δίρκῃ·
Οἷα παρ' Ἀργείοισι λεοντοβότῳ παρὰ Λέρνῃ
Σῆμα γάμων ἔστησεν Ἀμυμώνης, ὅθι νύμφης
Ἀδναίης ἔπι χῶρος ἐπώνυμός ἐστι τελαίνης·
Ἀλλὰ τί κικλήσκω σε παρευνέτιν Ἐννοσιγαίου;
Ποῖα Ποσειδάωνος ἔχεις σημήϊα λέκτρων;
Ὑδρηλαῖς παλάμῃσι χυθεὶς ἠγκάσατο Τυρώ,
Παφλάζων δολόεντι ῥόῳ μιμηλὸς Ἐνιπεύς·
Εἰ δὲ καί, ὡς ἐνέπεις, σὸς νυμφίος ἐστὶ Κρονίων,
Ἐλθέτω εἰς σέο λέκτρα σὺν ἱμερόεντι κεραυνῷ,
Ἀστεροπῇ γαμίῃ κεκορυθμένος, ὄφρα τις εἴπῃ·
Ἥρης καὶ Σεμέλης νυμφοστόλοι εἰσὶ κεραυνοί,
Ζηλήμων περ ἐοῦσα Διὸς δάμαρ οὔ σε χαλέψει·
Οὐ γὰρ ἐπιτρέψειε πόσις μητρώϊος Ἄρης·
Ὀλβίη Εὐρώπη Σεμέλης πλέον, ἣν ὑπὲρ ὤμων
Ζεὺς κερόεις ἀνάειρε· ποθοβλήτοιο δὲ ταύρου
Ἄβροχος ἀκροπάτοιο δι' ὕδατος ἔτρεχε χηλή,
Καὶ σκάφος ἦεν ἔρωτος ὁ τηλίκος. ἆ μέγα θαῦμα,
Παρθένος ἡνιόχευε τὸν αἰθέρος ἡνιοχῆα·
Ὀλβίζω Δανάην Σεμέλης πλέον, ἧς διὰ κόλπου
Χρύσεος ἐξ ὀρόφοιο κατέρρεεν ὑέτιος Ζεὺς
Ἀφνειῇ ῥαθάμιγγι γυναιμανέος νιφετοῖο·
Οὐ μὲν χρύσεα δῶρα μακαρτάτη ἤπερ νύμφη·
Εἶχε γὰρ ἕδνον ἔρωτος ὅλον πόσιν· ἀλλά τις εἴη
Σιγὴ ὑφ' ὑμείων γενέτης μὴ Κάδμος ἀκούσῃ.
Ὣς φαμένη λίπε δῶμα, καὶ ἀχνυμένην ἔπι νύμφην,
Ἥρης ζῆλον ἔχουσαν ἀμιμήτων ὑμεναίων,
Μεμφομένην Κρονίωνι. παλιννόστῳ δὲ κελεύθῳ

Αἰθέρος

Harmonia canentem terreſtres nuptias.
Si vero mulierum amore inſaniens(te)adſcendit Neptunus,
Et te ſapienti ,conſilio prætulit decantata Menalippa Menalippe Neptuni amica.
Apertè procatum eat,in veſtibulo vero Cadmi
Sponſalis figat ſua cuſpidem tridentis Tridens.
Communicans æquale munus ad capillos ſerpentũ habentem Dirce.
(Ut Argivis) leones paſcentem ad Lernam (Dircen, Lerna.
Signum nuptiarum conſtituit. Amymona. Unde Nympha
Lernæa adhuc regio cognomentum habet Tridentis.
Sed quid voco te coniugem Neptuni?
Qualia Neptuni habes ſigna thalami
Madidis manibus fuſus ulnis amplexus eſt Tyro, Tyro amica Neptuni
Aeſtuans doloſo fluxu fictus Enipeus.
Si vero & ,vt dicis, tuus ſponſus eſt Saturnius,
Veniat in tuos thalamos cum deſiderabili fulmine Iouis nuptiale munus.
Fulgure nuptiali armatus,vt aliquis dicat:
Iunonis & Semelæ thalamum ornantes ſunt fulmina.
Aemulatrix quamuis exiſtens Iouis cõiux non tibi nocebit.
Non enim concesserit tuus maternus Mars. Mars Semeles auus maternus.
Felix Europa quam Semele magis,quam ſuper humeris
Iupiter cornutus ſuſtulit. Ab amore vulnerati vero tauri
Non irrigata ſummam per aquam cucurrit vngula.
Et nauis fuit amorum ille tantus. Vah! magnũ miraculum, Europa cũ Semele collata.
Virgo rexit ætheris rectorem.
Beatam prædico Danaen quam Semelen plus, Cuius per ſinũ Danae.
Aureus ex lecto deſluxit pluuioſus Iupiter.
Diuite gutta amore mulierum furioſa pluuia.
Non quidem aurea munera fœliciſſima petiit virgo,
Habuit enim munus amoris totum coniugẽ. Sed aliquod ſit
Silentium ſuper vos,genitor ne Cadmus audiat.
Sic(dicens reliquit)domum,& dolentem adhuc puellam
Iunonis æmulationem habentem non imitandarũ nuptiarũ,
Fratam Saturnio. Retrograda vero ſemita

(In cœ-

Αἰθέρος ἔνδον ἵκανε, καὶ ἐσχατίῃ περὶ θώκῳ
Κείμενα δερκομένη Διὸς ἔντεα νόσφι φορῆος,
Οἷά περ εἰσαΐουσα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Βροντὴ καὶ σὲ λέλοιπεν ἐμὸς νεφεληγερέτα Ζεύς·
Τίς πάλιν ἁρπάξας σεο νιῶ γύμνασε φορῆα;
Βροντὴ ἐσιλήθης· οὐκ αὖ πόθι ἐστὶ Τυφωεύς,
Ἥρης ξυνὰ παθοῦσα παρήγορε· νυμφοκόμος γὰρ
Ἡμέας ἀμφοτέρους ἀπαναίνεται ὑέτιος Ζεύς,
Οὐ νιφετοῖς ἔπι γαῖα παλύνεται. ὑγροχύτου δὲ
Ὄμβρου λειπομένου περιβόσκεται αὐχμὸς ἀρούρης,
Αὔλακι καρπὸν ἔχουν ἀχήϊον. ἀγρονόμος δὲ
Ἀντὶ κελαινεφέος κικλήσκεται ἀνέφελος Ζεύς,
Ἀστεροπαὶ Κρονίωνι πυρώδεα ῥήξατε φωνήν,
Ζηνὶ γυναιμανέοντι φίλοι φθέγξασθε κεραυνοί.
Ἀλλὰ βαρυζήλων ἀχέων ποινήτορες Ἥρης
Εἰς Σεμέλην ἔρχεσθε γαμοστόλοι· ἔδνα δὲ μίτρης
Λυσομένη φλογόεντας ἐοὺς δέξοιτο φονῆας·
Τοῖα μὲν ἀφθόγγοις Διὸς ἔντεσιν ἴαχεν Ἥρη
Ἀχνυμένη· φθονερῷ δὲ χόλῳ κυμαίνετο δαίμων·
Καὶ Σεμέλη βαρύθυμος ἑῷ νεοπενθέϊ θυμῷ,
Ἀστεροπὴν ποθέουσα πυραυγέα πομπὸν ἐρώτων,
Μεμφομένοις στομάτεσσιν ἑὸν λιτάνευεν ἀκοίτην,
Ἡραίης ἐθέλουσα πυριστεφέος τύπον εὐνῆς·
Πρὸς Δανάης λίτομαί σε ῥυηφενέων ὑμεναίων,
Δὸς χάριν Εὐρώπης κερόεις πόσις· αἰδέομαι γὰρ
Κικλήσκειν Σεμέλης σε τοὶ ὡς ὄναρ εἶδον ἀκοίτην,
Ἀκέλσιος Κάδμοιο μακάρτερος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἤθελον εἰ χρύσειον ἴδον γάμον ὕετε Ζεῦ·
Εἰ μὴ τοῦτο γέρας σέο Γραιός ἥρπασε μήτηρ,
Ἤθελον εἴ με κόμισσας ἐν ὕδασι ταῦρος ὁδίτης
Ὤμοις ὑμετέροισιν, ἵνα πλάζοιτο καὶ αὐτὸς
Γνωτὸς ἐμὸς Πολύδωρος ἀλήμονος ἅρπαγα νύμφης,
Μαστεύων ἅτε Κάδμος ἐμὸν Κρονίωνα φορῆα·

Ἀλλὰ

(In cœlum) venit, & cœleſti in loco Hucuſque Iuno.
Iacentia videns Iouis tela ſine vibratore Semelæ Zelotypia.
Tanquam (audientia tali demulſit) ſermone
Fulgur & te reliquit meus nubes congregans Iupiter? Iuno in cœlum Iouis fulmina cōpellat.
Quis iterum abripiens te nunc priuauit latore?
Fulgur ſpoliatum es. Non cauſa eſt Typhoeus Typhoeus.
Iunonis, communia paſſa, cōſolatrix. Nuptias adornās enim
(Vtramq; noſtrum) recuſat pluuioſus Iupiter.
Non pluuiis amplius terra humectatur. Humorē fundētes v.
Imbres relicto circumhabitat ſqualori terræ,
In *ſulco fructum habens inutilem. Paſtor vero*
Pro nubes atras cogente vocatur innubis Iupiter
O fulgura, Ioui ignitam emittite vocem
Ioui amore mulierum furioſo amica dicite fulmina. Iuno fulmina verbis excitat in Semelen.
Sed grauiter æmulantium dolorum vindices Iunonis
Ad Semelen venite nuptias inſtruentes. munera v. Zona
Inſana flammantes ſuos accipiat occiſores.
Talia quidem mutis Iouis *telis elocuta eſt Iuno,*
Dolens. Inuida vero bile turgebat Dea.
Et Semele grauis animo ſuo nouū dolorē concipienti animo
Fulgur deſiderans igne fulgentem legatum amorum
Reprehendenti ore ſuum obſecrauit maritum, Semele poſcit Iouem fulmina.
Iunoniæ volens igne coronata, imaginem lecti.
Per Danaes obſecro te opulentas nuptias.
Da gratiam Europa cornutus maritus. Vereor enim
Audire Semele te quem tanquam ſomnium vidi coniugem Semele Ioui.
Acriſius Cadmo felicior. Sed & ipſa Acriſius Danaæ pater..
Voluiſſet, ſi aureas vidiſſet nuptias pluuius Iupiter
Et non hoc munus tua Perſei rapuiſſet mater. Perſeus.
Voluiſſet, ſi me portaſſes in aquis taurus viator.
Humeris veſtris, vt erraret & ipſe
Pater meus Polydorus errantis raptorem Nymphæ Polydorus
Inquirens tanquam Cadmus meum Saturnium latorem.

Q *Sed*

Ἀλλὰ τί μοι βοέοιο γάμου τύπος ἢ νιφετοῖο;
Οὐκ ἐθέλω γέρας ἶσον, ὅπερ χθονίη λάχε νύμφη·
Εὐρώπη λίπε ταῦρον, ἔα Δανάη χύσιν ὄμβρου·
Ἥρης μοῦνος ἔχει με γάμων φθόνος· εἴ με γεραίρεις,
Παστὸν ἐμὸν κόσμησον ἐπ' ἐσχατίῳ σέο πυρσῷ,
Αἰθύσσων νεφέων ἐρόεν σέλας· ἀστεροπὴν δὲ
Ἔνδον ἐμῆς φιλότητος ἀπειθέι δεῖξον Ἀγαυῇ·
Αὐτονόη φρίξειεν ἐμῷ παρὰ γείτονι παστῷ
Νυμφοκόμον αἴσσουσα βέλος βρονταῖον ἐρώτων,
Σύμβολον αὐτοβόητον ἀκηρύκτων σέο λέκτρων·
Δὸς δὲ περιπτύξαιμι φίλην φλόγα, καὶ φρένα τέρψω,
Ἀστεροπῆς ψαύουσα, καὶ ὀμφαφόωσα κεραυνούς,
Δός μοι σῶν θαλάμων ζυγίην φλόγα· πᾶσα δὲ νύμφη
Γυιοτὸν ἔχει πεμπτῆα πλειστογάμων ὑμεναίων·
Ἦ ῥα πεδὸν γαμίων οὐκ ἄξιός εἰμι κεραυνῶν,
Ἄρεος αἷμα φέρουσα καὶ ὑμετέρης Ἀφροδίτης;
Δειλὴ ἐγώ, Σεμέλης μὲν ἔχει γάμος ὠκύμορον πῦρ,
Καὶ χθονίους λαμπτῆρας· ἐφαπτομένη δὲ κεραυνοῦ
Καὶ στεροπῆς ψαύουσα τὸ νυμφεύεται Ἥρη·
Νυμφίε πυρικέραυνε σὺ μὲν ποτὶ σύζυγι παστῷ
Ἔνθεον εἶδος ἔχων ἐπὶ δέμνιον ἔρχεαι Ἥρης,
Ἀστεροπαῖς γαμίῃσι καταυγάζων σέο νύμφην,
Ζεὺς πυρόεις· Σεμέλῃ δὲ δράκων ἢ ταῦρος ἱκάνεις.
Κείνη μὲν βαρύδουπον ὀλύμπιον ἦχον ἐρώτων
Εἰσαΐει· Σεμέλη δὲ τύπῳ σκιοειδέι μορφῆς
Ταύρου ψευδαλέοιο νόθον μυκηθμὸν ἀκούει.
Ἄψοφος εἰς ἐμὰ λέκτρα κατέρχεται αἰνέφελος Ζεύς,
Καὶ νεφεληγερέτης ὑψαύχενι μίγνυται Ἥρῃ.
Κούρης δ' αἰνογάμοιο πατὴρ ἐμὸς αἴσχεα φεύγων,
Ἐνδόμυχος σέο Κάδμος ἀλυσκάζει πάτον ἀνδρῶν,
Αἰδόμενος ναέτῃσι φανήμεναι, ὅττι πολῖται
Παῖτες ἐπιβρίζουσι τεοῖς κρυφίοις ὑμεναίοις·
Μεμφόμενοι Σεμέλην, ὅτι φώριον ἔσχεν ἀκοίτην.

Καλὸν

Sed quorſum mihi taurinarum nuptiarũ figura, aut pluuia?
Non volo munus æquale, quod mortalis ſortita eſt puella.
Europæ relinque taurum, mitte Danaæ profuſionem imbris
Iunonis ſola nec habet thalamorum inuidia. Si me honoras
Thalamum meum orna ſupercœleſti tuo igne — Non eſt mortale quod optas.
Suſcitans nubium amabile fulgur. Fulmen vero
Munus mei amoris incredulæ oſtende Agaue
Autonoë horreat meum apud vicinum thalamum
Sponſam ornantium audiens telum fulmineum amorum.
Symbolũ per ſe clamãs nõ p pconẽ annũciatorũ tuorũ thala-
Da v. vt amplectar amica flammã, & mentẽ oblectẽ, (morũ.
Fulgur tangens, & circum contingens fulmina. — Semele fulmen petit.
Da mihi tuorũ thalamorũ coniugalẽ flamã. Omnis v. ſpõſa
Flammam habet ducem perficientium nuptias Hymenæorũ
Nunquid ſanè tuis nuptialibus indigna ſum fulminibus
Martis ſanguinem ferens, & veſtræ Veneris?
Miſera ego. Semeles quidem habet nuptias cito moriẽs ignis
Et terreſtres faces Tangens vero fulmina
Et fulgura contingens tua tibi nubit Iuno.
Sponſè fulminibus gaudens tu quidẽ multũ lucente thalamo
Diuinam imaginem habens in lectum venis Iunonis,
Fulminibus nuptialibus illuſtrans tuam puellam
Iupiter ignitus. Semelæ vero draco vel taurus venis
Illa quidem grauiter ſonantem cœleſtem ſonitum amorum
Exaudit. Semele verò imagine vmbratili forma
Tauri mendacis adulterinum mugitum audit.
Sine tumultu (ad meos thalamos) venit innubis Iupiter. — Iupiter Semele vt Draco vel taurus concubuit.
Et nubes congregans altam ceruice habenti miſcetur Iunoni.
Puellæ v. miſeras nuptias habẽtis pater meus dedecore fugiẽs
Intus latens tuorum Cadmus euitat ſemitam virorum
Erubeſcens ciuibus apparere quod ciues
Omnes conuicientur tuis occultis nuptiis
Accuſantes Semelen quod furtiuum habeat maritum.

Καλὸν ἐμοὶ πάρος ἕδνον ἐνυμφίδια θηλυτεράων·
Καὶ χορὸς ἀμφιπόλων ἐμὲ μέμφεται· ἔξοχα δ' ἄλλων
Δειμαίνω στόμα λάβρον ἀσιγήτοιο τιθήνης·
Μυθεῖτο τίς Τυφῶνι δολόφρονα πότμον ὑφαίνων,
Σοὶ πόρεν ἁρπαμένοιο πάλιν συνθήματα κεραυνοῦ;
Δεῖξον ἐμῷ γενετῆρι, πατὴρ πέλει· ἠνεμώλιος γὰρ
Κάδμος ἀπαιτίζει με τεῆς σημήϊον εὐνῆς·
Οὔπω ἐγὼ Κρονίωνος ἀληθέος εἶδον ὀπωπήν,
Οὐ βλεφάρων ἀκτῖνα σελασφόρον, οὐδὲ προσώπου
Μαρμαρυγὰς ὄνησα, καὶ ἀστράπτουσαν ὀπωπήν·
Οὔπω ἴδον τεὸν εἶδος ὀλύμπιον· ἀλλὰ δοκεύω
Πόρδαλιν ἠὲ λέοντα, θεὸν δ' οὐκ εἶδον ἀκοίτην·
Ὡς βροτὸν εἰσορόωσα θεὸν μέλλουσα λοχεύειν·
Ἀλλ' ὅτε ἐγὼ πυθόμην φλογερὸν γάμον· Ἠέλιος γὰρ
Σὴν περὶ νυμφιδίην κλυμένην ἐγκάσατο νύμφην,
Ἔννεπεν αἰτίζουσα φίλον μόρον. ἶσα γὰρ Ἥρῃ
Εἰς γάμον ἀθρῆσαι μενοείκελον ἤλπετο νύμφη
Μειλίχιον συνθήματα γαμηλίοιο κεραυνοῦ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ αἰῶνα χθονεραῖς ὑπεμέμφετο μοίραις·
Καὶ Σεμέλην ἐλέαιρεν ἀέθλιον· ἀμφὶ δὲ βάκχῳ
Κερδαλέον γινώσκεν ὁμείλικτον χόλον Ἥρης·
Ἑρμείην δὲ κέλευεν ἀπὸ φλογεροῖο κεραυνοῦ
Ἁρπάξαι νέον υἷα πυριβλήτοιο Θυώνης·
Καί τινα μῦθον ἔλεξε πατὴρ ὑψαύχενι κούρῃ·
Ὦ γύναι ἦ σε δόλοις φθονερὸς νόος ἤπαφεν Ἥρης;
Ἦ ῥά γύναι δοκέεις ὅτι μείλιχοί εἰσι κεραυνοί;
Τλῆθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἔτι φόρτον ἀείρεις·
Τλῆθι μένειν χρόνον ἄλλον, ἕως ἐμὸν υἷα λοχεύεις·
Μὴ πρὸ τόκου πρόεντας ἀπαιτίζεις με φονῆας·
Οὐ στεροπὴν μεθέπων Δανάης σύλησα κορείην·
Οὐ βροντῆς κελάδημα, καὶ οὐ Τυρίης σέο νύμφης
Εὐρώπης ὑμέναιον ἐνυμφεύσαντο κεραυνοί·
Οὐκ ἴδεν Ἰναχίη Δανάη σέλας· ἀλλὰ σὺ μούνη

Θνητὴ

Pulcrum mihi præbuiſti nuptiale munus, opprobria mulierũ
Et chorus famularũ me inceſſit. Potiſſimũ autẽ præ reliquis
Formido os impetuoſum non tacentis nutricis.
Recordare quis Typhoni doloſam mortem texens
Tibi præbuit rapacis rurſus ſcintillam fulminis
Oſtende meo genitori, quæ præbuit: Senex enim
Cadmus expetit me tui ſignum thalami, Cadmus ſeruator fulminum Iouis.
Nondum ego Saturnii veri vidi faciem
Non oculorum radium luciferum neq; frontis
Scintillas cognoui, & fulgurantem barbam,
Nondum vidi tuam imaginem cœleſtem. Sed video
Pardum aut leonem. Deum vero non vidi coniugem
Vt mortalem te video, quæ paritura ſum Deum,
Alium ego credebam flammeum concubitum. Sol enim Sol Clymenen amauit.
Cum igne virginali Clymenen amplexus eſt Nympham
Dixit petens amicum exitium. Aequalis enim Iunoni
In nuptias intueri breuis æui ſperabat Nympha
Blandam ſcintillam tranquilli fulminis.
Iupiter vero pater audiens (inuidas accuſauit Parcas) Iupiter ob votum Semelæ dolet.
Et Semelen miſeratus eſt intempeſtiuam. Circa v. Bacchũ
Doloſam cognouit implacabilis iracundiam Iunonis,
Mercurio vero imperauit ex flammeo fulmine
Rapere nouum filium ab igne percuſſæ Thyones.
Et quendam ſermonẽ dixit pater elatã ceruicẽ habẽti puellæ
O mulier an te dolis inuida mens decepit Iunonis? Iupiter Semelæ ait.
Anne mulier cenſes, quod mitia ſint fulmina?
Tolera vt expectes aliud tempus, dum adhuc onus geſtas
Tolera vt expectes aliud tempus donec meum filium parias
Ne ante partum ignitos poſtules me occiſores,
Non fulmen ſectans Danaes priuaui virginitatem,
Non fulguris ſonitum, & non Tyriæ tuæ Nymphæ
Europæ hymenæum conciliarunt fulmina, Europa.
Non vidit Inachia Danae fulgur. Sed tu ſola

Θνητὴ ἀπαιτίζεις τὰ μὴ θεὸς ἤτεε Λητώ·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ οὐ μενέαινεν ἐρύξειν
Νεύμασι μοιριδίοισι. δι' αἰθερίοιο γὰρ κόλπου
Ἀστραπέων πρόμος ἦλθε, καὶ ἱκεσίην ἐσσυμένης
Οὐκ ἐθέλων ἐτέλεσσε πόθους στεροπηγερέτα Ζεύς.
Εἰς Σεμέλην δ' ἐχόρευε κατ' [illegible] χρυσεῖ[illegible]
Νυμφιδίους ἀκινήτους ἐπερχομένοιο κεραυνῶν,
Καὶ θάλαμος στεροπῇ ἀνελάμπετο, καὶ πυρὸς ἀτμῷ
Ἰσμηνὸς σελάγιζεν· ὅλη δ' ἀμαρύσσατο Θήβη·
Καὶ Σεμέλη φλεγέθουσα [illegible] ὀρέξατο φωνάς,
Αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Πηκτίδες οὐ χατέω λιγυηχέος, οὐ χρέος αὐλοῦ.
Βρονταὶ ἐμοὶ γελάασι Διὸς συνεργέες ἐρώτων·
Αὐλὸς ἐμοὶ κτύπος οὗτος Ὀλύμπιος· αἰθερίης δὲ
Δαλὸς ἐμῶν θαλάμων στεροπῆς σέλας· ὑψαυχὴν δὲ
Οὐκ ἀλέγω δαΐδων· δαΐδες δέ μοι εἰσὶ κεραυνοί,
Εἰμὶ δάμαρ Κρονίωνος, ἐχίονος οὔτιν ἀγαυή·
Αὐτονόην καλέουσιν Ἀρισταίοιο γυναῖκα·
Ἰνὼ ἔχει Νεφέλην, Σεμέλη λάχε σύγγαμον Ἥρην·
Οὐ ζυγίην Ἀθάμαντος ἐγὼ δάμαρ· ὠκύμορον δὲ
Οὐ τέκον Ἀκταίωνα κυνοσπάδα ζωονόμον ὕλης·
Οὐ χατέω φόρμιγγος ὀλίζονος· οὐρανίη γὰρ
Ἀστραίη κιθάρη Σεμέλης ὑμέναιον ἀείδει·
Ἔννεπε κυδιόωσα, καὶ ἤθελε χερσὶν ἀφάσσειν
Ἀστεροπὴν ὀλέτειραν· ἀφειδήσασα δὲ μοίρης.
Τολμηρῇ παλάμῃ φονίων ἔψαυσε κεραυνῶν,
Καὶ γάμος ἦν Σεμέλης θανατηφόρος, ἧς ἐνὶ θεσμῷ
Πυρκαϊὴν καὶ τύμβον ἐθήκατο παστὸν Ἐριννύς·
Καὶ λοχίαις ἀκτῖσι γαμήλιον ἆσθμα κεραυνοῦ,
Ζωῆς ἀφειδήσαντος ὅλην πεφρύσατο νύμφην·
Καὶ στεροπὴ πέλε μαῖα, καὶ εἰλείθυια κεραυνοί·
Κόλπου δ' αἰθομένοιο διαθρώσκοντα τεκούσης
Βάκχον ἐπουρανίη μαιώσατο φειδομένη φλόξ

Μηδ-

Mortalis expetis, quæ non Dea expetiit Latona
Tale verbum dixit, & non cogitauit contendere
Nuibus fatalibus. Per cæleſtem verò ſinum
Fulminans ferebatur Et petitionem ſuæ Nymphæ
Non volens perfecit maritus fulgura congregans Iupiter
In Semelen verò ſaltabat attonita manu extendens Iupiter fulminans venit.
Sponſales ſcintillas nuptias abolentis fulminis,
Et thalamus fulgoribus lucebat, & ignis vapore
Iſmenus reſplendebat, tota vero illuſtrabatur Theba Iſmenus. Theba.
Et Semele flammantes ſuos cernens occiſores
Ceruicem ſuperbam ſuſtulit, & elatæ mentis dixit ſermone
Inſtrumento Muſico non indigeo acutiſono, non opus (eſt) Semele ſuperbè ob
Fulmina mihi ſunt Iouis fiſtulæ amorum (tibia: fulmen ſibi indultũ
Tibia mihi ſonitus hic cœleſtis. Ætheria vero loquitur.
Fax meorum thalamorum fulguris ſplendor. Vilis vero
Non curo faces. Faces vero mihi ſunt fulmina.
Sum coniux Iouis. Echionis eſt Agaue Agaue Echioni nupta.
Autonoën appellabunt Ariſtæi coniugem
Ino habet Nephelen. Semele ſortita eſt coniugem Iunonem. Autonoe
Non facta ſum Athamantis ego coniux. Cito mortuum vero Ariſtæi coniux.
Non genui Actæonem à canibus diſcerptum, paſtũ in ſyluis Ambitio
Non indigeo cithara vili. Cœleſtis enim muliebris.
Aſtrææ cithara Semeles Hymenæum cantat.
Dixit exſultans, & voluit manibus tangere
Fulmen mortiferum (Non parcens) vero, Parcæ
Audaci manu mortiferam tetigit fulmina.
Et nuptiæ erant Semelæ mortiferæ. Cuius in ſacris
Regum & tumulum fecit thalamum nuptialem Erinnys, Erinnys pronuba
Et puerperis radiis nuptialis anhelitus fulminis, Semeles.
Iouis non parcentis) totam in cinerem redegit Nympham.
Et fulgur erat nutrix, & Ilithyia fulmina,
Sinum vero ardentem percurrentem matris
Bacchum cœleſtis obſtetricata eſt parcens flamma.

Μητροφόνῳ σπινθῆρι μαραινομένων ὑμεναίων·
Καὶ βρέφος ἠλιτόμηνον ἀδηλήτου τοκετοῖο
Ἄσθμασι φειδομένοισιν ἐχυτλώσαντο κεραυνοί,
Καὶ Σεμέλη πυρόεσσαν ἐσαθρήσασα τελευτὴν,
Ὤλετο τερπομένη λεχέων μόρον· ἦν δὲ νοῆσαι
Ἵμερον, Εἰλείθυιαν, ἐρωμανέας εἰν ἑνὶ παστῷ.
Καὶ βρέφος ἡμιτέλεστον ἑαῖς γλυκετῆρι λοχεῦσαι,
Οὐρανίῳ πυρὶ γυῖα λελουμένον ἥρπασεν Ἑρμῆς·
Ζεὺς δὲ βαρυζήλοιο μεταστρέψας νόον Ἥρης
Ἄγγελον ἐσπομένη παλίλλυτον ὄγκον ἀπειλῆς·
Καὶ φλογερὴν Σεμέλην μετανάστιον εἰς πόλον ἄστρων,
Οὐρανίων οἴκων ἔχουσαν ἀνήγαγε μητέρα Βάκχου,
Αἰθερίοις ναέτῃσιν ὁμέστιον, ὡς γόνος Ἥρης·
Ὡς τόκον Ἁρμονίη, ἐξ Ἄρεος, ἐξ Ἀφροδίτης·
Καὶ καθαρῷ λύσασα νέον δέμας αἴθοπι πυρσῷ,
Καὶ βίον ἄφθιτον ἔσχεν ὀλύμπιον· αὐτὴ δὲ Κάδμου
Καὶ χθονίου δαπέδοιο καὶ Αὐτονόης καὶ Ἀγαύης
Σύνδρομον Ἄρτεμιν εὗρε καὶ ὡμίλησεν Ἀθήνῃ·
Καὶ πόλον εἶδον ἔδεκτο, μιῆς ψαύουσα τραπέζης
Ζηνὶ καὶ Ἑρμάωνι καὶ Ἄρει καὶ Κυθερείῃ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ θ'.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Σεμέλης φλογεραυνωμένων ἀπὸ κόλπων
Ἡμιτελῆ λοχίοιο διαθρώσκοντα κεραυνοῦ,
Δεξάμενος Διόνυσον ἐπέρραφεν ἄρσενι μηρῷ·
Μαρμαρυγὴν δ' ἀνέμιμνε τελεσσιγόνοιο Σελήνης·
Καὶ παλάμῃ Κρονίδαο κυβερνήτειρα λοχείης
Αὐτόματη πέλε μαῖα πολυρραφέος τοκετοῖο,
Παιδοτόκου λύσασα μογοστόκα νήματα μηροῦ·
Καὶ Διὸς ὠδίνοντος ἴτις θηλύνετο μηροῦ·
Καὶ πάις ἠλιτόμηνος ἀμήτορα τίκτετο θεσμῷ·
Ἄρσενα θηλυτέρην μετὰ γαστέρα γαστέρα βαίνων·

Τὸν

Matrem occidente ſcintilla areſactorum Hymenæorum.
Et infans intempeſtiuus nondum perfecti partus
Flatibus parcentibus perſuderunt fulmina.
Et Semele ignitum intuens exitum Semele cõbuſta.
Moriebat delectata (ob) puerperiũ mortẽ. Erat v. cernere
Amorem, Ilithyan, & Erinnyas in vno thalamo nuptiali:
Et infantem ſemiperfectum vt a ſuo genitore generaretur Bacchus ſemiperfectus.
Cœleſti igne membra ablutum duxit Hermes.
Iupiter v. grauem Zelũ habentis conuertens mentẽ Iunonis
Horribilem mitigauit reſolutum cumulum minarum,
Et ardentem Semelen exſulem in polum aſtrorum Semele in cœlum ſublata.
Cœlum domum habentem reduxit matrem Bacchi
Aethereis incolis contubernalem, tanquam genus Iunonis
Vt partum Harmoniæ *ex Marte, ex Venere.*
Et puro ſoluens nouum corpus nigro igne
Et vitam immortalem habuit cœleſtem. Pro v. Cadmo
Et mortali ſolo, & Autonoe, & Agaue
Comitem Dianam inuenit, & conuerſata eſt cũ Mineruâ
Et polum nuptiale munus accepit, vnam tangens menſam
(Cum) Ioue & Mercurio, & Marte, & *Venere.*

DIONYSIACORVM LIBER IX.

IVpiter vero pater Semelæ ardentium perruptorem ſinuum
Semiperfectum puerperium percurrentem fulmen
Accipiens Bacchum inſuit virili fœmori, Iupiter Bacchum ſuo fœmori inſuit.
Splendorem vero exſpectauit perficientis partum Luna,
Et manus Iouis gubernatrix puerperii Manus Iouis obſtetrix Bacchi
Spontanea fuit obſtetrix multum conſuti partus.
Puerũ pregnantis ſoluẽs laborioſũ partũ habetia fila fœmoris
Et Iouis parturientis circumferentia emoliebatur fœmoris
Et puer immaturus non muliebri generabatur lege Bacchus generatur.
Virilem, poſt fœmineum ventrem, ventrem ſcandens.

Quem

Τὸν μὲν ὑποκύψαντα θεηγενέος τοκετοῖο
Σπέρματι κισσήεντι λεχωΐδες ἔστεφον Ὧραι,
Ἐσσομένων κήρυκες· ἐπ' αἰθοκόμῳ δὲ καρήνῳ
Εἰκελόων σκολιῇσιν ὑπὸ σπείρῃσι δρακόντων,
Ταυροφυῆ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο κεράστην·
Καί μιν ἔσω δρακόντοιο λεχώϊον ἀμφὶ κολώνην
Πήχεϊ κολπωθέντι λαβὼν μαιήϊος Ἑρμῆς,
Ἠέρθεε πεπτηῶτα. λεχευομένῳ δὲ Λυαίῳ
Πατρῴην ἐπέθηκεν ἐπωνυμίην τοκετοῖο,
Κικλήσκων Διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φόρτον ἀείρων
Ἤιε χωλαίνων Κρονίδης βεβαρηότι μηρῷ·
Νῦσος ὅτι γλώσσῃ Συρακοσσίδι χωλὸς ἀκούει.
Καὶ θεὸν ἀρτιλόχευτον ἐτήμισαν εἰραφιώτην,
Ὅττι μιν εὐώδινι πατὴρ ἐρράψατο μηρῷ·
Καί μιν ἀχυτλώτοιο διαΐσσοντα λοχείης
Πήχεϊ κοῦφον ἄδακρυν ἐκύδισε σύζυγος Ἑρμῆς·
Καὶ βρέφος εὐκεράοιο φυῆς ἴνδαλμα Σελήνης,
Ὤπασε θυγατέρεσσι Λάμου ποταμηΐσι νύμφαις,
Παῖδα Διὸς κομέειν σταφυληκόμον· αἱ δὲ λαβοῦσαι
Βάκχον ἐπιχεύαντο, καὶ εἰς στόμα παιδὸς ἑκάστη
Ἀθλιβέων γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἰκμάδα μαζῶν·
Καὶ πάϊς αὐτοκέλευθον ἐς οὐρανὸν ὄμμα τιταίνων,
Ὕπτιος ἧεν ἄϋπνος· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Ἠέρα λακτίζων διδυμάονι τέρπετο παλμῷ·
Καὶ πόλον ἐσκοπίαζεν ἀήθεα· θαμβαλέος δὲ
Πατρῴην ἐγέλασσεν ἴτυν δεδοκημένος ἄστρων·
Καὶ βρέτος ἀβρόταξε Διὸς μαστίζετο νύμφη·
Θυγατέρες δὲ Λάμοιο χόλῳ βαρυμήνιος Ἥρης,
Δαιμονίης κακότητος ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ·
Ἐν δὲ δόμῳ δμώεσσιν ἐπέχραον· ἐν τριόδοις δὲ
Ξεινοτόνῳ δαΐτρευον ὁδοιπόρον ἀΐδρεα μαχαίρῃ·
Φρικαλέαι δ' ἀλάλαζον· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ῥιπῆς
Ὀφθαλμοὺς ἐλέλιζον ἀκοσμήτοιο προσώπου·

Γαίτη

Quem quidem emergentem ex à Deo facto partu
Coronâ hederacea partui præfectæ coronarunt Horæ. Horæ coronant Bacchum.
Futurorum nunciæ. In floricomo vero capite
Bene cornutorum obliquis ſub circulis Draconum
Tauri naturam habentem Bacchum coronarunt ceraſten.
Et ipſum in Draconi puerperium circa collem
Cubitu ſinuante accipiens Maia natus Mercurius. Mercurius Bacchum excipit.
Per aëra deuolauit. Partu edito vero Baccho
Paternam impoſuit cognominationem partus
Appellans Dionyſum, poſtquam pede onus tollens
Iuit claudicans Saturnius grauato femore,
Eo quod νῦσος lingua Siracuſia claudus dicatur. Bacchus unde dicatur Dionyſius.
Et Deum iam editum laudauerunt aſſutitium
Quod ipſum bene parturienti pater inſuit femori,
Et ipſum, non perfuſum perrumpentem partum Bacchus aſſutitius.
Cubitu puellum non flentem eleuauit cognatus Mercurius.
Et puerum bene cornutæ naturæ ſimulacrum Lunæ
Præbuit filiabus Lami fluuiatilibus Nymphis Bacchus ad filias Lami defertur.
Filium Iouis enutrire vuas ornantem. Hæ vero accipientes
Bacchum in vlnis geſtarunt, & in os pueri vnaqueq;
Non attritarum lacteum infudit humorem mamillarum
Et puer per ſe incitatum in cœlum oculum tendens,
Volucris erat inſomnis. Alternis vero impulſibus
Aëra percutiens calce gemina delectabatur vibratione.
Et polum inſpexit inſuetum. Admirabundus vero
Paternum riſit circulum intuens aſtrorum.
Et infantem intuens Iouis flagellabatur puella
Filia a. Lami iracundia grauiter offenſa Iunonis Lami filiæ a Iunone in furorē datæ.
Dæmoniacæ malitiæ inſaniebant flagello.
In vero domo in famulas irruebant. In triuiis vero.
Hoſpites occidente mactabant viatorem virum machæra, Crudelitas filiarum Lami furioſarum.
Horribiles vero ſtrepebant. Variè conuerſo vero impetu
Oculos voluebant deformis vultus

Vndiq;

Πάντῃ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα νοοπλανέεσσι μενοιναῖς
Ἔτρεχον ἀσταθέων ἐσχαλῷ σκιρτήματι ταρσῶν·
Καὶ πλοκάμους βάκχευον ἐς ἠέρα θυάδες αὖραι
Πλαζομένους· κροκόεις δὲ περὶ στέρνοισιν ἑκάστης
Ἀφροκόμῳ ῥαθάμιγγι χιτὼν λευκαίνετο κούρης·
Καί νύ κε φοιταλέης ἐπρόφρονι κύματι λύσσης
Νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἑῷ συνόλλυτο μαχαίρῃ·
Εἰ μὴ ἀσημάντοιο ποδὸς λιπόντι ταρσῷ,
Βάκχον ὑποκλέψας πτερόεις παλινόστασεν Ἑρμῆς·
Καὶ βρέφος ἀρτικόμιστον ἔχων ζωαρκέϊ κόλπῳ,
Εἰς δόμον ἀρτιτόκοιο λεχωίου ἤγαγεν Ἰνοῦς·
Ἡ μὲν ἀνηέρταζεν ἑοῦ περιθορόντα λοχείης
Νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐπωλένιον Μελικέρτην
Παιδοκόμοις παλάμῃσιν. ἀνοιδαίνοντο δὲ μαζοὶ
Θλιβομένοιο γάλακτος, ἀναβλύζοντες ἐέρσην·
Καὶ φιλίοις στομάτεσσι θεὸς μειλίξατο νύμφην,
Θέσκελον ὀμφήεντα χέων ἔπος αἰθερεῶνι·
Δέξο, γύναι, τεὸν υἷα· τῷ δ᾽ ἐνὶ κάτθεο κόλπῳ
Παῖδα κασιγνήτης Σεμέλης σέθεν, ὃν περὶ πασῶν
Οὐ στεροπῆς ἀμάθυνεν ὅλον σέλας· οὐδέ μιν αὐτοὶ
Μητροφόνοι σπινθῆρες ἐδηλήσαντο κεραυνοῦ·
Καὶ βρέφος ἀχλυόεντι δόμῳ πεφυλαγμένον ἔστω·
Μηδέ μιν ἀθρήσειεν ἔσω γλαφυροῖο μελάθρου
Ἠμάτιον Φαέθοντος, ἢ ἔννυχον ὄμμα Σελήνης·
Μὴ δὲ ἐκυρεύοντα καὶ εἰ ταυρῶπις ἀκούει,
Ζηλήμων βαρύμηνις ἴδῃ κεκαλυμμένον Ἥρη·
Δέξο κασιγνήτης σέθεν υἱέα· καὶ γὰρ Κρονίων
Ἄξια σῶν καμάτων ὀπάσει θρεπτήρια Νείλου·
Ὀλβίη ἐν πάσῃσι θυγατράσιν ἔπλεο Κάδμου·
Ἤδη γὰρ Σεμέλη φλογερῶν δέδμητο βελέμνων·
Αὐτονόην δὲ θανόντα σὸν υἱέα γαῖα καλύψει·
Ἀμφοτέροις δ᾽ ἕνα τύμβον ἀναστήσει Κιθαιρών·
Καὶ μόρον ὀρεσίφοιτος ἐσαθρήσειεν Ἀγαύη

Πενθέος

Vndiq; vero hinc & hinc mente errantibus conſiliis
Currebant inſtabilium rotunda ſaltatione plantarum.
Et capillos inſaniebant in aera furioſa aura
Errantes. Crocei coloris vero in pectoribus cuiusq;
Spumanti gutta veſtis dealbabatur puellæ.
Et ſane errabundæ dementi fluctu rabiei
Infantem adhuc Bacchũ fruſtillatim diſſecuiſſent machærâ
Niſi non ſignificati pedis prædatrice plantâ
Bacchum clã furatus volucris rurſus rapuiſſet Mercurius. Mercurius clam aufert Bacchum.
Et puerum iam portatum habens vitam ſufficienti ſinu
In domum nuper parturientis puerperiam tuliſſet Inus. In domũ Inus.
Hæc quidem ſuſtulit ſui proſilientem puerperii
Infantem adhuc Bacchum inter vlnas latum Melicertam Melicerta.
Pueros curantibus manibus. Intumeſcebant vero mamillæ
Preſſi lactis effundentes rorem.
Et(amico ore Deus adblandiebatur Nymphæ)
Diuinum vocali fundens verbum gutture.
Accipe fœmina, tuum filium, tuo vero impone gremio
Filium ſororis Semele tuæ. Quem in thalamo nuptiali
Non fulguris abolevit totum ſplendor. Neq; ipſum ipſæ
Matrem occidentes ſcintillæ perdiderunt fulminis
Et puer tenebroſa (in) domo cuſtoditus ſit.
Neq; ipſum intueatur in eleganti domo
Diurnum Solis, aut nocturnus oculus Lunæ Bacchus abſconditus.
Neq; vero ipſum ludentem & licet Tauropis audiat
Zelotypa grauiter irata videat abſconditum Iuno,
Accipe ſororis tuæ filium. Tibi vero Saturnius
Condigna tuis laboribus præbuerit nutritionis præmia Nili
Felix inter omnes filias es Cadmi
Iam enim Semele ardenti domita(eſt fulmine,
Autonoën vero mortuo cum filio terra obruet.
Vtriq; vero vnum tumulum conſtituet Citharon, Autonoe.
Et mortem in montibus errans inuehitur Agaue

Penthei

Πεζίοις ἐλλυμένοιο ὕδης ψαύουσα κονίης,
Παιδοφόνος γεγαυῖα λεχωΐσι· ἀλλὰ σὺ μούνη
Ἔσσεαι αὐχήεσσα πόσει ναέτειρα θαλάσσης,
Οἶκον ἀμειβομένη Ποσιδήιον· εἰναλίη δὲ
Ὡς Θέτις, ὡς Γαλάτεια φατίζεται εἰναλίη Ἰνώ·
Οὐ χθονίῳ κενεῶνι κατακρύψει σε Κιθαιρών·
Ἀλλὰ σύ, Νηρείδων μία γίνεαι· αὐτὴ δὲ Κάδμου
Ἐλπίδι λωϊτέρῃ καλέσεις Νηρῆα τοκῆα,
Παιδὶ τεῷ ζώουσα σὺν ἀθανάτῳ Μελικέρτῃ·
Λευκοθέη κρατέουσα χυτῆς κληῖδα γαλήνης·
Εὐπλοΐης μεδέουσα μετ' Αἰόλου· εὐδιόων δὲ
Σοὶ πίσυνος πλεύσειε φιλέμπορος εἰν ἁλὶ ναύτης,
Βωμὸν ἕνα στήσας Ἐνοσίχθονι καὶ Μελικέρτῃ,
Ῥέζων ἀμφοτέροισι. θαλασσαίη δὲ δίφρου
Δέξεται ἡνιοχῆα Παλαίμονα Κυανοχαίτης.
Ὣς εἰπὼν ἀίγηθος ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἑρμῆς,
Ἤιε δινεύων ἀνεμώδεα ταρσὰ πεδίλων·
Ἰνὼ δ' οὐκ ἀπίθησε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Παιδοκόμῳ πήχυιεν ἀμήτορα Βάκχον ἀγοστῷ·
Γήχει δ' ἁπλώσασα συνωρίδα δίζυγα παίδων,
Δίζυγα μαζὸν ὄρεξε Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
Καὶ βρέφος ἀμφιπόλῳ παρεθήκατο Μύστιδι νύμφῃ·
Μύστιδι καλλικόμῳ Σιδωνίδι, τὴν ἐπὶ κούρῃ
Κάδμος ἀνηέξησε πατὴρ θαλαμηπόλον Ἰνοῦς,
Ἣ ποτε Βάκχον ἔλουσα θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν
Ἀστεροΐδη ζοφόεντι κατεκλήϊσσε βερέθρῳ·
Καὶ Διὸς αὐτοβόητος ἀπαγγέλλουσα λοχείην,
Μαρμαρυγὴ σελάγιζε καταυγάζουσα προσώπου·
Τοῖχοι δ' ἀχλυόεντες ἐλευκαίνοντο μελάθρου·
Καὶ ζόφον ἔκρυφε φέγγος ἀθηήτου Διονύσου·
Καὶ Βρομίῳ παίζοντι παρέζετο παννύχος Ἰνώ·
Πολλάκι δ' ἀστέλικτος ἀναθρώσκων Μελικέρτης,
Χείλεσιν ἀκτυπίσιν ἀνέσπασε γείτονα θηλῶν,

Ζύγα

Penthei pereũtis falſum tangens cinerem.
Filii interemtrix facta vrbem relinquens. Sed tu ſola
Eris glorioſa tanti inhabitatrix maris.
Domum tranſmutans Neptuniam. Marina verò Ino marina.
Tanquam Thetis, tanquam Galatea dicetur marina Ino.
Non terreſtri ventre abſconderit Cytharon.
Sed tu Nereidum vna fies. Pro vero Cadmo
Spe meliore appellabis Nerea parentem
Puero tuo viuens cum immortali Melicerta. Melicerta
Leucothea regens fuſilis clauem tranquillitatis. Leucothea
Felici nauigationi præfecta poſt Aeolum. Tranquillans vero.
Tibi confiſus nauigauit amans mercaturæ in mari nauta. Mercurius Ino diuinitate pollicetur.
Aram vnam ſtatuens Neptuno & Melicertæ.
Sacrificans vtriſq;. Marini verò currus.
Accipiet gubernatorem Palæmonem Neptunus. Palæmon.
Sic dicens incomprehenſibilis in cælum cucurrit Mercurius Mercurius in cælum ſubuolat
(In) aëre vibrans ventoſas plantas talarium.
Ino verò non immorigera fuit. Amico vero conſilio
Pueros curãte in vlnis geſtauit matre carente Bacchũ manu.
Cubitu verò explicans par geminum puerorum Palæmon & Bacchus vnà enutriti.
Duplicem mamillam præbuit Palæmoni & Baccho.
Et infans famulæ apponebatur Myſtidi Nymphæ
Myſtidi pulcricomæ Sidoniæ, quam adhuc puellam
Cadmus educauit pater cubicularius Inus.
Quæ tunc Bacchũ capiens Deum nutrientibus à mamillis
Improuiſum caliginoſo incluſit Barathro Bacchus barathro incluſus.
Et Iouis per ſe clamans annuncians partum
Iubar reſplendebat illuſtrans frontis.
Parietes verò tenebroſi candeſcebant domus,
Et caliginem abſcondit lux non videndi Bacchi
Et Bromio ludenti aſſidebat per totam noctem Ino
Sæpius verò debilis accurrens Melicerta
Labellis contrariis arripuit vicinam mamillam

Euia

Εὔϊα παππάζοντα καὶ ἀρερπύζων Διονύσῳ·
Καὶ θεὸν ἔστεφε μύστις ἑὴν μετὰ μαζὸν ἀϊάσσης,
Ὄμμασιν ἀγρύπνοισι παρεδρήσσουσα Λυαίῳ·
Καὶ πινυτὴ θεράπαινα φερώνυμα μύστιδι τέχνῃ,
Ὄργια νυκτιλίοιο διδασκομένη Διονύσου·
Καὶ τελετὴν ἄγρυπνον ἐπεντύνουσα Λυαίῳ,
Πρώτη ῥόπτρον ἔτασσεν· ἐπεπλατάγησε δὲ Βάκχῳ
Κύμβαλα δινεύουσα περίκροτα δίζυγι χαλκῷ·
Πρώτη νυκτιχόρευτον ἀναψαμένη φλόγα πεύκης,
Εὔιον ἐσμαράγησεν ἀκοιμήτῳ Διονύσῳ·
Πρώτη καμπύλον ἄνθος ἀναδρέψασα κορύμβων,
Ἄπλεκον ἀμπελόεντα κόμην μιτρώσατο δεσμῷ·
Αὕτη δ' ἔπλεκε θύρσον ὁμόζυγον οἴνοπι κισσῷ·
Ἀκροτάτῳ δὲ σίδηρον ἐπεσφήκωσε κορύμβῳ
Κευθόμενον πετάλοισιν, ὅπως μὴ Βάκχον ἀμύξῃ·
Καὶ φιάλας γυμνοῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψαι
Χαλκείας ἐνόησε, καὶ ἰξύϊ δέρματα νεβρῶν·
Καὶ τελετῆς ζαθέης ἐγκύμονα μύστιδα κίστην,
Παίγνια κυφίζουσα διδασκομένῳ Διονύσῳ·
Πρώτη ἐχιδνήεντα κατὰ χροὸς ἧψεν ἱμάντα
Σύμπλοκον· εἰλικόεις δὲ δράκων περὶ δίπλακα μίτρην
Ἅμματα κυκλώσας ὀφιώδεϊ κάμπτετο δεσμῷ·
Τόνδε πολυκλήϊστον ὑπὸ σφρηγῖδα μελάθρου
Ὄμμασιν ἀπλανέεσσιν ἴδεν πανεπόψιος Ἥρη,
Μύστιδος ἀφεράστοις μυχῷ πεφυλαγμένον Ἰνοῦς·
Καὶ στυγὸς ὑστερόποινον ἐπώμνυε νέρτερον ὕδωρ,
Γαρπίῃ κακότητι κατακλύζειν δόμον Ἰνοῦς,
Καὶ νύ κεν ἠμάλδυνε Διὸς γόνον· ἀλλά μιν Ἑρμῆς
Ἁρπάξας ὀκίμασι Κυβηλίδος εἰς ῥάχιν ὕλης·
Ἥρη δ' ὠκυπέδιλος ἐπέδραμεν εὔποδι ταρσῷ
Ὑψόθεν ἀστέλικτος· ὁ δὲ δρόμον ἔφθασεν Ἥρης·
Πρωτογόνου δὲ φαεινὸς ἀτέρμονα δύσατο μορφήν,
Καὶ θεὸν ἀζομένη προπάτορος εἴκαθεν Ἥρη,

Ψευδο-

Euia balbutientem arrepens prope Bacchum.
Et Deum nutriebat Myſtis ſuæ poſt mamillam reginæ
Oculis inſomnibus aſſidens Baccho.
Et prudens famula ex re nomen habens myſtiça arte
Orgia nocturni docta Bacchi
Et initiationem peruigilem inſtruens Lyæi Orgia. Initiatio.
Prima roptrum conſtituit. Crepitaculo vero ſonuit Baccho Roptrum.
Cymbala pulſans vndiq; reſonantia duplici ferro, Cymbala.
Prima ad nocturnas choreas accendens flammam piceæ. Fax.
Euium reſonuit inſomni Baccho. Myſtis Bacchi gerula.
Prima incuruum florem colligens corymbo
Non complicatam viteo comam coronauit vinculo.
Ipſa vero plectebat thyrſum coniunctum nigra hedera Thyrſus.
Summo vero ferrum ſtrinxit corymbo.
Occultatum foliis vt ne Bacchum vellicaret.
Et phialas nudis ſub pectoribus adaptare
AEreas excogitauit, & ilia pelles hinnulorum. Hinnulorum pelles
Et initiationis diuinæ grauidam Myſticam ciſtam
Ludicra eleuanti docto Baccho.
Prima vipereum ad corpus appendit flagellum
Connexum. Tortuoſus vero draco circa duplicatã mitram
Funes incuruans vipereo flectebatur vinculo.
Hunc multum concluſum ſub ſigillo domus
Oculis inerrantibus vidit cunctiuida Iuno,
Myſtidis ineffabilis penetrali cuſtoditum domus
Et Stygis poſt inflixurã pœnam iurauit infernalem aquam
Varia calamitate (ſe velle) inundare domum Inus. Iuno minatur domui Inus.
Et ſane aboleuiſſet Iouis filium. Sed ipſum Hermes
Rapiens tulit Cybelidis in dorſum ſyluæ, Bacchus denuo à Mercurio ablatus.
Iuno vero velocibus pedibus cucurrit facili planta
Ab alto debilis. Hic vero curſum anteuertit Iunonis. Mercurius induit formam Phanetis.
Primogeniti vero Solis interminem induit formam,
Et Deum venerans primo ſeminatum, ceſſit (ei) Iuno.

Ψευδομένας ἀκτῖνας ἀποσπήθουσα προσώπου·
Οὐδὲ νόθης ἐνόησε δολοπλόκον εἰκόνα μορφῆς·
Κουφοτέροις δὲ πόδεσσιν ὀρειάδα πέζαν ἀμείβων,
Χερσὶ περιπλεκέεσσι κερασφόρον υἷα κομίζων,
Μητρὶ Διὸς γενέταο λεοντοβότῳ πόρε Ῥείῃ·
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀεισώδινι θεαίνῃ·
Δέξο θεὰ νέον υἷα τεοῦ Διὸς, ὃς μόθον Ἰνδῶν
Ἀθλεύσας μετὰ γαῖαν ἐλεύσεται εἰς πόλον ἄστρων,
Ἥρης χωομένης μεγάλη χάρις· οὐ γὰρ ἐῴκει
Ὃν Κρονίδης ὤδινεν ἔχειν κουροτρόφον Ἰνώ·
Μαῖα Διωνύσοιο Διὸς γενέτειρα γενέσθω,
Μήτηρ Ζηνὸς ἐοῦσα καὶ υἱωνοῖσι τιθήνη.
Ὣς εἰπὼν ταχύγουνος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς,
Κυκλώσας βαλίῃσιν ὑπηνέμιον πτερὸν αὔρης·
Αὐτογόνου δὲ Φάνητος ὑπέρτερον εἶδος ἀμείψας,
Ἀρχαίην παλίνορσος ἑὴν ἀνεδύσατο μορφήν,
Μητρὶ παιδοκόμῳ παλιναύξια Βάκχον ἐάσας.
Τὸν δὲ θεὰ κομέεσκε, καὶ εἰσέτι κοῦρον ἐόντα.
Ἅρματος ὠμοβόρων ἐπιβήτορα θῆκε λεόντων·
Καὶ ζάχαλοι Κορύβαντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς
Παιδοκόμῳ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ·
Καὶ ξίφεα κτυπέεσκον. ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Ἀσπίδας ἐκρούσαντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ,
Κουροσύνην κλέπτοντες ἀεξομένου Διονύσου·
Καὶ πάϊς εἰσαΐων σακέων μαιήιον ἠχώ,
Πατρῴαις κομιδῇσιν ἀέξετο Κορυβάντων·
Καὶ νέος ἐνναέτηρος ἔχων θηροκτόνον οἶστρον
Ποσσὶ μὲν ὠκυτέροισι παρέστιχεν ἴθματα λαγωοῦ·
Χειρὶ δὲ νηπιάχῳ μεθέπων κεμαδοσσόον ἀλκήν,
Ποικίλον ᾐώρησεν ἐπ' αὐχένι νεβρὸν ἀείρων·
Καὶ θρασὺν αἰολόνωτον ἔχων τετανυσμένον ὤμῳ,
Τίγριν ἄνω κούφιζε μετάρσιον ἔκδοθι δεσμοῦ,
Σκύμνους χερσὶν ἔχων ἐπεδείκνυε μητέρι Ῥείῃ·

Falſos radios formidans frontis.
Neq; adulterina cognouit doloſam imaginem forma
Velocioribus verò pedibus montanam oram tranſiens
Manibus circumplicatis cornutum filium ferens
Matri Iouis genitoris à leonibus paſtæ dedit Rhea Bacchus Rheæ nutriendus datus.
Et aliquod verbum dixit optimos partus habenti Deæ.
Accipe Dea nouum filium tui Iouis, qui bellum Indorum.
Certans poſt terram veniet in polum aſtrorum. Mercurius ad Rheam
Iunoni irata magna(ſit)gratia. Non enim permiſit
Quem Saturnius *peperit habere filium nutrientem Ino.*
Nutrix Bacchi Iouis *mater fiat.*
Mater Iouis exiſtens; & nepotibus nutrix.
Sic dicens celer genibus in cælum venit Mercurius.
Circundans variis ventoſam alam ventis. Mercurius reuolat in cœlum.
Ex ſenati verò Solis ſuperiorem imaginem relinquens
Veterem redux ſuam induit formam.
Matri filiorum nutrici recreſcentē Bacchum relinquens
Hunc verò Dea nutriuit & adhuc puerum exiſtentem
Currus crudiuororum vectorem fecit Leonum.
Et volubiles Corybantes in Deam capiente Aulâ
Pueros curante Bacchum coronauerunt chorea Corybantes.
Et (gladiis ſtrepebant.) Alternis vero ictibus
Scuta vibrabant præcipiti ferro
Pueritiam auferentes aucti Bacchi.
Et puer exaudiens ſcutorum nutritium ſonitum
Paternis curis creuit Corybantum.
Et puer inhabitatoris habens feras occidens œſtrum
Pedibus quidem velocioribus præterit greſſum leporis
Manu vero infantili ſequens hinnulos agitantem vim
Varium ſuſpendit in dorſo ceruinam pellem ferens Bacchus celeritate & robore creſcit.
Et audacē variū dorſum habentē tenens extenſum in dorſo
Tigrin ſuperius eleuauit ſublimem extra vinculum.
Catulos manibus tenens oſtendit matri Rheæ

Ἁρπάξας νέα τέκνα πολυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν·
Σμερδαλέους δὲ λέοντας ἔτι ζώοντας ἐρύσσας,
Μητέρι δῶρα τίταινεν, ἵνα ζεύξειεν ἀπήνῃ
Δίζυγας ἀμφοτέρῃσι πόδας παλάμῃσι πιέζων·
Θαμβαλέη δὲ γέλωτι γεγηθότα δέρκετο Ῥείη
Ἠνορέην καὶ ἄεθλα νεηγενέος Διονύσου·
Καὶ βλοσυρὴν Διόβακχον ἰδὼν ὀλετῆρα λεόντων,
Καὶ χροῒ λαχνήεντας ἀνεχλαίνωσε χιτῶνας,
Εὔιος ἀρτιτέλεστον ἔχων παιδήϊον ἥβην·
Δαιδαλέην ἐλάφοιο φέρων ὤμοισι καλύπτρην·
Αἰθερίων μιμηλὸν ἔχων τύπον αἰόλον ἄστρων·
Καὶ Φρυγίης ὑπὸ πέζαν ἐς αὔλια λύγκας ἐλάσσας,
Στικτοῖς παρδαλίεσσιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην·
Οἷά τε πατρῴων δαπέδων ἴνδαλμα γεραίρων·
Πολλάκι δ' ἀθανάτης ἐποχήμενος ἅρματι Ῥείης,
Βαιῇ χειρὶ φέρων ἁπαλόχροϊ κύκλα χαλινῶν,
Κραιπνὸν ἐπειγομένων αἰεὶ ἔσχεθεν ἅρμα λεόντων.
Καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
Δεξιτερὴν ἐτίταινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου,
Σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων·
Δάκτυλα κουφίζουσα, καὶ ἵστατο μειλιχίη θήρ,
Νηπιάχῳ στόμα δοῦλον ἐπιστρέψασα Λυαίῳ·
Καὶ κύσε καρχαλέοισι φιλήμασι δάκτυλα Βάκχου·
Ὣς ὁ μὲν ηὔξητο φιλοσκοπέλῳ παρὰ Ῥείῃ
Ἀρτιθαλὴς ἔτι κοῦρος ὀρείτροφος· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
Πᾶνες ἐκυκλώσαντο χοροίτυπον υἷα Θυώνης,
Ποσσὶ δασυκνήμοισι περισκαίροντες ἐρίπναις,
Βάκχον ἀγευάζοντες· ἑλισσομένων δὲ χορείῃ
Αἰγείη κροτάλιζε πέδον σκιρτήματι χηλή·
Καὶ Σεμέλη κατ' ὄλυμπον ἔτι πνείουσα κεραυνῶν,
Αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Ἥρη ἐσυλήθης, Σεμέλης τόκος ἐστὶν ἀρείων·
Ζεὺς ἐμὸν υἷα λόχευσε, καὶ αὐτὸς ἐμέθεν πέλε μήτηρ·

Σπεῖρε

Rapiens tenellos catulos multum lac ſtillãtibus ab vberibus. Bacchi incredibilis animoſitas
Terribiles vero leones adhuc viuentes trahens
Matri munus tendebat, vt iungeret currui
Duplices ambabus pedes manibus premens.
Admirabunda vero riſu læto hæc intuebatur Rhea Rhea Bacchum miratur.
Fortitudinem & pugnas nuper geniti Bacchi.
Et truculẽtum Iouibacchum videns interemtorem leonum
Et corpore villoſas induit tunicas,
Euius iam perfectam habens puerilem pubertatem. Euius.
Varium cerui gerens (in) humeris tegmen
AEthereorum æmulam habens imaginem variã aſtrorum
Et Phrygia in ora in ſtabula lyncas agitans
Punctis diſtinctis pantheris ſuum coniunxit currum. Euius Lyncin. inuectus.
(Et) tanquam paterni ſoli ſimulacrum venerans
Sæpe vero immortalis inuectus curru Rhea,
Parua manu ferens teneri corpore circulos freni
Velocem concitatorum retraxit currum leonum Currus leonum.
Et Iouis altiregnantis in mente audaciam augens
Dextram tetendit ad os rabioſi vrſi
Terribilibus rictibus non metuentes digitos iniiciens
Digitos eleuantes, & ſtabat mitis fera
Infantili os ſeruile committens Baccho
Et oſculatus eſt ſiccis oſculis digitos Bacchi.
Sic hic quidem creſcebat amantem ſcopulos apud Rheam
Iam florens adhuc puer in montibus nutritus. (circa v. petrã
Panes circumſtabant in choris ſonantem filium Thyones. Panes.
Pedibus hirſutas tibias habentibus circũſalientes in ſcopulis.
Baccho Euium clamantes. Circum tortorum vero choreâ
AEgeum reſonabat pedum ſaltu promontorium.
Et Semele in Olympo adhuc ſpirans fulmen
Ceruicem ſuperbam attollebat; Et elati animi dixit voce: Semelæ ſuperba oratio.
Iuno ſpoliata es Semeles filius eſt melior.
Iupiter meum filium genuit, & pro me fuit mater.

R 3 *Semi-*

Σπεῖρε πατήρ, καὶ ἔτικτε τὸν ἤροσεν· αὐτοτόκῳ δὲ
Γαστρὶ νόθῃ τέκε παῖδα· φύσιν δ' ἤλλαξεν ἀνάγκη·
Βάκχος Ἐνυαλίου πέλε φέρτερος· ὑμέτερον γὰρ
Ἤροσε μοῦνον Ἄρηα, καὶ οὐ τεκνώσατο μηρῷ·
Θήβη δ' Ὀρτυγίης κλέος ἔκρυφες· οὐρανίη γὰρ
Λάθριον Ἀπόλλωνα διακομένη τέκε Λητώ·
Λητὼ Φοῖβον ἔτικτε, καὶ οὐκ ὤδινε Κρονίων·
Ἑρμείαν τέκε Μαῖα, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν ἀκοίτης·
Ἀμφαδίην δ' ἐμὸν υἷα πατὴρ τέκεν. ἆ! μέγα θαῦμα.
Δέρκεο σῆς Διόνυσον ἐν ἀγκαλίδεσσι τεκούσης,
Πήχεϊ παιδοκόμῳ περικείμενον· αἰνάου δὲ
Ταμίη κόσμοιο θεῶν προπάτορος ἀρχή,
Παμμήτωρ Βρομίου τροφὸς ἔπλετο· νηπιάχῳ γὰρ
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσσασιν ὑψιμέδων Ζεύς·
Τίς Κρονίδης ὤδινε; τίς ἔτρεφεν Ἄρεα Ῥείη,
Παῖδα τεόν· Κυβέλη δὲ φατιζομένη σέο μήτηρ
Ζῆνα τέκεν, καὶ Βάκχον ἀνέτρεφεν εἰν ἑνὶ κόλπῳ
Ἀμφοτέρους ἤειρε καὶ υἱέα καὶ γενετῆρα·
Οὐδὲ τόκῳ Σεμέλης ἀπάτωρ Ἥφαιστος ἐρίζοι
Ἄσπορος ἐκ γενετῆρος, ὃν αὐτογένος τέκεν Ἥρη·
Λεπταλέων σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ,
Μητρῴην ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντα λοχείην·
Οὐ Σεμέλην πέλε Μαῖα πανείκελος· ἧς πάϊς Ἑρμῆς
Ἰθφαιὴς; δολόεις κεκορυθμένος, οἷά περ Ἄρης
Ἥρην ὑποπτεύσεν, ἕως γλάγος ἔσπασε μαζῶν·
Εἴξατέ μοι· Σεμέλη γὰρ ἑὸν πόσιν ἔλλαχε μούνη
Τὴν αὐτὴν ἀρόωντα καὶ ὠδίνοντα γενέθλην·
Ὀλβίστη Σεμέλη χάριν υἱέος· ἡμέτερος γὰρ
Νόσφι δόλου Διόνυσος ἐλεύσεται εἰς χορὸν ἄστρων,
Αἰθέρα ναιετάων πατρώϊον, ὅττι θεαίνης
Τοσσατίης ὑπεδέξατο θεοτρεφέος γάλα θηλῆς,
Ἵξεται αὐτοκέλευστος ἐς οὐρανόν, οὐδὲ χατίζει
Ἡραίοιο γάλακτος ἀρείονα μαζὸν ἀμέλξας,

Εἶπεν

Seminauit pater, & generauit quem arauit. Ipſo parienti v.
Ventre adulterino genuit puerum. Naturam v. mutauit ne-
Bacchus Neptuno eſt melior. Veſtrum enim (ceſſitas
Arauit ſolum Martem, & non generauit ſemore,
Thebe vero Ortygiæ gloriam obſcuraſti. Celeſtis enim
Occultatum Apollinem perſecutionem paſſa peperit Latona
Latona Phœbum genuit, & non peperit Saturnius.
Mercurium genuit Maia, & non peperit maritus
Vtrinq; vero meũ filiũ pater genuit. Vah! magnũ miraculũ.
Intueretua Bacchum in vlnis matris
(Cubitu pueros curante iacentem) Aeternam verò
Diſpenſans mundum Deorum primo ſeminatũ principium
Omnium mater Bacchi nutrix eſt. Infantulo enim.
Baccho mamillã exhibuit, quam traxit in altis rex Iupiter.
Quis Saturnius ipſum peperit, quæ nutriuit Martem Rhea
Puerum tuum? Cybele v. dicta tua mater
Iouem genuit & Bacchum nutriuit in vno ſinu.
(Vtrumq; ſuſtulit,) & filium & genitorem.
Neq; partui Semelis carens patre Vulcanus contendat,
Non ſeminatus ex patre, quem per ſe concipiens genuit Iuno
Tenuium claudicantem pedum diuerſa planta.
Maternum imperfectum ſuffurantem partum.
Non Semele fuit Maia omnis formæ, Cuius puer Mercurius
Aequaliter apparẽs, doloſus armatus velut Mars
Iunonem decepit, donec lac traxit ex mamillis.
Cedite mihi. Semele enim ſuum maritum ſortita eſt ſola.
Eandem arantem & parturientem generationem.
Feliciſſima Semele (ob filium) Noſter enim.
Sine dolo Bacchus veniet ad chorum aſtrorum,
Aethera habitans paternum. Quod Dea
Tantum ſuſcepit deum nutrientis lac mamillæ,
Veniet per ſe incitatus in cælum, neq; indiget
Iunonio lacte melioreis mamillam emulgens.

Bacchus Marte melior.

Phœbus Latonæ filius.

Vulcanus.

Maia Mercurii mater.

Εἶπεν ἀγαλλομένη τε καὶ αἰθέρι· χωομένη δὲ
Ζηνὸς ἀιεπτοίητε δάμαρ μετανάστιον Ἰνώ,
Ἀπροϊδὴς Ἀθάμαντος ἐπιβρίσασα μελάθρῳ·
Εἰσέτι κυρίζουσαν χολωομένη Διονύσῳ,
Ἐκ θαλάμου δὲ φυγοῦσα διέδραμε δύσγαμος Ἰνώ·
Τρηχαλέας ἀπέδιλος ἐπισκαίρουσα κολώνας·
Ἴχνος ἀκηρύκτοιο μετασσυμένη Διονύσου.
Φοιβαλέη δὲ βέβηκε δι' οὔρεος οὐρεανύμφη·
Ἄχει χαραδρήεσσαν ἐδύσατο Δελφίδα Πυθώ·
Καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψε δρακοντοβότῳ περὶ λόχμῃ,
Ἄζετο παμφάουσα· κατὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
Πενθαλέον κήρυκα διαρρήξασα χιτῶνα,
Αἰνομανὴς πεφόρητο· νοοπλάγκτοιο δὲ νύμφης
Οἰμωγὴν αἴων ἑτερόθροον, ἔτρεμε ποιμήν,
Πολλάκι θεσπεσίῃ τριποδηίδι σύμπλοκον ἕδρῃ
Αὐχμηραῖς τελέλικτον ὄφιν σπειρηδὸν ἐθείραις
Ἥρπασε· λεπταλέῳ δὲ περισφίγξασα καρήνῳ
Μηκεδανὴν μίτρωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ·
Παρθενικὰς δ' ἐδίωκε θεωρίδας, οὐ τότε λοιβὴ,
Οὐδὲ θυηπολίη μετεδήμιος, οὐ περὶ νηῷ
Δελφὸς ἀνὴρ ἐχόρευε· τανυπλέκτοιο δὲ κισσοῦ
Γυιοβόροις ἑλίκεσσιν ἐμαστίζοντο γυναῖκες·
Θηρητὴρ δ' ἀλέεινεν ἰδὼν ὀρεσίδρομον Ἰνώ,
Καλλείψας σταλίκων λίνεον δόλον· ὑψιλόφου δὲ
Αἰπόλος ἤλασεν αἶγας ὑπὸ πτύχα φωλάδα πέτρης,
Καὶ βόας ἱδρώοντας ὑπὸ ζυγόδεσμον ἐλαύνων,
Ἅλμασιν Ἰνώοισι γέρων ἔφελξεν ἀροτρεύς·
Καὶ χθονίης φρίξασα βοῆς ἀλλίθροον Ἠχώ
Πυθιὰς ὀμφήεσσα δι' οὔρεος ἔτρεχε κούρη,
Ἡ θαδὰ σεισαμένη κεφαλὴν Πανοπηίδι φωνῇ·
Δυσαμένη δὲ κάρηνα βαθυκνήμιδος ὑπήνης,
Δελφικὸν ἄντρον ἔναιε φόβῳ λυσσώδεος Ἰνοῦς·
Ἀλλὰ διεσσυμένη πολυκαμπέος ἔνδοθι ὕλης,

Οὐ λά-

Dixit exſultans etiam in æthere. Irata vero — Iuno in Ino ſæuit.
Iouis perterruit coniux exſulem Ino.
Improuiſa Athamantis iniuriam faciens domui.
Adhuc puero exiſtenti irata Baccho.
Ex thalamo vero fugiēs percurrit infelices nuptias habēs Ino — Ino furioſa.
Aſperas nudis pedibus perſultans colles.
Veſtigia non annunciati cum impetu inſequens Bacchi.
Errans vero adſcendit per montis montes Nympha.
(Vſq; dum torrentem ſubiret Delphicam Pytho) — Pytho Delphica.
Et vix veſtigium flexit a dracone paſtum apud lucum
Intolerabilia luſtrans. Per pectus vero nudum
Luctuoſum nuncium diſcerpens veſtem
Miſere furioſa ferebatur. Mente aberrantis v. Nympha,
Vlulatum audiens alienigenam, tremuit paſtor,
Sæpius diuinæ tripodi coniunctam ſedem
Squalidis ſinuoſum ſerpentem in ſpiræ modum capillis
Rapuit, tenui vero circumſtringens capiti
Longum coronauit ſerpenteo capillum vinculo.
Virgineas vero fugauit Dei conſultatrices. Non tunc libamē
(Non ſacrificia popularia,) non prope templum
Delphus vir ſaltabat. Longe implexa vero hedera — Paſtores, venatores, caprarii formidant furioſam Ino.
Membra depaſcentibus ſpiris flagellabantur mulieres,
Venator vero declinabat videns in montibus currentē Ino
Relinquens furcillarum linteū dolum. Altos colles habētis v.
Caprarius (agebat capras ſub flexu antroſa) petra
Et boues ſudantes ſub iugum agitans
(Saltus ob Inonios) ſenex horruit arator — Arator.
Et terreſtris horrens vocis alieniſonum ſonitum
Pythias vocalis per (montes cucurrit) puella
Conſuetum vibrans caput Panopeide voce.
Subiens vero capita profunda tibialia habentis barbæ
Delphicum antrum habitabat metu inſanientis Inûs.
Sed furioſe peruagata multiflexam ſedem ſyluæ

Non

Οὐ λάθεν Ἀπόλλωνα πανόψιον· ἄγχι δὲ λόχμης
Οἰκτείρων ταχὺς ἦλθε, καὶ εἰς βροτὸν εἶδος ἀμείψας,
Νύμφης ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ἀκρότατον δέμας Ἰνοῦς
Φειδομένης παλάμῃσι σφῇ ἐπλέξατο Δάφνῃ·
Καὶ οἱ νήδυμον ὕπνον ἐπήγαγεν· ἀμφροσίῃ δὲ
Ὑπναλέης ἔχρισεν ὅλην χρόα πενθάδος Ἰνοῦς,
Λυσιπόνῳ ῥαθάμιγγι μεμηνότα γυῖα διαίνων·
Καὶ χρόνον αὐτόθι μίμνεν ἔσω Παρνησίδος ὕλης,
Τέτρατον εἰς λυκάβαντα, καὶ ἐμφαίῃ περὶ πέτρῃ
Εἰσέτι νηπιάχοιο χοροὺς ἱδρύσατο Βάκχου
Φοίβου μαντοσύνῃσι· συναγρύπνοισι δὲ πεύκαις
Κωρυκίδες θυόεντα μετέστιχον ὄργια Βάκχαι·
Καὶ ζαθέαις παλάμῃσιν ἀλεξητήρια λύσσης
Φάρμακα συλλέξαντο, καὶ ἰήσαντο γυναῖκα·
Κεκλομένου δ' Ἀθάμαντος ὀπάονες ᾖσαν ἀλῆται,
Πάντοθι μαστεύοντες· ἀελπτανίες δὲ καὶ αὐταὶ
Δμωΐδες ἐστιχόωντο πολυστρέπτοισι πορείαις
Διζόμεναι περίφοιτον ἀπευθέος ἴχνος ἀνάσσης,
Πλαζομένης ἀκίχητα· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
Στυγνὸς ἐρευθιόωσαν ὄνυξ ἤμυσσε παρειήν.
Καὶ ῥοδέοις ἐκρούσαν ἑκούσια δάκτυλα μαζοῖς·
Καὶ πολλῇ οἰμωγῇσι δι' ἄστεος ἦχον ἴαλλον
Πενθαλέης ὀλόλυξε βεβυσμένος οἶκος ἀνίης·
Καὶ πλέον αἰολόμητις ἐδείκνυτο Μύσις ἀνάγκην·
Εἶχε δὲ διπλόον ἄλγος ἀλωομένης ἐπὶ δειλῆς
Ἰνοῦς πλησιτόνοιο καὶ ἁρπαμένου Διονύσου·
Οὐ μὲν ἄναξ Ἀθάμας κινυρὴν ὠδύρετο νύμφην·
Ἀλλὰ λιπὼν ἄμνηστον ἀκηρύκτου πόθον Ἰνοῦς,
Δισσοτόκου Νεφέλης προτέρης μετὰ δέμνια νύμφης,
Ἁβρὰ θαλυζώοιο μετέστιχε λέκτρα Θεμιστοῦς·
Καὶ τρίτον εἰς ὑμέναιον ἄγων Ὑψηΐδα κούρην,
Ἰνοῦς ῥῖψεν ἔρωτα· καὶ ὡς βροτὸς ἁβρὸν ἀθύρων,
Ὑψιπόρῳ στροφάλιγγι μετάρσιον ἤειρε πέμπων,

Κύπρις

Non latuit Apollinem omnia videntem. Propè verò lucum
Miſerans cito venit, & in mortalem imaginem mutatus Sol omnia videns.
Nympham propè venit, & ſummum corpus Inûs
Parcentibus manibus diuina implicabat lauru.
Et ipſi dulcem ſomnum adduxit. Ambroſia verò Apollo medetur ipſi Ino.
Somnolenta inunxit totum corpus flebilis Inûs.
Laborem ſoluente gutta inſanientia membra irrigans
Et diu ibi manſit in Parnaſſide ſylua
Quartum in annum. & (vocali in petra)
Adhuc infantilis choreas conſtituebat Bacchi
Phœbi vaticiniis. Vna cum peruigilantibus verò piceis
Corycides odorifera adibant orgia Bacchæ.
Et diuinis manibus propulſatoria rabiei Corycides Bacchæ.
Pharmaca collegerunt, & ſanauerunt fœminam. Remed furoris ia
Vocantis verò Athamantis miniſtri erant errones
(Vndiq; inquirentes. In montibus errantes verò & ipſæ
Famulæ pergebant multùm flexis itineribus Famulæ Ino quærunt
Inquerentes circumuagantem non audita veſtigium reginæ
Errantis incomprehenſibilia. Luctuoſarum verò mulierum Maxillam in luctu cædebant.
Horribilis rubicundam vnguis laniauit maxillam
Et roſeis armauerunt ſpontaneos digitos mamillis.
Et multum planctibus per vrbem ſonitum fundens
Luctuoſè eiulauit clauſa domus doloris
Et plus varia conſilia agitans capit Myſtis neceſſitatem
Habuit verò duplicem dolorem ob errantē adhuc miſeram
Ino labores tolerantem & raptum Bacchum.
Non quidem rex Athamas querulam lugebat Nympham,
Sed relinquens obliuione ſepultū non annunciatæ deſiderium
Bis genitæ Nepheles prioris poſt lectos Nymphæ (Inus,
Molles profundam Zonā habentis adiit lectos Themiſtus, Athamas Themiſto amat.
Et tertium in Hymenæum *agens Hypſeidem puellam*
Inûs abiecit amorem & vt mortalis molliter ludens
Altigrado turbine ſublimem aëri mittens

Eleuauit

Κύφιος παππάζοντα παρηγορέων Μελικέρτην·
Καί οἱ δακρυχέοντι γαλακτοφόρου περὶ θηλῆς
Ἄρσενα μαζὸν ὄρεξε· πόθον δ' ἀνέκοψε τεκούσης·
Ἐκ λεχέων δ' Ἀθάμαντος ἀνηέξησε Θεμιστὼ
Υἱέας εὐθώρηκας ἀλεξητῆρας Ἰνοῦς·
Σχοινέα καὶ Λεύκωνα νέην εὐήνορα φύτλην,
Γραιοτόκοις ὠδῖσιν· ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ μήτηρ
Ζωῆς δισσὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
Γείνατο Πορφυρέωνα, καὶ ἔτρεφε πίονι μαζῷ
Πτῶιον ἀλεξικάκοιο θαλὸς παιδήιον ἥβης·
Ἄμφω τηλυγέτους καὶ ὁμήλικας, ὥς ποτε μήτηρ
Μητρυιῆς ἅτε παῖδας ἀπηλοίησε Θεμιστὼ
Δίπτυχον ἀγλαόπαιδος οἰομένη γόνον Ἰνοῦς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ι'.

ὩΣ ἡ μὲν φονίη παιδοκτόνος ἔπλετο μήτηρ
Μαινομένη· τεκέων δὲ πατὴρ ὑπὸ μάρτυρι ποινῇ,
Ὅττι γονῆς ὀλέτειραν ὁμέστιον εἶχε Θεμιστώ,
Οἰστρηθεὶς Ἀθάμας μανιώδεϊ Πανὸς ἱμάσθλῃ,
Ποίμνης εἰς μέσον ἦλθε, καὶ ὡς θεράποντας ἱμάσσων
Εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀναίτια πῶεα μήλων·
Καὶ μίαν ἠέρταζεν ὄϊν ἅτε σύζυγα νύμφην
Σὺν διδύμοις βρεφέεσσι νεογλαγέων ἐπὶ μαζῶν·
Ταῦτα λαβὼν λασιοὺς μὲν πόδας σφηκώσατο δεσμῷ
Διχθαδίῳ· λύσας δὲ παρ' ἰξύι κυκλάδα μίτρην,
Σφιγγομένην μάστιζε δέμας ψευδήμονος Ἰνοῦς,
Μὴ νοέων νόθον εἶδος· ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
Πανιάδος κρυερῆς ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάσθλης·
Πολλάκι δ' ἀστήρικτος ἑῶν ἀνεπάλλετο θώκων,
Οὔασι ταρβαλέοισι δεδογμένος ἄσθμα δρακόντων·
Πυκνὰ δὲ τόξα τίταινε· βέλος δ' ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ,
Εἰς κενεὸν σκοπὸν εἷλκεν ἀνήνυτον ἠέρα βάλλων·

Ταρτα-

Eleuauit patrem inuocantem compellens Melicertam,
Et ipſi lacrumanti lactiferam ob mamillam
Virilem mamillam exhibuit Et deſiderium abſcidit matris
Ex thalamis vero Athamantis creſcere fecit Th*emiſto*
Filios bene thorace munitos propulſatores Enyûs,
Schanea & Leucona nouam bellicoſam generationem.
P*rimogenitis partubus. In vtriſq; verò mater*
Communis duplicem generationem vnius germen partus
Genuit Porphyrionem, & nutriuit pingui mamillâ
Ptaon mala propulſantis germen puerile iuuentæ.
Ambos in ſenectute genitos & coæuos, quos quondam mater
Nouerca tanquam pueros amputauit Themiſto
D*uplicem præclaros pueros habentis arbitrans genus* Inûs.

Schæneus & Leucon Athamantis & Themiſtus filii

Ptæus & Porphyrio

Themiſto furioſa proprios filios interimit.

DIONYSIACORVM LIBER X.

S*Ic hæc quidem cruenta interemtrix filiorum fuit mater*
Inſana. Filiorum vero pater ſub teſte pœnâ
Quod (ſui) generis perditricē cōtubernalē haberet Themiſto
Furens Athamas inſanienti Panos flagello
Ouilis in medium venit, & tanquam famulas flagellans
Lanigerarum perſecutus eſt innoxia pecora ouium,
Et vnam ſuſtulit ſuam tanquam coniunctam Nympham
Cum geminis infantibus recentis lactis adhuc vberum,
H*ac ſumens, hirſutos verò pedes conſtrinxit vinculo*
Duplici. Soluens vero circa ilia circularem mitram,
Conſtrictæ flagellauit corpus falſæ Inûs.
Ignorans adulterinam imaginem. Semper v. ipſi in aure
Panici Saturni inſonuit bombus flagelli.
Sæpe vero inſtabilis ſuis concutiebatur à ſedibus,
Auribus formidabilibus viſus ſibi anhelitum draconum,
Crebras verò ſagittas intendit. Telum v. in circulari neruo
In vanum ſcopum traxit impercuſſum aëra percutiens,

Athamas furioſus.

Athamas animalia loco Inus cædit.

Imago furoris.

T*arta-*

Κύφισε παππάζοντα περιγλώσσων Μελικέρτην·
Καί οἱ δακρυχέουσα γαλακτοφόρου περὶ θηλῆς
Ἄρσενα μαζὸν ὄρεξε· πόθον δ' ἀνέκοψε τεκούσης·
Ἐκ λεχέων δ' Ἀθάμαντος ἀνήεξησε Θεμιστὼ
Υἱέας εὐθώρηκας ἀλεξητῆρας Ἐνυοῦς·
Σχοινέα καὶ Λεύκωνα νέην εὔηνορα φύτλην,
Πρωτοτόκοις ὠδῖσιν· ἐπ' ἀμφοτέροισι δὲ μήτηρ
Ἠιόνης διδυμὰ γένεθλα μιῆς βλάστημα λοχείης
Γείνατο Πορφυρίωνα, καὶ ἔτρεφε πίονι μαζῷ
Πτῶον ἀλεξικάκοιο θαλὸς παιδήιον Ἥβης·
Ἄμφω τηλυγέτους καὶ ὁμήλικας, οὕς ποτε μήτηρ
Μητρυιῆς ἀπὸ παῖδας ἀπηλοίησε Θεμιστὼ
Δίπτυχον ἀγλαόπαιδος ὀιομένη γόνον Ἰνοῦς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ί.

Ὣς ἡ μὲν φονίη παιδοκτόνος ἔπλετο μήτηρ
Μαινομένη· τεκέων δὲ πατὴρ ὑπὸ μάρτυρι ποινῇ,
Ὅττι γονῆς ὀλέτειραν ὁμέστιον εἶχε Θεμιστὼ,
Οἰστρηθεὶς Ἀθάμας μανιώδεϊ Πανὸς ἱμάσθλῃ,
Ποίμνης εἰς μέσον ἦλθε, καὶ ὡς θεράποντας ἱμάσσων
Εἰροπόκων ἐδίωκεν ἀολλέα πώεα μήλων·
Καὶ μίαν ἠέρταζεν ἑὴν ἀπὸ σύζυγα νύμφην
Σὺν διδύμοις βρεφέεσσι νεογλαγέων ἐπὶ μαζῶν·
Ταῦτα λαβὼν· λασιοὺς δὲ πόδας σφηκώσατο δεσμῷ
Διχθαδίῳ· λύσας δὲ παρ' ἰξύι κυκλάδα μίτρην,
Σφιγγομένην μάστιζε δέμας ψευδήμονος Ἰνοῦς,
Μὴ νοέων νόθον εἶδος· ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
Πανιάδος κρούσεις ἐπιβέμβεε δοῦπος ἱμάσθλης·
Πολλάκι δ' ἀστεμφὴς ἐὼν ἀνεπάλλετο τόξῳ,
Οὔασι ταρβαλέοισι δεδεγμένος ἄσθμα δρακόντων·
Πυκνὰ δὲ τόξα τίταινε· βέλος δ' ἐπὶ κυκλάδι νευρῇ,
Εἰς κενεὸν σκοπὸν εἶλκεν ἀϊστὸν ἠέρα βάλλων·

Ταρτα-

Eleuauit patrem inuocantem compellens Melicertam,
Et ipſi lacrumanti lactiferam ob mamillam
Virilem mamillam exhibuit Et deſiderium abſcidit matris
Ex thalamis vero Athamantis creſcere fecit Themiſto
Filios bene thorace munitos propulſatores Enyûs,
Schœnea & Leucona nouam bellicoſam generationem.
Primogenitis partubus. In vtriſq; verò mater
Communis duplicem generationem vnius germen partus
Genuit Porphyrionem, & nutriuit pingui mamillâ
Ptœon mala propulſanti germen puerile iuuentæ.
Ambos in ſenectute genitos & coæuos, quos quondam mater
Nouerca tanquam pueros amputauit Themiſto
Duplicem præclaros pueros habentis arbitrans genus Inûs.

Schœneus & Leucon Athamantis & Themiſtus filii

Ptœus & Porphyrio

Themiſto furioſa proprios filios interimit.

DIONYSIACORVM LIBER X.

SIc hæc quidem cruenta interemtrix filiorum fuit mater
Inſana. Filiorum vero pater ſub teſte pœnâ
Quod (ſui) generis perditricē cõtubernalē haberet Themiſto
Furens Athamas inſanientis Panos flagello
Ouilis in medium venit, & tanquam famulus flagellans
Lanigerarum perſecutus eſt innoxia pecora ouium,
Et vnam ſuſtulit ſuam tanquam coniunctam Nympham
Cum geminis infantibus recentis lactis adhuc vberum,
Hac ſumens, hirſutos verò pedes conſtrinxit vinculo
Duplici. Soluens vero circa ilia circularem muram,
Conſtrictæ flagellauit corpus falſæ Inûs.
Ignorans adulterinam imaginem. Semper v. ipſi in aure
Panici Saturni inſonuit bombus flagelli.
Sæpe vero inſtabilis ſuis concutiebatur à ſedibus,
Auribus formidabilibus viſus ſibi anhelitum draconum,
Crebras verò ſagittas intendit. Telum v. in circulari neruo
In vanum ſcopum traxit impercuſſum aëra percutiens,

Athamas furioſus.

Athamas animalia loco Inus cædit.

Imago furoris.

Ταρταρίης δ᾽ ἐστιάδες ἰδὼν ἴνδαλμα θεαίνης,
Πάλλετο δειμαίνων ἐπιρρόχθοα φάσματα μορφῆς,
Ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα μάρτυρα λύσσης·
Ὀφθαλμοὺς μεθύοντας ἀπειλητῆρας ἑλίσσων·
Καί οἱ ὀπιπεύοντι πολυπλανέεσσιν ἐρωαῖς
Ὄμματα φοινίσσοντο· διὰ κροτάφοις δὲ λιπαροῖς
Ἀστατέες μήνιγγες ἐδινεύοντο καρήνου·
Ὤλετο δὲ ψυχῆς τρίτατον λάχος· ἀπλανέες γὰρ
Ἄφρονος ἐγκεφάλοιο μετατροπέοντο μενοιναί,
Καὶ σφαλεραῖς ἑλίκεσσιν ἐβακχεύθησαν ἐπωπαί·
Ἀνέρος οἰστρηθέντος· ἀπεπλάζοντο δὲ χαῖται
Σειόμεναι περὶ νῶτον ἀκερσικόμοιο καρήνου·
Καὶ στόμα οἱ βάμβαινε, καὶ ὑγρὰ χείλεα λύσας
Πέμπεν ἀσημάντων ἐπέων ἐπὶ ἄθροον ἠχώ·
Καὶ βροτέας βιότοιο μεληδόνας ἥρπασαν αὖραι
Εὐμενίδων, καὶ γλῶσσα βαρύνετο θυιάδι φωνῇ·
Παπταίνων δ᾽ ἑλικηδὸν ὑπὸ στροφάλιγγα προσώπου,
Ἀλλοφυὲς νόθον εἶδος ἀθηήτοιο Μεγαίρης,
Οἰστρομανὴς Ἀθάμας ἑτερόφρονι σείετο παλμῷ·
Καὶ βλοσυρῆς ἀπὸ χειρὸς ἀμβροσίοιο θεαίνης,
Ἀσπάξαι μενέαινεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
Γυμνώσας δὲ μάχαιραν Ἐριννύος αἰτία κόρσης,
Ἤθελε Τισιφόνης ὀφιώδεα βόστρυχα τέμνειν·
Καὶ κενεοῖς ὀάροισιν ὁμίλεε γείτονι τοίχῳ·
Παπταίνων σκιόεσσαν ἐπίκλοπον εἰκόνα μορφῆς
Ἀρτέμιδος, καὶ κοῦφον ἰδὼν εἴδωλον ὀπωπῆς,
Φάσμασιν ἀντιτύποισιν ἐς ἵμερον ἤλυθεν ἄγρης·
Ὀψὲ δὲ ποικιλόδακρυς ἔπος μετὰ τέτρατον Ἰνὼ
Νόστιμος εἰς δόμον ἦλθεν. ὀπιπεύουσα δὲ νύμφη
Καὶ πόσιν οἰστρηθέντα καὶ ἀρσενόπαιδα Θεμιστὼ
Δίπλοον ἄλγος ἔδεκτο, καὶ οὐ γίνωσκεν ἀκοίτης
Εὐνέτιν ἀθρήσας χρονίην παλινάγρετον Ἰνώ·
Ἀλλὰ πόθον τριχόγυιον ἔχων κεμαδοσσόον ἄγρης,

Εἰς σκο-

Tartarea vero ſerpenteum videns ſimulacrum Deæ
Vibrabatur formidans diuerſicolores apparentias imaginis Furiæ.
Spumam eiaculans niuis formam habentem teſtem rabiei Spuma index furoris.
Oculos ebrios minaces voluens,
Et ipſi ſuſpicienti multum errantibus deſideriis
Oculi rubore inficiebantur. Per tempora vero tenues
Inſtabiles membranæ voluebantur capitis,
Periit vero animæ tertia portio. Inerrantes enim
Inſani cerebri vertebantur ſententiæ,
Et dubiis conuerſionibus inſaniebant vultus,
Viri furioſi. Vibrabantur vero capilli
Vibrati circa dorſum intonſi capitis.
Et os ipſi tremebat & aëri labra ſoluens
Emiſit non ſignificantium verborum verſicolorem ſonitum. Inſignis rabiei deſcriptio.
Et mortales vitæ curas rapuerunt venti.
Eumenidum, & lingua grauabatur furenti voce.
Circum ſpectans vero in orbem ſub vertigine frontis
Alterius figuræ falſam imaginem inuiſibilis Megæræ, Megæra.
Furore inſanus Athamas amenti agitabatur vibratione
Et terribili a manu mentem remouentis Deæ,
Rapere ſtudebat vipereum flagellum,
Nudans vero Macharam Erinnyos ante caput Erinnys.
Volebat Tiſiphones ſerpentinum capillum amputare, Tiſiphone
Et vanis ſermonibus conuerſabatur vicino muro
Intuens vmbratilem furtiuam imaginem formæ,
Artemidis, & vanum videns idolum frontis Diana.
Apparentiis contrariis in deſiderium venit venationis
Sero vero variè lacrumas effundens annum poſt quartũ Ino Ino poſt quadriennium domum redit.
Reuerſa domum venit, Intuens vero Nympha
Et maritum furioſum, & maſculos filios habentẽ, Themiſto
Duplicem dolorem concepit, & non cognouit (eam) maritus
Coniugem, videns annoſam reducem Ino.
Sed deſiderium velox habens ceruos agitans venationis

In ſpe-

Εἰς σκοπιὰς ἤιξε θυελλήεντι πεδίλῳ,
Υἱὸν ἰδὼν ἅτε θῆρα κεραοφόρον· ἰθυτενεῖ δὲ
Τόξον ἔχων ἀκίχητος ἐπεσκίρτησε Λεάρχῳ·
Ὑψίκερων ἔλαφον δοκέων ψευδήμονι μορφῇ,
Θηρείοις μελέεσσιν ὁμοίϊον· αὐτὰρ ὁ φεύγων
Ταρβήεις πεπότητο θοώτερα γούνατα πάλλων·
Χερσὶ δὲ λυσσαλέῃσιν ὑπωλυέμιον βέλος ἕλκων,
Παιδοφόνῳ νέον υἷα πατὴρ ἐπέδησε βελέμνῳ·
Καὶ κεφαλὴν ἄγνωστον ἀπηλοίησε μαχαίρῃ,
Φάσματι νεβρωθεῖσαν· ἀσημάντου δὲ προσώπου
Αἱμαλέης ἐγέλασσε γενειάδος ἄκρον ἀφάσσων·
Ἀμφαφόων ἅτε θῆρα, καὶ ἔδραμεν ἅλματι λύσσης,
Παιδὸς ἐπεσσαίροντος ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου,
Μητέρα μαστεύων. στροφάδας δ' ἐλέλιζεν ὀπωπάς,
Οὐδέ τις ἀμφιπόλων σχεδὸν ἤιε· φοιταλέος δὲ
Ἑπταμύχου θαλάμοιο διέστιχεν ὠκέϊ ταρσῷ,
Κικλήσκων ἑὸν υἷα τὸν ἔκτανεν· ἐν δὲ μελάθρῳ
Νήπιον ἀρτικόμιστον ἐσαθρήσας Μελικέρτην·
Στηρίξας δὲ λέβητα πυρίπνοον ἐσχαρεῶνι,
Εἰς μέσον υἷα θῆκεν. ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ
Φοίνιος ὑδατόεντι λέβης ἐπεπάφλασεν ἀτμῷ.
Παππάζων δ' ἰάχησεν ἑὸς πάϊς, οὐδέ τις αὐτοῦ
Ἀμφιπόλων χραίσμησεν· ἀελλήεσσα δὲ μήτηρ
Ἡμιδαῆ πυρίκαυτον ἀφαρπάξασα λεβήτων,
Ἅλμασι φοιταλέοισι ποδήνεμος ἔτρεχεν Ἰνώ·
Καὶ λευκοῦ πεδίοιο διατμήγουσα κονίην,
Λευκοθέη πεφάτιστο φερώνυμος· ἐκ δὲ μελάθρου
Αἰνομανὴς Ἀθάμας ἀνεμώδεα γούνατα πάλλων,
Ὠκυτέρην ἐδίωκε μάτην ὀρεσίδρομον Ἰνώ.
Ἀλλ' ὅτε οἱ σχεδὸν ἦλθε πολυπλοίητος ἀκοίτης,
Ἀσταθὲς ἴχνος ἔχων σφαλερῷ ποδί, δὴ τότε δειλὴ
Ἀγχιτόρῳ στήσασα διαινόμενον πόδα πόντῳ,
Παιδὶ φιλοθρήνῳ κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ

Μεμφο-

In ſpeculas irruit vertiginoſa planta,
Filium videns tanquam ferã cornigeram. Recte tenſum v.
Arcum habẽs incomprehenſibilis inſultauit in Learchum.
Alticornem ceruum arbitrans falſã ſpecie
Ferinis membris ſimilem, verum ipſe fugiens
Formidans volebat velociora genua vibrans.
Manibus autem furioſis ventoſum telum trahens
Filium occidente nouum natum pater impediuit telo.
Et caput incognitum amputauit macharã
Apparentia hinnulo aſsimulatum. Incognitæ vero frontis
Sanguinei riſit menti ſummitatem tangens.
Circum contingens tãquam feram, & currebat ſaltu rabiei
Pueri adhuc palpitantis inſepulti Learchi
Matrem inueſtigans, verſatiles autem vibrabat oculos
Neq; quequam ſeruarum prope acceſsit. Vagus vero
Septempenetralem thalamum pertranſiit veloci pede
Vocans ſuum filium, quem occiderat. In vero domo
Infantem paulo ante illatum intuens Melicertam
Conſtituens vero lebetem ad ignem ſpirantem focum
In medium filium poſuit. Incenſi vero ignis
Ruber aquoſo lebes bulliebat vapore.
Patrẽ vero inclamãs vociferabat ſuus puer. Neq; quis ipſi
Famularum auxilio fuit. Inſtar procellæ velox vero mater
Semiuſtum igne combuſtum rapiens ex lebete
Saltibus vagantibus pedes ventoſos habens cucurrit Ino,
Et candidi ſoli diuidens puluerem,
Leucothea dicta eſt e re nomen ferens. Ex vero domo
Valde furioſus Athamas ventoſa genua vibrans
Velociorem inſecutus fruſtra in montibus currentem Ino.
Sed cum ipſam prope venit multum territus maritus,
Inſtabile veſtigium habens dubio pede ſane tunc miſera
Vicinum ſtatuens madidum pedem ponto,
Puero luctuoſo querulam infremebat vocem

Athamas Learchum pro fera trucidat.

Pater filio caput amputat.

Melicerta lebeti coquendus imponitur

Mater filio ſuccurrit.

Ino Leucothea cur dicta.

Athamas furioſus Ino perſequitur.

Μεμφομένη Κρονίωνα καὶ ἄγγελον υἷα Μαίης·
Καλά μοι ἀρχικέρωτι πόρες βρεπτήρια Βάκχου·
Ἠ μάδαη σκοπιάζε συνήλικα παῖδα Λυαίου·
Ἢν ἐθέλῃς πρωΐζον ἀφειδέϊ σεῖο κεραυνῷ
Μητέρα καὶ νέον υἷα, τὸν ὕστερον εἶν ἐνὶ κόλπῳ,
Σύντροφον ἡμετέροιο θεηγενέος Διονύσου·
Τέκνον ἐν ἀγκοίνῃ μεγάλη θεὸς εἰν ἐνὶ φέγγεις·
Ποῖον ὄρος δέχεταί σε φυλαγμένον ἐγγύθι πότμου;
Τίς σκοπιῇ κευθμῶνι καὶ ὃ κρύψει σε Κιθαιρών;
Τίς βροτὸς οἰκτείρει σε, τὸν οὐ γενέτης ἐλεαίρει;
Ἢ ξίφος ἢ σε θάλασσα δεδέξεται, εἴπερ ἀνάγκη,
Λοῖσθιον ἐν πελάγεσσι δαμήμεναι, ἠὲ μαχαίρῃ·
Οἶδα πόθεν τόδε πῆμα τεῇ κεκύλιστο τεκούσῃ·
Οἶδα πόθεν, Νεφέλη γὰρ Ἐριννύας εἰς ἐμὲ πέμπει·
Ὄφρα θάνω μετὰ πόντον, ὅπῃ πέσε παρθένος Ἕλλη·
Ἔκλυον ἠερόθεν πεφορημένον εἰς χθόνα Κόλχων
Ἅρπαγος ἀρνειοῖο μετήορον ἰύγμα,
Φρίξον ἐπιζώειν μεθανάπτου· αἴθε καὶ αὐτὴ
Χρυσοπόκου κριοῖο μετήορος οἶμον ὁδεύει
Υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ἀλυσκάζων Μελικέρτης·
Αἴθε δὲ καὶ μετὰ φιλῶον ἐποικτείρων σέθεν Ἰνώ,
Ξεινοδόκος Γλαύκοιο Ποσειδάων σε σαώσει·
Δείδια μὴ μετὰ πότμον ἀτυμβεύτοιο Λεάρχου
Νεκρὸν ἄσηπτον ἄδακρυν ὀλωλότα καί σε νοήσω,
Αἱμαλέῃ γενετῆρος ἐπισπείροντα μαχαίρῃ·
Σπεῦδε τυχεῖν Ἀθάμαντα μεμηνότα· μὴ γὰρ νοήσῃς
Παιδοφόνον γενετῆρα τεῆς ὀλετῆρα τεκούσης·
Δέξο με καὶ σὺ θάλασσα, μετὰ χθόνα δέχνυσο Νηρεῦ
Χειρὶ φιλοξείνῳ μετὰ Περσέα καὶ Μελικέρτην·
Δέχνυσο καὶ Δανάης μετὰ λάρνακα σύμπλοον Ἰνώ·
Ἄξια δυστήνη καὶ ἐγὼ πάθον, ἔπλε καὶ αὐτὴ
Ἄσπορον ἡμετέρην γενεὴν ποίησε Κρονίων·
Ἄσπορον ὡς ἐπίλεσα φερέσβιον αὔλακα γαίης·

Μητρυιή

Accuſans Saturnium & nuncium filium Maiæ, [illegible]
Pulcra mihi princeps fulminis præbuiſti nutritionis precia M. [illegible]
Semiuſtum intuere coæuum filium Bacchi (*Bacchi*
Vbi velis combure non parcenti tuo fulmine,
Matrem, & nouum filium, quem nutrii in vno gremio
Vna nutritum cum veſtro Deo genito Baccho.
Filium neceſſitate magna Deus in vno fugis
Qualis mons accipit te cuſtoditum vicinum mari
Quis vmbroſa ſpelunca abſcondit te Citharon
Quis homo te miſeratur, quem non genitor miſeratur, Miſerabilis querela Inus.
Aut gladius aut te mare capiet, ſiquidem neceſſe (eſt)
Melius in pelago domari, quam machæra,
Noui vnde hæc calamitas tua inuoluatur matri:
Noui vnde. Nephele enim furias in me mittit Nephele alia coniux Athamantis.
Vt moriar in ponto, vbi decidit virgo Helle.
Audiui per aëra latum in terram Colchorum Helle.
Raptoris agni ſublimem aurigam
Phrixum adhuc viuere exſulem. Vtinam & ipſe Phrixus Nepheles filius per mare incolumis venit.
Aurei velleris arietis ſublimem viam vadat,
Filius meus patriam relinquens fugiens Melicerta.
Vtinam verò etiam poſt Phœbum miſertus tui Ino
Hoſpes Glauci Neptunus te ſeruet. Aureum vellus.
Vereor ne poſt mortem inſepulti Learchi Glaucus.
Mortuum inſepultum, indefletũ pereuntẽ & te cognoſcam,
Sanguinea patris palpitantem machæra.
Feſtina fugere Athamantem furioſum. Ne verò cognoſcas
Puerorum interemtorem patrem tuæ interemtorem matris.
Accipe me & tu mare, poſt terram accipe Nereu
Manu erga hoſpites benigna poſt Perſea & Melicertam; Perſeus.
Accipe & Danaes poſt nauem vna nauigantem Ino
Digna impietate & ego paſſa ſum quod & ipſam
Sterilem noſtram generationem fecit Saturnius:
Sterilem vt feci victum ferentem ſulcum terræ.

Μητρυιή τις ἔχει σε νέηλυν Ἀθαμαντίδα φύτλην
Ἀμῆσαι προβέβουλα, καὶ εἰς ἐμὲ χώεται Ἥρη,
Μητρυιὴ γεγαυῖα νεοτρεφέος Διονύσου.
Ὣς φαμένη προμολοῦσιν ὑπ' ἴχνεσιν ἥλατο πόντῳ,
Κραιπνὰ κυβιστήσασα σὺν υἱεῖ· Λευκοθέην δὲ
Πεπταμέναις παλάμῃσιν ἐδέξατο κυανοχαίτης
Δαίμοσιν ἰχθυοπόροισιν ὁμέστιον· ἔνθεν ἀρήγει
Ναύταις πλαζομένοισι, καὶ ἔπλετο πότνια Ἰνὼ
Νηρεὺς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτειρα γαλήνης·
Τὴν μὲν ἄναξ Κρονίδης ἐπιδείκνυε μητέρι Λυαίου·
Ὅττι χάρις Βρομίοιο θεὰ πέλεν· ἡ δὲ χαρεῖσα
Γνωτῇ πυρσοπόρῳ φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Ἰνὼ πόντον ἔχεις, Σεμέλη λάχε κύκλον Ὀλύμπου·
Εἶξον ἐμοί. Κρονίδην γὰρ ἐμῆς ἀροτῆρα γενέθλης
Ἀθάνατον πόσιν ἔσχον ἐμῆς ὠδῖνα λοχείης,
Ἀντ' ἐμέθεν τίκτοντα· σὺ δὲ χθονίῳ παρακοίτῃ
Νυμφευθεῖς Ἀθάμαντι τεῆς ὀλετῆρι γενέθλης·
Σὸς πάις ἔλλαχε πόντον, ἐμὸς τόκος αἰθέρα ναίειν
Ἵξεται εἰς Διὸς οἶκον ὑπέρτερον· οὐ γὰρ ἐίσκω
Οὐράνιον Διόνυσον ὑποβρυχίῳ Μελικέρτῃ·
Τοῖα μὲν αἰθερίη Σεμέλη μυκήσατο νύμφη,
Γνωτῆς κερτομέουσα θαλασσονόμον βίον Ἰνοῦς·
Τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος ὑπὸ κλίμα Λυδὸν ἀρούρης,
Εὔια δινεύων Κυβεληίδος ὄργανα Ῥείης,
Ἤνθεε μῆλος ἔχων, ὅσον ἤθεεν· ὑψιπόρου δὲ
Φεύγων ἠελίοιο μεσημβριάζοντος ἱμάσθλην,
Ἤπιχα παφλάζοντι δέμας φαιδρῦνε λοετρῷ
Μῃονίου ποταμοῖο· χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ
Πακτωλὸς κελάρυζε χέων χρυσόσπορον ὕδωρ
Πορφυρέαις ψαμάθοισι· βαθυπλούτων δὲ μετάλλων
Ἀφνειῷ κεκόνιστο βυθῷ χρυσούμενος ἰχθύς·
Καὶ Σάτυροι παίζοντες ἐν ἠέρι ταρσὰ μεθέντες,
Εἰς ποταμὸν προχέοντο κυβιστητῆρι πεδίλῳ·

Nouerca quedã exiſtẽs adulterinã Athamãtis generationẽ
Demetere prius in animo habui, & in me iraſcitur Iuno
Nouerca nata nuper nati Bacchi.
Sic vbi dixit, trepidis veſtigiis deſiliit in pontum
Velox ſe deorſum præcipitans cum filio. Leucotheam vero
Expanſis manibus excepit Neptunus
Diis aquatilibus contubernalem. Vnde auxilio eſt
Nautis errantibus, & fuit marina Ino.
Nereis non tumultuantis gubernatrix tranquillitatis.
Quam quidem rex Saturnius oſtendit matri Bacchi
Quod gratia Bromii Dea eſſet. Hæc vero gaudens
Sorori pontigradæ irriſoriam reſonabat vocem.

Ino Phrixũ priuignum amarat, à quo repudiata ſterilitatem agris induxerat.
Ino cum filio in mare ſe præcipitat.
Ino Dea marina.

Ino Pontum habes, Semele ſortita eſt circulum Olympi
Cede mihi. Saturnium enim mei aratorem generis
Immortalem coniugem habeo mei partum puerperii
Pro me gignentem. Tu vero mortali coniugi
Nupta es Athamanti tui perditori generis.
Tuus filius ſortitus eſt pontum, meus filius æthera habitat.
Veniet in Iouis domum ſupremam. Non enim ſimilem puto
Cæleſtem Bacchum ſubmerſo Melicertæ.
Talia quidem æthereã Semele mugiebat Nympha
Sororis irridẽs maris imperium habentis vitam Inûs.

Semele inſultat ſorori Ino.
Melicerta maris & portuum Deus.

Tum vero & Bacchus ſub regione Lydiæ terræ
Bacchica vibrans Cybeleidis organa Rhea
Florebat ſummitatem habẽs, quam volebat. Altigradi verò
Fugiens ſolis meridianum flagellum
Leuiter feruente corpus abluebat lauacro
Meonii fluminis. Gratificans vero Lyæo
Pactolus reſonabat fundens aurum ſeminantem aquam.
Purpureis arenis. Profũdas diuitias habẽtiũ v. metallorum
In ditiſſimo voluebatur flumine auratus piſcis.
Et Satyri ludentes in aere plantas ponentes
In flumen profundebantur præcipitante capite.

Bacchus in Lydia educatus.
Bacchus ſe lauat in Meonio flumine.
Pactolus.
Satyri ludunt in aere.

Ὧν ὁ μὲν αὐτοφόνητος ἐνὶ χθονὶ χερσὶν ἐρίσσων·
Πολλάκι δ' ἐν ῥείθροισι καὶ οἴδμασιν ἴχνος ἐρείσας,
Ποσσὶν ὑποστορέσας ἐπίστευσεν ὑγρὸν ὕδωρ·
Καί τις ὑποβρυχίων κατὰ δίνας βένθος ἐναύλων·
Νηιάδα μαστεύων νεπόδων ὑπείροχον αὐχήν·
Τυφλοὺς νηχομένοισιν ἐπ' ἰχθύσι χεῖρα τιταίνων·
Καὶ βυθίοις αὐτῆσιν ἔλειπε, καὶ ἰχθύας ἤγρεε Βάκχῳ
Ἰλύϊ φοινικόεντας ἐχέκταιε ποταμοῖο.
Ξὺν μεγάλῳ δὲ πόθοισιν ἀήσυλα ταρσὰ συνάπτων,
Κυδος ἐθελδμαίνων Σατύρων Σειληνὸς ἀλήτης
Κυμβαχὸς αὐτοκύλιστος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ,
Ὕψι δ' ἰθύνεις βαθὺ λαῖτμα, καὶ ἰλύος ἥπτετο χαίτη·
Καὶ διδύμοις ἐλβοῖσι πόδας στείξατο πηλῷ·
Ὄλβον εὐψήφιδα μεταλλεύων ποταμοῖο·
Καί τις ἐνὶ στερχῆσι μετὰ δρόμον ἤθελε φαίνων,
Ἄβροχον ὦμον ἔλειπε δι' ὕδατος ἰχία βάπτων
Ἀγχιβαθὴς ἀτίνακτος. ὁ δ' ὕδατα γυμνὰ τιταίνων
Χεύματι μορμύροντι λασίους ἐδίηνατο μηρούς·
Καὶ ῥόον αὐτοέλικτον ἐλάσσε σύμφυτος οὐρή·
Καὶ θεὸς ὀρθώσας κεφαλὴν καὶ στέρνα πετάσσας,
Χεῖρας ἐρετμώσας χρυσέην ἐχάραξε γαλήνην·
Καὶ ῥόδον αὐτοτέλεστον ἀκύμονες ἔπτυον ὄχθαι·
Καὶ κρίνον ἐβλάστησε, καὶ ἠόνας ἔστεφον Ὧραι·
Βάκχου λουομένοιο καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ
Ἄπλοκα κυανέης ἐρυθαίνετο βόστρυχα χαίτης·
Καί ποτε θηρεύων ὑπὸ ῥωγάδα δάσκιον ὕλης,
Ἥλικος ἠϊθέοιο ῥοδώπιδι θέλγετο μορφῇ·
Ἤδη γὰρ Φρυγίης ὑπὸ δειράδα κοῦρος ἀθύρων,
Ἄμπελος ἠέξητο νεότρεφὲς ἔρνος Ἐρώτων·
Οὐδέ οἱ ἁβρὸς ἴουλος ἐρευθομένοιο γενείου,
Ἄχνοα χιονέης ἐχαράσσετο κύκλα παρειῆς,
Ἥβης χρύσεον ἄνθος· ὀπισθοπόροιο δὲ χαίτης
Βότρυες ἑλικόεντες ἐπ' ἀργυφέων θέον ὤμων

Ἀπλε-

Quorũ hic quidẽ per ſe incitatus natabat manibus remigãs
Pronus vero in fluctibus, & fluminibus veſtigium firmans
Pedibus poſterius extenſis poſteriorem ſecabat aquam,
Et quiſpiam ſubmerſorum ſubibat fundum torrentium. Satyri natantes.
In imo inueſtigans piſcium verſicolorem capturam.
Cæcam natantes ad piſces manum extendens.
Et profundum rurſus reliquit, & piſces præbebat Baccho. Satyri piſces manibus captãs.
Limo rubentes ditiſſimi fluminis.
Implexim vero pedibus coagmentatas plantas coniungens,
Incuruus contendens Satyrorum Silenus vagus Silenus.
Pronus per ſe volutus inſiliit in flumen,
Ex alto in profundam aquam. Et limum tangebant pili
Et geminos reſplendenti pedes firmauit limo.
Diuitias egregios lapillos habentes quærens fluminis.
Et aliquis in fluctibus dorſum aeri demonſtrans
Non irrigatum humerũ reliquit per aquã coxendicẽ mergẽs
Alio gurgite merſus incõcuſſus. Hic vero aures nudas tẽdẽs,
Flumine marmoreo hirſutum madefecit femur
Et flaxum per ſe voluta vibrabat congenita cauda
Et Deus erigens caput, & pectora extendens.
Manus remigans aureã (natando) ſignabat tranquillitatẽ.
Et roſam per ſe perfectam ſine fluctu exſpuebant ripæ
Et lilium germinarunt, & litora coronarunt Horæ.
Baccho lauante, & fulminanti flumini Bacchus lauãs omnia pulcra reddit.
Non compoſiti Cyanei rubebant cincinni capilli.
Et aliquando venans ſub petra vmbroſa ſyluæ,
Aequalis iuuenis roſeã delectabatur forma.
Nunc etenim Phrygia ſub colle puer ludens
Ampelus creſcebat nuper enutritus ramus amorum, Ampelus puer.
Nec ipſi mollis lanugo rubentis menti
Imberbes niueæ ſignauerat circulos maxillæ,
Iuuentæ auream florem. In tergum reiectarũ vero comarũ Ampeli pulcritudo.
Racemi flexuoſi ſuper ſplendidis currebant humeris

Ἀπλεκέες· λιγυρῇ δὲ συναιθύσσοντες ἀήτῃ
Ἄσθματι κουφίζοντο. παρῃωρημένων δὲ κομάων
Ἀκροφανὴς ἀνέτελλε μέσος γυμνούμενος αὐχήν,
Καὶ σέλας ἠκόντιζε λιπόσκιος, οἷά τε λάμπει
Μεσσοφανὴς νέφος ὑγρὸν ἀναχίζουσα Σελήνη·
Καὶ στόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή·
Ἐκ μελέων γὰρ ὄνειαρ ἐφαίνετο· νεισσομένου δὲ
Ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ῥόδων ἐρυθαίνετο λειμών·
Εἰ δὲ βοογλήνων ἀνέμων εὐφέγγεϊ κύκλῳ
Ὀφθαλμοὺς ἑλέλιζεν, ὅλη σελάγιζε Σελήνη·
Τὸν μὲν ἔχων Διόνυσος ἱμέψιον ἁβρὸς ἀθύρων,
Εἴρετο θαμβαλέην προχέων ἐπὶ κάλλεϊ φωνήν,
Ὡς βροτός· ἀθανάτην δὲ δολοπλόκος ἔκρυφε μορφήν·
Τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;
Τίς Χαρίτων σε λόχευσε; τίς ἤρεσε καλὸς Ἀπόλλων;
Εἰπὲ φίλος, μὴ κρύπτε τεὸν γένος, εἰ μὲν ἱκάνεις
Ἄπτερος ἄλλος Ἔρως, βελέων δίχα, νόσφι φαρέτρης·
Τίς μακάρων σε φύτευσε παρευνάζων Ἀφροδίτῃ;
Καὶ γὰρ ἐγὼ τρομέω σέο μητέρα Κύπριν ἐνίψαι·
Μὴ γενέτην Ἥφαιστον, ἢ Ἄρεα σεῖο καλέσσω·
Εἰ δὲ σύ, τὸν καλέουσιν ἀπ' αἰθέρος ἤλυθες Ἑρμῆς,
Δεῖξον ἐμοὶ πτερὰ κοῦφα, καὶ ἔμπνοα ταρσὰ πεδίλων·
Πῶς με θέλεις ἄτμητον ἐπήορον αὐχένι χαίτην·
Μὴ σύ μοι αὐτὸς ἱκάνεις ἄτερ κιθάρης, δίχα τόξου
Φοῖβος ἀκερσεκόμης κεχαλασμένα βόστρυχα σείων·
Εἰ Κρονίδης με φύτευσε· σὺ δὲ χθονίου ἀπὸ φύτλης
Βουκεράων Σατύρων μινυώριον αἷμα κομίζεις·
Ἴσθι ἐμοὶ βασίλευε θεὸς βροτός· οὐ γὰρ ἐλέγξει
Οὐρανίου τεὸν εἶδος ὀλύμπιον αἷμα Λυαίου·
Ἀλλὰ τί κικλήσκω σε μινυνθαδίης ἀπὸ φύτλης;
Γινώσκω τεὸν αἷμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
Ἠελίῳ σε λόχευσε παρευνηθεῖσα Σελήνη,
Ναρκίσσῳ χαρίεντι πανείκελον· αἴθελον γὰρ

Ἴκελον

Non complicati. Suaui vero vna concitati cum aurâ
Flatu eleuabantur. Retractis vero comis
In ſummitate apparens oriebatur media nudata ceruix.
Et fulgorem eiaculabatur vmbram relinquens. qualis lucet
In medio apparens nubem humidam perrumpens Luna.
Et oris roſei mel ſpirans fluebat oratio.
Ex membris enim emolumentum apparebat. Cum iret vero
Ex pede argenteo pedum rubebat pratum,
Cum vero faciei bouina ventorum illuſtri circulo Ampelus cum Luna collatus.
Oculos circumuertiſſet, tota reſplendebat Luna
Hunc quidem habens Bacchus conſobrinum mollis ludens
Quærebat admirantem profundens ob pulcritudinem, voce Bacchus Ampelum compellat
Tāquam mortalis. Immortalē v. doloſus abſcōdebat formā
Quis te pater plantauit? quis cœleſtis (te) genuit venter?
Quæ Charitum te enixa? quis (te) arauit pulcher Apollo?
Dic amice, non abſconde tuum genus. Siquidem venis
Non alatus alter Cupido, telis ſine, abſq; pharetra.
Quis Deorum te plantauit concumbens cum Venere?
Namq; ego formido tuam matrem, Cyprin dicere.
Ne genitorem Vulcanum aut Martem tuum dicam,
Sin vero tu, quem vocant ab æthere veniſti Mercurius. Mercuri⁹.
Oſtende mihi pennas leues, & viuas alas talarium.
Qui habes intonſam ſublimem ſuper ceruice comam
Niſi mihi ipſe veneris ſine cithara, ſine arcu
Phœbus intonſus demiſſos cincinnos vibrans.
Si vero Saturnius me plantauit. Tu vero terreſtri a genere
Boum cornua habētium Satyrorum breuis aui ſanguine fers,
Æqualiter mihi regna Deo mortalis. Non enim arguet
Cœleſtem tuam imaginem cœleſtis ſanguis Bacchi
Sed quid voco te ex exiguâ aliqua familia.
Cognoſco tuum ſanguinem, quamuis tegere ſtudes. Bacchus Ampeli formam laudat.
Solis te peperit concumbens Luna,
Narciſſo gratioſo prorſus ſimilem. Cœleſtem enim

Conſi-

Ἴκελον εἶδος ἔχεις κεραῆς ἰνδάλματα Σελήνης.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε· νέος δ' ἠγάλλετο μύθῳ,
Κυδιόων ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης,
Εἴδεϊ φαιδροτέρῳ τε ἐρασμάδος ἔνδοθι λόχμης·
Εἰ μέλος ἔπλεκε κοῦρος, ἐτέρπετο Βάκχος ἀκούων·
Εἰ νέος ἐκτὸς ἔμιμνεν, ἀμειδέας εἶχε παρειάς·
Εἰ Σατύροις παρὰ δαῖτα φιλοσκάρθμοιο τραπέζης,
Τύμπανα χερσὶν ἔτυπτε παλίνκροτον ἦχον ἀέξων·
Καὶ νέος ἐκτὸς ἔην μεθέπων ἐλαφηβόλον ἄγρην·
Κούρου μὴ παρεόντος, ἀναίνετο δίκτυπον ἠχώ·
Εἴποτε Πακτωλοῖο παρ' αἰθυιόεντι ῥεέθρῳ
Δηθύνων ἀνέμιμνεν, ὅπως ἐπιδόρπιον εἴη,
Αὐτὸς ἑῷ βασιλῆι φέρων γλυκερώτερον ὕδωρ·
Κούρου νόσφι μένοντος, ἱμάσσετο Βάκχος ἀνίῃ·
Εἰ θρασὺ αὐλὸς ἄειρε Λιβυστίδος ὄργανον Ἠχοῦς,
Οἰδαλέῃ φύσημα παρηίδι λεπτὸν ἰάλλων,
Μυγδόνος αὐλητῆρος οἴετο Βάκχος ἀκούειν·
Ὅστις κε θεῖος Ὕαγνις, ὃς εἰς κακὸν ἤλιτε Φοίβῳ
Τρητὸν ἐπιθλίβων διδυμόθροον αὐλὸν Ἀθήνης·
Εἰ δὲ σὺν ἡβητῆρι μιῆς ἔψαυε τραπέζης,
Κούρου φθεγγομένου πολυτροπίας εἶχεν ἀκουάς·
Παυομένου δὲ νέοιο κατηφέας εἶχε παρειάς·
Εἰ δὲ βαθυσκάρθμοιο πέδου πεφορημένος οἴστρῳ,
Ἄμπελος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ·
Καὶ Σατύρῳ παίζοντι συνέπλεκε χεῖρα χορεύων·
Δόχμιον ἐκ προτέροιο μετάλματα ταρσὸν ἀμείβων,
Βάκχος ὀπιπεύων φθονερῇ δεδόνητο μερίμνῃ·
Εἴποτε Σειληνοῖσιν ἐμίλεεν, εἴ τινι κούρῳ
Ἥλικι θηητῆρι συνέστιχεν ἐς δρόμον ἄγρης,
Ζηλήμων Διόνυσος ἐρήτυε μή τις ὀϊστῷ
Βλήμενος ἰοβόλῳ φρενοθελγέι λάτρις ἐρώτων.
Παιδὸς ἐυφρονέοιο παρὲξ πλάξειε μενοινήν,
Καὶ νέον ἱμερόεντα μεταστήσειε Λυαίου,

ἀπο-

Conſimilem imaginem habes cornutæ ſimulacrum Lunæ.
Tale verbum dixit. Iuuenis verò gaudebat illo ſermone.
Exſultans, quod pulcritudine ſuperaret æquales iuuentutis,
Forma ſplendidiore, etiam montano in luco,
Si cantilenam plecteret puer, gaudebat Bacchus audiens Formoſi laudari amant.
Si iuuenis extra manſiſſet, triſtes habebat genas.
Si Satyrus in cœna amantis ſaltationes menſæ
Tympana manibus pulſaſſet, circa applauſum ſonitũ pulſans
Et puer extra erat ſectans ceruos iaculantem venationem Bacchus impēſe amat Ampelum.
Puero non præſente recuſabat duplice pulſu cõcitantē ſonitũ.
Si quando Pactoli apud floridum fluuium,
Remoratus manſerat cum cœnæ tempus eſſet.
Ipſe ſuo regi ferens dulciorem aquam
Puero ſeparatim manente flagellabatur Bacchus mœrore.
Si audacem fiſtula ſuſtulerat Libycæ organon Echûs,
Tumenti flatum maxillâ tenuem emittens
Mygdonem fiſtulatorem arbitrabatur Bacchus (ſe) audire
Quē genuit diuinus Hyagnis, qui in malũ cõtendit Apollini Hyagnis cum Apolline certās
Perforatam premens duplicē ſonitũ edentē fiſtulā Minerua.
Vbi vero cum coæquæuo vnam tetigiſſet menſam
Puero loquente multum oblectatas habebat aures.
Deſinente verò puero triſtes habebat genas.
Vbi vero profundæ ſaltationis deſiderii impulſus furore
Ampelus ſaltatrice pedum voluebatur vibratione
Et Satyro ludenti implicaret manum ſaliens
Tranſuerſum ex planta aduenam plantam permutans
Bacchus aſpiciens inuidâ pulſabatur curâ Zelotypia Bacchi.
Ne qua cum Silenis conſueſceret, ne qua cum aliquo iuuene
Coæuo venatore vnà curreret in curſum venationis.
Zelotypus Bacchus repreſſit, ne quis telo
Percuſſus conſimili animos demulcente ſerua amorum.
Pueri leuis ſapientiæ ſeduceret mentem
Et iuuenem deſiderabilem alio ſeduceret Bacchi.

Iam

Ἀρτιθαλὴς ἅτε κοῦρος ὁμόχρονον ἥλικα τέρπων·
Ἀλλ' ὅτε θύρσον ἄειρε κατ' ἀντία λυσσάδος ἄρκτου,
Ἢ βελαρῷ νάρθηκι κατηκόντιζε λεαίνης·
Εἰς δύσιν ὄμμα τίταινεν ἐς ἠέρα λοξὰ δοκεύων·
Μὴ ζεφύρου πνεύσειε πάλιν θανατηφόρος αὔρη·
Ὡς πάρος ἡβητῆρα κατέκτανε πικρὸς ἀήτης,
Δίσκον ἀκοντιστῆρα καταστρέψας Ὑακίνθου.
Δείδιε μὴ Κρονίδαο ἑρασίπτερος ὄρνις ἐρώτων,
Ἀπροϊδὴς ἀκίχητος ὑπὲρ Τμώλοιο φανείη,
Φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐς ἠέρα παῖδα κομίζων
Τρώϊον οἷά τε κοῦρον ἰδὼν δραστῆρα κυπέλλων·
Ἔτρεμε καὶ δυσέρωτα κυβερνητῆρα θαλάσσης·
Μὴ μετὰ Ταντάλίδην χρυσέων ἐπιβήτορα δίφρων
Εἰς δρόμον ὑγροφοῖτον ἄγων πτερόεσσαν ἀπήνην,
Ἄμπελον ἁρπάξειεν ἐρωμανέων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γλυκὺν εἶχεν ὄνειρον ὀνειροπόλων ἐπὶ λέκτρων·
Καὶ φιλίης ὀάριζε νέῳ ψευδήμοσι μύθοις,
Μιμηλῆς ὁρόων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς·
Εἰ δέ τι οἱ δύσμορφον ἐπήρατος εἶχεν ὀπωπὴν,
Ἱμερόεν τέλε τοῦτο ποθοβλήτῳ Διονύσῳ,
Φίλτερον ἡβητῆρος ὅλου χροός· εἰ δέ οἱ ἄκρη
Συμφερτὴ κεχάλαστο δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρὴ,
Καὶ μέλιτος γλυκεροῖο μελιχροτέρη τέλε Βάκχῳ·
Καὶ πλοκάμοι ῥυπόωντες ἀκηδέστοιο καρήνου
Αὐτοὶ μᾶλλον ἔτερπον ἐρωμανέοντες ὀπωπὴν,
Ἤματι μὲν κεχάρητο συνέμπορος· ἄχνυτο δ' αἰεὶ
Νυκτὸς ἐφερχομένης, ὅτε μηκέτι παιδὸς ἀκούων
Οὔασι θελγομένοισιν, ἐθήμονα δέχνυτο φωνὴν,
Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐνὶ σπέεσιν ἰαύων·
Καί μιν ἰδὼν Σατύρων τις ἐθέλγετο θέσπιδι μορφῇ,
Καὶ κρυφίην ἐρόεσσαν ὑποκλέπτων φάτο φωνήν·
Ἀνδρομέης κραδίης ταμίη φιλοτήσιε Πειθώ,
Μοῦνος ἐμοὶ νέος οὗτος ἐπήρατος ἵλαος εἴη·

Καὶ

Iam florens tanquam puer coæuam ætatem oblectans.
Verum vbi thyrſum ſuſtulit contra rabioſam vrſam
Aut forti virga iaculatus eſſet Leænam,
In occaſum oculos intendit, in aera oblique cernens
Ne Zephyri ſpiraret iterum mortifera venatio.
Quemadmodum prius adoloſcente occiderat grauis ventus
Diſcum iaculatorem conuertens Hyacinthi.
Timebat ne Saturnii *venator auis amorum*
Improuiſus incomprehenſibilis ſuper Tmolo appareret
Parcentibus vnguibus in aera puerum attollens
Troium vt puerum ſuorum pincernam poculorum.
Formidabat etiã infelicem in amore rectorem maris
Ne poſt Tantalidem aureorum conſcenſorem curruum
In curſum aeriuagum ducens alatum vehiculum
Ampelum raperet amore furioſus Neptunus.
Et dulcem haberet ſomnum ſomnum generãs tibia lectis.
Et amicas narraret puero falſo fabulas,
Æmulantis cernens vmbratiles imagines formæ.
Si vero aliquid deforme amabilis habebat facies
Gratum erat hoc ab amore percuſſo Baccho.
Gratius quam adoleſcentis totum corpus. Si v. ipſi ſumma
Collata demittebatur per ilia recta cauda
Vel melle dulciore dulcius erat Baccho.
Et capilli ſordidi incurati capitis
Ipſi magis oblectabant amore inſanientis aſpectum.
Die quidam gaudebat cũ ipſi comes eſſet. Dolebat v. ſemper
Nocte ſuperueniente cum non amplius puerum audiens
Auribus oblectatis conſuetam acciperet vocem,
Rhea fortes pueros habentis in ſpeluncis pernoctans.
Et ipſum intuẽs Satyrorũ quiſq́ oblectabatur diuina forma
Et occultam amabilem ſubmiſſa voce dicebat ſermonem.
Humanæ mentis diſpenſatrix amabilis Suada
Solus mihi hic puer amabilis clemens ſit.

Hyacinthus diſco per Zephyrum in caput conuerſo interemptus.

Ganymedes per aquilam in cœlum raptus pincerna Iouis fit.

Neptunus.

Satyrus de pulcritudine Ampeli.

Et

Καί μιν ἔχων ἅτε Βάκχος ὁμέστιον οὐ μενεαίνω
Αἰθέρα ναιετάειν μετανάστιος, οὐ θεὸς εἶναι
Ἤθελον· οὐ Φαέθων φαεσίμβροτος, οὐ πόσιν ἕλκω
Νέκταρος· ἀμβροσίης δ' οὐ δεύομαι· οὐκ ἀλεγίζω,
Ἄμπελος εἰ φιλέει με, καὶ ἰθαίρει με Κρονίων.
Ὣς ὁ μὲν ἀμφιέπων ὑποκάρδιον ἰὸν ἐρώτων,
Κουφίζων ἀνηύτησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ,
Θαύματι φίλτρον ἔχων κεκερασμένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Εὔιος ἠΐθεος βεβολημένος ἡδέϊ κέντρῳ,
Ἴαχε μειδιόων Κρονίδῃ δυσέρωτι τοκῆϊ·
Νεῦσον ἐμοὶ φιλέοντι μίαν χάριν, ὦ Φρύγιε Ζεῦ·
Νηπιάχῳ μὲν ἔειπεν ἐμὴ τροφὸς εἰσέτι Ῥείη·
Ὡς στεροπὴν ζαχρηῖ πόρες προτέρῳ Διονύσῳ,
Εἰσέτι παππάζοντι τεὴν πυρόεσσαν ἀκωκήν,
Καὶ βροντῆς κελάδημα καὶ ὑέτιον χύσιν ὄμβρου·
Καὶ τέλε δεύτερος ἄλλος ἔτι βρέφος ὑέτιος Ζεύς·
Σεῖο δ' ἐγὼ πρηστῆρος ἀναίνομαι αἰθέριον πῦρ·
Οὐ νέφος, οὐ βροντῆς ἐθέλω κτύπον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἡφαίστῳ πυρόεντα δίδου σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Ἄρης σῶν νεφέων ἐχέτω θώρηκα καλύπτρην·
Δὸς χάριν Ἑρμάωνι διιπετέος χύσιν ὄμβρου·
Καὶ στεροπὴν γενετῆρος ἀερπάζοι μὲν Ἀπόλλων·
Μοῦνον ἐμοὶ φίλε δῶμα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ·
Καὶ οὐκ ἐμοὶ Σεμέλης στεροπὴν ἐλάχειαν ἀείρειν·
Μητροφόνοι σπινθῆρες ἀπηνέες εἰσὶ κεραυνοῦ·
Ναὶ ναὶ Μαιονίῳ· τί γὰρ αἰθέρι καὶ Διονύσῳ;
Κάλλος ἐμοῦ Σατύροιο φίλαι περὶ ὄψιν Ὀλύμπου·
Εἰπὲ πάτερ, μὴ κρύπτε, τεὸς νέος ὄρνις ἔσω·
Αἰετὸς ὁππότε κοῦρον ὑπὸ σφυρὰ Τευκρίδος Ἴδης,
Φειδομένῳ κούφιζες ἐς οὐρανὸν ἅρπαγι ταρσῷ·
Τηλίκον ἔλλαχε κάλλος ὁ βουκόλος, ὅν σὺ τραπέζῃ
Αἰθερίῃ ξυνώσας, ἔτι πίνοντα βοαύλων.
Ζεῦ πάτερ ἰλήκοις γενυσίπλοκε, μή μοι ἐνίψῃς

Et ipſum habere tanquam Bacchus contubernalẽ non cupio
Aethera inhabitare exſul. Non Deus eſſe
Volui, non Sol lucem præbens hominibus. Non potum traho
Nectaris, ambroſiaq́; haud careo, non curo
Ampelus ſi amat me, & me odio habeat Saturnius.
Sic quidem hic ſectans ſubcordiale telum amorum
Occultum abſoluit verbum æmulatrice voce.
Admiratione philtrum habens commixtum. Sed & ipſe
Euius pueri percuſſus dulci ſagitta — Euius Ampelum amat.
Locutus eſt ridens Saturnio infelici in amore patri.
Annue mihi amanti vnum beneficium ô Phrygie Iupiter
Infanti quidem dixit mea nutrix adhuc Rhea — Bacchus Ioui vt ſibi ampelũ relinquat. Euius de Ampelo.
Quod fulmen Zagrei præbueris priori Baccho.
Adhuc puerorũ more pappa dicenti tuam ignitam aciem
Et fulguris ſtrepitum, & aëriũ defluxionem imbris.
Et fuit ſecundus alius adhuc infans pluuioſus Iupiter.
T*ui verò ego præterìs recuſo ætherium ignem.*
Non nubes, non fulguris volo ſtrepitum. Si verò volueris
Vulcano ignito da ſcintillam fulminis.
Mars tuarum nubium habeat thoracem tegumentum.
Da munus Mercurio à Ioue decidentis profuſionem imbris
Et fulmen patris ferat Apollo.
Solum mihi amice domum ſaltatione gaudenti Baccho
Pulcrum mihi Semeles fulmen minus tollere.
Matrem occidentes ſcintillæ ſine voluptate ſunt fulminis
Habito Mæoniam. Quid enim ætheri cum Baccho?
Pulcritudo mei Satyri mihi gratior eſt cælo.
Dic pater ne tege. Tuus puer iureiurando interſit.
Aquila quando puerum ſub radicibus Teucridis *Ida*
Parcenti eleuaſti in cælum rapaci pede.
T*alem conſecutus eſt pulcritudinem paſtor, quem tu menſæ*
Cæleſti communicaſti adhuc ſpirantem boum ſtabula.
Iupiter pater miſerere alas patentes habens, Ne mihi dicas.
Troicum

Τρωϊὴν οἰνοχοῆα, πιεῖν δρηστῆρα κυπέλλων·
Ὃ δὲ τανυπτόρθοιο φέρων ἀμάρυγμα προσώπου,
Ἄμπελος ἱμερόεις Γανυμήδεος εἶδος ἐλέγχει·
Τμώλιος Ἰδαίου πέλε φέρτερος· εἰσὶ δὲ πολλαὶ
Ἄμμιν ἠϊθέων ἑκατὸν στίχες, οὓς ἅμα πάντας,
Ἢν ἐθέλῃς, ἀγάπαζε λιπὼν ἕνα παῖδα Λυαίῳ·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε πόθου δεδονημένος οἴστρῳ·
Οὐχ οὕτω λασίης Μαγνητίδος ἔνδοθεν ὕλης,
Βουκόλος Ἀδμήτοιο βόας ποίμαινεν Ἀπόλλων;
Παιδὸς ἔρωτι πόθου λελημένος ἤθεϊ κέντρῳ·
Ὅσσον ἐπ' ἠϊθέῳ φρένα τέρπετο Βάκχος ἀθύρων·
Ἄμφω δ' ἐψιόωντες ὁμήλυδες ἔνδοθι λόχμης·
Πῇ μὲν ἀκοντίζοντες ἐς ἠέρα θύρσον ἀλήτην·
Γῇ δ' ὑπὲρ πλαταμῶνα λιπόσκιον, ἄλλοτε πέτραις
Ἔστιχον ἀγρώσσοντες ὀρειτρόφα πῶυ λεόντων·
Καί ποτε μουνωθέντες ἐρημάδος ὑψόθεν ὄχθης
Ἐν ψαμάθοις παίζοντες ἐΰχροϊ κάλλει ποταμοῖο
Ἀμφὶ παλαισμοσύνης φιλοπαίγμονος εἶχον ἀγῶνα·
Τοῖσι μὲν οὐ τρίπος ἦεν ἀέθλιον, οὐδ' ἐπὶ νίκῃ
Ἀνθεμόεις παρέκειτο λέβης, οὐ φορβάδες ἵπποι·
Ἀλλὰ λιγυφθόγγων διδυμόθροος αὐλὸς ἐρώτων·
Ἀμφοτέροις δ' ἱερὸς ἦεν ἐπήρατος· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἵστατο μάργος Ἔρως πτερόεις ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
Στέμμα πόθου νάρκισσον ἐπιπλέξας ὑακίνθῳ·
Ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες ἐρώτων·
Καὶ παλάμας στεφανηδὸν ἑλιξάμενοι διὰ νώτου,
Ἀμφοτέρων σφίγξαντες ἐπ' ἰξυῖ δεσμὸν ἀγοστῶν,
Πλευρὰ διεσφήκωσαν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ·
Καὶ δέμας ἀλλήλων ἀνεκούφισαν ὑψόθι γαίης
Χερσὶν ἀμοιβαίῃσι, καὶ ἤσθετο Βάκχος Ὀλύμπου
Ἀμφὶ παλαισμοσύνης μελιηδέος· εἶχε δὲ δισσὴν
Τερπωλὴν ἐρόεσσαν ἀειρόμενος καὶ ἀείρων·
Καὶ παλάμην Βρομίου παλάμης περὶ καρπὸν ἑλίξας;

Χερσὶ

Troicum pincernam, tuorum miniſtrum poculorum
Quod lucidioris ferens ſplendorem frontis
Ampelus deſiderabilis Ganymedis formam arguit. Ampelus Ganymedi prælatus.
Tmolius Idæo eſt melior. Sunt vero multi
Aliorum puerorum amabiles ordines, quos ſimul omnes
Si voles ama; relinquens vnum puerum Baccho.
Tale verbum dixit deſiderii percuſſus œſtro
Non ſic denſa Magneſsidis in ſylua
Paſtor Admeti bouis pauit Apollo, Apollo Admeti paſtor.
Pueri amorem generantis captus dulci ſtimulo
Quantum ſuper puero mentem oblectauit Bacchus ludens.
Ambo autem delectabantur comites in luco
Interdum iaculantes in aera thyrſum vagum Bacchus cum Ampelo luſitat.
Interdum in littore aprico. Interdum petris
Incedebant venantes in montibus paſtos catulos leonum
Interdum ſoli relicti ſolitariis ſuper ripis
In arena ludentes pulcros lapillos habentis fluuii
Circa luctam ludo delectantem habebant certamen
Illis quidem non tripus erat munus victoriæ, neq; palmæ
Floridus propoſitus fuit lebes. non ſaginati equi,
Sed ſuauiter ſonãtium duplicem ſonum habẽs fiſtula amorũ
Vtriuſq; vero contentio erat amabilis. In medio vero
Stabat proteruus Amor alat⁹ certamini pfectus Mercurius. Narciſſus. Hyacinthus.
Sertum deſiderii Narciſſum complicans cum Hyacintho
Ambo vero in medium veniebant certatores amorum
Et manus coronatim torquentes circa dorſum
Vtriuſq; ſtringentes ſub iliis vinculum manuum.
Latera ſtringebant coniugali vlnæ tractu.
Et corpus inuicem eleuabant ſuper terram
Manibus alternis. & gaudebat Bacchus cœli
Circa luctam dulcem. Habuit vero duplicem
Oblectationem amabilem in altum ſublatus, & tollens
Et manuum Bacchi manus circa carpum voluens

T Mani-

Χερσὶ συναπτομέναις ἑτερόζυγον ἅμμα πιέζων,
Διχθαδίῳ συνέεργεν ἀρηρότα δάκτυλα δεσμῷ,
Δεξιτερὴν ἐθέλοντες ἐπισφίγξαι Διονύσου·
Ἔνθα μὲν ὑβριστῆρος ἐπ᾽ ἰξύι χεῖρας ἑλίσσων
Βάκχος ἐρωμανίεσσι δέμας παλάμῃσι πιέζων,
Ἄμπελον ἠέρταζεν· ὁ δὲ Βρομίοιο τυχήσας,
Κόψε ποδὸς κώληπα, καὶ Εὔιος ἡδὺ γελάσσας,
Ἤικος ἠιθέοιο τυπεὶς ἁπαλόχροϊ ταρσῷ,
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
Καὶ χθονὶ κεκλιμένοιο θελήμονος ὑψόθι Βάκχου,
Γυμνῇ νηδύι κοῦρος ἐφίζανεν· αὐτὰρ ὁ χαίρων
Ἐκταδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα χυθεὶς ἐπεκέκλιτο γαίῃ,
Γαστέρι κουφίζων γλυκερὸν βάρος· ἰθυτενὲς δὲ
Ἄκρον ὑπὲρ ψαμάθοιο ποδοτριβὲς ἴχνος ἐρείσας,
Νῶτον ἀνηώρησε μετάτροπον· ἠώρην δὲ
Φειδομένην ἀνέφηνεν· ἀμιλλητῆρι δὲ παλμῷ
Χειρὸς κινυμένης ἀπεσείσατο φόρτον ἐρώτων·
Πλευρὰ δὲ δοχμώσας, πετάσας δ᾽ ἀγκῶνα κονίῃ,
Ἡβητὴρ πολυιδρις ἐπ᾽ αὐτοπάλου θόρε νώτου,
Λοξὸς ἐπὶ πλευρῆσιν· ὑπὲρ λαγόνος δὲ καθάψας
Ἄκρα ποδὸς κώληπι παρὰ σφυρὸν ἴχνος ἐρείσας,
Γαστέρι διχθαδίῃ μεσάτῳ μιτρώσατο δεσμῷ,
Πλευρὰ παρεθλίβων ὑπὸ γούνατι ταρσὸν ἑλίξας
Ὄρθιον ἀπλαθέντα, κυλινδόμενον δὲ κονίῃ
Ἀμφοτέρων καμάτοιο ἐπάγγελος ἔρρεεν ἱδρώς·
Ὀψὲ δὲ νικηθέντος ἀνικήτου περ ἐόντος
Ζηνὸς ἀεθλητῆρος ἔχων μίμημα τοκῆος,
Νικήθη Διόνυσος ἑκούσιος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ζεὺς μέγας αὐτοκύλιστος ἐπ᾽ Ἀλφειοῖο παλαίων,
Ὤκλασεν Ἡρακλῆι θελήμονα γούνατα κάμψας·
Τοῖος ἀγὼν τετέλεστο φιλεύιος· νίκης δὲ
Δίδρεεν αὐλὸν ἄεθλον ἐκούφισε τρεπομένη χείρ,
Καὶ νέος ἱδρώων φαιδρύνετο γυῖα ῥεέθρῳ·

Καὶ κε-

Manibus complicatis alteriiugum vinculum ſtringens
Duplici coërcuit coagmentatos digitos lege
Dexteram volentis conſtringens Bacchi.
Vnde iuuenis ad ilia manus torquens
Bacchus amore inſanientibus corpus manibus ſtringens
Ampelum attollebat. Hic verò Bacchum nactus
Impegit pedis talum, & Bacchus ſuauiter ridens
Coaui iuuenis per iuſſus molli planta
Pronus per ſe volutus lubricus decidit in arena.
Et in terram inclinatum volentem ſuper Bacchum
Nudo ventre puer inſidebat. Verum hic gaudens
Explicate hinc & inde effuſus inclinatus fuit humi
Ventre eleuans dulce onus. Recte extenſum verò
Summum in arena pede tractum veſtigium firmans
Dorſum ſuſtulit verſatile. Robur vero.
Parce demonſtrauit. Certatrice verò vibratione,
Manus recuſantis excuſſit onus amorum.
Latera vero flectens, & extendens cubitum in arena
Adoleſcens multiſcius in reluctantem proſilit dorſum,
Obliquus in lateribus. Super lumbos verò applicans
In ſummitate pedis talo ad pedis malleolū veſtigiū firmans
Ventri duplici medio cingebatur vinculo,
Laterā atterens ſub genibus plantam voluens
Recte expanſum. Voluti vero in arena
Virtutiq; laboris praenuncius profluebat ſudor.
Tandem vero cum victus eſſet, licet inuictus foret,
Iouis certatoris habens ſimulacrum patris
Victus eſt Baccaris ſponte quod & ipſe
Iupiter magnus per ſe proſtratus cum Alpheo pugnans
Fregit Herculi volenti genu flectens.
Tale certamen fuit perfectum tecoſum. Iuuenis verò
Duplicē ſonū habente tibiā certamē ſuſtulit gauiſa manus
Et iuuenis ſudans abluebat membra flumine.

Bacchus ſpõte tanquam victus in terram cadit.

Luctas ad ſudorem vſque.

Καὶ κόνιν ἰκμαλέην ἀπενίψατο· λυομένου δὲ
Ἐκ χροὸς ἱδρώοντος ἐπήρατος ἔρρεεν αἴγλη·
Οὐδὲ παλαισμοσύνης πλέονας χαλκέα νίκην,
Σύννομος ἡβητῆρος ἐπαύετο Βάκχος ἀέθλων·
Ἀλλὰ ποδωκείης αἱμώδεα θῆκεν ἀγῶνα·
Καὶ βαλίους ἐς ἔρωτα φέρων μνηστῆρας ἀγῶνος·
Πρώτῳ μὲν θέτο δῶρα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης,
Κύμβαλα χαλκεόνωτα, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
Νίκης δ' ἦεν ἄεθλα τὰ δεύτερα Πανὸς ἑταίρη
Σύριγξ ἡδυέπεια, καὶ ἠχήεσσα βοείη
Χαλκοβαρής· ἀρρότῳ δὲ τίθει Διόνυσος ἀέθλων
Ψάμμον ἐρευθιόωσαν ἐτοιμοπάτην ποταμοῖο·
Καὶ Βρόμιος σταδίῳ μεμερισμένον οὖδας ὁρίζων,
Διστὰ διαινομένης διεμέτρεεν ἄκρα κελεύθου·
Ὀρθώσας δεκάδωρον ἐπὶ χθονὶ σῆμα πορείης,
Στήσας τέρμα δρόμου τανααὶν ξύλον· ἀντιπέρου δὲ
Πῆξε τύπον βαλβῖδος ἐπὶ κόνι θύρσον ἀείρας·
Καὶ Σατύρους ὤτρυνεν ἀεθλεύειν περὶ νίκης·
Ὀξὺ δὲ κεκλομένοιο φιλοσκαρθμοῖο Λυαίου
Ληνεὺς πρόφρονος ὄρουσε ποδήνεμος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Κισσὸς ἀερσιπόδης, καὶ ἐπήρατος Ἄμπελος ἔστη·
Καὶ ποδὸς ἰθυπόροιο πεποιθότες ὠκέϊ ταρσῷ,
Κεκλιμένοι στιχηδὸν ἐπώστασαν· ἐκ δαπέδου δὲ
Ἄκρα χαρασσομένοιο μετάρσιον ἴχνος ἐρείσας
Κισσὸς ἀελλήεντι ποδῶν κούφιζε παλμῷ·
Τοῦ μὲν ἐπειγομένοιο μετάφρενον ἆσθματι θάλπων,
Ληνεὺς πνοιῇσιν ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις
Ἀγχιφανὴς προθέοντος· ὀπισθοπόροιο δὲ ταρσοῦ
Ἴχνεσιν ἴχνια τύψε χυτῆς ψαύοντα κονίης·
Καὶ τόσον ἀμφοτέρων ἀπελείπετο μέσσον ὁρίζων,
Ὁππόσον ἱστοπόνοιο κανὼν παρὰ στήθεϊ κούρης
Μεσσοφανὴς λάχε χῶρον ἀκαμπέϊ γείτονι μαζῷ·
Καὶ τρίτος Ἄμπελος ἦεν ὀπίσθιος· εἰσορόων δὲ

Ζηλήμων

Et puluerem humidum abſterſit. Lauantis vero
Ex corpore ſudante amabilis profluebat ſplendor.
Neq; certaminis perficiens membris valentem victoriam
Socius iuuenis deſinebat Bacchus ludens
Sed pedum velocitatis ventoſum propoſuit certamen. Certamen curſus inſtitutum.
Et varios in amorem ferens procos certaminis
Prima quidem conſtituit munera Cybelidis organa Rheæ
Cymbala in dorſo æs habentia, & varias pelles hinnulorum.
Victoriæ vero erant præmia ſecunda Panis amicæ;
Fiſtula dulciſona, & ſonora pellis bubula
AEre grauata. Terræ ſubactæ vero poſuit Bacchus ludens
Arenam rubentem paratiſſimam fluminis
Et Bromius ſtadio diuiſum ſolum terminans
Duplices diuiſæ menſurauit fines viæ
Erigens decem munerum in terra ſignum tranſitus,
Cõſtituẽs metã curſus lõgum lignũ. Ex oppoſito v. conſtituti Bacchus ſtadiũ conſtituit.
Impegit formam carceris in littore thyrſum erigens
Et Satyros incitauit pugnare ob victoriam
Acriter vero (ipſos) exhortante choreis gaudente Baccho
Leneus primus proruit ventoſis pedibus. Circa vero ipſum Leneus.
Ciſſus celer, & amabilis Ampelus ſtabant. Ciſſus.
Et pedis rectigradi confiſi veloci planta Ampelus.
Innixi ordine incubuerunt. Ex ſolo vero
In ſummitate ſignato ſublime veſtigium firmans
Ciſſus turbinata pedum eleuabatur vibratione. Ciſſus currit.
Cuius quidem impulſi dorſum anhelitu calefaciens
Leneus aëriis currebat comes ventis. Leneus currit.
Vicinus præcurrenti: ſequentis vero plantæ
Veſtigiis veſtigia pulſauit fuſilem tangentia arenam.
Et tantum vtriuſq; relinquebatur medium diuidens
Quantum telã exercentis canon in pectore puellæ
In medio apparens habet locum inflexili vicina mamillæ Ampelus tertius in curſu.
Et tertius Ampelus erat poſterior Intuens vero

Ζηλήμων Διόνυσος ἐπήϊεν ὀξέα δονεύων
Διχθαδίους προθέοντας ἀεθλητῆρας ἀγώνων·
Μή ποτε νικήσωσι, καὶ Ἄμπελος ὕστατος ἔλθῃ·
Ἀλλὰ θεὸς χραίσμησεν· ἐνιπνεύσας δέ οἱ ἀλκὴν
Κοῦρον ἑὸν Ζεφύροιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης·
Καὶ διδύμων προθέοντας ἀεθλοφόρων ἐν ἀγῶνι
Σπερχομένων διερῇ μὲν ἐπ' ἠόνι γούνατα πάλλων,
Κισσὸς ἐπωλίσθησε ποδῶν ψαμαθώδεϊ πηλῷ·
Καὶ σφαλερὴ λίμνης ἐσύετο γουνάτων ὁρμή,
Ἄψ ἀνασειράζοντο ποδῶν δρόμον· ἀθλοφόροι δὲ
Ἀμφότεροι λείποντο, καὶ Ἄμπελος ἥρπασε νίκην·
Σειληνοὶ δὲ γέγωντες ἀνίαχον Εὔιον ἠχώ,
Νίκην ἠθείοιο πιπίσκετε· ἁβροκόμης δὲ
Δέκτο νέος τὰ πρῶτα, τὰ δεύτερα δέχνυτο Λιμεύς,
Ζῆλον ἔχων· φθονερὸν δὲ δόλον γίνωσκε Λυαίου.
Καὶ πόθον· αἰδομένη δὲ σιωπήκας εἶδεν ὀπωπῇ
Λοίσθια Κισσὸς ἄεθλα κατηφέϊ χειρὶ κομίζων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ια'.

Ἄπτο δ' ἀγὼν, ἐρέεις δὲ νέος φιλοπαίγμονι νίκῃ
Κυδιόων σκίρτησεν ὁμέψιος ἥλικι Βάκχῳ,
Εἰλιπόδην περὶ κύκλον ἀλήμονα τόρνον ἀμείβων·
Δεξιτερὴν παντεύκον ἐπικλίνων Διονύσῳ·
Καί μιν ἰδὼν ἰόβακχος ἀγήνορα δίζυγι νίκῃ,
Πατρὶ προσκαίροντα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Σπεῦδε πάλιν φίλε κοῦρε ποδωκείης μετὰ νίκην·
Καὶ μετὰ δεύτερον ἆθλον ἔχειν τρίτον ἄλλον ἀγῶνα,
Νηχομένων ἀκίχητος ὁμήλικι νήχεο Βάκχῳ·
Ἄμπελε νικήσας με παρὰ ψαμάθοισι παλαιῶν·
Ἔσσο καὶ ἐν προχοῇσιν ἐλαφρότερος Διονύσου·
Καὶ Σατύρους παίζοντας ἐνὶ σκαρθμοῖσιν ἐάσας,
Εἰς τρίτατον πάλιν ἄλλον ἐπείγεο μοῦνος ἀγῶνα·

Aemulator Bacchus macerabatur obliquum videns.
Duos praecurrentes certatores certaminis.
Ne qua vincerent. & Ampelus vltimus eſſet.
Sed Deus auxilio fuit. Inſpirans verò ipſi robur Bacchus Ampelum curſu iuuat.
Puerum volubili velociorem fecit procella.
Et duobus (illis) prior praemiferis in certamine
Currentibus humido in litore genua vibrans.
Ciſſus concidit lapſus in arenoſo coeno
Et lubricus Lenaei trahebatur genu impetus
Statim reuocans pedum curſum. Certatores verò
Ambo relinquebantur, & Ampelus rapuit victoriam Ampelus victor.
Sileni verò ſenes attollebant Euium ſonitum,
Victoriam pueri admirantes. Mollicomis verò
Accepit iuuenis prima, ſecundas verò accepit Leneus
Aemulationem habēs: Inuidū verò dolum cognouit Bacchi.
Et amorem. Verecundo verò coaeuos aſpexit vultu
Vltima Ciſſus certaminis praemia triſti manu referens. Victi triſtes.

DIONYSIACORVM LIBER XI.

Soluebatur certamē. Amabilis verò iuuenis ludo delectā
Exſultans ſaltabat, comes coaeuo Baccho. (ti victoria
Curui pedem circa circulum errantem plantam mutans.
Dexteram totam candidam inclinans Baccho.
Et ipſum videns Bacchus ſuperbum duplici victoria
Pedibus circum ſalientem amico demulſit ſermone.
Feſtina rurſum care puer pedum celeritatis ad victoriam.
Et poſt ſecundum praemium habere tertium aliud certamen.
Natans incomprehenſibilis coaeuo nata cum Baccho. Bacchus Ampelum ad certamen natatus inuitat.
Ampele cum vicerisme in arenis certans
Eſto etiam in fluminibus leuior Baccho.
Et Satyros ludentes in choreis relinquens
In tertium rurſus aliud concitare ſolus certamen.

Ἐν χθονὶ νικήσας ἐν ὕδασι, καὶ μετὰ νίκην
Σοὺς ἐρατοὺς πλοκάμους διδύμοις στέψαιμι κορύμβοις·
Διπλόα νικηθέντος ἀνικήτοιο Λυαίου,
Ἔπρεπε καὶ ῥόος οὗτος ἐπήρατος, ἔπρεπε μούνῳ
Κάλλεϊ σῶν μελέων, ἵνα διπλόος ἄμπελος εἴη·
Χρυσείῃ παλάμῃ χρυσαυγέα ῥεύματα τέμνων·
Καὶ γυμνοῖς μελέεσσι ἐπαινομένης περὶ νίκης
Κοσμήσει σέο κάλλος ὅλον Πακτώλιον ὕδωρ·
Δὸς ποταμῷ γέρας ἶσον Ὀλύμπιον, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὠκεανῷ Φαέθων ῥοδέας ἀκτῖνας ἰάλλει·
Πακτωλῷ πρέπε καὶ σὺ τεὸν σέλας, ὄφρα φανείη
Ἄμπελος αἰπόλλων ἀπὸ φωσφόρος· ἀμφότερα γὰρ
Ἀστράπτει ῥόος οὗτος ἐρευθιόωντι μετάλλῳ,
Ὡς σὺ τεοῖς μελέεσσι· βαθυπλούτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Σύγχροον εἶδος ἔχοντα καὶ ἡβητῆρα δεχέσθω·
Μίξας κάλλεϊ κάλλος, ὅπως Σατύροισι βοήσω·
Παῖς ῥόδον εἰς ῥόδον ἦλθε, πόθεν μία κίρναται αἴγλη
Καὶ χροῒ φοινίσσοντι καὶ ἀστράπτοντι ῥεέθρῳ
Αἴθε καὶ ἐνθάδε κόσμε τηλὸν ῥόος Ἠριδανοῖο
Ἡλιάδων ἔθι δάκρυ ῥυηφανές, ὄφρα κεν ἄμφω
Καὶ χρυσῷ σέο γυῖα καὶ ἠλέκτροισι λοέσσω.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἑσπερίου ποταμοῦ μάλα τηλόθι ναίω·
Ἵξομαι εἰς Ἀλύβην ἀγχίπτολιν, ἔνθα καὶ γείτων
Γευδις ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ·
Ὄφρα σε Πακτωλοῖο λελουμένον ἐκ ποταμοῖο
Ἄμπελε φαιδρύνοιμι, καὶ ἀργυρέοισι ῥεέθροις
Ἕρμος ἐϋρρείτης ἑτέροις Σατύροισι μελέσθω· |
Οὐ γὰρ ἀπὸ χρυσοῖο φέρει ῥόον· ἀλλὰ σὺ μοῦνος
Χρύσεος ἔπλεο κοῦρος ἔχεις καὶ χρύσεον ὕδωρ·
Ὡς εἰπὼν προφάνηθι δι' ὕδατος· ἐκ δαπέδου δὲ
Ἄμπελος ἠώρητο καὶ ὡμάρτησε Λυαίῳ·
Καὶ γλυκὺς ἀμφοτέροισιν ἔην δρόμος ἄκρον ἀπ' ἄκρου
Νηχομένοις ἑλικηδὸν ἑλισσομένου ποταμοῖο·

In terra vincens (&) in aquis, & poſt victoriam
Tuos amabiles capillos geminis coronabo corymbis.
Dupliciter victi inſuperabilis Lyæi
Decet te fluctus hic amabilis, decet ſolum
Pulcritudinem tuorum membrorũ, vt duplex Ampelus ſit.
Aurea manu aureos ſplendores habentes fluctus ſecans
Et nudis membris contendentis ob victoriam
Ornabit tuam pulcritudinem tota Pactolia vnda,
Da flumini munus æquale cœleſte, quod & ipſe
Oceano Phaëthon roſeos radios immittit.
Pactolo præbe & tu tuum iubar, vt appareat
Ampelus oriens tanquam Lucifer, vtraq; enim Ampelus tanquam Lucifer.
Fulgurat fluctus hic rubenti metallo,
Vt tu tuis membris. Profunde diuiti vero flumini
Concolorem formam habentem & iuuenem accipito.
Miſcens pulcritudini pulcritudinem, vt Satyris clamem
Quomodo roſa in roſã venerit, vnde vnus miſcetur ſplendor
Et ante rubenti, & fulguranti flumini:
Vtinam & hic puer foret flumen Eridani Electrum Eridani.
Heliadum vbi lacrumæ diuites, vt ambobus
Et auro tua membra & electro lauem.
Sed quoniam ab Heſperio fluuio valde procul habito
Veniam in Alybam vicinam vrbem. Vbi vicinus Alybe. Geudis.
Geudis diuitum fluuiorum dealbatur tractu
Vt te Pactolo lotum ex fluuio
Ampele exornem, & aureis fluminibus, Hermus fluuius.
Hermus pulcrifluus reliquis Satyris curæ ſit.
Non enim ab auro fert fluctum, ſed tu ſolus
Aureus eſto puer habens & aureas vndas
Sic dicens ferebatur per aquam Ex ſolo vero
Ampelus tollebatur, & ſequebatur Lyæum,
Et dulcis vtriq; erat curſus ſummum à ſummo Bacchus & Ampelus vna natát.
Natanti volutatim valde diuite fluuio

Et

Καὶ πρὸς ὑδατόεντα φέρων ταχυπῆτος ἀγῶνα,
Ἔτρεχεν ἀσήελκτος ἐν ὕδασι γυμνὰ ῥεέθροις,
Στέρνα βαλών· δονέων δὲ πόδας καὶ χεῖρας ἐρέσσων,
Ἀφρειῆς ἄπνακτα κατέγραφε νῶτα γαλήνης·
Πῆ μὲν ἔχων ὁμόφοιτον ἑὸν δρόμον ἥλικι κούρῳ·
Πῆ δὲ παρατροχάων πεφυλαγμένος ὄσσον ἐάσῃ
Ἄμπελον ἀγχικέλευθον ὁμήλυδα γείτονα Βάκχου·
Ἀλλ' ὅτε κυκλώσας παλάμας ἅτε κύματι κάμνων,
Ὑστερόπρῳ ταχύγουνος ἑκούσιος ὤπασε νίκην·
Καὶ ποταμοῦ μετὰ χεῦμα μετήιεν ἔνδια λίμνης.
Ἄμπελος αὐχένα γαῦρον ἔχων ποταμηίδι νίκῃ·
Καὶ πλοκάμους μίτρωσεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ,
Φρικτὸν ἔχων μίμημα δρακοντοκόμοιο Λυαίου·
Πολλάκι δ' αἰολόνωτον ἰδὼν Βρομίοιο χιτῶνα,
Δαιδαλέῳ μελέεσσι νόθην ἐσθῆτα καθάψας,
Πορφυρέῳ πόδα κοῦφον ἐπεσφήκωσε κοθόρνῳ,
Στικτὸν ἔχων χερὶ πέπλον ὀρεσσαύλῳ δ' ἐνὶ δίφρῳ
Πορδαλίων ἰοβάκχων ὀπιπεύων ἐλατῆρα,
Γλαυκοῖς φιλοσκοπέλων ἐπεδείκνυε παίγνια θηρῶν·
Πῆ μὲν ὀρεσσιάδος λοφιῆς ἐπιβεβημένος ἄρκτου
Θηρὸς ἐπειγομένης βλοσυρὴν ἀνεσείρασε χαίτην·
Πῆ δὲ λεοντείην λασίην ἐπεμαίετο δειρήν·
Ἄλλοτε δαιδαλέῃ ἐποχούμενος ὑψόθι νώτων,
Ἀστεμφὴς ἀχάλινον ἐτέρπετο πῆχυν ἐλαύνων·
Καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἔχων πρηεῖαν ἀπειλὴν,
Εἶπε παρηγορέων. φιλίῳ μαντώδεϊ μύθῳ,
Μηροφερμαίοις στόμα ποσὶ χθονὶ εἰκτήρμενα φωνήν·
Πῆ φέρεαι φίλε κοῦρε, τί σοι τόσον εὔαδεν ὕλη;
Μίμνε μοι ἀγρώσσοντι συναγρώσσων Διονύσῳ·
Εἰλαπίνης δ' αἰὼν σοὶ συνειλαπίναζε Λυαίῳ·
Κωμάζων ἅτε κῶμον ἐγὼ Σατύροισιν ἐγείρω·
Πόρδαλις οὐ κλονέει με καὶ ἀγροτέρης ὀφρὺς ἄρκτου·
Μὴ τρομέοις στόμα λάβρον ὀρεσσινόμοιο λεαίνης·

Μοῦνο.

Et Deus aquoſum ferens celeritatis certamen
Currebat inconſtans in aquis nuda fluctibus
Pectora iniciens, agitans verò pedes, & manus remigans
Diuitis inconcuſſa ſignauit dorſa tranquillitatis
Interdũ quidẽ habens comitem ſuũ curſu cum coæuo puero Habitus natantis Bacchi
Interdum v. impetu irruens obſeruans quantũ relinqueret
Ampelum propè incedentem comitem vicinum Baccho
Sed cum in circulum agens manus tuq́, in fluctu laborãs
Humido grado genibus celer ſpontaneus præbuit victoriam. Bacchus Ampelo ſponte indulget victoriam
Et fluminis poſt fluctum tranſit in mœnia laci
Ampelus ceruicem ſuperbam habens poſt fluuialẽ victoriã
Et capillos ornauit ſerpentino corymbo Ampelus victoria ſua delectatur.
Horribile habens ſimulacrum anguicomi Lyæi
Sæpius verò in tergo variam videns Bacchi tunicam
Variam membris adulterinam veſtem induens
Purpureo pedem leuem ſtrinxit cothurno
Pictũ habens in corpore peplũ. Verſante v. in montib⁹ curru
Pantherarum Bacchum aſpiciens agitatorem
Cerulea ſcopulos amantium oſtendit ludicra ferarum.
Interdum montani dorſum adſcendens vrſi Ampelus audaciſſimus.
Fera incitata terribilem retraxit iubam.
Interdum leoninam hirſutam flagellabat pellem.
Interdum variam equitans ſuper dorſo
Immotus effrenem latabatur Tigrin agitans Ampelus ſuper tremendis animis feris equitat.
Et ipſum videns Bacchus habens mitem interminationem
Dixit conſolans amico vaticinante ſermone
Reprehendente ore fundens miſericordem vocem
Quo ferris amice puer? quid tibi tantum placet ſilua Bacchus Ampelum ne periculo ſe ſubiiciat, admonet.
Mane mecum Dionyſo venante vna venatus
Conuiuium tangente vna conuiuare cum Baccho.
Laſciuiens cum commeſſationem ego Satyris excito
Panthera non turbat me, & agreſtis os vrſæ
Nec trepides os rapidum in monte paſcentis leænæ

Solum

Μοῦνον ἀμειλίκτοιο κεράατα δείδιθι ταύρου·
Ἔννεπεν οἰκτείρων θρασὺν Ἄμπελον· ἠΐθεος δὲ
Οὔασι μῦθον ἄκουε· νόος δέ οἱ ἔνδοθι παίζων,
Ἔνθα φάνη μέγα σῆμα φιλοστόργῳ Διονύσῳ·
Ἄμπελον ἀγγέλλων μινυώριον· ἐκ σκοπιῆς γὰρ
Ἀρτιθαλῆ τινα νεβρὸν ὑπὲρ νώτοιο κομίζων,
Ἀμφιλαφὴς φολίδεσσι δράκων ἀνέτελλε κεράστης.
Καί μιν ὑπὲρ βωμοῖο φέρων ἐφύπερθε θεμείθλων
Σμερδαλέῃ πρηνίζεν ἀλοιηθέντα κεραίῃ
Κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ὀρεσσινόμοιο δὲ νεβροῦ
Ὀξὺ μέλος κλάγξαντος ἀπέπτατο θυμὸς ἀλήτης·
Σπουδῆς δ' ἐσσομένης αὐτάγγελος αἵματος ὁλκῷ
Λάϊνος αἱμαλέης ἐρυθαίνετο βωμὸς ἐέρσης,
Οἴνου λειβομένοιο φέρων τύπον· εἰσορόων δὲ
Εὔιος ἑρπυστῆρα κερασφόρον ἅρπαγα νεβροῦ·
Ἄφρονος ἠϊθέοιο μαθὼν ὀλετῆρα κεράστην·
Πένθος μῖξε γέλωτι, καὶ ἄστατον εἶχε μενοινὴν
Διχθαδίην· κραδίη δὲ μερίζετο γείτονα πότμου
Ἡβητὴν στενάχων, γελόων χάριν ἡδέος οἴνου·
Ἔμπης δ' ἱμερόεντι συνέμπορος ἤιε κούρῳ
Εἰς ὄρος, εἰς πλαταμῶνα καὶ εἰς δρόμον ἢ στάδος ἄγρης·
Καί μιν ἰδὼν ἔτι Βάκχος ἐτέρπετο· καὶ γὰρ ὀπωπαὶ
Οὔποτε δερκομένοισι κόρον τίκτουσιν ἐρώντων,
Πολλάκι καὶ Βρομίοιο παρεζομένοιο τραπέζῃ
Ἠΐθεος σύριζεν ἀήθεα μοῦσαν ἀμείβων·
Καὶ δονάκων συνέχευεν ὅλον μέλος· οἷα γὰρ κούρου
Καλὰ μελιζομένοιο, καὶ εἰ τὸν ἔκλασε μολπῆς,
Βάκχος ὑπὲρ δαπέδοιο θορὼν ἀνεμώδεϊ παλμῷ,
Χερσὶ συνεπλατάγησε πολύκροτος· ἠϊθέου δὲ
Εἰσέτι μελπομένοιο περὶ στόμα χεῖρας ἐρείσας,
Ἁρμονίης πείρασιν φιλίῳ προσπτύξατο δεσμῷ·
Ὤμοσε καὶ Κρονίδην, ὅτι τηλίκον ὑμνοπόλος Πὰν
Οὔποτε ῥυθμὸν ἄεισε, καὶ οὐ λιγύφωνος Ἀπόλλων.

Καὶ θρα-

Solum immitis cornua formida tauri.
Dixit *miſerans audacem Ampelum.* Iuuenis *vero*
Auribus ſermonem audiebat, mens vero ei intus ludens
Vnde apparuit magnum indicium amanti Baccho
Ampelum annuncians breuis vitæ fore. Ex *ſcopulo enim* Audaces diu non viuunt.
Recens florentem quendam hinnulum ſuper humeris ferẽs
Copioſus *ſquammis ſerpens exortus eſt Ceraſtes*
Et ipſum ſuper altare ferens, ſuper fundamenta
Immani *præcipitauit percuſſum cornu*
Pronum, per ſe deuolutum. In montibus paſti vero hinnuli
Acutum cantum canentis auolauit animus errans.
Victima vero futura ipſe nuncius ſanguinis tractu
Lapidea ſanguinei rubebat ara roris
Vini libati ferens imaginem. Intuens vero
Euius ſerpentem cornigerum raptorem hinnuli.
Imprudentis iuuenis diſcens interemtorem Ceraſten,
Luctum miſcuit riſu, & inſtabile habebat conſilium
Duplex. Mente vero diuidebatur vicinum morti
Iuuenem ingemiſcens; ridens ob dulce vinum,
Tamen deſiderabili comes ibat puero
In montem, in litora, & in curſum ſolitæ venationis Bacchus Ampelum ſemper comitatur.
Et ipſum videns adhuc Bacchus lætabatur. Etenim oculi.
Non amplius videntibus ſatietatem pariunt amorum,
Sæpius & Bromio accumbente ad menſam
Puer fiſtulâ cantabat inſuetam Muſam *commutans*
Et fiſtularum confudit totum cantum. Tanquã *vero puero.*
Pulcra *canenti, licet tonum frangeret cantus* Amãtibus amicorum omnia grata ſunt.
Bacchus ſuper pauimento ſaliens ventoſa vibratione
Manibus vna plaudebat multum plaudens. Pueri *vero*
Adhuc canentis circa os manus confirmans
Harmonia *cauſam amica amplectebatur lege.*
Iurabat & Saturnium quod tantum cantor Pan
Nunquam rhythmum cecinerit, & non ſuauiſonus Apollo
Et

Καὶ θρασὺν εἶδον ὥστε νέον θανατηφόρος Ἄτην,
Οὔρεσιν ἀχνύοντα ἀποπλαγχθέντα Λυαίου,
Ἢ ἰσχυρόεντος ἐμόνον ἢ ἵκε ταρσῷ·
Ἄμπελον ἡ ἀβροπήνη πόσῳ μειλίξατο μύθῳ
Μητρυιὴ Φρυγίοιο χαριζομένη Διονύσου·
Σὸς φίλος ἄτρομε κοῦρε. μάτην Διονύσῳ ἀκούσῃς
Ποῖον ἐπαιξείης γέρας ἔλλαχες, ὃ σὺ Λυαίου
Θέσκελον ἅρμα φέρειν, ἢ πόρδαλιν ἡνιοχεύειν·
Δίφρα τεοῦ Βρομίοιο Μάρων ἔλλαχεν ἑταίρων
Θηρονόμῳ μάστιγι καὶ εὐλαίγγι χαλινῷ·
Ποῖον ἔχεις τόδε δῶρον ἐπ' εὐθύρσοιο Λυαίου·
Πηκτίδα Πᾶνες ἔχουσι, καὶ εὐκελάδον θρόον αὐλῶν·
Καὶ Σατύροις πόρε κύκλον ἑλισμιδράγοιο χορείης
Εἰς ταμίης Διόνυσος· ὀρεστιάδες δὲ καὶ αὐταὶ
Βασσαρίδες, ῥαχίησιν ἀφεδρήσουσι λεόντων·
Ποῖα τεῆς φιλότητος ἐπάξια δῶρα κομίζεις.
Πορδαλίων ἐλατῆρα μάτην πεφιλημένε Βάκχου·
Πολλάκι Φοιβείοιο καθήμενος ὑψόθι δίφρου,
Ὑψιφανὴς ἤλαυνεν Ἀτύμνιος ἠέρα τέμνων·
Ἔκλυες αὐτὸν Ἄβαριν, ὃν εἰς δρόμον ἠεροφοίτην
Ἱπταμένῳ πόμπευεν ἀλήμονι Φοῖβος ὀϊστῷ·
Αἰετὸν ἡνιόχευεν ἐν αἰθέρι καὶ Γανυμήδης
Ζῆνα νόθον πτερόεντα τεοῦ γενετῆρα Λυαίου·
Ἄμπελον οὔ ποτε Βάκχος ἐκούφισεν ὄρνις ἐρώτων,
Σὸν δέμας ἀδρύπτοισιν ἑοῖς ὀνύχεσσιν ἀείρων·
Τρώϊος οἰνοχόος πέλε φέρτερος, ὃς Διὸς αὐλὴν
Οἶκον ἔχει· σὺ δὲ κοῦρε φέρων πόθον εἴσετι δίφρου,
Εἰς δρόμον ἀστιέλικτον ἀναίνεο πῶλον ἐλαύνειν·
Ὅττι ποδῶν στροφάλιγγι ποδῶν δεδονημένος ὁπλῇ
Ἵππος ἀελλήεις ἀποσείεται ἡνιοχῆα·
Γλαῦκον ἀπεσυρέλιξαν ἐπὶ χθονὶ λυσσάδες ἵπποι·
Καὶ ξυνῆς μεθέπων Ποσιδήϊον αἷμα γενέθλης;
Ἢ ἐρέθιν πετρακάρηνον ἀπόσπορον ἐννοσιγαίου,

Πήγασος

Et audacem intuens puerum mortifera Ate
In montibus venantem (&) vagantem à Baccho
Pueri gratioſi ſimilem æquæuo pede
Ampelum dolis tali demulſit ſermone.
Nouerca Phrygii gratificata Bacchi — Ate Ampelum compellat.
Tuus amicus intrepide puer, fruſtra Bacchus audiris
Quale ſocietatis munus conſecutus es, non tu Lyæi
Diuinum currum fers, non pantherã pro curru moderaris
Bigas tui Bromii Maron ſortitus eſt extendens
Feras regenti flagro, & bene gemmis ornato freno. — Maron auriga Bacchi.
Quale habes hoc munus a bene thyrſum agitante Lyæo?
Fiſtulam Panes habent, & bene ſonantium ſonum tibiarũ
Et Satyris dedit circulum grauiter ſonantis bouinæ pellis — Panes. Satyri.
Tuus diſpenſator Bacchus. Montanæ verò & ipſæ
Baſſarides ſpinis inſident leonum
Qualia tua amicitia condigna munera refers?
Pantherarum agitatori fruſtra amate Baccho.
Sæpius Phœbeo inſidens ſuper curru
In ſublime apparens agitauit currum Atymnius aëra ſecans.
Audiuiſti ipſum Abarin, quem in curſum aëriuagum — Atymnius Abaris.
Volanti miſit erranti Phœbus ſagitta
Aquilam rexit in æthere & Ganymedes
Iouem adulterinum alatum tui genitorem Bacchi.
Ampelum nunquam Bacchus eleuauit auis amorum
Tuum non corpus lacerantibus ſuis vnguibus attollens.
Troianus pincerna fuit melior, qui Iouis aulam
Domum habet. Tu v puer ferens deſiderium adhuc currus
In curſum inſtabilem recuſa equum agitare:
Quod pedum vertigini pedum agitatus vngula
Equus procelloſus excutit agitatorem
Glaucum euertebant in terra furioſi equi — Glaucus.
Et communis ſectans Neptunium ſanguinem generationis,
Ex aëre præcipitem prægnatum Neptuno

Pegaſus

Πήγασος ὠκυπέτης ἀποσείσατο Βελλεροφόντην·
Δεῦρό μοι εἰς ἀγέλην λιγυηχέες ἦχι νομῆες
Καὶ βόες ἱμερόεντες· ἐφεδρήσοντα δὲ ταύρῳ
Ὑψιφανῆ πλείστω σε βοοσσόον ἡνιοχῆα·
Σοὶ γὰρ ἄναξ πολὺ μᾶλλον ἐπαινήσει σε δοκεύων,
Ταυροφυὴς Διόνυσος ἐφήμενον ἴξυϊ ταύρου·
Νόσφι φόβου δρόμος οὗτος, ἐπεὶ καὶ θῆλυς ἐοῦσα,
Παρθένος Εὐρώπη βοέων ἐπιβήσατο νώτων,
Χερσὶ κέρας κρατέουσα καὶ οὐ κρατέουσα χαλινοῦ·
Ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων·
Καί τις ἀπὸ σκοπέλοιο κατέδραμε ταῦρος ἀλήτης
Ἀπροϊδής, καὶ γλῶσσαν ἑῆς ἐπιμάρτυρα δίψης
Χείλεσιν οἰγομένοισι περίσχανεν αὐθερεῶνος·
Καὶ πίεν. ἀμφὶ δὲ χῶρον ἄτερ παρεόντα νομῆα,
Ἵστατο γιγνώσκοντι πανείκελος, οὐδὲ μετώπου
Λοξὸν ἑὸν κεράς εἶχεν· ἀμαιμακέτοιο δὲ ταύρου
Πυκνὸν ἐρευγομένοιο ποτὸν πλυχανδέϊ λαιμῷ
Ἠβητὴν ἐδίωκε κατάρρυτος ἰκμὰς ἐέρσης,
Ἑσπομένων ἄπο μαίης, ὅπη χθονίῳ βόες ὁλκῷ
Ἀμφὶ μιῇ μογέοντες ἀτέρμονι κυκλάδι κισσοῦ,
Ὕδασιν ἀμπελόεσσαν ἐπαρδεύουσιν ὀπώρην·
Καὶ θρασὺς ἵστατο κοῦρος ὑπὲρ βοέοιο μετώπου,
Ἀμφαφόων ἐπίκυρτον ἀταρβέϊ χειρὶ κεραίην·
Καὶ βοὸς ὑλονόμοιο πεπηγμένος ἤθεϊ κέντρῳ,
Ἤθελεν ἄζυγα ταῦρον ἀελλόδρομον ἡνιοχεύειν·
Δρεψάμενος δὲ πέτηλα βαθυσχοίνῳ παρὰ ποίῃ,
Ψευδαλέην χλοεροῖσι λύγοις ἔπλεξεν ἱμάσθλην,
Μίτροις ὀξυτέροισι· πολυστρέπτῳ δὲ κορύμβῳ
Γνάμψας ἀγκύλα κύκλα τύπον ποίησε χαλινοῦ·
Καὶ δροσεροῖς πετάλοισι δέμας διεκόσμεε ταύρου,
Καὶ ῥόδα φοινίσσοντα πέριξ ἐπεδήσατο νώτῳ·
Καὶ κρίνα καὶ νάρκισσον ἐπηώρησε μετώπῳ,
Αὐχένι πορφυρέας ἐπικρεμάσας ἀνεμώνας·

Καὶ δι-

Pegaſus celeripes excuſſit Bellerophontem. Pegaſus. Bellerophon.
Huc mihi in armentum dulciſoni vbi paſtores
Et boues deſiderabiles. Inſidentem vero tauro
In ſublimem faciam te boues agitantem aurigam.
Tuus enim rex multo magis laudabit te intuens
Tauri naturam habens Bacchus inſidentem in dorſo tauri. Ate ſuadet Ampelo vt taurum aſcendat.
Sine metu curſus hic, quandoquidem & fœmina exiſtens
Virgo Europa bouinis inſidebat tergoribus,
Manibus cornu tenens, & non egens freno. Europa ſuper tauro.
Sic dicens perſuaſit, & aëra ſubiit Dea.
Et aliquis ex ſcopulo decurrebat taurus vagus
Improuiſus, & linguam ſuæ teſtem ſitis
Labris apertis protendebat ex ore.
Et bibit. Circa puerum vero tanquam præſentem paſtorem Taurus Ampelo occurrit.
Stabat intelligenti ſimilis. Neq; (in) fronte
Curuum ſuum cornu habebat. Indomabilis vero tauri
Crebro eructanti potum capaci gutture
Iuuenem madefaciebat defluens humor roris
Futurorum tanquam vates, quod terreſtri boues tractu
Circa vnam laborantes interminum circulum hederæ
Aquis viteum irrigant fructum.
Et audax ſedebat puer ſuper bouina fronte Ampelus taurum aſcendit.
Circumtangens incuruum intrepida manu cornu.
Et bouis in ſiluis paſti incitatus dulci ſtimulo
Voluit iniugem taurum montiuagum gubernare.
Decerpens vero folia a profundos iuncos habente herbâ.
Falſum viridibus viminibus complicauit flagellum Ampelus flagrũ ſibi facit.
Vitulus velocioribus. Multum verſatili vero corymbo
Flectens incuruos circulos formam fecit freni:
Et roridis foliis corpus exornauit tauri
Et roſas rubentes circumligauit dorſum
Et lilia & narciſſum impendit ipſi in frontem
Dorſo purpureum ſuſpendens papauer.

V *Et*

Καὶ διδύμην ἑκάτερθε κατεσφήκωσε κεραίην·
Χερσὶ βαθυνομέναις ξανθόχροα πηλὸν ἀφύσσων
Γείτονος ἐκ ποταμοῖο, καὶ αἰόλον ὑψόθι νώτου
Δέρμα περιστορέσας ῥάχιος ἐπεβήσατο ταύρου·
Καὶ βοέαις πλευρῇσι νόθον μάστιγα τιταίνων,
Εὐχαίτην ἀπάλαμνον ἑὸν μάστιζε φονῆα·
Καὶ θρασὺς ἠύτησεν ἐπὶ ταυρώπιδι Μήνῃ·
Εἶξον ἐμοὶ κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
Ἄμφω γὰρ κερόεις γενόμην, καὶ ταῦρον ἐλαύνω·
Τοῖον ἐπαυχήσας ἔπος ἴαχε κυκλάδι Μήνῃ·
Καὶ φθονερὴ σκοπίαζε δι' ἠέρος ὄμμα Σελήνης,
Ἄμπελον ἀνδροφόνῳ πεφορημένον ἄρπαγι ταύρῳ,
Καὶ οἱ πέμπε μύωπα βοοσσόον· αὐτὰρ ὁ πικρῷ
Ἄστατα φοιτητῆρι δέμας κεχαραγμένος οἴστρῳ,
Δύσβατον ἀμφὶ τένοντα κατέτρεχεν ἴκελος ἵππῳ·
Καὶ νέος ἄζυγα ταῦρον ἰδὼν λυσσάδι κέντρῳ,
Ἴχνος ἀερσιλόφοισιν ἐπιρρίπτοντα κολώναις,
Ταρβαλέος περὶ μόθοιο γοήμονι λίσσετο φωνῇ·
Σήμερον ἵστασο ταῦρε, καὶ αὔριον ὠκὺς ὁδεύεις·
Μή με κατακτείνειας ἐρημάδος ὑψόθι πέτρης,
Πότμον ἐμὸν νήπυστον ὅπως μὴ Βάκχος ἀκούσῃ·
Μὴ κοτέῃς ὅτι, ταῦρε, τεὴν χρύσωσα κεραίην·
Μὴ φθονέσῃς ὅτι Βάκχος ἐμὴν φιλότητα φυλάσσει·
Εἰ δὲ κατακτείνεις με, καὶ οὐκ ἀλέγεις Διονύσου,
Οὐδέ τις οἶκτος ἔχει σε γοήμονος ἡνιοχῆος·
Ὀτρυνέος γενόμην, ὅτι καὶ φίλος εἰμὶ Λυαίου·
Εἰς Σατύρους με κόμιζε, καὶ αὐτόθι ταῦρε δαμάσσεις·
Ὄφρ' ἐγὼ τύχω μετὰ πότμον ἐπικλαύτοιο κονίης·
Ναὶ λίσομαι φίλε ταῦρε· παραιφασίην δὲ νοήσω
Πότμον ἐμὸν στενάχοντας ἀδακρύτου Διονύσου·
Εἰ τὴν ἡνιοχῆα κεραοσφόρον ἡνιοχεύεις,
Ἴκελον εἶδος ἔχοντα τεῇ ταυρώπιδι μορφῇ,
Γίνεο φωνήεις, καὶ ἐμὸν μόρον εἰπὲ Λυαίῳ·

Ταῦρε

Et duplex vtrinq; inuoluit cornu.
Manibus profundis ſulaicol. em limum hauriens.
Vcino ex flumine & Variam ſuper dorſum
Pellem inſternens tergum aſcendebat tauri
Et bouinis tergis falſum flagellum intendens
Bene piloſo ornatum tanquā equū ſuum flagellauit occiſorem
Et audax dixit verbum tauriformi Lunæ
Concede mihi cornuta boum agitatrix Luna.
Vtrinq; v. cornutus factus ſum, & taurum agito.
Tale ſuperbiens verbum dixit circulari Lunæ
Et inuidioſa conſpexit per aera oculus Lunæ
Ampelum homicidæ ſublatum rapaci tauro.
Et ipſi miſit œſtrum boues agitans. Verum hic graui
Implacabiliter vago corpus laceratus œſtro.
Inuia per montis iuga occurrit ſimilis equo.
Et puer iniugem taurum videns furioſo ſtimulo
Veſtigiū per conos ſublimes habētis violenter vadentē colles
Meticuloſus pro labore luctuoſa precabatur voce,
Hodie conſiſte taure & cras velox ambules.
Ne me occidas ſolitaria ſuper petra.
Mortem meam infantilem ne Bacchus audiat
Ne iraſcare quod taure, tuum inauraui cornu,
Ne inuideas quod Bacchus meam amicitiam conſeruet
Si vero me occidis, & non curas Bacchum,
Neq; aliqua miſericordia habet te ob luctum auriga
Quod iuuenis ſim, quod & amicus ſim Baccho
Ad Satyros me deporta, & ibi (me) taure doma
Vt conſequar poſt mortem valde defletum cinerem,
Certè obſecro amice taure. Admonitionem verò cognoſcam,
Mortem meam ingemiſcentis inflebilis Bacchi.
Si tuum aurigam cornigerum gubernas
Similem formam habentem tuæ taurinæ formæ
Euade vocalis, & meam mortem dic Baccho,

Ampelus Lunam ſuperbe cōpellat.

Luna Ampelum punit.

OEſtrum tauro immiſſum.

Ampelus meticuloſus.

Ampelus ad taurum

Ταῦρε τίνος δήμηθες ἀνάρσιε καὶ Διὶ νίζων
Ἀχνυμένου Βρομίοιο συνάχνυται ὄμματα Δηώ.
Τοῖον ἔπος ῥοδέεις υἱὸς ἔννεπεν αἴδι γε τῶν
Δύσμορος· ἀίστων δὲ ποδῶν διδυμάονι χηλῇ
Οὔρεος ἄκρα κάρηνα δυσείμβατα λυσσαλέος βοῦς,
Ἠβητὴν προκάρηνον ἑὸν ἀπεσείσατο νώτων·
Ἤριπε δ' αὐτοκύλιστος ἐπ' ἀστραγάλῳ δὲ πεσόντος
Λεπτὸς ὑποτρίζων ἐδιχάζετο δόχμιος αὐχὴν,
Καί μιν ὑπὲρ δαπέδοιο παλινδίνητον ἑλίξας,
Θηγαλέῃ γλωχῖνι κατεπρήνιζε κεραίης·
Καὶ νέκυς ἦν ἀκάρηνος ἀτυμβεύτοιο δὲ νεκροῦ
Λευκὸν ἐρευθιόωντι δέμας φοινίσσετο λύθρῳ·
Καί τις ἰδὼν Σατύρων κεκονιμένον ὑψόθι γαίης,
Ἄμπελον ἱμερόεντα δυσάγγελος ἤγγελε Βάκχῳ·
Καὶ θεὸς εἰσαΐων, ταχὺς ἔδραμεν ἴκελος αὔραις.
Οὐ τόσον Ἡρακλέης ἐδόμον ἴυεν, ὁππότε νύμφαι
Ἁβρὸν Ὕλαν φθονεροῖσι κατακρύψαιντο ῥεέθροις,
Νυμφίον ἰκμαλέῃ πεφυλαγμένον ἀμφὶ παγῇ κόρη·
Ὡς τότε Βάκχος ὄρουσεν ὀδυρόμενος· ἐν δὲ κονίῃ
Κείμενον ἔστενε κοῦρον ἅτε ζώοντα δοκεύων·
Καί μιν ἀνεχλαίνωσε τὸ ἄπνοον ὑψόθεν ὤμων
Νεβρίδα καὶ ψυχροῖσιν ἐπὶ στέρνοισι καθάψας·
Καὶ νέκυος περόνησιν ἐδύσατο ταρσὰ κοθόρνοις·
Καὶ ῥόδα καὶ κρίνα πάσσε μετὰ χροὸς· ἀμφὶ δὲ χαίταις
Οἷα μινυνθαδίοισι δίδουπτες ὀξέι κέντρῳ,
Ἄνθεα καὶ κάρηνε ταχὺ φθιμένης Ἀνεμώνης·
Καὶ παλάμῃ πόρε θύρσον. ἑῷ δέ μιν ἔσκεπε πέπλῳ
Πορφυρέῳ καὶ ἑταῖρον ἀκερσικόμοιο κάρηνου
Πλοχμὸν ἵνα τμήξας πεθήκατο μάρτυρι νεκρῷ
Λοίσθιον· ἀμβροσίην δὲ λαβὼν παρὰ μητέρι Ῥείῃ
Ὠτειλαῖς ἐπέχευεν, ὅθεν νέον εἶδος ἀμείψας
Ἀμβροσίην εὔοδμον ἰὸν μετέθηκεν ὀπώρην·
Καὶ νέκυος χαρίεντος ὑπὲρ δαπέδοιο ταθέντος

Οὐ

Taure tua Cereri ingrate, & Baccho
Dolenti Bromio condolet diues Ceres.
Tale verbum roſeus puer dicebat orco vicinus
Infelix. Exſiliens vero pedum geminâ vngula
Montium ſumma cacumina inuia profunde ſaltans bos,
Puerum pronum ſuo excuſsit dorſo.
Cecidit vero per ſe deuolutus, In colli vero vertebras cadētis
Mollis ſtridens frangebatur incuruata ceruix.
Et ipſum ſuper ſolo iterum volutum voluens
Acuta cuſpide præcipitauit cornu.
Et mortuus erat ſine capite. Inſepulti vero cadaueris
Album rubenti corpus rubebat ſanie.
Et aliquis videns Satyrorum puluere ſordidatū ſuper terrā
Ampelum deſiderabilem, malus nuncius venit Baccho
Et Deus audiens velox cucurrit ſimilis ventis
Non tantum Hercules curſum abſoluit, cum Nymphæ
Mollem Hylam inuidis abſconderunt fluctibus.
Sponſum humidæ cuſtoditum rapaci puellæ,
Queadmodū tūBacch⁹ ruebat in mōtib. currēs in puluere a.
Iacentem ingemuit puerum tanquam viuum intuens.
Et ipſum chlana veſtiebat mortuum ſuper humero,
Ceruinam pellem etiam frigidis membris induens
Et mortui licet exiſtentis induit plantas cothurnis
Et roſas & lilia ſparſit per corpus. Circa capillos vero
Tanquam parui, ſtrepentis acuto ſtimulo
Florem ſuſtulit cito morientis Anemones,
Et manui præbuit thyrſum, ſuo vero ipſum texit peplo
Purpureo, & munus intonſi capitis
Capillum vnum amputans impoſuit teſti ceruo
Vltimum. Ambroſiam vero accipiens a matre Rhea
Vulneribus infudit. Vnde puer formam mutans
Ambroſiam fragrantiam ſuo addidit fructui
Et mortui gratioſi ſuper ſolum extenſi.

Ampelus dorſo tauri excuſſus

Ampeli mors.

Ampeli mors nunciata Baccho.

Hylas Herculis catamitus.

Bacch⁹ ornat & componit cadauer Ampeli.

Ampelus in vitem.

Οὐ χλόος ἀμφεχύθη ῥοδόεν δέμας· ὠκυμόρου δὲ
Καὶ πλοκάμοι χαρίεντες ἐρωτοπήκτοιο καρήνου
Αὔραις φειδομένῃσιν ἐπαιθύσσοντο προσώπου·
Ἡ δέ τις ἱμερόεις κεκονισμένος· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Σειληνοὶ στονάχιζον ἐπωδύροντο δὲ Βάκχαι,
Οὐδὲ ἑ κάλλος ἔλειπε καὶ εἰ θάνεν· ὡς Σάτυρος δὲ
Κεῖτο νέκυς γελόωντι πανείκελος, οἷά περ αἰεὶ
Χείλεσιν ἀφθόγγοισι χέων μελιηδέα φωνήν,
Καὶ νέκυν εἰσορόων κινυρὴν ἀνενείκατο φωνὴν
Νηπειθὴς Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
Μοιράων πέσι τῷ φθονερὸν λίνον ἦ ῥα καὶ αὐτοὶ
Ταῦροι ἴσα ἠϊθέοις ζηλήμονες, ὥσπερ ἀῆται·
Τίς Ζέφυρος μετὰ Φοῖβον ἐπέχραε καὶ Διονύσῳ;
Ὄλβιος ἔπλετο Φοῖβος Ἀτύμνιος ἠϊθέου γὰρ
Ἔμαχεν οὔνομα τοῖο θεράποντος δὲ καὶ αὐτοῦ
Φάρμακον ἡβητῆρος ἐπώνυμον ἄνθος ἀείρει,
Αἴλινον ἐν πετάλοισιν ἐπιγράψας Ὑακίνθῳ·
Ποῖον ἔχω καὶ ἐγὼ στεφάνοις σέφος, ἢ τίνα πάλλων
Ἄνθεα φωνήεντα παρήγορα πένθεος αὐτῆς;
Ἀλλὰ τεοῦ θανάτοιο τιμήορον εἰς φόβον ἕλκων
Ἄξομαι εἰς σέο τύμβον ἀερσιπόδην ταῦρον ἀλήτην·
Οὐ μὲν ἐγὼ βουπλῆγι τεὸν κτείνοιμι φονῆα,
Ὄφρα λάχῃ μόρον ἶσον ἀειρομένοιο μετώπου
Ταύροις σφαζομένοισιν· ἀναρρήξαιμι δὲ πικρὴν
Αὐτὴν γαστέρα πᾶσαν ἐμῆς γλωχῖνι κεραίης·
Ὅττι τανυκραίρῳ σε κατετρήνιξεν ἀκωκῇ.
Ὄλβιος Ἐννοσίγαιος, ἐπεὶ τινα γείτονα πάτρης
Παιδὸς ἐμοῦ Φρύγα κοῦρον ἐφίλατο· τὸν δὲ κομίζων
Χρυσείων εἰς Διὸς οἶκον ἀνήγαγεν ἀστὸν Ὀλύμπου·
Καί οἱ ὅτε σπεύδεσκεν ἐς ἱπποσύνην Ἀφροδίτης·
Ὤπασεν ἄβροχον ἅρμα γαμοστόλον Ἱπποδαμείης·
Μοῦνος ἐγὼ νέον ἦγον ἀέθλιον· ἱμερόεις γὰρ
Ἄμπελος οὐ γάμον εἶδε βιοσσόον, οὐδ' ἐπὶ παστῷ

Νυμφι-

Non humi circumfuſum eſt roſeũ corpus. Cito mortui verò
Et capilli gratioſi amori pari capitis
Auris mitibus agitabantur capitis.
Erat verò quiſpiã deſiderabilis puluere fœdatus. Circa verò
Sileni gemebant: Dolebant. v. Bacchi (mortuum
Nec ipſum pulcritudo reliquit, quamuis mortuus eſſet. Vt
Iacebat mortuus ridenti perſimilis, tanquã ſẽper (Satyrus. v.
Labiis mutis fundens mellitam vocem
Et mortuum intuens querulam emiſit vocem
Iucundus Bacchus habens tetriçam faciem.
Parcarum decidat inuidum filium. Nunquid & ipſi Bacchi de Ampeli morte, querela.
Tauri in pueris ſunt æmuli, vt venti.
Quis Zephyrus poſt Phœbum, irruit & in Bacchũ?
Felix erat Phœbus Atymnius Iuuenis enim Atymnius.
Sortitus eſt nomen hoc. Therapnei verò & ipſius
Medicamentum iuuenis cognomen florem tollit.
Lamentabilem in foliis inſcribens Hyacintho.
Qualem habeo & ego ſertis ſertum, aut quas vibrans
Roſas vocales conſolatorias pueri doloris?
Sed tua mortis vltorem in metum trahens
Ducam ad tuum tumulum, ô intempeſtiue, taurũ errantẽ Bacchus pœnã minatur Tauro.
Non quidem ego boum ſtimulo tuum occidam occiſorem,
Vt conſequatur mortem æqualem contuſæ frontis
Cum Tauris mactatis. Confringam vero ſæuum
Tauri ventrem omnem acumine mei cornu.
Quod longum caput habente te præcipitauit acumine
Felix Neptunus, poſtquam quondam vicinum petræ
Pueri mei Phrygium puellum amauit. Hunc vero ferens
Auream in Iouis domum duxit ciuem cæli.
Et ipſi cum contendebat ad equitatum Veneris.
Præbuit immadidum currũ nuptias inſtruentẽ Hippodamiæ Hippodamia.
Solus ego puerum habui intempeſtiuũ. Deſiderabilis enim
Ampelus non nuptias vidit ſalutiferas. Nec in thalamo

Νυμφιδίην νέος οὗτος ἐμὴν ἔζευξεν ἀπειλήν·
Ἀλλὰ θανὼν, λίπε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ·
Οὔπω μοι φίλε κοῦρε τεὸν στόμα κάλλιπε Πειθώ.
Ἀλλὰ σέθεν φθιμένοιο καὶ ἄπνοα χείλεα ναίει·
Καὶ νέκυός περ ἐόντος ἔτι στίλβουσι παρειαὶ,
Ὀφθαλμοὶ γελόωσι καὶ εἰσέτι διχθαδίης γὰρ
Εἰσέτι σῆς παλάμης χιονώδεές εἰσιν ἀγοστοί·
Σοὺς δὲ ἐρατοὺς πλοκάμους λιγυροὶ δονέουσιν ἀῆται·
Οὐ ῥέθεα σῶν μελέων, θανατηφόρος ἔσβεσεν αὔρη·
Ἀλλ' ἔτι σοι τάδε πάντα φυλάσσεται· ὤμοι ἐρώτων·
Τί χρέος ἦν ἵνα ταῦρον ἀμείλιχον ἡνιοχεύεις;
Εἴ σε διεπτοίησεν ἀελλοπόδων πόθος ἵππων.
Τίπτε μοι οὐκ ἀγόρευες ὅπως ἀπὸ γείτονος Ἴδης
Ἐνθάδε δίφρον ἄγοιμι, καὶ ἀρχαίης ἀπὸ φάτνης
Τρώϊον εἰς σὲ κόμιζον ἐπουρανίων γένος ἵππων,
Πατρίδα συλήσας Γανυμήδεος, ἣν τρέφεν Ἴδη
Σοὶ δέμας ἶσον ἔχοντα, τὸν ἀνδροφίνων ἀπὸ ταύρων
Φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐκούφισεν ὑψιπέτης Ζεύς·
Εἰ ἔτι τὸν μενέαινες ἐν οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν·
Τίπτε μοι οὐ κατέλεξας, ἔτι χρέος ἔπλετο δίφρου;
Καί κεν ἐμῆς ἔλαυνες ἀπήμονα κύκλον ἀπήνης·
Καί κεν ἐμῆς ἄψαυστα δεδεγμένος ἡνία Ῥείης,
Μειλιχίων ἀδόνητος ἐπεμάστιες ἅρμα δρακόντων·
Οὐκ ἔτι σὺν Σατύροισιν ἐπινίκιον ὕμνον ἀείδεις·
Οὐκ ἔτι Βασσαρίδεσσι φιλοκροτάλοισι κελεύεις·
Οὐκ ἔτι θηρεύοντι συναγρώσσεις Διονύσῳ·
Ὤμοι ὅτι οὐκ Ἀΐδης πλουτήϊος, οὐδ' ἐπὶ νεκρῷ
Δείκνυται ἀγλαὰ δῶρα βαθυπλούτοιο μετάλλου·
Ἄμπελον ὄφρα θανόντα πάλιν ζώοντα πελάσσω·
Ὤμοι ὅτι οὐκ Ἀΐδης ποτὲ πείθεται· ἦν δ' ἐθελήσῃ
Ὄλβον ὅλον στίλβοντα χαρίζομαι Ἠριδανοῖο,
Δένδρεα συλήσας ποταμήϊα μαρμαρέην γὰρ
Ἄξομαι ἀστράπτουσαν ἐρυθραίην λίθον Ἰνδῶν·

Ἀφνειῆς

Sponſalem iuuenis hic meum iunxit currum
Sed mortuus reliquit fletum hilari Baccho.
Nondum mihi amice puer tuum os reliquit Suada
Sed tua mortui etiam inanimata labra habitant.
Et licet mortui exiſtentis adhuc refulgent genæ
Oculi rident adhuc etiam. Duplicis vero
Adhuc tuæ manus niueæ ſunt volæ. Pulchritudo Ampeli laudatur etiam mortui.
Tuos vero amabiles capillos ſonori agitant venti
Non roſam (in) tuis membris mortifera extinxit aura.
Sed adhuc illa omnia tibi ſalua. Hei mihi amores
Quod opus erat vt taurum immitem gubernares?
Si te perturbauit procellipedum deſiderium equorum
Cur mihi non dixiſti, vt ex vicina Ida.
Huc currum aduéherem, & antiquis à præſepibus
Troium ad te referens cæleſte genus equorum.
Patriam ſpolians Ganymedis, quem nutriuit Ida Ganymedes.
Tibi corpus æquale habentem. Quem homicidis à tauris
Parcentibus vnguibus eleuauit altiuolans Iupiter.
Si ſemper deſideraſti in montibus feras conficere.
Quid mihi non dixiſti, quod bigarum vſus eſſet?
Et mei agitaſſes ſecuram orbitam currus.
Et meæ intacta accipiens frena Rheæ
Blandorum intrepidus flagellaſſes currum draconum.
Non amplius cum Satyris prope vina hymnum canis,
Non amplius (cum) Baſſaridibus ſtrepitũ amantibus incitas
Non amplius cum venante vna venaris Dionyſio.
Hei mihi quod infernus non eſt mitis, neq; ob mortuum Infernus immitis
Accipit ſplendida munera profundas diuitias habens metalli munera reſpuit.
Ampelum vt mortuum rurſus viuentem efficiam.
Hei mihi, quod infernus non obtemperat. Si vero vellet
Diuitias omnes fulgentes præberem Eridani
Arbores ſpolians fluuiales. Marmoreum vero
Colam fulgentem rubentem lapidem Indorum,

Et

Ἀφνειῆς τ᾽ Ἀλύβης ὅλον ἄργυρον· ἀντὶ δὲ νεκροῦ
Παιδὸς ἐμοῦ χρυσέην ὅλον Πακτωλὸν ὀπάσσω·
Ὣς εἰπὼν στονάχιζε νέκυν νέον· ἐν κονίῃ δὲ
Κείμενον εἰσορόων, πάλιν ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Ζεῦ πάτερ εἰ φιλέεις με, καὶ εἰ πόνον οἶδας ἐρώτων·
Ἄμπελον αὐδήεντα τίθει πάλιν εἰς μίαν ὥρην
Ὑστατίην καὶ μοῦνον ὅπως ἕνα μῦθον ἐνίψῃ·
Τίπτε στενάχεις Διόνυσε τί δ᾽ οὐ στοναχῇσιν ἐγείρεις;
Οὔατά μοι παρέασι, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούω·
Ὄμματά μοι παρέασι καὶ οὐ στενάχοντα δοκεύω·
Νηπενθὴς Διόνυσος ἐμοὶ μὴ δάκρυα λείβῃς·
Ἀλλὰ τεὸν λίπε πένθος, ἐπεὶ φονίῃ παρὰ πηγῇ
Νηϊάδες στενάχουσι καὶ οὐ Ναΐδος ἀκούεις·
Ἡλιάδων Φαέθων κινυρὴν οὐκ οἶδεν ἀυτήν·
Ὤ μοι ὅτ᾽ οὐ μ᾽ ἐφύτευσε πατὴρ βροτὸς, ὄφρα κεν εἴην
Σύννομος ἠϊθέῳ καὶ ἐν Ἀΐδι· μηδ᾽ ἐνὶ λήθῃ
Ἄμπελον ἱμερόεντα δεδουπότα μοῦνον ἐάσσω·
Εἰς πόθον ἠϊθέοιο μακάρτερός ἐστιν Ἀπόλλων,
Οὔνομα παιδὸς ἔχων πεφιλημένον· αἴθε καὶ αὐτὸς
Εἴην Ἀμπελόεις, Ὑακίνθιος ὥσπερ Ἀπόλλων·
Ὑπνώεις πόθι μέχρι καὶ οὐκ ἔτι κοῦρε χορεύεις·
Εἰς σκοπιὰς πόθι τοῖο τί σήμερον οὐκ ἐπιβαίνεις,
Κάλπιν ἔχων εὔδενδρον, ὀρεσσαύλῳ δ᾽ ἐνὶ λόχμῃ
Ἡ θεὸς ὀρχηθμοῖο τεὴ πάλιν ἤλυθεν ὥρη·
Εἰ κοτέεις φίλε κοῦρε ποθοβλήτῳ Διονύσῳ·
Φθέγξεο Σειληνοῖσιν ὅπερ σέο μῦθον ἀκούσω·
Εἴ σε λέων ἐδάμασσεν, ἐγὼ ξύμπαντας ὀλέσσω·
Χαίτας ἴσως Τμώλοιο φέρει λέπας, οὐδὲ λεόντων
Γείτονος ἡμετέρης ποτὶ φείσομαι, ἀλλὰ δαμάσσω·
Εἰ βλοσυροῖς ἔφυγες τι τεοῖς γενύεσσι φονῆες·
Πόρδαλις εἰ σπάραξε τεὸν δέμας αἴθοπος ἐρώτων·
Οὐκ ἔτι παρδαλίων δέμας αἰόλον ἡνιοχεύσω·
Ἀλλὰ θῆρες ἔασιν ὅλης δ᾽ ὀπισθεχθεῖς ἄχρης

Ἄρτεμις

Et diuitis Alybæ totum aurum. Pro mortuo vero
Puero meo aureum totum Pactolum præbebo.
Sic dicens luxit mortuum iuuenem. In puluere vero
Iacentem intuens, rurſus inſonuit lugubri voce.
Iupiter pater ſi amas me, & ſi ærumnas noſti amorum,
Ampelum loquentem fac rurſus in vnam horam.
Vltimum & ſolum vt vnum ſermonem dicat. Bacchus poſtulat Ampelum [illegible]
Quid luges Bacche quem non luctu excitas?
Aures mihi adſunt, & non clamantem audio
Oculi mihi adſunt, & non lugentem video. Ampelus Bacchum conſolatur quaſi.
Sine dolore exiſtens Bacche mihi ne lacrumas libes
Sed tuum mitte dolorem, poſtquam lethalem ad fontem
Naiades lugent, & non Narciſſus audit.
Heliadum Phaethon querulum non nouit luctum, Narciſſus.
Hei mihi quod non me plantauit pater mortalis, vt eſſem Phaethon.
Comes iuueni vel in inferno. Nec vero in Lethe
Ampelum deſiderabilem ſtrepentem ſolum relinquerem.
In amore pueri beatior eſt Apollo
Nomen pueri habens amatum. Vtinam & ipſe
Eſſem viteus, Hyacinthus, vt Apollo.
Dormis hucuſq; & non amplius puer tripudias.
Ad profluenta fluminum quid hodie non amplius accedis,
Situlam habens ex bona arbore. Montano vero in luco
Conſuetæ ſaltationis tuæ rurſus venit hora.
Si iraſceris amice puer a b amore percuſſo Baccho,
Dic Silenis vt tuum ſermonem audiam.
Si te Leo domuit, ego omnes perdam, Leoni minatur Bacchus.
Omnes quotquot Tmoli nutrit promontorium. Nec leonibus
Rhea noſtra aliquando parcam, ſed domabo.
Si truculentis maxillis tui fuerunt occiſores.
Panthera ſi deiecit tuum corpus florem amorum.
Non amplius Pantherarum corpus varium inequitabo Pantheræ
Aliæ feræ ſunt. Solius vero iucunda Venationis

Diana

Ἄρτεμις ἐξ ἐλάφων κεραελκέα δίφρον ἐλαύνει·
Νεβρίδα πέπλον ἔχων ἐποχήσομαι ἄρμασι νεβρῶν·
Εἴ σε σύες κατέπεφνον ἀναιδέες εἰν ἑνὶ μάρψας,
Πάντας ἐγὼ κτείνοιμι, καὶ οὐχ ἕνα μοῦνον ἐάσω
Κάπριον ἐν ζωοῖσι λελειμμένον ἰοχεαίρῃ·
Εἰ δέ σε ταῦρος ἔπεφνεν ἀτάσθαλος ὀξέι θύρσῳ
Ταύρειον προθέλυμνον ἀϊστώσαιμι γενέθλην.
Ὣς ὁ μὲν ἐστενάχιζεν· ἔρως δέ οἱ ἔγγυθεν ἔστη,
Σειληνοῦ λασίοιο φέρων κεραελκέα μορφήν,
Θύρσον ἔχων καὶ πέπλον· ἐπὶ χροῒ δέρμα καθάψας·
Γηρακόμῳ νάρθηκι δέμας στηρίζετο Βάκχῳ·
Καὶ Βρομίῳ γοόωντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ἄλλω νεύτον ἔρωτι τεῶν ἀκεστῆρες ἐρώτων,
Εἰς νέον ἡβητῆρα μετάτροπον ἦτορ ἀμείψας,
Ἀποσαι[illegible] ἔθηκεν ἐν παλαιοτέροιο γὰρ αἰεί
Φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος ἔρως νέος· ἐς γὰρ ὀλέσσαι
Ὁ χρόνος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εἰ μάθε πάντα καλύπτειν·
Εἰ δὲ τεὴν ἐθέλεις ὀδύνην φατὸν ἄλκαρ ἀνίης·
Φέρτερον ἀμφίεπε παῖδα· πόθος πόθον οἶδε μαραίνειν.
Καὶ Ζέφυρον κλονέεσκε Λάκων νέος· ἀλλὰ θανόντος
Ἡβητὴν Κυπάρισσον ἰδὼν ἐρατεινὸς ἀήτης,
Εὗρεν Ἀμυκλαίοιο παραίφασιν Ὑακίνθου·
Ἣν ἐθέλῃς ἐρέεινε φυτηκόμον· ἐν δαπέδῳ γάρ
Κείμενον ἀθηνπας κεκονιμένον αἷο. ἀροτρεύς,
Φέρματι ἰλλυμένοιο νεώτερον ἄλλο φυτεύει·
Κλῦθι παλαιγενέων μερόπων ἵνα μῦθον ἐνίψω·
Ἀβρὸς ἔην ποτὲ κοῦρος ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Μαιάνδρου παρὰ χεῦμα πολυχλιδέος πλαγίοιο,
Εἶδεϊ λευκαλέῳ ταναός, πόδας ὀξύς, ἐθείρας
Ἰθυτενής, αἴσυλος· ἐπ' ἀμφοτέραις δὲ παρειαῖς
Αὐτοφυὴς χάρις ἦεν ἐπισκαίρουσα προσώπῳ,
Ὄμμασιν αἰδομένοισιν· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἰεί
Κάλλος ὀϊστεύοντι ἑκηβόλος ἔρρεεν αἴγλη·

Καὶ

Diana ex ceruis cornibus tractum currum agit.
Ceruinum peplum habens vehat curru ceruorum.
Si te ſues occiderunt impudentes in vnum rapiens
Omnes ego occidam, & non vnam ſolam relinquam
Aprum adhuc viuum relictum telis gaudenti Dianæ. Apri.
Si vero te taurus occidit improbus acuto thyrſo
Taurorum radicitus trucidabo generationem. Bacchus minatur tauris.
Sic quidem hæc lugebat. Amor vero ipſi proxime aſtitit
Sileni barbam ferens corniferam formam, Cupido cõſolatur Bacchum.
Thyrſum habens, & variam in corpore pellem indutus
Senem curuante ferula corpus confirmabat baculo.
Et Baccho gementi conſolatoriam emiſit vocem
Alterius ſolue amori tuorum ſcintillas amorum.
Ad nouum iuuenem mutabilem furorem conuertens,
Obliuio mortui. Antiqui enim ſemper
Medicamentum eſt amoris amor nouus. Non enim perdere Succedẽte nouo tollitur omnis amor.
Tempus nouit amorem, licet didicerit omnia abſcondere.
Si autem volueris mitigatorium remedium doloris
Alium amorem ſectare puerum. Amor amorem nouit areſacere.
Et Zephyrum commouit Lacon puer. Sed mortui
Iuuenem Cypariſſum videns amabilis ventus
Inuenit Amyclei præceptum Hyacinthi:
Si voles interroga plantatorem. In ſolo enim
Iacentem videns ſordidatum florem arator
Remedium mortui recentiorem alium plantauit.
Audi olim natorum hominum vt fabulam eloquar,
Mollis erat quondam puer ſuperior coæua pubertate Cupido Baccho fabulam cepetit.
Mæandri ad fluxum multum diuiſi fluminis.
Specie tenuis longus, pedes acer, capillos
Recte extendens imberbis. In vtroque vero malis
Ex ſe nata Gratia erat tripudians in fronte.
Oculis verecundis. Ex oculis vero ei ſemper
Pulchritudo iaculantis late ſparſa profluebat ſplendore.

Et

Καὶ δέμας εἶχε γάλακτι παλιεἴκελον· ἀμφὶ δὲ λευκῷ
Ἀκριφανὲς πόρφυρε ῥόδον διδυμόχροϊ ταρσῷ·
Τὸν Κάλαμον καλέεσκε πατὴρ φίλος, ὃς διὰ γαίης
Νειόθι κυμαίνων σκολιὸν ῥόον εἰς φάος ἕλκων
Ἑρπύζων ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα λοξὸς ὁδίτης,
Ὀξὺς ἀναθρώσκων ὑποείκεται αὐχένα γαίῃ,
Ἐνδόμυχος Μαίανδρος ἄγων ὑπόκολπιον ὕδωρ·
Τοῖος ἔην ἐρόεις Κάλαμος ταχύς· υἱέος δὲ
Ἱμερτῷ ῥοδόπηχυς ὁμήλικι τέρπετο Καρπῷ·
Ὃς τόσον ἔλλαχε κάλλος, ὃ μὴ βροτὸς ἔλλαχεν ἀνήρ·
Εἰ γὰρ ἔην νέος οὗτος ἐπὶ προτέρων ποτὲ φωτῶν,
Καί κεν ἐυσμήριγγος ἐγίνετο νυμφίος Ἠοῦς,
Φέρτερον εἶδος ἔχων ῥοδέῃ χερὶ μοῦνος ἐλίγξαι
Ἀγλαΐην Κεφάλοιο καὶ Ὠρίωνος ὀπωπήν·
Οὐδέ κεν εὐκάρπῳ παλάμῃ πηχύνατο Δηὼ,
Νυμφίον Ἰασίωνα καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
Ἀλλὰ νέος τάχα κεῖνος ἀρείονος εἵνεκα μορφῆς,
Εἷς πόσις ἀμφοτέρων νυμφεύσατο λέκτρα θεάων,
Δηοῦς ξανθοκόμου μεθέπων πολυλήιον εὐνὴν,
Καὶ ξυνὴν ὁμόλεκτρον ἔχων ζηλήμονα Μήνην·
Τοῖος ἔην ἐρόεις Καλάμῳ φίλος ἄνθος ἐρώτων
Κάλλος ἔχων· ἄμφω δὲ συνήλικες ὑψόθεν ὄχθης
Γείτονος, ἑψιόωντο πολυγνάμπτου ποταμοῖο·
Τοῖσι μὲν ἔσκε δίαυλος ἕλιξ δρόμος· ἀμφοτέροις δὲ
Ἦεν ἔρις, Κάλαμος μὲν ἐπέτρεχεν ἴκελος αὔραις·
Καὶ πελένης βαλβῖδα φέρων, καὶ νύσσαν ἐλαίνην,
Ἠϊόνας ποταμοῖο διέδραμεν ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου·
Καὶ Κάλαμος ταχύγουνος ἑκούσιος ἥελπε γαίῃ·
Καὶ Καρπῷ χαρίζετο θελήμονα πάλλιτι νίκην·
Παιδὶ δὲ λυομένῳ συνελύετο κῦρος ἀθύρων·
Καὶ πάλιν ἴκελον ἄλλον ἐν ὕδασιν εἶχον ἀγῶνα·
Καὶ βραδὺς ἐν προχοῇσιν ἐνήχετο Καρπὸν ἐάσας,
Πρόσθε μολεῖν, ἵνα χερσὶν ὀπίστερος οἴδματα τέμνων

Καρπῷ

Et corpus habuit lacti prorſus ſimile. Propè verò candidum
In ſummitate lucens purpurabat flos, bicolorem plantam. Fabula de Cadmo.
Calamum appellabat pater carus, qui per terram
Ab imo æſtuans obliquum fluxum in lucem trahens
Serpens verò occultus in terra obliquus vi utor,
Vehementer reſiliens ſuperauit ceruicem terræ
Intus latens Mæander agens occultam aquam
Talis erat amabilis Calamus celer. Iuuenis verò
Deſiderabili roſeas vlnas habens coæuo delectabatur Carpo Carpus amator Calami.
Qui tantā ſortit⁹ eſſet pulcritudinē, q̄ nō mortalis ſortitus eſſet
Si n. fuiſſet Iuuenis hic apud priores aliquādo homines (vir.
Vel bene capillatæ factus fuiſſet ſponſus Auroræ,
Meliorem pulcritudine habens. Roſeo colore ſolus arguens
Splendorem Cephali & Orionis faciem.
Neq̄, ſane fertili manu complexa fuiſſet Ceres Calamus à forma laudatur.
Sponſum Iaſionem & Endymionem Luna.
Sed iuuenis ferè hic meliorem propter formam Calamus Cephalo & Orioni prælatus.
Vnus maritus vtriuſq; nuptum accepiſſet lectos Deæ.
Cereris flauicomæ ſequens multas ſegetes habentē thalamū Ceres Iaſionem amauit, Luna Endymionem.
Et communem coniugem habens æmulatricem Lunam.
Talis erat amabilis Calamo amicus florem amorum
Pulcritudinem habens Ambo verò coæui ſuper ripa
Vicina ludebant multiflexi fluminis
Quibus quidem erat ſtadium volubilis curſus. Vtriſq; vero Calamus curſu cum amatore contendit.
Erat contentio. Calamus quidem currebat ſimilis ventis,
Et vlmum loco carceris habens, & metam oliuam.
Litora fluminis percurrebant ad ſummum a ſummo.
Et Calamus genibus celer ſponte cecidit in terra
Et Carpo gratioſo voluntariam reliquit victoriam.
Cum puero vero lauante vna lauabat puer ludens.
Et rurſum ſimile aliud in aquis habebant certamen. Carpus cū Calamo natando contendit.
Et tardius in fluento natabat Carpum relinquens.
Prius vadere, vt manibus poſterior fluctus ſecans

Carpi

Καρπὸν ἐνυχομένοιο, παρὰ σφυρὰ δεύτερος ἔλθῃ·
Ἢ θεὸς ἐσσεύοντος ἐλεύθερα νῶτα δοκεύων·
Καὶ διερῆς βαλβῖδος ἴσω δρόμος ἔσσεται ἄμφω,
Τίς τινα νικήσειεν ὅπως παλινόστιμος ἔλθῃ,
Ὄχθης ἀμφοτέρης διδυμάονα νῶτον ἀμείβων·
Γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐρεσσομένων παλαμάων·
Καὶ προχοῇ οὐδὲν εἶχεν· ἀεὶ δέ οἱ ἐγγὺς ἱκάνων
Κοῦρος ἐπειγομένης παλάμης πεφιδημένος ὁρμῆς,
Νηχομένου σκοπίαζε ῥοδόχροα δάκτυλα χειρῶν·
Καὶ Κάλαμος προκέλευθος ἑὴν ἀντείρασεν ὁρμήν·
Ἢ ἴθεω μὴ ὑπόειξε, καὶ ἔδραμε χεῖρας ἐρίζων
Κοῦρος ἀελλήεις ὑπὲρ οἴδματος αὐχένα τείνων.
Καί νύ κεν ἐκ ῥοθίων ἐπεβήσατο Καρπὸς ἀρούρης·
Καὶ μετὰ χερσαίην ποταμηΐδα δύσατο νίκην·
Ἀλλά μιν αἰπυκέλευθος ἀνεσφήλιξεν ἀήτης·
Καὶ γλυκερὸν ἔκτανε κοῦρον ἀμείλιχος· ἦ θέμις γὰρ
Οἰγομένῳ νι[illegible] ὕδωρ ἐπεσύρετο λαιμῷ·
Καὶ Κάλαμος φθονεροῖο φυγὼν ἀνέμοιο θυέλλας,
Ἔκποθεν ἡβητῆρος ἐδείσατο γείτονας ἀκτάς,
Καὶ φίλον οὐ παρεόντα, καὶ οὐκ αἰόντα νοήσας
Ἱμερόεν στενάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
Νηϊάδες φθέγξασθε· τίς ἥρπασε Καρπὸν ἀήτης;
Ναὶ λίτομαι πυμάτην δότε μοι χάριν, ἔλθετε πηγὴν
Εἰς ἑτέρην, καὶ παῖδες ἐμοῦ θανατηφόρον ὕδωρ
Φεύγετε· μὴ καὶ πίητε ῥόον Καρποῖο φονῆα·
Οὐ μὲν ἐμὸς ζηλώτης νέον ἔκτανεν, ἀλλὰ μεγαίρων,
Καὶ Καλάμῳ μετὰ Φοῖβον ἀπώλεσε Καρπὸν ἀήτης·
Καὶ τάχα μιν ποθέων ζηλήμονι τύψεν ἀέλλῃ,
Ἢ ἴθεω μετὰ δίσκον ἄγον αἰτίποσιν αὔρην·
Οὔπω ἐμοῖς προχοῇσι λελυμένος αἴθορεν ἀστήρ·
Οὔπω ἐμοῖς σελάγιζεν ἑωσφόρος, ἀλλὰ ῥεέθροις
Καρποῦ δυομένοιο, τί μοι φάος εἰσέτι λεύσσειν;
Νηϊάδες φθέγξασθε, τίς ἔσβεσε φέγγος ἐρώτων;

Καὶ

Carpi natantis ad plantas proximus veniret.
Iuuenis præcurrentis libera dorſa intuens
Et humidi carceris erat curſus. Contendebant ambo
Quis quem ſuperaret vt retrogradus veniret
Ripæ vtriusq; duplicem metam permutans,
Terram in eregione ſitam remigantibus manibus,
Et fluentum viã habebat. ſemper vero ipſi proximus veniẽs
Puer incitatæ manus parcens impetui
Natantium intuebatur roſicolores digitos manuum.
Et calamus præcurſor ſuum retraxit impetum,
Iuueni vero conceſſit, & cucurrit manus remigans,
Puer procelloſus ſuper fluctu ceruicem extendens.
Et ſane ex fluctibus ingreſſus eſt Carpus in terram
Et poſt terreſtrem fluuialem ſubiit victoriam.
Sed ipſum contrarius euertit ventus.
Et dulcem occidit puerum immitis. Pueri enim Carpus moritur.
Aperto immenſa aqua traxit gutture.
Et Calamus inuidi fugiens venti procellas
Extra adoleſcentem formidabat vicina littora
Et amicum non præſentem & non audientem cognoſcens
Deſiderabile plorans lugubri frendebat voce.
Naiadis dicite, quis rapuit Carpum ventus? Calamus ob ſubmerſum Carpũ dolens.
Obſecro, vltimam date mihi gratiam. Venite fontem
Ad alium, & patris mei mortiferam aquam Calamus deuouet aquam.
Fugite, neq; bibite fluctum Carpi occiſorem.
Non quidem meus pater iuuenem interemit, ſed inuidens,
Et Calamo poſt Phœbum perdidit Carpum ventus
Et forte ipſum amans æmulante pupugit vento:
Iuueni poſt diſcum adducens contra ſlantem auram
Nondum meus (ex) profluento lotus exſiliit aſter
Nondum meus illuxit Lucifer. Sed fluctibus
Carpo ſubmerſo, quorſum mihi lucem amplius videre?
Naiades dicite quis exſtinxit lucem amorum?

Καὶ καλάμῳ δυσέρωτι κασιγνήτῳ παρεοῦσι
Βαιὸν ἕνα θνήσκοντι δαΐξατε βόστρυχον ἐθείρης·
Καὶ πλοκάμους ξύμπαντας ὀλωλότι κείρατε Καρπῷ·
Ανθύνεις ἐπὶ Καρπέ, τί σοι πόθον εὔαδεν ὕδωρ;
Κρείσσονά μου φίλον εὗρες ἐν ὕδασι, πῶς παραμείμνων
Δειλαίου Καλάμοιο πόθους ἔρριψας ἀπίστως,
Εἰ μία Νηϊάδων σε δυσίμερος ἥρπασε νύμφη·
Ἔννεπε καὶ πάσῃσι μαχήσομαι· εἰ δέ σε τέρπει
Γνωτῆς ἡμετέρης γαμίων ὑμέναιος ἐρώτων,
Εἰπέ, καὶ ἐν προχοῇσιν ἐγὼ σέο πάσσον ἀΐξω·
Καρπὲ παραπλάζεις μεμελασμένος ὕδατος ὄχθῃς·
Κάμνον ἐγὼ καλέων σε, καὶ οὐ βοόωντος ἀκούεις·
Εἰ νότος, εἰ βορέης, Εὖρος ἐπέπλεεν, ποῦ ἀλάθω
Νηλειὴς ἀχόρευτος ἄπαθλος ἐχθρὸς ἐρώτων·
Εἰ Βορέης ἐδάμασσεν ἐς ὠρείθυιαν ἱκάνω·
Εἰ δέ σε χεῦμα κάλυψε, καὶ οὐκ ᾐδέσατο μορφήν,
Καί σε πατρὸς ἐμοῦ, εἷλεν ἀφειδεῖ κύματος ὁλκῷ,
Ὕδασιν ἐνδρυφθέντα ἐμὲ καὶ πίδακα δεχέσθω·
Καὶ Κάλαμον κρύψειεν ὀλωλότος ἐγγύθι καρποῦ,
Ἀλλὰ πεσὼν προχοῇσιν ὅπη θάνε καρπὸς ἀλήτης,
Σὺν σοὶ ἀποθνήσκων ἐρῶ πιὼν Ἀχερούσιον ὕδωρ·
Εἴποι ἀναβλύζων ῥέεθρα λάλον ῥόον ἀμφὶ συνεκρῷ
Κυανέην πλοκαμῖδα καὶ τῆς τάμνε σιδήρῳ·
Ἣν τρέφον, ἣν κόσμει καὶ ἔριν πενθάδα χαίτην
Μαιάνδρῳ γενετῆρι, καὶ ἔσαπην φάος φωνήν·
Δέξομαι πλοκάμους καὶ ἐμὸν δέμας· οὐ δύναμαι γὰρ
Εἰ μίαν ἠελίοισιν ἰδεῖν φάος ἐκτὸς Καρποῦ·
Καρπῷ καὶ Καλάμῳ βιοτὴ μία, καὶ λάχον ἄμφω,
Ἴκελον οἶστρον ἔρωτος ἐπὶ χθονός· ὕδασι δὲ
Εἰς μόρον ἀμφοτέροισι καὶ ἐν προχοῇσι γενέσθω·
Τεύξατε Νηϊάδες ποταμηΐδος ὑψόθεν ὄχθης
Ἀκροτέροισι ἄμφω τοῖς κενήριον· ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
Γράμμασι πενθαλέοισιν ἔπος κεχαραγμένον ἔστω·

Καρποῦ

Et Calamo infelici amatori fratri præſenti
Paruum vnum morienti diuidite racemum capilli.
Et capillos omnes perdito detondete Carpo — I lectu capilli tõdebantur.
Moraris adhuc puer? quid tibi tantum placuit aqua?
Meliorem me amicũ inueniſti in aquâ apud quē manens
Miſeri Calami amores proiecisti ventis.
Si vna Naiadum te infelix rapuit Nympha,
Dic & omnibus annunciabo. Si verò te oblectat
Sororis noſtræ nuptialium Hymenæus amorum,
Dic & in flumine ego tuum nuptialem thorum adornabo.
Carpe præternatas me oblitus aquæ litoris
Laboraui ego vocans te & non clamantem audis.
Si Notus, ſi audax Eurus natando inuaſit, hic erret
Crudelis nullis choreis gaudens improbus hoſtis amorum.
Si Boreas (te) domuit ad Orithyan venio
Si verò te fluctus obruit, & non reuertitus eſt formam,
Et te pater meus traxit non parcenti fluminis tractu.
Aquis homicidis ſuum etiam filium accipiat,
Et Calamum abſcondat mortuum prope Carpum.
Sed decidens præceps vbi mortuus eſt Carpus errans, — Calamus cum Carpo mori cupit.
Extinguam calidum amorem bibens Acheruſiam aquam.
Dixit manans ex palpebris fluxum Prope verò mortuum
Cyaneum capillum mœſto amputauit ferro.
Quem nutriuit quē ornauit. & præbuit luctuoſum capillũ
Mæandro genitori, & vltimam dixit vocem:
Accipe poſt capillos & meum corpus: non poſſum enim
In vnum diem videre lucem ſine Carpo.
Carpo & Calamo vna vita, & ſortiti ſunt ambo
Aequalem furorem amoris in terrâ aquoſa verò
Vna mors vtriſq; in fluminibus contingit.
Conſtruite Naiades fluuiale ſuper litus
Indiſcretum vtriq; Cenotaphium Circa tumulum verò — Carpi & Calami cõmune Epitaphium.
Literis luctuoſis carmen exaratum eſto.

Καρπὸς καὶ Καλάμοιο πέλω τάφος, ὃς πάρος ἄμφω
Ἀλλήλους ποθέοντας ἀμείλιχον ἔκτανεν ὕδωρ·
Εἶπε, καὶ αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθροις,
Παιδὸς ἀναινομένοιο πιὼν παιδοκτόνον ὕδωρ·
Καὶ Κάλαμος καλάμοισιν ἐπώνυμον ὤπασε μορφὴν
Ἰσοφυῆ, καὶ Καρπὸς ἀέξατο καρπὸς ἀρούρης·
Τοῖα παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ
Θῆρος ἔρως γλυκὺ κέντρον ἐλαφρίζων Διονύσου·
Καὶ κινυρῇ πολὺ μᾶλλον ἱμάσσετο θυμὸν ἀνίῃ
Ἢ ἰθὺς διὰ πότμον ἀέθλιον· ἀσταθίος δὲ
Θυγατέρες Λυκάβαντος ἀελλοπόδειο τοκῆος,
Εἰς δόμον Ἠελίοιο ῥοδώπιδες ἤιον Ὧραι·
Ὧν ἡ μὲν νιφόεντα κατάσκιον ἀμφὶ προσώπῳ
Λεπταλέῳ πίμπλησα κελαινεφέος σέλας αἴγλης·
Ψυχρὰ χαλαζήεντι συνήρμοσε ταρσὰ πεδίλῳ·
Καὶ διερῶν πλοκαμῖδας ἐπισφίγξασα καρήνῳ,
Ὀμβροτόκῳ κρηδέμνον ἐπεσφήκωσε μετώπῳ·
Καὶ χλοερὸν στέφος εἶχε καρήατι· χιονέη δὲ
Στήθεα παχνήεντα κατέσκεπε λευκάδι μίτρῃ·
Ἡ δὲ χελιδονίων χειμῶν προφερίμβροτον αὔρην
Ἔπνεε φυταλιῆς φιλοζεφύρου δὲ κάρηνα
Εἰαρινῷ δροσόεντι κόμην μιτρώσατο δεσμῷ
Ἀνθεμόεν γελόωσα· διαιθύσσουσα δὲ πέπλους
Ὄρθιον οἰγομένοιο ῥόδου δολιχόσκιον ὀδμὴν,
Διπλόον ἔπλεκε κῶμον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
Ἄλλη ἅμα γειώτῃσι θαλυσιὰς ἔσχεν Ὥρη·
Καὶ στάχυν ἀκρεμόνεσσι περισφίγγουσα κορύμβοις
Δεξιτερῇ κύφιζε, καὶ ὀξυτόμου γένυν ἅρπης,
Ἄγγελον ἀμήτοιο· δέμας δὲ σφίγγετο κούρη
Ἀργενναῖς ὀθόνῃσιν· ἐλισσομένη δὲ χορείῃ
Φαίνετο λεπταλέοιο δι' εἵματος ὄμπνια μήτηρ·
Καὶ νοτίους ἱδρῶτας ἀνειμένοιο προσώπου
Θερμοτέρῳ Φαέθοντι χαρακμαίνοντα παρειαί·

Ἄλλη

Carpi & Calami ſum tumulus, quos prius ambos
Inuicem amantes immitis perdidit aqua.
Dixit, & per ſe volutus delapſus eſt in flumen.
Patris recuſantis bibens filium perdentem aquam.
Et Calamus calamis cognominem præbuit formam
Aequalis naturæ. Et Carpum auxit carpus (fructus) terræ.
Talia conſolans amico blanditus eſt ſermone.
Impetuoſus amor ſuauem ſtimulum extollens Baccho.
Et querulo multo magis flagellabatur animum dolore.
Iuuenis ob mortem immaturam. Inſtabilis vero
Filiæ anni procell pedis patris
In domum iuuenis roſeos vultus habentis iuerunt Horæ,
Quarum hæc quidem niuoſam vmbratile circa frontem
Tenuem mittens nigri fulgorem ſplendoris
Frigidas grandinoſo aptauit plantas calceamento.
Et humido capillos conſtringens in capite
Imbriparo vittam cinxit in fronte.
Et viridem coronam habuit in capite. Ninea vero
Pectora condenſata velauit candida mitra.
Hæc vero Chelidoniorum ventorũ homines delectantẽ aurã
Exſpuit flans. Zephyrum vero amante capite
Vernam rorido comam cinxit vinculo
Floridum ridens. Perflans vero pepli
Rectum aperta roſæ longam vmbram habentem odoratum,
Duplex plexit encomion Adonidi & Veneri.
Alia cum ſororibus feſta incedebat Hora
Et ſpicam in ſummis quaſi capillis circumhorrentẽ corymbis
Dextra eleuauit & acutiſecantis maxillam harpæ
Nuncium meßis. Corpus vero ſtrinxit puella
Argennis velis. Circumuoluta vero chorea
Apparebat tenuem per veſtem cerealis mater
Et humidos ſudores demißi vultus
Calidiore ſole ſiccabantur genæ.

Carpi & Calami cõmune Epitaphium. Calam⁹ ſe ſubmergit.

Carpus & Calamus in fructus & herbas ſui nominis cõuerſi.

Horæ anni filiæ.

Horarum imagines. Hyems.

Chelidonius ventus.

Ver.

Adonis & Venus.

Aeſtas.

Ἄλλη δ' εἰαρόπωλος ἀεξήτειρα χλοείης
Θαλλὸν ἐλαιήεντα λιποτριχὶ θῆκε τῇ κόρσῃ,
Ἔπλατο γὰρ ποταμοῖο διάβροχον ὕδασι Νείλου·
Καὶ ψεδνὴν μετέπουσα μαραινομένην τρίχα κόρσης,
Καρφαλέον δέμας ἔσχεν, ἐπεὶ φθινοπωρὶς ἰοῦσα
Φυλλοχόοις ἀνέμοις ἀπεκείρατο δενδράδα χαίτην·
Οὔπω γὰρ χρυσέων ἑλίκων πλεκτοῖσι κορύμβοις
Βότρυες ἀμπελόεντες ἐπέρρεον αὐχένι νύμφης·
Οὐδὲ μὲν οἰνωθεῖσα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ
Πορφυρέης ἐμέθυσσε μαραινίδας ἰκμάδας ἕρσης·
Οὐδέ τι πελιδνή τις ἀνέδραμε Κισσὸς ἀλήτης·
Ἀλλὰ τότε χρόνος ἦλθε μεμορμένος· οὐ χάριν αὐταὶ
Εἰς δόμον ἠελίοιο συνήλυδες ἔδραμον Ὧραι.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιβ'.

Ὣς αἱ μὲν δολιχοῖο παρ' ὀφρύσιν ὠκεανοῖο
Ἠελίου χρυσέοις τις ἐναυλίζοντο μελάθροις·
Τῇσι δὲ νισσομένῃσι συνήλυθεν ἕσπερος ἀστήρ,
Θρῴσκων ἐκ μεγάροιο· διερχομένη δὲ καὶ αὐτὴ
Ἀρτιφανὴς ἀντέλλε βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
Αἱ δὲ τριζώοισι παρ' ὄμμασιν ἡνιόχοιο
Καμπτήριον ἴχνος ἔκαμψαν· ὁ μὲν δρόμον ἄρτι τελέσσας,
Ἠερόθεν νεύσας· πυριγλήνου δ' ἐλατῆρος
Φωσφόρος αἰγλήεις τετράζυγος ἔζυγε δίφρου·
Θῆκε τὰ θύμια λέπαδνα, καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην·
Γείτονος ὠκεανοῖο παρὰ προχοῇσι καθήρας
Μυδαλέων ἱδρῶτι πυριτρεφέων δέμας ἵππων·
Γαῦλοι δ' αὐχενίας νοτρὰς δονέοντες ἐθείρας,
Μαρμαρέοις ὀνύχεσσιν ἐπέκτυπον αἴθοπι φάτνῃ·
Θυγατέρες δὲ χρόνοιο πέριξ φλογεροῖο θοώκου,
Ἱστάμεναι στεφανηδὸν ἀτειρέος ἡνιόχοιο
Τέσσαρες ἠσπάζοντο δυώδεκα κυκλάδες Ὧραι,

Δμωΐδες

Alia verò bene ar ita ductorem Choreæ
Surculum nole a ginum caluo ſubiit capite.
Sepiigra u fluens irrigua am aquis Nili
Et rarum eſt ins perfectum capillum capitis,
Sicc um corpus habuit. Cum fructus perdens exiſtens
Fo ia fun lentibus ventis detondit arboreum capillum.
Non lum enim aureorum vertiginum inflexis corymbis Autumnus
Vue vites defluxerant in ceruicem Nymphæ
Neq; ſe inebrians merum amans apud torcular
Purpureæ inebriauit Maronidas humor guttæ.
Neq; reuerſus recuſauit Ciſtus errans
Sed tunc tempus venit fatale cuius gratia ipſæ Horæ in domo Solis.
In domum Solis conuenientes cucurrerunt Horæ.

DIONYSIACORVM LIBER XII.

Sic quidem hæ duplicis ad ripas Oceani
Solis patris conſidebant in domibus.
Quibus euntibus o currit Heſperus ſtella
Saliens ex ad bus. Incitata vero & ipſa
Iam apparens oriebatur boum agitatrix Luna, Luna oriẽs
Hæ verò vitam fe entis apud oculos aurigæ
Fructuoſũ veſtigiũ flexerũt. Hic quidẽ curſu iamperfecto
Ex aëre reuertebatur. Igneos oculos habentis vero agitatoris
Lucifer ſplendens quadriiugum propè currum Lucifer auriga Solis.
Poſuit c lida capiſtra. & ſtellatam ſcuticam.
Vicini Oceani apud fluenta lauans
Humidorum ſudore ab igne altorum corpus equorum,
Equi vero d ſuales humidas agitantes iubas Deſcriptio veſpertini temporis.
Marmoreis calcibus pulſabant in ardenti præſepi.
Flo vero temporis circum flammeum ſolium
Volantes in mo lum coronæ imperterriti aurigæ Horæ filiæ Solis.
Quatuor ſalutabant duodecim circulares horæ.

Famulæ ſolis ſatellites ardenti curru,
Ancillæ anni alterna, Soli enim
Dorſum ſeruile flexerunt totius motori mundi.
Et ipſi emiſit ſermonem vnicoma hora:
Teſtem ſupplicationis habens auctumnalis horam. Hora Soli ſupplicat.
Sol fertilis plantarum ſator rex fructuum
Vnigenã aliquando vuam producent vineæ
Et beatorum cuipiam hoc munus deſpondet annum.
Sane obſecro, ne tege ſorori, quod ſola
Omnium ego ſine munere ſum. Non enim pomum,
Non ſpicam, non pratum, & non Iouis imbrem augeo.
Dixit. Futuri vero nutricem pomi
Sol conſidere iuſſit & oppoſitum ad murum
Digitum extendens oſtendit circulari puellæ.
Tabulas Harmoniæ diſiunctas. In quibus poſita ſunt
In vno fata omnia, quæ fataliter contingentia mundo
Primigeni Phanetis inſcripſit fatidica manus
Et pennarum variegauit conuenientem domum queq;
Et quendam ſermonem dixit ignis diſpenſator Hyperion.
Tabulã quidem tertiã erit viteus fructus
Cognoſces vbi Leo & virgo. In quarta vero
Aliquis vuæ rex, vbi dulce nectar tangens
Scripta manu poculum eleuat Ganymedes.
Talis Deo dicente vitem amans cucurrit puella,
Oculos commouens. Et fatidicum apud murum
Primam tabulam vidit infinito coæuam mundo.
In vnum omnia ferentem, quæcunq; rex Ophion
Perfecerat, quæcunq; abſoluit ſenex Saturnus, cum ſecans
Virilia patris aratra puerperiam arauit aquam
Seminans inſeminata dorſa ex filia rati maris.
Qui olim lapideum filium hianti excepit ore.
Iouis mentiti adulterinum corpus conuiuans.
Et lapis ſubterraneorũ puerorũ obſtetricatus eſt generationẽ.

Tabulæ cõtinentes ſeriem omnium rerũ Phanes.

Ganymedes.

Primam tabulam vidit Ophiõ Rex.

Saturnus patrem caſtrauit.

Saturnus lapidẽ vorauit.

Omnis

Φόρτον ἀκοντίζων ἐγκύμονος αἰθέρος ὠδῖνος·
Ἀλλ' ὅτε μαρναμένοιο Διὸς πυριλαμπέα νίκην,
Καὶ Κρονίδην νιφετοῖο χαλαζήεσσαν Ἐνυώ,
Ἀμφίπολος Φαέθοντος ἀελλόπον ἔδρακεν Ὥρη·
Γείτονα δέρκετο κύρβιν ἀμοιβάδις· εἶχε δ' ἐκείνη
Πῶς δὲ βροτείην ὤδινε γονήν, πίτυς, ἢ πόθεν ἄφνω
Δενδρείην γονόεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην,
Ἄσπορον αὐτοτέλεστον ἀνήρυγεν υἱέα πεύκης·
Καὶ πόθεν ἀστέα πάντα κατέκλυσεν ὑέτιος Ζεύς·
Ἢ λιβάδεσσι πελάγεσσιν ἄχρι ὑψούμενον ὕδωρ·
Πῶς Νότος ἐκ Βορέαο καὶ ἐκ Λιβὸς Εὖρος ἱμάσσων
Λάρνακα Δευκαλίωνος ἀλήμονα γείτονα Μήνης,
Εἰς πλόον ἠεροφοῖτιν ἐκούφισεν ἄμμορον ὅρμου·
Καὶ τετάτην ὅτε κύρβιν ἐσέδρακεν εὔποδι ταρσῷ
Μυστιπόλος λυκάβαντος, ἐπεσπεύδετο κούρη
Μόρσιμα παπταίνουσα πολύτροπα τέτρατα κόσμου,
Γράμματα φοινίσσοντι τύποις κεχαραγμένα μίλτῳ,
Ὁππόσα ποικιλόμυθος ἐπέγραφεν ἀρχέγονος Φάνης·
Τοῖα περισκοπιάζουσα, καὶ ἐν πινάκεσσιν ἀνέγνω,
Ἥτοι βουκόλος Ἄργος ἐς ὄρνεον εἶδος ἀμείψει,
Φαιδρὸν ἔχων βλεφάρων ἑκατὸν τύπον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἁρπαλύκη μετὰ λέκτρον ἀλιτροβίων ὑμεναίων
Υἱέα δαιτρεύσασα θυγατρογάμῳ γενετῆρι,
Ἠερίην πτερόεσσαν ἐπετμήσειε πορείην
Ὄρνις ἀελλήεσσα, καὶ ἰσοπόνος Φιλομήλη·
Ἔσσεται αἰολόδειρος ὑποτρίζουσα χελιδών,
Μυρομένην βοόωσα λιπογλώσσοιο σιωπῆς.
Δαιδαλέα φοινήεντα [illegible] χιτῶνι·
Καὶ Νιόβη Σιπύλοιο παρὰ σφυρὰ πέτρος ἐχέφρων
Δάκρυσι λαϊνέοισιν ὀδυρομένη στίχα παίδων,
Στήσεται οἰκτρὸν ἄγαλμα· καὶ ἔσσεται αὐτόθι γείτων
Πυσδὸς ἐρωμανέων Φρύγιος λίθος εἴσετι Ῥείης,
Οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον ἀκοιμήτων ὑμεναίων·

Θείη

Onus iaculans grauidi gutturis.
Sed cum pugnantis Iouis igne lucentem victoriam,
Et Saturni niuoſi grandinoſum per bellum,
Vicina Soli velox vidit Hora.
Vicinam vidit tabulam alternatim Habuit verò ipſa
Vnde mortalem peperit fœtum pinus, aut vnde repente
Arboream genitalem explicans partum
Inſemin itum per ſe effectum produxit filium picea.
Et vnde vrbes omnes inundauit pluuioſus Iupiter. Diluuium.
In ſubitmi pelago ducens ſublatam aquam,
Quomodo Notus ex Borea, & ex Libe Eurus flagellans Arca Deucalionis.
Nauiculam Deucalionis errantem vicinam Lunæ
In fluctum aëriuagum eleuauit expertem impetum.
Et tertiam cum tabulam introiuit veloci planta
Sacerdos anni volubilis firmabatur puella
Fatalia circumſpiciens varia oracula mundi
Literas rubenti ſapientibus exarata minio.
Quæcunque varium ſermonē habens ſcripſit primigena mens,
Talia præuaticinantem etiam in tabulis legit,
Iunonis paſtor Argus in volucrem faciem tranſibit.
Nitidum habens centum oculorum formam. Sed & ipſa Argus in auẽ mutatur.
Harpalyce poſt thalamum vita nocentium nuptiarum, Harpalyce improba.
Filium mactans filiam ducenti patri,
Aerium pennatum remigauerit tranſitum Philomelę lingua à Tereo reſecta & vitiata
Auis procelloſa, & telum texens Philomela
Erit varium collum habens triturans hirundo
Teſtimonium vocifer ans linguæ carentis ſilentii,
Varia vocalia ſolerti ſcribens tunica. Niobe in ſaxum mutata.
Et Niobe Sipyli ad radices petra prudens
Lacrumis lapideis lugens ordines filiorum.
Statuetur miſerabilis ſtatua, & erit tibi vicinus.
Rubens amore inſaniens Phrygius lapis adhuc Rhea.
Furorem habens illegitimum innuptorum Hymenæorum.

Thysbe

Θίσβη δ' ἐγγὺς ὕδωρ καὶ Πύραμος ἥλικες ἄμφω
Ἀλλήλους ποθέοντε· ἰύγγ' ἀφ' ἑκούσιον ἢ κούρης
Μίλακος ἱμείρων κρόνος ἔσσεται ἄνθος ἐρώτων·
Καὶ γαμίην μετὰ λύσσαν ἀελλοπόδων ὑμεναίων·
Καὶ Γαφίης μετὰ μῆλα λεοντείην ἔτι μορφὴν
Ἄρτεμις οἰστρήσειεν ἀμειβομένην Ἀταλάντην·
Καὶ τὰ μὲν εἶν ἐνὶ πάντα περίστιχεν ἄστατος Ὥρη·
Εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπη πυρόεις Ὑπερίων
Σύμβολα μαντοσύνης αἰεμώδεϊ πτερὰ δὲ κούρη.
Ἧχι λέων ἐτέτυκτο σελασφόρος, ἧχι καὶ αὐτὴ
Παρθένος ἀστερόεσσα, νόθῃ ποικίλλετο μορφῇ,
Οἴνοπα βότρυν ἔχουσα θεοῦ γλυκὺς αἴθος ὀπώρης·
Κεῖθι γέρων θυγάτηρ πόδας εὔνασε παῖδα δ' ἀνέγνω
Κισσὸς ἀεισινότης ἐὼν εἰς νέος ἐς φυτὸν ἕρπων·
Ἔσσαι κισσὸς ἕλιξ καὶ ἐν ἔρνεσιν ἴθυνε δὲ
Ὀρθὴ ἐκ καλάμοιο δόναξ κυρτούμενος αὔξεις,
Λεπτὸν ἀεξιφύτοιο φανήσεται ἔρνος ἀρούρης,
Ἡμερίδων σπείρημα, καὶ εἰς φυτὸν εἶδος ἀμείψας
Ἄμπελος, ἀμπελόεντι χαράξεται οὔνομα καρπῷ·
Ἀλλ' ὅτε θέσφατα πάντα θαλισαῖς ἔδρακε κούρη·
Δίζετο χῶρον ἐκεῖνον, ὅπη πατρῷ γείτονι τοίχῳ
Γραπτὴ κεχάρακτο τύπῳ γανυμήδεος εἰκών,
Ἰκμάδα νεκταρέην χρυσέῳ σπένδουσα κυπέλλῳ·
Ἧχι χαρασσομένων ἐπέων τετράζυγος ὀμφὴ
Κεῖθι καὶ φιλοβότρυς ἐκώμασεν· εὗρε δὲ νύμφη
Θέσφατα κισσοφόρῳ πεφυλαγμένα παῖδα Λυαίῳ·
Φοίβῳ Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντώδεα δάφνην·
Καὶ ῥόδα φοινίσσοντα ῥοδόχροϊ Κυπρογενείῃ·
Γλαυκὸν Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι θαλλὸν ἐλαίης·
Καὶ στάχυας Δήμητρι καὶ ἡμερίδας Διονύσῳ·
Τοῖα μὲν ἐν γραφίδεσσι φιλεύιος ἔδρακε κούρη·
Τερπομένη δ' ἤιξε· κασιγνήτας δὲ λαβοῦσα,
Εἰς ῥόον Ἠῴοιο διέστιχεν ὠκεανοῖο,

Ἵππο-

Thyſbe vero humida aqua, & Pyramus coani ambo, Pyramus & Thyſbe.
Ad inuicem ſe amantes. Bene coronatam vero puellam
Smilacem deſiderans Crocus erit flos amorum. Smilax & Crocus.
Et nuptialem poſt rabiem velocium nuptiarum.
Et Veneris poſt poma leoninam adhuc formam
Diana furore aguauerit reſpondentem Atalantam. Atalanta.
Et illa quidem in vno omnia pertranſiit inſtabilis Hora. Hora futura fata perlegit.
Donec ad locum venit, vbi igneus Hyperion.
Symbola vaticinii ventoſa expoſuit puella,
Vbi leo factus eſt lucifer. vbi & ipſa
Filia ſtellata adulterina variatur forma.
Nigram vuam habens æſtate natum florem auctumni:
Ibi temporis filia pedes ſopiuit. Hæc vero cognouit
Ciſſus aërivolus amabilis iuuenis in plantam ſerpens. Ciſſus.
Erit Ciſſus volutus etiam in ramis. Iuuenis vero
Recta ex calamo fiſtula incuruata ventis
Tenuis plantas augentis apparebit ſurculus agri. Arundines vitium fulcra.
Vitium ſuſtentaculum, & in plantam formam mutans,
Ampelus, viteo præbebit nomina fructui.
Sed poſtquam vaticinia hæc ſacerdos Cereris vidit puella
Quæſiuit locum illum, vbi prope vicinum murum,
Facta delineabatur imagine Ganymedis forma.
Humorem nectareum ex aureo ſtillans poculo.
Vbi deſcriptorum annorum quadriiugum (erat) vaticiniũ.
Ibi Dea amãs vuarum laſciuiebat. Inuenit vero Nympha
Vaticinia hederifero ſeruata hæc Baccho.
Phœbo Iupiter annuit habere fatidicam laurum. Phœbo laurus.
Et roſam rubeam roſicolori Veneri. Veneri Roſa.
Ceruleum Mineruæ ceruleos oculos habenti ramũ oliuæ Mineruæ oliua.
Et ſpicas Cereri, & vites Baccho. Cereri ſpica.
Hæc quidem in picturis amans Bacchum vidit puella, Baccho vitis ſacra.
Gauiſa vero irruit Sorores vero aſſumens
In fluctum Eoi tranſiit Oceani.

Equi-

Ἱπποσύνης Φαέθοντος ὁμόδρομος· οὐ δὲ Λυαίῳ
Φάρμακον ἦν ἑτάροιο δεδουπότος· οὐ δὲ χορείης
Μνῆστις ἔην· φιλίῳ δὲ νέου δεδονημένος οἴστρῳ
Αἴλινα πικρὰ λίγαινεν· ἀκηδέστῳ δὲ σιωπῇ
Χάλκεα νάβλα λελοιπὼς ἀδουπήτοιο βοείης·
Οὐδέ ἑ πηκτὶς ἔτερπεν· ἀμειδήτῳ δὲ προσώπῳ
Οἰκτρὰ κινυρομένοιο φιλοστόργου Διονύσου
Ἔχεε μὲν Λυδοῖο ῥόος δονακώδεος Ἕρμου,
Κραιπνὰ κυλινδομένης προχοῆς ἀνεμώδεϊ παλμῷ·
Οὐ δὲ ῥέειν μενέαινε· βαθυκτεάνῳ δὲ ῥεέθρῳ
Πακτωλὸς χρυσόεις ἀνεείργετο πένθιμον ὕδωρ,
Ἀνδρὸς ἔχων μίμημα κατηφέος· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Πηλαίων ἀνέκοψε παλίσσυτον ὁλκὸν ἀναύλων·
Σαγγάριος προχέων Φρυγίων ῥόον· αἰπυτέρου δὲ
Ταντάλιδος στοναχῇσι διάβροχος ἄπνοος εἰκὼν
Διπλόα δάκρυα χεῦεν ὀδυρομένου Διονύσου·
Καὶ πίτυς ἀιάζουσα συνέμπνοος ἥλικι πεύκῃ,
Λεπταλέον ψιθύριζεν· ἀκερσικόμου δὲ καὶ αὐτὴ
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα κόμην ἀπεσείσατο Δάφνη
Πενθαλέοις ἀνέμοις· λιπαρὴ δ᾽ ἄτμητος ἐλαίη
Φύλλα χαμαὶ κατέχευε, καὶ εἰ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης·
Τοῖα πόθῳ στενάχοντα ἀδακρύτου Διονύσου,
Φρικτὰ μετατρέψαντο παλίμμυτα νήματα Μοῖραι·
Καὶ γόον ἀχνυμένοιο περιφρασαμένη Διονύσου,
Ἄτροπος ἐμπεδόμυθος ἀνήρυγεν ἔνθεον ὀμφήν,
Ζώει τοι Διόνυσε τεὸς νέος. οὐ δὲ περήσει
Πικρὸν ὕδωρ Ἀχέροντος· ἀκαμπέα δ᾽ εὗρε πελάσσαι
Σὸς γόος ἀτρέπτοιο παλινάγρετα νήματα Μοίρης·
Ἄμπελος οὐ τέθνηκε, καὶ εἰ θάνεν· ἡμετέρου γὰρ
Εἰς ποτὸν οὐ γλυκὺ νέκταρ ἐγὼ σέο κοῦρον ἀμείψω,
Τὸν μὲν ἐϋτροχάλου παλάμης βητάρμονι παλμῷ,
Δόρπιον Ἁρμονίην διδυμόχροος αὐλὸς ἀράσσων,
Ὑμνήσει Φρύγα ῥυθμὸν ἔχων ἢ Δωρίδα μολπήν·

Ἢ ἐμὶν

Equitatus Phaëthontis comes. Neq; Baccho
Remedium erat ſocio ſubmerſo. Neq; chorea
Recordatio erat Amico verò mentem agitatus furore Bacchus impéſe dolens
Lugubria amara cecinit. Incurato vero ſilentio
Aerea dorſa reliquit taciti ſcuti.
Neq; ſe inſtrumentum Muſicū oblectauit Triſti vero vultu
Miſerabiliter lugente amicum amante Baccho.
Cohibebatur quide Lydii fluxus arūdines generātis Hermi
Velociter voluto profluento ventoſa vibratione, Flumina [illegible]
Neq; fluere volebat. Ditiſſimo autem fluuio [illegible]
Pactolus croceus retraxit luctuoſam aquam. Hermus.
Viri habens imaginem triſtis. Circa mortuum vero Pactolus.
Lutoſorum amputauit retrogradum tractum torrentium.
Sangarius profundens Phrygium fluxum. Aegre enixa v. Sangarius
Tantalidis gemitu irriguus ſine ſpiritu trahens
Duplices lacrumas effudit lugente Baccho. Arbores lugent.
Et pinus eiulans comes cum coxua picea
Tenue ſtridebant. Intonſi v. & ipſa
Phœbi arbor exiſtens comam excuſſit laurus.
Luctuoſis ventis. Pinguis vero inſecta olea
Folia humi profudit, licet planta eſſet Mineruæ.
Talia amore lugente non flente Baccho,
Horribilia immutabantur reſoluta filia Parcæ. Parcæ.
Et luctum dolentis recuſans Bacchi
Atropus firmiloqua eructauit diuinam vocem: Atropos ſortitur Bacchum.
Viuit tibi Bacche tuus iuuenis neq; tranſibit
Acerbam aquā Acherontis. Influxibilia v. inuenit perficere
Tuus luctus non flectenda reuoluta fila Parcæ.
Ampelus non mortuus eſt licet obierit. Deſiderabilem enim
In potum, non dulce nectar, ego tuum puellum mutabo.
Quem quidem agilis manus ſaltante vibratione Fiſtula ex vino.
Coniugalem Harmoniam bicolor fiſtula pulſans.
Cantabit Phrygium rhytmū habens, aut Doricā cantilenam.
Aut

Ἠὲ μὲν ἐν θυμέλῃσιν ἀνὴρ εὐρυθμοστάδιον.
Ἄσμενος καλαμίδιο χέων Ἰσμήνιον ἠχώ·
Ἢ ναέτης Μαραθῶνος· αἰευάζουσι δὲ Μοῦσαι
Ἄμπελον ἱμερόεντα σὺν ἀμπελόεντι Λυαίῳ·
Καὶ σκολιὴν πλοκάμοιο λιπὼν ὀφιώδεα μίτρην,
Σπείρματα βοτρυόεντα περιπλέξῃς σέο χαίτῃ,
Φοίβου ζῆλον ἄγων, ὅτι πένθιμα χειρὶ πεταίνῃ
Αἴλινα δενδρήεντα φιλοκλαύτων Ὑακίνθων·
Καὶ σὺ ποτὸν μεθέπεις βροντῆς ἄμπαυμα γενέθλης
Νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον· αἰθερόεν δὲ
Παιδὸς Ἀμυκλαίοιο τεὸς νέος εὖχος ἐλέγξει·
Εἰ δὲ πόλις κείνοιο μαχήμονα χαλκὸν ἀείδει·
Καὶ σέθεν ἣ Θέοιο φεραυγέα πατρὶς ἀέξει
Ὑγρὸν ἐρευθομένης ποταμηΐδος ὄμβρον ἐέρσης,
Χρυσῷ ὅλη κομόωσα, καὶ οὐ χαίρουσα σιδήρῳ·
Εἰ ποταμοῦ κελάδοντος ἀγάλλεται ἀμφὶ ῥεέθρῳ·
Φέρτερον Εὐρώπαο πέλει Τακτώλιον ὕδωρ·
Ἄμπελε πυθὸς ὅπασσας ἀπενθήτῳ Διονύσῳ·
Ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀεξομένου σέθεν οἴνου
Τερπωλὴν ὀπάσσειας ὅλῳ πετράζυγι κόσμῳ·
Καὶ σπονδὴν μακάρεσσι, καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ·
Βάκχος ἄναξ δάκρυσε, βροτῶν ἵνα δάκρυα λύσῃ.
Ὣς φαμένη γνωτῇσι συνέμπορος ἔστιχε δαίμων·
Καὶ κινυρῷ μέγα θάμβος ἐφαίνετο μάρτυρι Βάκχῳ·
Καὶ γὰρ ἀναΐξας ἐρόεις νέκυς οἷς ὄφις ἕρπων,
Ἄμπελος αὐτοτέλεστος ἑὴν ἠλλάξατο μορφήν·
Καὶ πέλε νήδυμον ἄνθος· ἀμειβομένοιο δὲ νεκροῦ
Γαστὴρ θάμνος ἔην περιμήκετος· ἄκρα δὲ χειρῶν
Ἀκρέμονες βλάστησαν· ἀνερρίζοντο δὲ ταρσοί·
Βόστρυχα βότρυες ἦσαν· ἐμορφώθη δὲ καὶ αὐτὴ
Νεβρὶς ἀεξομένης πολυδαίδαλον ἄνθος ὀπώρης·
Ἀμπελόεις δὲ κόρυμβος ἔην δολιχόσκιος αὐχήν·
Ἰσοφυὴς δ' ἀγκῶνι πεταίνετο καμπύλος ὅρπηξ

Οἰδαίνων

Aut ipſum in conuiuiis vir bene canens cantabit.
Aoniæ fiſtulæ fundens Iſmenium ſonitum.
Aut incola Marathonis. Cantant vero Muſæ
Ampelum deſiderabilem. Cum viteo Baccho
Et obliquam capilli relinquens ſerpentinam mitram
Coronas viteas impones tuis capillis.
Phœbo æmulationem concitans, cũ luctuoſa manu extẽdit
Lamentationes arboreas luctum amantis Hyacinthi. Hyacinthus.
Et tu potum ſectaris mortalis ſolamen generis
Nectaris cœleſtis terreſtrem imaginem. Floridam vero
Pueri Amyclei tuus puer gloriam ſuperabit.
Licet vero vrbs ipſius pugnax ferrum extollat.
Et tui pueri luciferum patria augebit
Humidum rubentis fluuialis imbrem roris
Auro tota comata, & non delectans ferro.
Quod ſi fluminis ſtrepentis delectatur prope fluxum
Melior Eurota eſt Pactolia nuda.
Ampele luctum exhibuiſti non lugenti Baccho,
Vt melleas guttas ſtillante creſcente tuo vino
Voluptatem præbeas toti quadriiugo mundo.
Et libationem mortalibus, & lætitiam Baccho.
Bacchus rex fleuit, mortalium vt lacrumas ſolueret.
Sic dicens cum ſororibus comes incedebat Diua Hucuſque
Et lugenti magnum miraculum apparuit teſti Baccho Atropos.
Etenim irruens amabilis mortuus velut ſerpens repens
Ampelus per ſe abſolutus ſuam immutauit formam. Ampeli forma mutatur.
Et fuit amabilis flos. Immutato vero mortuo,
Venter frutex erat oblongus. Summitates vero innectẽs
Ramos germinare fecit. Radice vero firmabantur plantæ.
Capilli vuæ erant. Formabatur vero & ipſa
Pellis ceruina creſcentis valde dædalus flos auctumni.
Viteus vero corymbus erat longam vmbrã proiiciens ceruix
Eiusdẽ vero eſſentia cũ cubitu extendebat incuruus ramus.

Y Gra-

Οἰδαίνων σταφυλῆσιν· ἀμειβομένου δὲ κορύμβου
Γναμπτὴρ σκιρτητὰ κόρυμβα τύποις μιμεῖτο κεραίης·
Κεῖθι φυτῶν στίχες ἦσαν ἀπείριτοι· αὐτοπαγὴς δὲ
Ὄρχατος ἀμπελόεις χλοερῆς ὄρπηκας ἐλίσσων,
Οἰνοπὶ γείτονα δένδρεα νέῳ μιτρώσατο καρπῷ·
Καὶ νέον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ πέλε κόσμος ἀθύρων
Εἰς φυτὸν ὑψιπέτηλον ἑὸν πόδα λοξὸν ἑλίσσων,
Κισσὸς ἀερσιπότητος ἑὴν δενδρώσατο μορφήν·
Καὶ πέλεν ἀγκυλόδερος ἐπώνυμος· ἀρτιφυὴς δὲ
Ὄρχατον ἡμερίδων σκολιῷ μιτρώσατο δεσμῷ·
Καὶ φιλίοις πετάλοισι κατάσκιον ἔσκεπε κόρσην·
Καὶ πλοκάμους ἐμέθυσσε φυλακρήτων ἀπὸ φύλλων
Κυδιόων Διόνυσος· ἀεξιφύτοιο δὲ κούρου
Ἄρτι πεπαινομένης ἐδρέψατο καρπὸν ὀπώρης·
Καὶ θεὸς αὐτοδίδακτος ἄτερ ποδὸς ἔκτοθι ληνοῦ
Βότρυν ὀπισφίγγων παλάμης βεβριθότι καρπῷ
Χερσὶ περιπλεκέεσσι μέθης ὠδῖνα πιέζων,
Πορφυρέης ἀνέφηνε νεόρρυτον ὄγκον ὀπώρης·
Καὶ γλυκερὸν ποτὸν εὗρε· καὶ οἰνοχύτου Διονύσου
Λευκὰ διαινομένων ἐρυθαίνετο δάκτυλα χειρῶν·
Καὶ δέπας ἀγκύλον εἶχε βοὸς κέρας· ἡδυπότου δὲ
Χείλεσιν ἀγνώστοισιν ἐγεύσατο Βάκχος ἐέρσης·
Γεύσατο, καὶ καρποῖσι καὶ ἀμφοτέροις φρένα τέρπων
Μῦθον ἀγηνορέοντας ἀνήρυγεν [illegible]·
Ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐμοῦ Διὸς ἄμπελε τίκτεις,
Ἔρνεα δ' αὐτὰ φέρων πεφιλημένα καρπὸν Ἀπόλλων
Οὐ φάγε δαφνήεντα, καὶ οὐ πίεν ἐξ ὑακίνθου·
Καὶ στάχυς οὐ δίδει γλυκερὸν ποτόν· ἵλαθι Δηοῖ·
Εἶδαρ ἐγὼ μερόπεσσι καὶ οὐ πόμα μοῦνον ὀπάσσω,
Ἄμπελε καὶ σέο πότμος ἐπήρατος ἤερα καὶ αὐτῆς
Εἴ σε καὶ εἰς σέο κάλλος ἐθηλύνθη λίνα Μοίρης·
Εἴ σε καὶ οἰκτείρων Ἀΐδης πέλεν· εἴ σε καὶ αὐτὴ
Περσεφόνη στενάχειαν ἑὴν ἤμειψε μενοινήν·

Καὶ

Grauidus vuis. Mutabo v. ramo.
Curui flexuoſi rami imaginem imitabantur cornuo
Vbi plantarum ordines erant infiniti. Per ſe perfectus verò
Hortus viteus virides ramos circumflectens,
Nigro vicinas arbores nouo cinxit fructu.
Et nouum extitit miraculum. Vbi tunc puer ludens
In plantam ſublimia folia habentē ſuum pedem obliquū cir-
Ciſſus aëriuolans ſua arbore mutauit figuram. (cumflectens
Et fuit incuruus ramus cognominis. Modo factum verò
Hortum vitium incuruo cinxit vinculo,
Et caris foliis vmbroſum obtexit caput
Et capillos irrigauit mericupidis à foliis
Exſultans Bacchus. Aucto v. in plantam iuuene
Iam maturi carpebat fructum autumni.
Et Deus *per ſe doctus ſine pede, extra torcular* Bacchus vinum inuenit.
Vuam perſtringens manus grauato fructu
Manibus circumplicatis vinolentiæ partum comprimens
Purpurei demonſtrauit nuperfuſum aceruum fructus.
Et dulcem potum inuenit. Et vinum fundentis Bacchi
Albi madefactarum rubebant digiti manuum,
Et poculū curuū habuit bouis cornu. Dulcē potū habētem v. Cornu bouis Bacchi poculum.
Labiis ſummis guſtabat Bacchus rorem.
Guſtauit & fructibus & vtriſq; mentem oblectans
Sermonem ſuperbi eructauit gutturis.
Ambroſiam & nectar mei Iouis Ampele procreas; Bacchus inuento ſuo ſuperbit.
Germina bina ferens adamata fructum Apollo
Non *guſtauit laureum, nec bibit ex Hyacintho,*
Et ſpica parit ſuauem potum. Propitia *ſis Ceres,*
Eſcam ego mortalibus, & non potum ſolum præbebo.
Ampele & tua mors eſt amabilis. Sane etiam ipſius
In te & tuam pulcritudinem emollita ſunt fila Parcæ:
In te etiam miſericors infernus fuit. In te & ipſa
Proſerpina aſperam ſuam mutauit ſententiam.

Καί σε νέκυν ζώγρησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Οὐ θάνες ὡς τέθνηκεν Ἀπήμνιος· οὐ Στυγὸς ὕδωρ,
Οὐ φλόγα Τισιφόνης, οὐκ ἔδρακεν ὄμμα Μεγαίρης·
Ζώεις μοι δ᾽ ἔτι κοῦρε, καὶ εἰ θάνες· οὐδέ σε Λήθης
Κρύψεν ὕδωρ οὐ ξεινὸς ἔχει πάθος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Μορφὴν ὑμετέρην ἠδέσατο γαῖα καλύψαι·
Ἀλλὰ φυτόν σε τέλεσσε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα γεραίρων
Σὸν δέμας εἰς γλυκὺ νέκταρ ἀνὰξ ἤμειψε Κρονίων·
Οὐ φύσις ὡς γεράεσσι Θεραπναίοισι κορύμβοις
Αἴλινον ἀκλαύτοισι τεοῖς ἐχάραξε πετήλοις
Χροιὴν ὑμετέρην· καὶ ἐν ἔρνεσι κοῦρε φυλάσσεις
Σῶν μελέων ἀκτῖνα. τεὴ κήρυξε τελευτὴ,
Οὔπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέη σέο μορφή·
Ἀλλὰ τεοῦ θανάτου ζημιόρος οὔ ποτε λήξω,
Θυομένῳ τεὸν οἶνον ἐπισπένδων ὀλετῆρι
Ἀνδροφόνῳ· σὺ δὲ μοῦνον Ἀμαδρυάδεσσιν ἀγάπης
Σοῖς ἱεροῖς πετάλοισιν· ἀπ᾽ εὐόδμων δὲ κορύμβων
Ἰκμάδες ὑμετέρων με περιπνείουσιν ἐρώτων·
Καρπὸν ἐγὼ μήλοιό ποτε κρητῆρι κεράσσω·
Νεκτάρεον τε τὸ σῦκον ἐπισπάξαιμι κυπέλλῳ·
Σῦκον ἐμοῦ καὶ μῆλον ἔχει χάριν ἄχρις ὀδόντων·
Οὐ δύναται τὸ ποτὸν ἀλλοτρίαις σταφυλῆσιν ἐρίζειν·
Οὐ Ῥόδον, οὐ Νάρκισσος εὔχροος, οὐκ Ἀνεμώνη·
Οὐ κείνου, οὐχ Ὑάκινθος ἰσάζεται ἔρνεϊ Βάκχου·
Ὅττι πολυτρίπτοισι νέαις λιβάδεσσιν ὀπώρης
Σὸν ποτὸν αἴθεα πάντα δεδέξεται· ἓν ποτὸν ἔσται
Μιγνύμενον πάντεσσι· καὶ εἰς μίαν ἵξεται ὀδμὴν,
Ἄνθεσι παντοίοις κεκερασμένον· εἰαρινὴν γὰρ
Κοσμήσει τεὸν αὐτὸς ὅλην λειμωνίδα ποίην·
Εἶξον ἐμοὶ κλυτότοξε· πολυθαλλέων ὅτι φύλλων
Πενθαλέῳ μίτρωσας ἀπενθέα βόστρυχα δεσμῷ
Αἴλινα σοῖς πετάλοισι γράφεται· εἰ δ᾽ ἐνὶ κήπῳ
Σπέρμα φέρει κλυτότοξος, ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω·

Καὶ

Et te mortuum viuum ſeruauit fratri Baccho.
Non mortuus es, vt obiit Atymnius. Non ſtygis nuda Atymnius
Non flammam Tiſiphonis, non vidit oculos Megara,
Viuis mihi vero adhuc puer, licet mortuꝰ ſis. Nec te Lethes
Abſcondit nuda, non cõmune habet ſepulcrũ. Sed & ipſam
Formam veſtram erubuit terra abſcondere.
Sed plantam te fecit pater meus, filium honorans.
Tuum corpus in dulce nectar rex mutauit Saturnius.
Non naturâ, vt in ſcriptis Therapnæis corymbis,
Lugubrem in fletu tuo impreſſit foliis
Colorem veſtrum. Et in ramis puer cuſtodis Vult vlciſci taurum homicidã.
Tuorum membrorum radium tuã annunciauit mors.
Nondum te deſeruit rubicunda tua forma.
Sed tua mortis vindex nunquam quieſcam.
Sacrificato tuum vinum infundens interemtori
Homicidæ. Tu vero reprehenſionẽ Hamadryadib. aduectis
Tuis amabilibus foliis. A bene fragrantibus vero Corymbis
Humores noſtrorum me circumſpirant amorum.
Fructum ego mali aliquando Crateri miſcebo.
Nectareo aliquando ficum inſtillabo poculo.
Ficus ſimul & pomum habet gratiam ad dentes vſq;
Non poteſt planta alia tuis vuis contendere. Viti nulla planta con ferenda.
Non roſa, non Narciſſus formoſus, non Anemone,
Non lilium, non Hiacynthus æquatur ramo Bacchi.
Quod multum contritis nouis guttis auctumni
Tuum potum flores omnes excipient. Vnum poculum erit
Mixtum omnibus. Et in vnum veniet odoratum
Floribus multifariis mixtum. Vernum enim
Ornabit tuum florem totam pratenſem herbam.
Cede mihi inclyte arcu, multum defletorum quod foliorum Apollini ſe præfert Bacchus.
Luctuoſo coronatus non lugentes capillos vinculo
Lugubria tuis foliis inſcripta ſunt. Si vero in horto
Coronam fert arcu, inclytus ego dulce vinum exhauriam.

Καὶ στέφος ἱμερόεν περιβάλλομαι· ἡδυπότῳ δὲ
Ἔνδον ἐμῆς κραδίης ὅλον ἄμπελον αὐτὸν ἀείρω·
Εἶξον ἐϋσταφύλῳ κορυθαιόλος· αἱματόεις γὰρ
Σπένδεις λύθρον Ἄρηϊ· καὶ ἀμπελόεις Διονύσῳ
Βότρυος οἰνωθέντος ἐρευθιόωσαν ἐέρσην
Δηῷ ἐσυλήθης μετὰ Παλλάδος· οὐ γὰρ ἐλαῖαι
Εὐφροσύνην τίκτουσι· καὶ οὐ στάχυς ἀνέρα θέλγει,
Ὄγχνη καρπὸν ἔχει μελιηδέα· μύρτος ἀέξει
Ἄνθεα κηώεντα· καὶ οὐ φρενοθελγέϊ καρπῷ
Ἀνδρομέας ἀνέμοισιν ἀκοντίζουσι μερίμνας
Ὑμείων γλυκόμηλον πολὺ φέρτερος· ἡμετέρου γὰρ
Οἴνου μὴ παρεόντος, ἀτερπέα δεῖπνα τραπέζης·
Οἴνου μὴ παρεόντος, ἀθελγέες εἰσὶ χορεῖαι·
Εἰ δυνάσαι γλαυκῶπι, τεῆς πίε καρπὸν ἐλαίης·
Σὸν φυτὸν ἀγλαόδωρον ἐμὴ νίκησεν ὀπώρη,
Ὅττι τεῷ λιπόωντι δέμας χρίουσιν ἐλαίῳ
Ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀτερπέες· αἰνοπαθὴς δὲ
Εὐνέτην ἢ θυγατέρα βαλὼν ξυνήονι πότμῳ·
Ἢ τοκέων φθιμένων, ἢ μητέρος, ἢ γενετῆρος
Ἀνὴρ πένθος ἔχων, ὅτε γεύσεται ἡδέος οἴνου,
Στυγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης·
Ἄμπελε καὶ μετὰ πότμον ἐϋφραίνεις φρένα Βάκχου·
Πᾶσιν ἐμοῖς μελέεσσιν ἐγὼ σέο πῶμα κεράσσω·
Ἀμφὶ δὲ δένδρεα πάντα κάτω νεύοντα καρήνῳ
Ἴκελα λισσομένῳ κυρτούμενον αὐχένα κάμπτει·
Ὑψιπετῆ δὲ πέτηλα γέρων ἔκλινατο φοῖνιξ·
Ἀμφὶ δὲ μηλείῃ τανύεις πόδας· ἀμφὶ δὲ συκῇ
Χεῖρας ἐφαπλώσασα ἐπερείδεαι· ὑμετέρην δὲ
Δμωΐδες ὡς δέσποιναν ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην·
Εἴτε ὑπταινομένων πετάλων ἑλικώδεϊ παλμῷ
Ἀμφιπόλων ὑπὲρ ὦμον ἀνέρχεαι· ἀγχιφύτων δὲ
Ἀβρὰ πολυαστερέων ἐπιρόχεα φύλλα κορύμβων,
Οἷα σέθεν κνώσσοντος ἐπαιθύσσουσι προσώπῳ

Αὔρας

Et corona deſiderabili circũuciar. Suauẽ potũ v. præbentem
Intus meo in animo totum Ampelum ipſum attollens.
Concede ex vua expreſſo ornatã galeam habens. Cruentus n.
Fundu cruorem Marti. Et viteus Baccho
Vua viteſcentis rubentem rorem
Ceres priuata es poſt Palladem. Non enim oliuæ
Voluptatem pariunt, nec ſpica virum demulcet. Sine vino omnia frigida.
Pyrus agreſtis fructũ habet mellitũ. Myrtus auget Myrtus.
Flores odoratos. Et non mentem demulcente fructu.
Humanas ventis iaculantur curas
Vobis factus ſum longè melior Noſtro enim
Vero non præſente, iniucunda conuiuia menſæ,
Vino non præſente, ſine voluptate ſunt choreæ.
Si potes cæſia (Pallas) tua bibe fructum oliuæ.
Tuam plantam clara munera exhibentem noſter ſuperauit
Quod tuo pingui corpus inungunt oleo. (fructus.
Viri athletæ triſtes. Grauia paſſus verò. Vinum hominem lætificat.
Coniugem aut filiam mittens communi morti.
Aut liberis mortuis aut matre, aut patre,
Vir luctum habens vbi guſtauerit dulce vinum
Triſtem auctis excutit cumulum doloris.
Ampele etiam poſt mortem (tuam) lætificas mentem Bacchi,
Omnibus meis membris ego tuum poculum miſcebo,
Circa vero omnes arbores deorſum ruentes capite
Similes precanti, incuruatam ceruicem flectunt.
In alto. Extenſa vero folia ſenex inclinatur, palma Turbatus locus.
Circa verò malus late extenſa pedes. Circa v ficus
Manus expandens confirmaris. Veſtrum enim
Famulæ vt dominum eleuauit fructum. Vino reliquæ arbores famulæ.
Quando extenſis foliis circulari vibratione
Famularum ſuper humerum incedis. Propè plantarum v.
Mollia variè diſperſorum verſicoloria folia racemorum.
Tanquam te dormiente mouent fronti

Αὔραις φειδομένῃσι καταψύχουσι ἀήταις·
Λεπταλέῃ ὅτε λάτρις ἐθήμονα ῥιπίδα σείει,
Ψυχρὸν ἑῷ βασιλῆι φέρων πνειστὸν ἀήτην·
Εἰ δὲ μεσημβριάζουσαν ἄγεις Φαέθοντος ἀπειλὴν,
Σῆς σταφυλῆς προκέλευθος ἐτησιὰς ἔρχεται αὔρη,
Δίψιον εὐνάζουσα πυρώδεος ἀστέρα μαίρης·
Ὁππότε θερμαίνει σε θερειγενέος δρόμος ὥρης,
Θάλπων σελήνην πιαινομένην δρόσον ἀτμῷ·
Ἔννεπε κυδιόων· προτέρας δὲ ἔρριψε μερίμνας,
Φάρμακον ἡβητῆρος ἔχων εὔοδμον ὀπώρην·
Καὶ τὰ μὲν ἀμπελόεντος ἀείδεται ἀμφὶ κορύμβου·
Πῶς πέλεν ἡβητῆρος ἐπώνυμος· ὑμνοπόλων δὲ
Ἄλλη πρεσβυτέρη πέλεται φάτις· ὥς ποτε γαίῃ
Οὐρανόθεν φερέκαρπος ὀλύμπιος ἔρρεεν ἰχώρ·
Καὶ τίκε Βακχιάδος σταφυλῆς ποτόν· ἐν σκοπέλοις δὲ
Αὐτοφυὴς ἀκόμιστος ἀέξετο καρπὸς ὀπώρης·
Οὔπω δ' ἡμερὶς ἦεν ἐπώνυμος· ἀλλ' ἐνὶ λόχμαις
Ἀγελαὶς ἡβώοντα πολυγνάμπτοισι σελίνοις
Οἰνοτόκων βλάστησε φυτῶν εὐάμπελος ὕλη,
Ὑγρὴν ἀναβλύζουσα βεβυσμένον ὄγκον ἐέρσης·
Καὶ πολὺς ὄρχατος ἦεν, ὅπῃ στιχόων ἀνέρπων
Σείετο φοινίσσων ἑτέρῳ βότρυϊ βότρυς ἀλήτης·
Ὧν ὁ μὲν ἡμιτέλεστος ἑὰς ὠδῖνας ἀέξων,
Αἰόλα πορφύρων ἑτερόχροϊ φαίνετο καρπῷ·
Ὃς δὲ φαληριόων ἐπεπαίνετο σύγχροος ἀφρῷ·
Καὶ πολὺς ὤθεεν ἄλλος ὁμόζυγα γείτονα γείτων
Ξανθοφυής· ἕτερος δὲ μέλας ἰνδάλλετο πίσσῃ
Γρηκάζων ὅλον αἶθος· ἀπ' οἰνοπέδων δὲ πετήλων
Σύμφυτον ἀγλαέκαρπον ὅλην ἐμέθυσσεν ἐλαίην·
Ἄλλου δ' ἀρτιχάρακτος ἐπιτρέχων ὄμφακι καρπῷ
Βότρυος ἀργυρέοιο μέλας αὐτόσσυτος ἀήρ,
Ὄγκῳ βοτρυόεντι φέρων σφριγόωσαν ὀπώρην·
Καὶ πίτυν αἰγικέλευθον ἕλιξ ἔστεψεν ὀπώρης,

Συμφερ-

Auris parcentibus refrigerantes venti
Tenue tanquam famula conſueta flabellum agitat, Flabellum Ventus factitius.
Frigidum ſuo regi ferens factitium ventum
Quod ſi meridianas ducis ſolis minas
Tuæ vuæ adueniens Eteſia venit aura. Eteſiæ.
Siticuloſum ſopiens ignita aſtrum canicula.
Quando calefacit te verna curſus hora,
Calefaciens ardenti madefactum rorem vapore
Dixit glorioſus. Priores vero abiecit curas Hucuſque Bacchus.
Medicamentum pueri habens benefragrantem fructum,
Et hæc quidem viteo canuntur de racemo.
Quomodo fuerit puero cognominis. Poetarum enim Antiquior de vini principio fabula.
Alius antiquior eſt ſermo. Vt olim terræ
Cælitus fructifer cœleſte fluxit ſerum,
Et genuit Bacchica vua potum. In ſcopulis vero
Per ſe natus neglectus creuerit fructus vua.
Nondum enim vitis erat cognomen. Sed in lucis
Agreſtis ad maturitatem accedens multiflexis apiis,
Vnigenarum creuerit plantarum. bene vitea materia,
Humidum ſcaturiens impletum cumulum roris.
Et copioſum vinetum eſſet, vbi ordine ſerpens
Agitaretur purpurans ſuper vuam vua vaga.
Quarum hæc quidem ſemperfecta ſuos partus augens.
Variepurpurans bicolori apparebat fructu,
Hæc vero albeſcens coquebatur concolor ſpumæ.
Et copioſa impulit alia coniugem vicinam vicina.
Flaua apparens. Alia vero nigra adſimulabatur pici.
Maturitate nigreſcens totus flos. A vitigenis vero foliis
Cõgenitã egregios fructus habẽtẽ totã inebriauit oliuã.
Alterius vero iã ſignatus inuaſit immaturum fructum
Vua argentea niger per ſe agitatus aer.
Cumulo viteo ferens turgentem vuã.
Et pinum aduerſum volumen coronauit vua

Collatis

Συμφερτοῖς σκιόωσα περίσκεπεν ἔρνος ἰάμνοις·
Καὶ φρένα Πανὸς ἔτερπε· τινασσομένης δὲ Βορῆϊ
Ἀκρεμόνας πλάστιγγι παρ' ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
Αἱμοβαφὴς ἐλέλιξε κόμην εὐώδεα πεύκη·
Ἀμφὶ δέ μιν σκολιῇσι δράκων δινωτὸς ἀκάνθαις
Λαρὸν ἐϋρραθάμιγγος ἀμέλγετο νέκταρ ὀπώρης·
Καὶ βλοσυραῖς γένυεσσι ποτὸν Βακχεῖον ἀμέλξας,
Βότρυος οἰνωθέντος ἐπιστάζων πόμα λαιμῷ·
Πορφυρέην ῥαθάμιγγι δράκων φοίνιξεν ὑπήνην·
Καὶ θεὸς ὀρεσίφοιτον ὄφιν θάμβησε δοκεύων,
Οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι πεφυρμένον ἀνθερεῶνα·
Καὶ στικταῖς φολίδεσσι μετάτροπον ὁλκὸν ἑλίξας,
Πετραίην βαθύκολπον ἐδύσατο γείτονα χύτλων·
Εὔιον ἀθρήσας ὄφις αἰόλος· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἐρευθαλέης ἐγκύμονα βότρυν ἐέρσης,
Ὀμφαίης ἐνόησε παλαίτερα θέσφατα Ῥείης·
Καὶ σκοπέλους ἐλάχηνε· πεδοσκαφέος δὲ σιδήρου
Θηγαλέῃ γλωχῖνι μυχὸν κοιλώσατο πέτρης·
Λειήνας δὲ μέτωπα βαθυνομένων κενεώνων
Ἀφρὸν ἐϋσταφύλοιο τύπον ποιήσατο ληνοῦ·
Βότρυας ἀμώων νεοθηλέας ὀξέϊ θύρσῳ·
Τείχων ὀψιγόνοιο τύπον ζαμψώνυχος Ἅρπης·
Καὶ Σατύρων χορὸς ἦεν ὁμόστολος· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Λοξὸς ἔην τρυγόων· ὁ δὲ βότρυας ἄγγεϊ κοίλῳ
Δέχνυτο τεμνομένους· ὁ δὲ σύμπλοκα φύλλα δαΐζων,
Χλοερὰ τιλακρύτων ἀπεσείσατο λύματα καρπῶν·
Ἄλλος ἀπὸ θυόειο καὶ εὐτύκτοιο σιδήρου
Δεξιτερὴν ἀσίδηρον ἐπ' ἀκρεμόνεσσι τιταίνων,
Βότρυς εἰλικόεντα κατέκλασεν ἄκρα κορύμβου·
Ὀκλάζων ὀπίκυρτον ἐς ἄμπελον ὄμμα τιταίνων·
Καὶ γλαφυρῷ κενεῶνι χιτῶνος ἔσωσεν ὀπώρην·
Ὀγκώσας σταφυλῇσι μέσον πλεκτοῖο χαρίδης,
Βότρυας εἰλικόεντας ἐπασσυτέρους ὑπὸ κόλπῳ,

Ἐκβαδὸν

Collatis obumbrans obtectum germen ramis.
Et mentem Panis oblectauit. Agitatus verò à Borea.
Ramos adiungens ad viteum corymbum.
Sanguine tincta implicauit comam bene fragrantem picea.
Circum v. ipſum obliqua draco volubilis ſpina dorſi
Suaue irrorantis lambebat nectar vua
Et horribilibus maxillis potum Bacchicum hauriens
Vua vino plena inſtillans potum in guttur.
Purpuream guttâ draco rubefecit barbam.
Et Deus montiuagus ſerpentem miratus eſt intuens
Vitea gutta irrigatum habentem mentum.
Et pictis ſquammis verſatilem tractum trahens
Saxeam profundiſinam ſubiit vicinam cauernam,
Bacchum intuens ſerpens varius. Inſpiciens verò
Bacchus rubeo grauidam vuam rore.
Antiqua cognouit vetuſta oracula Rhea.
Et ſcopulos effodit. Solum verò fodiente ferro,
Acuta cuſpide foueam excauauit petræ.
Expoliens verò frontem profundorum iliorum
Spumam bonas vuas habentis imaginem fecit torcularis,
Vuas demetens nuper vireſcentes acuto Thyrſo.
Faciens ſero nati imaginem vncos vngues habentis harpa,
Et Satyrorum chorus comes erat. Quorũ hic quidem illorum
Obliquus erat vindemians. Hic verò vuas vaſe cauo,
Accipiebat reſectos. Hic verò complicata folia auellens
Virides mericupidorũ excutiebat ſordes fructuum
Alter ſine thyrſo & bene acuto ferro.
Dexteram ſine ferro ramis intendens.
Racemi flexuoſas fregit ſummitates corymbi.
Frangens flectendo, in vitem oculum intendens.
Et concinno vaſe fuſum proſtrauit fructum,
Tumefaciens vuis in medio ſita dorſa torrentis.
Racemos flexuoſos continuò ſuccedentes impoſuit ſinui.

Draco ſibit humorem vuæ.

Bacchus ex petra facit torcular.
Vindemia.

Satyri in vindemia occupati.

Explicatè

Ἔκταδον ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ ὡς θημῶνας ἀλωῆς·
Πλήσας κόλπον ἅπαντα συνήλασε κοιλάδι πέτρῃ·
Καὶ σταφυλὴν ἐπάτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ·
Καὶ Σάτυροι σείοντες ἐς ἠέρα θυιάδα χαίτην,
Ἴδρυιες μίμημα διδασκόμενοι Διονύσου·
Στικτὰ περισφίγξαντες ἐπωμίδι δέρματα νεβρῶν·
Βακχείοις ἀλάλαζον ὁμογλώσσου μέλος ἠχοῦς·
Ποσσὶ πολυσκάρθμοισι περιθλίβοντες ὀπώρην,
Εὔιον ἀείδοντες· ἐϋσταφύλοιο δὲ κόλπου
Οἴνῳ ἀναβλύζοντες ἐπορφύροντο χαράδραι·
Στειβομένη δὲ πόδεσσιν ἀμοιβαίοισιν ὀπώρη,
Λευκὸν ἐρευθαλέης ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ἐέρσης·
Καὶ βοέοις ἀρύοντο κεράασιν ἀντὶ κυπέλλων·
Μήπω τορνομένων· ὅθεν ὕστερον ἐξέτι κείνου,
Θέσκελον οὔνομα τοῦ κεραννυμένῳ πέλεν οἴνῳ·
Καί τις ἀναβλύζων φρενοθελγέος ἰκμάδα Βάκχου,
Καμπύλον ἴχνος ἔκαμψε ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ·
Δεξιτερὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων·
Καὶ λασίας ἐδίαινε γενειάδας ἰκμάδι Βάκχου·
Ἄλλος ἀνεσκίρτησε μέθης δεδονημένος οἴστρῳ·
Φερτὸν ἀερταζομένης αἰῶν μύκημα βοείης·
Καί τις ἀκρήτοιο πιὼν ῥόον ἄζυγον οἴνου,
Κυανέην ῥοδόεντι ποτῷ πόρφυρεν ὑπήνην·
Ἄλλος ἄνω τανύων σφαλερὴν ἐπὶ δένδρον ὀπωπήν,
Ἡμιθανὴς σκοπίαζεν ἀνάμπυκα γείτονα νύμφην·
Καί νύ κεν ὑψιπέτηλον ὀρειάδος εἰς φυτὸν ὕλης
Εἷρπεν ὀλισθηροῖο ποδὸς γαμψώνυχι ταρσῷ·
Εἰ μή μιν Διόνυσος ἐρήτυεν· ἀμφὶ δὲ πηγὰς
Ἄλλος ἐγερσινόοιο μέθης ἐπιπρόφρονι παλμῷ
Ὑδρηλὴν ἐδίωκεν ἀνείμονα νηάδα κούρην·
Καί νύ κε νηχομένην λασίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ·
Εἰ μή μιν φθαμένη βυθίῳ κεκάλυπτο ῥεέθρῳ
Μήνῳ οἰνοποτῆρι Διωνύσῳ πόρε δ' εἴη,

Explicat e hinc & hinc. Et tanquam cumulos area
Implens ſinum omnem collegit cauâ petrâ,
Et vuam calcauit pedum tripudiante ſaltu.
Et Satyri quatientes in aëre furioſam comam
Conſimile exemplum docti Bacchi,
Maculoſas circumſtringentes in humeris pelles ceruorum
Bacchicis ſtrepebant eadem lingua ſonantis carmen Echus,
Pedibus ſaltationem amantibus contere͂tes vuam,
Euium canentes Ex grandi vua vero pleno ſinu,
Vino emanante purpurei reddebantur torrentes.
Compreſſa vero pedibus alternis vua,
Candidam rubentis emiſit ſpumam roris.
Et bubulis hauriebant cornibus loco poculorum.
Nondum apparentium vnde poſterius ex illo
Dauinum nomen hoc commiſto fuit vino.
Et aliquis hauriens mentem oblectantis humorem Bacchi,
Incurruum veſtigium flexit pedum volubili vibratione,
Dextram ex ſiniſtra migratricem plantam alternans.
Et hirſutas irrigauit maxillas humore Bacchi.
Alius ſaltauit ebrietatis agitatus œſtro
Horribilem pulſatæ audiens mugitum pellis bubulæ,
Et quiſpiã ærumnis medenti bibe͂s fluxũ non cohibe͂dũ vini
Cyaneam roſeo poculo rubeſecit barbam.
Alius ſurſum extendens vacillantem ad arborem frontem
Semiapparentis intuebatur ſine cingulo vicinam Nympham
Et ſane alta folia habentem Oreadis in plantam ſyluæ
Repens lubrici pedis curuos vngues habente planta
Niſi ipſum Bacchus traxiſſet. Circa vero fontes
Alter excitantis mentem ebrietatis inſana vibratione
Aquatilem ſequebatur recuſantem Naiadem puellam
Et ſane natantem hirſuta apprehendiſſet manu
Niſi ipſa anteuertens profundo abſcondita eſſet flumine.
Soli vinum bibenti Baccho dedit Rhea

[Margin notes: Calcare vuam. Strepitus Satyrorũ. — Cornu bouis pro poculo. — Saltatio. — Opera ebriorum. Tympanũ. — Quid non ebrietas deſignat. — Rhea Baccho amethyſtum dat contra ebrietatẽ.]

Inſanæ

Λυσσαλέης ἀμέθυστον ἀλεξήτειραν ἀνάγκης.
Πολλοὶ δ' εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονι ταρσῷ
Εἰς χορὸν οἰστρηθέντες ἐκώμασαν· ὧν ὁ μὲν αὐτῆς
Θερμὸν ἔχων νέον οἶστρον ὑπὸ φρένα πομπὸν ἐρώτων,
Πήχεϊ λαχνήεντι μέσην ἠγκάσσατο Βάκχην·
Ὃς δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ,
Παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἥψατο μίτρης·
Ἀδ' ἐρύων δ' ἐπὶ κύπριν ἀπειθέος εἵματα νύμφης
Χειρὶ ὀπισθοδότῳ ῥοδέων ἐπαφήσατο μηρῶν·
Καί τις ἀιαινομένην ἀνεσείρασε μύστιδα κούρην·
Λαμπάδα νυκτιχόρευτον ἀειρομένην Διονύσῳ·
Ὃς δὲ περὶ στέρνοις πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων,
Οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκάμπτιος ἄντυγα μαζοῦ·
Καὶ γλυκερῆς Διόνυσος ἐπὶ μέσον κῶμον ὀπώρης
Δύσατο κυδιόων Κυβεληΐδος ἄντρα θεαίνης,
Κλήματα βοτρυόεντα φιλανθέϊ χειρὶ τιταίνων·
Μαιονίην τ' ἐδίδαξεν ἑὴν ἄγρυπνον ἑορτήν.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιγʹ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ προέηκεν ἐς αὔλια θέσκελα Ῥείης,
Ἶριν ἀπαγγέλλουσαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ·
Ὄφρα δίκης ἀδίδακτον ὑπερφιάλων γένος Ἰνδῶν
Ἀσίδος ἐξελάσειεν ἑῷ πινήτορι θύρσῳ·
Ναύμαχον ἀμήσας ποταμήιον υἷα κεραστὴν,
Δηριάδην βασιλῆα· καὶ ἔθνεα πάντα διδάξῃ
Ὄργια νυκτιχόρευτα, καὶ οἴνοπα καρπὸν ὀπώρης·
Ἡ μὲν ἐρεσσομένων πτερύγων ἀνεμώδεϊ ῥιπῇ,
Δυσαμένη κελάδοντα λεοντοκόμου μυχὸν ἄντρου,
Ἄψοφον ἴχνος ἔπηξεν· ἀφωνήτῳ δὲ σιωπῇ
Σφιγξαμένη στόμα δοῦλον ὀρειάδος ἐγγὺς ἀνάσσης,
Ἵστατο κυρτωθεῖσα· καθελκομένου δὲ καρήνου
Χείλεσιν ἱκεσίοισι πόδας περιπτύξατο Ῥείης·

Καὶ

Inſanæ amethyſtum propulſatricem neceſſitatis.
Multi vero bene cornutorum Satyrorum luſitanti plantà
In choream inſani laſciuiebant. Quorum hic quidem ipſius
Calidum habens nouam furorē ſub pectore ducem amorum
Cubitu hirſuto mediam amplectebatur Baccham,
Alter verò dementis ebrietatis furore
Virginis innuptæ pudicam tangebat mitram,
Retro vero trahens ad Venerem recuſantis veſtes puellæ
Manu poſteriori roſeo tangebat femora
Et aliquis recuſantem retraxit ſacerdotem puellum,
Facem nocturnis choreis inſeruientem, accendentem Baccho,
Hic verò circa pectora parcentes digitos conuciens
Tumentem attriuit influxibilis circulum mamillæ.
Et dulcem Bacchus ſuam poſt comeſſationem vua
Subiit exſultans Cybeleidis antra Deæ,
Surculos viteos florenti manu tendens
Mæoniumq; docuit ſuum in ſomne feſtum,

Satyri ebrij

Ebrij petulantes.

Vinum nihil moderabile ſuadet.

DIONYSIACORVM LIBER XIII.

IVpiter verò pater præmiſit in domicilia diuina Rhea,
Irin annunciantem bella excitanti Baccho:
Vt iuſtitiæ indocile ſuperborum genus Indorum
Ex Aſia expelleret ſuo vindice thyrſo,
Nauibus pugnantem demetens fluuialem filium Ceraſten,
Deriadem regem; & populos omnes doceret
Orgia nocturnis choreis inſtituta, & viteum fructum vuæ.
Hæc quidem remigantium alarum ventoſo impetu
Subiens reſonans leones paſcentis penetrale antri
Tacitum veſtigium fixit. Muto verò ſilentio
Conſtringens os ſeruile montanam propè reginam,
Stabat incuruata. Demiſſo vero capite,
Labellis ſupplicibus pedes amplectebatur Rheæ.

Iris à Ioue ad bacchũ miſſa.

Deriades rex Indorum.

Iris Rheæ ſupplicat.

Et

Καὶ τὴν μὲν Κορύβαντες ἀμειδέι νεύματι Ῥείης,
Θεσπεσίης ἀέξεσκον ὑπὸ κρηταίῃ τραπέζης·
Θαμβαλέη δὲ πιοῦσα νεηγενέος χύσιν οἴνου,
Τέρπετο βακχευθεῖσα· καρηβαρέοντα δὲ δαίμων
Παιδὶ Διὸς παρέοντα Διὸς μυκήσατο βουλήν·
Ἀλκείης Διόνυσε τεὸς γενέτης σε κελεύει,
Εὐσεβίης ἀδίδακτον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν·
Ἀλλὰ τεαῖς παλάμῃσι μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
Αἰθέρος ἄξια ῥέξον· ἐπεὶ Διὸς ἄμβροτος αὐλή,
Οὔ σε πόνων ἀπάνευθε δεδέξεται· οὐδέ σοι Ὧραι
Μήπω ἀεθλεύσαντι πύλας πετάσωσιν Ὀλύμπου·
Ἑρμείας μόγις ἦλθεν ἐς οὐρανόν, ὁππότε ῥάβδῳ
Ὄμμασιν ἀστράπτοντα ποδῶν ἄπο μέχρι κομάων,
Βουκόλον Ἄργον ἔπεφνε, καὶ Ἄρεα λῦσε δεσμῶν·
Δελφύνην δ' ἐδάμασσε, καὶ αἰθέρα ναῖεν Ἀπόλλων·
Οὐδὲ τεὸς γενέτης μακάρων πρόμος ὑψιμέδων Ζεὺς
Νόσφι πόνων ἀνέβαινεν ἐς οὐρανὸν ὄρχαμος ἄστρων·
Εἰ μὴ πρῶτον ἔδησεν ἀπειλητῆρας Ὀλύμπου;
Ταρταρίῳ Τιτῆνας ὑποκρύψας κενεῶνι·
Καὶ σὺ μετ' Ἀπόλλωνα, μεθ' Ἑρμάωνα μογήσας,
Μισθὸν ἔχεις καμάτων πατρώϊον αἰθέρα ναίων·
Ὣς φαμένη πρὸς Ὄλυμπον ἔβη θεός· αἶψα δὲ Ῥείη
Παμμήτωρ προέηκεν ἀγέστρατον ἀγγελιώτην,
Πυρρίχον ὀρχηστῆρα φιλοσμαράγοιο βοείης,
Φύλοπιν ἀγγέλλοντα κορυσσομένοιο Λυαίου·
Καὶ στρατιὴν πολύμορφον ἀολλίζων Διονύσῳ
Πύρριχος, ἀενάοιο διέδραμεν ἕδρανα κόσμου·
Εὐρώπης δὲ γένεθλα, καὶ Ἀσίδος ἔθνεα γαίης,
Πάντας ἀγρὸν νέστησεν ἐς Ἁβροβίων χθόνα Λυδῶν·
Ἀλλὰ πολυσπερέων προμάχων ἡρωΐδα φύτλην,
Καὶ λασίων Σατύρων Κενταυρίδος αἷμα γενέθλης,
Σειληνῶν τε φάλαγγα δασυκνήμοιο γενέθλης·
Καὶ στίχα Βασσαρίδων Κορυβαντίδες ἤγαγε Μοῦσαι·

Οὐ γὰρ

Et hanc quidem Corybantes ſeuero nutu Rhea;
Diuinæ reficiebant cratere menſæ. Iris bibit vinum.
Demirata vero bibens nuper nati liquorem vini.
Delectabatur Baccho agitata. Capite vero grauata Dea
Filio Iouis præſenti Iouis effata eſt conſilium.
Robuſte Bacche, tuus pater te iubet, Iris Baccho de bello Indis inferendo.
Pietatis indocile euertere genus Indorum.
Sed tuis manibus pugnacem thyrſum extendens
Cælo digna perfice. Cum Iouis cœleſtis aula
Non te ſine laboribus exceptura ſit. Neq; tibi Horæ Via ad cœlum non ſine labore.
Cum nondum pugnaueris portas aperient cœli.
Mercurius vix venit in cœlum, cum baculo Argus à Mercurio occiſus.
Oculis fulminantem a pedibus vſq; ad comas
Paſtorem Argum occidit, & Martem ſoluit à vinculis. Martis liberator Mercurius.
Delphynen vero domuit, & æthera inhabitauit Apollo.
Neq; tuus genitor Deorum dux, in altis regnans Iupiter
Sine laboribus peruenit in cælum princeps aſtrorum. Iupiter Titanas domuit.
Si non prius ligaſſet interminatores cœli
Tartario Titanes abſcondens in ſpecu.
Et tu poſt Apollinem, & Mercurium laborans
Mercedem habes laborum paternum cœlum inhabitans. Iris in cœlum redit.
Sic dicens ad cœlum iuit Dea ſtatim vero Rhea
Omnium mater præmiſit, ducem exercitus nuncium,
Pyrrhichum ſaltatorem ſonitu gaudentis tympani, Pyrrhich' exercitum cogit.
Bellum annunciantem armati Bacchi.
Et exercitum multiformem congregans Baccho. Mundus, ſcilicet, æternus.
Pyrrhichus æterni percurrebat fundamenta mundi.
Europæ nationes, & Aſiæ populos terræ,
Omnes agens cõuertit in molliter viuentiũ terrã Lydorum.
Sed multiplicium anteſignanorum heroicam generationem
Et hirſutorum Satyrorũ Centauricũ ſanguine generationis
Silenorumq; phalangem hirſutos pedes habetis generationis, Corybantides Muſæ.
Et ordines Baſſaridum, Corybantides dicite Muſæ.

Οὐ γὰρ ἐγὼ ποτὰ φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω·
Οὐ δὲ δέκα στομάτεσσι χέων χαλκόθροον ἠχώ·
Ὁππόσα Βάκχος ἄγειρε δορυσσόος· ἀλλὰ λιγαίνων
Ἡγεμόνας, καὶ ὅμουρον ἀοσσητῆρα καλέσσω
Εὐεπίης ὅλον ὅρμον· ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
Γλαυκοσμύνης καλέουσιν ἀρηγόνα Κυανοχαίτην·
Πρῶτα μὲν εἰς θύρσοιο καλεσσαμένου Διονύσου,
Ἀκταίων ταχὺς ἦλθεν ὁμόγνιον αἷμα γεραίρων·
Πατρίδος Ἀονίης ἐπιλασσόμενον ὕδας ἐάσας·
Βοιωτῶν δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· οἳ χθόνα Θήβης
ᾤκεον εὐπύργοιο· καὶ ἔνδιον Ἐννοσιγαίου
Ἄρνην, καὶ Πετεῶνα, καὶ Ὠκαλέην, καὶ Ἐρυθράς,
Ἄρνην βοτρυόεσσαν ἀγαλλομένην Διονύσῳ·
Οἵ τε Μίδειαν ἔναιον ἀειδομένας τε πολίχνας·
Εἰλέσιον καὶ σκῶλον ἀκρήπιδά τε Θίσβην,
Ὅρμον εὐτρήρωνα θαλασσαίης Ἀφροδίτης·
Καὶ δάπεδον Σχοίνοιο, καὶ εὐχαίτην Ἐλεῶνα,
Κώπας τ' ἀγλαὸν ὕδας, ὅπη περίπυστον ἀκούει
Ἐγχελύων θρέπτειραν ἐπώνυμον εἰσέτι λίμνην·
Καὶ λάσιον Μεδεῶνα· καὶ οἳ λάχον εὔβοτον ὕλην
Σκυλοτόμου Τυχίοιο τανυκνήμιδα ὐθήνην·
Καὶ πέδον Εὐρυάλῳ χθονίῃ πεφυλαγμένον ὀμφῇ
Ἅρματος ὀψιγόνοιο φερώνυμον Ἀμφιαράου·
Θεσπιέων δὲ πόληα, βαθυκνήμους τε Πλαταιάς,
Ὑδρηλήν τ' Ἁλίαρτον ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο,
Χεύμασι μεσσατίοισι μεμιγμένην Ἑλικῶνος·
Οἵ τ' εἶχον πυμάτην Ἀνθηδόνα γείτονα πόντου,
Βαιὴν ἰχθυβολῆος ἀειζώοιο πολίχνην
Ὑγρόζυγα Γλαύκοιο· καὶ οἳ δυσπέμφελον ἄκρην
Πατρίδα δαφνήεσσαν ἀσιγήτοιο νομῆος·
Γαίης δ' ἱερὸν ἄστυ καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν,
Εὐρυάλου μίμημα φερώνυμον ἀνθρεεῶνος·
Καὶ χθόνα Νισαίην, καὶ ἐπώνυμον ἄστυ Κορωνοῦ·

Τοῖσι

Neq; enim ego tot generationes decem linguis cantabo,
Neq; decem oribus fundens ferream vocem,
Quot Bacchus coegit haſta concitatus. Sed canens Catalogus
Duces, & finitimum adiutorem inuocabo. ducum.
Eloquentiæ totum portum: poſtquam nautæ errantes Homerus
(Sui) errores implorant auxiliatorem Neptunum, eloquii pa-
Principio quidem thyrſo bene armato vocante Baccho ter.
Actæon celer venit cognatum ſanguinem venerans Actæon
Patria Aoniæ ſeptem ora habens ſolum relinquens. Dux pri-
Bœotorum v. phalanges adfluebant qui terram Thebes mus.
Inhabitabant bene turritæ, & domicilium Neptuni
Arnem, & Pateonem, & Ocalcam & Erythras, Catalogus
Arnem vueam exſultantem propter Bacchum, urbium &
Quiq; Mideam habitabant, & decantatas Polichnas regionum.
Ileſium & Scolum, & ad mare fundatam Thisben,
Portum columbis frequentatum marinæ Veneris
Et ſolum Schœni, & benè comatam Eleona.
Copasq; eximium ſolum, vbi celebratum audio
Anguillarum nutricem cognominem adhuc paludem. Copæ an-
Et hirſutum Meleonem, & qui ſortiebantur fertile ſyluã guillarum
Coriarii Tychii ab extenſa tibialia habentem nutricem, nutrix.
Et ſolum Euryali terreſtri cuſtoditum vaticinio, Tychius.
Currus tardè geniti ex re nomen habens Amphiarai. Euryalus.
Et Theſpidum ciuitatem, & profundè calceatas Plateas, Amphia-
Et aquoſam Haliartum in monte effuſi fluminis. raus.
Fluctibus mediis diuiſam Heliconis. Th[illegible]ſpides.
Quiq; habitant vltimam Anthedonem vicinam Ponto. Plateæ.
Paruam piſcatoris ſemper viuentis Polichnam Haliartus.
In humido viuentis Glauci. Et qui tempeſtuóſam ſummam Helicon.
Patriàm lauream non taciti paſtoris Anthedon.
Et terræ ſacram vrbem, & magni cœtus Mycaleſſi Polichna.
Euryali exemplum ex re nomen ferens menti. Glaucus.
Et terram Niſeam, & cognominem vrbem Coroni Mycaleſ-
ſus.
Niſæa.
Coronus.

Z 1 Qui-

Τοῖσι μὲν ἐρχομένοισιν ἑῷον εἰς κλίμα γαίης
Ἀκταίων πρόμος ἦεν· ἐπ' ἠιθέοιο δὲ νίκῃ
Πατροπάτωρ δαφναῖος ἐπέπλαγε μάντις Ἀπόλλων·
Βοιωτῶν δ' ἑτέροιο προηγεμόνευεν ὁμίλου,
Εὐχαίτης Ὑμέναιος ἔχων ἀχάρακτον ἰούλων,
Ἀνθαλής Βρομίῳ πεφιλημένος· ἐρχομένῳ δὲ
Κούρῳ παιδοκόμος πολιὸς πρόμος εὔνομα Φοῖνιξ
Εἵπετο Λαοκόωντι πανείκελος· ὅς ποτ' Ἀργοῦς
Νηὸς Ἰησονίης ἐπιβήμενος εἰς χθόνα Κόλχων
Σύμπλοος ἅμμα τίνε κορυναιολόῳ Μελεάγρῳ·
Τοῖος ἐὼν ἔπι κοῦρος ἔχων παιδήϊον ἥβην·
Ἀβροκόμης Ὑμέναιος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν·
Δινεύων ἑκάτερθε παρηΐδος ἥλικα χαίτην·
Καί οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται·
Οἵ τ' Ἀσπληδόνος ἄστυ· καὶ ὃν χάρις οὔποτε λείπη
Ὀρχομενοῦ Μινύαο χοροίτυπον ἄλσος ἐρώτων·
Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο θεηδόχον ἕδος ἀρούρης,
Ξεινοδόκον μεθέπουσαν ἐπωνυμίην Ὑριῆος·
Ἧχι γίγας ἀπέλεθρος ἀπειρογάμων ἀπὸ λέκτρων,
Ὠρίων τριπάτωρ ἀπὸ μητέρος ἔθορε γαίης·
Εὖτε θεῶν τριγόνοισιν ἀεξηθεῖσα γενέθλης,
Εἰς τόκον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη χύσις οὔρων·
Αὔλακα νυμφεύσασα τριγόνοιο βοείης·
Καὶ χθονὸς ἄσπορον ἦα λαχοῦσα μαιώσατο γαίης·
Οἵ τ' ἔχον ἀγρομένων ξεινοδόκον ἕδος Ἀχαιῶν,
Αὐλίδα πετρήεσσαν ἐδέθλιον Ἰοχεαίρης·
Ἧχι θεὰ βαρύμηνις ἱρεοστόλῳ παρὰ βωμῷ
Δέκτο θυηπολίην ψευδήμονος Ἰφιγενείης·
Καὶ κεμὰς οὐρεσίφοιτος ἀμεμφέι καίετο πυρσῷ,
Ἁρπαμένης νόθον εἶδος ἀληθέος Ἰφιγενείης·
Ἣν Ὀδυσεὺς ἐκόμισσε δολοπλόκος, ὡς Ἀχιλῆος,
Ἐσσομένην πρὸ μόθοιο παρευνέτιν, ἔνθεν ἀκούει
Αὐλὶς ἀνυμφεύτοιο γαμοστόλος Ἰφιγενείης·

Ὁλκάσι

Quibus quidem venientibus matutinum in clima terræ,
Actaon princeps erat. In iuuenis verò victoriam Actæon dux.
Auus paternus laureus ſternutabat vates Apollo. Sternutatio ſalutaris.
Bœotorum vero alterius princeps erat exercitus
Bene comatus Hymenæus habens non impreſſam barbam, Hymenæus dux alter.
Iam florens Bromio adamatus. Venientem vero
Iuuenē pueri nutritor canus primus in acie nomine Phœnix Phœnix.
Sequebatur Laocoanti perſimilis: qui prius Argus
Nauem Iaſoniam aſcendens in terram Colchorum Iaſon.
Vna nauigans comitabatur armatum Meleagrum. Meleager.
Talis erat adhuc iuuenis habens puerilem ætatem,
Mollicomis Hymenæus *ſubiit pugnam Indorum;*
Vibrans vtrinq; ad genam coæuam comam
Et ipſum comitabantur coætanei bellatores
Et Aſpledonis vrbs, & quem gratia nunquam relinquit
Orchomeniorū *Minyæ ſaltādo terrā pulſans nemus amorū,*
Quiq; Hyriam paſcebant Deum excipiens ſolum terræ Hyreus.
Hoſpitem ſectantem cognominem Erieos.
Vbi Gigas immenſus à nuptiarum expertibus thalamis
Orion tres patres habens à matre proſilit terra Orion tres patres habens.
Quando Deorum tripliciter ſeminante aucta à generatione
In partum per ſe perfectum transformata fuit effuſio vrinæ, Orion ex vrina.
Sulcum nuptum dans partum perficientis bouis corii.
Et terræ non ſeminatum filium venter obſtetricata eſt terra, Ceruа pro Iphigenia.
Quiq; habuerunt congregatorum hoſpitale ſolū Achiuorū
Aulida petroſam ſolum Dianæ.
Vbi Dea grauiter irata in monte conſtitutâ in arâ.
Excepit ſacrificium ſimulata Iphigenia.
Et cerua montiuaga irreprehenſibili combuſta eſt igni
Rapta adulterina forma vera Iphigeniæ.
Quam Vlyſſis attulit doloſus, tanquam Achillis
Futuram ante bellum coniugem. Vnde dicitur
Aulis innupta nuptiarum curatrix Iphigenia. Vlyſſes.

Digitized by Google

Οἳ [illegible]ειοι Ἀργείων ἀπὸ σύνεσε πομπὸς ἀήτης·
[illegible]α μαστίζων ἐχενηΐδος ἄκρα γαλήνης·
[illegible] βασιλῆι φέρων παλινάγρετον αὔτην·
[illegible] μετὰ σοῖς ἐς χθόνα Ταύρων,
[illegible] ἱδασκεῖο στόμα Λεβήτων,
[illegible] καὶ αὐδοφόνῳ παρὰ βωμῷ
[illegible] ἀντίζωγρησεν Ὀρέστην·
[illegible] ἦλθεν ἀπειρήτων στόλος ἀνδρῶν,
[illegible] ὅπλον ὁμιλητῆρας Ὑμεναίῳ·
[illegible] παρὰ Δηϊδίδι πέτρῃ
Ἀγχ[illegible] Φοίνικες ὁμ[illegible], οἳ Κυπαρίσσου
[illegible]δας· καὶ γαίης Ὑάμπολιν ἣν παρ' ἐχύν
[illegible] ἦδας ἐπώνυμον ἢ περὶ μορφῆς
Ἀ[illegible]γα δρυνάεισε· καὶ ἤρισε Τελπογλυμένη,
[illegible]αχον Πυθῶνα, καὶ ἀμφικρήμνον ἀλωήν,
Κρ[illegible] ἀειδομένην, καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα·
[illegible] Βάκχον ἔχοντες· ἐπεὶ δαφναῖος Ἀπόλλων
[illegible] ξυνώσε κασιγνήτῳ Διονύσῳ,
[illegible] τὸν δικάρηνον· ἀγειρομένοισι δὲ Δελφοῖς
Γ[illegible] φθέγξαντο θεηγόροι ἴαχε πέτρη·
[illegible] αὐτοβόητος· ἀσιγήτοιο δὲ πηγῆς
Κα[illegible] λάλον οἶδμα σοφῷ πάφλαζε ῥεέθρῳ·
[illegible] δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἀσπιδιώτας
Π[illegible] Κορύβαντες ἀεξομένου Διονύσου·
Οἳ [illegible] κόλπον ἔχοντες ὀρεσσιπόλῳ παρὰ Ῥείῃ,
Ν[illegible] εἴσετι Βάκχον ἐκυκλώσαντο βοείαις·
Τ[illegible] πορφυρέῳ κεκαλυμμένον εἴνοπι πέπλῳ,
Εἴρον ἐνὶ σκοπέλοις κεραὸν βρέφος· ἔνθα μιν Ἰνώ
Μίσυδι παιδοκόμῳ παρεκάθετο μητρὶ Κορίνθου.
Οἵ τε πάντες ἵκανον ἀειδομένης ἀπὸ νήσου·
Πρυμνεύς, εὐκνήμιδης τε Μίμας· καὶ ὀξύδρομος Ἄκμων,
Δαμνεύς τ' ὠκυθόος τε Σακεσπάλος· οἷς ἅμα βαίνων
Σύνδρομος Ἰδαίῳ κορυθαιόλος ἤλυθε Μελισσεύς,

Οἱ

Nauibus vero Argiuorum ſibilum excitauit Dux ventus Ventus fecundus.
Tacitus flagellans Remora ſummitates tranquillitatis. Remora tranquillitas.
Ceruam occidenti regi ferens reducem ventum.
Puella vero ſero pergens ſublimis in terram Taurorum, In Taurica naufragi, quibus mare pepercerat mactabantur.
Horribilia male hoſpitalium docebatur ſacra Lebetum
Hominem mactans. Et homicidam ad aram
Fratrem a mari terrefactum reſeruauit Oreſtem, Oreſtes ab Iphigenia liberatus.
Bœotorum tanta venit immenſorum claſſis virorum
Indicam ad pugnam ſequens Hymenæum.
Quibus exercitu coniungebãtur prudentẽ ad Delphicã petrã
Vicini Phocenſes comites Qui Cypariſſi Phocienſes
Habuerunt ſolum, & terra Hyampolin, quam audio Hyampolis.
Aonia ſuis ſilum cognomine: vbi ob formam
Ceruicem ſuperbam ſuſtulit & contendit cum Minerua
Quiq; ſortiebantur Pythonem, & vtrinq; præcipitiũ habentẽ Python.
Criſam decantatam, & Daulidem, & Panopæam (areã
Vicinum Bacchum habentes Cum Daphnæus Apollo
Sortem ſuam communicauit fratri Baccho,
Parnaſſum bicipitem. Congregatis vero Delphis Parnaſſus biceps.
Pythias vocalis diuina clanxit petra. Pythia.
Et Tripus per ſe clamans, Taciti vero fontis Tripus.
Caſtaliæ vocalis æſtus ſapienti efferbuit fluctu.
Euboicas vero phalanges ornabant ſcutati
Pueri nutritores Corybantes creſcentis Bacchi. Corybantes Bacchi nutritores
Qui Phrygium ſinum habentes in montibus verſantẽ apud
Infantem adhuc Bacchũ circumdederant tympanis (Rheã
Quem quondam purpureo abſconditum nigro peplo Bacchus à Corybantibus infãs cornutus inuentus.
Inuenerant in ſcopulis cornutum infantem. Vbi ipſum Ino
Sacerdoti nutrici appoſuit matri Corinthi.
Qui tunc omnes veniebant decantata ab inſula (Acmon
Prymneus, & incuruãs pedes Mimas, & in montibus curres
Damneusq; atq; celer Saceſpal..., cum quibus ſimul incedẽs Nomina Curetum.
Vna currens cũ Idæo variatã galeã habens venit Meliſſeus.

Οὕς ποτε δυσσεβίης κεκορυθμένος ἄφρονι κέντρῳ,
Σῶκος ἁλιζώνοιο πατὴρ νοσφίσσατο πάτρης.
Κόμβης ἑπτατόκου μετὰ μητέρος· οἳ δὲ φυγόντες
Κνώσσιον οὖδας ἵκοντο· καὶ ἔμπαλιν ἦσαν ἀλῆται
Ἐς Φρυγίην Κρήτηθεν, ἀπὸ Φρυγίης ἐς Ἀθήνας,
Ἀλλοδαποὶ ναετῆρες ὁμέστιοι· εἰσόκε Κέκροψ
Σῶκον ἀπηλοίησε δίκης ποινήτορι χαλκῷ·
Καὶ χθόνα καλλείψαντες ἁλικλύστου Μαραθῶνος,
Νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐς ἱερὸν οὖδας Ἀβάντων,
Κρήτων προτέρων χθόνιον γένος· εἷς μέλος αὐλῶν,
Οἷς βίος εὐκελάδων ξιφέων κτύπος· οἷς ἑνὶ ῥυθμῷ
Κύκλα ποδῶν μεμέληκε, καὶ ἀσπιδόεσσα χορείη·
Τοῖσι συνεστρατόωντο μαχήμονες υἷες Ἀβάντων·
Οἳ λάχον ὀφρυόεσσαν Ἐρέτριαν· οἳ λάχον ἄμφω
Καὶ Στύρα, καὶ Κήρινθον, ἀειδομένης τε Καρύστου
Ἕδρανα· καὶ Δίου κραναὸν πέδον· οἵ τ' ἔχον ἄκρην
Ἄκρων κυματόεσσαν ἀσιγήτοιο Γεραιστοῦ·
Καὶ Στύγα, καὶ Κοτυλαῖον ἕδος, καὶ Σιρίδος ἕδρην·
Μαρμάρειόν τε πένοντα, καὶ Ὠγυγίης πέδον αἴθης·
Τοῖς ἅμα λαὸς ἵκανεν ὁμόστολος· οἷς πέλε πάτρη
Χαλκὶς ὀπισθοκόμων μητρόπολις Ἐλλοπιήων·
Ἑπτὰ μὲν ἡγεμόνες στρατὸν ὥπλισαν· ἀλλ' ἕνα παῖδες
Θυμὸν ἔχον κατ' Ἄρηα· καὶ ἀστέρας αἴθοπι βωμῷ
Ζωδιακῆς ναετῆρας ἐμειλίξαντο κελεύθου·
Δήειον ἰσοέλθμοισιν ἐπιστρέψαντες ἀήταις·
Κεκροπίδας δ' ἐκόρυσσε μόθων ἀκόρητος Ἐρεχθεὺς
Χρύσειον ἀγλαόπαιδος Ἐρεχθέος αἷμα κομίζων·
Τόν ποτε πυρβοφέροιο κατὰ πτύχα παρθενεῶνος
Παρθένος αὐτολόχευτος ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ
Παιδοκόμος γλαυκῶπις ἀνήροτος· αἰδομένη δὲ
Παρθενίῳ πήχυνεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ
Ἡφαιστηϊάδην· ὅτε δύσγαμος ἀμφιγυήεις
Ἀλλοίῃ φιλότητι γονὴν ἔσπειρεν ἀρούρης,

Θερμὸν

Quos olim impietatis armatus inſano ſtimulo
Socus mari cinctis pater priuarat patria. Socus [illegible]os in exſulium pellit
Combam ſeptem liberorum poſt matrem. Hi vero fugientes
Cnoſsium (ad) ſolum venerunt, & rurſus erant errones
In Phrygiam ex Creta, & rurſus ex Phrygia Athenas.
Extranei inhabitatores conuictores. Donec Cecrops Cecrops Socum peremit.
Socum amputauit pœnæ vltore ferro.
Et terram relinquentes mari abluti Marathonis,
Reuertens veſtigium flexerunt in ſacrum ſolum Abãtum.
Curetum priorum terreſtre genus. Quibus cantus tibiarum
Quib⁹ vita (erat) beneſonãtiũ gladiorũ ſtrepit⁹. Quib⁹ quo-
Circuli pedũ cura erãt. Et ſcutata chorea, (dã rhythmo Curetum ſtudium.
Cum quibus in acie collocabantur pugnaces filii Abantum.
Qui ſortiti fuerant clinoſã Eretriã. Qui ſortiebãtur ambos
Et Styra, & Cerinthum, & laudata Caryſti
Fundamenta, & Diiſterile ſolum, quiq; tenebant ſupremam
Acrym fluctuoſam vocalis Geraſti.
Et Stygen, & Cotylæum ſolum, & Siridis ſedem,
Marmoriiq; collum, & Ogygiæ ſolum AEthæ.
Cũ quibus ſimul populus veniebat comes, quibus erat patria
Chalcis retro proiectas comas habẽtiũ Metropolis Elopieſiũ Chalcis.
Septem quidem duces exercitum armabant. Sed vnũ omnes Septem duces exercitus
Animum habebant ad Martem. Et ſtellas nigra ara
Zodiaca incolas demulcebant via,
Litem æqualibus numero conuertentes ventis,
Cecropidasq; armauit pugnis inſatiabilis Erechtheus. Erechthe⁹
Aureum eximios pueros habẽtis Erechthei ſanguinẽ ferens
Quem quondam flammifera per plicaturã domus virginũ Pallas Erechthea enutriuit.
Virgo per ſe genita nutriuit maſcula mamilla.
Nutrix Minerua inuiolata. Pudore vero adfecta Vulcanus cum Pallade non poſſet frui ſemen in terram fudit.
Virginea vlnis implicuit iuuenili puellum manu,
Vulcanium, cum infelix in nuptiis vtroq; pede claudus.
Diuerſo amore ſcmen ſeminauit terra,

Calidum

Θερμὸν ἀκοντίζων αὐτόσσυτον οἶστρον ἐρώτων·
Τοῖος Ἀθηναίων στρατιῆς πρόμος ἤλυθεν Ἐρεχθεύς,
Σὺν οἱ ἔχων συνάεθλον ἰσόπτολιν ἡγεμονῆα·
Οἳ λάχον Οἰνώνης γόνιμον πέδον, οἵ τε Καριῶν
Γείτονας Ὑμηττοῖο μελισσήεντας ἐναύλους·
Καὶ τέμενος βαθύδενδρον ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος·
Οἵ τε πόλιν Κελεοῖο, καὶ οἳ λάχον ὅρμον Ἀθήνης,
Ἀγχίαλον Βραυρῶνα κενήριον Ἰφιγενείης·
Καὶ δάπεδον Θορικοῖο, καὶ εὐώδινος Ἀφίδνης·
Οἵ τ' ἔχον ἀγλαόπαιδος Ἐλευσινίην χθόνα Δηοῦς
Μυστιπόλοι Ταλάχνοιο καὶ Εὐκάρποιο θεαίνης·
Τριπτολέμου γεραῶτες ἀφ' αἵματος· ὅς ποτε Δηοῦς
Δίφρον ἐχιδνήεντα δι' ἠέρος ἡνιοχεύων,
Σπαρτὰ φερεσταχύων ἐπιμάστιε νῶτα δρακόντων·
Καὶ πόλις ἔνθα καὶ ἔνθα σιδήρεα τείχεα πάλλων,
Παισὶ κορυσσομένοισι γέρων ὤρεξεν Ἀχαρνεύς.
Καὶ στίχες Ἀτθίδος ἦλθον ἐπήλυδες· ἐγχεμόθων δὲ
Σὺν δόρει, σὺν ξιφέεσσιν ἐπειγομένων ναετήρων,
Εἰς μόθον εὐπήληκες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
Ἐσσυμένων δ' ἐς Ἄρηα, λιμὴν ἤχησε Φαληρεύς,
Καὶ πόλις ἀγγέλλουσα προτέρην αὐτόχθονα φύτλην,
Χρύσεος ἀπλέκτοισι κόμαις ἐσφίγγετο τέττιξ·
Ἀτθίδα γαῖαν ἔλειπε καὶ Αἰακός· ὃν νόθος ὄρνις
Ἀρπαμένῃ σπορίμῳ μιγεὶς Ἀσωπίδι νύμφῃ,
Αἰετὸς Αἰγίνης πτερόεις πόσις ὑψιπέτης Ζεύς·
Ἐκ δὲ γάμου πτεράπου καὶ Αἰακὸς ἔξοχα δ' ἄλλων
Χραισμῆσαι μενέαινε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Μυρμιδόνων δὲ φάλαγγας ἐκόσμεεν ἴδμονι τέχνῃ·
Οἳ πρὶν ἔσαν μύρμηκες ἐθειπύζοντες ἀρούρης,
Γνωσὶ πολυσπερέεσσι μεμηλότες· εἰσόκεν αὐτὸς
Ἐκ χροὸς ὑπτιάποιο χαμαιζήλοις εἶδος ἀμείψας,
Φωτερὸν εἰς δέμας ἄλλο μετέπλασεν ὑψιμέδων Ζεύς,
Καὶ στρατὸς ἐβλάστησεν ἐνόπλιος· ἐξαπίνης γὰρ

Ἀμφυής

Calidum iaculans per ſe impulſam ſpumam amorum, Erechtheꝰ dux Athenienſium.
*T*a*lis Athenienſium exercitus princeps venit Erechtheus,*
Siphnum habens commilitonem eiuſdem ciuitatis ducem, Siphnus.
Qui ſortiti fuerunt Oenones fœcundum ſolum. Quiq; ſum-
Vicini Hymetti ab apibus depaſta ſtabula. (mitatum
Et ſyluam profundi arborem olearum cultoris Marathonis, Hymettus.
Quiq; vrbem Celei,& qui ſortiti portum Athenes, Celei vrbs.
Mari vicinum Braurona inane ſepulcrum Iphigeniæ,
Et fundamentum Thorici,& fœcundæ Aphianes, Aphidna.
Quiq; tenebant eximios pueros habentis Eleuſiniam terram
Sacerdotes Talari,& fertilis Dea (Cereris
T*riptolemi facti è ſanguine. Qui quondam Cereris* Triptolemus.
Currum ſerpentinum per aëra agitans
Varia ſpicas ferentium flagellabat dorſa Draconum
E*t multus hinc & inde ferrea arma vibrans*
Pueris armatis ſenex præbuit Acharneus Acharneus
Et ordines Atticæ veniebant extranei. Ad bellũ excitatis v.
Cum haſta & gladiis concitatis incolis
Ad pugnam pulcris galeis armati furiosè agebantur Athenæ.
Commotis v. ad Martem litus reſonabat Phalereus
Et multus annuncians priorem indigenum generationem
Aurea non complicatis comis infringebatur cicada. Aurea cicada Atti- c[illegible]
Atticam terram reliquit & Æacus,quem adulterina auis
Rapiens ſeminauit mixta cum Æſopide Nympha,
Aquila Æginæ volucris ſponſus altiuolans Iupiter. Iupiter aquila.
Ex nuptiis v. dictus eſt & Aeacus. Potiſſimũ præ aliis verò
Auxiliari voluit fratri Baccho
Myrmidonumq; Phalanges ornauit perita arte, Aeacus Myrmidonum dux.
Qui prius fuerant formicæ ſerpentes in agris.
Pedibus multiplicibus ſollicitè curantes Donec illorum Myrmidones hominem eformicis.
Ex corpore exiguo è terra natam formam tranſmutans
Melius in corpus aliud tranſmutauit in alio regnãs Iupiter
Et exercitus germinauit armatus. Subitò cum

Alterius

Ἀλλοφυὴς, ἄφθογγος, ἀπόσπορος ἰσχνὸς ἀρούρης,
Εἰς βροτὸν αὐδήεντα δέμας μορφώσατο μύρμηξ·
Τῶν πρόμος Αἰακὸς ἦρχεν· ἐν εὐτύκτῳ δὲ βοείῃ
Ζῆνα νόθον σοφὸν ὄρνιν ἐπέγραφε σῆμα γενέθλης,
Φειδομένοις ὀνύχεσσιν ἐλαφρίζοντα γυναῖκα·
Καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἔην σχεδόν· ἄγχι δὲ κούρη
Οἰκτρὰ κατηφιόωσα δέει πέλεν ἄπνοος εἰκὼν,
Δόχμιον ὄμμα τίταινεν, ἅτε στενάχουσα τοκῆα
Ἀσωπὸν βαρύγουνον· ἔοικε δὲ τοῦτο βοῆσαι,
Καλὸν ἐμὸν πόρες ἕδνον ἐμὸν γενετῆρα δαμάσσας·
Κρήτῃ δ' ἡγεμόνευε πολυγλώσσων ναετήρων
Ἀστέλος φαιδρωπὸν ἔχων δέμας· ἀμφοτέρα δὲ
Ὅσσον ἔην ἐρόεις, τόσον ἄλκιμος· ὅν ποτε νύμφη
Λυσαμένη Μίνωι δαΐφρονος ἅμμα κορείης,
Φαιστιὰς ἀνδρογάμεια Κυδωναίη τέκεν εὐνή·
Ὅς ποτε λαὸν ἄγειρεν ἑκατόμπολιν οἰνοπι Βάκχῳ,
Γνωτὸ κυδαίνων ἐμφύλιον αἷμα γενέθλης
Πατρὸς ἑοῦ· Σεμέλης γὰρ ἀνεψιὸς ἔπλετο Μίνως
Κάδμου ξεινὰ γενέθλα· πολυσπερέες δὲ μαχηταὶ
Πάντες ἐνὶ σπεύδοντα συνηέρεθον ἡγεμονῆϊ·
Οἱ μὲν ἀπὸ Κνωσσοῖο μαχήμονες, οἱ δ' ἀπὸ Λύκτου
Μιλήτου δὲ στρατιῇσι συνήλυδες· οἷς ἅμα πολλοὶ
Ὑψιλόφου Γόρτυνος ἐθωκήσαντο πολῖται·
Καὶ νάσαι Ῥύτειο, καὶ εὐκεάστοιο Λυκάστου,
Καὶ χθόνα Νωδαίοιο Διὸς, καὶ ἑδέθλια Θήβης·
Καὶ δάπεδον Κισάμοιο, καὶ ἄστεα καλὰ Κυταίου
Τοῖος ἀπὸ Κρήτης πρόμος ἤλυθεν· ἐρχομένῳ δὲ
Θεσμοτέραις ἀκτῖσι χέων μαντήιον αἴγλην,
Ἀστερίῳ σελάγιζεν ὁμώνυμος Ἄρεος ἀστὴρ,
Νίκης ἐσσομένης προάγγελος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
Νικήσας, νόθον οἶστρον ἀήθεος ἔσχεν ἀρούρης
Νηλής· οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Πάτριον Ἰδαίης κορυθαιόλον αὐχένα πέτρης·

Ἀλλὰ

Alterius natura, muta progenita multitudo è terra
In humanum vocale corpus tranſmutata fuit formica.
Quibus Princeps Aeacus imperauit. In eleganti v. ſcuto Scutum Æaci.
Iouem adulterinã ſapientẽ aue inſcripſit ſignũ generationis,
Parcentibus vnguibus eleuantem mulierem.
Et fluuius igne ardens prope erat. Prope v. & puella,
Miſerabiliter mœſtà timore erat mortua imago,
Obliquum oculum intendebat tanquam lugens parentem, Ægina Aſopi filia.
Aſopum genibus tardum. Videbatur v. hoc clamare. Aſopus à Ioue interemtus.
Pulcrũ mihi ſponſale munus præbuiſti, meũ patrẽ interimẽs,
(In) Creta vero imperauit multilinguis incolis
Aſterius gratioſum habens corpus. Vtrinq; vero Aſterius.
Quantũ erat formoſus, tantũ & robuſtus. Quẽ olim puella
Soluens Minoi pudica vinculum virginitatis
Phæſtias Androgenia cotoneo genuit in thalamo. Phæſtias.
Qui tunc populum ducens centum vrbiũ vinicolori Baccho
Venit, venerans cognatum ſanguinem generis. Minos nepos Semeles.
Patris ſui. Semeles enim nepos erat Minos.
Cadmi communis generatio. Multiplices v. bellatores,
Omnes ad vnum feſtinantem confluebant ducem
Hi quidem è Cnoſo bellatores, illi vero è Lycto,
Mileti exercitibus comites. Quibus ſimul multi Aſterii exercitus.
Alticollis Gortinis armabantur ciues.
Et habitatores, Rhytrii, & fertilis Lycaſti,
Et terræ Idæi Iouis, & ſolum Thebarum.
Et ſolum Ciſami, & vrbes pulcræ Cytæi.
Talis è Creta Princeps venit. Venienti verò
Calidioribus radiis fundens fatidicum ſplendorem
Aſterio reſplendebat cognominis Martis ſtella,
Victoriæ futuræ prior nuncius. Sed in conflictu Aſterius ſponte è patria exſul.
Vincens, ſpurium furorem inſueti habuit ruris
Immitis. Non enim voluit videre poſt pugnam Indorum
Paternum Idææ ornatam galeam habens antrum rupis,

Sed vi-

Digitized by Google

Ἀλλὰ Βίην προβέβουλε λιπόπτολιν· αἱ δὲ Δίκτης
Κυδωνῖς ἐν Σκυθίῃ μετανάσται ἔσκε πολῖται·
Καὶ πολιὴν Μίνωα, καὶ Ἀνδρογένειαν ἐάσας
Ξεινοδόκων σφὲς ἦλθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα Κόλχων·
Ἀστερίης τ' ἐκάλεσσε· καὶ ὕστερον οὔνομα Κόλχων
Κρηταῖον· οἷς ξεῖνα θεσμὰ φύσις πόρε· παιδοκόμου δὲ
Πάτριον Ἀμνισοῖο ῥόον Κρηταῖον ἐάσας
Αἰδομένοις στομάτεσσι νεήθον περὶ Φάσιδος ὕδωρ·
Μοῦνος Ἀρισταῖος βραδὺς ἤιε λοίσθιος ἄλλων·
Ὅσσοι γαῖαν ἔναιον ὁμείκελον Ἑλλάδι γαίῃ·
Ὃς μέλιτος γλυκεροῖο πολυτρήτων ἀπὸ σίμβλων
Αὐχένα γαῦρον ἄειρε· καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
Ἤρισεν ἀπρήκτῳ μελιηδέϊ ἐλπίδι νίκης·
Ἀμφοτέροις δ' ἐδίκαζεν ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου·
Ἀλλὰ πάις Φοίβοιο νεόρρυτα χεύματα σίμβλων,
Ἀθανάτοις ὀρέγων μετ' ἐνδέες ἤμβροτε νίκης·
Ὅττι θεοὶ παχὺ χεῦμα φιλοπτόρθοιο μελίσσης
Δεξάμενοι, κόρον ἔξω ἀπερπέες εἶχον ἐέρσης·
Καὶ κόρος ἦν μακάρων τετάρτον δέπας· οὐ δὲ τετάρτου
Κιρναμένου χρύσειον παλιννόστοιο κυπέλλου,
Καὶ μάλα διψώοντες· ἀφυσσομένοιο δὲ Βάκχου
Ὄμβρῳ ἐϋρραθάμιγγι νόον τέρποντες ἐέρσης,
Εἰς ὅλον ἦμαρ ἔπινον ἀλωοφύτου χύσιν οἴνου·
Καὶ μεθύων γλυκερὸν οἶνον ἐθάμβεεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἐξ ἑτέρου πιθέων ἕτερον δέπας ἤθελε θυμῷ
Εὐφροσύνην ἄκος ἦτορ ἔχων θελξίφρονος οἴνου.
Ζεὺς δὲ μελιρραθάμιγγος ἐθάμβεεν ἔργα μελίσσης,
Δαιδαλέην τ' ὠδῖνα φιλοσμήνου τοκετοῖο
Δῶρον Ἀρισταίοιο· καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ
Ὤπασε λυσιπόνοιο φέρειν προφάτεια νίκης,
Ἔνθεν Ἀρισταῖος βραδὺς ἤιεν εἰς μόθον Ἰνδῶν
Οἴμους εὐνήσας προτέρων ὅλον ἄρπαγα πέτρης,
Ἔνδιον Ἑρμείαο λιπὼν Κυλλήνιον ἕδρην·

Οὔπω

Sed vitam prætulit vrbe carentem. Pro Dicta vero — Minos. Androgenia.
Cnoſſius in Scythia exſul erat ciuis.
Et canum Minoen, & Androgenian relinquens,
Hoſpites occidētiū venit ſapiēs ad populos barbaros Colchorū
Aſterioſq; vocauit, & præbuit nomen Colchorum
Creticum. Quibus noua iura natura præbuit. Nutritoris ſi-
Paternum Amniſi flumen Cretæum relinquens (horū v.
Verecundo ore adulterinam, bibit Phaſidos aquam.
Solus Ariſtæus tardius ibat clanculum ab aliis — Ariſtæus mellis inuentor.
Quicumq; terram inhabitabant finitimam Græcæ terræ.
Qui mellis dulcis multum pertuſis à fauis
Ceruicem ſuperbam tollens & vinum fundenti Baccho
Contendit irrita dulcis ſpe victoriæ. — Mel vino [illegible]
Variiq; v. iudices erant quotcumq; incolæ cœli.
Sed puer Phœbi nuper fuſis fluuios fauorum — [illegible]
Immortalibus exhibens dulci excidit victoria.
Quod Dii craſſum fluxum ramos amantis apiculæ
Accipientes ſatietatem acutam iniucundi haberet humoris.
Et ſatietas erat Deorum tertium poculum. Neq; quartum — [illegible]
Mixtum guſtabant in orbem reductum poculum,
Etiam valde ſitientes. Hauriente vero Baccho,
Humore irrorante mentem oblectantes rore — [illegible]
In totum diem bibebant in ſolo prouenientis fluxum vini, — vinum [illegible] exhibet.
Et ebrius dulce vinum mirabatur aliud poſt alium,
Ex alio deſiderans aliud poculum dulci animo.
Lætitiam inſatiabilem habens mentem oblectantis vini.
Iupiter vero melle rorantis ſtupebat opera apis
Et variegatum partum fauos amantis partus
Alumnus Ariſtæi. Et per vina fundenti Baccho — Bacchus victor.
Præbuit labores ſoluentis ferens primas prædas victoriæ.
Vnde Ariſtæus grauis ibat ad pugnam ſodalium,
Sero ſequens priorem claſſem raptorem petræ. — Hic mendum eſt in Græco.
Domum relinquens Mercurii Cyllaniam ſedem,

Nondum

Οὔπω γὰρ προτέρη μεροπηίδι νάσσατο νήσῳ·
Οὔπω δ' ἀτμὸν ἔπαυσε πυρώδεα διψάδος Ὥρης,
Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο φέρων φυσίζοον αὔρην·
Οὐδὲ σιδηροχίτων δεδοκημένος ἀστέρος αἴγλην,
Σείριον αἰθαλόεντος ἀνασβέσσων πυρετοῖο
Ἐννύχιον πρήυνε, τὸν εἰσέτι διψαλέον πῦρ
Θερμὸν ἀκοντίζοντα δι' αἰθέρος αἴθοπι λαιμῷ,
Ἄσθμασι λεπταλέοισι καταψύχουσιν ἀῆται·
Ἀλλ' ἔτι Παρρασίης πέδον ᾤκεεν· ἐρχομένῳ δὲ
Λαὸς ἐθωρήχθη βαλανηφάγος Ἀρκὰς ἀλήτης,
Οἵ τ' εἶχον Λασιῶνα, καὶ ἄλσεα καλὰ Κυλλήνης,
Καὶ κραναὴν Στύμφηλον, ἀοιδημένην τε πολίχνην,
Ῥίπην, καὶ Στρατίην, καὶ Μαντινέην, καὶ Ἐνίσπην,
Παρρασίην τ' εὔδενδρον, ὅπη πέδον ἔσκε θεαίνης
Ἀστιβὲς ἀρχεγόνοιο λεχώιον εἰσέτι Ῥείης,
Καὶ δάπεδον Φενεοῖο· καὶ Ὀρχομενοῖο τοκῆα
Ὀρχόμενον πολύμηλον ἐδέθλιον Ἀπιδανήων,
Οἵ τ' ἔχον Ἀρκαδίην πόλιν Ἀρκάδος· ὅν ποτε μήτηρ
Καλλιστὼ Διὶ τίκτε· πατὴρ δέ μιν εἰς πόλον ἄστρων
Στηρίξας ἐκάλεσσε χαλαζήεντα Βοώτην·
Τόσσον Ἀρισταῖος στρατὸν ὥπλισεν Ἀρκάδι λόγχῃ
Ἀνδράσι μαρναμένοις νομάδας κύνας εἰς μόθον ἕλκων,
Τόν ποτε Κυρήνη κεμαδοσσόος Ἄρτεμις ἄλλη
Φοιβείῃ φιλότητι λεοντοφόνος τέκε νύμφη,
Ὁππότε μιν Λιβύῃ ψαμαθώδεϊ καλὸς Ἀπόλλων
Ἤγαγε νυμφοκόμῳ μετανάστιον ἁρπάγι δίφρῳ,
Καί μιν ἔτι ἀείδοντα λιπὼν μαντώδεα Δάφνην
Αὐτὸς ἑαῖς παλάμῃσι πατὴρ θώρηξεν Ἀπόλλων·
Παιδὶ τόξον ἔδωκε· καὶ ἥρμοσε χειρὶ βοείην
Δαιδαλέην· γλαφυρὴν δὲ καθιεμένην διὰ νώτου
Ὠμαδίῳ τελαμῶνι κατεκλήισσε φαρέτρην·
Τῷ δ' ἔπι Σικελίηθεν ἑκηβόλος ἤλυθεν Ἀχαίτης,
Καὶ οἱ ἐφωμάρτησαν ὁμήλυδες ἀσπιδιῶται,

Κιλλυρίων

Nondum enim priori mortali habitauit Inſula
Nondum vero vaporem ſedauit ardentem ſiticuloſæ hora;
Iouis malorum auerrunci ferens vitam producentem aurã
Neque ferream tunicam habens viſus ſtellæ ſplendorem
Sirium ardentis repellens caloris
Nocturnum ſedauit adhuc ſiticuloſum ignem Sirius.
Calidum iaculantem, per aera nigro gutture.
Halitibus tenuibus demulcent venti.
Sed adhuc Parrhaſia ſolum habitabat. Venienti verò, Parrhaſia.
Populus armabatur glandiuorus Arcus errans
Quiq; tenebant Laſionem, & nemora pulcra Cytai,
Et oblongum Stymphalum, decantatamq; Polychnem,
Ripen, & Stratien, & Mantineen, & Heniſpen,
Et Parrhaſiam arboream, vbi ſolum eſt Deæ,
Non tritum antiquiſſimæ puerperii locus adhuc Rheæ.
Et ſolum Phenei, & Orchomeni patrem
Orchomenum pecoroſum ſolum Apidanenſium,
Quiq; habebant Arcadiam vrbẽ Arcadis. Quę olim mater
Calliſto Ioui peperit. Pater vero ipſam in polum ſtellarum
Conſtituens appellauit grandines concitantem Booten, Bootes.
Tantum Ariſtæus exercitum armauit Arcade haſta.
Viris pugnantibus paſtorales canes in pugnam trahens, Paſtorales canes pugnæ adhibiti.
Quem quondam Cyrene ceruos agitans Diana altera
Apollineo amore leonum interemtrix peperit virgo,
Cum ipſam in Libya arenoſa pulcher Apollo Ariſtæus Apollinis & Cyrenes filius.
Duxit nuptam adornanti exſulem raptore curru,
Et ipſum adhuc feſtinantem relinquens vaticinam Daphnẽ
Ipſe ſuis manibus pater armauit Apollo.
Puero arcum dedit, & aptauit manui ſcutum Apollo filium ſuum armat.
Varium, concinnam vero dependentem ex tergo
Humero impoſito baltheo occludebat pharetram,
Ili vero ex Sicilia procul iaculans venit Achates, Achates.
Et ipſum ſequebantur comites ſcutati,

Aa Cillyrio-

Κιλλυείων τ' Ἐλύμων τε πολὺς στρατός· οἵ τε Παλίσσων
Ἔδρανον ἀμφενέμοντο· καὶ οἳ Κατάνην παρὰ λίμνην
Γείτονα Σειρήνων πόλιν ᾤκεον· ἃς Ἀχελῴῳ
Τερψιχόρη ῥοδόεσσα βοοκραίρῳ ἀπὸ λέκτρων
Τίκτεν ἀελλήεντι συναπτομένη παρακοίτῃ·
Οἵ τε λίχον Καμάρειναν ἐπὶ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Ἵππαρις ἀστήρικτος ἐρεύγεται ἀγκύλον ὕδωρ,
Ὕβλης θ' ἱερὸν ἄστυ· καὶ οἳ σχεδὸν ᾤκεον Αἴτνης,
Ἧχι πυρὸς κρητῆρες ἀναπτομένης ἀπὸ πέτρης
Θερμὸν ἀναβλύζουσι Τυφαονίης σέλας εὐνῆς·
Οἵ τε δόμους ἐδάσαντο παρ' ὀφρυόεντι Πελώρῳ,
Καὶ δάπεδον νησαῖον ἁλιρροίζοιο Παχύνου,
Καὶ Σικελὴν Ἀρέθουσαν· ὅπῃ μετανάστιος ἕρπει
Σπέρματα Πισαίων κομόων Ἀλφειὸς ἀλήτης·
Πορθμεύων βαθὺ οἶδμα· καὶ ἀκροτάτου διὰ πόντου
Ἕλκει δοῦλον ἔρωτος ὑπέρτερον ἄβροχον ὕδωρ,
Θερμὸν ἔχων ψυχροῖο δι' ὕδατος ἁπτόμενον πῦρ·
Τοῖς ἔπι Φαῦνος ἵκανε πελοσφρήγιστον ἐάσσας
Ἰταλίης τελόφοιο πελωΐδα πέζαν ἐρίπνης,
Τὸν βυθίαν Κρονίωνι συναπτομένη τέκε Κίρκη,
Σύζυγος Αἰήταο πολύθρονος, ἣ παρὰ λόχμην
Ὤκεε πετραίοιο βαθύσκια κύκλα μελάθρου·
Καὶ Λίβυες στρατόωντο πρὸς ἑσπέριον κλίμα γαίης
Ἀγχινεφῆ ναίοντες ἀλήμονος ἄστεα Κάδμου·
Κεῖθι γὰρ αἰπυπόρων ἀνέμων πεφορημένος αὔραις
Εἰς χρόνον ᾤκεε Κάδμος ἔχων Εἰθωνίδα νύμφην,
Σύμπλοκον Ἁρμονίην ἐπὶ παρθένον· ἧς διὰ μορφὴν
Γείτονας αἰζηοὺς πολεμητόκος ὥπλισε φήμη·
Ἦν Χαρίτην ὀνόμηνε Λίβης στρατός· ἁβροτέρη γὰρ
Βιστονὶς ἐβλάστησεν ἐπιχθονίη Χάρις ἄλλη,
Τῆς ἄπο καὶ Λιβύης Χαρίτων λόφος· ἧς ἐπὶ μορφῇ
Ἅρπαγος Ὑσμίνης δεδονημένος ἄφρονι κέντρῳ,
Φρικτὸς ἐρωμανέων ἐκορύσσετο βάρβαρος Ἄρης,

Λαὸς

Cillyriotum & Elymorũ magnus exercitus. Quiq; Palingorũ
Solum circum paſcebantur, & qui Catanam, apud Lamnã,
Vicinam Sirenibus vrbem habitabant. Quas Acheloo Achelous & Terpſichore parentes Sirenum.
Terpſichore roſea bonicornibus è lectis
Peperit procelloſo coniuncta viro.
Quiq; tenebant Camarinam, vbi reſonanti fluctu,
Hipparis debilis eructat flexuoſam aquam.
Hybleſq; *ſacra vrbs, & qui propè habitabant Aetnam,* Vrbes Siciliæ.
Vbi ignis Crateres accenſo è ſcopulo Ætnæ ignis.
Calidum ſcaturiũt Typhaonii *ſplendorem cubilis.*
Quiq; domos partiti ſunt propè cliuoſum Pelorum.
Et *ſolum Niſæum a mari turbati Pachyni,*
Et Siculam Arethuſam, vbi exſul reptat
Corona Piſæa ſuperbiens Alpheus errans. Arethuſa Alpheus.
Traiiciens *peruium flumen, & ſummum per Pontum*
Trahit ſeruum amoris ſuperiorem impermixtam aquam,
Calidum habens frigidam per aquam accenſum ignem,
Quibus Faunus ſuperueniens igne obſignatam relinquens Faunus Iouis & Circes filius.
Italiæ tricollis immenſam regionem rupis.
Quem profundo Saturnio coniuncta peperit Circe
Cognata Aeetæ multas ſedes habens. Quæ prope lucum Circe.
Habitabat ſaxei profundas vmbras habentis circulos palatii,
Et Libyes armabantur in occidentali climate terræ,
Nubibus *proximam habitantes vagi vrbem* Cadmi. Cadmus in Libya habitauit.
Ibi enim contrariorum ventorum latus auris
Aliquo tẽpore habitabat Cadmus *habens Sithonidẽ Nymphã.*
Coniunctam Harmoniam adhuc virginem. Cuius ob formã Harmonia,
Vicinos hoſtes bella generans armauit fama, Charis dicta.
Quam Chariten appellauit Libys exercitus. Mollior enim
Biſtonis germinauit terreſtris Gratia alia,
A quâ etiam Libyes Charitum apex Cuius adhuc forma, Harmoniæ forma [illegible]
Rapacis Hyſmines agitatus inſano ſtimulo,
Horribilis amore inſaniens armabatur Barbarus Mars [illegible] cauſa.

Digitized by Google

Λαὸς ἐρημονόμων Μαυρούσιος· ἀλλὰ Λινάσσων
Χερσὶ χαμαιζήλεσσι Λιβυστίδος ἔγχος Ἀθήνης,
Ἁρμονίης πολέμιζε προασπίζων παρακοίτης·
Ἑσπερίων δ' ἐφόβησεν ὅλον στόλος Αἰθιοπήων,
Σὺν Διῒ θωρηχθέντι, σὺν Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ·
Κεῖθι καὶ ὡς ἐνέπουσι παρὰ Τριτωνίδι λίμνῃ
Ἁρμονίῃ παρέλεκτο ῥοδώπιδι Κάδμος ἀλήτης·
Νύμφαι δ' Ἑσπερίδες μέλος ἔπλεκον· ὧν ἀπὸ κήπων
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Ἔρωτες ἐκόσμεον εὔγαμον εὐνὴν
Χρυσείων θαλάμοισιν ἐπικρεμάσαντες ὀπώρην,
Νύμφης δ' ἔδνον ἔρωτος ἐπάξιον· ἦρ ἀπὸ φύλλων
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ἐχεκτεάνῳ παρὰ παστῷ,
Βόστρυχον ἀφνειοῖσιν ἐμιτρώσαντο κορύμβοις
Ἀντὶ ῥόδου γαμίοιο, καὶ ἁβροτέρη πέλε νύμφη,
Χρύσεα δῶρα φέρουσα γέρας χρυσῆς Ἀφροδίτης·
Καὶ μέλος Ἀστραίης κιθάρης ἐπὶ κῶμον ἐγείρας
Μητροπάτωρ σφαιρηδὸν ἑῷ βητάρμονι ταρσῷ
Οὐρανὸν ἀμφελέλιξε Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας·
Καὶ μέλος Ἁρμονίης ἐμελίζετο γείτονι φωνῇ·
Καὶ ζυγίης φιλότητος ἑῆς μνημήια νύμφης
Δῶκε πόλιν ἐπὶ βάθρα Λιβυστίδι Κάδμος ἀρούρῃ,
Δωμήσας πολίων ἑκατοντάδα· δῶκε δ' ἑκάστῃ
Δύσβατα λαϊνέοις ὑψήμενα τείχεα πύργοις·
Κείνης μνῆστιν ἔχοντες ἐπεστρατόωντο μαχηταί,
Μαρμαρέης Βρομίοιο παρασπιστῆρες Ἐνυοῦς,
Τικτομένης ναίοντες ἐδέθλια γείτονα Μήνης,
Καὶ Διὸς ἀσβέστοιο μεσημβριάζοντας ἐναύλους
Μαντιπόλου ναίοντες· ὅπῃ ποτὲ πολλάκις Ἄμμων
Ἀλφεσι τετραλικῶν ἔχων ἰνδάλματα κεραίης,
Ὀμφαῖς στομάτεσσιν ἐθέσπισεν Ἑσπέριος Ζεύς·
Οἵ τε ῥόον Χρεμέταο, καὶ οἳ παρὰ Κίνυφος ὕδωρ
Ὤκεον ἀλκήεις ψαμαθώδεα πίσεαν ἀρούρης
Αὐχμηρῇ Βάναλές τε σιωπήλυδες· οὓς πλέον ἄλλων

Ἄρεϊ

Populus in deſerto paſcens Mauruſius. Sed quatiens
Manibus terra natis Libycæ telum Mineruæ,
Harmoniæ pugnabat propugnans maritus. Cadmus bellicoſus.
Occidentalium vero terrefecit totum genus Æthiopum,
Cum Ioue armato, cum Marte & Venere,
Ibi etiam vt dicunt prope Tritonidem ſtagnum Triton ſtagnum.
Harmoniæ concubuit roſifronti Cadmus errans, Cadmus vbi cum Harmonia concubuerit.
Nymphæq; Heſperides carmē concinnabant, quarū ab horto
Venus ſimul & amores ornabant fauſtas nuptias habentem
Auream thalamis ſuſpendentes vuam. (*thalamum,*
Nymphæ verò dos amoris condigna. Sanè a foliis
Harmonia & Cadmus diuitem prope thalamum Nuptiæ Cadmi & Harmoniæ
Cæſariem locupletibus coronabant corymbis
Pro roſa nuptiali. Et mollior fuit ſponſa,
Aurea dona ferens, munus aureæ Veneris,
Et carmen Aſtrææ citharæ in conuiuium excitans,
Auus maternus circulariter ſua ſaltatrice planta
Cælum vndiq; circumuertens Libycus incuruatus Atlas. Atlas.
Et cantum Harmoniæ cantillabat vicina voce:
Et coniugalis beniuolentiæ ſuæ monumenta ſponſæ,
Dedit pedum in ſolum Libyſticæ Cadmus terræ,
Exſtruens ciuitatum centenarium, dedit vero cuiq; Cadmus centum vrbes in Libya condit
Inacceſſa lapideis eleuata mœnia turribus.
Huius memoriam habētes exercitu coniungebantur milites
Pugnantis Bacchi propugnatores Bellonæ.
Naſcentis habitantes fundamenta vicina Lunæ
Et Iouis Asbyſtæ meridiantia ſtabula.
Sacerdotis cornuti. Vbi quondam ſapius Ammon, Ammon.
Alphei ſinuoſam habens imaginem cornu,
Vocalibus oribus diuinauit Heſperius Iupiter.
Quiq; fluctum Chremetæ, & qui apud Cinyphum fluuium,
Habitabant aridi arenoſum ſolum agri,
Auchetæ, Bacaleſq; comites. Quos magis aliis

Ἄορσι τερπομένης Ζεφυρήιος ἔστεφεν αἰχμήν·
Τ[illegible] καὶ [illegible]πολις· ἐρχομένης δὲ
Π[illegible]νος [illegible] Κε[illegible]ταιγόνος· οὗ ποτε κούρη
Ἀ[illegible] ἀπλαταμῶδα πικῆος
[illegible] παιδίη τέκεν εὐνή,
[illegible] Σημάχου· οὔ ποτε καρποὺς
[illegible] ἔφλεξε θερ[illegible] αὐτῆς·
[illegible]τείονον Ἄρεα νηῶν
Ν[illegible] ὅπη ποιναπτερι θεσμῷ
Η[illegible]νήσειεν Εὐῶ
Ἱμε[illegible] συννόου· ἄγχι δὲ νήσου
Αἰολίης [illegible]πώλας· ἀλλὰ μανέντος
Ἀνδρὸς [illegible] ἀγκυλήεντι κυδοιμῷ
Ὀλκὸν [illegible] ἐθωρήχθησαν ἀῆται,
Συμφερτὴν δονέοντες ἀέρας γόνα σύμπνοον αὔρην·
Καὶ στεροπήν, τὸ φύλλον ἐτυμβεύσαντο θαλάσσῃ·
Θρηίκιοι τε Σχοινοῖο συνέρρεον ἀσπιδιῶται·
Κοίρανος [illegible]ίαλλε βαθυσμήνειζος ὑπ' ἠιόνης
Ἠμα[illegible]ων ἔχων χιονώδεα χαίτην,
Τιτῆν[illegible]ενοταῖς, οἵ τ' ἔχον ἄμφω
Ἀγχ[illegible] Μ[illegible]κηνα. καὶ αἰθεμόεντα Σαώκην,
Καὶ [illegible]ια Τ[illegible]οιο, καὶ εὐλείμωνος ἀρούρης
Ἄλσεα [illegible] κατάσκια διψάδι λίχμη,
Καὶ [illegible] Ζήνου[illegible] ἀκοσμήτων κα[illegible]βαίτων,
Κτίσμα [illegible]ομένης Προνίδος· ὁππόθι κούρης
Μυστιπόλοι θαλάμων ἱλαστιδέες εἰσὶν ἐίσται·
Οἵ τε πολυγλώχινος ὑπὸ κρηπῖδος ἀρούρης
Βρώτιον ἀμφενέμοντο· καὶ αἳ ὑπὸ γείτονι πόντῳ
Ἀτρεπτοῖς βυθίοιο Ποσειδάωνος ἀκύω·
Τόσσοι μὲν στίχες ἦλθον ὁμήλυδες· ἀρχεγόνου δὲ
Ἠλέκτρης ὁμόφυλον ἐπισπώσαντο γενέθλην·
Κεῖθι γὰρ Ἁρμονίην γάμος αἰθέρος, αἷμα θαλάσσης,
Ἄρης, Ζεύς, Κυθέρεια θεῶν [illegible] Κάδμῳ

Κυει-

Marte delectantes Zephyreius enutriuit lacertus.
Tantus populus erat centum ciuitatum. Aduenienti vero
Multitudini imperabat Crategonus. Quę quondã puella **Crategonus.**
Anchiroë Chremeta apud ſcopulum patris
Pſylli vana mentis exiguo peperit cubili **Pſyllus cũ ventis pugnat.**
Sponſum in vlnis habẽs cũ Diis pugnantẽ. Cuius olim fructus
Flatu ſiticuloſo Notus aduſſit calidus ventus.
Verum hic armans variam galeam habentẽ Martẽ nauiũ.
Naualem multitudinem excitauit, vbi vindice lege
Aeriis ventis excitaret Bellonam,
Deſiderans occidere flammeũ Notum. Propè v. inſulam
Aeoliam claſſis venit ſcutum quatiens. Sed inſanientis
Viri ſagittarii turbulento tumultu
Nauim flagellantes armabantur venti **Pſyllus à ventis mari ſubmergitur.**
Collatam quatientes tutricem conſpirantem auram,
Et exercitum & Pſyllum tumulabant in mari.
Thraciæ vero Sami confluebant bellatores.
Imperator quos præmiſerat, promiſſam barbam habens
Emathion infirma genua habens, habens niuoſam cæſariem, **Emathion.**
Titanum membris ſimiles. Quiq; habebant ambo.
Prope mare Myrmecam, & floridam Saocen,
Et terram Teſmerii, & gratioſi prati campi
Nemora Phyſiadæ vmbroſa arboreo luco.
Et ſacram Zerynthum peruigilium Corybantum.
Opus celebratæ Perſeidos. Vbi puellæ
Sacrificarum tædarum Bacchicæ ſunt rupes,
Quiq; multas cuſpides habentis ſub fundamento agri
Brotium circumhabitabant, & qui à vicino ponto
Diuerticula profundi Neptuni audio.
Tanti quidem ordines veniebant ſocii. Antiquæ vero
Electra contribulem conſeruabant familiam, **Electra.**
Ibi enim Harmoniam genus ætheris ſanguinem maris,
Mors, Iupiter, Venus, Deorum auxiliatori Cadmo,

Digitized by Google

Κνειδίην ἀνάεδνον ἐδωρήσατο γυναῖκα·
Τοῖσι κορυσσομένοισι σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
Ἠλέκτρης αἰὲ πέλε δι' αἰθέρος ἕβδομος ἀστήρ,
Δεξιὸν ὑσμίνης σημήϊον· ἀμφὶ δὲ νίκῃ
Πληϊάδων κελάδησε βοῆς ἀντίθροος ἠχώ,
Γνωτῆς αἷμα φέρουσα γεραιρομένη Διονύσῳ·
Καὶ στρατιῇ πόρε θάρσος ὁμοίϊον· ἐρχομένων δὲ
Ὤγυρος ἡγεμόνευεν ἐς Ἄρεα δεύτερος Ἄρης·
Ὤγυρος ὑψικάρηνος ἔχων ἴνδαλμα γιγάντων·
Τοῦ μὲν ἔην ἄγναμπτον ὅλον δέμας· ἐκ δὲ καρήνου
Αὐχενίου τε τένοντος ὑποδεχομένων ἐπὶ νώτων
Ἰσοφαεῖς πλοκαμῖδες ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις
Ἔρρεον ἰξύος ἄχρι κατήλυδες· εἶχε δὲ δειρὴν
Μηκεδανὴν προμεῖζον ὁμοίϊον αὐχένι πέτρης,
Βάρβαρον ἦθος ἔχων πατρώϊον· οὐδέ τις αὐτοῦ
Φέρτερος ἄλλος ἵκανεν ἑώϊον ἐς μόθον Ἰνδῶν
Νόσφι Διωνύσοιο· καὶ ὅρκιον ὤμοσε νίκην
Ἰνδώην χθόνα πᾶσαν ἕως ὅθι μοῦνος ὀλέσσῃ·
Καὶ θρασὺς υἱὸς Ἄρηος ἑὴν Πίμπλειαν ἐάσας,
Βιστονίης οἴαγρος ἐκώμασεν ἄστρον ἀρούρης·
Ὀρφέα καλλείψας ἐπὶ γούνασι Καλλιοπείης,
Νήπιον ἀρτιχύτῳ μεμελημένον εἰσέτι μαζῷ·
Κυπελάδος τε φάλαγγας ὀπίσσεε Λίτρος ἀγήνωρ
Εὐχαίτης τε Λάπηθος· ἐθωρήσσοντο δὲ πολλοί,
Οἵ τ' ἔλαχον Σφήκειας ἀλίκτυπον αὐτίγα νῆσον,
Κύπρον ἐϋπτερύγων θεοδέγμονα νῆσον ἐρώτων,
Κύπριδος αὐτογόνοιο φερώνυμον· ἧς ποτε Κύπρῳ
Ἄκρα περισχάψας βυθίῃ γλαυχῖνι γαλήνης,
Ἰσοφυῆ δελφῖνι τύπον τορνώσατο Νηρεύς·
Ὁππότε γὰρ γονόεσσα καταρρύτος ἄρσενι λύθρῳ
Οὐρανίη μόρφωσε λεχώϊον ἀφρὸν ἐέρση·
Καὶ Παφίην ὤδινε κερασφόρος εἰς χθόνα Κύπρου,
Ἔμφρονα θυμὸν ἔχων ὑπὲρ οἴδματος ἔτρεχε δελφίς,

Ἐζομέ-

Puellam ſine dote dabant coniugem.
Hiſce armatis cum bonum thyrſum gerente Baccho.
Electra oriebatur in æthere ſeptima ſtella Electra ſtella.
Dexterum pugnæ ſignum. Circum vero victoriæ
Pleiadum reſonabat clamoris contra ſonans Echo.
Sonoris ſanguinem ferenti gratificans Baccho.
Et exercitui præbebat confidentiam ſimilem. Venientibus v.
Ogyrus imperabat in Martem ſecundus Mars Ogyrus.
Ogyrus capite elato habens imaginem Gigantum,
Cuius quidem erat erectum totum corpus. Ex capite vero
Et ceruicali collo, in tergum reflexocomos in humeros
Aequabiles capilli ſpingeris echinis
Fluebant ad ilia vſq; deſcendentes. Habuit vero ceruicem
Longam, immenſam, conſimilem ceruici montis, Ogyrus præſtantiſſimus.
Barbarum morem habens paternum. Neq; quis ipſo
Præſtantior alius venit orientalem ad pugnam Indorum.
Præter Bacchum. Et *iuſiurandum iurauit per victoriam*
(Quod velit) Indorum terrã totam ſuâ haſtâ ſolus perdere.
Et audax filius Martis ſuam Pimpleam relinquens
Biſtonii Oeagrus, acceſſit ad aſtrum terræ Oeagrus.
Orphea relinquens in genibus Calliopes, Orpheus.
Infantem nuper natum curantem adhuc mamillam, Calliope.
Cypriadisq; Phalanges ornabat Litrus glorioſas. Litrus.
Et bene comatus Lapethus. Armabantur vero multi Lapethus.
Quiq; tenebant Spheceas à mari impulſam marginẽ inſulæ
Cyprum bene alatorum Deos excipientem inſulam Amorũ.
Cypridi ex ſe natæ cognominem. Cuius quondam Cypro
Summa circumſcribens profunda cuſpide Tridentis
Eiuſdem naturæ exiſtẽti Delphini imaginẽ tornauit Nereus. Nereus.
Cum enim fœcunda irrigua virili ſemine
Cœleſti formauit genitalem ſpumam guttæ.
Et Paphiam genuit cornutæ in terram Cypri.
Prudentem animum habens ſuper fluctu currebat Delphĩn,
Inſiden-

Digitized by Google

Ἑζομένην λοφίῃσιν ἐλαφρίζων Ἀφροδίτην·
Οἵ τ' ἔχον ὑδατόεν τε πέδον, καὶ ἐδέθλια Σηστοῦ,
Καὶ Ταμασὸν καὶ Τέμβρον, Ἐρυθραίην τε πολίχνην·
Καὶ τέμενος βαθύδενδρον ὀρεσσαύλοιο Πανάρκτου·
Ἐκ δὲ Σόλων κεκόρυστο πολὺς στρατός· ἐκ δὲ Λαπήθου
Ὕστερον ἣν ἐκάλεσσαν ἐπώνυμον ἡγεμονῆος,
Ὅς ποτε λαὸν ἄγειρεν· ἐν εὐθύρσῳ δὲ κυδοιμῷ
Κάτθανε, καὶ κτερέϊστο, καὶ οὔνομα λεῖπε πολίταις,
Οἵ τε πόλιν Κινύρειαν ἐπώνυμον εἰσέτι πετρῶν,
Ἀρχεγόνου Κινύραο, καὶ οὐρανίης πέδον ἕδρης,
Αἰθερίην κικλήσκοντες ἐπώνυμον· ὅτι πολίτας
Ἔστρεφεν ἀστράπτοντας ἐπουρανίων τύπον ἄστρων·
Οἵ τ' εἶχον Κρωμμύεσσαν ἁλιστεφὲς οὖδας ἀρούρης·
Καὶ Πάφον αἰπυκόμων στεφανηφόρον ὅρμον ἐρώτων,
Ἐξ ὑδάτων ὅτι βάθρον ἀερχομένης Ἀφροδίτης·
Ἧχι θαλασσογόνου Παφίης νυμφήϊον ὕδωρ
Σίστραχος ἱμερόεις, ὅθι πολλάκις οἶδμα λαβοῦσα
Κύπρις ἀνεχλαίνωσε λελυμένον υἱέα Μύρρης·
Καὶ πόλιν ἀρχεγόνου ποτὲ Γορσέος· ᾧ ποτε Τεῦκρος
Καλλείψας Σαλαμῖνα χολωομένου Τελαμῶνος,
Ὁπλοτέρην πύργωσεν ἀειδομένην Σαλαμῖνα·
Λυδῶν δ' ἁβρὸς ὅμιλος ἐπέρρεεν· οἵ γ' ἔχον ἀμφὶ
Κίμψον ἐΰζηφιδα, καὶ ὀφρυόεσσαν Ἰτώνην·
Οἵ τε Τορύβιον εὐρύ, καὶ οἳ Πλουτηΐου ἀθλοίης
Σάρδιας εὐώδινας ὁμήλικας Ἠριγενείης·
Καὶ χθόνα Βακχείην σταφυληκόμον· ἧχί τε κούρῃ
Ἀμπελόεις Διονύσου ἔχων δέπας ἔμπλεον οἴνου,
Ῥείῃ τερπνὰ κέρασσε· πόλιν δ' ὀνόμηνε Κεράσσας,
Καὶ σκοπιὰς Ὀαίοιο, καὶ οἳ ῥόον ἔλλαχον Ἕρμου
Ὑδατόεν τε Μέταλλον, ὅπῃ Πακτώλιον ἰλὺν
Ξανθὸς ἀποπλύων ἀμαρύσσεται ὄλβος ἐέρσης·
Καὶ Στατάλων κεκόρυστο πολὺς στρατός· ἧχι Τυφωεὺς
Θερμὸν ἀναβλύζων πυριθαλπέος ἄσθμα κεραυνοῦ

Ἔφλεξα

Inſidentem in dorſo tollens Venerem,
Et qui tenebant aquoſum ſolum & fundamenta Seſti. Seſtus.
Et Tanaſum, & Tembrum, & Erythræa Polichnen, (*narcti,*
Et nemus profundas arbores habẽs habitantis in mõtibus Pa-
Ex Solis etiam armabatur multus exercitus. Et ex Lapithis
Poſterius quam appellarunt cognominem ducis
Qui tunc populum congregabat. In Bacchico v tumultu
Mortuus eſt, & ſepultus, & nomen reliquit ciuibus
Quique vrbem Cinyrean cognominem adhuc petris Cinyras.
Priſci Cinyræ, & cæleſtis ſolum ſedis
Aetherei ventris cognominem Quod ciues
Conuertiſſet fulminantes cœleſtium ad formam aſtrorum.
Quique habitabãt Cremaſean à mari coronatum ſolũ agri.
Et Paphum mollicomorum coronigerum portum amorum, Paphus amorum portus.
Cum ex vndis ad fundamenta terræ rediret Venus.
Vbi è mari natæ Paphiæ ſponſalis vnda
Seſtrachus deſiderabilis. Vnde ſæpè aquam ſumens
Venus induit ablutum filium Myrrhæ, Adonis.
Et fuit priſci quondam Perſei. Cui quondam Teucer Perſeus. Teucer.
Relinquens Salaminem *irato* (*patre*) Telamone,
Poſteriorem condidit celebratam Salaminem, Salamis.
Lydorũ etiã *mollis multitudo affluxit. Quiq; habebãt ambo*
Cimpſum bene ſanctum & ſuperciliosam Itonem,
Quiq; Torybium ſpatioſum: & qui Pluti nutricis
Sardias fœcundas coæuas auroræ
Et terram Bacchicam vuis coronatam. Vbi etiam puellæ
Viteis Bacchus habens poculum plenum vino
Rheæ primò miſcuit. Et vrbem vocauitCeraſſas, Bacchus Rheæ vinũ miſcet.
Et *ſpeculas Hoani. Et qui flumen ſortiebantur Hermum*
Et aquoſum Metallum, vbi Pactolium limum,
Flauæ eiiciens reſplendent opes guttæ,
Et Statalorum armatus eſt multus exercitus, vbi Typhoeus Typhoeus
Calidum eructans igne feruens ſpiritum fulminis

Combuſſit

Digitized by Google

Ἔφλεγε γείτονα χῶρον· ἀελλήεντι δὲ κηπῷ
Αἰθομένου Τυφῶνος ἐπιφρασθῆναι ἐείπναι
Γηοβόρῳ σπινθῆρι μαραινομένων κεφαλάων·
Ἀλλὰ Διὸς Λυδοῖο θυώδεα νηὸν ἐάσσας,
Ἄρειος ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντορι θυμῷ,
Μύθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ,
Γλώσσῃ ἐρητύων πεδήνιον υἱὸν ἀρούρης,
Ἔγχος ἔχων στόμα θοῦρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνήν.
Τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος αἰθερεῶνι·
Στῆθι πάλαι· φλεγέεις δὲ γίγας ὑπὸ μύστιδι τέχνῃ
Ἀρραγέος μύθοιο σοφῷ σφίγχεο δεσμῷ,
Ἀντία δειμαίνων κεκορυθμένον ἔμφρονι λόγχῃ,
Γηοπίδην ἀσίδηρον ἔχων ποινῆτορι μύθῳ·
Οὐδὲ τόσον ἐτρομέεσκεν ὀϊστευτῆρα κεραυνοῦ
Αἰνογίγας πολύπηχυς, ὅσον ῥηξήνορα μύστην,
Γλώσσῃ ὀϊστεύοντα λάλον βέλος· εἶχε δὲ κάμνων
Ἕλκεα φωνήεντα πεπαρμένος ὀξέϊ μύθῳ·
Καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχων πεπορημένος ἔγχεϊ θερμῷ,
Ἄλλῳ θερμοτέρῳ νοερῷ πυρὶ κάμνε Τυφωεύς,
Καὶ στερεὸν ἀσυφέλικτον ἐνερρίζωσεν ἀνάγκη,
Ταρσὸν ἐχιδνήεντα πεπηγότα μητέρι γαίῃ·
Οὐτηθεὶς ἀχάρακτον ἀναιμάκτῳ δέμας αἰχμῇ·
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτέροισιν ἐν ἀνδράσιν ἤγαγεν αἰών·
Τοὺς δὲ λίγα κροτέοντας ὑπ' εὐρύθμῳ χθόνα ταρσῷ·
Καὶ Γάβιος καὶ Σπάμνος ἐπὶ κλόνον ὤπλισαν Ἰνδῶν,
Καὶ στερεὸν ὀρχηστῆρα περισκαίροντα δοκεύων,
Τοῖον ἔπος λέξειας, ὅτι πρόμος ἡγεμονεύει,
Εἰς χορὸν οὐκ ἐπὶ δῆριν ἐνόπλιον ἀνέρα κομίζων·
Τοῖσι γὰρ εὐχομένοισιν ἀνακρούουσα χορείην
Μυγδονὶς ἐγρεκύδοιμος ἐπὶ κλόνον ἔβρεμε φόρμιγξ·
Αὐτὴ χοροῦ πέμπουσα μόθου λαοσσόον ἠχώ·
Καὶ πολέμῳ σάλπιγγες ἔσαν συνεργέες ἐρώτων·
Καὶ δίδυμοι Βρεκυντίες ὁμόζυγες ἔκλαγον αὐλοί.

Καὶ

Combuſsit vicinum locum. In modũ turbinis voluto v. fumo
Ardente Typhone in cinerem redacti ſunt ſcopuli
Membriuora ſcintilla areſacto capite.
Sed Iouis Lydi iucundi odoris templum relinquens.
Arius ſine ferro pugnabat ſtimulatore animo Arius contra Typhoea.
Sermone iaculatore, & non ſecante ferro,
Lingua coërcens obedientem filium terræ, Lingua pugnans.
Telum habens os impetuoſum, verbum gladium, haſtã vocẽ,
Hoc diuinitus aduocato effundens verbum (ex) gutture:
Sta miſer: Flammeus vero Gigas ob myſticam artem
Infracti verbi prudenti vinciebatur vinculo,
Virum reformidans armatum prudenti lancea,
Mẽbra deuincĩẽtes cõpedes habẽs non ferreas vindice verbo.
Neq; tantum trepidabat iaculatorem fulminis
Horribilis Gigas, multimanus, quantũ bellicoſum ſacerdotẽ. Vis ſermonis.
Lingua iaculantem vocale telum. Habuit v. laborans
Vulnera vocalia traiectus acuto ſermone.
Et ignis vulnus habens transfixus, telo calido
Alio calidiore intellectuali igne laborabat Typhoeus
Et exercitum firmum, ſtabiliuit neceſsitate
Plantam vipeream infixam in matrem terram.
Vulneratus non læſum incruenta corpus cuſpide.
Sed hac quidem prioribus in viris duxit æuum
Hos vero ſuauiter plaudentes concinna terram planta,
Et Gabius, & Stamnus ad pugnam armarunt Indorum. Gabius. Stamnus.
Et exercitum ſaltatorem circumtripudiantem cernens
Tale verbum diceres. Quod princeps ducit
In choream, non in pugnam armatum virum ducens.
Illis enim precantibus præludens choream
Mygdonis tumultũ excitans ad conflictũ fremebat cithara Mygdonia cithara.
Pro chorea mittens pugnæ populos incitantem ſonitum.
Et bello tubæ erant fiſtulæ amorum,
Et gemini Berecyntes coniunctæ clangebant tibiæ.

Et

Καὶ κτύπον ἀμφιπλῆγα βαρυσμαράγων ἀπὸ χειρῶν
Χαλκείοις πατάγοισιν ἐμυκήσαντο βοεῖαι·
Καὶ Φρύγες ἐστρατόωντο παρ' ἐγχεμόχθων εἶχα Λυδῶν·
Οἵ τ' ἔλαχον Βύδειαν, ἀειδομένην τε πολίχνην·
Δενδροκόμον τε Μίνειαν, εὔσκιον ἄλσος ἀρούρης·
Οἳ Δρεσίλην ἐνέμοντο· καὶ ὀγεμμονός τε ῥεέθροις
Μαιάνδρου σκολιοῖσι νέον περιβάλλεται ὕδωρ·
Καὶ δάπεδον Δοίαντος ἐπώνυμον· οἵ τε Κελαινὰς
Χαιοχέρους ἐνέμοντο, καὶ ἱλαστήρια Γοργοῦς·
Τοῖσι συνεστρατόωντο, καὶ οἳ λάχον ἄστεα ναίειν,
Γείτονα Σαγγαρίου, καὶ ἐλεάτιδος ἴδεστα γαίης·
Τὸν στρατὸς ἡγεμόνευε λιπὼν ὀφιώδεα Δίρκην,
Πρίαβος Ἀονίης μετανάστιος ἀστὸς ἀρούρης·
Ὁππότε γὰρ Φρυγίης πέδον ἔκλυσεν ὑέτιος Ζεύς,
Ὀμβρηροῖς πελάγεσσι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ·
Καὶ δρύες ἐκρύφθησαν, ἀκανθοφόροις τ' ἐνὶ βλάσταις
Διψαλέαι ποταμηδὸν ἐκυμαίνοντο κολῶναι·
Ἰκμαλέον τότε δῶμα λιπὼν κεκαλυμμένον ὄμβρῳ,
Καὶ ῥόον ἠερόφοιτον ἀκινδυνιστῆρα μελάθρων
Πρίαβος Ἀονίης μετανάστατο κόλπον ἀρούρης·
Ζηνὸς ἀλυσκάζων θαλαττηφόρον ὄμβρεον ὕδωρ·
Αἰεὶ δ' ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσι δάκρυα λείβων,
Μνώετο Σαγγαρίοιο· καὶ ἠθάδα δίζετο πηγήν,
Ἀονίου ποταμοῖο πιὼν ἀλλότριον ὕδωρ·
Ὀψὲ δὲ δύσνιφον οἶδμα, καὶ ὑδατόεσσαν ἀνάγκην
Ζεὺς ὕδατος παρίηνε, καὶ ἐκ Σιπύλοιο καρήνων
Κλιζομένης Φρυγίης παλινάγρετον ἤλασεν ὕδωρ·
Καὶ ῥόον Ἐννοσίγαιος ὅλον μετέθηκε τριαίνῃ
Εἰς βυθίους κευθμῶνας ἀπικμάδοιο θαλάσσης,
Καὶ νιφετοῦ κελάδοντος ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι·
Καὶ τότε Βοιωτοῖο παλίνδρομον οὖδας ἐάσσας
Πρίαβος ὑστερίμνητης ἑὴν ὑπεδύσατο πάτρην·
Καὶ γενέτην βαρύγουνον ἀπήμονα πήχεος ἑλκῶν

Νόσιμος

Et pulſum vtrinque ictum grauiter reſonantibus à manibus Bubulæ pelles tympana.
Aereis crepitibus mugiebant bubulæ pelles. (doru,
Et *Phryges armabãtur apud pugnas incitantiũ ordines Ly-*
Quique tenebant Budean, & decantatam Polichnen.
Arboribuſq; abundantem Menean, vmbroſum nemus agri,
Qui Dreſium paſcebant, & Ogrimenoſque fluuiis
Mæandri obliquis nouam circumplectitur aquam, Mæander.
Et *ſolum Dæantis cognomine, quiq; Celænas*
Auricheras paſcebant, & propiciatoria Gorgûs.
Cum quibus vna armabantur, & qui ſortiebantur ciuitates
Vicinas Sangarii, & Eleſpidis fundamẽta terræ: (inhabitare
Quem dux gubernabat relinquens Serpentinam Dircen, Priaſus dux.
Priaſus Aoniæ exſul incola terræ.
Cum enim Phrygiæ ſolum inundaſſet pluuioſus Iupiter
Pluuiali pelago fundens altigradam aquam,
Et quercus abſcondebantur, & ſpinigeris in campis
Siticuloſæ in fluminis morem fluctuabant colles.
Humidam tunc domum relinquens obrutam imbre
Et fluctum aëriuagum iaculatorem domuum, Priaſus diluuium vitans patriã reliquit.
Priaſus Aoniæ profugus habitabat ſinum terræ
Iouis euitans mortiferum pluuioſam aquam
Semper v. extraneos apud viros lacrumas libans
Recordabatur Sangarii, & conſuetum quærebat fontem,
Aonii fluminis bibens alienam aquam,
Serò vero niue grauem & equoſam neceſſitatem
Iupiter aquæ mitigauit, & ex Sipyli verticibus
Inundatæ Phrygiæ retrogradam expulit aquam,
Et fluxum Neptunus totum tranſpoſuit tridente,
In profundas ſpeluncas non coniecturabilis maris,
Et niuis reſonantis denudabantur rupes. Priaſus in patriam reuerſus.
Et tunc Bœoti recurrens ſolum relinquens
Priaſus poſterius conſilium capiens ſuam ſubiit patriam
Et patrem genibus grauatum inoffenſum cubitis tractu,

Redux

Νόστιμος ἀγκὰς ἔμαρψεν· ὃν εὐσεβέων χάριν ἔργων
Ζεὺς μέγας ὀμβρήεντος ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου,
Βρένδιον ὃν καλέουσιν· ἀπὸ Φρυγίοιο δὲ κόλπου
Γείαθον αὐχήεντες ἐκυκλώσαντο μαχηταί·
Ἀστείου δ' ἀπάνευθεν ἐϋγλύπτοιο μολόντος
Ἀρτιθαλὴς Μίλητος ὁμόστολος ἵκετο Βάκχῳ,
Καῦνον ἔχων συνάεθλον ἀδελφεόν· ὅς ποτε Καρῶν
Λαὸν ἄγων ἐπίκουρος ἐδύσατο φύλοπιν Ἰνδῶν·
Οὔπω γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μορφήν,
Γνωτῆς οἶστρον ἔχων ἀδαήμονος· οὐδὲ καὶ αὐτῆς
Ἀντιτύπου φιλότητος ὁμοζήλων ἐπὶ λέκτρων,
Ζηνὶ συναπτομένην ἐμελίζετο σύζυγον Ἥρην
Λάτμιον ἀμφὶ βόαυλον ἀκοιμήτοιο Σελήνης·
Ὀλβίζων ὑπ' ἔρωτι μεμηλότα γείτονι πέτρῃ
Νυμφίον Ἐνδυμίωνα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
Ἀλλ' ἔτι Βιβλὶς ἔην φιλοπάρθενος· ἀλλ' ἔτι θήρην
Καῦνος ὁμογνήτων ἐδιδάσκετο νῆϊς ἐρώτων·
Οὔπω δ' ἀβροκόμοιο κασιγνήτοιο φυγόντος,
Δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα δέμας μορφώσατο κούρη·
Καὶ ῥόον ὑδατόεντα γοήμονος ἔβλυε πηγῆς·

* * * *

* * *

Τῷ δ' ἅμα θαρσήεντες ἐπερρώοντο μαχηταί,
Οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο· καὶ οἳ λάχον ἀγκύλον ὕδωρ
Εἰς χθόνα δυομένοιο παλιννόστου ποταμοῖο
Μαιάνδρου σκολιοῖο διαπτύζοντος ἐναύλων·
Τόσσοι μὲν στίχες ἦλθον· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Λαῶν ἀγρομένων Κυβεληΐδες ἔκτυπον αὐλαί,
Μυγδονίης τε πόληος ἐκυκλώθησαν ἀγυιαί·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιδ'.

Ῥείη δ' ὠκυπέδιλος ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ

Αὐχένα

Redux in vlnis comprehendit, quem ob pia facta
Iupiter magnus à pluuioſo rurſus ſuſcitauit exitio.
Bronbion quem vocant, A Phrygio vero ſinu **Brombius pater Priami.**
Priamum glorïantes circumdabant milites.
Aſterio vero ſine ſuo patre pergente Aſterius.
Iam florens Miletus comes venit Baccho. Miletus.
Caunum habens commilitonem fratrem: Qui tum Carum. Caunus. Puer miles
Populum agens adhuc puer ſubiit pugnam Indorum.
Nõdum enim amorem infelicem doloſam texebat formam
Sororis furorem habens incognitæ. Neq; eius etiam
Conſimilis amoris concordibus in lectulis
Ioui coniunctam cantabat coniugem Iunonem
Latmium circa boum ſtabulum irrequieta Luna.
Beatum prædicans ob amorem curatum vicina petra Endymion à Luna amatus.
Sponſum Endymionem, ab amore percuſſa Luna. (nem
Sed adhuc Biblis erat amãs virginitatis. Sed adhuc venatio
Caunus conſanguineorum docebatur inſcius amorum.
Nondum autem mollicomo fratre fugiente, Biblis in fontem
Lacrumis in pluuiam ſoluta corpore mutata erat puella.
Et fluctum aquoſum lugubris ſcaturiebat fontis.

* * * *

* * *

Huic ſimul confidentes affluebant milites
Qui Mycalem inhabitabãt, & qui ſortiebãtur curuã aquã
In terram ſubeuntis retrogradi fluminis
Mæandri obliqui tranſeuntis per foſſas anguſtas.
Tanti quidem ordines veniebant, concordi vero tranſitu
Papulis collectis Cybeleides reſonabant fiſtulæ,
Mygdoniaq; vrbis vndiq; circumdabantur compita.

DIONYSIACORVM LIBER XIIII.

Rhea Bacchi exercitum colligit.

R*Hea vero celer pedes apud in mõtibus cõſtituta ſtabula*

Αὐχένα λαχνήεντα περισφίγξασα λεόντων,
Σεισιλόφων ἠλάστρησεν ὑπηνέμιον στροφὸν αὔραις,
Ἠερίας κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ·
Θεσπεσίας δὲ φάλαγγας ἀολλίζουσα Λυαίῳ,
Ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα, διέστιχεν ἕδρανα κόσμου,
Εἰς Νότον, εἰς Βορέην, εἰς Ἕσπερον, εἰς κλίσιν Ἠοῦς·
Καὶ Ἴρισι, καὶ ποταμοῖσι μίαν ξυνώσατο φωνήν,
Νηϊάδας καλέουσα, καὶ ἀγριάδας σίχας ὕλης·
Δαιμονίη δ' αἴουσα γόνη Κυβεληΐδος ἠχοῦς
Πανδημὶν ἠγερέθοντο· καὶ ὑψόθεν εἰς χθόνα Λυδῶν
Ἀπλανὲς ἴχνος ἄγουσα μετάρσιος ἵκετο Ῥείη·
Καὶ νυχίην παλάμῃσιν ἐκούφισε μύστιδα πεύκην,
Μυγδόνα θρομαίνουσα τὸ δεύτερον ἤγειρε πυρσῷ·
Ἀλλὰ μετὰ βροτέην προμάχων ἡρωΐδα φύτλην·
Καὶ στρατιὴν ζαθέην ἐδιδάξατε Φοιβάδες Ὧραι·
Πρῶτα μὲν ἐκ Λήμνοιο πυριγλώχινος ἐρίπνης
Φήμη ἀελλήεσσα Σάμου παρὰ μύστιδι πεύκῃ,
Υἱέας Ἡφαίστοιο δύω θώρηξε Καβείρους,
Οὔνομα μητρὸς ἔχοντας ὁμόζυγον. οὓς πάρος ἄμφω
Οὐρανίῳ χαλκῆϊ τίκε Θρηΐσσα Καβειρώ,
Ἄλκων Εὐρυμέδων τε δαήμονες ἐσχαρεῶνος·
Καὶ Βλοσυροὶ Κρήτηθεν ἀολλίζοντο μαχηταί,
Δάκτυλοι Ἰδαῖοι κραναῆς ναετῆρες ἐρίπνης,
Γηγενέες Κορύβαντες ὁμήλυδες· οὕς ποτε Ῥείη
Ἐκ χθονὸς αὐτοτέλεστον ἀνεβλάστησε γενέθλην,
Οἳ βρέφος κρυφιλόχευτον ἀεξιτόκῳ παρὰ πέτρῃ,
Ζῆνα φερεσσακέεσσιν ἐμιτρώσαντο χορείαις,
Κῶμον ἀνακρούοντες ἑλίκτυπον ὑπέρυπτα,
Ἤερα βακχεύοντες· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ
Ἀγχινεφὴς κρονίοισιν ἐπέβρεμεν οὔασιν ἠχώ,
Κουροσύνην Κρονίωνος ὑποκλέπτουσα βοείαις·
Καὶ πρόμος ἡγεμόνευε χοροπλεκέων Κορυβάντων
Πύρριχος, Ἰδαῖός τε σακεσπάλος· οἷς ἅμα βαίνων

Κνώσσιος

Digitized by Google

Ceruicem hirſutam coercens leonum
Concurrentem extulit leuem malleolum pedibus cum ventis
Aerios tractus remigans talaribus
Diuinasq́; Phalanges congregans Bacchi
Vt auis, aut cogitatio percurrit fundamenta mundi,
In Notum, in Boream, in occidente, & inclinationem auroræ
Et arboribus & fluuiis vnam communicauit vocem,
Naiades vocans, & agreſtes ordines ſiluæ
Diuina verò audiens genitura Cybeleidem Echo
Vndiq; congregabantur, & altè in terram Lydorum,
Inerrans veſtigium ducens ſublimis veniebat Rhea
Et nocturna retrogreſſa eleuauit ſacram piceam,
Mygdonem calefaciens iterum aera face,
Sed poſt mortalem anteſignanorum heroicam generationem Deſcri[illegible] rus [illegible]
Et exercitum diuinum me docete Phœbeæ Horæ Muſ[illegible] in-
Primo quidem ex Lemni igneas cuſpides habente rupe u[illegible].
Fama procelloſa Sami a diuina picea N[illegible]
Filios Vulcani duos armauit Caberos,
Nomen matris habentes gentilitium. Quos ante ambos
Cæleſti fabro peperit Thracica Cabero Cab[illegible]
Alcon, Eurymedonq́; peritos foci, Alcon. Eurymedon.
Et torui ex Creta congregabantur milites. Dacty[illegible]
Dactyli Idæi longæ inhabitatores rupis, Idæi.
E terra geniti Corybantes comites. Quorum olim Rhea Corybantes Iouẽ
Ex terra per ſe perfectam germinauit generationem. æreo ſtre-
Qui infantem recens natum prolificam apud petram pitu te-
Iouem enſiferis cinxerunt choreis gunt.
Encomium pulſantes in monte reſonans doloſum,
Aera perbacchantes. Pulſato verò ære
Nubibus vicina Saturniis obſtrepebat auribus Echo
Infantiam Iouis abſcondens tympanis. Pyrrhi-
Et Dux gubernabat choro coniunctos Corybantes chus.
Pyrrichus, & Idæus haſtam vibrans. Quibus ſimul incedens Corybantum dux

Digitized by Google

Κνώσιος αἰόλα φῦλα παρώνυμος ὥπλισε Κύρβας,
Καὶ ζαμενεῖς Τελχῖνες ἐπήλυδες ἐς μόθον Ἰνδῶν
Ἐκ βυθίου κενεῶνος ἀολλίζοντο θαλάσσης·
Καὶ δολιχῇ παλάμῃ δονέων περιμήκετον αἰχμὴν
Ἦλθε Λύκος· καὶ Σκέλμις ἐφέσπετο Δαμναμενῆι,
Πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἅρμα θαλάσσης·
Τληπολέμου μετὰ γαῖαν ἀλιπλανέες μετανάσται
Δαίμονες ἀγχινόμοι μανιώδεες· οἳ πάρος αὐτοὶ
Πατρῴης ἄκοντας ἀποτμήξαντες ἀρούρης·
Θρίναξ σὺν Μακαρῆι· καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν Αὔγης·
Υἱέες ἠελίοιο διωκομένοιο Ἀθήνης,
Χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι Στυγὸς ὕδωρ,
Ἄσπορον εὐκάρποιο Ῥόδου ποίησαν ἀλωήν,
Ὕδασι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας·
Τοῖς δ' ἔπι Κενταύρων διφυὴς παρεγίγνετο φύλη
Ἵππιον εἶδος ἔχουσα φίλῳ συνομάρτεε Χείρων,
Ἀλλοφυὴς ἀδάμαστος ἔχων ἀχάλινον ὑπήνην·
Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐπέρρεον· ὧν ἐνὶ χάρμῃ
Χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀκοντίζοντο κολῶναι·
Ἔγχεα πετρήεντα, καὶ ἀσπίδες ἦσαν ἐρίπναι,
Καὶ σκοπιὴ λόφος ἔσκε, χαραδραίη πέλε πήληξ·
Καὶ Σικελοὶ σπινθῆρες ἔσαν φλεγόεντες ὀϊστοί·
Καὶ σέλας αἰθύσσοντες ἐθήμονος ἐσχαρεῶνος,
Πυρσοφόροις παλάμῃσιν ἐθωρήσσοντο μαχηταί,
Βρόντης τε, Στερόπης τε, καὶ Εὐρύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ἀργής τε, Τραχιός τε, καὶ αὐχήεις Ἁλιμήδης·
Ἀλλὰ πόσος καὶ ποῖος ἐλείπετο μοῦνος Ἐνυοῦς
Ἀγχινεφὴς Πολύφημος ἀπέσπορος Ἐννοσιγαίου·
Ὅττι μιν ὑγροκέλευθος ἐρήτυεν αὐτόθι μίμνειν
Ἄλλος ἔρως πολέμοιο φιλαίτερος· εἰσορόων γὰρ
Ἠμφαίη Γαλάτειαν ἐπέκτυπε γείτονι πόντῳ,
Νυμφιδίην σύριγγι χέων φιλοπάρθενον ἠχώ·
Καὶ σκοπέλων ναετῆρες ἀπ' αὐτοφόροιο μελάθρου

οὔνομα

Cnoſsius varias generationes denominatus armabat Cyrbas,
Et inuidi Telchines,*aduenæ in pugnam Indorum* Telchines.
Ex profundo ventre congregabantur maris.
Et longâ manu vibrans oblongam cuſpidem
Venit Licus. Et Scelmis ſequebatur Damnamenea Damnameneus.
Patriam dirigens Neptunium currum maris.
Tlepolemi poſt terram in mari errantes exſules
Dæmones ruſticifurioſi. Quos antea ipſi
Paternâ inuitos reſecantes a terra
Thrinax cum Macareo. Et inclytus inſtigauit Auges. Macareus. Auges.
Filii ſolis currentis,nutricis
Manibus valdè inuidis haurientes Stygos vndam, Telchines ſuis preſti-gi[illegible] Rho-d[illegible] faciút in[illegible]-r[illegible] C[illegible]
Infrugiferam fertilis Rhodi *fecerunt aream.*
Aquis infernalibus irrigantes agros.
Quibus centaurorum duplex mitis generatio
Equinam formam habens amicum comitabatur Chiron,
Alterius naturæ,indomitus,habens effrenem barbam
Cyclopum verò Phalanges affluebant. Quorum in pugna Cy[illegible]lopes [illegible]ntes ia-cu[illegible]tur. Arma Cyclopum.
Manibus inarmatis vibrabantur montes.
Arma ſaxea,& haſtæ erant rupes.
Et ſpecula montana ſaxea erat ſecuris,
Et Siculæ flammæ erant ardentes ſagittæ.
Et ſplendorem ſuſcitantes conſueti foci,
Facigeris manibus armabantur milites,
Brontesq; & Steropes,& Euryalus & Elatreus
Aegesq;,Trachiusq;,& ſuperbus Alimedes,
Sed talis & tantus relinquebatur ſolus Bellonæ
Nubibus vicinus Polyphemus filius Neptuni. Polyphemus.
Quod ipſum mariuagus coërcuiſſet ibi manere
Alius amor belli amicior. Intuens enim
Semiapparentem Galatean perſtrepebat vicino ponto Galatea.
Nymphæ Syringi fundens virgines amantem ſonitum,
Et ſcopulorum inhabitatores a per ſe læta domo

Digitized by Google

Οὔνομα Πανὸς ἔχοντες ἐρημονόμου γενετῆρος·
Πᾶνες θωρήχθησαν ὁμήλυδες· ὧν ἔπι μορφὴ
Ἀνδρομέη κεκέραστο δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπῇ·
Καὶ νόθον εἶδος ἔχοντες ἐϋκραίροιο καρήνου
Δώδεκα Πᾶνες ἔσαν κεραελκέες· ἀρχεγόνου δὲ
Πανὸς ἔνος γενεῇσιν ὀρεσσαύλοιο τοκῆος·
Τὸν μὲν ἐπιμίξαντο Κελαινέα μάρτυρι μορφῇ·
Τὸν δὲ φυῆς ἀλίγκιον ὁμώνυμον· αἰγικερῶ δὲ
Ἀρμεῖον ἔνυμα θῆκαν, ἐπεὶ νομίῳ παρὰ ποίμνῃ
Αἰγείων νεκόσευε ἀμελγομένων γάλα μαζῶν·
Ἄλλος δ' ἦν Ἀγρεὺς ἀκέεσσι θεοπρόποισι Πάν,
Ἀμφιλαφὴς πλοκάμοισιν ἄγων λειμῶνα γενειάς·
Καὶ νομίων κεκόρυστο σὺν Ὠμηστῇ δαφοινεύς,
Καὶ Φόβος ἐμβέβηκε δασυκνήμιδι φιλαμνῷ,
Ξάνθῳ Γλαῦκος ἵκανεν ὁμόστολος· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Γλαῦκος ἔην μελέεσσιν ὁμόχροος ἴσκε θαλάσσης,
Γλαυκιόωντι ξανθὸς ἐὼν ξανθόχροα χαίτην·
Οὔνομα τοῖον ἔδεκτο κεραοφόρος αὐτὸς ἐείσης.
Καὶ θρασὺς Ἄργος ἵκανε φέρων χιονώδεα χαίτην·
Τοῖσιν ἔσαν δύο Πᾶνες ὁμήλυδες· οὓς τέκεν Ἑρμῆς
Κεκρυμμένῃ φιλότητι μιγεὶς διδυμάοσι νύμφαις·
Τὸν μὲν ὀρεστιάδος Σώσης μεταναιόμενος εὐνήν,
Μαντιπόλου σοφίην θεηγόρον ἔμπλεον ὀμφῆς,
Ἀγρία θηροφόνῳ μελέτῃ πεπυκασμένον ἄγρῃ·
Τὸν δὲ νομαῖς οἴων νόμιον φίλον· ὁππότε νύμφης
Δέμνιον ἀγραύλοιο διέστιχε Πηνελοπείης,
Ποιμενίη σύριγγι μεμηλότα· τοῖς ἅμα Φόρβας
Ὠμηστὴς ἀκόρητος ὁμόστολον εἶχε πορείην·
Καὶ παλάμῃ νάρθηκι γέρων Σειληνὸς ἐλάσσας,
Διπλοφυὴς κεκόρυστο σελασφόρος υἱὸς ἀρούρης,
Τέλασσε παῖδας ἄγων θυσανώδεας· εἰς ἐνοπὴν γὰρ
Ἀστραῖος κεκόρυστο, Μάρων κίεν, ἔσπετο Ληνεύς,
Χεῖρας ἐλαφρίζοντες ἐελπομένοιο γενετῆρες

Γηροκό-

Nomen Pauos habentes in deſertis paſcentis patris.
Panes armabantur comites. Quorum in forma Panes.
Humana miſcebatur hirſuta capra forma
Et adulterinam formam habentes bene cornuti capitis
Duodecim Panes erant cornua trahentes. Primigeni verò
Panis vnius erant in montibus habitantis patris
Quem quidem vocabant Celanea teſte forma
Illum verò natura Argennum cognominem Capricorno verò Celaneus.
Conueniens nomen dederant. Cum paſtoralem apud gregem Argennus
Caprarum ſatiaretur comprimens lac vberum.
Alius verò generoſus audiebat diuinus Pan,
Copioſus, capillis habens pratum menti. Pan.
Et paſtorum armabatur cum Omyſtere Daphæneus
Et metus comitabatur villoſas tibias habentem Philamnum Omyſter.- Daphæneus.
Xantho Glaucus veniebat comes. Repercuſſis u. Philamnus.
Glaucus ſuis membris concolor erat mari
Glaucis oculis intuenti flauus exiſtens flauicolores capillos. Glaucus.
Nomen tale accepit corniger inhabitator rupis
Et audax Argus venit ferens niueos capillos.
Quibus erant duo Panes comites. Quos genuit Hermes Argus.
Occulto amore mixtus geminis Nymphis
Quem quidem montana Soſas rediens ad cubile
Vatem ſeminauit diuinum plenum oraculi. Agreus.
Agreum fericida cura coopertum venatione
Illum verò paſcuis ouium paſtorale amicum. Cum Nympha Penelope
Lectum in agro pernoctantis pertranſiit Penelopæ. Phorbas.
Cui paſtoralis fiſtula cura erat. Cum quibus ſimul Phorbas
Crudelis inexplebilis comitem habebat greſſum.
Et manum ferula ſenex Silenus committens, Silenus.
Duplicis naturæ armabatur lucifer filius terræ, Aſtræus
Tres pueros ducens Bacchicos. In clamorem enim Maron. Leneus.
Aſtræus armatus fuit, Maron vadebat, ſequebatur Leneus,
Manus ſubleuantes in monte errantis patris.

Digitized by Google

Γηροκόμοις ῥοπάλοισι· λιποσθενέων δὲ γερόντων
Νωχελὲς ἀμπλέξαντι δέμας κουφίζετο βάκτρῳ·
Ὧν μάλα πουλυέλικτος ἔην χρόνος· ὧν ἀπὸ φύτλης
Γυλυγάμων Σατύρων διφυὴς ἀνέτελλε γενέθλη·
Καὶ Σάτυροι κερόεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες·
Ποιμένιος, Θίασός τε, καὶ Ὑψίκορος, καὶ Ὀρέστας,
Καὶ κεραὸς Φλέγραιος ἐφωμάρτησεν Ἀπαῖος·
Ἦλθε Γέμων, κεκόρυστο Λύκων θρασύς· ἀκροπότης δὲ
Πετραίῳ γενεῶνι φιλέψιος ἕσπετο Φηρεύς,
Καὶ Λάμις ὀρεσίφοιτος ὁμόστολον εἶχε πορείην,
Ληνοβίῳ, καὶ Σκιρτὸς ἐκώμασε σύνδρομος Ἴσρῳ·
Σὺν δὲ Φερεσπόνδῳ Λύκος ἤιεν ἠχέτα κῆρυξ·
Καὶ Πρόνομος πτεροπίδεσσι κεκασμένος· ὃς τέκεν Ἑρμῆς,
Ἰφθίμην κρυφίοισιν ὑποζεύξας ὑμεναίοις·
Τὴν ποτε Δῶρος ἔτικτε Διὸς βλάστημα γενέθλης
Ῥίζα γονῆς Ἕλληνος· ἀπ' ἀρχεγόνοιο δὲ Δώρου
Δωρίδος ἐβλάστησεν Ἀχαϊκὸν αἷμα γενέθλης·
Τοῖσι γέρας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπεν εἰραφιώτης
Οὐρανίου κήρυκος ἀεξινόοιο τοκῆος·
Αἰεὶ μὲν μεθύοντα φιλακρήτοισι κυπέλλοις
Πᾶσα γονὴ Σατύρων θρασυκάρδιος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Πάντες ἀπειλητῆρες ἀεὶ φεύγοντες Ἐνυώ,
Νόσφι μόθοιο λέοντες· ἐνὶ πολέμοις δὲ λαγωοὶ
Ἴδμονες ὀρχηστῆρες ἐπιστάμενοι πλέον ἄλλων
Οἰνοδόκου μέθυ λαρὸν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσειν·
Τοὺς ὀλίγοι γεγάασι μαχήμονες· οὓς θρασὺς Ἄρης
Παντοίην ἐδίδαξε μεληδόνα δηϊοτῆτος·
Κοσμῆσαι δὲ φάλαγγα· κορυσσομένου δὲ Λυαίου
Οἱ μὲν ἀδεψήτοισι δέμας κρύψαντο βοείαις·
Οἱ δὲ δοραῖς λασίῃσιν ἐκαρτύνοντο λεόντων,
Ἄλλοι πορδαλίων βλοσυρᾶς δύσαντο καλύπτρας·
Οἱ δὲ τανυπτόρθοισιν ἐθωρήσσοντο κορώναις·
Οἱ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων ἀντίρροπον ἄστρον

Ποικίλον

Senes curantibus clauis. Eneruatorum vero ſenum
Tardum viteo corpus leuabatur baculo.
Quorũ valde ſæpius reuolutũ erat tẽpus. Quorũ ab alimẽto
Multas ducentium Satyrorum gemina oriebatur generatio.
Et Satyros cornuti exornabant duces.
Pœmenius, Thiaſusq́; & Hypſicorus, & Oriſtas
Et cornutum Phlegræus ſequebatur Apaus
Venit Gemon, armabatur Lycon audax Acropotes vero
Petræum ridentem ſcurra comitabatur Phereus,
Et Lamis in montiuagus comitem habebat greſſum Satyri.
Lenobio & Scirtus laſciuiebat vna currens cum Iſtro.
Cumq; Phereſpondo Lycus ibat vocalis præco, Lycus præco.
Et Pronomus pectore inſtructus, Quos genuit Mercurius Mercurius
Iphthimen occultis ſubiugans nuptiis. Satyrorum pater.
Quam quondam Dorus genuit Iouis germinatio generis. Dorus.
Radix generationis Græca. A primæuo vero Doro
Doridos germinauit Græcus ſanguis generationis. Satyri vinũ amãtes.
Quibus munus & ſceptrum indulſit Bacchus Aſſutitius.
Cæleſtis præconis mente aucti patris.
Semper quidem inebriata merum amantibus poculis Leones extra bellum
Tota generatio Satyrorum audax corde. In conflictu vero in bello lepores ſunt
Omnes interminatores, ſemper fugientes Bellonam, Satyri.
Sine pugna leones, in bello vero lepores.
Exacti ſaltatores, periti magis alius
Vinum capiente merum dulce è poculo haurire,
Quorum pauci erant bellatores. Quos audax Mars
Variam docuit meditationem pugnæ.
Ornare vero phalangem. Armata vero Baccho Amictus Satyrorũ.
Illi quidem incrudis corpus abſcondebant bubulis pellibus.
Hi vero pellibus hirſutis firmabantur leonum, Arma Satyrorum.
Alii pantherarum horribilia ſubierant tegmina.
Hi vero longorum ramorum armabantur clauis.
Hi vero longicornorum ceruorum æquilibrem aſtrorum

Variam

Digitized by Google

Ποικίλον ἐς σφυρὰ μέχρις ἀνεζώννυτο χιτῶνα·
Τοῖς μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι διδυμάονες ἀμφὶ μετώπῳ
Ὀξυτενεῖς γλωχῖνες ἐμηκύναντο κεραίης·
Ὑψόθι δ' ἀκροτάτοισιν ἐϋτριχα πέφυκε χαίτη,
[illegible] αἰθερίων· ὑπὸ δ' ἄμφω
Νηδύος [illegible] ἀπευρίστιζον ἀῆται,
[illegible] πόδα τυπέοντα χηλαῖς
[illegible] ἱππείη δ' ἐπαινομένη δία νώτου
[illegible] ἔτ' ἴξυος ἔσσεεν οὐρή·
Ἀμφίβολον δ' ἑτέρη Κενταυρικὰ ἤκετο φύτλη·
Φηρσὶν ἐν κεράων λάσιον γένος· εἰ; πορεν Ἥρη
Ἀλλοφυὲς δέμας ἄλλον ἐχέστροφον· ὑγρογόνων γὰρ
Νηιάδων ποτὲ παῖδες ἔσαν βουειδέϊ μορφῇ,
Ἃς Ὑάδας καλέουσι Λάμου ποταμηΐδα φύτλην·
Καὶ Διὸς εὐειδῆ λιπνήνατο γυίεθλον,
[illegible] ἐνέπτει [illegible] πολυσπερέος τοκετοῖο,
Παιδοκόμου ὀπτῆρες ἐθήνατο Διονύσου,
Οἷς ξυνοῦ εἴδος ἔχοντι ἐνὶ σκοτίῳ δὲ μελάθρῳ
Πολλάκι [illegible] πηγὴν ὀπτῆρα κοῦρον ἀγοστῷ
[illegible] Διὸς πατρῷϊον ἐδέγλην,
[illegible] ἀρτιπέκαν δὲ
[illegible] ἐνδέδει μαιάδης
[illegible] δέμας πισχούσα χαίτη
Ἀλλοφανὴς [illegible] θαλεροῦ μὲν ὀδόντων
[illegible] μαιάσσατο χηλίω·
[illegible] ἐυδήμενα μορφὴν,
Μιμηλὴ κροκόπεπλος ἐν εἵμασι φαίνετο κούρη
Ἀρσενικὴ [illegible] παράξασα νόον Ἥρης,
Χλαίνῃ [illegible] θῆλυ ἰαλλέν·
Καὶ πλοκάμων εὔοδμον ἐπεσφήκωσε καλύπτρῃ,
Θήλεα πέπλα φέρουσα πολυδαίδαλα· μεσσατίῳ δὲ
Στήθεϊ δεσμὸν ἔδησε· ϐ ὄρθιον αἴθυγα μαζῶν
Παρθενικῷ ζωστῆρι ϐ οἷα τὸ ἅμμα πορείης

Πορφυ-

Variam in pectore induerunt veſtem.
His quidem in temporibus gemini in fronte
In acutum deſinentes cuſpides producebantur cornu, Forma Satyrorum.
Rari verò aſpero capiti enati erant capilli
Per ſumma lucentis obliquis in viris Aures verò ambas
Incedentium altè ventilabant venti.
Rectè extenſa hirſutis perſtrepentes in maxillis Satyri cauda.
Extenſim Equina verò extenſa per dorſum
Acclinis circumuoluta ſuper ilia fluebat cauda.
Virilis naturæ alia centaurica veniebat generatio,
Ferarum bene cornutarũ hirſutũ genus, quibus præbuit Iuno
Alterius naturæ corpus aliud cornigerum Aquis natarum n. Centauri ... progenies.
Naiadum quondam pueri erant hominibus ſimili forma
Quas Hyades appellant Lami fluuiatilem progeniem. Hyades ... Bacchi nutrices
Et Iouis partu felicem nutriuerunt prolem,
Bacchum adhuc ſpirantem a multum conſuto partu.
Puerum curantes cuſtodes non viſi Bacchi.
Non nouam formam habentes. In vmbroſa verò domo
Sæpius in vlnis gerebant compactũ puerum manu
Æthera autem inuocantem Iouis paternam ſedem, Bacchi Metamorphoſis.
Adhuc admodum puerũ prudente infante. Nuper nato v.
Ex parte quidem erat hædo ſimilis. Intus in ſtabulo
Abſconditus. Longè verò corpus denſatum habebat villis
Diuerſis Doloſorum verò effundens balatum dentium
Veſtigiis caprinis aduſtam imitabatur vngulam
Ex parte verò muliebrem ferens fallacem formam
Imitatrix croceũ peplum habens in veſtibus apparuit puella
Recens editus Inuidioſæ verò ſeducens mentem Iunonis
Labellis reſpondentibus erudiuit muliebrem vocem,
Et capillis benefragrantem induxit vittam.
Muliebria pepla ferens multum varia Medio verò
Pectore cingulum circumiecit, & acclinẽ circulum mamillæ Bacchus in virginẽ mutatus.
Virginali cingulo Et tanquam copulam virginitatis

Purpuream

Πορφυρέην λαγόνεσσι συνήρμοσε κυκλάδα μίτρην·
Καὶ δόλος ἦν ἀνόνητος, ἐπεὶ μάθεν ὑψόθεν Ἥρη
Παιδόθι δινεύοντα πανόψιον ὄμμα προσώπου·
Μορφὴν ἀλλοπρόσαλλον ἐπιπτύσσοντα Λυαίου·
Καὶ Βρομίου φυλάκεσσιν ἐχώσατο· δεξαμένη δὲ
Θεσσαλίδος δολόεντα παρ' ἀχλύος αὖθι γαίης,
Ὕπνου θελγομένων φυλάκων ἐπέχευε καρήνων·
Μάγγανα φαρμακόεντα κατασταλάουσα κομάων·
Καὶ μάγον ἀφρὸν ἄλειφα περιχρίουσα προσώπου,
Ἀνδρομένης ἤμειψε παλαίτερον εἶδος ὀπωπῆς·
Τοῖσι μὲν οὐ κατὰ ἔσσα φυῆς ἰνδάλλετο μορφή·
Ἱππείη δ' ἀνέτελλε δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρή,
Ἰσχία μαστίζουσα δασυστέρνοιο φορῆος·
Καὶ βοέη βλάστησε κατὰ κροτάφοιο κεραίη.
Ὄμματα δ' εὐρύνοντο ταυροκραίροιο μετώπου·
Καὶ σκολιαὶ πλοκαμῖδες ἀνηέξοντο καρήνων·
Γναθμοὶ δ' ἀργιόδοντες ἐμηκύναντο γενείων·
Ξείνη δ' αὐτοτέλεστος ἀπ' ἰξύος εἰς πόδας ἄκρους
Ἀμφιλαφὴς λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη·
Δώδεκα δὲ ξύμπαντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες·
Σπαργεύς τε Γλαυκεύς τε χοροίτυπος· ἀλλοφυὴς δὲ
Σύνδρομος Εὐρυβίῳ σταφυληκόμος ἵκετο Κηπεύς·
Καὶ Γιφόνῳ πετραῖος ὁμάρτεεν· ἀκροπότης δὲ
Αἴσακος Ὀρθαίων τε συνέστιχον· οἷς μίαν ἄμφω
Ἀμφίθεμις καὶ Φαῦνος ἐποιήσαντο πορείην·
Εὐκεράῳ τε Φάνητι συνέμπορος ἤλυθε Νομείων·
Κενταύρων δ' ἑτέρη διφυὴς κεκόρυστο γενέθλη
Κυπριάς· ὁππότε Κύπρις ἐπέτρεχεν ἴκελον αὔραις
Ἴχνιον ἱμείροντος ἀλυσκάζουσα τοκῆος,
Μὴ γενέτην ἀθέμιστον ἐσαθρήσειεν ἀκοίτην·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἀπόειξε γάμων ἄψαυστον ἐάσας
Ὠκυτέρην ἀκίχητον ἀναινομένην Ἀφροδίτην·
Ἀντὶ δὲ Κυπριδίων λεχέων ἔσπειρεν ἀρούρῃ

Παιδογό-

Purpuream ilius aptauit circularem faſciam.
Et dolus erat ſine fructu. Cum cognoſceret ex altis Iuno
Vndiq; circumagens cunctiuidum oculum frontis.
Formam variabilem intuens Bacchi.
Et Bacchi cuſtodibus iraſcebatur. Accipiens vero
Theſſalia doloſus per nebulam flores terræ
Somnum oblectatarum cuſtodum ſuperinfudit capiti.

Iunonis veneficia & dolus.

Præſtigias veneficās cohibens comarum
Et magicam ſpumam inunxit inungens circa frontem.
Humanæ mutauit antiquam faciem frontis.

Nutricum Bacchi Metamorphoſis.

His quidem aurita naturæ aſsimulabatur forma
Equina vero oriebatur per ilia erecta cauda
Coxam flagellans hirſutum tergum habentis vectoris
Et bouinum germinauit in capite cornu.
Oculi vero dilatabantur in longum extenſæ frontis
Et obliqui capilli demittebantur de fronte
Maxillæ tardi dentes mugiebant in genis.
Noua vero per ſe perfecta ab iliis ad pedes ſummos,
Denſa de hirſuta ceruice defluebat iuba.
Duodecim vero omnes gubernabant duces.

Duodecim duces.

[illegible]rgens & Gleneus in choreis pulſans. Et alterius naturæ
[illegible]mes Eurybio vnis coronatus venit Ceteus
[illegible] Rhiphonum Petreus ſequebatur. Exacte bibens vero
[illegible]ſucus Orthaonq; vna cōtendebant. Quibus vnum ambo
Amphithemis & Faunus faciebant greſſum.
[illegible]ne cornuto viro Phaneti comes venit Nomeon,
Centaurorum vero alia duplicis naturæ armabatur familia
[illegible]. Cum Cypris curſaret æquale ventis
Veſtigium amantis euitans patris.
Ne patrem inceſtum intueretur concubitorem.
Iupiter vero pater remiſit nuptias intactam relinquens
Velociorem incomprehenſibilem, recuſantem Venerem.
Pro Venereis vero lectulis ſeminauit terra

Centaurorum progenies.

Iupiter inceſtum cū filia Venere admiſſurus.

Iupiter cū Venere frui non poſſet ſemen in terram profudit.

Pueros

Παιδογόνων ὠδίνων φιλοτήσιον ὄμβρον ἐρώτων·
Γαῖα δὲ δεξαμένη γαμίην Κρονίωνος ἐέρσην,
Ἀλλοφυῆ κεράεσσιν ἀνηκόντιζε γενέθλην·
Τοῖσι κορυσσομένοισιν ὁμοῦ δ᾽ ἔρχοντο εἰν ἐνὶ Βάκχαι·
Αἱ μὲν Μῃονίης ἀπὸ γείτονος· αἱ δὲ κολώνης
Ἠλιβάτου νιφόεντος ὑπὲρ Σιπύλοιο κολωνῶν·
Νύμφαι δ᾽ ἑλκεχίτωνες Ὀρειάδες ἄφρονι θυμῷ
Ἀναστάδες ἐρρώοντο σὺν εὐθύρσοισι μαχηταῖς·
Αἵ τε ταλαννέστων ἐπέων πολυδινέϊ νύσσῃ
Μηκεδανὸν ζώεσκον ἐπὶ χρόνον· αἱ μὲν ἑταῖραι
Γείτονες οἰονόμων ἐπιμηλίδες· αἱ δὲ λιποῦσαι
Ἄλσεα δενδρήεντα, καὶ ἀγκάδος ῥάχιν ὕλης,
Συμφυέες Μελίαι δρυὸς ἥλικες· αἳ τότε πᾶσαι
Ἐς μόθον ἠπείγοντο συνήλυδες· αἱ μὲν ἐλᾶσαι
Τύμπανα χαλκείνωτα Κυβηλίδος ὄργανα Ῥείης·
Αἱ δὲ κατηρεφέες πλοκάμοις ἑλικώδεϊ κισσῷ
Ἄλλαι ἐμιτρώθησαν ἐχιδναίοις κορύμβοις·
Χειρὶ δὲ θύρσον ἔσειεν ἀκαχμένον· αἱ τότε Λυδαὶ
Μαινάδες ὠμοδότειραι ἀταρβέες ἐς μόθον Ἰνδῶν·
Ὧν τότε Βασσαρίδες θιασώδεες ἴδμονι τέχνῃ
Κρείσσονες ἠπείγοντο Διωνύσοιο τιθῆναι·
Αἴγλη, Καλλιχόρη τε, καὶ Εὐπετάλη, καὶ Ἰώνη,
Καὶ Καλύκη γλαυκῶψ, Βρύουσά τε σύννομος αὔραις
Εἰλιόνη τε, Ῥόδη τε, καὶ Ὠκυρόη, καὶ Ἐρευθώ,
Ἀκρήτη τε, Μέθη τε· καὶ ἀεί τῳ σύννομος Ἄρπη,
Οἰνάνθη ῥοδόεσσα, καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη,
Στησιχόρη Προθόη τε, φιλομμειδής τε Γεραίη,
Οἰνοβαρὴς Τρυγίη πυμάτη κεκόρυστο καὶ αὐτή·
Κεκριμένον μὲν ἕκαστος ἑὸν στρατὸν ἤγαγε Βάκχῳ·
Πάντων δ᾽ ἡγεμόνευε πυρίβρομος εἰραφιώτης,
Ἀστράπτων ἀρίδηλος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων
Οὐ σάκος, οὐ δόρυ θοῦρον ἐκούφισεν, οὐ ξίφος ὤμῳ,
Οὐ κυνέην ἐπέθηκεν ἀκερσικόμοισιν ἐθείρῃς

Χάλκεον

Pueros gignentium profundens amabilem imbrem amorũ.
Terra autem excipiens nuptialem Iouis rorem
Alterius naturæ cornutam eiaculata eſt generationem. Bacchæ
Quibus armatis concurrebant in vnum Bacchæ. Nymphæ
Hæ quidem Mæonia a petra, illæ verò ex montis Oreades.
Sublimibus proruerant ſuper Sipyli cacuminibus.
Nymphæ verò tunicas trahentes Oreades virili animo
Rabioſæ confluebant cum thyrſos gerentibus militibus
Quæq; retrogradorum annorum multum volubili orbita. Nymphæ
Longum vixerant ad tempus. Hæ vero rupibus diu viuentes.
Vicinæ ouium paſtorum vnedones. Hæ vero relinquentes
Nemora arborea & ſyluestris dorſum ſylua,
Congenitæ Meliæ quercus coætaneæ. Quæ tunc omnes Meliæ.
In pugnam excitabantur comites. Hæ quidem impellentes
Tympana ærea dorſa habentia Cybelidis organa Rheæ.
Quæq; tectos habebant capillos circumuoluta hedera. Tympana
Aliæ cingebantur vipereis corymbis
Manu vero thyrſum eleuabant acutum. Quæ tum Lydæ Habitus Nympharum.
Mænades comitabantur imperterritæ in bellum Indorum.
Quorum tunc Baſſarides Thiaſo canentes perita arte Baſſarides
Meliores concitabantur Bacchi nutrices.
Aegle, Callichoreq; & Eupetale, & Ione, Baſſaridũ
Et Calyce ridens, & pullulans iiſdẽ paſcuis vtens cum ventis. nomina.
Stheneq; Rhodeq; & Ocynoë, & Erentho,
Acriſteq; Metheq; , & ſequebatur iiſdẽ paſcuis vſa Harpe
OEnanche roſea, & auripes Lycaſte,
Steſichore Prothoeq; & libenter ſubridens Geræa.
Et vinogranida Trygia vltima armata eſt & ipſa.
Abſconditũ quidẽ vnuſquiſq; ſuum exercitũ dixit Baccho Bacchus ſummus
Omnibus vero imperabat ignicrepus ſitittius Bacchus. belli imperator.
Fulgurans manifeſtus. In bellum vero ſaltans
Non ſcutum, non haſtã impetuoſam eleuauit, non gladium Bacchi armatura.
Non caninam impoſuit intonſis capillis (humero,

Æreum

Digitized by Google

Χάλκεον ἀρραγέος κεφαλῆς σκέπας· ἀλλὰ καρήνου
Ἄπλοκον ἐσφήκωσε δρακοντείῳ τρίχα δεσμῷ,
Κράασι κυκλώσας βλοσυρὸν στέφος· ἀπὸ δὲ τυκτῆς
Δαιδαλέης κνημῖδος ἑῆς ἐπιγουνίδος ἄκρης,
Ἄργυφα πορφυρέοις ἐπεθήκατο ταρσὰ κοθόρνοις,
Νεβρίδα λαχνήεσσαν ἐπὶ στέρνοιο καθάψας,
Στικτὴν ἔχων θώρηκα τύπον κεχαραγμένον ἄστρων·
Λαιῇ μὲν κέρας εἶχε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου
Χρύσεον εὐποίητον· ἀπ' οἰνοχόου δὲ κεραίης
Ὄρθιος οἰνοπότοιο κατέρρεεν ὁλκὸς ἐέρσης·
Χειρὶ δὲ κέντορα θύρσον ἑελμένον οἴνοπι κισσῷ
Δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ' ἀκροτάτῳ δὲ κορύμβῳ
Χαλκοβαρὴς πετάλοισι κατάσκιος ἦεν ἀκωκή·
Καὶ χρυσέαις λαγόνεσσι περίτροχον ἥρμοσε πέπλον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Διόνυσος ἔσω Κορυμβαντίδος ὕλης,
Χρύσεον εὐποίητον ἐδύσατο κόσμον Ἐνυοῦς,
Εὔδια καλλείψας χοροτερπέος ἔνδια Ῥείης
Μηονίην παράμειβεν· ὀρεσσιπόροις δ' ἅμα Βάκχαις
Δαίμονι Βοτρυόεντι συνεστεύοντο μαχηταί·
Οἱ μέν, ἐϋζυγάλοιο κυβερνητῆρες ἀπήνης
Φυταλιῆς κομίσαντο νέης μοσχεύματα Βάκχου·
Πολλοὶ δ' ἡμιόνων σίχες ἥϊον· ἀμφὶ δὲ νώτῳ
Νέκταρος ἀμπελόεντος ἐκούφισαν ἀμφιφορῆας,
Καὶ βραδέων ἐπέθηκαν ὄνων τετληότι νώτῳ
Ῥήγεα φοινικόεντα καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν·
Ἄλλοι δ' οἰνοποτῆρες ἅμα χρυσέοισι κυπέλλοις;
Ἀργυρέοις κρητῆρας ἀγίνεον ὅπλα τραπέζης·
Καὶ χροπῆς Κορύβαντες ἐπίπνουν ἀγχόθι φάτνης
Αὐχένα παρδαλίων ζυγίῳ δήσαντες ἱμάντι·
Κισσοδέτοις δὲ λέοντας ἐπεζώσαντο λεπάδνοις,
Χεῖλος ἐπισφίγξαντες ἀπειλητῆρι χαλινῷ·
Καὶ λασίην Κένταυρος ἔχων φρίσσουσαν ὑπήνην;
Εἰς ζυγὸν αὐτοκέλευστος ἑκούσιον αὐχένα τείνων·

Καὶ

Æreum infracti capitis tegumentum. Sed capiti
Implexum aſtrinxit ſerpentino capillum vinculo
Capitib⁹ circulariter inuoluẽs terribilẽ coronã. *Pro facto v.*
Vario tibiali ſua genu patellæ ſummæ
Aureas purpureis impoſuit plantas cothurnis.
Ceruinam pellem *hirſutam humeris adaptans,*
Maculoſũ habens thoracẽ ad imaginẽ exaratũ aſtrorum Co: nu pro poculo.
Siniſtra quidem cornu habebat teperatum dulci vino
Aureũ, benefactum. A vinum fundente vero cornu
Erectus vini potum habentis defluxit tractus gutta. Thyrſus.
Manu vero pũctorem thyrſum inuolutũ nigricolore hedera
Dextra leuauit: In ſummo vero corymbo
AEre granatus foliis inumbratus quaſi latebat mucro.
Et aureis lumbis circularem aptauit petram
Et cum ſane Bacchus in Corybantide ſylua.
Aureum benefactum ſubiſſet ornatum pugnæ
T*ranquillas relinquens chorea delectantis ſedes Rheæ.* Bacchus procedit ad bellum.
Meonia tranſiit. Montes vero calcantibus cum Bacchis.
C*um Deo vitigeno vna excitabantur milites.*
Hi quidem bene volubilis gubernatores rhedæ
V*ineæ ferebant nouæ ſtolones Bacchi* Stolones rheda vecti.
Multi vero mulorum ordines ibant. In dorſo vero
Nectaris vitei eleuabant amphoras. Muli vinũ portant.
Et tardorum impoſuerunt aſinorum patienti dorſo
Stragula phœnicei coloris, & varias pelles hinnulorum, Pocula inter impedimenta exercitus Bacchi.
Alii vero vini potores cum aureis poculis
Argenteos crateras vehebant arma menſæ,
Et fuluum C*orybantes miniſtrabant prope ſtabulum*
Ceruices pantherarum iugali ligantes loro,
Hedera ligatis vero leones colligabant antilenis.
Mentum conſtringentes minaci freno.
Et hirſutam C*entaurus habens horrentem barbam*
In iugum per ſe incitatus voluntariam ceruicem extendens

Καὶ Σατύρων πολὺ μᾶλλον ἔχων πόθον ἡδέος οἴνου,
Ἡμιτελὴς [illegible] αἰὴρ κεκερασμένος ἵππῳ,
Ἱέμενος Διόνυσον ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρειν·
Καὶ θεὸς εὐόρπηκος ἐφήμενος αὔτυγι δίφρου,
Σαγγαρίου παρὰ χεῦμα περὶ Φρύγα κόλπον ἀρούρης,
Λαϊνέης Νιόβης παρεμέτρεε πενθάδα πέτρην·
Καὶ λίθος Ἰνδῶν ὅμιλον ἐρεθμαίνοντα Λυαίῳ
Δακρυόεις ὁρόων βροτέην πάλιν ἴαχε φωνήν·
Μὴ μόθον ἐντύνητε θεημάχον ἄφρονες Ἰνδοί,
Παιδὶ Διὸς μὴ Βάκχος ἀπειλείοντας Ἐνυώ,
Λαϊνέους τελέσῃ καὶ ὑμέας, ὥσπερ Ἀπόλλων
Μυρομένους τίπον ἶσον ἐμῇ πετρώδεϊ μορφῇ·
Μὴ πολέμου παρὰ χεῦμα φερώνυμον Ἰνδὸν Ὀρόντην
Γαμβρὸν ἐσαθρήσοντι δεδουπότα Δηριαδῆος
Ῥείη χωομένη δυνάται πλέον ἰοχεαίρης,
Φοίβου φεύγετε Βάκχον ἀδελφεόν· αἰδέομαι γὰρ
Ἰνδῶν κτεινομένων ἀλλότρια δάκρυα λείβειν·
Τοῖα λίθος βοόωντα πάλιν σφετερήσατο σιγῇ,
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις Φρυγίην μετὰ πέζαν ἐρίπνης
Ἀσκανίης ἐπέβαινεν· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
Πάντες ὅσοις Ἰόβακχος ἐὴν ὤρεξεν ὀπώρην·
Καὶ τελετὰς ἐδέχοντο, καὶ ἑταίζοντο χορείας,
Αὐχένα δοχμώσαντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,
Εἰρήνης ἐθέλοντες ἀναιμάκτοιο γαλήνην·
Βάκχων τοῖος ἔην κερόεις στρατός· οἷς ἅμα Βάκχαι
Εἰς μόθον ὡπλίζοντο· φιλαγρύπνῳ δὲ Λυαίῳ
Παννύχιος ἀστερόεντα πυρίτροχον ὁλκὸν ὑφαίνων,
Οὐρανὸς ἐβρόντησεν, ἐπεὶ τότε μάρτυρι ταρσῷ
Νίκης ἰνδοφόνοιο τέλος μαντεύσατο Ῥείη·
Εἰς ἐνοπὴν [illegible] ἔβη θεὸς ὕβριν ἐλαύνων
Ἀνδρῶν κυανέων· ἵνα δούλιον αὐχένα Λυδῶν
Καὶ Φρυγίης ναέτηρα, καὶ Ἀσκανίης πολιήτην
Κοιρανίης [illegible] ἀπεζεύξειε λεπάδνων.

Τοῖς

EtSatyrorum longe magis habens deſiderium dulcis vini Satyrus ſemiequus
Semiperfectus hinniebat vir commiſtus cum equo,
Deſiderans Bacchum ſuis humeris portare.
Et Deus bene ramati inſiliens orbitam currus
Sangarium ad flumen circa Phrygium ſolum terræ,
Lapideæ Niobæ præteruexit luctuoſam petram, Niobe.
Et lapis Indam multitudinem concertantem cum Baccho
Lacrumans cernens humanā rurſus emiſit vocem, Niobæ lapis loquitur.
Ne pugnam intendite cum Diis pugnantem ſtulti Indi
Cum filio Iouis: Ne Bacchus minitantes vos bellum Cum Deo non contendendum
Lapideos faciat etiam vos. Ut Apollo
Lugentes formam æqualem meæ lapideæ formæ.
Ne fluuii ad fluxum verum nomen habentē Indū Orontem Orontes gener Deriadei regis Indorum.
Generum cernatis ſubmerſum Deriadei
Rhea irata poteſt plus, quam (Diana) telis gaudens.
Phœbi fugite Bacchum fratrem. Metuo enim.
Indorum occiſorum alienas lacrumas libare.
Talia lapis clamantia rurſus obſignabatur ſilentio.
Et Deus viteus Phrygiam poſt regionem rupem Aſcania Bacchi ſacra recipit.
Aſcaniam ſubiit, conſertim vero ciues
Omnes quibus Bacchus ſuum porrexit fructum,
Et feſta accipiebant, & ſaltabant choreas,
Ceruicem flectentes inſuperabili Baccho,
Pacis volentes incruentæ tranquillitatem.
Bacchorū talis erat cornutus exercitꝰ. Quib. ſimul Bacchæ
In pugnam armabantur. Inſomnia vero gaudenti Baccho Fulmen Indicium victoriæ Baccho.
Per totam noctem ſtellatū igneuolubilē tractum extendens
Cœlum fulminabat. Poſt quam tunc teſte calce
Victoriæ Indorum cæde iunctæ euentū vaticinaretur Rhea.
In pugnam vero matutinus abiit Deus iniuriam agitans,
Virorum Cyaneorum, vt ſeruilem ceruicem Lydorum,
Et Phrygiæ incolam & Aſcaniæ ciuem
Imperii grauis ſubmitteret iugis.

Digitized by Google

Τοῖς ποτε Βάκχος ἔπεμπε δύω κήρυκας Ἐνυοῦς,
Ἀγγελίην ἐνέπειν ἢ φευγέμεν, ἢ πολεμίζειν·
Καί σφισιν ἱκομένοισι συνέσπετο αἰγίβοτος Πάν,
Στῆθος ὅλου σκιόεντα φέρων πώγωνα κομήτου·
Ἥρη δ' ὠκυπέδιλος ἐειδομένη δέμας Ἰνδῶν
Οὐλοκόμων μελαίνων, μὴ οἴνοπα θύρσον ἀείρειν
Ἀστράεντα κέλευε δορυσσόον ὄρχαμον ἀνδρῶν·
Μὴ δὲ φυλακτήρων Σατύρων ἀλάλαγμα γεραίρειν·
Ἀλλὰ μάχην ἄσπονδον ἀναστῆσαι Διονύσῳ·
Καί τινα μῦθον ἔειπε παραιφαμένη στόλον Ἰνδῶν
Ἡδὺς ὁ δειμαίνων ἀπαλὴν στίχα θηλυτεράων·
Ἀστράεις πολέμιζε, κορύσσεο καὶ σὺ Κελαινεῦ,
Χθόνιον ἔχων τμητῆρα κορυμβοφόρου Διονύσου·
Ἔγχει δ' ὑπίλε θύρσος ὁμοίιος· ἀλλὰ Κελαινεῦ
Δηιοσύνην πεφύλαξο μεμηλυῖα, μή σε δαμάσσῃ
Οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἀλυσκάζουσα γυναῖκα.
Ὣς φαμένη παρέπεισε· καὶ ἠέρα δύσατο δαίμων,
Μητρυιὴ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ·
Καὶ Βρομίου κήρυκες ἀπήλυθον· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἀστράεις ὑπέροπλον ἔχων ἄστοργον ἀπειλήν,
Μαίνετο βουκεράοις Σατύροις, καὶ πάντα διώκων
Μειλιχίου κήρυκας ἀτιμάζων Διονύσου·
Οἱ δὲ παλιννόστοιο Διὸς δ' εἰσδήμονι ταρσῷ
Φύξιον ἴχνος ἔκαμψαν ἐγερσιμόθῳ Διονύσῳ·
Καὶ στρατὸν ὥπλισε Βάκχος ἐς αἰπυτέρων στίχας Ἰνδῶν·
Οὐδ' ἔλαθε ζοφόεντα Κελαινέα θῆλυς Ἐνυώ·
Ἀλλὰ θορὼν ἀκίχητος ὅλον στρατὸν ὥπλισεν Ἰνδῶν·
Καὶ θρασὺς Ἀστράεις μενεδήιον οἶστρον ἀέξων
Ἀστακίδος κελάδοντα περὶ ῥόον ἵστατο λίμνης
Δέγμενος ἀμπελόεντος ἐπήλυσιν Διονύσου·
Ἀλλ' ὅτε διδύμοις στρατιῆς ἑτερόζυγι λαῷ
Ἀμφοτέρων στίχα πᾶσαν ἐκόσμεον ἡγεμονῆες·
Κλαγγῇ μὲν ζοφόεντες ὅπῃ κλόνον ἤιον Ἰνδοί,

Θρηϊ-

Quibus tunc Bacchus miſit duos præcones belli,
Nuncium dicere, vt aut fugerent, aut pugnarent.
Et cum illis venientibus vna incedebat caprarius Pan, Pan caprarius.
Corpus totum obumbrantem ferens barbam cometa,
Iuno vero velox pedibus adſimilata corpus Indorum
Criſpas comas habẽtiũ nigrorũ, nõ vinicolorẽ thirſũ attollere
Aſtraentem iuſsit haſtam vibrãtem ducem virorum Aſtrais Dux Indorum.
Nec cuſtodum Satyrorum clamorem revereri.
Sed pugnam implacabilem excitare Baccho. Iuno excitat Indos contra Bacchum.
Et quendam ſermonem dixit admonens principẽ Indorum
Dulcis hic reueritus molles ordines mulierum: Iuno ad ducem Indorum Celæneus.
Aſtrais pugna, armare & tu Celaneu,
Æs habens diffindens corymbiferum Bacchum.
Haſta vero non eſt thyrſus æqualis. Sed Celaneu
Deriadem time inſanum, ne te domet,
Mollem inermem euitantem mulierem.
Sic dicens perſuaſit ei, & aera ſubiit Dea,
Nouerca irata bellum ſuſtinenti Baccho,
Et Bromii præcones aduenerunt. Prope vero apparens
Aſtrais arrogans habens inamabiles minas
Inſaniebat, boum cornua habentis Satyros, & Pana fugans Aſtrais violat fæciales.
Suaues præcones contumelia afficiens Bacchi.
Hi vero retrogradi Iouis timida planta Bacchus ſe inſtruit. Celæneus armat Indos
Fuga fauens veſtigiũ flexerũt ad pugnã excitãtẽ Bacchum
Et exercitũ armauit Bacchus in obuiã ꝓcedẽtiũ ordines In-
Nec latuit tenebroſum Celanea feminea Bellona. (dorũ
Sed currẽs incõprehenſibilis totũ exercitũ armauit Indorum
Et audax Aſtrais bellicoſum furorem augens
Aſtacidis reſonantem ad fluctum ſtabat ſtagni Aſtrais expectat Bacchũ hoſtẽ.
Excipiens vitei aduentum Bacchi.
Sed cum dupl:ci exercitui alteriiugi populo
Amborum ordinem omnem exornarunt duces
Clangore quidem nigricantes ad pugnam vadebant Indi

Digitized by Google

Θ[illegible]ικίοις χορόνεσσιν ἐοικότες· αὐτὰρ [illegible]
Χ[illegible] ἀπολείβων χροῒν ὄμβρον
Ἠυγμα[illegible] [illegible]ανδον [illegible] [illegible],
Τ[illegible]· τ[illegible] ἀγρείω
Οὔπω δ[illegible]λιοισι [illegible]ς ἅμα [illegible],
Ι[illegible] νεογλήνου τύπῳ κέρας [illegible]·
Ἐ[illegible] ἐπερρώσαντο [illegible] βακχεύοντι μαχηταί,
Ἀκλινέες δ' [illegible] ἰχνεσιμόθου Διονύσου·
Βασσαρίδων δ' [illegible] ἐπέρρεεν· [illegible]μένῃ δὲ
Ἡ μὲν [illegible] ζώσατο δεσμῷ·
Ἡ δὲ [illegible] εὐώδει κισσῷ,
Ἄλλη [illegible] παλάμῃ ἐκορύσσατο θύρσῳ
Οἰστρομανής· ἑτέρη δὲ κατ' αὐχένος ἀμ[illegible] δεσμῷ
Μ[illegible] καθημένα [illegible] χαίτης
Μαινὰς [illegible]· [illegible] ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
[illegible] χαμάδις αὔρῃσιν ἀήτης·
Ἄλλη [illegible],
Π[illegible] ἐπαιθύσσουσα [illegible]·
Ἄλλη [illegible] κατέδησεν [illegible]
Χερσὶ [illegible] βαρύβρομα νῶτα βοείης
Ὀ[illegible] μόθων αὐτόκτυπον ἠχώ·
Καὶ [illegible] ἔγχεα [illegible]· καλυπτομένη δὲ πετήλοις
Δε[illegible] ἀμπελόεντι ἑὴν χαλκήλατος αἰχμή·
Ἡ δὲ δαφνήεντι [illegible] κυδοιμοῦ,
Ὠμοβόρων [illegible] ἐπ' αὐχένι δεσμὰ δρακόντων·
Ἄλλη ποικιλ[illegible] στέρνοιο καλύπτρην
Π[illegible]δαλίων ἑτέρη δὲ χροῒ [illegible] χιτῶνα
Στικτὰ φιλοσκοπέλων ἐνεδύσατο δέρματα νεβρῶν.
Δαιδ[illegible] ἐλάφοιο [illegible] χιτῶνα·
Ἄλλη σειόμενον ἔχε [illegible] δασυστέρνοιο λεαίνης,
Ἀνδρομέῳ γλαγόεντι νόθῳ πισώσατο μαζῷ·
Καί τις ὄφιν τελέλικτον ἀπήμονι δήσατο κόλπῳ,
Ἔνδεμυχον ζωστῆρα κυκλώσατο γείτονι μηρῷ,

Μείλιχα

Thracicis gruibus ſimiles, cum fugientes
Hiemale flagrum, & ætherium fluxum imbri
Pygmæorum cateruatim irruunt in capita Pygmæorum cum gruibus certamen.
Thethyis ad flumina, & acuto roſtro
Imbecillis perdunt robur deferentem ſanguinem generis
Volantes inſtar nubis ſuper cornua Oceani.
In pugnam vero vtrinq; furioſe debacchabantur milites
Inflexi famuli pugnam excitantis Bacchi.
Baſſaridum vero phalanges irruebant. Aggregatorum v. Baſſarides.
Hæc quidem vipereo caput cingebat vinculo
Hæc vero inuoluebat caput odorata hedera, Baſſaridū arma
Alia vero ariſero dextram armabatur thyrſo,
Furore inſana, alia vero per ceruicem expertes vinculorum
Longo demiſit, demiſſos cincinnos comæ,
Mænalis ſine vitta. In vtriſq; vero ipſi humeris
Implexos capillos ventilabat aura.
Alia roptra pulſabat conſociata duplici ferro.
Comas intortas mouens capitis.
Alia vero in manibus detenta ſaltu furoris
Manibus circũpulſans grauiter tremētia dorſa bubuli corii Orthius Echo.
Orthium reſonabat prælii contraſonantem Echo,
Et erant tela thyrſi. Abſcondita vero foliis
Haſtæ vite implexa erat ærea cuſpis.
Hæc vero cruenti cupida tumultus
Crudelium cinxit in ceruice vincula Draconum.
Alia vero varium humerũ habens in pectore tegumentum
Pantherarum. Alia vero ſupra corpus, tanquam tunicam Baccharũ veſtitus.
Varias ſcopulos amantium induit pelles hinnulorum.
Variæ ceruæ circumſtringens tunicam:
Alia catulum habens hirſutam ceruicem habentis Leænæ.
Humano lacteſcenti adulterino concredebat vberi
Et quædam anguem ſinuoſum indemni illigabat ſinui.
Intus latentem cingulum hiantem vicino femore.

Digitized by Google

Μείλιχα σείζοντα, φυλακτῆρος ὅτι κάρη
Ὑπναλέης ἄγρυπνον ὀπιπεύτειρα κορείης·
Ἄλλη ταρσὰ φέρουσα κατ' οὔρεα γυμνὰ πεδίλων
Ποσσὶ βατοὺς πάτησε, καὶ ὀξυέθειρας ἀκάνθας
Θηγαλέῃ στατὸν ἴχνος ἐπεστήριξεν ἀχέρδῳ·
Καί τις ἐφαρπάξασα τανυκνήμιδι καμίνῳ,
Καμπύλον ἀμητῆρι διέθρισεν αὐχένα θύρσῳ·
Καὶ τυφλοῖσι πέδιλα περιπλαίοντα κελεύθῳ,
Ἠμιφανὴς πεφόρητο· πολυγνάμπτῳ δὲ πορείῃ
Φοιταλέης ἀκάρηνον ἐπείγετο στόμα καμίνου·
Καὶ σφαλερῇ πλήσσουσα βαθυνομένην χθόνα χηλῇ
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
Ἄλλη δ' ἴχνος ἄγουσα βοόστροφον εἰς ῥάχιν ὕλης
Ἄγρια μαινομένοιο δορῆς ἐδράξατο ταύρου·
Καὶ βλοσυροῖς ὀνύχεσσι χαρασσομένης ἀπὸ δειρῆς
Ταυρείην ἄρρηκτον ἀπηλοίησε καλύπτρην·
Ἄλλη δ' ἔγκατα πάντα διήφυσεν· ἣν δὲ νοῆσαι
Παρθένον ἀκρήδεμνον ἀσάμβαλον ὑψόθι πέτρης
Τρηχαλέῳ σφρηγῶνι περισκαίρουσαν ἐρίπνης·
Οὐ σκοπιὴν δ' ἔτελξε δυσέμβατον· οὐ πόδα κούρης
Ὀξυπαγὴς ἀπέδιλον ὄνυξ ἐχάραξε κολώνης·
Πολλὴ δ' ἔσθε καὶ ἔνθα παρ' Ἀστακίδος στόμα λίμνης
Ἰνδῴη δεδάϊκτο γονὴ κούρῃσι σιδήρῳ·
Δυσμενέων δὲ φάλαγγας ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ,
Τεύχεσιν ἀντιτύποισι· φερεσσακέος δὲ χορείης
Ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ ταρσῷ·
Καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιῆς λοφόεσσαν ἀείρων,
Οὔρεος ἄκρα κάρηνα τεμὼν ἐκορύσσατο λιμνεὺς,
Πέμπων ὀκρυόεσσαν ἐπ' ἀντιβίοισιν ἀκωκήν·
Βάκχη δ' ἀμφαλάλαζε· καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκὴν
Βασσαρὶς ἠκόντιζε· μελαρρίνου δὲ γενέθλης
Ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ·
Καὶ φονίῳ θρασὺ αἶθρα διατμήγουσα κορύμβῳ,

Εὐπτάλ

Dulciter ſibilantem. Vini amantisq; puella
Somnolenta inſomnem cuſtodem virginitatis Serpens virginitatis cuſtos.
Alia plantas ferens ad caudas nudas calceorum
Pedibus profundus calcans & acutas comas habentes ſpinas.
Pungenti firmum veſtigium corroborauit ſpina.
Et quadam rapiens longas plantas habenti camelo
Incuruam meſſore penetrauit ceruicem thyrſo.
Et cæcis pedibus aberrans à ſemitâ,
Semiapparens ferebatur. Multiflexo vero tranſitu
Vagantis ſine capite incitabat corpus cameli. Baccha Camelo caput amputat.
Et fallaci implens profundam terram vngula
E ſublimi per ſe volutus decidebat in arenam.
Alia vero veſtigiū agens in boū curſibus aptū, dorſum ſylua
Incohibilis inſani pellem comprehendebat tauri
Et horrendis vnguibus diſſecta a cute Baccha taurum ſylueſtrem capit.
Taurinam impenetrabilem excoriauit tegumentum
Alia viſcera omnia exhauſit. Erat vero cognoſcere
Virginem ſine vitta ſine calceis ſupra petram Baccha in ſumma rupe ſaltat.
Horribili cacumine ſaltantem in rupe.
Non ſcopulum vero horrebat inacceſſum. Non pedē puella
Acutus, ſine calceo nudum lapis ſignabat collis.
Multa vero hinc & hinc apud Aſtacidos os paludis,
Indica diſcerpebatur pubes tonſore ferro.
Hoſtium vero phalangas cingebant milites,
Armis contra ſonantibus. Armifera vero chorea
Rhythmum imitabantur pedum circulari planta.
Et hirſuta manu ſcopulum aſperum attollens
Montis ſumma cacumina amputans armabatur Leneus Leneus.
Mittens aſperam in hoſtes aciem.
Baccha vero obſtrepebat. & viteum mucronem
Baſſaris iaculabatur. Nigrinaſa vero familia Cædes Indorum.
Virilia multa capita penetrabantur femineo thyrſo.
Et lethali audacem virum ſcindens corymbo

Eupe-

Digitized by Google

Εὐπτάλη κεκόρυστο· πολυσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
Κέντρα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου·
Στησιχόρης δ' εὔβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμῷ,
Καὶ δηΐων ἔκτυπε γένυς ῥηξιλόφοισι ῥόμβῳ,
Κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ,
Καὶ πολὺς ἀμφοτέροισιν ἔην μόθος· ἔβρεμε σύριγξ,
Σύριγξ ἐγχεικύδοιμος· ἐπέκτυπε δ' αὐλὸς Ἐνυοῦς·
Βασσαρίδες δ' ὀλόλυξαν· ἐγειρομένου δὲ κυδοιμοῦ
Βρονταίοις πατάγοισι μέλας μυκώμενος αἰθὴρ,
Ἐκ Διὸς ἐσσομένην Βρομίῳ μαντεύσατο νίκην·
Καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπιπτεν· ὅλη δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
Ὑγρῷ διψὰς ἄρουρα· καὶ Ἀστακίδος στόμα λίμνης
Αἱμοβαφὲς κελάρυζε φόνῳ κεκερασμένον Ἰνδῶν·
Ἀνθεῖος δ' ᾤκτειρε θεὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ·
Καὶ προχοαῖς κατέχευε μέθης γέρας· ἐκ δὲ ῥοάων
Χιονέην ἤμειψε φύσιν ξανθόχροον ὕδωρ·
Καὶ ποταμὸς κελάρυζε μελίρρυτα χεύματα σύρων·
Καὶ προχοὰς ἐμέθυσσεν· ἀμειβομένων δὲ ῥοάων
Ἔπνεον ἀβροχύτοιο μέθης εὐώδεες αὖραι·
Ὄχθαι ἐφοινίχθησαν· πιὼν δέ τις Ἰνδὸς ἀγήνωρ
Τοίην ἐκ στομάτων πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·
Ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ ποτόν· οὐ γλάγος αἰγῶν
Ἄργυφον οὐ πέλε τοῦτο· καὶ οὐ μέλαν οἷά περ ὕδωρ,
Οὐδὲ μὲν οἷον ἔτευξε πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
Βομβήεσσα μέλισσα λοχεύεται ἡδέι κηρῷ·
Ἀλλὰ νόον τερπνοῖσιν ἔχει καλλίπνοον ὀδμήν,
Ἀνὴρ διψαλέος πολυθαλπέι καύματος ἀτμῷ,
Βαιὸν ἑαῖς παλάμῃσιν ἀφυσσάμενος χυτὸν ὕδωρ,
Λαίλαπι καρχαλέης ἀποσείεται αὐτίκα δίψης·
Καὶ μέλι μᾶλλον ἔχει ταχινὸν κόρον· ὦ μέγα θαῦμα,
Τοῦτο πιὼν, ἐθέλω πιέειν πάλιν· ἀμφότερον γὰρ
Καὶ γλυκερὸν τόδε χεῦμα, καὶ οὐ κόρον ἀνδράσι τίκτει·
Ἥβην κάλπιν ἄειρε· καὶ ἔρχεο δεῦρο λαβοῦσα

Τρίτον

Eupetale armabatur. Vuis abundante vero ſolio
Punctricem hederam miſit percuſſorem ferri.
Steſichorus vero vuas bonas habens inſultabat tumultu, Steſichorus bello furioſis.
Et bellicoſorum agitauit genus bellicoſo turbine
Cymbala quatiens grauiter ſonantia duplici ferro. Strepitus bellicus.
Et multus vtriſq; erat labor. Fremebat fiſtula Tonitrus.
Fiſtula tumultus excitatrix perſtrepebat tibia Bellonæ.
Baſſarides vero vlulabant. Excitato autem tumultu
Fulmineo ſtrepitu niger mugiens vir,
Ex Ioue futuram Baccho vaticinabatur victoriam.
Et multa multitudo cadebat, tota vero rubebat ſanie
Nigra ſiticuloſa terra & Aſtacidos os paludis Aſtacis fluuius.
Sanguine tinctum ſuſurrabat cæde mixtum Indorum.
Hoſtes vero miſeratus eſt Deus feſtiuo animo.
Et flumini adfudit vini munus. Ex fluctibus vero
Niueam mutauit naturam flauicolor nuda.
Et flumen ſuſurrabat ſuauifluentes fluctus trahens.
Et profluuia inebriauit. Mutatis vero fluctibus Aqua in vinum mutata.
Spirabant nuper fuſi vini beneolentes auræ,
Ripæ purpurabant. Bibens vero aliquis Indus illuſtris
Talem ex ore multum mirantem prorupit vocem: Verba Indi vina guſtātis.
Nouum vidi, & incredibile ego potum. Non lac capellarū
Album hoc fuit. Et non niger qualis aqua
Neq; ipſum qualem vidi in multum perforatis fauis
Bombum ciens apis parturit ſuaui cerâ
Sed mentem oblectantem habet pulcrè ſpirantē odorem,
Vir ſitiens multum calido æſtus vapore,
Exiguam ſuis manibus hauriens fuſilem aquam,
Procellam ſiccæ diſſipat ſtatim ſitis.
Et mel magis habet celerē ſatietatē. Vah! magnū miraculū. Mel cum vino non cōparādum.
Hoc bibens volo bibere iterum. Virumq; enim
Et ſuauis hic fluctus, & non ſatietatem hominibus generat. Vini nulla ſatietas.
Hebe hydriam tolle. Et veni huc accipiens

Troum

Τρώϊον οἰνοχόον ζαθέων δρηστῆρα κυπέλλων·
Ὄφρα μελιρραθάμιγγος ἀρυσσάμενος ποταμοῖο,
Ζηνὸς ὅλους κρητῆρας ἀναπλήσῃ Γανυμήδης·
Δεῦτε φίλοι γεύσασθε μελισταγέος ποταμοῖο·
Ἐνθάδε παπταίνω τύπον αἰθέρος· αὐτὸ χύδην γὰρ
Κεῖνο ποτὸν καλέουσι Διὸς πόμα νέκταρ Ὀλύμπου,
Νηϊάδες χθονίοισιν ἀναβλύζουσι κυπέλλοις.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιε'.

Ὣς φαμένης, νεφεληδὸν ἐπέρρεον αἴθοπες Ἰνδοί,
Ἀμφὶ ῥόον ποταμοῖο μελίπνοον· ὧν μὲν αὐτῶν
Ἀγχιβαφὴς στατὸν ἴχνος ἐπ' ἰλύϊ διπλὸν ἐρείσας
Ἡμιφανὴς ἕστηκε· καὶ ὀμφαλὸν ὕδατι δύων,
Κυρτὸς ἔσω ποταμοῖο κεκυφότα νῶτα τιταίνων,
Χερσὶ βαθυνομένῃσι μελισταγὲς ἤφυσεν ὕδωρ·
Ὃς δὲ παρὰ προχοῇσι κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ,
Πορφυρέῳ προβλῆτα γενειάδα κύματι βάπτων,
Στῆθος ἐφαπλώσας ποταμηΐδος ὑψόθεν ὄχθης
Οἰγομένοις στομάτεσσιν ἀνήρυσεν ἰκμάδα Βάκχου·
Πρηνὴς δ' ἄλλος ἔην πλάσσας στόμα γείτονι πηγῇ·
Καὶ διερὰς δαπέδῳ ψαμαθώδεϊ χεῖρας ἐρείσας
Χείλεσι διψαλέῃσιν ἐδέχνυτο δίψιον ὕδωρ.
Ἄλλοι δ' ὀστρακόεντι μέθην ἀρύοντο κυπέλλῳ,
Πυθμένα κουφίζοντες ἰαχότος ἀμφιφορῆος·
Καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔπινεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
Κισσυβίῳ προχέων ποταμηΐδος ὄγκον ἐέρσης,
Μηλονόμων ἄγραυλον ἔχων δέπας· ἀντιβίων δὲ
Οἴνου ἐρευγομένων πολυχανδέος ἀνθερεῶνος
Ὄμμασι δερκομένοισιν ἐδιπλώθησαν ἐρίπναι·
Καὶ βλεφάροις δοκέεσκον ἰδεῖν διδυμόζυγον ὕδωρ·
Καὶ προχοὴ κελάρυζε φιλακρήτου ποταμοῖο,
Ξανθὸν ἀναβλύζουσα μέθης ῥόον· ἡδυπότοις δὲ

Οἰνά-

Troium pincernam diuinorum miniſtrum poculorum. Ganymedes.
Vt melliſtillante hauriens è flumine,
Iouis totos crateras impleas Ganymedes.
Adeſte amici guſtate mella ſtillans flumen.
Hic ſentio imaginem cœli. Per ſe fuſum enim
Illud quod vocant Iouis poculum nectar cæli Vinum nectari collatum.
Naiades terreſtribus fundunt poculis.

DIONYSIACORVM LIBER XV.

SIC illo dicente in nubis modum affluebant nigri Indi
Circa fluctũ fluminis mella ſpirãtẽ. Quorũ hic qdẽ illorũ Indi vinũ bibunt.
Prope tinctus firmum veſtigium in limo duplex firmans.
Semiapparens ſtabat. Et vmbilicum aqua madefaciens.
Curuus in flumen incuruatum dorſum applicans
Manibus excauatis mella ſtillantem hauſit aquam.
Hic verò ad flumen detentus nigra ſiti
Purpureo protenſum mentum flumine tingens Bibentis è flumine habitus.
Pectus ſupraſternens fluuialem ſuper ripam,
Aperto ore attraxit rorem Bacchi.
Pronus verò alius erat adiungens os vicino fonti,
Et humidas ſolo arenoſo manus firmans
Labiis ſitientibus accepit ſitim facientem aquam.
Alii verò oſtraceo vinum hauriebant poculo,
Fundum euacuantes fractæ amphoræ.
Et multa multitudo bibebat ex rubenti flumine,
Vaſe paſtorali fundens fluuialis aceruum roris
Paſtorum agreſte habens poculum. Hoſtium verò
Vinum eructantium multum hiante ore Ebriis omnia apparent duplicia.
Oculis videntibus duplicabantur rupes.
Et oculis videbantur videre duplicem aquam.
Et profluxus ſuſurrabat vinum amantis fluminis
Flauum ſcaturiens vini fluxum. Dulcibibos verò
Vinea

Digitized by Google

Οἰνάδας ἠερεύγοντο ῥοαὶ εὐώδεες ὄχθαι·
Δυσμενέας δ' ἐμέθυσσε χέλις ῥόος· οὐδέ τις ἀνὴρ
Ἰνδὸς ἀμβροσίοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ,
Εἰς ἀγέλην ἤιξε· καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ταῦρον ἀτεμβλητῆρα μετήγαγε δέσμιον ἕλκων,
Διχθαδίων κεράων κεχαραγμένον ἄκριν ἐνύσσας,
Τολμηραῖς παλάμαις διδυμάονος οἷα κεραίης
Ταυροφυῆ Διόνυσον ὑπὸ ζυγὰ δούλια σύρων·
Ἄλλος ἔχων δ' ἀπαλῆπα σιδηρείης γένυν ἅρπης,
Αἰγὸς ὀρεσινόμοιο διέθρισεν αἰθερεῶνα,
Θηγαλέῳ δρεπάνῳ δεδαϊγμένον· οἷά τε δειρὴν
Παῖς εὐκραίροιο τεμὼν γαμψώνυχι χαλκῷ,
Ἄλλος ἀπηλοίησι βοῶν κεροχελκέα φύτλην·
Οἷά τε δὴ ἀμνήμων Σατύρων ταυρώπιδα μορφήν·
Ὃς δὲ τανυκραίρων ἐλάφων ἐδίωκε γενέθλην,
Ξυκτῆς εἰδώλων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς·
Οἱ δέ τε Βασσαρίδων ὀλέκων σίγα· δαιδαλέαις γὰρ
Νεβρίσιν ἰσοτύποισι παρεπλάγχθησαν ὀπωπαί·
Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ὅλον θώρηκα μιαίνων
Ἰνδὸς ἀκοντιστῆρι μέλας ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
Καί τις ὁμοκλήσας ὀκορύσσετο γείτονι δένδρῳ,
Μαιμάζων ἑκάτευθε· καὶ ἠερινοῖσι δοκεύων
Σειομένην ἀνέμοισι φυτοῦ ἑλικώδεα χαίτην,
Ἀβροκόμων ὄρπηκας ἀπηλοίησε κορύμβων,
Φύλλα δ' ἀγχιτόνων λασίης δρυός, οἷα μαχαίρῃ
Πλοχμὸν ἀκερσικόμοιο διατμήγων Διονύσου,
Μαρνάμενος πετάλοισι, καὶ ὡς Σατύροισιν ἐρίζων·
Τερπωλὴν ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέι νίκῃ·
Μαίνετο δ' αἰθαλέων ἔπεσος χορός· αὐτὰρ ὁ λόγχης,
Ὃς μὲν ἐπ' ἀνδρὸς δρυόεντος ἐπωμαδίῳ παλάμῃσι
Τύμπανον ἥρπαξε· καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ
Δίζυγεν ἰσομελόεσσαν μέλος χαλκόκροτον ἠχώ·
Ὃς δέ τις ὑπερήπιο βοῇ δεδονημένος αὐλοῦ

Ἄστατος

Vinea eructabant flumina bene olentes ripæ:
Hoſtes vero inebriabat Chalis fluctus: vbi quiſpiam vir
Indus amentis ebrietatis agitatus furore,
In armentum irruebat: & foliis vmbroſum prope lucum
Taurum minacem adduxit vinctum trahens, Ebrii audaces.
Duorum cornuum ſignatum cacumen trahens,
Audacibus manibus, duplicis velut cornu
Tauriformem Bacchum ſub iuga ſeruilia trahens:
Alius habens grauem ſecurem harpæ
Capellæ in montibus paſtæ amputauit collum. Quid non ebrietas designat?
Acutâ falce diuiſum, & tanquam pellem
Panis bene cornuti amputans inflexos vngues habenti ferro,
Alius amputauit boum cornigerum genus
Tanquam demetens Satyrorũ taurifaciem habentẽ formã:
Hic vero longa cornua habentiũ ceruorũ perſecut⁹ eſt genus,
Maculoſæ intuens multifariam formam frontis.
Et tanquam Baſſaridum perdens familiã: variegatis enim Ebriis oculi debiles.
Hinnuleis vniformibus in errorem ducebantur oculi.
Et mortiferis liquoribus totum thoracem fœdans
Indus proſiliente niger rubeſcebat ſanie
Et quis fortiter clamans armabatur in vicinam arborem,
Flagellans vtrinq; & vernis intuens
Agitatam ventis plantarum volubilem comam
Mollicomarum ramos amputabat in cacumine, Ebrii furioſi.
Folia diſpergens denſæ quercus, tanquam macherâ
Comam intonſi amputans Bacchi,
Pugnans cum foliis; & non cum Satyris contendens.
Voluptatem inutilem habens vmbratili victoria:
Inſaniebat vero hoſtium alius chorus, loco haſtæ vero Strepit⁹ in exercitu Bacchi.
Hic quidem rapiẽs grauiter ſonantẽ ſuper humerali baltheo
Tympanum ſubleuabat, & vtrinq; percuſſa bouina pelle
Duplicem perſonabat cantilenam ferro ſonantem Echo:
Hic vero multiforaminis ſonitu agitatas tibias

Agitabilis

Digitized by Google

Ἄστατος εἰλικόεντι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ·
Καί τις ἀπειρήτοις ἐνὶ χείλεσι λωτὸν ἐρείσας
Δίθροον ἁρμονίην ἐμελίζετο Μυγδόνος αὐλοῦ·
Τηλεκλὲς δὲ φυτοῖο θορὼν παρὰ γείτονι ῥίζῃ
Γλαυκὸν ἐϋρραθάμιγγος ἀνείρυσε θαλλὸν ἐλαίης,
Ὄμβρῳ ἐερσήεντι διάβροχον· εἶχε πιέζων
Οἰνωπῇ ῥαθάμιγγι Μαρωνίδος ἄκρον ὀπώρης·
Ἄλλοι σὺν ξιφέεσσι, σὺν ἔγχεσι, σὺν τρυφαλείαις,
Ἄρεα βακχευθέντες ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ,
Ὄργια μιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων·
Ἴχνια δινεύοντες ἐνόπλιον ἀμφὶ χορείην,
Καὶ παλάμαις ἑλικηδὸν ἀμοιβαίῃσιν ἐρωαῖς
Ἀσπίδας ἐκρούοντο κυβιστητῆρι σιδήρῳ·
Καί τις ὀπιπεύων θιασώδεος ὄργια Μούσης,
Μιμηλὴν Σατύροισι συνεσκίρτησε χορείην·
Καί τις ἀρασσομένης ἀΐων κελάδημα βοείης,
Μείλιχον ἦθος ἔλειπε· φιλοσμαράγῳ δὲ μενοινῇ
Ῥιγεδανὴν ἀνέμοισιν ἑὴν ἔρριψε φαρέτρην,
Αὔασαν ἔχων· ἕτερος δὲ γυναιμανέων [illegible] Ἰνδῶν
Ἀπλακέος πλοκαμῖδος ἑλὼν ὑψαύχενα Βάκχην,
Παρθενικὴν ἀδάμαστον ἀπαίθαλον εἰς γάμον ἕλκων
Σφίγξεν ὑπὲρ δαπέδοιο· τανυσσάμενος δὲ κονίῃ
Χερσὶν ἐρωμανέεσσιν ἀπεσφρηγίσσατο μίτρην
Ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐξαπίνης γὰρ
Ὄρθιος εἷρπε δράκων ὑποκόλπιος ἰξύϊ γείτων·
Δυσμενέος δ' ἤιξε κατ' αὐχένος· ἀμφὶ δὲ δειρῇ
Οὐραίαις ἑλίκεσσιν ἀνέπλεκε κυκλάδα μίτρην·
Θαμβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν μελανόχροος ἀνήρ,
Θερμὸν ἀνυμφεύτων ἀπεσείσατο κέντρον ἐρώτων,
Αὐχένιον φορέων ὀφιώδεος ὅρμον ἀκάνθης·
Ὄφρα μὲν οἰνωθέντες ἐν οὔρεσιν ἔτρεχον Ἰνδοί·
Τόφρα δὲ νήδυμος ὕπνος ἑὸν πτερὸν ὅλον ἑλίξας
Ἀκλινέων σφαλεροῖσιν ἐπέχραεν ὄμμασιν Ἰνδῶν·

Εὔνασε

Agitabilis vertiginoſa pedum inſaniebat vibratione.
Et quiſpiam immenſis in labiis lotum firmiter tenens
Duplicem harmoniam cantillabat Mygdonis tibia.
Antiqua vero planta currens apud vicinam radicem
Cæruleum bonas guttas profundentis auulſit ramum oliuæ
Imbre rorido irrigatam: tanquam prehendens
Nigricanti gutta Maronidis ſummitatem barbæ. Orgia.
Alii cum haſtis, cum gladiis, cum galeis,
Incohibiliter inſanientes mentem auferente mentes vino, Corybātes
Orgia imitabantur ſcutiferorum Corybantum:
Veſtigia flectentes armatam circa choream
Et manibus volubiliter alternis motibus
Scuta pulſabantur ſaltatore ferro:
Et quiſpiam intuens Thiaſum canentis orgia Muſæ,
Imitatricem Satyris vna ſaltabat choream. Tympanū.
Et quiſpiam impulſatæ audiens ſonitum bubulæ pellis,
Blandū morē animo concipiebat: ſtrepitā vero amante curā
Terribilem ventis ſuam abiecit pharetram,
Rabiē habēs. Alius v. mulierū amore inſaniēs princeps Indorū
Implexis capillis trahens ſublatā ceruice habentē Baccham Ebrii libidinoſi.
Virginem indomitam improbum in concubitum trahens
Complexus eſt ſuper ſolum. Extenſus vero in puluere
Manibus amore inſanis reſignauit coronam muliebrem
Spe vanā latus. Statim enim
Rectus ſcipſit Draco intra ſinum, ilio vicinus
Hoſtilem vero irruit in ceruicem, Circa collum vero
Poſtremis caudæ tractibus complicauit circularem mitram. Draco cuſtos pudicitiæ.
Trepidantibus vero pedibus fugiens nigricolor vir
Calidum innuptorum excuſſit ſtimulum amorum.
Circum ceruicale ferens ſerpentini monile aculei. Somnus Indos ebrios inuadit.
Cum vero ebrioſi in montibus currerent Indi,
Tum etiam dulcis ſomnus ſuam alam pernicioſam vibrans
Immotorum errantes irruit in oculos Indorum.

Εὕρασι δ' οἰστρηθέντας ἀμετρήτῳ νέον οἴνῳ,
Πασσυδίη γλυκερῷ χαριζόμενος Διονύσῳ·
Ὧν ὁ μὲν ὕπνος εὗδεν αἰωρεῦντι προσώπῳ,
Ὑπναλέῳ μυκτῆρι μεθυσφαλὲς ἆσθμα τιταίνων·
Ὃς δὲ βεβαρημένην κεφαλὴν ἐπεθήκατο πέτρῳ,
Νεβρὸς εὐκροκάλῳ ποταμηίδι κείμενος ὄχθῃ·
Ἤματί τις δ' ἰάλεξε νεοπλανέεσσιν ὀνείροις,
Ὀρθὰ περὶ κροτάφοισι πεπηγότα δάκτυλα βάλλων·
Πρηνὴς δ' ἄλλος ἔην τεταννυμένος· ἔχε δ' ὀπίσσω
Χεῖρα καθειμένην ἰσοελκέα δίζυγι μηρῷ·
Καί τις ἑῇ παλάμῃ κεφαλὴν ἐπερείσατο καρπῷ,
Οἶνον ἀναβλύζων· ὁ δὲ καμπύλα γυῖα συνάπτων,
Ὡς ὄφις ἀμφιέλικτος ἐκ κλιτὸς λοξὸς ἰαύων,
Καὶ χορὸς ἀντιβίην πεφορημένος εἰς ῥάχιν ὕλης·
Ὃς μὲν ὑπὸ δρυὸς εὗδεν· ὁ δὲ πτελέης ὑπὸ θάμνῳ,
Ἄλλος ἐπὶ πλευροῖσι πεσὼν ἐκλίνατο φηγῷ,
Λαιὴν ὀφρυόεντι βαλὼν ἐπὶ χεῖρα μετώπῳ,
Καὶ πολὺς ἐσμὸς ἴαυε λάλος νέκυς ἠέρι πέμπων,
Ἀλλοίης ἀγάλινον ἀσημάντου θρόον ἠχοῦς
Οἰνοβαρής· ἕτερος δὲ τιταινομένοιο καρήνου
Γηραλέης πλατὺ νῶτον ἐπέτρεπε πυθμένι Δάφνης·
Τὸν δὲ βαθὺ κνώσσοντα βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων
Ἀκροκόμου φοίνικος, ἢ εὐώδινος Ἀθήνης
Ῥιπίζων ἀνέμοισιν ἕλιξ ἐπισείετο ὄρπηξ,
Καί τις ὑπὸ δαπέδοιο χυτῇ κεκόνιστο κονίῃ,
Ἄκρα ποδῶν προχοῇσι κατακλύζων ποταμοῖο·
Ἄλλος ἀπειρήτοιο μέθης βακχεύετο παλμῷ·
Καὶ κεφαλὴν βαρύθουσαν ἐπέτρεπε γείτονι πεύκῃ·
Ἄλλου φυσιόωντος ἐσείετο νεῦρα μετώπου·
Καὶ δήεις κνώσσοντας ἰδὼν γελόωντι προσώπῳ
Βάκχοι ἄναξ ἀγόρευε χέων σημάντορα φωνήν·
Ἰνδοφόνοι θεράποντες ἀνικήτου Διονύσου,
Νόσφι μόθου σφίγξαντες ἀολλέας ἡγέας Ἰνδῶν,

Γαίτας

Dormire fecit vero inſanientes immenſo mentem vino,
Paſithea patri gratificans Baccho. Paſithea.
Quorum hic quidē pronus dormiebat ſuper nutanti vultu, Imago dormientium
Somnolento naſo ebrietate errantem ſpiritum extendens.
Hic vero grauatum caput impoſuit petræ,
Languidus ad pulcros lapillos habentē fluuialē iacens ripam.
Diurnis vero garriebat in mentem ſeducentibus ſomniis.
Rectos ad tempora impactos digitos coniiciens.
Pronus vero alius erat extenſus. Habuit vero duplicem
Manum ſubmiſſam æquilibrem in duplex latus. Varii dormientium habitus.
Et quiſquam ſua manu caput fulciebat carpo manus.
Tanquam ſcaturiens. Hic vero incurua membra complicās
Tanquā ſerpens circū volubilis iacebat obliquus dormiens
Et chorus hoſtium delatus in dorſum ſylua,
Hic quidē ſub quercu dormiebat. Hic vero vlmi ſub ramo.
Alius vero in latus cadens inclinabatur ſub fago.
Siniſtram ſupercilioſo ſubiiciens manum fronti.
Et multa turba quieſcebat, loquax mortuus aëri mittens Loquētes in ſomnis
Diuerſæ effrenem incertæ ſonitum Echus
Vino grauatus. Alius vero vibrato capite
Annoſæ latum dorſum indulſit radici laurus.
Hunc vero profundum dormientē profunde ſtratis in lectis
Eminentia folia habentis palmæ, aut bene olentis Mineruæ
Sufflans ventis circulariter ſtridebat ramus,
Et aliquis ſuper ſolo fuſili volutabatur in arena.
Summitates pedum profluente inundans fluuio
Alius vero immenſæ ebrietatis inſaniebat vibratione.
Et caput grauatum indulſit vicinæ piceæ. Bacchus Indos hoſtes dormientes inuadit.
Alterius anhelantis vibrabat neruos frontis.
Et hoſtes dormientes videns ridenti fronte
Bacchus rex dixit fundens ſignificantem vocem. Bacchus ad ſuos milites.
Indorum occiſores famuli inſuperabilis Bacchi
Sine bello ſternentes congregatos filios Indorum

Γαίτας αἱμάκτῳ ζωγρήσατε δηιοτῆτι·
Καὶ βεβαρῷ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνας Διονύσῳ
Ἰνδὸς ὑποδμηθεῖσιν ἐμῇ θιασώδεϊ Ῥείῃ,
Σείων οἴνοπα θύρσον· ἀπορρίψας δὲ θυέλλαις
Ἀργυρέην κνημῖδα ποδὸς σφίγξειε κοθόρνοις,
Καὶ κεφαλὴν σφίγξειεν ἐμῷ κασιδεῖ δεσμῷ·
Γυμνώσας πλοκαμῖδας ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
Καὶ πολέμων ἀλάλαγμα λιπὼν ἐθέλειεν ἠχὼ
Εὔιον ἀείσειε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ·
Ὣς φαμένου δρηστῆρες ἐποίπνυον· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Αὐχένι δυσμενέων ἐριώλεα δεσμὸν ἑλίξας
Εἴκελε δρακοντείῃ πεπεδημένον ἀνέρα σειρῇ,
Ἄλλος ἑλὼν λασίης κεχαρασμένον ἰχνὸν ὑπήνης
Ἄνδρα βαθυσμήριγγος ἀνείρυσεν αἰθαλόεντος·
Καί τις ἑὰς παλάμας τανύσας σκολιοσπείρῃ κόρσῃ
Ἀνέρα δυσέλικτον ἀδέσμιον εἷλκεν ὑπήνης·
Ἄλλος ὁμοπλέκτοις παλάμαις ἐπὶ νῶτα καθάψας
Δηίον εἱλικόεντι λίνων μιτρώσατο δεσμῷ
Αὐχενίῳ· ξυνεῷ δὲ Μάρων ἐλελίζετο παλμῷ,
Ἀμητῆρα νόῳ βεβαρημένον Ἰνδὸν ἀείρων·
Ἄλλος ἀκοντιστῆρα λαβὼν βεβιημένον ὕπνῳ
Δεσμῷ βοστρυχόεντι περίπλοκον αὐχένα σύρων,
Στῆκε τὸν προδόμων ὑπ' ἄντυγα θήκατο δίφρων·
Ἄλλῳ κεκλιμένοιο φιλευΐος ἔσμος ἀλήτης
Χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ.
Καὶ λοφίης ἐπέβησεν ἀκαμπέα πόδων ἐλεφάντων,
Καὶ πολὺς εὐκύκλοιο λαβὼν πλατάμωνα βοείης,
Ἰνδὸν ἐπωμαδίῳ πεπεδημένον εἶχεν ἱμάντι·
Καί τις ἀερτάζεσκε καλαύροπα μηλοβοτῆρος
Βασσαρίς, ἀφειδέα λαθίφρονι κόμματι λύσσης
Ἰνδὸν ἐρευνητῆρα βαθυπλούτοιο θαλάσσης,
Τολμηρῇ παλάμῃ πολυκαμπέος εἷλκεν ἐθείρης
Δούλιον ἐς ζυγόδεσμον· ἐπειγομένου δὲ Λυαίου

Δηΐου

Omnes incruenta viuos capite pugna.
Et immenſo genu ſeruile inclinans Baccho
Indus inſeruiat mea Thiaſum bacchicum amanti Rhea.
Vibrans vineum thyrſum. Abiiciens vero procellis
Aureos calceos à pede conſtringatur cothurnis.
Et caput cingat meo hederaceo vinculo
Denudans capillos non criſtata galea.
Et bellorum ſtrepitum relinquens, & bellicoſam Echo
Euium cantet corymbifero Baccho.
Sic (illo) dicente miniſtri ſatagebant. Quorũ hic qdẽ de illis
Collo hoſtium ſerpentinum vinculum adſtringens
Traxit draconteo vinctum virum tractu.
Alius trahens hirſuta remiſſum tractum barba
Virum profundos crines habentem traxit mento. (ad caput
Et quiſpiam ſuas man⁹ extẽdẽs oblique tortos capillos habes
Virum haſtæ partum ſine vinculo traxit cum barba.
Alius complicatas manus ad dorſum conſtringens
Hoſtem flexuoſo linorum cingebat vinculo.
Ceruicali Trepidanti vero Maron agitabatur vibratione.
Meſſorem mente grauatum Indum tollens.
Alius iaculatorem capiens grauatum ſomno.
Vinculo viteo circumplexam ceruicem trahens
Maculoſarum pantherarum ſuper ambitũ poſuit bigarum.
Alterius ad terram inclinati Euium amans turba errans
Manus in tergũ retro extenſas inſolubili ſtringebat vinculo.
Et in iubam impoſuit inflexos pedes habentiũ elephantorum
Et multus bene circulare ſumens lorũ bouinæ pellis tympani
Indum ſuper humerali ligatum habebat loro.
Et quiſpiam attollens pedum paſtoris ouium
Baſſaris ſpumoſa mentem exinanientis fluctu furoris
Indum indagatorem, profunde diuitis maris
Audaci manu multum flexo traxit maris capillo
Seruile ad iugum. Incitato vero Baccho

Bacchici inuadunt Indos.

Indi capiũtur.

Maron.

Bacchici Indos capiũt.

Hoſtem benè thorace armatum ferreus habebat Erechtheus Erechth.
Humeris non inclinatis. Vino verò errantis baiuli.
Feram nigrum naſum habentem montana agitabat Baccha. Baccha.
Lumbos flagellans haſtâ partorum Elephantorum.
Et auream Hymenæus eleuauit bubulam pellem Hymenæ.
Virum ſpolians aureum ſcutum habentem. Lætabundus v.
Puerum amore inſanientibus videbat Bacchus oculis
Telis ſomniculoſi aſpicientem baiuli,
Et iuuenis iaculabatur in telis diuinum fulgorem,
Qui dulcis Bacchi accipiens illuſtrabat bellatores.
Copioſis ſcutis coruſcabat Diomedes. Diomedes
Alios verò hoſtes exercitu prædabatur Bacchorum
Profundum ſomnum habentes comitem dulcis vini
Vbi quis curuum arcum habens desertâ educatus in ſyluâ.
Virgo cum ipſis vuis nutrita florebat Nympha. Nicæa
Pulchra formæ Nicæa lepores petens, Diana altera, Nympha.
Aliena amoris inexperta Cytherea,
Feras conficiens, & per veſtigia ſequens in montibus,
Neq; in receſſu odorifero abſcondebatur gynæcei,
Neq; illi in ſcopulis deſerta paſcua habenti regione Arma Ni-
Colus erat arcus obſcuro in luco cææ.
Longi fuſi erant alatæ ſagittæ,
Et furcularum lignum rectum montanæ penſum Mineruæ
Et caſtæ cõmilito conuerſabatur cũ ſagittis gaudente Dianâ,
Et funes in ſcopulis plectebat conſuetæ venationis
Filo diligenter elaborato iucundius: nunquam ſagitta
Variam formam habentem imbecillem tangebat hinnulũ,
Damas non perſequebatur, & non tangebat leporem, Nicæa ve-
Sed coniungens rubente loro natrix.
Fulua hirſutorum flagellabat dorſa leonum,
Sapè verò telum attollebat contra rabioſam vrſam:
Reprehendebat verò Dianã longè iaculatæ quod relinquẽs
Varium pantherarum genus, & genus leonum,

Dd 4 Imbe-

Οὐ πεδανῇς ἐλάφοισιν ἑὴν ἔζευξεν ἀπήνην,
Οὐδὲ μύρῳ μεμέλητο· μελικρήτων δὲ κυπέλλων
Ὑδατόεν προβέβουλε χαραδραίης πόμα πηγῆς,
Ψυχρὸν ὕδωρ προχέουσα· καὶ αὐτοπόρῳ κενεῶνι
Κούρης δύσβατος οἶκος ἐρημάδες ἦσαν ἐρίπναι·
Πολλάκι δ᾽ εὐκαμάτοιο μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
Πορδαλίων σχεδὸν ἧστο· μιῇ δ᾽ ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
Μίμνε μεσημβρίζουσα λεχωΐδος ἄγχι λεαίνης·
Ἡ δὲ γαληναίῃσιν ὑπ᾽ ὀφρύσι μειλιχίη θὴρ
Ἀδρύπτοις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης·
Καὶ κινυροῦ μίμημα κυνὸς δεδιήμονι λαιμῷ
Ὠμοτόκου στόμα λάβρον ὑπεκνύζατο λεαίνης
Χείλεϊ φειδομένῳ· δοκέων δέ μιν Ἄρτεμιν εἶναι,
Εἰς πέδον ἱκεσίοιο καθελκομένοιο καρήνου
Αὐχένι λαχνήεντι λέων ἐκλίνετο νύμφῃ·
Καί τις ἐνὶ ξυλόχοις ὀρεσίτροφος ἦεν βούτης
Ἠθυπνὺς, περίμετρος, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Οὔνομά οἱ πέλεν Ὕμνος, ὃς ἀγελάδας μέσον ὕλης
Ἰμβραταῖς ἐνόμευε βόας παρὰ γείτονι κούρῃ·
Καὶ νομίην δ᾽ ἐρατῇσι καλαύροπα χερσὶ τινάσσων,
Εἰς βαθὺν ἦλθεν ἔρωτα· καὶ οὐκ ἔτι τέρπετο ποίμναις,
Ἴκελος Ἀγχίσῃ ῥοδοειδέϊ, τοῦ ποτε Κύπρις
Ἀργεννὴν ἐνόμευεν ὀρεσινόμων στίχα ταύρων,
Κεστὸν ἐλαφρίζουσα βοσσόον· ἀμφὶ δὲ λόχμῃ
Βουκόλος ἀγρώσσουσαν ἰδὼν χιονώδεα κούρην,
Οὐ βοέης ἀγέλης ἐμπάζετο· φοιταλέη δὲ
Εἰς ἕλος αὐτοκέλευστος ἐβόσκετο πόρτις ἐρήμῳ,
Ἀγραίῃ δυσέρωτος ἀποπλαχθεῖσα νομῆος,
Καὶ δαμάλη πεφόρητο περισκαίρουσα κολώνας
Ποιμένα μαστεύουσα· νέος δ᾽ ἐπλάζετο βούτης
Παρθενικῆς ὁρόων ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου,
Καὶ δολόεις ἐρέθιζεν ἔρως ποθέοντα νομῆα
Οἴστρῳ λαβροτέρῳ δεδονημένον· ἐν σκοπέλῳ γὰρ

Παρθ-

Imbecillibus ceruis ſuum coniungeret currum
Neq; vnguentum curabat: melle mixtis vero poculis
Aquoſam præmolliebat torrentis poculum fontes.
Frigidam aquam profundens: & in per ſe edita cauitate Domus Nicææ.
Puellæ difficilis acceſſu domus deſertæ erant rupes:
Sæpe etiam laborioſum poſt curſum conſueta venationis
Pantheris prope aſſidebat: vna vero ſub caua petra
Manebat in meridie commorata puerperam prope leænam: Leæna lambit Nicæā
Hæc vero ſerenis ſuperciliis blanda fera
Non lacerantibus maxillis corpus lambebat puellæ,
Et flebilis veluti canis terribili gutture
Crudipari os rapidum adulatoriæ tangebat leænæ
Labiis parcentibus: exiſtimans vero ipſam Dianam eſſe Leo Nicæā veneratur.
In terram ſupplice tracto capite
Ceruice hirſuta Leo inclinabat ſe Nymphæ,
Et quiſpiam in ſyluis in montib. educatus florebat boū paſtor
Recte oculos intendens permagnus ſuperior æquali ætate, Hymnus amat Nicæā
Nomen erat ipſi Hymnus, qui agreſti in media ſylua
Deſiderabiles paſcebat boues prope vicinam puellam:
Et paſtoralem amabilibus baculum manibus vibrans,
In profundū venit amorē: & nō amplius delectabat̄ gregibus Anchiſes boum paſtor Venerē amauit.
Similis Anchiſæ roſeam faciem habēti cuius quondā Cypris
Splendidum paſcebat in montibus paſtorum ordine taurorū,
Cingulum eleuans boues agitans: prope lucum vero
Bubulcus venantem videns candidam puellam,
Non boum armenta curabat: errans vero
In palude per ſe incitata paſcebatur bucula in ſolitudine,
A ſeniore in amore infelici aberrans paſtore,
Et iuuenca ferebatur ſaliens circa rupes,
Paſtorem inquirens: nouus vero errabat bubulcus
Puellæ intuens roſeam formam habentes circulos frontis, Ex viſu amor.
Et doloſus irritabat amor amantem paſtorem,
Furore vehementiore exagitatum in ſcopulo enim

Puellæ

Παρθενικῆς ἀκίχητον ἐπαιγομένης δρόμον ἄγρης
Πέπλον ὅλον κόλπωσεν ἐς ἰξύα κοῦφος ἀήτης,
Καὶ χροὸς ἰνδάλλετο κάλλος· ἐλευκαίνοντο δὲ μηροί,
Καὶ σφυρὰ φοινίσσοντο καὶ ὡς κρίνον, ὡς ἀνεμώνη,
Χιονέων μελέων ῥοδόεις ἀνεφαίνετο λειμών·
Καὶ νέος ἱμερόφοιτος ἔχων ἀκόρητον ὀπωπὴν
Ἀσκεπέων ἐδόκευεν ἐλεύθερον αὐγὰ μηρῶν
Βότρυας ὀπισθοπόροιο κόμης ἐλέλιξεν ἀήτης
Κυφίζων ἑκάτερθεν· ἀειρομένων δὲ κομάων
Λευκοφυὴς σελάγιζε μέσος γυμνούμενος αὐχήν·
Καὶ νέος ἐσσυμένως ἐπίφοιτος ἐμάρπτε πολλάκι κούρης,
Πῆ μὲν ὅπῃ ψαύων σταλίκων, ἢ τόξον ἀφάσσων,
Πῆ δὲ ποθοβλήτοιο τιταινομένοιο βελέμνου,
Ἱμερτὴν ἐδόκευε ῥοδόχροα δάκτυλα κούρης,
Εἴ ποτε τοξευτῆρι κέρας κυκλώσατο νευρῇ,
Καὶ παλάμη γυμνοῦτο· λαθὼν νέος ὄμματι λοξῷ,
Λευκὸν ὀϊστευτῆρα βραχίονα δέρκετο κούρης,
Ὄμμα παλινδίνητον ἄγων ἐχέτηρον ἐρώτων,
Εἰ πόθεν ὡς Νίκαια πέλεν λευκώλενος Ἥρη·
Ἐπτοίηθ' ὅτε πῆχυν ἑὸν ἐτίταινεν ὀπωπήν,
Εἰ πλέον ἀργυφέη πέλε παρθένος, ἠὲ σελήνη·
Καὶ νέος ἀμφιέπων ἐπικάρδιον ἕλκος ἐρώτων
Ἐγγὺς ἐών, καὶ νόσφιν ἐών, ἐμνώετο κούρης,
Πῶς βέλος εἰς σκοπὸν εἷλκεν ὁ ἑκάδο; αἴτιον ἄρκτου;
Πῶς δὲ λεοντείην παλάμην ἐσφίγξατο δειρήν.
Δίζυγα γυμνώσασα βραχίονα μάρτυρα δεσμῶν·
Πῶς πάλιν ἱδρώσασα λοέσατο χεύματι πηγῆς.
Ἡμιφανής, καὶ μᾶλλον ἀεὶ μιμνήσκετο πέπλων,
Ὁππότε μὲν δονέων, καὶ ἐς ὀμφαλὸν ἄχρις ἀείρων
Γυμνώσας χροὸς ἄνθος ἀνηκόντιζεν ἀήτης·
Κείνης μνῆστιν ἔχων, γλυκερὰς ἱκέτευεν ἀέλλας,
Ὄφρα πάλιν βαθύκολπον ἀνασείσωσι χιτῶνα·
Καὶ νέος ἀστήρικτος εὐκεραίρῳ ἅμ' ἀγέλῃ ποίμνη,

Γείτονα

Puellæ incomprehenſibilem impulſa curſum venationis
Veſtimentum totum ſinuabat in aëra leuis ventus,
Et corporis florebat pulcritudo: candida vero erant femora,
Et malleoli pedũ rubebãt & tanquã roſæ, tanquã Anemone
Niueorum membrorum roſeum apparebat pratum: Pulcritudo Nicææ
Et nouus amator habens inſatiabilem aſpectum
Non tectorum videbat liberam orbitam femorum,
Racemum à tergo dependentis comæ agitabat ventus Deſcriptio pulcræ formæ.
Eleuans ab vna parte: Sublatis vero comis
Candida reſplendebat media nudata ceruix:
Et iuuenis montiuagus comitabatur ſæpe puellam,
Interdum quidem tangens ſurculus, aut arcum contingens,
Interdum vero amorem iaculantis extenſi teli,
Deſiderabilis intuebatur roſeos digitos puellæ,
Si quando iaculata cornu incuruaret neruo, Oculi ſunt in amore duces.
Et manus nudaretur: latens iuuenis oculo oblique,
Candidum ſagittas iaculans brachium intuebatur puellæ,
Oculum circumuolutum ducens ducem amorum,
An etiam tanquam Nicæa eſſet candidas vlnas habẽs Iuno: Nicæa cũ Iunone & Luna collata.
Heſperiam vero in terram ſuum intendebat vultum,
An magis ſplendida eſſet puella quam Luna:
Et iuuenis tenens in corde vulnus amorum
Prope, & ſeorſum exiſtens recordabatur puellæ
Quomodo telum in ſcopũ traxiſſet montanã contra vrſam:
Quomodo leonina manum conſtrinxiſſet pelle
Duplicia nudans brachia teſte vinculo:
Quomodo rurſus ſudans lota eſſet in flumine fontis Nicæa ab Hymno obſeruata.
Semiapparens, & potius ſemper recordabatur Pepli,
Quando illud agitans, & ad vmbilicum vſq; attollens
Nudans corporis florem eiaculatus eſſet ventus: (procellas
Huius recordationẽ habens, dulces ſupplex orabat puellas
Vt rurſus profundos ſinus habentem eleuarent tunicam:
Et iuuenis inconſtans cornigerum penes ouile

Vicinam

Digitized by Google

Γείτονα θηρεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην,
Τοῖον ἀπορροίβδησεν ἔπος ζηλήμονι φωνῇ·
Αἴθε βέλος γενόμην, ἢ δίκτυον, ἠὲ φαρέτρη·
Αἴθε βέλος γενόμην θηροκτόνον· ὄφρα με γυμναῖς
Χερσὶν ἐλαφρίσσειεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
Εἴην νεῦρα βίεια πολὺ πλέον, ὄφρα με μαζῷ
Χιονέων πελάσειε σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης·
Ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης
Παρθένε κουφίζεις βέλος ὄλβιον· ὑμέτεροι γὰρ
Ὕμνου μηλονόμοιο μακάρτεροί εἰσιν ὀϊστοί,
Ὅττι πόδας ψαύουσιν ἐρευθιόωντων παλαμάων·
Σοῖς γλυκεροῖς σαλίκεσσιν ἀφωνήτοισι μεγαίρω·
Οὐ γὰρ μόνον σαλίκων με φέρει πόθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
Ζῆλον ἔχω τόξοιο καὶ ἀπνεύστοιο φαρέτρης·
Αἴθε με τυμβρίζειε καὶ ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
Γυῖα καταψύξειεν· ἴδω δ' ὑψαύχενα κούρην·
Ναὶ δαμάλη, ναὶ μόσχε, δίχα φθονεροῖο χιτῶνος,
Οὔπω μοι Κυθέρεια πόσιν ὤκτειρας ἀνάγκην,
Θρηϊκίην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ κεραηΐδα ποίμνην,
Οὐ βόας ἠελίοιο κατ' οὔρεα πάντα νομεύω,
Οὐ κρυφίην ἤγγειλε πατὴρ ἐμὸς Ἄρεος εὐνήν·
Παρθένε μή με δίωκε, καὶ εἰ βόας εἰς νομὸν ἕλκω·
Οὐρανίων λεχέων ἐπιβήτορές εἰσι νομῆες·
Τιθωνὸς ῥοδόεις πέλε νυμφίος, ὃν διὰ μορφὴν
Αἰθέρος ἐν σηκοῖσι καὶ φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς·
Καὶ Διὸς οἰνοχόος πέλε βουκόλος, ὃν διὰ κάλλος
Φειδομένης ὀνύχεσσιν ἀνήγαγεν ὑψιπέτης Ζεύς·
Δεῦρο βόας ποίμαινε, καὶ ἱπποτίην σε καλέσσω
Ἄλλην βουκολέουσαν ὁμοῦ Ἐνδυμίωνι Σελήνην
Ῥῖπτε βέλος, καὶ ψαῦε καλαύροπος· ὄφρα τις εἴπῃ,
Ὕμνου μηλονόμου βόας Κυθέρεια νομεύει.
Ὣς φάτο, καὶ λιτανεύς· ζῆλον δ' ἐδέξατο χρυσῶν
Χερσὶ γυναιμανέεσσι καὶ ἵστατο· καί οἱ ὀπωπὰς

Ἔτρεμεν

Vicinam venantem videns elatam puellam:
Tale abſorbebat verbum amatoria voce: Hymnus de Nicæa loquitur.
Vtinam telum fierem, aut rete, aut pharetra
Vtinam telum fierem feras occidens, vt me nudis
Manibus eleuaret: in tergo vero pendentis arcus
Eſſem neruus bubulus multo magis, vt me mamillis
Candidis admoueret, caſtam extra mitram.
Certe iuuenca, certe vitule, caſtam extra mitram
O puella eleuas telum felix: veſtra enim,
Hymno oues paſcentes beatiores ſunt ſagitta
Quod tuas tangunt amoriparas manus:
Tuis dulcibus ſurculis mutis inuideo:
Neq; tantum ſurcularum me fert deſiderium: ſed etiã ipſius
Deſiderium habeo arcus, & mortua pharetra:
Vtinam cõmorata in meridie amare iaculantẽ apud fontem
Membra refrigeraſſet: video vero elatam puellam
Certe iuuenca, certe vitule, ſine inuida tunica Amorũ vanitas.
Nondum mihi Cytheræa tanta miſerata es neceſſitate
Trinaciam non noui, & non cornua trahens ouile, Sol Martẽ prodidit.
Non boues ſolis in hiſce montibus cuſtodio,
Non occultum annunciauit pater meus Martis concubitũ:
O puella ne me fuga quamuis boues in paſcua traham:
Cæleſtium thalamorum aſcenſores ſunt paſtores:
Tithonus roſeus fuit ſponſus quem ob formam, Tithonus Auroræ amicus.
Bigam ſuam immota ſtatuens lucifera rapuit aurora
Et Iouis pincerna fuit paſtor: quem ob pulcritudinem Ganymedes à Ioue raptus.
Parcentibus vnguibus eleuauit altiuolans Iupiter:
Hic age boues paſce & iuniorem te appellabo
Alio boum paſtore cum Endymione Lunam.
Abiice telum, & accipe baculum. Vt aliquis dicat,
Hymni paſtoris boues Venus paſcit.
Sic dixerat, & ſupplicabat: cara vero apprehendebat genua
Manib. mulierũ amore inſaniẽtib⁹, et ſequebatͬ & ipſi dicẽs

Agita-

Ἔτρεμεν οἶστρον ἔρωτος· ἔπη δ' ὑπεμέμφετο σιγῇ,
Καί ποτε θάρσος ἔχων γαμίων ὑποεργὸν ἐρώτων,
Κείμενα Νικαίης ἀεκούσιον ἔντεα θήρης·
Καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε, πόθου δ' ὑπὸ μείζονι κέντρῳ
Κούρης χωομένης γλυκερὴν ἤειρε φαρέτρην·
Καὶ κύσε δίκτυα κοῦφα, καὶ οὐ πείοντας ὀιστούς·
Χείλεσι τερπομένοισι μιαιφόνον ἰὸν ἐρείσας,
Καὶ στέρνοις ἐπέλασσεν ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζων,
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἀδευκήτῳ τινὶ φωνῇ·
Πρὸς Παφίης φθέγξασθε πάλιν δρύες, ὡς ἐπὶ Πύρρης,
Ὡς ἐπὶ Δευκαλίωνος, ἐλέγξατε λυσσάδα κούρην,
Δάφνη καὶ σὺ φίλη δενδρώδεα ῥῆξον ἰωήν,
Αἴθε καλὴ Νίκαια πάρος πέλε, καί κεν Ἀπόλλων
Ἀβροτέρην ἐδίωκε, καὶ οὐ φυτὸν ἔπλεκε Δάφνην·
Ὡς φάτο καὶ συνέλεγχε σαόφρονος ἔγγυθι κούρης,
Μάρτυν ἑῆς ὀδύνης, γαμίην ἐλελίζετο μολπήν·
Παρθενικὴ δ' ἀγόρευεν ἐπεγγελόωσα νομῆϊ,
Ἡδὺ ὁ συρίζων Παφίης μέλος ὑμέτερος Πὰν
Πολλάκι μέλψεν ἔρωτα, καὶ οὐ πέλε νυμφίος Ἠχοῦς,
Ἄλλος Δάφνις ἄειδεν ὁ βουκόλος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
Παρθένος ἀστιβέεσσιν ἐκεύθετο μᾶλλον ἐρίπναις·
Ποιμενίης φεύγουσα βοῆς μέλος· ἀ πόσα Φοίβου
Ἔκλυε μελπομένοιο, καὶ οὐ φρένα θέλγετο Δάφνη.
Ὣς φαμένη δόρυ θοῦρον ἐδείκνυεν ἄφρονι βούτῃ·
Αὐτὰρ ὁ λυσσήεντι τετυμμένος ἥδεϊ κέντρῳ,
Μὴ νοέων ὅτι τόσσον ἔην ἄστοργος Ἀμαζών,
Πομπὸν ἑὸν θανάτοιο δυσίμερον ἴαχε φωνήν·
Ναὶ λίτομαι σε δίαμε φίλον δόρυ· χιονέη δὲ
Κτεῖνέ με σῇ παλάμῃ, καὶ τέρπομαι· οὐ γὰρ λόγχην,
Οὐ τρομέω φυγόδεμνε τεὸν ξίφος, ὅττι τελευτὴν
Ὀξυτάτην ὀπάσειεν, ὅπως ποτὲ πικρὸν ἀλύξω
Ἔμπεδον ἕλκος ἔρωτος ὑπὸ φρένα βοσκόμενον πῦρ·
Τεθνάξω, ὅτι πότμος ἐπήρατος· εἰ δὲ βελέμνῳ

Τοξοφόρῳ

Agitauit furorem amoris: ſuo verò reprehendebatur ſiletio. Audaces Venus adiuuat.
Et tunc confidentiam habens nuptialium miniſtrũ amorũ,
Iacentia Nicæa eleuauit tela venationis
Et haſtã impetuoſam eleuabat, amoris vi præ maiori ſtimulo
Puellæ iraſcentis dulcem tollebat pharetram:
Et oſculatus eſt retia lenia, & non ſpirantes ſagittas:
Labiis delectatis eadem contaminatum telum figens
Et pectori admouit non parcente manu premens,
Et aliquod verbum dixit tacita quadam voce:
Per Venerem rurſus dicite quercus, vt ſupra Pyrrham, Arboreæ locutæ.
Vt ſupra Deucalionem reprehendiſtis furioſam puellam,
Daphne & tu cara arboream erumpe vocem, Daphne.
Vtinam pulcra Nicæa prius fuiſſet, ſanè Apollo
Molliorem ſecutus fuiſſet, & non arborem amplexus fuiſſet Hymnus
Sic dicebat, & fiſtula caſtam propè puellam, (*Daphnẽ:* paſtor canit.
Teſtem ſui doloris nuptialem cantillabat cantilenam:
Puella verò dicebat arridens paſtori:
Dulcis hæc fiſtula canens Veneris carmen veſter Pan Nicæa ad
Sæpius cecinit amorem, & non fuit ſponſus Echus. Hymnum.
Vah quanta Daphnis cecinit paſtor: ob cantilenam verò Pan Echo
Puella inuitis magis occultabatur rupibus, amauit.
Paſtoralis fugiens vocis cantilenam. Vah quanta Phœbum Daphnis.
Audiuit cantillantem, & non mentem delectabatur Daphne
Sic dicens haſtam impetuoſam oſtendebat dementi bubulco,
Sed hic rabioſo verberatus dulci ſtimulo,
Non ſciens quod tantum eſſet ſine amore Amazon, Nicæa inhumana.
Ducem ſuæ mortis inamabilem clamauit vocem.
Certe oro te, mitte caram haſtam. Niuea verò Hymnus
Occide me tua manu, & delector, Non enim haſtam cupit occidi a Nicæa.
Formido ô lectos fugiens, tuum telum. Quod finem
Velociſſimum præberet, vt tandem acerbum defugiam
Firmum vulnus amoris, ſub pectore depaſcentem ignem. Amoris ſedes in cordis.
Moriar. Quia mors amabilis. Si verò telo

Sagitti-

Digitized by Google

Τοξοφόρῳ μετὰ Κύπριν ὀϊστεύσῃς με καὶ αὐτή,
Πρὸς Παφίης μὲν πέμπε κατ' αὐχένος· ἡμετέρην δέ
Σὸν βέλος εἰς φρένα πῆξον ὅπῃ βέλος ἐστὶν ἐρώτων·
Αὐχένι μᾶλλον ἴαλλε τεὸν δόρυ, μὴ δ' ἕνα τύψῃς·
Ὠτειλῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι· εἰ δέ σε τέρπει,
Τλήσομαι ἄλλο βέλεμνον, ὅπως ἐμὲ γαῖα καλύψει,
Καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχοντα, καὶ οὐτηθέντα σιδήρῳ
Κτεῖνέ με τὸν δυσέρωτα· τεῆς μὴ φείδεο νευρῆς·
Θηλύνεις δὲ σίδηρον, ὅταν ψαύσῃας ὀϊστῷ·
Ἵσταμαι αὐτοκέλευστος ἐγὼ σκοπὸς ὄμματι πιστῷ,
Δάκτυλα ὑδρομαίροντα περὶ γλυφίδεσσι δοκεύων,
Ἐκτάδιον αὖ ἐρύοντα τεὴν μελιηδέα νευρὴν
Δεξιτερῷ ῥοδόεντι πελαζομένην σέο μαζῷ,
Θνήσκω νεκρὸς ἔρωτος ἑκούσιος ἡδεῖ πότμῳ·
Οὐκ ἀλέγω θανάτοιο, καὶ οὐ τρομέω νέφος ἰῶν,
Γυμνὴν ὑμετέρην χιονώδεα χεῖρα δοκεύων
Ἁπτομένην τόξοιο, καὶ ἱμερόεντος ὀϊστοῦ,
Εἰς ἐμὲ πάντα βέλεμνα τεῆς περίαλλε φαρέτρης,
Εἰς ἐμὲ πέμπε βέλεμνα μιαιφόνα· πικρότεροι γὰρ
Ἄλλοι ἐμὲ κλονέουσι πυριγλώχινες ὀϊστοί·
Ἢν δὲ κατακτείνῃς με τεῷ φρενοθελγέι τόξῳ
Παρθένε, μὴ φλέξειας ἐμὸν δέμας ἠθάδι πυρσῷ,
Πυρκαϊῆς ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἀλλὰ σὺ κούρη
Μοῦνον ἐμοὶ φθιμένῳ γλυκερήν, περίχευε κονίην,
Χειρὶ τεῇ πυμάτην ὀλίγην χάριν· ὄφρα τις εἴπῃ.
Παρθένος ὡς ἐλέαιρε τὸν ἔκτανε· μὴ δὲ θανόντος
Αὐλὸς ἐμὸς, μὴ σύριγξ τις ἐμῷ περὶ σήματι κείσθω·
Ποιμενίην μὴ βάλλε καλαύροπα μάρτυρα τέχνης·
Ἀλλὰ κατακταμένοιο τεὸν βέλος ὑψόθι τύμβου
Πῆξον ἐμῷ δυσέρωτι λελυμένον εἰσέτι λύθρῳ·
Δὸς δέ μοι ὑστατίην ἑτέρην χάριν ὑψόθι τύμβου,
Ἄνθεα ναρκίσσοιο ποθοβλήτοιο φυέσθω·
Ἢ κρόκος ἱμερόεις, ἢ μίλακος ἄνθος ἐρώτων·

Εἰαρ-

Digitized by Google

Sagittifero poſt Venerem iaculata fueris me & ipſa
Per Venerem ore ne mitte per ceruicem. Noſtrum vero
Tuum telum in animum fige, vbi telum eſt amorum.
Ceruici potius immitte tuam haſtam: ne mentem vulneres.
Vulnere alio non indigeo. Si vero te delectat
Perferam aliud telum. Vt me terra tegat
Et flamma vulnus habentem, & vulneratum ferro.
Occide me amore infelicem. Tuo non parce neruo.
Emollias vero ferrum, cum tetigeris me telo.
Sto per me incitatus ego ſcopus oculo delectabili
Digitos marmoreos circa crenas ſagitta cernens.
Extenſim rurſus trahentem tuum dulcem neruum
Dextro roſeo prope admotum tuo vberi.
Morior, mortuus amoris ſponte dulci morte.
Non curo mortem, & non trepido nubem telorum,
Nudam veſtram niueam manum intuens.
Tangentem arcum & deſiderabile telum.
In me omnia tela tuæ emitte pharetræ.
In me mitte tela cade maculata. Grauiores enim
Aliæ me agitant igneas cuſpidas habentes ſagittæ.
Vbi vero occideris me tuo mentem oblectante arcu.
Virgo, ne comburas meum corpus conſueto igni,
Pyra alia non indigeo. Sed tu puella
Tantum mihi mortuo dulcem circumfunde pulverem.
Manu tua, vltimam paruam gratiam. Vt aliquis dicat
Virgo quam cum miſeratur, quem occidit. Ne vero mortui;
Tibia mea, ne lyra meum ad ſepulcrum iaceat,
Paſtoralem ne abiice baculum teſtem aris.
Sed mortui tuum telum ſuper tumulo.
Adfige meo infelici in amore ablutum adhuc cruore.
Da vero mihi vltimam aliam gratiam ſuper tumulo.
Flores Narciſsi ab amore percuſsi creſcant.
Aut Crocus deſiderabilis, aut Smilacis flos amorum.

Hymnus ſeſe morti offert.

Sagittæ amoris omni telo grauiores.

Narciſſus flos in tumulo. Crocus. Smilax.

Ee Ver-

Εἰ παρὰ νεκύεσσι φύσις μένει ἠθάδος ἔμφρων,
Ῥῆσιν ἀπαγγέλλουσαν ἐμὴν μινυώριον ἥβην·
Εἰ δέ σε μὴ τίκε πόντος ἀμείλιχος ἠὲ κολῶναι,
Βαιὸν ἐμοὶ χέε δάκρυ τόσον μόνον, ὅσσον ἐέρσαις
Ἱμερτοῖς ῥοδόεντα παρηΐδος ἄκρα διαίνειν·
Χειρὶ δὲ σεῖο χάραξον ἔπος τόδε τυμβάδι μίλτῳ·
Ἐνθάδε βουκόλος Ὕμνος ὃν ἔκτανεν ἄμμορον εὐνῆς
Παρθενικὴ Νίκαια, καὶ οὐκ ἐκτέριξε θανόντα·
Ὣς φαμένου Νίκαια χολώετο· λυσσαλέη δὲ
Λοίγιον ἰοβόλου γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
Καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀνήρυσεν· ἐκταδίη δὲ
Κυρτὴν ὀπισθοτόνοιο κέρας κυκλώσατο τόξου·
Ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἐς αἰθερεῶνα νομῆος
Φθεγγομένου προέηκε· καὶ ἄσχετος ἰὸς ἀλήτης
Μῦθον ἔτι προχέοντα μέσῳ σφρηγίσσατο δεσμῷ·
Ἀλλ' οὐ νεκρὸς ἄδακρυς ἔην τότε· μεμφομένη δὲ
Ἀνδροφόνον Νίκαιαν ὀρεστιὰς ἄχνυτο νύμφη
Μυρομένη νέκυν Ὕμνον· ἐν εὐδένδρῳ δὲ μελάθρῳ
Ῥυνδακὶς ἰχθυφόρητος ἀσάμβαλος ἔστενε κούρη·
Νηϊάδες δ' ἔκλαυσαν· ὑπὸ Σιπύλοιο δὲ γείτων
Δάκρυσιν αὐτοχύτοις Νιόβης πλέον ἔστενε πέτρη·
Κούρη δ' ὁπλοτάτη γαμίων ἔτι νῆϊς ἐρώτων,
Μήπω βουκολίωνος ὁμιλήσασα χαμευνῆς
Νῆις ἀβαρβαρέη νεμεσίζετο πολλάκι νύμφη
Ἀμφὶ δὲ Δίνδυμον ἄκρον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
Ἀστακίδες μέμψαντο Κυβηλίδες ἤθεα νύμφης·
Αἴλινα δὲ φθέγξαντο, καὶ οὐ τόσον αἴθοπι πότμῳ
Ἡλιάδες Φαέθοντος ἐδακρύσαντο θανόντος·
Καὶ φονίης ἀδάμαστον ἐπιπτύων φρένα κούρης
Τόξον Ἔρως ἔρριψε· καὶ ὅρκιον ὤμοσε βούτην
Παρθενικὴν ἀέκουσαν ὑποζεῦξαι Διονύσῳ·
Ὄμμασι δ' ἀκλαύστοισι λεοντείων ἐπὶ δίφρων
Δινδυμὶς ἠιθέοιο δεδουπότος ἔστενε Ῥείη

Μήτηρ

Vernumq; plantá breuis æui papauer Anemonem. Anemone.
Omnibus annuncianté meam breuis æui iuuentam.
Si vero te non peperit pontus immitis, aut ſcopuli,
Exiguam mihi funde lacrumæ guttã, tantũ ſolũ, quãtũ rore
Deſiderabili roſeam genæ ſummitatem poſſis humectare.
Manu vero tua ſculpe verbum tale lugubri rubrica:
Hic paſtor Hymnus, quem occidit exſortem concubitus Epitaphiũ Hymni.
Virgo Nicæa, & ſepeliuit mortuum. Nicæa irata.
Sic dicente illo, Nicæa iraſcebatur. Rabioſa vero
Mortiferum ſagittas mittẽtis denudauit operculũ pharetræ
Et *telum velocium extraxit. Extenſa vero*
Incuruũ poſt tergũ extẽſi cornu in circulũ incuruauit arc⁹. Hymnus à Nicæa interemtus.
Ventoſum vero telum in guttur paſtoris
Loquentis præmiſit. Et non cohibile telum errans
Sermonem adhuc profundentem medio obſignauit vinculo.
Sed non mortuus illacrumatus erat tunc. Reprehendẽs vero
Viros interimentem Nicæam montana lugebat Nympha,
Deflens mortuum Hymnum. In arborea vero domo Rhyndacis
Rhyndacis aquam portans ſine ſandaliis gemebat puella.
Naiades vero flebant. Super Sipylo vero vicinæ Hymnus deflectus.
Lacrumis per ſe fuſis Nioba magis ingemiſcebat petra.
Puella vero tenerrima nuptialium adhuc expers amorum,
Nondum Bucolionis coniuncta cum lecto Abarbarea
Nais Abarbarea indignabatur ſæpius Nympha.
Circa vero Dindymum ſummum comites prope lucum
Aſtacides reprehendebant Cybeleidis mores Nymphæ.
Lugubria vero loquebantur. Et non tantum nigra morte
Heliades Phaethontem lacrumatæ ſunt mortuum
Et *mortiferæ indomitam intuens mentem puellæ* Amor minatur ſe Nicæam Baccho ſubiugaturum.
Arcum Amor abiecit. Et iuramentum iurauit, bubulcum
Puellam nolentem ſubiugare Baccho.
Oculis vero fletus expertibus leoninis in curribus Rhea luget Hymnum.
Dyndimis iuuene cum ſonitu cadente ingemiſcebat Rhea.

Μῆτερ Ζηνὸς ἄνασσα, καὶ ὀλλυμένου μόρον Ὕμνου
Ἢ γάμον ἐχθαίρουσα κινύρετο παρθένος Ἠχώ,
Καὶ δρύες φθέγξαντο, τί σοι πέλεν ἤπιε βούτη;
Μή ποτέ σοι Κυθέρεια, μὴ Ἄρτεμις ἵλαος εἴη·
Ἔδρακε δ' Ἀδρήστεια μιαιφόνον, ἔδρακε κούρην,
Ἔδρακεν Ἀδρήστεια νέκυν σπαίροντα σιδήρῳ,
Καὶ νέκυν ἀφραδίῃσιν ἐδείκνυε Κυπρογενείῃ·
Μέμψατο δ' αὐτὸν Ἔρωτα, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ὕμνον ἐπικτείροντος ἐλείβετο δάκρυα ταύρου,
Καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστενεν ἀχνυμένη βοῦς
Ποιμένος ἀσπαίροντος· ἔειπε δὲ τοῦτο βοῆσαι.
Βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη,
Παρθενικὴ τεθνεῶτα κατέκτανεν· αἴ τι δὲ φίλτρων
Γείτονα μαζὸν ἔδωκε· περιβλίτου δὲ νομῆος
Αἵματι χαλκὸν ἔβαψε, καὶ ἔσβεσε πυρσὸν ἐρώτων·
Βούτης καλὸς ὄλωλε· καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη,
Καὶ νύμφας ἀκάχησεν, ὃν εἶδος ἤλυε πέτρης,
Οὐ πέλεν ἧς ἔκτεινε, καὶ οὐκ ἠδέσατο πεύκην
Λισσομένων, μὴ πέμπε βέλος, μὴ κτεῖνε νομῆα·
Καὶ λέχος ἔστενεν Ὕμνου, ἀναύδεες ἔστενον ἄρκτοι,
Καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ἐδύρετο βούτην·
Βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
Ἀλλὰ λίπεν διζῆσθε βόες· μαστεύσατε ταῦροι
Ξεῖνον ὄρος, τεθνεὼς γὰρ ἐνὸς γλυκὺς ὤλετο βούτης
Θηλυτέρῃ παλάμῃ δεδαϊγμένος ἔς τινα λόχμην
Ἴχνος ἄγρου· στείχεσθε νομαί, στείχεσθε χαμευναί,
Βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
Χαίρετε μισσεπαύλιά τε καὶ οὔρεα. χαίρετε πηγαί,
Χαίρετε Νηϊάδες, καὶ Ἀμαδρυάδες· ἀμφότεροι δὲ
Πὰν νόμιος, καὶ Φοῖβος ἀνίαχον· αὐλὶς ἀλάσθω,
Πῆ Νέμεσις; ποῦ Κύπρις; Ἔρως μὴ ἄειδε φαρέτρης·
Σύριγξ μηκέτι μέλπε, λιγύθροος ὤλετο βούτης·
Δειλαίῃ δ' Ὕμνος ἀμεμφέα λύτρον ἐρώτων

Γνωτῇ

Mater Iouis regina, & mortui mortem Hymni
Nuptias odio habens lugebat virgo Echo. Echo.
Et arbores dicebant. Quid tu tantum peccaſti bubulce?
Non quondam tibi Venus, non Diana miſericors ſit.
Vidit vero Adraſtea cæde contaminatam, vidit puellam, Vindicta.
Vidit Adraſtea mortuum trepidantem ferro
Et mortuum nuper transfixum monſtrauit Veneri.
Accuſauit vero ipſum amorem, & bene foliato in luco
Hymnum miſerantis libabat lacrumas Tauri Armenta Hymnu n lugent
Et iuuenca flebat, & ingemiſcebat dolens vacca,
Paſtore palpitante, videbatur vero hoc clamare, Carmé bucolicum.
Bubulcus pulcher periit, Pulcra vero ipſum occidit puella
Virgo amantem occidit. Pro amore vero
Mortem mercedē ipſi dedit. Ab amore vero percuſſi paſtoris
Sanguine ferrum tinxit, & extinxit facem amorum.
Bubulcus pulcher periit, pulcra vero ipſum occidit puella,
Et Nymphas triſtitia affecit. Montanam non audiuit petrā
Non vlmum audiuit, non reuerita eſt piceam,
Supplicantem, non mitte telum, non occide paſtorem,
Et cubile ingemuit Hymnum, muti gemuerunt vrſi,
Et terribilibus oculis leo lugebat bubulcum,
Bubulcus pulcher periit. Pulcra vero ipſum occidit puella
Aliud promontorium (nunc) quærite boues. Indagate tauri
Nouum montem amans enim meus dulcis periit bubulcus.
Feminea manu peremtus in quodam luco
Veſtigium ducens. Valete paſcua, Valete terra cubilia.
Bubulcus pulcher periit. Pulchra vero ipſum occidit puella.
Valete mihi ſpeculaq. & montes, valete fontes,
Valete Naiades, & Hamadryades: Virīq; vero
Pan paſtoralis, & Phœbus ſimul dolebāt, vbi iam vagetur,
Quo Nemeſis? Quo Venus? Amor ne tange Pharetram,
Fiſtula non amplius cane ſtridulus periit bubulcus
Infelicis vero paſtoris inculpandum ſanguinem amorum

Digitized by Google

Γνωτῇ Φοῖβος ἔδειξε, καὶ ἔστενεν Ἄρτεμις αὐτὴ
Ὕμνον νεκρὸν ἐρῶντα, καὶ εἰ πέλε νῆις ἐρώτων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ις'.

Οὐδὲ φόνος νήποινος ἔην κινυροῖο νομῆος,
Ἀλλὰ λαβὼν ἑὰ τόξα, καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων
Θοῦρος ἔρως ἀΐδηλος ἐθωρήχθη Διονύσῳ
Ἑζομένῳ παρὰ χεῖλος ἐϋκροκάλου ποταμοῖο·
Καὶ ταχινὴ Νίκαια μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
Ἀργαλέον ἱδρῶτα φιλοσκοπέλων ἀπὸ μόχθων
Γυμνὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας φαίδρυνε λοετροῖς·
Οὐ μὲν ἔρως δεδόκευεν ἑκηβόλος· ἀμφὶ νευρῇ
Ἀκροτάτῃ πώγωνα βαλὼν πτερόεντος ὀϊστοῦ
Τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
Εἰς κραδίην κατέπηξεν ὅλον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
Νηχομένην Διόνυσος ἰδὼν γυμνόχροα κούρην,
Ἡδυμανεῖ πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμνῳ·
Ἤιε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα λαγωβόλος ὀπποθι κούρην,
Πῆ μὲν ὀπιπεύων ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης
Ἐς δρόμον ἱεμένης δεδονημένα κυκλάσιν αὔραις·
Πῆ δὲ παρελκομένων πλοκάμων στίλβοντα δοκεύων
Αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης,
Καὶ Σατύρων ἀμέλησε, καὶ οὐκ ἔτι τέρπετο Βάκχαις·
Παπταίνων δ' ἐς ὄλυμπον, ἐρωτοτόκῳ φάτο φωνῇ·
Ἵξομαι ἧχι πέλει δροσερὸς δρόμος· ἧχι φαρέτρη
Ἡδὺ βέλος καὶ τόξον ἐπήρατον, ἧχι καὶ αὐταὶ
Παρθενικῆς ἀγάλμοιο μύρου πνείουσι χαμευναί·
Ψαύσω καὶ σταλίκων καὶ δίκτυα χερσὶ πελάσσω,
Ἀγρώσσω καὶ ἴχνος καὶ ἠθάδα νεβρὸν ἰλέσσω·
Εἰ δέ μοι ὡς βαρύθυμος ὀνειδίσσειεν Ἀμαζὼν
Θῆλυν ἐρευγομένη μελινδέος ὄγκον ἀπειλῆς,
Κούρης χωομένης ἐπὶ γούνασι χεῖρα πελάσσω,

Sorori Phœbus monſtrauit, & ingemuit Diana ipſa
Hymni mortuum amorē, quãuis fuiſſet inexpertus amorũ.

DIONYSIACORVM LIBER XVI.

NEc cædis impune fuit lugubris paſtoris.
Sed ſumens ſuos arcus, & deſiderabile telum trahens Amor.
Impetuoſus amor clam armabatur Baccho,
Sedenti ad oſtia pulcros lapillos habentis fluuii
Et velox Nicæa poſt curſum conſueta venationis
Incomprehenſibile ſudans à ſcopulos amantibus laboribus
Nudum à montibus fluentibus corpus abluebat fluentis,
Nō quidē amor diu moratus eſt lōge iaculãs, Ante neruũ v. Amor figit cor Bacchi.
In ſummitate apparentem cuſpidem conijciens volantis teli
Arcum ſuum incuruauit. Amore vero inſanientis Bacchi
In cor infixit totum telum In fluentis vero
Natantem Bacchus videns nudam corpore puellam Bacchus Nicæam nudam vidit.
Dulciter inſanienti ignito mentem agitabatur telo.
Ibat vero hinc & hinc leporum iaculator, cum puellam Pulcritudo Nicææ.
Interdum intuens circumuolubilem cincinnum comarum,
Inter currendum miſſarum agitatum circularibus ventis,
Interdum vero remotis capillis fulgentem cernens
Ceruicem nudatam ſplendorem emittentem Lunæ Bacchus amat.
Et Satyros non curabat, nec amplius delectabatur Bacchis.
Intuens vero in cælum amori para dixit voce, Bacch' de ſui amore erga Nicæã
Veniam quocunque voluerit roridus curſus. Vbi pharetra
Suaue telum, & arcum amabilem, vbi & ipſi
Virginis innuptæ vnguenta ſpirant lectuli.
Tangam & furcillas, & retia manibus tractabo, Bacchus amore ſupplex mulieri.
Venabor & ego & conſuetum hinnulum perdam,
Si vero mihi tanquam grauis animo increparit Amazon
Fœmineum eructans ſuauium cumulum minarum,
Puellæ iratæ ad genua manum admouebo.

Ψαύων ὡς ἱκέτης ἐρατοῦ χροὸς, οὐ μὲν ἐλαίης
Θαλλὸν ἀερτάζων, ὅτι δένδρεόν ἐστιν Ἀθήνης
Παρθενικῆς ἀγάμου, καὶ ἀθελγέος· ἀντὶ δὲ πικρῆς
Ἀκρέμονος λιπόωντος ἐμῇ μελινδέα νύμφῃ
Οἴνοπα καρπὸν ἔχοντα μελιρραθάμιγγος ὀπώρης
Βότρυν ἀερτάζων ἱκετήσιον· ἢν δὲ χολώσῃ
Παρθένος ἀγκυλότοξος ἐμῷ χροῒ, μὴ δόρυ πήξῃ,
Μὴ βέλος εἰρύσσειε μιαιφόνον· αἰδομένη δὲ
Ἀκροτάτῳ πλήξειεν ἐμὸν δέμας ἡδέϊ πέζῳ,
Πληγῆς οὐκ ἀλέγω φρενοθελγέος· ἢν δὲ θελήσῃ,
Ἱμερταῖς παλάμῃσιν ἐμῆς δεράξαιτο κομάων,
Σφιγγομένης ἐρύουσα θελήμονα βόστρυχα χαίτης·
Οὐ μὲν ἐρητύσω ποτὶ παρθένον· ὡς κοτέων δὲ
Δεξιτερὴν σφίγγουσαν ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζω,
Δάκτυλα φοινίξοντα λαβὼν γαμψώνυχι δεσμῷ,
Κυπριδίου καμάτοιο παρήγορα· παρθενικὴ γὰρ
Κάλλος ὅλον σύλησεν ὀλύμπιον, ἵλαθι κύπρι,
Ἀστακὶς ἐβλάστησε νέη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
Ἄλλη ἀνηώρητο φαεσφόρος· ὁπλοτέρη γὰρ
Ἔμπεδον εἶδος ἔχουσα πέλει Νίκαια σελήνη·
Ἤθελον ἱμείρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμεῖψαι,
Εἰ μὴ ἐρητύει με σέβας πατρῷον αἰδοῦς,
Καί κεν ἐγὼ Τυρίοιο δι' ὕδατος ὑγροπόρος βοῦς
Ἄβροχον ἐν πελάγεσσιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων
Ἔπλεον Εὐρώπης ἅτε νυμφίος· ὡς αἴκων δὲ
Νῶτον ἐμὸν δονέεσκον, ἐελνομένης ἵνα κούρης
Δεξιτερὴ πάνλευκες ἐμῆς δράξαιτο κεραίης·
Ἤθελον εἰ γενόμην πτερόεις πόσις, ὄφρα χορεύσω
Κουφίζων ἀτίνακτον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
Ὡς Κρονίδης Αἴγιναν ὅπως μετὰ λέκτρα πελάσσω
Αἰετὸν ὄρνεον ἄλλο γαμοστόλον ἄστρον ἐρώτων·
Οὐ μετ' ἐμῆς ἀλόχοιο βαλὼν γενετῆρα κεραυνῷ
Νύμφῃ πατρὸς ὄλεθρον ἀτάσθαλον ἕδνον ὀπάσσω,

Μὴ γλυ-

Tangens tanquam ſupplex amabile corpus. Non quidē oliuæ Oliua arbor Mineruæ.
Ramum eleuans, eo quod ſit arbor Mineruæ
Virginis innuptæ, & moroſæ. Sed pro acerbo
Ramo ſplendido, meæ dulcem Nymphæ
Vt eum fructum habentem mella ſtillantis vuæ
Racemum eleuans ſupplicem: ſin vero iraſcatur
Virgo curuum arcum habens meo corpori, ne haſtam infigat
Ne telum, bene extrahat cæde cōtaminatā: verecunda vero
Summum percutiat meum corpus dulci arcu,
Plagam non curo mentem oblectantem: ſin vero voluerit Mulierum mancipia amatores.
Deſiderabilibus manibus meas contrectet comas
Conſtrictis trahens volentem cincinnum capilli.
Non ſane reprimam tunc virginem: tanquam iraſcens vero
Dextram ſtringentem crudeli manu comprimam,
Digitos rubicundos capiens vncungui vinculo,
Venerei laboris ſolamina. virgo enim
Pulcritudinē totā prædata eſt cœleſtem. propitia eſto puella,
Aſtacis germinauit noua roſeos digitos habens aurora,
Alia rurſus ſurrexit lucifera: tenerior enim
Conſtantem formam habens eſt Nicæa Luna: Nicæa altera Luna.
Volui amans multifariam formam mutare,
Niſi impediret me nomen paternum pudoris,
Sane ego Tyriam per aquam per humidam tranſiens bos
Non irrigatam in pelago meam Nicæam attollens IupiterEuropam tau
Nauigarem Europæ tanquam ſponſus: tanquam inuitus v. rus abduxit.
Tergum meum ; exſubat, conſtitatæ vt puellæ
Dextra toto candida meum apprehenderet cornu:
Vellem vt fierem alatus maritus vt tanquam choro ducam
Eleuans inconcuſſam ſuper dorſo feminam, Iupiter AEginam amauit.
Vt Iupiter AEginam, vt poſt concubitum perficeret
Aquilam auem: aliam pronubam ſtellam amorum.
Non ſane eius coniugis percutiens patrem fulmine,
Sponſæ patris mortem improbam dotem præberem

Ne

Εἰ ἀεὶ νεύεις, φύτευε μύων· θαλίην αἰ ἐμφύλην,
Ῥῆσιν ἀπαγγέλλουσαν ἐμὴν μινυώριον ἥβην·
Εἰ δέ σε μὴ τέκε πόντος ἀμείλιχος ἠὲ κολῶναι,
Βαιὸν ἐμοὶ χέε δάκρυ πόθων μόρον, ὅσσον ἐέρσαις
Ἱμερταῖς ῥοδόεντα παρηίδος ἄκρα διαίνειν·
Χειρὶ δὲ σεῖο χάραξον ἔπος τόδε πενθάδι μίλτῳ·
Ἐνθάδε βουκόλος Ὕμνος, ὃν ἔκτανεν ἄμμορον εὐνῆς
Παρθενικὴ Νίκαια, καὶ ἐκτέρειξε θανόντα·
Ὣς φαμένη Νίκαια χολώετο· λυσσαλέη δὲ
Λοίγιον ἰοβόλου γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
Καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀνείρυσεν· ἐκταδίην δὲ
Κυρτὴν ὀπισθοτόνοιο κέρας κυκλώσατο τόξου·
Ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἐς αἰθερίων νομῆος
Φθεγγομένου προέηκε· καὶ ἄσχετος ἰὸς ἀλήτης
Μῦθον ἐπιπροχέοντα μέσῳ σφρηγίσσατο δεσμῷ·
Ἀλλ᾽ οὐ νεκρὸς ἄδακρυς ἔην τότε· μεμφομένη δὲ
Ἀνδροφόνον Νίκαιαν ὀρεστιὰς ἄχνυτο νύμφη
Μυρομένη νέκυν Ὕμνον· ἐν εὐδένδρῳ δὲ μελάθρῳ
Ῥυνδακὶς ὑγροφόρητος ἀσάμβαλος ἔστενε κούρη·
Νηιάδες δ᾽ ἔκλαυσαν· ὑπὲρ Σιπύλοιο δὲ γείτων
Δάκρυσιν αὐτοχύτοις Νιόβης πλέον ἔστενε πέτρη·
Κούρη δ᾽ ὁπλοτάτη γαμίων ἐπινῆις ἐρώτων,
Μήπω βουκολίωνος ἐμιλήσατο χαμαιεύνης
Νηὶς ἀβροβαρὴς νεμεσίζετο πολλάκι νύμφη
Ἀμφὶ δὲ Δίνδυμον ἄκρον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
Ἀστακίδες μέμψαντο Κυβηλίδες ἤθεα νύμφης·
Αἴλινα δὲ φθέγξαντο, καὶ οὐ τόσον αἴθοπι πότμῳ
Ἡλιάδες Φαέθοντος ἐδακρύσαντο θανόντος·
Καὶ φονίης ἀδάμαστον ὀπιπεύων φρένα κούρης
Τόξον Ἔρως ἔρριψε· καὶ ὄρκιον ὤμοσε βούτην
Παρθενικὴν ἀέκουσαν ὑποζεῦξαι Διονύσῳ·
Ὄμμασι δ᾽ ἀκλαύστοισι λεοντείων ἐπὶ δίφρων
Δινδυμὶς ἠιθέοιο δεδουπότος ἔστενε Ῥείη

Μήτηρ

Vernumq; planta breuis aui papauer Anemonem. Anemone.
Omnibus annuncianté meam breuis aui iuuentam.
Si vero te non peperit pontus immitis, aut ſcopuli,
Exiguam mihi funde lacrumæ guttã, tantũ ſolũ, quãtũ rore
Deſiderabili roſeam genæ ſummitatem poſſis humectare.
Manu vero tua ſculpe verbum tale lugubri rubrica:
Hic paſtor Hymnus, quem occidit exſortem concubitus Epitaphiũ Hymni.
Virgo Nicæa, & ſepeliuit mortuum. Nicæa irata.
Sic dicente illo, Nicæa iraſcebatur. Rabioſa vero
Mortiferum ſagittas mittẽtis denudauit operculũ pharetræ
Et telum velocium extraxit. Extenſa vero
Incuruũ poſt tergũ extẽſi cornu in circulũ incuruauit arc⁹. Hymnus à Nicæa interemtus.
Ventoſum vero telum in guttur paſtoris
Loquentis præmiſit. Et non cohibile telum errans
Sermonem adhuc profundentem medio obſignauit vinculo.
Sed non mortuus illacrumatus erat tunc. Reprehendẽs vero
Viros interimentem Nicæam montana lugebat Nympha,
Deflens mortuum Hymnum. In arborea vero domo Rhyndacis
Rhyndacis aquam portans ſine ſandaliis gemebat puella.
Naiades vero flebant. Super Sipylo vero vicina Hymnus deflетus.
Lacrumis per ſe fuſis Nioba magis ingemiſcebat petra.
Puella vero tenerrima nuptialium adhuc expers amorum,
Nondum Bucolionis coniuncta cum lecto Abarbarea
Nais Abarbarea indignabatur ſapius Nympha.
Circa vero Dindymum ſummum comites, prope lucum
Aſtacides reprehendebant Cybeleidis mores Nymphæ.
Lugubria vero loquebantur. Et non tantum nigra morte
Heliades Phaethontem lacrumatæ ſunt mortuum
Et mortifera indomitam intuens mentem puellæ Amor minatur ſe Nicæam Baccho ſubiugaturum.
Arcum Amor abiecit. Et iuramentum iurauit, bubulcum
Puellam nolentem ſubiugare Baccho.
Oculis vero fletus expertibus leoninis in curribus Rhea luget Hymnum.
Dyndimis iuuene cum ſonitu cadente ingemiſcebat Rhea.

Μήτηρ Ζηνὸς ἄλαστα, καὶ ὀλλυμένου μόρον Ὕμνου
Ἢ γάμον ἐχθαίρουσα κινύρετο παρθένος Ἠχώ,
Καὶ δρύες ἐφθέγξαντο, τί σοι τόσον ἤριπε βούτη;
Μή ποτέ σοι Κυθέρεια, μὴ Ἄρτεμις ἵλαος εἴη·
Ἔδρακε δ' Ἀδρήστεια μιαιφόνον, ἴδρακε κούρην,
Ἔδρακεν Ἀδρήστεια νέκυν ἀσπαίροντα σιδήρῳ,
Καὶ νέκυν ἀνδροδάικτον ἐδείκνυε Κυπρογενείῃ·
Μέμψατο δ' αὐτὸν Ἔρωτα, καὶ εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ὕμνου ἐποικτείροντος ἐλείβετο δάκρυα ταύρων,
Καὶ δάμαλις δάκρυσε, καὶ ἔστενεν ἀχνυμένη βοῦς
Ποιμένος ἀσπαίροντος· ἔειπε δὲ τοῦτο βοήσας.
Βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη,
Παρθενικὴ πεθόωντα κατέκτανεν· αἴθε δὲ φίλτρων
Γεύσεν μαζῶν ἴδοντι· τεθνειότος δὲ νομῆος
Αἵματι χιονέην ἔβαψε, καὶ ἔσβεσε πυρσὸν ἐρώτων·
Βούτης καλὸς ὄλωλε· καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη,
Καὶ νύμφαι ἀκάχησαν, ὀρειάδος ἤλυθε πέτρης,
Οὐ πελέκυς ἔκλασε, καὶ οὐκ ἤδεσσατο πεύκην
Λιστομένην, μὴ τέμνε βέλος, μὴ κτεῖνε νομῆα·
Καὶ λέχος ἔστενεν Ὕμνον, αἰαῖ δ' ἔστενον ἄρκτοι,
Καὶ βλοσυροῖς βλεφάροισι λέων ὠδύρετο βούτην·
Βούτης καλὸς ὄλωλε, καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
Ἀλλὰ λίπαιδε ξένοις· μαστεύσατε θῶροι
Ξεῖνον ὄρος, τηθέων γὰρ ἔνερθε γλυκὺς ὤλετο βούτης
Θηλυτέρῃ παλάμῃ δεδαϊγμένος ἐς τια λέχμην
Ἴχνος ἄγειν· στάζεσθε νομαί, στάζεσθε χαμευναί,
Βούτης καλὸς ὄλωλε· καλὴ δέ μιν ἔκτανε κούρη·
Χαίρετέ μοι σκοπιαί τε καὶ οὔρεα. χαίρετε πηγαί,
Χαίρετε Νηϊάδες, καὶ Ἀμαδρύες· ἀμφότεροι δὲ
Πὰν νόμιος, καὶ Φοῖβος ἐνίαχον αὐλοῖς ἀλαλάζων,
Ποῦ Νέμεσις; ποῦ Κύπρις; ἔρως μὴ ἄλλαδε φαρέτρης·
Σύριγξ μηκέτι μέλπε, λιγύθροος ὤλετο βούτης·
Δειλαίῃ δ' Ὑμνῆος ἀμεμφέα λύτρον ἐρώτων

Γνωτὴ

Mater Iouis regina, & mortui mortem Hymni
Nuptias odio habens lugebat virgo Echo. Echo.
Et arbores dicebant. Quid tu tantum peccaſti bubulce?
Non quondam tibi Venus, non Diana miſericors ſit.
Vidit vero Adraſtea cæde contaminatam, vidit puellam, Vindicta.
Vidit Adraſtea mortuum trepidantem ferro
Et mortuum nuper transfixum monſtrauit Veneri.
Accuſauit vero ipſum amorem, & bene foliato in luco
Hymnum miſerantis libabat lacrumas Tauri Armenta Hymnum lugent
Et iuuenca flebat, & ingemiſcebat dolens vacca, Carmē bucolicum.
Paſtore palpitante, videbatur vero hoc clamare,
Bubulcus pulcher periit, Pulcra vero ipſum occidit puella
Virgo amantem occidit. Pro amore vero
Mortem mercede ipſi dedit. Ab amore vero percuſſi paſtoris
Sanguine ferrum tinxit, & extinxit facem amorum.
Bubulcus pulcher periit, pulcra vero ipſum occidit puella,
Et Nymphas triſtitia affecit. Montanam non audiuit petrā
Non vlmum audiuit, non reuerita eſt piceam,
Supplicantem, non mitte telum, non occide paſtorem,
Et cubile ingemuit Hymnum, muti gemuerunt vrſi,
Et terribilibus oculis leo lugebat bubulcum,
Bubulcus pulcher periit. Pulcra vero ipſum occidit puella
Aliud promontorium (nunc) quærite boues. Indagate tauri
Nouum montem amans enim meus dulcis periit bubulcus.
Feminea manu peremtus in quodam luco
Veſtigium ducens. Valete paſcua, Valete terræ cubilia.
Bubulcus pulcher periit. Pulchra vero ipſum occidit puella.
Valete mihi ſpeculaq. & montes, valete fontes,
Valete Naiades, & Hamadryades: Vtriq; vero
Pan paſtoralis, & Phœbus ſimul dolebāt, tibia iam vagetur,
Quo Nemeſis? Quo Venus? Amor ne tange Pharetram,
Fiſtula non amplius cane ſtridulus periit bubulcus
Infelicis vero paſtoris inculpandum ſanguinem amorum

Digitized by Google

Γνωτῇ Φοῖβος ἔδειξε, καὶ ἔστενεν Ἄρτεμις αὐτὴ
Ὕμνον νεκρὸν ἐρῶντα, καὶ εἰ πέλε νῆις ἐρώτων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ις'.

Οὐδὲ φόνος νήποινος ἔην κινυροῖο νομῆος,
Ἀλλὰ λαβὼν ἑὰ τόξα, καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων
Θοῦρος ἔρως ἀΐδηλος ἐθωρήχθη Διονύσῳ
Ἑζομένῳ παρὰ χεῖλος εὐκροκάλου ποταμοῖο·
Καὶ ταχινὴ Νίκαια μετὰ δρόμον ἠθάδος ἄγρης
Ἄσχετον ἱδρώοντα φιλοσκοπέλων ἀπὸ μόχθων
Γυμνὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας φαίδρυνε λοετροῖς·
Οὐ μὲν ἔρως δὴ θῆκεν ἑκηβόλος· ἀμφὶ νευρῇ
Ἀκροτάτην πυγόνα βαλὼν πτερόεντος ὀϊστοῦ
Τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
Εἰς κραδίην κατέπηξεν ὅλον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
Νηχομένην Διόνυσος ἰδὼν γυμνόχροα κούρην,
Ἡδυμανεῖ πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμνῳ·
Ἤιε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα λαγωβόλος ὁππόθι κούρην,
Γῆ μὲν ὀπιπεύων ἑλικώδεα βόστρυχα χαίτης
Ἐς δρόμον ἱεμένης δεδονημένα κυκλάσιν αὔραις·
Πῆ δὲ παρελκομένων πλοκάμων στίλβοντα δοκεύων
Αὐχένα γυμνωθέντα, σέλας πέμποντα Σελήνης,
Καὶ Σατύρων ἀμέλησε, καὶ οὐκ ἐπετέρπετο Βάκχαις·
Γαπλαίνων δ' ἐς ὄλυμπον, ἐρωτοτόκῳ φάτο φωνῇ·
Ἴξομαι ἧχι πέλει δροσερὸς δρόμος· ἧχι φαρέτρην
Ἡδὺ βέλος καὶ τόξον ἐπήρατον, ἧχι καὶ αὐταὶ
Παρθενικῆς ἀγάμοιο μύρου πνείουσι χαμευναί·
Ψαύσω καὶ σταλίκων καὶ δίκτυα χερσὶ πελάσσω,
Ἀγρώσσω καὶ ἔγωγε καὶ ἠθάδα νεβρὸν ἐλάσσω·
Εἰ δέ μοι ὡς βαρύθυμος ἐνειδίσσειεν Ἀμαζὼν
Θῆλυν ἐρευγομένη μελινδέος ὄγκον ἀπειλῆς,
Κύπρις χωομένης ἐπὶ γούνασι χεῖρα πελάσσω,

Ψαύσω

Sorori Phœbus monſtrauit, & ingemuit Diana ipſa
Hymni mortuum amorē, quāuis fuiſſet inexpertus amorū.

DIONYSIACORVM LIBER XVI.

NEc cædes impune fuit lugubris paſtoris.
Sed ſumens ſuos arcus, & deſiderabile telum trahens Amor.
Impetuoſus amor clam armabatur Baccho,
Sedenti ad oſtia pulcros lapillos habentis fluuii
Et velox Nicæa poſt curſum conſuetæ venationis
Incomprehenſibile ſudans à ſcopulos amantibus laboribus
Nudum à montibus fluentibus corpus abluebat fluentis,
Nō quidē amor diu moratus eſt lōge iaculās, Ante neruū v. Amor figit cor Bacchi.
In ſummitate apparentem cuſpidem coniiciens volantis teli
Arcum ſuum incuruauit. Amore vero inſanientis Bacchi
In cor infixit totum telum In fluentis vero
Natantem Bacchus videns nudam corpore puellam Bacchus Nicæam nudam vidit.
Dulciter inſanienti ignito mentem agitabatur telo.
Ibat vero hinc & hinc leporum iaculator, cum puellam Pulcritudo Nicææ.
Interdum intuens circumuolubilem cincinnum comarum,
Inter currendum miſſarum agitatum circularibus ventis,
Interdum vero remotis capillis fulgentem cernens
Ceruicem nudatam ſplendorem emittentem Lunæ
Et Satyros non curabat, nec amplius delectabatur Bacchis. Bacchus amat.
Intuens vero in cælum amoripara dixit voce, Bacch' de ſui amore erga Nicæā
Veniam quocunque voluerit roridus curſus. Vbi pharetra
Suaue telum, & arcum amabilem, vbi & ipſi
Virginis innuptæ vnguenta ſpirant lectuli.
Tangam & furcillas, & retia manibus tractabo, Bacchus amore ſupplex mulieri.
Venabor & ego & conſuetum hinnulum perdam,
Si vero mihi tanquam grauis animo increparit Amazon
Fœmineum eructans ſuauium cumulum minarum,
Puellæ iratæ ad genua manum admouebo

Ψαύων ὡς ἱκέτης ἑτέρου δὲ χροός, οὐ μὲν ἐλαίης
Θαλλὸν ἀερτάζων, ὅτι δενδρεόν ἐστιν Ἀθήνης
Παρθενικῆς ἀγάμου, καὶ ἀθελγέος· ἀντὶ δὲ πικροῦ
Ἀκρέμονος λιπόωντος ἐμῆς μελιηδέα νύμφης
Οἴνοπα καρπὸν ἔχοντα μελιρραθάμιγγος ὀπώρης
Βότρυν ἀερτάζων ἱκετήσιον· ἢν δὲ χαλέψῃ
Παρθένος ἀγκυλότοξος ἐμῷ χροΐ, μὴ δόρυ πήξῃ,
Μὴ βέλος εὐερύσειε μιαιφόνον· αἰδομένη δὲ
Ἀκροτάτῳ πλήξειεν ἐμὸν δέμας ἡδέϊ πέζῃ,
Πληγῆς οὐκ ἀλέγω φρενοθελγέος· ἢν δὲ θελήσῃ,
Ἱμερταῖς παλάμῃσιν ἐμῶν δράξαιτο κομάων,
Σφιγγομένης ἐρύουσα θελήμονα βόστρυχα χαίτης·
Οὐ μὲν ἐρητύσω ποτὶ παρθένον· ὡς κοτέων δὲ
Δεξιτερὴν σφίγγουσαν ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζω,
Δάκτυλα φοινίξοντα λαβὼν γαμψώνυχι δεσμῷ,
Κυπριδίου καμάτοιο παρήγορα· παρθενικὴ γὰρ
Κάλλος ὅλον σύλησεν Ὀλύμπιον, ἵλαθι κούρη,
Ἀστακὶς ἐβλάστησε νέη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ἄλλη ἀειώρητος φαεσφόρος· ὁπλοτέρη γὰρ
Ἔμπεδον εἶδος ἔχουσα πέλει Νίκαια σελήνη·
Ἤθελον ἱμείρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμεῖψαι,
Εἰ μὴ ἐρητύει με σέβας πατρώϊον αἰδοῦς,
Καί κεν ἐγὼ Τυρίοιο δι' ὕδατος ὑγροπόρος βοῦς
Ἄβροχον ἐν πελάγεσσιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων
Ἔπλεον Εὐρώπης ἅτε νυμφίος· ὡς αἴκων δὲ
Νῶτον ἐμὸν δονέεσκον, ἐελδομένης ἵνα κούρης
Δεξιτερὴ πάλλευκος ἐμῆς δράξοιτο κεραίης·
Ἤθελον εἰζόμενον πτερόεις πόσις, ὄφρα χορεύσω
Κουφίζων ἀτίνακτον ὑπὲρ νώτοισι γυναῖκα,
Ὡς Κρονίδης Αἴγιναν ὅπως μετὰ λέκτρα πελάσσω
Αἰετὸς ὄρνεον ἄλλο γαμοστόλον ἄστρον ἐρώτων·
Οὐ μὲν ἐῆς ἀλόχοιο βαλὼν γλυκερώτερα κεράων
Νύμφῃ πατρὸς ὄλεθρον ἀπάθαλον ἔδνον ὀπάσσω,

Μὴ γλυ-

Tangens tanquam ſupplex amabile corpus. Non quidē oliuæ Oliua arbor Mineruæ.
Ramum eleuans, eo quod ſit arbor Mineruæ
Virginis innuptæ,& moroſæ. Sed pro acerbo
Ramo ſplendido, meæ dulcem Nymphæ
Viteum fructum habentem mella ſtillantis vuæ
Racemum eleuans ſupplicem: ſin vero iraſcatur
Virgo curuum arcum habens meo corpori, ne haſtam infigat
Ne telum, bene extrahat cæde cōtaminatā: verecunda vero
Summum percutiat meum corpus dulci arcu,
Plagam non curo mentem oblectantem: ſin vero voluerit Mulierum mancipia amatores.
Deſiderabilibus manibus meas contrectet comas
Conſtricti trahens volentem cincinnum capilli.
Non ſane reprimam tunc virginem: tanquam iraſcens vero
Dextram ſtringentem crudeli manu comprimam,
Digitos rubicundos capiens vncungui vinculo,
Venerei laboris ſolamina: virgo enim
Pulcritudinē totā prædata eſt cœleſtem. propitia eſto puella,
Aſt acis germinauit noua roſeos digitos habens aurora,
Alia rurſus ſurrexit lucifera: tenerior enim Nicæa altera Luna.
Conſtantem formam habens eſt Nicæa Luna:
Volui amans multifariam formam mutare,
Niſi impediret me nomen paternum pudoris,
Sane ego Tyriam per aquam per humidam tranſiens bos
Non irrigatam in pelago meam Nicæam attollens IupiterEuropam tauros abduxit.
Nauigarem Europæ tanquam ſponſus: tanquam inuitus v.
Tergum meum pulſabat, concitatæ vt puellæ
Dextra toto candida meum apprehenderet cornu:
Vellem vt fierem alatus maritus vt tanquam choro ducam
Eleuans inconcuſſam ſuper dorſo feminam, Iupiter AEginam amauit.
Vt Iupiter AEginam, vt poſt concubitum perficeret
Aquilam auem aliam pronubam ſtellam amorum.
Non ſane eius coniugis percutiens patrem fulmine,
Sponſæ patris mortem improbam dotem præberem

Ne

Digitized by Google

Μὴ γλυκερὴν Νίκαιαν ἀποφθιμένοιο χαλέψω·
Αἴθε πέλον νόθος ὄρνις εὔπτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
Παρθένος ἡμετέρη φιλέει πτερόεντας ὀϊστούς·
Μᾶλλον ἐγὼ Δανάης ποθέων τύπον ὑγρὸν ἐρώτων
Ἤθελον, ἢ χρύσειος ἐγὼ πέλον ὄμβριος ἀκοίτης·
Αὐτὸς δῶρα γάμοιο καὶ αὐτὸς πόσις· ὄφρα χορεύσω
Ἀφνειῆς προχέων φιλοτήσιον ὄμβρον ἀρούρης·
Ἔπρεπε γὰρ Νίκαιαν ἐμὴν εὐώπιδα κούρην
Χρύσεον εἶδος ἔχουσαν ἔχειν χρύσειον ἀκοίτην·
Τοῖον ἐρωμανέων ἔπος ἴαχε θυάδι φωνῇ·
Καί ποτε κηώεντας ἔσω λειμῶνας ὁδεύων
Ἄνθεα πάντα δόκευε τεθηλότα σύγχροα κούρης,
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐς ἠερόεντας ἀήτας·
Ἄρτι μόγις Νίκαια τεὴν ἴδον ἐνθάδε μορφήν,
Μὴ σέο κάλλος ἄμειψας ἐς ἄνθεα; καλλυφυῆ γὰρ
Παπταίνων ῥοδεῶνα, τεὰς ἐνόησα παρειάς,
Ἀλλὰ τεὸν θαλίει ῥόδον ἔμπεδον· ἀμφιέπει γὰρ
Ἔμφυτον οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην·
Εἰ κείνην ὄμμα φέρων χιονώδεας εἶδον ἀγρώστεις·
Ἀθρήσας δ' ὑάκινθον, ἴδον κυανόχροα χαίτην·
Δέξο με θηρεύοντα συνέμπορον, ἣν ἐθελήσῃς,
Αὐτὸς ἐγὼ σταλίκεσσι γλυκερὸν βάρος αὐτὸς ἀείρω
Ἐνδρομίδας καὶ τόξα καὶ ἱμερόεντας ὀϊστούς,
Αὐτὸς ἐγὼ Σατύρων οὐ δεύομαι, οὐ παρὰ λόχμῃ
Δίκτυα Κυρήνης [illegible] αὐτὸς Ἀπόλλων;
Τίς φθόνος εἰ μεθέπω καὶ ἐγὼ λίνα; μογέω δὲ
Αὐτὸς ἐμοῖς ὤμοισιν ἐμὴν Νίκαιαν ἀείρων·
Οὐ μὲν ἐγὼ [illegible] ἢ [illegible]· ἐν ῥοθίοις γὰρ
Ἐ[illegible]ώτην [illegible] ὀκύφιτε [illegible]·
Παρθενική, ῥοδόεσσα, τί [illegible] ὕλας;
Σοὶ ἐγὼ [illegible] μελίων [illegible]· μὴ δ' ἐπὶ πέτρῃ
Ἀστερέες σέο ταῦτα [illegible]·
Ἕσπομαι ἣν ἐθέλῃς θαλαμηπόλος· ἐν δὲ μελάθρῳ

Αὐτὸς

Ne dulcem Nicaam mortui lædam:
Vtinam eſſem falſa auis bene alata, vt & ipſa
Virgo noſtra amat volatiles ſagittas.
Potius ego Danaa deſiderans imaginem humidã amorum
Vellem ſi aureus ego eſſem imber coniux:
Ipſe munus nuptiarum: ipſe ſponſus vt ſaltarem
Diuitis profundens amabilem imbrem agri:
Cõueniebat enim Nicaã meã formoſam faciẽ habẽtẽ puellã
Auream formam habentem habere etiam aureũ cõiugem.
Tale amore inſaniens verbum clamabat Bacchica voce
Et quondam odorato in prato ambulans
Flores omnes vidit germinãtes æquale colorẽ habẽtes cũ puella
Et quoddam verbum dixit in tenebroſos ventos:
Modo vix Nicaa tuam vidi hic formam:
Anne tuam pulcritudinem mutaſti in flores? pulcre n. enatũ
Tangens roſarium, tuas noui genas,
Sed tua germinat roſa firma: circundat enim
Naturalem non deſinentem rubentem Anemonem.
In lilium oculum ferens candidiſſimas vidi manus.
Conſpiciẽs v. hyacinthũ vidi Cyaniũ colorẽ habẽtẽ capillum.
Accipe me venantem comitem ſi volueris
Ipſe ego furcularum dulce onus ipſe tollam
Veſtes curſorias, & arcus & deſiderabiles ſagittas.
Ipſe ego Satyris non indigeo, nonne in luco.
Retia Cyrenes ſuſtulit ipſe Apollo?
Quæ inuidia ſi ſequor & ego rete? non fatigor autem
Ipſe meis humeris meam Nicæam tollens.
Non quidem ego patre ſuperior ſum: in fluctibus enim
Europam non madefactam eleuauit pontigradus bos.
O virgo roſea, quid tibi tantum placuerunt ſyluæ?
Tuis amabilibus membris parce: neq; in petra
Non ſtrata tuum tergum atterant humi cubilia
Ero ſi volueris thalamum adornans. in palatio vero

Iupiter in aureum imbrem mutatus Danaem vitiauit.

Bacchus in horto obambulat. Bacchus de Nicæa.

Apollo Cyrenem amauit.

Iupiter bos. Bacchus ſua ſeruitia Nicææ ſupplex offert.

Ipſe

Αὐτὸς ἐγὼ στορέσω σέο δέμνια· τοῖσι πετάσσω
Δέρματα πορδαλίων πολυδαίδαλα· τοῖς ἅμα βάλλω
Φρικτὰ λεοντείης πυκινότριχα νῶτα καλύπτρης
Γυμνώσας ἐμὰ γυῖα· σὺ δὲ γλυκὺν ὕπνον ἰαύσεις
Νεβρίσι δαιδαλέῃσι καλυπτομένη Διονύσου·
Μυγδονίης δ' ἐλάφου σκέπας ἄρμενον ὕψοθι βάλλω,
Γυμνώσας Σατύρους· σκυλάκων δέ σοι εἰ χρέος εἴη,
Σοὶ κύνας εἰν ἑνὶ πάντας ἐμοῦ τάχα Πανὸς ὀπάσσω·
Ἄξομαι ἐκ Σπάρτης ἑτέρους κύνας, οὓς ἀτιτάλλει
Ἠϊθέων ἐς ἔρωτα ἐμὸς Κάρνειος Ἀπόλλων·
Καὶ κύνας ἀγρευτῆρας Ἀρισταίοιο καλέσσω·
Καὶ λίνα σὺν σταλίκεσσι καὶ ἄρμενα δῶρα κομίσσω,
Ἐνδρομίδας Νομίοιο, καὶ ἀγρέος, ὅς πάρος ἤγρει
Καὶ νομὸν εὐλείμωνα, καὶ εὐκαμάτου δρόμον ἄγρης·
Εἰ δὲ θερειγενέος τρομέεις φλόγα διψάδος ὥρης,
Ἡμερίδων ὄρπηκας ὑπὲρ λέκτροιο φυτεύσω·
Καί σε περιπνεύσουσι μέθης εὐώδινες αὖραι,
Κεκλιμένην κατὰ μέσσα πολυσταφύλοιο καλύπτρης·
Παρθενικὴ περίφοιτε τεοῦ βλήτειρα προσώπου
Βαλλομένας Φαέθοντι τεὰς ἱλάειρε παρειάς,
Μὴ σέλας ἠελίου μελέων ἀκτῖνα μαραίνῃ,
Μὴ πλοκάμους πυρόεντας ἀμαλδύνωσιν ἀῆται·
Εὖ δὲ ῥόδων ἀνὰ μέσσα, καὶ ἐν πετάλοις ὑακίνθων
Γείτονι σεῖο κάρηνον ἐρεισαμένη Διονύσῳ
Ἀθανάτοις πισύροισιν, ὅπως ἕνα κῶμον ἀνάψῃς
Φοίβῳ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ·
Ληιδίην δ' ὀπάσαιμι γυνὴν μελανόχροον Ἰνδῶν
Παστάδος ἡμετέρης θαλαμηπόλον· ἀλλὰ τί φύτλην
Κυανέην ἐνόμηνα τεῆς νυμφοστόλου εὐνῆς;
Νυκτὶ μελαγχλαίνῳ, πότε μίσγεται ἀργέτις ἠώς·
Ἀστακὶς ὁπλοτέρη πέλας Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Δυφίδας ἑξήκοντα χορήτιδας εἰς σὲ κομίσσω,
Ὄφρα χορὸν τελέθῃσιν ὀπάονα σεῖο πελέσσω

Ἀμφι-

Ipſe ego ſternam tuos lectos, quibus inſternam
Pelles Pantherarum multum varias: quibus ſimul adiiciam
Horribilia leonini denſos pilos habentia terga tegminis
Denudans mea membra, tu vero dulcem ſomnum exiges
Ceruinis pellibus variis tecta Bacchi.
Mygdonii vero cerui tegmen conueniens ſuperiiciam
Denudans Satyros. Canibus vero ſi tibi opus ſit
Tibi canes ad vnum omnes mei forte Panis prabebo.
Ducam (in Spartam) alios canes, quos educat
Iuuenum in amorem meus Carnius Apollo,
Et canes venaticos Ariſtai vocabo,
Et retia cum furcillis, & conuenientia munera feram,
Endromidas Nomii, & Agreos, vt prius cognoui
Et paſcua bonis pratis culta, & laborioſi curſum venationis.
Si vero meſſem gignentis trepidas flammam ſiticuloſa hora,
Vitium ſurculos ſuper lectum plantabo.
Et te circumſpirabunt temulentia beneſpirantes aura,
Iacentem in medio vuis abundantis tegminis.
Virgo circumuaga amorem iaculantis frontis
Percuſſas ſolis radiis tuas oleo inunge genas.
Ne ſplendor ſolis membrorum radium areſaciat,
Ne capillos ignitos demoliantur venti,
Bene vero roſarum in medio, & in foliis hyacinthi
Vicino tuum caput firmans Baccho
Diis quatuor vt vnam comeſſationem adoleas
Phœbo & Zephyro, & Veneri & Baccho.
Captiuã vero præbebo ſobolẽ corpus nigrũ habentẽ Indorum
Thalami noſtri cubicularium. Sed quid generationem
Cyaneam nominaui tui auſpicem thalami?
Nocte nigrã lanã induta interdũ miſcetur ſplendida aurora,
Aſtacis tenerior es Diana. Verum & ipſe
Famulus ſexaginta choreas agitantes tibi adducam,
Vt chorum innumerabilem miniſtrum tibi faciam,

Apollo Carnius. Canes Spartani.

Bacchus timet pro pulcritudine Nicææ.

Famu-

Ἀμφιπόλοις ἰσόμετρον ὀρειάδος ἰοχεαίρης;
Ἴκελον Ὠκεανοῖο θυγατράσι, μή τι ἐείξῃ
Ἄρτεμις ἀχνύουσα, καὶ εἰ τέλε δεσπότις ἄγρης·
Σοὶ Χάριτας ζαθέοιο χαρίζομαι Ὀρχομενοῖο,
Ἀμφιπόλους ἐμὰ τέκνα μεταστήσας Ἀφροδίτης·
Ἀλλὰ πόθῳ φρένα θέλξον ἀθελγέα· καὶ σὺ δεχέσθω
Θηροσύνης μετὰ μόχθον ἐμὸν λέχος· ὄφρα φανείης
Ἄρτεμις ἐν σκοπέλοισι, καὶ ἐν θαλάμοις Ἀφροδίτη·
Τίς φθόνος ἀχνύσσειν σε συναχνύουσαν Λυαίῳ;
Εἰ δὲ μόθου λάχες οἶστρον ἅτε κλυτότοξος Ἀμαζών,
Ἤξεαι Ἰνδῴην ἐπὶ φύλοπιν, ὄφρα κεν εἴης
Πειθὼ νοσφιμόθοιο· καὶ ὁππότε δῆρις Ἀθήνης,
Δίξεο καὶ τὴν ἐθέλῃς ἐλαφηβόλα θύρσα Λυαίου,
Νεβροφόνος τε χρύσεια· καὶ ὑμετέρων ἀπὸ χειρῶν,
Ὑμετέροις τε πόνοισιν ἐμὴν κόμισαι ἀπήνην,
Πόρδαλιν ἠὲ λέοντας ὑποζεύξασα χαλινῷ.
Ὣς εἰπὼν ἐδίωκεν ὀρειάδα γείτονα κούρην,
Τοῖον ἔπος βοόων· μένε παρθένε Βάκχον ἀκοίτην·
Ἡ δὲ χολωομένη βελάδρην ἀνενείκατο φωνήν,
Παρθενικῆς στόμα λάβρον ἐπαιθύσσουσα Λυαίῳ·
Ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φιλοστόργῳ τινὶ νύμφῃ,
Εἰ δύνασαι γλαυκῶπιν, ἢ Ἄρτεμιν ἐς γάμον ἕλκειν,
Καὶ βελαρὴν Νίκαιαν ἔχεις πειθήμονα νύμφην·
Εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέρῃσιν ὁμόστολος· εἰ δέ σε φεύγῃ
Ἀπεϊδὴς ὑμέναιος ἀπευνύδινος Ἀθήνης,
Καὶ νόον οὐ θέλξειας ἀπειθέος ἰοχεαίρης,
Δέμνια Νικαίης μὴ δίζεο· μὴ δέ σε λεύσσω
Ἀπτομένην τόξοιο καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρης,
Μὴ μετὰ βουκόλον ὕμνον ὀλωλότα, καί σε δαμάσσω·
Οὔτησον Διόνυσον ἀνούτατον· εἰ δὲ σιδήρῳ
Γυῖα φέρεις ἀχάρακτα· καὶ οὐκ εἴκοντα βελέμνοις,
Ὑέας ὑψιλόφους μιμνήσκομαι Ἰφιμεδείης,
Καί σε σιδηρείῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω

Σοὶ

Famulis æqualem montanæ Dianæ,
Similem Oceani filiabus, ne tibi contendat,
Diana venans, quamuis ſit domina venationis
T*ibi Charites diuini concedam Orchomeni* Orchomeni Charites.
Famulos meos filios traducens Veneris.
Sed amore mentem oblecta inoblectatam Et te accipiat
Venationis poſt laborem meus lectus, vt appareas
Diana in ſcopulis, & in thalamis Venus, Diana in ſcopulis, in thalamis Venus
Quæ inuidia, te venari cum vna venante Baccho?
Si vero belli ſortita es furorem, vt inclyta arcu Amazon
Venies I*ndicam in pugnam vt ſis*
Suada ſine prælio. Et quando contentio Mineruæ
Accipe etiam ſi volueris ceruos iaculantes thyrſos Bacchi
Et hinnulorum interfectrix euadas. Et veſtris amantibus,
Veſtriſq; laboribus meum orna currum,
P*antheram vel Leones ſubiugans freno.*
Sic dicens ſectabatur montanam vicinam puellam,
T*ale verbum clamans. Exſpecta puella Bacchum cōiugem.*
Hæc vero irata agreſtè referebat vocem, Nicæa irata Baccho.
Virginis os inſaniens concitans Baccho.
Hæc abiens dicas libenter amanti cuipiam Nymphæ.
Si poteris caſios oculos habentē, aut Dianā *in nuptias trahere.*
Et horribilem Nicæam habes obedientem puellam.
Sum enim vtriuſq; comes. Si vero te fugit
Improuiſus Hymenæus non partu felicis Mineruæ
Et mentem non oblectaueris immorigeræ Dianæ, Nicæa ſe Dianæ comparat
Thalamum Nicææ ne quæras Neque te videbo
T*angentem arcum, & contrectantem pharetram,*
Ne poſt bubulcum H*ymnum occiſum, & iam te domem.*
Vulnerabo Bacchum inuulnerabilem. Si verò ferro
Membra geris ſignanda, & non cedentia telis
Filios ſublimes recondam Iphimediæ, Iphimediæ filii.
Et te ferreis compedibus vinciam.

Tuo

Σεῖο κασιγνήτῳ πανομοίιον· ἐνδόμυχον δὲ
Χαλκείης κεράμοισι μετ' Ἄρεα· καί σε φυλάσσω
Ἄχρις ἀναπλήσας δυοκαίδεκα κύκλα Σελήνης
Ἢ τελέοις ἐμὸν οἶστρον ἀπορρίψειας ἀήταις·
Χερσὶ γυναιμανέεσσιν ἐμῆς μὴ ψαῦε φαρέτρης·
Τόξον ἔχω· σὺ δὲ θύρσον· ἐν ἀσταχίῃ μὲν ἐρίπνῃ
Εἰς ὕας ἠὲ λέοντας ἐμὸν βέλος ἐνθάδε πέμπω
Ἀρτέμιδος συνάεθλος· ὑπὸ Λιβάνοιο δὲ πέτρης
Νεβροὺς καὶ σὺ δίωκε συναγρώσσων Ἀφροδίτῃ·
Οὐ δέχομαι σέο λέκτρα; καὶ εἰ Διὸς αἷμα κομίζεις·
Εἰ δὲ θεὸν μενέαινον ἔχειν πόσιν, οὐκ ἂν ἀκοίτην
Ἁβροκόμην, ἀσίδηρον, ἀνάλκιδα θήλεϊ μορφῇ
Εἶχον ἐγὼ Διόνυσον· ἐμῷ δὲ φυλάσσετο παστῷ
Νυμφίος ἢ κλυτότοξος ἄναξ, ἢ χάλκεος Ἄρης·
Ὃς μὲν τόξον ἔχων, ὁ δὲ φάσγανον ἕδνον ἐρώτων·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μακάρων τινὰ δέξομαι, οὐδὲ καὶ αὐτὸν
Πενθερὸν οἶστρος ἔχει με τὸν Κρονίωνα καλέσσαι,
Ἄλλην δίζεο Βάκχε νέην πειθήμονα νύμφην·
Τί σπεύδεις; ἀκίχητον ἔχεις δρόμον, ὥς ποτε Δάφνην
Λητοΐδης ἐδίωκε, καὶ ὡς Ἥφαιστος Ἀθήνην.
Τί σπεύδεις; δρόμος ἐστὶν ἐτώσιος· ἐν σκοπέλῳ γὰρ
Ἐνδρομίδες πολὺ μᾶλλον ἀρείονές εἰσι κοθόρνων·
Ὣς φαμένη λίπε Βάκχον· ἀεὶ δ' ὑπὸ φορβάδα λόχμην
Παρθενικὴν μάστευεν ὀρείπλανον· ἐσσυμένῳ δὲ
Σύνδρομος ἡμάρτησε κύων πινυτόφρονι θυμῷ,
Τόν ποτε θηρεύοντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ,
Ὤπασε δῶρον ἔχειν σκυλακοτρόφος ὑψίκερος Γαῖ'·
Καί μιν ἅτε φρονέοντα καὶ αὐδήεντα δοκεύων
Σύννομον ἰθυκέλευθον ἑὸν ξυνήονα μόχθων,
Βάκχος ἐρωμανέων φιλίῳ προσελέξατο μύθῳ·
Τίπτε κύων συνέφοιτος ὁμόδρομος ἐσσὶ Λυαίῳ,
Πανὸς ἀεὶ ποθέοντος ἐπάξιε; τίπτε σὺ μοῦνος
Παρθένον ἰχνεύοντι συνιχνεύεις Διονύσῳ;

Ἤ ῥά οἱ

Tuo fratri conſimilem. Intus in carcere latentem verò
Ferreis tegulis poſt Martem, & te cuſtodiam.
Donec impleni duodecim circulos Lunæ,
Aeriis meum amorem abiicias ventis.
Manib. mulierũ amore inſanientib. meã ne tãge pharetram
Arcum habeo, tu vero thyrſum, In Aſtaciâ quidem rupe,
In ſues & leones meum telum hic mitto,
Dianæ comes, ſuper Libani vero petra,
Hinnulos & tu ſectare vna venans cum Venere.
Non accipio tuos concubitus, & licet Iouis ſanguinẽ feras,
Si vero Deum vellem habere coniugem, non maritum
Mollicomũm, ſine ferro, imbellem, muliebri formâ
Habere vellem ego Bacchũ. Meo vero cuſtoditur thalamõ
Sponſus, aut arcu inſignis rex, aut ferreus Mars
Ille quidem arcum habẽs, hic gladiũ munus ſponſale amorũ.
Sed quia nõ Deorũ quempiã accipiam, & ne ipſum quidem
Socerum amor habet me tuum Iouem appellare.
Aliam quare Bacche nouam obedientem Nympham.
Quid feſtinas? Nõ cõprehenſibilẽ habes curſũ, vt olim Daphnẽ
Latonæ filius ſequebatur, & vt Vulcanus Mineruã,
Quid feſtinas? Curſus hic inutilis. In ſcopulis enim
Curſorii calcei longe meliores ſunt cothurnis.
Sic elocutam reliquit Bacchus. Sẽper vero in fœcundo luco
Puellam quærebat montiuagam. Feſtinantem verò
Vnà currens ſequebatur canis prudenti animõ,
Quem olim venati ſcopulos amanti Bacchõ
Dederat munus habendũ canũ nutritor alta cornua habẽs (Pan
Et ipſum tanquam ſapientem, & loquentem intuens
Socium æqualiter incedentem ſuorum participem laborum.
Bacchus amore inſaniens amicõ rogabat ſermone:
Quid canis vagus in currendo comes es Baccho,
Pane ſemper amanti condigne? Quid tu ſolus
Virginem venandi vnà venaris cum Baccho?

Nicæa minatur Baccho.

Nicæa Bacchum contemnit.

Apollo Daphnen, Vulcanus Mineruam amauit.

Bacchus Nicæã deſerit.

Canis Bacchi.

Bacchus alloquitur Canẽ ſuum.

Digitized by Google

Ἦ ῥά σε τὴν ταμίην οἰκτίσμονα θῆκεν ἐρώτων,
Παρθένον ἡμετέρην ἐπιδίζεο· μή σ᾽ ἐνὶ πέτρῃ
Βάκχον ἀλητεύοντα κατ᾽ οὔρεα μοῦνον ἐάσσῃς
Μοῦνος ἐποικτείρεις, καὶ σὺ βροτὸς εἰς ῥάχιν ὕλης
Πλαζομένης λοχόωντα μετοίχεαι ἴχνια κούρης,
Κάμνε τεῷ βασιλῆϊ· χάριν δέ σοι εἵνεκα μόχθων
Δώσω ἀμοιβαίην μετὰ σείριον ἀστέρα Μαίρης,
Αἰθέρος ἀστὸν ἐγώ σε· καὶ ἀστερόεντα πελάσσω
Ἄγχι κυνὸς προτέρου σταφυλὴν ἵνα καὶ σὺ πεπαίνῃς
Βότρυος εἰς λιθέην ἀκοντίζων σέθεν αἴγλην·
Τίς φθόνος, εἰ τελέθειν τριτάτην κύνα; καὶ σὺ φανείης
Σύνδρομος ἀστερόεντος ἐπειγομένοιο λαγωοῦ·
Εἰ θέμις οἰκτείρων με, σαόφρονι μέμφεο κούρῃ,
Δόχμιον ὄμμα φέρων Κυβεληΐδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
Ὅττι με μαστεύοντα, γυνὴ θεὸν εἰσέτι φεύγει·
Μέμφεο δ᾽ ἀμφοτέροισιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
Φοιταλέην δὲ δίωκε δι᾽ οὔρεος ἄστατον Ἠχώ,
Μὴ τελέσῃ φυγόδεμνον ἐμὴν πλέον εἰσέτι νύμφην·
Μὴ δὲ λίπῃς σέο Πᾶνα δυσίμερον ἐγγύθι κούρης,
Μή μιν ἑλὼν ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις·
Παρθένον αἰκινίδης, ταχὺ ἠχομαρτυρεῖ σιγῇ,
Ἢ νοερῇς ὑλακῇσιν ἀπαγγέλλων Διονύσῳ
Ἄγγελος ἔσσο πόθοιο· κύων δέ τις ἄλλος ἀλάσθω
Ἢ σύας, ἠὲ λέοντας ἀπὸ σκοπέλοιο διώκων·
Ναὶ φίλε κικλήσκω σε μακάρτατον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Σοῖο κύνες γεγάασιν ἐρευνητῆρες ἐρώτων·
Ἀνδρομέην πολύμορφε τύχη παίζουσα γενέθλην
Ἤλασε πανδαμάτειρα μετὰ βροτέην τάχα φύτλην,
Καὶ σκυλάκων κρατέεις, ὅτι δύσμορος ἐστὶ ἀλήτης
Θηρεύεις μετὰ Πᾶνα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ·
Παρθενικὴν μέμψασθε φίλαι δρύες, εἴπατε πέτραι,
Καὶ κύνες οἰκτείρουσι, καὶ οὐκ ἐλέαιρεν Ἀμαζών.
Εἰσὶ καὶ ἐν σκυλάκεσσιν ἐχέφρονες, οἷσι Κρονίων

Ἀνδρο-

Anne ſanè te defenſorem miſericordem fecit amorum, *Canum fidelitas.*
Virginem noſtram adhuc quære. Neq; in petra
Bacchum errantem per montes ſolum reliquiſti,
Solus miſeraris, & tanquam mortalis in dorſo ſyluæ
Errantis montana quæris diuerſoria puellæ,
Labora tuo regi: gratiam vero tibi propter labores
Dabo retributionem poſt Syrium ſtellam Caniculæ *Bacchus cani ſuo cælum pollicetur.*
Ætheris ciuem ego te, & ſtellatum perficiam,
Prope canem priorem, vuam vt & tu maturam reddas
Racemi in luxum iaculans tuum ſplendorem.
Quæ inuidia oriri tertium canem? & tu appares
Comes ſtellati feſtinantis leporis,
Si fas, miſeratus me caſtam reprehende puellam
Obliquum oculum ferens Cybeleidis in dorſum ſyluæ, *Adonis. Venus.*
Quod me inquirentem fœmina adhuc Deum fugit:
Reprehende vero vtrunq; Adonidem & Venerem:
Vagabundam vero ſectare per montem inſtabilem Echo,
Ne faciat concubitus fugientē meam vlterius Nympham.
Neq; relinquas tuum Pana inſuauem prope puellam,
Ne ipſam rapiens coniungat coactas nuptias.
Virginem vbi videris ſtatim venias teſte ſilentio
Aut prudenti latratu annuncians Baccho,
Nuncius eſto amoris. canis vero alius erret
Aut apros aut leones a ſcopulo perſequens. *Laudatur Pan.*
Pan amice voco te beatiſſimum, quod & ipſi
Tui canes fuerunt indagatores amorum. *Fortuna ludit homines.*
Humanam ô multiformis fortuna ludens generationem
Miſerere omnium domitrix, poſt humanum forte genus,
Etiam canibus imperas, quod infelix hic erro
Famulatur poſt Pana etiam amanti Lyso.
Puellam reprehendite, amicæ quercus, dicite petræ,
Et canes miſerantur & non miſerata fuit Amazon, *Canes ratione præditi.*
Sunt etiam in canibus mentem habentes, quibus Iupiter

Digitized by Google

Ἀνδρομέην φρένα δῶκε, καὶ οὐ βροτέην πόρε φωνήν·
Ἔννεπεν ἄγχι φυτοῖο· δι' εὐπετάλου δὲ κορύμβου
Φθόγγους ἠπύουσα γυναιμανέος Διονύσου
Ἀρχαίη Μελίη φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Ἄμοι μὴ Διόνυσον κυνοσσόοι Ἰοχαίρῃ
Ἐν θαίδε θηρεύουσι, σὺ δὴ ἀγρώσσεις Ἀφροδίτη
Ἤδη ὁ δειμαίνων ἁπαλόχροον ἄζυγα κούρην,
Βάκχος ὁ θαρμήεις, ἱκέτης πέλε λάτρις ἐρώτων,
Ἰνδοφόνοις παλάμῃσιν ἀνάλκιδα λύσατο κούρην·
Σὸς γαμέτης οὐκ οἶδε πόθου θελξίφρονι μύθῳ
Εἰς γάμον, εἰς ὑμέναιον ἔχειν πειθήμονα κούρην·
Οὐ Σεμέλην ἱκέτευεν, ἕως ἐτύχησεν ἐρώτων,
Οὐ Δανάην παρέπεισεν, ἕως σύλησε κορείην·
Ζηνὶ συναπτομένην Ἰξίονος οἶδα γυναῖκα,
Καὶ γάμιον χρεμέτισμα, καὶ ἱππείους ὑμεναίους,
Ἀντιόπης ἴδα καὶ φιλοπαίγμονα κῶμον ἐρώτων,
Καὶ Σατύρων γελόωντα νόθον μιμηλὸν ἀκοίτην.
Ὣς φάτο κερτομέουσα νέον δειδήμονα Βάκχον,
Καὶ δρυὸς ἐντὸς ἵκανεν ὁμήλικος· ἐν δὲ κολώναις
Ἀζαλέων Διόνυσος ἐμαίνετο θυάδι κούρῃ
Πυστὶν ἐρωμανέεσσι· καὶ ὠκυπέδιλος Ἀμαζὼν
Ἄστατος ἄκρα κάρηνα μετήιε δύσβατα πέτρης,
Ἴχνος ἐρευνητῆρος ὑποκλέπτουσα Λυαίου,
Καὶ φλογερῷ Φαέθοντος ἱμασσομένης χρόα πυρσῷ
Ἄβροχα διψαλέης προσαίνετο χείλεα κούρης,
Καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος Διονύσου,
Ξανθὸν ὕδωρ ὄνοσε φιλακρήτου ποταμοῖο·
Καὶ πίεν ἡδὺ ῥέεθρον ὅθεν πίον αἴθοπες Ἰνδοί·
Καὶ φρένα δινηθεῖσα μέθη βακχεύετο κούρη,
Καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετήλυδα δίζυγι παλμῷ,
Καὶ διδύμην ἐδόκησεν ἰδεῖν πολυχανδέα λίμνην
Ὄμματα δινεύουσα· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
Δέρκετο θηρεύτου διπλούμενα νῶτα κολώνης,

Καὶ

Humanam mentem dedit. & non humanam præbuit voce
Dixit prope arborem: per foliis plenum vero ramum
Voces audiens ob fœminam inſanientis Bacchi
Antiqua Melia *cauillatoriam emiſit vocem:*
Alii quidem Bacche, canes agitantes Diana
Hic *venantur, tu vero venaris Veneri*
Dulcis meticuloſus, molle corpus habētem iniugem puellam,
Bacchus animi fidens, ſupplex fuit, famulus amorum,
Indos occidentibus manibus imbellem ſupplex orat puellam
Tuus pater non nouit amoris mentem oblectanti ſermone
Ad nuptias, in hymenæum habere perſuaſam puellam.
Non Semelen ſupplex orauit, donec potiretur amoribus,
Non Danaen perſuaſit, donec prædaretur virginitatem.
Ioui coniunctam Ixiones *noſti coniugem,*
Et nuptialem hinnitum & equinas nuptias,
Antiopes nouiſti feſtiuum vinculum amorum,
Et Satyrorum ridentem adulterinum ſimulantem cõiugem.
Sic dixit inceſſens mentem timidam Bacchi,
Et in arborem venit coæuam: in rupibus vero
Non ceſſans Bacchus comitabatur furentem rabie puellam
Pedibus amore inſanis, & veloces pedes habens Amazon
Inſtabilis ſumma cacumina tranſiebat inacceſſa petra,
Veſtigium indagatoris furtim euitans Bacchi.
Et ardenti ſolis flagellata corpus æſtu
Non irrigata ſiticuloſæ ſiccabantur labia puellæ
Et dolum ignorans ob mulierem inſanientis Bacchi
Flauum flumen vidit vinum amantis fluminis,
Et bibit dulce fluentum vnde biberant nigri Indi:
Et mentem agitata ebrietate inſaniebat puella
Et caput rotabat peregrinum duplici vibratione,
Et duplex videbatur videre multum capax ſtagnum.
Oculos rotans: grauato vero capite,
Videbat a feris depaſta duplicata dorſa rupis,

Melia Baccho.

Semele. Danae. Iupiter in equum verſus [illegible] Ixionis vitiauit. Antiope.

Nicæa ſitit Nicæa ebria. Flumis res viſæ duplicantur.

Digitized by Google

Καὶ ἱμεροῖσι πόδεσσιν ὀλισθήσασα κονίῃ
Εἰς πτερὸν αὐτοκύλιστος ἐσύρετο γείτονος ὕπνου,
Καὶ γαμίῳ βαρύγουνος ἐθέλγετο κώματι νύμφη·
Τὴν μὲν ἰδὼν εὕδουσαν Ἔρως, ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
Ὕπνον ἐποικτείρων. Νέμεσις δ' ἐγέλασσεν ἰδοῦσα·
Καὶ δολόεις Διόνυσος ἀδουπήτοισι κοθόρνοις
Εἰς γάμον ἄψοφος εἶρπε ποδῶν τεχνήμονι παλμῷ·
Κούρης δ' ἐγγὺς ἵκανε· καὶ ἀτρέμας ἄκρον ἐρύσσας
Δεσμὸν ἀσυλήτοιο φυλακτήρα λύσατο μίτρης
Φειδομένῃ παλάμῃ, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ·
Γαῖα δὲ κυμώεσσαν ἀναπτύξασα λεχείην,
Φυταλιὴν ὤδινε χαριζομένη Διονύσῳ.
Πολλὴ δ' ἀμπελόεσσαν ἐλαφρίζουσα καλύπτρην
Πλεκτῷ βοτρυόεντι κόμας ἐβαρύνετο καρπῷ·
Καὶ λέχος ἦν πετάλοισι κατάσκιον· ἡμερίδων γὰρ
Αὐτοφυὴς μίτρωσεν ἕλιξ εὐάμπελον εὐνήν,
Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα μεταρσιος οἴνοπι καρπῷ,
Κυπελλίδιοις ἀνέμοισιν ἐσείετο βότρυς ἀλήτης,
Ἀμφοτέρους τ' ἐπύκαζεν· ἐλινοφόρῳ δὲ κορύμβῳ
Ἱμερόεις ἐμίθυσσεν ὁμόζυγος οἰνάδος ὄρπηξ
Πλεκτὸν ἀεξομένης ἐπιβήτορα κισσὸν ὀπώρης·
Καὶ δολόεις γάμος ἦεν, ὀνειρείης τύπον εὐνῆς,
Ὕπνον ἔχων συναέθλον· ἐνοσφίσθη δὲ κορείης
Παρθενικὴ κνώσσουσα· καὶ ἔδρακε πομπὸν ἐρώτων
Ὕπνον ὑποδρήστειρα μεθυσφαλέων ὑμεναίων,
Πολλὴ δ' ὑψιπέτρῳ σκιρτήματι Θυιάδος ὕλης
Ἄστεπτος αὐδήεντες αἰ ἔπλεκεν ὕμνον ἐρώτων·
Καὶ μέλος ἦν ὁμόφωνον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
Αἰδομένοις στομάτεσσιν ἀμείβετο παρθένος ἠχώ·
Ναϊὰς ὑστερόφωνος· [illegible] δαπέδῳ δὲ χορεύων
Αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν ὑμηλῶν ὑμέναια λιγαίνων·
Ἱμερόεις γάμος οὗτος ἐρασταῖς ἴαχε πεύκη.
Ψυχὴ δ' ἱμερόφοιτος ἀναΐξασα νομῆος

Παρθένου

Et trepidantibus pedibus lubrica decidens in puluere
In alas ſuapte natura volubilis trahebatur vicini ſomni, Nicæa ebria dormit.
Et nuptiali grauata genua habens delectabatur veterno
Quā quidē vidēs dormientē amor oſtēdit Baccho (Nympha
Hymnum miſeratus, Nemeſis vero ridebat videns.
Et doloſus Bacchus nullum ſtrepitum edentibus cothurnis
Ad concubitum ſine ſtrepitu repebat pedū artificioſa vibra-
Prope puellam vero venit, & ſenſim ſummū trahens (tione,
Vinculum nondum prædatæ cuſtodem ſoluit Zonæ
Parcente manu, ne virginem ſomnus relinqueret.
Terra vero odoratum explicans cubile
Plantam peperit gratificato Baccho,
Multam vero viteam alleuans obumbrationem
Implexo viteo comas grauabatur fructu,
Et lectus erat foliis obumbratus: vitium enim
A ſenatus cingebat circūuolutim vitibus bene ornatū tha-
Et multa hinc & hinc ſublimis nigro fructu (lamum,
Venereis ventis agitabatur vua vaga
Et vtroſq; legebat Ramifero v. corymbo
Deſiderabilis inebriabatur coniugis vitis ramus
Implicatam creſcentis aſcendentem hederam fructus.
Et doloſæ nuptiæ erant, ſomnolenti imaginem cubilis,
Somnum habes certaminis ſociū. Priuabatur v. virginitate Bacchus vitiat Nicæam dormientem.
Puella dormiens, & vidit ducem amorum
Somnum miniſtrum ab ebrietate acceptarum nuptiarum.
Multa vero altigrada ſaltatione Thyadis ſylua
Vagis, a ſe clamans plectebat hymnum amorum.
Et cantus erat comes in montibus ſtabulatarum nuptiarum
Verecundo ore reſpondebat virgo Echo, Echo.
Panias vocem poſtea repetens. Super ſolum vero ſaltans
Tibia reſonabat Hymen Hymenæa cantans.
Deſiderabiles nuptiæ hæ montana clamabat picea
Anima vero ventiuaga excitata paſtoris

Παρθένον ὑπναλέην νυχίοις ἐνέθιξεν ὀνείροις,
Εἰσὶ καὶ ἱμείροντος ἐριννύες εὔγαμε κούρη,
Νυμφίον εἰ φύγες Ὕμνον, ἀνυμφεύτης Διονύσῳ·
Λοξὰ θεμιστεύεις θαλαμηπόλε παρθένε νύμφη·
Κτείνεις γὰρ ποθέοντα, καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις·
Παρθένε χάλκεον ὕπνον ἐρασσαμένῳ πόρες Ὕμνῳ,
Παρθένε νήδυμος ὕπνος ἀπώλεσε σεῖο κορείην·
Οἴκτρον ἰδὲς γελόωσα δεδουπότος αἷμα νομῆος,
Οἰκτρότερον στενάχουσα τεῆς ἰδὲς αἷμα κορείης·
Ὣς φαμένη σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
Ψυχὴ δακρυόεσσα ποθοβλήτοιο νομῆος·
Ταρταρίην δ' ἀκίχητος ἐδύσατο πανδόκον αὐλήν,
Βάκχου ζῆλον ἔχουσα μεθυσφαλέων ὑμεναίων·
Καὶ λιγυροῖς δονάκεσσι γαμήλιον ἦχον ἀράσσων
Ζῆλον ὑποκλέπτων ὑποκάρδιον ὑμνοπόλος Πάν,
Μεμφόμενον μέλος εἶπεν ἐς ἀλλοτρίους ὑμεναίους.
Καί τις ἐρωμανέων Σατύρων παρὰ γείτονι λόχμῃ
Θηητὴρ ἀκόρητος ἀθηήτων ὑμεναίων,
Βακχείην ἀγόρευεν ἰδὼν εὐπάρθενον εὐνήν·
Πὰν κερόεις ἔτι μοῦνος ἔχει δρόμον εἰς Ἀφροδίτην,
Καὶ σὺ διωκομένης ποτὲ νυμφίος ἔσσεαι Ἠχοῦς,
Καὶ σὺ δόλον ποτὲ τοῖον ἀεσσητῆρα τελέσσῃς
Ὑμετέρων ἐπίκουρον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων·
Πῇ φίλε καὶ σὺ γρύοιο φυτοσκάφος ἀντὶ νομῆος,
Ποιμενίην τ' ἀπέειπε καλαύροπα, καὶ παρὰ πέτρῃ
Λεῖπε βόας καὶ μῆλα· τίνι ῥέξουσι νομῆες;
Ἔχεο καὶ σὺ φύτευε γαμοστόλον οἶνον ἐρώτων·
Οὔπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχεν αἰγιβότης Πάν·
Αἴθε πατήρ με δίδαξε πλειστογάμου δόλον οἴνου,
Αἴθε νοοσφαλέος σταφυλῆς ἅτε Βάκχος ἀνάσσω,
Καί κεν ἐμῷ [illegible] ἐπέλεσσα πολύπλανον οἶστρον ἐρώτων,
Ὑπναλέην μεθύουσαν ἰδὼν δυσπάρθενον Ἠχώ·
Ἤλικες νόμοι ὅτι ἐπεὶ παρὰ γείτονι πηγῇ

Ἀρδεύων

Virginem ſomnolentam nocturnis irritauit inſomniis,
Sunt etiam amatoris vltrices, ô bene nupta puella,
Sponſum ſi fugiſti Hymnum, nupſiſti Baccho. Spectrum Hymni Nicææ apparet.
Non rectas leges tuliſti thalamum adornans virgo Nympha,
Occidis enim amantem, & concumbentem non repellis.
Virgo ferreum ſomnum amanti dediſti Hymno,
Virgo profundus ſomnus perdidit tuam virginitatem,
Miſerabilem vidiſti ridens cadentis ſanguinem paſtoris.
Miſerabilius gemens tua vidiſti ſanguinem virginitatis
Sic locuta vmbroſo prorſus ſimilis incitabatur fumo Hactenus ſpectrum.
Anima lacrumans ab amore percuſſi paſtoris.
Tartaream vero incõprehenſibilis ſubiit omnia capiẽtẽ aulã
Bacchi æmulationẽ habens per ebrietatẽ deceptarũ nuptiarũ
Et argutis fiſtulis nuptialem ſonitum pulſans
Aemulationẽ diſſimulãs ſub corde circa hymnos verſãs Pã, Pan
Reprehendens carmen dixerat in alienas nuptias
Et quiſpiam amore inſanientium Satyrorum in vicino luco
Spectator inſatiabilis non ſpectatorum Hymenæorum
Bacchicum dixit videns virginalem concubitum:
Pan cornutus adhuc ſolus habet curſum ad Venerem, Satyrus amore captus Pani
Et tu quam perſequeris quondam eris ſponſus Echus,
Et tu dolum quondam talem adiutorem perages,
Veſtrorum adiutorem innuptarum nuptiarum,
Pan amice & tu ſias foſſor pro paſtore. Pan reſpondet
Paſtoralemq; relinque baculum, & prope petram
Relinque boues & oues. Quid tibi facient paſtores?
Excitare, & tu planta nuptias concinnans vinũ amorum,
Nondum ſermo defuit, & vociferabatur capros paſcens Pan,
Vtinam pater me docuiſſet perficientem nuptias dolum vini
Vtinam mentem fallenti vuæ tanquam Bacchus imperarẽ,
Et ſane meorum perfeciſſem multũ errantẽ furorẽ amorum
Somnolentam ebriam videns miſeram virginem Echo.
Valeant paſcua hæc. Poſtquam ad vicinum fontem

Irri-

Digitized by Google

Ἀρδεύων τάδε μῆλα· φιλακρήτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Παρθενικὰς Διόνυσος ἀθελγέας εἰς γάμον ἕλκει·
Φάρμακον εὗρεν ἔρωτος ἑκὼν φυτόν· ἐρρέτω αἰγῶν,
Ἐρρέτω ἡμετέρων οἴων γλάγος· οὐ δύναται γὰρ
Εἰς πόθον ὕπνον ἄγειν, ἢ παρθένον εἰς γάμον ἕλκειν·
Μοῦνος ἐγὼ Κυθέρεια βιάζομαι· ὤμοι ἐρώτων,
Σύριγξ Πανὸς ἔφευγεν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους,
Καὶ γάμον ἀρτιτέλεστον αἰνίξει Διονύσου
Λύγματι καὶ μελέεσσι· τὸ δὲ πλέον ἠθάδι μολπῇ,
Φθεγγομένης σύριγγος ἀμείβετο σύνθροος ἠχώ·
Νυμφιδίης Διόνυσε μέθης θελξίμβροτε ποιμὴν
Ὄλβιος ἔπλεο μοῦνος, αἰκιζομένης ὅτι νύμφης,
Εὗρες ἀοσσητῆρα γαμοστόλον οἶνον ἐρώτων·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε δυσίμερος ἀχνύμενος Πάν·
Ζῆλον ἔχων καὶ ἔρωτα πελασσιγάμοιο Λυαίου·
Καὶ τελέσας φιλότητα καὶ εἰνοδίης πόθον εὐνῆς
Ἀφράστῳ Διόνυσος ἀνηώρητο πεδίλῳ·
Νύμφη δ' ἐγρομένη, ποταμηΐδι μέμφετο πηγῇ
Ὕπνῳ χωομένη, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ,
Ὄμβρῳ δακρυόεντι κατάρρυτος· ἀχνυμένη δὲ
Ἔκλυε Νηϊάδων γαμίης ἔτι λείψανα μολπῆς,
Καὶ λεχέων κήρυκα ποθοβλήτοιο Λυαίου
Ἡμερίδων πετάλοισι κατάσκιον εἶδε χαμεύνην
Νεβρείσι νυμφιδίησι πυκαζομένην Διονύσου,
Κρυπταδίων λεχέων αὐτάγγελον, εἶδε καὶ αὐτὴν
Μίτρην παρθενίης γαμίης πλήθουσαν ἐέρσης·
Καὶ ῥοδέας ἐχάραξε παρηΐδας· ἀμφοτέρους δὲ
Μηροὺς πληξαμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν εὔιον ὕδωρ,
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασεν ὕπνος ἐρώτων,
ὤμοι παρθενίης, τὴν ἥρπασε Βάκχος ἀλήτης·
Ἐρρέτω ὑδριάδων δολόεν ποτόν· ἐρρέτω εὐνὴ
Νύμφαι Ἁμαδρυάδες, τίνα μέμψομαι; ἡμετέρην γὰρ

Ὕπνος

Irrigans haſce oues: Vinum amanti vero flumine
Puellas Bacchus moroſas in nuptias trahit.
Remedium inuenit amoris ſuā plantā Pereat capellarum,
Pereat noſtrarum ouium lac Non poteſt enim. Laus vini.
In deſiderium ſomnū agere, aut puellā ad concubitū trahere.
Solus ego, ô Venus, violor. Hei mihi ob amores!
Syrinx Panos fugit innuptos Hymenæos. Syrinx à
Et iam perfectum concubitum ouanda prædicat Bacchi. paneamata.
Spontaneis cantibus. Et quod maius, conſueta cantilena
Dicente Syringe reſpondet conſona Echo. Echo reſpondet.
Puellaris Bacche ebrietatis mentem demulcens paſtor.
Felix fuit ſolus recuſantis quod Nympha
Inueniſti agitatorem nuptiis adornantem vinum amorum.
Tale verbum enunciabat inſuauis dolens Pan
Æmulationem habens & amore nuptias præſicientis Bacchi.
Et abſoluens amorem, & compitalis deſiderium concubitus
Inconſiderato Bacchus in ſublime ferebatur calceo.
Nympha vero excitata fluuiatili reprehendebatur fonte
Somno iraſcens, & Veneri & Baccho, Nicæa ex-
Imbre lacrumoſo madida Dolens vero pergiſcitur.
Audiuit Naiadum nuptialis adhuc reliquias cantilenæ,
Et concubitus preconem ab amore percuſſi Bacchi
Vitium foliis adumbratum vidit humi poſitum cubile,
Ceruinis pellibus virginalibus obtegentem Bacchi
Occultorum lectulorum per ſe nuncium, vidit & ipſam
Zonam virginalis concubitus plenam guttæ: Nicæa grauiſſime
Et roſeas laniauit genas: vtraq; vero dolet vitiata.
Femora percutiens querula frendebat voce.
Heu mihi ob virginitatem! quam rapuit Bacchica aqua,
Heu mihi ob virginitatem! quam rapuit ſomnus amorum
Heu mihi ob virginitatem! quam rapuit Bacchus errans. Nicæa vitiata luget.
Pereat Hydriadum aquarum doloſus potus: pereat cubile Hydriades
Nymphæ Hamadriados quē reprehendam? noſtram enim
Somnus

Digitized by Google

Ὕπνος, ἔρως, δόλος, οἶνος ἐληίσσαντο κορείην·
Παρθενικὰς ἀπέειπε καὶ Ἄρτεμις· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Τίπτε μοι οὐ φυγόδεμνος ὅλον δέμας, ἔννεπεν Ἠχώ·
Τίπτε μοι εἰς ἐμὸν οὖας ὅσον μὴ Βάκχον ἀκοῦσαι;
Οὐ πίτυς ἐψιθύριζε, καὶ οὐκ ἐφθέγξατο Δάφνη,
Παρθενικὴ πεφύλαξο πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ·
Ἔννεπε, καὶ πολύδακρυν ἀνέβλυσεν ὄμβρον ὀπωπῆς·
Καί ποτε μὲν μενέαινε κατ' αὐχένος ἄορ ἐρεῖσαι·
Ἄλλοτε δ' αὐτοκύλιστος ἀπ' οὔρεος ἤθελε πίπτειν,
Ὑστατίῃ προχάρηνος ὀλισθήσασα κονίῃ,
Καὶ γαμίης μενέαινεν ἀϊστῶσαι πόμα πηγῆς·
Εἰ μὴ ἀμειψαμένη προτέρῃ χύσει ἰκμάδα Βάκχου
Λευκὸν ὕδωρ κελάρυζε, καὶ οὐκ ἔτι χεῦμα Λυαίου·
Καὶ Κρονίδην ἱκέτευε καὶ Ἄρτεμιν, ὄφρα τελέσσῃ
Αὔλια Νηϊάδων κεκονιμένα διψάδι χέρσῳ·
Πολλάκι δ' ὄμμα τίταινε δι' οὔρεος, εἴ που ἐφεύροι
Ἴχνιον ἀστήρικτον ἀθηήτου Διονύσου,
Ὄφρα βάλῃ τόξοισι γυνὴ θεόν, ὄφρα δαμάσσῃ
Δαίμονα βοτρυόεντα, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἐκείνην
Ἄμπελον εὐναίην φλογερῷ πυρὶ πᾶσαν ὀλέσσαι·
Πολλάκι δ' ἀθρήσασα δι' οὔρεος ἴχνια Βάκχου
Ἠερίας τόξευεν ὀϊστεύουσα θυέλλας·
Πολλάκι δ' ἔγχος ἄειρε καὶ εἰ σκοπὸν ἀντίον ἔστη,
Ὄφρα δέμας πλήξειεν ἀνουτήτου Διονύσου·
Ἀλλὰ μάτην προΐεσκε· καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου,
Καὶ ποταμῷ κεχόλωτο, καὶ ὤμοσε μή ποτε πηγῆς
Χείλεσι διψαλέοισι πιεῖν ἀπατήλιον ὕδωρ,
Ὤμοσε καὶ κατὰ νύκτας ἔχειν ἄγρυπνον ὀπωπήν,
Ὤμοσε μὴ γλυκὺν ὕπνον ἐν οὔρεσιν ἄλλον ἰαύειν,
Καὶ σκύλακας νεμέσησε φυλάκτορας, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Οὔ ποτε θωρήσσοντο γυναιμανέοντι Λυαίῳ·
Δίζετο δ' ἀγχινόοιο μετάρσιον ἄλκαρ ὀλέθρου,
Θλιβομένη σφιγκτῆρι περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,

Μῶμον

Somnus, amor, dolus, vinum deprædata ſunt virginitatem.
Puellas etiam abdicauit Diana, Sed & ipſa.
Quid mihi non concubitus fugiens toto corpore dixit Echo?
Quid mihi in meam aurem tantum vt ne Bacchũ audirem?
Non pinus ſuſurrauit, & non dixit laurus:
Virgo caue bibere doloſam aquam.
Dixit & multum lacrumante ſcaturiebat imbrem vultus, Hactenus dolens Nicæa.
Et interdum quidẽ meditabatur per guttur enſem infigere:
Interdum per ſe voluta de monte voluit cadere,
In vltima precep: prolapſa puluere,
E nuptialis meditabatur trucidare poculum fontis, Nicæa vult mori.
Niſi mutatus prior fluxus liquorem Bacchicum
Cãdida aqua fluendo ſtreperet & nõ amplius fluxus Bacchi.
Et Iouem ſupplex orabat & Dianam vt faceret
Domicilia Naiadum puluere arefacta ſitienti littore.
Sæpius vero oculum intẽdebat per montem, ſicubi inueniret
Veſtigium inconſtãs inuiſibilis Bacchi,
Vt percuteret arcu mulier Deum, vt domaret
Deum viteum. & volebat potius ipſam
Vitem thalamo imminẽtem flammanti igne omnẽ perdere. Nicæa cupit Bacchũ interimere.
Sæpius vero intuẽs per montem veſtigia Bacchi
Aerias percutiebat iaculans procellas,
Sæpius vero haſtã tollebat nõ aliter atq; ſi ſcop⁹ cõtra ſtaret,
Vt corpus percuteret inuulnerabilis Bacchi.
Sed fruſtra proiecit & non aſſecuta fuit Bacchum,
Et flumini iraſcebatur, & iurauit nunquam quondã fontis
Labiis ſitientibus bibere doloſam aquam,
Iurauit vero etiam nocte habere inſomnes oculos,
Iurauit non dulcem ſomnum in montibus altum dormire, Iuramentũ Nicææ.
Et canes odio habebat cuſtodes, quod & ipſi
Non tũc inarinati fuerint cõtrã mulierũ in amore inſanum
Quærebat vero ſolers ſublime auxilium mortis, (Bacchum
Conſtringens conſtringente circumplicatã ceruice vinculo.

Repre-

Μαζὸν λευομένη φιλοκέρδομον ἥλικος ἥβης·
Ἀρχαίην δ' ἀέκουσα λίπεν θηροτρόφον ὕλην·
Αἰδομένη μετὰ λέκτρα φανήμεναι Ἰοχεαίρῃ·
Καὶ ζαθέης ἰαθαίμιγι γονῆς πλησθεῖσα Λυαίου,
Γαστέρι φόρτον ἄειρε· πελειομένης δὲ λοχείης,
Θῆλυν ἐμαιώσαντο τόκον ζωοδηπόδες Ὧραι
Καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ὀπιστώσαντο σελήνης·
Ἐκ δὲ γάμου Βρομίοιο, θεόσσυτος ἦν θεοῦ κούρη;
Ἣν Τελετὴν ὀνόμηνεν ἀεὶ χαίρουσαν ἑορτῇ
Κούρην νυκτιχόρευτον ἐφεσσομένην Διονύσῳ,
Τερπομένην κροτάλοισι, καὶ ἀμφιπλῆγι βοείῃ·
Καὶ πόλιν εὐλάϊγγα φιλακρήτῳ παρὰ λίμνῃ
Τεῦξε θεὸς Νίκαιαν ἐπώνυμον, ἣν ἀπὸ νύμφης
Ἀστακίης ἐκάλεσσε, καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιζ.

Οὐδὲ φιλακρήτοιο μέθης πεπεδημένον ὕπνῳ
Ζωγρήσας ἀτίνακτον αὐτοτύπων γένος Ἰνδῶν
Ἀνθαίοις Διόνυσος ἐπέτρεπε δήνεα ἀήταις·
Ἀλλὰ πάλιν Φρύγα θύρσον ἐκούφισεν· ὑψιλόφου γὰρ
Εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἐπείγετο Δηριαδῆος,
Παιδὸς Ἀμαζονίης τε δομὴν ἄμνηστον ἐάσας
Οἰνοβαρῆ φιλότητα καὶ ὑπναλέους ὑμεναίους·
Καὶ θεὸς ἡγεμόνευε Διὸς κήρυκα γενέθλης
Οὐρανίην ἀκτῖνα φέρων στίλβοντι προσώπῳ·
Ἀμφὶ δὲ Λύδιον ἅρμα γιγαντοφόνου Διονύσου
Θυρσοφόροι στίχες ἦσαν· ἐμιτρώθη δὲ μαχηταῖς
Μεσσοφανὴς ἐκάπρηθε, καὶ ἀντίστραπτεν Ὀλύμπῳ·
Κάλλεϊ δ' ἔκρυφε πάντας· ἰδὼν δέ μιν ἦ τάχα φαίης
Ἠέλιον πυρόεντα πολυσπερέων μέσον ἄστρων·
Καὶ στρατιῆς ἀσίδηρον ἄναξ ὥπλισσεν Ἐνυώ,
Οὐ ξίφος, οὐ μελίην θανατηφόρον· ἀντὶ δὲ χαλκῶν

Κισσὸν

Reprehenſionem, euitans libenter irridentis æqualis iuuentæ Nicæa ſeſe ſpendit.
Antiquam vero inuita reliquit feras alentem ſyluam
Reuerita poſt concubitum apparere Dianæ.
Et diuini gutta partus impleta Bacchi
Ventre onus ferebat, perfecta vero fœtura Nicæa grauida.
Femellam obſtetricabantur genitã vitã calefacientes horæ
Et curſum nouem circularem confirmabant Lunæ,
Et cõcubitu vero Bacchi à Deo *incitata efflore ſcebat puella* Teletha Bacchi Et cæi filia.
Quam Teleten *appellabat ſemper delectantem feria*
Puellam nocte ſaltantem inſequentem Bacchum
Delectantem crepitaculis & vndiq; percuſſa bouina pelle
Et vrbem bonis lapidibus ſtructã vinũ amans prope ſtagnũ Nicæa vrbs à Baccho condita.
Extruxit Deus Nicæam nominatam, quam a Nympha
Aſtacia vocauit, & Indos occidentem poſt victoriam.

DIONYSIACORVM LIBER XVII.

Neq; vinum amantis ebrietatis vinctum ſomno
Viuum capiens inconcuſſum inuulnerabiliũ genus In-
Letheis Bacchus indulſit pugnam ventis: (dorum
Sed rurſus Phrygium Thyrſum ſuſtulit, ſublimes criſtas Bacchus iterum cõtra Indos armatur.
In pugnam vocante excitabatur Deriadei, (gerente enim
Et puella Amazonia vrbem obliuione deletam relinquens
Vino grauem amorem, & ſomnolentos concubitus,
Et Deus dux erat Iouis *præconem generis*
Cæleſtem radium ferens coruſcante fronte.
Circa vero Lydium currum gigantes occidentis Bacchi,
Tyrſigeri ordines erant. Cingebatur vero militibus, Bacchus in medio exercitus.
In medio apparens vtrinq;. Et contra fulminabat cœlo,
Pulcritudine vero obſcurauit omnes. Vidẽs vero ipſũ ſtatim
Solem ignitum multiplicium medium ſtellarum, (diceres
Et exercitus nullo ferro armatam rex armauit Bellonam Armatura Bacchi.
Non gladium, non haſtam. Sed loco ferri

Hede-

Κισσὸν ἔχων ἄρρηκτον ἑὸν δόρυ· καί μιν ἐλίσσων
Ἀΐδιος ἐν πολίεσσι, καὶ ἀσπίδας ἐν χθονὶ πήξας
Ἄγχιον ἠνιόχευε Κυβηλίδος ἅρμα θεαίνης
Ἀνθοκόμῳ μάστιγι μετήλυδα δίφρον ἱμάσσων
Ἡμερίδων πλοκαμῖδι κατάσκιον ἥλικι κισσῷ,
Ἢ ὅλην ἐμέθυσσε Μαρωνίδος αἶαν ὀπώρης·
Καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ὅλος στρατὸς ἔρρεε Βάκχῳ
Θάρσος ἔχων προτέροιο μόθου χάριν· εἴποτε δισσῷ
Ἢ δυμαίνης ἀσίδηρος ὁμόζυγι πήχεϊ μάρψας,
Ἔμφρονα νεκρὸν ἄναυδον ἀνόπλιον Ἰνδὸν ἀείρας,
Σειληνὸς βαρύγουνος ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης,
Ὁππότε κωμάζουσα ποδῶν διδυμάονι ῥυθμῷ
Βακχιὰς ἀκρήδεμνος ἐπικροτάλιζε Μιμαλλὼν
Ἰνδὸν ἔτι κνώσσοντα· περισφίγξασα δὲ δειρὴν
Ἀσπίδα θηρεύουσα μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην.
Ἐκ πόλιος δὲ πόληα μετήϊεν· ἀγχιπόρῳ δὲ
Ἤλυθεν εἰς Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὁππόθι γείτων
Χεύμασιν ἀφνειοῖσι διιπετὲς οἶδμα κυλίνδων
Εὔδις, ἐχεκτεάνων ὑδάτων λευκαίνεται ὁλκῷ
Ἀργυρέης ψαπίδοιο περιξύων κενεῶνα·
Ἔνθα δ᾽ ἀγχίζοντα βαθυπλούτῳ παρὰ πέτρῃ
Βακχεάδαις Σατύροισιν ὁμήλυδα πεζὸν ὁδίτην
Βάκχον ἀνὴρ ἄγραυλος ἐρημάδι δέξατο καλῇ
Βρόγγος ἀδώμητον ὀρεσίδρομος ἀστὸς ἐναύλων,
Γηγενέων ἀχάρακτον ὑπὸ κρηπῖδα θεμέθλων
Ναίων οἶκον ἄοικον· ἐϋφροσύνης δὲ δοτῆρα
Αἰγὸς ἀμελγομένης κεράσας χιονωπὸν ἐέρσην
Ξεινοδόκος γλαγόεντι ποτῷ μειλίξατο ποιμὴν,
Εἴδασιν ἑψιδανοῖσι, καὶ ἀγραύλοισι κυπέλλοις·
Καὶ μίαν εἰροπόκων οἴων ἀνελύσατο μάνδρης.
Ὄφρα κε δαιτρεύσειε θυηπολίην Διονύσῳ·
Ἀλλὰ θεὸς κατέρυκε· γέρων δ᾽ ἐπεπείθετο Βάκχῳ
Νεύμασιν ἀστρέπτοισιν· ὁ δ᾽ ἄψαυστον ἐάσας

Ποιμένιον

Hederam habens infractam ſuam haſtā. Et ipſam voluens
Aſia in vrbibus & ſcuta in terra figens.
Horribilem agitabat Cybelidis currum Dea
Floricomo flagello aduenam bigam flagellans
Vitium ramo vmbroſam coaua hedera, Bacchus in oriente vites plantat
Eoam inebriauit Maronidis terram vua.
Et Bromio comes totus exercitus fluebat Baccho,
Confidentiam habens ob priorem pugnam quando duplici
Dulci inſanus, ſine ferro coniugi brachio corripiens
Prudentem mortuum, mutum, armatum, Indum attollens
Silenus genibus tardus ſe ſubducebat tardus viator Silenus
Quando tripudians pedum gemino numero, Mimallon
Baccha ſine reticulo perſtrepebat Mimallon
Indum adhuc dormientem. conſtringens vero ceruicem
Prædam venatā pugna per ſe incitatam venationem.
Ex vrbe vero vrbem tranſibat. Vicina vero
Venit in Alybes ſolum fertile, vbi vicinus Alybe.
Fluctibus opulentis à Ioue per volantem fluctum voluens, Geudis fluuius.
Geudis ditium aquarum candeſcebat tractu
Argentei ſoli circumradens ventum.
Hinc perrumpentem valde diuitem apud petram
Boum cornua habentibus Satyris comite pedeſtrē viatorem
Bacchum vir ruſticus ſolitaria accepit caſa
Bronchus rudium in montibus currens ciuis ſtabulorum Bronchus
Giganteorum non ſignatum ſuper baſin fundamentorum Bacchi hoſpes.
Habitans domum ſine domo. Lætitiæ vero datorem Domus nō domus.
Capellæ lactentis miſcens niueum rorem
Hoſpes lacteo potui exhilarabat paſtor
Eſcis vilibus & ruſticis poculis:
Et vnam lanigerarum ouium reſoluit ex ſtabulo, Bronchus Bacchi ſacrificat.
Vt mactaret ſacrificium Baccho.
Sed Deus inhibuit: ſenex vero obediebat Bacchi
Nutibus immutabilibus. Ouem vero intactam relinquens

Digitized by Google

Ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Λυαίῳ
Τεύχων δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
Οἷα Κλεωναίοιο φατίζεται ἀμφὶ Μολόρχου,
Κεῖνα τάπερ σπεύδοντι· λεοντοφόνους δὲ ἀγῶνας
Ὥπλισεν Ἡρακλῆι· χάδεν δ' ἐπίβαμι τραπέζῃ
Εἰν ἁλὶ νηχομένης φθινοπωρίδος ἄνθος ἐλαίης,
Βρόγγος ἔχων μίμημα φιλοσόργοιο νομῆος
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροις νεοπηγέα τυρὸν ἀείρων,
Ἰκμαλέον, τροχόεντα· θεὸς δ' ἐγέλασσε δοκεύων
Ἀγρονόμων λιτὰ δεῖπνα· φιλοξείνῳ δὲ νομῆι
Ἵλαον ὄμμα φέρων, ὀλίγης ἔψαυσε τραπέζης
Δαρδάπτων ἀκόρητος· ἀεὶ δὲ μνώετο κείνης
Εἰλαπίνης ἐλάχειαν ἀναιμάκτοιο τραπέζης,
Μητρὸς ἑῆς παρὰ δόρπον ὀρεσαύλοιο Κυβήλης,
Καὶ κραναὺς πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς,
Πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἔγλυφε· πῶς δίχα τέχνης
Ἀντιτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐείπναι·
Ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄναξ νομίης ἐκορέσατο φορβῆς,
Δὴ τότε δαιμονίῳ δεδονημένος ἄσθματι Βάκχου
Ἀγρονόμος σύριζεν ἐθήμονι Πανὸς ἀοιδῇ
Βρόγγος, ἐπιθλίβων διδυμόχροον αὐλὸν Ἀθήνης,
Ὑμνείων Διόνυσον· ὁ δὲ φρένα τέρπετο μολπῇ·
Καὶ κεράσας κρητῆρι νεόρρυτον ἰκμάδα ληνοῦ
Δῶκε πιεῖν Βρόγγῳ, καὶ ἔφη θελξίφρονι μύθῳ·
Δέξο γέρον τόδε δῶρον ὅλης ἄμπαυμα μερίμνης·
Οὐ χατέεις δὲ γάλακτος ἔχων εὔοδμον ἐέρσην,
Νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον οἷον ἀφύσσων,
Ζῆνα μέγαν κατ' Ὄλυμπον ἐϋφραίνει Γανυμήδης·
Ἀρχαίην δὲ γάλακτος ἔα πόθον· ἀρτιτόκων γὰρ
Μαζῶν θλιβομένων χιονώδεες ἰκμάδες αἰγῶν
Ἀνέρας οὐ τέρπουσι, καὶ οὐ λύουσι μερίμνας.
Ὣς εἰπὼν νομίης ξεινήια δῶκε τραπέζης
Μητέρα λυσιπόνοιο μέθης εὐβότρυον ὀπώρην·

Καί μιν

Paſtoralem aliquam cœnam volenti poſuit Baccho,
Faciens cœnam ſine cœna menſæ nulla mactatione paratæ,
Qualia Cleoneum dicitur prope Molorchum,
Talia quamuis feſtinanti, leones vero occidentia certamina
Armauit Herculi. Chaden verò impoſuit menſæ
In mari natantis oliuæ conditaneæ florem oleæ,
Bronchus habens ſimulacrum beneuoli paſtoris.
Implexis vero in ſportulis recens factum caſeum tollens Hoſpitalitas Brōchi
Humidum rotundum: Deus vero ridebat intuens
Ruſticorum tenuia fercula: hoſpitalis vero paſtoris
Propitium oculum ferens exiguam tangebat menſam
Deuorans inſatiabiliter. Semper vero recordabatur illius
Epuli tenuitatem ſine ſanguine fuſo menſæ,
Matris ſuæ poſt cœnam in monte habitantis Cybeles,
Et longa veſtibula mirabatur circularis ſtabuli, (arte
Quomodo natura opifex domum excauaſſet; quomodo ſine Domus Bronchi
Aduerſis normis tornata eſſent rupes.
Sed cum Bacchus rex paſtorali ſatiatus eſſet cibo
Tunc ſane diuino agitatus flatu Bacchi
Ruſticus fiſtula cantabat conſueta Panis cantilena Bronchus canit fiſtula.
Bronchus premens bicolorem tibiam Mineruæ,
Canens Bacchum. hic vero delectabatur mentem cantilena,
Et miſcens crateri nuper fuſum liquorem torcularis Bacchus Broncho vinum dat bibendum
Dedit bibere Brōcho, & dixit animum oblectante ſermone:
Sume ſenex hoc munus totius requiem curæ:
Non autem indiges lacte habens benefragrantem guttam;
Nectaris celeſtis terreſtrem figuram, qualem hauriens
Iouem magnum in cœlo exhilarat Ganimedes.
Antiqui vero lactis mitte deſiderium. Nuper parientiū n:
Vberum compreſſorum niuei liquores capellarum,
Viros non delectant, & non ſoluunt curas.
Sic dicens paſtoralis hoſpitalia munera dedit menſæ Lac inuento vino relinquendū
Matrem labores ſoluentis ebrietatis vuis fœcundā vitem:

Ποιμενίην τινὰ δαῖτα θελήμονι θῆκε Λυαίῳ
Τεύχων δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτρεύτοιο τραπέζης,
Οἷα Κλεωναίοιο φατίζεται ἀμφὶ Μολόρχου,
Κεῖνα τάπερ σπεύδοντι· λεοντοφόνους γὰρ ἀγῶνας
Ὥπλισεν Ἡρακλῆι· χάδεν δ' ἐπίβαθρα τραπέζης
Εἰν ἁλὶ νηχομένης φθινοπωρίδος ἄνθος ἐλαίης,
Βρόγγος ἔχων μίμημα φιλοσόργοιο νομῆος
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροις νεοπηγέα τυρὸν ἀείρων,
Ἰκμαλέον, τροχόεντα· θεὸς δ' ἐγέλασσε δοκεύων
Ἀγρονόμων λιτὰ δεῖπνα· φιλοξείνῳ δὲ νομῆι
Ἵλαον ὄμμα φέρων, ὀλίγης ἐψαύσατο τραπέζης
Δαρδάπτων ἀκόρητος· ἀεὶ δὲ μνώετο κείνης
Εἰλαπίνης ἐλάχειαν ἀναιμάκτοιο τραπέζης,
Μητρὸς ἑῆς παρὰ δόρπον ὀρεσσαύλοιο Κυβήλης,
Καὶ κραταιοὺς πυλεῶνας ἐθάμβεε κυκλάδος αὐλῆς,
Πῶς φύσις ἐργοπόνος δόμον ἔγλυφε· πῶς δίχα τέχνης
Αὐτοτύποις κανόνεσσιν ἐτορνώθησαν ἐρίπναι·
Ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄναξ νομίης ἐκορέσσατο φορβῆς,
Δή τότε δαιμονίῳ δεδονημένος ἄσθματι Βάκχου
Ἀγρονόμος σύριζεν ἐθήμονι Πανὸς ἀοιδῇ
Βρόγγος, ἐπιθλίβων διδυμόχροον αὐλὸν Ἀθήνης,
Ὑμνείων Διόνυσον· ὁ γὰρ φρένα τέρπετο μολπῇ·
Καὶ κεράσας κρητῆρι νεόρρυτον ἰκμάδα λευκὴν
Δῶκε πιεῖν Βρόγγῳ, καὶ ἔφη θελξίφρονι μύθῳ·
Δέξο γέρον τόδε δῶρον ὅλης ἄμπαυμα μερίμνης·
Οὐ χατέεις δὲ γάλακτος ἔχων εὔοδμον ἐέρσην,
Νέκταρος οὐρανίου χθόνιον τύπον οἷον ἀφύσσων,
Ζῆνα μέγαν κατ' Ὄλυμπον ἐυφραίνει Γανυμήδης·
Ἀρχαίην δὲ γάλακτος ἔα πόθον· ἀρτιτόκων γὰρ
Μαζῶν θλιβομένων χιονώδεες ἰκμάδες αἰγῶν
Ἀνέρας οὐ τέρπουσι, καὶ οὐ λύουσι μερίμνας.
Ὣς εἰπὼν νομίης ξεινήια δῶκε τραπέζης
Μητέρα λυσιπόνοιο μέθης εὔβοτρυν ὀπώρην·

Καί μιν

Paſtoralem aliquam cœnam volenti poſuit Baccho,
Faciens cœnam ſine cœna menſæ nulla mactatione paratæ,
Qualia Cleoneum dicitur prope Molorchum,
Talia quamuis feſtinanti, leones vero occidentia certamina
Armanti Herculi. Chaden verò impoſuit menſæ
In mari natantis oliua conditaneæ florem oleæ,
Bronchus habens ſimulacrum beneuoli paſtoris,
Implexis vero in ſportulis recens factum caſeum tollens Hoſpitalitas Brŏchi
Humidum rotundum: *Deus vero ridebat intuens*
Ruſticorum tenuia fercula: hoſpitalis vero paſtoris
Propitium oculum ferens exiguam tangebat menſam
Deuorans inſatiabiliter. Semper vero recordabatur illius
Epuli tenuitatem ſine ſanguine fuſo menſæ,
Matris ſuæ poſt cœnam in monte habitantis Cybeles,
Et longa veſtibula mirabatur circularis ſtabuli, (arte
Quomodo natura opifex domum excauaſſet; quomodo ſine Domus Bronchi
Aduerſis normis tornatæ eſſent rupes.
Sed cum Bacchus rex paſtorali ſatiatus eſſet cibo
T*unc ſane diuino agitatus flatu Bacchi*
Ruſticus fiſtula cantabat conſueta Panis cantilena Bronchus canit fiſtula.
Bronchus premens bicolorem tibiam Mineruæ,
Canens Bacchum. hic vero delectabatur mentem cantilena,
Et miſcens crateri nuper fuſum liquorem torcularis Bacchus Broncho vinum dat bibendum
Dedit bibere Brŏcho, & dixit animum oblectante ſermone:
Sume ſenex hoc munus totius requiem curæ:
Non autem indiges lacte habens benefragrantem guttam,
Nectaris celeſtis terreſtrem figuram, qualem hauriens
Iouem magnum in cœlo exhilarat Ganimedes.
Antiqui verò lactis mitte deſiderium. Nuper parientiũ n:
Vberum compreſſorum niuei liquores capellarum,
Viros non delectant, & non ſoluunt curas.
Sic dicens paſtoralis hoſpitalia munera dedit menſæ Lac inuento vino relinquendũ
Matrem labores ſoluentis ebrietatis vuis fœcundã vitem:

Καί μιν ἄναξ ἐδίδαξε φιλαίθυμον ἔργον ἀλωῆς
Κλήματα γειόσκαπτα φυτῶν εὐκληδεῖ βόθρῳ,
Γηραλέντι μίξαντα τεθηλότος ἄκρα κορύμβου
Βότρυος οἰνοπίκοιο υ * * *
Καμείξας θυμελῆα,, καὶ ἀγριάδος ῥάχιν ὕλης,
Εἰς ἐπίλην ἔσσευεν ὀρεστιάδα φύλοπιν Ἰνδῶν,
Καὶ Σατύρων ὁμοφοίτων ἀελλόδρομον ἴχνος ἐπείγων,
Ἀμφιπόλοις παλίνοστος ἐμίλεε θυάσι Βάκχαις·
Διψώων δὲ φανεὶς καὶ εὐθύρσοιο κυδοιμοῦ,
Τυρσηνῆς βαρύδουπον ἔχων σάλπιγγα θαλάσσης
Πομπὴν ἐνυαλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ,
Λαὸν ἀολλίζων· βελαρὺς δ' ἐμέθυσσε μαχητὰς
Θερμοτέρους ἐς Ἄρηα νοήμασιν αἰθέρας ἕλκων
Ἰνδῴης ὀλετῆρας ἀβακχεύτοιο γενέθλης·
Τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἐκόσμεεν εἰς μόθον Ἰνδῶν·
Ἀστερόεις δ' ἀκίχητος ἰὼν ἤγγειλεν Ὀρόντῃ
Ἰνδῶν δοῦλα γενέθλα· καὶ ἴαχε τοῖάδε φωνῇ·
Γαμβρὲ θεοειδέος μενεδήϊε Δηριάδηος
Κέκλυθι, καὶ ἑτάρων, μὴ χάζεο· καί σε διδάξω
Νίκην φαρμακόεσσαν ἀθωρήκτου Διονύσου·
Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν ἔην μόθος, ἔβρεμε δοχμὴ
Βασσαρίδων, καὶ λαὸς ἐμὸς κεκόρυστο Λυαίῳ
Ἀτρεμέων σακέεσσιν· ἀκοντοφόρους δὲ δοκεύων
Λυδὸς ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμοὺς ἔφελξε μαχητάς·
Ἵστατο δ' ἀπτολέμων Σατύρων στρόμος, οὐ δόρυ θερμῆς,
Χειρὶ φέρων οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος· οὐ δ' ἐπὶ νευρῇ
Εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων·
Ἀλλὰ κέρας βοὸς εἶχεν· ἐνὶ γλαφυρῇ δὲ κεραίῃ
Φάρμακον ὑγρὸν ἄειρε· καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
Εἰς προχοὰς δολόεσσαν ὅλην κατέχευεν ἐέρσην
Ἰκμάδι φοινίξας γλυκερόρροον· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Καύματι διψώοντες ὅθι πίον αἴθοπες Ἰνδοί,
Ἔμφρονα λύσσαν ἔχοντες ἀεὶ ἐκρύσαντο χορείην,

Καὶ

Et ipſum rex docuit floribus gaudens opus vineæ
Palmites foſſa inplantantem plantarum inclyta foueâ
Seneſcentis amputantem florentis ſummitatem rami
Uuæ vinum generantis * * *
Relinquens vero paſtorem & ſylueſtre dorſum ſyluæ
In aliam contendebat montanam pugnam Indorum
Et Satyrorum comitem per montes currentē veſtigiū vrgens
Cum famulis redux conuerſabatur Thyadibus Bacchis.
Sitiens vero cæde, & Thyrſis bene inſtructo tumultu
Tyrſenes grauiſonam habens buccinam maris
Ducem Neptuni cantilenam emugiebat teſtudine,
Populum congregans. Horribiles vero inebriabat milites
Calidiores in Martem. conſiliis viros trahens
Indiæ occiſores à Baccho non agitati generis.
Hos quidem rex Bacchus ornabat in bellum Indorum:
Aſtrais vero incomprehenſibilis vadens annūciabat Oronti
Indorum ſeruilem progeniem & reſonabat luctuoſa voce
Socer haſtâ audacis bellicoſi Deriadei
Audi, & audiens ne iraſcere, & te docebo
Victoriam venenatum inermis Bacchi.
Indis & Satyris erat pugna, fremebat vero palmus
Baſſaridum & populus meus armabatur Lyæo
Fulminans ſcutis: iacula vero ferentis videns
Lydus vir multiſcius meos exhorruit milites.
Stabat vero imbellium Satyrorū princeps, non iaculū pugnæ
Manu ferens, non nudum habens gladium nec ſuper neruū
Ad ſcopum rectiuium ventoſum telum trahens:
Sed cornu bouis habuit, in concauo vero cornu
Venenum humidum ſuſtulit, & argentei fluminis
In profluenta doloſum totum defudit rorem
Liquore rubefaciens dulcem potum. In conflictu verò
Æſtu ſitientes quotcunq; biberant nigri Indi
Prudentem rabiem habentes pulſabant choream,

Tyrſenes buccinator.

Aſtrais Oronti bellū annunciat, & Bacchi dolum exponit.

Bacchus flumen in vinum mutauit.

Καί σφισι λοίγιος ὕπνος ἐπέχραεν· ἀκλινέες δὲ
Ἔργα βακχευθέντες ἐπηυνάζοντο βοείαις·
Ἄλλοι δ' ἀστορέεσσι κατεκλίνοντο χαμευναῖς
Νωθρὸν ἐπιτρέψαντες ἀκοιμήτῳ δέμας ὕπνῳ
Βάκχαις ἀδρανέεσσιν ἑλώρια Διονύσου·
Τοὺς δὲ δίχα πτολέμοιο, καὶ εὐήκτοιο σιδήρου
Δούλιον ἐς ζυγόδεσμον ἐληΐσαντο γυναῖκες,
Βεβριθομένους μελέεσσι καὶ ἀντιβίων ὑπὲρ ὤμων,
Ὡς νέκυες ζώοντες ἐλαφρίζοντο μαχηταί,
Οὐ μὲν ἐπεκλύζοντες ἐπίκλοπον ἰκμάδα Βάκχου
Ἀπτολέμοις Σατύροισιν ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ
Χεύματι φαρμακόεντι μεμηνότες· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
Μοῦνος ἐγὼ λιπόμην φονίης ἐπὶ νῆϊς ἐέρσης,
Χείλεσιν ἀβρέκτοισι φυγὼν ἀπατήλιον ὕδωρ·
Ἀλλὰ ποτὸν πεφύλαξο δορυσσόε, μὴ μετὰ νίκην
Κερδαλέην ἀσίδηρον αἱμάκτοιο Λυαίου
Ζωγρήσῃ, δόλος ἄλλος ἐν Ἄρεϊ λείψανον Ἰνδῶν·
Ὣς φαμένου, βαρύμηνις ἐχώσατο μᾶλλον Ὀρόντης,
Καὶ ταχὺς εἰς μόθον ἦλθε παλίνδρομος· ἡμιτελὴς γὰρ
Ἦν ἔτ' ἀγών· ἑτέρης δὲ θεμείλια πήγνυτο χάρμης·
Ὄφρα μὲν Ἰνδὸν ὅμιλον ὀρειδρόμος ὥπλισεν Ἄρης,
Τόφρα δὲ Βασσαρίδες πολυκαμπέος ὑψόθι ταύρου.
Εἰς μόθον ἠπείγοντο· συνεστρατόωντο δὲ Βάκχῳ
Ὁπλοφόροι καὶ φῆρες ἀπευχέες· οἱ μὲν ἄρ' αὐτῶν
Ῥηξάμενοι κρηπῖδας ἐκούφισαν· οἱ δὲ κολώνας
Ὑψιτενῆ πρηῶνα· καὶ ἀρχομένοιο κυδοιμοῦ
Ἔχραον ἀντιβίοισι· πολυσχιδέες δὲ χαράδραι
Ἰνδῴοις ἑλικηδὸν ἐπιτύοντο καρήνοις·
Καὶ ποσὶ λεπταλέοισιν ἐπισκαίροντες ἀέλπτῳ
Γαίης ἐξωρήσαντο μεμηνότες· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Μάρψας εὐπλοκάμῳ δεδημένον αὐχένα δεσμῷ
Δηΐον αἰγείῃσιν ἀνέσχισεν αἰθέρα χηλαῖς
Σὺν βελάρῳ θώρηκι μέσον κενεῶνα χαράσσων·

Ὡς δὲ

Et ipſis peſtifer ſomnus ingruit; immoti vero Peſtifer ſomnus.
Extrema furore bacchantes in ſomnū dabantur tympanis
Alii vero in ſtratis inclinabant lectis humi factis
Pigrum indulgentes irrequieto corpus ſomno Indi ebrii dormientes rapina ſunt hoſtibus.
Bacchis imbellibus rapinas & Baccho
Hos vero ſine bello & bene acuto ferro
Seruile in iugum ſunt prædatæ mulieres
Oneratos membris, & hoſtiles ſuper humeros
Tanquā mortui viuentes eleuati ſunt milites
Non quidem adhuc fundentes ſubdolum liquorem Bacchi
Imbellibus Satyris ſerui facti ſunt neceſſitate
Flumine venenato inſanientes. Ex conflictu vero
Solus ego relinquebar peſtifera & adhuc expers roris
Labiis non irrigatis fugiens doloſam aquam.
Sed potum caue ô haſtæ vibrator, ne poſt victoriam
Doloſam ſine ferro incruenti Bacchi
Viuus capiaris, dolus alius in Marte, āquā reliquiæ īxdorū.
Sic dicente grauiter iratus iraſcebatur magis Orontes,
Et aſper in pugnam venit recurrens: ſemi enim perfectum Orontæ ira
Erat certamē: alterius vero fundamēta ſtabilita erāt pugnæ.
Poſt quā quidē Indicā multitudinē in mōte currēs armauit
Tum vero Baſſarides multum flexus ſuper taurum (Mars, Baſſarides.
In pugnā excitabāt. Vna exercitu vero iungebātur Baccho
Armigeri & Centauri ſine telis hi quidem ſane tibia
Effringentes fundamenta eleuabant, hi vero collis
In altum extenſum cacumen, & incipiente conflictu
Irruerunt hoſtibus. Multum vero diuiſa partibus montis
Indicis volutatim iaculabantur capitibus, (prærupta
Et pedibus tenuibus inſilientes rupi
Panes armabantur furioſi, quorum quidem hic illorum Panes armati.
Rapiens manuali coactam ceruicem vinculo
Hoſtilem capreis diſſipauit virum vngulis
Cum horribili thorace medium ventrem ſecans

Digitized by Google

Οἱ δὲ ταυροπόρθων κεράων εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς
Ὄρθιον ἁρπάξας τετορημένον Ἰνδὸν ἀλήτην
Μεσσοπαγῆ κούφιζεν· ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
Δίσσοιν ὑψιπότητον ἀνηκόντιζε κεραίης
Κύμβαχον αὐτοκύλιστον· ἀμαλλαφόροιο δὲ Δηοῦς
Ἄλλος ἑλὼν παλάμῃ δονέων χθαμαλότομον ἅρπην
Ὡς στάχυν ὑσμίνης, ὡς δράγματα δηϊοτῆτος,
Δυσμενέων ἤμησε γονὰς γαμψώνυχι χαλκῷ,
Τεύχων κῶμον Ἄρηϊ θαλύσια, καὶ Διονύσῳ,
Τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα· καὶ ὤρεγε μάρτυρα Βάκχῳ
Καμπύλον αἱμαλέῃ πεπαλαγμένον ἄορ ἐέρσῃ,
Λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ·
Καὶ μοίρας ἐμέθυσσεν ἐνυαλίου πόμα λείβων·
Ἄλλῳ δ' ἱσταμένῳ δεδραγμένος αἰγίβοτος Πὰν
Χερσὶν ὁμοπλεκέεσσιν ἐπ' αὐχένι δεσμὸν ἑλίξας
Δήϊον εὐθώρηκα μετεστυφέλιξε κεραίῃ
Διχοτόμῳ γλωχῖνι δαϊζομένου κενεῶνος·
Ἄλλος ἐπαΐσσοντα καλαύροπι φῶτα δαΐζων
Μεσσόθεν ὀφρυόεντα διέθλασεν ἄκρα μετώπου·
Καὶ θρασὺς Ἰνδῴην στρατιὴν θάρσυνεν Ὀρόντης,
Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων ὑψήνορι φωνῇ·
Δεῦτε φίλοι, Σατύροισιν ἀνασχήσωμεν Ἐνυώ,
Ἄρεα μὴ τρομέοιτε φυγοπτολέμου Διονύσου·
Μὴ δέ τις ὑμείων πιέτω ξανθόχροον ὕδωρ,
Μὴ γλυκερῆς δολόεντα μεμηνότα φάρμακα πηγῆς,
Ἰνδῶν οἰνομόρων δεδαϊγμένα χειρὶ Λυαίου,
Μὴ μετὰ πόσι κάρηνα, καὶ ὑμέας ὕπνος ὀλέσσῃ·
Δεῦτε πάλιν μαχόμεσθα πεποιθότες· ἀπτόλεμος δὲ
Ἀμφαδίην ποτὶ Βάκχος ἐμὴν χήσειεν Ἐνυώ;
Εἰ δύναται, μενέτω με φυγὰς δρόμος, ὄφρα δαείη.
Οἷος Δηριάδης προμάχοις ἐς Ἄρηα κορύσσει·
Μαρνάσθω πετάλοισιν· ἐγὼ δ' αἴθωνι σιδήρῳ
Χάλκεον ἔγχος ἔχοντι· τί μοι ῥέξειε κορύμβοις

Λυαῖος

Hic v. in lõgos ramos quaſi extẽſorũ cornuũ bene flexis cuſpidibus
Rectum rapiens traiectam Indum vagum
Medio fixum eleuauit, in aerias vero vias
Infelicem altiuolantem iaculabatur cornu
Pronum per ſe volutum: manipulos vero ferentis Cereris
Alius erat manu quatiens calamos ſecantem ſeculam
Tanquam ſpicam belli tanquam manipulos pugnæ,
Hoſtium meſſuit genua incuruos vngues habenti ferro,
Faciens comeſſationem Marti Thalyſia & Baccho
Amputans hoſpitia capita, & præbuit teſti Baccho
Incuruum humano inquinatum enſem humore
Libamen cruentum ſacrificans Baccho
Et Parcas inebriauit marinum poculum libans.
Alterius vero ſtantis comprehendens capras paſcens Pan
Manibus complicatis in ceruice vinculum implicans
Hoſtem bene armatum percuſſit cornu
Bifariam diuiſa cuſpide diſcerpto ventre.
Alius ingruentem paſtorali baculo virum diuidens
In medio ſuperbum perfregit ſummitatem montis.
Et audax Indicum exercitum confidentem fecit Orontes
Verbum minax effundens ſublimi voce;
Agite amici, Satyris excitemus pugnam,
Martem ne trepidate fugientis bellum Bacchi.
Neq; quis veſtrum bibat flauicolorem aquam
Ne dulcis doloſa inſana venena fontis
Indorum a vino occiſorum trucidata manu Bacchi,
Ne poſt tot capita & vos ſomnus perdat.
Agite rurſus, pugnemus confiſi. Imbellis vero
Palam quando Bacchus meum diſſipet Martem.
Si poteſt expectet me fugitiuus dux, vt ſciat
Quales Deriades anteſignanos in Martẽ armet.
Pugnet foliis; ego vero ardenti ferro
Aeream haſtam habenti, quid mihi fecerit ramis

Fortitudo Panũ cornutorum.

Pan.

Orontes ſuos ad virtutem hortatur, & monet ne aquam bibant.

Orontes Bacchum ad ſingulare certamẽ prouocat.

Lydus

Digitized by Google

Ἰνδὸς ἀκοντίζων δρυόεν βέλος; ἀλλὰ μαχητὴν
Σφιγγόμενον βοτρυόδεσμον, ἀνάλκιδα τοῦτον ἐρύσσω,
Θηλυμανῆ Διόνυσον ὀπάονα Δηριαδῆος·
Οὗτος ὁ θῆλυν ἔχων ἁπαλὸν χρόα πάντας ἐάσσας
Ἰνδοὺς στρατιῆς ἐνὶ μάρναο μοῦνον Ὀρόντῃ·
Ἠδὺς ὁ δινεύων κεχαλασμένα βόστρυχα χαίτης,
Ἠδὺς ὁ Βασσαρίδων ἐρόεις στρατός· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Κάλλει τοξεύουσι· καὶ οὐ βελέεσσι γυναῖκες·
Σὺν στρατιώταις Ἰνδοῖσι γυναιμανέεσσι συνάψω
Ἑλκομένους ἐπὶ λέκτρα δορικτήτων ὑμεναίων·
Ὣς εἰπὼν, στρατιάρχοισιν ἐπέδραμε θερμὸς Ὀρόντης
Ἄρεος ἀμώων διφυὴς θρόος· οὐδέ τις ἔτλη
Τοσσατίου στρατιάρχοιο μένειν ἀντίζοον ὁρμὴν,
Οὐ θρασὺς Εὐρυμέδων πυρόεις, οὐ σύζυγος Ἄλκων,
Φεῦγε δ' ἄρ' ἀγραῖος Σατύρων στρατός· οὐδέ τις αὐτοῦ
Σειληνῶν παρέμιμνεν· ἀελλήεντι δὲ ταρσῷ,
Γαμβρὸς ἐελποίητος ἐμαίνετο Δηριαδῆος
Ἀντία Κενταύρων ἀνεμώδεα λᾶαν ἀείρων,
Καὶ τύχεν Ὑλαίοιο· δασυστέρνου δὲ νομῆος
Ἔθλασεν ἄκρα μέτωπα βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῃ,
Καὶ σκέπας ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ
Ψευδαλέον μίμημα πετυγμένον ἠθάδι γύψῳ
Ἀντίτυπον πήληκος ἀληθέος ἔρκος ὀπωπῆς·
Καὶ τὸ μὲν ἐν χθονὶ πῖπτε πολυγλιδὲς αἴθοπι τέφρῃ
Ἴκελον· ἀργυφέη δὲ πέλεν κόνις· αὐτὰρ ὁ κάμνων
Ἔγχεϊ πετρήεντι, πέδον πήχυνεν ἀγοστῷ·
Κενταύρου δ' ἑτάροιο δι' εὐκεράοιο καρήνου
Ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι τυχὼν λασίοιο μετώπου
Ταυρείην ἐπίκυρτον ἀπηλοίησε κεραίην,
Καὶ πολὺς εἰς χθόνα πῖπτεν· ἐπισκαίρων δὲ καρήνων
Ἡμιθανὴς κεκύλιστο, καὶ οὔασι τύπτε κονίην·
Καὶ δέμας ὀρθώσας, πυμάτῳ βακχεύετο πυρσῷ·
Εἰλιπόδην ἀγέλαστον ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου,

Καὶ

Lydus iaculans querneum telum? Sed militem
Conſtrictum, grauiter victum, imbellem hunc trahens,
Mulieribus inſanientem Bacchum miniſtrum Deriadei:
Hic enim fœmineum habens molle corpus omnes relinquens
Indos tot vni contende ſoli Oronti:
Dulcis hic agitans remiſſos cincinnos capillorum,
Dulcis hic Baſſaridum amabilis dux: ſed & ipſæ Orontes contemnit Bacchum.
Pulcritudine iaculantur, & non telis, mulieres:
Tuos miniſtros Indis mulieribus inſanientibus coniungam
Tractos ad thalamos haſta partarum nuptiarum.
Sic dicens primis in pugna incurrebat calidus Orontes Orontes ſuo exemplo primus hoſtes inuadit.
Martis metens biformem meſſem, neq; quis ſuſtinebat
Tanti anteſignani expectare aduerſum impetum
Non audax Eurymedon ignitus, non cognatus Alcon, Fortitudô. Orontæ. Eurymedo Orontes ſocer Deriadei. Hylæus.
Fugiebat ſanè vero Satyrorum dux: neq; quis ipſorum
Silenorum expectabat. procelloſa vero planta
Socer furore territus inſaniebat Deriadei
Contra Centauros ventoſum ſaxum attollens,
Et tetigit Hylæum. hirſuti vero paſtoris
Contudit ſummam frontem percutiens molari lapide
Et tegmen repercuſſit ex loco confragoſo lecto telo,
Falſum ſignum percuſſum aſſueto gypſo
Contra ſignatum galea vera ſeptum frontis.
Et hoc quidem in terrā cadebat multū diuiſum nigro cineri
Simile. ſplēdidus vero erat puluis. Sed laborans
Haſta ſaxea. ſolum prehendebat manu.
Centauri vero ſocii per benecornutum caput
Circumciſo boum ſtimulo nactus hirſutam frontem
Taureum incuruum amputauit cornu, Orontes multos hoſtium perdit.
Et multus in terram cecidit. Inſiliens vero in caput
Semimortuus voluebatur, & auribus pulſabat puluerem. Saltatio mortis.
Et corpus in rectum intendens vltima bacchabatur flamma
Pedem incuruantem non ridendā habens ſaltationē mortis.

Et

Καὶ κτύπον ἐσμαράγησε, πέλωρ ἅτε ταῦρος ἰάλλων
Τρηχαλέον μύκημα σιδηρόπος αἰθερεῶνος
Κέρατα τυπτείς· Ἑλίκην δὲ βαλὼν ἄστοργος Ἐρεμβεὺς
Στήθεϊ χαλκὸν ἔλασσε καὶ ἄργυφον ἄντυγα μαζοῦ
Αἵματι φοινίσσοντι κατέγραφε κυανέη χείρ·
Τὴν δὲ κονιομένην ἑτέρη ξυνώασεν αὐίη,
Πέπλον ἀνασείλαντες ἀκοντιστῆρες ἀῆται·
Καὶ χροὸς ἔβλυε λύθρον ἐπήρατον· αἰδομένη δὲ
Δεξιτερῇ ξυνάγειρεν ἑὸν φεύγοντα χιτῶνα,
Γυμνὰ φυλασσομένη χιονώδεος ὄργια Βάκχου·
Καὶ θεὸς ἀθρήσας δηΐων ἑτεραλκέα νίκην,
Καὶ Σατύρους πτώσσοντας, ἐπεσμαράγησε κυδοιμῷ,
Ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος ἐρευγδούπων ἀπὸ λαιμῶν,
Συμφερτοῖς στομάτεσσι χέων ἀντίτυπον ἠχώ·
Καὶ Βρομίῳ ταχύγουνος ἐμάρνατο μοῦνος Ὀρόντης
Θνητὸς ἐών· βροτέη δὲ θεὸν προκαλίζετο φωνῇ.
Ἄμφω δ' ἐς μόθον ἦλθον ὁμήλυδες, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Ἔγχος ἔχων, ὁ δὲ θύρσον ἀκαχμένον, ἄκρα δὲ Βάκχου
Κρατὸς ἀντιβίοιο βαλὼν ὑπερόπλος Ὀρόντης
Θηγαλέην Βρομίοιο μάτην ἤρασσε κεραίην.
Οὐ γὰρ ἄναξ Διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου
Ταυροφυῆ τύπον εἶχε σεληναίοιο μετώπου
Τεμνόμενον βουπλῆγος ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
Ὡς πτερόεις Ἀχελῶος ἀείδεται, οὗ ποτε κόψας
Ἡρακλέης κέρας εἷλε γαμοστόλος, ἀλλὰ Λυαίου
Οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε Σελήνης,
Δαιμονίοις ἄρρηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης
Ἀντιβίοις ἀτίνακτον· ὁ δὲ θρασὺς ἀντία Βάκχου
Ἠερίη βαρύδουπος ὁμοίιος Ἰνδὸς ἀέλλῃ
Δεύτερον ἠκόντιζεν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Νεβρίδος ἁψαμένη μολίβου τύπον· αὐτιτύπου δὲ
Πέμπων οἴνοπα θύρσον ἐπὶ πλατὺν ὦμον Ὀρόντου
Βάκχος ἑκὼν ἀφάμαρτεν· ἐπεγγελόων δὲ Λυαίῳ,

Ἔγχεϊ

Et fragor reſonabat monſtroſum tanquam taurus emittens
Terribilem mugitum extenſi gutturis Hellce. Erembeus.
Caput pulſatus. Helicem vero percutiens hoſtilis Erembeus
Pectori ferrum impulit, & albam orbitam mamillæ.
Sanguine purpureo depinxit nigra manus:
Hanc vero puluere ſordidatã alia impartiuerũt calamitate,
Peplum attollentes iaculatores venti:
Et corporis ſcaturiebat cruor amabilis, verecunda vero
Dextra contraxit ſuam remotam tunicam,
Nudã cuſtodiens niuei orgia Bacchi.
Et Deus intuens hoſtium alternam victoriam, Orgia Bacchi.
Et Satyros conſternatos, infremuit conflictu Alterna victoria.
Tãquã exercit⁹ nouẽ mille militum grauiſonis à gutturibus Bacchus horrẽdum clamat.
Collatis oribus fundens contra ſonantem Echo:
Et Baccho velocia genua habens pugnabat ſolus Orontes
Mortalis exiſtens mortali vero Deũ prior inuitabat voce.
Ambo vero in pugnã veniebãt ſimul veniẽtes. quorũ hic qdẽ Orontæ cũ Baccho certamen.
Haſtã habẽs, ille v. thyrſũ acutũ: ſũmitatẽ v. Bacchi (illorũ
Capitis inuulnerabilis percutiens validus armis Orontes
Acutum Bacchi fruſtrà pulſabat cornu.
Non enim Rex Bacchus inoffenſo capite
Tauriformem imaginem habuit lunaris frontis Acheloi cũ Herculo certamen.
Sectam boum timuli penetrabili ferro,
Vt alatus Achelous cantar, cuius quondam pulſans
Hercules cornu auulſit nuptias adornans. Sed Bacchi
Cæleſtem figuram oculos bouis habentis habuit Lunæ,
Diuinæ infractum habens ſurculum cornu
Hoſtibus inconcuſſum. Hic vero audax contra Bacchum
Aeriæ grauiſonæ ſimilis Indus procellæ
Aliam iaculabatur, ſoluta vero fuit ipſi cuſpis
Ceruinæ tangens plumbi imaginem. contrarii vero
Mittens vinicolorem thyrſum in latum humerum Orontæ
Bacchus ſponte aberrabat. Irridens vero Bacchum

Haſta

Digitized by Google

Ἔγχεϊ κισσήεντι θεημάχος εἶπεν Ὀρόντης·
Οὗτος ὁ θῆλυν ὅμιλον ἐμαῖς στρατιῇσι κορύσσων,
Εἰ δύνασαι; πολέμιζε γυναικείῳ σέο θύρσῳ·
Εἰ δύνασαι προμάχιζε, καὶ, εἰ μερόπων φρένα τέρπεις
Πανδαμάτωρ, ἵνα μοῦνον ἀθελγέα θέλξον Ὀρόντην·
Ὕστατος ἠελίων, καὶ γνώσεαι οἷον ἀΐξει
Ὄρχαμον ἀλκήεντα φέρων ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
Οὐ Φρυγίης φυόμην, ὅθεν ἄρσενές εἰσι γυναῖκες
Ἄσπορον ἀμήσαντες ἀνυμφεύτου στάχυν ἥβης,
Οὐ θεράπων ἀσίδηρος ἀνάλκιδός εἰμι Λυαίου,
Φάρμακα σοὺς προμάχους οὐ ῥύσεται· ὑμετέρας δὲ
Θυάδας ἀμφιπόλους ληΐσομαι· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
Σειληνοὺς θεράποντας ἐμῷ βασιλῆϊ κομίσσω,
Σοὺς Σατύρους πλώοντας ἐμῷ δορὶ πάντας ὀλέσσω·
Εἶπεν ὁμοκλήσας στρατιῆς πρόμος. εἰσαΐων δὲ
Βάκχος ἄναξ κεχόλωτο, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ
Τύψε κατὰ στέρνου πεφιδημένος· ἠλιδανῷ δὲ
Ἄνθεϊ βοτρυόεντι τυπεὶς ἐχίζετο θώρηξ·
Οὐ δὲ καλυπτομένου χροὸς ἥψατο Βακχιὰς αἰχμή,
Οὐ δέμας ἄκρον ἄμυξε· σιδηρείου δὲ χιτῶνος
Ῥηγνυμένου βαρύδουπος ἐχάζετο γυμνὸς Ὀρόντης·
Ἠελίῳ δ' ἐπὶ πέζαν ἑὰς ἐτίταινεν ὀπωπὰς
Αὐτοπόρῳ Φαέθοντι, καὶ ὑστατίην φάτο φωνήν·
Ἥλιε φλογεροῖο δι' ἅρματος αἰθέρα τέμνων,
Γείτονα καὶ κυκλίην ὑπὲρ αὔλακα φέγγος ἰάλλων,
Στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα, καὶ ἔννεπε Δηριαδῆϊ
Ἰνδῶν δοῦλα γένεθλα, καὶ αὐτοδάϊκτον Ὀρόντην;
Καὶ θύρσους ὀλίγους ῥηξήνορας· εἰπὲ καὶ αὐτὴν
Νίκην φαρμακόεσσαν ἀπειρομόθου Διονύσου,
Καὶ ῥόον οἰνωθέντα νοοσφαλέος ποταμοῖο·
Εἰπὲ δὲ πῶς ἀκάμαντα σιδηροφόρον στρατὸν Ἰνδῶν
Αἰγλαλέοις πετάλοισι διαχίζουσι γυναῖκες·
Εἰπὲ δὲ πῆς Κλυμένης μιμνήσκεαι ἐπὶ λέκτρου

Ῥίψε

Haſta hederatia cum Deo pugnans dixit Orontes: Orontes Baccho.
Hic fœmineam multitudinem meo exercitus armans,
Si potes,pugna muliebri tuo thyrſo:
Si potes in prima acie pugna. & ſi hominum mentes oblectas
Omnium domitor,vnũ ſolũ auſterum demulce Orontem.
Sta dimicans,& cognoſces qualem creſcere facias
Ducem validum ſenex meus Indus Hydaſpes Hydaſpes. pater Orontæ.
Non ex Phrygia ſum,vnde viri ſunt mulieres
Non ſeminatam metentes iniugis ſpicam iuuentutis,
Non famulus ſine ferro imbellis ſum Bacchi,
Venena tuos anteſignanos non eripient,veſtras vero
Thyades miniſtras prædabor:ex conflictu vero
Silenos famulos meo regi adducam.
Tuos Satyros cadentes mea haſta omnes perdam. Orontes minatur Baccho, eiuſque exercitui.
Dixerat inclamitans exercitus princeps.audiens vero
Bacchus Rex iraſcebatur,& viteo ramo
Verberauit ad pectus parcens:inani vero
Flore viteo percuſſus diuidebatur thorax: Bacchus iratus.
Neq; tectum corpus tetigit Bacchica cuſpis
Non corpus ſummum laniauit.ferrea vero tunica
Fracta grauiſonus cedebat nudus Orontes
Eoam vero in terram ſuos direxit oculos
Contragrado ſoli,& vltimam dixit vocem: Orontes ſoli.
Sol flammeo curru æthera ſecans,
Vicinum & ſeminalem ſuper ſulcum lucem mittens,
Statue mihi tuos currus & dic Deriadei
Indorum ſeruiles generationes,& a ſe interemptũ Orontem,
Et thyrſos exiguos bellicoſos:dic & ipſius
Victoriam venenis partam pugnæ inexperti Bacchi,
Et flumen vineum mentem ſeducentis fluuii:
Dic vero quomodo laſſitudine expertẽ ferrigerorũ exercitũ
Tenuibus foliis diſſipant mulieres. (*Indorum*
Si vero tua Climene recordaris adhuc lecti

Liberâ

Ῥύεο Δηριαδῆα τεῆς βλάστημα γενέθλης
Ἀστρίδος αἷμα φέροντα φατιζομένης σέο κούρης·
Οὐ πιθόμην Βρομίῳ θηλύφρονι μάρτυρας ἕλκων
Ἠέλιον καὶ γαῖαν ἀπείρμονα· καὶ θεὸν Ἰνδῶν
Ἀγνὸν ὕδωρ· σὺ δὲ χαῖρε· καὶ ἵλαος ἔσσο κυδοιμῷ
Ἰνδῶν μαρναμένων· καὶ ὀλωλότα θάψον Ὀρόντην.
Ὣς εἰπὼν, ξίφος εἷλκε· μέσῳ δ' ἐνὶ γαστέρι πήξας
Αὐτοφόνῳ βαρύποτμος ἐπεσκίρτησε σιδήρῳ·
Καὶ ποταμῷ κεκύλιστο καὶ οὔνομα δῶκεν Ὀρόντην·
Καὶ ἑὲ ἔτι πνείοντα καὶ ἀσπαίροντα δοκεύων
Βάκχος ἄναξ ἀγόρευε χέων φιλοκέρτομον ἠχώ·
Κεῖσο νέκυς ξείνοισιν ἐν ὕδασιν· ὑμέτερον δὲ
Δηριάδην θνήσκοντα πατὴρ κρύψειεν Ὑδάσπης,
Ὑμέας ἀμφοτέρους ἑκυρὸν καὶ γαμβρὸν ὀλέσατο
Ἀντὶ δορὸς φονίοιο, καὶ εὐθήκτοιο μαχαίρης,
Σείων εὔϊα θύρσα καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκήν,
Ἀλλὰ δαφοινήεντι κατακτείνω σε σιδήρῳ·
Οὐ πίες ἁβρὰ ῥέεθρα μελισταγέος ποταμοῖο,
Καὶ ποταμός σε κάλυψε, καὶ ἤμβροτες ἡδέος οἴνου·
Ἢν ἐθέλῃς πίε μοῦνος ὅλον ῥόον· ἀλλὰ ῥεέθρου
Οὐ χατέεις ποταμοῖο πιὼν ἀχερύσιον ὕδωρ,
Λοίγιον· ἀνδροφόνῳ δὲ ῥόῳ, καὶ χεύματι πικρῷ
Γαστέρα κυμαίνουσαν ἔχων ἐγκύμονα μοίρης
Γεύεο Κωκυτοῖο, καὶ ἢν ἐθέλῃς, πίε Λήθην,
Ἄρεος ὄφρα λάθοιο, καὶ αἱμαλέοιο σιδήρου·
Ἔννεπε κερτομέων δῃερὸν νέκυν· οἰδαλέος δὲ
Κύμασιν ἀσταθέεσσιν ἐσύρετο νεκρὸς Ὀρόντης·
Καὶ ψυχῆς μελέεσσι διαπλώοντα ῥεέθρῳ
Ἄπνοον ἠρεύγοντο νέκυν ποταμηΐδες ὄχθαι·
Τὸν μὲν ἐπασχύσαντο καὶ ἔστενον αἴλινα νύμφαι,
Νύμφαι Ἀμαδρυάδες χρυσέης παρὰ πυθμένα Δάφνης·
Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο, καὶ ἔγραφον ὑψόθι τάφρου
Βάκχον ἀτιμήσας στρατιῆς πρόμος ἐνθάδε κεῖται

Αὐτοπόνῳ

Libera Deriadea tui germen generis, Deriades. Aſtris ſolis filia.
Aſtridis ſanguinem ferentem dictæ tuæ puellæ
Non obtemperem Bromio mulierem ſapienti teſtes trahens
Solem & terram infinitam: Et Deum Indorum
Sanctam aquam: tu vero vale, & propitius eſto conflictui
Indorum pugnantium, & mortuum ſepeli Orontem Orontes ſe ipſum interficit.
Sic dicens, gladium extraxit: medio vero in ventre figens
Homicidæ ſui infelix inſiliebat ferro:
Et in flumen voluebatur, & nomen dedit Oronteæ.
Et ipſum adhuc ſpirantem & palpitantem intuens Bacchus Orontę mortuo vicino inſultat.
Bacchus Rex dixit fundens irriſoriam vocem:
Iace mortuus peregrinis in vndis. Veſtrum verò
Deriadem morientem pater abſcondat Hydaſpes,
Vos ambos ſocerum & generum perdam
Pro haſta homicida & bene acuto gladio
Vibrans Bacchicos thyrſos & vitium mucronem.
Sed rubicundo occido te ferro:
Non bibiſti mollia flumina mella ſtillantis fluuii,
Non fluuius te abſcondit, & aberraſti à dulci vino:
Si volueris bibe ſolus totum fluuium, ſed fluctu
Non indiges fluuii bibens infernalem aquam
Peſtiferam, homicida vero fluxu & liquore amarò Acerba inſultatio Bacchi.
Ventrem diſtenſum habens grauidum morte
Guſta Cocytum & ſi voles bibe Lethen,
Martis vt obliuiſcaris & cruenti ferri
Dixit conuitians humidum mortuum. Tumidus vero
Fluctibus inſtabilibus trahebatur mortuus Orontes.
Et animæ membris pernauigantem per flumen
Inanimem eructabant mortuum fluuiatiles ripæ. Nymphæ Orontem deflent.
Quē qdē ſepeliuerūt & ingemuerūt lametabiliter Nymphæ
Nymphæ Hamadriades auream prope ripam Daunadem. Epitaphium Orontæ.
Prope fluctus fluminis, & ſcripſerunt ſuper ſepulcro:
Bacchum dedecorans exercitus dux hic iacet

Digitized by Google

Αὐτοπόνῳ παλάμῃ δεδαϊγμένος Ἰνδὸς Ὀρόντης·
Οὐδὲ μόθου τέλος ἦεν ἀπήμιος· ἡμιτελὴς γὰρ
Ἤεν ἀγὼν καὶ δῆρις ἀελλώντος· ὑψιφανὴς δὲ
Ἰνδὸς Ἄρης ἀλάλαξε· παλιννόστῳ δὲ κυδοιμῷ
Λυδὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ὄγκον ἀπειλῆς
Βακχὰς εἰς μόθον ἄλλον ἐκώμασε θυιὰς Ἐνυὼ,
Δηΐου ἀνδροφόνοισιν ἀκοντίζουσα κορύμβοις
Ἄρεϊ βακχευθεῖσα· φιλοπτόρθου δὲ Λυαίου
Δυσμενέες δρυόεντι κατεκτείνοντο σιδήρῳ,
Φοίνιον ἕλκος ἔχοντες· ἀθωρήκτοιο δὲ Βάκχης
Ἔγχεϊ βοτρυόεντι δαϊζομένοιο σιδήρου,
Ἰνδοὶ χαλκοχίτωνες ἐθάμβεον ὀξέϊ κισσῷ
Στήθεα γυμνωθέντα νεύατα· ῥηΐτεροι γὰρ
Ἀσκεπέες θώρηκος ὀϊστεύοντο φορῆες·
Ἄλλων δ' ἄλλος ἔην φόνος ἄσπετος· ὧν ὑπὸ λύθρῳ
Σχιζομένων πετάλοισιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες
Μαρναμένων ὅθι ταῦρος· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
Ἀκλινέες στεφανηδὸν ὁμοζυγέων στίχας Ἰνδῶν·
Καὶ θρασὺς αὐλὸς ἔμελπε φόνου μέλος· ἐν δὲ κυδοιμῷ
Βάκχοι μὲν θεράποντες ἐλινοφόρου Διονύσου
Τυπτόμενοι πελέκεσσι, καὶ ἀμφιτόμοισι μαχαίραις,
Πάντες ἔσαν πυργηδὸν ἀπήμονες· Ἰνδοκόμοι δὲ
Δυσμενέες λεπτοῖσι κατεκτείνοντο πετήλοις·
Ἑξείης δ' ἐπέπηκτο τανυπτόρθοις ἐνὶ δένδροις
Ἰνδῶν πυκνὰ βέλεμνα· καὶ ἔγχεϊ νύσσετο πεύκη
Τηλεπόρῳ, βέβλητο πίτυς, τοξεύετο Δάφνη
Φοίβου δένδρον ἐοῦσα· καὶ αἰδομένη ἐνὶ φύλλοις
Πεμπομένην ἐκάλυπτε τανυπτερύγων νέφος Ἰνδῶν,
Μή μιν ἴδῃ βελέεσσιν ὀϊστευθεῖσαν Ἀπόλλων·
Καὶ γυμνῇ παλάμῃ σακέων δίχα νόσφι σιδήρου
Βάκχη ῥόπτρα τίνασσε· καὶ ἤλεεν ἀσπιδιώτης·
Τύμπανα δ' ἐσμαράγησε, καὶ ὠρχήσαντο μαχηταί·
Κύμβαλα δ' ἐκροτάλιζε, καὶ αὐχένα κύψε Λυαίῳ

Ἰνδὸς

A ſe perficiente dextra trucidatus Indus Orontes. (enim
Non autẽ pugnæ finis erat indelectabilis. ſemiperfectum
Erat certamen & pugna imperfecta: in ſublime v. apparens
Indus Mars perſtrepebat retrogrado vero conflictu
Lydum eructans rabioſæ cumulum interminationis
Bacchica in conflictum alium accedebat Thyas Bellona
Hoſtile homicidis iaculata ramis
Marti Bacchico furore incitata. Ramũ v. amantis Bacchi
Hoſtes querneo occidebantur ferro
Cruentum vulnus habentes. Inarmatæ vero Bacchæ Cædes Indorum.
Haſta vitea cum ferrum traiiceretur
Indi æreas tunicas habentes obſtupeſcebant ob acutã hederã
Pectora denudata recens vulnerata, faciliores enim
Non tecti thoracis ſagittis petebantur latores.
Aliorum vero alia erat cædes immenſa, quorum à cruore
Fractorum foliis rubeſcebant tunicæ
Pugnantium ubi taurus. Circulo vero cingebantur Bacchæ
Immotæ in modum coronæ coniunctorum ordines Indorum:
Et audax tibia canebat cædis carmen, in conflictu vero
Bacchi quidem famuli ramiferi Bacchi,
Verberati ſecuribus, & vtrinq; ſecantibus machæris
Omnes erant cateruatim illaſi. Indi vero
Hoſtes tenuibus occidebantur foliis.
Deinceps vero infigebantur extenſos ramos habẽtibꝰ in ar-
Indorũ crebra tela, & haſta percutiebatur picea. (boribus
Eminus eunte, percutiebatur pinus, ſagittis percutiebatur
Phœbi arbor exiſtens: & laudata in foliis (laurus
Miſſorũ abſcondebatur alas exteſas habẽtiũ nubes Indorũ;
Ne ipſam videret ſagittis percuſſam Apollo.
Et nuda manu ſine ſcuto abſq; ferro Strepitus exercitus Bacchi.
Bacchæ clauas vibrabant, & cecinit bellator.
Tympana vero reſonabat & ſaltabant milites
Cymbala vero pulſabantur, & ceruicem demiſit Baccho Indi ſupplices.

Ἰνδὸς ἀπηρικέτης· ὀλίγαι δ' ἐνὶ δέρμασι νεβρῶν
Ἀρραγέες γλωχῖνες ἐδοχμώθησαν ἀκόντων·
Χαλκοβαρὴς δ' ἄγναμπτος ἐπήμυνε φυλλάδι πήληξ·
Καί τις ἀρειμανέων Σατύρων πρόμος αἰθέρα βάλλων
Εὔια ῥίπτε πέπλα· νεκτήπου δὲ φορῆος
Χάλκεος ἀμπελόεντι χιτὼν ὀξύζετο κισσῷ·
Ἀθρήσας δὲ πέλανδα μάχης ἐπεραλκέι ῥιπῇ
Νίκην Ἰνδοφόνοιο προσαατίζοντα Λυαίου,
Ἀστεμφὴς ἀκίχητος ἐχάζετο πότμον ἀλύξας
Ἐγχείην τανύφυλλον ὑποπτήσσων Διονύσου·
Τόφρα δ' Ἀρισταῖος φυσίζοα φάρμακα πάσσων,
Βασσαρίδων ὀλὸν ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ·
Τῆς μὲν ὑπὸ πληγῇσι βολάων κενταυρείδα ποίην,
Τῆς δὲ βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἐέρσην
Αἷμα περιθλίβων· Κινυρῇ δ' ἰήσατο Βάκχην,
Συντρίψας βοτάνας πολυειδέας ἕλκεσι κούρης·
Ἢ ποδὸς, ἢ παλάμης, ἢ στήθεος, ἢ κενεῶνος·
Ἄλλου δὲ προμάχου φονίῳ βληθέντος ὀϊστῷ
Εἷλκε θοὴν γλωχῖνα, καὶ ἕλκεα χειρὶ πιέζων
Αἱμαλέην κατὰ βαιὸν ἀνηκόντιζεν ἐέρσην·
Ἄλλῳ χεῖρα πέλασσε, καὶ ἕλκεος ἄκρα χαράξας
Ἰῷ φαρμακόεντι σιδηρότατα τάμνε μαχαίρῃ,
Ἀκροτάτῃ παλάμῃ πεφιδημένα δάκτυλα βάλλων·
Καὶ χλοερῷ συνέμιξε βιαρκέος ἄνθεϊ γαίης
Δαιδαλέας ὠδῖνας ἀλεξικάκοιο μελίσσης,
Χειρὶ περιρραίνων ὀδυνήφατον ἰκμάδα Βάκχου·
Ἄλλους δ' οὐταμένους ἰήσατο Φοιβάδι φωνῇ,
Θελκτὴν ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς·
Ὣς ὁ μὲν αἰόλον ἕλκος ἀκέσσατο· μαρναμένων δὲ
Ἤδη βαρβαρόφωνος ἐπαύσατο Ἰνδὸς Ἐνυώ,
Πατρῴης νοέων ζωαρκέες ὄργια τέχνης·
Καὶ πολέας ζώγρησαν ἀπὸ πτολέμοιο μαχητὰς
Βασσαρίδες· πολλοὶ δὲ λελοιπότες οὔρεα Ταύρου

Δυσμε-

Digitized by Google

Indus vir ſupplex. Exigua vero in pelle hinnulorum
Infractæ cuſpides flectebantur iaculorum
AEre grauis vero inflexa ſecabatur foliato ramo ſecuris
Et quispiã Marte furioſorũ Indorum dux virũ percutiens
Bacchica proiecit folia. Recens vero vulnerati bauli
AErea vitea tunica percutiebatur hedera.
Intuens vero lancem pugnæ alterno impetu
Victoriam Indos occidentis dimicantem pro Baccho
Aſtrais incomprehenſibilis cedebat mortem vitans Aſtrais
Haſtam folijs extenſam formidans Bacchi. Ariſtæus, medicus.
Tunc vero Ariſtæus vitam producentia remedia ſpargens
Baſſaridum totum vulnus curabat Phœbea arte, Centauriũ
Huius quidem vulneribus imponens centauriam herbam herba.
Huius vero grauatæ mortiferum expurgauit humorem
Sãguinẽ vndiq; attrahẽs, Cinyræ vero medebatur Bacchæ
Contundens herbas multiformes vulneribus puellæ,
Aut pedis, aut manus, aut pectoris, aut ventris.
Alterius vero ducis mortifero vulnerati telo
Extraxit velocem cuſpidem, & vulnera manu premens Vulnerati
Sãguineum paulatim emittebat humorem. curantur.
Alteri manum admouebat & vulneris ſummitatẽ ſtringẽs
Telo venenato putrefactam amputabat gladio, Putrida
Summa manu parcentes digitos iniiciens mẽbra reſecantur
Et herbido commiſcuit ad vitam ſufficientis flori terræ Mellis vſus
Variegatos partus mala repellentis apis in medicina.
Manu circumſpargens dolores fugantem humorem Bacchi. Vini vſus
Alios vulneratos curabat Phœbea voce in vulneribus.
Horribilem inſuſurrans multinominem hymnum cantilenæ
Sic hic quidem varium vulnus curabat, pugnantium vero Baſſarides
Iam barbaram vocem habens ceſſabat Indica Bellona, multos hoſtes capiũt.
Paternæ cognoſcens ad vitam ſufficientis orgia artis
Et multos viuos capiebant à bello milites
Baſſarides: multi vero reliqui montes tauri Mons Taurus.

Digitized by Google

Δυσμενέες νόστησαν ἐς Ἰνδῴων κλίμα γαίης
Ἐλπίσιν ἀπεοιχθοισιν ἐς οἰκία Δηριάδηος,
Ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμειδβίων ἐλεφάντων·
Καὶ Σαπίρες μετὰ δῆριν ἐπινίκιον εἰς χορὸν ἕλκων,
Γαννίμοις κελάδησε χέων ἐπινίκιον ἠχώ·
Καὶ Βλέμυς ἠλοχάρηνος ἐρυθραίων πρόμος Ἰνδῶν
Ἱκεσίοις κύφιζεν ἀναίνυσθα θαλλὸν ἐλαίης,
Ἰνδοφόνῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ.
Καὶ θεὸς ἀθρήσας κυρτούμενον αὐχένα γαίῃ
Χειρὶ λαβὼν ὤρθωσε· πολυγλώσσῳ δ' ἅμα λαῷ
Κυανέων πόμπευ' ἐρυθραίων τηλόθεν Ἰνδῶν
Κοιρανίην στυγέοντα, καὶ ἤθεα Δηριάδηος
Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν· ἐπεὶ παρὰ γείτονι πόντῳ,
Ὄλβιον οὖδας ἔναιε, καὶ οὔνομα δῶκε πολίταις·
Καὶ Βλέμυς αἰπὺς ἵκανεν ἐς ἑπτάπορον στόμα Νείλου,
Ἑσπόμενος σκηπτοῦχος ὁμοχροίης Αἰθιοπήων·
Καί μιν ἀειθερέος Μερόης ὑπεδέξατο πυθμὴν
Ὑψιγόνοις Βλεμύεσσι φερώνυμον ἡγεμονῆα.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιή.

Ἤδη δὲ πτερόεσσα πολύστομος ἵπτατο φήμη
Ἀσσυρίαν στίχα πᾶσαν ὑποτροχόωσα πολήων,
Οὔνομα κηρύσσουσα κορυμβοφόρου Διονύσου,
Καὶ θρασὺν Ἰνδὸν Ἄρηα καὶ ἀγλαόβοτρυν ὀπώρην·
Καὶ Σπατυλος Σατύρων στρατιὴν ἀσίδηρον ἀκούων,
Ὄργιά τ' ἀμπελόεντα, καὶ εὔια θύσθλα Λυαίου,
Βάκχον ἰδεῖν μενέαινε· καὶ ἦτα βοτρυῶν ἐπείγων
Κοίρανος Ἀσσυρίων αἱμώδεος ὑψόθι δίφρου
Ἤντετο βοτρυόεντι παρερχομένῳ Διονύσῳ·
Τὸν μὲν ἰδὼν ἐπιόντα καὶ ἀργυρόκυκλον ἀπήνην
Πορδαλίων τε λέπαδνα, καὶ ἡνία φαιδρὰ λεόντων,
Βότρυς ἀκροκόμης αὐγοστεφέεσσιν ἅρμα τοκῆος·

Καὶ

Digitized by Google

Hoſtes reuerſi ſunt in Indicum clima terræ — Mons Taurus.
Spe irrita in domum Deriadei.
Denſi agitatores immenſo victu vtentium elephantum. — Pan Epinicix Encomium canit.
Et Satyros poſt pugnam temulentum in chorum trahens
Pan paſtoralis reſonabat fundens Epinicium ſonitum.
Et Blemys criſpus rubicundorum dux Indorum
Supplicis eleuabat ſanguinis expertem ramum oliuæ, — Blemys Baccho fit ſupplex
Indos occidenti genu ſeruile inclinans Baccho.
Et Deus intuitus incuruatum virum terræ
Manu ſumens eleuauit multum clamanti ſimul populo
Fuſcis triumphabat rubris procul ab Indis
Imperium odio habentem & mores Deriadei
Arabia in regione, poſt quam prope vicinum pontum
Felix ſolum habitabat, & nomen dedit ciuibus. — Blemys Rex Æthyopum.
Et Blemys celer venit in ſceptigradi oſtia Nili
Futurus Rex coætaneus Aethiopum
Et ipſum ſemper veris Meroës excepit ſolum — Blemyes vnde dicti
Generoſis Blemyum populus prænominem ducem.

DIONYSIACORVM LIBER XVIII.

Iam vero alata multa ora habens volabat fama — Fama malum.
Aſſyriorum ordinem omnem percurrens ciuitatum
Nomen annuncians ramiferi Bacchi,
Et audacem Indum Martem, & inclitam vuis vitem. — Staphylus
Et Staphylus Satyrorum exercitum ſine ferro audiens
Orgiaq; vitea, & Bacchicos thyrſos Lyæi.
Batchum videre deſiderabat. Et filium Botryn incertans
Rex Aſſyriorum ventoſo ſuper curru,
Obuiam fiebat vuis ornato tranſeunti Baccho. — Bortus. Currus Bacchi.
Et ipſum videns accedentem, & argenteas rotas habentem
Pantherarumq; antilenas, & frena illuſtria leonũ (currum
Botrys intonſos capillos habens retraxit currum patris.

Digitized by Google

Καὶ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἐϋκαπηλάτου δίφρου,
Γορδαλίων στατὸν ἴχνος ὀπιπεύων Διονύσου·
Καὶ ποδὸς ὀκλάζοντος ἐπὶ χθονὸς ἴχνος ἐρείδων,
Θελγὸν ἐλαιήεντα θυώδεϊ χειρὶ λιπαίνων,
Καὶ φιλίῳ Διόνυσον ἄναξ μειλίσσετο μύθῳ·
Πρὸς Διὸς ἱκεσίοιο τεοῦ Διόνυσε τοκῆος,
Πρὸς Σεμέλης θεόπαιδος, ἐμὸν μὴ παῖδα παρέλθῃς·
Ἔκλυον ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενετῆρα Λυκάων,
Αὐτὸν ὁμοῦ μακάρεσσι· καὶ υἱέα χειρὶ δαΐξας
Νύκτιμον ἀγνώσσοντι τεῷ παρέβαλλε τοκῆϊ,
Καὶ Διὶ παμμεδέοντι, μιῆς ἔψαυσε τραπέζης
Ἀρκαδίης παρὰ πέζαν· ὑπὸ Σιπύλου δὲ καρήνων
Τάνταλος, ὡς ἐνέπουσι, τεὸν ξείνισσε τοκῆα·
Δαιτρεύσας δ' ἑὸν υἷα θεοῖς παρέθηκεν ἐδωδήν·
Καὶ Πέλοπος πλατὺν ὦμον ὅλον θοινήσατο Δηώ,
Μορφώσας ἐλέφαντι νόθῳ τεχνήμονι κόσμῳ
Υἱέα δαιτρευθέντα πάλιν ζώγρησε Κρονίων,
Ἔμπαλιν ἀλλήλοις μεμελισμένα γυῖα συνάπτων·
Ἀλλὰ τί σοι Διόνυσε Λυκάονα παιδοφονῆα
Ξεινοδόκον μακάρων, καὶ Τάνταλον ἠεροφοίτην
Νεκταρέων ὀνόμηνα δολόφρονα φάρεα κυπέλλων
Δηΐους ἀμβροσίης καὶ νέκταρος αἴθερα πιφάσκων;
Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα μιῇ ξείνισσε τραπέζῃ,
Καὶ Φλεγύας ὅτε πάντας ἀνερρίζωσε θαλάσσῃ
Νῆσον ὅλην τριόδοντι διαρρήξας ἐνοσίχθων,
Ἀμφοτέρους ἐφύλαξε, καὶ οὐ πηλώνηξε τριαίνῃ·
Καὶ σὺ φέρων μίμημα τεοῦ ξενίοιο τοκῆος,
Ἐς μίαν ἐγχεύειαν ἐμῶν ἐπίβηθι μελάθρων,
Δὶς χάριν ἀμφοτέροις καὶ Βότρυϊ καὶ γενετῆρι·
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν· ἐὼν δ' ἐπὶ χρυσέου δίφρου,
Ὄλβιζεν ἑὸν οἶκον ἐφεσσαμένου Διονύσου·
Καὶ θρασὺς ἱππείην ἀνεκούφισε Βότρυς ἱμάσθλην,
Ταυρείην ἑλικηδὸν ἐρημάδα πέζαν ὁδεύων

Ἤιαι

Et Staphylus rex ſuum inſiliebat in currum
Pantherarum ſtabile veſtigium intuens Bacchi
Et pede flectente ſuper terram veſtigia firmans
Ramum oleaſtrem diuina manu tendens
Et amico Bacchum rex mitigabat ſermone
Per Iouem ſupplicem tuum Bacche, patrem,
Per Semelen Deum puerũ habentẽ, meũ ne filiũ prętereas.
Audiui quomodo exceperit tuum patrem Lycaon
Ipſum ſimul cum beatis. Et filium manu perimens
Noctu ignoranti tuo obiecit parenti.
Et cum Ioue omnium rege vnam tetigit menſam
Arcadiæ in regione. Super Sipyli vero cacuminibus
Tantalus, vt dicunt, tuum hoſpitio excepit patrem,
Mactans vero ſuum filium Diis appoſuit cibum.
Et Pelopis latum dorſum quantum comederit Ceres
Transformans ebore adulterinos, artificioſo ornatu
Filium mactatum rurſus vitæ reſtituit Saturnius.
Rurſus inuicem diuiſa membra coniungens,
Sed quid tibi Bacche Lycaonem filii occiſorem
Hoſpitem Deorum, & Tantalum aerium
Nectareorum nominaui doloſum furem poculorum,
Hoſtilem Ambroſiæ & Nectaris virum dicens?
Iouem & Apollinem vna hoſpitio excepit menſa.
Etiam Phlegyas, cum omnes immerſiſſet mare
Inſulam totam tridente perfringens Neptunus
Vtroſq; ſeruauit & non præcipitauit tridente.
Et tu ferens imaginem tui hoſpitalis patris
In vnam auroram meum ingredere palatium.
Da gratiam vtriſq; & Botryi & patri
Sic dicens perſuaſit. Suo vero inuehebatur curru
Beans ſuam domum ſequente Baccho.
Et audax equinum eleuauit Botrys flagellum
Tauricam circumuolutim deſertam regionem peragrans
Agitauit

Geſtus ſupplicis.
Ramus oleæ in ſupplicationibus.
Botrys Baccho.
Lycaon hoſpes Iouis.
Tantalus hoſpes Iouis.
Ceres humerum Pelopis deuorauit.
Lycaon filium mactauit.
Bottys.
Bacchus ædes Bottyis ingreditur

Ἤλασε τετράορον ἅρμα, καὶ ἡγεμόνευε Λυαίῳ,
Ἀστυφέλικτον ἐπὶ γαῖαν· ἐπ' αὐχενίοις δὲ λεπάδνοις
Χρύσεα Μυγδονίοιο δεδεγμένος ἡνία δίφρου,
Ἡνίοχος Βρομίοιο Μάρων ἀκόρητος ἱμάσθλης,
Θηρονόμου μάστιγος ἀφειδέα ῥοῖζον ἰάλλων
Πορδαλίων ἤλαυνεν ἀελλήεσσαν ἀπήνην·
Καὶ Σάτυροι προθέοντες ἀνεκρούσαντο χορείην,
Ἅρμα περισκαίροντες ἀείδρομον ἅρμα Λυαίου·
Πολλὴ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα φιλεύθεμος ἔτρεχε Βάκχη,
Δύσβατον οἶμον ἔχουσα βατῷ ποδί, καὶ πτύχα πέτρης
Στεινὴν κλιμακόεσσαν ἐμέτρεεν ὠκέϊ ταρσῷ·
Καὶ παλάμῃ κροτάλιζε, καὶ εὐρύθμοισι πεδίλοις,
Μόχθον ὑποκλέπτουσα βαθυκρήμνοιο κελεύθου·
Οἰστρομανεῖς καὶ Πᾶνες ἐθήμονες ὑψόθι πέτρης
Ποσσὶν εὐκνήμοισιν ἐπωρχήσαντο κονίῃ,
Ἀστιβέος σφηκῶνα διαστείχοντες ἐρίπνης·
Ἀλλ' ὅτε νισσομένοισι φάνη βασιλήϊος αὐλὴ
Τηλεφανὴς στίλβουσα νόθῳ ἑτερόχροϊ κόσμῳ,
Εὐχαίτης τότε Βότρυς ὄχου πατρῷον ἐρύξας
Εἰς δόμον ὠκυπέδιλος ἔβη προκέλευθος ὁδίτης.
Ἐντύνων ἅμα παιδί· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βότρυς ἐκόσμεε δαῖτα Λυαίῳ,
Ὤπλισε πιαλέξης ἑτερότροπα δεῖπνα τραπέζης,
Τόφρα δὲ ποικιλόδωρος ἄναξ ἐπεδείκνυε Βάκχῳ
Κάλλεα τεχνήεντα λιθοστρώτοιο μελάθρου,
Τῶν ἄπο μαρμαρόεσσα πολυδαίδαλος ἔρρεεν αἴγλη,
Συγγενέος ἠελίοιο καὶ ἀντιτύποιο σελήνης·
Τοῖχοι δ' ἀργυρέοισιν ἐλευκαίνοντο μετάλλοις·
Καὶ μεσόπων ἀστ[illegible] ἐπεστράψασα προσώπῳ
Λυχνίτην λύχνοιο φερώνυμος· εἶχε καὶ αὐτὴν
Οἶκος ἐρευθιόωντι κεκασμένος ἄνθεϊ πέτρην
Οἰνωπὴν ἀμέθυστον ἐρειδομένην ὑακίνθῳ·
Αἴγλην δ' αἰθαλόεσσαν ἀπέπλυνεν ὠχρὸς ἀχάτης,

Καὶ φε-

Agitauit patrium currum, & dux erat Baccho.
Aſſyriam in terram, In ceruioali bus vero antilenis
Aurea Mygdonii accipiens frena currus
Auriga Bacchi *Maro inſatiabilis ſcutica* Maro auriga Bacchi
Feras paſcentis flagri remiſſum ſtridorem mittens.
Pantherarum agitabat procelloſum currum.
Et Satyri procurſantes pulſabant choream
Currum circumſaltantes, in monte currentẽ currum Lyci.
Multa v. hinc & hinc floribus gaudens currebat Baccha
Inacceſſam viam habens profundo pede, & flexus petræ
Præruptam alte quaſi ſcutatam menſurabat veloci pede:
Et manu crepitabat, & bene menſuratis pedibus
Laborem fallens profundas rupes habentis viq.
Furore inſani & Panes conſueti ſuper petra
Pedibus bene calceatis ſaltabant in puluere
Incalcati cacumen pertranſeuntis rupis.
Sed poſtquam incedentibus appareret regia aula Regia aula Staphyli Aſſyriorũ Regis.
Procul apparens fulgens adulterino verſicolore ornatu:
Benecomatus tunc Botrys prædam paternam trahens
In domum veloci pede ibat prauius viator,
Adornans ſimul omnia. Amicabili vero cura
Vt quidem adhuc Botrys ornaret epulum Lyæo, Apparatus menſæ.
Armauit fœcundæ diſſimilia fercula menſe:
Tum etiam varia munera dans Rex oſtendit Baccho
Ornamenta artificioſa lapide ſtrata domus, Domus Staphyli magnificẽtia.
A quibus reſplendens multum varius profluebat ſplendor,
Concolor ſolis, & contrariæ Lunæ:
Parietes vero argenteis candebant metallis,
Et hominum ſcintillas fulgurans fronti Lychnis. Amethyſt⁹ Hyacinth⁹.
Lychnis erat lucernæ verum nomẽ habens. habuit & ipſam
Domus rubenti ornata nigra petra
Nigricantem Amethyſtum innitentem hyacinthum.
Splendorem vero ardentem emittebat luteus Achates

Digitized by Google

Καὶ φολίδων στικτοῖσι τύποις, ἀμάρυσσεν ὀφίτης·
Λαινείη δὲ σμάραγδος ἀνήρυγεν ἔγχλοον αἴγλην·
Κυανέη δὲ φάλαγγι περιστρωθέντα μελάθρῳ
Χρύσεα δυεραπῆς ἐρυθαίνετο νῶτα καλύπτρης,
Ἀφνειοῖς ὀρόφοισι· πολυχροέων δὲ μετάλλων
Φαιδρὸν ἐυψηφῖδι πέδον ποικίλλετο τέχνῃ·
Καὶ πυλεὼν περίμετρος εὐγλύπτῳ τινὶ δεσμῷ,
Λεπτοφυῆ τύπον εἶχε νεοπρίστων ἐλεφάντων·
Τοῖα γέρων σκηπτοῦχος ἐδείκνυε μάρτυρι Βάκχῳ·
Καὶ μόγις ἴχνος ἔκαμψεν ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
Χειρὸς ἔχων Διόνυσον· ὁ δὲ βραδυπειθέϊ ταρσῷ
Πλαζομένην ἑλικηδὸν ἑὴν ἐτίταινεν ὀπωπήν·
Καὶ θεὸς ἀστερόεσσαν ἐθάμβεεν οἴνοπι κόσμῳ
Ξεινοδόκου βασιλῆος ἰδὼν χρυσήλατον αὐλήν·
Ἀμφιπόλους δ' οἴστρησεν ἄναξ, καὶ δμῶας ἐπείγων
Ταύρων ζατρεφέων ἀγέλην, καὶ πώεα μήλων
Δαιτρεύειν Σατύροισι βοοκραίρου Διονύσου·
Καὶ Σταφύλου σπεύδοντος, ἑὴν ταχυεργὸς ἀπειλὴν
Δμωσὶν ἀμοιβαίοισιν· ἐπερρώοντο δὲ πολλοὶ
Εἰλαπίνης δρηστῆρες· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
Καὶ νομάδων οἰῶν λιπαραὶ στίχες· ἦν δὲ χερείη,
Καὶ δόμον εὐφόρμιγγα θυώδεες ἔπνεον αὖραι·
Εὐόδμου δὲ πόληος αἰ ἐκνίσωσαι ἀγυιαί·
Ἀμφιπαγεῖς δὲ μέθυσσαν ὅλον δόμον ἰκμάδες οἴνου·
Κύμβαλα δὲ πλατάγησε· παρ' εὐκελάδῳ δὲ τραπέζῃ
Πανιάδες σύριγγες ἐβόμβεον, ἔβρεμον αὐλοὶ
Συμπλεκέες· καὶ κύκλος ἐρειγδούποιο βοείης,
Διχθαδίοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησε μελάθρῳ·
Καὶ κτύπος ἦν κροτάλων ἐπιδίφριος· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Οἰνοβαρὴς τομμέσοιο φέρων ποδὸς ἄστατον ὁρμήν,
Ἤιεν ἔνθα καὶ ἔνθα Μάρων δεδονημένος οἴστρῳ,
Ὄρθιον ἐκ δαπέδοιο παλίσσυτον ἴχνος ἑλίσσων,
Χεῖρας ἑαῖς διδύμων Σατύρων ὑπὲρ ὦμον ἐρείσας

Et ſquammarum variis formis reſplendebat Ophites Ophites.
Aſſyria vero ſmaragdus eructabat viridem ſplendorem. Smaragdus.
Columnali vero ordini circumſtrata in domum
Aurea lignei rubebant dorſa tegminis,
Opulentis culminibus, multum vero ſectorum metallorum
Splendidum bene calculata ſolum variabatur arte,
Et columnarum ambitus bene ſculpto quodam ligno,
Tenuem natura imaginem habuit nuper ſecti eboris.
Talia ſenex ſceptriger oſtendebat teſti Baccho.
Et vix veſtigium flectebat in Deum excipiente aulâ Bacchus domus magnificentiā miratur.
Manu tenens Bacchum. hic vero tarde ſequenti planta
Vagam circumuolutim ſuam intendit faciem.
Et Deus ſtellatam cū ſtupore mirabatur vinicolore ornatu
Hoſpitem excipientis regis videns auro confectam aulam.
Miniſtros vero extimulabat Rex, & famulos incitans
Taurorum bene nutritorum armentum. & greges ouium
Mactare Satyris boum cornua habentis Bacchi. Mactantur oues.
Et Staphylo feſtinante erat velox opere interminans
Famulus alternis. Affluebant vero multi
Epuli miniſtri. Mactabantur vero tauri
Et in paſcuis verſantium ouiū opimi ordines. erat v. chorea
Et domum Cythara bene ſonantem odorati perſpirabāt vēti.
Beneolentis vero vrbis nidore implebant vicos
Copioſe vero inebriabant totam domum gutta vini,
Cymbala vero reſonabant, & ſonoram apud menſam Strepitus in aula regis.
Paniades fiſtula bombum excitabant, fremebant vero tibia
Coniuncta, & circulus grauiter ſonantis tympani,
Duplicibus crepitibus reſonabat in domo.
Et pulſus erat crepitaculorum ſuper cœnam. In medio vero
Vino grauis trepidantis ferens pedis inſtabilem impetum,
Ibat hinc & hinc Maro agitatus œſtro Maro ebrius.
Rectum ex pauimento retrogradum veſtigium voluens,
Manus ſuas duorum Satyrorum ſuper humerum fulciens

Digitized by Google

Μεσσοφανής· ἑτέρου δὲ ποδὸς κουφίζετο παλμῷ
Ἀλλοτέρου· ξανθωπὸν ἔχων χρόα, μεσσόθι πέμπων
Πορφυρέας ἀκτῖνας ὅλῳ στίλβοντι καρήνῳ;
Ἀντίτυπον μίμημα σεληναίῃσι κεραίαις
Λαιῇ μὲν νεόδαρτον ἰθήμονος ἔγκυον οἴνου
Αὐχενίῳ ζωστῆρι περίπλοκον ἀσκὸν ἀείρων·
Δεξιτερῇ δὲ κύπελλον· ἐκυκλώσαντο δὲ Βάκχαι
Γηραλέον σκαίροντα ποδῶν ἑτεραλκέι ταρσῷ,
Οἷα ποσὶν μέλποντα τιναστομένοιο καρήνου
Οὔποτε πεπληῶτα· μεθυσφαλέες δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀμφίπολοι καὶ δμῶες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
Γευσάμενοι πρώτιστον ἀήθεος ἡδέος οἴνου·
Καὶ Σταφύλου βασιλῆος ἀειστώδινα γυναῖκα
Βακχιὰς ἀμπελόεσσα Μέθη ἐμέθυσσεν ἐέρσῃ·
Ἡ δὲ καρηβαρέουσα, πιεῖν πάλιν ἤπυε Βάκχας,
Οἰνοδόκον κρητῆρα περισκαίρουσα Λυαίου·
Καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετήλυδα δίζυγι χαλκῷ,
Ὤμῳ ἐπικλίνουσα κόμην ἑτεραλκέι ῥιπῇ,
Ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα παλίντροπος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Πυκνὰ ποσὶν μέλλουσαν ὀλισθηροῖσι πεδίλοις
Θυιάδα χερσὶ λαβοῦσα Μέθη ὀρχήσατο Βάκχη·
Καὶ Στάφυλος μεμέθυστο· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
Βότρυος οἰνωθέντος ἐφοινίσσοντο παρειαί·
Καὶ πάϊς ἀρτιγένειος ἅμα Σταφύλῳ γενετῆρι
Ἀπλεκέας πλοκαμῖδας ἀνθέι δήσατο κισσῷ
Μιτρώσας στεφανηδόν· ἐπ᾽ ἴχνεσι δ᾽ ἴχνος ἀμείβων
Ποσσὶν ὁμοζήλοισιν ἕλιξ ὠρχήσατο Βότρυς,
Δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἑλίσσων·
Καὶ Στάφυλος σκιρτητὸς ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
Καμπύλον ἴχνος ἄγων προχάλῳ κυκλούμενον ὁλκῷ,
Βότρυος ὀρχηστῆρος ἐπ᾽ αὐχένι πῆχυν ἐρείσας·
Καὶ τὸν εὐφήμησε χοροπλεκέος Διονύσου
Ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα καθειμένα βόστρυχα σείων

Ὤμῳ

In medio apparẽs, alterius vero pedis eleuabatur vibratione Maronis pulcritudo.
Alieni. flauum habens colorem, medio mittens
Purpureos radios toto fulgenti capiti, Maro fert vtrem vini & poculũ.
Oppoſitum ſimulacrum lunaribus cornibus
Siniſtra quidem recens direptum conſueto pleno vino
Humerali cingulo circumplexum vtrem tollens
Dextra vero poculum. Circulo vero circundabant Bacchæ
Senem ſaltantem pedum alterna planta.
Tanquam cadere volentem vibrato capite,
Qui tamẽ nunquã cecidiſſet. Ex ebrietate vero titubãtes &
Famuli & ſerui bacchabantur ſaltatione, *(ipſi*
Cum guſtaſſent primum inſuetum dulce vinum:
Et Staphyli regis optimos partus habentem mulierem Methe vxor Staphyli.
Bacchicus viteus Methen inebriabat ros.
Hæc vero capite grauata bibere iterum orabat Bacchas,
Vinum capiens poculum circumſaltans Bacchi, Methe ebria.
Et caput rotabat peregrinum duplici ferro,
Humero inclinans comam alterno iactu
Inſtabilis hinc & hinc inuerſa. circa terram vero
Crebro caſuram lubricis pedibus
Thyadem manibus prehendens Methen ſaltabat Baccha. Methe ſaltat.
Et Staphylus inebriatus fuit, vinum vero amanti poculo Staphylus ebrius.
Botrys vino ebrii erubuerunt genæ.
Et puer nuper pubeſcens ſimul cum Staphylo patre
Implexos capillos inſolenti ligauit hedera Saltatio.
Coronans in modum ſerti. Veſtigiis vero veſtigium mutans
Pedibus concordibus circulariter ſaltabat Botrys,
Dextram à leua accedentem plantam voluens.
Et Staphylus ſaltabat pedum ſaltatrice vibratione,
Incuruum veſtigium agens volubili circulatum tractu
Botryos ſaltatoris in ceruicem cubitum firmans
Et potum collaudauit chorum coniungentis Bacchi
Inſtabilis, hinc & hinc dependentes capillos vibrans

Humero

Digitized by Google

Σίμῳ ἐπαίσσουσα μέθῃ· χόρευε δὲ καὶ αὐτὴ
Πῆχυν ἐπικλίνασα καὶ υἱέι καὶ παρακοίτῃ
Μεσατίη Σταφύλου καὶ βότρυος· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
Τερπωλὴν ἑλέλιζεν ὁμοπλεκτοιο χορείης·
Καὶ πίθος ἀμφιγέρων πολιὴν ἀνέμοισιν ἰνάσσων
Χεύματος ἐνδυπόποιο βεβυσμένος ἄχρις ὀδόντων
Οἰνοβαρὴς ἐχόρευε, μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐλίσσων,
Καὶ γλυκεραῖς λιβάδεσσιν ἐρευγομένων ἀπὸ λαιμῶν
Ξανθὴν ἀφριόωσαν ἑὴν λεύκαινεν ὑπήνην·
Καὶ πίον εἰς ὅλον ἦμαρ· ἀφυσσομένων δὲ κυπέλλων,
Ἐσπερίην χθόνα πᾶσαν ὑπὸ σκιόεσσαν ὀρφνὴ
Ἀκροκελαινιόωσα, καὶ αἰόλα φέγγεϊ λεπτῷ
Ἄστρα καταυγάζων ἐμελαίνετο δίχροος ἀὴρ,
Δυομένου Φαέθοντος ὑπὸ σκιοειδέι κώνῳ,
Βαιὸν ὀπισθοκέλευθον ἔχων ἔτι λείψανον ἠοῦς·
Καὶ ζόφον ἐγχλαίνωσιν ἑῷ χροῒ σιγαλέη νὺξ,
Οὐρανὸν ἀστερόεντα διαγράψασα χιτῶνι·
Οἱ δὲ μετὰ κρητῆρα μέθης, μετὰ δεῖπνα τραπέζης
Βότρυς ὁμοῦ Σταφυλῇ τε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ,
Κεκλιμένοι στιχόδον εὐστρώτων ἐπὶ λέκτρων
Ὕπνου δῶρον ἕλοντο, καὶ ὡμίλησαν ὀνείροις·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥοδέοις ἀμαρύγμασιν ἄγγελος ἠοῦς,
Ἀκροφαὴς ἐχάραξε λιπόσκιον ὄρθρος ὀμίχλην,
Εὐχαίτης τότε Βάκχος ἑώιος ἄνθορεν εὐνῆς,
Ἐλπίδι Νικαίης δεδονημένος· ἐννύχιος γὰρ
Ἰνδῴην ἐδάιζε γονὴν κισσώδεϊ θύρσῳ,
Ὑπναλέης μεθέπων ἀπατήλιον εἰκόνα χάρμης·
Καὶ κτύπον εἰσαΐων Σατύρων, καὶ δοῦπον ἀκόντων
Φλοίσβον ὀνειρείης ἀπεσείσατο δηιοτῆτος,
Ὕπνον ἀποσκεδάσας πολεμήιον· εἶχε δὲ θυμῷ
Μαντιπόλον φόβον ἄλλον ἀπειλητῆρος ὀνείρου·
Μιμηλῆς γὰρ ὄπωπε μάχης ἴνδαλμα Λυκούργου
Ἐσσομένων προκέλευθος· ὅτι θρασὺς ἔνδοθι λόχμης

Δίσμα-

Humero exilienti. Methe vero ſaltabat & ipſa Methe ſaltat.
Cubitum inclinans & filio & coniugi
Media inter Staphylum & Botrym. Erat vero videre
Voluptatem tripliciter volutam complicata chorea.
Et Pithus crudus ſenex canos mentis agitans Pithus.
Poculi dulcis impletus vſq; ad dentes
Vino grauis ſaltabat, ebrietate errans veſtigium circũ.gẽs,
Et dulcibus guttis eructatis a gutturibus
Flauam ſpumantem ſuam dealbabat barbam:
Et bibebant totum diem, exhauſtis vero poculis
Veſpertinam terram totam vmbroſa obnubilabat caligo Nox.
In ſummo nigricans & varia luce tenui
Aſtra illuſtrans denigrabatur bicolor aer
Occidente Sole ſub vmbriformi turbine
Exiguum poue ſequens adhuc habens reliquum aurora.
Et caliginem veſtiuit ſuo colore taciturna nox,
Cœlum ſtellata depingens tunica:
Hi vero poſt poculum ebrietatis fercula menſa
Botrys vna cum patre & vinum fundente Baccho Botrys, Staphylus & Bacch⁹ cubitum eũt.
Inclinati ordine bene ſtratis in lectis
Somni munus ceperunt, & conuerſati ſunt cum ſomniis. Deſcriptio auroræ.
Sed cum ſane roſeis fulgoribus nuncius auroræ
Per ſũma lucens ſignaſſet vmbras relinquẽte crepuſculũ ca-
Bene comatus tunc Bacchus matutinus exilit e lecto (liginẽ
Spe Nicaæ agitatus, nocturnus en m
Indicam dilaniauerat ſobolem hederatio thyrſo
Somniculoſi ſectans doloſam imaginem belli
Et ſtrepitum audiens Satyrorum, & fremitum iaculorum,
Tumultum ſomniculoſæ reiecerat pugnæ
Somnum deficiens bellicum. habuit vero animo Somnium Bacchi.
Vatem metum alium interminantis ſomnii
AEmuli enim vidit belli ſimulacrum Lycurgi
Futurorum dux prauius. Quod audax in luco

Digitized by Google

Δύσμαχος ἐκ σκοπέλοιο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
Βάκχον ἐπισκαίροντα, καὶ οὐ ψαύοντα σιδήρου
Εἰς φόβον ἐπτοίησε, καὶ ἤλασεν ἄχρι θαλάσσης
Κρυπτόμενον πελάγεσσι, πεφυζότα θηρὸς ἀπειλήν·
Καὶ φόβον ἄλλον ὄπωπε λέων βριαρός, ὅτι γυναῖκας
Θυρσοφόρους ἐδίωκε κεχηνότος ἐκ θηρεῶνος.
Αἱμαλέων ὀνύχεσσι· χαρασσομένων δὲ γυναικῶν,
Μύστιδος ἐκ παλάμης ἐκυλίνδετο θύσθλα κονίῃ·
Κύμβαλα δ' ἐν χθονὶ κεῖτο· μεταστρεφθεῖσα δὲ Βάκχῳ
Δεσμὰ λεοντείοισιν ἐπεσφήκωσε γενείοις,
Σειρὴν ἀμπελόεσσαν ἐπισφίγξασα καρήνῳ.
Αὐχενίῳ δὲ λέοντος ἐπέπλεκεν αὐχένα δεσμῷ·
Θηρὶ δὲ θῆλυς ὅμιλος ἐπέδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Καὶ βλοσυροὺς ἐχάραξε πόδας, καὶ χεῖρας ἀκάνθαις,
Καὶ μόγις εἰλικόεντα περιζωθεῖσα κορύμβῳ
Ἄρτεμις ἐζώγρησεν· ἀπ' αἰθερίου δὲ κόλπου
Ἀστεροπὴ πυρόεσσα καταΐξασα, προσώπου
Θῆρα παλινδίνητον ἔθηκατο τυφλὸν ὁδίτην·
Τοῖον ὄναρ Διόνυσος ἐπέδραμεν· ἐκ λεχέων δὲ
Ὀρθὸς ἐὼν ἐνέδυνε φόνῳ πεπαλαγμένος Ἰνδῶν
Χάλκεον ἀστερόεντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα·
Καὶ σκολιῇ μίτρῃσι κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ,
Καὶ πόδας ἐσφήκωσεν ἐρευθιόωντι κοθόρνῳ·
Χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε φιλαίματον ἔγχος ἐνυοῦς·
Καὶ Σάτυρον κικλήσκεν ὀπάονα· θιασώδη δὲ
Βακχείων στομάτων ἄιεν αὐτίκτυπον ἠχώ,
Κοίρανος ἵκετο Βότρυς· ἑὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καὶ Γίθον ὑπνώοντα, Μέθη δ' ὡς ἔκλυε φωνήν,
Κρᾶτα μόγις κούφιζε· βαρυνομένου δὲ καρήνου
Ὀκναλέη πάλιν εὗδε· καὶ ὄρθιον εἰσέτι νύμφην
Μίμνεν ἀμβλυομένης γλυκερώτερον ὕπνον ὀπωπῆς·
Οἶνος δὲ λέκτρον ἔπειθεν ἑῷ βραδυπειθέϊ ταρσῷ·
Καὶ Στάφυλος φιλόβοτρυς ἐφωμάρτησε Λυαίῳ

Εἰς ἰ-

Difficulter inexpugnabilis ex ſcopulo Leo rabioſo gutture
Bacchum adhuc ſaltantem & non tangentem ferrum
In metum perterruiſſet, & agitaſſet vſq; ad mare
Abſconditum in pelago, fugientem feraminas,
Et metum alium vidit audax Leo, quod mulieres
Thyrſigeras fugaſſet hiantis gutturis
Lanians vnguibus dilaceratarum vero mulierum
Sacerdotali ex manu voluebantur thyrſi in puluerem.
Cymbala vero in terra iacerent: reuerſa vero Baccha
Vincula Leoninis inſtringendo immiſiſſet maxillis
Vinculum viteum inſtringens capiti.
Humerali vero leonis implicaſſet ceruicem vinculo.
In feram vero fœmineus grex ingruiſſet alius ſuper alium,
Et horribiles dilaniaſſet pedes & manus aculeis,
Et vix flexuoſo ſeruatum Corymbo
Diana ſeruaſſet. A cœleſti vero ſinu
Fulgur ignitum impetu irruens, frontis
Feram reuolutam feciſſet ſecum viatorem.
Tale ſomnium Bacchus videbat ex lectulis vero
Rectus exiſtens induit cade inquinatus Indorum
Æream ſtellatum per pectus tunicam.
Et obliquo cinxit comam ſerpentino vinculo,
Et pedes ſtrinxit rubenti cothurno:
Manu vero thyrſum ſuſtulit floridam haſtam Bellonæ
Et Satyrum vocabat miniſtrum diuinam vero
Bacchici oris audiens contra ſonantem Echo
Rex excitabatur Botrys: ſuam vero induit tunicam,
Et Pithum ſomnolentum. Methe vero vt audiuit vocem
Caput vix eleuauit, grauato vero capite
Pigra rurſus dormiuit, & Orthyum adhuc Nympham
Expectabat attrita dulciorem ſomnum frontis.
Sero vero lectum ingreſſa erat ſua tarde obedienti planta.
Et Staphylus Botryn amans ſequebatur Bacchum

Somnium Bacchi diuinum futura vaticinans.

Bacchus arma induit.

Satyrus miniſter Bacchi.

Botrys. Pithus. Methe.

Digitized by Google

Εἰς ὁδὸν ἐσσυμένοιο, ξεινήια δῶρα λιταίνων,
Χρύσεον ἀμφιφορῆα σὺν ἀργυρέοισι κυπέλλοις,
Οἷς πάρος αἰὲν ἔπινεν ἀμελγομένων γλάγος αἰγῶν·
Καὶ τρίτα ποικίλα πέπλα, τάπερ παρὰ Τίγριδος ὕδωρ
Νήματι λεπταλέῳ πηνήσατο Περσὶς Ἀράχνη·
Καὶ Βρομίῳ πολύδωρος ἄναξ ἐφθέγξατο φωνήν·
Μάρναό μοι Διόνυσε, καὶ ἄξια ῥέζε τοκῆος·
Δεῖξον ὅτι Κρονίδαο φέρεις γένος· ἀρτιθαλὴς γὰρ
Γηγενέας Τιτῆνας ἀπεστυφέλιξεν Ὀλύμπου
Σὸς γενέτης ἔτι κοῦρος· ἐπείγεο καὶ σὺ κυδοιμῷ
Γηγενέων ὑπέροπλον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν·
Μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι
Πατροπάτωρ ἐμὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ σοι αὐτὸν ἐνίψω·
Ἀσσύριός ποτε Βῆλος ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης·
Κουφίζων Κρόνος ὑγρὸς ἀμερσιγάμου γένυν ἅρπης
Τιτήνων προκέλευθος, ἐμάρνατο σεῖο τοκῆι,
Ὁππότε μητρώησιν ἐπεσσυμένοιο χαμευναῖς
Τάμνεν ἀνυμφεύτων σταχὺν ἄρσενα πατρὸς ἀρότρων,
Καὶ Κρόνος εὐρυγένειος ἀνερρίπιζεν Ἐνυώ,
Ἔγχεα παχνήεντα κατὰ Κρονίωνος ἰάλλων
Ψυχρὸν ἀκοντίζων διερὸν βέλος· ὀξυπενεῖς γὰρ
Ἠερόθεν πίμπροντο χαλαζήεντες ὀϊστοί·
Καὶ πλέον ἠελίοιο κορύσσετο πυρσοφόρος Ζεύς,
Θερμοτέρῃ σπινθῆρι λύων πετρούμενον ὕδωρ·
Ὠμοβόρους πλείοντας ἐπὶ κλόνον Ἰνδὸν ἱμάσσων,
Μὴ τρομέοις ἐλέφαντας· ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων Ζεύς,
Κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ,
Ἧς σκολιὸν πολύμορφον ὅλον δέμας· ἀλλοφυὴς γὰρ
Λοξὴν αὐτοέλικτον ἀνερρίπιζον Ἐνυὼ
Χείλεσιν ἐμπυστῆρες ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν
Ἰὸν ἐρευγομένων δολιχόσκιον· ἀμφὶ δὲ δειρὴν
Ἤνθεε πεντήκοντα καρήατα ποικίλα θηρῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐστήρικτο λεοντείοισι καρήνοις

Σφιγγὸς

In viam ſtudioſè hoſpitalia munera tendens
Auream amphoram cum argenteis poculis,
Quibus antea ſemper biberat mulctarum lac capellarum.
Et præbuit varia vela quæ prope Tigridis aquam
Filo tenui arte elaboraſſet Perſica Arachne.
Et Baccho multi muneris · Rex dixit vocem:
Pugna mihi ô Bacche : & digna fac patre.
Oſtende quod Saturnii feras genus, recens enim natus
Terra natos Titanas *repulit ab Olympo*
Tuus pater adhuc puer. Excitare *& tu conflictu*
Terra natorum ſuperbum euertere genus Indorum
Memini quendam ſermonem, quem noſtro patri
Primus pater meus dixit: ego verò tibi ipſum dicam.
Aſſyrius quondam Belus mea quondam Rex terra
Eleuans Saturnus humidus concubitus priuantis acumē ſe-
Titanum princeps pugnabat tuo patri, (cule
Quando maternus futuri cubilibus
Amputauit concubitū inexpertorū ſpicam virilē aratrorū
Et Saturnus læta generationis accendit Bellonam
Arma pruinoſa contra Saturnium mittens
Frigidum; eiaculans humidum telū. Recte acuminati enim
Ex aere mittebantur grandinantes ſagittæ:
Et magis Sole armabatur flammifer Iupiter,
Calidiore ſcintilla ſoluens in lapides mutatam aquam.
Cruda veſcentes ſacra facientes ad pugnam Indicā flagellās
Ne trepides Elephantes cum tuis in alto regnans Iupiter
Campen ſublimem amputauit fulmine
Cuius obliquum totū multiforme corpus. diuerſa natura.n.
Obliquam, per ſe volutam accendebat Bellona
Labiis ſerpentes Aechidneis à plantis
Telum eructantiū longam vmbrā habentē. circa collū verò
Florebant quinquaginta capita varia ferarum.
Et hæc quidem conſtabiliuit leoninis capitibus,

Nuptialia munera dā tui Baccho Aragne perſica.

Staphylus Bacchū ad virtutē hortatur.

Staphylus Baccho hiſtoriam recitat Belus.

Saturnus patri genitalia abſcidit.

Saturni cū Ioue certamen.

Campe.

Cāpe quinquaginta capita habuit.

Σφριγὸς ἀσημάντοιο τύπῳ βλοσυροῖο προσώπου·
Ἄλλα δὲ καπρείων ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ὀδόντων·
Συμφερτῇ δὲ φάλαγγι πολυσκυλάκων κεφαλάων
Σκύλλης ἰσοτέλεστον ἔην μίμημα προσώπου·
Καὶ χροῒ μεσσατίῳ διφυὴς ἀνεφαίνετο νύμφη
Ἰοβόλοις κομόωσα δρακοντείοισι κορύμβοις,
Τῆς μὲν ὅπῃ στέρνοισιν ἐς ἀκροτάτην πτύχα μηρῶν
Κητείαις φολίδεσσι νόθη τρηχύνετο μορφὴ
Ὑψιτενής· ὄνυχες δὲ πολυσπερέων παλαμάων
Λοξὸν ἐδοχμώσαντο τύπον γαμψώνυχος ἅρπης·
Ἐξ ὑπάτου δὲ τένοντος ἀμαιμακέτων δύω νώτων
Σκορπίος αὐτοέλικτος ἐπήορος αὐχένος ὑρῇ
Εἷρπε χαλαζήεντι τετυμμένος ὀξέϊ κέντρῳ·
Τοίη ποικιλόμορφος ἕλιξ κυφίζετο Κάμπη,
Καὶ χθόνα δινεύουσα, καὶ ἠέρα, καὶ βυθὸν ἅλμης,
Ἵπτατο κυανέων πτερύγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
Λαίλαπας αἰθύσσουσα, καὶ ὁπλίζουσα θυέλλας
Νύμφη ταρταρείη μελανόπτερος· ἐκ βλεφάρων δὲ
Τηλεπόρους σπινθῆρας ἀνήρυγε φοιταλέη φλόξ·
Ἀλλὰ πόσον κτανέεσθαι πατὴρ πὸς αἰθέριος Ζεύς,
Καὶ Κρονίων νίκησεν ἐχιδνήεσσαν Ἐνυώ·
Γίνεο καὶ σὺ τοκῆϊ πανείκελος· ὄφρα καὶ αὐτὸν
Γηγενέων ὀλετῆρα μετὰ Κρονίδην σε καλέσσω,
Δηΐων ἀμήσαντα χαμαιγενέων στάχυν Ἰνδῶν·
Σοὶ μόθος ἐστὶν ἔοικεν ὁμοίϊος· ἀρχεγόνου γὰρ
Σὸς γενέτης Κρονίοιο προασπιστῆρα κυδοιμοῦ
Ἠλιβάτοις μελέεσσι κεκασμένον υἱὸν ἀρούρης
Ἰνδὸν ἀπεπλώιξεν, ὅθεν γένος ἔλλαχον Ἰνδοί,
Ἰνδῷ σὰ γενέτης· σὺ δὲ μάρναο Δηριάδῃ·
Γίνεό μοι καὶ Ἄρηϊ πανείκελος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Τηλίκον ἐπλώιξε θεήμαχον υἱὸν ἐχίδνης,
Φρικτὸν ἀποπτύοντα δυσειδέος ἰὸν ἐχίδνης·
Ὃς λάχε διπλόον εἶδος ὁμόζυγος ἔνδοθι λόχμης,

Μυγδονίης

Sphingis obſcuræ forma terribilis frontis.
Sed etiam aprinorum refluebat ſpuma dentium.
Collata vero phalange multorum canum capitum Scylla.
Scyllæ æquale erat imitamentum frontis.
Et corpore medio duplex apparebat Nympha
Tela iaculantibus ornata Draconicis ramis
Cuius quidem in pectoribus vſq; ad ſummũ flexum femoris
Balenarum ſquammis adulterina aſperabatur forma
In altum extenſa, vngues vero multiplicium manuum
In obliquam flectebantur formam vncunguis falcis Horribilis deſcriptio Harpes.
Ex ſupremo vero collo immenſa per terga
Scorpius per ſe flexus ſublimis ceruicis, cauda
Serpebat grandinoſa ictus acuto aculeo,
Talis variã formã habens circũuolutim leuabatur Campe
Et ipſam terram vertens & aram & profunditatem maris,
Volabat cœrulearum alarum alteriiuga vibratione,
Turbines concitans & armans procellas
Nympha tartaria pennis nigra. ex oculis vero
Procul fluentes ſcintillas emittebat vaga flamma. Iupiter Cãpen occidit.
Sed tantam occidit feram pater tuus ætherius Iupiter,
Et Saturniam vicit ſerpentinam Bellonam. Patrum virtus calcar filiis.
Euade & tu patri perſimilis: vt & ipſum
Gigantum interemptorem poſt Saturnũm te appellem
Hoſtilem demittentem terra natorum ſpicam Indorum.
Tibi bellum hoc conuenit ſimile, a principio nati enim
Tuus pater Saturnii propugnatorem belli Indus à Ioue victus.
Sublimibus membris ornatum filium terræ
Indum præcipitauit, vnde genus conſecuti ſunt Indi:
Indo tuus pater, tu vero contende Deriadei. Exemplo Martis ad virtutem Bacchus incitatur.
Euade mihi & Marti perſimilis, quod & ipſe
Tam magnum deiecit Dius pugnantem filium Echidnæ:
Horribilem expuentem deformis aculeum Echidnæ
Qui ſortiebatur duplicem imaginem coniugi in luco

Μητρῴης δονέων ἑλικώδεα κύκλον ἀλωῆς·
Τὸν Κρόνος ἄπλετον εἶχε καταιχμάζοντα κεραυνοῦ,
Ἄρεα συμπλέξαντα ποδῶν ὀφιώδεϊ ταρσῷ,
Ὃ ποτὲ κουφίζων τελαμῶνας ὑπὲρ αὐχένα μηρῶν
Ζῆνα τεὸν πολέμιζεν· ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
Στοιχάδας ὑψιλόφων νεφέλας ἔστησε καρήνῳ,
Καὶ σκολιαῖς ὄρνιθας ἐπιπλαχθέντας ἐθείραις
Πολλάκι συμμάρψας πολυχανδέϊ δαίνυτο μηρῷ·
Τοῦτον ἀελπιόοντα τεὸς κτάνε σύζυγος Ἄρης·
Ἄρεος οὐ καλέω σε χερείονα· καὶ γὰρ ἐρίζοις
Πᾶσι Διὸς τεκέεσσιν· ἐπεὶ φονίῳ σέο θύρσῳ
Τόσσον ἀριστεύεις, ὅσον οὐδὲ μόρυνατο Ἄρης,
Καὶ πλέεις ἄπο Φοίβης ἀέθλια· θηροφόνου δὲ
Υἱὸν ἐγὼ Διὸς ἄλλον ἐμῷ ξείνισσα μελάθρῳ·
Χθιζὰ γὰρ εἰς ἐμὸν οἶκον εὔπτερος ἤλυθε Περσεύς,
Γείτονα Κοιρανίοιο διαυγέα Κύδνον ἐάσας·
ᾧ σὺ φίλος· καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον οἰκεῖ ταρσῷ
Ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστυ χαράξαι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἠέρταζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης
Γοργόνος ἄχεα κάρηνα· σὺ δ' οἴνοπα καρπὸν ἀείρεις
Ἄγγελον εὐφροσύνης, βροτέης ἐπίληθον ἀνίης·
Περσεὺς κῆτος ἔπεφνεν ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ.
Καὶ σὺ κατηρήνιξας Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν·
Κτεῖνε δὲ Δηριάδην, ὡς ἔκτανες Ἰνδὸν Ὀρόντην,
Κήτεος εἰναλίοιο κακώτερον· ἀχνυμένην μὲν
Περσεὺς Ἀνδρομέδην· σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκῃ
Γαῖαν βιαζομένην ἀδίκων ὑπὸ νεύμασιν Ἰνδῶν
Παρθένον Ἀστραίαν, ὅπως ἵνα κόσμον ἀνάψω
Γοργοφόνῳ Περσῆι καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ·
Ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἑῷ νόστησε μελάθρῳ
Ἀβρὸς ἄναξ Βρομίου ξεινοδόκος· εἰσαΐων δὲ
Φθεγγομένου βασιλῆος ἐτέρπετο κεῖνος ἐπὶ μύθῳ
Θυρσομανὴς Διόνυσος· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ.

Οὔασι

Materna vibrans volubilem circulum ſpina: Monſtrum a Marte domitum.
Quem Saturnus ingentem habuit pugnantem fulmine
Martem trahentem pedum viperia planta,
Quando eleuans manus ſuper orbitam femoris
Ioui tuo pugnauit. In aeria vero via
Per ordinem poſitas alticolli nubes ſtatuit in capite,
Et obliquis aues vagantes in capillis
Sæpius corripiens multum capiente epulabatur femore.
Hunc fortiſſimum tuus occidit cognatus Mars.
Marte non voco te deteriorem: non enim contenderis Bacch⁹ cũ Marte collatus.
Omnibus Iouis filiis, poſtquam lethifero tuo thyrſo
Tantum fortiter præſtas, quantum haſta pugnat Mars,
Et perficis tanquam Phœbus victoria præmia. Fericida vero
Filium ego Iouis alium mea hoſpitio cœpi in domo.
Heri enim in meam domum bene alatus venit Perſeus Perſeus. Bacch⁹ cũ Perſeo collatus.
Vicinum Corycii ſplendentem Cydnum relinquens.
Cui tu amicus & dicebat cognominem veloci planta
Viros apud Cilices nuper conſtructam vrbem deſignare.
Sed hic quidem attollebat non videnda Meduſæ Caput Meduſæ.
Gorgonis ſummum caput: tu vero nigrum fructum attollis, Perſeus monſtrum marinum domuit.
Nuncium laticis, mortalis obliuionem inducetem triſticiæ.
Perſeus cete occidit Erythræum prope mare:
Et tu præcipitaſti Erythræorum genus Indorum.
Occide vero Deriaden, vt occidiſti Indum Orontem
Cete marino peiorem. Mœrentem quidem Perſeus Andromeda liberauit. Aſtraeſſa.
Perſeus Andromedam: tu vero libera maiori victoria
Grauiter violatam iniuſtorum à nutibus Indorum
Virginem Aſtraeſſam vt quoddam encomium retribuam
Gorgona occidenti Perſeo & Indos occidenti Baccho.
Hoc cum dixiſſet retrogradus in ſuam reuertebatur domum
Pulcher Rex. Bromii hoſpes. Audiens vero
Dicentem regem delectabatur ſtimulatore ſermone
Thyrſo furioſus Bacchus: bacchabatur vero tumultu

Auri-

Digitized by Google

Οὔασι θελγομένοισι μῦθον πατρῷον ἀκούων,
Καὶ Κρονίδην ἱκέτευε, καὶ ἤθελε μείζονα νίκην
Ἑσπομένην τελετὴν διδύμην μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
Ζῆλον ἔχων Κρονίδαο· φερέσπονδον δὲ καλέσσας
Οὐρανίης κήρυκος ἀπόσπορον ἴκελον αὔραις
Ἰφθίμης ἑὸν υἷα φίλῳ προσπτύξατο μύθῳ.
Ὦ τέκος Ἑρμάωνος ἐμοὶ πεφιλημένε κῆρυξ,
Τοῦτο μολὼν ἄγγειλον ἀγήνορι Δηριαδῆϊ·
Κοίρανε νόσφι μάχης ἢ δέχνυσο δῶρα Λυαίου,
Ἢ Βρομίῳ πολέμιζε· καὶ ἔσσεαι ἶσος Ὀρόντῃ·
Εἶπε, καὶ ὠκυπέδιλος ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
Ἠώην ἐπὶ πέζαν ἀταρπιτὸν ἤνυε κῆρυξ
Σκῆπτρον ἔχων γενετῆρος· ὁ δὲ χρυσέων ἐπὶ δίφρων
Βότρυων ἀεργηλῆς φρενοτερπέα καρπὸν ὀπώρης
Ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπ' ἄστεος ἄστεα βαίνων,
Ἀσσυρίην χθόνα πᾶσαν ἑῆς ἔπλησεν ὀπώρης,
Ἀγχινόμοις ὀρέγων σταφυληκόμον ἄνθος ἀλωῆς,
Ὄφρα μὲν Αὐτολικοῖο παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου·
Φοιβαλέῳ Σύρου ὕδας ἐμέτρεεν οἴνοπι δίφρῳ·
Τόφρα δὲ καὶ Σταφύλῳ μόρος ἔχραεν· ἐν δὲ μελάθρῳ
Δμῶες ἀνερρήξαντο κατὰ στέρνοιο χιτῶνα·
Ἀμφίπολοι δ' ἀλάλαζον· ἐφοινίσσοντο δὲ μαζοὶ
Τυπτόμενοι παλάμῃσι· πολυβρίθων δὲ γυναικῶν
Πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου·
Ὀψὲ δὲ δὴ παλίνορσος ἐς Σταφύλων ἐπὶ δίφρων
Νοστήσας Διόνυσος, ἐδύσατο βότρυος αὐλὴν
Μνῆστιν ἔχων Σταφύλοιο φιλοστόργοιο τραπέζης·
Καὶ πίθον ὡς ἐνόησε κατηφιόωντι προσώπῳ,
Πότμον ἐοῦ Σταφύλοιο σοφῇ μαντεύσατο σιγῇ
Αὐτόματος· καλέσας δὲ Μέθην ἐξείρετο μύθῳ·
Εἰπὲ γύναι, τί παθοῦσα τεὴν ἠλλάξαο μορφήν;
Αὐχμηρὴν ὁρόω σε καὶ ἀστέπτους ἐάσας·
Τίς τεὸν ἔσβεσε κάλλος ἀθέσφατον; οὐκ ἔτι πέμπεις

Εὔπνοον

Auribus delectatis pugnam paternam audiens,
Et Saturnium orabat, & voluit maiorem victoriam
Futuram tertiam geminam poſt pugnam Indorum,
Æmulationē habens Saturnii patris. denunciantem v. in-
Cœleſtis praconis propaginem ſimilē ventis (ducias vocauit
Iphigenia prudentem filium amico amplectebatur ſermone:
O puer Mercurii, mihi amate praco,
Hoc profectus annuncia ſuperbo Deriadei.
Rex ſine pugna aut accipe munera Bacchi,
Aut cum Baccho pugna. Et eris æqualis Oronte.
Dixit, & velox pedibus è terra in terram tranſiens,
Orientalem in regionem ſemitam perficiebat praco,
Sceptrum habens patris. Hic vero aureis in curribus
Racemum inculta mentem oblectantem fructum vitis
Pedibus multiflexis ab vrbe vrbem tranſiens,
Aſſyriam terram totam ſuo impleuit fructu,
Ruſticis prabens vuis ornatum florem vinea,
Poſtquam quidem Antolyci ad pinnam nigricantis Euri
Vago Syrum ſolum perambulauit vinicolore curru,
Tum v. & Staphylo mors irruit. In domo vero
Famuli diſcerpſerunt in pectore tunicam.
Serua vero fremebant, rubeſcebant vero mamillæ,
Pulſata manibus. Querularum vero mulierum
Luctuoſis vnguibus diſcerpebātur circuli frontis,
Sero vero retrogradus grandes vuas habentibus in curribus
Reuerſus Bacchus, ſubiit Botryos aulam
Recordationem habens Staphyli beneuola menſa,
Et Pithum vt vidit triſti fronte,
Mortem ſui Staphyli prudenti vaticinabatur ſilentio
Per ſe. Vocans vero Methen, interrogabat ſermone:
Dic mulier, quid paſſa tuam mutaſti formam?
Squalidam video te, & fulgentem relictam. (mittis
Quis tuā exſtinxit pulcritudinē immenſam? Non amplius
Bene

Pheresp&dus præco

Bacchus mittit hoſti Deriadei faciale

Vite tota Aſſyria impletur.

Staphyli mors.

Luctus ob mortem Staphyli.

Botrys Staphyli filius.

Pithus.

Bacchus Methen Staphyli vxorem alloquitur.

Εὔξυνον εἶν ὠπῇσι παρηΐσι πορφύρεον πῦρ·
Καὶ σὺ γέρον μὴ κρύπτε, πόθεν τάδε δάκρυα χεύεις·
Τίς τάμεν εὐρυγένειε τεὸν πώγωνα κομήτην;
Τίς πολιὴν ἤμυνε; τίς ἔσχισε σεῖο χιτῶνα;
Καὶ σὺ φιλακρήτοιο Μέθης βλάστημα τεκούσης
Τέκνον ἐμοῦ Σταφύλοιο, πόθεν λάχες ἄπειχα κόρσιν;
Τίς φθόνος ἠμάθυνε τεὴν ἑλικώδεα χαίτην;
Οὐ πλόκαμοι προχυθέντες ἐπ' ἀργυφέων σέθεν ὤμων
Ἀπλανέες Τυρίοιο μύρου πνείουσιν ἀυτμήν,
Οὐκ ἔτι βακχευθέντες ἀφ' ὑμετέροιο καρήνου·
Πῶς φορέεις τάδε πέπλα χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ;
Μαρμαρυγὴν δολόεσσαν ὀιστεύουσι παρειαί·
Πῇ μοι ἔβη Τυρίης βασιλήια πέπλα θαλάσσης;
Οὐκ ἔτι γινώσκω σε μιαινομένοιο προσώπου·
Ἦ Στάφυλος σκηπτοῦχος ἀπήλυθεν; ὄφρα νοήσω,
Εἰπὲ, τεὸν γενετῆρα τις ἥρπασεν ἐς μίαν ὥρην·
Γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
Φωνῆς ὑμετέρης οὐ δεύομαι· αὐτόματοι γὰρ
Σιγαλέοις σέο πένθος ἀπαγγέλλουσιν ὀπωπαί·
Γινώσκω σέο πῆμα, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις·
Δάκρυα σὰς ὀδύνας μαρτύρεται· αὐσταλέοι δὲ
Πότμον ἑοῦ Σταφύλοιο τεοὶ βοόωσι χιτῶνες·
Ἐλπίδα σὴν ὑμετέρην φθόνος ἥρπασεν· ὠισάμην γὰρ
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν ἅμα Σταφύλῳ βασιλῆι
Χερσὶν ἀερτάζειν θαλαμηπόλον ἑσπέριον πῦρ,
Βότρυος ἀγχιμάχοιο τελεσσομένων ὑμεναίων·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ ιθ'.

Ὣς φαμένου βαρὺ κέντρον ἔχων νεοπενθέι φωνῇ
Κοῦρος ἀφωνήτῳ σφρηγίσσατο χείλεα σιγῇ,
Δάκρυσιν αὐτοχύτοις νικώμενος· ὀψὲ δὲ μήτηρ,
Οἰκτρὸν ἔπος κατέλεξε Μέθη χαίρουσα Λυαίῳ·

Ὑμετέ-

Bene plantatam nigricantibus genis purpureum ignem.
Et tu ſenex ne cela. Vnde haſce lacrumas fundis?
Quis amputauit latũ mentũ habens tuam barbam comatã.
Quis canitiem deturpauit? Quis diſcerpſit tuam tunicam?
Et tu vinum amantis Methes germen matris
Fili mei Staphyli, vnde ſortitus es caluum caput?
Quæ inuidia demolita eſt tuam criſpatam comam?
Non capilli profuſi ſuper ardentes tuos humeros
Inerrantes Tyrii vnguenti emittunt odorem.
Non amplius Baccho agitato à veſtro capite?
Qui fers hæc lintea fluenti ſordidata puluere?
Splendorem doloſum eiaculantur maxillæ,
Quorſum mihi abierunt Tyrii regifica pepla maris?
Non amplius te cognoſco marcore perdita fronte,
Quorſum Staphylus rex abiit? Vt cognoſcam
Dic tuum patrem quis rapuit in vnam horam?
Cognoſco tuam calamitatem, etſi celare ſtudes,
Voce veſtra non indigeo. Spontanei enim
Tacentes tuum luctum annunciant oculi.
Cognoſco tuam calamitatem, etſi celare ſtudes.
Lacrumæ tuos dolores vaticinantur. Squalidæ vero
Mortem ſui Staphyli tuæ clamant tunicæ.
Spem vero noſtram inuidia rapuit. Arbitrabar enim
Indicam poſt pugnam ſimul cum Staphylo rege
Manibus attollere cubicularium veſpertinum ignem
Botryis cominus pugnantis perfectis nuptiis.

Hei quam difficile eſt, luctum nõ prodere vultu.

DIONYSIACORVM LIBER XIX.

Sic cum dixiſſet grauem ſtimulũ habẽs recens lugẽti vocis
Iuuenis muto obſignabat labia ſilentio,
Lacrumis per ſe fluentibus victus. Sero vero mater
Miſerabile verbum dixit Methe gaudens Lyæo.

Botryis flet ob mortẽ patris.

Veſtra

Ὑμετέρης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα χορείης
Σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, κατεύνασε χάλκεος ὕπνος,
Σὸν Στάφυλον, Διόνυσε, χθονίδες ἥρπασαν αὖραι·
Δισσὸν ἐμοὶ βαρὺ πένθος ἐπέχραεν· ἀμπελόεις μὲν
Βάκχος ἐμὲ προλέλοιπε· πόσις δ' ἐμὸς ἔμπεσε νούσῳ,
Καὶ ξυνὴν μετέπεσχον ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀνίην,
Καὶ Σταφύλῳ θνήσκοντι, καὶ οὐ παρεόντι Λυαίῳ·
Ἀλλὰ τεῆς φίλε Βάκχε πολυρραθάμιγγος ὀπώρης,
Δός μοι σεῖο κύπελλον ἐνιπλέον, ὄφρα πιοῦσα
Εὐνήσω βαρὺ πένθος ἀπενθήτῳ σέθεν οἴνῳ·
Ἐλπὶς ἐμοί, Διόνυσε φιλεύιε, μοῦνον ὀπώρην·
Μοῦνον ἴδω κρητῆρα, καὶ οὐκέτι δάκρυα λείβω·
Ὣς φαμένην ἐλέαιρε· κερασσάμενος δὲ κυπέλλῳ
Ἰκμάδα λυσιμέριμνον ἀλεξικάκου πόρεν οἴνου
Παιδὶ νέῳ καὶ μητρὶ κατηφέι· καὶ πίον ἄμφω
Τερψινόου ῥαθάμιγγα μελιρρύτου οἴνου ὀπώρης·
Καὶ στοναχὴν προέηκε Μέθη, καὶ Βότρυς ἀνίην·
Καί τινα μῦθον ἔειπε γυνὴ θελξίφρονα Βάκχῳ·
Ἤλυθες ἐμοὶ φίλε Βάκχε, φίλον φάος, οὐκέτ' ἀνίη·
Δάκρυον ἐσφήνωσα ποτῷ παιήονος οἴνου·
Οὐ πόσιν, οὐ πατέρος στενάχω μόρον· ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ
Βότρυος, ἢν ἐθέλῃς, νοσφίσσομαι· ἀμφότερον γὰρ
Βάκχον ἔχω γενετῆρα, καὶ υἱέα, καὶ παρακοίτην·
Ἕσπομαι, ἢν ἐθέλῃς με, καὶ εἰς τεὸν οἶκον ἱκάνω·
Εἴην Βασσαρίδεσσιν ὁμόστολος, ἢν ἐθελήσῃς,
Κουφίζω σέο θύρσον, καὶ ἱμερόεσσαν ὀπώρην,
Χείλεσιν ἡμετέροις ἐπιδήμιον αὐλὸν ἐρείσω·
Χήρην μή με λίπῃς, μὴ διπλόον ἄλγος ἀέξω,
Καὶ φθιμένου Σταφύλοιο, καὶ οἰχομένου Διονύσου·
Βότρυν ἔχεις θεράποντα· διδασκέσθω δὲ χορείας,
Καὶ πλεκτά, καὶ θύσθλα, καί, ἢν ἐθέλῃς, μόθον Ἰνδῶν·
Καί μιν ἴδω γελόωντα φιλακρήτῳ παρὰ ληνῷ,
Ποσσὶ παραθλίβοντα τεῆς ὠδῖνας ὀπώρης·

Γηρα-

Veſtræ inſomnem ſpectatorem Choreæ.
Tuum Staphylum, Bacche, ſopiuit ferreus ſomnus.
Tuum Staphylum, Bacche, Charonides rapuerunt venti.
Duplex mihi grauis luctus inſtitit. Viteus enim
Bacchus me deſeruit, maritus vero meus cecidit morbo,
Et communem exercui ſuper vtriſq; luctum,
Et Staphylo morienti, & non præſenti Baccho.
Sed tua amice Bacche multum ſtillantis vua
Da mihi tuum poculum plenum, vt bibens
Sopiam grauem luctum læto tuo vino.
Spes mihi Bacche Euium amans, ſolummodo vuam. (dam.
Solūmodo videro Craterē, & non amplius lacrumas profun-
Sic locutam miſeratus eſt. Miſcens vero poculo.
Liquorē ærumnas ſoluentē mala propulſantis præbuit vini
Puero iuueni, & matri mœſtæ. Et biberunt ambo
Mentem oblectanti gutta, melliſluum vinum vuæ,
Et gemitum mitigauit Methe, & Botrys dolorem.
Et quoddam verbum dixit mulier mentē oblectans Baccho,
Veniſti mihi amice Bacche, charū lumē, Non amplius luct⁹,
Lacrumas mitigaui potu ſalutaris vini.
Non coniugem, non patris lugeo mortem. Sed etiam ipſo
Botrye, vbi voluero, priuabor. Utrumq; enim
Bacchum habeo patrem, & filium & coniugem.
Sequar, ſi volueris me, & in tuam domum veniam.
Sim Baſſaridum comes, ſi volueris.
Eleuabo tuos thyrſos, & deſiderabilem vitem,
Labiis noſtris publicam tibiam admonebo,
Viduam ne me relinquas, ne duplicem dolorem augeam
Et mortui Staphyli, & abeuntis Bacchi.
Botryn, habes famulum, docebatur vero Choreas
Et Teletas, & thyrſos, &, vbi voles, pugnam Indorum,
Et ipſum videam, ridentem vinum amans apud torcular.
Pedibus conculcantem tua partus vitis.

Methe Baccho de morte Staphyli.

Vinum remedium doloris.

Bacchus dat vinum Metæ.

Torcular.

Senioris

Digitized by Google

Γηραλέου δὲ πίθου μιμνήσκεο· μή μιν ἐάσῃς
Σῆς τελετῆς ἀδίδακτον, ἢ ἄμμορον ἡδέος οἴνου·
Ὣς φαμένην θάρσυνε Μέθην γελόωντι προσώπῳ
Βάκχος ἄναξ· καὶ τοῖα φιλακρήτῳ φάτο νύμφῃ·
Ὦ γύναι ἀγλαόδωρε μετὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην
Εὐφροσύνης δώτειρα καὶ ἄμβροτε μῆτερ ἐρώτων,
Εἰλαπίνης ψαύοντι συνειλαπίναζε Λυαίῳ·
Ἔσσο Διονύσῳ στεφανηφόρος ὡς Ἀφροδίτη,
Ἄνθεσι μιτρωθεῖσα, καὶ εὐανθέσι κορύμβοις
Στέμματα σῶν πλοκάμων πλέξω, ζηλήμονα νίκην,
Οἰνοχόον πλέξω σε μετὰ χρυσόθρονον Ἥβην·
Ἔσσεαι ἀμπελόεντι συναντίμαχος Λυαίῳ,
Βακχείων ὁμόφοιτος ὑποδρήστειρα κυπέλλων·
Καί σε Μέθην καλέουσι κόρον τερψίμβροτον οἴνου,
Βότρυν ἐμῆς καλέσω λαθικηδέα καρπὸν ὀπώρης,
Καὶ σταφυλὴν φερέβοτρυν ἀπὸ Σταφύλοιο καλέσσω
Ἡμετέρων ὠδῖνας, καὶ ἀμπελόεσσαν ἐέρσην·
Οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθε δυνήσομαι εἰλαπινάζειν,
Οὐδὲ Μέθης ἀπάνευθεν ἐγώ ποτε κῶμον ἐγείρω·
Ὣς εἰπὼν Σταφύλοιο μεθυσφαλέος περὶ τύμβον,
Νηπενθὴς Διόνυσος ἀπενθέα θῆκεν ἀγῶνα·
Καὶ τράγον εὐπώγωνα, καὶ ἄρσενα ταῦρον ἐρύσσας
Διπλόα θῆκεν ἄεθλα· καὶ εἰ φόρμιγγας ἑλίξειν
Πιερικῆς ἐκάλεσσεν ἀμιλλητῆρας ἀοιδῆς·
Διπλόα θῆκεν ἄεθλα, καὶ ἀθλητῆρας ἐπείγων,
Ἴδμονας εὐκελάδοιο λύρης μειλίξατο μύθῳ·
Ἀττικὸν ἐνθάδε κῶμον ἐγείρετε· ἀεθλοφόρῳ γὰρ
Ἀνέρι νικήσαντι λιπόχροα ταῦρον ὀπάσσω·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι δασὺν τράγον ἐγγυαλίξω·
Ὣς φαμένου Βρομίοιο λυρέκτυπος ἄνθορεν ἀνὴρ
Βιστονίης Οἴαγρος ἀθαλπέος ἀστὸς ἀρούρης,
Πλῆκτρον ἔχων φόρμιγγι παρήορον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἀτθίδος ὑμνοπόλου ναέτης ἀνόρουσεν Ἐρεχθεύς·

Ἄμφω

Senioris vero Pithi recordare. Ne ipſum relinquas
Tuarum Teletarum ignarum, & expertem dulcis vini.
Sic locutum confirmauit Methen ridenti fronte,
Bacchus rex, & talia vinum amanti dixit Nymphæ:
O mulier præclara munera dans poſt auream Venerem;
Datrix lætitiæ, mortales oblectans mater amorum,
Epulas tangente vna epulare cum Baccho.
Sis Baccho coronifera vt Venus:
Floribus coronata: & bene florentibus ramis
Coronas tuis capillis faciam, æmulantem victoriam,
Vina fundentem faciam te poſt aureũ thronũ habentẽ Hebẽ.
Eris viteo vna oriens cum Baccho,
Bacchicorum comes miniſtra poculorum.
Et te Methen vocant ſatietatem homines oblectantem vini
Botryn mea vocabo dolores ſopientem fructum vitis.
Et Staphylen Botryn ferentem, à Staphylo vocabo
Vitium partum, & viticum rorem,
Non enim ſine Methe potero epulari;
Neque ſine Methe ego vnquam comeſſationem excitare.
Sic dicens Staphyli ebrietate titubantes ad tumulum,
Sine dolore Bacchus non lugubre fecit certamen,
Et hircum bene barbatum, & virum taurum trahens
Duplicia poſuit certaminis præmia, & cithara benè canẽtes
Pierica conuocauit certatores cantilena, (contendere
Duplicia poſuit munera, & certatores excitans,
Peritos bene ſonantis lyræ oblectabat ſermone.
Atticã hic feſtiuitatẽ inſtituit. In certamine victori enim
Viro vincenti pingue corpus habentem taurum dabo,
Viro vero victo hirſutum caprum tradam in manus.
Sic locuto Baccho, lyram pulſans proſiliit vir,
Biſtoniæ Oeagrus frigidæ incola terræ,
Plectrum habens citharæ protenſum, Sed ſuper ipſo
Atticæ cantatricis incola proſiliit Erechtheus,

Potorum & Pithi Methe Baccho commendat.

Bacchus Methę.

Ebrietatis definitio Botrys & Staphylus transmutati.

Taurus victori præmium: Hircus victi. Certamen ad Staphyli tumulū.

Oeagri filius Erechtheo cythara certat.

Ἄμφω δ' εἰς μέσον ἦλθον ἀεθλητῆρες ἀγῶνος
Φορμίγγων ἐλατῆρες· ἐμιτρώσαντο δὲ χαίτης
Δαφναίης πετάλοισιν· ἀνεζώννυντο δὲ πέπλους·
Ἀρχόμενοι δ' ἐλέλιζον ἐθήμονι δάκτυλα παλμῷ,
Ἐκ χαδίην θλίβοντες ἀμοιβαίην στίχα νευρῆς,
Ἄκρα προσοφίζοντες, ὅπως μή τ' ὄρθιος εἴη,
Μή ποτε θηλύνειε παρειμένη ἄρσενα μολπήν,
Καὶ πρῶτος κλήροιο τυχὼν τεχνήμονι ῥυθμῷ
Κεκροπίης ναέτης κιθάρην ἐλέλιζεν Ἐρεχθεύς,
Μέλπων πάτριον ὕμνον ὅτι ζαθέαις ἐν Ἀθήναις
Καὶ Κελεὸς ξείνισσε βίη παμμήτορα Δηώ
Τριπτολέμῳ σὺν παιδὶ καὶ ἀρχαίῃ Μετανείρῃ,
Καί σφισι καρπὸν ὄπασσεν, ὅτι χθονὸς αὔλακα νείφων
Τριπτόλεμος σπόρον εὗρε φερεσταχύων ἐπὶ δίφρων·
Καὶ Κελεοῦ φθιμένοιο νεοδμήτῳ παρὰ τύμβῳ
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισι θαλυσιὰς ἔστεφε Δηώ·
Ἀλλὰ παρηγορέουσα πάλιν θελξίφρονι μύθῳ
Τριπτολέμου βαρὺ πένθος ἀπέσβεσε καὶ Μετανείρης·
Οὕτω καὶ Διόνυσον ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ
Ἀστυείων σκηπτοῦχος· ἄναξ δέ οἱ ἀντὶ τραπέζης
Ὤπασεν εὔια δῶρα, καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην·
Καὶ Στάφυλον φθιμένοιο φιλακρήτου βασιλῆος
Υἱέα Βότρυν ἔπαυσε φιλοθρήνοιο μερίμνης·
Καὶ κινυρῆς ἀλόχοιο Μέθης εὔνησεν ἀνίην·
Τοῖα σοφὸς φόρμιζε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ ῥυθμῷ
Γαῖτες ἐμεσθέλγοντο· σὺν εὐθύρσῳ δὲ Λυαίῳ
Ἄρμενον ἱμερόφωνον ἐθάμβεον Ἀτθίδα μολπήν·
Δεύτερον αἰόλον ὕμνον ἄναξ Οἴαγρος ὑφαίνων,
Ὡς γενέτης Ὀρφῆος ὁμέστιος ἠθάδι μούσῃ
Δίστιχον ἁρμονίην ἀνεβάλλετο Φοιβάδι μολπῇ·
Ταυροεπὴς λιγύμυθος Ἀμυκλαίῳ τινὶ θεσμῷ
Εὐχαίτην Ὑάκινθον ἀνεζώγρησεν Ἀπόλλων·
Καὶ Στάφυλον Διόνυσος ἀεὶ ζώοντα τελέσσει·

Οὔπω

Ambo vero in medium veniebant pugnatores certaminis,
Cithararum agitatores. Coronabantur vero comis
Laurea foliis, & induebantur pepla.

Imago citharā tendentis Erecth⁹ cithara canit.

Incipientes vero quatiebant conſueta digitos vibratione,
Extenſum prementes alternatum ordinem neruorum,
Summitatem circumſtringentes, vt neq; Orthius eſſet,
Ne quando effœminaret aſſidens virilem cantilenam,
Et primus ſortem conſecutus artificioſo rhythmo
Cecropiæ incola citharam quatiebat Erechtheus
Canens patriam cantilenam. Quod ſanctis in Athenis
Et Celeus hoſpitio excepit vitæ omnium matrem Cererem,
Triptolemo cum puero, & antiqua Metanira.

Celeus Triptolemi pater Cererem hoſpitio excepit Metanira.

Et ipſis fructum præbuit, poſt quam terra ſulcum ſpargens,
Triptolemus ſegetem inuenit ſpiciferis in curribus,

Triptolemus ſeminis inuentor.

Et Celeo mortuo nuper exſtructo in tumulo
Oculis infletis Thalyſias ingemuit Ceres,
Sed conſolans rurſus mentem oblectanti ſermone,
Triptolemi grauem luctum exſtinxit & Metaneræ.
Sic etiam Bacchum ſua hoſpitio excepit domo,
Aſſyriorum ſceptriger: Rex vero ipſi pro menſa
Præbuit Bacchica munera, & viteum fructum,
Et Staphyli mortui temetum amantis regis
Filium Botryn, ceſſare fecit a luctum amante cura,
Et querulæ coniugis Methes ſopiuit dolorem.
Talia prudēs cantillabat lyram pulſans. Circa v rhythmū
Omnes ſimul oblectabantur, Cum thyrſo ornato v. Baccho.
Conuenientē deſiderabilē vocē habentē mirabantur Atticā
Secundū variū hymnū rex OEagrus texens. (cantilenam
Tanquam pater Orphei contubernalis conſueta Muſa.
Duorū ordinū Harmoniā præmodulabat Phœbea cātilena
Tauriloquus, dulcis ſermonis, Amycleo aliquo more
Bene comatum Hyacinthum vitæ reſtituit Apollo,
Et Staphylum Bacchus ſemper viuentem faciet.

Oeagrus cithara canit.

Oeagrus pater Orphe.

Hyacinth⁹ ab Apolline vitæ reſtituitur.

Οὔπω καὶ μελέεσσιν ἐπήλυθεν· ἐπεὶ δ' ἤγειραν τότε λαοὶ
Εἰ γὰρ ... ἐπεὶ ἀστοὶ ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν·
Καὶ Σα... σμαράγησαν ἀολλέες· ἐκ δὲ θοώκου
Ἀ... ...ς αἴων· καὶ ἐνεόθεν Οἰάγροιο
Δ... ἐπ... , καὶ ... ἀνέδραμεν εὐκάδι φωνῇ
Ἀρμονίην εὐρύ... ἀοιδοτέλοιο γεραίρων·
Οἰάγρου δὲ ...χέλυον ἄναξ ἱστῆσα κιστῷ·
Καὶ ... Ὀρφῆος, ὃ Πιερίηθεν χθόνα ταρσῷ
Ἄσμενος ... ταῦρον ἐδέξατο μισθὸν ἀοιδῆς·
Ἀμφὶ δέ μιν ... ἐπισκίρτησαν ἑταῖροι·
Καὶ τράγον εὐρυγένειον ἄγεν, καὶ ζῆλον ἀέξων,
Αἰδομέναις παλάμῃσιν ἀείρουσιν ἀστὸς Ἀθήνης·
Εὐχαίτης δ' ὁ Βάκχος ἀφειδέι χειρὶ κομίζων,
Ἆξια ... ἄεθλα χοροπλεκέος περὶ νίκης·
Γηραλέα κρητῆρ' εὐώδεος ἔγκυον οἴνου,
Χρύσεον, ἑπτὰ μέτρα κεχανδότα, διψάδι γαίῃ
Ἴκελα ... τετραέτηρον ἀναβλύζοντα Λυαίου·
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον Ὀλύμπιον, ὅν ποτε Κύπρις
Ὤπασε Βακχεύσαντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Μείονα δ' κρητῆρα μέσῳ παρέθηκεν ἀγῶνι
Ἀργύρεον σελαγοῦντα περίτροχον, ὅν ποτε Βάκχῳ
Δῶκεν ἄναξ Ἀλύβης, ξεινήιον, οἰκία ναίων
Ἀφνειῆς περὶ πέζαν· ὑπὸ χθονίοιο μετάλλου
Ἀργυρέοις ἀγκῶσι, μέλας λευκοῖσι τῶ ἀγκών·
Τοῦ περὶ χείλεος ἄκρον ἐπ' ἀμπελόεντι καρήνῳ,
Κισσὸς ἕλιξ· χρυσέῳ δὲ πέριξ δαιδάλλετο κόσμῳ·
Τόσσον ἄεθλον ἔθηκε βαθυνομένῳ κενεῶνι
Λωὶν ἐπιτείνοντα νεοίτριον ὄγκον ὀπώρης,
Γλεύκεος αἰνυμένοιο Μέθης ποτόν· οὐ νέμεσις γὰρ
Ἀνέρα νικηθέντα πιεῖν ἀμέθυστον ἑταίρων·
Ἀλλ' ὅτε Βάκχος ἄεθλα μέσῳ στήριξεν ἀγῶνι,
Ἴδμονας ὀρχηθμοῖο καλέσσατο μάρτυρι φωνῇ·
Ὅς τις ἀεθλεύσει κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ

Νικήσας

Nondum feſtum ceſſauit. Dixerunt vero populi
Bene dicentibus verbis cocordes linguas habentib. a gutturibus.
Et Satyri reſonabant congregati. Ex conſeſſu vero
A ſolio ſaltabat Bacchus ſurſum; Et inferius pulſans
Dextram & Botrys recurrit Euium canente voce
Harmoniam concinnam cantoris venerans.
O Eagri vero caput rex coronabat hederâ,
Et pater Orphei defluens in terram planta
Lubens iniugem taurum accepit mercedem cantilenæ.
Circa ipſum vero ordine ſaltabant ſocii,
Et hircũ latas maxillas habẽtẽ dolorẽ & æmulationẽ adaugẽs
Verecundis manibus retraxit ciuis Athenarum,
Bene comatus vero Io Bacchus non parcenti manu ferens
Condigna poſuit dona choream cõcinnantem circa victoriã
Vetuſti craterem bene olentis plenum vini,
Aureum immenſam menſuram capientem. ſitienti terræ
Liquorem quadriennalem ſcaturientem Lyæi.
Vulcani præſtans opus cœleſte, quem olim Venus
Dedit vitreo fratri Baccho.
Maiorem vero craterem medio impoſuit certamini
Argenteum, fulgentem circularem, quem quondam Baccho
Dederat rex Alybes hoſpitale munus. Domos inhabitans
Diuitis in regione, vbi terreſtri metallo
Argenteis montibus niger dealbatur mons.
Cuius ſupra labrum ſummum in vitreo capite
Hedera volubilis Aureo vero circum variegabatur ornatu
Hunc certamen conſtituit in latum extenſo ventre
Torcular adhuc ſpirantem iuniorem aceruum vuæ
Muſtũ nõdũ coniugatæ Methes poculũ Nilian vindicta
Virum ſuperatum bibere ebrietati reſiſtentem liquorem.
Sed cũ Bacchus certaminis præmia medio poſuiſſet in ſtadio,
Peritos ſaltationis vocauit teſte voce
Quiſquis certans circumuolutus perita planta

O Eagrus certaminis victor coronatus.

O Eagrus victoriæ præmium reportat.

Erechtheus caprum accepit.

Bacchus ſaltationis certamen conſtituit. Præmia ei pudit.

Pocula forma.

Νικήσας ἑτέροιο ποδὸς χερσίν, ὅστις ἑλέσθω
Καὶ χρύσεον κρητῆρα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου·
Ὃς δὲ πέσῃ σφαλεροῖο ποδὸς δεδονημένος ὁλκῷ,
Ἥσσονα δ' ὀρχηστῆρι, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω·
Οὐ γὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὁμοίιος· ἀθλοφόρῳ δὲ
Ἀνέρι νικήσαντι χοροίτυπον ἁβρὸν ἀγῶνα,
Οὐ τρίποδα στίλβοντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον ὀπάσσω,
Οὐ δόρυ καὶ θώρηκα φόνῳ πεπαλαγμένον Ἰνδῶν·
Διοσκόροι δ' οὐ ξυνήλυθον, ἀκοντιστῆρας ἐγείρων·
Οὐ γὰρ ποδωκείης τετάνυσται δρόμος· οὐ δορὸς αἰχμὴ
Τηλεβόλος· Σταφύλῳ γὰρ καταφθιμένῳ βασιλῆϊ
Ἀνδρὶ φιλοσκάρθμῳ φιλοπαίγμονα δῶρα τιταίνων,
Οὐδὲ παλαισμοσύνης γυιαλκέα δῶρα τιταίνω·
Οὐ δρόμος ἱπποσύνης, οὐκ Ἤλιδός εἰσιν ἀγῶνες·
Οὐ δρόμος Οἰνομάου γαμβροκτόνος· ἡμετέρη γὰρ
Νῦσα, χοροὶ, Βασσαρίδες, ἐπισκιρτήματα ταρσῶν,
Χεὶρ ἑτεραλκὴ, καὶ σκαρθμὸς ἕλιξ, καὶ νεῦμα προσώπου
Ἄστατα κινυμένοιο, καὶ αὐδήεσσα σιωπή,
Δάκτυλα δινεύοντα, καὶ ὀρχηστῆρος ὀπωπή·
Τοῖον ἔπος φαμένου, κεράεις Σειληνὸς ἀνέστη·
Καὶ γεραρῷ βαρύθοντι Μάρων ἀνεπήλατο ταρσῷ
Χρύσεον ἀστράπτοντα μέγαν κρητῆρα δοκεύων·
Οὐχ ὅτι περ [...] κεν ἑταιρότερος· ἀλλ' ὅτι μούνου
Εἶχεν ἐυρραθάμιγγα παλαιπότου ὄγκον ἐέρσης
Ἄκρα χείλεος ἄχρις· ἔρως δέ μιν ἡδέος οἴνου
Θέλγε νέον· πολιὸν δὲ βιήσατο βακχιὰς ὀδμή·
Καὶ πόδας ἀμφελέλιζεν ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς.
Μὴ βαρὺ γήραος ἔπαυσε λελασμένα γυῖα χορείης.
Καὶ ψυχὴν Σταφύλοιο γέρων μειλίξατο φωνῇ,
Νηφαλίων λασίῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
Εἰμὶ Μάρων συνάεθλος ἀπενθήτοιο Λυαίου·
Δακρυχέειν οὐκ οἶδα· τί δάκρυσι καὶ Διονύσῳ;
Κύκλα ποδῶν ἱερὰ δῶρα ταφήϊα σῷ παρὰ τύμβῳ,

Αἶξω

Digitized by Google

Vincens circumuerſati pedis indicium: Hic trahat
Et aureum craterem, & ſuauis poculi fluxum vini.
Qui vero ceciderit allucinantis pedis perculſus tractu
Et minus ſaltauerit, etiam minora munera accipiet,
Non enim ego omnibus ſimilis. Certatori vero
Viro vincenti ſaltando terram pulſans molle certamen
Non tripodem fulgentem, & non velocem equum prabebo
Non haſtam aut thoracem cade inquinatum Indorum,
Sed diſcum recte ambulantem iaculatores excitans.
Neq; velocitatis pedum extenditur curſus: non haſte cuſpis
Procul lata: Staphylo vero mortuo regi
Viro tripudia amanti ludibunda munera tendens
Neq; lucta robuſta membra requirenti munera tendo
Non curſus equitatus, non Elidis ſunt certamina:
Non curſus Oenomai generos occidentis. Noſtra enim
Meta chorus eſt, & carceres ſaltationes plantarum
Manus volubilis, & agilitas volubilis & nutus frontis
Mobiliter agitati, & vocale ſilentium
Digitos voluens & ſaltatoris oculus.
Tale verbum locuto cornutus Silenus ſurrexit
Et ter ſenex grauata Maron reſiliebat planta
Aureum fulgentem magnum cratera videns:
Non quod aureus eſſet ſuperius, ſed quod ſolum
Haberet bene ſtillantem antiquiſſimum cumulum liquoris
Summum labrum ad vſq;: amore vero ipſum dulcis vini
Fecerat iuuenem: canos vero violarat Bacchicus odor,
Et pedes circumumbrabat ſuum periclitans robur,
An grauis ſenectus ceſſare fecit conuerſa membra chorea
Et mentem Staphyli ſenex mulcebat voce
Sobrium hirſuto profundens verbum gutture.
Sum Maron commilito non lugentis Bacchi
Lacrumas fundere non noui: quid lacrumis & Baccho
Circul: pedũ mea ſũt munera ſepulcralia tuũ apud tumulũ

Oenomaus generos ſuos occidit.
Saltatio Chironomica.
Silenus ſaltator.
Maro vinoſus.
Maron loquitur.

 Accipe

Δεῦρό με μειδιόωντα· Μάρων οὐκ οἶδε μερίμνας·
Οὐ γόον οἶδε Μάρων, οὐ πενθάδος ὄγκον ἀνίης·
Ἱμερόεις πέλε λάτρις ἀπενθήτου Διονύσου·
Ἵλαθι σεῖο Μάρωνι, καὶ εἰ πίες ὕδατα Λήθης,
Δὸς χάριν, ὦ θεράπων, παλαιγενέος χύσιν οἴνου·
Σεῖο καὶ ἡδυσαπίστου νέον οἶνον ὀπώρης·
Καὶ σταφυλαῖς μετὰ πότμον ἀπεζώοντα χορεύσω,
Οἷα χορὸν περὶ θεῖα βῆλα φιλοξείνοιο τραπέζης
Σὺν σταφυλῇ ζώοντα· καὶ οὐ πνείοντα χορεύω,
Κώμων αἰακρήαν ὅδ᾽ ἐπιτύμβιον· εἰμὶ δὲ Βάκχου,
Οὐ θεράπων Φοίβοιο· καὶ οὐ μάθον αἴλινα μέλπειν,
Οἷα παρὰ Κοήποπιν ἄναξ ἐλίγαινεν Ἀπόλλων,
Δακρυχέων ἐρατεινὸν Ἀτύμνιον· Ἡλιάδων δὲ
Ξεῖνος ἐγὼ γοομένων ἀλλότριος Ἠριδανοῖο·
Εἰμὶ νόθος Φαέθοντος ὀλωλότος ἡνιοχῆος,
Οὐ Σπαρτιήτης ναέτης· οὐ πένθιμον ἄνθος ἀείρων,
Σείων ἁβρὰ πέτηλα φιλοκλαύτων ὑακίνθων·
Σὺ μὲν ἐνὶ Μίνωι παρήμενος ἶσα δικάζεις,
Ἔπει καὶ κυδρότατον ἔχεις Ῥαδαμάνθυος αὐλὴν
Ἠλυσίου λειμῶνος ἐν ἄλσεσιν ἁβρὸς ὁδεύων,
Κέκλυθι σεῖο Μάρωνος· ἐγὼ δέ σοι ἀντὶ κυπέλλων
Ἀσπίδοις σώμασι πᾶσιν ἐρεύγομαι ἔμφρονα λοιβήν·
Ἵλαθι σεῖο Μάρωνι· δίδου δέ μοι οἴνοπα νίκην,
Νίκην πασιμέλουσαν· ἐγὼ δέ σοι ὑψόθι τύμβου
Σπείσω καί θ᾽ χρυσείων περὶ χείλεα καλὰ κυπέλλων·
Ἀρχόμενος κρητῆρος ἐμῆς μετ᾽ ἄεθλια νίκης.
Ὣς εἰπὼν ἐχόρευε Μάρων ἑλικώδεϊ ταρσῷ,
Δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
Σιγὼν ποικίλ᾽ ὄμωθεν ἀναυδέι χειρὶ γραφούσῃ·
Ὀφθαλμοὺς δ᾽ ἐλέλιζεν ἀλήμονας εἰκόνα μύθων,
Νεύματι τεχνήεντι νοούμενα εὔθημον ὑφαίνων·
Καὶ κεφαλὴν ἐτίναξε· καὶ ἤθελε βόστρυχα σείειν,
Εἰ μὴ γυμνὰ μέτωπα λιπότριχος εἶχε καρήνου·

Οὐ δὲ

Accipe me ſubridentem: Maron non nouit curas
Non luctum nouit Maron, non luctuoſa cumulum triſticiæ.
Deſiderabilis vero eſt famulus non lugentis Bacchi.
Eſto propitius tuo Maroni quamuis biberis aquas Lethes,
Da gratiam, vt bibam olim fluorem vini.
Silenus vero nuper libati nouum vinum fructus:
Et Staphylo poſt mortem tanquam vino ſaltabo,
Quod chorum maluerim nidorem amantis menſæ
Tibi Staphyle viuenti, & non ſpiranti ſalto
Feſtum pulſans ſuperſepulchrale: Sum vero Bacchi
Non famulus Phœbi, & non didici lamentabilia cantare
Qualia apud Cretenſes *Rex cantauit Apollo* Apollo Atymnium defleuit.
Deflens amabilem Atymnium. Heliadum *vero*
Hoſpes ego fui alienus ab Eridano.
Sum ſpurius Phaethontis mortui auriga
Non Spartæ inhabitator, non luctuoſum florem attollens,
Vibrans mollia folia fletum amantium Hyacinthorum.
Hodie ſi Minoi aſſidens iuſta indicas Minos. Rhadamanthus.
Siue etiam floridam habes Rhadamanthi aulam
Elyſii prati in nemoribus pulcher ambulans.
Audi tuum Maronem, ego vero tibi pro poculis Campus Elyſius.
Irreuocabilibus oribus eructabo prudentem libationem:
Eſto propitius tuo Maroni, da mihi vero vinicolorē victoriā
Victoriam omnibus curatam, Ego vero tibi ſuper tumulo
Libabo meorum aureorum primitias pulchras poculorum Maro ſaltat.
Incipiens craterem meæ poſt munera victoriæ.
Sic locutus ſaltabat Maro volubili planta,
Dextrum ex læua aduenam plantam permutans
Silentium varii ſermonis muta manu ſignans.
Oculos vero vibrauit vagos imaginem ſermonum,
Nutu artificiali intellectualem rithmum texens: Geſtus ſaltantis.
Et caput rotabat & voluit capillos vibrare
Niſi nudam frontem à capillis relicti habuiſſet capitis.

Neq;

Οὐδὲ μὲν οἷα γέρων ἐπιλήνιον αἷμα κομίζων,
Ἔγραφε φωνήεντι τύπῳ ἐπιληνίδα φύτλην·
Οὐ Κρόνον, οὐ Φαέθοντα παλαίτερον· οὐδὲ γενέθλην
Ἠελίου Τιτῆνος ὁμόχρονον ἥλικι κόσμῳ·
Ἀλλὰ λιπὼν ξύμπαντα καὶ ἀγραίης χύσιν ὕλης
Οἰνοχόον Κρονίδαο σοφῇ ποίκιλλε σιωπῇ,
Ζηνὶ δέπας τανύοντα, καὶ ἀθανάτων χορὸν ἄλλων
Αἰὲν ἐπασσυτέροισιν ἐυφραίνοντα κυπέλλοις,
Ἢ ζαθέην προχέοντα κατὰ κρητῆρος ἐέρσην·
Ἣν δέ οἱ Ἁρμονίη γλυκερὸν ποτόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Νέκταρ ἀρυομένην ὠρχήσατο παρθένον Ἥβην·
Ἐς Σατύρους δ' ὁρόων Γανυμήδεος ἔγραφε μορφὴν
Χερσὶν ἀφωνήτοισι· καὶ ὁππότε δέρκετο Βάκχας,
Ἥβην χρυσοπέδιλον ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ·
Τοῖα Μάρων ἐχάραξε πολύτροπα δάκτυλα πάλλων,
Καὶ ποδὸς εὐρύθμοιο σοφὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
Ἀστάθμους πλέξας πολυκαμπέα μέτρα χορείης·
Ἵστατο δὲ τρομέων, δεδοκημένος ὄμματι λοξῷ,
Τίς ποτ' ἀνικήσειε, τίς εἰς ἑὸν οἶκον ἱκάνοι
Μείζονα καὶ πλήθοντα μέθης κρητῆρα κομίζων·
Σειληνὸς δ' ἐχόρευε· πολυστρέπτοιο δὲ τέχνης
Σύμβολα τεχνήεντα κατέγραφε σιγαλέη χείρ·
Καὶ πλήγμαις τότε τοῖος ἀνὴν κτύπος, ᾧ ἔπι πολλή,
Υἱεῖ Κυρήνης ἔρις ἔμπεσε καὶ Διονύσῳ
Ἀμφὶ ποτοῦ· μάκαρες δὲ σαώσειν οὔ ποτε πυγμή,
Οὐ δρόμος, οὐ τότε δίσκος ἀέθλια· παιδὶ δὲ Φοίβου
Ὄργανα κεῖτο κύπελλα μεμηλότα καὶ Διονύσῳ,
Καὶ δίδυμοι κρητῆρες· ὁ μὲν χρονίου χύσιν οἴνου·
Ὃς δὲ φέρων νέα δῶρα φιλοπτόρθοιο μελίσσης·
Καὶ Κρονίδης ἐκάθητο δικασπόλος· ἀθλοφόροις δὲ
Ἁβρὸς ἀγὼν τετάνυστο μελισσαίης περὶ νίκης·
Ὄργανα κεῖτο κύπελλα· καὶ ὡς χρυσόπτερος Ἑρμῆς
Αὐτὸς ἔρως· ἐρόεις δ' ἀναζώνιος εἰς μέσον ἔστη

Χειρὶ

Neq; ſane tanquam ſenex Titanium ſanguinem ferens
Deſcripſit vocali figura Titanium genus,
Non Saturnũ aut Phaneten antiquiorẽ, neq; generationem Phanes.
Solis Titanis coæuum æquali mundo.
Sed relinquens omnia & Aſtreæ fluxum materiæ
Pincernam Saturnii prudenti variabat ſilentio
Ioui poculum tendentem, & immortalium chorum aliorum
Semper continuo ſuccedentibus delectantem poculis.
Aut diuinum profundentem in craterem liquorem Ganymedes.
Erat vero ipſi harmonia dulcis potus. Sed & ipſam
Nectar haurientem ſaltabat virginem Heben Hebe
In Satyros vero intuens Ganymedis deſcripſit formam
Manibus mutis & cum cerneret Bacchas (ſilẽtio.
Heben aureos calceos habentẽ prudenti demõſtrabat (nomia
Talia Marõ ſignabat multũ verſatiles digitos vibrãs chiro-
Et pedis rhythmum bene obſeruãtis artificialẽ retraxit im-
Mobilis perficiens multiflexas menſuras choreæ (petum,
Stabat vero trepidans intuens oculo obliquo
Quis quem vinceret, quis in ſuam domum veniret,
Maiorem & plenum ebrietatis craterem ferens.
Silenus vero ſaltabat, multum verſatilis vero artis
Symbola artifici ipſa ſignauit taciturna manus Silenus ſaltat.
Et manibus tum talis inerat pulſus. Ob quas multa
Filia Cyrenes cõtentio incidit & Baccho, (ceſtus
Circa certamen de potu Beati v. congrediebantur. Non v. Bacchus cum Ariſtęo de gloria certat,
Non curſus, nõ ponebãtur diſcus certaminis munera. Puero
Organa poſita erant pocula curata, & Baccho. (v. Phœbĩ
Et gemini crateres. Hic quidem antiqui fluorem vini
Hic vero ferens noua munera germina amantis apis.
Et Saturnius ſedebat index. Præmia ferentibus vero
Molle certamen extendebatur mella ſtillantẽ ob victoriam.
Organa poſita erãt pocula & velut aureas pẽnas habẽs Merc.
Ipſe amor. Amabilis v. certaminis præfect⁹ in medio ſtabat
Vna

Χειρὶ μιῇ καὶ κισσὸν ἔχων, καὶ θαλλὸν ἐλαίης,
Βάκχῳ κισσὸν ὄπασσε· Ἀρισταίῳ δὲ προτείνων
Σπέρμασι Πιταρηίοισιν ἐοικότα θαλλὸν ἐλαίης
Παλλάδος ἀγλαὸν ἄγαλμα· μελικρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
Πρῶτος Ἀρισταῖος κεράσας ὠδῖνα μελίσσης,
Ὤρεξεν ἀ[illegible] ἑτοῖσι ῥόον πότον ἄλλον ἀπ' ἄλλου
Εὐφραίνων, καὶ ἔνειμε δέπας στοιχηδὸν ἑκάστῳ·
Τοῖσι μὲν ἀρχομένοισιν ἐὔρραθάμιγγος ἐέρσης
Ὀξύτατος κόρος ἔσκεν· ἀρυομένων δὲ κυπέλλων,
Τὸ τρίτον ἠρνήσαντο, καὶ οὐχ ἥψαντο τετάρτου·
Καὶ μέλιτος μέμψαντο ταχὺν κόρον· ἡδυπότου δὲ
Ἀβροχίτων Διόνυσος ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
Κούφισε λιαρὰ κύπελλα, καὶ ὤρεγε δίζυγι παλμῷ
Τὸ πρῶτον Κρονίδῃ· τὸ δὲ δεύτερον ὤπασεν Ἥρῃ,
Παιδοκασιγνήτῳ τρίτατον δέπας Ἐννοσιγαίῳ·
Ἑξείης δ' ἅμα πᾶσι θεοῖς, καὶ Ζηνὶ τοκῆι
Τερπομένης ἐκέρασσε· κατηπιόωντι δὲ μούνῳ
Μαδιόων ἐτίταινε δέπας ζηλήμονι Φοίβῳ·
Οἱ δὲ πολυσπερέεσσι νόον θέλγοντο κυπέλλοις·
Διψαλέοι δ' ἔτι μᾶλλον ἀεὶ γίνοντο πιόντες·
Καὶ πάλιν ᾔτεεν ἄλλο, καὶ οὐ κόρον ἔσχε κυπέλλων·
Ἀθανάτοι δ' ὀλόλυξαν· ἐπετρέψαντο καὶ Βάκχαι
Οἰνάδος ἡδυπότοιο φέρειν πρεσβήια νίκης·
Καὶ μεθύων ἀκίχητος ἔρως ὀχετηγὸς ἀγῶνος
Κισσῷ βοτρυόεντι κόμην ἔστεψε Λυαίου·
Τοῦτο σοφῇ παλάμῃ κερόεις Σειληνὸς ὑφαίνων,
Δεξιτερὴν μὲν ἔπαυσε· πολυσκάρθμῳ δὲ πεδίλῳ
Ἐκ χθονὸς ἠώρητο, καὶ ὕψι πέμπεν ὀπωπάς,
Γῆ μὲν ἐπ' ἀλλήλοισιν ὁμόζυγα ταρσὰ τιταίνων,
Πῆ δὲ διαζεύξας, ἑτεραλκέι πάλλετο τέχνῃ·
Ἄλλοτε πουλυέλικτος ὑπὲρ δαπέδοιο χορεύων.
Ὀρθὸς ἐπὶ στέρνοις ἑλικώδεϊ σείετο παλμῷ·
Δεξιτερῷ δ' ἄγναμπτος ἐπεστηρίζετο θύρσῳ,

Δάκτυ-

Digitized by Google

Vna manu & hederam habens, & ramum oliuæ
Baccho hederaceum florem. Ariſtæo vero procedens
C[illegible]ronis P[illegible]is conſimilem ramum oliuæ,
Palladis ſacrum ſimulacrum. Melle mixto vero poculo
Primus Ariſtæus miſcens partum apis
Præbuit immortalibus artificioſum potum aliū poſt alium
Obie[illegible] & diſtribuit poculum ordinatim ſingulis
His quidem incipientibus irrorantis liquoris
Velociſſima ſatietas erat. Hauſtis vero poculis
Tertium recuſabant, & non tangebant quartum.
Et mellis reprehendebant velocem ſatietatē. Dulcis potus v.
Molli tunica indutus Bacchus a cratere hauriens
Eleuauit duo pocula, & præbuit duplici vibratione
Primum Saturno, ſecundum vero præbuit Iunoni.
Patris fratri tertium poculum Neptuno,
Deinceps ſimul omnibus Dijs, & Ioui patri,
Delectatus miſcebat. Triſti vero ſoli
Subridens præbuit poculum æmulo Phœbo.
Hi vero multiplicibus mentem oblectabantur poculis.
Sitientes vero adhuc magis ſemper vexabantur bibentes
Et rurſus petebat aliud, & non ſatietatem habebat poculorū
Immortales vero plaudebant. Indulgebantur vero Baccho
Vitis ſuauem potum præbentis ferre primas partes victoriæ.
Et ebrius incomprehenſibilis amor dux certaminis
Hedera vitea comam coronauit Bacchi.
Hoc prudenti manu cornutus Silenus texens
Dextram quidem ceſſare fecit. Multum v. ſaltante pede
Ex terra tollebatur, & in aeram miſit oculos,
Interdum quidem ad inuicem coniunctas plantas connectens
Interdum vero diſiungens, alterna vibrabatur arte
Interdum multum volubilis ſuper ſolo ſaltans,
Rectus in pectora volubili vibrabatur vibratione.
Dextra vero non flexilis firmus ſtabat in planta,

Ariſtæus mulſum Dijs exhibet.

Mellis facilis eſt ſatietas.

Bacchus vinum Dijs exhibet.

Vini appetitus inſatiabilis.

Bacchus victor.

Habitus ſaltantis.

Digi-

Δάκτυλον ἄκρον ἔχων ἑτέρου ποδὸς, ἢ γόνυ κάμψας
Συμφερτῇς παλάμῃσιν, ἢ ὀκλαδίην πτύχα μηρῶν
Σειληνὸς βαρύγουνος ἔχων ποδὸς ὄρθιον ὁρμὴν,
Καὶ πόδα αἰὲν ἄειρεν ἀπὸ πλευροῖο καὶ ὤμου,
Κουφίζων ἐς κύκλον· ἐπασσυτέρῳ δ' ὑπὸ πήχει
Καμπύλον ἠώρησεν ἐπ' αὐχένι ταρσὸν ἑλίξας·
Καὶ βαλίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο χορείης,
Ὕπτιος αὐτελίκτος ἐκάμπτετο κυκλάδι πήχει,
Πεπταμένην ἐπὶ κύρτον ἐς ἠέρα γαστέρα φαίνων,
Τὴν αὐτὴν στεφανηδὸν ἑπόμενα νῶτα ἀμείβων·
Καὶ κεφαλὴ πεφόρητο παρήορος, οἷα παρ' αἰεὶ
Ἀπτομένη δαπέδοιο, καὶ οὐ ψαύουσα κονίης·
Καὶ ποδὶ λαχνήεντι πέδον Σειληνὸς ἐλίσσων,
Ἄλλοτε ἔνθα καὶ ἔνθα πεδῶν βακχεύετο παλμῷ·
Καὶ τότε γούνατα κάμνε· τινασσομένου δὲ καρήνου
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν ἐρίπνης,
Καὶ ποταμὸς μορφοῦτο· δέμας δέ οἱ ἔβλυεν ὕδωρ
Χεύμασιν αὐτομάτοισιν· ἀμειβομένου δὲ μετώπου
Εἰς προχοὴν ἐπίκυρτον ἐκυμαίνοντο κεραῖαι·
Καὶ ἐσθὴν κουφῆκε κυκώμενον ὑψικάρηνον·
Καὶ βυθὸς ἰχθυόεις, ψαμαθῶν κοιλαίνετο γαστήρ·
Σειληνοῦ δὲ λυθέντος ἀμειβομένη πέλε χαίτη
Εἰς θρύον αὐτοτέλεστον· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ γείτων
Ὀξυπνὴς στελέχει δόναξ δεδονημένος αὔραις
Αὐτοφυής· γλυκερὴν δὲ Μάρων ἀνεδύσατο νίκην,
Ἀγκὰς ἔχων κρητῆρα βεβυσμένον ἡδέος οἴνου·
Σειληνοῦ δὲ χυθέντος ἀέθλιον, οἷά τε μορφὴν
Ἀργύρεον κρητῆρα λαβὼν, ἔρριψε ῥεέθροις,
Καὶ προχοαὶ ἐμέθυσσαν χοροπλεκέος ποταμοῖο,
Χάρος ὅθεν κρητῆρος ἐπώνυμος· ἡδυπότου δὲ
Σειληνοῦ κελάδοντος ἀκούεται εὔιον ὕδωρ·
Καί τινα μῦθον ἔλεγξε Μάρων ποταμηΐδι πηγῇ·
Οὐ σε Μάρων Σειληνὲ βιάζεται· εἰ, σε δὲ ῥίψω

Οἴνῳ

Digitized by Google

Digitum ſummum habens alterius pedis, aut genu flectens
Collatis manibus, aut extenſam plicaturam femorum Silenus ſaltat.
Silenus genibus grauis habens pedis rectum impetum,
Et pedem ſiniſtrum ſuſtulit à latere & humero,
Eleuans volutim. Retrotenſa v. ab arte
Incuruum ſuſtulit ſuper ceruicem plantam voluens
Et veloci turbine retrograda chorea,
Supinus per ſe volubilis flectebatur circulari arte.
Volantem incuruum in aëra ventrem oſtendens
Eandem coronatam infinitam orbitam tranſiens
Et caput ferebatur ſublime, tanquam ſemper
(Volans ſuper ſolo,) & non tangens puluerem.
Et pede hirſuto ſolum Silenus rotans. Silenus in fluuium mutatur.
Inſtabilis hinc & hinc pedum bacchabatur vibratione.
Et tunc genua flectebat. Vibrato vero capite
Supinus per ſe volutus delabebatur in terram.
Et fluuius tranſmutabatur. Corpus v. ipſi ſcaturiebat aquã
Fluctibus ſpontaneis. Mutata vero fronte
In profluuium obliquum fluctuabat cornua.
Et fluctus intumeſcebat, mixtum altum caput habens.
Et fundus piſcoſus arena cauabatur venter. Metamorphoſis Sileni.
Sileni vero ſoluti mutati erant capilli
In vluam per ſe perfectam. Super fluuio vero vicinus
Acuminata ſibilabat fiſtula agitata ventis. Maro victor.
Per ſe nata. Dulcem vero Maron induit victoriam
In vlnis habens craterem impletum dulci vino.
Sileni vero fuſi munus certaminis, tanquam formam
Argenteum craterem capiens, proiecit fluctibus.
Et profluenta inebriauit choro implexi fluminis
Locus vnde crateris Cognominis. Dulce bibentis vero
Silenum ſtrepentem audiebat Bacchica aqua
Et quendam ſermonem dixit Maro fluuiatili fonti. Maro Sileno.
Non te Maron, ô Silene, violat. In te vero mittam

Vinum

Οἶνον ἐρευθιόωντα καὶ οἰνοδόκον σε καλέσσω·
Δέξο μέθης ἀκόρητε πιὼν μέθυ· δέχνυσο Βάκχου
Ἀργύρεον κρητῆρα, καὶ ἔσσεαι ἀργυροδίνης
Εἰλιπέδην Σειληνέ, καὶ ἐν προχοῇσι χορεύσεις·
Σεῖο ποδῶν στροφάλιγγα καὶ ἐν ῥοθίοισι φυλάσσεις·
Εἰσέτι κωμάζεις διερὸν τύπον· ἀλλὰ σὺ Βάκχαις
Ἵλαθι, καὶ Σατύροισι, καὶ οἰνοπότῃσιν ὀπώρῃ.
Σειληνούς τε φύλασσε τεῆς βλάστημα γενέθλης·
Ἀκροπέτῃ δὲ Μάρωνι χαρίζεο, μὴ δέ σε νίκης
Ζῆλον ὑποκλέπτοντα καὶ ἐν ποταμοῖσι νοήσω·
Ὕδασι μᾶλλον ἄεξε Μαρωνίδος οἶνον ὀπώρης·
Ἔσσο καὶ ἐν ποταμοῖσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
Νήπιε τίς σε δίδαξεν ἀρειοτέροισιν ἐρίζειν;
Σειληνὸς πάλιν ἄλλος ὑπέρβιον αὐλὸν ἀμείβων,
Αὐχένα γαῦρον ἄειρε, καὶ εἰς ἔριν ἤλυθε Φοίβῳ·
Ἀλλά ἑ γυμνώσας λασίου χροὸς ἔρνεϊ δήσας
Ἔμπνοον ἀσκὸν ἔθηκε· καὶ ὑψόθι πολλάκι δένδρου
Ἐνδόμυχος κόλπωσε τύπον μιμηλὸς ἀήτης,
Οἷα πάλιν, ὠδήπυτος ἀσιγήτοιο νομῆος·
Καὶ μὴν ἐποικτείρων μορφώσατο Δελφὸς Ἀπόλλων,
Καὶ ποταμὸν ποίησεν ὁμοίιον, εἰσέτι κείνου
Σειληνοῦ λασίοιο φατίζεται ἀγκύλον ὕδωρ,
Καὶ κτύπον ἰσομόφοιβον ἐρεύγεται, οἷά περ αἰεὶ
Ἀντιτύποις δονάκεσσι μελιζομένου Διονύσου·
Καὶ σὺ δέμας μετάμειψας ἀρείονι νεῖκος ἀνάψας
Σειληνῷ προτέρῳ πανομοίιος· ἀλλὰ σὺ νύμφην
Μηκέτι μαστεύσειας ἀσάμβαλον ἠθάδα Βάκχου,
Βάκχου λισσέθειραν ὀρειάδα· λισσοκόμων γὰρ
Πληϊάδων ἀπέλεθρος ἐϋφεσίνης σε γενέθλη
Μηκέτι μαστεύσεις ὀφιώδεα δεσμὰ Λυαίου,
Ἐγχέλυας μετέπων σκολιὴν ὠδῖνα ῥεέθρων·
Καὶ στικτοῖς φολίδεσσιν ἀρηρότας αὐτὶ δρακόντων
Ἰχθύας ὑμετέροισιν ἐφερπύζοντα ῥεέθροις·

εἰ δ

Vinum rubicundum, & vinum capientem te vocabo.
Accipe ebrietate inſatiabilis tuum vinum. Accipe Baccha
Argenteum poculum, & eris argenteos habens vortices,
Flexipes Silene, & in profluentis ſaltas,
Tuorum pedum vertiginem etiam in fluctibus ſerues.
Adhuc es petulans in humida imagine. Sed tu Bacchis
Propitius eſto, & Satyris, & vinum bibentibus fructibus:
Silenoſq; cuſtodi tui germen generis:
Ad ſummũ vero bibeti Maroni gratificare, neq; te victoria
Æmulationem diſſimulantem etiam in fluctibus cognoſcã:
Aquis magis adauge Maronidis vinum fructus.
Eſto etiam in fluctibus concors Baccho.
Stulte quis te docuit cum melioribus contendere?
Silenus rurſus aliam ſuperbam tibiam permutans
Ceruicem ſuperbã ſuſtulit, & in cõtentionẽ venit cũ Phœbo. Sileni cum Apolline certamen.
Sed ſe nudans hirſuti corporis ramo alligans
Vinum vtrem fecit, & ſuper ſape arbore
Intus latens ſinuauit imaginem imitans ventus,
Tanquam rurſus canentis, non tacentis paſtoris.
Et ipſum miſeratus transformauit Delphicus Apollo,
Et flumen fecit ſimile, donec illius
Sileni hirſuti diceretur obliqua aqua,
Et ſtrepitum ventiuagum eructat tanquam ſemper
Contrarius cannis cantante Baccho. Cum potentioribus non contẽdendum.
Et tu corpus mutaſti meliori contentionem intendens.
Sileno priori prorſus ſimilis, ſed tu Nympham
Non amplius inquiras ſine calceis conſuetam Baccham
Bacchã ſolutos capillos habentẽ, mõtanã, Comas n ſoluentiũ
Pleiadum immenſa oblectat te generatio.
Non amplius quæres ſerpentea vincula Bacchi,
Anguillas ſequens obliquum partum fluminum
Et maculoſis ſquammis coagmentati loco Draconum
Piſces veſtris inſerpant fluctibus.

Digitized by Google

Εἰ δὲ σὺ βοτρυόεντος ὁμεστιάδης Διονύσου,
Μᾶλλον ἐπολβίζω σε, σὺ γὰρ καὶ βότρυον ἀέξοις·
Τί πλέον ἤθελες ἄλλο, τεῶν βρεπίνεα ῥοάων
Ζῆνα φέρων μετὰ Βάκχον ὅλης γλυκερώτερα γλυκεδανῆς,
Ἀντὶ τεῶν Σατύρων, ποταμοὺς ἔχεις· ἀντὶ δὲ λαῶν
Ὠκεανοῦ κελάδοντες ὕδωρ ναύτοιο χορεύεις·
Ἴκελον εἶδος ἔχεις καὶ ἐν ὕδασιν· οὐ νέμεσις δὲ
Σειληνὸν κομόωντα βοοκραίροισι μετώποις
Ταυρείην κεράεσσαν ἔχειν ποταμηΐδα μορφήν.
Εἶπε Μάρων, καὶ πάντες ἐθάμβεον ἀγκύλον ὕδωρ
Σειληνοῦ ζαχύτοιο κυβιστητῆρος ἰδόντες
Ὀφρυὲς μίμημα πολυγνάμπτοιο ποταμοῖο.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κ'.

Λῆκτο δ' ἀγών· Σάτυροι δὲ σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ
Βότρυος ἀφνειοῖσιν ἐναυλίζοντο μελάθροις·
Τοῖσι δὲ δαινυμένοις ἐπεκώμασαν οἰνάδες ὧραι,
Καὶ κτύπος ἦν τυπάνων ὀπισθόδρομος· ὀξὺ δὲ σύριγξ
Ἀμφιλαφὴς ἐλίγαινεν· ἀρυόμενοι δὲ κυπέλλοις
Οἰνοχόοι μογέεσκον ἀλωφήτῳ παρὰ δαιτί·
Καὶ πλέον ᾐτίζεσκον ὀπάονας οἶνον ἀφύσσειν
Δαιτυμόνες σπεύδοντες· ἀνεσκίρτησε δὲ Βάκχῃ
Κύμβαλα δινεύουσα· φιλοσκάρθμοιο δὲ κούρης
Ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐσείετο βόστρυχος αὔραις.
Καὶ Θεὸς ἀμπελόεις καλέσας Σταφύλοιο γυναῖκα,
Αἰχμὴν ἀποσμήξας ἐπεκόσμεεν οἴνοπι πέπλῳ·
Καὶ Πίθον εὐρυγένειον ὅλον ῥυπόωντα καθήρας,
Ἀργυφέῳ παλίνορσον ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι,
Ῥίψας πένθιμα πέπλα χυτῇ πεπαλαγμένα τέφρῃ·
Οὐκ ἔτι δ' αὐτοχύτοισι παρηΐδα δάκρυσι δεύων
Βότρυς ἀνεστενάχιζε· Διονύσῳ δὲ πιθήσας
Φωριαμοὺς ὤϊξε θυώδεας· οἰχομένων δὲ

Μαρμα-

Si vero tu viteo priuatus es Baccho,
Magis beatũ iudico te, tu enim & vuam creſcere feceris.
Quid amplius velis aliud tuorũ nutritorũ malorũ punicorũ
Iouem ferens poſt Bacchum totius genitorem generis,
Pro tuis Satyris fluctum ordines. pro torculari vero
Oceani reſonantis ſuper dorſo ſaltas,
Similem formam habes, & in fluctibus, nulla vero Nemeſis
Silenum comam nutrientem boũ cornua habentib. frontib.
Taurinam cornutam habere fluuialem formam.
Dixit Maro. & omnes obſtupeſcebant obliquam aquam
Silenum valde fluentem ſaltatorem videntes
Æquale ſimulacrum multiflexi fluminis.

DIONYSIACORVM LIBER XX.

Soluebãt vero certamẽ Satyri v. cũ thyrſo ornato Baccho
Botryos ditiſſimis commorabantur in domibus.
Hiſce vero epulãtib. petulãter genio indulgebãt vitea Hora Horæ comeſſantur.
Et pulſus erat tympanorum ſuper canã. Acutũ vero fiſtula
Copioſa ſtridebat. Hauſti vero poculis
Canthari laborabant, iugi in cena.
Et plus petebant miniſtros vini hauriri
Conuiuæ turbantes. Saltabat vero Baccha
Cymbala vibrans. Saltationem vero amantis puellæ
Implexus capillus agitabatur cincinnus à ventis
Et Deus viteus vocans Staphyli coniugem Bacchus Methen cõſolatur.
Squallorem detergens ornabat vinicolore peplo.
Et Pithum latum habens mentum totum ſqualidũ purgans
Candida redux induit tunica,
Proiiciens luctuoſa pepla fuſili inquinata cinere,
Non amplius autẽ per ſe fuſis genas lacrymis humectans
Botrys rurſus ingemiſcebat, Baccho vero obtemperans
Arcas aperuit odoratas. Apertis vero

Digitized by Google

Μαιμάδες [illegible] ἀπὸ πέπλων·
Κε[illegible] βασιλήια [illegible] τεῦχος
Δύστα δ' ὀπωρ[illegible] παλαιγενέα φαρέα κόχλῳ·
Καὶ [illegible] συνειλαπίναζε Λυαίῳ·
Τοῖσι δὲ περιπομένοισιν ἀειδόμεν ἕσπερος ἀστὴρ
[illegible]ρος ἀνέστελλε, [illegible] Ἠριγενείης·
Δειπνομένοις δ' ἐφύλαξεν ἀμοιβάδες ἔνδοθεν αὐλῆς
Ὕπνου δῶρον ἔλουσε βαθυστρώτων ἐπὶ λέκτρων·
Καὶ πίον [illegible] Μάρωνος [illegible] εἰς μίαν εὐνήν.
Νεκταρέων [illegible] αἰθαλύζων πόμα ληνοῦ·
Ἀμφίλυσι τ' ἐκοίμησαν, ἴσην πέμποντες ἀυτμήν
Π[illegible]υχον [illegible] τὸ πάλαι δὲ τιθηνήτειρα Λυαίου,
Δαλ[illegible]μένη καὶ Βότρυι δὲ Διονύσῳ,
Διστὴν ἀμφοτέροις ἀλιπόρφυρον ἔντυεν εὐνήν·
Γείτονι δ' ἐν θαλάμῳ Σατύρων δίχα, νόσφι Λυαίου
Ἀμφίπολοι στορέσαντο λέχος χρύσειον ἀνάσσῃ·
Βάκχῳ δ' ἦλθεν ὄνειρος· ἔρις πολέμοιο π[illegible]
Αἵμασι μιμηλοῖσιν ἐφεδρήσουσα λεόντων
Ῥείης εἶδος ἔχουσα φιλοκροτάλοιο θεαίνης·
Καὶ φόβος ἡνιόχευεν ὀνειρείων ζυγὰ δίφρων
Ἀντιτύποις μελέεσσι νόθος μορφούμενος Ἄττις·
Καὶ θρόον ἐξαύδησεν ἀπαλόχροος ἄρσενι μορφῇ,
Ἣν ποτε Κυβέλη ἀπημάξατο θήλεϊ φωνῇ·
Βάκχε σὺ [illegible] παρέστια [illegible]
[illegible] νεμέσσησε, καὶ ἐγρεμόθῳ φάτο φωνῇ·
Ὕπνοις Διόνυσε θεηγενές· εἰς ἐνοπὴν δὲ
Δηϊάδης καλέει σε, καὶ ἐνθάδε κῶμον ἐγείρεις·
Μητρυιὴ δ' ὁρόωσα τεὴν φύζηλιν Ἐνυὼ
Ἥρη κερτομέει σε· σὺ δὲ στρατὸν εἰς χορὸν ἕλκεις·
Αἰδέομαι Κρονίωνι φανήμεναι· ἅζομαι Ἥρην,
Ἅζομαι ἀθανάτους, ὅτι μὴ κάμες ἄξια Ἥρης·
Τιτήνων δ' ὀλετῆρα πελασσιτῆρα τοκῆος
Αὐχένα γαῦρον ἔχοντα κατ' οὐρανὸν Ἄρεα φεύγεις,

Ἀσπίδα

Digitized by Google

Splendor fulgebat a multum luminis habentibus peplis
Vnde capiens Staphyli regalia ſplendida regis
Induit purpurea infecta veſtimenta cochlea.
Et delicias tangentem vna epulabatur cum Baccho,
Hiſce vero delectatis recurrit veſperugo ſtella
Lucem emittens choreis delectantis aurora. Veſpera.
Conuiuantium vero phalanges alterna in aula
Somni munus capiebant profunde ſtratis in lectis Conuiuæ dormiunt.
Et Pythus prope Maronem aſcendebat in vnum lectum,
Nectareum bene odoratum rurſus ſcaturiēs poculū Bacchi.
Inuicem vero ſe inebriarant æqualem emittentes vaporem Eupetale
Per totam noctem. Eupetale vero nutrix Bacchi Bacchi nutrix.
Lampadem accendens & Botryi & Baccho
Geminum vtriuſq; purpureum parabat cubile,
Vicino vero in thalamo ſine Satyris & ſine Baccho
Famula ſternebant lectum aureum reginæ.
Baccho vero venit ſomnus: contentio belli nutrix
Curribus æmulis inſidens leonum.
Rhea formam habens crepitacula amantis Deæ: Somnium Bacchi.
Et terror agitabat in ſomno apparentium fuga bigarum Attes Cybeles auriga.
Aduerſis membris adulterinus formatus Attis.
Et tumultum acutū habens molle corpus habēs virili forma
Aurigam Cybeles ſubagitabat feminea voce:
Bacchi vero ſomniculoſi aſtans capiti
Vaga contentio iraſcebatur & tumultū concitāti dixit voce Eris Baccho.
Dormis Bacche Diis genite, ad pugnam vero
Deriades vocat te, & tu hic comeſſationem excitas.
Nouerca vero intuens tuam fugitiuam Bellonam
Iuno inceſſit te: tu vero exercitum in ſaltationem trahis.
Pudet Ioui apparere, pudefio coram Iunone
Cū pudore, timeo immortales q; nō laboraueris digna Iunone
Titanum vero interemptorem propugnatorem patris Mars.
Ceruicem ſuperbam habentem in cœlo Martem fugio.

Ll 3 Scutam

Ἀσπίδα κουφίζοντα διάβροχον ἠθάδι λύθρῳ·
Καὶ γενετὴν σέο μᾶλλον ἀριστογόνοιο τοκῆος
Αὐτοτελῆ γονόεντος ἀμήτορα παῖδα καρήνου·
Παλλάδα σημαίνω κορυθαιόλον, ὅττι καὶ αὐτὴ
Μέμφεται ἄρσενα Βάκχον ἀεὶ γυία θῆλυς Ἀθήνη.
Εἴκαθεν αἰγίδι θύρσος, ἐπεὶ ποτε Παλλὰς ἀγήνωρ
Αἰγίδα κουφίζουσα πύλας ἔστεψεν Ὀλύμπου,
Τιτήνων σκεδάσασα καὶ θυελλήεσσαν Ἐνυώ,
Πατρῴην ἐγέραιρε τὴν θηλὴν ὠδῖνα καρήνου·
Καὶ σὺ Διὸς χρυσέοισιν ἐπαυχώεις πτύχα μηροῦ·
Ἤνιδε πῶς γελόωσι καὶ Ἑρμείας καὶ Ἀπόλλων·
Ὃς μὲν ἀερτάζων δίδυμον βέλος εἰσέτι λύθρῳ
Ὑψιλόφων γιγάντων πεπαλαγμένον Ἰφιμεδείης·
Ὃς δὲ κατὰ φθιμένοιο πολυβλεφάροιο τοκῆος
Ῥάβδον ἐμὴν ἐλάτειραν· ἐγὼ δ᾽ ἐμὸν αἰθέρα φεύγω
Μοῦνον ἀλυσκάζουσα φυγοπτολέμου Διονύσου,
Θύρσους τ᾽ ἠρεμέοντας ὀπιπεύουσα Λυαίου·
Μέμφεται ὀρχηστῆρι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
Παρθένος ἰοχέαιρα· κυβερνήτειρα δὲ δίφρου
Οὐ πεδανῶν ἐλάφων βαλίων ὀλέτειρα λαγωῶν,
Μέμφεται οὐρεσίφοιτος ὀρειάδος ἐγγύθι Ῥείης
Πορδαλίων ἐλατῆρα, καὶ ἡνιοχῆα λεόντων·
Παιδὸς ἐμοῦ Διὸς οἶκον ἀναίνομαι· ἐν γὰρ Ὀλύμπῳ
Ἄζομαι αὐχήεσσαν ἀγλαϊζομένην ἐπὶ Λητώ
Ἶσον ἐμοὶ τανύουσαν ἑῶν χρεωμήτορα λέκτρων.
Γηγενέος Τιτυοῖο ποθοβλήτοιο φονῆα·
Καὶ διδύμαις ὀδύνῃσιν ἱμάσσομαι· ὅττι δοκεύω
Ἀχνυμένην Σεμέλην, καὶ ἀγήνορος ἀστέρα Μαίης·
Οὐ σὺ Διὸς τεκέεσσιν ὁμοίιος· οὐκ ἔκταες ἰῷ
Ὦτον ἀπειλητῆρα, καὶ ὑψιπέδιλον Ἐφιάλτην·
Οὐ Τιτυὸν πτερόεντι τεῷ κατέπεφνες ὀϊστῷ·
Οὐ θρασὺν Ὠρίωνα δυσίμερον· οὐ πρόμον Ἥρης
Ἄργον ἀεξικάκοιο βοοσκόπον υἱὸν ἀρούρης,

Scutum eleuantem madidum conſueto cruore.
Et ſororem tuam magis optimam prolem habentis patris Pallas.
A ſe perfectam grauidi ſine matre puellam cerebri.
Palladem formido ornatam galeam habentem, quod & ipſa
Inceſſit virum Bacchum ocioſum fœmina Mineruam
Ceſſit Aegidi Thyrſus quia quondam Pallas ſtrenua
Aegidem eleuans portas coronauit Olympi
Titanum diſsipans procelloſam Bellonam Pallas Titanas ſuperauit.
Paternum decorauit diuinum partum cerebri.
Et tu Iouis grauidam dedecore afficis plicam femoris.
Ecce quomodo rideant & Mercurius & Apollo:
Hic quidem geminum eleuans telum adhuc cruore
Superborum puerorum infectum Iphimediæ: Iphimedia
Hic vero mortui multos oculos habentis patris
Baculum meum expulſorem. Ego vero meum æthera fugio
Reprehenſionem euitans belli fugientis Bacchi,
Thyrſosq; quieſcentes intuens Lyæi
Reprehendit ſaltatorem ſcopulis delectantem Bacchum
Virgo Diana, gubernatrix vero currus Diana.
Imbellium ceruorum velocium interemptrix leporum,
Reprehendit in montibus errans montanam prope Rheam
Panterarum agitatorem & aurigam Leonum.
Pueri mei Iouis domum (meam) recuſo: in cœlo enim
Cum pudore timeo inſoleſcentē gloriantē adhuc Latonam
Aequalem mihi tendentē ſuorū adiutorem thalamorum.
Terra nati Tytii ab amore percuſſi interemptorem:
Et geminis doloribus flagellor, quod videam Tythyus.
Dolentem Semelen, & bellicoſa ſtellam Maiæ:
Non tu Iouis filiis ſimilis, non occidiſti ſagitta. Otus.
Otum minatorē & ſublimibus pedib. incedentē Epialtem. Epialtes.
Non Tityum alata tua occidiſti ſagitta:
Non audacem Orionē amore infelicē, non primū in acie Iu- Orion.
Argū malum augentis vaccæ cuſtodem filium terræ (nonis Argus cuſtos Iunonis

Ζήλοις ὀπιπευτῆρα βοοκραίρων ὑμεναίων·
Ἀλλὰ παρὰ Σταφύλῳ καὶ Βότρυϊ κῶμον ὑφαίνεις,
Ἀκλνεὶς ἀσίδηρον ἐπινίκιον ὕμνον ἀείδων·
Αἰχμὰς Σατύρων χθόνιον γένος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Βακχιάδος ψαύοντες ἀναιμάκτοιο χορείης
Ἄρεος ἐλπίδα πᾶσαν ἐπετρέψαντο κυπέλλοις·
Ἔστι καὶ εἰλαπίνη μετὰ φύλοπιν, ἔστι χορεύειν
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν ἔσω Σταφύλοιο μελάθρου·
Γηκτίδες οὐ παύουσιν ἐνυαλίην μετὰ νίκην·
Νόσφι πόνων οὐκ ἔστιν ἀνέμβατον αἰθέρα ναίειν·
Οὐ πέλε ῥηϊδίη μακάρων ὁδὸς· ἐξ ἀρετῆς δὲ
Ἀτραπὸς οὐλύμποιο θεόσσυτος εἰς πόθον ἕλκει·
Τέτλαθι καὶ σὺ πόνους πολυειδέας· οὐρανίην γὰρ
Ἤρη σοι κοτέουσα Διὸς μαντεύεται αὐλήν·
Ὣς φαμένη πεπότητο· θεὸς δ' ἀνεπήλατο λέκτρου,
Φρικτὸν ἔχων ἔτι δοῦπον ἀπειλητῆρος ὀνείρου·
Καὶ θρασὺς αἴθοπι Βότρυς, ἑὸν δ' ἔδυνε χιτῶνα
Σιδονίης ἀκτῖνας ἀκοντίζοντα θαλάσσης·
Καὶ χρυσέῳ συνέεργεν ἀρηρότα ταρσὰ πεδίλῳ·
Ὤμοις δ' ἀκαμάτοισι περικληΐδα φυλάσσων
Φαιδρὸν ἀλιχλαίνων περονήσατο φᾶρος ἀκόντων,
Πατρῴην λαγόνεσσι βαλὼν ὑψήνορα μίτρην,
Σκῦτα ἐν ὤχων Σάτυροι δὲ δαφοινήεσσαν ἀπήνην
Πορδαλίων ζεῦξαν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
Σειληνοὶ δ' ἀλάλαζον· ἐμυκήσαντο δὲ Βάκχαι
Θυρσοφόροι· στιχαὶ δὲ συνήλυδες εἰς μόθον Ἰνδῶν
Στοιχάδες ἐρρώοντο· καὶ ἔβρεμεν αὐλὸς Ἐνυοῦς·
Κεκριμένας δὲ φάλαγγας ἐκόσμεον ἡγεμονῆες·
Καί τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
Εἰς δρόμον ἐσσυμένην λοφίην ἐπιμάστιεν ἄρκτου
Λυσσαλέης· ἕτερος δὲ δασύτριχα γαστέρα νώτων
Ἄγριον ἡνιόχευε καλαύροπι ταῦρον ὁδίτην,
Πλευραῖς ἀμφοτέραις κεχαλασμένα ταρσὰ συνάπτων·

Ὃς δὲ

Iouis obſeruatorem Boum cornua habentium nuptiarum
Sed apud Staphylum & Botryen comeſſationem texis
Sine gloria ſine ferro ad vinum hymnum canens:
Dedecore afficis Satyrorum terreſtre genus, quod & ipſius
Bacchiacam tangentis incruentam choream
Martis ſpem totam indulſerunt poculis:
Licitum eſt & conuiuium poſt pugnam, licet choreas ducere
Indicum poſt bellum in Staphyli ædibus.
Nablia non ceſſant poſt bellicam victoriam.
Sine laboribus non licet inacceſſum æthera habitare: Cœlum nõ niſi laborãtibus patet
Non eſt facilis Deorum via: ex virtute vero
Semita cœli a Deo excitata in deſiderium trahit:
Perfer & tu labores multiformes: cœleſtem enim
Iuno tibi iraſcens Iouis vaticinatur aulam.
Sic locuta auolauit, Deus vero reſiliebat ex lecto Bacchus expergiſcitur.
Formidabilem adhuc ſonitum habens minacis ſomnii:
Et audax ſaliebat Botrys, ſuam vero induit tunicam
Sidonii, radios eiaculantem mares;
Et aureo conſtrinxit apta calceamenta pedi
Humeris vero indefeſſis circumcingulum ſeruans Bacchus arma induit.
Splendidum purpuratorũ fibula nectebat veſtimẽtũ telorũ,
Paternam circa lumbos conuiciens ſublimem mitram;
Sceptrum habens. Satyri vero cruentum currum Satyri Baccho currũ inſtruunt.
Pantherarum coniunxerunt feſtinanti Baccho:
Sileni vero iubilo ſtrepebant: mugiebant vero Bacchæ
Thyrſiferæ conuenientes vero exercitus ad pugnam Indorũ
Ordine confluebant, & fremebat tibia Bellonæ:
Iudicatas vero phalanges ornabant duces,
Et quiſpiam ſuper dorſum ſaliens aſcendente vibratione
Ad curſum excitatam ſetam flagellabat vrſæ Quiſpiam vrſam aſcẽdit.
Furioſæ: alter vero hirſutum pilis ventrem percutiens
Silueſtrem agitabat baculo taurum viatorem
Lateribus vtriſq; demiſſas plantas coniungens:

Alter

Digitized by Google

Οἱ δὲ δασυστέρνων ῥάχιας ἐπέβαινε λεόντων,
Αὐχενίων πλοκάμων δεδραγμένος ἀντὶ χαλινοῦ·
Καὶ μέγαρον πατρῷον ὁμοῦ καὶ κλῆρον ἐάσας
Βότρυς ἐρευθήεις τετράζυγον ἅρμα τιταίνων
Σύνδρομος ἡνιόχευε φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
Δμωὰς ἔχων κατόπισθε· μεθεὶς δ' ἅμα μητέρα νύμφην,
Λευκοχύτων ἀνέβαινεν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην·
Καὶ ζυγίων φασύλεια κυβερνήτειρα λεπάδνων
Εἰς λόφον ἡμιόνων χρυσέην ἐλέλιζεν ἱμάσθλην·
Καὶ Πίθος εὐρυκάρηνος ὀπίσθερον ἅρμα τιταίνων
Ἕσπετο θητεύων καὶ Βότρυϊ καὶ Διονύσῳ·
Οὐ μὲν ἔην ἀγέραστος· ἐλὼν δέ μιν ἐς χθόνα Λυδῶν,
Βάκχος ἄναξ ἵστησε Μέθης ἐγκύμονι ληνῷ
Δεχνύμενον χυτὸν ὄγκον ἐϋρραθάμιγγος ὀπώρης,
Ἄγγεσιν οἰνοδόκοις. ὅθεν οὔνομα τοῦτο φυλάσσων
Πορφυρέῳ κενεῶνι Πίθος παρὰ γείτονι ληνῷ
Ἵσταται εὔια δῶρα δεδεγμένος εἰσέτι Βάκχου,
Σῆμα Πίθου φλογεροῖο, καὶ εἰ βροτέην λάχε φωνήν·
Τοῖον ἔπος Σατύροισιν ἐρεύγετο κῶμον ἀκούων·
Εἰμὶ Πίθος προτέροιο φερώνυμος· ἄγχι δὲ ληνοῦ
Δέχνυμαι ἡμερίδων γλυκερὸν ῥόον· Ἀστυρὶς δὲ
Λάτρις ἐγὼ Σταφύλου καὶ Βότρυος· ἀμφοτέρους δὲ
Νηπιάχους ἔθρεψα γέρων τροφός· εἰσέτι δ' ἄμφω
Οἷα παλινζώοντας ἐμαῖς λαγόνεσσιν ἀείρω·
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετὰ χρόνον ὀψὲ πελέσθαι·
Βάκχος ἀνεξ πεδίων δὲ Τύρον, καὶ Βίβλον ὁδεύσας,
Καὶ ποταμοῦ θυόεντος Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ,
Καὶ σκόπελον Λιβάνοιο, καὶ ἔνδια Κυπρογενείης,
Ἀρραβίης ἐπέβαινε, καὶ εὐόδμων ἀπὸ δένδρων
Νυσιάδος ταναίφυλλον ἐθάμβεε δενδράδα λόχμης.
Καὶ πόλιν αἰπύδμητον ἀκοντοφόρων ἀνδρῶν·
Ἔνθα τις Ἄρεος αἷμα μιαιφόνος ᾤκεεν ἀνήρ,
Ἤθεσι ῥιγεδανοῖσιν ἔχων μίμημα τοκῆος.

Ὀθνείης

Alter vero hirſuta pectora habentiū dorſū aſcēdebat leonū
Dorſuales iubas corripiens loco freni.
Et domum paternam ſimul & ſortem relinquens
Botrys rubicundus quadriiugum currum tendens
Vna currens equitabat cum Staphylum amante Baccho
Famulos habens à tergo. Relinquens vero matri Nymphā
Albam tunicam indutus aſcendit in aureas rotas habentē Botrys cū Baccho abit.
Et iunctarū Phaſylea gubernatrix antilenarum (currum Phaſylea.
In collum mulorum auream vibrabat ſcuticam, Pithus.
Et Pithus latum caput habens poſteriorem currum tendens
Sequebatur ſeruiens & Botryi & Baccho (dorum
Non ſane erat ſine præmio: rapiens vero ipſum in terram In-
Bacchus Rex conſtituit Methe grauido torculari
Excipientem fluidum cumulū bonas guttas emittētis vuæ,
Vaſis vinum capientibus, vnde nomen hoc ſeruans
Purpureo ventre Pithos (i. dolium) apud vicinum torcular. Pithus in doliū mutatus.
Stat Bacchica munera excipiens adhuc Bacchi
Signum Pythi æſtuantis quamuis mortalem ſortiretur vocē:
Tale verbum Satyris eructabat commiſſationem audiens
Sum Pithus prioris nomen ferens. Prope torcular vero Pithus loquitur.
Excipio vitium dulcem fluxum. Aſſyrii vero
Seruus ego Staphyli & Botryis: ambos vero
Pueros enutriui ſenex nutritor. adhuc vero ambos
Tanquam rediuiuos meis lateribus tollens.
Et hæc quidem vt futurum eſt poſt tempus ſero perficiam. Tyrus. Biblus.
Bacchus Rex aſcendens vero Tyrum & Biblum tranſiens
Et fluuii odoriferi Adonidis bene nuptam aquam
Et ſcopulum Libani & ſedes Veneris
Arabiam aſcendit & bene odoratus ob arbores Bacchus multas vrbes, multa loca tranſit.
Nyſiaca folia extendentem admirabatur cacumen luci,
Et vrbem ſublimem teliferorum nutricem virorum
Vbi quiſpiā Martis ſanguis cæde maculatus habitabat vir
Moribus horribilibus habens imitationem patris

Exter-

Ὁ θεέης ἀμέθυστος ἀμεμφέας εἰς μόρον ἕλκων
Αἰνομανὴς Λυκόοργος· ἀποκταμένων δὲ σιδήρῳ,
Ἔστεφεν ἀνδρομέοισιν ἑὸν πυλεῶνα καρήνοις,
Ἴκελος Οἰνομάῳ καὶ ὁμόζυγος, ὅ ποτε δειλὴ
Πατρὸς ἀνυμφεύτοισι δόμοις ἐφυλάσσετο κούρη
Χήρη, γηραλέη, γαμίων ἐπιδευέος ἐρώτων,
Εἰσόκε Ταντάλιδου ἱππήλατον οἶδμα περάσσων,
Ἄβροχον ἅρμα φέρων πτερόζυγον Ἐννοσιγαίου
Νυμφίδιον δρόμον εἶχεν, ὅτε σπερχοειδέϊ κύκλῳ,
Μύρτιλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυσε νίκην
Μιμηλῷ ἐλάσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ,
Οἶκτον ἔχων, καὶ ἔρωτα γοήμονος Ἱπποδαμείης·
Καὶ δρόμος ἦν ἀνόνητος· ὑπ᾽ ἠελίοιο δὲ δίφρῳ
Κηροπαγὴς φλογόεντι ῥυμὸς θερμαίνετο πυρσῷ·
Καὶ κρότον ἠκόντιζε λυθεὶς μινυώριος ἄξων·
Τοῖος ἔην Λυκόοργος ὁμότροπος· ἀχθοφόρους δὲ
Πολλάκις ἐν πελόδοισιν ἀλήμονας ἄνδρας ὁδίτας
Δήσας εἰς δόμον εἷλκεν· ἐνυαλίῳ δὲ τοκῆϊ
Δαιτρεύων ἱέρευε· δαϊζομένων δὲ μαχαίρῃ
Ἄκρα βροτῶν ἐπύκαζε κακοξείνους πυλεῶνας·
Ὡς δ᾽ ὅτε δυσμενέων μετὰ φύλοπιν οἴκαδε μολόντες
Ἀνδρὸς ἀκοντοφόροιο νέης ἀναθήματα νίκης
Ἀσπίδες ἢ πήληκες ἐπικρεμόωντο μελάθρῳ·
Οὕτω καὶ φονίοιο παρὰ προπύλαια Λυκούργου
Ἄκρα ποδῶν, καὶ χεῖρες ἐπηώρηντο θανόντων,
Καὶ φόνος ἦν· ξενίου δὲ Διὸς παρὰ γείτονι βωμῷ
Ὀθνεῖοι στενάχοντες ἐμιστύλλοντο μαχαίρῃ,
Οἷα βόες καὶ μῆλα· περιρραίνοντο δὲ βωμοί,
Σφαζομένων· στικτὴ καὶ κόνις φοινίσσετο λύθρῳ,
Δώματος ἀμφὶ θύρετρα· βιαζόμενοι δὲ πολῖται
Ἀντὶ Διὸς εὔχοντο θυηπολέειν Λυκοόργῳ·
Οὐδὲ λάθες Διόνυσε δολορραφέος Ἥρης·
Ἀλλὰ πάλιν κοτέουσα τῇ θεόπαιδι γυίθλην,

Ἄγγελον

Externos à vino abhorrens inculpatos in mortem trahens
Valde inſanus Lycurgus:ob occiſorum vero ferrum
Coronabat humanis ſuum veſtibulum capitibus
Similis OEnomao & cœnus,cuius quondam miſera
Patris innuptis domibus cuſtodiebatur puella
Vidua,vetula,nuptialium adhuc expers amorum
Donec Tantalidæ agitatorem equorum æſtum ſignans
Non irrigatum currum ferens quadriiugem Neptuni
Sponſalem curſum habuit,quando volubili rota
Myrtilus doloſum conſilium habẽs furtiuã perfecit victoriã
Efficta agitans doloſam axem cera
Miſericordiam habens & amorem luctuoſæ Hippodamiæ,
Et curſus erat inutilis:à ſole enim biga
Cera compactus ardenti temo incaleſcebat æſtu,
Et ad plauſum emiſit ſolatus non diu durans axis
Talis erat Lycurgus ſimul educat⁹.onerà v.ferẽtes
Sæpius in triuiis errantes viros viatores
Ligans in domum traxit. Marti vero patri
Mactans ſacrificauit,occiſorum vero machæra
Capita mitens muniebat male hoſpitales portas.
Vt vero cum hoſtium poſt pugnam tarde reuertentes
Viri teliferi noua donaria victoriæ
Scuta aut ſecures ſuſpendebantur in domo:
Sic etiam homicidæ ad veſtibula Lycurgi
Extrema pedum & manus ſuſpenſa erant mortuorum
Et cædes erat Hoſpitalis vero Iouis ad vicinum altare
Peregrini gemiſcentes fruſtillatim dilaniabantur gladiis
Vt boues & oues,circumſpargebantur vero altaria,
Mactatorum:maculoſus vero puluis rubeſcebat cruore
Domus circa ianuas.coacti vero ciues
Pro Ioue iubebantur ſacrificare Lycurgum
Neq. ignoras ô Bacche? dolũ conſuentis inuidiam Iunonis:
Sed rurſus iraſcens tuæ diuinum puerum gignẽti natiuitati

Lycurgus crudelis OEnoma⁹.

Myrtilus doloſus. Hippodamia.

Lycurgus cum Enomao collatus, Lycurgus Martis filius, hoſpites patri mactat.

Lycurgus occiſorum capitibus portas ſuas ornat. Tropæa.

Lycurgus hoſpites Ioui mactat.

Nun-

Ἄγγελον ἱερὸν ἔπεμπε δυσάγγελον, ὄφρα σε θέλξῃ
Κλεψινόῳ κεράσασα δόλῳ ψευδήμονα Πειθώ·
Δῶκε δέ οἱ βουπλῆγα θυημάχον, ὄφρα κομίσσῃ
Ἀρραβίης μεδέοντι Δ ναιπάδῃ Λυκοόργῳ·
Οὐ δὲ θεὰ δήθυνεν· ἀμειβομένῳ δὲ προσώπῳ
Ἄρεος αἰπυτόκοιο νόθην ἐψεύσατο μορφήν·
Καὶ λόφον εὐπήληκα διαιθύσσουσα καρήνου,
Δαιδαλέης κροκόεντας ἰοὺς ῥίψασα χιτῶνας,
Κερδαλέῳ θώρηκι καλύπτετο Μαῖα κυδοιμοῦ
Αἱμαλέῳ θώρηκι· καὶ ἐγχεκύδοιμον ἀπειλὴν
Ἄρσενα κερδαλέῃ βλοσυρῷ πέμπουσα προσώπῳ,
Γλῶσσαν Ἐνυαλίοιο χαλῇ μιμήσατο φωνῇ·
Τέκνον ἀνικήτου σπόρος Ἄρεος, ἦρα καὶ αὐτὸς
Βασσαρίδων τρομέεις ἁπαλόχροα θῆλυν ἀπειλήν;
Οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος Ἀμαζόνες εἰσὶ καὶ αὐταί,
Οὐκ ἀπὸ Καυκασίοιο μαχήμονές εἰσι γυναῖκες,
Οὐ θοὰ τόξα φέρουσι, καὶ οὐ δονέουσιν ὀϊστούς,
Οὐ θρασὺν ἵππον ἔχουσιν ἀρήϊον, οὐδ' ὑπὲρ ὤμων
Βάρβαρον ἡμιτέλεστον ἐλαφρίζουσι βοείην·
Αἰδέομαι καλέων σε ποτὶ κλόνον, ὅττι γυναῖκες
Δηρὸν ἀπειλείουσιν ἀδηρίτῳ Λυκοόργῳ,
Ἠρεμέεις Λυκόοργε κορυσσομένου Διονύσου·
Θνητὸς ἀνὴρ πέλεν οὗτος ἀώελος, οὐκ ἀπὸ φύτλης
Οὐρανίης βλάστησε· Διὸς δέ μιν Ἑμάδι φήμῃ
Ἔμμεναι ἔπλασε μῦθος· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα πόθεν δὲ
Ἀμφὶ τόκου Κρονίωνος, ὅτι βροτὸν ἄρσενι μηρῷ
Υἱέα θῆλυν ἔτικτε πατὴρ ἐμὸς ὑψιμέδων Ζεύς·
Μύθοις ψευδαλέοις οὐ πείθομαι, οὐ βροτὸς ἀνὴρ
Ζηνὸς ἐμοῦ τόκον ἔσχεν ἀπὸ βλάστησεν Ἀθήνη.
Ζεὺς ἐμὸς οὐ δεδάηκεν ἀνάλκιδα παῖδα λοχεῦσαι·
Ἄρεα σὸν γενέτην ἔχε μάρτυρον εἰσέτ' Ἀθήνην
Παῖδα Διὸς θήλειαν ἀρειοτέρην Διονύσου·
Τέκνον ἐμὸν μεθέπεις σὺ μέγα σθένος· οὐ δὲ χατίζεις.

Πατρὶς

Nuncium Iridem miſit malum nuncium, ut te oblectaret — Iris à Iunone ad Lycurgũ miſſa.
Mentem furante miſcens cum dolo fallacem Suadam.
Dedit vero & ipſi ſtimulũ boum Diis contendente ut ferret
Arabiæ regi Dryantis filio Lycurgo. — Lycurgus Dryantis filius.
Nec vero Dea multum morata: mutata vero fronte
Martis contrarii adulterinam mentiebatur formam
Et apicem pulcra galea ornatam excitans capitis — Iris formã Martis aſſumit.
Varias croceas ſuas abiiciens tunicas,
Fraudulento thorace tegebatur nutrix tumultus
Sanguineo thorace, & tumultum exuſcitantem minationẽ — Iris Lycurgo. Amazones
Virilem doloſa terribili mittens fronte
Linguam Martis volubili imitabatur voce:
Puer inuicti ſemen Martis, an ſane & ipſa (nationem?
Baſſaridum trepidas molle corpus habentẽ fœmineã intermi
Non a Termodonte Amazones ſunt & ipſæ?
Non à Caucaſo bellicoſæ ſunt mulieres?
Non veloces arcus ferunt, & non vibrant ſagittas,
Non audacem equum habent Martium, non ſuper humeris
Barbaram ſemiperfectam eleuant bubulam pellem:
Pudeſio vocans te ad pugnam, quod mulieres — Iris Lycurgum aduerſus Bacchum extimulat.
Bellum interminantur imbelli Lycurgo,
Quieſcis Lycurge armato Baccho
Mortalis vir fuit hic æui breuis, non à genere
Cœleſti germinauit, Iouis vero ipſum græca fama
Eſſe finxit fabula: ego vero non ſcio credere
De partu Saturnii, quod mortalem virili femore
Filiũ fœmineũ generauit pater meus in altis regnãs Iupiter:
Verbis mendacibus non credo, non mortalis vir
Iouis mei partum habuit tanquam Pallas germinauit.
Iupiter meus non nouit imbellem puerum generare:
Martem tuum patrem habe teſtem adhuc Palladem
Filiam Iouis fœminam meliorem Baccho.
Fili mi ſectaris tu magnum robur. Neq; cares

Patre

Πατρὸς Ἐνυαλίοιο, καὶ εἰ πολέμοισιν ἀνάσσει·
Ἔμπης δ᾽ ἣν ἐθέλεις, θωρήξομαι· οὐ δέ σε λείψω
Μοῦνον ἐνὶ πολέμοισι· θεὰ δέ τοι εἰ χρέος εἴη,
Γνωτὴ Ζηνὸς ἄκοιτις ὁμόστολος εἰς μόθον Ἥρη
Ἕσπεται, ἰωνοῖο προασπίζουσα Λυκούργου·
Στήσω δ᾽ ἡμετέρου θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
Θύρσους Βασσαρίδων νόθα δούρατα· βουκεράων δὲ
Κενταύρων ἀτίνακτα κεράατα μακρὰ δαΐξας,
Τοξοφόρων Ἀράβων κεραελκέα τόξα πελάσσω·
Ὡς θέμις· ὀκταδίην δὲ ταμὼν δολιχόσκιον οὐρὴν
Σιληνῶν, λασίην πλέξω πλήξιππον ἱμάσθλην·
Ταῦτα μὲν εἰς σε φέρω μετὰ φύλοπιν· ἀπτολέμου δὲ
Βάκχου ξανθὰ πέπλα γυναικείους τε χιτῶνας
Πορφυρέους, καὶ θῆλυν ἐπ᾽ ἰξύϊ κυκλάδα μίτρην
Γνωτῇ σεῖο δάμαρτι φυλάξομεν ἀφρογενείῃ,
Ἄρμενα θήλεα δῶρα· γυναιμανέος δὲ Λυαίου
Ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐμοῖς δμώεσσι συνάψω
Εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων,
Οἷα δορυκτήτοισι πέλει θέμις· ὑλιδανοὺς δὲ
Ἠμαθίδων ὄρπηκας ἢ εὔια δῶρα Λυαίου
Θερμοτέρῳ σπινθῆρι δεδέξεται Ἀρραβίη φλόξ,
Καὶ Βελδρὴ θεράπαινα χοροπλεκέος Διονύσου
Βασσαρὶς ἀλλοίην ἐχέτω καὶ ἀήθεα τέχνην,
Δώματα ναιετάουσα μετ᾽ οὔρεα· δαιδαλέην δὲ
Νεβρίδα καλλείψασα δέμας κρύψειε χιτῶνι,
Καρπὸν ἀλετρεύουσα μύλης τροχοειδέϊ πέτρῃ·
Καὶ στεφάνους ῥίψασα, καὶ οὓς καλέουσιν ὀπώρην.
Ξυνὰ διδασκέσθω μελεδήματα δίζυγι θεσμῷ
Δμωὶς ἀναγκαίῃ, καὶ Παλλάδι, καὶ Κυθερείῃ
Ἠματίοις ταλάροισι, καὶ ἐννυχίοις ὑμεναίοις,
Κερκίδα κουφίζουσα, καὶ οὐκ ἔτι κύμβαλα Ῥείης·
Σιληνοὶ δὲ γέροντες ἐμῆς παρὰ δαιτὶ τραπέζης
Εὔιον ἀείσουσι, καὶ ἠθάδος ἀντὶ Λυαίου,

Patre Marte, quamuis bellis imperet.
Tamen, ſi voles, armabor, neq; te relinquam
Solum in bellis. Dea vero ſi tibi opus ſit
Soror Iouis coniux comes ad pugnam Iuno.
Sequitur nepotis propugnatrix Lycurgi.
Statuam vero noſtro Deum accipienti in templo
Thyrſos Baſſaridū adulterinas haſtas, boū cornua habētiū v.
Centaurorum inconcuſſa cornua longa diſcerpens,
Arcus ferentium Arabum cornua trahentes arcus faciam,
Vt fas eſt, extensā vero amputās lōgā vmbrā ſpargētē caudā
Silenorum hirſutam faciam equos percutientem ſcuticam.
Hæc quidem ad te feram poſt pugnam. Imbellis *vero*
Bacchi flaua folia muliebresq; tunicas
Purpureas & muliebrem ſuper ilia circularem mitram
Sorori tuæ coniugi cuſtodiemus Veneri
Conuenientia muliebria munera. Amore inſaniv. Bacchi
Famularum ordinem omnem meis miniſtris coniungam
In thalamum indotatum coactarum nuptiarum,
Vt bello captis fas eſt: inutiles vero
Vitium ſurculos & aut Euia munera Bacchi
Calidiore ſcintilla accipiet Arabica flamma
Et fortis famula choreas complicantis Bacchi
Baſſaris diuerſam habeat & inſuetam artem
Domos inhabitans poſt montes. Variatam vero
Ceruinam pellem relinquens corpus abſcondat tunica,
Fructum molens mola circulari petra.
Et coronas abiiciens, & quam appellant vitem
Communes doceatur curas duplici lege:
Famula coacta & Palladi & Veneri
Diurnis quaſillis & nocturnis nuptiis,
Radium eleuans, & non amplius cymbala Rhea,
Sileni vero ſenes mea ad conuiuia menſæ
Euium canent, & conſueto pro Baccho

Iris ſub forma Martis extreme contemnit Bacchum.

 Enco-

Digitized by Google

Κάδμον ἀνακρούσωσι καὶ Ἄρει καὶ Λυκοόργῳ·
Ὣς φαμένη, μείδησε θεὰ χρυσόπτερος Ἶρις,
Ψευδαλέην ἴρηκος ἐρετμώσασα πορείην·
Καί μιν ἰδὼν Λυκόοργος ἑὴν μαντεύσατο νίκην,
Γινώσκων ταχὺν ὄρνιν, ὅτι πτερὰ φοίνια πάλλων,
Ἀδρανέας δεδάηκε πελειάδας εἰς φόβον ἕλκειν·
Εἶδε γὰρ εἶδεν ὄνειρον ὁμοίϊον· ὡς παρὰ λόχμῃ,
Χαιτήεις κεκόρυστο λέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
Καὶ βαλιῶν ἐλάφων κεραὴν ἐδίωκε γενέθλην.
Τοῖον ὄναρ νοέων ὁμοιίαστο θυάσι Βάκχαις,
Βασσαρίδας κεμάδεσσιν ἀπειρομόθοισιν ἐΐσκων·
Καὶ πλέον ἔλλαβε θάρσος· ἀναΐξασα δὲ δαίμων
Νεύμασιν Ἡραίοισι παράγγελος ἦλθε Λυαίῳ
Ταρσὰ ποδῶν πτερόεντι περισφίγξασα πεδίλῳ,
Ῥάβδον ἐλαφρίζουσα, καὶ ὡς Διὸς ἄγγελος Ἑρμῆς
Βάκχῳ χαλκοχίτωνι δολοπλόκον ἔπλεκε φωνήν·
Γνωτὲ πελατονέοιο Διὸς τέκος, ἔκποθι χάρμης
Ὄργια σεῖο κόμιζε φιλοξείνῳ Λυκοόργῳ·
Λεῖπε μόθον, μὴ κτεῖνε φίλον, μὴ φεῦγε γαλήνην.
Ἵλαθι μειλιχίοισι· τίς ἤπιον ἄνδρα δαμάσσει;
Μηδὲ τεοῖς ἱκέτῃσιν ἀναστήσειας Ἐνυώ,
Μὴ τεὸν ἀστερόεντι δέμας θώρηκι καλύψῃς,
Μὴ κεφαλὴν σφίγξειας ἀερσιλόφῳ τρυφαλείῃ,
Μὴ τείχεα μιτρώσειας ἐϋδινέων κορύμβων·
Ἀλλὰ λιπὼν σέο θώρηκα μιαιφόνα, καὶ κέρας οἴνου
Ἔμπνοον ἡδυπότοιο, καὶ ἠθάδα ῥάβδον ἀείρων
Εὔια δῶρα τίταινε φιλοστεφάνου Λυκοόργου·
Ἄρτι δέμας δὲ κόμισσον ἀναιμάκτῳ σέο πέπλῳ,
Ἄρτι μέλος πλέξωμεν ἀθωρήκτοιο χορείης,
Καὶ στρατὸς ἠρεμέων μενέτω παρὰ δάσκιον ὕλην·
Μὴ μόθον ἀντιώσειε γαληναίῳ βασιλῆϊ·
Ἀλλὰ βαλὼν πλοκάμοισι φίλον στέφος ἔρχεο χαίρων
Εἰς δόμον ἀκλήϊστον ἐπιμοστάτου Λυκοόργου.

Ἔρχεο

Digitized by Google

Encomium reſonabant, & Marti & Lycurgo. Iris a Lycurgo auolat.
Sic locuta renidebat Dea aureas pennas habens Iris
Falſam accipitris pennis remigans viam.
Et ipſam videns Lycurgus ſuam vaticinabatur victoriam.
Cognoſcens velocem auem. Quod pennas homicidas vibrãs
Imbelles nouiſſet columbas in metum trahere,
Viderat enim viderat ſomnum ſimilẽ. Ut in luco Somnium Lycurgi.
Iubam denſam habens armatus fuerit leo rabioſo gutture
Et velocium ceruorũ cornutũ perſequeretur generationem
Tale ſomniũ cognoſcens, armabatur contra thyiades Bacchas
Baſſarides ceruis pugnæ inexpertibus aſſimilans.
Et maiorem accepit confidentiam. Incitata vero Dea
Nutibus Iunoniis prænuncia venit Baccho.
Alas pedum volucri circumſtringens calceo, Iris [illegible]
Baculum attollens, & tanquam Iouis nuncius Mercurius [illegible]
Baccho æream tunicam habenti doloſam contexuit vocem. [illegible] accedit
Frater immenſa ſapientis Iouis proles. Sine pugna Iris Baccho.
Orgia tua adfer hoſpitali Lycurgo
Relinque bellum, ne occide amicum ne fuge pacem,
Propitius eſto blandis. Quis benignum virum domaret?
Neq; tuis ſupplicibus excites Bellonam.
Ne tuum ſtellato corpus thorace abſcondas. Iris ſuadet
Ne caput conſtringas ſublimem conum habenti galea. Baccho, vt
Ne capillos cingas ſerpentino corymbo. inermis
Sed relinquẽs ſuos Thyrſos cæde cõtaminatos, & cornu vini Lycurgum adeat.
Viuum dulcis potus, & conſuetum baculum tollens
Bacchica munera fer vites amanti Lycurgo
Nunc corpus tuum produc incruento tuo peplo,
Iam cantum conficiamus inarmata chorea,
Et exercitus quietus maneat apud denſam ſyluam.
Ne pugnam intendas tranquillo pacifico regi.
Sed coniiciens in capillos amicam coronam veni latus
In domum non clauſam promptiſſimi Lycurgi.

Ἔρχεο κωμάζων ἅτε νυμφίος· ἰνδοφόνους δὲ
Θύρσους σεῖο φύλαξον ἀπηθέι Δηριαδῆι.
Οὐ μὰ ἄναξ Λυκόοργος ἀνάλκιδα θυμὸν ἀέξει·
Ἔστι γὰρ Ἄρεος αἷμα διιπετής· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Πατρὸς Ἐνυαλίοιο φέρων ἐμφύλιον ἀλκὴν·
Οὐ δὲ ποῦ Κρονίωνος ὑποπτήσσειεν Ἐνυώ·
Ὣς φαμένη παρέπεισε· μετὰ χθονίῳ δὲ πεδίλῳ
Αἰθέρος ἰνδοῦ ἵκανε· δολοφροσύνῃ δὲ θεαίνης
Ἐχεμύθοις Διόνυσος ἰὼν ἀπεσείσατο θύρσους,
Καὶ κυνέην λοφόεσσαν ἑὴν ἀνέλυσε κομάων,
Καὶ σάκος ἀστερόωντον ἔθηκατο· χειρὶ δὲ γυμνῇ
Πορφυρέης ἤειρε βεβυσμένον ἄγγος ἐέρσης
Ὀξὺ κέρας καὶ βότρυν ἀπιθέα· μυκηδανὴν δὲ
Ἄπλοκον ἀμπελόεντι κόμην ἐστέψατο κισσῷ,
Καὶ στάλικα εὔοπλον ἐγρεσιμόθους τε γυναῖκας
Ἔγγυθι Καρμήλοιο λιπών, καὶ δίφρα λεόντων
Ἁβροχίτων ἀσίδηρος ἐκώμασε πεζὸς ὁδίτης·
Καὶ μέλος εὐφροσύνης ἐπιδόρπιον ἴαχε σύριγξ,
Καὶ φίλιον σύριγμα συώειδες ἔβρεμον αὐλῶν·
Χερσὶ δὲ δινεύουσα φιλεύια ῥόπτρα Λυαίου,
Βασσαρὶς ἐσκίρτησε παρὰ προπύλαια Λυκούργου·
Καὶ θρασὺς ὡς ἤκουσεν ἄναξ ἀλάλαγμα χορείης,
Αὐλοῦ μελπομένοιο μέλος Βερεκυντίδος ἠχοῦς,
Καὶ καναχῆς σύριγγος· ἀρασσομένης δὲ καὶ αὐτῆς
Μαινάδος παλάμαιν διδυμόκτυπα κύκλα βοείης·
Καὶ θεὸν ἀμπελόεντα παρὰ προθύροισι δοκεύων
Σαρδόνιον γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν,
Βασσαρίδων ἐλατῆρι χέων ἄσπονδον ἀπειλήν.
Ἡμετέρων ὀρέας ἀναθήματα ταῦτα μελάθρῳ,
Καὶ σὺ φίλος κόσμησον ἐμὸν δόμον, ἢ σέο θύρσους,
Ἢ ποσίν, ἢ παλάμῃσιν, ἢ αἱματόεντι σιδήρῳ,
Εἰ κεραοῖς Σατύροισι κερασφόρε Βάκχε κελεύεις,
Ὑμέας ἶσα βόεσσιν ἐμῷ βουπλῆγι δαμάσσω·

Τῶν

Veni procatũ vadens tanquã ſponſus. Indorũ occiſores vero
Thyrſos tuos cuſtodi immorigero Deriadei:
Non quidem rex Lycurgus imbellem animũ creſcere faciet.
Eſt enim Martis ſanguis a Ioue fluens. In bellis vero
Patris Martis ferens conſanguineum robur.
Neq; tui Saturnii reuerebitur Martem.
Sic locuta perſuaſit. Cum tardiore vero talari
In ætheris domum venit. Dolo vero Deæ Bacchus perſuaſus arma exuit
Bellum excitantes Bacchus ſuos abiecit thyrſos,
Et caninam aſperam ſuam reſoluit à comis,
Et ſcutum ſtellas in dorſa habens depoſuit. Manu v. nuda
Purpurei ſuſtulit impletum vas liquoris
Acutum cornu, & vuam luctus abigentem. Oblongam vero
Non pexam vitea comam coronauit hederâ.
Et exercitum bene armatũ, & pugnam excitantes mulieres.
Prope Carmelum linquens, & bigas leonum, (*viator* Carmelus mons.
Mollẽ tunicã habẽs, ſine ferro comeſſatum quaſi ibat pedes
Et carmen lætitiæ ſuper cœnam adhibendum emiſit fiſtula
Et amicum ſtrepitum biiuges infremebant tibiarum. Baſſaris ſaltat prope regiam Lycurgi.
Manibus vero voluens Baccho amica pulſatoria Bacchi
Baſſaris ſaltabat, ad veſtibula Lycurgi
Et audax cum audiuiſſet rex ſtrepitum choreæ
Tibiæ canentis cantum Berecynthidis Echûs
Et ſtrepitum fiſtulæ pulſati vero & ipſius
Inſaniebat intuens vtrinq; pulſatos circulos tympani Sardonius riſus.
Et Deum viteum in veſtibulo cernens
Sardonium ridens cauillatoriam emiſit vocem, Lycurgus Baccho.
Baſſaridũ agitatori fundẽs irreconciliabilẽ interminationẽ:
Noſtro cernis donaria hæc in domo,
Et tu amice orna meam domum, aut tuis Thyrſis,
Aut pedibus, aut manibus, aut ſanguinolento ferro.
Si cornutis Satyris, corniger Bacche, imperas,
Vos vt boues meo boum ſtimulo domabo.

Τοῦτό σοι ἐξ ἐμέθεν ξεινήϊον· ὄφρα τις εἴπῃ
Ἢ Θρῇξ, ἢ μερόπων τις, ὅτι προπύλαια Λυκούργου
Ἢ μίτραις μελέεσσιν ἐμιτρώθη Διονύσου·
Οὐ γὰρ ἐγὼ Βοιωτῖσιν ἀνάσσομεν, οὐ τάδε Θῆβαι,
Οὐ Σεμέλης δόμος ἐστὶν, ὅπη νόθα τέκνα γυναῖκες
Ἀστεροπῇ τίκτουσι, καὶ ὠδίνουσι κεραυνῷ.
Σεῖε [illegible]ινοντα θύρσον, ἐγὼ βουπλῆγα τινάσσω,
Καί σε διατμήξας βοέου μετὰ μέσσα μετώπου
Ὑμετέρην ἐπίκυρτον ἀναρρήξαιμι κεραίην·
Ὣς εἰπὼν ἐδίωκε Διωνύσοιο τιθήνας
Θυιομένας βουπλῆγι· φιλοσκάρθμων δὲ γυναικῶν
Ἡ μὲν ἑῆς παλάμης ἀπεσείσατο κύμβαλα Ῥείης,
Ἡ δὲ φιλοκρόταλον ἀπεθήκατο τύμπανα χειρῶν,
Ἄλλη βοτρυόεσσαν ἀνηκόντιζεν ὀπώρην,
Ἄλλη νεκταρέοισι συνωκλιάσθησε κυπέλλοις·
Πολλαὶ δ᾽ αὐτοκύλιστον ἀπερρίψαντο κονίῃ
Ὑδυμελῆ σύρριγγα, καὶ ἔμπνοον αὐλὸν Ἀθήνης·
Ὡς δ᾽ ὅτε τις παρὰ χεῦμα γαληναίῃ παρὰ λόχμῃ
Ἀ[illegible] Φαέθοντος ἰδὼν πρὶν ἰμβροτον Ποίμην·
Πανὶ δὲ κῶμον ἄγειρε· συνωχήσαντο δὲ νύμφαι·
Ἀψίω δὲ σκοτέλοιο χύθη κεκαυμένον ὕδωρ,
Κύμασι πυργωθέντος ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο·
Αὐτὰρ ὁ συρίζων ἀπεσείσατο πηκτίδα χειρῶν,
Δειμαίνων θρασὺ χεῦμα χαραδραίου ποταμοῖο,
Οἰοπόλων μὴ μῆλα καταχρύψειε ῥεέθρῳ·
Ὣς ὅγε τερψινόην σκεδάσας ἀλάλαγμα χορείης
Ε[illegible]ρος ὑψικάρηνον ἀνάμπυκας ἤλασε Βάκχας·
Καὶ κλονέων ἀχόρευτος ἀλήμονα θῆλυν Ἐνυώ,
Ο[illegible] βουπλῆγα φέρων κειμήλιον Ἥρης
Χαλκοχίτων Λυκόοργος ἀτειχέι μαίνετο Βάκχῳ,
Καὶ κελαδὸν βρονταῖον ἐπέκτυπε δύσμαχος Ἥρη,
Μη[illegible]ὴ βαρύδουπος ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ,
Κα[illegible] μιν αἰεπτοίησε· βαρυζήλου δὲ θεαίνης

Ὑψικα-

Hoc tibi ex me hoſpitale munus. vt quiſquam dicat, — *Lycurgus Baccho mortem minatur.*
Aut Deus, aut mortaliũ quiſpiam. quod veſtibula Lycurgi
Semiſectis membris coronata ſint Bacchi
Non apud Bœotios imperamus, non hac Thebæ,
Non Semeles domus hic, vbi adulterinos filios mulieres
Fulgure generant, & pariunt fulmine.
Age agites vinicolore Thyrſum, ego boum ſtimulũ vibrabo,
Et te diſſecans bouinam per mediam frontem
Veſtrum incuruum perfringam cornu.
Sic locutus perſequebatur Bacchi nutrices — *Lycurgus boum ſtimulo ſæuit.*
Percuſſas boum ſtimulo. tripudia vero amantiũ mulierum,
Hæc quidem è ſua manu abiecit cymbala Rhea
Hæc vero pulſum amantibus depoſuit Tympana è manibus, — *Bacchæ diffugiunt.*
Alia vuis decoratam abiiciebat vitem,
Alia Nectareis vna labebatur poculis.
Multa per ſe volutam abiiciebant in puluerem
Dulce canentem fiſtulam, & viuam tibiam Mineruæ.
Vt vero cum quis prope flumen tranquillo in luco
Innubis Solis videns hominem oblectantem cantilenam,
Pani vero encomiũ exuſcitauit: vna ſaltarũt vero Nymphæ
Repente vero ſcopuli fuſa eſt agitata aqua,
Fluctibus in modum turris eleuati è montibus fuſi fluminis.
Sed hic cantillans abiecit fiſtulam è manibus
Formidans audacem fluctum torrentis fluminis,
Tumido ne oues obrueret fluctum:
Ita hic mentẽ oblectantis diſſipãs ſtrepitũ choreæ (agitauit
In montem ſublime cacumẽ habentẽ caliendro, non ornatas
Et quatiẽs chorea carẽs errantẽ fœmineã Bellonã, (Bacchas — *Lycurgus agitat Bacchas.*
Acutum boum ſtimulum ferens munus Iunonis
Ferream tunicã habẽs Lycurgus inermi pugnabat Baccho,
Et ſtrepitum fulmineum pulſabat hoſtilis Iuno, — *Iuno terret Baccham.*
Nouerca grauiter ſonans ingruens Baccho,
Et ipſum perterrefecit, grauiter vero irata Dea

Digitized by Google

Ὑψικορυσσομένης, ἐλελίζετο γούνατα Βάκχου·
Ἔλπετο γὰρ Κρονίωνα παρασπίζειν Λυκοόργῳ,
Αἰθερίου πατάγοιο τύπον βρονταῖον ἀκούων·
Ταρβαλέοις δὲ πόδεσσι φυγὼν ἀκίχητος ὁδίτης
Γλαυκὸν ἐρυθραίης ὑπεδύσατο κῦμα θαλάσσης·
Τὸν δὲ Θέτις βυθίη φιλίῳ πήχυνεν ἀγοστῷ,
Καί μιν ἔσω δινοῦντα πολυφλοίσβοιο μελάθρου,
Χερσὶ φιλοξείνοισιν Ἄραψ ἠσπάζετο Νηρεύς·
Τὸν δὲ παρηγορέων φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Εἰπὲ, τί σοι Διόνυσε κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
Οὔ σε χαμαιγενέων Ἀράβων στρατὸς, οὐ σε διώκων
Θνητὸς ἀνὴρ νίκησε, καὶ οὐ βροτέην φύγες αἰχμήν·
Ἀλλὰ Διὸς Κρονίδαο κασιγνήτη δάμαρ Ἥρη
Οὐρανόθεν κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυκούργῳ
Ἥρη, καὶ μενέχαρμος Ἄρης, καὶ χάλκεος αἰθὴρ,
Τέτρατος ἦν Λυκόοργος ὁπηλίκος· ὑψιμέδων δὲ
Πολλάκι σοῖς γενέτης πρόμος αἰθέρος εἴκαθεν Ἥρῃ·
Σοὶ πλέον ἔσσεται εὖχος, ὅταν μακάρων τις ἐνίψῃ,
Ὅττι Διὸς μεγάλοιο δάμαρ, καὶ σύζυγος Ἥρη
Χεῖρας ἑὰς θώρηξεν ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.
Τοῖα παρηγορέων Βρομίῳ μυθήσατο Νηρεύς·
Καὶ χαροποῖς ῥοθίοισι καλυπτομένου Διονύσου,
Ἀσχαλόων Λυκόοργος ἐς ὕδατα ῥῆξεν ἰωήν·
Αἴθε πατήρ με δίδαξε μετὰ κλόνον ἔργα θαλάσσης,
Ὥς κεν ἀεθλεύσαιμι καὶ ἰχθυβολεῖν ἐς ἀγῶνα,
Ἀγρεύσας Διόνυσον· ὑποβρυχίων δ' ἀπὸ κόλπων
Αὐδὴν ἐμὸν θεράποντα τὸ δεύτερον ἐς χθόνα στήσας.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐ μάθον ἔργα θαλασσοπόρων ἁλιήων,
Καὶ βυθίους οὐκ οἶδα δολορραφέος δόλον ἄγρης,
Λευκοθέης ἔχε δῶμα βαθυρρόου, εἰσόκε πόντου,
Καί σε, καὶ ὃν καλέουσι μεταστήσω Μελικέρτην,
Σύζυγον αἷμα φέροντα· καὶ οὐ χρέος ἔπλετο σιδήρου,
Οὐ χθονίου βουπλῆγος ἀφειδέος, ἀλλὰ χατίζω

Ἰχθυβό-

In ſublime armata trepidabant genua Bacchi
Timebat enim Saturnium propugnare pro Lycurgo Bacchus trepidat.
Aetherei ſtrepitus pulſum fulmineum audiens.
Trepidantibus vero pedibus fugiens incōprehēſibilis viator Bacchus mare ingreditur.
Flauum rubri ſubiit fluctum maris.
Hunc vero Thetis profunda amico amplectebatur lacerto
Et ipſum intus ſubmerſum in reſonante domo
Manibus hoſpitalibus Arabs amplectebatur Nereus,
Et ipſum conſolans amico demulcebat ſermone: Thetis marina excipit Bacchū.
Dic quid tibi Bacche ſubtriſtes ſunt oculi? Nereus cōſolatur Bacchum
Non te terra natorum Arabum exercitus, non te perſequens
Mortalis vir ſuperauit, & non mortalem fugiſti cuſpidem.
Sed Iouis Saturnii ſoror coniux Iuno
Cælitus armata eſt pugnans cum Lycurgo
Iuno & promtus imbellis Mars & ferreus æther
Quartus erat Lycurgus tantus. In altis regnans vero
Sæpius tuus pater dux ætheris ceſſit Iunoni. Viri mulieribus ſæpe concedunt
Tibi maior erit gloria quando Deorum quiſpiam dixerit
Quod Iouis magni coniux & ſoror Iuno
Manus ſuas armauit inermi Baccho.
Talia conſolans Baccho locutus fuit Nereus.
Et horribilibus fluctibus abſcondito Baccho,
Non ceſſans Bacchus *in aquas proiecit vocem.*
Vtinam pater me docuiſſet poſt bellum opera maris
Vt etiam pugnarem, etiam piſcatorum in certamen, Lycurgus de Baccho mare ingreſſo.
Venans Bacchum, Submerſis vero à finibus
Lydum meum famulum iterum in terram ſtatuens.
Sed quia non didici opera per mare vagantium piſcatorum,
Et profundæ non noui verſuta dolum venationis,
Leucothea habe domum profundifluum, donec ex ponto, Leucothea Melicerta
Et te & quem appellant tranſmutem Melicertam,
Cognatum ſanguinem ferentem et non opus eſt ferro,
Non terreſtri boum ſtimulo, immiti, ſed indigeo

Piſca-

Ἰχθυβόλων, ἵνα δμῶες ἐρυθραίης βυθὸν ἅλμης,
Εὐδίμυχον Διόνυσον ἀφαρπάζωσι θαλάσσης,
Ἰχθυβόλοι Νηρῆος ἐρευνητῆρες ἀναύλων·
Δίκτυα μὴ νεπόδεσσιν ἐφαπλώσητε θαλάσσης,
Ἀλλ' ἀλίνοις Διόνυσον ἐρύσσατε· Λευκοθέην δὲ
Ἐς χθόνα νοστήσειε συναγρευθεῖσα Λυαίῳ·
Καὶ θρασὺς εἰς ἐμὸν οἶκον ὁμαρτήσειε Παλαίμων
Ἀβρέκτοις μελέεσσιν ὑποδρήσσων Λυκοόργῳ,
Ὄφρα λιπὼν Ἐφύρειον ἁλιτρεφέων δρόμον ἵππων,
Δίφρον ἐμὸν ζεύξειεν ἐπιχθονίῃ παρὰ φάτνῃ·
Αὐτὴ ὁμοῦ καὶ Βάκχος ὀπάονες εἰς δόμον ἔσω,
Εἰς δόμον ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
Ὣς εἰπὼν κεχόλωτο, καὶ ἠπείλησε θαλάσσῃ,
Καὶ πολιῷ Νηρῆι, καὶ ἤθελε πόντον ἱμάσσειν·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἰάχησεν ἀμαιμακέτῳ Λυκοόργῳ·
Ἀφραίνεις Λυκόοργε μάτην ἀνέμοισιν ἐρίζων·
Χάζεο σοῖσι πόδεσσιν ἕως ὁρόωσιν ὀπωπαί·
Ἔκλυες, ὡς τὸ πάροιθεν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ
Γυμνὴν Τειρεσίας θηήσατο μοῦνον Ἀθήνην,
Οὐ δόρυ θοῦρον ἄειρε, καὶ οὐ πολέμιζε θεαίνῃ·
Ἔμπης μοῦνον ὄπωπε, καὶ ὤλεσε φέγγος ὀπωπῆς·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε διήερος ὑψιμέδων Ζεύς,
Δυσσεβίην ὑπέροπλον ἐπιπεύων Λυκοόργου·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κα'.

Οὐδὲ Δρυαντιάδης προτέρης ἀπελύσατο χάρμης·
Ἀλλὰ λαβὼν βουπλῆγα τὸ δεύτερον, ἔνδοθι λόχμης
Ἔθνεα Βασσαρίδων διζήμενος· ἀμβροσίη δὲ
Δωκεμένος, καὶ θάρσος ἀρειμανὲς οὐράνιος Ζεύς,
Ἥ τότε βακχευθεῖσα καὶ ἄσπετον οἶδμα τι λύσσης
Μάρμαρον ἠέρταζε κατ' αἰχμάζουσα Λυκούργου,
Καὶ βενδρὶν τρυφάλειαν ἀπεσφάλιξε κομάων·

Αὐτὰρ

Piſcatoribus vt ſubeuntes rubri profunditatem maris
Intus latentem Bacchum eripiant ex mari, Lycurgus piſcatores compellat
Piſcatores Nerei rimatores ſtabulorum:
Retia non piſcibus explicetis maris,
Sed profundis Bacchum extrahite Leucotea vero Palæmon.
In terram redigat vna venata cum Baccho.
Et audax in meam domum comitetur Palamon
Non irrigatis membris ſubſeruiens Lycurgo,
Vt relinquens Ephyreũ prope mare altorũ curſum equorum
Currum meum coniungat terreſtre ad præſepe
Ipſe ſimul & Bacchus miniſtri vna domus eſto,
Vna domus vtriſq; Palæmoni & Baccho. Lycurgus minatur mari.
Sic locutus iraſcebatur, & minabatur mari Iupiter Lycurgo.
Et cano Nerei, & volebat pontum flagellare,
Iupiter vero pater inclamabat inſuperabilem Lycurgum:
Deſipis ô Lycurge fruſtra fluctibus contendens.
Da locum tuis pedibus donec videant oculi.
Audiuiſti, quod prius a monte defluentem prope fontem Thyreſias Mineruam vidit.
Nudam Thyreſias vidit ſolam Mineruam
Non haſtam longam ſuſtulit & non pugnauit cum Dea:
Et tamen ſolam vidit, & perdidit lucem viſus.
Tale verbum locutus eſt per aërem in altis regnans Iupiter
Impietatem immenſam videns Lycurgi.

DIONYSIACORVM LIBER XXI.

Neq; Driantis filius à priori abſoluebatur pugna:
Sed accepto boum ſtimulo iterum, in luco
Turbas Baſſaridum quærens: Ambroſiæ vero Lycurgus Baſſaridas perſequitur.
Dedit robur, & confidentiã Marte inſanã cœleſtis Iupiter:
Quæ tunc bacchata, & immenſa fluctu rabiei Ambroſia Nympha.
Marmorum eleuauit pugnans cum Lycurgo, Ambroſia pugnat cũ Lycurgo.
Et fortem galeam quatiebat comarum.

Verum

Αὐτὰρ ὁ θαρσήεις ἐπεμάρνατο μείζονι πέτρῃ
Τρηχαλέῃ, καὶ στέρνα βοώπιδος ἤλασε νύμφης,
Οὐδὲ μὲν ἐπρήμυξε· χόλῳ δ' ἀνενείκατο φωνήν·
Ἄρες ἄναξ πολέμοιο πάτηρ κρατεροῖο Λυκούργου.
Αἰδόμενος σκοπίαζε τεὸν γόνον αὐτὶ Λυαίου
Οὐτιδανήν, ἀσίδηρον ὀϊστεύοντα γυναῖκα·
Πόντος ἐμὴν βουπλῆγα βιάζεται· ἐν ῥοθίοις γὰρ
Κρύπτετο μετὰ Διόνυσος· ἐγὼ δ' ἄπρηκτος ὁδεύων
Ἵξομαι εἰς ἐμὸν ἄστυ, πόνων δ' ἀπίλεστον ἀΐων·
Ἔννεπεν· ἀμβροσίην δὲ μέσην χαλκέι δεσμῷ
Χειρὶ λαβὼν ἐπίαζε· καὶ ἤθελε δέσμια καθάψαι,
Οἷα δορυκτήτην μετανάστιον εἰς δόμον ἕλκων
Παιδοκόμον Βρομίοιο φέρων θιασώδεα νύμφην,
Ἀμφιπόλῳ βουπλῆγι μετάφρενα δούλια νύσσων·
Οὐδὲ μὲν ἱσταμένην ἀνεσείρασεν· οὐδὲ ἑ λύθρῳ
Ἀρτιχύτῳ φοίνιξεν ἀερταζομένοιο καρήνου·
Ἀλλὰ φύγε θρασὺν ἄνδρα, καὶ εὔξατο μητέρι γαίῃ
Ἀμβροσίη κροκόπεπλος, ὅπως Λυκόοργον ἀλύξῃ·
Γαῖα δὲ καρποτόκεια πεπασαμένη κενεῶνα
Ἀμφίπολον Βρομίοιο φιλήτορι δέξατο κόλπῳ
Ἀμβροσίην ζώουσαν· ἀϊστωθεῖσα δὲ νύμφη,
Εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψε, καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρπηξ,
Σειρὴν αὐτοέλικτον ἐπιπλέξασα Λυκούργῳ,
Ἀγχονίῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ,
Μαρναμένη μετὰ θύρσον ἀπειλητῆρι κορύμβῳ·
Καὶ φυτὸν αὐδῆεν ζαμενὴς ποιήσατο Ῥείη
Ἠμείδων βασιλῆϊ χαριζομένη Διονύσῳ·
Ἀμβροσίη δ' ὀλόλυξε, καὶ ἔμπνοον ἴαχε φωνήν·
Οὐδὲ φυτὸν περ ἐοῦσα τεὴν ποτὲ δῆριν ἀλύξω,
Σὸν δέμας οὐτήσω, καὶ ἐν ἔρνεσιν· αὐτὴ δὲ σειρῆς
Χαλκείης ἀλύτοις σε περισφίγξοιμι πετήλοις·
Εἷς σε καὶ ἀμπελόεσσα κορύσσομαι· ὄφρα τις εἴπῃ,
Βασσαρίδες κτείνουσι καὶ ἐν πετάλοισι φονῆας,

Φυταλίας

Verum hic confidens pugnabat maiori petra
Aſpera, & pectora bouinos oculos habētis percuſſit Nymphæ: Lycurgus ſaxo Ambroſiam percutit.
Neq; ipſam tamen præcipitauit: ira vero emiſit vocem.
O Mars Rex belli pater fortis Lycurgi
Cum pudore intuere tuum filium, pro Baccho
Imbellem ſine ferro iaculantem mulierem:
Pontus meum boum ſtimulum violat: in fluctibus enim
Abſconditur quidem Bacchus, Ego vero irritus ambulans
Veniam in meam vrbem, laborē vero imperfectum pſiciens
Dixit. Ambroſiam vero mediā valido membrorū vinculo Lycurgus Ambroſiā capit.
Manu captam compreſſit, & voluit vincula aptare,
Tanquam bello captam reducem in domum trahens
Puerorū nutrice Bacchi ferēs cū Thiaſis verſantē Nymphā,
Ancilla boum ſtimulo terga ſeruilia percutiens:
Neq; ipſam ſtantem retraxit: neq; ipſam cruore
Iam fuſo rubefecit percuſſi capitis,
Sed fugit audacem virum & orabat matrem terram
Ambroſia croceum peplum habentē, vt Lycurgū fugeret: Ambroſia terram in auxilium ſollicitat.
Terra vero fructus gignens expandens ventrem
Seruam Bacchi beneuolo excepit ſinu
Ambroſiam viuentem: euerſa vero Nympha Ambroſia in vitē trāſ mutata.
In plantam formam mutauit, & viteus fuit ramus,
Catenam per ſe volutam implicans Lycurgum
Laqueum repræſentāti conſtrinxit cōiuge ceruicem vinculo Ambroſia Lycurgum implicat.
Pugnans poſt Thyrſum minaci Corymbo
Et plantam vocalem vehemens fecit Rhea Ambroſia iam vitis facta loquitur.
Vitium regi gratificans Baccho.
Ambroſia vero clamitabat, & ſpirantem emiſit vocem:
Neq; plāta quamuis exiſtens tuā quandoq; pugnā euitabo.
Tuum corpus vulnerabo, etiam in ramis. Loco catenæ vero
Ferreæ inſolubilibus te conſtringam foliis:
In te etiam vitea armabor: vt quis dicat,
Baſſarides occidunt etiam in foliis occiſores,

Arbo-

Digitized by Google

Φυταλιὰς πεφύλαξο μαχήμονας· αἰζήϊες γὰρ
Ἡμερίδες βάλλουσι, καὶ αἰχμάζουσιν ὀπῶραι·
Σοὶ μαχέμην ζώουσα, καὶ ὀλλυμένη σε δαμάσσω·
Οὔπω ἀριστεύουσι Διονύσοιο πέτηλα,
Ἔκλυες εἰναλίην ἐχενηΐδα, πῶς ἐνὶ πόντῳ
Ἰχθὺς βαιὸς, ἀέλλαις ἐπέχραε πολλάκι ναύτας
Ἄψ ἀνασειράζων· ὀλίγῳ δ' ὑπὸ χάσματι λαιμοῦ,
Μηκεδανὴν ἀνέκοψε κατάσχετον ὁλκάδα δεσμῷ·
Δέξο με χερσαίην ἐχενηΐδα, δέξο πετήλων
Λυσσοπέδην, ἀσίδηρον ἔρυμα φύλλοιο κυδοιμοῦ·
Μίμνε μοι αὐτόθι μίμνε δεδεγμένος ἦχα Θυώνης,
Εἰσόκε νοστήσειε θαλασσαίων ἀπὸ κόλπων·
Τοῖα μὲν ἀμπελόεσσα κορυμβοφόρῳ φάτο φωνῇ
Ἀμβροσίη τανύφυλλος, ἀερσαμένοιο Λυαίου·
Καὶ χλοεροῖς δεσμοῖσι κατάσχετος ἄγριος ἀνὴρ
Ἀρραγέων ἀτίνακτος ἀλυκτοπέδῃσι πετήλων
Ἀμφιταγὴς ἀλάλαζεν, ἀπειλείων Διονύσῳ·
Οὐδὲ φυγεῖν σθένος εἶχε· μάτην δ' ἐτίνασσεν ἀΐκην
Οὐτιδανῆς ἑλικέσσι περίπλοκον ἀνθερεῶνα·
Οὐδὲ ἀσφαράγοιο μέσου πεπεδημένου φωνὴ
Θλιβομένου στεφανηδόν· ἀνεκλώσαντο δὲ Βάκχαι
Αὐχένα μιτρωθέντα μέσον πνικτῆρι κορύμβῳ·
Καὶ πέλεκυν δασπλῆτα δορυσσόος ἥρπασεν Ἄρης
Παιδὸς ἑοῦ· Βρομίην γὰρ ἐδείδιε λυσσάδα Βάκχην,
Μὴ φονίῳ βουπλῆγι δέμας πλήξειε Λυκούργου·
Οὐδὲ Δρυαντιάδην χλοερῶν ἀπελύσατο δεσμῶν
Καὶ μάλα περ ποθέων· στεροπῇ δ' ὑπέειξεν ὄκνος,
Δοῦπον ἀπειλητῆρα Διὸς βρονταῖον ἀκούων·
Καὶ δολιχὴν προθέλυμνον ὅλην προχυθεῖσαν καρήνῳ
Ἀνδρὸς ἀμαιμακέτοιο κόμην ὤλεψε Πολύξω·
Γαστέρι δ' αἰπύβιε μανιώδεα χεῖρα βαλοῦσα,
Ἁπτομένη θώρηκος ἀνέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ,
Χωομένη τ' ἔρρηξε. μαχήμονες εἴπατε Μοῦσαι,

Οἶον

Arboreos caue milites: hoſtes enim
Vites iaculantur, & pugnant vites.
Tecum pugnabam viuens, & mortua te domabo.
Sic præſtantes ſunt Bacchi nutrices,
Audiuiſti marinam remoram, quomodo in ponto
Piſcis paruus imbellis ſæpius ingruat ſæpe nautis
Retro trahens: exiguo vero hiatu gutturis
Oblongam amputauit detentã nauem onerariam vinculo:
Accipe me terreſtrem remoram, accipe foliorum
Compedem, ſine ferro grandis vuæ belli:
Mane mihi hic accipiens filium Thyones
Donec reuertatur marinis a finibus:
Talia quidem vitea ramifera dixit voce
Ambroſia folia extendens pulſato Baccho.
Et viridibus vinculis cohibitus agreſtis vir
Infractorum, inconcuſſus laqueis foliorum
Solidus ſtrepebat interminans Baccho:
Neq; ad fugiendũ robur habuit. Fruſtra v. agitauit neceſ-
Vilibus circumuolutionibus implexum guttur. (ſitate
Neq; per Aſparagum medium tranſibat vox
Granatim cincti in modũ coronæ. circulo v. affluebãt Bac-
Ceruicem cinctum medium ſuffocatore ramo: (chæ,
Et ſecurim grauem haſtam vibrans rapuit Mars
Filii ſui. Bacchicam enim timebat furioſam Baccham
Ne mortifero boum ſtimulo corpus feriret Lycurgi:
Neq; Dryantis filium à viridibus ſoluit vinculis,
Et valde quamuis deſiderans: fulmini vero ceſſit patris,
Sonitum minatorem Iouis fulmineum audiens.
Et oblongam denſam adfuſa capitis
Viri immenſi comam euulſit Polyxo
In ventrem vero hoſtis furioſam manum coniiciens,
Tangens thoracem retraxit rapaci tremore,
Irataq; fregit. pugnaces dicite Muſæ,

Lycurgus ab Ambroſia detentus.

Remora marina.

Lycurgus ab Ambroſia in vitẽ mutata vinctus.

Mars filio ſuo opitulatur

Iupiter fulminat.

Polyxo.

Inuocantur Muſæ.

Quale

Οἷον ἔην πίπτε θαδμία, σιδηρείου περ ἰόντος·
Θηλυτέροις ὀνύχεσσι δαϊζομένοιο χιτῶνος,
Καὶ ταναοῖς πλέξασα λύγοις ἑλικώδεα σειρὴν,
Κλειδὴ λυσιέθειρα, καὶ ἀμπελόεσσα Γιγαρτὼ
Εὐπετάλῳ μάστιγι δέμας φοίνιξε Λυκούργου
Αἱμαλέῃ σμώδιγγι χαρασσομένων ἀπὸ νώτων·
Φλειὼ δ' εὐρυτέρῃσι κατέγραφε ταρσὸν ἀκάνθαις
Οἰνομανής· ἑτέρη δὲ συνέμπορος εἰραφειώτῃ
Δεξαμένη μέσσοιο δασὺ τεῖχος ἀνθερεῶνος,
Ἄνδρα βοηθεῖν μενέαινεν ἐπὶ χθονί· μαρναμένη δὲ
Βακχείης Φασίλεια κυβιστήτειρα χορείης,
Δυσμενέος κενεῶνα κατέγραφεν ὀξέϊ κέντρῳ·
Καὶ Θεόπη κεκόρυστο πεδιλώτειρα Λυαίου,
Ῥινοτόμῳ νάρθηκι, δέμας δ' ἤρασσε Λυκούργου·
Καὶ Βρομίη Βρομίοιο φερώνυμος· ἧς ἅμα νύμφη
Κισσηὶς φιλοβότρυς ἐμάστιεν ἀνέρα κισσῷ·
Καὶ πολέμῳ δρυόεντι βιαζομένοιο Λυκούργου,
Πῆμα φάνη πάλιν ἄλλο κακώτερον· Ἀρραβίην γὰρ
Γόντιον Ἐννοσιγαίου ὀρέστιας ὥπλισε Ῥείη,
Σχιζομένων καναχηδὸν ἀκοντισθεῖσα θεμέθλων,
Καὶ δαπέδου βαθύκολπον ἀπεστυφέλιξεν ὀχῆα
Αἰχμάζων τριόδοντι θαλασσομέδων Ἐνοσίχθων;
Ἐνδομύχοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων κενεώνων
Γειοπόνοις ἀνέμοισιν ἐπεὶ νωμήτορι πολέμῳ
Χάσματα κοιλαίνουσι σεσηρότα φωλάδες αὖραι·
Ἀρραβίης δ' ἀτίνακτος ἐσείετο κόλπος ἀρούρης·
Ἀγχινεφῆ δὲ μέλαθρα τινάκτορι λύετο πολέμῳ,
Καὶ δρύες εἰς χθόνα πῖπτον· ἀρασσόμενος ἢ τελαίνῃ
Νύσιος ἀμφιέλικτος Ἄραψ ὠρχήσατο ῥυθμῷ,
Ὄφρα μὲν Ἐννοσίγαιος ὑπὸ χθόνα, λάβρος ἀήτης
Νερτερίων κευθμῶνα μετερρίζωσεν ἐναύλων,
Τόφρα πέλεν κακὸν ἄλλο νεώτερον· ὑλονόμου γὰρ
Θεινόμεναι μάστιγι δρακοντοκόμοιο Μεγαίρης,

Νυσιάδες

Quale fuerit tunc miraculum ferreæ quamuis exiſtentis
Femineis vnguibus fracta tunica,
Et longis implicans ſolubilibus circumuolutam catenam
Clide ſoluta capillos & vitea Gigarto Clide. Gigarto.
Frondibus ornato flagello corpus rubefecit Lycurgi Lycurgus flagellatur
Sanguinea vibice arato dorſo.
Philo vero lattoribus ſignauit pedem ſpinis Philo.
Valde inſana: Eriphe vero comes ſutitio Baccho Eriphe.
Apprehendens medium hirſutum mentum
Virum conicere conabatur in terram: Pugnans vero Phaſylæa.
Bacchica Phaſylea gubernatrix choreæ
Hoſtiliter ventrem ſignauit acuto ſtimulo Theope.
Et Theope armata fuit nutrix Bacchi
Naſum ſcindenti ferula, corpus vero diſcerpſit Lycurgi Furor mulierum.
Et Bromia Bromii ferens nomen cum qua ſimul Nympha
Ciſſeis vuas amans flagellauit virum hedera.
Et in bello querceo ſubacto Lycurgo
Malum apparuit rurſus aliud peius, Arabiæ enim Neptunus Arabiam tridente concutit.
Marinum Neptunum montana armauit Rhea
Fiſſis cum ſtrepitu iaculatore fundamentis
Et ſoli profundum ſinum habentem concuſſit repagula
Pugnans tridente maris Rex Neptunus;
Intus latentibus ventis perculſo ventre
In terra laborantibus ventis poſtquam vibratore tremore Terræmotus.
Hiatu cauantur diducta ſpeluncales venti.
Arabiæ vero inconcuſſus quatiebatur ſinus terræ.
Nubibus vero vicinæ domus vibratore ſoluebantur tremore
Et quercus in terram decidebant. Concuſſus vero tridente
Nyſius circumuolubilis Arabs ſaltabat fundus,
Cum ſane Neptunus ſuper terram vehemens ventus
Inferorum receſſum fulciuit domuum:
Tunc fuit malum aliud poſterius: in ſyluis paſtæ enim Megæra.
Occiſæ flagello ſerpentios crines habentis Megaræ

Νυσιάδες ταυρηδὸν ἐμυκήσαντο γυναῖκες,
Σφωϊτέρων τεκέων ζηλήμονες· ἐσσυμένη δὲ
Ἡ μὲν ἀνεκούφιζεν ἐς ἠέρα κοῦφον ἀλήτην,
Ἡ ἑόθεν προκάρηνον ὀλισθήσαντα κονίῃ·
Ἡ δὲ φίλον βρέφος εἷλε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζοῦ·
Ἄλλη παιδοφόνον παλάμην φοίνιξε σιδήρῳ
Υἱέα δαιτρεύσασα· καὶ ἔπλετο Μαινὰς Ἀγαύη·
Καὶ σφετέροις τεκέεσσιν ἐπέδραμον· ἀρτιτόκους δὲ
Υἱέας ὡς ἐλάχυσαν ἐμιστύλλαντο μαχαίρῃ·
Ἄλλος ὑποπλήσαντι μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλῃ
Εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον ἄναξ βακχεύετο ποιμήν·
Τοῖα μὲν οἰστρήεντι δόλῳ κυμαίνετο βούτης
Δαιτρεύων ἑὰ τέκνα, καὶ υἱέας εἰλαπινάζων
Παιδοβόροις γένυεσσι· νοοσφαλέων δὲ βοτήρων
Ἄτροφον ἀρσενόπαιδα τόκον τυμβεύσατο γαστὴρ
Νυμφάων παλάμῃσι· πολυγνάμπτοις δὲ πεδίλοις
Ἀμφιπαγὴς πεπέδητο, καὶ οὐ γόνυ κάμψε Λυαίῳ·
Οὐδέ οἱ χεῖρα τίταινεν ἀλεξήτειραν ἀνάγκης·
Οὐ βροντῆς φόβον εἶχεν· ἀπειλήσας δὲ καρήνῳ
Χώετο Βασσαρίδεσσιν· ἐπασσυμένῃ δὲ προσώπῳ
Ἀστεροπὴν ἐνόησε, καὶ οὐχ ὑπόειξε Λυαίῳ,
Βάλλετο δ' ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυσπερέων δὲ βολάων
Τοσσατίην ἔστηκε μένων ἀντίξοον ὁρμήν·
Ἄρεα μοῦνον ἔχων χρυσομήτορα, μοῦνος ἐρίζων
Ζηνί, Ποσειδάωνι, Ῥέῃ, Χθονί, Νηρέϊ, Βάκχῳ·
Καὶ μογέων ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
Ἅψατε πῦρ, φλέξωμεν ὅλον φυτόν, ἐν πυρὶ κεάθω
Βακχικὰ ταῦτα πέτηλα, καὶ αἰθομένας διὰ πάντη
Ἡμερίδας ῥίψωμεν ὑπὸ βρυχίῳ Διονύσῳ,
Ἢν ὀρίνῃ Λεράβων σημήϊον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Δεξαμένη κατὰ χεῦμα Θέτις πυρίκαυτον ὀπώρην
Τέφρην ἀμπελόεσσαν ἀποσβέσσειε θαλάσσῃ·
Λύσατε φάσματα ταῦτα, καὶ αἰόλα μάγγανα δεσμῶν,

Μάγγανα

Nyſiacæ in modum tauri mugiebant mulieres,
Suorum parentum æmulatrices: agitata vero
Hæc quidem eiaculabatur in aëra puellum erronem,
Ex aëre præcipitem delapſum in puluerem: Inſania mulierum
Hæc vero carum infantem rapuit, & non recordabatur ma-
Alia pue um occidentem manũ rubefecit ferrum, (mille.
Filii m m ictans. Et erat Manas Agaue Agaue filium Pentheæ occidit.
Et ſuis l beris incurrebat. Nuper vero natos
Fil os q tos genuerant in fruſta diſſecabant gladio
Al us r formidans rabioſam. Panis ſcuticam
In clamorem agreſtem Rex bacchabatur paſtor
Sic quidem inſano dolo fluctuabat bubulcus
Mactans ſuos liberos & filios epulans
Pueros vorantibus maxillis: mente errantium vero paſtorũ
Non nutritum virilem partum contumulabat venter Lycurgus quamuis vinctus, hoſti non cedit.
Nympharum manibus: muluſflexis vero foliis
Vndiq; pactus vinciebatur & non genu flexit Baccho.
Neq; ipſi manum tendit propulſatricem neceſſitatis
Neq; fulminis metum habuit: interminatus vero capite
Iraſcebatur Baſſaridibus: ingruens vero capite
Fulgur cognouit, & non ceſſit Baccho,
Pulſabatur vero hinc & hinc: In diuerſas partes ſparſorũ v- Inde [illegible] Lycurgi
Tantum ſtabat manens contrarium impetum. (telorum
Martem ſolum habuit auxiliatorem, ſolus contendens
Cum Ioue, Neptuno, Rhea, terra, Nereo, Baccho,
Et laborans effrenem cum ſtridore emiſit vocem:
Accẽdite ignẽ, comburamus totam plantã, in igne ponãtur
Bacchica hæc folia, & combuſtas per omnia Lycurgus loquitur.
Vites abiiciamus ſubmerſo Baccho,
Pugnæ Arabum ſignum: ſed & ipſam
Excipiens fluctibus Tethis igne aduſtam vitem Lycurgus vitem iubet comburi.
Cinerem viteam extinxerit mari.
Soluite texturas has, & varia retia vinculorum,

Digitized by Google

Μάρνατο Ἐννοσίδαον Ποσιδήϊα ταῦτα δοκεύω·
Λύσατε, καὶ ῥοθίοισι με πλάσσατε· μαστικτῆρι γὰρ
Πρωτέι φαρμακόεντι κορύσσομαι· ἄψατε τεύχη,
Ὄφρα μόγων παρὰ πόντον ἐμῷ ποινήτορι θυμῷ
Ξεινοδόκον Βρομίοιο καταφλέξω Μελικέρτην·
Εἶπεν ἀπειλείων καὶ Νηρέϊ καὶ Διονύσῳ·
Ἀρραβίας σχεδὸν ἦλθεν· Ἐνυαλίου δὲ καμόντα
Υἱέα δενδρήεντος ἀνεζώγρησε κυδοιμοῦ,
Ἄρεος ἄορ ἔχοντα σιδήρεον· ἀμφὶ δὲ Βάκχου
Δαιμονίης γύμνωσε σελασφόρα νῶτα Μαχαίρης,
Εἰς φόβον αἴσσουσα Κυβηλίδα θῆλυν Ἐνυώ·
Ἀμβροσίης δὲ πέτηλα διατμήξασα σιδήρῳ,
Δεσμοὺς βοτρυόεντας ἀπεσφήκωσε Λυκούργου,
Καὶ χθονὸς ἐστήριξε τινάκτορα Κυανοχαίτην
Γνωτὸν ἑόν, καὶ Ζῆνα πόσιν, καὶ μητέρα Ῥείην,
Ῥυομένη Λυκόοργον, ὅπως ἀναέθλιος εἴη
Ἀθανάτοις· Ἄραβες δὲ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν
Ὡς θεὸν ἦα Δρύαντος ἐμειλίξαντο θυηλαῖς,
Ἀντὶ Διωνύσοιο μελιρραθάμιγγος ὀπώρης,
Ἀθρόον ἐπισπένδοντες ἀβακχεύτῳ Λυκοόργῳ,
Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε γέρων χρόνος ὀψὲ τελέσσει.
Ζεὺς δὲ πατήρ, ἵνα μή τις ἀλιτροτέρων βροτὸς ἀνὴρ
Ἄλλος, ἔχων μίμημα δορυθρασέος Λυκοόργου
Μάρμεν αἰσχύνειεν ἀμωμήτῳ Διονύσῳ,
Αἰνομανῆ Λυκόοργον ἔθηκατο τυφλὸν ἀλήτην,
Ἄστε [illegible] πιο παλ[illegible] ὁδίτην,
Ῥομπὸν αἰ[illegible] μενον ἀτραπιτοῖο
Γ[illegible] ἐπιλαίοισι πεδίλοις·
Καὶ τὰ [illegible] ἐρυθραίῳ δ' ἐνὶ πόντῳ
[illegible] βαθυνόμενος αὐλῆς,
Διονύσου ἐμειλίξαντο τραπέζῃ·
Καὶ Σεμέλης ῥίψαντα διιπετέος φθόνον εὐνῆς,
Οἰνοφύτῳ θρασὺν ὕμνον ἀνακρούοντα Λυαίῳ

Μαῖα

Retia Nereidum Neptunia hac cerno:
Soluite,& fluctibus me propius admonete:vati enim
Proteo venenato armabor. Accendite piceam
Vt vadens per pontum meo vindicante animo Lycurgus furioſus.
Hoſpitem Bromii comburam Melicertam
Dixit minans & Nereo & Baccho: Melicerta.
Arabiam prope venit: Martis vero laborantem
Filium arboreo ſeruauit à conflictu
Martis enſem habens,ferreum circa vero Bacchi
Diuinæ nudauit fulgorifera dorſa Machæræ
In metum agitans Cybelidem muliebrem Bellonam: Arabia opē fert Lycurgo.
Ambroſiæ vero folia diſſecans ferro
Vincula vitea abſtringens Lycurgi, Lycurgus Deus.
Et terra manſuefecit vibratorem Neptunum
Fratrem ſuum,& Iouem maritum & matrem Rheam
Liberans Lycurgum,ut una numeratus eſſet
Cũ immortalibus: Arabes v. multũ nidoris habẽtib. in aris
Vt Deum filium Dryantis mitigabant ſacrificiis,
Pro Bacchi melia ſtillante vua Arabes Baccho ſacrificant.
Cruorem fundentes non Bacchato Lycurgo.
Et hæc quidem vt futura erant,vetuſtũ tẽpus ſero perficiet.
Iupiter vero pater ne quis pugnans mortalis vir
Alites irritans haſta audacem Lycurgum
Reprehenſionem excitaret irreprehenſibili Baccho
Valde furioſum Lycurgum fecit cæcum erronem, Lycurgus a Ioue excæcatus.
Vrbis incognitæ retrogradum viatorem
Ducem neceſſaria quærentem viæ
Sæpius per ſe iter facientia titubantem calceis.
Et hæc quidem in ſcopulis. Rubro vero in mari
Filiæ Nerei in profundum fluctum habente aula, Nereides Baccho in [illegible] exhibent.
Marina Bacchum oblectabant menſa.
Et Semeles abiiciens imbre fluentis inuidiam cubilis
Vites plantanti audacem hymnum præludens Baccho,

Μαῖα Διωνύσοιο μελίζετο πότνια Ἰνώ·
Καὶ Βρομίῳ γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
Σύντροφος ἰσότυπος ἐωνοχόει Μελικέρτης·
Ὣς ὁ μὲν αἰπόθι μίμνεν ἔσω βαθυκύμονος αὐλῆς,
Πόντον ἔχων πλατὺν οἶκον ὑποβρύχιος μετανάστης·
Καὶ Θέτιδος βρυόεντα χυθεὶς ἐπεκέκλιτο κόλπῳ·
Καδμείην δ' ἀκόρητος ἑὴν εὔπαιδα τιθήνην
Μητροκασιγνήτην περιπτύξατο μητέρα Ἰνώ,
Καὶ φιλίῳ πήχυνε Παλαίμονα πολλάκι δεσμῷ
Σύντροφον, ἰσότυπον· ἀδευκήτῳ δὲ πεδίλῳ
Οὐκέτι πυλυέλικτον ἀνακρούουσα χορείην,
Βάκχου μὴ παρεόντος ἀνεπλοίησε Μιμαλλὼν,
Ἴχνια μαστεύουσα θαλασσοπόροιο Λυαίου·
Καὶ Σάτυρος φιλόμοχθος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπὴν
Ξείνῳ πένθεϊ κάμνεν· ὀρειπλάγκτοισι δὲ χηλαῖς
Ἔτρεχον οἰστρήεντες ἀνὰ δρυμὰ Πᾶνες ἀλῆται,
Πᾶνες ἐρευνητῆρες ἀκηρύκτου Διονύσου·
Σιληνὸς δ' ἀχόρευτος ἀκηδέα κύμβαλα ῥίψας
Κεῖτο κατηφιόων· Κρονίη δ' ἐλελίζετο νύμφη
Μάκελις ἀπευθήτοιο Διωνύσοιο τιθήνη,
Βακχείης ὁμόδεμνος ἐυκνήμιδες ἀπήνης·
Ὣς οἱ μὲν δίζοντο κατηφέες· ἀχνυμένοις δὲ
Σκέλμις ἀκυμαίτοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης
Πατρῴην ἀδίαντον ἑὴν ἤλαυνεν ἀπήνην·
Νόστον ἐπερχομένοιο προαγγέλλων Διονύσου·
Ὄφρα μὲν ἀμφιέπῃ Βάκχος ἁλίτροφα δεῖπνα τραπέζης,
Τόφρα δὲ Καυκασίοιο δι' οὔρεος εἰς πόλιν Ἰνδῶν
Οἰνοφύτου Βρομίοιο ποδήνεμος ἵκετο κῆρυξ
Ταυροφυὴς νόθον εἶδος ἔχων κεραελκέϊ μορφῇ,
Ἀντίτυπον μίμημα σεληναίησι κεραίης,
Αἰγὸς ὀρεσσινόμοιο περὶ χροῒ δέσμα συνάψας,
Αὐχενίῃ κληῖδι καθημμένον ἐξ ἑνὸς ὤμου,
Δεξιτεροῦ πλευροῖο κατήορον εἰς πτύχα μηροῦ

Ἀμφοτέ-

Nutrix Bacchi canebat marina Ino — Ino nutrix Bacchi.
Et Bromio dulce nectar è cratere hauriens. — Melicerta pincerna.
Conuictor, coæuus, vinum fundebat Melicerta.
Cum hic quidem ibi maneret in profundos fluctus habente
Pontum habens latam domum, ſubmerſus exſul, (*aula*
Et Thetydis pullulanti ſuſus inclinatus fuit gremio:
Cadmeam vero inſatiabiles ſuam generoſos pueros habētem — Palæmon.
Matris ſurorem amplectebatur matrem Ino (*nutricem*
Et amico cubitu amplectebatur Palæmonem ſæpe vinculo
Vna nutritum, coæuum: Sileni vero calceo
Non amplius multum volubilem pulſans choream
Baccho non præſente rurſus terruit Mimallon, — Mimallon
Veſtigia inquirens pontigradi Bacchi. — Satyrus.
Et Satyrus labores amans habens non ridentem oculum
Nouo dolore laborauit, montiuagis vero vngulis — Panes.
Currebant furioſi per ſiluas Panes errones,
Panes indagatores non annunciati Bacchi. — Silenus.
Silenus vero non ſaltans cura carentia cymbala abiiciens
Iacebat triſti vultu. Saturnia vero quatiebatur Nympha
Macris non lugentis Bacchi nutrix, — Macris Bacchi nutrix.
Bacchico vna in curru ſedens bene ocreati currus.
Sic hi quidem trepidabant triſtes. Lugentibus vero — Scelmus ſocialis Bacchi.
Scelmus non fluctuantis relinquens ſeceſſus maris
Paternum non irrigatum ſuum agitabat currum.
Reditum ſuperuenientis annuncians Bacchi.
Cum quidem fouerent Bacchum in mari nutrita fercula
Tum v. Caucaſium per montem in vrbē Indorum (*menſæ,*
Vites plantantis Bacchi velox venit præco,
Tauriformis adulterinā faciē habens cornuatrahēti forma, — Nuncius Bacchi cornutus.
Aduerſam imaginem habens lunaribus cornibus,
Capella in montibus paſta circa corpus vincula coaptans,
Humerali claue dependentem ex vno humero,
Dextri lateris dependentem ad flexum femoris.

Digitized by Google

Ἀμφοτέροις ἑκάτερθε παρηίδος οὔατα σείων,
Ὡς ὄνος ὑψιπετὴς λάσιος δέμας· ἐν μεσάτῃ δὲ
Ἴξυος αὐτοέλικτος ἐσείρετο σύζυγος οὐρή·
Ἀμφὶ δέ μιν γελόωντες ἐτέρπεον αἴθοπες Ἰνδοί.
Εἰ θρόνου ἐγγὺς ἵκανεν, ὅπῃ διδυμόζυγι δίφρῳ
Ἕζετο Δηριαδῆς ὑπερμήκετος ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Ἠλιβάτων στατὸς ἴσος ἀναστέλλων ἐλεφάντων·
Καὶ Σατύρων γελόων φιλοκέρτομον ἴαχε φωνήν·
Οἵους Δηριάδῃ διδυμόχροας ἄνδρας ἰάλλει
Ταυροφυὴς Διόνυσος ἀθύρματα δηιοτῆτος,
Ἀλλοφυεῖς, οὐ φῶτας ὅλην βροτοειδέα μορφήν
Οὐραῖον εἶδος ἔχοντας· ἐπεὶ διδυμάονι μορφῇ
Εἰσὶ νόθοι ταῦροί τε καὶ ἀνέρες· ἀμφότερον γὰρ
Καὶ βοὸς εἶδος ἔχουσι, καὶ αἰδομένοιο προσώπου·
Καὶ πυρόεις σεο Βάκχος ἀκούεται, ὅττι τεκούσης
Ἐκ λαγόνων ἀνέτελλε διοβλήτοιο Θυώνης·
Καὶ πυρὸς ἐστὶν ὕδωρ πολὺ φέρτερον· ἢν ἐθελήσῃ
Χεύμασι παφλάζοντι πατὴρ ἐμὸς Ἰνδὸς Ὑδάσπης
Ζηνὸς ἀποσβέσσειε πυρίπνοον ἄσθμα κεραυνοῦ·
Ἔννεπε, καὶ πτολέμοιο προάγγελα σήματα φαίνων,
Ἀσπίδα ποικιλόνωτον ἀφειδέι τύψε μαχαίρῃ
Μεσσοφανῆ περίκυκλον ἐς ὀμφαλόν· ἐκ δὲ βοείης
Χαλκὸς ἀεξομένης ἐπεβόμβεε λοίγιον ἠχώ·
Καὶ βλοσυρῷ βασιλῆι τεθηπότα χείλεα λύσας
Ἀγγελίην Βρομίοιο ταχύδρομος ἔννεπε κῆρυξ·
Δηριάδη σκηπτοῦχε, θεὸς Διόνυσος ἀνώγει
Ἰνδοὺς δεχνυμένους λαθικηδέος οἶνον ὀπώρης
Σπένδειν ἀθανάτοισι δίχα πτολέμου, δίχα μόχθων·
Εἰ δέ κε μὴ δέξαιντο, κορύσσεται, εἰσόκε θύρσοις
Βασσαρίδων γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης·
Ἀγγελίης ἤκουσας ἀληθέος· εἰ δέ τι καὶ αὐτὸς
Εἰρομένῳ τινὰ μῦθον, ἵν' ἀγγείλω Διονύσῳ·
Ὣς φαμένου, σκηπτοῦχος ἀνήρυγε λυσσάδα φωνήν·

Ὢ πόποι,

Ambobus vtrinq; maxillæ aures vibrans
Ut aſinus auritus hirſutus corpus. Ex medio vero
Ilio per ſe inflexa trahebatur cognata cauda.
Circa vero ipſum ridentem confluebant nigri Indi,
Donec propius accederet. Vbi duo iuga habenti curru
Sedebat Deriades prolixus dux virorum, — Deriades Rex Indorũ curru vectus.
Altorum firmum veſtigium reprimens Elephantorum
Et Satyrorum ridens conuiciantem emiſit vocem. — Deriades contemnit comites Bacchi.
Quales Deriadi bicolores viros mittit
Tauriformis Bacchus luſus belli;
Alterius naturæ, non homines quoad totam humanã formã.
Ferarum imaginem habentes. Cum gemina forma
Sunt adulterini tauriq; & viri. Vtrumq; enim — Satyrorum deſcriptio.
Et bouis formam habent, & humanæ faciei,
Et ignitus tuus Bacchus dicitur, Quod matris
Ex vtero exortus ſit à Ioue fulminatæ Thyones.
Et igne eſt aqua longe melior. Si voluerit
Fluctu æſtuanti pater meus Indus Hydaſpes
Iouis exſtinxerit ignem ſpirantem flatum fulminis.
Dixit, & belli prænuncia ſigna monſtrans
Scutum varium dorſum habens immiti pulſauit gladio — Deriades ſe ad pugnam extimulat.
In medio apparentem circularem vmbilicũ. Ex tympano v.
Ferrum pulſato ſtrepebat mortiferam Echo. — Præco Bacchi Deriadæ regi.
Et terribili regi obſtupefacta labra ſoluens
Nuncio Bacchi velociter currens dixit præco:
Deriade rex Deus Bacchus iubet
Indos accipientes curas fallentis vinum vitis
Libare Diis ſine bello, ſine labore;
Si vero non acceperint armatur, donec thyrſis
Baſſaridum genu ſeruile inclinet Hydaſpes,
Nuncium audiens verum. Dic & ipſe — Deriades reſpondet Faciali.
Interroganti aliquod verbum, vt nunciem Baccho,
Sic locuto rex remugiit furioſam vocem.

Papæ

Digitized by Google

Ὤ πόποι, οἷον ἔπος θρασὺς ἔννεπεν ἀνδρόμεος θήρ·
Αἰδέομαι κήρυκα μαχήμονι χειρὶ δαμάσσαι,
Οὐ δόρυ θοῦρον ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα βοείης·
Ἔκλυον ὅσα μόγησε τεὸς πρόμος· ἔκλυε Γάγγης
Ἀφραδίην Βρομίοιο, καὶ ἠνορέην Λυκοόργου·
Οἶδα τεὸν βασιλῆα, νόθον θεὸν, ὁππότε φεύγων
Εἰς βυθὸν ὠλίσθησεν ἀλεξικάκοιο θαλάσσης·
Ἢν δὲ θέλῃς πόδα κάμψον ὁμοίιον εἰς χθόνα Μήδων,
Κεῖθι βαλὼν ἀγόρευε χοροστασίας Διονύσου
Δείξω Βακτρείων ὕδας· ὅπου θεὸς ἔπλετο Μίθρης
Ἀσσύριος Φαέθων ἐνὶ Περσίδι· Δηριάδης γὰρ
Οὐ μὰ θεὴν οὐρανίων μακάρων χορὸν· οὐ δὲ γεραίρει.
Ἠέλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ εὐφαέων χορὸν ἄστρων,
Οὐ Κρόνον, οὐ Κρονίδην ἐδάη ὀλετῆρα τοκῆος,
Οὐ Κρόνον ἀγκυλόμητιν ἑῶν θοινήτορα παίδων
Αἰθέρος ἀμήσαντα φυτοσπόρον ἐσμὸν ἀρότρῳ·
Ἀγνώσσω σέο δῶρα, καὶ ἣν ὀνόμηνας ὀπώρην,
Οὐ δέχομαι ποτὸν ἄλλο μετὰ χρύσειον Ὑδάσπην·
Οἶνος ἐμὸς πέλεν ἔγχος· ὁ δ' αὖ ποτός ἐστι βοείη·
Οὐ Σεμέλη με λόχευσε πυριβλήτοις ὑμεναίοις.
Δεξαμένη θαλάμοις φόνιον φλόγα· χαλκοχίτων δὲ
Ἡμέας ἐξῦσε μόθων ἀκόρητος Ἐνυώ·
Οὐ μακάρων ἀλέγω τοκέων Διός· ἀμφότεροι γὰρ
Μοῦνοι ἐμοὶ γεγάασι θεοὶ, καὶ γαῖα, καὶ ὕδωρ·
Ταῦτα μολὼν ἀγόρευε φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
Ἔρρε φυγὼν ἀκίχητος ἕως ἔτι τόξον ἐρύκω·
Ἔρρε φυγὼν ἐμὸν ἔγχος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσας
Ἡμιτελεῖς σέο θεράπας, ἀθωρήκτους τε γυναῖκας
Δηριάδῃ πολέμιζε, καὶ Ἰνδῴην μετὰ νίκην
Σαύδεσμον αὖ ἐρύσω σε δορικτήτῳ Διονύσῳ·
Οὐ μὲν ἐγὼ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ
Λάτρειον ἔργον ἔχειν οἰκοσόον· ἀλλά σε μάκροις
Οὔασι Ῥαπίζοντα παρ' εἰλαπίνῃσιν ἐάσω·

Ὡς ἀ-

Papæ! quale verbum audax dixit humana fera!
Pudet præconem pugnaci manu interimere Fortitudo Lycurgi Baccho obiicitur.
Non haſtã impetuoſam habentẽ, & non tangentẽ tympanũ,
Audiui quantum laborarit tuus dux. Audiuit Ganges
Imbecillitatem Bacchi, & fortitudinem Lycurgi. Mithras.
Nouit tuum regem, adulterinum Deum, quomodo fugiens, Impietas Deriadæ.
In profundum delapſus eſt mala propulſantis maris.
Si vero volueris pede flecte conterminũ in regionẽ Medorũ,
Ibi proiiciens dic ſaltationes Bacchi
Oſtendam Bactrium ſolum. Ubi Deus eſt Mithras,
Aſſyrius Phaethon, in Perſide Deriades enim,
Non didicit cæleſtium Deorum chorum, nec colit
Solem, & Iouem, & bene lucentium chorum aſtrorum, Saturnus ſuos filios deuorauit.
Non Saturnum, non Iouem nouit interemptorem patris,
Non Saturnum doloſum, ſuorum deuoratorem puerorum,
Ætheris demetentem prolificam multitudinem aratro,
Ignoro tua munera. & vbi vocabis vitem
Non accipio potum alium poſt aureum Hydaſpen.
Vinum meum eſt haſta. Hic rurſus potus eſt tympanum,
Non Semele me enixa eſt igne percuſſis nuptiis,
Excipiens thalamis mortiferam flammã Ferri tunica enim Deriadæ aqua & terra Dii ſunt.
Nos amplificat bello inſatiabilis Bellona.
Non beatos moror Iouis liberos. Vtriq; enim
Soli mihi facti Dii, & terra, & aqua.
Hec abiens dic bella fugienti Baccho,
Abi fugiens incõprehenſibilis dum adhuc arcum traho,
Abi trigiens meum gladium. In pugnam vero armans
Semiperfectas tuas feras Inermeſq; mulieres
Cum Deriade pugna, & Indicam poſt pugnam
Concurrentem rurſus traham te cum bello capto Baccho.
Non quidem ego te faciam internunciũ. Non poteris enim
Seruile opus habere domeſticum. Sed te longis
Auribus ſufflantem apud conuiuia relinquam.

Sic

Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμψεν ἀπειλείουσι προσώπῳ,
Καὶ στίχας ἠλυκτοῖο μέλαν κενεαύχεα χαράξας.
Τοῖον ἔπος ταχύμυθος ἐπέγραφε δίζυγι δέλτῳ·
Εἰ δύνασαι Διόνυσε, κορύσσεο Δηριαδῆϊ.
Τοῖα μὲν εἰσαΐων πάλιν ἔδραμεν ἠχέτα κῆρυξ·
Σιληνοὺς δ' ἐκίχησε γεγηθότας· εἰσαΐων δὲ
Ἐκ βοτρύων Διόνυσος, ὀρειάσι μίγνυτο νύμφαις·
Καὶ Σάτυροι σκίρτησαν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
Γηραλέοις δὲ πόδεσσι Μάρων ἠγήσατο μολπῆς,
Πῆχυν ἐπικλίνων διδυμάονος αὐχένι Βάκχης,
Μεσσοφανὴς εὔοδμον ἐπικλίνων χύσιν οἴνου·
Καὶ μέλος ἀκρήδεμνος ἐπεσμαράγησε Μιμαλλών,
Ἴχνιον ἀΐσσουσα παλινόστου Διονύσου·
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προτέρας ἔρριψε μερίμνας,
Τερπωλῆς τ' ἐπέβαινεν, ἐπεὶ λάθεν ἔνδοθι πόντου,
Παί τε σαφῶς νοεροῖο παρὰ Πρωτῆος ἀκούων
Ἀξείνου Λεάβων ἐνοσίχθονα πότμον ἀρούρης,
Καὶ σφαλερὸν Λυκόοργον ἰῷ ποδὶ τυφλὸν ἀλήτην
Ἔκλυε καὶ νομίης θανατηφόρον οἶστρον ἀνάγκης·
Πῶς χορὸς ἀγρονόμων ἐλελίζετο, πῶς ἐνὶ Βίστης
Σφωϊτέρας ὀδύνης ἰδὲ τρεχίαντο γυναῖκας·
Ἔκλυε δ' αἰθερίων Ὑάδων χορόν· ἔκλυεν αὐτὴν
Ἀμβροσίην μετὰ γαῖαν ἐπαντέλλουσαν ὀλύμπῳ,
Ἀμβροσίην ἀκάμαντι κοτεσσαμένην Λυκόργῳ·
Καὶ μόθον εὐόρτηκα, καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι παλίνδρομος ἤϊε κῆρυξ
Ἀσκηθὴς πολύευκτος ἀγαλλομένῳ Διονύσῳ,
Ἀφροσύνην ἐνέπων ὑψαύχενα Δηριαδῆος,
Δίζυγα δέλτον ἔχων ἐγκύμονα δηϊοτῆτος·
Οὐ μὲν ἄναξ ἀμέλησεν· ἐς ὑσμίνην δὲ μαχητὰς
Θαρσήεις ἐσόπλισε πρὸς ἄστεα Δηριαδῆος,
Σύμβολα γινώσκων κεχαραγμένα μάρτυρι δέλτῳ·
Καὶ καλέσας Ῥαδάμανας ἀλήμονας, οὕς ποτε γαίης

Κρηταίης

Sic locutus dimiſit minaci vultu
Et ſcuti conuoluti medium ventrem ſignans
Tale verbum cito ſermone inſcripſit duplici libro.
Si potes Bacche, armare contra Deriadem,
Hæc quidem audiens recurrit ſtridulus præco,
Silenos vero . . ſecutus eſt latantes, Audiens vero
Ex fluctibus Bacchus montanis miſcebatur cum Nymphis:
Et Satyri ſaltabant inſiliebant vero & Bacchæ,
Senilibus vero pe . ibus Maron ducebat cantilenam,
Cubit . . . inclinans gemina ceruici Bacchæ.
In medio apparens beneolentem inflectens fluorem vini
Et cantum ſine vittis reſonabat Mimallon
Veſti . . . . . dens retrogradi Bacchi.
Et . . . . teus priores abiecit curas,
Et voluptatem ingreſſus eſt poſtquam latuit in ponto
Omnia manifeſte ſapiente a Proteo audiens,
Inhoſpitalium . . . bum Neptunium vibrationem terræ,
Et lubricum Lycurgum ſuo pede cæcum errorem.
Audiuit & paſtoralis mortiferum furorem neceſſitatis.
Quomodo chorus paſtorum torqueretur, quomodo in . . pis
Suos partus mactarint feminæ,
Audiuit vero & cœleſtium Hyadum chorũ. Audiuit . . . .
Ambroſiam poſt terram orientem Olympo,
Ambroſiam indefeſſo armatam Lycurgo.
Et laborem ramis ornatum, & viteam Bellonam.
Hiſce vero delectatis recurrens veniebat præco,
Incolumis, multum optabilis exultanti Baccho.
Stultitiam dicens ſuperbum Deriadei,
Duplicem libellum habens grandum bello.
Non quidem rex neglexit. Ad pugnam vero milites
Confidens excuſſit, ad vrbem Deriadei
Symbola legens exarata teſte libro.
Et vocans Rhadamanas vagos, quos olim terræ

Deriades Baccho reſcribit.

Comites Bacchi ob Bacchi reditum lætantur.

ProteusBaccho omnia exponit.

Ambroſia.

Præco ad Bacchum reuertitur. Literæ Baccho oblatæ.

MinosRhadamanas è Creta expulit.

Cre-

Digitized by Google

Κρηταίης ἀέκοντας ἀπὸ χθονὸς ἤλασε Μίνως
Ἀρραβίης ἐπὶ πέζαν, ἐπέφραδε νεύματι Ῥείης,
Ῥῆξαι νήια δοῦρα θαλάσσιον εἰς μόθον Ἰνδῶν·
Καὶ ταχὺς ἤλασε δίφρον ἑώιον εἰς κλίμα γαίης,
Τείχεσιν ἀστράπτων ἅτε φωσφόρος· ἀμφὶ δὲ πέτρην
Καυκασίην λοφόεντα διασχίζων κενεῶνα,
Ἠώης παράμειβε φεραυγέα πέζαν ἀρούρης,
Ἠελίου βαλβῖδα μεσημβριάζουσαν ὁδεύων·
Ὄφρα μὲν εὐθύρσοιο μάχης ἠκούετο φωνῆς,
Καὶ στρατὸς αἰχμηκέλευθος ἀερσομένου Διονύσου,
Τόφρα δὲ Δηριάδης πυκινὸν λόχον ἵδρυσεν Ἰνδῶν,
Γαῖαν ἐς Αἰθιόπειαν ἑὸν στρατὸν ἄζυγα πέμπων,
Πᾶσαν ἐπιτρέψας δολομήχανον ἐλπίδα χάρμης
Ἄρρεϊ χαλκοχίτωνι, καὶ ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν,
Λαοὺς ἐρετμώσας πεπεδημένον Ἰνδὸν Ὑδάσπην·
Καὶ στρατιαῖς διδύμῃσιν ἐείζετο φύλοπις Ἰνδῶν,
Ἀμφοτέρην παρὰ πέζαν ἀκοντοφόρου ποταμοῖο,
Θῆρες μὲν ζεφύροιο παρὰ σφυρά· Δηριάδης δὲ
Ἀντιπόρου σχεδὸν ἦλθε παρὰ πτερὸν αἴθοπος Εὔρου·
Ἦν δέ τις αὐτόθι χῶρος εὔσκιος· ὁππόθι πυκνοῖς
Ἔρνεσι παντοίοισιν ἐμιτρώθη ῥάχις ὕλης
Εὐρυτενής, καὶ κοῖλον ἔην ἄσιος· ἱπτάμενος δὲ
Οὔ ποτε δένδρεα κεῖνα κατέχραφεν ἰὸς ἀλήτης,
Ἤ τις ὀϊστεύσειε, καὶ οὔ ποτε μεσσόθι θάμνων
Ἠέλιος πεφόρητο κατάσσυτος ὀξέϊ παλμῷ,
Ἐνδομύχοις ἀκτῖσιν ὁμόπλοκα φύλλα χαράξας·
Οὐ χύσις ἠερόφοιτος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην,
Ἐκ Διὸς ὑετίοιο· μόγις δέ οἱ ὕδατος ὁλκῷ
Ὑψιφανὴς Διὸς ὄμβρος ἐπέβρεχεν ἄκρα πετήλων·
Κεῖθι τανυπρέμνοισιν ἐν ἄλσεσι φαίελος Ἄρης
Ἠλιβάτων χλοεροῖσι φυτῶν κεκάλυπτο κορύμβοις,
Ἀρηϊάδης, ἀτίνακτος· ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ
Εἶχεν ἀδουπήτων πεφυλαγμένον ἴθμα πεδίλων·

Οὐδὲ

Cretenſis inuitos à terra propulſauit Minos.
Arrabiæ in regionem, indixit nutu Rhea,
Frangere nauticas haſtas naualem in pugnam Indorum.
Et cito agitauit currum matutinum in clima terræ,
Tellus fulminans tanquam lucifer. Circa petram vero
Caucaſiam tumuloſum pertranſiens ventrem
Eoæ tranſiit luciferam regionem terræ,
Solis, limitem in meridie ambulans.
Cum thyrſo armati belli audiret vocem,
Et exercitus vicinus pulſati Bacchi,
Tuncquoq; Deriades denſum agmen firmauit Indorum.
Terram in è regione ſitam ſuum exercitum iniugem mittens Deriades ſuos armat.
Omnem relinquens dolo machinatam ſpem belli
Marti ferream tunicam induto, Et erat ſuper nauibus
Populus remigans deuinctum Indum Hydaſpen.
Et exercitibus geminis contendebat pugna Indorum
Vtramq; ad ripam, ſagittiferi fluminis.
Thures quidem Zephyri ad radices, Deriades vero
Oppoſiti prope venit ad alam nigri Euri.
Erat vero ibi locus bene vmbroſus. vbi denſis
Ramis variis cingebatur dorſum ſyluæ
Late extenſa, & caua erat ſpelunca. Volans vero
Nunquam arbores illas ſignauit telum errans,
Si quis iaculatus fuiſſet, & non quondã in medio arbuſti
Sol ferebatur incitatus acuto tremore,
Intus latentibus radiis connexa folia ſignans.
Non fluctus aëriuagus ſubiit denſam ſiluam, Martis lucus denſiſſimus.
Ex Ioue pluuio. Vix vero ipſi aquæ tractu
In alto apparens Iouis imber irrigauit ſummitates foliorũ,
Ibi extenſos ſtipites habentib⁹ in nemoribus furtiuus Mars
Altarum viridibus arborum abſcondebatur ramis
Improuiſus, inconcuſſus. In nemoroſo vero ſinu
Habuit ſilentium cautum greſſum pedum

Neq;

Digitized by Google

Οὐδὲ διαξαίνων κρυφίῳ ποδὶ φυλλάδα λόχμης,
Οὐ ποδὸς ὀκλάζοντος ἔχων φόβον, οὐ λάλον ἠχώ,
Χείλεϊ βαμβαίνοντι, καὶ οὐ χλόον ἀμφὶ προσώπου,
Ἀλλὰ νόον θρασὺν εἶχε καὶ ἔμπεδον· ἐν δὲ χαμεύναις
Μετρητὸν βλεφάροισιν ἀνίπλιον ὕπνον ἰαύων,
Δέγμενος ἐρχομένης στρατιῆς εὔρυθμον Ἐνυώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κβʹ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πέρονιξον εὐκροκάλου ποταμοῖο
Βάκχου πεζὸς ὅμιλος· ἐπεὶ βαθυδίνεϊ κόλπῳ
Πλωτὸν ὕδωρ ἅτε Νεῖλος ἐρεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
Δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδή,
Καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μύστιδι φωνῇ,
Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούοντες Λυαίῳ·
Γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσεν· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηϊάδες δ' ὀλόλυξαν· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ νύμφαι
Σιγηλέοις ἑλικηδὸν ἐμυκήσαντο ῥεέθροις,
Καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὑπὸ ζυγὰ ῥυθμὸν ἀοιδῆς;
Οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
Ὑμνοπόλοι Σειρῆνες· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
Καὶ μέλος ἐφθέγξαντο σοφαὶ δρύες ἴκελον αὐλῷ·
Ἀδρυάδες ἀλάλαζον· ἐπ' εὐπετάλοιο δὲ νύμφη
Ἡμιφανὴς ἤειδεν ὑπερκύψασα κορύμβου·
Χιονέῳ δὲ γάλακτι χυτὴ λευκαίνετο πηγή
Ὑδρηλή περ ἐοῦσα· χαραδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
Νηϊάδες λούσαντο γαλαξήεσσι ῥεέθροις,
Καὶ γάλα λευκὸν ἔπινον· ἐρευθιόωντι δὲ μαζῷ
Οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη
Γλεῦκος ἀμοσχεύτοιο διαβλύζουσα κολώνης,
Ἡδυπότοις λιβάδεσσι, καὶ αὐτοφύτων ἀπὸ κόλπων
Λαρὰ μελιρραθάμιγγος ἐλείβετο δῶρα μελίσσης
Σίμβλων οὐ χατίοντα· καὶ ἀρτιτόκων ἀπὸ θάμνων

Ἄχοον

Digitized by Google

Neq; carpens occulto pede foliis vmbroſum lucum
Non pedis procumbentis habens metum, nō loquacem echo,
Labello tremente, & non pallorem in fronte:
Sed mētē audacē habuit & firmū, in cubilib. v. terreſtribus
Menſurabilem oculis in armis ſomnum dormiens
Excipiens venientis exercitus concinnam Bellonam.

DIONYSIACORVM LIBER XXII.

Sed poſt q̄ ſane ad trāſitū venit pul. lapillos habētis fluminis
Bacchi pedeſtris multitudo, vbi pſudos vortices habētis
Nauigabilis vnda tanq̄ Nil⁹ immittit Ind⁹ Hydaſpis: *(ſinu*
Tunc ſane Baſſaridum cantabatur feminea cantilena,
Et hirſutorum Satyrorum chorus ſtrepebat myſtica voce.
Nocturno Phrygium encomium præludens Baccho:
Terra verò omnis ridebat, mugiebant verò petræ
Naiades vero vlulabant, ſuper flumine vero Nymphæ
Taciturnis volutim reſonabant fluctibus,
Et Siculæ ſtridebant ſub iugis harmoniam cantilenæ,
Qualem præcinūt è melleam linguā habentibus gutturibus
Muſicæ Sirenes. totus vero perſtrepebat lucus
Et cantilenam eloquebātur prudentes quercus ſimilē tibiæ.
Hadriades iubilabant, in frondibus vero ornato Nympha
Semiapparens canebat ex alto proſpiciens ramo.
Candido verò lacte fuſilis candeſcebat fons
Aqueus quamuis exiſtens, torrenti vero in ſinu
Naiades lauabantur lacteis fluminibus,
Et lac album bibebant, rubenti vero mamilla
Vinum eructans longa purpurabatur petra
Muſtum nullos ſtolones habentis ſcaturiens rupis
Dulcem potum habentibus fontibus, & per ſe platatis ſinibus
Dulcia mella ſtillantis libabantur munera apis
Fauis non carentia, & iam natis à ſurculis

Exercitus Bacchi circa Hydaſpē tumultuabatur.

Sirenes. Hadriades.

Οὐδὲ διαξαίνων κρυφίῳ ποδὶ φυλλάδα λόχμης,
Οὐ ποδὸς ὀκλάζοντος ἔχων φόβον, οὐ λάλον ἠχώ,
Χείλεϊ βαμβαίνοντι, καὶ οὐ χλόον ἀμφὶ προσώπου,
Ἀλλὰ νόον θρασὺν εἶχε καὶ ἔμπεδον· ἐν δὲ χαμευναῖς
Μετρητὸν βλεφάροισιν ἀνέπλεεν ὕπνον ἰαύων,
Δέγμενος ἐρχομένης στρατιῆς εὔρυθμον Ἐνυώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κβ΄.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πέρονιξον ἐϋκροκάλοιο ποταμοῖο
Βάκχου πεζὸς ὅμιλος· ἐπεὶ βαθυδινέϊ κόλπῳ
Πλωτὸν ὕδωρ ἅτε Νεῖλος ἐρεύγεται Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
Δὴ τότε Βασσαρίδων ἐμελίζετο θῆλυς ἀοιδή,
Καὶ λασίων Σατύρων χορὸς ἔβρεμε μούσιδι φωνῇ,
Νυκτελίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούσαντες Λυαίῳ·
Γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσεν· ἐμυκήσαντο δὲ πέτραι,
Νηϊάδες δ' ὀλόλυξαν· ὑπὲρ ποταμοῖο δὲ νύμφαι
Σιγαλέοις ἑλικηδὸν ἐμυκήσαντο ῥεέθροις,
Καὶ Σικελῆς ἐλίγαινον ὑπὸ ζυγὰ ῥυθμὸν ἀοιδῆς,
Οἷον ἀνεκρούοντο μελιγλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
Ὑμνοπόλοι Σειρῆνες· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη,
Καὶ μέλος ἐφθέγξαντο σοφαὶ δρύες ἴκελον αὐλῷ·
Ἀδρυάδες ἀλάλαζον· ἐπ' εὐπετάλοιο δὲ νύμφη
Ἡμιφανὴς ἤειδεν ὑποκύψασα κορύμβου·
Χιονέῳ δὲ γάλακτι χυτὴ λευκαίνετο πηγὴ
Ὑδρηλὴν ὑπὲρ ἰλύν· ἐχεδραίῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
Νηϊάδες λούσαντο γαλαξήεσσι ῥεέθροις,
Καὶ γάλα λευκὸν ἔπινον· ἐρευθιόωντι δὲ μαζῷ
Οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη
Γλεύκεος ἀμβροσίοιο διαβλύζουσα κολώνης,
Ἡδυπότοις λιβάδεσσι, καὶ αὐτοφύτων ἀπὸ κόλπων
Λαρὰ μελιρραθάμιγγος ἐλείβετο δῶρα μελίσσης
Σίμβλων οὐ χατέοντα· καὶ ἀρτιτόκων ἀπὸ θάμνων

Ἄγχοον

Neq; carpens occulto pede folijs vmbroſum lucum
Non pedis procumbentis habens metum, nō loquacem echo,
Labello tremente, & non pallorem in fronte:
Sed mēte audacē habuit & firmū, in cubilib. v. terreſtribus
Menſurabilem oculis in armis ſomnum dormiens
Excipiens venientis exercitus concinnam Bellonam.

DIONYSIACORVM LIBER XXII.

Sed poſtq̄ ſane ad trāſitū venit pul. lapillos habētis fluminis
Bacchi pedeſtris multitudo, vbi pfūdos vortices habētis
Nauigabilis vnda tanq̄ Nil⁹ immittit Ind⁹ Hydaſpis: (ſinu Exercitus Bacchi circa Hydaſpē tumultuabatur.
Tunc ſane Baſſaridum cantabatur feminea cantilena,
Et hirſutorum Satyrorum chorus ſtrepebat myſtica voce.
Nocturno Phrygium encomium præludens Baccho:
Terra vero omnis ridebat, mugiebant verò petræ
Naiades vero vlulabant, ſuper flumine vero Nymphæ
Taciturnis volutim reſonabant fluctibus,
Et Siculæ ſtridebant ſub iugis harmoniam cantilenæ,
Qualem præcinūt è melleam linguā habentibus gutturibus
Muſicæ Sirenes. totus vero perſtrepebat lucus
Et cantilenam eloquebātur prudentes quercus ſimilē tibiæ. Sirenes. Hadriades.
Hadriades iubilabant, in frondibus vero ornato Nympha
Semiapparens canebat ex alto proſpiciens ramo.
Candido vero lacte fuſilis candeſcebat fons
Aqueus quamuis exiſtens, torrenti vero in ſinu
Naiades lauabantur lacteis fluminibus,
Et lac album bibebant, rubenti vero mamilla
Vinum eructans longa purpurabatur petra
Muſtum nullos ſtolones habentis ſcaturiens rupis
Dulcem potum habentibus fontibus, & per ſe plātatis ſinibus
Dulcia mella ſtillantis libabantur munera apis
Fauis non carentia, & iam natis à ſurculis

Ἄγχοον ὀξὺ θέειρος ἀνέδραμε μῆλον ἀκάνθης·
Αὐτομάτου δὲ χυθέντος ἐπ' ἀκρεμόνεσσι Λυαίου
Ἰκμάσιν ἀθλιβέεσσιν ἐλούσατο δένδρον Ἀθήνης,
Καὶ κινίας ὀρχηστῆρας ἐπηχήσαντο λαγῳοί.
Μηκεδανοὶ δὲ δράκοντες ἐβακχεύοντο χορείῃ,
Ἴχνια λιχμώοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου,
Αὐχένα δοχμώσαντες· ἀνήειρε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλον
Μειλίχιον σύριγμα γεγηθότες ἀνθερεῶνος·
Τερπομένῃ δὲ δράκοντες ἴσῳ τότε ῥυθμὸς ἐχέφρων·
Καὶ δολιχῆς ἐλέλικτο περίπλοκος ὁλκὸς ἀκάνθης,
Ποσσὶν ἀδειμάντοισι περισκαίρων Διονύσου·
Ἰνδῴην δ' ἑλικηδὸν ἐπισκαίροντες ἑορτὴν
Τίγριδες ἰψώοντο· πολὺς δέ τις ἔνδοθι λόχμης
Ἑσμὸς ἀνεσκίρτησεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων·
Καὶ τότε ποιπνύοντα κατ' ἄγκεα Πᾶνες ἀλῆται
Δύσβατα πεταλέῃσι διέτρεχον ὠκέα χηλαῖς,
Φεικτὰ τὰ μὴ θρασὺς ὄρνις ἐπέπτατο κοῦφος ὁδίτης,
Ὑψιπόρων πτερύγων διεμέτρεε δίζυγι ταρσῷ,
Καὶ δονέων πλοκαμῖδα παρήορον ἀνθερεῶνος,
Σύννομος ἀντιχόρευε λέων βηταρμονι κάπρῳ·
Ἀνδρομέην δ' ὄρνιθες ἀνέκλαγον εἰκόνα μορφῆς,
Μιμηλὴν ἀτέλεστον ὑποκλέπτοντες ἰωήν,
Νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζοντες ἀγῶνος,
Καὶ χλοεροὶ μελέεσσι παρήορον ἔρθιον ὕρλω
Ἐχθοδὸν αἰθύσσοντες· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Πόρδαλις ὑψιπέτηλος ἐπέτρεχε σύνδρομος ἄρκτῳ.
Καὶ βαλίων σκυλάκων αἰεσείεσσιν Ἄρτεμις ὁρμὴν,
Μειλιχίης ὁρόωσα χοροίτυπον ἅλμα λεαίνης·
Αἰδομένη δ' εὔκυκλον ἑὸν ἀνελύσατο νευρὴν
Τερπομένη, μὴ θῆρας ὀϊστεύσειε βελέμνοις·
Καί τις ἐσαθρήσας ἱπρότροπα θαύματα Βάκχου,
Ὄμμα βαλὼν πινυτοῖο δι' ἀκρεσταῖσιο κορύμβου,
Χειρὶ περιστείλας θηήτερα κύκλον ὀπωπῆς

Τίων

Imberbe acutos capillos habentes reſilut malum ſpinæ:
Spontaneè vero effuſo in ramis Baccho.
Humore non compreſſo abluebatur arbor Mineruæ
Et canes ſaltantes comprehendebant lepores.
Longi vero dracones bacchabantur chorea — Bacchi præſentia, [illegible]
Veſtigia lambentes Echidnas in coma habentes Bacchi — [illegible]
Ceruicem flectentes. Miſit vero alios ſuper alios
Suaue ſibilum gaudentis gutturis.
Oblectato vero dracone erat tunc harmonia prudent.
Et longe voluebatur circumdatus tractus ſpinæ
Pedibus intrepidis ſaliens circa Bacchum
Indicam vero circulatim inſilientes rupem
Tigrides delectabantur: multa vero quædam in luco — Panes.
Multitudo ſaltabat in montibus paſtorum Elephantorum.
Et tunc præruptas ad conualles Panis vagi
Inacceſſos tenuibus percurrebant montes vngulis
Horribiles quæ non audax auis peruolitaret leuis viator
Altigradarum pennarum permenſurauit duplici agitatione
Et quatiens capillos protenſum gutturis
Vna paſtus præſultabat leo ſaltatore apro
Humanam vero aues clangebant imaginem formæ
Æmulatricem imperfectam ſimulantes vocem
Victoriam Indos occidentis propugnantes certaminis
Et viridibus membris extenſam rectam caudam
Explicatè mouentes: æmulante vero greſſu
Panthera altiuolans accurrebat currens vna cum vrſa
Et maculoſorum canum retraxit Diana impetum — Diana venatrix.
Blande cernens ſaltando terram quatiente currum Leænæ.
Verecundam vero ſuam circulis ornatum reſoluit arcum
Delectata ne feras iacularetur telis.
Et aliquis intuens diuerſa miracula Bacchi — Miracula Bacchi.
Oculos coniiciens denſum per ſummum ramum
Manu protegens inſpectorem circulum oculi

Τόσσον ἰδεῖν μεθέπεσκεν, ὅσον περιδέρκεται αἰθὴρ
Ὄμμασι ποιηθεῖσι διοπτεύων τρυφαλείης·
Ἢ ὁπότε τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀρχῆς,
Φρικτὸν ἔχων μύκημα τανυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν
Ἐνδόμυχον τυκτοῖο δι' ὄμματος ὄμμα τιταίνων,
Ψευδαλέου βροτέοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου·
Ὣς ἔχε θαύματα πάντα λαθὼν ὑπὸ δάσκιον ὕλην
Ἀτρεκίδης, ἐδόκευεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ·
Ἀντιβίοις δ' ἤγγειλε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Ὀυσεὺς
Μεμφόμενος Μοίρῃσι, καὶ ἄφρονι Δηριαδῆϊ·
Ἔτρεχε δ' Ἰνδὸς ὅμιλος· ἀφειδήσας δὲ κυδοιμοῦ
Χάλκεα ταρβαλέων ἀποσείσατο τεύχεα χειρῶν,
Δένδρεα πεπταμένων δεδονημένα θυάδι ῥιπῇ·
Καί νύ κεν Ἰνδὸς ὅμιλος ἑλὼν ἀπὸ γείτονος ὄχθης
Μάρτυρον ἱκεσίης γλαυκόχροα θαλλὸν ἐλαίης,
Αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ἀδηρίτῳ Διονύσῳ·
Ἀλλὰ μεταλλάξασα δέμας πολυμήχανος Ἥρη,
Δυσμενέας θάρσυνε, καὶ ἤπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Θεσσαλίδων μέγαν ὕμνον ἐφαψαμένη Διονύσῳ,
Καὶ Κίρκης κενεῶνα θεοκλήτοις ἐπαοιδαῖς,
Οἷά τε φαρμακτῆρος ἀφαρμάκτου ποταμοῖο·
Καὶ ποτίθεν αἱ πτβίες καχυπειθίας· εἶπε δ' ἑκάστῳ,
Μή ποτέ τις σφάλλοιτο καταίγιτος αἴθοπι δίψῃ,
Κλεψινόου ποταμοῖο πιὼν δεδολωμένον ὕδωρ·
Καί νύ κεν ἀφραστοῖο διαθρώσκοντες ἀνάγκης
Δαινυμένας στρατιῇσιν ἐπέχραον αἴθοπες Ἰνδοί,
Ἀλλά τις ἠνεμόεντος ὑποκύψασα κορύμβου
Ἐκ λασίου κενεῶνος Ἀμαδρυὰς ἔνθορε νύμφη·
Χειρὶ δὲ θύρσον ἔχουσα φυὴν ἰνδάλλετο Βάκχου,
Μιμηλῷ δρυόεντι πυκαζομένην τρίχα κισσῷ·
Δυσμενέων δ' ἐνέπουσα δόλον σημάντορι σιγῇ,
Οὔασι βοτρυόεντος ἐπεψιθύριζε Λυαίου·
Ἀμπελόεις Διόνυσε φυτηκόμε, κοίρανε καρπῶν,

Σὺν

Tantum videre prætermiſit, quantum intuetur vir
Oculis factitiis perſpiciens galeam.
Aut quando tragici chori peritus venationis
Horribilẽ habẽs mugitũ protẽsã vocẽ habẽtib⁹ à gutturibus
Intus latentem factum per oculum oculum tendens
Falſum mortalis ferens ſimulacrum frontis:
Sic hic miracula omnia latitans ſub vmbroſa ſylua
Improuidus vidit furante vultu.
Hoſtibus v. annunciauit, metu verò quatiebatur Thureus Thureus.
Accuſans Morrhea & ſtultum Deriadem.
Currebat vero Inda *multitudo, non parcens vero conflictus*
Aerea terribilibus vibrabat tela manibus,
Arbores circumſpiciens agitatas Bacchico impetu.
Et ſane Inda *multitudo rapiens à viciná ripâ* Oliua ſupplicum.
Teſtem ſupplicis viridis coloris ramum oliuæ Indi Baccho ſupplicant.
Ceruicem ſeruilem flexit pacifico Baccho.
Sed mutans corpus multa machinans Iuno
Hoſtes confidentes fecit, & decepit ducem Indorum. Iuno dolos machinatur.
Theſſalicarum magnum hymnum adaptans Baccho,
Et Cyrces ventrem a Deo vocatis incantationibus
Tanquam venefici non venenati fluminis.
Et perſuaſit hoſtes cito obedientes. Dixit vero cuiq;
Ne quis falleretur detentus calida ſiti,
Mentem furantis fluuii bibens doloſam aquam. Indi epulantes Bacchicos inuadunt.
Et ſane non dicendi perſilientes torrentem
Epulantibus exercitibus ingruebant nigri Indi,
Sed quædam ventoſum proſpiciens ſuper ramum
Ex *denſo ſinu Hamadryas proſiliit Nympha.* Hamadryas dolum Indorũ prodit.
Manu vero Thyrſum *habens naturam imitabatur Bacchi*
Æmulum arborea ſtipantum capillum hederâ.
Hoſtium eloquens dolum indice ſilentio,
Auribus vitibus ornati inſuſurrabat Bacchi: Hamadryas baccho
O vitee Bacche, plantas curans, rex fructuum

Σὺν φυτὸν Ἀδρυάδεσσι χάριν, καὶ κάλλος ὀπάσσει·
Βασσαρὶς οὐ γεγάμην, οὐ σύνδρομός εἰμι Λυαίου,
Μοῦνον ἐμὴ παλάμη ψευδήμονα θύρσον ἀείρει·
Οὐ πέλον ἐκ Φρυγίης σέο πατρίδος, χθόνα Λυδῶν
Ναίεται οὐ παρὰ χεῦμα ῥυηφενέος ποταμοῖο·
Εἰμὶ δὲ καλλιπέτηλος Ἀμαδρυὰς ἦχι μαχηταὶ
Δυσμενέας λοχόωσιν· ἀφειδήσασα δὲ πάτρης
Ῥύσομαι ἐκ θανάτοιο τεὸν στρατόν· ὑμετέροις γὰρ
Πιστὰ φέρω Σατύροισι, καὶ Ἰνδῴη προεῖκα,
Ἀντὶ δὲ Δηριάδου, καὶ ὁμοφρονέω Διονύσῳ·
Σοὶ γὰρ ὀφειλομένην ὀπάσσω χάριν, ὅττι ῥεέθρῳ
Ὑγροπόροις ὠδῖνι τε ἐπ δρύας αἰὲν ἀέξει
Ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι πατὴρ μέγας ὕετιος Ζεύς·
Δός μοι σεῖο πέτηλα, καὶ ἐνθάδε ταῦτα φυτεύσω·
Δός μοι σεῖο κόρυμβα, τάπερ λύσσι μιείνυς·
Ἀλλὰ φίλος μὴ σπεῦδε ῥόον ποταμοῖο περῆσαι,
Μή σοι ἐπισείσωσιν ἐν ὕδασι γείτονες Ἰνδοί·
Εἰς δρύας ὄμμα τίταινε, καὶ εὐπετάλων παρὰ λόχμην,
Ἀμφιδίη σκοπίαζε καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν·
Ἀλλά τι καὶ φράζουσιν αἱ ἀγκύλες ἔνδοθι λόχμης;
Δυσμενέες ζώουσιν, ἕως ἔτι θύρσον ἐρείκεις
Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, μὴ δήϊος ἐγγὺς ἀκούσῃ,
Μὴ κρυφίοις Ἰνδοῖσιν ἀπαγγείλειεν Ὑδάσπης·
Ὣς φαμένη παρ' ἰοῦσα Ἀμαδρυὰς ὑψόθι νύμφη,
Ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα· μεταλλάξασα δὲ μορφὴν
Ἴσα καὶ ὀρνίσι διέτρεχε φυλλάδος ὕλης,
Ἥλικας ἀΐσσουσα κατὰ δρυμοῦ· αὐτὰρ ὁ σιγῇ
Ἤσχετο Βασσαρίδεσσιν· Ἀμαδρυάδος δὲ θαμινὰς
Εἶπεν ἑοῖς προμάχοισιν ἑταῖα μύθου, ἐνέσω
Νεύμασι δενδίλλων· νοερῇ δὲ κέλευε σιωπῇ
Τεύχεσι θωρηχθέντας Ἀμαδρυὰς ἐλαπινάζειν,
Καὶ κρυφίων ἀγόρευε δολορραφίων δόλον Ἰνδῶν,
Μή σφιν ἐπιβρίσωσιν ἀθωρήκτοισι μαχηταῖς

Εἴσα

Digitized by Google

Tua planta Adryadibus gratiã, & pulcritudinẽ prebebit.
Baſſaris non ſum, non comes ſum Lysi,
Solum mea manus adulterinum Thyrſum attollit.
Non ſum ex Phrygia tua patria, non terram Lydorum
Habito, apud fluctum diuitis fluminis.
Sum vero pulcris frondibus ornata Hamadryas, vbi milites.
Hoſtes per inſidias petiuerunt. Parcens vero patriæ
Liberabo ex morte tuum exercitum; veſtra enim
Certa affero Satyris, Indica quamuis exiſtens,
Pro Deriade vero tibi conſentio Baccho.
Tibi enim debitam prebebo gratiam: quod flumine
Ex humido generatos partus adhuc quercus ſemper auget Hamadryas Indicã ad Bacchũ transfuga.
Imbrifera gutta pater magnus pluuioſus Iupiter.
Da mihi tua folia, & hic illa plantabo.
Da mihi tuos ramos, qui ſoluunt curas:
Sed ô amice ne feſtina fluctum fluminis tranſire,
Ne te lædant in aquis vicini Indi.
In quercus oculos intende, & frondibus ornato in luco,
Improuiſum contemplare abſconditorum cohorte virorum:
Sed quid tibi faciant imbelles in luco?
Hoſtes viuunt, donec adhuc Thyrſum inhibes.
Silentium ſit in vobis, ne hoſtis vicinus audiat,
Ne occultis Indis annunciet Hydaſpes.
Sic locuta re dux Hamadryas ſaceſſebat Nympha,
Vt auis aut cogitatio, mutans vero formam Hamadryas reuertitur.
Aequalis aut percurrit ad latibulum ſiluæ
Coæuam lata per ſyluam; verum hic clanculum
Miſcebatur Baſſaridibus. Hamadryadis vero Deæ
Dixit ſuis anteſignanis in aures ſermonem, vnicuiq;
Nutibus conniuens: intellectuali vero iubebat ſilentio
Armis armatos Hamadryas magnificè conuiuari,
Et occultum dixit dolos conſuentium dolum Indorum,
Ne ipſos adorirentur thorace non armatis militibus

 Adhuc

Εἰσέτι δαινυμένοισι μετὰ στρατόν· οἱ δὲ Λυαίῳ
Κεκλομένῳ πείθοντο, καὶ εἰς μόθον ἦσαν ἑτοῖμοι.
Σιγαλέου παρὰ δεῖπνον ἀκοντοφόροιο τραπέζης·
Καὶ ταχινὸν μετὰ δόρπον ἐπιρρέον ἀσπιδιῶται
Γείτονος ἐκ ποταμοῖο· πίον δ' ἐπιδόρπιον ὕδωρ
Νεύμασι θεσπεσίοισι γαλακτοχόου ποταμοῖο,
Μὴ στρατὸν εὐνήσειε μέθη, καὶ κῶμα, καὶ ὀρφνή,
Καὶ στρατὸς ἔνθα καὶ ἔνθα φιλοπτολέμῳ πέσεν εὐνῇ
Βαιὸν ἐνυαλίης ὑπὲρ ἀσπίδος ὕπνον ἰαύων·
Ζεὺς δὲ πατὴρ δολόεντα μεταστρέψας νόον Ἰνδῶν,
Ἐσπερίην ἀνέκοψε μάχην μυκήτορι βόμβῳ
Ὄμβρου παννυχίοιο χέων ἀπερείσιον ἠχώ·
Ἀλλ' ὅτε χιονόπεζα χαραξαμένη ζόφον ἠὼς
Ὄρθρον ἀμειβομένη δροσερῇ πορφύρετο πέτρῃ,
Ἄκρον ὑπὲρ κύψαντες ἐγρεσιμόθου σκέπας ὕλης
Δυσμενέες προὔτυψαν ἀολλέες· ἦχι δὲ Θυρεὺς
Ἰνδῶν πολέμοιο πέλωρ πρόμος, ἴκελος ὁρμὴν
Ἠλιβάτῳ Τυφῶνι καταΐσσοντι κεραυνοῦ·
Καὶ στρατιαὶ πινυτοῖο δολόφρονι νεύματι Βάκχου,
Ψευδαλέον φόβον εἶχον ἀταρβέες· ἐκ δὲ κυδοιμοῦ
Αὐτόματοι χάζοντο θελήμονες, εἰσόκεν Ἰνδοὶ
Ἐς πεδίον προχέοντο λελοιπότες ἔνδοθι λόχμης·
Τεύχεσι δ' ἀφνειοῖσι κορύσσετο Λύδιος ἀνήρ,
Χρυσοφαῆ Λυκίοιο τύπον γλαύκοιο κομίζων,
Κηρύσσων νέον ὕδωρ, ὅπη Πακτωλίδος ὄχθης
Φαιδρὸς ἐρευθομένης ἀμαρύσσεται ὄλβος ἐέρσης,
Καὶ ῥοδέαις ἤστραψε βολαῖς ἀντώπιον ἠοῦς,
Σείων ξανθὰ μέτωπα ῥυηφενέος τρυφαλείης
Λυδὸς ἀνὴρ ἀρίδηλος· ἀπὸ στέρνων δὲ φορῆος
Μαρμαρυγὴ σελάγιζεν ἐρευθομένοιο καρήνου·
Καὶ κυνέην στίλβουσαν ἐπὶ κροτάφοιο τινάσσων,
Ἐξ Ἀλύβης πρόμος ἄλλος ἀριστεύων Διονύσῳ
Πατρῷον ὄλβον ἔφαινε· δι' εὐφαέος δὲ καρήνου

Ἀργυρέης

Adhuc conuiuantes per exercitum: hic vero Baccho
Iubenti obtemperabant & in pugnam erant promti,
Taciturno in conuiuio ſagittifera menſæ.
Et velocem poſt cœnam affluebant ſcutati
Vicino ex fluuio. bibebant vero canalem aquam
Nutibus diuinis ſolertis fluminis.
Ne exercitum ſomno det ebrietas, & veternus, & caligo. Ebrietas in militia vitanda.
Et exercitus hinc & hinc bellum amante cadebat cubili Milites ſuper ſcutis dormiunt.
Exiguum Martio ſuper ſcuto ſomnum dormiens,
Iupiter vero pater doloſam auertens mentem Indorum,
Veſpertinam amputauit pugnam mugiente bombo
Imbris tota nocte durantis fundens ingruentem Echo. Aurora.
Sed poſtquam niueos pedes habens ſignans caliginem aurora
Matutinum premens rorida purpurabatur petra
Summũ pedib. arrectis aſpiciẽtes bellũ excitãtis velamẽ ſyluæ
Hoſtes prius pulſabant conferti. Incepit vero Thureus Thureus impetuoſus.
Indici belli immenſus dux. ſimilis impetu Simulatus metus.
Sublimi Typhone irruenti fulmine. Indi è luco doloſe eliciuntur.
Et exercitus ſapientis doloſo nutu Bacchi,
Simulatum metum habebant con[f]uſi, ex conflictu vero
Sponte cedebant volentes, donec Indi
In campum profunderentur relinquentes ſedes luci:
Armis vero copioſis armabatur Lydius vir Glaucus Lycius.
In auro apparentem Lycii ſuperbiam Glauci ferens,
Annuncians nouum ſolum, vbi Pactolidis ripæ Splendor armorum.
Pulchræ rubentis reſplendent diuitiæ liquoris,
Et roſeis fulminauit ſcintillis ex aduerſo auroræ
Quatiens flauam frontem diuitis galeæ
Lydius vir Marte clarus. A pectore vero latoris
Splendor reſplendebat rubentis capitis:
Et galeam fulgentem in capite quatiens,
Ex Alyba dux alius præſtans Baccho
Patriæ diuitias oſtendit: in illuſtri vero capite

Ar-

Digitized by Google

Ἀργυρέης πήληκος ἐλάμπετο μαρμάρεος αἴγλη,
Χιονέης σέλας ἶσον ἀκοντίζουσα σελήνης·
Καὶ θεὸς ἀσπελικὸς ἴλυς ἐφόβησε μαχητὰς
Δυσμενέων, οὐ γυμνὸν ἔχων ξίφος, οὐ δόρυ πάλλων,
Ἀλλὰ μόθου προμάχων πεφορημένος ἴκελος αὔραις
Δεξιὸν ἐκ λαιοῖο κέρας κυκλώσατο χάρμης,
Θύρσον ἀκοντίζων δολιχόσκιον αὐθι γαίης,
Ἔγχεϊ κισσήεντι διαΐσσων νέφος Ἰνδῶν·
Οὐδέ μιν ὑψικάρηνος ὁ πηλίκος ἤλασε Θρηεὺς,
Οὐ στρατὸς, οὐ πρόμος. ἄλλος ἐπ' ἀλλήλοις δὲ χυθέντες
Εἴκαθον ἔνθα καὶ ἔνθα διεσσυμένῳ Διονύσῳ·
Κυανέην δ' Οἴαγρος ἀνεστυφέλιξεν Ἐνυώ,
Δαμνάων ἀκόρητος ἐπασσυτέρων στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεϊ Βιστονίῳ κορυθαιόλα λήϊα τέμνων·
Ὡς δ' ὅτε τις προχέων ποταμὸς δυσπέμφελον ὄχλῳ
Ἄστατος ἐκ σκοπιῆς ἰσοκραδέεντι ῥεέθρῳ
Ἔρχεται ἐς πεδίον πεφορημένος, οὐδέ μιν αὐταὶ
Ἕρκεσιν ἀμφαγέεσσιν ἀνασέλλουσιν ἀλωαί,
Λαϊνέης μέγα νῶτα διαξύοντα γεφύρης·
Πολλὴ μὲν κεκύλιστο πίτυς, πολλὴ δὲ πεσοῦσα
Ὑψιτενὴς προθέλυμνος ἐσύρετο γείτονι πεύκῃ·
Ὣς ὅγε δυσμενέων στρατὸν ἤμφεπεν, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Πεζὸν ἐπιστροφάδην ὀλέκων. Σιθωνίδι λόγχῃ·
Καί μιν ἐκυκλώσαντο, καὶ οὐ κλίνουσι μαχηταί,
Μιμνάζων σακέεσσιν ἐπυργώσαντο χελώνην·
Ἔγχεσι μὲν σάκεος ἴχνος ἐρείδετο· κεκλιμένη δὲ
Ἀσπὶς ἔην προθέλυμνος ἀμοιβάδις ἀσπίδι γείτων
Στειβομένη, καὶ νεῦσε λόφῳ λόφος· ἀγχιτενὴς δὲ
Ἀνδρὸς ἀνὴρ ἐ[illegible]εν· ἐγειρομένης δὲ κονίης
Ἱππείης ὀχέων, ἐλευκαίνοντο μαχηταί·
Ἔνθα τινὰ προθέοντα, τινὰ δ' ὕστατον [illegible] τέμνων
Βιστονίης Οἴαγρος ἐπέθρισεν ἀστὸς ἀρούρης,
Κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἑῆς ἀλόχοιο παλαιστὰς

Ἔργα

Argentea ſecuris ſplendebat lucidus ſplendor,
Candida iubar æquale iaculans lunæ.
Et Deus vagus totos terruit milites
Hoſtium, non nudum habens gladium, non haſtã quatiens,
Sed medius inter anteſignanos latus ſimilis ventis
Dextrum ex laua cornu circumdabat belli,
Thyrſum iaculans longam vmbram iacientem flori terra
Haſta haderaceã diuidens nubem Indorum.
Neq; ipſum ſublatũ caput habẽs tam grandis agitauit Thu-
Non exercitus, non dux alius ſuper inuicem verò fuſi. (reus.
Cedebant hinc & hinc perrumpenti Baccho
Cæruleam vero O Eagrus quatiebat Bellonam.
Domans inſatiabiliter continuò ſuccedentiũ ordines virorũ
Telo Biſtonio varias galeas habentes ſegetes ſecans.
Vt vero cum quis effundens fluuius impetuoſam capturam
Inſtabilis ex ſcopulo torrente flumine
Venit in planiciem latus, neq; ipſum ipſa
Aggeribus infractis repellunt arua,
Lapidei media dorſa perfringentia pontus;
Multa quidem vertitur pinus, multa vero cadens
In alium ſublata à radice eruta trahitur vicina piceâ:
Ita hic hoſtilis exercitum circumibat, alium poſt alios
Peditem conuerſim interficiens Sithonica lancea:
Et ipſũ circa circulatim voluebãtur, & quã appellant milites
Aemulam ſcutis in altũ tollebãt continuatam ſemem ſcuto-
Gladio quidẽ ſtabile veſtigiũ firmabat: inclinata vero (rum.
Parma erat frequens, alterna parma vicina,
Arcta, & innuebat criſta criſta, propè vero exiſtens
Virum vir tangebat: excitato vero puluere
Equinis vngulis dealbabantur milites.
Vnde quendam primum, quendam v. poſtremum tartaro
Biſtoniæ O Eagrus demittebat ciuis terræ, (mittens
Occidens aliunde alium ſua coniugis perficiens

Bacchi præſentia omnibus terrori eſt hoſtibus.

Baccho hoſtes cedũt. O Eagrus.

Comparatio à diluuio.

In modum teſtudinis ſcuta iuncta.

O Eagrus hoſtes plurimos occidit.

Opera

Digitized by Google

Ἔργα φαιζομένης ἐπιδευέα Καλλιοπείης,
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο θοῷ δορί· τὸν δὲ δαΐζων
Ἄορι κωπήεντι κατ' αὐχένος· αἰνομανὴ δὲ
Δηΐων ἄλλον ἔνυξε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ φονίης δὲ
Ὠτειλῆς ἑὸν ἔγχος ἀνείρυσεν· ἑλκομένῳ δὲ
Σπλάγχνα διαφοινήεντι συνέσπασε θερμὰ σιδήρῳ·
Ἄλλου μαρναμένοιο κατέχραφε φάσγανον ἕλκων,
Ἄορι δ' εὐθήκτῳ παλάμην τάμεν· ἡ δὲ πεσοῦσα
Αἱμοβαφὴς ἤσπαιρεν ἐπὶ χθονὸς ἁλλομένη χείρ·
Καὶ παλάμη πέτμηκτο, καὶ ἡμιθνῆκε βοείην
Ἄκρα περισφίγγουσα κονιομένου παλάμοιος.
Ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀναΐξασα θανόντος
Συμπλεκέος ποθέεσκεν ἐθήμονος οἰκέος ἥβην·
Ἄλλον ἀπειλήσαντα ἀφειδέϊ δουρὶ τινάξας
Θηγαλέῃ γλωχῖνι βραχίονος ἄκρα τορήσας·
Ἄορι δ' ἀσπίδα τύψας· ἀρασσομένης δὲ σιδήρῳ.
Ἀῤῥαγέος βόμβησε μεσόμφαλα νῶτα βοείης·
Αὐτὰρ ὁ λυσσήεντι μόθου δεδονημένος οἴστρῳ
Ἐγχείην ἐλέλιζε μετήλυδα κυκλάδι τέχνῃ.
Ἢ πλευρῆς ἑκάτερθεν, ἢ αὐχένος, ἢ σχεδὸν ὤμου·
Σείων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκήν,
Στεινομένης μετὰ νῶτα διέτμαγε δηϊοτῆτος,
Κραιπνοῦ ἀερσιλόφοιο καθήμενος ὑψόθεν ἵππου,
Ὡς δ' ὅτε ῥιγαλέην σκιερὴν μετὰ χείματος ὥρην,
Φαίνεται ἀσκεπέων νεφέων γυμνούμενος ἀήρ,
Φέγγεος εἰαρινοῖο δεδεγμένος αἴθελον αἴγλην·
Ὣς ὅγε Βακχείων πυκινὰς στίχας ἄτρομος ἀνὴρ
Ἰνδῶν ἀιζομένων μεσάτην γυμνώσατο χάρμην·
Καί ποτέ τις περιμάχοιο περὶ στόμα χαλκὸν ἐρείσας
Δεξιτερὴν διαπῆτα ἀγυιάδα τύψε μαχαίρῃ·
Καί τις ἐπ' αὐτοβίοισιν ἐν ἠέρι βόμβον ἰάλλων,
Εἰς σκοπὸν ὑψικέλευθον ἐπέμπετο λᾶας ἀλήτης·
Καὶ λίθος ἠερόφοιτος ἐπεσμαράγησε καρήνῳ,

Καὶ λι-

Opera dictæ indigentia Calliopes,
Hunc quidem ſuper mamillâ veloci haſtâ,illum v.diuidens
Gladio copulato iuxta ceruicem:valde furioſum vero
Hoſtem alium percuſſit circa vmbilicum. Ex lethali verò
Vulnere ſuum gladium extraxit:tracto vero Varietas vulnerum.
Inteſtina rubenti amputauit calida ferro.
Alterius pugnantis ſignauit gladium trahens,
Enſe vero bene acuto manum amputauit.hæc verò cadens
Sanguine tincta palpitabat ſub terram ſaltans manus,
Et manus amputabatur,& non reliquit ſcutum
Summitatem circũ amplectẽs puluere ſordidati baltei ſcuti.
Anima vero ventiuaga in ſublime exſiliens mortui
Complicati deſiderabat conſuetæ habitationis iuuentam:
Alium minitabatur non parcente haſtâ agitans
Acutâ cuſpide brachii ſummitatem traiiciens, Strepitus belli.
Gladio vero ſcutum pulſans.pulſati verò ferro
Infracti bombum emittebant medio vmbilicalia dorſa ſcuti.
Iterum hic furioſo pugnæ concuſſus furore
Haſtam conuertebat peregrinam circulari arte,
Aut latus vtrinq;,aut ceruicem,aut prope humerum.
Vibrans vero hinc & hinc retrogradum mucronem,
Denſi media dorſa diſſecuit conflictus,
Velox ſublimem conum geſtante ſedens ſuper equo.
Vt verò cum trepidæ vmbroſam poſt hyemis horam Similitudo
Apparet non tegentibus nubibus nudus aer,
Lucis vernalis accipiens ſerenum ſplendorem;
Sic hic bacchans denſos ordines intrepidus vir
Indorum diuiſorum mediam denudabat pugnam.
Et tunc quiſpiam anteſignani ad os ferrum admouens
Dextram grauem maxillam pulſauit gladio:
Et quiſpiam in hoſtes in aere ſonitum emittens,
In ſcopum altas vias habentem mittebatur lapis vagus, Lapide cuiquam ceruix frangitur.
Et ſaxum aeriuagum crepabat ſuper caput,

Et ver-

Digitized by Google

Καὶ λόφον εὐπήληκος ἀπεσφήλιξεν ἐθείρης,
Αὐχενίου δεσμοῖο παρ' αἰθερεῶνα λυθέντος·
Τῆς δὲ κυλινδομένης, κεφαλὴ γυμνοῦτο φορῆος·
Οὐ μοῦνοι τότε φῶτες ἐπέβρεμον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Ἵπποι χαλκοχίτωνες ἐπεσμαράγησαν Ἐνυοῦ,
Ἄρεα σαλπίζοντες ἐνυαλίῳ χρεμετισμῷ·
Κύρη δ' ὑστροφαωνεῖς ὀρεσαύλων ἀπὸ λαιμῶν,
Πετραίοις στομάτεσσιν ἀμειβομένη κτύπον αὐλῶν,
Μιμηλὴ χρεμέτιζε μέλος πολεμήϊον ἠχώ·
Καὶ πολὺς ἀρηϊδάικτος ἐλίσσετο νεκρὸς ἀρούραις,
Θερμὸν ἀποπλύων ῥόον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
Οἱ μὲν ἐπὶ πλευροῖσιν ἐπηνῆς ἦσαν θανόντες·
Ὃς δὲ τυπεὶς κεκύλιστο χαρασσομένου κενεῶνος·
Ἄλλος ὑπὲρ δαπέδοιο χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
Ἄλλος ἐπεστήρικτο παρ' ὀμφαλόν· ὃς δ' ἐπὶ γαίῃ
Ἀνέρος ἀσπαίροντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ·
Ὃς δὲ ποδῶν ἰάχησε, τετυμμένος αἰθερεῶνα·
Καὶ πόδας ἀμφελέλιξεν ἔχων ὀρχηθμὸν ὀλέθρου·
Πρηνὴς τ' ἄλλος ἔκειτο, καὶ ὡς κοτέων ὀλετῆρι,
Εὐρυχανὴς ἔσφιγξε μεμηνότι γαῖαν ὀδόντι·
Ἄλλου βαλλομένοιο τανυγλώχινι σιδήρῳ
Λευκὸς ἀκοντιστῆρι χιτὼν ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
Ἄλλου μαρναμένοιο πτερωμένων ἀπὸ τόξων
Αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀϊστῷ·
Καὶ τις ἑὴν σάλπιγγα μάτην περὶ χεῖλος ἐρείσας,
Ἐχθρὸς ἀνὴρ κελάδησεν ἐγερσιμόθου μέλος ἠχοῦς,
Ὀκναλέον φύξηλιν ἑὸν στρατὸν εἰς μόρον ἕλκων·
Οἱ δὲ βοὴν ἀΐοντες ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί·
Θαρσαλέοι δ' ἥψαντο πολυνόσοιο κυδοιμοῦ,
Αἰδόμενοι βασιλῆϊ φανήμεναι ἐκτὸς νίκης·
Καὶ πολέες στεφανηδὸν ἀπόστροφον εἰν ἑνὶ χώρῳ
Αἰακὸν εὐθώρηκες ἐκυκλώσαντο μαχηταί·
Αὐτὰρ ὁ μέσσος ἐὼν βεβιημένος, οὐ τρυφαλείῃ,

Οὐ πι-

Digitized by Google

Et verticem capitis pulcrè galeatæ pulſauit comæ,
Ceruicali vinculo prope os ſoluto,
Hac verò deuoluta caput nudatum fuit latoris.
Non ſolum tunc homines infremebant, ſed & ipſi
Equi ferreas tunicas habentes reſonabant Bellonam Hinnitus equorum.
Martem cantantes martiali hinnitu.
Puella vero vocem repetens montano à gutture
Saxeis oribus alterna reddens ſonitum tibiarum
Æmula hinniebat canticum bellicum Echo Echo reſonat.
Et multus iam occiſus voluebatur mortuus in campis,
Calidum expuens fluctum ſanguinis mortuorum vero
Hi quidem in lateribus ſublime attollebantur mortui. Varietas occiſorũ.
Hic vero pulſatus voluebatur ſecto ventre.
Alius ſuper ſolum fuſili voluebatur arenâ,
Alius innitebatur ſcuto. Hic vero in terra
Viri palpitantis inſultabat capiti.
Alius vero lapſus clamabat, vulneratus circa guttur.
Et pedes vibrabat habens tripudium mortis. Saltatio mortis.
Pronus vero alius iacebat, & tanquam iratus occiſori,
Late hians compreſſit rabioſo terram dente. Terram mordentes.
Alterius percuſſi oblongam cuſpidem habenti ferro
Candida iaculatore tunica rubicunda fiebat cruore.
Alterius pugnantis extenſis à ſagittis
Sanguine tinctum volucri ſecabatur femur ſagitta.
Et quiſpiam ſuam tubam fruſtra circa labra admouens,
Hoſtis vir ſonitum edidit bellum excitantis cãticum Echus,
Tardum fugientem ſuum exercitum in mortem trahens.
Hi vero ſonitum audientes ad pugnam affluebant Indi.
Audaces vero tangebant reiteratum conflictum
Formidantes regi apparere ſine victoria.
Et multi in coronæ modum ingruebant in vno loco Æacus ab hoſtibus cinctus.
Aeacum thoracibus bene muniti cingebant milites.
Sed hic medius erat coactus, non galea,

Non

Digitized by Google

Οὐ πίσυνος σακέεσσι, καὶ οὐ θώρηκι κυδοιμοῦ·
Ἀλλὰ ἑ πατρῴοις πεπυκασμένον ἀντὶ σιδήρου
Ἀρρήκτοις νεφέεσσιν ὅλον πύργωσεν Ἀθήνη,
Οἷς πάρος ἀβρέκτοιο κατέσβεσεν αὐχμὸν ἀρούρης,
Διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων Βοιώτιον ὕδωρ,
Ζηνὸς ἐπομβρήσαντος· [illegible] δὲ γαίης
Αὔλακες εὐώδινες ἐνυμφεύσαντο ἀρότρῳ·
Καὶ μέσος αἰθυβίων κυκλούμενος ἔνθεος ἀνήρ,
Τοὺς μὲν ἀπηλοίησε θοῷ δορί· τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
Τοὺς δὲ λίθοις κρονίοισι· πέδον δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ,
Ἰνδῶν κτεινομένων, καὶ ἀκάμπτεος ἀνέρος αἰχμῇ
Κεῖτο πολυσπερέων νεκύων χύσις, ὧν ὁ μὲν αὐτοῦ
Ἡμιφανὴς ἤσπαιρεν· ὁ δὲ χθόνα ποσσὶν ἀράσσων
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ·
Καὶ δαπέδῳ στείνοντο· νέκυς δ' ἐπερείδετο νεκρῷ
Κεκλιμένῳ μετωπηδὸν ἀπ' ἀρτιτόμοιο δὲ λαιμοῦ
Ψυχρὸν ἐρευθιόωντι δέμας θερμαίνετο λύθρῳ·
Καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἐπασσυτέρων δὲ πεσόντων
Γαῖα κελαινιόωσα καταῤῥύτος αἵματος ὁλκῷ,
Υἱέας οἰκτείρουσα χραδραίῃ φάτο φωνῇ·
Υἱὲ Διός, ζείδωρε, μιαιφόνε, καὶ γὰρ ἀνάσσεις
Ὄμβρου καρποτόκοιο, καὶ εἰμαλέου νιφετοῖο,
Ὄμβρῳ μὲν γονόεσσαν ὅλην ἐδίηνας ἀλωὴν
Ἑλλάδος, Ἰνδώην δὲ κατέκλυσας αὔλακα λύθρῳ·
Ὁ πρὶν ἀμαλλοφόρος, θανατηφόρος· ἀγρονόμοις μὲν
Σὸς νιφετὸς στάχυν εὗρε· σὺ δὲ στρατὸν ἔθελσας Ἰνδῶν,
Ἀνέρας ἀμφοτέρων μετὰ λήϊον· ἀμφότερον δέ,
Ἐκ Διὸς ὄμβρον ἄγεις, ἐξ Ἄρεος αἵματι νίφεις·
Τοῖα μὲν ἔννεπε γαῖα φερέσβιος· ἀλλὰ Κρονίων
Οὐρανόθεν κελάδησε, καὶ Αἰακὸν εἰς φόβον Ἰνδῶν
Βρονταίοις πατάγοισι Διὸς προκαλίζετο σάλπιγξ·
Καί τις ἐν αἰπιβίοισιν ἐς Αἰακὸν ἅμμα τανύσσας,
Πέμπε βέλος, καὶ βαιὸν ὅσον χροὸς ἄκρον ἀμύξας,

Μηρὸν

Non confiſus ſcutis, & non thorace belli,
Sed ipſum paternis munitum loco ferri
Infractis nubibus totum in altum ſuſtulit Minerua. Mineruа auxiliatus AEaco.
Quibus prius non irrigati exſtinxit ſqualorem terra.
Siticuloſam in terram ducens vitalem aquam
Iouis imbrem fundentis. Manipulorũ vero genitricis terra.
Sulciferaces nubebant aratro.
Et medius inter hoſtes circulo incluſus diuinus vir AEacus hoſtes trucidat.
Hos quidem amputauit veloci haſta; illos vero gladio,
Hos vero ſaxis antiquis. ſolum vero rubeſcebat cruore,
Indorum occiſorum, & inflexi viri cuſpide (quidẽ illorũ
Iacebat multipliciter ſparſorũ mortuorũ cõgeries. Quorũ hic
Semimortuus palpitabat. Hic vero terram pedibus atterens, Habitus morientiũ
Supinus, per ſe volutus conuerſabatur cum vicina morte.
Et in ſolo ſuſpirabant. Mortuus vero fulciebatur mortuo
Inclinato menſurabiliter. A iam vero infecto gutture,
Frigidum rubenti corpus caleſiebat cruore.
Et cædes immenſa erat. Continuo ſuccedente vero cadentium
Terra nigricans irrigua ſanguinis tractu,
Filios (ſuos) miſerans torrenti dicebat voce;
Fili Iouis fertilis, homicida, etenim imperas Terra AEaco.
Imbri fructus pariente, & ſanguineæ niuis,
Imbre quidem fertilem totam humectaſti aream
Græciæ, Indicam vero obruiſti ſulcum cruore.
Qui prius manipulos ferebat, eſt mortifer. Ruſticis quidem
Tua pluuia ſpicã inuenit. Tu vero exercitũ incidiſti Indorũ
Viros demetens poſt ſegetem. Utrinq; vero
E Ioue imbrem deducis, & ex Marte ſanguine ningis.
Talia quidem dixit terra victum ferens. Sed Saturnius
E cælo ſonitum edidit. & AEacum in metum Indorum
Fulmineis ſtrepitibus Iouis prouocabatur buccina
Et quiſpiam ex hoſtibus in AEacum oculum intendens, Indorum quiſpiã Æacum percutit.
Miſit telum, & parum vt corporis ſummitatem laceraret,

Digitized by Google

Μηρὸν ἐπιστρέψαντα παρέτρεπεν ἰὸν Ἀθήνη·
Μάρνατο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνώδυνον εἰς μέσον Ἰνδῶν
Αἰακὸς ἀστεμφής, ἐπεὶ βέλος ἤλιτε μηροῦ,
Λεπτὸς ὄνυξ ἅτε φωτὸς ὅτε χροὸς ἄκρα χαράσσει·
Καί τις ἀνὴρ ἀκίχητος ἐχάζετο πεζὸς ὁδίτης
Ἴχνεσιν ὠκυτέροισι, καὶ ἤθελε γείτονα λόχμην
Δύμεναι, ἧχι πάροιθεν ἐκεύθετο· τὸν δὲ διώκων
Εἰς δρόμον ἡνιόχευε ποδηνέμον ἵππον Ἐρεχθεύς·
Ἄλλοτε τόσσον ἔμαρψεν, ὅσον προμάχοιο βαλόντος
Ἔγχεος ἱπταμένοιο τιταίνεται ὄρθιος ὁρμή·
Δὴ τότε δὴ μετὰ νῶτα βαλὼν πάλιν ὄρθιος ἔστη
Πεζὸς ἀνὴρ ἱππῆα δεδεγμένος· αὐτὰρ ὁ κάμψας
Ὀκλαδὸν ἐστήριξεν ἀριστερὸν ἴχνος ἀρούρῃ
Λοξὸς ἐπὶ πλευροῖσιν· ὀπισθοτόνοιο δὲ ταρσοῦ
Ἴχνιον ἠέρταζε μετάρσιον, ὀρθὰ τιταίνων
Δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρα πεπηγότα δάκτυλα γαίῃ,
Ἰνδικὸν ἑπταβόειον ἔχων σάκος, εἰκόνα πύργου,
Γυμνὸν ἔχων ξίφος ὀξύ· περισχομένου δὲ προσώπου
Ἀσπίδα χαλκεόνωτον ἐπίδερμεν Ἰνδὸς ἀγήνωρ
Ἢ θανέειν, ἢ φῶτα βαλεῖν, ἢ πῶλον ἐλάσσαι,
Ἄορι τολμήεντι, καὶ ὀμφαλόεντι σιδήρῳ
Δόχμιος αὐτοκέλευθον ἀνακρούσας γενύων ἵππου
Πεζὸς ἐὼν ἐτίναξεν ὑπέρτερον ἡνιοχῆα·
Καί νύ κεν ἐς χθόνα ῥίψεν ἀμήτορος ἀσσὸς Ἀθήνης·
Ἀλλά μιν ἔγχεϊ νύξε παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον Ἐρεχθεύς,
Καὶ χθονίῳ μέσον ἄνδρα πεπαρμένον ἔγχεϊ χαλκῷ
Εἰς πέδον ἠκόντιζεν· ὁ δὲ στροφάδεσσιν ἐρωαῖς
Ἠερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
Κρᾶτα κυβιστητῆρα φέρων ἐπιτάρμονι πότμῳ·
Τὸν δὲ λιπὼν σπαίροντα μετατρέψας δρόμον ἵππου·
Ἄλλοις δυσμενέεσσιν ἐπέχραεν ἀσσὸς Ἀθήνης,
Κυκλώσας ἑὰ τόξα, καὶ ἁπλώσας ἐπὶ νευρὴν
Ὄρθιον ἀκροτάτου τανυσμένον ἄχρι σιδήρου

εἰς σκο-

Digitized by Google

Femur retorquentem deflexit telum Minerua.
Pugnabat v. adhuc magis doloris expertẽ in mediũ Indorũ
Æacus debilis, poſtquam telum tetigit femur,
Tenuis vnguis vt cũ viri corporis ſummitatem ſcarificarit
Et quiſpiã vir incõprehenſibilis ſe ſubduxit pedeſtris viator
Veſtigiis velocioribus, & voluit vicinum lucum
Subire, vbi prius latuerat: hunc vero perſequens
In curſum agitabat venteos pedes habentẽ equũ Erechtheus: Erechthe' equo hoſtem peditem perſequitur.
Interdũ tantũ capiebat, quantum militis cuiuſdã conicietis
Teli volantis extenditur rectus impetus:
Et tunc ſanè poſt tergum conciciens rurſus rectus ſtetit Erechtheus in terram deiectus.
Pedeſtris vir, equitem capiens: verum hic flectens
Inflexa confirmauit ſiniſtram veſtigium in terra
Obliquus in lateribus: reflexa vero planta
Veſtigium ſuſtulit ſublime recta intendens
Dextri pedis ſummos impactos digitos terræ,
Indicũ ſeptem boum coriis tectũ habẽs ſcutũ, imaginẽ turris
Nudum habens gladium acutum: prætecta v fronte Audacia militis Indi.
Parmam ferream dorſum habens e incurrebat Indus audax
Aut mori, aut hominem deiicere, aut equum abigere,
Enſe audaci, & vmbilicari ferro
Obliquus per ſe excitatum reuocans maxillam equi,
Pedeſtris exiſtens agitauit ſuperiorẽ equitem agitatorem,
Et ſanè ad terram deiecisſet matre carentis ciue Minerua: Erechtheus Indum haſta trãſfigit.
Sed ipſum haſta pupugit prope vmbilicũ ſummũ Erechtheus
Et terreſtri medium virum transfixum haſta ferro
In pauimentum eiaculatus eſt: hic vertiginoſo impetu
Ex aëre præceps deuolutus eſt in puluerem,
Caput præceps ferens ſaltante exitio.
Hunc v. relinquens palpitantem conuertens currum equi: Æacus reliquos hoſtes inuadit.
Aliis hoſtibus irruit ciuis Athenarum
Incuruans ſuos arcus, & explicans ad neruum
Rectum ſummum extenſum vſq; ad ferrum

Εἰς σκοπὸν εἷλκε βέλεμνον. ἀεθλοπόνῳ δ' ἐπὶ νύμφῃ
Νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Καλλιοπείῃ·
Ἐννέα μὲν προέηκε τανυγλώχινας ὀϊστούς,
Ἐννέα δ' ἄνδρας ἔπεφνεν· ἴσον δέ τις ἶσος ἀριθμὸς
Πεμπομένοις βελέεσσι, καὶ ὀλλυμένοισι μαχηταῖς·
Ὧν ὁ μὲν ἄκρα μέτωπα διέσχισεν ἰὸς ἀλήτης,
Ὃς δὲ δασυστέρνοιο κατέγραφεν ἄντυγα μαζοῦ,
Ἄλλος ὑπὲρ λαγόνων· ἕτερος δ' ἐπὶ νηδύϊ πίπτων·
Μεσσατίην πεφόρητο ἀερσιπομένου κενεῶνος,
Ὃς δὲ διὰ πλευροῖο διέδραμεν· ὃς δὲ φυγόντος
Ὀρθὸς ἀελλήεντα ποδῶν ἐνεπήγνυτο ταρσῷ,
Καὶ χθονίῳ σφήκωσεν ὁμοζεύκτῳ πόδα δεσμῷ·
Ἠνεμόεν δὲ βέλεμνον ἀνείρυσεν· ἐκ δὲ φαρέτρης
Ἄλλου πεμπομένοιο, καὶ ἔδραμεν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Ἠερίῃ στροφάλιγγι καταίχετος ὄμβρος ὀϊστῶν·
Ὡς δ' ὅτε χαλκείων τις ἐπ' ἄκμονι χαλκὸν ἐλαύνων,
Ἀκαμάτῳ ῥαιστῆρι τυπείβρομον ἦχον ἰάλλει,
Τύπτων γείτονα μόδρον· ἀποθρώσκουσι δὲ πολλοὶ
Ἀλλόμενοι σπινθῆρες ἀερσιπομένοιο σιδήρου,
Ἠέρα θερμαίνοντες· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Ὃς μὲν ἴσον προκέλευθος, ὁ δὲ σχεδὸν, ἄλλος ὀρούσας
Ἄλλον ἐπιθρώσκοντα κιχάνεται αἴθοπι παλμῷ·
Ὣς ὅγε τοξεύων στρατιὴν ἀντώπιον Ἰνδῶν
Μαρναμένων ἐκέδασσεν ἀλωφήτων ἀπὸ τόξων,
Κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον ἐπασσυτέροισι βελέμνοις,
Μεσσατίης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος Ἰνδῶν,
Χῶρος ἐγυμνώθη κεραῆς ἴνδαλμα σελήνης,
Ἀμφιφαὴς ὅτε Βάκχος ἀποστίλβοντα κεραίης,
Ἄκρα διαπλήσας ὅλων νεοφεγγέος αἴγλης
Κεκλιμέναις ἀκτῖσι μέσον κύκλοιο χαράσσει
Δίζυγι κεκερμένῳ μαλακῷ πυρί· μεσσατίης δὲ
Γυμνὰ χαρασσομένης ἐπιφαίνετο κύκλα κεραίης·
Οὐδὲ μάχης ἀπέληγε συναιχμάζων Διονύσῳ

Αἰακὸς

Digitized by Google

In ſcopũ traxit telum: optimos liberos habẽti verò Nymphæ
Victoriæ ſpem omnem indulſit Calliopa: Calliope.
Nouem quidem proiecit extenſas cuſpides habentes ſagittas, Nouem ſagittis nouẽ milites ab Æaco confecti.
Nouẽ vero viros cõfecit, erat vero aliquis æqualis numerus
Miſsis ſagittis, & morientibus militibus.
Quarum hæc quidem ſummã frõtem diuiſit ſagitta errans,
Alia vero in hirſuto pectore ſignauit circulum mamillæ, Varietas Vulnerum
Alia ſuper ilia, alia in ventrem incidens:
Dimidia ferebatur lacerato ventre,
Alia vero per latus percurrit, alia vero fugientis
Recta in procellæ modum veloci pedum impingebatur plãta,
Et terreſtri ſtrinxit coniuncto pedem vinculo.
Ventoſum verò telum extraxit: ex pharetra vero
Cum aliud mitteretur & cucurrit aliud poſt aliud
Aeria vertigine detentus imber ſagittarum:
Vt verò cum faber quiſpiam in incude ferrum percutiens, Similitudo
Indefeſſo malleo igne ſtridentem ſonitum emittit,
Percutiens vicinam glebam candẽtem; exiliũt vero multæ
Salientes ſcintillæ pulſati ferri,
Aera calefacientes: alternis vero ictibus (impetũ faciẽs,
Alter quidã erat præcurſor, alius vero prope, terti⁹ vero iam
Alium adhuc ſalientem comprehendit ardenti vibratione:
Ita hic ſagittas iaculans exercitum in contrarium Indorum
Pugnantium diſsipauit aſſiduis arcubus
Occidens aliunde alium continuo ſuccedentibus telis.
Media vero phalange fugiente nubes Indorum
Regio nudabatur cornutæ imago lunæ
Cu cum apparens cum Bacchus reſplendentem cornu,
Summa implens, ducens, nouiter lucentis ſplendoris
Inflexis radiis medium circuli ſignat
Gemino abſcondito molli igne: media vero
Nudi ſignati adhuc apparent circuli cornu:
Neque a pugna deſtitit vnà pugnans cum Baccho

Αἰακὸς ἀπτοίητος· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ,
Κτείνων ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἐκ πεδίοιο διώκων
Εἰς προχοὰς ποταμοῖο μετήγαγε λαὸν ἀλήτην·
Συμφερτοὶ δ᾽ ἕνα μοῦνον ἐκυκλώσαντο μαχητὴν
Τυπτόμενον ξιφέεσσι, καὶ ἐξ ἀλέγοντα μαχαίρης,
Οὐ βέλεος πτερόεντος· ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
Κυανέην ἤμησε σιδήρεα λήια χάρμης
Κεσσιπὸς αἰνὸ, καὶ πᾶσιν ἐμαίνετο, τοὺς μὲν ἐπ᾽ ὄχθαις,
Τοὺς δὲ κατὰ ποταμοῖο μαχήμονι χειρὶ δαΐζων,
Καὶ νεκύων ἔπλησεν ὅλον ῥόον· ἐλλυμένων δὲ
Αἵματι μορμύρων ἐρυθαίνετο λευκὸς Ὑδάσπης·
Καί τις ἀνὴρ προμάχοιο φυγὼν αἱμώδεα ῥιπὴν,
Κυμβαχὸς αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
Σύρετο κυματόεντι νέκυς πεφορημένος ὁλκῷ
Οἰδαλέοις μελέεσσιν· ὑποβρυχίοιο δὲ λύθρου
Νηϊάδες λούσαντο δαφοινήεντι ῥεέθρῳ,
Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη μέλαν ὕδωρ·
Πολλοὶ δ᾽ ἐν προχοῇσιν ἀπορρίψαντες ἀκωκὴν
Ἱκεσίην ἀνέφαινον ἀτευχέες, ὃς μὲν ἐπ᾽ ὄχθης,
Ὃς δὲ παρὰ ψαμάθοις πεπταμένος, ὃς δ᾽ ἐπὶ γαίῃ
Ὄρθιος ὀκλάζων, κυρτούμενον αὐχένα κάμπτων·
Ἀλλὰ λιτὰς ἀπέειπεν ἀνανεύοντι προσώπῳ
Αἰακὸς, ἀντιβίοισιν ἀκαμπέα μῆνιν ἀέξων·
Αἰχμητὴν τ᾽ ἀσίδηρον, ἐπιψαύοντα λιτάων
Οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε Λυκάονα· δυσμενέας δὲ
Χερσὶν ἀθωρήκτοισι κυλινδομένους ἐπὶ γαίῃ
Νηλεέμως κεράϊζε ῥόον ποταμοῖο μιαίνων·
Καὶ πολὺν ἀστεροπαῖον ἐδέξατο νεκρὸν Ὑδάσπης,
Οὐ δ᾽ ἀθεεὶ πολέμιζε καὶ Αἰακός· ἀντιβίους γὰρ
Ὡς γενέτης Πηλῆος ἔσω ποταμοῖο δαΐζων
Ἰκμαλέον μόθον εἶχε, καὶ ὑδατόεσσαν Ἐνυώ,
Οἷα παρασταδίζων ποταμοῦ περὶ χεῦμα Σκαμάνδρου
Φυλόπιδ᾽ ἡμιτέλεστον ἐπασσομένην Ἀχιλῆϊ·

Καὶ μό-

Aeacus imperterritus, bacchabatur vero in conflictu
Interimens hinc & hinc, & ex campo perſequens
In profluenta fluuii traduxit populum vagantem.
Conferti vero vnum ſolum circulo cingebant bellatorem
Pulſatum gladiis, & non curantem macharam,
Non telum latum. Continuo ſuccedentibus vero ictibus
Cerulea demeſſuit ferratas ſegetes pugna
Velox vir, & omnibus pugnabat, hos quidem in ripis,
Alios verò infra flumen pugnaci manu trucidans,
Et mortuis impleuit totum fluctum: mortuorum vero
Sanguine obſtrepens rubebat candidus Hydaſpes.
Et quiſpiam vir anteſignani fugiens ventoſum impetum,
Pronus per ſe volutus delabebatur in flumen,
Trahebatur fluuiali mortuus latus tractu
Intumeſcentibus membris, ſubmerſo vero cruore
Naiades abluebant valde cruento flumine,
Et lethiferis liquoribus erubuit nigra vnda.
Multi vero in profluento abiicientes cuſpidem,
Supplicationē demonſtrabant inermes, hic quidem in ripa
Hic vero ad arenam extenſus, hic vero in terra
Erectus genua flectens, incuruatam ceruicem flectens.
Sed ſupplicationes abnuit ſuperius innuente vultu
Aeacus hoſtibus inflexibilem iram adaugens:
Militem vero inermem attingentem preces
Non vnum ſolum trucidauit Lycaonem: hoſtes vero
Manibus inermibus volutos in terra.
Innumerabiles diripiebat fluctum fluminis contaminans.
Et multum maculoſius excipiebat mortuum Hydaſpes,
Neq; ſine Deo pugnabat & Aeacus hoſtes enim
Tanquam pater Pelei in flumine dilanians
Humidam pugnam habuit, & aquoſam Bellonam.
Qualiter prædiuinans fluminis ad fluctum Scamandri
Pugnam ſemiperfectam futuri Achilli:

Æacus plurimos occidit.

In aquis extincti intumeſcunt.

Indi inermes ſupplices.

Æacus in ſupplices ſæuit.

Indi in Hydaſpe ſubmerſi.

Digitized by Google

Καὶ μόθον ἠώοισι μόθος μαντεύσατο πάππου·
Καί τις ἐνὶ προχοῇσιν ἀπάμβατος ἴαχε νύμφη
Νηιὰς ἀκρήδεμνος, ὑποκύψασα ῥοάων·
Νηιάδων ὁμόφυλε, διιπετὲς αἷμα κομίζων
Ἄκρον ὕδωρ ἐλέαιρε διιπετέος ποταμοῖο·
Ἄρειον Ἰνδὸν ὄλεσσε τεὸν δόρυ, παύεο νύμφαις
Δάκρυα Νηιάδεσσιν ἀδακρύτοισιν ἐγείρων·
Νηιὰς ὑδατόεσσα καὶ ὑμετέρη πέλε μήτηρ·
Κούρην γὰρ ποταμοῖο τεὴν Αἴγιναν ἀκούω·
Μνώεο τίς σε λόχευσε, καὶ οὐκ ἔτι χεῦμα μιαίνεις·
Ἵξομαι εἰς ῥόον ἄλλον, ἀκήρατον εἰς ἅλα βαίνω,
Καί με θαλασσαίη δέχεται Θέτις, ἀλλὰ μελαίνῃ
Αἱματόεις ῥόος οὗτος Ἐριννύι καὶ Διονύσῳ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κγʹ.

Ὣς φαμένη ποταμῶν ἐδύσατο φοίνιον ὕδωρ
Νηιὰς αἱματόεσσα διάβροχος αἵματι νύμφη·
Αὐτὰρ ὁ βάρβαρα φῦλα παρ' ἠόνας ἀολλέα τύπτων,
Εἰς προχοὰς ἔτρεψε· διωκόμενοι δὲ σιδήρῳ
Δυσμενέες κτείνοντο φόβῳ στίζοντες Ὑδάσπην·
Καὶ πολὺς ἐν ῥοθίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίσσων,
Νηχομένους μιμεῖτο, καὶ ἤθελε πότμον ἀλύξαι,
Χερσὶν ἀπειρήτοις ποταμήια χεύματα τέμνων·
Ἀλλὰ ῥόῳ κεκάλυπτο, καὶ ὕδασιν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Ἔγκυος οἰδαίνων διερῷ τυμβεύετο πότμῳ·
Οὐδ' ὅτι δὴν παρὰ θῖνα φερεσσακέος ποταμοῖο
Πληθύϊ πασσυδίῃ φονίων κυκλούμενος Ἰνδῶν
Αἰακὸς εἰσέτι μίμνεν, ἐπεὶ μογέοντι παρέστη
Ἰνδοφόνος Διόνυσος ἀκαχμένα θύρσα τινάσσων·
Ἔνθα πολὺν στρατὸν ἄλλον ἀφειδέϊ δούρατι νύσσων
Αἰακὸς ἐπλώιζεν· ἐμαίνετο δ' οἷά περ Ἄρης
Σύνδρομος εὐθώρηκι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·

Καὶ

Digitized by Google

Et pugnam nepotibus pugna vaticinabatur aui.
Et quædam in profluētis ſine ſoleis vociferabatur Nympha Naias Æaco.
Naias ſine reticulo proſpiciens è fluctibus.
O Naiadum contribulis, à Ioue profectum ſanguinē ferens
Summam aquam miſerare à Ioue profecti fluminis.
Satis Indum perdidit tua haſta, deſine Nymphis
Lacrumas Naiadibus non flentibus excitare.
Naias aquoſa & veſtra fuit mater.
Puellam enim fluminis tuam Æginam (eſſe) audio. Ægina Naias fuit.
Recordare quæ te pepererit, & nō amplius flumē cōtaminabis
Veniam in fluctum alium, incorruptum in mare tranſeo,
Et me marina excipit Thetis, *ſed curæ ſit*
Sanguineus fluctus hic Erinnyi *& Baccho.*

DIONYSIACORVM LIBER XXIII.

SIc locuta auitam ſubiit cruentam aquam
Naias ſanguinolenta irrigua cruore Nympha,
Verum hic barbaras nationes prope litora enſe pulſans
In flumen conuertit, fugati vero ferro
Hoſtes *occidebantur metu percutientes Hydaſpen.*
Et copioſius in fluctibus pedes & manus voluens, Natantes.
Natantes imitabatur, & volebat mortem effugere,
Manibus inexpertis fluuiales fluctus ſecans,
Sed flumine obruebatur, & aquis alius poſt alium Indi aquis ſubmerſi.
Grauidus intumeſcens humida tumulabatur morte.
Neq; diu ad litus ſcutiferi fluminis
Multitudine tanta cruentorum circumdatus Indorum
Æacus vlterius manſit, poſtquam laboranti aſtaret
Indorum occiſor Bacchus acutos Thyrſos *vibrans:*
Vnde multum exercitum alium non parcente haſta feriens
Æacus præcipitabat: inſaniebat vero tanquam Mars
Vna currens cum thorace bene munito fratre Baccho,

Et

Digitized by Google

Καὶ διερῇ Διόνυσος ἐμίλεε σύζυγι χάρμῃ
Ὑγρὸν ἐπ' ἀντιβίοισι φέρων μόρον· εἰ δέ τις ἀνὴρ
Νήχετο δαιδαλέης ὑπὲρ ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
Νηχομένους κεράϊζε μετάφρενον· εἰ δέ τις Ἰνδῶν
Ἡμιφανὴς πολέμιζεν ἐπ' ἰξύϊ ταρσὸν ἐρείσας,
Θύρσῳ στῆθος ἔτυψεν ἢ αὐχένα, χεύματα τέμνων·
Δυομένων βυθίων γὰρ ἐπίστατο κόλπον ἐναύλων,
Ἐξότε μιν φεύγοντα μόθον δασπλῆτα Λυκούργου,
Δώματι κυμαίνοντι γέρων ὑπεδέξατο Νηρεύς·
Πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείοντο ῥεέθρῳ
Υἷα Διὸς τρομέοντες ἐείδρομον· ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Ὄρθιος ἰλυόεντι πόδας σφηκώσατο πηλῷ,
Αὐτοπαγὴς δ' ἀτίνακτος ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου
Ἡμιφανὴς ἀνέτελλε καλυπτομένην πτύχα μηροῦ·
Καὶ Βρομίῳ πολέμιζεν ἐν ὕδασι μᾶλλον ἀρούρης,
Ἀμφοτέραις παλάμαις διδυμάονα δούρατα πάλλων·
Καὶ τὸ μὲν αἰχμάζεσκεν ἐς ἠόνας ὕψοσε πέμπων,
Αἰακὸν ἀντικέλευθον ἔχων σκοπόν· αἰνὰ δὲ σείσας
Ἔγχος ἀνουτήτοιο κατηκόντιζε Λυαίου·
Καί τις ἀνεστήρικτο μέσον κενεῶνα καλύπτων,
Ὃς δὲ φυγεῖν οὐχ εὗρε πεπυμμένος ὀξέϊ θύρσῳ,
Ἴγνια πηλώεντι φέρων πεπεδημένα δεσμῷ,]
Ταρσὸν ἔχων ψαμάθοισι καταίδετον· ἵστατο δ' ἄλλος,
Κνήμης δ' ἀλλομένης οὐ γουνάτος ἄκρα διαίνων,
Ὑγρὴν αἱμαλέοιο δι' ὕδατος εἶχεν Ἐνυώ·
Ἄλλος ἐνερρίζωτο δεδυκότος ἄχρι γενείου,
Καὶ πόδας ἠώρησε λελυμένον ὦμον ἀείρων,
Φεύγων τρεπτὰ ῥέεθρα καταιάτοντα προσώπου·
Ἄλλος ἐνὶ προχοῇσιν ὅλον δέμας ἐκ ποδὸς ἄκρου
Ἄχρι μέσου στέρνοιο κατάρρυτος· ὃς δὲ διαίνων
Ὤμους διχθαδίους, ὁ δὲ βόστρυχον ἄκρον ἐρείσας,
Δέχνυτο κύματα πέσαντα ἐπαΐσσοντα ἀπειλῇ·
Εἰς βυθὸν ἄλλος ἔδυνε διάβροχα χείλεα σείων

Αἰθ…

Digitized by Google

Et humidæ Bacchus conuerſabatur cum coniuncta pugna
Humidam hoſtibus adferens mortem: ſi vero quis vir
Nataret vario ſuper ſcuto fluctus ſecans,
Natantes trucidabat prope dorſum. Si vero quis Indorum
Semiapparens pugnas et ſuper ilia plantam fulciens,
Thyrſo pectus percuſſit aut ceruicem. fluctus ſecans:
Submerſorum profundorũ enim non erat gremiũ torrentiũ,
Quando ipſum fugientem pugnam grauem Lycurgi,
Domo fluctuoſa ſenex excepit Nereus.
Multi vero hinc & hinc circumcludebantur flumine
Filiũ Iouis trepidãtes curſu certante. quorũ hic quidẽ illorũ
Erectus cœnoſo pedes conſtringebatur limo,
Aſe vero affixus immobilis, ab ilio vſq; ad caput
Semiapparens produxit ſubmerſam plicaturam femoris
Et Baccho pugnauit in aquis magis, quam in terra
Ambabus manibus geminas haſtas vibrans,
Et hanc quidem pugnabat in littora in altum mittens
Aeacum prope verſantẽ habens ſcopũ. Grauiter v. quatiens
Haſtam, inuulnerabilem iaculo confecit Bacchum.
Et quiſpiã defigebatur (in flumine) mediũ ventrẽ abſcõdens,
Hic vero fugam non inuenit verberatus acuto Thyrſo,
Veſtigia cœnoſo ferens impedita vinculo,
Plantam habens arenis detentem. Stabat vero alius,
Tibia v. ſalientenon genu ſummitatem irrigans,
Humidam ſanguineam per aquam habuit Bellonam
Alius v radice quaſi adfigebatur ſubmerſum vſq; ad mentũ.
Et pedes eleuauit ablutum humerum tollens,
Fugiens horribilia flumina irruentia ante faciem,
Alius in profluento totum corpus ex pede ſummo,
Vſq; ad medium pectus irriguus Hic vero humectans
Humeros binos, hic vero capillum ſummum fulciens
Excipiebat fluuialem irruentem interminationem.
In profundum alius ſubmerſit humida labra agitans

Milites natant ſuper ſcuto.

Pugna in Hydaſpe.

Bacchus pro Æaco percutitur.

Homi-

Digitized by Google

Ἀνδροφόνου παρὰ χεῦμα σιδηρόπεος ἀνθερεῶνος·
Καί τις ἑοὺς ἑτάρους δεδοκημένος Ἰνδὸς ἀγήνωρ,
Τοὺς μὲν κτεινομένους δολιχῷ δορί· τοὺς δὲ μαχαίρῃ,
Ἄλλον ὀϊστευθέντα χαραδρήεντι βελέμνῳ·
Τὸν δὲ πολυπλέκτῳ δεδαϊγμένον ὀξέϊ θύρσῳ
Θουρεῖ νεκρὸν ὅμιλον ἐδείκνυεν· ἀχνύμενος δὲ
Τίλλε κόμην· φθονερῷ δὲ χόλου βακχεύετο πυρσῷ,
Σφίγγων καρχαρόδοντα μεμυκότα χείλεα δεσμῷ·
Καὶ ταχὺς αὐτοφόνον μιμούμενος Ἰνδὸν Ὀρόντην
Βάρβαρον αἷμα φέρων, καὶ βάρβαρον ἦθος ἀέξων
Ἆορ ἑὸν γύμνωσεν· ἀπορρίψας δὲ χιτῶνα
Ἄρεος ἀρραγὲς ἕρκος, ἀλεξητῆρα βελέμνων,
Καὶ ξίφος ἀπτοίητος ἑῷ κενεῶνι πελάσσας,
Ὑστατίην ταχύποτμος ἀγήνορα ῥήξατο φωνήν·
Γαστὴρ δέχνυσο τοῦτο φίλον ξίφος· αἰδέομαι γὰρ
Μή τις ἐμὲ κτείνειεν ἀνάρσιος ἀπτόλεμος χείρ·
Αὐτὸς ἐμῷ κενεῶνι θελήμονα χαλκὸν ἐλάσσω,
Μή με πατὴρ μέμψαιτο δεδουπότα θήλεϊ θύρσῳ,
Μὴ Σάτυρον, μὴ Βάκχον ἐμὸν καλέσειε φονῆα·
Ἔννεπε κυανέης κατὰ γαστέρος ἄορ ἐρείσας
Τολμηραῖς παλάμῃσιν ἅτε ξένον ἄνδρα δαΐζων·
Καὶ θάνεν αὐτοδάικτος ἐν αὐτοβίοισι Μενοικεύς,
Αἰδόμενος μετὰ δῆριν ἰδεῖν ἔτι Δηριαδῆα,
Ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισι θελήμονι κάτθανε πότμῳ,
Καὶ μανίης ἀπάνευθεν ἐφαίνετο χάλκεος Αἴας·
Καὶ φόνος ἄσπετος ἦεν· ἀναινομένων δὲ ῥεέθρων
Κτεινομένους ἐκάλυψε, καὶ ἔπλετο τύμβος Ὑδάσπης·
Καί τις ἔσω ποταμοῖο πανυστατίην χέε φωνήν·
Καὶ σὺ πάτερ προχοῇσι πόθεν σέο τέκνα καλύπτεις;
Πολλάκι Βάκχου Ἄρεα μετήιον, ἀλλὰ ῥεέθροις
Οὔ ποτε Μήδων ὅμιλον ἀπέκτανε Μῆδος Ἀράξης·
Περσικὸς Εὐφρήτης οὐκ ἔκρυψε γείτονα Πέρσην·
Πολλάκι μοι παρὰ Ταῦρον ἔην μόθος, ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ

Οὐχί-

Homicidam apud fluctum tracti menti.
Et quiſpiam ſuos ſocios intuens Indus ſuperbus, Varia mortis genera.
Hos quidem interemptos longâ haſtâ, hos vero macharâ
Alium ſagittis petitum torrenti telo:
Alium vero multum implexo trucidatum acuto Thyrſo
Marti mortuam multitudinem oſtendit. mœrens vero
Lacerauit comam: Inuida vero ira bacchabatur flammâ
Stringens aſperos dentes habenti reboantia labra vinculo:
Et ſtatim ſe occidentem imitans Indum Orontem Orontes ſeſe interemit.
Barbarum ſanguinem ferens, & barbarum morē adaugens,
Gladium ſuum nudauit, abiiciens vero thoracem
Martis infractum munimentum propulſatorem telorum
Et enſem imperterritus ſuo ventri admouens Quidam ſuo ſe gladio iugulat
Ultimam cito moriens ſuperbam erupit vocem
Venter accipe hunc amicum gladium: metuo enim
Ne quis me interimat, non virilis, imbellis manus,
Ipſe meo ventri ſpontaneum ferrum traiiciam:
Ne me pater reprehendat lapſum muliebri Thyrſo,
Ne Satyrum, ne Bacchum meum appellet interfectorem.
Dixit nigrum in ventrem gladium figens,
Audacibus manibus, tanquam hoſpitem virum diuidens, Menæceus
Et mortuus fuit per ſe occiſus in hoſtibus Menaceus,
Reueritus poſt pugnam adhuc videre Deriadéa,
Oculis vero infletis ſpontanea obiit morte,
Et abſq; inſania apparuit areus Aiax.
Et cædes immenſa erat, renuentibus vero fluminibus Hydaſpes tumulus.
Occiſos abſcondit, & erat tumulus Hydaſpes.
Et quiſpiam in flumine omnium vltimam effudit vocem.
Et tu pater in profluente vnde tuos liberos abſcondis? Indus quiſquam Hydaſpi.
Sæpius Bactrium Martem tranſii, ſed fluminibus
Nunquam Medum multitudinem occidit Medus Araxes Araxes.
Perſicus Euphrates non abſcondit vicinum Perſam, Euphrates.
Sæpius mihi apud Taurum fuit bellum, ſed in pugna Taurus.

Non

Digitized by Google

Οὐ Κίλικάς ποτε Κύδνος ἑῷ τυμβεύσατο κόλπῳ·
Οὐ Ταναῒς χιονῶδες ἄγων πεπηγμένον ὕδωρ,
Γείτονι Σαυρομάτῃ θωρήσσεται· ἀλλὰ κορύσσων
Κόλχοις ἀντιβίοισι χαραδρήεσσαν Ἐνυὼ
Πολλάκι παχνήεντι κατεπώρωσε βελέμνῳ·
Ἠριδανὸς πέλε σεῖο μακάρτερος, ὅττι ῥεέθροις
Ἀλλοδαπὸν Φαέθοντα, καὶ οὐκ ἔκρυψε πολίτην.
Οὐ Γαλάτην ἐκάλυψε, καὶ οὐ πάρος ἔπλετο Κελτῷ·
Ἀλλὰ φίλοις ναέτῃσιν ἐυηρενίων ἀπὸ δένδρων
Ἡλιάδων ἤλεκτρα φεραυγέα δῶρα κυλίνδει·
Ῥῆνος Ἴβηρ βρεφέεσσι κορύσσεται, ἀλλὰ δικάζων
Καὶ κρυφίην ὠδῖνα διακρίζων τοκεῆος,
Κτείνει ξεῖνα γένεθλα· σὺ δὲ φθιμένων ναετήρων
Κρύπτεις γνήσια τέκνα, καὶ οὐ νόθον αἷμα καλύπτεις·
Πῶς δυνάσαι ποταμοῖσι μιγήμεναι, ἠὲ καὶ αὐτῷ
Ὠκεανῷ γενέτῃ, καὶ Τηθύϊ σεῖο τεκούσῃ
Αἱμαλέαις λιβάδεσσι φέρων πλημμυρίδα σείων;
Ἅζεο μὴ νεκύεσσι Ποσειδάωνα μιαίνῃς;
Σεῖο ῥόος Βρομίοιο κακώτερος, ὅττι με θύρσοις
Οὐ κλονέει Διόνυσος, ὅσον κλονέεις με ῥεέθροις·
Ὣς εἰπὼν βαρύποτμος ἐδέχνυτο λοίσθιον ὕδωρ,
Καὶ πλόος ἦν εὔπλοος· ἐκουφίζοντο δὲ λαοὶ
Οἰδαλέοις μελέεσσιν· ἀποφθιμένου δὲ φορῆος
Ἡμιφανὴς πλωτῆρι λόφῳ πορθμεύετο πήληξ
Δυομένη μετὰ βαιόν, ἐφαιρομένη δὲ ῥεέθροις
Ἐκταδὸν ἐν ῥοθίοισιν ἅτε προμνήσια νηῶν
Νηχομένου πλαγκφόνος ἐναυτίλλοντο βοεῖαι
Στοιχάδες ἔνθα καὶ ἔνθα· βαρυνόμενον δὲ σιδήρῳ
Εἰς βυθὸν ὑγροχίτωνα κατέσπασεν ἀέρα θώρηξ.
Οὐδὲ μόθου Διόνυσος ἐὺς ἀνέκοψε μαχητάς,
Εἰ μὴ πάντας ἔπεφνεν ἑῷ τελεσίχροϊ θύρσῳ,
Καλλείψας ἕνα μοῦνον ὅλων κήρυκα θανόντων·
Θύρεα μοῦνον ἔλειπε κύδεα μάρτυρα νίκης·

Digitized by Google

Non Cilices quondam Cydnus ſuo tumulauit gremio. Cydnus
Non Tanais niualem agens lapidoſam aquam Tanais.
Vicino Sauromatæ armatur. Sed concitans
Colchis hoſtibus torrentem Bellonam
Sæpius pruinoſo præcipitauit telo.
Eridanus eſt te beatior quod fluminibus Eridanus.
Alienigenam Phaëthontem, & non abſcondit ciuem
Non Galatam obruit, & non ſepulcrum fuit Celtæ, Galata.
Sed amicis ciuibus ditiſſimis ab arboribus
Heliadum electra ſplendorem ferentia munera voluit Heliades.
Rhenus Iber contra infantes armatur, ſed tanquam Iudex Rhenus Iber, inceſti concubitus vindex
Et occultum partum diſcernens generationis,
Occidit hoſpitem generationem: tu vero occiſorum ciuium
Abſcondis genuinos liberos, & nõ adulterinũ ſanguinẽ tegis:
Quomodo poteris fluminibus miſceri, aut etiam ipſi
Oceano genitori, & Tethyi tuæ matri
Sanguinolentis guttis cædis inundationem quatiens?
Time ne mortuis Neptunum contamines,
Tuus fluctus Baccho deterior, quod me Thyrſis,
Non agitat Bacchus, quantum agitas me fluminibus.
Sic locutus graue fatum habens excepit vltimam aquam, Indus in Hydaſpe ſuffocatus.
Et fluctus erat armis bene plenus: eleuabantur vero populi
Tumidis membris. occiſo vero latore
Semiapparens nauigante criſta traiiciebatur galea
Submerſa pene. ſublata vero fluminibus
Extenſæ in fluctibus tanquam vela nauium
Natantis balthei natabant è bubulis pellibus facti
Ordine hinc & hinc. Grauatum vero ferro
In profundũ humidã tunicã habentẽ detraxit virũ thorax. Bacchus vnum Thurea hoſtẽ viuum relinquit, ſuę victoriæ teſtem.
Neq; à pugna Bacchus arcuiſſet ſuos milites,
Niſi omnes occidiſſet ſuo in corpus incidente Thyrſo,
Relinquens vnum ſolum omnium præconem mortuorum.
Thurea ſolum reliquit diuinum teſtem victoriæ.

Iuno

Ἤϊεν δ' ὡς ἀΐοντι δαϊκταμένων φόνον Ἰνδῶν,
Οὐρανόθεν πεπότητο· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου,
Ἄστατος ἠερόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
Αὐτόλιν δ' ἐπέβαινε, καὶ ἤπασεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην,
Φυλόπιν αἱματόεσσαν ἀναστήσαι Διονύσῳ·
Ἀλλ' ὅτε βαρβαρόφωνος ἐνύιος ἔκλασεν Ἄρης,
Δὴ τότε ναυτιλίης ἑτερότροπα μάγγανα τεύχων
Χεύμασιν ἀκλύστοισι χορὸς πορθμεύετο Βάκχων
Καὶ θεὸς ἡνιόχευε δι' οἴδματος ἡνιοχεύων
Ἅρμασι χερσαίοισι νόθον πλόον· ἰχθυπόρων δὲ
Παρδαλίων ἀδίαντος ὄνυξ ἐχάραξεν Ὑδάσπην,
Καὶ στρατιαὶ πλόον εἶχον ἀκυμάντου ποταμοῖο·
Ὧν ὁ μὲν Ἰνδῴην σχεδίην πολύδεσμον ἐρίστων,
Ὃς δὲ κυβερνήσας διερὴν ἀκάτοιο πορείην,
Ἐνδαπίων σκάφος εἶχε λινορραφέων ἀλιήων
Ἁρπάξας· ἕτερος δὲ νόθῳ ναυτίλλετο δεσμῷ,
Καὶ ξύλον αὐτόπρεμνον ὁμοίιον ὁλκάδι τεύχων
Ἅμματι πηχήεντι περίπλοκα δούρατα δήσας,
Ἔκτοθι πηδαλίου, δίχα λαίφεος, ἐκτὸς ἐρετμῶν,
Οὐ βορέην καλέων νηοσσόον· ἰθυπενὴς γὰρ
Εἰς βρυχίους κενεῶνας ὑποβρύχιον δόρυ πέμπων;
Ἄρσεις ὑγροπόροιο δορυσσόος ἔπλεε νώτης·
Καὶ πλωτῆς ἀδίαντος ἐπ' ἀσπίδος οἴδματα τέμνων,
Γείτονα φέρων τελαμῶνα σακέσπαλον εἶχε πορείην,
Ξείνην ναυτιλίην ψευδήμονι νηῒ χαράσσων·
Καὶ στρατὸς ἱππήων ῥόον ἔστιχε, καὶ πλόος ἵππων
Ποσσὶν ἔην ῥαχίῃσιν ἀειρομένων ἐλατήρων·
Καὶ πτενηχομένου διερὸν δρόμον εὔποδος ἵππου,
Ἰξὺϊ κουφίζοντος ὑπέρτερον ἡνιοχῆα
Ὑψιφανὴς ἀνέκοπτε δι' ὕδατος ἄβροχος αὐχήν·
Καὶ στρατὸς ἐχεμόθων προυλέων ἀκάτοιο χατίζων,
Ἀσκοῖς ἰδαλέοισι χέων πιπτὴν ἀήτην
Δέρματι φυσαλέῳ διεμέτρεεν Ἰνδὸν Ὑδάσπην·

Digitized by Google

Iuno vero vt cognouit trucidatorum cædem Indorum,
Cœlitus deuolauit: per altigradam vero viam,
Inſtabilis ventoſa ſignauit aerem planta, Iuno machinatur mala Baccho.
Autoliã vero ingreſſa eſt, & amplexa eſt Indũ Hydaſpem,
Pugnam cruentam excitare Baccho:
Sed poſt quã barbaricã vocẽ habẽs Oriẽtalis procubuit Mars
Tunc ſane nauigationis diuerſas præſtigias texens,
Fluminibus tranquillis chorus traiiciebat Baccharum, Bacchici flumẽ trãſeunt.
Et Deus gubernabat per fluctum gubernator
Currib⁹ terreſtrib⁹ adulterinã nauigationẽ humorẽ v. tranſ-
Pãtherarũ nõ humida vngula ſignabat Hydaſpẽ, (eũtiũ
Et exercitus nauigationem habuerunt tranquilli fluminis:
Quorũ hic qdẽ Indicã tumultuariã nauẽ multũ reuinctã re
Alter vero gubernans humidũ nauiculæ tranſitũ, (migans,
Indigenarum ſcapham habuit lina conſuetium piſcatorum,
Quam rapuerat, alius vero adulterino nauigabat vinculo, Lintes.
Et lignum per ſe radicatum ſimile naui onerariæ, faciens
Curru artificioſo circumplexas haſtas alligans,
Sine gubernaculo, ſine velo, ſine remis,
Non Boreã vocans nauem impellentem: rectè extenſã enim
In fluuiales profunditates ſubmerſam haſtam mittens
Martis per humidũ trãſeuntis ab haſta agitatus natabat
Et natãte non humectatus ſuper ſcuto flumina ſecãs (nauta.
Funẽ nauticũ ferens baltheũ ſcutum quatientẽ habuit trãs-
Nouam nauigationem adulterinã naue ſignans: (itum.
Et exercitus equitum flumen tranſit, & traiectus equorũ Equites natantes.
Pedibus erat a dorſis ſublatis agitatoribus:
Et tunc natantis humidũ curſu pulcros pedes habentis equi
Dorſo eleuantis ſuperiorem gubernatorem:
Sublimis retudit per aquam non humectata ceruix.
Et exercitus tumultus excitantiũ peditum nauigio indigens
Vtribus tumidus fundens factitium ventum Natate vtribus.
Pelle ventoſa permenſus eſt Indum Hydaſpem:

Digitized by Google

Ἐνδομύχων δ' ἀνέμων ἐγκύμονες ἔπλεον ἀσκοί·
Αἰγείοις δὲ πόδεσσι διέτρεχε Παρράσιος Πάν,
Ἄκρα γαληναίοιο διαστείχων ποταμοῖο·
Καὶ Λύκος ἡνιόχευε θαλασσαίων δρόμον ἵππων
Πατρῴην ἀδίαντον ἄγων πιθείππον ἀπήνην·
Καὶ γνωτῷ παρεόντι συνέστιχε· δαμναμένη δὲ
Σκέλμις ἀκυμάντοιο καθιππεύων ποταμοῖο·
Ἄλλος ὕδωρ νώτοιο φορῶν ὁμόφοιτον ἀέλλαις
Εἰς πλόον, ἡνιόχευε καλαύροπι Ταῦρον ὁδίτην,
Καὶ βοέοις ὀνύχεσσι κατέγραφεν ἄψοφον ὕδωρ·
Σιληνοὶ δὲ γέροντες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
Καὶ ποσὶ καὶ παλάμῃσιν ἐρετμώσαντες Ὑδάσπην,
Καὶ προχέων κρηνῖδος ἀλεξήτειραν ἰωὴν
Γνωτῷ κυματόεντι γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυπίδακι λαιμῷ·
Γνωτὲ πόπου, τί μάχεαι; τεὸς ῥόος ἄψοφος ἕρπει,
Οἶδμα δὲ σεῖο κόρυσσον, ἐπιβρίζων Διονύσῳ,
Ὄφρα κατακρύψωμεν ἐν ὕδασι πεζὸν ὁδίτην·
Σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅτι Βρομίοιο μαχηταὶ
Ἀβρέκτοις ἐμὸν οἶδμα διασχίζουσι πεδίλοις·
Αἰόλε καὶ σὺ τέλεσσον ἐμοὶ χάριν· αἰθυβίοις δὲ
Σοὺς προμάχους θώρηξον ἀελλήεντας ἀήτας,
Μαρναμένους Σατύροισιν, ὅτι στρατὸς ὑγρὸς ὁδίτης
Ἅρμασι χερσαίοισι βατὸν ποίησεν Ὑδάσπην,
Καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔχουσιν ἐν ὕδασιν ἡνιοχῆες·
Σοὺς ἀνέμους θώρηξον ἐμῷ πορθμῆϊ Λυαίῳ·
Χεύμασι δ' ἑλκέσθω Σατύρων στόλος· ἡνιόχων δὲ
Συρομένων προχοῇσιν ἐμὸς ῥόος ἅρμα δεχέσθω,
Οἴδματι λυσσήεντι καλυπτομένων ἐλατήρων·
Οὐ μὲν ἐγὼ νήποινον ἀήθεα πότμον ἐάσω·
Σοὶ καὶ ἐμοὶ πέλεν αἶσχος, ὅταν Βρομίοιο μαχηταὶ
Ἀστραπὸν ἡνιοχεῦσι, σὺν ἀβρέκτοισιν ὁδίταις·
Ὑγροπόροις δὲ λέοντας ἀϊστώσω Διονύσου·

Εἶπε

Digitized by Google

Intus incluſis vero ventis grauidi erant vtres.
Caprinis verò pedibus percurrit Parrhaſius Pan,
Summitatem tranquilli tranſiens fluminis:
Et Lycus gubernabat marinorum curſum equorum
Paternum non humectatum agens quatuor equorũ currũ.
Et cum fratre exiſtente. vna tranſiit domito vero
Scelmus tranquillo equitans in fluuio, Scelmus natat cum tauro per Hydaſpen.
Alius ſuper dorſo ſaliens comitem procellis
In nauigationem gubernabat baculo taurum viatorem,
Et bouinis vngulis ſignauit tacitam aquam.
Sileni vero ſenes nauigabant in mari, Seleni natantes.
Et pedibus, & manibus remigantes Hydaſpen,
Et profundens inſtar torrentis adiutricem vocem
Fratri vndoſo ſenex reſonabat Hydaſpes, *(gutture,* Hydaſpes fratri Aeolo.
Sermonem interminatorẽ fundens fontibus frequẽti
O frater infans quouſq; tuus fluctus tranquillius fluit?
Tu vero fluctum tuum concita adoriens Bacchum,
Vt abſcondamus in aquis peditem viatorem.
Tibi & mihi fuit turpe, cum Bacchi milites
Non irrigatis meum flumen diuidunt pedibus.
Aeole & tu perfice mihi gratiam, hoſtibus vero
Tuos anteſignanos arma procelloſos ventos,
Contendentes cum Satyris, quod exercitus humidus viator Hydaſpes hortatur Aeolum vt ventos in traiicientes Bacchicos concitet.
Curribus terreſtribus peruium fecit Hydaſpen,
Et curſum humidum habent in aquis gubernatores.
Tuos ventos arma meo portitori Baccho.
Fluctibus v. trahatur Satyrorum claſſis, aurigarum vero
Tractorum profluẽtis meus fluctus currum accipiat,
Fluctu rabioſo obrutis agitatoribus.
Non quidem ego impunem inſolentem mortem relinquam
Tibi & mihi eſt dedecus, quando Bacchi milites
Semitam equitant, etiam non irrigatis viatoribus.
Aquam tranſientes vero leones euertam Bacchi:

Εἰ τί πόθεν βαθὺς ἔσκεν ἐμὸς ῥόος; ὑγροβαφὴς δὲ
Νηιὰς ἐν προχοῇσι πόθεν χρεμετισμὸν ἀκούει;
Καὶ ῥάχιν ἰχθυόεσσαν ὄνυξ ἵππειος ἀράσσει·
Αἰδέομαι ποταμοῖσι μαχήμεναι, ὅττι γυναῖκες
Ἡμετέρας ἀκλίστοισι διαστείβουσι πεδίλοις·
Οὔ ποτε τολμήεντες ἐμὸν ῥόον ἔπλεον Ἰνδοὶ
Ἅρμασιν ἠλιβάτοισι, καὶ οὐ πατρώιον ὕδωρ
Δηριάδης ἐχάραξεν ἑῷ περιμήκει δίφρῳ,
Ὑψιλόφων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων·
Ὣς εἰπὼν ἐκόρυσσεν ἑὸν ῥόον· ἄλτο δὲ Βάκχῳ
Αἰχμάζων ῥοθίοισιν· ἀελλήεσσα δὲ πολλὴ
Μαρναμένων ὑδάτων διερὴ μυκήσατο σάλπιγξ·
Καὶ ποταμὸς κελάρυζε βαλὼν ὑψούμενον ὕδωρ,
Μαρνάμενος Σατύροισι· πολυφλοίσβῳ δὲ κυδοιμῷ
Βασσαρὶς ἀβρεχίτων ἀπεσείσατο κύμβαλα χειρῶν,
Καὶ πόδας ἀμφελέλιζεν· ἐρεισαμένοιο δὲ ταρσοῦ
Ξανθὰ πολυρραφέων ἀπεσείσατο δεσμὰ πεδίλων·
Καὶ ῥόος ἰλυόεις πεφορημένος ἄχει κορύμβων
Βάκχης νηχομένης ἑλικώδεας ἔκλυσε χαίτας·
Ἄλλη βενθομένη διερὺς ἀπεθήκατο πέπλους·
Νεβρίδας οἰδαλέοισιν ἐπιτρέψασα ῥεέθροις·
Καί οἱ ἐπὶ στέρνοισι κορυσσομένου ποταμοῖο
Ὄγκος ἐρευθιόωντι μέλας ἐπεσύρετο μαζῷ·
Καὶ Σάτυρος παλάμῃσιν ἐρετμώσας χυτὸν ὕδωρ
Ἰκμαλέην ἐλέλιζε δι' ὕδατος ὄρθιον οὐρήν·
Γηραλέοις δὲ πόδεσσι μεθυσφαλὲς ἴχνος ἐρέσσων,
Ἄστατος ὑδατόεντι Μάρων πεφορημένος ὁλκῷ
Κύμασιν ἀσκὸν ἔλειπε βεβυσμένον ἡδέος οἴνου,
Πυκνὰ δὲ σειομένη διδυμόζυγι σύνδρομος αὐλῷ
Πανιὰς ἀκροτάτοιο δι' ὕδατος ἔπλεε σύριγξ
Κύμασιν αὐτοέλικτος· ἀπειλητῆρι δὲ πότμῳ
Σιληνοῦ λασίοιο κατ' αὐχένος ἔρρεε χαίτη·
Καὶ ποταμὸς κελάδησεν ἀφυσγετὸν οἴδματι σύρων

Ξανθὸν

Dic vnde peruius fuit meus fluxus? aqua tincta vero
Naias in profluento vnde hinnitum audit?
Et dorſum piſcoſum vngula equina findit.
Pudet cum fluminibus contendere, quod mulieres
Nos tranquillis tranſeunt pedibus.
Nunquam audaces meum fluctum nauigarant Indi
Curribus ſublimibus, & non paternam aquam
Deriades ſignauit ſuo pralongo curru,
Altas iubas habentium dorſis inſidens Elephantorum: Hydaſpes ſe concitat
Sic locutus incitauit ſuum fluctum. Saltabat vero Baccho
Pugnans cum fluctibus. Procelloſa vero multa
Pugnantibus vndis humida mugiebat buccina. Maron.
Et fluuius reſonabat. Iaciens in altum ſublatam aquam,
Pugnans cum Satyris. reſonante vero tumultu Baſſaris natans.
Baſſaris humidã tunicã habens abiecit Cymbala è manibus,
Et pedes circumuibrabat: remigante vero planta
Flaua multum conſutorum excuſsit vincula calceorum
Et fluctus ventoſus ſublatus vſq; ad caput
Baccha natantis reuolutas obruebat comas, Baccha natans.
Alia onerata humida depoſuit pepla,
Ceruinas pelles tumidis indulgens fluctibus.
Et ipſi in pectore armati fluminis. Satyrus natans.
Cumul⁹ rubicũdã niger tractim trahebatur ſuper mamillã.
Et Satyrus manibus remigans fuſilem aquam
Humidam voluebat per vndas rectam caudam.
Senilibus vero pedibus vino carens veſtigium remigans
Inſtabilis aquoſo Maron latus tractu Maron.
Fluctibus vtrem reliquit plenum dulcis vini.
Crebro vero agitata geminum iugum habente comes tibia
Paniaca ſumma in aqua nauigabat fiſtula
Fluctibus per ſe voluta: Minaci vero vibratione
Sileni hirſuti in dorſo fluebat iuba. Silenus.
Et flumen reſonabat hauſtum fluctu trahens

Digitized by Google

Ξανθὸν ὑπὲρ πεδίοιο χέων μελανόσπορον ὕδωρ,
Κυκλώσων Διόνυσον ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνυώ·
Καὶ ῥόος ἐγχεικύδοιμος ἔχων ἀντίτυπον αὔρην
Ἀγκυλόεις ὑψόθι διάβροχον ἱστία φαίνων,
Οἴδματι παφλάζοντι καταθρώσκων Διονύσου·
Οὐχ οὕτω Διόνυσος ἀφρομανὲς ἔτρεμεν ὕδωρ,
Οὐχ οὕτω ῥόος ἔσκεν ἐγερσιμόθοιο Σκαμάνδρου,
Χεύματι κυματόεντι κατακλύζων Διόνυσον,
Ὡς τότε Βακχείην στρατιὴν ἐδίωξεν Ὑδάσπης·
Καὶ ποταμῷ Διόνυσος ἀνήρυγε θυάδα φωνήν·
Τί κλονέεις Διὸς υἷα διιπετές, ἢν ἐθελήσω,
Τερσαίνει σεο χεῦμα πατὴρ ἐμὸς ὕψιος Ζεύς,
Ἐκ νεφέων βλάστησας ἐμοῦ Κρονίδαο τοκῆος,
Καὶ νεφεληγερέταο Διὸς βλάστημα διώκεις,
Πατρὸς ἐμοῦ πεφύλαξο βέλος λοχίοιο κεραυνοῦ,
Μὴ στεροπὴν Βρομίοιο γενέθλιον εἰς σὲ κορύσσῃ·
Ἅζεο μὴ βαρύγδουπος ὅπως Ἀσωπὸς ἀκούσῃς,
Σὴν προχοὴν πρήϋνον ἕως ἔτι μῆνιν ἐρύκω,
Ὑδατόεις πυρόεντι κορύσσεαι· οὐ δύνασαι δὲ
Τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Εἰ δὲ μέγα φρονέεις χάριν Ἀστερίης σέο νύμφης,
Ἔλλαχον αἰθερίης Ὑπερίονος αἷμα γενέθλης
Ἠελίου θρασὺν υἷα πυραυγέος ἡνιοχῆος
Οὐρανὸν ἱππεύοντα πατὴρ ἐμὸς ἔφλεγε πυρσῷ·
Καὶ νύ κεν ἔστενε παῖδα πυρὸς ταμίης Ὑπερίων,
Οὐδὲ χάριν Φαέθοντος ἐμῷ πτολέμιζε τοκῆι
Οὐ πυρὶ πῦρ ἀνάειρε, καὶ εἰ πυρὸς ἡγεμονεύει·
Εἰ χάριν ὑμετέρου μεγαλίζεαι Ὠκεανοῖο,
Ἠριδανὸν σκοπίαζε Διὸς πληγέντα βελέμνῳ
Ὑμέτερον πυρίκαυτον ἀδελφεόν· αἰνοπαθὴς δὲ
Σὸς διερὸς γενέτωρ μιξούμενος ἰξύϊ κόσμου
Χεύμασι τοσσατίοισι χέων γαιήοχον ὕδωρ
Υἱόν ἴδε φλεχθέντα, καὶ οὐ πτολέμιζεν Ὀλύμπῳ,

Οὐ πε-

Flauam ſuper ſolum fundens peregrinam aquam,
Vocans Bacchum in aquoſam pugnam.
Et fluctus tumultum excitans habens contra ſpirantẽ ventũ Hydaſpes horribiliter motus eſt.
Nubibus vicinus attollebatur irriguum aera demonſtras,
Fluctu aſtuante deſiliens Baccho,
Non ſic Bacchus Marte furioſam trepidauit aquam,
Non ſic fluctus fuit excitantis pugnam Scamandri,
Fluctu vndanti obruens Bacchum,
Vt tunc Bacchicum exercitum perſecutus fuit Hydaſpes. Bacchus Hydaſpi.
Et fluctui Bacchus eructauit furioſam vocem:
Quid concutis Iouis filium, a Ioue fluens? Vbi voluero
Exſiccabit tuum fluctum pater meus fluuius Iupiter.
Ex nubibus generatus es ex meo Saturnio parente,
Et nubes coaceruantis Iouis progeniem perſequeris,
Patris mei caue telum obſtetricalis fulminis.
Ne fulgur Bacchi natalitium in te armet. Aſopus.
Time ne tarda genua habens vt Aſopus audias,
Tuum flumen mitigem, quo ad iram prohibeam, Vna fulminis ſcintilla tota flumina poteſt comburere.
Tu aquoſus ignito armaris non potes vero
Perferre ardentis vnam ſcintillam fulminis.
Si vero multum ſuperbis propter Aſteriam tuam Nymphã,
Sortita eſt illa atheria ſolaris ſanguinem familia Aſteria.
Solem audacem filium ignei agitatoris
Cælum equitantem pater meus combuſſit igne. Phaethon à Ioue fulminatus.
Et ſane gemuit filium ignis diſpenſator Hyperion,
Neq; propter Phaëthontem cum meo pugnauit patre,
Non igni ignem ſuſtulit, licet igni dominaretur.
Si propter veſtrum ſuperbis Oceanum,
Eridanum intuere Iouis percuſſum telo,
Veſtrum igne combuſtum fratrem. Grauia paſſus v. Eridanus fulmine percuſſus.
Tuus humidus anus cinctus ilibus mundi
Fluctibus tantis fundens terram continentem aquam,
Filium vidit combuſtum, & non pugnauit cælo.

Digitized by Google

Οὐ προχοαῖς ἐΐδμαινε πυριγλώχινι κεραυνῷ·
Ἀλλὰ τεῶν ὑδάτων ἔτι φείδεο· μὴ δὲ νοήσω
Ἠριδανῷ φλεχθέντι κεκαυμένον ἶσον Ὑδάσπην·
Ὣς φαμένῳ βαρύδουπος ἐχώσατο μᾶλλον Ὑδάσπης
Κύμασι λαβροτέροισι χέων ὑψίδρομον ὕδωρ·
Καί νύ κεν ἔκρυφε πᾶσαν ἀβακχεύτων στίχα Βάκχων,
Εἰ μὴ Βάκχος ἄμυνεν· ἀπ' ἀγχιπόροιο δὲ λόχμης
Πυρσοτόκον νάρθηκα βαλὼν αἰτώπιον ἠῦς
Ἠελίῳ θέρμαινεν· ἐριφλεγέος δὲ κορύμβου
Αὐτογόνῳ σπινθῆρι λοχεύετο δουράτεον πῦρ,
Καὶ προχοαῖς φλόγα ῥίψεν· ἀπειλητῆρι δὲ δαλῷ
Καιομένου ποταμοῖο ῥοαῖς ἐπεπάφλασαν ὄχθαι·
Καὶ πολὺς ἠερόφοιτος ἐλίσσετο καπνὸς ἀλήτης
Λωτοῦ καιομένοιο, μαραινομένου τε κυπείρου·
Καὶ θρύα πῦρ ἀμάθυνε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
Καπνοῦ λιγνυόεντος ἕλιξ ἐμέθυσσεν ἀϋτμὴ
Ἠερίας ἁψῖδας· ὅλη δ' ἐμελαίνετο λόχμη
Εὐόδμοις ἀνέμοισιν ἱμασσομένων δονακήων·
Καὶ σέλας εἰς βυθὸν εἷρπεν· ἐνεκρύπτοντο δὲ πηλῷ
Ἰχθύες αἰθαλόεντες· ὑποβρυχίοιο δὲ πυρσοῦ
Νηχομένῳ σπινθῆρι διάβροχος ἔζεεν ἰλὺς
Ὑγρὸν ἀναπτομένη· βυθίων δ' ἄπο καπνὸς ἐναύλων
Ἔμπυρος ὑδατόεντι διέσσυτο σύνδρομος ἀτμῷ,
Ὑδρειάδων δὲ φάλαγγες ἀνάμπυκες ὠκέϊ ταρσῷ
Γυμναὶ κυματόεντος ἀπεπλάζοντο μελάθρου·
Καί τις ἀναινομένη φλογερὸν πατρώϊον ὕδωρ
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος, ἀήθεα δύσατο Γάγγην·
Ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔναιεν ἐριβρεμέτην Ἀκεσίνην
Ἀζαλέοις μελέεσσιν· ἀλωομένην δὲ Χοάσπης
Ἄλλην ὑρεσίφοιτον ἀνάμπυκα νηΐδα νύμφην
Παρθενικὴν ἀΐδηλον ἐδέξατο Περσίδι γείτων·
Ὠκεανὸς δ' ἰάχησεν ἀπειλείων Διονύσῳ,
Ὑδατόεν μύκημα χέων πολυπίδακι λαιμῷ,

Καὶ

Digitized by Google

Non profluẽtis cõtẽdit cũ igneas cuſpides habente fulmine.
Sed tuis aquis adhuc parce. Neue cognoſcam
Eridano combuſto combuſtum æqualiter Hydaſpen.
Sic dicenti grauiter ſonans iraſcebatur magis Hydaſpes, Hydaſpes grauiter in
Fluctibus vehementioribus fundens ſublatam aquam Bacchum
Et ſane obruiſſet omnẽ iam non Bacchãtiũ ordinẽ Baccharũ armatur.
Niſi Bacchus impediſſet. E vicino vero luco
Ignem parientem ferulam proiiciens aduerſus auroram
Sole calefecit. Valde combuſti vero rami Bacchus incendit Hy-
E ſe nata ſcintilla generabatur ligneus ignis daſpen.
Et profluentis flammam proiecit. Minaci vero titione
Ardente fluuio fluctibus ardebant littora.
Et multus aeriuagus voluebatur fumus errans
Loto ardente combuſtoq; Cypero.
Et vlnas ignis in puluere redegit. Multũ volubili v. impetu
Fumo fuliginoſo volubilis impleuit vapor
Aërios circulos: totus vero niger reddebatur lucus
Bene olentibus ventis flagellatis arundinibus.
Et ſplendor in profundum ſerpſit: abſcondebantur vero cœno Piſces in
Piſces combuſti: ſubmerſa vero flamma flumine cõ
Natante ſcintilla irriguus ardebat limus buruntur.
Humidum accendens: a profundis vero fumus receſſibus
Ignitus aquoſo cum impetu ferebatur comes vapore,
Hydriadum vero ordines ſine caliendro veloci planta Hydriades
Nuda vndanti oberrabant in atrio:
Et quædam recuſans inflammatam paternam aquam
Naias ſine reticulo inſuetum ſubiit Gangem. Naias re-
Alia vero Indum habitabat, valde reſonantem Aceſinem licto Hyda
Feruidis membris. Aberrantem vero Choaſpes ſpe Gangẽ
Aliam montiuagam ſine caliendro Naiadem Nympham ingreditur Aceſine.
Virginem valde illuſtrem accepit Perſidi vicinus. Oceanus
Oceanus vero reſonabat interminans Baccho, contra Bacchum.
Aquoſũ mugitũ fundẽs multas ſcaturigines habẽte gutture,

Et

Digitized by Google

Καὶ ῥόον ἀενάων στομάτων κρηνηδὸν ἰάλλων
Ἠϊόνας κόσμοιο κατέκλυσε χεύμασι μύθων·
Ἥλικος ὠκεανοῖο παρευνέτι σύγχρονε κόσμου,
Παντρόφε συμμιγέων ὑδάτων, αὐτόσπορε Τηθύς,
Ἀρχαίη, φιλότεκνε, τί ῥέξομεν; αἰθαλόεις γὰρ
Εἷς ἐμὲ καὶ σέο τέκνα κορύσσεται ὑέτιος Ζεύς·
Ἅρπαγα γὰρ νόθον ὄρνιν ἔχει Κρονίωνα φονῆα
Ἀσωπὸς γενετῆρα, καὶ υἱέα Βάκχον Ὑδάσπης·
Ἀλλὰ Διὸς στεροπῇσιν ἀγχίφυ ἀντίξοον ὕδωρ
Ἠελίου πυρόεντα, ῥόῳ σβέσσειε καλύψω,
Κρύψω δ' αἰθέρος ἄστρα, καὶ ἀθρήσειε Κρονίων,
Χεύματι μορμύροντι κατακλύζοντα σελήνην·
Ἀρκτῴην δ' ὑπὸ πέζαν ἐμαῖς προχοῇσι λοέσσω,
Ἄξονος ἄκρα κάρηνα, καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἀμάξης,
Καὶ βυθίης ἀρχαῖον ἐμῆς πλωτῆρα θαλάσσης
Αἰθέριον δελφῖνα πάλιν πλωτῆρα τελέσσω
Κρυπτόμενον πελάγεσσι, καὶ ἀστερόφοιτον ἐρύσσω
Νόστιμον οὐρανόθεν μετανάστιον εἰς χθόνα Κελτῶν
Ἠριδανοῦ πυρόεντα, καὶ ὑδατόεντα τελέσσω
Αἰθέρα γυμνώσας διεροῦ πυρός· ὑψιπόρους δὲ
Ἰχθύας ἀστερόεντας ἐνυγροὺς, πάλιν εἰς ἅλα σύρω
Νηχομένους μετ' ὄλυμπον ἐν ὕδασιν· ἔρχεο Τηθύς,
Ὕδασιν αἰθέρος ἄστρα καλύψομεν, ὄφρα νοήσω
Ταῦρον ἀκυμαίνοιο πάλιν πλωτῆρα θαλάσσης·
Κύμασι δ' ἀβροτέροις πεφορημένον ὑγρὸν ὁδίτην
Εὐρώπης μετὰ λέκτρον· ὀρινέσθω δὲ καὶ αὐτὴ
Δεξαμένη κερόεσσαν ὁμὴν ταυρώπιδα μορφὴν,
Ταυροφυὴς κερόεσσα βοῶν ἐλάτειρα σελήνη·
Ἵξομαι ὑψικέλευθος ἐς οὐρανὸν, ὄφρα νοήσω
Ἰκμαλέον Κηφῆα, καὶ ὑγροχίτωνα Βοώτην,
Ὡς πάρος Ἐννοσίγαιος. ὅτε θρασὺς ἀμφὶ Κορίνθου
Ὑγρὸς Ἄρης ἀλάλαζεν ἐς ἀστερόεσσαν Ἐνυώ·
Κρύψω δ' ἔμπυρον αἶγα Διὸς τροφόν· ὑγροπόρῳ δὲ

Ἄρμενον

Et fluctum ſemper fluentis oris inſtar torrentis emittens
Littora mundi obruit fluctibus verborum, Oceanus Baccho iratus.
Æqualis Oceani coniux, coaua mundi,
Omniū nutrix commixtarū aquarum, à te ſeminata Tethys Tethys.
Antiqua, liberos amans, quid faciemus? Ardens enim
In me, & tuos liberos armatur pluuius Iupiter:
Rapacē.n adulterinā auē habet Saturniam homicidam
Aſopus patrem, & filium Bacchum Hydaſpes. Aſopus.
Sed Iouis fulminibus ducens contrariam aquam
Solem ignitum. fluctu extinctore obruam, Oceanus vnda ſua cœlo minatur.
Occultabo vero ætheris aſtra, & videat Saturnius,
Flumine murmurante inundantem Lunam,
Arctoam vero regionem meis profluentis abluam,
Axis ſumma capita & non irrigatum tractum plauſtri,
Et profundi antiquum mei natatorem maris
Cœleſtem Delphinem iterum natatorem faciam. Delphin.
Occultatum pelago, & inter aſtra vagantem extraham
Reducem è cœlo exulem in terram Celtarum
Eridanum ignitum, & aquoſum reddam, Eridanus.
Ætherem nudans ſplendido igne, altigrados vero
Piſces ſtellatos meos rurſus in mare traham
Natantes poſt Olympum in aquis: excitare Tethys, Taurus Iupiter.
Aquis, ætheris aſtra abſcondamus, vt cognoſcam
Taurum nullis fluctibus agitati rurſus natatorem maris:
Fluctibus vero mollioribus latum humidum viatorem
Europæ poſt thalamum. Concitetur vero & ipſa Europa.
Intuens meam cornutam taurinam formam,
Tauriformis, cornuta, boum agitatrix Luna.
Veniam per altas vias latus in cœlo, vt cognoſcam
Humidum Cephea, & humidam tunicam habentē Booten, Cepheus.
Vt prius Neptunus cum audax circa Corinthum Bootes.
Humidus Mars exſultabat in cœleſtem Bellonam.
Abſcondam vero ignitam capram, Iouis nutricem:

Suffi-

Ἄρμενον ὑδροχόῃ χατίζομαι ἄφθονον ὕδωρ·
Τηθύς, καὶ σὺ θάλασσα, κορύσσεο· ταυροφυὴ γὰρ
Ζεὺς νόθον υἷα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ,
Καὶ ποταμούς, καὶ φῶτας ἀμεμφέας· ἀμφότερον δὲ
Ἰνδοὺς θύρσος ἔπεφνε, καὶ ἔφλεγε πυρσὸς Ὀρόντην·
Ἔννεπε παφλάζων βαθυκύμονος οἴδματι φωνῆς.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κδ΄.

Ζεὺς δὲ πατὴρ κοτέοντος ἀπέτρεπε παιδὸς ἀπειλήν,
Δοῦπον ὁμοπλεκέων νεφέων βρονταῖον ἱμάσσων·
Καὶ χόλον ἐπρήυνεν ἀτέρμονος ὠκεανοῖο,
Ὑσμίνην φλογέεσσαν ἐρητύων Διονύσου·
Ἥρη δ᾽ ἐσμαράγησε δι᾽ ἠέρος ἄπλετον ἠχώ,
Μῆνιν ἀναστέλλουσα πελωθενέος Διονύσου·
Καὶ διερὴν παλάμην ὀρέγων οἰκτίρμονι Βάκχῳ
Παιδὶ Διὸς πυρόεντα γέρων ἰάχησεν Ὑδάσπης,
Μῦθον ἀναβλύζων ἱκετήσιον ἀνθερεῶνος·
Φείδεό μοι Διόνυσε διιπετέος ποταμοῖο
Ὕδασι καρποτόκοισι φέρων χάριν· ἡμετέρη γὰρ
Ἐξ ὑδάτων εὔβοτρυς ἀνεβλάστησεν ὀπώρη·
Ἀσπαίρω Διόνυσε πυριτρεφές· οὐρανίην γὰρ
Σὴν δαΐδων ἀμάρυγμα τεὴν κήρυξε γενέθλην·
Ἀλλὰ πόθος τεκέων με βιήσατο· Δηριάδῃ γὰρ
Υἱέι πιστὰ φέρων ῥοθίων ἐλέλιζον ἀπειλήν,
Ἰνδοῖς κτεινομένοισι βοηθόον ὗμμα κυλίνδων·
Αἰδέομαι γενετῆρι φανήμεναι, ὅττι θαλάσσῃ
Αἵματι μορμύροντα μεμιγμένα χεύματα σύρων,
Καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι Ποσειδάωνα μιαίνω·
Τοῦτό με τοῦτο κόρυσσεν ἐριδμαίνειν Διονύσῳ·
Πρὸς δὲ τοῦ ξενίοιο, καὶ ἱκεσίοιο τοκῆος
Αἴδεο παφλάζοντα τεῷ πυρὶ θερμὸν Ὑδάσπην·
Νηιάδες φεύγουσιν ἐμὸν ῥόον· ἀμφὶ δὲ πηγαῖς

Ἠ μὲν

Digitized by Google

Sufficientem aquario præbebo abundantem aquam,
Tethys, & tu mare, armare. Tauriformem enim
Iupiter adulterinum filium genuit, vt omnes perdat
Et fluuios & homines inſontes. Vtrumq́; vero
Indos Thyrſus traiecit, & combuſſit flamma Orontem. Orontes.
Dixerat æſtuans profundos fluctus habentis tumore vocis.

DIONYSIACORVM LIBER XXIV.

IVpiter verò pater irati auertit filii minas,
Fremitum complicatorum nubium fulmineum flagellãs, Iupiter Bacchum & Oceanum ſedat.
Et iram mitigauit infiniti Oceani,
Pugnam flammeam coercens Bacchi:
Iuno vero reſonabat per aera ingentem ſonitum,
Iram expellens validi Bacchi.
Et humidam manum præbens miſericordi Baccho Hydaſpes Baccho ſupplex.
Filio Iouis ignito ſenex eructauit Hydaſpes,
Verbum ſcaturiens ſupplex ex gutture.
Parce mihi Bacche a Ioue profecti fluuii
Aquis fructus generantibus ferens gratiam. Noſtra enim
Ex aquis bonas vuas habens germinauit vitis.
Peccaui ô Bacche, igne nutrite. Cæleſtem enim
Tuarum lampadum fulgor tuam annunciauit familiam,
Sed deſiderium filiorum me coëgit. Deriadæ enim
Filio fidelia adferens, fluctuum volui minas. Hydaſpes ſe excuſat.
Indis occiſis auxiliarem oculum voluens
Pudet patri apparere. Quod mari
Sanguine murmurante mixtos fluctus trahens
Et lethali gutta Neptunum contamino.
Hoc me hoc armauit contendere cum Baccho.
Per vero tuum hoſpitalem, & ſupplicem Iouem
Reuerere æſtuantem tuo igne calidum Hydaſpen. Naiades ex Hydaſpe exſules.
Naiades fugiunt meum fluctum. Circa fontes vero

Hæc

Digitized by Google

Ἡ μὲν ναιετάει διερὸν δρομόν· ἡ δ' ἐνὶ λόχμαις
Συνόμος Ἁδρυάδεσσι φυτὸν μετὰ πόντον ἀμείβει·
Ἄλλη δ' Ἰνδὸν ἔχει μετανάστιος· ἡ δὲ φυγοῦσα
Ποσσὶ κονιομένοισιν ἐδύσατο διψάδα πέτρην
Καυκασίην· ἑτέρη δὲ μεταΐξασα χοάσπην
Ναίει ξεῖνα ῥέεθρα, καὶ οὐκέτι πάτριον ὕδωρ·
Μὴ καλάμαις ὀλέσειας ἐμῶν βλάστημα ῥοάων,
Ἧσιν ἀεξομένῃσιν ἐρείδεται οἰνάδος ὅρπηξ
Ἀμπελόεις· δόνακες γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι δεθέντες
Ὑμετέρην εὔυδρον ἐλαφρίζουσιν ὀπώρην·
Μὴ δόνακας φλέξειας, ὅθεν σέο γείτονες αὐλοί·
Μή ποτέ σοι μέμψαιτο τεὴ φιλόμολπος Ἀθήνη,
Ἥ ποτε Γοργείων βλοσυρὸν μίμημα καρήνων
Φθεγγομένων, λίβυν εὗρεν ὁμοζυγέων τύπον αὐλῶν·
Καὶ σέο μυστιπόλοιο κυβερνήτειραν ἀοιδῆς
Πανιάδος σύριγγος ὁμόθροον ἅζεο μολπήν·
Λῆγε τεῷ νάρθηκι ῥόον ποταμοῖο μιαίνων,
Ὅττι ῥόος ποταμοῖο τεοὺς νάρθηκας ἀέξει·
Οὐ ξένον οἶδμα πέρησας ἐπώνυμον· ἀλλοφυῆ γὰρ
Ἄλλον ἐγὼ Διόνυσον ἐμοῖς φαιδρῦνα λοετροῖς,
Ὁπλότερον Βρομίοιο φερώνυμον, εὖτε Κρονίων
Ζαγρέα παιδοκόμοισιν ἐμαῖς παρακάτθετο Νύμφαις·
Καὶ σὺ φέρεις Ζαγρῆος ὅλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνῳ
Δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ὅθεν πέλες· ἀρχεγόνου γὰρ
Ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Διονύσου·
Ἡμετέρου δὲ γέραιρε Λάμου κουροτρόφον ὕδωρ·
Μνώεο Μαιονίης σέο πατρίδος· ὑμετέρου γὰρ
Πακτωλοῦ χαρίεντος ἀδελφειός ἐστιν Ὑδάσπης·
Καὶ σὺ τόσοις ποταμοῖσι μίαν χάριν ἄρτι τιταίνων,
Γνωτοῖς ὑμετέροισι, τεὴν ἀνασείρασον αἴγλην·
Μηδὲ πυρὶ φλέξῃς ὑδάτων χύσιν· ἐξ ὑδάτων γὰρ
Ἀστεροπὴ βλάστησε τεοῦ Διὸς ὑέτιον πῦρ·
Ἀλλὰ χόλον πρήϋνε, τεοῖς ὅτι γειώσει πέπλῳ,

Μειλίχιον

Hæc quidem inhabitat humidũ curſum. Hæc vero in luco,
Comes Adryadibus arbores poſt pontum mutat,
Alia vero Indum habitat exſul. Hæc vero fugiens
Pedibus puluere ſordidatis ſubiit ſiticuloſam petram,
Caucaſiam. Alia vero inſecuta Choaſpen Caucaſius.
Habitat noua flumina, & non amplius paternam aquam. Choaſpes.
Ne calamis perderes meorum germen fluctuum,
Quibus auctis irrigatur vineæ ſurculus,
Vitens, Calami vero inuicem colligati
Veſtrum aquoſum eleuant fructum.
Ne calamos combùras, vnde tua vicina tibia,
Ne olim te reprehendat tua cantus amans Minerua. Minerua fiſtulæ inuentrix.
Quæ olim Gorgonei terribile ſimulacrum capitis
Dicti, Libycum inuenit coniunctarum figuram fiſtularum.
Et tua ſacerdotalis gubernatricem cantilenæ, Pan. Syrinx.
Paniacæ Syringis concordem reuerere cantum,
Deſine tua ferula fluxum fluminis marcidum reddere,
Quod fluxus fluminis tuas ferulas augeat.
Non nouum flumen tranſiiſti gentile. Alterius naturæ enim
Alium ego Bacchum meis ablui fluminibus, Zagreus prior Bacchus.
Mollioris Bacchi nomen habentem. Cum Saturnius
Zagrea pueros nutrientibus meis apponeret Nymphis.
Et tu fers Zagrei totum corpus. Sed tu ipſi
Da gratiam ſero perfectam, à quo es, Primigeni enim,
Ex corde exortus decantati Bacchi.
Noſtri vero venerare Lami pueros nutrientẽ aquam. Lamus.
Recordare Mæoniæ tuæ patriæ. Veſtri enim, Mæonia. Pactolus.
Pactoli gratioſi frater eſt Hydaſpes,
Et tu tot fluuiis vnam gratiam iam faciens
A fratribus noſtris tuum reuoca ſplendorem.
Nec igne comburas aquarum fluctum. Ex aquis enim
Fulmen germinauit tui Iouis pluuialis ignis.
Sed iram mitiga, tuis quod genibus ſupplex accedo.

Mitem

Digitized by Google

Μειλιχίου στορέσας ἱκέτην ῥόον· ἐν πολέμοις γὰρ
Εἰ θρασὺν αὐχένα κάμψε, καὶ ἤπιος ἔσκε Τυφωεύς·
Καί κεν ἀποῤῥίψας παλινάγρετον ὄγκον ἀπειλῆς
Ἀστεροπὴν ἀνέκοψε πατὴρ τεὸς ὑψιμέδων Ζεύς·
Ὣς φαμένου Διόνυσος ἑὴν ἀνεσείρασε πύκλην,
Καὶ προχοαῖς Ἀρκτῷος ἀνεῤῥίπιζεν ἀήτης,
Χειμερίῃ μάστιγι φέρων δυσπέμφελον αὔρην·
Χεῦμα πυριβλήτοιο καταψύχων ποταμοῖο,
Ἠέλιον καὶ Βάκχον ὁμοῦ καὶ ζῆνα γεραίρων·
Καὶ ῥοθίων ἄσβεστον ἀπέσβεσε δαιμόνιον πῦρ·
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἐπέπλεεν ὑγρὸν Ὑδάσπην·
Τόφρα δὲ θάρσος Ἄρηος ἔχων περιμήκετον ὁρμὴν
Δηριάδης ὅπῃ δῆριν ἐπώνυμον ὥπλισεν Ἰνδοὺς,
Στήσας ἀμφὶ ῥέεθρα ἑαῖς στίχας, ὄφρα μαχηταὶ
Λαὸν ἐρητύσωσιν ἀνερχομένων ἐπὶ Βάκχων.
Οὐδὲ λάθεν Διὸς ὄμμα πανόψιον· ἑσσυμένος δὲ
Οὐρανόθεν προφόρητο περασπίζων Διονύσου·
Καὶ σφετέροισιν ἰόντες ἀρηγόνες ἄλλοι ἐπ' ἄλλῳ
Σὺν Διῒ πάντες ἵκοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
Ἅρμασι πωτήεντι· καὶ Αἰγίνης χάριν εὐνῆς
Αἰετὸς ἠώρητο τὸ δεύτερον ὑψιπέτης Ζεύς
Ἀσωποῦ μετὰ χεῦμα, καὶ αἰακὸν ἱεροφοίτης
Φειδομένων ὀνύχων δεδραγμένος ἅρπαγι ταρσῷ
Κυφίζων ἐκόμισσεν ἐς ἄρεα Δηριάδηος,
Ἰνδῴην ὅπῃ πέζαν· ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κόλπου
Υἱὸν Ἀρισταῖον γενέτης ἐσάωσεν Ἀπόλλων
Φαιδρὸς ἀλεξικάκων προφορημένος ἅρμασι κύκνων,
Μνῆστιν ἔχων θαλάμοιο λεοντοφόνοιο Κυρήνης·
Καὶ κρατέων εὔπαιδα, τανύπτερος ἥρπασεν Ἑρμῆς
Υἱέα Πηνελόπης κεραελκέα Πᾶνα κομήτην
Ῥιπῆς ὑμέναιον ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου
Παιδὸς ἐϋγονέντος ἐπώνυμον· ἠερίῳ δὲ
Ἀστράπτοις ἐχάραξεν ὁμοίϊος ἀστέρος ὁλκῷ,

Γνωτὴ

Digitized by Google

Mitem ſternens ſupplicem fluctum. In bellis enim
Cum audacem ceruicem flecteret, & mitis eſſet Typhoeus
Tunc quoq; abiiciens mutabilem cumulum minarum

Clementia digna principe.

Fulmen *amputauit pater tuus, in altis regnans Iupiter*
Sic illo locuto, Bacchus ſuam retraxit piceam;

Incendium Hydaſpis extinctum

Et profluenta Arctous rurſus excitauit ventus,

Fulmen ex aqua.

Hiemali flagello ferens tempeſtuoſam auram.
Flumen igne percuſſi refrigerans fluminis.
Solem & Bacchum ſimul & Iouem venerans.
Et fluctuum inexſtinctum exſtinxit diuinum ignem.
Cũ quidẽ adhuc Bacch⁹ ſupernauigaret humidũ Hydaſpẽ,
T*unc etiam confidentiam Martis habens ingentẽ impetum*
Deriades ad Derin vero pugnam cognominẽ armauit Indos,
Statuens circa flumina ſuos ordines, vt milites

Deriades arma Indos contra Bacchum.

Multitudinem inhiberent reuertentium adhuc Baccharũ.
Neq; latuit Iouis oculum omniuidum. Incitatus enim
E cœlo ferebatur propugnans pro Baccho.

Iupiter Baccho auxiliatur.

E*t ſuis euntes auxiliatores alii poſt alios*
Cum Ioue omnes veniebant Dii habitatores cœli

Ægina.

Saltu volanti. Et Æginæ propter concubitum

Iupiter aquila.

Aquila attollebatur iterum altiuolans Iupiter

Aſopus Æacus.

Aſopi poſt fluxum, & Æacum aërinagus
Parcentium vnguium raptus rapaci plantâ,
Eleuans ſuſtulit in Martem Deriadei,
Indicam in regionem. a latigrado vero ſinu
Filium Ariſtæum pater ſeruauit Apollo
Formoſus mala propulſantium vectus curru Cycnorum,

Cyrene.

R*ecordationem habens thalami leones occidentis Cyrenes.*
Et vincẽs pclaros liberos habẽtem, extenſas alas habẽs rapuit

Pan Penelopes filius

Filiũ Penelopes cornuatrahentẽ Pana comatũ, (Mercurius
Rheteæ Hymenæum ſuſcitauit à morte
Pueri ſui patris gentilem. Aerio vero
Semitas ſignauit ſimiles ſtella tractu,

Digitized by Google

[illegible] ὀπηυόεντα χορίζομένη Διονύσῳ·
[illegible] δ' Οἴαγρον ἑοῖς ἀνεκούφισεν ὤμοις·
[illegible] Ἥφαιστος ἑῶν ἀλέγιζε Καβείρων·
[illegible] δ' ἥρπαξεν ὁμοίιος ὀξέϊ πυρσῷ·
[illegible] δ' ἐσάωσεν Ἐρεχθέα Παλλὰς Ἀθήνη,
[illegible], ναέτηρα θεοκρήπιδος Ἀθήνης·
[illegible] Ἀδρυάδας ναέται ζώγρησαν Ὀλύμπου
[illegible] μεμελημέναι δρύες· ἔξοχα δ' ἄλλων
[illegible] ἐσάωσε φανεὶς Δαφναῖος Ἀπόλλων·
[illegible] ἅμα χαισμησι συνέμπορος ἤει μήτηρ
[illegible] λεχώϊα δένδρεα Λητώ·
[illegible] δὲ φάλαγγα, κορυμβοφόρους τε γυναῖκας
[illegible] πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
[illegible] φιλοζεφύρου [illegible].
[illegible] μεναι δίφρον [illegible], αἳ ἐπὶ νίκῃ
[illegible] πατὴρ ἱπορηζετο Βάκχῳ,
[illegible] δαιόμεναι, αἵ ποτε χαμαὶ
[illegible] Κίλιξ ἐδίδαξε Τυφωεύς·
[illegible] ὁμόστολος· ἱσταμένους δὲ
[illegible], ἐρετασύλων ἐπὶ δίφρων
[illegible] ῥόον ὁλκῷ·
[illegible] στόλος, οἷς ἅμα Βάκχαι
[illegible] · ἔξοχα δ' ἄλλων
[illegible] Τελχῖνες ἀλιτρ[illegible] ἵππων
[illegible] ἐλατῆρες ἀλικ[illegible],
[illegible] ἁμάρτησαν [illegible] Διονύσῳ·
[illegible] ἦσαν ὄπιθεν· [illegible] πορθμῷ
[illegible] ἀΐοντες ἀζηνιτοιο κελεύθου·
[illegible] ἐπὶ πτερὸν ἠρέμα πάλλων
[illegible] μόνευε δι' ἠέρος αἰγίτυπος Ζεύς·
[illegible] ἐνυχεσσι μετάρσιον ἦγα κομίζων
[illegible] πεφορημένον ὕψι κελεύθῳ·
[illegible] ἐχόρευον ἐπισκαίροντες ἐείπη,

Καὶ σκο-

Fratri viteo gratificans Baccho.
Calliope vero Oeagrum ſuis eleuauit humeris. Calliope Oeager.
Et liberorum Vulcanus ſuorum curam habuit Caberorum, Vulcanus Caberi.
Ambos vero rapuit ſimilis acutæ flammæ,
Amplum vero ſeruauit Erechthea Pallas Athene, Erechtheus
Indorū interfectorē, habitatorē deo fundatarū Athenarum,
Nymphas v. Adryadas ciues ſeruarunt Olympi Apollo Daphneus.
Omnes, quotquot curæ erant amicæ quercus. Præ reliquis v.
Daphneas ſeruauit apparens Daphnæus Apollo. Latona.
Et ipſis ſimul opitulata eſt comes filio mater
Adhuc ornans puerperio decentes arbores Latona.
Baſſaridum vero phalangem, & corymbos ferentes mulieres,
Ex profundo liberarunt multum tumultuantis fluctus
Filiæ Cydni Zephyrum amantis fluuii,
Nauigabilem ſcimus humidum curſum, quas in victoriam
Martis Indici pater dederat Baccho.
Naiades belli peritas, quas ad pugnam
Contendens cum Ioue Cilix docuerat Typhoeus,
Et exercitus comitabatur ſimul miſſus. Excitatos vero
Bacch⁹ anteuertit omnes. In mōtib⁹ verſantib⁹ v. in currib⁹ Bacchus dux,
Axis non irrigati penetrans fluctum tractu.
Et Satyrorum curſum habuit comes. Quib. ſimul Bacchæ
Aquigradæ, & Panes comites. Præ reliquis vero Telchines
Velociores Telchines in mari currentibus ſuper equis
Paternæ aurigæ ad mare fundatæ vrbis Athenarum,
In curſum ſequebantur excitato Baccho,
Alii vero erant a tergo. Impellebantur vero ad fretum
Ex alia redeuntes non perſpicua via.
Vbi velox pompam agebat alam lente vibrans
Aquila dux erat per montem contra ſignatus Iupiter. Iupiter aquila dux exercitus.
Parcentibus vnguibus ſublimem filium ferens
Aeacum, aëria ſublatum altè in via. Aeacus.
Indicaq; ſaltabant tripudiantes in rupe,

Digitized by Google

Καὶ σκοπέλους ἐδίωκον· ἐναυλίζοντο δὲ λόχμαις,
Καὶ κλισίας πῆξαί τις ἐς ἠρέμα δάσκιον ὕλην·
Οἱ δὲ τανυκραίρων ἐλάφων κεμαδοσσόον ἄγρην
Εἶχον ἅμα σκυλάκεσσιν· Ἁμαδρυάδεσσι δὲ νύμφαις
Ἀγρυάδες μίσγοντο φιλοπτόρθῳ Διονύσῳ·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐρυθραίῃ παρὰ λόχμῃ
Σκύμνον ὀρεσσαύλοιο τιθηνήσαντο λεαίνης·
Αὐτοχύτου δὲ γάλακτος ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί·
Ἄλλη ἐχιδναίοιο πόθον μεθέπουσα κορύμβου,
Ἰοβόλων μάστιγι δι' ἠέρος ἄστρα δρακόντων,
Θηροσύνην τ' ἀνέφαινεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
Ἡ μὲν νεβρὸν ἔβαλλεν ἀελλόπον· ἡ δ' ἐλαφηδόν
Ἅρματι λυσσήεντι κατέδραμε λυσσάδος ἄρκτου·
Ἡ δὲ μελαρρίνων ῥάχιν ἐδράξατο θηρῶν,
Καὶ λοφιῆς ἐπέβαινεν ὀρεσσινόμων ἐλεφάντων·
Καί τις ὀϊστοβόλων βέλος ἥρμοσε κυκλάδι νευρῇ,
Καὶ πελείην τόξευεν· ὁ δὲ σκοπὸν εἶχεν ἐλαίην,
Καὶ πίτυν ἄλλος ἔβαλλε· πολὺς δ' ἐπὶ γείτονα πεύκην
Πεμπομένων ἐσύριζεν ἐν ἠέρι ῥοῖζος ὀϊστῶν·
Τοῖσι μὲν ἔβρεμε κῶμος ὀρείκτυπος· ἀχνύμενος δὲ
Δηριάδῃ βασιλῆϊ δυσάγγελος ἵκετο Θυρεὺς,
Δάκρυσιν ἀφθόγγοισιν ἀπαγγέλλων φόνον Ἰνδῶν,
Καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἀνενείκατο πενθάδα φωνήν·
Δηριάδη, σκηπτοῦχε, θεηγενὲς ἔρνος Ἐνυοῦς,
Ἴομεν, ὡς ἐκέλευσας, ἐς ἀντιπέραιαν Ἐνυώ
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσιν ἐρημάδα γείτονα λόχμην·
Κεῖθι λόχον στήσαντες, ἐμίμνομεν εἰσόκεν ἔλθῃ
Θυρσομανὴς Διόνυσος· ἐπερχομένοιο δὲ Βάκχου,
Αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν· ἀδεψήτου δὲ βοείης
Τυπτομένων ἑκάτερθεν ἔην χαλκόκροτος ἠχὼ·
Καὶ καναχαῖς σύνεργος· ὅλη δ' ἐλελίζετο λόχμη·
Καὶ δρύες ἐφθέγξαντο, καὶ ὠρχήσαντο κολῶναι.
Νηϊάδες δ' ὀλόλυξαν· ἐγὼ δ' ἐκήρυσσα μαχηταῖς

Ὀχναλέες

Et ſcopulos perſequebātur. nocte vero ſtabulabantur in lucis
Et tentoria figentes lente in vmbroſam ſyluam.
Hi v. exteſa cornua habetiū ceruorū hinnulos agitātē vena-
Habebāt ſimul cū canib. Hamadryadibusq; Nymphis (*tionē* Hamadryades.
Hadryades miſcebantur ſurculos amanti Baccho.
Baſſaridum vero phalanges rubrum apud lucum
Catulum in monte ſtabulantis nutriebant leana: Baſſarides catulum leænæ la-
Per ſe vero fuſili lactis ſcaturiebant liquorem mamillæ. ctant.
Alia ſerpentini deſiderium ſequens Corymbi,
Venena iaculantium inquirebat per montē antra Draconū
Venationemq; oſtendit: Iaculatore vero Thyrſo
Hæc quidem hinnulū percutiebat procelloſos pedes habētem.
Curru rabioſo decurrebat rabioſa vrſa. (*alia vero latens* Elephātes.
Alia v. nigrā pboſcidē habētiū dorſū prehēdebat Thoreus,
Et ſuper dorſū aſcendit in monte paſcentium Elephantorum
Et quiſpiā tela iaculātiū ſagittā accōmodauit circulari ner-
Et vlmum iaculabatur: hic vero ſcopū habebat oliuā (*uo,*
Et pinum alius percutiebat: multus vero in vicinam piceam Bacchici ſe exercent.
Miſſarum ſtridebat in aëre ſtridor ſagittarum. Thureus
Hiſce qdē fremebat cōeſſationū De⁹ in mōtib⁹ ſonās. Dolēs v. Deriadæ ſt[illegible]
Deriadæ regi malus nuncius venit Thureus, [illegible]rum expo-
Lacrumis non dicendis annuncians ſtragem Indorum, nit.
Et vix ex ore emiſit luctuoſam vocem:
Deriade ſceptriger *Deo natus ſurculus Bellonæ·*
Vadimus, vt iuſſiſti, in è regione ſitam Bellonam,
Inuenimus in ſaltibus deſertum vicinum lucum,
Ibi agmen ſtatuentes, expectabamus donec veniret
Thyrſo *furioſus Bacchus. ſuperueniente vero Baccho*
Tibia reſonabat. non cocta vero bubula pellis
Pulſatorum vtrinq; erat ariſonus ſonitus.
Et ſtrepitu fiſtulæ, totus vero quatiebatur lucus, Strepitus cor[illegible]
Et quercus loquebantur, & ſaltabant colles. deſcriptio.
Naiades vero clamore plorabant: ego vero armaui milites

Digitized by Google

Ὀκναλέους, τρομέοντας, ἀπειθέας εἰς μόθον ἕλκων·
Καὶ θεὸς, ὃν καλέουσιν, ἀκαχμένα θύρσα τινάσσειν,
Οὐδὲ σαοῖς πετάλοισιν ὀϊστεύων γένος Ἰνδῶν,
Κτεῖνε μὲν ἐν πεδίῳ στρατὸν ἄσπετον ὀξέϊ θύρσῳ,
Βλήμενον ἐν ῥοθίοις δὲ τὸ λείψανον ὤλεσεν Ἰνδῶν·
Ἀλλὰ τί τῆς Βακχείας ἐείσομεν, ὄφρα δαείης
Εἰ θεὸς ἐστὶν ἱκάνων ἐς ἡμέας, ἢ βροτὸς ἀνήρ,
Μὴ νυχίην ἀνόητον ἀναστήσειας Ἐνυώ,
Μὴ στρατιὴν ὀλέσειας ἀφειδέϊ δηϊοτῆτι·
Ἤδη δ' ἀχλυόεις τέταται ζόφος· ἀγχιφανὴς δὲ
Δεῖελον ἀντέλλων ἀμβλύνεται ἕσπερος ἀστήρ·
Εἰ δὲ πόθος μεθέπει σε δυσαντήτοιο κυδοιμοῦ,
Σήμερον Ἰνδὸν ἔρυκε, καὶ αὔριον εἰς μόθον ἕλκοις·
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀπειθέα Δηριαδῆα,
Οὐ χατέειν ἀδρανίης πειθήμονα· δυομένῳ δὲ
Μεμφόμενον Φαέθοντι, καὶ οὐκ εἴκοντα Λυαίῳ·
Ἰνδῴην δὲ φάλαγγα μεταστήσας πολέμοιο
Δηριάδης ὑψόπλος ἐχάζετο πυθάδι λύσσῃ,
Ἑζόμενος λοφίῃσι πολυγνάμπτων ἐλεφάντων·
Ἰνδοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα σὺν ἠλιβάτῳ βασιλῆϊ
Εἰς πόλιν ἐρρώοντο πεφυζότες ἔνδοθι πύργων,
Νίκην εἰσαΐοντες ἀρειμανέος Διονύσου·
Ἤδη δὲ συνόεσσα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
Σύγγονον ἀγγέλλουσα νεοσφαγέων φόνον Ἰνδῶν·
Καὶ γόος ἄσπετος ἔσκε· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
Πενθαλέοις ὀνύχεσσι χαράσσετο κύκλα προσώπου,
Καὶ μεσάτου στέρνοιο διεσχίζοντο χιτῶνες,
Στήθεα γυμνώσαντες· ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Τυπτομένων παλάμῃσιν ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν
Αἱμοβαφής· πολιὸς δὲ γέρων ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Χιονέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ
Τέσσαρας ἡβώοντας ὀλωλότας υἷας ἀκούων,
Αἰακὸς ὡς ἐδάμασσε μιῇ δαπάνῃ μαχαίρῃ.

Κτανε-

Pigros, trepidantes, immorigeros, in pugnam trahens:
Et Deus, quem vocant, acutos Thyrſos vibrans,
Vilibus foliis percutiens genus Indorum,
Occidit quidẽ in campo exercitũ immenſum acuto Thyrſo,
Percuſſum, in fluctibus vero reliquum perdidit Indorum.
Sed ſapientes Brachmanes interrogemus, vt cognoſcas
An Deus hic venerit in nos, an mortalis vir,
Ne nocturnam inutilem rurſus conſtituas pugnam,
Ne exercitum perdas tenebroſa pugna:
Iam vero caliginoſa extenditur nox. Prope vero apparens
Pugnam reprimens fulget Heſperus ſtella.
Si vero deſiderium ſequitur te inauſpicata pugna,
Hodie Indum prohibe. & cras in pugnam trahas.
Sic locutus diſſuaſit immorigerum Deriadea,
Non propter imbecillitatem obedientem: occidentem vero
Reprehendentem ſolem, & non cedentem Baccho.
Indicam vero phalangem ſtatuens apud fluuium
Deriades fortis cedebat luctuoſa rabie,
Inſidens ceruicibus retrogradorum Elephantorum.
Indi vero hinc & hinc cum ſublimi rege
In vrbem defluebant fugientes intra turres
Victoriam audientes Marte inſani Bacchi.
Iam vero luctuoſa per vrbem volitabat fama
Cognatam annuncians nuper trucidatorum cædem Indorũ,
Et luctus immenſus erat. fletus vero amantium mulierum
Luctuoſis vnguibus ſignabantur circuli faciei,
Et in medio pectoris diſcerpebantur tunicæ
Pectora nudantes: alterno vero impetu
P[illegible]rum manibus ambitus rubeſcebat mamillarum
Sanguine tinctus: canus vero ſenex in ſenectutis limine
Canos capillos triſti amputauit ferro
Quatuor pubeſcentes mortuos filios audiens.
Aeacus quos domuit vna graui machæra.

Indi thyrſis vilibus percuſſi.

Brachmanes Indorum.

Nocte non pugnandũ

Heſperus.

Deriades ſoli occidenti irat'.

Deriades Elephanti inſidens.

Fama de ſtrage Indorum.

Luctus ob Bacchi victoriam.

Senex quiſpiam quatuor filios in bello amiſit.

Κτεινομένους ἐλέεινε· βαρυτλήτων δὲ γυναικῶν
Ἡ μὲν ἑὸν στονάχιζεν ἀδελφεόν, ἡ δὲ τοκῆα,
Ἄλλη ποικιλόδακρυς ἀνεστονάχιζε νύμφη
Νυμφίον ἀρτιχόρευτον ἐοικότα Πρωτεσιλάῳ·
Ἄλλη Λαοδάμεια· νεοζεύκτοιο δὲ νύμφης
Ἄπλοκος ἀκρήδεμνος ἐτίλλετο βόστρυς ἐθείρης·
Καί τις ἀμηχανέουσα δεδουπότος εὐνέτις Ἰνδοῦ
Ἀγχιτόκους ὠδῖνας ἀναπλήσασα λοχείης,
Καὶ δεκάτης ὁρόωσα λεχώϊα κύκλα σελήνης,
Ὑδρηλή, πολύδακρυς ἐπέστενεν ἀνδρὸς ὀλέθρῳ,
Καὶ ποταμοῦ κατιοῦσα γοήμονα ῥήξατο φωνήν·
Οὐ πίομαι πατρῷον ἐμὸν ποτὲ πικρὸν Ὑδάσπην,
Οὐκ ἔτι κεῖνα ῥέεθρα παρέρχομαι, οὐκ ἔτι δειλή
Σεῖο νέκυν κρύψαντος ἐπιψαύσω ποταμοῖο·
Οὐ μά σε καὶ σέο φόρτον, ὃν ἔνδοθι γαστρὸς ἀείρεις,
Οὐ μά σε καὶ τὸν ἔρωτα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·
Τίς με λαβὼν κομίσειεν ὅπου πέσε νεκρὸς ἀκοίτης,
Ὄφρα περιπλέξω διερὸν νέκυν, ὄφρα καὶ αὐτήν
Κῦμα κατακρύψῃ με σὺν ὑγροπόρῳ παρακοίτῃ·
Αἴθε δὲ καὶ τέκον υἷα καὶ ἔτρεφον· ἄρτι δὲ δειλήν
Γαστέρος ὄγκος ἔχει με τιταινομένου τοκετοῖο·
Εἰ δὲ τέκω ποτὲ παῖδα, καὶ αἰτίζῃ γενετῆρα,
Υἱεϊ παππάζοντι πόθεν δείξαιμι τοκῆα;
Εἶπε τὸν οὐκ ἀΐοντα κινυρομένη παρακοίτην·
Ἄλλη δ' ἐστονάχιζεν ἀνυμφεύτοις ὑμεναίοις
Ὀλλυμένου μνηστῆρος, ὃν οὐκ ἴδεν εὔγαμος ὥρη
Στέμματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένον· οὐδ' ἐνὶ παστῷ
Ἡδυμελὴς ἤεισε βιοσσόος αὐλὸς ἐρώτων
Τοῖσι μὲν ἀχνυμένοισιν ἔην γόος· ἀμφὶ δὲ λόχμας
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοισι μαχηταῖς
Εἰλαπίνην ἔστησεν· ἐδαιτρεύοντο δὲ ταῦροι,
Καὶ δαμάλεις στειχηδὸν ἐμυσύλλοντο μαχαίρῃ
Θεινόμεναι πελέκεσσιν, ἐρυθραίης τ' ἀπὸ ποίμνης

Πυκνὰ

Occiſos miſerabiliter. Grauiter vero ferentium mulierum
Hæc quidem ſuum gemuit fratrem & patrem,
Alia varie lacrumoſa gemitu indoluit ſponſa
Sponſum recens choro celebratum ſimilem Proteſilao Proteſila' Laodamia
Altera Laodamia: nuper coniugata vero ſponſa
Implexus ſine reticulo vellebatur vua capilli.
Et quædam conſilii inops occiſi coniux Indi
Partui vicinos fœtus implens puerperii,
Et decimæ videns partui conuenientes circulos Lunæ
Irrigua, multum lacrumans ingemuit viri exitio Mulier partui vicina mortuum maritum luget.
Et ad flumen accedens luctuoſam rupit vocem:
Non bibam paternum meum vnquam acerbum Hydaſpen,
Non amplius eius flumina tranſeo, non amplius miſera
Tuum mortuum occultantem tangam flumen.
Non ſane te, & tuum onus, quod intus in ventre tollis, Luctus miſerabilis viduæ.
Non ſane te & amorem, quem non tempus nouit obſcurare.
Quis me capiens portabit, vbi cecidit mortuus coniux,
Vt manibus amplectar humidum mortuum, vt & ipſam
Flumen abſcondat me, cum in aquis verſanti marito.
Vtinam vero peperiſſem filiū, & nutriuiſſem: iã .n. miſeram
Ventris tumor habuit me maturato partu. Miſera querela viduæ.
Si vero genuero quondam filium, & inquiret patrem
Filio pappa clamanti vbi oſtenderem patrem?
Dixit non audientem conquerens coniugem.
Alia vero ingemuit lugens ob innuptas nuptias Sponſa luget ob ſpõſum mortuum.
Mortuo ſponſo, quem non vidit felix nuptiis hora
Coronâ ſponſali tectum, neq; in thalamo
Suauis cantilena cantauit vitam ſeruans tibia amorum
Quibus quidem lugentibus erat luctus. In lucis vero Bacchus Indis lugentibus cum ſuis lætatur.
Bacchus ſuis Satyris, & Indos occidentibus bellatoribus
Conuiuium ſtatuit. mactabantur vero tauri,
Et iuuencæ ordine diuidebantur, machæra
Occiſæ ſecuribus. Rubro vero ab ouili

Cre-

Πυκνὰ δοειχτήτων ἱερήϊα πώεα μήλων·
Ἑζόμενοι δ' ἀγεληδὸν ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης
Σιληνοὶ Σάτυροί τε σὺν εὐθύρσῳ Διονύσῳ,
Χερσὶ πολυσπερέεσσι μιῆς ψαύσαντο τραπέζης·
Πίνετο δ' ἄσπετος οἶνος ἀμοιβαδίς· οἰνοχόοι δὲ
Εὐόδμους ἐκένωσαν ἀπείρονας ἀμφιφορῆας,
Νεκταρέης ἀρύοντες ἀμεμφέα βότρυος ὀπώρης·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι παρὰ κρητῆρα λιγαίνων
Λέσβιος αὐτοδίδακτος ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδήν,
Πῶς ὑπέροπλοι Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν ὀλύμπῳ,
Καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀληθέα μέλπετο νίκην,
Πῶς Κρόνον εὐρυγένειον ὑπεκλέπτοντο κεραυνῷ
Ταρταρίῳ ζοφόεντι κατεσφρηγίσατο κόλπῳ,
Χείματος ὑψηλοῖσι μάτην κεκορυθμένον ὅπλοις·
Κυπελλίδος τε Λαπηθος ἀπευχέος ἀστὸς ἀρούρης
Ἔμφρονι φορμιγκτῆρι παρίζετο, καί οἱ ἐδωδῆς
Πίονα μοῖραν ὄρεξε, καὶ ἤτεε κεῖνον ἀοιδὴν
Τερπνὸν ἀσιγήτοιο μεμηλότα μῦθον Ἀθήνης,
Ἱστοτόνου Κυθέρειαν ἐριδμαίνουσαν Ἀθήνῃ·
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο Κύπριν ἀείδειν·
Ὥς ποτε κέντρον ἔχουσα φιληλακάτοιο μερίμνης,
Χερσὶν ἀπειρήτοισι μετήιεν ἱστὸν Ἀθήνης,
Κερκίδα κουφίζουσα, καὶ οὐκ ἐπὶ κεστὸν ἐρώτων,
Καὶ Παφίης τετάνυστο παχὺς μίτος· οἷα δὲ μακρῇ
Οἰσυΐνῃ μήρινθος εὔστροφος, ἣν τινι τέχνῃ
Ὁλκοῖς μηκεδανοῖσι γέρων ἐρράψατο τέκτων,
Φράξας ἀρτιτέλεστα σεσυρότα δούρατα νηῶν·
Ἡ δὲ πανημερίη καὶ παννυχίη πέλας ἱστοῦ
Παλλάδος ἔργον ἔτευχε πολύμοχθον· ἀλλοτρίῳ δὲ
Ἀτραπιτοῦ ἑοχέεας αἴθεϊ τέρπετο μόχθῳ·
Καὶ κτενὶ πουλυόδοντι διαξύουσα χιτῶνα,
Καὶ λίθον ὀρχηστῆρα περιελκομένη σὺν μεσαύλῳ
Κερκίδι πέπλον ὕφαινε, καὶ ἔπλετο Κύπρις Ἀθήνη·

Καὶ πι-

Crebra haſta partarum ſacrificabantur pecora ouium.
Sedentes vero gregatim ad bene circulatam menſam
Sileni Satyriq; cum Thyrſo ornato Baccho,
Manibus multiplicibus vnam tangebant menſam.
Bibebatur vero copioſum vinũ alternatim. Pincernæ vero
Beneolentes euacuarunt immenſas amphoras,
Nectarei haurientes irreprehenſibilem vuam fructus.
Hiſce vero oblectatis ad craterem cantans
Leſbius per ſe doctus concinnauit Leucus cantilenam,
Quomodo priores Titanes armati fuerint contra Olympum,
Et Iouis in alto regnantis veram cantabat victoriam
Quomodo Saturnũ lata generationis patrē furante fulmina
Tartario caliginoſo obſignauerat ſinu,
Hyemis aquoſis fruſtra armatum armis,
Cypriadiſq; Lapethus inermis ciuis terræ
Prudenti Cytharædo aſſidebat, & ipſi cibi
Pinguem partem præbuit, & orauit ipſum cantare
Iucundam tacitæ non neglectam fabulam Mineruæ,
Telam texentem Venerem contendentem cum Minerua.
Verum hic Cythara canens differebat Venerem cantare
Quod olim ſtimulum habens colum amantis curæ
Manibus inexpertis obierit telam Mineruæ,
Radium tollens, & non amplius cingulum amorum,
Et Veneris extenſum fuerit craſſum filum: vt vero longus
Salignus funis volubilis, quem quadam arte
Tractibus longis ſenex conſuerat textor
Stipans iam perfecta extenſa ligna nauium
Hæc vero tota die & tota nocte prope telam
Palladis opus texebat reſolutum. Alieno vero
Semita ſua manus inſueto oblectabat labore.
Et pectine multos dentes habente carminans tunicam,
Et lapidem ſaltatorem appendens ad mediam ianuam
Radio peplum texebat, & fuerat Venus Minerua.

Conuiuæ Bacchi Sileni & Satyri.

Compotatio.

Leucus Leſbius.

Bellũ Titanum.

Saturnius in Tartarũ à Ioue miſſus.

Lapethus Cyprius.

Cantilena de Venere telam texente, nec amplius amori operam dante.

Comparatio.

Venus peplum texit.

Καὶ πόνος ἦν ἀγέλαστος· ὑφαινομένοιο δὲ πέπλου
Εὐρυπένης ὠγκοῦτο πέλωρ μίτος· αὐτόματοι δὲ
Στήμονες ἐρρήγνυντο παχυνομένοιο χιτῶνος·
Εἶχε δὲ διχθαδίοιο πόνου ἐπιμάρτυρα τέχνης
Ἠέλιον καὶ Λύχνον ἀναγκαίην τε Σελήνην·
Καὶ χορὸν ὠρχήσαντο χορήτιδες Ὀρχομενοῖο,
Ἀμφίπολοι Παφίης, ἐσχαλῇ δ' ἐλέλιξεν ἐρωῇ
Πασιθέη κλωστῆρα, καὶ εἰροκόμος πέλε Πειθώ,
Καὶ μίτον Ἀγλαΐη καμνῦ μετέδωκεν ἀΐσσῃ·
Καὶ μερόπων ἀλάλητο γέρων βίος· Ἁρμονίη δὲ
Ἔστενεν ἀγχηΐστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Ἡνίοχος βιότοιο γάμων δεδοκημένος αἰών·
Καὶ φλογερὴν ἀγέραστος ἔρως ἀνελύσατο νευρήν,
Παπταίνων ἀλόχευτον ἀνήροτον αὔλακα κόσμου·
Οὐ τότε φορμίγγων ἐρόεις κτύπος, οὐ τότε σύριγξ,
Οὐ λιγὺς αὐλὸς ἔμελπεν ὑμὴν ὑμέναια λιγαίνων·
Ἀλλὰ βίου μινύθοντος, ἱμασσομένης τε γενέθλης
Συζυγίης ἀλύτοιο μετοχλίσθησαν ὀχῆες·
Καὶ Παφίην φιλόμοχθον ἴδεν ταλαεργὸς Ἀθήνη,
Καὶ χόλον εἶχεν ἔρωτι μεμιγμένον, ὡς ἴδε μακρὴν
Τρηχαλέην μήρινθον ἀπειροπόνου Κυθερείης·
Ἀθανάτοις δ' ἤγγειλε· βαρυζήλῳ δὲ μενοινῇ
Ἔννεπε μεμφομένη, καὶ Κύπριδι καὶ γενετῆρι·
Σὴ δόσις ἀλλοπρόσαλλος ἀμείβεται οὐράνιε Ζεῦ,
Οὐκέτι μοιράων μεθέπω δόσιν· ἱστοπόνος γὰρ
Κλῆρον ἐμὸν σύλησε τεὴ θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Κλῆρον Ἀθηναίης οὐχ ἥρπασε δέσποτις Ἥρη
Γνωτὴ καὶ παράκοιτις ἐμοῦ Διός, ἀλλὰ χαλέπτει
Ἐκ γενετῆς σκαιέεσσι κορυσσομένην ἀγκλείην
Ἡ ταμίη θαλάμων ἁπαλὴ θεός· ὑμετέρου δὲ
Ἀπτόλεμος Κυθέρεια πότε προμάχιζεν Ὀλύμπου;
Ἢ τίνας Τιτῆνας ἀπώλεσε θήλεϊ κεστῷ;
Ὤ τλῆτον πολέμοις με βιάζεται· ἀλλὰ καὶ αὐτή

Εἰπέ

Et labor erat non ridendus; texto vero peplo
Late extenſum intumeſcebat immenſum filũ: ſua ſpõte vero
Stamina frangebantur denſata tunica.
Habuit vero duplicis laboris teſtem artis
Solem & Lychnum, neceſſariamq; Lunam.
Et chorum ſaltabant choream agitantes Orchomeni
Famulæ Veneris, volubili vero torquebat motu
Paſithea fuſum, & lanam tractans fuit Suada. Paſithea. Pitho. Aglaia.
Et filum Aglaia noua diſtribuit regina.
Et mortalium errabat ſenex vita. Harmonia vero
Ingemuit inutilem innuptis nuptiis,
Auriga vitæ nuptiarum viſum æuum.
Et flammeum ſine præmio Amor reſoluit neruum, Venere in amoribus non occupata mundus periclitatus fuit.
Circumſpiciens ſine puerperio inaratum ſulcum mundi.
Non tunc fiſtularum amabilis ſonitus, non tunc fiſtula.
Non arguta tibia canebat Hymen Hymenæa cantans,
Sed vitæ minuentis, pulſatuque generationis
Coniugii inſolubilis tranſmouebantur repagula.
Et Venerem laborioſum viuit opera perferens Minerua,
Et iram habuit amori mixtam. Quando vidit longam
Aſperam funem laborum inexpertæ Veneris.
Diis vero annunciauit. Grauiter vero æmulante ſententia
Dixit accuſans & Venerem & patrem: Minerua de Venere conqueritur.
Tuum munus variabile mutatur cœleſtis Iupiter,
Non amplius fatorũ ſequor donationẽ. Telũ exercens enim
Sortem meam prædata eſt tua filia Venus.
Sortem Mineruæ non rapuit domina Iuno
Soror & coniux mei Iouis, ſed lædit
Ex natiuitate ſcutis armatam Palladem
Præfecta thalamorum mollis Dea: veſtro vero
Imbellis Venus quando pugnauit pro Olympo?
Aut quoſnam Titanes perdidit muliebri e cingulo?
Quod poſt bella me violat. Sed & ipſa

Dic

Εἰπὲ νόοι Γοργεῖα τεῆς πότε μεσσόθεν ὕλης
Εἶ[illegible] οἰστεύουσαν ἢ ἀχνώουσαν Ἀθήνην;
Τ[illegible] χλεες γλαυκῶπιν, ὅτ' ὠδίνουσι γυναῖκες,
[illegible]αμενης, ἀγέροντο θεοὶ ναετῆρες ὀλύμπου,
[illegible] δεῖ[illegible] φίλουτες ἐποιχομένην Ἀφροδίτην·
[illegible]αματις ἐρέσσοντες ἀπειρομόθου Κυθερείης,
Ὀ[illegible]βλέ[illegible]ν ἱστὸν ἔργον ἐκυκλώσαντο θεαίνης·
Καὶ γελόων ἀγόρευε πάλιν φιλοκέρτομος ἑρμῆς·
Ἱστὸν ἔχεις Κυθέρεια, τὸν λίπε κεστὸν Ἀθήνη,
Εἰ μὲν ὃν ἀμφαστάεις, εἰ κερκίδα χερσὶ τιταίνεις,
Καὶ δόρυ θοῦρον ἄειρε, καὶ αἰγίδα Τριτογενείης·
Οἶδα πόθεν Κυθέρεια πολύχροον ἱστὸν ὑφαίνεις·
Σὸς δόλος οὐ με λέληθε· τάχα νυμφίος Ἄρης
Εἰς γάμον ἱμερόεντας ἀπαιτίζει σε χιτῶνας·
Ἄρει πέπλον ὕφαινε· νεοκλώστῳ δ' ἐνὶ πέπλῳ
Ἀσπίδα μὴ ποίκιλλε· τί γὰρ σακέων Ἀφροδίτῃ;
Τεῦχε πῦρ Φαέθοντα φεραυγέα μάρτυρον εὐνῆς,
Φώεσον ἀγγέλλοντα πάλιν συλήτορα λέκτρων·
Ἢν ἐθέλῃς, ποίκιλλε καὶ ἀρχαίοιο δεσμούς,
Καὶ θεοὶ ἀσκήσειεν ἐὸν πόσιν αἰδομένη χεὶρ·
Καὶ σὺ πάλιν μετὰ πέζαν ὕφαιν' ἄτρακτον ἐλίσσων,
Μὴ πέλας νήματα τεῦχε φιληλακάτῳ Κυθερείῃ,
Ὄφρα μετὰ πτερόεντα καὶ ἰσοτύπον σε πελάσσω,
Καὶ μετὰ νέφεα βόεια θεὸν πυρόεντα νοήσω
Πίλιον ἑξέλκοντα παρὲκ μίτον ἀντὶ βελέμνων·
Χρυσείας πέζαν Ἄρηα μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
Κερκίδα χειρὶ φέροντα, καὶ οὐ πάλλοντα βοείην,
Δίπλακα ποικίλλοντα σὺν ἐργοπόνῳ Κυθερείῃ·
Ἀλλὰ θεὰ Κυθέρεια φιληλακάτων ἀπὸ χειρῶν
Ῥίψε μίτους ἀνέμοισι, καὶ ἀμφέπε κεστὸν ἱμάντα.
Συζυγίης τ' ἀλέγιζε τὸ δεύτερον· ἀρχέγονος γὰρ
Πλάζεται εἰσέτι κόσμος ἕως ἔτι πέπλον ὑφαίνεις·
Ὡς φαμένου μειδῆσαι ὅσοι ναετῆρες ὀλύμπου·

Καὶ μί-

Dic mihi Diana tua quando in media ſylua
Vidiſti iaculantem Mineruam?
Quæ nam inuocat Iunonem, quando partu laborãt mulieres? Dii congregantur.
Sic locuta congregabantur Dii habitatores cœli,
Telum videre volentes texentem Venerem.
Et labores videntes laborum inexpertæ Veneris
Obſtupefacti adulterinum opus verſabant. Deæ
Et ridens dixit rurſum irriſor Mercurius.
Telam habes Venus, tuum relinque ceſtum Pallas Mercurius Veneri telam texenti.
Cum filum tangis, & radium manibus tendis,
Et haſtam impetuoſam attolle, & Aegidem Palladis.
Noui vnde Venus multi applauſus telam texas: Mar[illegible] tis adu[illegible]
Tuus dolus non me latet, tuus fortis ſponſus Mars
Ad concubitum deſiderabiles poſtulat te tunicas:
Marti peplum plecte, recens vero contexto peplo
Scutum ne variega: quid enim cum ſcutis Veneri?
Fac tui Phaethontem luciferum teſtem concubitus Sol proditor adulterii Martis & Veneris Rete Vulcani.
Furtiuum annunciantem tui prædatorem thalami.
Si voles varia etiam antiqua tua vincula,
Et Deum exerceat adulterinum maritum pudens manus.
Et tu tuum poſt arcum amor fuſum voluens
Matri fila texe colum amanti Veneri,
Vt poſt alatum etiam telam operantem te faciam,
Et poſt neruos bubulos Deum ignitum cognoſcam
Fuſum trahentem & filum pro ſagittis. Mercurius [illegible] vexat Venerem
Auro fac Martem poſt auream Venerem
Radium manu ferentem & non vibrantẽ bubulum ſcutum,
Duplicia variantem cum laborioſa Venere.
Sed Dea Venus ex colum amantibus manibus
Proiice fila ventis, & foue ceſtum lorum,
Coniugiumq; cura denuo: primigenus enim Dii rident.
Errat adhuc mundus, dum adhuc peplum texis:
Sic locuto renidebant quotquot incolæ ſunt cœli,

Et

Digitized by Google

Καὶ μίτρην ἡμιτέλεστον ἀπορρίψασα χιτῶνος,
Αἰδομένη γλαυκῶπιν ἑὴν ἐπεβήσατο Κύπρου
Ἀνδρομένης Κυθέρεια πηλωήτειρα γενέθλης·
Καὶ βίον αἰολόμορφον ἔρως πάλιν ἥρμοσε κεστῷ,
Σπείρων εὐαδέοιο λεχώϊον ἄντυγα κόσμου·
Τοίην ἱμερόφωνον ἀνέπλεκε Λεῦκος ἀοιδὴν,
Ἠλακάτης ἀδίδακτον αἰνυμένων Ἀφροδίτην,
Ἐργοπόνῳ μέγα νεῖκος ἀϊστώσασαν Ἀθήνῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κόρος ἔσχε φιλακρήτοιο τραπέζης,
Οἴνῳ ἀναβλύζοντες ἐρημάδι κάππεσον εὐνῇ·
Οἱ μὲν δαιδαλέης ἐπὶ νεβρίδος· οἱ δ' ἐπὶ φύλλων
Πεπταμένων· ἕτεροι δὲ χυτῆς ἐφύπερθε κονίης
Δέρμασιν αἰγείοισιν ἐπεστρώσαντο χαμεύνην·
Ἄλλος δ' ἐγρεμόθοισιν ἐφωμίλησεν ὀνείροις,
Χάλκεον ἀπλώσας περ' ἐνυαλίῳ δέμας ἵππῳ·
Ὧν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἔβαλλε καθήμενον ὑψόθεν ἵππου·
Ἄλλος δ' Ἰνδὸν ἔτυψε κατ' αὐχένος· ὃς δὲ δαΐζων
Ἄορι πέζαν ἔτυψεν· ὁ δ' ἤλασε Δηριάδηα·
Ἄλλος δ' ἠεροφοῖτον ἑὸν βέλος ὑψόσε πέμπων
Ἠλιβάτους ἐλέφαντας ὀϊστείῳ βάλεν ἰῷ·
Πορδαλίων δὲ γένεθλα, καὶ ἄγρια φῦλα λεόντων,
Καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἐρημονόμου Διονύσου
Εἶχον ἀμοιβαίης φυλακῆς ἄγρυπνον ὀπωπὴν
Παννύχιον ἰχνιάοντες ὀρειάδος ἔνδοθεν ὕλης,
Μή σφιν ἐπαΐξειε μελαινομένων μόθος Ἰνδῶν·
Καὶ δαΐδες στοιχηδὸν ἐπαστράπτεσκον Ὀλύμπῳ
Βακχιάδος λαμπτῆρες ἀκοιμήτοιο χορείης.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κέ'.

Μοῦσα πάλιν πολέμιζε φέρον μόθου ἔμφρονι θύρσῳ·
Οὔπω γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίναν Διονύσῳ
Φύλοπιν ἑπταέτηρον ἑῷος εὔνασεν Ἄρης·

Ἀλλὰ

Et filum ſemiperfectum abiiciens tunicæ
Reuerita Mineruam ſuam ingreſſa eſt Cyprum.
Humana Venus nutrix generationis, — Ven⁹ vitæ humanæ nutrix.
Et vitam multiformem amor rurſus ordinauit ceſto,
Seminans bene arati puerperiam orbitam mundi.
Talē deſiderabilē vocē habentē retexebat Leucus cantilenā
Coli inexpertem celebrans Venerem,
Laborioſæ magnam contentionem exuſcitantem Mineruæ.
Sed poſtquam ſane ſatietas eſſet vinum amantis menſæ
Vinum ſcaturientes in deſerto cadebant lecto.
Hi quidem variam ſuper ceruinam pellem. hi v. ſuper folia
Expanſa, reliqui vero fuſilem ſuper puluerem — Somnus.
Pellibus ouinis ſternebant lectum.
Alii vero pugnam concitantibus verſabantur cū inſomniis
Ferreum explicantes Martiali corpus ſomno.
Quorum hic quidem Indum feriebat inſidentem ſuper equo. — Somnia vigilantium ſtudia ſequuntur.
Alius vero Indū percutiebat circa ceruice, alter v. lanians
Gladio terram pulſauit, hic vero Deriadea.
Alius vero aeriuagum ſuum telum in altum mittens
Altos Elephantos ſomniculoſo percuſſit telo.
Pantherarum vero generationis, & feræ generationes leonū
Et canes indagatores in deſerto paſti Bacchi — Excubiæ.
Habebant alterna cuſtodia inſomnem vultum
Totam noctem vigilantes montana in ſylua,
Ne ipſis ingrueret nigrorum bellum Indorum.
Et faces ordine fulgebant in cœlo
Bacchiacæ lucernæ irrequietæ ſaltationis.

DIONYSIACORVM LIBER XXV.

MVſa iterum pugna ſapiens bellum prudenti Thyrſo
Nondum enim genu ſeruile inclinans Baccho
Pugnam ſeptennem Orientalis ſedauit Mars

Digitized by Google

Ἀλλὰ δρακοντείοιο πεπηότες ἄκρα γενείου
Ἰνδῴης πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί,
Βακχείης πολέμοιο τεκμαίροντες· οὐ μὲν ἀείσω
Πρώτους ἓξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων
Ἰνδὸς ἔην· πλέσας δὲ τύπον μιμηλὸν Ὁμήρου
Ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος· ἑβδομάτης δὲ
Ὑσμίνην ἰσάριθμον ἑῆς στοιχεῖο χαράξω.
Θήβη δ' ἑπταπύλῳ κεχάσθω μέλος, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει· οἷα δὲ νύμφη
Μαζὸν ἑὸν γυμνῶσε κατηφέος ὑψόθι πέπλου
Μνησαμένη Πενθῆος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν
Πενθαλέην ἔο χεῖρα γέρων ὤρεξε Κιθαιρών·
Αἰδόμενος μὴ λέκτρον ἀθέσμιον· ἠὲ βοήσω
Παιδοφόνον πόσιν ἶσα παρευνάζουσα τεκούσῃ·
Ἀονίης ἀΐω κιθάρης κτύπον· εἴπατε Μοῦσαι,
Τίς πάλιν Ἀμφίων λίθον ἄπνοον εἰς δρόμον ἕλκει·
Οἶδα πόθεν κτύπος οὗτος ἀειδομένης τάχα Θήβης
Πινδαρέης φόρμιγγος ἐπέκτυπε Δώριος ἠχώ·
Ἀλλὰ πάλιν κτείνωμεν ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν·
Οὔποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοίιον ἔδρακεν αἰὼν
Ἠὼς πρὸ μόθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ἄλλην ὑψιτέλεστον ἰσόρροπον εἶδεν Ἐνυώ·
Οὐ γὰρ πόσος στρατὸς ἦλθεν ἐς Ἴλιον· οὐ στόλος Ἰνδῶν
Τηλίκος, ἀλλὰ νέοισι καὶ ἀρχεγόνοισιν ἐρίζων
Εὐκαμάτους ἱδρῶτας ἀνασείω Διονύσου,
Κείνων ἠνορέην τεκέων Διός, ὄφρα νοήσω
Τίς κάμε πῖον ἀγῶνα, τίς ἴκελος ἔπλετο Βάκχου·
Περσεὺς μὲν ταχύγουνος ἐύπτερον ἴχνος ἑλίσσων,
Ἀγχινεφῆ δρόμον εἶχεν ἐν ἠέρι πεζὸς ὁδίτης,
Εἰ ἐτεὸν πεπότητο· τί δὲ πλέον, εἰ σφυρὰ πάλλων
Ξείνην εἰρεσίην ἀνεμώδεϊ νήχετο ταρσῷ;
Ὅττι βαθυνομένης παλάμης ληίσσατο καρπῷ
Φορκίδος ἐγχύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην

Ἄψοφον

Sed anguinei obſtupeſcentes ſuprema menti
Indicæ Platani rurſus clangunt pulli
Bacchici belli vates. Non quidem cantabo
Primos ſex annos cum exercitus intra turres
Indus erat: faciens vero imaginem æmulam Homeri
Vltimum cantabo bellorum annum ſeptimæ vero
Pugnam numero æqualem mei paßeris ſignabo.
Thebæ v ſeptem portas habentis miſcebo carmen quod & ipſa
Circũ me furore Bacchico correpta circũcurrit. Vt v Nym-
Mamillam ſuam denudauit ſubtriſte ſuper peplum, (phæ
Recordata Penthei. Impellens vero me ad canendum Pentheus.
Luctuoſam ſuam manum ſenex porrexit Cithæron, Cithæron.
Venerans non lecto illicito: aut clamabo
Parricidam maritum filium à latere cubantem matri, Oedipus.
Aonia audio Citharæ ſonitum. Dicite Muſæ
Quis rurſus Amphion lapide non ſpirantẽ incurſum trahit. Amphion.
Noui vnde ſonitus hic decantatæ forte Thebæ
Pindaticæ Citharæ perſtrepuit Dorius ſonitus. Pindarica lyra.
Sed rurſus occidamus rubrorum genus Indorum
Nunquam enim bellum aliud ſimile vidit æuum
Orientale ante bellum, & non poſt pugnam Indorum.
Aliud ſerius perfectum æquilibre vidit bellum. Magnitudo Indici belli.
Neq; tantus exercitus venit ad Ilium: Non claßis Indorum
Tanta, ſed iuuenibus & primigenis contendens
Laborioſos ſudores reſuſcitabo Bacch[illegible].
Indicans fortitudinem filiorum Iouis, vt cognoſcam
Quis confecerit tale certamen, quis ſimilis fuerit Baccho.
Perſeus quidem velox pedibus bene alatũ veſtigiũ voluens. Perſeus
Nubibus propinquũ curſum habuit in aere pedeſter viator, Baccho
Si vere volauit. Quid vero amplius ſi redes viberans collatus.
Ex[illegible] renr gationem ventoſo [illegible] alcco?
Quo[illegible] præda[illegible] vol[illegible]
P[illegible] accipiens aculum vagum

Ἄψοφον ἀκροτέρων πτερυγούμενος ἅλμα πεδίλων
Ὄγμον ἐχιδνήεντα μιῆς ἤμησε Μεδούσης,
Ἧς ἔτι κυμαίνουσα γοναῖς ἐθλίβετο γαστὴρ,
Γηραλέης ὠδῖνος, καὶ ἔγκυον αὐχένα νύμφης
Γοργείης Εἰλείθυια μογοστόκος ἔθελσεν ἄρτι,
Αὐχένος ἱπποτόκοιο θελύσιον· ἀπτολέμου δὲ
Περσεὺς ὠκυπέδιλος ἐκούφισε σύμβολα νύμφης
Ἄπνοα, Γοργείης ὀφιώδεα λήια χαίτης,
Αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι κατάρρυτα λείψανα κόρσης,
Ἡμιτελὲς σύνεργμα νεοτμήτων ἀπὸ λαιμῶν
Λεπτὸν ἀποπτύζοντα, καὶ οὐ σίχεν ἄρσενι χάρμῃ
Οὔ ποτε χερσαίης ἐνοπῆς κτύπος, οὐδ' ἐνὶ πόντῳ
Περσεῖ μαρναμένῳ πολεμήια λαίφεα νηῶν·
Ἐχεμόθοις ἀνέμοισιν Ἄρης κολπώσατο ναύτης·
Οὐ φονίῃ ῥαθάμιγγι Λίβυς φοινίσσετο Νηρεύς·
Οὐ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐδέξατο λοίγιον ὕδωρ·
Ἀλλὰ δρακοντείης στομάτων συριγμὸν ἐθείρης,
Σθεινοῦς μαινομένης πτερόεις ἐλελίζετο Περσεύς·
Καὶ κυνέην Ἀΐδαο φέρων καὶ Παλλάδος ἅρπην,
Καὶ πτερὸν Ἑρμάωνος ἔχων, καὶ Ζῆνα τοκῆα,
Ὠκυπτέρῳ φύξηλις ἀνηώρητο πεδίλῳ,
Εὐρυάλης μύκημα καὶ οὐ σάλπιγγος ἀκούων,
Συλήσας Λιβύης ὀλίγον κλέος, οὐ στρατὸν ἀνδρῶν
Ἔκτανεν, οὐ φλογόεντι πόλιν πεπρώσατο δαλῷ·
Ἀλλ' οὐ τοῖος ἔην Βρομίου μόθος· οὐ ποσὶν ἕρπων
Βάκχος ἐθωρήχθη δολόεις πρόμος· οὐ δὲ λοχήσας
Φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλοι ὀπωπῆς
Φορκύδος ἀλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πτερὸν ὕπνου·
Ἤνυσε θηλυ ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης·
Ἀλλὰ διατμήγων δηίων στίχα δίζυγι νίκῃ
Χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ
Λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἱματόεν κῦμα κεράσας,
Νηρεΐδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,

Κτείνων

Tacitum acute gradientiũ cuſtoditũ ſaltũ calceamentorum
Seriem viperinam vnius demeſſuit Meduſæ, Perſeus Meduſã decollauit.
Cui adhuc æſtuans fœtu grauabatur venter,
Pegaſum parturiens, & prægnantem ceruicem Nymphæ Pegaſus.
Gorgones Ilithyia in partu laborans reſecuit ſecula, Gorgon.
Ceruicis equos generantis ſacrificium. Imbellis vero
Perſeus pedibus velox eleuauit ſymbola Nymphæ,
Non ſpirantia, Gorgoniæ ſerpentina ſemina iubæ,
Cruenta gutta defluentes reliquias capitis,
Semiperfectum ſibilum nuper caſis a gutturibus
Tenuem labefactantem, & non fuit virili pugna
Non tunc terreſtris vocis ſonitus, neq; in ponto
Cum Perſeo pugnante bellicoſa vela nauium,
Tumultum excitantibus ventis Mars ſinuauit nauta.
Non lethali gutta Libycus rubore tingebatur Nereus. Perſei geſta extenuãtur præ Bacchi facinoribus.
Non mortuum per ſe volutum excepit exitioſa aqua,
Sed ſerpentina trepidans ſybilum coma
Sthenonis inſana alatus voluebatur Perſeus. Stheno.
Et galeam inferni ferens, & Palladis falcem Palladis falx.
Et pennam Mercurii habens, & Iouem patrem
Velociori fugitiuus attollebatur calceo,
Euryales mugitum & non tubam audiens,
Spolians Libyes exiguam ſpeluncam non exercitũ virorum
Occidit, non flammea vrbem in cinerem redegit titione
Verum non talis fuit Bacchi pugna, non pedibus ſerpens
Bacchus armatus fuit doloſus dux belli, neq; inſidias tendens
Præſidiarium irrequieti aduenam circulum frontis
Phorcydis mutabilem transmutata pennam ſomni. Phorcys.
Perfecit femineum præmium inermis Meduſæ.
Sed diſſecans hoſtium agmina duplici victoria Bacchus terra marique fortis.
Terreſtris belli & aquatilis tumultus,
Cruore terram humectauit, & ſanguine fluctum miſcens
Nereidas rubefecit rubicundo flumine,

Κτείνων βάρβαρα φῦλα· πολὺς δ' ἐπὶ μητέρι γαίῃ
Ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυς Ἰνδῶν·
Πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὀξέϊ θύρσῳ,
Αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσσῃ
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος· ἀνικήτῳ δὲ Λυαίῳ
Ὕδασιν αἰχμάζοντος ἐγερσιμόθου ποταμοῖο,
Ἄρεα κυματόεντα παρέρχομαι, ὁππότε νίκην
Βακχιὰς αἰθαλόεσσα καπνῷ φλέγε βάρβαρον ὕδωρ
Μυδαλέῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεε χεύματι θερμῷ
Καπνὸν ἀναβλύζων ποταμήϊον ὑγρὸν Ὑδάσπης·
Ἀλλ' ἐρέεις ὅτι κῆτος ἁλιτρεφὲς ἔκτανε Περσεύς,
Ὄμματι Γοργείῳ πετρώσατο θῆρα θαλάσσης·
Τί πλέον, εἰ φονίης δεδοκημένος ὄμμα Μεδούσης,
Ἀνδρομέων μελέων ἑτερότροπον εἶδος ἀμείψας,
Εἰς λίθον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη Πολυδέκτης;
Βάκχου δ' Ἰνδοφόνοι βελοσσόοι πόνοι, οὐ μία Γοργώ,
Οὐ λίθος ἠεροφοῖτος ἀλίκτυπος, ἢ Πολυδέκτης,
Ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων
Βάκχος ἀριστεύων ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ·
Ὁππότε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων,
Ἐγκέλαδον συνέλεξε καὶ ἤλασεν Ἀλκυονῆα,
Αἰχμάζων πετάλοισιν· ἐϊστεύοντο δὲ θύρσοι
Γηγενέων ἱκετῆρες, ἀοσσητῆρες Ὀλύμπου
Χερσὶ διηκοσίῃσιν ἕλιξ ὅτε λαὸς ἀρούρης·
Θλιβὴν ἐστρώσαντο ἴτυν πολυδειράδι κόρσῃ
Λεπταλέῳ γόνυ κάμψαν ἀκοντιστῆρι κορύμβῳ
Ἔγχεϊ κισσήεντι καὶ οὐ πυρόεντι κεραυνῷ,
Τηλίκος ἐκ παιδὸς ἔπλεεν ὅσον ῥηξήνορι θύρσῳ·
Ἀλλὰ φίλοι κλίνωμεν ἐν αἰπολίῃ μὲν ἀρούρῃ
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ἐπιπνεύων Διονύσου
Ἠέλιος θάμβησεν· ὑπὲρ δυτικοῖο δὲ κόλπου
Ἑσπερίη τε τάχιστα ταχύπτερον εἶδε σελήνη
Βαιὸν ἀεθλεύσαντα πόνον γαμψώνυχι χαλκῷ,

Καὶ Φαε-

Interficiens barbaras nationes. Multa vero in matre terra
Superborum ſine capite tumulabatur ſpica Indorum.
Multi vero in mari interempti acuto Thyrſo,
Per ſe incitati nautæ traiiciebantur mari
Indorum mortua turba. Inſuperabili vero Baccho
Aquis pugnantis bellum excitantis fluuii — **Bacchi geſta breuiter repetuntur.**
Martem vndeſum prætereo, quando picea
Bacchica ardens combuſſit barbaram aquam
Humida ſcintilla, & ferbuit fluctu calido
Fumum ſcaturiens fluuialem madidum Hydaſpes.
Sed interrogas, quod cete in mari nutritũ interfecit Perſeus — **Gorgonis caput intuentes in lapidem mutabat.**
Oculo Gorgonio in lapidem mutarit feram maris
Quid tum poſtea, ſi funeſtæ obſeruans oculum Meduſæ
Humanis membris variam formam tranſmutans
In lapidem per ſe perfectum tranſmutatus fuit Pollux? — **Pollux in lapidem mutatus.**
Bacchi vero Indos interficientis fortis labor, non vna Gorgo
Non lapis aëriuagus mariſonus, aut Pollux,
Sed ſerpentes comarum loco, habentium ſegetem demeſſuit
Bacchus ſuperans exiguo bellicoſo Thyrſo. (Gigantum — **Bacchus Gigantes occidit. Porphyriō Enceladus Alcyone.**
Quando Porphyrioni pugnacem hederam extendens
Enceladum euertit, & agitauit Alcyonea,
Prælians cum foliis: iaculabantur vero Thyrſi
Gigantum interemptores, adiutores cœli
Manibus miniſtrantibus volutim cum populus terræ
Premens ſtellatum circulum eminenti capite
Subtili genu curuauit iaculandi perito corymbo
Haſta hederacea, & non igneo fulmine,
Tanta multitudo cecidit in quantum bellicoſo Thyrſo.
Sed amici iudicemus in orientali quidem terra. — **Sol miratus opera Bacchi.**
Indos occidentes labores. inſpiciens Bacchi
Sol obſtupuit Super occidentali vero ſinu
Veſpertinaq; è regione ſita extenſis alis volantē vidit Luna
Paruum præliantem laborem curuos vngues habenti ferro,

Καὶ Φαέθων ὅσον εὖχος ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης·
Τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω·
Βάκχος δ' ἀμφοτέρων πέλε μάρτυρος, ὁππότε κισσῷ
Καὶ φονίῳ νάρθηκι Μυκηνίδες ἤλασαν αἰχμαὶ
Χαλκοβαρεῖς· Σατύρων δὲ φιλεύιον Ἄρεα φεύγων
Θυρσοφόρῳ Βρομίῳ δρεπανηφόρος εἴκαθε Περσεύς·
Καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε μαχήμονος ἄντα Λυαίου
Οὐδανίην ἀσίδηρον ἀκοντίζων Ἀριάδνην·
Οὐκ ἄγαμαι Περσῆα μίαν κτείναντα γυναῖκα,
Εἵμασι νυμφιδίοισιν ἔτι πνείουσαν ἐρώτων·
Εἰ δὲ Διὸς χρυσέων μεγαλίζεται εἵνεκα λέκτρων,
Οὐ Δανάην ἐκόμισσεν ἐς οὐρανὸν υἱέος Ζεύς,
Κυδαίνων γαμίης φιλοπάρθενον ὄμβρον ἐέρσης
Βαιῆς κλεψιγάμου· Σεμέλη δ' ἐπέβαινεν ὀλύμπου
Σὺν Διΐ, σὺν μακάρεσσι μιῆς ψαύουσα τραπέζης·
Υἱέϊ βοτρυόεντι παρεζομένη Διονύσῳ·
Οὐ Δανάη λάχεν οἶκον ὀλύμπιον· ὑγροπόρου δὲ
Λάρνακος ἔνδον ἰοῦσα Διὸς ναυτίλλετο νύμφη
Μεμφομένη ζυγίων ἀπατήλιον ὄμβρον ἐρώτων,
Ἄστατον ὄλβον ἔχοντα μινυνθαδίου ὑφετοῖο·
Οἶδα μὲν Ἀνδρομέδην, ὅτι φαίνεται ἐντὸς ὀλύμπου,
Ἀλλὰ πάλιν μογέει, καὶ ἐν αἰθέρι, καὶ τάχα δειλὴ
Πολλάκι τοῖον ἔλεξεν ἔπος νεμεσήμονι φωνῇ·
Τί πλέον, εἴ με κόμισσας ἐς αἰθέρα νυμφίε Περσεῦ;
Κηδὸν ἐμοὶ πόρες ἕδνον ὀλύμπιον· ἀστερόεν γὰρ
Κῆτος ἔτι κλονέει με, καὶ ἐνθάδε, καὶ νέον ἄλλον
Ἀντίτυπον προτέροιο μετὰ χθόνα καὶ φόβον ἅλμης,
Εἰσέτι δεσμὸν ἔχω, καὶ ἐν ἄστρασιν, οὐσέθεν ἅρπη
Οὐρανίη με σάωσε· μάτην δέ μοι ἐντὸς ὀλύμπου
Μείλιχον ἀστραίης ἀμαρύσσεται ὄμμα Μεδούσης,
Κῆτος ἔτι κλονέει με, καὶ οὐ πτερὰ κοῦφα τιταίνεις·
Μήτηρ ἀχνυμένη με βιάζεται. ὅττι καὶ αὐτὴ
Δειλὴ Κασσιέπεια δι' αἰθέρος εἰς ἅλα δύνει,

Et Phaethon quantum decus ſuperius ſortitus eſt Meres,
Tantum ego Perſeo meliorem Bacchum dicam.
Bacchus vtriuſq; erat teſtis, quando hedera
Et lethifera ferula Mycenides contenderent haſtæ
Ære graues. Satyrorum vero Bacchi amantem Martē fugiēs
Thyrſifero Baccho harpam ferens aſſimulatus eſt Perſeus.
Et haſtam longam miſit pugnacem contra Lyæum
Vilem, inermem iaculans Ariadnem.
Non admiror Perſea vnam occidentem mulierem
Veſtibus virgineis adhuc ſpirantem amores:
Si vero Iouis aureos ſuperbit propter iectos,
Non Danaen portauit in cœlum pluuius Iupiter,
Illuſtrans nuptialis virginem amantem imbrem liquoris
Exiguæ concubitum furantis. Semele vero aſcendit in cœlū
Cum Ioue, cum beatis vnam tangens menſam:
Filio racemis ornato aſſidens Baccho.
Non Danae ſortita eſt domū cœleſtē. Per aquas v trāſeūte
In vrna exiſtens Iouis nauigabat Nympha,
Reprehendens coniugalium fallacem imbrem amorum,
Inſtabiles diuitias habentem exiguæ niuis.
Noui quidem Andromedam, quod apparet in cœlo,
Sed rurſus laborat, etiam in cœlo, & fortaſſis miſera
Sæpe tale dixit verbum indignante voce:
Quid tum poſtea ſi me tuliſti in æthera ſponſe Perſeu?
Pulcrum mihi præbuiſti nuptiale munus cœleſte ſtellata.n.
Balæna adhuc agitat me, etiam hic, & nouum alium
Oppoſitum ſignum habentis prioris poſt terrā, & metū maris
Adhuc vinculum habeo etiam inter ſtellas, non tua falx
Cœleſtis me ſeruauit: fruſtra vero mihi in cœlo.
Placidus aſtrea refulget oculus Meduſæ,
Balæna adhuc agitat me, & non alas leues tendis.
Mater lugens me violat, quod & ipſa
Infelix Caſſiopea per æthera in mare ſubit,

Mera. Bacchus Perſeo prælatus.

Perſei geſta extenuātur.

Danae

Andromeda. Caſſiopeia Perſeo.

Cete.

Meduſæ caput.

Caſſiopea.

Nerei-

Digitized by Google

Νηρεΐδας τρομέουσα, καὶ ὀλβίζει δρόμον ἄρκτου
Ἄβροχον ὠκεανοῖο, καὶ οὐ ψαύοντα θαλάσσης·
Καὶ φόβον Ἀνδρομέδης ὁρόων, καὶ κῆτος ὀλύμπου,
Γηραλέος μετὰ γαῖαν ὀδύρεται ἐνθάδε Κηφεύς·
Τοῖον ἔπος βαρύδεσμος ἀνίαχε πολλάκι νύμφη,
Περσέα κικλήσκουσα, καὶ οὐ χραισμῆσεν ἀκοίτης·
Εἰ δὲ καὶ Ἀνδρομέδης ἐπαγάλλεται ἄστρασι Περσεύς,
Δόχμιον ὄμμα τίταινε δι' αἰθέρος, ἧχι φαεινεῖ
Αἰγλήεις Ὀφιοῦχος ὄφιν δινωτὸν ἀείρων,
Καὶ στέφανον περίκυκλον ἐσαθρήσειας Ἀριάδνης,
Σύνδρομον ἠελίοιο συναντέλλοντα Σελήνῃ,
Ἵμερον ἀγγέλλοντα φιλοστεφάνου Διονύσου·
Οἶδα μόθον Μίνωος, ὃν ὤπασε θῆλυς Ἐνυώ,
Κεστὸν ἐλαφρίζουσα καὶ οὐ πελεμίζουσα βοείης·
Ὁππότε Κύπρις ἔην κορυθαίολος, ὁππότε Πειθὼ
Χάλκεον ἔγχος ἔπαλλε, καὶ ἔπλετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Μαρναμένῳ Μίνωϊ συνέμπορος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Ἀπτολέμου τόξευε γαμοστόλος ἰὸς ἐρώτων·
Καὶ πόθος ἱμερόεις πολιπόρθιος ἤϊκα λαοῖς
Νισαίῳ Μεγαρῆϊ κυδώνιας ἔβρεμε σάλπιγξ·
Εὖτε φόβον καὶ δεῖμον ἰδὼν συνάεθλον ἐρώτων,
Ἴχνεσιν αἰδομένοισιν ἐχάζετο χάλκεος Ἄρης,
Ἀσπίδα κουφίζουσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην·
Καὶ πόθον αἰχμάζοντα καὶ εὐθώρηκι μαχητῇ,
Ἀβροχίτων ἐτέλεσσεν ἔρως καλλίτεκνα νίκην·
Σχέτλια γὰρ τεκνώσαντος ἀκερσικόμοιο τοκῆος,
Ἥλικα πορφυρέης ἀπεκείρατο βότρυν ἐθείρης,
Καὶ πόλιν ἐπρήσθη πᾶσαν ἑνὶ τμητῆρι σιδήρῳ,
Βόστρυχον ἀμήσασα πολισσούχοιο καρήνου·
Μίνως μὲν πολίπορθος ἐὼν ποτὲ κάλλεϊ γυμνῷ
Ὑσμίνης τέλος εὗρε καὶ οὐκ ἀνίκησε σιδήρῳ,
Ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι, κορυσσομένου δὲ Λυαίου
Οὐ πόθος ἐστήριξεν ἀκοντοφόρων μόθον Ἰνδῶν,

Οὐ Γα-

Digitized by Google

Nereidas formidans, & beatum iudicat curſum vrſæ
Non irrigatum ab Oceano, & non tangentem mare
Et metum Andromedæ cernens, & Balænam cœli
Senex poſt terram luget hic Cepheus. Cepheus.
Tale verbum grauiter vincta emiſit ſæpe Nympha,
Perſea inuocans, & non auxilio ei fuit coniux.
Licet vero Andromeda ſuperbit ſtellis Perſeus
Obliquum oculum intendit per æthera, ibi apparet
Splendidus Ophiuchus ſerpentem verſatilem attollens, Ophiuch'
Et coronam circularem intueberis Ariadnes; Ariadne.
Comitem ſolis, vna orientem cum Luna
Deſiderium annunciantem ſerta amantis Bacchi.
Noui bellum Minois, quod præbuit muliebris Bellona
Ceſtum attollens, & non baltheum clypei.
Quando Venus erat galea armata, quando Suada
Ferream haſtam vibrabat, & fuit Pallas Minerua,
Pugnanti Minoi comes, in conflictu vero
Imbellium iaculabatur nuptias ornans multitudo amorũ Amor vrbes expugnans.
Et amor deſiderabilis vrbes expugnans cum populo
Niſſæo Megarenſi Sidonia infremebat tuba.
Cum metum & timorem videns certaminis ſocium amorũ.
Veſtigiis verecundis cederet ferreus Mars, Mars Veneri cedens.
Scutum eleuantem cernens Venerem.
Et amorem pugnantem, & thorace ornato milite
Molles tunicas habẽs perfecit amor pulcros capillos habentẽ
Spolia enim dormientis intonſi patris (*victoriam*
Coæuam purpurei detondit vuam comæ,
Et vrbem vendidit omnem vno ſecante ferro,
Capillum demetens ciuitatum gubernatoris capitis.
Minos quidem vrbẽ expugnans ſua quondã pulcritudine Minos.
Belli finem inuenit, & non ſuperauit ferro, (*nuda*
Sed deſiderio & amore; armati vero Bacchi
Non amor mitigauit haſtiferorum pugnam Indorum,

Οὐ Παφίη κεκόρυστο συναιχμάζουσα Λυαίῳ·
Κεῖσε νικήσαντα μόθου τέλος· οὐ μία κούρη
Οἰστρομανὴς χραίσμησεν ἐρασσαμένη Διονύσου·
Οὐ δόλος ἱμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηελαδῆος·
Ἀλλὰ πολυσπερέων πολέμων ἑτερόζηλος Ἰνδός,
Νίκης εὖχος ἔχων παλιναυξέος· εἰ δὲ γεραίρεις
Ἴναχον Ἡρακλῆος ὅλον πόνον αὐτὸς ἐλέγξω·
Οἶδα μὲν ὅττι λέοντι βραχίονα λοξὸν ἑλίξας
Εὐπαλάμῳ πήχυνε περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
Πότμον ἄγχων ἀσίδηρον. ὅτι ζωαρκέι λαιμῷ
Ἔμπνοος ἀσφαράγοιο μέσος πορθμεύεται ἀήρ·
Οὐκ ἄγαμαι καὶ τοῦτο, παρ' εὐπάλῳ ποτὲ λόχμῃ,
Χερσὶ λεοντοφόνοισιν ἀεθλεύουσα Κυρήνη,
Παρθένος ἔργον ἔτευξεν ὁμοίιον, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἄρσενα θῆρα δάμασσεν ἀκαμπέα θήλεϊ δεσμῷ·
Ἀρτιθαλὴς δ' ἔτι κοῦρος ἐν οὔρεσι Βάκχος ἀθύρων,
Χειρὶ μιῇ λασίου δεδραγμένος αὐθερεῶνος,
Φοίνιον εἷλκε λέοντα καὶ ὤρεγε μητέρι Ῥείῃ
Αὐχενίου πλοκάμοιο κεχηνότα θῆρα πιέζων
Εἷλκεν ἔτι ζώοντα· περισφίγξας δὲ λεπάδνῳ
Θῆρα κυβερνητῆρι διεσφήκωσε χαλινῷ
Ζεύξας δοῦλα γένεια, καὶ ἥμενος ὑψόθι δίφρου
Ἄγρια παρδαλίων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων·
Πορδαλίων τε γένεθλα καὶ ὠμοβόρων γένος ἄρκτων
Νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐδουλώθη Διονύσου·
Οἶδα καὶ Ἀρκάδα κάπρον ὀρείδρομον· ἀλλὰ Λυαίῳ
Παίγνια κουρίζοντι σύες καὶ φῦλα λεόντων·
Τί πλέον Ἡρακλέης θρασὺς ἤνυσεν εἴ τινα πηγὴν
Πολλὰ καμὼν ὀλίγην ὀφιώδεα λύσατο Λέρνῃ,
Τέμνων αὐτοτέλεστα θαλύσια φωλάδος ὕδρης
Φυταλιὴν πολύδειρον ἀναστάχυοντα δρακόντων·
Αἴθε δὲ μοῦνος ἔπεφνε, καὶ οὐκ ἐκάλεσσε μογήσας,
Ἀρχιφύτων Ἰόλαον ἀλοιητῆρα καρήνων,

Δηΐων

Non Venus armata fuit vna pugnans cum Baccho.
Pulcritudine vincens belli finem, non vna puella
Furore inſana auxilio fuit amica Bacchi.
Non dolus amabilis non capilli Deriadei:
Sed multiplicium bellorum diuerſus Indus,
Victoria decus habens recreſcentis. Si vero veneraris
Inachum, Herculis *totum laborem, ipſe reprehendam.* Bacchus cum Hercule collatus.
Noni quidem quod leoni brachium obliquum inuoluens
Valida manu complexus fuit circundatā ceruicē vinculo,
Mortē adducens ſine ferro quando ad vitā ſufficieti gutture
Inſpirabilis faucis medius traiceretur aer. Hercules leonē ſuffocauit.
Non admiror etiam hoc, in frondoſo quondam luco
Manibus leones occidentibus vincens Cyrena Cyrene.
Virgo *opus fecit ſimile, quod & ipſa*
Virilem feram domuit inflexibilem muliebri vinculo.
Nuper vero adhuc plātatus puer in montib. Bacchus luſitās Bacchus puer leonē domuit.
Manu vna hirſutum corripiens guttur
Mortiferum traxit leonem, & prabuit matri Rhea
Ceruicalis iuba hiantem feram premens
Traxit *adhuc viuum. circumſtringens vero collario*
Feram gubernatore conſtrinxit freno. Bacchus omnis generis feras domuit.
Coniungens ſeruiles maxillas, & ſedens ſuper currum
Fera horribilium flagellauit dorſa leonum.
Pantherarumq; generationes, & crudiuorarū genus vrſarū
Infantilibus manibus in ſeruitutem redactum eſt Bacchi.
Noui etiam Arcadiū aprū in montib. currentē. Sed Baccho Arcadius aper.
Ludibria fuerunt puero apri & generationes leonum.
Quid multum Hercules audax perfecit, ſi quendā fontem
Poſtq̄ multa laborauit exiguū ſerpētinū liberauit in Lerna Lerna palus.
Amputans a ſe natos prouentus in ſpeluncis latentis hydra Hydra.
Agrū multa capita habēte ſpicas rurſus emittentē Draconū
V*tinam vero ſolus occidiſſet, & non inuocaſſet laborans*
I*am natorum Iolaum percuſſorem capitum,* Iolaus Herculi auxilio fuit.

Torrem

Δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον, εἰσέτι κεῖνον ἀμφω
Θῆλυν ὄφιν πρηνίξαι· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα γεραίρειν
Οὐτιδανῆ δύο φῶτας ἐελδομαίνοντας ἐχίδνη·
Εἷς πόνος ἀμφοτέροις ἐμερίζετο· θυρσοφόρος δὲ
Μοῦνος ἀποτμήξας ὀφιώδεας υἷας ἀρούρης
Εὔιος ἔχραε πᾶσι Διὸς πρόμος, ὧν ὑπὸ ὤμων
Ἀμφιλαφεῖς ἑκάτερθεν ἀμοιβάδες ἔρρεον ὕδραι
Ὕδρης Ἰναχίης πολὺ μείζονες· αἳ τι δὲ Λέρνης
Ἀσταθέες συνέλζον ἐν αἰθέρι γείτονες ἄστρων,
Ἰλήκοις Ἰόλαε· σὺ γὰρ δέμας ἔφλεγες ὕδρης,
Καὶ μόνος Ἡρακλῆς μοῦνος ἥρπασεν οὔνομα νίκης,
Οὐ Νεμέην ἐλάχειαν ἐμὸς πρόμος, οὔ τινα Λέρνην
Βάκχος αἰεζώγησε πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
Θάμνον ἐχιδνήεντα τομῶν πολυναύξεος ὕδρης·
Ἀλλὰ νότος, καὶ ταρσὰ βορήια, καὶ πτερὸν εὔρου·
Καὶ ζέφυρος κήρυκα φέρων πτεράζυγι νίκη
Βάκχου στέμματα ταῦτα λεχώϊα ταῦτα Λυαίου·
Θελκτὰ δρακοντοκόμων ὀφιώδεα δεσμὰ κομάων·
Ἐξότε πατρὸς ἔλειπε πελωριγόνου πτύχα μηροῦ·
Σιγήσω κεμάδος χρύσειον κέρας, ὅττι καλέσσω
Τηλίκον Ἡρακλῆα μιῆς ἐλάφοιο φονῆα·
Μὴ τῆς ἱερῆς ἐλάφου μιμνήσκεο· νεβροφόνῳ γὰρ
Θυάδι βαιὴν ἄθυρμα πέλει κεμαδοσσόος ἄγρη,
Κυδάλιμον Ἡρακλῆος ἔα πόνον· οἰστρομανὴ δὲ
Οὐκ ἄγαμαι τίνα ταῦρον, ὃν ἤλασεν, ὅττι Κνωσσίων
Τοσσατίην κηρωίην ὀλίγην ἔτμηξε κεραίην·
Πολλάκι τοῦτο τέλεσσε γυνὴ μία πολλάκι Βάκχη,
Ἄσπετον εὐκεράων ἀγέλην δαιτρεύσατο ταύρων,
Οὐτιδανὴ θεράπαινα βοοκραίρου Διονύσου·
Θηγαλέην δ' ἐπίκυρτον ἀειρύσατα κεραίην.
Πολλάκι οἱ κεράεσσιν ἐμάρνατο μαινόμενος βοῦς,
Εἰς γόνυ ταῦρον ἔκαμψεν ἀκινητῆρα λεόντων·
Κάμνετο καὶ τριλόφοιο καρήατα Γηρυονῆος·

Καὶ γὰρ

Torrem ferentem Luciferum, donec ambo
Fœmineam echidnam deiecerunt. Ego v. non noui demirari
Imbelli duos homines pugnantes cum echidnâ.
Unus labor vtriſq; diuidebatur: Thyrſiger vero
Solus amputans ſerpentinos filios terræ
Bacchus irruit omnibus Iouis dux, quorum ſuper humeris
Copioſæ vtrinq; per viciſſitudinem fluebant hydræ,
Hydra Inachiæ longe maiores. Pro Lerna vero
Inſtabiles ſibilabant in æthere vicini aſtris,
Propitius ſis, Iolae tu enim corpus combuſſiſti Hydræ,
Et ſolus Hercules ſolus rapuit nomen victoriæ,
Non Nemeam viliorem meus dux, non quandam Lernam,
Bacchus ſuſcitauit, multa guttura habentium faucium
Ramum ſerpentinum amputans rurſum auctæ Hydræ,
Sed Notus, & alata calceamēta Borealia, & pennam Euri
Et Zephyrus præconem ferens quadriiugæ victoriæ,
Bacchi coronas haſce, puerperio condecentes, haſce Lyæi. (rū,
Horribilia ſerpētinas comas habentiū viperea vincula coma
Ex quo patris reliquit fœtum perficientis plicaturā femoris.
Tacebo ceruæ aureum cornu. quod vocabo
Tantum Herculem vnius cerui occiſorem.
Ne trepidi cerui recorderis. Hinnulos occidenti enim
Thyadi exiguus eſt luſus hinnulos agitans venatio.
Cnoſſium Herculis mitte laborem. Furore inſanientem vero
Non miror aliquem taurum, quem agitauit, quando vibrās
Tantam clauam exiguum abſcidit cornu.
Sæpius hoc perfecit vna mulier, ſæpius Baccha,
Immenſum bene cornutorum gregem deuorauit taurorum,
Vitis famula boum cornua habentis Bacchi.
Acutum vero incuruum eripiens cornu,
Sæpius etiam cornibus pugnauit inſanus bos,
In genu taurum flexit iaculatorem Leonum.
Reliquit vero tres vertices habentis capita Geryonei.

Bacchus ſolus filios terræ domuit.

Gigantes ſerpentinos capillos habentes.

Nemea Lerna.

Ceruus.

Claua.

Geryon triceps.

Etenim

Καὶ γὰρ ἐμὸς Διόνυσος ἐῷ ζαμενέστερι κόσμῳ
Ἄλλον ἀπηλοίησε θηημάχον υἱὸν ἀρούρης,
Ἄλλον ἐχιδναίοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις,
Ἠέλιον ψαύοντα, καὶ αὖ ἐρύοντα σελήνην,
Ἀστραίην πλοκάμοισι περιθλίβοντα χορείην·
Ἆθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεύς,
Ἀλκμήνης τρισσέληνον ἔχων παιδοσπόρον εὐνήν,
Οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ἐλαφρός· ἔργα δὲ Βάκχου,
Ἠὲ γίγας πολύπηχυς, ἢ ὑψιλόφων στρατὸς Ἰνδῶν·
Οὐ κεμάς, οὐ βοὸς ἀγελαίης στίχες, οὐ λάσιος σῦς,
Οὐδὲ κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτὶ ἀεξίμενος ὀπώρη,
Χρυσοφαὴς ἢ κάπρος, ἢ ἄστατος ὄρνις ἀλήτης,
Οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκήν,
Ἢ γυνὴ ἱππείη ξεινοκτόνος, οὐ μία μίτρη
Ἱππολύτης ἐλάχεια· Διωνύσοιο δὲ μίτρη
Δηριάδης ἀπέλεθρος ἢ εἰκοσίπηχυς Ὀρόντης·
Παμφαὲς υἱὲ Μέλητος Ἀχαιΐδος ἄφθιτε κῆρυξ,
Ἱλήκοις· σέο βίβλος ὁμόζυγος Ἡρακλείῃ·
Τρωιάδος ὑσμίνης οὐ μνήσομαι· οὐ γὰρ ἐΐσκω
Αἰακίδῃ Διόνυσον ἢ Ἕκτορι Δηριαδῆα·
Ὑμνήσειν μὲν ὄφελλε τόσον καὶ τοῖον ἀγῶνα
Μοῦσα τεὴ καὶ Βάκχον ἀκοντιστῆρα γιγάντων·
Ἄλλοις δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλῆος ἐάσας·
Εἰ μὴ τοῦτο Θέτις γέρας ἥρπασεν, ἀλλὰ λιγαίνειν
Πνεῦσον ἐμοὶ τεὸν ἆσθμα θεόσσυτον· ἡμετέρης γὰρ
Δεύομαι εὐεπίης ὅτι τηλίκον Ἄρεα μέλπων,
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ἀμαλδύνω Διονύσου·
Ἀλλὰ θεά με κόμιζε τὸ δεύτερον ἐς μέσον Ἰνδῶν
Ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὁμήρου,
Μαρνάμενον Μορρῆϊ καὶ ἄφρονι Δηριαδῆι,
Σὺν Διῒ καὶ Βρομίῳ κεκορυθμένον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βακχιάδος σύνεργος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούσω·
Καὶ κτύπον οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὁμήρου·

Ὄφεα

Etenim meus Bacchus ſuo in corpora incidente hedera
Alpum percuſſit cum Diis pugnantem filium terræ,
Alpum ſerpentinis centum ſuperbientem capitibus.
Solem tangentem, & rurſus retrahentem Lunam

Alpus Gigas à Baccho occiſus.

Aſtræam capillis conſtringentem in chorea.
Certamina q̃dẽ Herculis, quẽ ſeminauit immortalis Iupiter
Alcmenes trium lunarium noctiũ habẽs filiũ ſeminãs cubile.
Inanis labor fuit montiuagus. Opera vero Bacchi.

Herculis labores præ Bacchi geſtis extenuati.

Aut Gigas eſt multimanus, aut ſuperborum dux Indorum,
Non ceruus, non boum armenti ordines, non hirſutus ſus,
Non canis aut taurus, aut per ſe radicatus fructus,
Auratus aut aper, aut inſtabilis auis vaga,
Imbellem inermem habens alatam cuſpidem
Aut maxilla equina hoſpites occidens, Non vna mitra
Hippolytes vilior. Bacchi vero corona
Deriades immenſus, aut viginti brachia habens Orontes.
Omnia illuſtrans fili Meletis Achiuæ immortalis præco,
Sis propitius. Tuus liber coæuus ipſi auroræ,

Homeri inuocatio & laus.

Troiadis pugnæ non recordabor. Non enim comparo
Æacidæ Bacchum, aut Hectori Deriadea.
Cantare quidem oportebat tantum & tale certamen.
Muſa tua & Bacchum iaculatorem Gigantum;
Aliis vero Poëtis labores Achillis relinquere.
Si non hoc munus Thetis rapuiſſet, ſed cantare.
Aſpira mihi tuum ſpiritũ à Deo agitatum. Noſtra enim
Indigeo eloquentia non adeo quod talem Martem canens,

Homerum inuitat poeta.

Indos occidentis labores demolior Bacchi.
Sed Dea me fer denuo in medium Indorum
Viuam haſtam habentem & ſcutum patris Homeri
Contendentem cum Morrheo, & ſtulto Deriadeo.
Cum Ioue & Baccho armatum. In conflictu vero
Bacchiaca fiſtula exercitum excitantem ſonitum audiam
Et ſonitum non ceſſantem prudentis tubæ Homeri

De integro Muſam nouum prælium inchoaturus inuocat.

Digitized by Google

Ὄφρα καταχτείνω νοερῷ δορὶ λείψανον Ἰνδῶν·
Ὣς ὁ μὲν Ἰνδῴοιο περὶ ῥάχιν εὔβοτον ὕλης
Ἕζετο Βάκχος ὅμιλος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,
Ἀμβολίη πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης,
Οἰκτείρων ἑὰ τέκνα νεοφθιμένων δ' ἐπὶ πότμῳ
Πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
Πενθαλέοις παλάμῃσιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυιαί·
Δηριάδην δ' ἐλέλιζε φόβος καὶ θάμβος καὶ αἰδώς·
Ἤδη γὰρ κλύε πάντα· τὸ δὲ πλέον ὄμματι λοξῷ
Ἄχνυτο παπταίνων ὅτι Σικελὸν εἶδος ἀμείψας.
Οἴνῳ κυματόεντι μέλας κελάρυζεν Ὑδάσπης·
Κεῖθι καὶ εὐρυγένειος ἐὼν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων·
Καὶ πυρὸς ἀχλυόεσσαν ἔχων ἀλαωπὸν ὁμίχλην
Ξανθὴν λυσιπόνοιο μέθης ἔῤῥαινεν ἐέρσην
Ὄμμασι κολλητῇσιν· ἀρυομένης δὲ προσώπου
Οἰνωπὰς ῥαθάμιγγας ἀναίχθησαν ὀπωπαί·
Τερπομένοις δὲ πόδεσσι, γέρων ἐχόρευε λιγαίνων
Ἰκμάδα φοινίσσουσαν ἀλεξικάκου ποταμοῖο·
Χερσὶ δὲ γηραλέῃσι ῥέον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
Πορφυρέης ἔπλησε μέθης εὐώδεας ἀσκούς,
Καὶ Διὶ βωμὸν ἀνῆψε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ·
Ἀθρήσας Φαέθοντος ἀηθέος ὄψιμον αἴγλην,
Καὶ κύνας οἰνωθέντας ἐπ' ἠόσι κοῦρος ἰάσσας,
Λαρὸν ὕδωρ λάπτοντας ἐρευθομένου ποταμοῖο·
Θηρητὴρ ὁμόφοιτος ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
Εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψεν ἀπειθέι Δηριαδῆι·
Ἀγγέλλων γλυκὺ χεῦμα μεθυσφαλέος ποταμοῖο·
Ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὀδμή,
Καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσσεν ἀγυιὰς
Νίκην ἰνδοφόνοιο προθεσπίζουσα Λυαίου·
Σύριγγας τ' ἠλιβάτοισιν ἐναυλίζοντο πολῖται·
Δειδιότες καὶ τεῖχος ἐμιτρώσαντο βοείαις
Ἄστεος ὑψιλόφοιο φυλάκτορες· ἐν δὲ κολώναις

Ἀζαλέαι

Vt occidam ſapienti haſta reliquias Indorum,
Vt hic quidem Indica ad dorſum fertile ſyluæ
Sedebat Bacchus, cœtus deſertæ habitator rupis
Dilatione belli, metu vero quatiebatur Ganges Indi ob
Miſerans ſuos liberos. Nuper occiſis vero morte priorem
Tota ciuitas agitabatur. Luctus vero amantium mulierum cladem lugent.
Luctuoſis ſtrepitibus reſonabant vici.
Deriadem vero quatiebat metus, & miraculum & pudor,
Iam enim audiuerat omnia: & quod magis oculo obliquo
Indoluit circumſpiciens quod diuinam formam mutans
Vino fluctuoſo niger murmuraret Hydaſpes: Hydaſpes
Ibi etiam latæ generationis ſuum pedem languidum voluens in vinum mutatus.
Et ignis caliginoſam habens erronem caliginem
Flauam curas ſoluentis ebrietatis aſperſit rorem
Oculis conglutinatis. Hauriente vero fronte
Fuluas guttas aperiebantur oculi.
Delectatus vero pedibus ſenex ſaltabat canens
Humorem rubicundum malum propulſantis fluuii
Manibus vero ſenilibus fluxum in nubibus hauriens
Purpureo impleuit vino bene olentes vteres,
Et Ioui aram erexit & vinum fundenti Baccho Ioui & Bac-
Intuens Phaëthontis inſueti ſerotinum ſplendorem, cho ara e-
Et canes ebrios in littore iuuenis relinquens recta.
Dulcem aquam lambentes rubicantis fluminis.
Venator comes montanæ Dianæ
In vrbem veſtigium flexit, inobedienti Deriadeo Deriado
Annuncians dulcem fluctum ebrietate errantis fluminis: annunciatur flumen
Iamq; adeo vineus per vrbem currebat odor in vinum
Et ſuauibus ventis totos inebriauit vicos tranſmutatum eſſe.
Victoriam Indos occidentis præuaticinans Bacchi.
Turribusq; altis inhabitabant ciues.
Metuentes & murum cingebant ſcutis Indi vrbem
Vrbis altos colles habentis cuſtodes. In montibus verò ſuam cu-
ſtodiunt.

Ἀσχαλόων Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρῃ,
Ὅττι πάλιν φθονέουσα μάχην ἀνεγείρεσεν Ἰνδῶν·
Νίκης δ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν ἀνερρίπιζον ἀῆται·
Γασταίνων δὲ λέοντας ἀεργηλῇ παρὰ φάτνῃ
Γλησαμένης δέκα κύκλα παλιννόστοιο σελήνης·
Μετρήσαντα μόθοιο τριηκοστῆς δρόμον ἠοῦς,
Οἷα λέων βρυχᾶτο, καὶ ἔστενεν ἔνδοθι λόχμης
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισι· κατηφιόωντι δὲ Βάκχῳ
Ἑλκεχίτων Σκυθικοῖο δι᾽ οὔρεος ἄσπορος Ἄττης
Ἵκετο μαστίζων μετανάστιον ἅρμα λεόντων,
Ῥείης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ
Φοινίξας γονόεντα πλεσιγάμου στάχυν ἥβης,
Ῥίψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγμον ἀρότρων
Ἄρσενος ἀμητοῖο θηλύσιον· αἱμαλέῃ δὲ
Παιδογόνῳ ῥαθάμιγγι περιρραίνων πτύχα μηροῦ,
Θρυμὸν ἀλσιπτῆει δέμας θήλυνε σιδήρῳ,
Ὅς ποτε διφρεύων Κυβεληΐδος ἅρμα θεαίνης
Ἄγγελος ἀσχαλόωντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ·
Καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ,
Ῥείην πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν·
Στήσας δ᾽ ἄγριον ἅρμα δι᾽ αὔτυγος ἡνία τείνας,
Καὶ ῥοδέης ἀχάραχθα γενειάδος ἄκρα φαείνων·
Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε χέων ὀξεῖαν ἰωήν·
Ἀμπελόεις Διόνυσε Διὸς τέκος ἔκγονε Ῥείης
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ τίπτε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν,
Ἵξεαι ὑλεκάρπιον ὀϊστώσας γένος Ἰνδῶν,
Οὔπω ληϊδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥείη.
Οὔπω σοι μετὰ δῆριν ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ,
Μυγδονίων ἔσμηξε πόνων ἱδρῶτα λεόντων
Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενὲς, ἀλλὰ κυδοιμοῦ
Ἄψοφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις·
Οὔπω θηροκόμῳ κομήσσει σύμβολα νίκης,
Ἰνδῴων ἐκόμισσας ἰώια φῦλα λεόντων·

Ἀλλὰ

Dolens Bacchus incuſabat ſæpius Iunonem
Quod rurſus inuidens pugnam retraxiſſet Indorum:
Victoriaq́ ſpem omnem diſſlauiſſent venti.
Circumſpiciens vero leones ocioſum ad præſepe
Cum impleuiſſet decem circulos reuerſa luna
Menſurans belli trecentena curſum aurora:
Qualiter leo rugit & ingemuit in luco
Oculis non lacrymantibus, ſubtriſti vero Baccho
Tunicam trahens Scythicum per montem ſterilis Attes
Venit flagellans aduenam currum leonum
Rhea diuinæ velox nuncius, qui quondam ferro
Cruentans ſeminalem nuptias perficientis ſpicam iuuentutis
Abiecit non nuptorum amabilem ordinem aratrorum
Virilis meſſis ramale feſtum. Sanguinea vero
Pueros procreante gutta circumſpargens plicam femoris
Calidum percuſſore corpus effæminauit ferro.
Qui tunc moderans currum Cybeleidis Deæ
Nuncius dolenti conſolator venit Baccho:
Et ipſum videns Bacchus recurrit ne propius veniret
Rheam omnium domitricem ducens in pugnam Indorum
Statuẽs vero horribilẽ currũ per ambitũ rotæ frana extẽdẽs
Et roſeæ non rugatas genæ ſummitates oſtendens
Baccho verbum dixit fundens acutam vocem:
Vitee Bacche, Iouis fili, propinque Rheæ
Dic mihi interroganti quando redux in terram Lydorum
Venies criſpa capita habentium trucidans genus Indorum
Nondum prædas Cyanii coloris vidit Rhea
Nondum tibi poſt bellum in montibus ſtabulato præſepi
Mygdoniorum aſperſit tuorum ſudorem leonum
Pactoli ad fluctum diuitem. Sed belli
Tacitum æternorum annorum turbinem voluis:
Nondum feras nutrienti deorum matri ſymbola victoriæ
Indorum adduxiſti orientales nationes leonum.

Bacchus ocii impatiens dolet

Attes ſeipſum caſtrauit.

Attes Baccham conſolatur.

Attes Baccho.

Digitized by Google

Ἀλλὰ παρ' Ἡφαίστοιο καὶ ἀθανάτης σέο Ῥείης
Δέχνυσο τεύχεα ταῦτα τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων
Σὺν χθονὶ πόντον ἔχοντα καὶ αἰθέρα καὶ χορὸν ἄστρων·
Οὔπω μόθος ἔληξε καὶ ἴσχε Βάκχος ἀγήνωρ·
Σχέτλιοι εἰσὶ θεοὶ ζηλήμονες, ἐν πολέμοις μὲν
Εἰς μίαν ἠριγένειαν ἀϊστῶσαι πόλιν Ἰνδῶν,
Ἔγχεϊ κλεπτεύειν δυνήσομαι· ἀλλὰ με νίκης
Μητρυιῆς εἴκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης·
Ἀμφαδὰ Δηριάδῃ πρόμος ἵσταται ἄγγελος Ἄρης
Μαρνάμενος Σατύροισιν· ἐγὼ δὲ ἑ πολλάκι θύρσῳ
Οὔτησα μενεαίνων· ἀπειλήσας δὲ Κρονίων
Βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν,
Ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς
Σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔελον Ἄρεα δήσω·
Εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν·
Ὣς φάμενον Διόνυσον ἀμείβετο Λύδιος Ἄττις,
Αἰθέρος ἀστερόεσσαν αὐτάδον ἀσπίδα πάλλων·
Ὦ φίλος, οὐ τρομέεις χόλον Ἄρεος, οὐ φθόνον Ἥρης·
Οὐ μακάρων στίχα πᾶσαν ἔχων παμμήτορα Ῥείην·
Οὐ στρατὸν ἀγκυλότοξον ὅπως μὴ δούρατα πάλλων
Ἠέλιον πλήξειεν, ἢ οὐτήσειε Σελήνην;
Τίς ξίφος Ὠρίωνος ἀμαλδύνειε μαχαίρῃ,
Ἢ χθονίοις βελέεσσιν ὀϊστεύσειε Βοώτην;
Ἀλλ' ἐρίσεις γλυφέτην κεραελκέα Δηριαδῆος,
Ὠκεανὸν φορέοντα, τί σοι ῥέξειεν Ὑδάσπης;
Θάρσει καὶ πολέμιζε τὸ δεύτερον, ἔτι κυδοιμοῦ
Νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο Ῥείη·
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρμης
Ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετράζυγες ὧραι·
Οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λίνα μοίρης,
Νεύμασιν Ἠελίοισιν ἐπέτρεπον· ἑσσομένῳ δὲ
Ἑβδομάτῳ λυκάβαντι διαπέρσεις πόλιν Ἰνδῶν·
Ὣς εἰπὼν Βρομίῳ πόρεν ἀσπίδα καὶ φρένα τέρπων,

Οἴνῳ

Sed à Vulcano & immortali tua Rhea — Attes Baccho arma Vulcania porrigit.
Accipe tela hæc, quæ elaborauit Lemnia incus
Cum terra pontum habentia & cœlum & chorum aſtrorũ
Nondum ſermo deſierat, & vociferabatur Bacchus fortis:
Mali ſunt Dii æmuli, in bellis quidem;
In vnam auroram trucidare vrbem Indorum
Haſta hederacia potero: ſed me a victoria — Iuno conatibus Bacchi obſtat.
Nouercalis inuitum auertit inuidia Iunonis.
Palam etiam Deriade dux ſtat horribilis Mars
Pugnans contra Satyros. Ego vero ipſum ſæpius Thyrſo
Vulnerare cogitaui: intermінatus vero Saturnius — Bacchus Martem vulnerare voluit.
Fulmineis ſtrepitibus meum retraxit impetum
Sed grauiter reſonantium nubium ſtrepitũ cœleſtis Iupiter
Hodie intermittat, & cras Martem ligabo
Donec pulcris galeis ornatam amputem ſpicam Indorum.
Sic locuto Baccho reſpondebat Lydius Attes:
Aetheris ſtellatam inuulneratam haſtam vibrans: — Attes Baccho reſpõdet.
O amice, ne trepides iram Martis, non inuidiam Iunonis;
Non deorum ordinem omnem habens omniũ matrẽ Rheam
Non exercitum obliquè iaculantem, ne haſtas vibrans
Solem percutiat aut vulneret Lunam? — Orion.
Quis gladium Orionis demoliretur enſe — Bootes.
Aut terreſtribus telis iacularetur Booten?
Sed dices, patrem cornua trahentem Deriadei
Oceanum ferentem, quid tibi fecerit Hydaſpes?
Audax pugna denuo, quod belli
Victoriam ſero perfectam mea vaticinata eſt Rhea
Non enim prius belli finis erit donec belli
Sextum impleuerint annum quadriiuges horæ
Sic enim Iouis oculus, & immutabilis fila Parcæ — Indicum bellum ſexto anno demum perficiendum.
Nutibus Iunonibus indulſerunt. Futuro vero
Septimo anno vaſtabis vrbem Indorum.
Sic locutus Baccho præbuit ſcutum & mentem oblectans

Tt 4 Vini

Οἴνῳ λυσιπόνοισι φιλακρήτοισι κυπέλλοις
Εἰλαπίνης ἔψαυσεν· ἀρεσσάμενος δὲ στρατιῇ
Θυμὸν ἑόν, πολύνορσος ἱμάσσε νῶτα λεόντων,
Νόστιμον εἰς Φρυγίην ὀρεσίδρομον ἅρμα νομεύων·
Καυκασίων δ' ἤλαυνε παρὰ πρηῶνας ἐπαύλων·
Ἀσσυρίων δὲ κάρηνα κατ' οὔρεα δύσβατα Βάκτρων,
Καὶ σκοπιὰς Λιβάνοιο παρήλυθε καὶ ῥία Ταύρου,
Εἰσόκε Μαιονίης ἐπέβη χθονός· αὐτοπαγῆ δὲ
Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐδύσατο θέσκελον αὐλήν·
Ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἀπεσφήκωσε λεπάδνων,
Φάτνης τ' ἐγγὺς ἔδησε, καὶ ἀμβροσίην πόρε φορβήν·
Αὐτὰρ ὁ μητρῴην δεδαημένος ἔνθεον ὀμφήν,
Θυρσομανὴς Διόνυσος ὀρειάσι μίσγετο Βάκχαις,
Καλλείψας ἀνέμοισι κατηφέος ὄγκον ἀνίης·
Χειρὶ σάκος δονέων πολυδαίδαλον ὅπλον Ὀλύμπου,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον· ἀολλίζοντο δὲ λαοὶ
Ποικίλα παπταίνοντες Ὀλύμπια θαύματα τέχνης,
Θαύματα μαρμαίροντα, τά περ χάμεν οὐρανίη χείρ,
Ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον· ἧς ἐνὶ μέσσῳ
Ἓν μὲν γαῖαν ἔτευξε περίδρομον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Οὐρανὸν ἐσφαίρωσε χοροῖς κεχαραγμένον ἄστρων·
Καὶ χθονὶ πόντον ἔτευξεν ὁμόζυγον· αἰθέρι δὲ
Χρυσῷ μὲν φλογέων ἐποχημένον ἄντυγι δίφρων
Ἠέλιον ποίκιλλεν· ἐπ' ἀργυρέῳ δὲ μετάλλῳ
Λευκαίνων ἐχάραξεν ὅλην κύκλωσε Σελήνην·
Ἐν δέ τε Τείρεα πάντα, τά περ πολυφεγγέϊ κόσμῳ
Μιτρώσας σφαιρηδὸν ἕλιξ ποικίλλεται αἰθήρ,
Ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι καὶ ἀξονίῳ παρὰ κύκλῳ,
Ἄβροχον οὐρανίης διδυμάονα ῥυθμὸν ἁμάξης·
Ἄμφω γὰρ παρὰ νύσσαν ὑπέρτερον ὠκεανοῖο
Ἀλλήλων στιχόωσιν ἐπ' ἰξύϊ· καὶ πόλον αἰεὶ
Νειόθι δυομένης κεφαλὴ κατακάμπτεται ἄρκτου·
Ὅππου ἀνερχομένης ἑτέρης ἀνατείνεται αὐχήν·

Διχθα-

Vini curas ſoluentibus merum amantibus poculis
Epulum tetigit, oblectatus vero menſa
Mentem ſuam, redux flagellauit dorſa leonum,
Reducem in Phrygiam in montibus currentē currū dirigēs.

Attes per multas regiones & montes diu roueſtitur.

Caucaſiorum vero agitauit prope cacumina ſtabulorum:
Aſſyriorum vero capita circa montes inacceſſos Bactrorum
Et ſpeculas Libani præteriit, & iuga tauri
Donec Mæoniam intrauit terram: per ſe vero compacta
Rheæ fortes pueros habentis ſubiit diuinam aulam
Crudiuoros vero leones ſtringendo liberauit ab antilena
Et prope præſepe ligauit, & Ambroſium præbuit pabulum.
Verum maternum edoctus diuinum oraculum,
Thyrſo inſanus Bacchus montanis miſcebatur Bacchis,

Bacchus Orcadibus mixtus dolores obliuiſcitur.

Relinquens ventis ſubtriſtis cumulum triſticiæ,
Manu ſcutum quatiens valde variam armaturā cœli,
Vulcani prudens opus, congregabantur vero populi
Varia ſpectantes cœleſtia miracula artis
Miracula reſplendentia, quæ elaborauerat cœleſtis manus

Bacchi et armaturā Bacchi mirantur.

Scutum varians varios colores habentem, cuius in medio
Terram quidem fecerat rotundam, circa vero terram

Deſcriptio cæleſtis picturæ inaemis Bachi

Cœlum ſphæra circumduxit choro ſignatum aſtrorum:
Et terræ pontum fecit coniugem, cœleſtem vero
Auro quidem flammantis inuectum ambitu currus
Solem variegauit. in argenteo vero metallo

Sol.

Deal... ns volubilem totam circulauit Lunam

Luna.

Stellæ fixæ

Intus vero erant aſtra omnia, quæ multum lucenti mundo
Cingens in modum coronæ volubiliter variatur æther
Septem circa Zonas & circum axem verſante circulo
Non irrigatum cœleſtis geminum rhythmum plauſtri
Ambo enim circa orbitam ſuper Oceano
Inuicem ordine ſequuntur ſuper ilia, & tantum ſemper
Infernæ deſcendentis caput inclinatur vrſæ.
Quantum ſurgentis alterius extenditur ceruix.

Du-

Διχθαδίης ἢ δράκοντα μέσον ποικίλλεν ἀμάξης,
Ὃς σχεδὸν ἀμφοτέρων μεμερισμένα γυῖα συνάπτων,
Γαστέρος ὑστατίων ἑλικώδεϊ κάμπτεται ὁλκῷ,
Ἄψ ἀνασειράζων δέμας αἰόλον, οἷά τε λοξῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντι ἕλιξ ῥόος, ὃς διὰ γαίης
Δοχμώσας ἐπίκυρτον ὕδωρ σπειρηδὸν ὁδεύει·
Εἰς κεφαλὴν δ' Ἑλίκης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,
Ἀστραίαις φολίδεσσι δέμας μιτρούμενος ἄρκτων
Τείρεσιν ἀμφίζωστος· ἐπὶ γλώσσῃ δέ οἱ ἄκρῃ
Φέγγος ἀποπλύνων προτενὴς ἀμυδρούσεται ἀστήρ,
Γέμπων πουλυόδοντα μέσην φλόγα χείλεσι γείτων·
Τοῖα μὲν εἰς μέσα νῶτα σοφὸς τεχνήσατο χαλκεὺς
Ἀσπίδος εὐτύκτοιο χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ,
Τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τείχεα Θήβης
Ἑπταπόρων στοιχηδὸν ἀμοιβαίων πυλεώνων
Κτιζομένων, καὶ Ζῆθος ἔην παρὰ πατρίδι κάμνων,
Θλιβομένῃ πετραῖον ἐπωμίδι φόρτον ἀείρων·
Ἀμφίων δ' ἐλίγαινε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
Εἰς δρόμον αὐτοκύλιστον ἕλιξ ἐχόρευε κολώνη·
Οἷά τε θελγομένη καὶ ἐν ἀσπίδι, καὶ τάχα φαίης
Ποιητὴν παρεοῦσαν, ὅτι σκιρτήματι παίζων
Κωφὸς ἀκινήτης ἐλελίζετο παλμὸς ἐρίπνης·
Σιγαλέῃ δὲ λύρῃ μεμελημένον αἴθερα δοκεύων,
Κραιπνὸν ἀνακρούοντα μέλος ψευδήμονι πέτρῃ
Ἀγχιμολεῖν ἔσπευδεν ὅπως ἐὸν οὖας ἐρείσας
Πυργοδόμῳ φόρμιγγι καὶ ὑμετέρην φρένα τέρψῃ
Μολπῆς ἑπτατόνοιο λιθοσσόον ἦχον ἀκούων·
Καὶ σάκος εὐδινήτων ὅπῃ χορὸς αἰόλος ἄστρων
Δαίδαλον ἅρμενον εἶχεν, ἐπεὶ Διὸς ἔνδοθεν αὐλῆς
Τρώϊος οἰνοχόος ζαθέῃ ποικίλλετο τέχνῃ
Αἰετὸν εὐποίητον ἔχων πτερόεντα φορῆα·
Οἷα καὶ ἐν χαρίδεσσι κατάσχετος ἅρπαγι ταρσῷ·
Ταρβαλέος δ' ἤϊκτο δι' αἰθέρος ἱπτάμενος Ζεύς,

Ἀδρύ-

Duplicis vero Draconem medium diſtinxit plauſtri
Qui prope vtrumq; diuiſa membra coniungens
Ventris cœleſtium volubili inflectitur tractu — Draco cœleſtis.
Retro retrahens corpus varium, tanquam obliqui
Mæandri reſonantis intortus fluxus, qui per terram — Mæander intortus fluuius.
Obliquus incuruum in modum ſpira tranſit,
In caput vero Helices contrarium oculum intendens
Stellatus picturis corpus cinctus vrſarum — Vrſa.
Aſtris circumcinctus. In lingua vero ipſi ſumma
Lumen expuens extenſa reſplendet ſtella
Mittens multos dentes habentẽ mediã flammã labiis vicina,
Talia quidem in mediũ dorſum prudẽs artificio elaboraue-
Scuti pulcre elaborati. Gratificans vero Baccho (rat faber,
Elaborauit a lyra cinctarũ a bubus condita mœnia Thebarũ — Thebæ ſeptiportæ.
Septem tranſitus habentium ordine alternarum portarum
Conditarum, & Zethus erat propè patriam laborans — Zethus.
Grauatam, ſaxeum in humeris onus tollens.
Amphion verò cantabat lyram pulſans. A cantilena verò — Amphion.
In curſum per ſe volutum volubilis ſaltabat rupes
Tanquam oblectata etiam in ſcuto, & penè dixeris — Rupes ſaltant.
Fictam quamuis exiſtentem, quod ſaltatione ludens
Surdus immobilis agitata fuerit vibratio rupis.
Taciturna verò lyra canentem virum cernens
Velocem pulſantem cantilenam ficta petra
Propè accedere feſtinabat, vt ſuam aurem admouens
Turres ædificante Cythara & veſtram mentem oblectaret
Cantilena ſeptem tonos habẽtis lapides agitantem ſonitũ au-
Et ſcutum bene volubile vbi chorus varius aſtrorum (diẽs.
Varium ſufficientem habuit, poſtquam Iouis in aula
Matutinus pincerna diuina variabatur arte
Aquilam bene factam habens alatum latorem, — Ganymedes ab aquila raptus.
Tanquam etiam in pictura correptus rapaci planta,
Terribilis vero incitabatur per æthera volans Iupiter

Non

Digitized by Google

Ἀδρύπτοις ὀνύχεσσι πεπηότα κοῦρον ἀείρων
Ἠρέμα κινυμένων πτερύγων πεφιδημένος ὁρμῇ·
Μὴ φονίοις ῥοθίοισι καταχρύπτοιτο θαλάσσης
Ἠ' ἐσόθεν περικάρηνος ὀλισθήσας Γανυμήδης·
Μοίρας δ' ἔτρεμε μᾶλλον ὅπως μὴ πρότερον ἰπάσσας
Ἡ βυτὶς ἐρόειν ἑὸν οὔνομα γείτονι πόντῳ,
Ὄψιμον ἁρπάξειε γέρας πεφυλαγμένον Ἕλλῃ·
Οὐρανίης δ' ἤσκησε θεῶν παρὰ δαῖτα τραπέζης
Κοῦρος ἀφυσσομένῳ πανομοίιος· αὐτοχύτου δὲ
Νεκταρέης κρητῆρα βεβυσμένον εἶχεν ἐέρσης,
Καὶ Διὶ δαινυμένῳ δέπας ὤρεγεν· ἕζετο δ' Ἥρη
Οἷα χολωομένη καὶ ἀειδὶ μάρτυρι μορφῇ
Ψυχῆς ζῆλον ἔχουσα· παρεζομένη δὲ θεαίνη
Παλλάδι δείκνυε κοῦρον, ὅτι γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου
Βουκόλος ἀστροφόροιτος ἐωνοχόει Γανυμήδης·
Πάλλων χειρὶ κύπελλα τάπερ λάχε παρθένος Ἥβη·
Μαιονίην δ' ἤσκησεν ἐπεὶ σοφὸς ἔπλετο Βάκχου,
Καὶ Μορίην καὶ στικτὸν ὄφιν καὶ ἑκάσδα ποίην·
Καὶ χθονὸς ἄπλετον υἷα δρακοντοφόνον Δαμασῆνα,
Καὶ Τύλον ἰοβόλῳ κεχαραγμένον ὀξέϊ πότμῳ
Μαιονίης ναέτην μινυώρεον, ὅς ποτε βαίνων
Μυγδονίου ποταμοῖο παρ' ὀφρύσι γείτονος Ἕρμου
Ἤψατο χειρὶ δράκοντος· ὁ δὲ πλατὺν αὐχένα τείνας·
Ὑψώσας δὲ κάρηνον ἀφειδέϊ χάσματι λαιμοῦ
Ἀντίον ἀνδρὸς ὄρουσε καὶ ἴχνια φωτὸς ἱμάσσων,
Ὁλκαίῃ ἐλέλιξε θυελλήεσσαν ὁμίχλην·
Καὶ βροτέῳ στεφανηδὸν ἐπὶ χροῒ νῶτα συνάπτων,
Ἁλλόμενος περὶ κύκλα νεότευχος ἀνθερεῶνος,
Ὀγμῷ πουλυόδοντι παρηΐδος ἄκρα χαράξας
Ἰοβόλοις γενύεσσιν ἀπέπτυεν ἰκμάδα μοίρης·
Καὶ οἱ ἐπιθρώσκοντι βαρυνομένων ὑπὲρ ὤμων,
Οὐρανίαις ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη μέσος αὐχήν,
Ἄϊδος ὅρμον ἔχων ὀφιώδεα γείτονα μοίρης·

Καὶ νι-

Non lacerantibus vnguibus obſtupefactum puerum tollens
Senſim agitatarum alarum parcens impetu.
Ne lethiferis fluminibus abſconderetur maris
Cœlitus pręceps delabens Ganymedes. Iupiter aquila Ganymeden rapuit.
Parcas vero trepidauit potius ne primus prębens
Adoleſcens amabile ſuum nomen vicino ponto
Serotinum raperet munus euitatum Helle. Helle.
Cœleſtis vero exercebatur Deorum in conuiuio menſę
Puer haurienti prorſus ſimilis, per ſe fuſi vero
Nectarei craterem plenum habuit liquoris
Et Ioui epulanti poculum prębuit: ſedebat vero Iuno
Tanquam irata etiam in ſcuto teſte forma
Animę ęmulationem habens: aſſidens vero Deę
Palladi oſtendit puerum quod ſuaue nectar cœli
Paſtor ſtellivagus tāquā pincerna vinū fūderet Ganymedes.
Quatiens manu pocula, quę ſortita erat virgo Hebe: Hebe.
Mœoniam vero exercuit, poſtquam nutrix fuit Bacchi Damaſon.
Et Moriam, & maculoſam ſerpentem, & diuinam herbam.
Et terrę ingētem filium draconum occiſorem Damaſenem.
Et Tylus ſagittis inflicta ſignatum veloci exitio
Mœonia habitatorem breuis ęui, qui olim vadens
Mygdonii fluminis ad colles vicini Hermi,
Tetigit manu Dracones. Hic vero latam ceruicem extendēs.
Eleuans vero caput non parcente hiatu gutturis
Contra virum irruit, & coxas hominis flagellans: Draco Tylo adorſus
Tractilem vertebat procelloſam caliginem
Et humano in modum coronę corpori dorſum coniungens
Saliens circa circulos nuper pilis veſtitimenti,
Ordine multos dentes habenti maxillę ſummitatem ſignans
Venenum iaculantibus venis expuit humorem mortis
Et ipſi inſilienti grauatos ſuper humeros
Cœleſtibus voluminibus cingebatur media ceruix,
Inferni monile habens ſerpentium vicinum morti.

Et

Καὶ νέκυς εἰς χθόνα πῖπτεν ὁμοίιος ἔρνεϊ γαίης,
Καὶ νέον οἰκτείρουσα δεδουπότα μάρτυρι πότμῳ,
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἐπέστενε γείτονι νεκρῷ·
Καί τι θέρας πέλωρον ἐρήτυεν, ὄφρα δαείη·
Οὐ γὰρ ἕνα πρωΐζεν ὁδοιπόρον, οὐδὲ νομῆα,
Καὶ Τύλον οὐ κτάνε μοῦνον ἀέθλιον· οὐδ' ἐνὶ λόχμῃ
Εὐδιάων, οὐ θῆρας ἐδάμνατο· πολλάκι δ' ἕλκων
Ἄστατον αὐτόρριζον ὑπὸ πνοιῇσιν ὀδόντων,
Δένδρεον εὐρώεντι κατέκρυφεν αἰθρεῶνι.
Ἔμπαλιν αὖ ἐρύων βλοσυρὸν φύτημα χαμεύνων·
Πολλάκι δ' ἐγκλιθέντα πολυνδίνητον ὁδίτην
Ἄσθμασιν ἐνδομύχοις πεφορημένον εἰς στόμα σύρων,
Τηλεφανὴς ὅλον ἄνδρα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ·
Καὶ Μορίη σκοπίαζε κασιγνήτοιο φονῆα
Τηλόθι παπταίνουσα· φόβῳ γ' ἐλελίζετο νύμφη,
Ἰσβόλων ὀρόωσα πολύστιχον ὁμὸν ὀδόντων,
Καὶ θανάτου στέφος εἶδε περίπλοκον αἰθρεῶνι·
Πυκνὰ δὲ κεκύφουσα δρακοντοβότῳ παρὰ λόχμῃ
Ἠλιβάτῳ Δαμασῆνι συνήντεεν υἱέϊ γαίης,
Ὃν πάρος αὐτογόνοισι τόκοις μαιώσατο μήτηρ,
Ἐκ χθονὸς μαθέποντα δασύτριχα κύκλα γενείου·
Τικτομένῳ δέ οἱ ἦεν ἔεικε τόσοις· ἔγχεα δ' αὐτῷ
Μαζὸς ἔην καὶ χύτλα, φόνοι καὶ σπάργανα θώρηξ,
Καὶ δολιχῶν μελέων βεβαρυμένος εὐρέϊ φόρτῳ
Νήπιος αἰχμάζων, βρέφος ἄλκιμον, αἰθέρι γείτων
Ἐκ χθονὸς δόρυ πάλλεν ὁμόζυγον· ἀμφιφανὴ δὲ
Ὥπλισεν Εἰλείθυια λεχώϊον ἀσπιδιώτην·
Τὸν μὲν ἐσαθρήσασα παρὰ κλίτας εὐβότου ὕλης,
Κάμπτετο λισσομένη· κινυρὴ δ' ἐπεδείκνυε νύμφη
Ἄπλετον ἑρπυστῆρα κασιγνήτοιο φονῆα,
Καὶ Τύλον ἀψυχάεντα χθονὶ ἔτι σπαίροντα κονίῃ·
Οὐ δὲ γίγας ἀμέλησε πέλωρ πρόμος, ἀλλὰ πιέζας
Δένδρεον αὐτόπρεμνον ἀνέσπασε μητρὸς ἀρούρης·

Πίνυθεν

Et mortuus in terram decidit ſimilis ſurculo terræ,
Et iuuenem miſerata cadentem teſte morte
Naias reticulo carens ingemuit vicino mortuo.
Et tunc feram ingentem coërcuit, vt cognoſceret.
Non enim vnum præcipitauit viatorem, neq; paſtorem
Et Tylum non occidit ſolum intempeſtiuum, neq; in luco Draco multos interemit.
Inſidens, non feras comedebat; ſæpius vero trahens
Inſtabilem per ſe radicatam a ſpiritu dentium
Arborem ſqualido abſcondit ore,
Rurſus extrahens terribilem flatum maxillarum:
Sæpe etiam tractum iterum volutum viatorem
Halitibus intus latentibus latum in os trahens,
Procul apparens totum virum hianti excepit gutture
Et Meroë vidit fratris occiſorem Meroe Tyli ſoror.
Eminus circumſpectans: meta vero vertebatur Nympha
Venena iaculantiũ intuens multos ordinem habentem ſer-
Et mortis coronam vidit plexam circa collum: (em dentiũ,
Crebro vero eiulans à dracone paſtum circa lucum
Sublimi Damaſeni occurrit filio terræ
Quem prius ex ſe nato partu obſtetricata erat mater Meroe obuia fit Damaſceni.
Ex natiuitate ſequentem hirſutos pilos habentes circulos
Nato vero illi erat contentio nutrix: gladii vero ipſi (menti:
Mamma erat & vaſa oliaria, cædes & faſcia thorax,
Et longorum membrorum grauatus lato onere, Damaſcenus robuſtiſſimi deſcriptio.
Infans haſtâ prælians puer validus, ætheri vicinus
Ex natiuitate haſtam vibrauit ſororem. Nuper apparentẽ
Armauerat Lucina puerperium bellatorem (vero
Hunc quidem intuens circa cacumen benè paſtum ſyluæ
Flectebatur precans: lugenti vero oſtendit Nympha
Immenſum ſerpentem fratris occiſorem
Et Tylum nuper laniatum adhuc palpitantem in puluere Damaſcenus vlturus mortem Tyli.
Neq; gigas neglexit immenſus anteſignanus, ſed premens
Arborem per ſe radicatam extraxit e matre terra.

Crudiuo-

Ὠμοβόρου δὲ δράκοντος ἐναντία δόχμιος ἔχῃ,
Καὶ τρόμος εἱλικόεις ὀφιώδεϊ μάρνατο σιγῇ,
Αὐχενίῃ σάλπιγγι μόθου συριγμὸν ἰάλλων·
Πεντηκοντάπελεθρος ὄφις κυκλούμενος ὁλκῷ·
Καὶ διδύμῳ σφιγκτῆρι πόδας σφηκώσατο δεσμῷ,
Καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσι δέμας δαμασήνορος ἱμάσσων,
Χάσματα λυσσήεντι πύλας ὤϊξεν ὀδόντων;
Χείλεσι τοξεύων δίπτερον βέλος, ὄμματα σείων·
Λοξὰ φόνου πνείοντα· γιγαντείῳ δὲ προσώπῳ
Ἔπλυεν ὀμβρηρῇσι γλυκιάσι πίδακας ἰοῦ,
Χλωρὸν ὀϊστεύων δολιχόσκιον ἀφρὸν ὀδόντων·
Ὑψιλόφου δὲ γίγαντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ
Ὄρθιος ἀΐξας βελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ·
Ἀλλὰ δρακοντείης ἀπεσείσατο φόρτον ἀκάνθης,
Αἰνογίγας, σκοπέλοισιν ἐοικότα γυῖα τινάσσων.
Καὶ παλάμῃ τανύφυλλον ἑὴν ἐλέλιζεν ἀκωκήν.
Ὀρθὸν ἀκοντίζων δρυόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ κόρσῃ
Πῆξε φυτὸν περιθέλυμνον, ὅπῃ περὶ κυκλάδα δειρὴν
Αὐχενίῃ γλωχῖνι συνήπτετο δεσμὸς ἀκάνθης·
Καὶ φυτὸν ἐρρίζωτο τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Κεῖτο δράκων ἀτίνακτος ἕλιξ νέκυς· ἐξαπίνης δὲ
Θῆλυς ὄφις ξύνευνος παλιννόστῳ πέδον ὁλκῷ,
Εὐνέτις ἀμφιέλικτος ἐδίζετο λοξὸν ἀκοίτην,
Οἷα γυνὴ ποθέουσα νέκυν πόσιν· εἰς σκοπέλους δὲ
Μηκεδανῆς ἐλέλιζε θοώτερον ὁλκὸν ἀκάνθης,
Εἰς ὄρος ἑσσυμένη βοτανηφόρον· ἀμφὶ δὲ λόχμην
Δρεψαμένη Διὸς ἄνθος ἐχιδνήεντι γενείῳ
Χείλεσιν ἀκροτάτοις ὀδυνήφατον ἤγαγε ποίην·
Καὶ νέκυος δασπλῆτος ἀλεξήτειραν ὀλέθρου,
Ἀζαλέῳ μυκτῆρι συνήρμοσεν· ἰοβόλῳ δὲ
Καὶ νέκυς αὐτοέλικτος ἐπάλλετο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ
Ἄπνοον ἦν· ἕτερον δὲ διέστιχεν· ἄλλο δὲ σείων
Ἡμιθανὴς νέκυς ἦεν, ἔχων αὐτόσσυτον ὁρμήν·

Καὶ ψυ-

Crudiuorum vero draconem contra è tranſuerſo ſtetit
Et dux volubilis ſerpentino pugnabat ſilentio
Ceruicali fiſtula belli ſybilum emittens.
Quinquaginta Iugerum ſerpens inuolutus Draco,
Et gemino ſtringente pedes conſtrinxit vinculo
Et obliquis voluminibus corpus Damaſenis flagellans — Draco implicat Damaſenem.
Hiatu furioſo ianuas aperuit dentium
Labiis iaculans humidum telum, oculos vibrans,
Obliquos cædem ſpirantes. Giganteo vero fronti
Expuit humido mento ſcaturigines veneni — Draconis truculentia.
Viridem iaculans longam vmbrã habentem ſpumã dẽtium
Sublimis vero gigantis ſublimi inſiliebat capiti
Rectus exiliens telorum Neptunia vibratione:
Sed ſerpentinæ excuſſit onus ſpinæ
Magnus gigas ſcopulis aſſimilata membra quatiens:
Et manu lata folia habentem ſuam vibrauit cuſpidem — Damaſenis cum Dracone pugnat.
Rectum iaculans quernum telum circum caput vero
Affixit arborem è terra erutam vbi circa circulare collum
Ceruicali cuſpidi coniungitur vinculum ſpinæ, — Draco mortuus.
Et arbor radicabatur denuo. In terra vero
Iacebat draco incõcuſſus volubilis mortuꝰ: ſtatim v.
Fœmineus draco ſcalpens retrogrado ſolum tractu, — Draco femella quærit maritũ mortuum.
Coniux circumuolubilis quærebat obliquum maritum
Tanquã mulier deſiderãs mortuũ maritum in ſcopulos vero
Oblonge vertebat velociorem tractum ſpinæ.
In montem concitata herbiferum, circa vero lucum
Decerpens Iouis florem ſerpentino mento
Labiis ſummis dolores pellentem adduxit herbam. — Draconi mortuo herbæ virtute cui nomen flos Iouis vita reſtituta.
Et mortui grauis expultricem mortis
Anhelo naſo applicauit. Venenum iaculante vero
Etiã mortuus per ſe volutus agitabatur. Et hoc quidẽ ex illo
Mortuum erat, aliud vero vadebat, aliud vero vibrans
Semper ictus mortuus erat, habens per ſe agitatã caudem

Καὶ ψυχαῖς γλυκερῇσι παλίνδρομον ἆσθμα πιαίνων,
Οἰγομένῳ κατὰ βαιὸν ἐθήμονι βόμβεε λαιμῷ
Συριγμὸν προχέων παλινάγρετον· ὀψὲ δὲ βαίνων
Νόστιμος ἀρχαίην ὑπεδύσατο φωλάδα χηλήν,
Καὶ Μορίη Διὸς ἄνθος ἐσκέψατο· ἀμφὶ δὲ νεκροῦ
Ζωοτόκῳ μυκτῆρι φερέσβιον ἥρμοσε ποίην·
Καὶ βοτάνῃ ζείδωρος ἀκεσσιπόνοισι κορύμβοις
Ἔμπνοον ἐψύχωσε δέμας πολυαύξεϊ νεκροῦ·
Ψυχὴ δ' εἰς δέμας ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐνδομύχῳ δὲ
Ψυχὴν ἀσσυτέρῃ δέμας θερμαίνετο πυρσῷ·
Καὶ νέκυς ἀμφιέπων βιότης παλινάγρετον ἀρχήν,
Δεξιτερὴν μὲν ἔπαλλε ποδὸς θέναρ· ἀμφὶ δὲ λαιὸν
Ὀρθώσας στατὸν ἴχνος ὅλῳ στηρίζετο ταρσῷ,
Ἀνδρὸς ἔχων τύπον ἶσον, ὃς ἐν λεχέεσσιν ἰαύων,
Ὄρθιον οἰγομένης ἀποσείεται ὕπνον ὀπωπῆς·
Καὶ πάλιν ἔζεεν αἷμα· νεοπνεύστοιο δὲ νεκροῦ
Χεῖρες ἐλαφρίζοντο, καὶ ἁρμονίη πέλε μορφῆς,
Ποσσὶν ὁδοιπορίη, φάος ὄμμασι, χείλεσι φωνή·
Καὶ Κυβέλη κεχάρακτο νεηπόκος· οἷά τε κόλπῳ
Μιμηλὴν ἀχάρακτον ἐλαφρίζουσα λοχείην,
Πήχεσι ποιητοῖσι καὶ ἀστόργῳ παρακοίτῃ
Λαϊνέην ὠδῖνα δολοπλόκος ὤρεγε Ῥείη
Ὁ Κρονίδην, βαρὺ δεῖπνον· ὁ δὲ τροχοειδέα μορφὴν
Ἔκρυφε μορμύρων ἅμα πατὴρ φοινήτορι λαιμῷ,
Ἀλλὰ ψευδομένοιο Διὸς δέμας εἰλαπινάζων·
Καὶ λίθον ἐν λαγόνεσσι μογοστόκον ἔνδον ἀείρων,
Θλιβομένην πολύτεκνον ἀνηκόντιζε γενέθλην,
Φόρτον ἀποπτύων ἐγκύμονος αὐχένος·
Τοῖα μὲν ἐργοπόνοιο πολύτροπα δαίδαλα τέχνης
Εἶχεν ἐναλίγκια πολυπίδακος ἄντυγος Ὀλύμπου
Βακχαὶ, τὴν ὁρόωντες ἐθάμβεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ·
Καὶ σάκεϊ τροχόεντος ἐκυκλώσαντο φορῆα,
Ἔμπυρον αἰνήσαντες Ὀλύμπιον ἐγχαρέωνα·

Τοῖσι

Et frigidis maxillis rurſus agitatum ſpiritum intendens Draco re-uiuiſcit
Aperto paulatim conſueto reſonabat gutture
Sibilum profundens mutabile. Sero vero gradiens
Redux antiquam ſubiit ſpeluncam promontorialem
Et Morya Iouis florem ſuſtulit, circa vero mortui Morya fratri Tylo mortuo eandem herbam admouet.
Vitam generanti naſo vitam ferentem applicuit herbam,
Et herba ad vitam vtilis remedium elaboratibus corymbis
Viuum animauit corpus rurſum aucto mortuo.
Anima v. in corpus venit rurſus. Intus latenti vero
Frigidum incitatore corpus incaleſcebat igne.
Et mortuus ſequens vitæ reuocatum principium,
Dexteri quidem vibrauit pedis palmam. Circa v. ſiniſtrum
Erigens firmum veſtigium, tota firmabatur planta.
Viri habens imaginem æqualem, qui in lectis pernoctans Tylus re-uiuiſcit.
Matutinum aperto excutit ſomnum oculo.
Et rurſus incaluit ſanguis. Nuper vero reſpirantis mortui
Manus eleuabantur, & harmonia erat formæ,
Pedibus via tranſitus, lux oculis, labiis vox
Et Cybele ſignata fuit nuper pariens Et tanquam ſinu
Aemulum, non ſignatum eleuans puerperium,
Vlnis fictis, & non amanti marito
Lapideum partum dolos nectens præbuit Rhea, Rhea lapidem Saturno pro filio offert. Saturnus lapidem deuorat.
Aſperum, graue ferculum. Hic vero circularem figuram
Abſcondit lapideum filium pater voraci gutture.
Alterius mentitus Iouis corpus conuiuio abſumens.
Et lapidem in iliis coctu difficilem intus eleuans,
Grauatam, multos liberos habentem rurſus iaculatus eſt ge-
Onus exſpuens grauidi gutturis. (nerationem
Talia quidem laborioſi opificis multimoda, variæ artis
Habuit bellici multas ſcaturigines habentis ſcutum cœli.
Bacchiacum, quod intuentes obſtupeſcebant aliud poſt aliud.
Et ſcuti circularis circulo claudebant laterem
Ignitum laudantes cœleſtem fornicem. Veſpere.

Τοῖσι δὲ πεπονημένοισι δύσιν διεμέτρεεν ἠώς,
Φέγγος ἀποστείλασα πυριγλώχινος προσώπου,
Καὶ σκιερὴν ἐμέλαινεν ὅλην χθόνα σιγαλέη νύξ·
Λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χαμαιστρώτων ἐπὶ λέκτρων
Εὗδον ὁμοῦ μετὰ δόρπον ὀρειάδι κάππεσον εὐνῇ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κϛʹ.

Δηριάδην δ' εὕδοντα κατηφέος ὑψόθεν εὐνῆς,
Βάκχῳ πιστὰ φέρουσα παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη·
Γνωτὸν δ' ἑσσομένων ἐτύμην μνηστεύετο νίκην,
Καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἴσον Ὀρόντῃ,
Γαμβρὸν ἀερσιλόφου μιμήσατο Δηριαδῆος·
Καί μιν ἀπορρίψαντα μιαιφόνον οἶστρον Ἐνυοῦς
Μιμηλὴ δολίοιο παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
Τηλυγέτης βοόωσα, καὶ ὀλλυμένῳ ἐπὶ πότμῳ
Ταρβαλέον θάρσυνεν ἐς ὑσμίνην Διονύσου·
Εὕδεις Δηριάδη· σὲ δὲ μέμφομαι· ἀσυνόχων γὰρ
Παννύχιον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων,
Τόσσην μοῖραν ἔχει βουληφόρος· ἀμφὶ δὲ πύργων
Δηΐων στίχες κλονέουσι, σὺ δ' οὐ δόρυ θοῦρον ἀείρεις,
Οὐ μενέεις τυμπάνων ῥόθιον κτύπον, οὐ μέλος αὐλῶν,
Οὐ φονίης σάλπιγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούεις·
Ὑμετέρην δὲ θύγατρα νεήνιδα πενθάδα χήρην
Ἠλιβάτην ἐλέαιρε κινυρομένην παρακοίτην·
Μηδὲ λίπῃς σκηπτοῦχε τεὸν νήποινον Ὀρόντην·
Κτείνον ἐμοὺς ὀλετῆρας ἀτυχέας· ὠκυμόρου γὰρ
Γαμβροῦ σεῖο θανόντος ἔτι ζώουσι φονῆες·
Στήσας δ' ἐμὸν σκοπίαζε τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ·
Οὐκέτι γὰρ Λυκόοργος ἀρήιος ἐνθάδε ναίει·
Ὤιχετ' ἐκ Ἀράβων ὑπὸ φιάλεσσιν ἀνάσσει·
Οὐ θέλων Διόνυσος, ὃν εἰς ἁλὸς οἶδμα διώκων,
Οὗτος αὐτὸς ποίησεν ὑποβρύχιον μετανάστην·

Δηριά-

His vero oblectatis occaſum menſurabat aurora,
Lucem remittens igneos oculos habentis frontis
Et vmbroſam denigrauit totam terram ſilens nox. Nox.
Populi vero hinc & hinc terra ſtratis in lectis
Veſpertino poſt cœnam montano recumbebant in cubili.

DIONYSIACORVM LIBER XXVI.

DEriadæ vero dormienti triſti ſuper lecto.
Bacchi hoſtis delitiaſ ferens adſtabat bellicoſa Minerua.
Fratri vero futuram aliam ſpondebat victoriam,
Et corpus mutans verſatile ſimile Orontem
Generum ſuperbi mutabatur Deriadei,
Et ipſum abijcientem cæde contaminatum furorem Bellona.
Æmula dolosi deceptrices ſomnij,
Tale verbum clamans, & pereunti in morte
Formidabilem animauit in pugnam Bacchi.
Dormis Deriade Te vero reprehendo. Vrbes enim tenētibus
Totam noctem durantem ſomnū habere alienū eſt a regibus
Somni modum habet conſilium ferens. Circa vero turres
Hoſtes turbant. & non haſtam bellicoſam attollis,
Non audis tympanorum violentum ſonum, no cantū tibiarū
Non lethalis tubæ exercitum excitantem ſonitum audis.
Noſtram vero filiam nouam luctuoſam viduam
Protonoen miſerare lugentem maritum,
Neq; relinquas ò rex tuum non vltum Orontem,
Occide meos perditores inermes: intempeſtiue enim mortui
Generi tui mortui adhuc viuunt occiſores.
Pectus meum intuere verberatum acuto thyrſo,
Hei mihi, quod non Lycurgus Martius hic habitat,
Hei mihi, quod non Arabibus ſuperbis imperat,
Non Deus erat Bacchus, quem in maris fluctum perſequēs
Mortalis vir fecit ſub fluctibus latentem exſulem,

Minerua Deriadæ in ſomnis apparet.

Minerua in ſomnis decipit Deriadeum.

Laudatur Lycurgus.

Digitized by Google

Δηριάδην ἐνόησα πεφυζότα θῆλυν Ἐνυώ,
Ἄτρομος ἔσσο λέων, ὅτι χάλκεον αἰνέα φεύγων
Νεβροχίτων Διόνυσος ὁμοίιος ἔπλετο νεβρῷ·
Οὐ κεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
Ἀλλὰ μὲν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἐν πολέμοις γὰρ
Σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν ἐδάμασσεν Ὑδάσπης·
Οὐ σὺ πέλεις ἑτέροισιν ὁμοίιος· οὐράνιαι γὰρ
Θυγατέρες Φαέθοντος ἰελφλεγέος σέο πάππου
Αἷμα φέρεις, οὐ θνητὸν ἔχεις δέμας, οὔ σε δαμάσσει
Οὐ ξίφος, ἠὲ βέλεμνον ἐπιβρίζοντα Λυαίῳ·
Ὣς φαμένη πρὸς Ὄλυμπον ἔβη πολύμητις Ἀθήνη,
Εἶδος ὀνειρείοιο μεταλλάσσουσα προσώπου·
Δηριάδης δ' ἠῶος ἀπὸ πτολίων, ἀπὸ νηῶν,
Κέκλετο κηρύκεσσι πολυσπερὲς ἔθνος ἀγείρειν·
Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα θυελλήεντι πεδίλῳ
Λαὸν ἀολλίζων ἑτερόπτολιν ἤιε κῆρυξ
Ἠοίην παρὰ πέζαν· ἀρειμανέες δὲ μαχηταὶ
Παντόθεν ἠγερέθοντο καλεσσαμένου βασιλῆος·
Πρῶτα μὲν ὁπλίζοντο κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς
Ἀγχαῖος, Φλόγιός τε συνήλυδες ἡγεμονῆες
Ἀμπτελὲς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆος
Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατόωντο δὲ λαοὶ,
Ὅσσοι Κύρα νέμοντο, καὶ Ἰνδῴου ποταμοῖο
Βαίθιον Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ·
Καὶ Ῥοδόην εὔπυργον ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν,
Καὶ κραναὸν Προπάνισον· ὅσοι δ' ἔχον ἄπτυχα νήσου
Γραιάων οἱ παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκούσης
Ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος,
Χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέπτοντες ἐέρσην·
Οἵ τ' ἐς Ἐσίνεον αἰπὺ, καὶ οἳ λινοερκέϊ κύκλῳ
Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίοις
Ἄρεος ἀκλινὲς ἕρμα, καὶ οὔ ποτε δήιος ἀνὴρ
Χαλκὸν ἔχων ἔρρηξε λινοχλαίνου στίχα πύργου

Ἀῤῥαχίς

Digitized by Google

Deriadem cognoui ſpirantem fœmineam Bellonam,
Intrepidus ſis leo, quod ferreum virum fugiens *(hinnulo,*
Ex hinnulorum pellibus tunicam habens Bacchus ſimilis eſt Minerua Deriadem ad bellum contra Bacchum exſtimulat.
Non ipſe occidit Marte furioſorum genus Indorum,
Sed ipſum ipſe occidit pater tuus. In bellis enim
Tuos anteſignanos fugientes videns domuit Hydaſpes,
Non tu es reliquis ſimilis, cœleſtis enim
Filia Phaethontis valde combuſti tui aui
Sanguinem fers, non mortale habes corpus, non te domabit
Non gladius aut telum ingruentem Baccho.
Sic locuta ad cœlum abiit multa conſilia agitans Minerua,
Formam ſomno figurata mutans frontis.
Deriades vero Eoos ab vrbibus & nauibus
Juſſit preconibus multiplicem gentem excitare,
Et multus hinc & hinc procelloſa planta,
Populum congregans ex aliis ciuitatibus ibat praeco. Deriades pugnam molitur.
Orientalem ad regionem. Marte vero inſani bellatores
Vndiq; excitabantur vocante rege,
Primo quidem excitabantur duces belli
Agraeus, Phlogiusq; comites duces, Agræus Dux belli.
Iam perfectum poſt monumentum nuper occiſi patris.
Eulai duo filii. Vna armabantur vero populi Phlogius.
Quotcunq; lyra paſcebant, & Indici fluuii Eulæus.
Badion Ombeli ad latam barbaram aquam, *(dorum,* Cyra.
Et roſeū turribus bene munitā marte furioſorū regionē In-
Et longum Propanſum, quotcunq; habebant ambitū inſulæ,
Vetularum qui pueri conſueta pro matre,
Virile vber habent lac ferentis patris, Virile vber
Labiis ſummis ſuffurantes liquorem. Mœnia linea.
Quiq; in Eſineum ſublime, & qui lino munito circulo
Gazum in altum ſuſtulerant lino complicatis ſaxis
Martis immotum munimentum. Et non quondā fortis vir
Ferrū habens fregit linteas chlenas habentiū ordines turriū.

Ἀρραγὲς εὐποίητον ἐϋκλώστοισι θεμέθλοις·
Τοῖς δ' ἔπι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
Δάρδαι καὶ Γρασίων στρατιαὶ, καὶ φῦλα Σαλάγγων
Χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὁμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ
Χιδρόπα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου
Κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέϊ κύκλῳ·
Καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων
Παλθανίων πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριαδῆα
Ἤθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
Τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ἀλλοδαπὸν γαιῆτα λυροδμήτῳ πόρε Θήβῃ,
Καὶ Δίρκῃ παρέμιμνε λιπὼν πατρῷον Ὑδάσπην
Μαιονίου ποταμοῖο πιὼν Ἰσμήνιον ὕδωρ·
Τοῖς δ' ἔπι Κυδνιόων στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μορρεὺς
Διδνασίδης γαμετῆρι συνέμπορος, ὅς ποτε λυγρῷ
Γήραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἥψατο χάρμης,
Γηραλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων·
Καὶ πολιῷ λειμῶνι κατάσκιον αἰθερεῶνα,
Αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο γενείων,
Υἱὸν ἔτι στενάχων μινυώρεον Ἰνδὸν Ὀρόντην
Αἰδνάσσος αἰολόδακρυς· ἄναξ δέ οἱ ἕσπετο Μορρεύς,
Ὄρθιον ἔγχος ἔχων, ἱμείρων ὄφρα δαμάσσῃ
Λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤλεθε μοῦνος ἐρίζειν
Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ αὐτοῦ ἅμα Θυώνης
Οὐτήσαι μενέαινε κασιγνήτοιο φονῆα·
Καὶ σφισιν ὡμάρτησε πολυγλώσσων στρατὸς Ἰνδῶν,
Οἵ τ' ἔχον ἠελίοιο πόλιν καλλίκτιτον Αἴθρην
Ἀννεφέλου δαπέδοιο θεμείλιον· οἵ τ' ἔχον ἀμφὶ
Ἀνθηλιωνῆς λασιῶνα καὶ Ὠρυκίης δονακῆα,
Καὶ φλογερὴν Νησαίαν ἀχειμάντους τε Μελαίνας
Καὶ πέδον εὐδίνητον ἁλιστεφανὲς Παταλίνης·
Τοῖς ἔπι Δυσταίων πυκιναὶ στίχες, οἷσι καὶ αὐτῶν
Φερκτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων,

Τοῖσιν

Infractum, benefactum bene nexis fundamentis.
Super his confidentes in expeditionem tendebant milites Salanges diuites.
Dardæ & Praſiorum exercitus, & tribus Salangorum,
Auriferorũ, quib⁹ diuitiæ cõtubernales. Quibus fas eſt ſẽper Zabii.
Chydropum fructum edere vitalem. Loco vero cibi
Ipſum malunt molæ circulari circulo.
Et obliquos capillos habẽtiũ Zabiorũ ordines. Quib⁹ prudẽs Palthanor.
Palthanor dux erat, qui odio habebat Deriadeum,
Moribus piis conſentiens Baccho.
Quem quidem rex Bacchus ducens poſt pugnam Indorum
Extraneum habitatorem à lyra ædificatis præbuit Thebis.
Et apud Dircen manſit relinquens paternum Hydaſpem.
Mæonii fluminis bibens Hiſmeniam aquam.
Super his exſultans exercitum ingentẽ armauit Morrheus, Morrheus exercitum armat.
Didnaſides patri comes, qui tunc moleſto
Senio dolorem habens mixtum tangebat pugnam,
Senili manu multiuarium ſcutum vibrans
Et cano prato vmbroſum mentum,
Per ſe motum præconem temporis longi quatiens
Filium adhuc lugens breuis æui Indum Orontem Didnaſus.
Didnaſus variè lacrumabilis. Rex v. ipſũ ſequebaẽ Morrhe⁹
Rectam haſtam habens, adiutor vt domaret
Populum totum Bacchi & voluit ſolus contendere
Cũ Baccho fratrẽ occidente, & inuulnerabilẽ filiũ Thyones
Vulnerare cogitauit fratris occiſorem.
Et ipſos comitabatur multilinguium genus Indorum Æthra vrbs ſolis.
Quiq; habebant Solis vrbem pulcre conditam Æthram
Nube carentis ſoli fundamentum, quiq; habebant ambo Niſæa.
Anthenes arbuſta, & Orycæ arundineta,
Et flammeam Niſeam & tranquillas Melanas
Et ſolum verſatile amari coronatæ Patalinnæ. Patalinna.
Super hos Dyſſæorum crebri ordines, quibus & ipſorum
Horribiles hirſuta pectora habẽtiũ armabãt trib⁹ Sabirorũ

Qui-

Τοῖσιν ἀκηχεδίῃ λάσιαι τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ
Ψυχῆς θάρσος ἔχοισι· καὶ οὐ πλώουσιν Ἐνυοῖ·
Τοῖσι συνεστιχόωντο καὶ αἰέρες οὐ κατακλῖται,
Οἷσι θέμις δολιχοῖσιν ἐπ' οὔασιν ὕπνον ἰαύειν·
Τοὺς μὲν Βείβρος ἵκανε καὶ Ἄσπετος εἰς μόθον ἕλκων
Αἰχμητής τε Δαίυκλος ὁμόστολος, οἷς ἅμα βαίνων,
Ἱππουρῷ πινάεθλος ἑκηβόλος ἔστιχε Μορρεύς·
Καὶ νόον ἰθὺν ἔχοντες, ὅλον στρατὸν οὐ κατακοίτην
Πέντε δαφοινήεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες·
Τέκταφος εἰς μόθον ἦλθεν ἑκηβόλος, ὅς ποτε κούρης
Χείλεσι πιναλέοισιν ἀλεξητήρια πότμου,
Παιδοκόμου δολόεντος ἀμέλγετο χεύματα μαζοῦ,
Τέκταφος αἰθαλέος ψαφαρῷ χροῒ νεκρὸς ἐχέφρων·
Ὁππότε μιν σκηπτοῦχος ἔχων ἄστοργον ἀπειλὴν
Δηριάδης σειρῇσι πολυπλέκτοισι πιέζων,
Δέσμιον εὐρώεντι κατεκλήισσε βερέθρῳ,
Ἄτροφον αὐχμώοντα δέμας κεκαφηότα λιμῷ,
Ἄμμορον ἠελίοιο καὶ εὐκύκλοιο σελήνης·
Καὶ χθονίῳ κεκάλυπτο βυθῷ πεπεδημένος ἀνήρ,
Οὔ ποτε, οὔ τινα δαῖτα φέρων, οὐ φῶτα δοκεύων,
Ἀλλ' ἐπὶ πεδοσκαφέων λαγόνων ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
Κεῖτο δυσπαθέων· χρονίῳ δ' ἐστρεύγετο λιμῷ,
Πιναλέων στομάτων ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα ἰαίνων,
Ἔμπνοος ἀπνεύστοισιν ὁμοίιος· οἷα δὲ νεκροῦ
Ἐκ χροὸς ἀζαλέοιο δυσώδεες ἔπνεον αὖραι·
Καὶ φυλάκων στρατὸς ἦεν ἐελμένον ἀνέρα φυλάσσων,
Οὔ ποτε κερδαλέῃ θυγάτηρ ἀπατήσατο μύθῳ
Ἤπαφεν· ἱκεσίην δὲ βαρυστονέουσα χέε φωνήν,
Σεισαμένη δ' ἐλέεντα νεηπέκος εἵματα νύμφη,
Μή με κατακτείνητε φυλάκτορες, οὐδὲν ἀείρω
Οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα, καὶ οὔ τινα δαῖτα τοκῆι,
Δάκρυα δάκρυα μοῦνον ἐμῷ γενετῆρι κομίζω.
Χεῖρες ἀπαγγέλλουσιν ἐλεύθεροι, εἰ νόος ὑμῖν,

Εἰνέω

Quibus in pectore hirſuti capilli, quorum gratia ſemper Hirſutum pectus ſignum fortitudinis.
Animi confidentiam habent, & non trepidant Bellonam
Cum hiſce vna armabantur etiam viri auribus incubātes, Viri auribus ſuis incubantes.
Quibus fas eſt longis ſuper auribus ſomnum dormire
Hos quidem Bringus venit & immenſus in pugnam trahēs
Superbieq; Danyclus ſimul miſſus, cum quibus vna incedēs Bringus. Danyclus. Morrheus.
Hippuro comes procul iaculans incedebat Morrheus:
Et mentem æqualem habentes totū exercitū in aurib. incū-
Quinq; cruenti ornabant duces: *(bentem*
Tectaphus in pugnam venit lōge iaculās, qui quondā puellæ Tectaphus in carcerē coniectus à filia à fame conſeruatus.
Labiis famelicis propulſatorium mortis,
Patrem ornantis doloſi carpſit fluctum mamillæ.
Tectaphus aridus ſqualido corpore mortuus prudens
Quando ipſum Rex habens inamabilem interminationem
Deriades cathenis multiplicibus premens
Vinctum ſqualido incluſit barathro, Tectaphus inedia occidendus.
Non nutritum ſqualidum corpus ſpirantem famem
Expertem ſolis & bene circulatæ Lunæ
Et terreſtri abſcondebatur profundo vinctus vir
Non potum, non quendam cibum ferens, non hominē cernēs
Sed in ſolo ſuffoſſorum terra hiatuum ſub caua regione
Iacebat malorum patiens, longa vero tabeſcebat fame
Famelici oris imbellem ſpiritum tendens
Viuus mortuis ſimilis. Ut vero mortuo
Ex corpore non moto male olentes ſpirarent auræ
Et cuſtodum exercitus ibat deſideratum virum cuſtodiens Inſigne filiæ erga patrem factū.
Quem tunc doloſa filia deceptoris ſermone
Decepit, ſupplex v grauiter ſonantem emiſit vocem
Quatiens doloſa quæ nuper peperiſſet veſtimenta Nympha,
Ne me occidatis cuſtodes, nihil fero Filia ad cuſtodes.
Non potum veni afferens, & non quendam cibum patri,
Lacrumas lacrumas ſolum meo patri adfero
Manus annunciant liberæ, ſi mens vobis

Si

Εἰ νόος ἐστὶν ἄπιστος, ἀμεμφέα λύσατε μίτρην,
Ῥίψατέ μοι κρήδεμνα, τινάξατε χερσὶ χιτῶνα,
Οὐ ποτὸν ἦλθον ἀγρυπνίας φερέσβιον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Κρύψατε σὺν γενετῆρι καταχθονίῳ με βερέθρῳ,
Οὐ φέβος, οὐ φόβος εἰμί, καὶ ἢν σκηπτοῦχος ἀκούσῃ
Τίς νέκυν οἰκτείροντα χολώεται; αἰνομόρῳ δὲ
Τίς κοτέει θνήσκοντι; τίς ἄπνοον οὐκ ἐλεαίρει;
Ὄμματα δ' οὐ μύοντα κατακλείσω γενετῆρος·
Κρύψατε, τίς θανάτοιο πέλει φθόνος; ὀλλυμένους δὲ
Εἷς τάφος ἀμφοτέρους γενέτην καὶ παῖδα δεχέσθω·
Ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ εἰς μυχὸν ἔδραμε κούρη,
Ὀρφναίῳ γενετῆρι φαεσφόρος· ἐν δὲ βερέθρῳ,
Εἰς στόμα πατρὸς ἔχευεν ἀλεξικάκων γάλα μαζῶν
Ἄτρομος· περθεὶς δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων
Δηριάδης θάμβησε· πελατονόοιο δὲ κούρης
Εἴκελον εἰδώλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν·
Φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς Ἰνδῶν
Μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκον ᾔνεσε νύμφης,
Ὅς ποτε βουλήεντι μετέτρεπεν, ὡς μέσος ἄστρων,
Αἰθέρα φαιδρυνέων ἀμαρύσσεται ἕσπερος ἀστὴρ,
Ἕσπερος ἑσπομένης λιποφεγγέος ἄγγελος ὄρφνης·
Γίγλων δ' ὑψικάρηνος ἀερσιπόδης τε Θυραιεύς,
Ὑψινεφὴς δ' Ἵππαλμος ἰδ' ὁ πυμάτης κλίμα γαίης,
Ὤπλισαν αἰόλα φῦλα δορυθρασέων Ἀραχώτων,
Δερσαίων τε φάλαγγας ὁμιλάδας, οἵ τε σιδήρῳ·
Κτεινομένους κατ' Ἄρηα χυτῇ κρύπτουσι κονίῃ,
Κτεινομένους κατὰ δῆριν ἐτυμβεύοντο κονίῃ·
Καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἐοπλίσσας ἐπικούρων
Ἀβραθόος βραδὺς ἦλθε· νεοτμήτων δὲ κομάων
Αἰδόμενος κεκόρυστο χόλον καὶ πένθος ἀέξων
Βουκεράου βασιλῆος, ἐπεί νύ οἱ ἄφρονι λύσσῃ
Δηριάδης ὑπέροπλον ὅλην ἀπεκείρατο χαίτην,
Ἰνδοῖς πικρὸν ὄνειδος· ἀναγκαῖος δὲ μαχητὴς

Εἰς ὀνει-

Simens eſt incredula, inculpatam ſoluite mitram, Filia ad vigiles.
Abiicite mihi reticula, excutite manibus tunicam
Non potum veni ferens vitam ferentem: quin etiam ipſam
Abdite cum patre terreſtri me barathro,
Non metus, non metus ſum, & licet Rex audiat
Quis mortuum lugenti iraſcatur? miſere morienti vero
Quis iraſcatur mortuo? quis inanimem non miſeratur?
Oculos vero non clauſos claudam patris.
Abſcondite, quæ mortis eſt inuidia? mortuos vero
Vnum ſepulcrum vtroſq. patrem & filiam accipiat,
Sic locuta perſuaſit & in profundum incurrit filia
Tenebricoſo patri lucifera: in barathro vero
In os patris infudit mala propellentium lac mamillarum Filia patrē lacte ſuo nutrit.
Intrepida. ſublatus vero piæ opus audiens
Deriades obſtupuit: excellenter ſapientis vero puellæ Deriades pietate filiæ motus patrem ſoluit
Similem ſpectro patrem ſoluit e vinculis
Fama v. vndiq. proclamata audiebatur, & exercitus Indorū
Mammam mortem propulſantis doloſam laudauit puellæ
Qui tunc bolingibus præſtabat, tanquam medius ſtellarum Heſperus.
Aethera illuſtrans reſplendet Heſperus ſtella
Heſperus futuræ lumen relinquentis nuncius caliginis Ginglon. Thyrçus.
Ginglon vero caput ſublime habens & celer Thyræus Hippalm⁹ Arachoti.
Et ad nubes alte eleuat⁹ Hippalm⁹ ſuper vltima climata terræ
Armarunt varias tribus haſtis audacium Arachotorum Habrathous.
Derſæorumq. phalanges comites quiq. ferro
Occiſos per Martem fuſili abſcondunt puluere
Occiſos per pugnam abſcondebant puluere
Et exercitum incuruos habentē arcus cōgregās auxiliatorū
Habrathous tardus fuit, nuper præfectarū v comarū cauſſa
Pudefactus armatus fuit bilem & dolorem augens
Boum cornua habentis regis. poſtquam ſane ipſi inſana rabie Tonderi apud Indos ignominioſum.
Deriades elatam totam reſecuit comam,
Indis acerbum probrum. coactus vero bellator.

In

Εἰς ἐνοπὴν μόγις ἦλθε, καὶ αἰπυλόφῳ τρυφαλείῃ
Λωβητὴν ἐκάλυψε λιπότριχον αὔτυγα κόρσης,
Κρυπτὸν ἐνὶ κραδίῃ μεθέπων κότον· ἐν γὰρ κυδοιμοῖς
Ἤματι μὲν πτολέμιζεν· ἀεὶ δ' ὑπὸ πάννυχον ὄρφνην
Ἄγγελον ἀγγέλλοντα νοήματα Δηριαδῆος
Βάκχῳ πιστὸν ἔπεμπεν ὀπάονα· λαθριδίως δὲ
Δηριάδῃ κεκόρυστο, καὶ ἀμφαδίην Διονύσῳ·
Ξούθων δ' ἄγρια φῦλα, καὶ ἡγεμόθων Ἀρειηνῶν
Καὶ Ζαόρων ἐκόρυσσε γονὴν καὶ φῦλον Ἰώρων,
Κασσείρων τε γένεθλα, καὶ Ἀρβίας, οἵ τ' ἔχον αὐτὴν
Ὕσπορον αἰγλήεντα διαστίλβοντα ῥεέθρῳ
Ἠλέκτρου κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις·
Οἵ τ' ἔχον Ἀρσανίην εὔδιψον, ἧχι γυναῖκες
Εἰς μίαν ἐλιχθεῖσαν ἐθήμονι Παλλάδος ἱστῷ
Ὀξείαις πλοκάμοισιν ὅλον πλέκουσι χιτῶνα·
Τοῖς δ' ἐπὶ θωρήσσοντο κυβερνητῆρι κυδοιμῷ
Κιρραῖοι δεδαῶτες ἀλίκτυπον αὔτυγα νήσων
Ἄρεος εἰναλίοιο δαήμονες· ὑγροπόρους δὲ
Ὁλκάδας οὐ δεδάασιν· ἀδευκήτῳ γὰρ βοείῃ
Δυσβατίῳ πλώουσι τύπῳ τεχνήμονι νηῶν,
Δέρματι δ' ἰθύνουσι νόθον πλόον, οἷς ἔνι ναύτης
Ἕζεται ἀκλύστοισιν ἐν οἴδμασι ποντοπορεύων,
Ὁλκάσι μιμηλοῖσι θαλάσσια νῶτα χαράσσων·
Τοὺς Θύαμις κόσμησε καὶ Ὄλκασος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ταρβήρου δύο παῖδες ἀκοντοφόροιο τοκῆος·
Καὶ πολὺς ἐσμὸς ἵκανεν Ἀρυζαντείας ἐάσας
Ξείνου δυσβατίου μέλιτος τροφὸν, ἧχι πιόντα
Ἠερίης ζείδωρον ἑῶον ἀρδμὸν ἐέρσης
Δένδρεα χαιτήεντα μελίρρυτον ὡς ἀπὸ σίμβλων
Δαιδαλέην ὠδῖνα τροφῆς τίκτουσι μελίσσης,
Αὐτοτόκων πετάλων χλοερὸν ποτόν· εἰς πεδίον γὰρ
Ἀργυφαινὴς Φαέθων ὅτε λούεται ὠκεανοῖο
Ὄμπνιον ἠῴης ἀποσείεται ἰκμάδα χαίτης.

Γαίαν

Inpugnam vix venit, & ſublimem criſtam habente galea
Contumelia affectā abſcōdit capillis deſtitutā orbitā capitis,
Abſconditam in corde ſequens iram. In conflictu vero
Die quidem pugnabant, ſemper v. per totam noctis horam
Nuncium annunciantem conſilia Deriadei Habratho* proditor.
Baccho fidem miſit nuncium, clam vero
Contra Deriadem armabatur, & palam contra Bacchum,
Xutorum v. horribiles tribus, & pugnas excitantiū Arienorū
Et Saororum armauit prolem, & tribum Iororum
Caſpirorumq́ generationes, & Arbias, quiq́ habebant ipſum
Hyſporum ſplendentem refulgentem flumine
Electri comantem profundas diuitias habentibus metallis: Arſania.
Quiq́ habebant Arſaniam bene ad meridiem ſitā, vbi mu-
In vnam diem conſueta Palladis tela (lieres Mulieres vno die tunicam texentes.
Velocibus manibus totam abſoluunt tunicam.
Super hos armabantur gubernatori bello
Cirrhei ſcientes à mari pulſam orbitam Inſularum Coriaceæ naues.
Martis marini periti, in humido vero gradientes
Naues non norunt, non cocta vero bouina pelle
Lignea nauigant imagine artificioſa nauium,
Pelle vero dirigūt adulterinum nauigium, quibus in nauta
Sedet tranquillis in fluctibus mare penetrans
Nauibus æmulis marina dorſa ſignans. Holcaſus.
Quos Thyamis ornabat, & Holcaſus *dux virorum*
Tarberi duo filii iacula ferentis patris Tarberus.
Et multa multitudo venit AryZanteam linquens
Noni arbores mellis nutricem, vbi bibentem
Aëris fertilem matutinam irrigationem liquoris
Arbores comatas melle fluentem tanquam è fauis Arbores mellificantes.
Varium partum prudentis generant apis
Per ſe natorum foliorum viridem potū. In regionem enim
Iam ortus ſol cum abluitur, Oceani Aryzantea
Copioſam matutina excutit liquorem coma

Hume-

Digitized by Google

Ῥαίνων ζωοτόκοιο φυτηκόμον αὔλακα γαίης·
Τοῖον Ἀρειζαίτεια φέρει μέλι· τῷ ἔνι χαίρων
Νηχομένοις πτερύγεσσιν ὕπερ ποταμοῖο χορεύων
Ἵπταται ἄσπετος ὄρνις· ὄφις δέ τις ἀγκύλος ἕρπων
Μιτρώσας ἑλικηδὸν ὁμόκλοπον ἠθάδι δένδρῳ
Ἰκμάδα λειριόεσσαν ἀμέλγεται ἅρπαγι λαιμῷ,
Χείλεσι λιχμώων γλυκερὴν ὠδῖνα κορύμβων·
Δενδραίην τε δράκοντες ἀναβλύζοντες ἐέρσην
Ἡδὺ μέλι προχέουσι, καὶ οὐ ποτὸν ἰὸν ἀλήτην
Πικρὸν ἀποπτύουσιν, ὅσον γλυκὺ χεύματα μελίσσης,
Ἦχι μελισταγέεσσιν ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἀείδει
Ὠρείων γλυκὺς ὄρνις ὁμοίιος ἔμφρονι κύκνῳ,
Οὐ μὲν ἀνακρούει ζεφυρηίδι σύνθρονος αὔρῃ,
Ὑμνοτόκων πτερύγων ἀνεμώδεα ῥοῖζον ἰάλλων,
Ἀλλὰ θροοῖς στομάτεσσι μελίζεται, οἷά τις ἀνὴρ,
Πηκτίδι νυμφοκόμῳ θαλαμηπόλον ὕμνον ἀράσσων·
Πολλάκι δ' ἠνεμόεντος ὑπὸ δένδροιο λιγαίνων
Σύνθροος Ὠρείωνος ἀνέπλεκε γείτονα μολπὴν
Φοινικέαις πτερύγεσσι κεκασμένος ἢ τάχα γαίης
Μεμφομένου κατὰ στῆθος ἰαῖον ὕμνον ἀκούων,
Ὄρθρειον αἰολόδειρον ἀηδόνα κῶμον ὑφαίνειν·
Κατρεὺς δ' ἐσσομένοιο προθεσπίζει χύσιν ὄμβρου
Ξανθοφυής, λιγύφωνος· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἴγλη
Πέμπεται ὀρθρινῇσι βολαῖς ἀντίρροπος ἠοῦς·
Κεῖθι καὶ ἰχθυμύθων μερόπων στρατός, οὓς ἐπὶ χάρμην
Ἄσμος Ἱππάλμοιο πάις θώρηξε Πυλοίτης,
Γνωτὸν ἔχων Βιλλαῖον ὁμόστολον ἡγεμονῆα·
Τοῖς ἔπι θωρήσσοντο Σίβαι, καὶ λαὸς Ὑδάρκης,
Καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε πόλιν Κωμίναν ἐάσας·
Ὧν ἅμα Κύλλαρος ἦρχε, καὶ Ἀστραεὺς πρόμος Ἰνδῶν,
Βρέγγου δίζυγα τέκνα τετμένα Δηριαδῆϊ,
Καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τετρακοσίων ἀπὸ νήσων,
Αἵτε περιστιχόωσιν ἀμοιβάδες ἄλλυδις ἄλλαι

Γείτο-

Humectans animalia generantis plantis conſitũ ſulcũ terræ
Tale: Aryzantea fert mel. In quo gaudens
Natantibus pennis ſuper fluctum ambulans
Volitat multa auis, ſerpens verò incuruus repens — Serpentes mel lingẽtes.
Cingens volutim furtiuum ex dulci arbore
Liquorem floridum carpit rapaci gutture
Labiis lambens dulcem partum ramorum
Arboreumq; dracones erumpentes rorem
Dulce mel profundunt, & non tantum venenum errans
Acerbum expuunt, quantum dulcis fluctus apis
Vbi mella ſtillantibus in ramis canit
Horion dulcis auis ſimilis prudenti Cygno: — Horiõ auis
Non quidem præludit Zephyri in vna ſede ſedens cum vẽto
Hymnos generantium alarum ventoſum ſtridorẽ emittens,
Sed prudenti ore cantat, vt quiſpiam vir — Auis in mõrem viri canens.
Lyra ſponſos ornans et thalamum ornantem hymnũ pulſaus.
Sæpe vero ventoſa ſuper arbore ſtridens
Conſona Horionis retexit vicinam cantilenam
Puniceis pennis ornatus. Sane pene dixeris
Querentis Katrei matutinum hymnum audiens
Matutinum verſipellem Luſciniam cantilenam texere.
Katreus verò auis futuræ prædicit fuſionem pluuiæ — Katreus auis pluuiã prædicens.
Flaua, canora. Ex oculis verò ipſi ſplendor
Emittitur matutinis radiis æqualis auroræ.
Ibi vero etiã pugnas excitantiũ hominũ exercitus, quos ad
Intrepidus Hippalmi filius armauerat Pylœtes (*bellum* — Hippalm⁹. Pylœtes.
Fratrem habens Billæum ſimul miſſum ducem — Billæus.
Super quos armabantur Sibæ, & populus Hydarces, — Cyllarus.
Et exercitus alius venit vrbem Carminam relinquens,
Cũ quib. ſimul Cyllarus regnauit, & Aſtrais dux Indorum
Brongi bini filii honorati ipſi Deriadeo, — Aſtrais. Brongui
Et claſſis alia venit trecentis a nauibus
Quæq; circumuagantur alternæ alibi altæ

Γείτονες ἀλλήλοισιν ὅπῃ περιμήκεϊ πορθμῷ
Δίστομος Ἰνδὸς ἄγει μετανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ,
Ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδώου δονακῆος
Λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' ἠῶον στόμα πόντου
Ἔρχεται αὐτοκύλιστον ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα·
ἧχι στρεφομένων ὑδάτων ὑψούμενος ὁλκῷ
Χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πήχεϊ πῆχυν ἀέξει,
Καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
Τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην,
Οἶστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων
Μέτρῳ ἀμοιβαίῳ πολυαύξεα χεύματα τίκτων
Νεῖλος ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἑῷος Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
Κεῖθι μελαμψήφιδι διαξύων ῥόον ὁπλῇ
Νήχεται ὑδατόεις ποταμήιος ἵππος ἀλήτης,
Οἷος ἐκοῦ Νείλοιο στρεφομένες οἶδμα χαράσσων,
Ναιετάει βυθίοιο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης,
Μηκεδανοῖς γενύεσσιν· ἐπ' αἰγιαλοῖο δὲ βαίνει,
Αἰχμῇ καρχαρόδοντι διασχίζων ῥάχιν ὕλης·
Καὶ διερὴν ἀχάρακτον ἔχων γένυν ἅρπαγα καρπῶν,
Μιμηλῇ δρεπάνῃ σταχυηφόρα λήια τέμνει
Ἀμητὴρ ἀσίδηρος ἀμαλλοφόρου τοκετοῖο·
Τοῖα μὲν ἑσπερίοιο φατίζεται εἵνεκα Νείλου,
Ἰνδώου ποταμοῖο φέρειν γένος· οἱ δὲ λιπόντες
Νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἕδρανα γείτονος Ἰνδοῦ,
Ἄνδρες ἐθωρήσσοντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνὴρ
Ῥίγβασος ἡγεμόνευεν, ἔχων ἴνδαλμα γιγάντων·
Οὐδὲ γέρων Ἄρητος ἐλείπετο Δηριαδῆος
Εἰς ἐνοπὴν καλέοντος, ἀτὰρ βάρυς, ἀλλὰ καθάψας
Χαλκοβαρῆ λασίοιο κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
Γηραλέου κύφιζεν ὑπὲρ νώτοιο βοείην,
Αὐχένι κυρτωθέντι περικρεμάσας τελαμῶνα·
Καὶ σκαπάνην θώρηξεν ἀναγκαῖος πολεμιστής
Πέντε σὺν υἱέσι Δύκῳ, καὶ ὁμήλυδι Μύρσῳ,

Γλαύκῳ

Vicinæ inuicem vbi oblongo freto
Anceps Indus ducens peregrinam incuruam aquam Indus fluuius.
Repens paulatim ab Indico arundineto
Obliquus ſuper ſolum circa orientalis os ponti
Venit per ſe volutum ſuper collem Aethiopicum:
Vbi æſtate natarum aquarum eleuatus tractu
Fluctibus a ſe natis bracchio bracchium auget
Et terram pinguem complectitur humidus maritus Inundatio.
Oblectãs humidis oſculis ſiticuloſam Nympham,
Amorẽ habens multas vlnas habentẽ manipulos generantiũ
Menſura alterna iterũ altos fluctus generans. (nuptiarũ
Nilus in Aegypto, & maturinus Indus Hydaſpes Nilus. Hydaſpes.
Ibi nigros calculos habenti penetrans fluctum vngula
Natat aquoſus fluuialis equus errans Equus fluuialis in India.
Qualis mei Nili æſtate natum fluctum ſignans,
Habitat profundam per aquam humidus viator
Oblongis maxillis. In littore vero incedit
Cuſpide validos dentes habente diuidens dorſum ſyluæ.
Et humidam non impreſſam habẽs maxillã rapientẽ fructus.
Aemula falce ſpiciferas ſegetes amputat Hippopotami violentia.
Meſſor ſine ferro manipulos ferentis partus.
Talia quidem ſeptem oſtia habentem dicitur propter Nilũ
Indici fluminis ferre genus. Hi vero relinquentes
Inſularum incuruos circulos & ſedes vicini Indi
Viri armabantur milites, quorum princeps vir
Righaſius imperabat habens formam gigantum. Righaſus:
Neq; ſenex Aretus relinquebatur Deriadeo Aretus cũ filiis in
In pugnam vocante, ſed grauis, ſed applicans pugnam
Aere grauem hirſuto pectore tunicam, procedit.
Senilem eleuauit ſuper dorſum ſcutum,
Ceruici incuruatæ appendens baltheum,
Et exercitum armabat coactus miles
Quinq; cum filiis Lyco & comite Myrſo

Γλαύκῳ τε Πειροφάνῃ τε καὶ ὀψιγόνῳ Μελανῆι·
Καὶ πλινθὼ τὴν καμίδα περισφίγξας τρυφαλείῃ,
Λαὸν ἰυζογάμοιο μετέσχε δηιότητος;
Δεξιτερὴν πολέμοιο κέρας πικίεαν ἐάσας,
Οἷς φύσις ἀφθόγγων στομάτων σφρηγίσσατο δεσμῷ,
Γλῶσσαν ὑποσφίγξασα σοφῆς ὀχετηγὸν ἰωῆς·
Ὁππότε γὰρ θαλάμοιο παρὰ φλιῇσι χορεύων
Λαυβίλην ζυγίοις γάμου πιστώσατο θεσμῷ
Παιδογόνοις ἄρρητος ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
Ἔνθεον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ γαμίῳ παρὰ βωμῷ
Νυμφοκόμου πεπότητο θυηπολέων Ἀφροδίτη
Νυμφίος ἀφθογγόρευτος· ἐν εὐύμνῳ δὲ μελάθρῳ
Δοῦπον ἀνακλάγξασα λεχώιον αἰθερεῶνος
Μάντις ἐπ' ἐσσομένων ἱδρώετο πουλυτόκος ὠδὶς
Ἀλλοίην τε ἄπιστον ἐλαφρίζουσα λοχείην·
Καὶ νεπόδων ὤδινε νόθον γένος· ἐκ λαγόνων δὲ
Ὑγρὴν ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην,
Ἀρτικόμου χθονίοιο λοχευσαμένη τόκον ἅλμης·
Καὶ συὸς ἰχθυγόνοιο πολύστονος ἵπτατο φήμη
Λαὸν ἀολλίζουσα· πολυσπερέες δὲ πολῖται
Χερσαίην πολύτεκνον ἐθηήσαντο γενέθλην,
Ἰσοφυὲς μίμημα θαλασσοτόκοιο λοχείης·
Μαντιπόλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ
Εἰσομένων θέσπιζεν ἀφωνήτων σίγα παίδων,
Εἰναλίης ἴνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης,
Καὶ τότε μάντις ἔλεξε περὶ ἄγγελα θέσφατα κεύθων,
Ὄφρα κεν ἱλάσκηται τανύπτερον υἱέα Μαίης,
Γλώσσης ἡγεμονῆα σοφῆς ἰθυντῆρα φωνῆς·
Λαοβίη δ' ὤδινεν· ἀμοιβαίη δὲ λοχείη
Τίκτε συὸς βρεφέεσσιν ἰσοείδεα σίγα παίδων
Ἰχθύσιν ἀφθόγγοισιν ἐοικότας, οὓς μετὰ νίκην
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· λιποφθόγγων δὲ ἀπὸ λαιμῶν
Γλώσσης δεσμὸν ἔλυσε, καὶ ἤλασεν ἥλικα σιγήν·

Φωνὴν

Digitized by Google

Glauco & Perſphante & ſero nato Melaneo.
Et canos capillos circumconſtringens galea
Ad læuam æquabilis progrediebatur pugnæ
Dextrum belli cornu filius relinquens
Quos natura muti oris obſignauerat vinculo
Linguam conſtringens prudentis deductricem vocis.
Cum enim thalami prope veſtibula ſaltans
Laobien coniugalium nuptiarum in fidem accepiſſet lege
Pueros nutrientibus mutus conuerſaretur cum hymenæis
Diuinum fuit miraculum. poſtquam nuptialem circa aram
Sponſas ornanti volauit ſacrificans Veneri
Spōſus qui in choreas duxerat: in hymnis v. reſonāte palatio
Sonitum clangens puerperio condecentem ex gutture
Vates futurorum grauabatur, multos porcellos pariens ſus
Diuerſum & non credendum eleuans partum
Et piſcium peperit adulterinum genus. Ex vtero vero
Humidam piſcoſam eiaculabatur generationem
Recens ornata terreſtris enixa partum ſalſuginis
Et de ſuo piſces generante multa ora habens volabat fama
Populum congregans. Multiplices vero ciues
Terreſtrē multiplicis partus intuebantur generationē
Aequale ſimulacrum è mari generati partus:
Vatē vero interrogauit diuinū, interroganti vero
Futurorū prædiuinauit mutorū ordinem puerorum
Marinæ imaginem lingua carentis generationis
Et tunc vates dicebat prænuncias diuinationes occultās
Vt placaret alas extenſas habentem filium Maiæ
Linguæ ducem ſapientis directorem vocis
Laobia vero generauit: alterno vero partu
Genuit ſuis partui æqualē numero ordinē puerorū
Piſcibus mutis conſimiles, quos poſt victoriam
Bacchus Rex miſeratus eſt. Mutis vero in gutturibus
Linguæ vinculū ſoluit, & expulit coæuum ſilentium.

Dextrum cornu.

Sus piſces enixa in nuptiis.

Homines prodigioſo partu ſuis perturbari

Mercurius linguæ præſes.

Laobia generat mutos filios.

Bacchus mutos loquentes facit.

Φωνὴν δ' ὀψιτέλεστον ἐπεξείνωσεν ἑκάστῳ·
Τοῖσι συνεστρατόωντο Φιλιστακέες πολεμισταί,
Οἵ τε πύλας ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἔξοχον εὐρὺ
Ναρμεμίην Εὔκολλα μαχήμονος ἔνδιον ἠοῦς,
Καὶ Ζαβίην Γορύαν δι' εὔσπορον αὔλακα γαίης·
Τοῖς ἔπι θωρήχθησαν οἳ ἀλλέχον ἄντυγας Οἴτης
Μητέρα δενδρήεσσαν ὑμεσβίων ἐλεφάντων,
Οἷς φύσις ὤπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν
Ζώειν ἀενάοιο χρόνου πολυκαμπέι νύσσῃ
Ἠὲ τριηκοσίων, καταβόσκεται ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἐκ ποδὸς ἀκροτάτου μελανόχροος ἄχρι καρήνου,
Γναθμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλῆτας ὀδόντας
Δίζυγας ἀμπτῆρι τύπῳ γαμψώνυχος ἅρπης,
Θηγαλέῳ δ' ἀμπτῆρι διασχίζων στίχα δένδρων,
Ποσσὶ τανυκνήμοισιν ἔχων ἴνδαλμα καμήλων,
Καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον ἑῷ πολυχανδέι νώτῳ,
Ἑσμὸν ἔχων ὑπέλαθμον ἐπασσυτέρων ἐλατήρων,
Δινεύων σκαιὸν ἴχνος ἀκαμπέι γούνατος ὁλκῷ,
Καὶ τύπον εὐρυμέτωπον ἐχιδναίοιο καρήνου,
Αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶχε δὲ λεπτὸν
Ὄμμασιν ἰσοτύποισι συῶν ἴνδαλμα προσώπου,
Ὑψιφανὴς, προμήκετος· ἑλισσόμενος δὲ πορείῃ,
Οὔατα μὲν λιπόσαρκα παρήορα γείτονι κόρσῃ
Λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγῃ ῥιπίζεται αὔρῃ·
Γυμνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας νωμήτορι παλμῷ,
Ἀσπλοφυὴς ἐλάφεια συνάπτεται ἄστατος οὐρή·
Πολλάκι δ' ἐν πολέμοισι γένυν προβλῆτα τινάσσων,
Ἀνέρα ταυροκάρηνος ἐπήχραεν ἠλίβατος θήρ,
Ζάγκλην καρχαρόδοντα φέρων ἑτερόστομον ἅρπην,
Δινείων ἑκάτερθε γενειάδος ἔμφυτον αἰχμήν·
Πολλάκι δ' εὐθώρηκα μετάρσιον ἀσπιδιώτην
Ὄρθιον ἠέρταζε πεπαρμένον ἅρπαγι λαιμῷ·
Ἄνδρα δὲ καρχαρόδοντι κατεπρήνιξεν ἀκωκῇ.

Καὶ νέ-

Digitized by Google

Vocem vero ſero perfectam communicauit cuiq;.
Hiſce vna armabantur ſcutiferi bellatores,
Quiq; portas habitabant, & qui ſortiebantur prope Eurum
Inhabitatam Eucolla belliсoſæ domicilium auroræ Eucolla.
Et diuinam Goryandin bene ſeminatum ſulcum terræ
Poſt quos armabantur, quotcunq; ſortiebãtur ambitus O Etæ OEta.
Matrem arboream ſine menſura viuentium Elephantum Elephantes ducentos
Quibus natura præbuit circulum ducentorum annorum annos viuunt.
Viuere perpetui temporis multum flexa orbita
Aut trecentorum depaſcit alius poſt alium
Ex pede ſummo nigrum colorem habens vſq; ad caput
Maxillis oblongis habens protectos dentes
Biinges demetente forma incuruos vngues habentis falcis, Deſcriptio Elephanti.
Acuto domitore pertranſiens ordines arborum
Pedibus exteſis tibias habẽtibus habens imaginẽ Camelorũ,
Et iubam incuruam ſuo multum capaci dorſo,
Multitudinẽ habens innumerabilẽ continuo ſuccedentiũ agitatorum,
Vertens ſtabile veſtigiũ nõ flexo genu tractu,
Et imaginem latam frontem habentem ſerpentini capitis,
Ceruicem exiguam habens incuruatam. Habiut vero tenue
Oculis ſimilem formam habentibus ſuum ſimulacrũ faciei.
Sublimis, immenſus. voluens vero tranſitu
Aures quidem macilentas extenſas vicino capiti
Tenuiorum ventorum exigua ventilatur aura,
Crebro vero flagellans corpus vibrante agitatione
Tenuis natura exiſtens. exigua agitatur inſtabilis cauda.
Sæpius vero in bellis mentum protenſum quatiens
Viro tauri caput habens irruit alta fera,
Armorũ apparatũ aſperos dentes habentẽ ferens altera parte
Quatiens vtrinq; lanuginis inſitam cuſpidem. (acutã falcẽ Horribilis truculẽtia
Sæpius vero thorace bene munitum ſublimem bellatorem Elephantorum in bellis.
Rectum ſuſtulit traiectum rapaci gutture,
Virum vero dentes aſperos habente præcipitauit cuſpide,

Digitized by Google

Καὶ νέκυας αὐτοκύλιστον ἐπὶ στροφάλιγγι κονίης
Ὑψόθεν ἠκόντιζε παλινδίνητον ἀλήτην,
Αἰθύσσων ἑλικηδὸν ἴτυν σκολιοῖο γενείου
Κάρχαρον· ἔνθα καὶ ἔνθα περὶ προβλῆσιν ὀδόντων
Ἀντιτύποις ἀστεριηδὸν ἐχιδνήεσσιν ἀκάνθαις
Ἄχει ποδῶν ταχύων κεχαραγμένων ἄορ ὀδόντων·
Τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος ἄχρι μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἀμαζονίου ποταμοῖο,
Εἰς Φόβον εὐπήληκας ἀνεπλοίησε γυναῖκας
Ἠλιβάτων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μετὰ δῆριν· ἐς ὑσμίνην δὲ Λυαίου
Δηριάδη καλέοντι τότε πρόμος ἦλθε Πυλοίτης,
Ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατὰ κλόνον ἡνιοχεύων,
Καλλιπόκου Μαραθῶνος ἀρειμανὲς αἷμα γενέθλης·
Καὶ οἱ ἐς ὑσμίνην ἐπιπρόθορος ἕσπετο γείτων
Λαὸς ἐϋκρήδεμνος Ἐελτοβάρειαν ἐάσσας·
Δερβίκων δὲ γένεθλα συνέσπετο Δηριαδῆϊ,
Αἰθίοπές τε, Σάκαι τε, καὶ ἔθνεα ποικίλα Βάκτρων,
Καὶ πολὺς οὐλοκόμων Βλεμύων στρατός· ἀλλοφανὴς δὲ
Αἰθίοπες μεθέπουσι τύπον τεχνήμονα χάρμης·
Ἵππων γὰρ φορέοντες ὀλωλότος αὔτυγα κόρσης,
Ψευδόμενοι κρυπτοῖσιν ἀληθέα κύκλον ὀπωπῆς,
Καὶ κεφαλὴν βροτέην ἑτέρῳ σφίγγουσι προσώπῳ
Ἄπνοον· ἀσκήσαντες ἐς ἔμπνοον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Δήϊον ἀγνώσσοντα νόθῳ κλονέουσι καρήνῳ·
Καὶ πρόμος ἐκ στομάτων ἀπατήλιον ἦχον ἰάλλει,
Ἵππιον ἀνδρομέης προχέων χρεμετισμὸν ἰωῆς·
Οἱ μὲν ἀολλίζοντο καλεσσαμένου βασιλῆος·
Πάντων δὲ ἡγεμόνευεν ἐς Ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν,
Ὃν διερῇ φιλότητι πατὴρ ἔσπειρεν Ὑδάσπης,
Ἀστείδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις
Κούρης ἠελίοιο· φάτις δέ τις, ὅττι ἑ μήτηρ
Νηϊὰς ὠκεανοῖο γένος τεκνώσατο Κητώ,

Ἥ γε ποτε

Et mortuum per ſe volutum turbine in puluere
Ex alto iaculabatur rurſus volutum erronem.
Suſcitans volutim orbitam obliqui menti
Aſperum hinc & hinc ad proeminentiam dentium
Aduerſis circulatim ſerpentinis ſpinis
Vſq; ad pedes extendens ſignatum enſem dentium,
Quos quidem Rex Bacchus ducens poſt pugnam Indorum
Caucaſiam ad regionem Amazonii fluminis
In metum bipennibus bene armatas perterrefecit mulieres
Sublimium dorſis inſidens Elephantum.

Bacchus Elephantis mulieres terrefecit.

Sed hæc quidem poſt pugnam. In bellum vero Bacchi
Deriadi vocanti tunc princeps venit Pylætes,
Rectipedem elephantem ad pugnam agitans,
Pulchrā prolē habētis Marathonis, Marte inſanū ſanguinē
Et ipſum in pugnam alienigena ſequebatur vicinus(generis
Populus vittis bene ornatus Eriſtobarian relinquens.
Derbicorum vero genera vna ſequebantur Deriadeum
Æthiopesq; Sacæq;, & gentes variæ Bactrorum

Pylætes. Derbiei.

Et multus criſpos capillos habētiū Blemyorū exercitus. Di-
Æthiopes ſectātur imaginē artificem pugnæ (uerſum vero
Equi enim ferentes mortui ambitum cranii
Mentientes abſcondunt verum circulum frontis
Et caput humanum alia conſtringunt facie
Mortuum exercentes in viuum. In conflictu vero
Hoſtem ignorantem adulterino quatiunt capite,
Et dux ex ore doloſum ſonitum emittit
Equinum humana effundens hinnitum voce:
Hic quidem congregabantur vocante Rege.

Blemii.

Æthiopes in bellis capite mortui equi ſe armant

Omnibus vero imperabat ad bellum rex Indorum
Quem humido amore pater ſeminauit Hydaſpes,
Aſtridis partu felicis conſueſcens nuptiis
Filiæ Solis. Fama vero quadam eſt, quod ipſam mater
Naias Oceani genus genuerit Ceto

Deriades vnde oriūdus. Hydaſpes. Aſtris ſolis filia.

Ceto.

Quam

Ἥν ποτε Παφλάζοντι διερπύζων περὶ πασῷ
Νυμφίος ὑδατόεντι γάμῳ πήχυνεν Ὑδάσπης,
Γνήσιον αἷμα φέρων Τιτήνιον· ἀρχεγόνου γὰρ
Ἐκ λεχέων Θαύμαντος ἐγείνατο δίζυγα φύτλην
Ἠλέκτρη ῥοδόπηχυς ὁμευνέτις, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Καὶ ποταμὸς βλάστησε, καὶ ἄγγελος οὐρανιώνων
Ἶρις ἀελλήεσσα, καὶ ὠκυρέεθρος Ὑδάσπης·
Ἡ μὲν ἐπειγομένη ποδῶν δρόμον· ὃς δὲ ῥοάων·
Ἀμφω δ' ἀντικέλευθον ἴσην μεθέπουσι πορείην,
Ἶρις ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ἐν ποταμοῖσιν Ὑδάσπης·
Τόσσος ἄρα στρατὸς ἦλθε· πόλις δ' ἐστείνετο λαῷ,
Καὶ στίχες εὐπήληκες ἐμιτρώθησαν ἀγυιαῖς,
Τετραπόδων πλήσαντες ἐν ἄστεϊ κύκλα κελεύθων,
Οἱ μὲν ἐπὶ τριόδοισιν ἐπήτριμοι· οἱ δ' ἐνὶ βάθροις·
Ἄλλοι δ' ἠλιβάτοιο περὶ τεῖχος· οἱ δ' ἐπὶ πύργων
Νήδυμον ὕπνον ἴαυον ἀκοντοφόρων ἐπὶ λέκτρων·
Ἡγεμόνων δὲ φάλαγγας ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ
Δηριάδης, καὶ πάντες ἀμοιβαίων ἐπὶ θώκων
Ξεινοδόκῳ βασιλῆι μιῆς ἥπτοντο τραπέζης·
Τοῖσι μὲν ἑσπέρια δεῖπνα, καὶ ἐννύχιος πλέον ὕπνου
Μέμβλετο, καὶ στρατὸς εὗδεν ἐνόπλιος Ἄρεϊ γείτων·
Ἐγρεμόθῳ δ' εὕδοντες ἐφωμίλησαν ὀνείρῳ,
Μιμηλῷ Σατύροισιν ἀναστήσαντες Ἐνυώ·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κζ.

Ἄρτι δὲ χρυσοπόνοιο τιναξαμένη πτερὸν ὕπνου
Ἀντολίης ὤιξε θύρας πολεμήτοκος Ἠώς,
Καὶ Κεφάλου λίπε λέκτρα σελασφόρα· βαλλόμενος δὲ
Ἀντιπόρῳ Φαέθοντι μέλας λευκαίνετο Γάγγης,
Καὶ φυγὰς ἀρπαζάσκοιο ἐχάζετο κῶνος ὀμίχλης
Σκιδναμένας φαέεσσιν· ἀπὸ δροσεροῖο δὲ δίφρου
Ὄρθριος ἀκρεμόνεσσιν ἐλύετο καρπὸς ἐέρσης·

Καὶ κλό-

Quam quondam aſtuantē gradiens circa nuptialē thalamū
Sponſus aquoſo concubitu grauidam fecit Hydaſpes,
Genuinum ſanguinem ferens Titanium, primigeni enim Thaumas.
Ex lectulis Thaumantis genuit duplicem prolem
Electra vlnas roſeas habens coniux, a cuius lectis Electra.
Etiam fluuiis germinauit, & nuncia cœleſtium
Iris procelloſa, & velox flumen habens Hydaſpes. Iris.
Hæc quidem inſtruens pedum curſum; is vero fluctuum:
Ambo obuium æqualem ſequuntur tranſitum,
Iris in immortalibus, & in fluuiis Hydaſpes
Tantus ſane exercitus venit. vrbs v. coanguſtabatur populo
Et ordines ſecuribus armati cingebantur flatibus,
Quadrupedum implentes in vrbe circulos viarum,
Hi quidem in triuiis denſi, hi vero in ſcalis
Alii altum ante murum, hi vero in turribus
Profundum ſomnum dormiebant ſagittiferis in lectis.
Ducum vero phalanges ſua hoſpitio cepit in domo
Deriades & omnes alternis in ſedibus
Hoſpites excipienti regi vnam tangebant menſam.
His quidem veſpertina cœna. & nocturni ala ſomni
Curæ erat, & exercitus dormiebat armatus Marti vicinus.
Bellum v. excitante dormientes conuerſabantur cū ſomnio
Aemulatricem cum Satyris reſuſcitantes Bellonam.

DIONYSIACORVM LIBER XXVII.

IAm vero laboris ſoluentis quatiens alam ſomni
Orientis aperuit fores bellum pariens aurora. Aurora.
Et Cephali reliquit lectos luciferos Percuſſus vero Cephalus.
Contra poſito ſole niger candebat Ganges,
Et fugitiuus modo ſignatus cedebat conus caliginis Ganges.
Diuiſus luminibus. A rorido v. curru,
Rectus vernis abluebatur fluctus liquoribus;

Et

Καὶ κλόνος ἦν· Φαέθων δὲ πολυστροφίων δρόμον ἵππων
Ἀενάων ἐτέων φλογόεις αἰτοσίεσσι ποιμὴν,
Γείτονος εἰσαΐων κορυθαιόλου Ἄρεος ἠχώ.
Καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῷ
Θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν σέλας· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Αἱμαλέον ξένον ὄμβρον ἀπ' ἰκμάδος ὑέτιος Ζεὺς
Οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου προτάγγελον Ἰνδῶν·
Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῖο
Δίψια κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα κονίης
Ἰνδῶν δ' ἀσπίδοιο· νεοσμήκτου δὲ σιδήρου
Ἠελίου σελάγιζε βέλος ἀντίρροπος αἴγλη·
Φαινομένας δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν
Δηριάδης ὑπέροπλος· ἐποτρύνων δὲ μαχητὰς
Μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
Δμῶες ἐμοὶ, μάρνασθε πεποιθότες ἠθάδι νίκῃ,
Καὶ θρασὺν, ὃν καλέουσι κερασφόρον, υἷα Θυώνης
Λάτριν ἰθυκραίροιο πελάσσατε Δηριαδῆος,
Κτείνατέ μοι καὶ Πᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·
Εἰ δὲ θεοὶ γεγάασι, καὶ οὐ θέμις ἐστὶ δαΐξαι
Πανὸς αὐτοτύποιο δέμας δμητῆρι σιδήρῳ,
Πᾶνας ὀρεσσινόμους κλινήσομαι ἔνδοθι λόχμης
Ἔνθεα βουκολέοντας ἐρημονόμων ἐλεφάντων·
Πολλοὶ θῆρες ἔασι καὶ ἐνθάδε, τοῖσι συνάψω
Φῆρας ὁμοῦ καὶ Πᾶνας ὀρεσσινόμου Διονύσου·
Κούρῃ δ' ἡμετέρῃ θαλαμηπόλον ἐσμὸν ὀπάσσω
Δαινυμένου Μορρῆος ὑποδμηστῆρα τραπέζης·
Καί τις ἀνὴρ Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἴνοπι Βάκχῳ,
Ἰνδῶν ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥεέθροις·
Ἀντὶ δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῷον Ὑδάσπην·
Ἄλλος ἀνὴρ Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσῳ,
Ἐνθάδε θηπήσειε καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
Χεύματα καλλείψας πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην·
Χάζεό μοι Διόνυσε φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος·

Ὑπ καὶ

Et tumultus erat Phaethō v. igne coronatorū curſū equorū
Perpetuorum annorum flammeus retraxit paſtor,
Vicini audiens galeis varius decoratum Martis ſonitum.
Et exercitum pugnare prouocabat teſte luce,
Calidum eiaculans roſeum telum In terram vero
Cruenti nonnunc imbrem ab humore pluuius Iupiter
Cœlitus defundebat, eo dies prænuncium Indorum,
Et cruentis guttis Martiali pluuii
Siticuloſa cerulei rubebant terga pulueris
Indici ſoli. Nuper terſo vero ferro
Solis reſplendebat ſagitta æquilibratus ſplendor.
Apparentes vero phalanges in conflictum armauit Indorum
Deriades ſuperbus Impellens vero milites
Sermonem ex interminante eructauit gutture.
Famuli mei, pugnate confiſi conſueta victoria,
Et audacem, quem vocant cornigerum, filium Thyones,
Famulum æqualia cornua habentis facite Deriadei.
Occidite mihi & Panas percuſſore ferro.
Si vero Dii ſunt & non fas eſt illos vulnerare
Panis inuulnerabilis corpus diuiſore ferro,
Panes in montibus paſtos claudam in luco.
Genera paſcentes in deſertis paſtorum Elephantorum.
Multæ feræ ſunt & hic quibus coniungam
Centauros ſimul & Panas in montibus paſti Bacchi:
Puella verò noſtra cubicularium gregem præbebo
Epulantis Morrhei famulum menſæ
Et quiſpiam vir ex Phrygiâ comes viticolori Baccho,
Indici fluminis corpus abluat flumine
Pro Sangario vero vocabit patrium Hydaſpen,
Alius vero ex Alyba comitatus Bacchum,
Hic famuletur & argentei fluminis
Fluctus relinquens bibat auro reſplendentem Gangem.
Concede mihi Bacche fugiens haſtam Deriadei,

Pluit ſanguine.

Deriades ad ſuos milites.

Deriades iubet Panas occidi

Ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ἀρραβίης μετὰ κῦμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω,
Εὐρύπορος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ,
Καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρκιός ἐστι καλύψαι,
Καὶ στίχα Βασσαρίδων· οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεύς,
Οὐ Θέτις Ἰνδώη σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ
Ξεινοδόκου μετὰ κῦμα πάλιν φεύγοντα σαώσει,
Αἰδομένη βαρύδουπον ἐμὸν πατρῷον Ὑδάσπην·
Ἀλλ' ἐρέεις, Κρονίωνος ὀλύμπιον αἷμα κομίζω,
Αἰθέρα γαῖα λίχυσι χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων·
Οὐρανόθεν γένος εἶχες· ἐμὴ δέ σε γαῖα καλύψει
Καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα νέων, φονίητορα παίδων
Οὐρανόθεν γεγαῶτα, κατέκρυφε κόλπος ἀρούρης·
Εἰμὶ δορυθρασέος στρατιῆς πρόμος, εἰμὶ Λυκούργου
Φέρτερος, ὅς σε δίωκε, καὶ ἀπτολέμους σέο Βάκχας·
Σὸν γένος οὐ κλονέει με διιπετές· αἰνομόρου γὰρ
Σῆς Σεμέλης ἤκουσα πυρβλήτους ὑμεναίους·
Μὴ στεροπὴν ἀγόρευε Διὸς νυμφοστόλον εὐνῆς,
Μὴ κεφαλὴν Κρονίωνος, ἢ ἄρσενα μηρὸν ἐνίψῃς·
Οὐ Διὸς ὠδίνοντες ἐμὲ κλονέουσι λοχεῖαι
Πολλάκις ὠδίνουσαν ἐμὴν ὀνόησα γυναῖκα·
Σὴν δὲ γονὴν ἐθέλῃ, γενέτης τεὸς αὐτοτόκος Ζεὺς
Ἄρσενι θωρήξειεν ἀρηγόνα θῆλυν Ἀθήνην,
Νίκην ἣν καλέουσιν, ἵνα πρηῶνας ἀράξας
Παλλάδος αἱμάξω κεφαλὴν ταμεσίχροϊ πέτρῳ,
Ἢ δορὶ τολμήεντι, καὶ εὐκεράων ἀπὸ τόξων
Μηρὸν ἀπειλητῆρος ὀϊστεύσω Διονύσου;
Βουκεράων Σατύρων ἡγήτορος· ὑπεκιὼν γὰρ
Καὶ Διΐ, καὶ Βρομίῳ, καὶ Παλλάδι μῶμον ἀνάψω·
Εἰ γὰρ σοὶ ἀμφοτέροισι κορύσσεται Ἀμφιγυήεις
Δεύομαι Ἡφαίστου τεχνήμονος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Τεύχεα χαλκεύσειε πολύτροπα Δηριαδῆι·
Οὐ τρομέω ποτὲ θῆλυν ἐγὼ πρόμον· εἰ γὰρ ἀνάσσει

Ἀστεροπὴν

Eſt etiam hic pontus infinitus. Sed maris
Arabici poſt fluctum, & noſtrum te accipiat.
Latior profunditas hæc eructat horribilem aquam.
Et Satyros & Bacchum ſufficiens eſt ad obruendum,
Et ordines Baſſaridum, non placidus hic Nereus, Nereus.
Non Thetis Indica te accipiet, neq; te ſinu,
Hoſpitem excipientem poſt fluctum iterũ fugientẽ ſeruabit,
Reuerita grauiter ſonantem meum paternum Hydaſpen,
Sed dices: Iouis cœleſtis ſanguinem fero,
Cœlum terra generauit choro ſignatum aſtrorum,
E cœlo genus habuiſti. Mea vero te terra abſcondet,
Et Saturnum crudiuorum nouorum deuoratorem puerorũ.
E cœlo natum, abſcondit ſinus terræ,
Sum haſta audacis exercitus dux, ſum Lycurgo
Melior, qui te fugauit, & imbelles tuas Bacchas. **Lycurgus Baccho obiicitur.**
Tuũ genus nõ turbat me a Ioue profectum. Miſera.n.fortis
Tua Semela audiuit igne percuſſas nuptias. **Semele fulmine abſumta.**
Ne fulgur dicas Iouis ſponſam ornantem cubilis,
Non caput Saturni, aut virile femur dixeris,
Non Iouis parturientis me turbant partus,
Sæpius parientem meam cognoui vxorem.
Tecum v. vbi volet, Pater tuus à ſe natus Iupiter
Virili armet Marte genitam fœminam Palladem, **Pallas.**
Victoriam, quam vocant, vt cacumina ſignans
Palladis cruentem caput in corpus incidente petrã.
Aut haſtâ audaci. Aut bene cornutis ab arcubus
Femur minatoris percutiam Bacchi,
Boum cornua habentium Satyrorum ducis. Vulnerato vero
Et Ioui, & Baccho, & Palladi vituperationem intendam.
Si vero cum vtriſq; armatur claudus pede vtroq; **Vulcanus.**
Indigeo Vulcano artifice, vt & ipſe
Arma fabricet ingenioſa Deriadeo,
Non trepido tunc fœmineum ego ducem. Si vero quatiet.
Fulgur

Digitized by Google

Ἀστεροπὴν γενετῆρος, ἔχω πατρώϊον ὕδωρ,
Καὶ θρασὺν ὃν καλέουσιν ὁμόγνιον αἷμα Λυαίου
Αἰακὸν οὐρανίοιο Διὸς βλάστημα τοκῆος
Ζηνὶ καταχθονίῳ δεδαϊγμένον Ἄϊδι πέμψω·
Οὐδέ μιν ἁρπάξειε δι' ἠέρος ἱπτάμενος Ζεύς·
Καὶ πολέας Κρονίδαο δεδουπότας υἷας ἀκούω
Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε, καὶ ὤλετο, καὶ θάνε Μίνως,
Οὐδέ μιν ἐῤῥύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί·
Εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἄϊδι τίς φθόνος Ἰνδοῖς,
Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται; ἣν δ' ἐθελήσῃ,
Κοιρανίην νεκύων ἐχέτω καὶ σκῆπτρα βερέθρου,
Καὶ δολιχοῖς βελέεσσιν ἐπιψαύοντας Ὀλύμπου
Γηγενέας κύκλωπας ὀλέσσατε, μὴ δορὸς αἰχμῇ
Γαστέρι μέσῃ πλήξαντες, ἢ αὐχένι· χαλκοβαρὲς δὲ
Ὀφθαλμῷ τροχόεντι βέλος πεπαρμένον ἔσω,
Μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσατε, καὶ γὰρ ἐκείνων
Δεύομαι· Ἰνδῴῳ δὲ παρήμενος ἐσχαρεῶνι
Βροντῆς μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα πελάσσειν,
Βρονταίοις παταγοισιν ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἴην
Ζεὺς χθόνιος· στεροπῆς δὲ νέην ἀντίρροπον αἴγλην
Ἀστεροπὴν τεύξει, καὶ ἐνθάδε καί μιν ἐλέγξω
Μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ,
Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων
Ζηλήμων Κρονίδης πεφορημένος ὄρχαμον Ἰνδῶν
Υ'ψιγόνου φλογόεντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ·
Τίς φθόνος εἰ πρηστῆρι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω;
Μητρὸς ἐμῆς γενέτης φοβερῶν ἐπικοίρανος ἄστρων
Αὐτὸς ὅλος Φαέθων πυρόεις πρόμος· εἰ δὲ τοκῆος
Αἷμα φέρω ποταμοῖο, καὶ ὑδατόεντι βελέμνῳ
Μαρνάμενος μόθον ὑγρὸν ἀναστήσω Διονύσῳ;
Βάκχων ἐχθρὰ κάρηνα ῥοαῖς ποταμοῖο καλύψω·
Καὶ Βυθίων τμήξαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
Σώματα Τελχίνων τυμβεύσατε γείτονι πόντῳ

Γαστὶ

Digitized by Google

Fulgur genitoris. Habeo paternam aquam
Et audacem, quem vocant cognatum ſanguinem Bacchi
Æacum cœleſtis Iouis germen patris. Æacus.
Ioui ſub terreſtri tranſfixum Plutoni mittam,
Neq; ipſum rapiet per aëra volans Iupiter.
Et multos Saturni cum ſonitu præcipitatos filios audio.
Dardanus ex Ioue erat & periit, & obiit Minos, Dardanus. Minos.
Neq; ipſum liberarunt Iouis tauriformes lecti.
Si vero iuſtitiam exercet etiam in inferno, quæ inuidia Indis
Aeacus ſi inter mortuos iudex eſt? Si vero voluerit,
Imperium mortuorum habeat, & ſceptra barathri
Et longis telis tangentes cœlum
Gigantes Cyclopes perdite, ne haſtæ cuſpide
Ventre medio percutientes, aut ceruice. Ære grauatum v.
Oculo volubili telum penetratum ſit
Non terreſtres Cyclopes perdite. Etenim illis
Indigeo. Indico vero aſſidens foco
Fulminis quidem grauiter ſonantem mihi tubam perficiet
Fulmineis ſtrepitibus æqualem, vt ſim
Iupiter terreſtris, fulminis vero nouũ æquilibratũ ſplendorẽ,
Fulmen faciet, & hic etiam ipſum reprehendam
Pugnans cum Satyris, vt mentem magis laniet,
Deriadem reſonantem, & fulminantem cernens.
Aemulans Iupiter, latus, ducem Indorum
In ſublime nati flammantis iaculatorem fulminis.
Quæ inuidia, ſi præſtere pugnacem manum armem?
Matris meæ pater timendorum rex aſtrorum
Ipſe totus Phaëthon ignitus dux. Quia vero patris
Sanguinem fero fluminis, & aquoſo telo
Pugnans bellum humidum excitabo Baccho,
Baccharum hoſtilia capita fluctibus fluuii obruens
Et profundorum amputantes percuſſore ferro Telchines Neptuni filii.
Corpora Telchinorum tumulate in vicino ponto

Digitized by Google

Πατρὶ Ποσειδάωνι μεμηλότα· δαιδαλέου δὲ
Δίφρου γλαυκὰ λέπαδνα, καὶ ὑγροπόρων γένος ἵππων
Νίκης τίνπα δῶρα κομίσσατε Δηριαδῆι,
Καὶ ναίτην Βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης
Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον αἴθοπι πυρσῷ
Φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθέα. καὶ γὰρ ἐκείνου
Αἷμα φέρει περίπυστον Ἐρεχθέος· ὅν ποτε μαζῷ
Παρθενικῷ φυγόδεμνος ἀνέτρεφε Παλλὰς ἀμήτωρ,
Λάθριον ἀχεύτῳ πεφυλαγμένον αἴθοπι λύχνῳ·
Μιμνέτω Ἰνδῴη κεκαλυμμένος αἴθοπι κίστῃ,
Καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἕρκεϊ παρθενεῶνος,
Καὶ τροχαλοὺς ὀρχηστῆρας ἐϋσκάρθμοιο βοείης
Ἴδμονας εὐπήληκος ἐνυαλίοιο χορείης
Ἄξατέ μοι Κορύβαντας ἀπευχέας· ὀλλυμένους δὲ
Τελχιαδίους πηκέεσσιν ἐπικλαύσειε Καβείρων
Λημνιὰς ἀκρήδεμνος· ἀπορρίψας δὲ πυράγρην
Αἰθαλόεις Ἥφαιστος ἑὴν ὀλετῆρα γενέθλης
Ἤμενον ἀθρήσειεν ὑπὸ δίφροιο Καβείρων,
Ἵππων χαλκοπόδων ἐπιβήτορα Δηριαδῆα·
Κτείνωμεν Διὸς υἷας· Ἀρισταῖον δὲ δαμάσσαι
Οὐ φθονέω Μορρῆϊ, λαγωβόλον υἱέα Φοίβου,
Οὐτιδανῆς ἐλατῆρα φιλοπτόρθοις μελίσσης·
Ὑμεῖς μὲν δρεπάνοισι καὶ ἀμφιτόμῳ γε μαχαίρῃ
Κτείνετε Βασσαρείδων ἁπαλὰς στίχας· ὑψικέρων δὲ
Παῖδα Διὸς, κερόεις ποτὲ μήνιος υἱὸς ὀλέσσει,
Μήπω ὑποπτήσσειεν ἰδὼν ἐλατῆρα λεαίνης,
Ἢ προσέμεν ἀγροτέρης ἐπιβήμενον ἰξύος ἄρκτου,
Μὴ θρασὺν ζυγίων βλοσυρὸν στόμα· τίς γὰρ ἀλύξει
Πόρδαλιν ἢ λέοντα κορυσσομένων ἐλεφάντων;
Ὣς φαμένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
Οἱ μὲν ὑπὲρ νώτοιο σιδηροφόρων ἐλεφάντων,
Οἱ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὸ ἵππων,
Καὶ πολὺς ἦν πρυλέων στρατὸς ἄπλετος· οἱ μὲν ἀκωκαῖς,

Οἱ δὲ

Patri Neptuno curanda. Varii vero
Currus cæruleas antilenas, & in humido gradientiũ equorũ
Victoriæ marina munera ferte Deriadeo,
Et habitatorem grauiter vinctũ partũ non expertæ Palladis
Vulcano ignito progenitum rubente igne
Comburite quem vocant Erechtheum. Etenim illius Erechthe' Erichthonius a Pallade educatus.
Sanguinem fert illuſtrem Erechthei, quem quondã mamilla
Virgo concubitum fugiens enutriuit Pallas ſine matre
Abſconditum peruigilis cuſtoditum ardenti lychno:
Maneat Indica abſconditus ardenti ciſta,
Et vacui caliginoſi in clauſtro Gynæcei,
Et volubiles famulos agitis bouinæ pellis
Peritos ſecuribus armatæ Martialis choreæ
Ducite mihi Corybantes inermes. Perditos vero Corybátes
Triplicibus liberis deploret Caberorum
Lemnias, ſine vittis. Abiiciens vero forcipem Vulcanus.
Ardens Vulcanus ſuæ perditorem familiæ
Sedentem videat ſuper curru Caberorum Caberi.
Equorum ferreos pedes habentium inſeſſorem Deriadeum
Occidamus Iouis filios, Ariſtæum vero domare Ariſtæus.
Non inuideo Morrhei lepores iaculantem filium Apollinis Morrheus.
Vitis agitatorem germina amantis apis.
Vos quidem falcibus & ancipiti gladio
Occidite Baſſaridũ molles ordines. Alta cornua v. habentẽ
Filium Iouis, cornutus fluuialis filius perdet,
Ne quis obſtupeſcat cernens agitatorem leænæ
Aut ducem ferocioris inſidentem dorſo vrſæ.
Non ferarum iugo iunctarum terribile os. Quis enim fugiet
Pantheram aut leonem, cum elephantes ſint armati?
Sic locuto rege, ad pugnam ibant Indi, In ll ad pugnam venêunt.
Hi quidem ſuper dorſis ferrigerorũ elephantũ, (ſuper equis
Hi v una armabãtur veloces pedes inſtar procellæ habẽtibus
Et multus erat peditũ exercitus immẽſus Hi quidẽ macrones,

Οἱ δὲ πίνακας φορέοντες, ὁ δὲ κληῖδα φαρέτρης,
Ἄλλος ἀειρόμενος χαλκήλατον ἅρπην,
ἀμετρήτου πολέμοιο, καὶ ἔσχεν ἄλλος ἀείρων
Ἀσπίδα καὶ ... τόξα, καὶ ἠνεμόεντας ὀϊστούς·
Καὶ ... παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ
Ἐς πεδίον προθέοντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ λόχμης
Ἀσπίσι καὶ ξιφέεσσι καὶ ὀρπαγέεσσι πετήλοις
Θυμοβόρος Διόνυσος ἐοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς,
Καὶ πισύνων αἰχμῇσι φλογεοῖς αὐτώπου νῆας
Τέσσαρα πεμπομένων στατίων ἐστήσατο Βάκχων·
Πρώτην μὲν ... δένδρεα παρὰ σφυρεὰ κυκλάδος ἄρκτου,
Ἧχι πολυσπερέων παρὰ χεύματι πεφορημένον ἑλκῷ
Καὶ νάσιμ σκοτίλοιο διιπετὲς ἔρχεται ὕδωρ·
Τὴν ἑτέρην δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὅππόθι γαίης
Μεσσατίης σφαιρηδὸν ἐς ἑσπέριον κλίμα νεύων
Δισσολόφους ... ἐὸν ῥόον Ἰνδὸς ἑλίσσει,
Καυμασιν ἀμφίζωστον ὅπη στέγας Παταληνῶν,
Τὴν δὲ τρίτην παρὰ πέζαν, ὅπη περιμήκεϊ πορθμῷ
Χεύματα πολυδίνητα ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης
Κύματα πορφύροντα μεσημβρίας ἕλκεται ἅλμη·
Καὶ στρατιὴν ἑτέρην κεν ἄναξ ἵστησε τετάρτην
Καὶ τετράτην κόσμησεν, ὅπη νοτίῳ παρὰ κόλπῳ
Ἀντολίης ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα δέξαιναν
Σπένδεται εὐόδμοισι καταρρύτοις ὕδασι Γάγγης·
Κεκριμένης δὲ φάλαγγος ἐϋκνήμιδος ἑκάστης
Τέσσαρας εὐπήληκας ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας·
Καὶ στρατὸν ... λασιὸν ἴαχε φωνήν·
Βασσαρίδες, καὶ δεῦρο χορεύσατε· δυσμενέων δὲ
Κτείνατε βάρβαρα φῦλα, καὶ ἔγχει μίξατε θύρσους,
Μίτρῃ καὶ ξιφέεσσι καὶ ἠθάδος ἀντὶ στρατιῆς
Σάλπιγξ ἐγρεκύδοιμος ὁμοῖς Σατύροισι χλιάσθω
Ῥεῖα ... χειρὶ δὲ κατακχμάζουσα σιδήρῳ
Ἄρεα νικήσειεν ἀναιχμέα φυλλὰς ὀπώρης·

Αντὶ

Illi vero quidem ſcutum ferentes, hic vero clauem pharetra Varii habitu & arma Indorum.
Alius eleuabat vir ferro ſaltantem falcem,
Meſſor belli, & ibat alius tollens
Scutum, & veloces arcus, & ventoſas ſagittas
Et bellum conſtituebant ad os vicini Indi
In campum procurrentes. Ab arboribus vero ornato luco
Scutis, & gladiis, & infractis foliis
Thyrſifer Bacchus ſuos armauit milites,
Et quatuor ventorum flammantis è regione auroræ
Quater diuiſum exercitum conſtituit baccharum Bacchus inſtruit aciem.
Vnum quidẽ denſas arbores habentẽ ad malleolũ circularis
Vbi multiplicium fluminum lata tractu (ſeptentrionis
Caucaſii ſcopuli a Ioue profecta venit aqua.
Aliam vero phalangem ordinauit, vbi terræ
Mediæ coronatim in heſperium clima nutans
Duo oſtia habens montiuagus ſuum fluctum Indus voluit, Quatuor acies à Baccho inſtructæ.
Caloribus vndiq; cinctam coronans Patalenam
Illa ipſa in regione, vbi prælongo portu
Fluctum circumuolutum ducit grauiter ſonans Hydaſpes
Fluctu purpurante meridiana trahitur ſalſugo.
Et exercitum bene armatum Rex conſtituit quartum,
Et tertium ornauit, vbi ſeptentrionali in ſinu
Orientis ſub regionem, vnde arundineta irrigans
Mittitur bene olentibus defluens vndis Ganges.
Diſcretæ vero phalangis bene ocreatæ cuiuſq;
Quatuor ſecuribus armatos ornauit duces.
Et exercitum incitans populos agitantem emiſit vocem:
Baſſarides, & huc ſaltate. hoſtium vero Bacchus ad ſuos.
Occidite barbaras familias, & haſtis miſcete Thyrſos
Miſcete & gladiis, & conſueta pro menſa
Tuba bellum exuſcitans meis ſatyris contingat
Fiſtula mea. Viridis vero pugnans, ferri
Haſtas vincat acutas foliata vua.

Ἀντὶ δ' ἐϋκτιλίοιο χοροστασίης Διονύσου
Αὐλὸς ἐμὸς φθέγξαιτο μετάτροπον ὕμνον Ἐνυοῦς,
Τερψινόου Βρομίοιο λιπὼν ἐπιδόρπιον ἠχώ·
Εἰ μὲν ἐμοὶ ζυγὸν δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης·
Μὴ δὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσῃ,
Ἔσσεται εὐαίτητος· ἐγὼ δέ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ
Χεύμασι Λιμναίοισιν ἐς ἥδιον οἶνον ἀμείψω,
Τεύχων λαρὰ ῥέεθρα. καὶ ἀγλαάδος λόφον ὕλης
Μιτρώσω πετάλοισι, καὶ ἀμπελόεντα πλέξω·
Εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει,
Ἰνδοῖς κτεινομένοισι. καὶ υἱεῖ Δηριαδῆϊ
Ἀνδροφυὴς κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφήν,
Χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο
Ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ὁδεύσατε δίψιον ὕδωρ,
Καὶ γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων αὐχμηρὸν Ὑδάσπην
Πεζὸς ὄνυξ εὔιππος ἐπιξύσειε κονίην·
Εἰ δὲ πολυπλείητος ἀρειμανέων πρόμος Ἰνδῶν
Αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης,
Καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στῆσεν Ἐνυώ,
Θυγατέρος κερόεσσαν ἑῆς ὠδῖνα γεραίρων
Γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμῃ
Γείτονι ὑδατόεντα πυρὸς σβεστῆρα κορύσσω·
Θερμακίῃ δ' ἐπὶ νῶτον ἐλεύσομαι, ὁππόθι ποίμναι,
Καὶ βόες αἰθερίοιο πυραυγέος ἡνιόχοιο·
Ἠελίου δὲ θύγατρα διελκυστὴν ἅτε κούρην
Λαμπετίην αἰκοῦσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,
Ὄφρα γόνυ κλίνειε καὶ εἰ νόος Ἀστερὶς ἀλάθῳ,
Μυρομένη βαρύδεσμον ἐπίονα Δηριαδῆα·
Ἐλθέτω, ἢν ἐθέλῃ, μετανάστιος εἰς χθόνα Κελτῶν,
Ὄφρα φυτὸν γεγαυῖα σὺν Ἡλιάδεσσι καὶ αὐτὴ
Πυκνὰ φιλοφθιμένοισιν ἐπικλαύσειε ῥεέθροις·
Σπεύσατέ μοι καὶ κύκλα μελαρρίνοιο προσώπου
Ἰνδῶν ληϊδίων λευκαίνετε μύστιδι γύψῳ,

Καὶ βρα-

Pro nocturna vero præſultrice Bacchi
Tibia mea dicat verſatilem hymnum Bellonæ,
Mentem oblectantis Bacchi relinquens canalem ſonitum. Genu inclinare.
Si quidem mihi genu ſeruile inclinabit Hydaſpes.
Nec rurſus Bacchis rurſus iratum fluctum armet
Ero propitius, totam vero ipſi illuſtrem aquam
Fluctibus lenais in Bacchicum vinum mutabo,
Faciens dulcia flumina, & ſylueſtris apicem ſyluæ
Coronabo foliis, & vitibus conſitum faciam,
Si vero rurſus profluentis mala pellentibus auxilio erit
Indis occiſis & filio Deriadei
Viri naturam habet cornutam habens fluuialem formam
Fluctum ponti ſternentes ſuperbi fluminis
Pedibus non rigatus pertranſite ſiticuloſam aquam
Et nuda arena calcans ſiccum Hydaſpen.
Pedeſtris vngula bonis equis ornata eradat collem.
Si vero multum perturbatus Marte furioſus dux Indorum
Ætherei Phaëthontis ſeminatus eſt ex genere
Et Phaëthon ignitam mihi ſtatuat Bellonam
Filiæ cornutum ſuæ partum venerans
Fratrem mei Iouis rurſus Phaëthontica pugna
Pontium aquoſum ignis extinctorem armabo.
Trinacriam vero in Inſulam veniam, vbi greges
Et boues ætherei igne fulgentis aurigæ.
Solis vero filiam bello captam tanquam puellam
Lampetien inuitam ad iuga ſeruilia traho Lampetie filia ſolis.
Vt genu inclinet, & in monte Aſtris vagetur Aſtris filia ſolis.
Lugens grauiter vinctum famulum Deriadea.
Veniat, ſi volet, exul in terram Celtarum, Celtæ.
Vt arbor facta cum Heliadibus & ipſa
Crebro luctum amantibus imploret fluminibus.
Feſtinate mihi, & circulos nigras nares habentis frontis
Indorum prædando captorum dealbate myſtico gypſo

Yy 4 Et

Digitized by Google

Et audacem viteo circumplexam corymbo
Ceruinam pellem ferreã tunicã habenti adaptate Deriadeo:
Et Baccho ſeruile genu inclinans poſt victoriam
Indus Rex abiiciat ſuum thoracem ventis
Meliore hirſuto corpus thorace abſcondens,
Et pedem purpureis circumſtringat cothurnis,
Argenteas ventis ſuas ocreas relinquens:
Et poſt mortiferas ſagittas, & conſueti opera belli
Orgia nocturnis choreis celebrata doceatur Bacchi
Barbaros quatiens, bacchicos cincinnos capilli.
Hoſtium vero capita adferte ſymbola victoriæ
Tmolum in ventoſum transfixa teſte Thyrſo. Tmolus.
Multos vero ex bello reſtituam ordines Indorum
Seruans poſt Martem. Ad veſtibula vero Lydorum
Figam inſani cornua Deriadei.
Sic locutus animauit, affluebant vero Bacchæ,
Sileni v. perſtrepebant Martem amantis cantum Echus Exercitus Bacchi ad pugnam excitatus.
Et Satyri reſonabant concordantibus in gutturibus
Et tympano reſonante concors infremebat Echo
Terribilem mugitum. Crepitacula v. amantium mulierum
Manibus alternis pulſabatur binos ſonos habens Echo.
Et paſtoralis phrygiũ rhythmũ exercitũ concitans emiſit ſi-
Et ſatyri pugnabant, dealbabantur vero gypſo (bila,
Sacrifico, & horribilis eleuabatur in genis Satyri gypſo ſe illinunt.
Simulata adulterina facies mutæ perſonæ
Et exercitus dux praua ingruens conflictu
Mygdonia rutilabat per aëra ſaliens flamma
Bacchicum ignitum annuncians partum
Sileni vero ſenis a bene cornuta fronte
Splendor reſplendebat: In montibus ſtabulatæ vero Bacchæ
Tinctus non plexis Draco conſtringebatur iubis:
Et quiſpiam in hoſtes furioſam Tigrim flagellans
Currus perterreſecit coniunctorum Elephantorum.

Et

Digitized by Google

Καὶ πολιὸς κεκόρυστο μαδρῶν ἑλικώδεϊ θαλλῷ,
Ἠμειδῶν ὄρπηκι διαχίζων δέμας Ἰνδῶν
Μαρναμένων, καὶ πάντες ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Ζηνὶ παρεδριόωντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
Πασσυδίην ἠγορόωντο πολυχρύσων ἐπὶ θώκων·
Τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων
Εὐχαίτης γλυκὺ νέκταρ ἐωνοχόει Γανυμήδης·
Οὔ πω γὰρ Τρώεσσιν Ἀχαιϊκὸς ἔβρεμεν Ἄρης,
Ὡς πάρος, ὄφρα κύπελλα πάλιν μακάρεσσι κεράσσῃ
Ἥβη κανιέθειρα, καὶ ἀθανάτων ἑκὰς εἴη
Τρώϊος οἰνοχόος, μὴ πατρίδος οἶτον ἀκούσῃ·
Τοῖσι συναγρομένοις ἀγορήσατο μητιόεις Ζεύς·
Ἔννεπε δ' Ἀπόλλωνι, καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ,
Ἄ[illegible]νος ὀμφαλίοιο θεηγόρε κοίρανε Πυθοῦς
Τοξοσύνης σκηπτοῦχε, σελασφόρε, σύγγονε Βάκχου,
Μνώεο Παρνησσοῖο καὶ ὑμετέρου Διονύσου·
Ἄμπελος οὔ σε λέληθεν ἐφήμερος, οἶσθα καὶ αὐτὴν
Ἀμφοτέρων σκοπέλων διδυμάονα μύστιδα πεύκην·
Ἀλλὰ κασιγνήτοιο τεοῦ προμάχιζε Λυαίου
Βασσαρίδων ἐπίκουρος ὀλύμπια τόξα τιταίνων,
Παρνησσοῦ τε γέραιρε τεὴν ξυνήονα πέτρην,
Ὁππότε κωμάζουσα χοροίτυπος ἴαχε Βάκχη,
Σοὶ μέλος ἐντύνουσα καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ,
Δελφικὸν ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγον ἁψαμένη πῦρ·
Μνώεο σῆς κλυτόδοξε λεοντοφόνοιο Κυρήνης,
Δὸς χάριν ἀμφοτέροισι καὶ Ἀρχεῖ καὶ Διονύσῳ,
Ὡς νόμιος, Σατύρων νομίων προμάχιζε γενέθλης·
Ἥρης ζῆλον ἄλαλκε βαρύφρονα, μή ποτε Φοίβου
Μητρυιὴ γελάσειε Διωνύσοιο φυγόντος,
Ἥτις ἐμὴν μεθέπουσα χόλον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
Αἰὲν ἐμοῖς τεκέεσσι κορύσσεται, ὡς σε διδάξω
Μητέρος ὑμετέρης λόχιον πόνον, ἡνίκα παίδων
Δίζυγα φόρτον ἔχουσα πολύπλανος ᾔιε Λητώ,

Κύνθοις

Et canus armatus fuit Maron volubili germine Maro.
Viteo ramo diuidens corpus Indorum
Pugnantium, & omnes quotquot incolæ cœli
Ioui aſſidentes in Deos excipiente aula Conuictus.
Cateruatim congregabantur multum auratis in ſedibus. Deorum.
Hiſce vero epulantibus è cratere hauriens Ganymedes nõ erat
Bene comatus ſuaue Nectar fundebat Ganymedes Ioui à po-
Non tunc enim Troianis Græcanicus infremebat Mars culis, cum
Vt ante, vt pocula rurſus beatis miſceret bellum ad
Heba pulcras comas habens, & ab immortalibus procul eſſet Troiam gereretur.
Troicus pincerua ne patriæ ſuæ exitium audiret: Hebe.
Hiſce vna congregatis concionabatur conſiliarius Iupiter: Iupiter ad
Dixit vero Apollini, & Vulcano & Palladi: reliquos Deos.
Axis rotundi diuiniloquæ Rex Suadæ
Artis iaculandi ſceptriger, lucifer. cognate Bacchi
Recordare Parnaſſi & veſtri Bacchi,
Ampelus non te latet breuis vitæ, nouiſti etiam ipſam Ampelus.
Geminorum ſcopulorum geminam myſticam piceam:
Sed pro fratre tuo pugna Baccho
Baſſaridum auxiliator cœleſtes ſagittas tendens,
Parnaſſi vero venerare tuam hoſpitalem petram,
Quando encomiũ cantans choreas ducens reſonauit Baccha
Tibi cantum dirigens & inſomni Baccho,
Delphicum vtriſq; coniunctum accendens ignem.
Memento tuæ ô arcu inclyte leones occidentis Cyrenes Cyrene.
Da gratiam vtriſq; & Agreo & Baccho Agreus.
Quippe paſtoralis pro Satyrorum paſtoraliũ pugnato genere.
Iunonis Zelotypiã inhibe grauiter inimicã, ne qua Apollinis
Nouerca rideat Baccho fugiente.
Quæ meorum ſequens iram & zelum amorum
Semper meis pueris armatur, vt te docebo: Latona mater Apolli-
Matris veſtræ puerperium laborem, quando puerorum nis & Dia-
Duplicem ſarcinam habens, multum errans ibat Latona, næ.

Stimulis

Κέντροις παιδογόνοισιν ἱμασσομένην τοκετοῖο,
Ὁππότε Γλαυκείοιο φυγαὶ ῥόος, ἱππότε Σειρὴν
Μητέρα σὴν ἀπέειπεν, ὅτε δρόμον εἶχε καὶ αὐτὸς
Ἀσωπὸς βαρύδουπος ὀπίστερον ἴχνος ἐλαύνων,
Εἴσοκε Δῆλος ἔμιμνε μογοστόκος, εἴσοκε Λητὼ
Ὀψιδανοῖς πετάλοισι γέρων μαιώσατο φοῖνιξ·
Καὶ σὺ Διὸς πατρὸς καὶ μητέρος ἀτρομέουσα
Γνωτὴ Παλλὰς ἄμυνε τεῆς κοσμήτορα πάτρης,
Ῥυομένη ναετῆρας ἐπισταμένους Διονύσῳ,
Μηδὲ τεοῦ Μαραθῶνος ὀλωλότα τέκνα νοήσῃς,
Ἀκταίης τε γέραιρε φερέπτολιν ἶσον ἐλαίης·
Ἰκαρίῳ γέροντι χαρίζεο· καὶ γὰρ ἐκείνῳ
Δῶσε ποικιλόβοτρυς ἑὴν Διόνυσος ὀπώρην·
Μνώεο Τριπτολέμοιο καὶ εὐαρότου Κελεοῖο,
Μὴ τὸ γέρας γονόεντος ἀπολέσῃς Μετανείρης·
Καὶ γὰρ ἀοσσητῆρες ἐελσα φῦλα σέο Βάκχου
Ζεὺς γοῦν εἰς ὠδῖνε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
Θηλυτέρην δ' ἐλέγχουσε τεὴν ὠδῖνα καρήνῳ·
Ἀλλὰ τεὴν δονέουσα γενέθλιον ἥλικα λόγχην·
Αἰγίδα δ' αἰθύσσουσα κυβερνήτειραν Ἐνυοῦς,
Γείνεό μοι Σατύροισι βοηθόος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Αἰγὸς ὀρεσσινόμου λασίους φορέουσι χιτῶνας,
Καὶ θεὸς ἀγρονόμων νομίης σάλπιγγος αἰάστων,
Αἰγίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται αἰγίβοτος Πὰν,
Ὃς πρὶν ἀσυλήτοισιν ἐμοῖς σκήπτροισιν ἐρίζων
Μάρνατο Τιτήνεσσι· γλακτοφόρου δὲ τιθήνης
Αἰγὸς Ἀμαλθείης ὀρεσίδρομος ἔπλετο ποιμὴν,
Ῥύεό μοι μετόπισθε βοηθόον Ἀτθίδι χάρμην·
Μηδοφόνου ῥυτῆρα τινασσομένην Μαραθῶνος
Αἰγίδα σεῖο τίνασσε παραΐξασα Λυαίου,
Σεῖο κασιγνήτου Μελαναιγίδος, ὃς σέο πάτρην
Ῥύεται ἐξελάσας Βοιώτιον ἡγεμονῆα,
Καὶ μέλος ἀείσει ζωάγρειον ἀστὸς Ἐλευθοῦς,

Πιστὴν

Digitized by Google

Stimulis pueros generantibus flagellata partus.
Quando Peneus fugitiuus fluxus, quando Siren
Matrem tuam recuſauit, quando curſum habuit & ipſe
Aſopus grauiter ſonans poſterius veſtigium voluens, Aſopus.
Donec Delus opem tulit obſtetrix, donec Latona Delus.
Vilibus folijs ſenex obſtetrix erat palma: Palma in partu Latonæ.
Et tu Iouis patris & matris intrepida puella
Fratri Pallas opem ferto tuæ ornatori patriæ,
Libera tuos incolas ſecutos Bacchum
Neq; tui Marathonis mortuos liberos intelliges. Marathon.
Acteæ vero venerare vrbem ferentem ramum oliuæ
Icario vero ſeni gratificare: namq; ipſi Icarius.
Dabit varias vuas habens ſuum Bacchus fructum
Recordare Triptolemi & bene arati Celei Triptolemus.
Ne quales fœcundos dehoneſtes Metaniræ, Celeus.
Etenim auxiliatores grandes vuas habentis tui Bacchi Metanira.
Iupiter fertilis generauit pater grauido fœmore,
Femineam vero enixus eſt tuum partum capite. Pallas è capite Iouis.
Sed tuam quatiens natalitiam coæuam haſtam. Ægis.
Ægidem vero ſuſcitans gubernatricem Bellonæ,
Fias mihi ſatyris auxiliaris, quod & ipſi
Capellæ in montibus paſtæ hirſutas ferunt tunicas,
Et Deus villicorum paſtoralis fiſtulæ præſes,
Aegide veſtra indiget capras paſcens Pan, Pan.
Qui prius non violatis meis ſceptris contendens
Pugnauit contra Titanas, lactiferæ vero nutricis Titanes.
Capræ Amalthææ in montibus currens fuit paſtor
Liberauit, & in poſterum auxiliatorem Attica pugna:
Medos occidentis lora agitati Marathonis Pugna ad Maratho. nem vbi Medi occiſi.
Aegidam tuam vibra propugnans Baccho,
Pro tuo fratre nigrã Aegide habente, qui tuam patriam
Liberabit expellens Bœotium ducem
Et cantum canet viuos capientem ciuis Eleuthus

Fide-

Πιστὸν αἰνυάζων ἀπατήλιον υἷα Θυώνης·
Οὐ μετὰ δὴ Φρύγα ῥυθμὸν ἀνακρούσουσιν Ἀθῆναι,
Λιμναῖον μετὰ Βάκχον ἐλευσινίῳ Διονύσῳ·
Ὢ γένος ἀλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον! ὢ μέγα θαῦμα!
Ξείνῳ Δηιαδῆι παρίσταται Ἀργολὶς Ἥρη·
Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἀτθὶς Ἀθήνη,
Μητέρι δὲ πιστὰ φέρων, ἐμὸν υἱέα Βάκχον ἐάσας,
Καὶ στρατιὴν Θονίοσαν ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
Ῥύεται Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμὸς Θρηίκιος Ἄρης·
Ἀλλὰ πυρὶ φλογερὴν συναιχμάζων Διονύσῳ
Μοῦνος ἐγὼ πάντεσσι κορύσσομαι, εἰσόκε Βάκχος
Κυανέην προθέλυμνον ἀιστώσειε γενέθλην·
Καὶ σὺ πολυσπερέος φιλοπάρθενε νυμφίε γαίης,
Ἠρεμέεις Ἥφαιστε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Μαραθῶνος,
Ἦχι θεαῖς ἀγάμοισι γάμων σέλας, ὅ σε διδάξω
Μυστιπόλους συνέθηκας ἀειφανέος σέο λύχνου,
Λάρνακα παιδοκόμου μιμνήσκεο παρθενεῶνος,
ᾯ ἔνι κοῦρος ἔην γαμήιος, ᾧ ἔνι κούρη
Σὸν σπόρον αὐτοτέλεστον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ·
Σὸν τέκος οὐ κούφιζε λοχοσόκον, ὄφρα σαώσῃς
Σῷ λοχίῳ βουπλῆγι τεῆς ναετῆρας Ἀθήνης
Ἠρεμέεις Ἥφαιστε καὶ οὐ σέο τέκνα σαώσεις;
Ἠθάδα πυρσὸν ἄειρε περικαιτῆρα Καβείρων,
Ὄμμα δὲ σεῖο τίταινε καὶ ἀρχαίην σέο νύμφην
Μεμφομένην σκοπίαζε τεὴν φιλόπαιδα Καβείρων·
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια τεῆς ἐπιδεύεται ἀλκῆς·
Ὣς φαμένου ἀπέρχοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου
Ξυνοὶ ἀοσσητῆρες Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
Καὶ πυρόεις Ἥφαιστος ὁμάρτεε Τριτογενείῃ·
Ἀθανάτοις δ' ἑτέροισιν, ὁμίλεε σύνδρομος Ἥρη,
Ἄρεα χειρὸς ἔχουσα, καὶ εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
Δυσμενέων συνάεθλον ἰσοζήλοιο κυδοιμοῦ,
Τοῖσι φόβος καὶ δεῖμος ὁμέμποροι, εἶσι καὶ αὐτὴ

Fidelem ouando canens Apaturium filium Thyones: Apaturius.
Non poſt Phrygium rhythmum reſonabunt Athenæ
Paluſtrem poſt Bacchum Eleuſinio Dionyſo.
O genus varium cæleſte! vah magnum miraculum!
Alieno Deriadei adſtat Argolica Iuno Argolica Iuno.
Cecropidas vero phalanges recuſat Attica Minerua, Minerua.
Matri vero pignora ferens, meum filium Bacchũ relinquẽs
Et exercitum Thracium ſequentem Bacchum,
Liberat Indicam multitudinem meus Thracius Mars:
Sed igne flammante vna pugnans cum Baccho
Solus ego contra omnes armor, donec Bacchus
Cæruleam radicitus exſtirpatam euertat familiam.
Et tu ſemina perficientis virgines amans ſponſa terræ,
Quieſcis Bacche, & non curas Marathonem, Marathon
Vbi Deæ innuptæ nuptialis ſplendor, non te docebo
Myſticas ſcintillas ſemper lucentis tui lychni,
Arcam pueros nutrientis recordare Gynæcei
Quo in puer erat terreſtris, quo in puella
Tuum ſemen per ſe perfectum enutriuit virili mamma. Vulcanus.
Tuam ſecurim eleuauit obſtetricem, vt ſaluares
Tuo obſtetricante boum ſtimulo, tuæ incolas vrbis Athenarũ
Quieſcis Vulcane, & non tuos liberos ſeruabis?
Conſuetam facem attolle propugnatricem pro Cabêris
Oculum vero tuum intende, & antiquam tuam ſponſam,
Accuſantem intuere tuam pueros amantem Cubirorum
Lemnias Alcimachia tuo indiget robore. Alcimachia.
Sic locuto feſtinabant Dii incolæ cœli
Noui auxiliatores Pallas & Apollo,
Et ignitus Vulcanus ſequebatur Tritogeniam. Tritogenia.
Cum reliquis immortalibus conuerſabatur concurrẽs Iuno, Iuno.
Martem manu tenens, & late fluentem Hydaſpen, Mars.
Hoſtium commilitonem concordis belli, Hydaſpes.
Quibus timor & metus comites, quibus & ipſa

Hoſtis

Ἀντίπαλος Βρομίοιο φερέσταχυς ἵκετο Δηώ,
Ζωογόνῳ φθονέουσα φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
Ὅττι μέθης ποτὸν εὗρε, παλαίτερον εὖχος ἐλέγξας
Ζαγρέος ἀρχεγόνοιο φατιζομένου Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ κη'.

Ἔνθα τις ἀπρήμωτος ἔλωθεν ἀμφότεροι γὰρ
Φαυῶδος λεκταῖς τε μίαι συνέλασαν ἐνυώ,
Οἷσιν ἐφωμάρτησε καὶ Αἰακὸς ἄλλα ῥίζων
Ζηνὸς ἐὼν γενετῆρος, ἐπεὶ νώτοισι τιταίνων
Ἀσπίδα χαλκείην πολυδαίδαλον, ἧς ἐνὶ κύκλῳ
Δαίδαλα πολλὰ πέπαστο, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων
Καὶ στρατιὴ κεκόρυστο πολύστροφος εἰς μόθον Ἰνδῶν
Σπερχομένων ἀγεληδὸν, ὁ μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ
Κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων
Πορδαλίων ἐπέβαινεν· ὁ δὲ φρικτοῖσι λεπάδνοις
Ζεῦξεν ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἅρμα λεόντων,
Καὶ βλοσυρὴν ἴθυνε συνωρίδα· κυανέας δὲ
Ἄλλος ἐλιπτόϊππος ἀκοντίζων στίχας Ἰνδῶν
Ἀστεμφὴς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσσων·
Καί τις ἀναΐξας Κυθηριάδος εἰς ῥάχιν ἄρκτου,
Ἔχραε δυσμενέεσσι, καὶ εἴνοσι θύρσον ἐλίσσων
Ἡνιόχους ἐφόβησε τανυκνήμων ἐλεφάντων
Ἄλλος ἀκοντίζων στρατιὴν ταμεσίχροϊ κισσῷ
Οὐ ξίφος, οὐ σάκος εἶχε περίτροχον, οὐ δόρυ χάρμης
Φοίνιον, ἀλλὰ πέτηλα φυτῶν ἐνικυδιασείων
Λεπτῷ χαλκοχίτωνα κατέκτανεν αἰζηὸν θάλλῳ·
Καὶ πάταγος βρομέοντος ἐπέκτυπεν ἴκελος αὐλῷ·
Σιληνοὶ δ᾽ ἰάχησαν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,
Νεβρίδας ὡς θώρηκα κατὰ στέρνοιο βαλοῦσαι·
Καί τις ἐλεαπιόμενος Σατύρων ὑπὸ ποσσὶν ἐλαιῶν
Γουνὶ διχαζομένοισιν, ὑπὸ ῥάχιν ἄντα λεαίνης·

Ἰνδοὶ

Hoſtis Bacchi ſpicifera venit Ceres Ceres.
Genitali inuidens vuas amanti Baccho,
Quod ebrietatis potum inueniſſet, antiquiorẽ gloriã repre-
Zagrei primigeni dicti Bacchi. (hendens: Zagreus.

DIONYSIACORVM LIBER XXVIII.

HIc quadam implacabilis erat contentio: vtriq; enim
Phaunus Ariſtheusq; vnam vna inſtigabant Bellonã Phaunus. Ariſtæus. Æacus.
Quos comitabatur & Æacus dignã faciens
Ioue ſuo patre. Super humerum extendens
Scutum ferreum valde varium. Cuius in circulo
Varia multa parata erant, quæ elaborarat lemnia incus, Scutum Æaci.
Et exercitus armabatur varius in bellum Indorum:
Properãtium gregatim: Hic quidẽ in corpus incidẽte hedera
Velociter in pugnam multiuarios currus dirigens,
Pantherarum adſcendit. Hic vero horrenti antilena
Coniunxit fuluorum in montibus currentẽ currum leonum
Et terribile direxit par leonum. Nigros vero
Alius valde perterritus iaculans ordines Indorum Indi à variis animalibus in curru ad pugnam tracti.
Immotus effrenem delectabatur taurum flagellans.
Et quiſpiam inſiliens Cybeleidis in dorſum vrſæ
Irruit in hoſtes, & vinicolorem thyrſum voluens,
Gubernatores perterrefecit extẽſas tibias habentiũ Elephã-
Alius iaculans exercitum in corpus cadente hedera (torũ.
Non gladiũ non ſcutũ habuit circulare, non iaculũ pugnæ
Lethiferum, ſed folia arborum volubilia quatiens Strepitus bellicus.
Exiguo ferream tunicam habentem occidit virum germine.
Et ſtrepitus fulmineus infremuit ſimilis tibiæ
Sileni vero clamabant. Armabantur vero Bacchæ, Sileni Bacchę.
Pelles ceruinas tanquam thoracem circa pectus inuicientes.
Et quiſpiam montibus paſtorum Satyrorũ tanquã equũ im- Satyrus dorſo Leænæ inſi[illegible]
Pedibus diuiſis ſuper dorſum ſtabat Leænæ, (peliens

Ἰνδοὶ δ' αἰαλάλαζον· ἀολλίζων δὲ μαχητὰς
Βάρβαρος ἐσμαράγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς Ἐνυοῦς,
Στέμματα μὲν κορύθεσσιν· ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ,
Ἔγχεσι θύρσος ἴθυνε, καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις
Ἀντίτυποι κνημῖδες· ὁμοζυγέων δὲ φορήων
Στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ἐπηρείδοντο βοεῖαι·
Καὶ πυλέες πυλέεσσιν· ἀερσιλόφῳ δὲ καρήνῳ
Μυγδονίην πήληκα Πελασγιὰς ὤθεε πήληξ·
Καὶ κλόνος ἦν προμάχων ἑτερότροπος, ὃς μὲν ἀείρων
Βακχείης ἐλέλιζε μετάρσιον ἅλμα χορείης,
Ὃς δὲ πεσὼν στονάχιζεν· ὁ δὲ κροτάλιζε πεδίλῳ,
Ὃς δὲ τυπεὶς ἤσπαιρεν· ὁ δ' ἐσκίρτησε Λυαίῳ,
Ἄλλος ἀπὸ στομάτων πολεμήϊον ἦχον ἰάλλων
Ἄρεος ἔγχος ἔμελπεν, ὁ δ' εἰλαπίνην Διονύσου,
Καὶ τελετῇ Βρομίοιο συνεσμαράγησεν Ἐνυώ·
Εὔια δ' ἴαχε ῥόπτρα, καὶ ἠχήεσσα κυδοιμοῦ
Λαὸν ἀολλίζουσα συνέκτυπε πηκτίδι σάλπιγξ,
Σπονδῇ λύθρον ἔμιξε· φόνον δ' ἐκέρασσε χορείῃ·
Ἔνθα πολὺ προθέοντος ἑῷ ποδὶ κοῦφος ἐρύσσας,
Ἀντία Δηριάδαο κατηκόντιζε Φαληνεύς,
Καὶ τύχεν ἀρρήκτοιο σιδηρείοιο χιτῶνος·
Οὐδὲ ταμνομένου χροὸς ἥψατο λοίγιος αἰχμή,
Ἀλλὰ παραΐξασα παγῇ χθονί· διψαλέος δὲ
Δηριάδην ἀπέλεθρον ἐπαΐσσοντα νοήσας
Ἀλκείης ὀλίγος Κορύμβασος ἐσσυμένου δὲ
Λαιμὸν ἀπηλοίησε μεσαίτατον ἄορι τύψας,
Καὶ κεφαλὴν ἤμησε· δαϊζομένου δὲ καρήνου
Αἱμοβαφὴς ἀκήριος ἐπὶ χθονὶ πίπτε Φαληνεύς·
Ἀμφὶ δέ οἱ μόθος ὦρτο πολύθροος· ἀκρόταλον δὲ
Δεξιόχος Φλογίοιο μεσόδρυον ἔξυσε χαλκῷ,
Γλύψας ἄκρα μέτωπα διχαζομένης τρυφαλείης·
Αὐτὰρ ὁ ταρβήσας ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
Μηκεδανῇ κεκάλυπτο κασιγνήτοιο βοείῃ,

Πατρῴην

Digitized by Google

Indi vero contra reſonabant. Congregans vero milites
Barbara reſonabat exercitum excitans tibia Bellonæ.
Corona quidẽ erant in galeis. Reſonabat v. ad Ægidẽ thorax
Haſtis thyrſus recte componebatur; & æquabãtur cothurnis
Aduerſæ ocreæ. Coniunctorum vero latorum In pugnã coniuncta ſcuta.
Ordine iuncta adinuicem innitebantur bubulæ pelles.
Et pedites peditibus. Sublimes v. conos in galea habẽti capiti
Mygdoniam ſecurem Pelaſgia impellebat ſecuris. Pugna.
Et pugna erat in prima acie pugnãtibus diſſimilis. Hic qui-
Bacchicæ vertebat ſublimẽ ſaltum choreæ, (dem attollens
Hic v. cadens ingemiſcebat. Hic vero ſtrepebat calceo,
Hic vero percuſſus palpitabat. Hic vero ſaltabat Baccho,
Alius ex ore bellicoſum ſonitum emittens
Martis haſtam canebat, hic vero epulum Bacchi.
Et initiationi Bacchi vna reſonabat Bellona.
Bacchica vero reſonabant crepitacula, & ductrix conflictus
Populum congregans vna reſonabat cum Lyra fiſtula.
Libamini cruorem miſcuit. cædem v. confudit cum chorea:
Vbi longe primus ſuo pede leuis extrahens
Contra Deriadeum iaculabatur Phaleneus, Phaleneus cum Deriade pugnat.
Et tetigit infractam ferream tunicam,
Neq; extenſum corpus tetigit lethalis cuſpis.
Sed præteriens infixa eſt terræ. Siticuloſus vero
Deriadem procul irruentem cognoſcens
Validus offendit Corymbaſus. Incitati vero Corymbaſus.
Guttur amputauit medium enſe verberans.
Et caput amputauit. Diuiſo vero capite
Sanguine tinctus ſine capite in terram decidit Phaleneus. Phaleneus occiſus.
Circa vero ipſum pugna excitata eſt multiſonora ſummũ v.
Dexiochus Phlogii ſupercilium radit ferro Dexiochus Phlogius.
Percutiens ſummam frontem diuiſa galea.
Verum hic confiſus e vi[illegible] genu genu permutans
Extenſo tegebatur fratris ſcuto,

Digitized by Google

Γαστρῶν συνάεθλον ἀδελφεὸν ἀσπίδι κεύθων,
Δαρδανίης ἅτε Τεῦκρον ὑπέρτερα γενέθλης
Εἰς σάκος ἑπταβόειον ἐδέχνυτο σύζυγος Αἴας·
Αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας,
Αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρῃ,
Καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι φορὰν περιδέδρομε νεκρῷ
Ἀστρομανὴς Κλύτιος πρυλίων πρόμος. ὑψιλόφου δὲ
Κραιπνὸς ἐελπόμενος ἀκόντισε Δηριαδῆος,
Ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτρεπεν Ἥρη,
Καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα, καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ·
Ἔμπης οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος, ἀλλὰ τορήσας
Θηρὸς ἀμαιμακέτοιο πελώριον αἰθερεῶνα,
Ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος,
Καὶ μογέων ὀδύνῃ, ὅλην ἐτίναξεν ἀπήνην
Αὐχένι κυανέῳ περιδέξιος ἠλίβατος θήρ·
Καὶ γένυν αἰθύσσων σκολιὴν περιβλῆτα προσώπου
Αἱμοβαφῆ ζυγίων αὐτοσίδηρα δέσμια λεπάδνων·
Ἀλλὰ πολυκλήϊστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας
Αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὁλκὸν ἱμάντων
Ἡνίοχος ταχυεργός· ἀπ' εὐρυβάτοιο δὲ φάτνης
Ὑψιπαγῆ νέον ἄλλον ἑλὼν ἔζευξε Κελαινεὺς,
Καὶ Κλύτιος θρασὺς ἔσκεν ἀδευκέος ἐλπίδι νίκης.
Δεξιόχου δ' ὁ φονῆα καλέσατο θυάδι φωνῇ,
Λοίγιον ὑβριστῆρι χέων ἔπος αἰθερεῶνι,
Στῆθι κύων, μὴ φεῦγε Κορύμβασε, καί σε διδάξω,
Οἷοι ἀκοντιστῆρες ὀπάονές εἰσι Λυαίου,
Ὑμέας εἰς Φρυγίην ληΐσσομαι· ἄστεα δ' Ἰνδῶν
Δηώσει δόρυ τοῦτο, καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην,
Δηριαδίην θεράπαιναν Διωνύσοιο πελάσσω·
Παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἑὴν λύσειε κορείην,
Δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνης ὑμεναίους
Ἰνδὴ Μυγδονίοιο μαινομένη σχεδὸν Ἑρμοῦ·
Ὣς φαμένου κεχόλωτο Κορύμβασος· ὀψιμαθοῦς δὲ

Φθέγγο-

Paterna commilitonem fratrem ſcuto abſcondens Teucer ſub ſcuto Aiacis tegitur.
Dardaniæ velut Teucrum ſagittarium generationis
In ſcutum ſeptem boũ cornibus tectũ excepit cognatus Aiax.
Statim vero ex vagina Corymbaſus gladium extrahens
Ceruicem Dexiochi præcipitauit gladio Corymbaſus Dexiochum occidit.
Et velox circa palpitantem ſaliens cucurrit mortuum
Valde inſanus Clytius peditum dux. Altos conos habentis v.
Velox valde attonitus iaculatus eſt Deriadei, Clytius occidit Elephantem.
Sed haſtam anteſignani declinando auertit Iuno
Et Clytio irata & Indos occidenti Baccho:
Et tamen non aberrauit velox dux, ſed traiiciens
Feræ immenſæ magnum collum,
Rectos pedes habentem elephantem occidit Deriadei
Et laborans doloribus totum vibrauit currum
Ceruice nigra prudens ſublimis fera
Et maxillam ſuſcitans obliquam proeminentem ex fronte
Sanguine tincta iugalium retraxit vincula antilenarum
Sed illuſtre ſub iugum enſe flectens
Dorſualium abſcidit coniunctum tractum corrigiarum
Auriga impiger. A late calcato vero præſepi Celeneus:
Sublimem iuuenem alium trahens coniunxit Celeneus
Et Clytius audax erat amaræ ſpe victoriæ
Dexiochi vero occiſorem vocauit rabioſa voce
Lethalem iniurioſo fundens verbum gutture,
Conſiſte canis, ne fuge Corymbaſe, & te docebo, Clytius Dexiochũ prouocat.
Quales iaculatores miniſtri ſint Bacchi,
Vos vero in Phrygiam prædas ducam. vrbes vero Indorum
Diripiet haſta hæc & Indos occidentem poſt victoriam Clytius, Dexiocho ſuperbis verbis inſultat.
Deriadem famulum Bacchi faciam.
Puella vero ſine dote ſuam ſoluerit virginitatem,
Accipiens Satyri hirſuta pectora habentis nuptias
Inda Mygdonium polluta prope Hermon. Corymbaſus occidit Clytium
Sic illo locuto iraſcebatur Corymbaſus, Serius pugnantis v.

Digitized by Google

Φθεγγομένου Κλυτίοιο διέθρισεν αἰθερέοντα,
Καὶ κεφαλὴ πεπότητο μετάρσιος ἅλματι μοίρης
Αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι περιρραίνουσα κονίην·
Καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἐάσας,
Σιληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος ἔξοχος Ἰνδῶν,
Ἔξοχος ἠνορέην μετὰ Μορρέα καὶ βασιλῆα
Αἰχμητῆρά τε Σέβεντα βαλὼν ὑπὲρ ἄντυγα μαζοῦ,
Χάλκεον ὦσεν ἔγχος ἔσω χροός· αἱμαλέου δὲ
Δέρατος ἑλκομένοιο χυτῇ κατέβαλλε κονίῃ.
Οἰνομάῳ δ' ἐπόρουσεν· ὁ μὲν φυγάς ἴκελος αὔραις
Εἰς στρατιὴν Βρομίοιο πεπτηότι χάζετο ταρσῷ·
Καὶ μιν ἰδὼν ἐδίωκεν ὀπίστερος· ἐν δὲ ἄκρῳ νώτῳ
Μεσσατίῳ δόρυ πῆξε· διαΐσσουσα δὲ ῥιπὴν
Γαστέρος ἀρτιτόμοιο παρ' ὀμφαλὸν ἄνθορεν αἰχμή·
Αὐτὰρ ὁ φοινήεντι πεπαρμένος ἀμφὶ σιδήρῳ
Πρηνὴς ἀρτιδάϊκτος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
Τὸν δὲ κατὰ βλεφάρων θανατηφόρος ἔσβεσεν ἀχλύς,
Οὐ δὲ μόθων ἀπέληγε πάλιν τρόμος· ἀλλὰ μαχηταὶ
Τέσσαρες εὐπήληκες ἐνὶ κτείνοντο φονῇ,
Τυνδαρεύς τε Θόωντε, καὶ Αὐτησίων, καὶ Ὀνίτης·
Καὶ πολὺς ἀρτιδάϊκτος ἔην νέκυς, οὐ χθονὶ πίπτων
Πρηνής, οὐ δαπέδῳ τετανυσμένος ὕπτιος ἀνήρ,
Ἀλλὰ θανὼν ἀτίνακτος ἐπεστηρίζετο γαίῃ
Μαρναμένῳ προμάχῳ πανομοίιος, ὡς δόρυ πάλλων,
Ὡς τανύων θοὰ τόξα, καὶ ὡς βέλος εἰς σκοπὸν ἕλκων·
Καὶ νέκυς ἀλκήεις ποθέων μετὰ πότμον Ἐνυώ,
Νήματα μοιράων ἐβιήσατο δούρατι κούφῳ
Ἴκελος αἰχμάζοντι πολυαστερέων ἀπὸ τόξων,
Ἐκ κεφαλῆς βελέεσσι πεπαρμένος εἰς πόδας ἄκρους,
Ἄρεος ὀρθὸν ἄγαλμα, καὶ αἰχμητῆρα θανόντα
Ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο μαχηταί,
Ἔγχος ἔτι κραδάοντα, καὶ οὐ ῥίψαντα βοείην,
Νεκρὸν ἀκοντιστῆρα, καὶ ἄπνοον ἀσπιδιώτην·

Καί τις

Loquentis adhuc Clytii amputauit guttur,
Et caput volabat ſublime ſaltu mortis
Sanguinea gutta circum aſpergens puluerem.
Et mortuum ſaltatorem reuolutum relinquens,
Silenos perterrefecit Corymbaſius præſtantiſſimus Indorum, Corymbaſus inter Indos robuſtiſſim⁹
Præſtantiſſimus fortitudine poſt Morrheum & regem
Militemq́ Sebetem coniiciens ſuper ambitum mammæ
Ferream impulit haſtam in corpus, ſanguinea vero
Haſta tracta fuſili proſtrauit in puluere.
In OEnomaum v irruit. Hic quidē fugitiuus ſimilis ventis OEnoma⁹ fugit.
In exercitum Bacchi obſtupefacta ceſſit planta
Et ipſum videns perſecutus eſt a tergo. Et ſane in dorſo
Medio haſtam fixit, perrumpens vero impetu
Ventris iam ſecti circa vmbilicum exſiliit cuſpis. OEnoma⁹ à Corymbaſo tranſfoſſus.
Sed hic lethali traiectus ferro
Pronus iam transfixus deſiliit in puluerem.
Hunc vero iuxta oculos mortifera extinxit caligo. OEnoma⁹ mortuus.
Neq́ a pugnis deſiit immenſus dux, ſed milites
Quatuor ſecuribus bene armati ab vno occiſi ſunt occiſore,
Tindariusq́ Thoontq́; & Authesion & Onites Corymbaſus quatuor milites occidit.
Et multus iam transfixus fuit mortuus, non in terrā decidēs
Pronus, non ſolo extenſus ſublimis vir,
Sed mortuus inconcuſſus confirmabatur in terra
Pugnanti duci perſimilis, tanquam haſtā vibrans, (hēs.
Tanquā intendens veloces arcus, & vt telum in ſcopum tra-
Et mortuus fortis deſiderans poſt mortem Bellonam Corymbaſus multis telis confoſſus, mortuus erectus ſtat.
Fila Parcarum coegit haſta leui
Similis pugnanti multiplicibus ab arcubus,
A capite telis transfixus ad pedes ſummos
Martis erecta ſtatua. & præliatorem mortuum Martis ſtatua.
Oculis obſtupeſcentibus intuebantur milites,
Haſtam adhuc tenentem, & non abiicientem ſcutum,
Mortuum iaculatorem, & inanimem ſcutatum,

Digitized by Google

Καί τις Ἀθηναίοιο τυχὼν διατμῆξε σιδήρῳ,
Δεξιτερὴν ἤμησε βραχίονος ἄκρον ἀράξας,
Ἡ δὲ κυβιστήσασα φόνῳ βητάρμονι παλμῷ
Ἤριπεν ἀρτιδάϊκτος ὁμήλικι σύμπλοκος ὤμῳ,
Ξανθὰ διαρρίζουσα κατάρρυτα νῶτα κονίης·
Καί νύ κεν ἀλλομένης τανάον δόρυ χειρὸς ἐρύσσας
Ἔγχεϊ τηλεβόλῳ πολυάχετον εἶχεν Ἐνυώ,
Καὶ λαιὴ πολέμιζε δορυσσόος αὐτίτυπος χείρ·
Ἀλλά μιν αὐτοκέλευθος ἀνάρσιος ἔφθασεν ἀήρ,
Καὶ λαιὴν προθέλυμνον ἀμοιβάδι τύψε μαχαίρῃ.
Καὶ παλάμη χθονὶ πίπτεν· ἀκοντίζων δὲ φονῆα
Αἱμαλέης ἔργαινεν ἑκηβόλος ἰκμὰς ἐέρσης
Πορφυρέαις λιβάδεσσιν· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
Ἅρμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ,
Αἵματι φοινιχθεῖσα, καὶ ἀγκύλα δάκτυλα γαίῃ
Εὐπαλάμῳ σφήκωσε μέσῳ γαμψώνυχι δεσμῷ,
Οἷα προσφίγγουσα πάλιν τελαμῶνα βοείης·
Καί τινα μῦθον ἔειπεν Ἀρήϊα δάκρυα λείβων,
Ἄλλην εἰπέ τι χεῖρα λιλαίομαι, ὄφρα πελάσσω
Τεχναδίης πολέμησιν ἐπάξια Τριτογενείης·
Ἔμπης καὶ μετὰ χεῖρας ἀνάρσιον ἄνδρα διώξω,
Τοῦτό μοι ἠνορέης ὑπολείψατον, ὄφρα τις εἴπῃ
Εὖχος Ἀθηναίων προδέξιον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Ποσσὶν ἀεθλεύουσι δαϊζομένων παλαμάων·
Ὣς εἰπὼν προμάχοισιν ἐπέδραμεν ἴκελος αὔραις
Ὑσμίνην ἀσίδηρον ἐπεντύνων ὀλετῆρι·
Οἱ δέ μιν ἀθρήσαντες ἐθάμβεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Καὶ πρόμον ἡμιτέλεστον ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
Ἀμφιλαφεῖς· ὁ δὲ μοῦνος ἀφειδέϊ δέκτο μαχαίρῃ
Πληγὴν ἀλλοπρόσαλλον ἀμοιβαίοισι σιδήρου,
Καὶ μόγις εἰς χθόνα πίπτεν· ἔην δέ τις Ἄρεος εἰκὼν
Ὀψιγόνῳ ναέτῃσι φυλασσομένῳ γενετῆρα·
Οὔ τότε μοῦνος ὅμιλος ἐπίμνετο πεζὸς ὁδίτης,

Ἀλλὰ

Et quiſpiam Athenienſem nactus graui ferro
Dextram amputauit brachii ſummitatem ſignans,
Hæc vero deſiliens cadis ſaltante vibratione
Cecidit iam amputata coæuo connexa humero,
Flaua ſeparans irrigata dorſa pulueris.
Et ſane ſalientis longam haſtam manu trahens
Haſta procul iaculante iteratam habuit Bellonam
Et ſiniſtra pugnauit haſtam quatiens oppoſita manus.
Sed ipſum obuius infeſtus anteuertit vir,
Et ſiniſtram radicitus amputatā alterna percuſſit machara
Et manus in terram decidit, iaculans vero occiſorem
Sanguinei effluebat longe proiectus tractus liquoris,
Purpureis guttis. Super ſolo vero miſera
Saltibus per ſe voluta vibrabatur inſana manus,
Sanguine rubefacta, & incurui digiti terra
Validā manū habenti conſtrinxit medio vncungui vinculo
Tanquam circumſtringens rurſus baltheum ſcuti.
Et quoddam verbum dixit Martiales lacrumas libans,
Aliam adhuc manum deſidero, vt faciam,
Triplici manibus condigna Tritogenia Mineruæ.
Et tamen poſt manus hoſtilem virum perſequar,
Hoc mihi fortitudinis adhuc relictum, vt quiſpiam dicat
Gloriam Athenienſium dextram, quòd & ipſi
Pedibus ſuperent amputatis manibus.
Sic locutus primos in acie pugnantes incurſauit ſimilis ventis
Pugnam ſine ferro intendens perditori.
Hi vero ipſum intuentes mirabantur alius ſuper alium,
Et ducem truncum circulo cingebant milites
Denſi. Hic vero ſolus non parcente excepit machara
Plagam mutabilem alterni ferri,
Et vix in terram decidit. Erat vero quapiā Martis imago
Serius nato inhabitatori ſeruans genitorem.
Non tunc ſola multitudo amputabatur pedeſtris viator,

Athenienſis cuiuſdā fortitudo.

Athenienſis vtraque manu iruncatus.

Athenienſis vtraque manu trūcati verba.

Athenienſis manibus carens pedibus pugnat.

Athenienſis occiſus.

Sed

Ἄλλα δ' ἐν ἱππήεσσιν ἔην φόνος· ἔσχε δ' ἄλλος
Ἄλλον πότμον ἄφνω· ἐλατὴρ δ' ἐλατῆρα κιχήσας,
Ἢ προτέρω φεύγοντα μετάφρενα δουρὶ δαΐζων,
Ἢ σχεδὸν ἀντιόωντα κατὰ στέρνοιο τυχήσας,
Ἱππόθεν ἀρηιδάικτον ἀπεστυφέλιξε κονίῃ·
Καί τις ὑπὲρ λαπάρην βεβολημένος ἵππος οἰστῷ
Εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα,
Οἷος ἀερσιπότητος ἀλήμονι σύνδρομος αὔρῃ
Πήγασος ὠκυπέτης ἀποσείσατο Βελλεροφόντην,
Ἄλλος ἐελποίητος ὀλισθηρῶν ἀπὸ νώτων
Ὄρθιος ἱππείης διὰ γαστέρος εἰς χθόνα πίπτων
Κύμβαχος ἐστήρικτο παρήορος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Κρᾶτα βαθὺν ἐκύλιστε, λιπὼν πόδας εἰς ῥάχιν ἵππου·
Καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητὰς
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμοκλήεντι δὲ λαῷ
Ἀργίλιπος σελάγιζε φεραυγέα θαλλὸν ἀείρων,
Καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ
Μαρναμένους δαΐδεσσι, καὶ ἔτρεμον αἴθοπες Ἰνδοὶ
Οὐρανίῳ πρηστῆρι πεπτηότες ἀντίτυπον πῦρ·
Καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν ἐπ' ἀντιβίων τε καρήνοις
Γηγενέος ἀστηθῆρες ἐτοξεύοντο καρήνων,
Καὶ μελίας νίκησε, καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ,
Σείων θερμὰ λέπαδνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκήν,
Δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα, ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Ἰνδὸν ὀιστευτῆρα κατέφλεγεν αἰθέρι πυρσῷ
Οὐχ ἕνα Σαλμωνῆα· νόθῳ δ' ἤλεγξε κεραυνῷ.
Οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε θεημάχον, οὐ μία μούνη.
Εὐάδνη στενάχιζε μαραινομένου Καπανῆος,
Καὶ Στερόπης κεκόρυστο σέλας μιμηλὸν ἑλίσσων
Αἰθερίαις στεροπῇσι φέρων ἀντίτυπον αἴγλην,
Σβεστὸν ἔχων ἀμάρυγμα. πῦρ τίκτεν ἑσπερίη φλόξ,
Σπέρμα πυρὸς Σικελοῖο καὶ αἴθοπος ἐσχαρεῶνος,
Καὶ νεφέλη σκέπας εἶχεν ὁμοίιον· ἐνδόμυχον δὲ

Κρύπτε,

Sed etiam equitibus erat cædes. Pergebat vero alius
Alii mortem adducens, agitator v. agitatorem prehendens, Pugna equitum.
Aut priori fugiens dorſum haſta traiiciens,
Aut prope obuium procedentem per pectus nactus,
Ex equo iam percuſſum euertit in puluerem
Et quiſpiam ſuper ventrem percuſſus equus telo
In ſolum iaculabatur excitatum equitem gubernatorem,
Qualis aërivolans vago comes vento
Pegaſus celeriter volans excuſſit Bellerophontem,
Alius valde percuſſus lubrico a tergo Pegaſus alatus equ' Bellerophontem excuſſit.
Rectus equino à ventre in terram decidens
Præceps inſigebatur humi extenſus. In terram vero
Caput proiiciens volutabat relinquens pedes in dorſo equi:
Et fortes Cyclopes circulo cingebant milites Cyclopes.
Iouis adiutores. Obſcuro vero populo
Argilipus reſplendebat luciferum germen attollens.
Et terreſtri armatus fuit ignitas cuſpides habente fulmine, Argilipus pugnat cũ facibus.
Pugnans cum facibus, & trepidabant nigri Indi
Cæleſti preſtere attoniti reformidantes contrarium ignem.
Et ignitus dux erat In hoſtium vero capita
Gigantei ſcintillæ iaculabantur capitis,
Et haſtas ſuperauit, & immenſos gladios Cyclops
Quatiens calida capiſtra, & ignitum mucronem
Titionẽ habens tanquã arcum, & immenſum aliũ poſt aliũ
Indum iaculatore combuſſit virum igne.
Non vnum Salmonea. Adulterino v. arguit fulmine
Non vnũ ſolum trucidauit cũ Diis pugnantẽ, non vna ſola Salmone'.
Euadne ingemuit tabeſcente Capaneo,
Et fulguris armatus fuit ſplendorem ſimulatum voluens Euadne Capanei vxor.
Ætheriis fulguribus ferens contra ſonantem ſplendorem,
Extinctum habẽs fulgorem, quem genuit veſpertina flãma,
Semen ignis ſiculi, & rubentis foci,
Et nubi operculum habuit ſimile. Intus latens enim

Abſcon-

Κρύπτε, καὶ ἀμφ' αἰετηνὲς σέλας διδυμάονι παλμῷ,
Φέγγεος οὐρανίοιο φέρων τύπον· ἀστεροπὴ γὰρ
Ἐρχομένην φεύγουσαν ἔχει παλινάγχιτον αἴγλην·
Καὶ Βρόντης πτολέμιζε μέλος κελαδεινὸν ἀράσσων,
Βρονταίοις πατάγοισι χέων ἀντίκτυπον ἠχώ,
Καὶ ξείνην ῥαθάμιγγα νεηχυμένος νιφετοῖο,
Ποιητὸν προχέων μινυώελον αἴθελον ὕδωρ.
Μιμηλαῖς λιβάδεσσι νόθος πέλεν κινέφελος Ζεύς·
Βρόντης δ' ἰσοτύπου τεχνήμονα δοῦπον ἐάσσας,
Εἰς φόνον αὐτοβίων Σικελῷ κεκόρυστο σιδήρῳ,
Καὶ δονέων ῥαιστῆρα μετάρσιον ὑψόθεν ὤμων,
Δυσμενέων ἤρασσε κάρηνα τὰ πτερὰ σιδήρῳ·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην ζοφερὰς στίχας, οἷά περ αἰεὶ
Αἰτναίῳ πατάγῳ σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων·
Καὶ σκοπιῆς πρηῶνα τανυκρήπιδος ἀράξας,
Ἔγχει πωτήεντι κατέτρεχε Δηελάδηος·
Καὶ παλάμῃ περιμέτρον ἀφειδεῖ πέτρον ἰάλλων
Ἄντα κορυσσομένοιο μελαρρίνου βασιλῆος,
Στήθεα λαχνήεντα χαραδραίῃ βάλεν αἰχμῇ·
Αὐτὰρ ὁ πατατίῳ μεθύσας μυλοειδέι πέτρῳ
Στέρνον ὅλον βεβάρητο· φόνον δ' ἤμυσεν Ὑδάσπης
Παιδὸς ἐὺ βληθέντος· ὁ δὲ θρασὺς ἕλκεϊ κάμνων,
Ἀκαμάτων δόρυ θοῦρον ἑὸν ἀποσείσατο χειρῶν,
Χάλκεον εἰκοσίπηχυ· πέδῳ δ' ἔρριψε βοείην,
Αἰδομέναις παλάμῃσι, καὶ ἀδρανὲς ἄσθμα πταίνων,
Μαρμαρέῃ γλωχῖνι τετυμμένος ἄντυγα μαζοῦ,
Ἠερόθεν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε δίφρου,
Ὡς ἐλάτη περιμέτρος ὑπέρλοφος· ἡ δὲ πεσοῦσα
Ἄσπετον εὐρείης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης·
Ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐς ἅρματα κύψισαν Ἰνδοί,
Δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα, μή τινι ῥιπῇ
Ὑψιπετῆ πάλιν ἄλλον ἑλὼν πρηῶνα κολώνην,
Τρηχαλέῳ βασιλῆα κατακτείνειε βελέμνῳ,

Μῆκος

Digitized by Google

Abſcondit, & mox reſplenduit fulgor gemina vibratione, Fulgor.
Lucis cœleſtis ferens imaginem. Fulgor enim
Venientem fugientem habet mutabilem ſplendorem
Et tonitrus pugnauit cantum ſonorum pulſans,
Fulmineis ſtrepitibus fundens contra ſonantem ſonitum,
Et hoſpitem guttam nuper natæ niuis,
Facititiam profundens non diu durantem ſerenam aquam
Simulatis guttis adulterinus fuit innubis Iupiter
Tonitrus v. æquale imagine habentis artificioſũ ſonitũ relin-
In cædem hoſtium Siculo armabatur ferro, (*quens*
Et quatiens malleum ſublimem alte ſuper humeris Argillpus Indos multos occidit
Hoſtium pulſabat capita grauia ferro.
Pulſauit vero conuerſim nigras acies, tanquam ſemper
Ætnæo ſtrepitu malleo fabricatam incudem verberans:
Et ſpeculæ cacumen intenſa fundamenta habentis pulſans
Haſta volante occurrit Deriadeo.
Et manu immenſum non parcente ſaxum mittens
Contra armati nigrum naſum habentis Regis Argilipus Deriadem regem ſaxo petit.
Pectora hirſuta torrenti percuſſit cuſpide.
Verum hic tanto grauatus molari lapide
Pectore toto grauabatur, cædem v. auertit Hydaſpes,
Filii ſui percuſſi. Hic verò audax vulnere laborans
Indefeſſis haſtam longam ſuis vibrauit è manibus, Deriades arma abiicit.
Ferream viginti cubitos habentẽ, in terram v. proiecit ſcutũ,
Pudentibus manibus, & imbellem anhelitum tendens,
Splendido cuſpide percuſſus circa ambitum mamillæ
Ex aere præceps a ſublimi decidit curru,
Tanquã abies immẽſa, præaltas iubas habens. Hæc v. decidẽs
Immenſum lati circumcurſauit ſinum agri.
Circa v. ipſum graues in currum eleuabantur Indi
Metuentes Cyclopem deformem. ne quodam impetu
Alte intenſum rurſus aliud rapiens cacumen montem
Aſpero regem occideret telo,

Longi-

Digitized by Google

Μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου·
Καὶ βλοσυροῦ μεσάτοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ
Μαρμαρυγὴ τροχόεσσα μονογλήνοιο προσώπου·
Καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπὴν
Θαμβαλέῳ δεδόνηντο φόβῳ κυανόχροες Ἰνδοί,
Οὐρανόθεν δοκέοντες, ὀλυμπιὰς ὅτι σελήνη
Γηγενέος Κύκλωπος ἐπαντέλλουσα προσώπῳ,
Γλησιφαὴς ἤστραπτε προσαπτίζουσα Λυαίῳ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ Κύκλωπος ἰδὼν μίμημα κυδοιμοῦ,
Ὑψινεφὴς ἐγέλασσεν, ὅτι χειμερίων νεφελάων
Δεχνυμένη ξένον ὄμβρον ἀπειρήτου διὰ κόλπου
Νιτεῦσα μὲν τότε γαῖα· χυτὸν δ' οὐκ εἶχεν ἐέρσην,
Ἄβροχα νῶτα φέρων γυμνούμενα δίψιος ἀήρ·
Καὶ Πράγιος κεκόρυστο· κασιγνήτῳ δ' ἅμα βαίνων
Ἠλιβάτῳ παλάμῃ δονέων σάκος ἶσον ἐρίπνῃ,
Ὑψινεφὴς ἐλάτην περιμήκετον εἶχεν Ἐλατρεύς,
Ἔγχει δενδρήεντι καρήατα δήια τέμνων·
Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμοῦ,
Ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης
Κόλπον ἐς ἰχθυόεντα, περικλείων στίχας Ἰνδῶν,
Δυσμενέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου,
Ὄρθιον εἰκοσίπηχυ δι' ὕδατος ἄορ ἑλίσσων·
Καὶ δολιχῷ βουπλῆγι ταμὼν ἁλιγείτονα πέτρην,
Ῥίψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ
Διχθαδίης ἐνόησαν ἁλιβρέκτου λίνα μοίρης,
Ἄρεϊ κυματόεντι, καὶ ἰχθυόεντι βελέμνῳ·
Ἐν πεδίῳ δ' ἀλαλητὸς ὀρινομένῃσι δὲ Βάκχαις
Πρυμνεὺς εὔδιος ἦλθεν ἀπὸ πρυμναῖος ἀήτης,
Ῥυόμενος πλωτῆρα σαώιπτύοντα θυέλλαις·
Καὶ στρατιὴ πολύευκτος ἐπήλυθεν, οἷος ἱκάνει
Νηυσὶ τινασσομένῃσι γαληναῖος Πολυδεύκης,
Εὐνήσας βαρὺ κῦμα θυελλοπόροιο θαλάσσης·
Τοῖς ἅμα σύγγονος ἄλλος ἀριστεύων Ἁλιμήδης

Ἠλιβά-

Digitized by Google

Longitudinẽ habẽs æqualẽ ſublimẽ galeã habentis Polyphemi
Et horribilis anteſignani in media reſplendebat fronte
Splendor volubilis vnum oculum habentis frontis.
Et horribilis Cyclopis reformidantes imaginem Cyclops.
Obſtupeſcente quatiebantur metu nigri colores Indi,
E cœlo exiſtimantes cœleſtis, quod Luna
Gigantis Cyclopis exoriens in fronte
Plena apparens fulgeret, pugnans pro Baccho.
Iupiter vero pater Cyclopis videns ſimulacrum pugnæ,
Sublimibus in nubibus riſit, quod antiquarum nubium
Accipiens nouum imbrem infinitum per ſinum
Niue obruebatur quidẽ tũc terra, fuſilẽ v. nõ habuit liquorẽ,
Non madida dorſa ferens nudatus ſiticuloſus aer.
Et Tragius armabatur. Cum fratre vero vna incedens
Sublimi manu quatiens ſcutum æquale rupi,
Sublimis in nubibus abietem oblongam habuit Elatreus, Elatreus.
Haſta arborea capita hoſtilia ſecans.
Euryalus armatus fuit, diſſecans vero belli Euryalus.
Ex campo fugientem multum exercitum vſq; ad mare
Sinum in piſcoſum, circumclaudens ordines Indorum,
Hoſtes ſuperauit iacula ferentem per pontum
Erectum viginti cubitorum per aquam enſem quatient Enſis vigin
Et longo boum ſtimulo ſecans mari vicinum ſcopulum ti cubitorũ
Proiecit in hoſtes. non tumulatæ vero multi
Duplicis cognouerunt a mari irrigatæ fila Parcæ,
Marti fluctuoſo, & aſpero telo.
Ex ſolo vero vlulatus, concitatis vero Bacchis
Prymneus tranquillus venit tanquam Prymnæus ventus, Prymneus
Liberans natatorem vna equitantem cum procellis.
Et exercitus multum optabilis ſuperuenit, qualis venit
Nauibus concuſſis ſerenus Pollux Pollux ſe-
Tranquillans grauem fluctum procellipari maris renitatis auctor.
Cum quibus ſimul cognatus alius in bello præſtãs Halimedes Halimedes

Subli-

Digitized by Google

Ἠλιβάτοις βελέεσσι πέλωρ βακχεύετο Κύκλωψ·
Καὶ δηΐους ἐφόβησε· φυλασσομένου δὲ προσώπου
Κυκλάδος ὀμφαλόεντα περίσχανε νῶτα βοείης·
Καί μιν ἰδὼν Φλόγιος κταμένων τιμήορος Ἰνδῶν,
Τόξον ἑὸν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἕλκων
Μεσσοφανῆ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ·
Ἀλλὰ τιτυσκομένοιο μαθὼν αὐτώπιον ὁρμήν,
Δόχμιος ἑσσυμένοιο βολὴν ἀλέεινεν ὀϊστοῦ
Κύκλωψ ὑψικάρηνος· ὁ δὲ πρηῶνα τινάσσων
Ῥίψε κατὰ Φλογίου κραναὸν βέλος· αὐτὰρ ὁ φεύγων
Ἅρμασι βουκεράοιο παρίστατο Δηριάδηος·
Καὶ μόγις ἠερόφοιτον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμήν;
Κεῖθι μένων· κοτέων δὲ περὶ Φλογίοιο φυγόντος
Λοίγιον αἰθερέωνα διαπτύξας Ἁλιμήδης;
Δώδεκα φῶτας ἔπεφνε μιῆς μυκήματι φωνῆς,
Ἀνσταλέης προχέων ὀλεσίζωα βόμβον ἰωῆς·
Κυκλώπων δ᾽ ἀλαλητὸς ἐπεσμαράγησεν Ὀλύμπῳ
Γλώσσαις σμερδαλέῃσι, καὶ ὀρχηστῆρες Ἐνυοῦς
Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
Δαμνεὺς μὲν πολέμιζεν ἀνάρσια φῦλα διώκων·
Ποσσὶ δ᾽ ἐλαφροτέροισι διεπτοίησε μαχητὰς
Ὠκύθοος· πολέας δὲ κατέκτανεν ὀξέϊ πότμῳ,
Τὸν μὲν ἐνὶ σταδίῃ δαμάσας δορί· τὸν δὲ βελέμνῳ,
Τηλεφανής· ἕτερον δὲ ταμὼν δασπλῆτι μαχαίρῃ
Ἄλλον ἔτι προθέοντα πεφυγμένον ἴκελον αὔραις
Ἀνστήεις ὀκίχησε, ποδήνεμα γούνατα πάλλων,
Εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ πανομοίιος, ὅς τις ἐπείγων
Ταρσὰ ποδῶν, ἀβάτοιο κατέχραφεν ἄκρα γαλήνης·
Καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον εἶχε πορείην
Ἀνθερίκων στατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων·
Ὠκύθοος πέλε τοῖος ἀελλόπος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὔρυθμον Ἐνυώ,
Καὶ στρατὸν ἐπτοίησε χορείτυπον ἄορ ἑλίσσων,

Sublimibus iaculis immenſius bacchabatur Cyclops,
hoſtes perterrefecit. tecti vero oculi
Circularis rotunda prætendit dorſa ſcuti.
Et ipſum videns Phlogius occiſorum vindex Indorum Phlogius.
Arcum ſuum incuruauit, & ventoſum telum trahens,
Medium apparentem volanti percutere voluit telo.
Sed collimantis obſeruans contrarium impetum
Obliquus irruentis ictum euitauit teli
Cyclops altum caput habens. Hic vero cacumen quatiens
Abiecit contra Phlogium oblongum telum. Verũ hic fugiẽs
Curribus boum cornua habentis aſtabat Deriadei:
Et vix aërinagam euitauit ſplendentem cuſpidem,
Ibi manens. Iraſcens v. propter Phlogium fugientem
Lethale guttur aperiens Halimedes Halimedes horrenda voce duodecim hoſtes occidit.
Duodecim homines occidit vnius mugitu vocis
Furioſæ profundens viros occidentem bombum vocis.
Cyclopum vero vlulatus reſonabat in cœlo Cyclopum clamor.
Linguis terribilibus, & ſaltatores Bellonæ,
Dictæ, corybantes exercitu iungebantur ad pugnam,
Damneus quidem pugnauit hoſtilia genera perſequens Damneus.
Pedibus vero leuioribus perterrefecit milites
Ocythous. Multos vero occidit acuta morte Ocythous.
Hunc quidem in ſtatario prælio domans haſta, hunc v. telo,
Procul apparens. Alium vero ſecans graui gladio
Alium adhuc procurrentem fugientem ſimilem ventis
Rabioſus cẽprehendit ventoſos pedes habentia genua vibrãs, Iphiclus velociſſimus.
Ad curſum Iphiclo perſimilis. Qui concitans
Plantas pedum inuiæ deſcripſit ſummitatem tranquillitatis Iphiclus in aqua potuit currere.
Et ſpicas ſuper ſublimem habuit tranſitum,
Albuci herbæ ſtabile cacumen inflexum pedibus tranſiens
Ocythous fuit talis procellipes. In præliis vero
Flexuoſos pedes habentẽ ſtatuit Mimas concordem pugnam, Mimas.
Et exercitũ perterrefecit inter ſaltandũ terrã pede quatien-
tem enſem quatiens.

Σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῷ,
Οἷον ὅτε Κρονίοισιν ὑπ' οὔασι δοῦπον ἐγείρων
Πυῤῥίχιος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσσων,
Ψευδομένης ἀλάλαζε μέλος μενεδήιον ἠχοῦς,
Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρυφον ἥβην
Τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἅλμα χορείης,
Χαλκοχίτων ἐλέλιζε Μίμας αἰχμώδεα λόγχην,
Τίμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα σιδήρεα λήια χάρμης.
Ἰνδοφόνοις πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ,
Δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ,
Ἀντὶ θυηπολίης βοέης καὶ ἐθήμονος οἴνου,
Λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ·
Ὀξυφανὴς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κόσμον Ἐνυοῦς·
Ὀρχηστὴρ πολέμοιο πολύτροπον ἴχνος ἑλίσσων,
Ἀρχέτης, ἰνδοφόνοιο μόθου δεδονημένος οἴστρῳ·
Καὶ ζοφερὴν ἰυχὰ πᾶσαν ἀνεπτοίησε Μελισσεύς,
Θάμβος ἔχων ἀδίνητον· ἐπωνυμίην δὲ φυλάσσων,
Φρικτὰ κορυσσομένης μιμήσατο κέντρα μελίσσης·
Καὶ ποδὸς ἀστάθεος κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ,
Συνδρόμιος Ὠκυθόῳ κορυθαίολος ἤιεν Ἄκμων·
Μάρνατο δ' ἀσυφέλικτος ἅτε σφυρήλατος Ἄκμων,
Ἀσπίδα κουφίζων Κορυβαντίδα, ἧς ἐνὶ μέσσῳ
Πολλάκις ὕπνον ἴαυεν ἐν οὔρεσι νηπίαχος Ζεύς·
Καὶ Διὸς οἶκος ἔην ὀλίγον σάκος, ἔνθα κἀκείνη
Αἲξ ἱερὴ γλαγόεντι γένεθλον μαιώσατο μαζῷ,
Ξεῖνον ἀναβλύζουσα ἑὸν γλάγος, εὖτε βοείη
Κλεψιτόκοις πατάγοισι σακέσπαλον ἔβρεμεν ἠχώ,
Τυπτομένη μέσα νῶτα κυβιστητῆρι σιδήρῳ·
Καὶ βάλε Κουρῆτος ἀκοντιστῆρα πταίνων
Μάρμαρον αὐτοπόροιο Μελισσέος ἤμβροτε Μοῤῥεύς·
Ἤμβροτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μόθῳ Κορύβαντας ὀλέσσαι,
Ὧν χάριν ἀσκήσασα λίθον ψευδήμονα Ῥείη
Ἀντίδοτον Κρονίδαο Κρόνῳ παρέθηκε τραπέζῃ·

Tripudium habens ſine riſu armatum perita planta,
Qualiter, cũ Saturniis in auribus ſtrepitum excitant
Pyrrhichus Ideis ſcutum gladiis quatiens Pyrrhich⁹ Iouis nutritor vagitum eius ſtrepitu celauit.
Simulati reſonabat cantum bellicoſum ſonitus,
Iouis ſuſſurans recreſcentis abſconditam ætatem
Talem habens imitabilem armatum ſaltum choreæ,
Ferream tunicam habens quatiebat Mimas ventoſã lanceã,
Secans vero hoſtilia capita ferreas ſegetes pugnæ,
Indos occidentibus ſecuribus, & ancipiti machæra,
Hoſtium extendebat victimas teſti Baccho.
Pro ſacrificio bouino, & conſueto vino, Mimas multos hoſtium trucidat.
Libationem ſanguineam libans Baccho.
Acutus v. apparens Idæus ſubiit Encomion Bellonæ,
Saltator belli varium veſtigium vertens,
Incohibilis, Indos occidentis belli agitatus furore.
Et nigrum ordinem omnem perterrefecit Meliſſeus Meliſſeus.
Confidentiam habens immobilem. Nomen vero ſeruans
Horribiles armatæ imitabatur aculeos apis.
Et pedis inſtabilis volutus perita planta,
Vna currens cum Ocythio variam galeã habens ibat Acmõ. Acmon.
Pugnabat vero firmius tanquam malleo fabricata incus
Haſtam eleuans Corybantidem cuius in medio, Acmonis clipeus.
Sæpius ſomnum dormiuit in montibus infans Iupiter
Et Iouis domus erat exigua ſpelunca. Vbi illa
Capella ſacra lacteo adulterino obſtetricata eſt vbere Acmon Iouis nutritor.
Nouum ſcaturiens diuinum lac. Quando ſcutum
Partum abſcondẽtibus ſtrepitibus haſtã vibrante infremuit
Pulſata per media dorſa ſaltatore ferro. (echo
Et Balii Curetis iaculatorem tendens
Fulgentem, ab obuio Meliſſeo aberrauit Morrheus, Morrheus
Aberrauit. Non enim videbatur bello Corybantas perdere.
Quorum cauſa exercens lapidem ſimulatum Rhea
Datum loco Iouis Saturni impoſuit menſæ,

Digitized by Google

Σκωλὼ δ' εἰς ἓν ἰοῦσα, ὁμόζυγον εἶχεν Ἐνυώ,
Ἄρεος ὀρχηστῆρες ἀπήμιος· ἀμφὶ δὲ δίφρῳ
Δηριάδην στεφανηδὸν ἐμιτρώσαντο βοείαις
Τείχεα πεπλήγοντες· ἐν εὐρύθμῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἔργον ὀκυκλώσαντο φερεσσακέεσσι χορείαις·
Ἠχὼ δ' ἠερόφοιτος ἀνέδραμεν εἰς Διὸς αὐλάς,
Καὶ κτύπον ἀμφοτέρων ἐπιδήιον εὔποδες ὧραι.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λ'.

Ἥρη δ' ὡς ἐνόησε δαϊζομένων στίχας Ἰνδῶν,
Δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆι·
Καὶ πλέον οἶστρον ἔρωτος ἐδέξατο δηιοτῆτος
Φρικτὸς ἄναξ· προμάχοις δὲ χέων λυσσώδεα φωνήν,
Κυανέην στιχηδὸν ὅλην περιδέδρομε χάρμην,
Λαὸν ὅλον φεύγοντα παλίσσυτον εἰς μόθον ἕλκων,
Ἄλλον ἐνιπείῃ μετανευόμενος, ἄλλον ἀπειλῇ·
Καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον, ὁμηγερέες δὲ καὶ αὐτοὶ
Κεκλομένου βασιλῆος ἐπὶ κλόνον ἔρρεον Ἰνδοί·
Καὶ Σατύρων στίχα πᾶσαν ἰχνηβόλος ἤλασε Μορρεύς,
Πῆ μὲν ἐπ' αἰζηοῖσιν ὀπισθοτόνων ἀπὸ τόξων,
Πέμπων ἠερόφοιτον ἐπασσυτέρων νέφος ἰῶν,
Πῆ δὲ πολυνδίνητον ἑὸν δόρυ δένδρον ἑλίσσων
Σιληνῶν κερόεσσαν ἀνεπτοίησε γενέθλην·
Εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμάρνατο φάσγανα σείων,
Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ἐπὶ ῥάχιν ἥμενος ἵππου,
Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδέϊ χειρὶ δαΐζων·
Ἀγλαΐη δ' ἤστραπτεν, ἰδοῖς δέ μιν ἐς μέσον Ἰνδῶν
Φωσφόρον αἰγλήεντα δυσειδέϊ σύνδρομον ὄρφνῃ·
Καὶ δηίοις ἐρέβνωσεν· ἐπεί νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς
Μαρναμένῳ Διόνυσος ἐπέπνεεν ἔνθεον ἀλκήν·
Τὸν μὲν ἰδὼν ἰόβακχος ἀεθλεύοντα κυδοιμῷ,
Τέρπετο, καὶ συνάεθλον ἑῆς οὐκ ἤθελε χάρμης

Ἀστεροπὴν

Communem vero in vnum euntes comparem habebāt pugnā
Martis ſaltatores iniucunde. Circa currum vero
Deriadem in modum corona cingebant ſcutis
Tela ferientes. In concordi vero conflictu
Turrim circumdabant ſcutiferis choreis Deriades circũdatus
Sonitus vero aërivagus procurrit ad Iouis aulas
Et ſtrepitũ amborũ extimeſcebāt celeres pedes habētes Horæ.

DIONYSIACORVM LIBER XXIX.

IVno v. poſtquā cognouit trucidatorum ordines Indorum, Iuno Deriadem armat
Inexpugnabilem immiſit co[n]fidentiam ſuperbo Deriadeo.
Et maiorem furorem an[im]o[s] [v]ris excepit pugna,
Horribilis rex. Anteſignanis vero mittens furioſam vocem Deriades ſuos ad pugnandum reuocat.
Nigram ordine totam circumcurrit pugnam,
Populum totum fugientem iterũ concitatā in pugnā trahens
Alium manſuetudine reuocans, alium minis
Et confidens fuit magis, conferti vero & ipſi
Hortante rege ad pugnam confluebant Indi.
Et Satyrorum ordinem omnē late iaculans diuiſit Morrheus Morrheus perrumpit ſatyros.
Ex parte quidem, in hoſtes retro extenſis ab arcubus
Mittens aërivagam continuo ſuccedentiũ nubē ſagittarum. Hymenæ⁹.
Ex parte reuolutam ſuam haſtam longam vibrans
Silenorum cornutam perterrefecit generationem.
Bene comatus vero Hymenæus pugnabat gladios vibrans
Theſſalica incomprehenſibilis ſuper dorſum ſedens equa
Indos nigros roſea manu tranſfigens,
Splendore vero fulgurauit. Videas v. ipſum in medio Indorũ
Luciferum reſplendentem deformi concurrentem caligini
Et hoſtes perterrefecit. Poſtquam ſanè ipſi ob formam
Pugnanti Bacchus inſpirauit diuinum robur. Bacchus Hymenæi fortitudine delectatur.
Hunc quidem videns Bacchus præſtantem bello
Delectabatur, & comitem ſuæ non voluit pugnæ

Digitized by Google

Ἀστεροπὴν Κρονίωνος ὅσον μελίην Ὑμεναίου·
Εἴ ποτε [illegible] ἀπ' αὐχένος εἰς μόθον Ἰνδῶν,
Δαι[illegible]ένων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν·
Ἵππων δ' ἅρμα πέλαζε παρ' ἠόνι [illegible] θαμίζων,
Κ[illegible] ἅτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἴσατο δ' αἰεὶ
Ἀ[illegible] ἔρσεις ἢ καὶ ἄλκιμος εἰν ἐνὶ δεσμῷ
Ἠ[illegible] ὃν δὲ κυδοιμοῖς
Καὶ νε[illegible] συναιχμάζων Ὑμεναίῳ·
Ἐνδε[illegible] ὅπῃ χθονίης ἀπὸ φύτλης
Υἱὸς ἔην Φ[illegible], καὶ οὐ Κρονίδαο τοκῆος·
Καί οἱ αἰεὶ παρέμιμνε, πατὴρ ἅτε παῖδα φυλάσσων,
Δειμαίνων, ἵνα μή τις ἑκηβόλος ἰὸν ἰάλλων
Κοῦρον ὀϊστεύσειεν· ἐπερχομένων δὲ βολάων
Δεξιτερὴν ἐπέτεινε περισκεπάζων Ὑμεναίου·
Καί οἱ ἀριστεύοντι τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Πέμπε βέλος, φίλε κοῦρε, καὶ οὐκ ἔτι μαίνεται Ἄρης·
Κάλλει Βάκχον ἔβαλλες ὀϊστευτῆρα Γιγάντων.
Βάλλε τεοῖς βελέεσσι καὶ ἄφρονα Δηριαδῆα,
Δυσμενέων βασιλῆα θεημάχον, ὄφρα τις εἴπῃ
Ἀμφοτέρων ἐτύχησε βολῶν Ὑμέναιος ὀϊστῷ
Εἰς χ[illegible]α Δηριαδῆος, καὶ ἐς κραδίην Διονύσου·
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, πολὺ πλέον ἥπτατο χάρμης
Ἱμερόεις Ὑμέναιος ἑκηβόλος, ᾧ ἔπι χαίρων
Οἰστοφόρος Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον Ἐνυώ,
Καὶ ζοφερὴν περιθέλυμνον ὅλην ἐφόβησε γενέθλην·
Καί τις ἰδὼν Διόνυσον ἀηδεῖ λαίλαπι χάρμης
Ἰνδῴων ἀκόρητον ὀϊστευτῆρα καρήνων·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκταίῳ Μελανῆι·
Τοξότα, πῆ σέο τόξα, καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί;
Ἡμέας ἀβροχίτωνες ὀϊστεύουσι γυναῖκες·
Ἀλλὰ βέλος παράβαλλε μινυνθαδίῳ Διονύσῳ,
Μή σε παρεξαπλάγξειεν Ὀλύμπιον οὔνομα φήμης·
Μὴ τρομέοις ποτὶ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος

Ὠκύμο-

Digitized by Google

Fulgur Saturnii, quantum haſtam Hymenæi
Si quando equum agitaret incitatum in bellum Indorum,
Variarum Bacchus flagellabat ceruicem ferarum.
Equo v. currum adiunxit apud puberem frequēter accedēs
Puerum habens, tanquā Phœbus Atymniū. ſtabat v. ſemper Phœbus Atymniū amauit.
Prope apparens: amabilis v. & robuſtus in vno vinculo
Iuueni cupiebat apparere, in bellis vero
Etiam nubes tangebat vna pugnans cum Hymenæo.
Vnum v. ſolum ipſe impellebat, quod terreſtri è familia Hymenæ Phlegyæ filius à Baccho amat.
Filius eſſet Phlegyæ & non Saturnii patris.
Et ipſi ſemper praſto manebat pater tanquā filiū cuſtodiens,
Formidans, ne quis procul iaculans telum mittens
Puerum ſagittis configeret. ſuperuenientibus v. telis Bacchus pro Hymenæo ſollicitus eſt.
Dextram protendit dimicans pro Hymenæo,
Et ipſi ſe fortem praſtanti talem locutus eſt vocem:
Mitte telum, care puer, & non amplius inſanit Mars
Pulcritudine Bacchum percuſſiſti iaculatorem Gigantum. Bacchus Hymenæū ad pugnā incitat.
Percute tuis telis etiam ſtultum Deriadeum
Hoſtium regem cum Diis pugnantem, vt quiſpiam dicat
Vtroſque tetigit percutiens Hymenæus *ſagitta,*
In corpus Deriadei, & in cor Bacchi.
Sic locuto Baccho multo magis intenta pugnam
Amabilis Hymenæus *procul iaculans quo ſuper delectatus*
Furioſus Bacchus ſubiit adhuc magis bellum Bacchus amore Hymenæi in hoſtes truculentior eſt.
Et nigram funditus totam fugauit generationem:
Et quiſpiam videns Bacchum immiti turbine belli
Indorum inſatiabilem ſagittarium capitum:
Tale verbum dixit auaro Melaneo: Melaneus.
Sagittarie, vbi ſunt tui arcus, & ventoſæ ſagittæ?
Nos molles veſtes habentes iaculantur mulieres
Sed telum promitte parum duranti Baccho,
Ne te ſeducat cæleſte nomen famæ.
Ne trepides vnquam Bacchum, qui ex terreſtri patre

Aaa *Cito*

Digitized by Google

Ὠκύμορον λάχεν αἷμα· Διὸς δ' ἐψεύσατο φύτλην.
Δεῦρο βέλος προΐαλλε, καὶ εἰς σκοπὸν αἴκε τυχήσῃς,
Δέχνυσαι ἄσπετα δῶρα βαθυπλούτου βασιλῆος,
Αἴκεν ἴδῃ Διόνυσον ἀγήνορα παῖδα Θυώνης,
Γυρκαίης ἐπιβάντα ποδὸς δμηθέντα βελέμνῳ,
Ἐν δὲ βέλος λύσειεν ὅλον μόθον· ἀμφοτέροις δὲ
Ὕδατι χεῖρας ἄειρε, καὶ εὔχεο μητέρι γαίῃ
Ῥέζειν δ' ἀμφοτέροισι θυηπολίας μετὰ νίκην
Ἀψεύστοις στομάτεσσιν ὑπόσχεο, καὶ παρὰ βωμῷ
Ταυροφυὴς ἐχέτω κεραελκέα ταῦρον Ὑδάσπης·
Γαῖα δὲ κυανέη μελανόχροον ἄρνα δεχέσθω.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ὀϊστοβόλον Μελανῆα,
Ἄνδρα νοοπλανέων κτεάνων δεδονημένον οἴστρῳ.
Αὐτὰρ ὁ σιγαλέος γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
Ἰὸν ἑλὼν προβλῆτα, καὶ εἴρυσε ῥάδδα νευρὴν,
Τόξον ὀπισθοτόνῳ παλάμῃ κυκλούμενον ὁλκῷ.
Ἀκροτάτην δὲ σίδηρον ἐρεισάμενος περὶ πήχει
Φοίνια νεῦρα βόεια πελάσσατο γείτονι μαζῷ·
Καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀπεπτύχθη Διονύσου,
Ζηλωὸς ἐρητύσαντος· ἐϋστεφάνου δ' Ὑμεναίου
Αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀϊστῷ,
Οὐδὲ λάθεν Διόνυσον ἀπ' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης,
Ἱπτάμενος ῥοιζηδὸν ἀφειδέϊ σειώδρομος αὔρῃ·
Ἀλλὰ διεσσυμένοιο βολὴν ἐθήλυνεν ὀϊστοῦ,
Καὶ φονίην ἀλάωσεν ἐκηβολίην Μελανῆος.
Καὶ Παφίη γλωχῖνας ἐπεκόπτε βελέμνων,
Σύζυγος ἱμείροντι χαριζομένη Διονύσῳ·
Καὶ βέλος ἐστρέπτασσον ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἔτι κνώσσοντος ἀλήμονα μυῖαν ἐλάσσῃ,
Ἠρέμα φάρεος ἄκρον ἐπαιθύσσουσα προσώπου.
Καὶ χροὸς ἄγγελον ἕλκος ἐρευθομένου διὰ μηροῦ
Ἀγχινεφὴς Ὑμέναιος ἐδείκνυε γείτονι Βάκχῳ,
Δάκρυ χέων κατεινὸν ὑπ' ὀφρύσιν, ὄφρα νοήσῃ

Δεξιτ-

Cito moriturũ ſortitus eſt ſanguinẽ. Iouis v. mentitus eſt fa-
Huc telũ proiice, & in ſcopũ ſiquidem pertingas (miliam.
Accipe immenſa munera profundas diuitias habentis regis
Siquidem videat Bacchum ſuperbum filium Thyones
Rogo immiſſum tuo domitum telo.
Vnum vero telum ſoluerit tot m bellum; vtriſq; vero
Aqua manus luſtra, & precare matrem terram,
Facere vero vtriſq; ſacrificium poſt victoriam
Non mentiente ore promitte, & prope altare
Tauriformis habeat cornu tractum taurum Hydaſpes.
Terra vero nigra nigricolorem agnam accipiet.
Sic locutus perſuaſit ſagittarium Melaneum
Virum mentem ſeducentium opum agitatam furore.
Verum hic taciturnus nudauit operculum pharetræ
Telum trahens eminens & attraxit conſuetum neruum,
Arcum retro tracto manu incuruatum tractu:
Summum vero ferrum firmans circa arcum
Lethales neruos boum applicauit vicinæ mammæ
Et telum rectigradum aberrabat à Baccho,
Ioue reprimente: bene coronati vero Hymenæi
Sanguine tinctum volante ſignabatur femur telo
Neq; latebat Bacchum ab aere telum errans
Cadens cum magno ſtridore immiti comes auræ:
Sed incitati ictum emolliuit teli,
Et lethalem excæcauit procul iaculationem Melanei,
Et Venus cuſpides auertendo retorſit teli,
Cognata deſiderabili gratificans Baccho.
Et telum auertit tantum a corpore, vt cum mater
A puero adhuc dormiente errantem muſcam abigit
Lente tegminis ſummitatem ſuſcitans à fronte.
Et corporis horribile vulnus rubicundo in fœmore
Nubibus vicinus Hymenæus oſtendit vicino Baccho
Lacrumas fundens amabiles ſub ſuperciliis, vt cognoſceret

Vota Diis facta ſoluenda.

Melaneus Bacchum ſagitta vult percutere.

Melaneus percutit Hymenæũ

Comparatio inſignis

Dex-

Δεξιτερὴν ἐπίκουρον ἀλεξικάκου Διονύσου,
Ἴχνεσι χαρίεσσι ζωάρκιος· αὐτὰρ ὁ λευκῆς
Χειρὸς ἔχων Ὑμέναιον ἑῆς ἀπέβησεν ἀπήνης·
Καί μιν ἀγῶν ἀπάνευθε πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
Νωθρὸν ἐπὶ σκιόεντα πέδῳ παρὰ γείτονι φηγῷ
Θῆκε καρηβαρέοντα, καὶ ὡς Ὑάκινθον Ἀπόλλων
Ἔστενεν ἀνδροφόνῳ βεβολημένον ὀξέϊ δίσκῳ,
Μεμφόμενος ζεφύρου ζηλήμονος ἄσθμα θυέλλης·
Οὕτω καὶ Διόνυσος ἀνεσπάσε πολλάκι χαίτην,
Ὄμμασιν ἀκλαύστοισιν ἐπικλαύσας Ὑμεναίῳ·
Καὶ χροὸς ἐκτὸς ἐόντας ἰδὼν πώγωνας ὀϊστοῦ,
Ἀσπάσιον λάχε θάρσος· ἀφ' αἱμαλέοιο δὲ μηροῦ
Λευκὸν ἐρευθομένου διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
Φειδομέναις παλάμῃσιν ἀνείρυσεν ἄκρον ὀϊστοῦ·
Δάκρυα δ' ἡβητῆρος ὀδυρομένοιο δοκεύων,
Ἀμφοτέροις κεχόλωτο καὶ Ἄρεϊ καὶ Μελανῆϊ·
Καὶ γλυκεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξας Ὑμεναίου,
Μεμφομένοις στομάτεσσιν ὑποκρυφίην χέε φωνήν,
Ἄμπελον ἔκτανε Ταῦρος, Ἄρης Ὑμέναιον ὀλέσσει·
Αἴθε δὲ πάντας ἔπεφνεν, ἕως ἐκόρυσσα μαχητάς,
Καλλείψας ἕνα μοῦνον ἀνούτατον· ἐν πολέμοισι γὰρ
Ποῖον ἄχος κλονέει με δαϊζομένοιο Καβείρου,
Ὦ τειλὴ Σατύρου, πότε πού ποτε Βάκχον ἐλύσῃ;
Σιληνὸς πεσέτω σταφυληκόμος, ἐσμὸς ἀλάσθω
Βασσαρίδων, καὶ μοῦνον ἀπήμονα παῖδα νοήσω·
Ἱλήκοι κλυτότοξος Ἀελσαίοιο πεσόντος·
Ποῖον ἐμοί ποτε πένθος; ἐϋρραθάμιγγος ὀπώρης
Κρείσσονα κικλήσκοντος ἑῆς ὠδῖνα μελίσσης
Οὐ τάχα μοι πέπρωτο φυγεῖν ποτὲ παιδὸς ἀνίην,
Ὅττι πάλιν τάχα τοῦτον ὀλωλότα παῖδα γοήσω;
Τίς βαρὺς ἀμφοτέροις φθόνος ἔχραεν, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάκχου ὀπωπῇ,
Καὶ νέον ἀμητῆρα μελαρρίνοιο γενέθλης

Ἠϊθέῳ

Dextram auxiliatricem mala propulſantis Bacchi,
Medico indigẽs ad vitã ſuſtentandã ſufficiẽte. Verũ hic can-
Manu habens Hymenæum ſuum aſcendit currum (dida
Et ipſum ducens ſeorſum à multum reſonante conflictu
Languidum in vmbroſo ſolo apud vicinam fagum:
Poſuit capite grauato, & tanquam hyacinthum Apollo
Defleuit homicida percuſſum acuto diſco,
Accuſans Zephyri æmuli flatum procellæ:
Sic etiam Bacchus extraxit ſæpius capillos,
Oculis non flentibus plorans ſuper Hymenæo,
Et extra corpus exiſtentes videns cuſpides ſagittæ
Optatam ſortitus eſt confidentiam, a ſanguineo v. femore
Candidum rubicundi bicolor vulnus tangens
Parcentibus manibus extraxit ſummitatem ſagittæ:
Lacrumas v. adoleſcentis lugentis cernens,
Ambobus iratus fuit & Marti & Melanæo:
Et dulces ſudores abſtergens Hymenæi:
Accuſante ore occultam effundebat vocem
Ampelum occidit taurus, Mars Hymenæum perdet:
Vtinam v. omnes occidiſſet quodcunq; armaui milites,
Relinquens vnum ſolum inuulneratum. In bellis enim
Qualis dolor quatit me trucidato Cabero
Vulnus Satyri, quando vnquam quando Bacchum turbat?
Silenus cadat vitibus comas ornatas habẽs, multitudo fuget
Baſſaridum, dũmodo vnum ſolum illæſum puerũ cognoſcã
Sis clemens arcu inclyte Ariſtæo cadente.
Qualis mihi quondam luctus? bonas guttas habente vita
Meliorem appellantis ſuæ partum apis
Anne forte mihi fato iniũctũ eſt fugere quondã pueri dolorẽ,
Quando rurſus forte illum mortuum puerum lugebo?
Quis grauis vtriſq; inuidia irruit? ſi fas dicere
Iuno intuens inuido Bacchum oculo,
Et nouum meſſorem nigrum naſum habentis generationis,

Iuueni

Hymenæus vulneratus

Hyacinthus diſco à Zephyro in caput verſo ab Apolline occiſus.

Bacchi dolor ob vulneratum Hymenæű

Bacchus præ vno Hymenæo totum ſuũ exercitum contemnit

Digitized by Google

Ἠϊθέῳ φθονέων τε, καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ,
Ὥπλισε θοῦρον Ἄρηα βαλεῖν Ὑμέναιον ὀϊστῷ,
Ἰνδῴην μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
Ὄφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσειε Λυαίου·
Ἀλλὰ βέλος τανύων, ἢ φοίνια τόξα τιταίνων
Ψευδαλέῳ Μελανῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα τελέσσω
Ποινὴν ἱμερόεντος ὀφειλομένην Ὑμεναίου·
Αἴθε θαμὴς, Ὑμέναιε, λιπὼν ἀτέλεστον Ἐνυώ,
Χάζομαι ἐκ πολέμοιο, καὶ οὐκ ἔτι θύρσον ἀείρω,
Δυσμενέας ξύμπαντας ἐγὼ ζώοντας ὀλέσσω,
Ἀμήσας ἵνα φῶτα τὸν Μελανῆα φονῆα·
Οὐ κτάνε Δηριάδης σε, καὶ εἰ κοτέει Διονύσῳ,
Γλήκοι Κυθέρεια μετὰ θρασὺν υἷα Μύῤῥης,
Μείλιχον ἄλλον Ἄδωνιν ἀμείλιχος ἤλασεν Ἄρης,
Ἤλασε, καὶ ῥοδέους χροὸς ἥψατο, καὶ διὰ μηροῦ
Ἄρτι πάλιν κελάρυζεν ἐπὶ χθονὶ λύθρος ἐρώτων·
Ἀλλὰ πόθῳ ποθέοντι χαριζομένη Διονύσῳ
Πέμπε μοι ἐνθάδε Φοῖβον ἀδελφεὸν ἴδμονα τέχνης
Λυσιπόνου, καὶ κοῦρον ἀκέσσεται· ἴσχεο φωνῆ
Φοῖβον ἕα κατ' Ὄλυμπον ἀκηδέα, μή μιν ὀρίνω.
Ἕλκεος ἱμερόεντος ἀναμνήσας Ὑακίνθου·
Πέμπε μοι, ἢν ἐθέλῃς, Παιήονα, κεῖνος ἱκέσθω·
Ἄμμορός ἐστι πόθων, ἀλλότριος, ἐστὶν ἐρώτων·
Ὠτειλῆς τύπον ἄλλον ἐσέδρακεν· ἐν πολέμοις γὰρ
Ἄλλος ἀνὴρ κενεῶνα τυπεὶς φοινίσσεται αἰχμῇ,
Ἄορι δ' ἄλλος ἔχει παλάμης πόνον· εἷς δὲ βελέμνῳ
Εἰς λαπάρην· ἕτερος δὲ δι' οὔατος· ἐν κραδίῃ δὲ
Λοίγιον ἕλκος ἔχοντι σιωπήδην Ὑμεναίῳ·
Εἶπε, καὶ ἐπλοίητο παρακλιδὸν ὄμματι λοξῷ,
Ὠτειλὴν χαρίεντος ὀπιπεύων Ὑμεναίου.
Μηρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα φιλεύιον αἶθος ἑλίξας
Λευκὸν ἐρευθομένων διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
Κοῦρον ἀνεζώγρησεν ἰῷ παιήονι κισσῷ,

Οἴνῳ

Digitized by Google

Iuueni inuidens, & deſideranti Baccho
Armauit impetuoſum Martem vt percuteret Hymenaũ telo
Indicam exercentem adulterinam incognitam faciem
Vt mentem infelicis in amore lædat Bacchi.
Sed telum extendens, aut lethales arcus intendens
Simulato Melaneo armor, vt perficiam
Vindictam deſiderabilis debitam Hymenæi,
Si morieris Hymenæo relinquens imperfectum bellum
Cedam ex bello, & non amplius thyrſum attollam,
Hoſtes omnes ego viuos perdam,
Metens vnum hominem tuum Melaneum occiſorem, Venus Adonidem amauit.
Non occidit Deriades *te licet iraſcatur Baccho.*
Sis propitia Venus poſt audacem filium Myrrhæ,
Suauem alium Adonin, inſuauis impulit Mars,
Impulit, & roſeum corpus tetigit, & per femur
Iam rurſus inter fluendum ſtrepit in terram cruor amorum,
Sed tuo amanti gratificata Baccho,
Mitte mihi huc Phœbum fratrem peritum artis
Laborem ſoluentis, & puerum ſanabit. Inhibe vocem,
Phœbum relinque in cœlo ſine cura, ne ipſum excitem, Hyaci
Vulnus deſiderabilis illis in memoriam reuocans Hyacinthi,
Mitte mihi ſi voles, Paiona, ille veniat, Pæon
Expers eſt amorum, alienus eſt ab amoribus. Alienus ab am
Vulneris imaginem aliam intuitus ſum. In bellis enim
Alius vir ventrem imum percuſſus rubeſit cuſpide,
Enſe vero alius habet manus laborem. Hic vero telo
In ilia, alius vero circa aurem. In corde vero
Lethale vulnus habente vna vulneratus ſum cũ Hymenæo.
Dixit, & terrebat deflexim oculo obliquo
Vulnus gratioſi intuens Hymenæi.
Femori v. hinc & hinc Baccho gratum florem circumflectẽs
Candidum rubentium bicolor vulnus tangens, Hymenæ curatur.
Puerum rurſus excitauit ſuo Paionea hedera,

Vinum

Digitized by Google

Οἶνον ἀλεξητῆρα περιρραίνων Ὑμεναίῳ·
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς ταχυεργὸς ἐπειγόμενον γάλα πήξας,
Ὄφρα μιν ἐντύνειε πεπηγμένον αἰπόλος ἀνήρ,
Κυκλώσας ταλάροισι τύπῳ σφαιροειδέϊ ταρσῷ·
Χιονέης κυκόων ἀπαμείρεται ὑγρὸν ἐέρσης·
Ὣς ἔχε φοίνιον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ,
Καὶ νέος ἀρτεμέων, παλινάγρετον εἶχεν Ἐνυώ,
Χειρὸς ἀκεσσιπόνοιο Διωνύσοιο τυχήσας·
Καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἑκηβόλον εἰς σκοπὸν ἕλκων,
Τόξα πάλιν κύκλωσε· τιτυσκόμενος δὲ βελέμνῳ
Ἀντίδοτον πόρεν ἕλκος ὀϊστοβόλῳ Μελανῆϊ·
Καὶ θρασὺς ἔσσυτο Κόδρος· ἐφεσπόμενος δὲ Λυαίῳ
Αἰεὶ φῶτας ἔβαλλε, καὶ οὐκέτι λείπετο Βάκχου·
Ὡς δ' ὅτε τις σκιόεις τύπος αἰθέρος ἄπνοος ἕρπων
Ἀγχιφανής, ἀχάρακτος ὁμόδρομος ἀνδρὶς ὁδεύει,
Καὶ οἱ ἀεὶ σπεύδοντι συνέσσυται· ἱσταμένου δὲ
Ἵσταται· ἑζομένου δὲ παρέζεται· ἂν δὲ τραπέζῃ
Μιμηλαῖς παλάμῃσι συνέμπορος εἰλαπινάζει·
Ὣς ἔχε Κόδρος ἔμιμνεν ὁμόδρομος οἴνοπι Βάκχῳ,
Οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν, ἀλλὰ πορείας
Μεσσοπαγῆ κύφιζε πεπαρμένον ἀνέρα θύρσῳ,
Ὄρθιον, ὑψιπότητον· ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ
Ἰνδὸν ἐλαφρίζων, ζηλήμονι δείκνυεν Ἥρῃ,
Καὶ πλέων πελασῇσιν ἐπωνυμίῃσιν Ἐνυοῦ
Θεῖος Ἀρισταῖος δεδαημένος Ἄρεος ἀγρεύς·
Ὡς νόμιος πολέμιζε καλαύροπα χερσὶ τινάσσων,
Νυμφίος Αὐτονόης ἑκατηβόλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Τόξον ἔχων κλυτότοξον ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
Θάρσος ἔχων ἰσόρροπον ὀϊστοβόλοιο τεκούσης
Κυρήνης στεροπῆς ὑψηίδος· αἰνομανὴς δὲ
Δέσμιον ἐζώγρησεν ἀνάρσιον ἄτρομος ἀγρεύς,
Ἀγρεύσας ἅτε θῆρα, καὶ αἰπυβίων ἐλατῆρα
Ἠθάδι χειρὶ τίταινε βαρὺν λίθον, ὅτ' ἐρείσας

Πιαλίης

Vinum malum propellens circumſpargens Hymenæo. Cõparatio.
Vt v. cum coagulum velox incitatum lac figens
Vt ipſum intendat fixum caprarius vir
Circumcludens in qualis forma circulari planta:
Candide agitans aufert humidum gutta
Ita hic lethale vulnus curabat Phœbea arte,
Et iuuenis iã ſanitati reſtitutus, redintegratã habuit pugnã,
Manum dolores ſanantis Bacchi nactus.
Et telum aërivagum procul iaculans in ſcopum trahens,
Arcus rurſus incuruauit. Collimans v. telo. Hymenæ' Melaneum
Retributum prabuit telum ſagittario Melaneo. vulneratũ
Et audax impetu concitabatur puer. Sequens v. Bacchum vlciſcitur.
ſemper viros percutiebat, & non amplius relinquebatur à
Vt v. quadã vmbratilis figura viri mortua repens (Baccho:
Prope apparens, non ſignata comes cum viro incedit Cõparatio ab vmbra
Et ipſum ſemper feſtinantem comitatur: Stante vero corpus ſequentis.
Stat, & ſedenti ſedet. In menſa vero Hymenæus
Imitantibus moribus comes vna epulatur: vbique Bacchi comes.
Sic hic puer manet comes vinicolori Baccho,
Neq; a pugna Bacchus quieuit. Sed tranſadigens
In medio impactum eleuauit ... affixum virum thyrſo,
Erectum, altiuolum. In aeria vero via Bacchus
Indum eleuans, inuida demonſtrauit Iunoni Iunoni inſultat.
Et perficiens tribus cognomentis prælium
Diuinus Ariſtæus peritus Martis venator, Ariſtæus
Tanquam paſtor pugnabat, baculum manu quatiens, Solis & Cyrenes filius.
Sponſus Autonoæ late iaculans In bellis vero
Arcum habens arcu inclytum ſuum imitabatur parentem,
Confidentiam habens immenſam ſagittas iaculantis matris
Cyrenes prioris Hypſeidis: *valde furioſum vero*
Vinctum liberauit hoſtem intrepidus venator,
Venatus tanquam feram, & hoſtium agitatorem
Conſueta manu intendit grauem lapidem, qualem affigens

Pinguis

Γιαλέης ἔθλιψε χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίης·
Δυσμενέας δ' ἐφόβησεν ἀγήνορος ἠθάδι ῥόμβῳ,
Σείων χαλκὸν ἐκεῖνον, ὃν ἐν πολέμοισι τινάσσων
Φοιβαλέης ἐφόβησε μεμηλότα κέντρα μελίσσης·
Θρηΐκης δὲ Σάμοιο πυρισθενέες πολιῆται
Λημνιάδος δύο παῖδες ἐβακχεύοντο Καβείρου.
Ἡφαίστου δὲ τοκῆος ἐρευγομένου πυρὸς ἀτμῷ
Συγγενέας σπινθῆρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί·
Τοῖσι μὲν ἐξ ἀδάμαντος ἔην ὄχος· ἀμφὶ δὲ πῶλοι
Χαλκείην κροτέοντες ἀερσομένην κόνιν ὁπλῇ
Καρχαλέον χρεμετισμὸν ἀνήρυγον αἰθερεαῦνος·
Οὓς γενέτης Ἥφαιστος ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ,
Πυρσὸν ἀπειλητῆρα διαπνείοντας ὀδόντων,
Οἷα καὶ Αἰήτῃ βελαρῷ σημάντορι Κόλχων
Χαλκοπόδων μόρφωσε συνωνείδα δίζυγα ταύρων,
Τεύχων θερμὰ λέπαδνα, καὶ ἔμπυρον ἰσοβοῆα,
Χερσὶ δὲ Λήμνιον ἔγχος, ὅπερ κάμε πάτριος ἄκμων.
Δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ' εὐφυέεσσι δὲ μηροῖς
Φάσγανον ᾐώρησε σελασφόρον· εἰ δέ τις αὐτὴν
Ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι λίθον τινὰ ξαίνεν ὀχῆας,
Θηγαλέην τέρσασε πυρίδρομα νῶτα μαχαίρης,
Αὐτόματοι σπινθῆρες ὀϊστεύοντο σιδήρου·
Εὐρυμέδων μὲν ἔλαυνε· πυριβλήτῳ δὲ χαλινῷ
Ἔμπυρον ἡνιόχευε σιδηροπόδων γενύων ἵππων,
Ἄλκων δ' αἰθαλόεντι συνήρμοσε χεῖρα βελέμνῳ
Πατρῴης Ἑκάτης θυασώδεα πυρσὸν ἑλίσσων·
Καὶ Φάλαρον σείοντες ἀερσιλόφου τρυφαλείης
Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπιστρατόωντο κυδοιμῷ,
Εἰς μόθον οἰστρηθέντες· ἀμιλλητῆρι δὲ χαλκῷ
Φάσγανα τυπτομένῃσιν ἐπίκτυπε γυμνὰ βοείαις
Σκαρθμοῖς αὐτοτύποισι· φερεσσακέος δὲ χορείης
Ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ
Ἄρεϊ βακχευθέντες· ὀρεσσαύλων δὲ νομήων

Pinguis attriuit fuſilem partum oliua.
Hoſtes vero perterrefecit ſuperbos conſueto turbine,
Quatiens ferrum illud, quod in manibus vibrans
Vaga fugauit iratos aculeos apis.
Thraciæ vero Sami igne validi incolæ
Lemniadis duo filii bacchabantur Caberes. Caberi Vulcani filii.
Vulcani vero patris eructantis ignis vapore
Cognatas ſcintillas eiaculabantur oculi:
Hiſce quidem ex Adamante erat currus: circum vero equi Caberorũ currus.
Ferrea pulſantes ſignatum puluerem vngula
Siccum hinnitum eructarunt ex gutture:
Quos pater Vulcanus non imitanda elaborauit arte
Facem interminatricem perſpirantes è dentibus,
Velut etiam Æetæ horribili principi Colchorum Æetes rex Colchorũ.
Ferreos pedes habentium figurauit compar iugum taurorũ
Faciens calida collaria, & ignitum temonem,
Manu v. Lemniam haſtam, quam fabricarat paterna incus
Dextra eleuauit. in ingenioſo vero femore
Gladium eleuauit ſplendorem ferentem: ſi vero quiſpiã vir
Summis vnguibus lapidem quendam carminaret tollens
Acutæ ſecauit igne currentia dorſa machæra,
Spontaneæ ſcintillæ eiaculabantur ferri.
Eurymedon quidem impellebat. Ignem emittente v. freno Eurymedon.
Ignitam gubernauit ferreos pedes habentiũ maxillã equorũ,
Trahens vero ignito applicauit manum telo
Paterna Hecata Thyadibus conuenientē facē circũuoluens. Hecate.
Et Phalarim quatientes elatas criſtas habentis galeæ Phalaris.
Dictæi Corybantes exercitu ordinabantur ad bellum, Corybantes.
In pugnam furore concitati: certatore vero ferro
Enſes pulſatis reſonabant nudi in ſcutis
Motu contrario. Scutifera vero choreæ
Harmoniam imitabantur pedum volubili vibratione
Marti bacchati. In monte ſtabulantium vero paſtorum

Ἰνδῶν δεδάϊκτο γονὴ Κυρήνῃ σιδήρῳ·
Καί τις ἀνὴρ περισκάρθμος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
Εἰσαΐων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης·
Καί τις ἀερτάζουσα φιλαίμονον ἔγχος Ἐνυοῦς
Βασσαρὶς ἠκόντιζεν· ἀβακχεύτου δὲ γενέθλης
Ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ·
Καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν ἀείρων,
Οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν ὀκρυόεντα Λιμεύς,
Γέμπων ὀκρυόεσσαν ἐπ' αἰπυβίοισιν ἀκωκήν·
Βάκχῃ δ' ἀμφεγέλαζε, καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοὶ
Κισσοφόρων παλάμῃσιν ἐδινεύοντο γυναικῶν·
Ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρει καὶ Διονύσῳ
Εὐπέταλη κεκόρυστο· φιλοσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
Κύπρεα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου,
Ἰνδώην δρυόεντι γονὴν ὀλέκουσα κορύμβῳ,
Καὶ δηΐων κλονέουσα νέφος ῥηξιλόχῳ θύρσῳ
Τερψιχόρη φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμόν,
Κύμβαλα δινεύουσα βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ,
Οὐ τόσον Ἡρακλῆος Στυμφαλίδας ἤλασε βόμβῳ,
Χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἰνδῶν
Τερψιχόρη κτυπέουσα χοροῦ πολεμήϊον ἠχώ·
Καὶ Τρυγίη βαρύγουνος ἐλείπετο νόσφιν ὁμίλου
Ὑστατίη, καὶ ἔπηξε φόβῳ πόδας· οὐδέ τις αὐτῇ
Σιληνῶν παρέμιμνε· λίπον δέ μιν αὐτόθι μούνην
Ταρβαλέην, χατέουσαν ἀρηγόνος· ἀκροπέτη δὲ
Χεῖρας ὄρεξε Μάρωνι· Μάρων δ' ἀπίειπε γεραιήν,
Ὅττι χορὸς ἀνέκοπτε φιλακρήτων Κορυβάντων,
Καὶ Σατύρων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἠρᾶτο δαμῆναι
Γηραλέην αἰζηὸν ἐπ' ἴχνεϊ Δηριαδῆος·
Καὶ Καλύκη πολέμιζε παρισταμένη Διονύσῳ
Οἰστρομανής· σταμερῆς δὲ μέθης ἐλελίζετο παλμῷ
Οἰάνη προθέουσα· βαρυνομένη δὲ κυδοιμῷ
Γούνατα μὲν μογέεσκε· φιλακρήτοιο δὲ νύμφης

Οἰδαλέοι

Indica trucidabatur generatio Curete ferro.
Et quiſpiam vir preceps deſiliit in pulverem.
Audiens mugitum grauiter reſonãtis clypei ex pelle bubula: Bacchus.
Et quadam attollens flores amantem haſtam belli,
Baſſaris iaculabatur. A Baccho aliena vero generationis
Virilia multa capita trucidabat fœmineo Thyrſo,
Et hirſuta manu ſcopulum montanum attollens,
Montis ſumma cacumina amputans armabatur Leneus Leneus.
Mittens aſperum in hoſtes mucronem.
Baccha v. vndiq; perſtrepebat, & vitea iacula
Hederiferarum manibus vibrabantur mulierum:
Vnde cantum concinnans & Marti & Baccho
Eupetale armata fuit. vuas v amanti folio Eupetale.
Punctricem hederam miſit percuſſorem ferri
Indicam querneo prolem perdens ramo.
Et hoſtium quatiens nubem bellicoſo Thyrſo
Terpſichore vuas amans ſaltabat in conflictum Terpſichore.
Cymbala quatiens grauiter ſonantia duplici ferro,
Non tantum Hercules, Stymphalidas agitauit bombo Stymphalides aues crepitaculi ſonitu ab Hercule pulſæ.
Ferrum habens grauiter ſonans, qu antum exercitũ agitauit
Terpſichore pulſans chori bellicum ſonitum. (Indorum
Et Trygia genibus grauata relinquebatur ſeorſum à multi-
Vltima, & fixit metu pedes, neq; quis apud ipſam (tudine
Silenorum manſit. Relinquens v. ibi ipſam ſolam Trygia.
Perterrefactam, indigentẽ tutorẽ. Ad ſummitatẽ ebibens v.
Manus prabuit Maroni. Maro v recuſauit anum
Quod choros abſcidiſſet vina amantium Corybantum,
Et Satyrorum. Semper v. Deos orauerat domari
Vetulam inutilem ab haſta Deriadei.
Et Calyce pugnabat aſtans Baccho Calyce.
Furore inſana. trepida v. ebrietatis vertebatur vibratione
OEone procurrens. Grauata v. bello OEone.
Genua quidem laborabat. Vinum v. amantis Nymphæ,

Digitized by Google

Οἱ δ' ἀλέοι συνέλιγγες ἐδινεύοντο καρήνων·
Καὶ στόνος ἦν βρύδουπος· ὀιζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἀστραῖος Σταφύλην· Καλαύρην δ' ἐδίωκε Κελαινεύς·
Σιληνὸν δὲ φάλαγγα δορυσσόος ἤλασε Μορρεύς
Θεινομένην βουπλῆγι· μιῇ δ' ὀλετῆρος ὁμοκλῇ
Ἀστραῖος δ' ὀδύνητο, μεδέων φύγεν, ὤκλασε λιμνεύς,
Σιληνοῦ τρία τέκνα δασύστερνος, ὃς διὰ λέκτρων
Ἄσπορος αὐτολόχευτος ἀνέδραμε μητρὸς ἀρούρης·
Ὑμεστίην δὲ Δόρυκλος ἀνεπτοίησε Λυκάστην·
Τῇσι θεὸς χραίσμησε· νευτήτων δὲ γυναικῶν
Ἕλκεσι φάρμακα πάσσεν· ἐνυαλίῳ δὲ σιδήρῳ
Τειρομένην ποδὸς ἄκρον ἀνάμπυκα ῥύσατο κούρην
Κλήματος ἀμπελόεντι περισφίγξας πόδα δεσμῷ·
Εὐπετάλης δ' ἰχῶρα νεοσσυτὸν ἔσβεσεν οἴνῳ,
Καὶ Σταφύλης χυτὸν αἷμα κατεπρήϋνεν ἀοιδῇ·
Μυρτοῦς δ' οὐταμένην παλάμην ἰήσατο μύρτῳ,
Καὶ Καβύρην δ' ἰσάωσεν ἀνειρύσας βέλος ὤμου,
Νύσης δ' ἕλκος ἔθραυσε νεουτήτοιο προσώπου,
Ἕλκει φοινήεντι περιρραίνων πόμα λίνου,
Χείσας ἔνθα καὶ ἔνθα πετρηΐδα λευκάδι γύψῳ·
Ὄμμασι δ' ἀκλαύστοισιν ἐπεστενάχιζε Λυκάστη·
Ἀλλ' ὅτε Βασσαρίδων ἰδυίας ὠρηνύατο τέχνη,
Θυρσομανὴς Διόνυσος ἐμαίνετο μείζονι χάρμῃ·
Καί τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἅλματι λύσσης
Βασσαρίς, Ἰνδὸν Ἄρηα μετέστιχε θυιὰς Ἐνυώ,
Ἀμφί σε Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης
Ἀφλεγέος σελάγιζε κατ' αὐχένος αὐτόματον πῦρ,
Καὶ βελέων προμάχων ἰσόζυγον ἐσμὸν ἐγείρων
Αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν ἀγέστρατον Ἄρεος ἠχώ,
Καὶ διδύμαις παλάμῃσι φιλοσμαράγων Κορυβάντων
Ἄντυγες ἀμφιπλῆγες ἀνεκρούοντο βοείης·
Κύμβαλα δὲ κροτάλιζε· μεταλλάξασα δὲ μολπὴν
Παιανὶς ἡδυμέλεια μόθους ἐμελίζετο σύριγξ·

Αυπβίων

Humidi crines vibrabantur capitis.
Et dolor erat grauiter ſonans. Concordi vero prælio
Aſtræus Staphylam. Calynam vero ſequebatur Celæneus
Silenorũ vero phalangẽ haſta concitatus agitauit Morrheus Aſtræus.
Occiſam boum ſtimulo. Vna v. interemtoris vociferatione Celæneus.
Aſtræus turbabatur, Maron fugiebat, & deficiebat Leneus Morrheus.
Sileni tres filii hirſuti qui per lectos
Sine ſemine per ſe innixus reſurrit matris terræ.
Deſiderabilem vero Doryclus perterrefecit Lycaſten. Silenus terræ filius.
Quibus Deus opem ferebat. nuper v. vulneratarũ mulierũ
Vulneribus medicamenta aſperſit: Martiali vero ferro
Exagitatã ad ſummum pedem Caliendro carente liberauit Doryclus. Lycaſta.
Rami viteo circumſtringens pedem vinculo. (*puellam* Bacchus medicus.
Eupetales vero ſaniem nuper concitatam exſtinxit vino. Eupetale.
Et Staphyle fuſum ſanguinem mitigauit cantilena. Staphyle.
Myrtus vero vulneratam manum ſanauit myrto. Myrto.
Et Cabyram ſanauit extrahens telum ex humero. Cabyra.
Nyſa v. vulnus percuſſit recens vulnerati frontis Nyſa.
Vulnere cruento circumſpargens operculum torcularis
Vngens hinc & hinc genam candido gypſo.
Oculis vero non flentibus ingemiſcebat ſuper Lycaſten,
Sed poſtquam Baſſaridum dolores mitigauit arte, Baſſaris inſania.
Thyrſo furioſus Bacchus pugnabat maiori pugna,
Et quiſpiam mentem eripientis correptus ſaltu inſaniæ
Baſſaris, Indum Martem præterijt Thyas Bellona,
Circa te Lydie Deus. A capillis vero Bacchæ
Non combuſtus reſplendebat circa ceruicẽ ſpontaneus ignis
Et horribilium ducum alteriuſgẽ multitudinem excitans, Pugna redintegrata.
Tibia infremebat exercitum excitantem Martis ſonitum,
Et geminis manibus ſtridorem amantium Corybantum
Curuaturæ vtrinq; percuſſa reſonabant ſcuti.
Cymbala etiam reſonabant. Mutans vero cantilenam Fiſtula Panis incitamentum.
Panias ſuauicana pugnas cantabat fiſtula.

Digitized by Google

Ἀντιβίων ὅτε φάλαγγες ἐπέβρεμον· ἀμφιλαφεῖς δὲ
Ἠερόθεν πτερόεντες ἀνερροίζησαν ὀϊστοί·
Λῆξε βίος, βέβληντο λίθοι, μυκήσατο σάλπιγξ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ὅπῃ πεφορημένος ὁλκῷ
Λευκὸν ὕδωρ μεθύοντι ῥόῳ φοίνιξεν Ὑδάσπης,
Δὴ τότε Βάκχος ἄυσε βαρυσμαράγου ἀπὸ λαιμοῦ,
Ὁππόσον ἐννεάχειλος ἐπέβρεμεν ἐσμὸς Ἐνυοῦς,
Φθεκτὸς ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθέες δὲ
Ξανθὸν ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὤκλασαν Ἰνδοί,
Ἄλλοι δ' ἐν πεδίῳ· στρατιὴ δ' ἐμερίζετο Βάκχου,
Δυσμενέας κτείνουσα, καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ
Δίψῃ καρχαλέῃ κεκαφηότας, ὁππότε γαίης
Ἠὼς μέσσον ἄειρε, καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὁδίτης
Αἴθοπος ἠελίοιο μεσημβριάζουσαν ἱμάσθλην·
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοίρανον Ἰνδῶν
Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Τίς φόβος, εἰ ποταμοῖο φέρεις γόνος; ὄρχαμος Ἰνδῶν
Οὐρανόθεν λάχεν αἷμα· χερειότερος δὲ Λυαίου
Δηριάδης ὑδρόπλοος, ὅσον Διός ἐστιν Ὑδάσπης·
Ἢν δ' ἐθέλω, νεφέων σχεδὸν ἵπταμαι· ἢν δ' ἐθελήσω,
Ἵξεται ἰθυκέλευθον ἐμὸν βέλος ἄχρι Σελήνης.
Εἰ δὲ μέγα φρονέεις μεθέπων κεραελκέα μορφήν,
Εἰ δύνασαι, προμάχιζε βοοκραίρῳ Διονύσῳ·
Ὣς φαμένου βρυχηδὸν ἐμυκήσαντο μαχηταί,
Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔελζε συναιχμάζων Διονύσῳ·
Αἰγείοις δὲ πόδεσσιν ἐμάρνατο μειλίχιος Πάν·
Ὀξὺ δὲ τοξευτῆρος ὅλον κενεῶνα χαράξας
Θηγαλέῃ Μελανῆος ἀνέσχισε γαστέρα χηλῇ·
Ποινὴν ἕλκος ἔχοντος ἀπαιτίζων Ὑμεναίου,
Ὄφρα πυελοσφρήγιστον ἐλαφρίσσειεν ἀνίην,
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ὀδυρομένου Διονύσου,
Λυσσήεις Διόβακχος ἐπέδραμε δηϊοτῆτι,
Καὶ νεφέων ἔψαυσε, καὶ ἥψατο χερσὶν Ὀλύμπου,

Ἄλλοτε

Hoſtium v. phalanges infremebant. Copioſa vero
Ex aëre alata cum ſtridore denuo ſibilabant iacula
Sonuit neruus arcus, bombum ciebat lapis, mugiebat tuba, Conflictus
Sed cum ſane ad tranſitum veniſſent, vbi latus tractu
Candidam aqua pleno fluxum rubefecit Hydaſpes,
Tum ſane Bacchus *reſonabat à grauiter tremente gutture.* Bacchus Deriadem prouocat.
Quantum nouem millium reſonaret multitudo belli
H*orribilem concordium faucium ſonitum. Inſtabiles vero*
Flauum fugientes in flumen procubuerunt Indi
Alii v. in campo. Exercitus v. diuidebatur Bacchi
Hoſtes occidens & in campo, & in Hydaſpe,
Siti ſicca reſpirantes, quando terra
Aurora medium habuit, & trepidauit calidus viator Meridies.
Ardentis ſolis meridianam ſcuticam.
Et Deus viteus prouocauit regem Indorum
Sermonem minatorem fundens rabioſo gutture
Quis metus ſi è flumine fers genus? Princeps Indorum
E cœlo ſortitus eſt ſanguinem: Deterior eſt Baccho
Deriades armis confiſus, quantum Ioue eſt Hydaſpes.
Vbi v. voluero, nubibus prope aſto: ſi v. velim
Veniet rectigradum meum telum vſq; ad Lunam.
Licet v. multum ſapias ſequens cornua trahentem formam,
Si potes, prius pugna cum Boum cornua habenti Baccho.
Sic illo locuto cum fremitu mugiebant milites,
Cum altero v. alter contendebat vna pugnans cum Baccho:
Caprinis v. pedibus pugnabat ſuauis Pan. Pan.
Acute v. ſagittarii totum ventrem perrumpens
Acuta Melanei diſſecauit ventrem vngula Melaneus.
Pœnam vulnus habentis repoſcens Hymenæi,
V*t igne obſignatum leuiorem redderet dolorem.*
Oculis non flentibus lugentis Bacchi,
Rabioſus v. Bacchus accurrit ad pugnam,
Et nubes tangebat, & tetigit manibus cœlum, Bacchus pugnans.

Digitized by Google

Ἄλλοτε μυκηθμῶν ταναὸν δέμας αἰθέρι γείτων,
Καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, καὶ ἠέρα τύπτε καρήνῳ·
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν ἕσπερος ἀστήρ,
Λύων ἰνδοφόνοιο θεμείλια δηϊοτῆτος·
Ἄρεϊ δ' ὑπνώοντι παρίστατο, νεύματι Ῥείης,
Φάσματα ποικίλλουσα δολοπλόκος ὄψις ὀνείρου,
Τοῖον ἔπος βοόωσα νόθῃ σκιοειδέϊ μορφῇ·
Ἄρες Ἄρες, σὺ μὲν εὗδε δυσίμερε, μοῦνος ἰαύων
Χαλκοχίτων· Παφίην δὲ τὸ δεύτερον ὑψόθι λέκτρων
Ὑμετέρων Ἥφαιστος ἔχει προτέρην Ἀφροδίτην,
Ἐκ δὲ δόμων ἐδίωκε Χάριν ζηλήμονα νύμφην,
Ἀρχαίην δὲ δάμαρτα παλίνδρομον εἰς γάμον ἕλκει·
Αὐτὸς Ἔρως τόξευεν ἀναινομένην Ἀφροδίτην
Ἡφαίστῳ γλυκύπικρον φέρων χάριν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ζῆνα μέγαν παρέπεισε πόθων ἀδίδακτος Ἀθήνη
Παρθενικὴ δολόμητις, ὅπως Ἥφαιστον ἀλύξῃ,
Μνησαμένη νόθα λέκτρα παιδοτρεφέων ὑμεναίων,
Μὴ προτέρου μετὰ πότμον Ἐρεχθέος ἄρσενι μαζῷ
Ἄλλον ἀεξήσειε νεώτερον υἱὸν ἀρούρης·
Ἔγρεο καὶ θεράπαιναν ἰὼν ἐπὶ πέζαν ἐείπῃς,
Δέρκεο τὴν Κυθέρειαν ἐθήμονος ἔνδοθι Λήμνου,
Δέρκεο πῶς προπύλαια Πάφου, καὶ ἐδέθλια Κύπρου
Ἄνθεσιν ἐστεφάνωσεν ὁμόστολος ἑσμὸς ἐρώτων·
Βυβλιάδων δ' ἐπάκουε μελιζομένην Ἀφροδίτην,
Καὶ νεαρὴν φιλότητα παλιννόστων ὑμεναίων·
Ἄρες ἐνοσφίσθης σέο Κύπριδος· ἀνδροφόνον γὰρ
Ὁ βραδὺς ὠκὺν Ἄρηα παρέδραμε, μέλπε καὶ αὐτὸς
Ἡφαίστῳ πυρόεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην·
Σικελίης δ' ἐπίβηθι· παρεσταμένους δὲ καμίνῳ
Λίσσεό μοι Κύκλωπας· ἀεισοπόνους δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἴδμονας Ἡφαίστοιο σοφῶν ζηλήμονας ἔργων,
Σοὶ δόλον ἐντύνουσι, καὶ ἀρχαίου σέο δεσμοῦ.
Ὁπλότερον πλέξουσιν ὁμοίιον· ὄφρα καὶ αὐτοὺς

Ἀμφοτέ-

Interdum extendens oblongum corpus ætheri vicinus:
Et terræ plantam affixit & aera verberauit capite:
Hiſce vero pugnantibus aduenit Heſperus ſtella Nox pugnam dirimit.
Soluens Indos occidentis fundamenta pugnæ,
Marti vero dormienti aſtabat nutu Rheæ
Imagines varians doloſa facies ſomni
Tale verbum clamans adulterina vmbratili forma: Somnium Martis.
Mars Mars, tu quidē dormi inſuauis, totus ſolus dormiēs
E ferro tunicam habens: Paphiam vero iterum ſuper lectis
Veſtram, Vulcanus habet priorem Venerem, Charis Vulcani Nympha.
E domibus vero abegit Charin æmulam Nympham,
Antiquam vero coniugem recurrentem in nuptias trahēs.
Ipſe Cupido iaculatus eſt recuſantem Venerem
Vulcano patri adferens Charin: ſed & ipſa Minerua Vulcanum amatorem reiicit.
Ioui magno diſſuaſit amorum expers Minerua
Virgo doloſa conſilia habens, vt Vulcanum effugiat
Recordata adulterinos thalamos in ſolo nutritorũ Hymenæ-
Ne prioris poſt mortē Erechthei virili mamma (orum Erechtheus Vulcani filius à Pallade educatur.
Alium enutriret iuniorem filium terræ:
Excitare & Thraciam vadens in regionem rupis,
Cerne tuam Cytheream conſueta in Lemno,
Vide quomodo veſtibula Paphi, & fundamenta Cypri
Floribus coronauit comes multitudo amorum:
Bibliadum vero audi decantatam Venerem:
Et nouum amorem reuocatarum nuptiarum:
Mars priuatus es tua Venere. Homicidam enim
Hic tardus velocem Martem præcurrit, cane & ipſe
Vulcano ignito copulatam Venerem.
Siciliam vero ingredere, aſtantes vero Camino
Precare mihi Cyclopes. Pulcra v. opera elaborantis & ipſius Cyclopes Vulcani famuli.
Periti Vulcani inſignium æmulatoris operum,
Tibi dolum tendunt & antiquis tuis vinculis, Retia Marti Venerique facta.
Recentius facient conſimile, vt & ipſe

Vtroſq;

Ἀμφοτέρους δολίῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πιέζων,
Δήσῃ φάρεα γαμοῖο τεῷ ποινήτορι δεσμῷ
Εἰλιπόδην Ἥφαιστον ἐπισφίγξας Ἀφροδίτη,
Καί σε θεοὶ μὲν πάντες ἐπαινήσωσιν Ὀλύμπου,
Δέσμιον ὀχεύσαντα τεῶν συλήτορα λέκτρων·
Ἔχεο καὶ σὺ γάμοιο δολοπλόκος, ἔχεο νύμφης
Ἁρπαμένης ἀλέγιζε, τί τοι κακὰ Δηλιάδηος;
Σιγῇ, ἐφ' ἡμείων Φαέθων μὴ μῦθον ἀκούσῃ·
Ὣς φαμένη πεπότητο, καὶ αὐτίκα πῶμα τινάξας
Πρώϊον ἀρτιχάρακτον ὀπιπεύων φάος ἠοῦς,
Θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο, Φόβον καὶ Δεῖμον ἐγείρας
Ζεῦξαι φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον· οἱ δὲ τοκῆϊ
Σπερχομένῳ πείθοντο, καὶ ἀγκυλόδοντι χαλινῷ
Δεῖμος ἀελλοπόδος ἐπισφίγξας γένυν ἵππου,
Δέσμιον αὐχένα δοῦλον ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ·
Ζεύγλην δ' ἀμφὶς ἔδησεν· Ἄρης δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Καὶ Φόβος ἡνιόχευεν ὄχον πατρῷον ἐλαύνων
Εἰς Πάφον ἐκ Λιβάνου πεφορημένος, ἔκ τε Κυθήρων
Ἄστατον ἔτραπεν ἅρμα Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου,
Πολλάκι πολλάκι Λῆμνον ἐδέρκετο, καὶ πλέον ἄλλων
Ζηλήμων σκοπίαζε πυρίπνοον ἐσχαρεῶνα,
Κύπριν αἰσχυνέων τῷ χαλκῷ ζηλήμονι ταρσῷ,
Εἴ μιν ἐσαθρήσειε παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις
Ὡς πάρος ἱσταμένην, καὶ ἐδείδιε, μή οἱ ὀπωπὴν
Καπνὸς ἀμαλδύνειε μελαινομένης Ἀφροδίτης·
Ἔδραμε καὶ μετὰ Λῆμνον, ἐς οὐρανὸν ὄφρα σιδήρῳ
Νυμφιδίην μακάρεσσιν ἀναστήσειεν Ἐνυώ,
Καὶ Διῒ, καὶ Φαέθοντι, καὶ Ἡφαίστῳ, καὶ Ἀθήνῃ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λ'.

Ὣς ὁ μὲν ἐπλάζωνον ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἄρης
Ζηλήμων βαρύμηνις· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων

Θαρσήεις

Viroſq; doloſis pedibus comprehendens
Vincias furem thalami tuo vindice vinculo
Pedes incuruantem Vulcano conſtringens cum Venere,
Et te Dii quidem omnes laudabunt cœli,
Qui captiuum venatus ſis tuorum prædatorem thalamorũ
Excitare, & tu euadas dolos nectens, excitare, Nympha
Rapta curam geras, quid tibi mala Deriadei?
Taceas à nobis Sol ne ſermonem audiat.
Sic locuta auolabat, & ſtatim operculum quatiens Dimus & Phobus Martis filii.
Matutinum iam ſignatum intuens lumen auroræ
Calidus Mars reſiliit, Phobum & Dimum excitans
Ut coniungant lethalem currum curſu velocem. Hi v. patri
Properanti obediebant, & curuos dentes habenti fræno Currus Martis inſtruitur.
Dimus valdè perturbatus conſtringens maxillam equi
Vinctam ceruicem ſeruilem conſtrinxit collari.
Iugum v. circum alligauit Mars v. aſcendebat currum
Et Phobus agitabat plauſtrum paternum incitans
In Paphum ex Libano latus & ex Cytheris
Inſtabilem conuertit currum Ceraſtidis in terram Cypri, Mars Lemnum intuetur.
Sæpius ſæpius Lemnum intuebatur, & præ aliis
Æmulans cernebat ignes ſpirantem focum
Venerem rurſus veſtigans volubili æmulante planta,
Si qua ipſam videret prope Vulcani caminos
Ut prius ſtantem & metuit, ne ſibi frontem
Fumus demoliretur nigra Veneris:
Cucurrit v. poſt Lemnum in cœlum vt ferro
Virgineam Diis reſuſcitaret pugnam
Et Ioui, & Soli, & Vulcano & Mineruæ.

DIONYSIACORVM LIBER XXX.

SIc quidem hic ſeptẽ Zonas habentẽ in cœlũ cucurrit Mars *Æmulus grauiter iratus. In pugnam v. proſiliens* Mars in cœlum reuertitur.

Audax

Θαρσήεις Διόνυσος ἐπήχεεν αἴθοπι λαῷ·
Πῇ μὲν ἐπὶ προτέροισι θορὼν ἐνοσίχθονι πάλμῳ,
Πῇ δὲ μέσος προμάχοισιν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
Κυανέης ἤμησε θαλύσια δηιοτῆτος·
Καὶ Σατύρους θάρσυνεν ἐς Ἄρεα Δηριαδῆος·
Δυσμενέος δὲ φάλαγγος ἐμαίνετο φῦλα δαΐζων,
Ὡς ἴδε Βάκχος Ἄρεα λελοιπότα φυλόπιν Ἰνδῶν,
Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄιξε· κορυμβοφόρου δὲ κυδοιμοῦ
Δεξιτερὸν τὸ μὰ λάβρον ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
Λαιὸν Ἀελλαίοιο κέρας ἔτρεχε δηιοτῆτος·
Καὶ Βρομίου θεράποντας ὀπιπεύων ἴπ Μορρεὺς
Μαρναμένους πετάλοισι καὶ αἰθομένῳ βελέμνῳ,
Ἄφρονι Δηριάδῃ πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν,
Δηριάδη, τί τὸ θάμβος, ἐμοὶ πετάλοισι μαχηταὶ
Βαλλόμενοι θύρσοισι, καὶ ὑπ' ἀδανοῖσι πετήλοις;
Ὁπλοτέρους δ' ἐλίκοισιν ἀνάσπιδες, ἀκλινέες δὲ
Βασσαρίδες πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ
Τυπτόμεναι μίμνουσιν ἀνούταστοι, οὐ θέμις εἰπεῖν.
Καὶ σὺ λιπὼν σκηπτοῦχε τεὴν χαλκήλατον αἰχμὴν !
Οἴνοπα θύρσον ἄειρε μιαιφόνον, ὅττι σιδήρου
Δυσμενέες πολὺ μᾶλλον ἀλευτέουσι κορύμβους·
Οὔ ποτε τοῖον ὄπωπα μόθου τύπον· οὐτιδανοὶ δὲ
Θύρσοι ἀκοντιστῆρες ἀρείονές εἰσιν ἀκόντων·
Δὸς καὶ ἐμοὶ κλονέειν χλοερὸν βέλος· ἡμετέρου γὰρ
Ἀπτολέμου νάρθηκος ἐνικήθησαν ὀιστοί.
Δός μοι ξανθὰ πέδιλα φορήμεναι, ὅττι καὶ αὐταὶ
Ἀρραγέες κνημῖδες ὑπεκλίνοντο κοθόρνοις·
Τί πλέον εἰ χάλκειον ἔχω σάκος, εἴ τε γυναῖκες
Μᾶλλον ἀλευτέουσιν ἀπευχέες; ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Κύμβαλα δινεύουσιν, καὶ ὀκλάζουσι μαχηταὶ,
Καὶ στεφάνοις τρυφάλεια, καὶ εἴκαθε νεβρίδι θώρηξ·
Πολλάκι δ' αὐτοκέλευθος ἀνυστίτων Διονύσου
Ὠισάμην ἄρρηκτον ἀναΐξαι κενεῶνα,

Πέμπων

Audax Bacchus ingruit nigricanti populo (bratione: Bacchus abſente Marte cum Indis pugnat.
Interdum quidem inter primos currens terrã quatiente vi-
Interdũ medius inter primos pugnãtes. Iaculatore v. Thyrſo
Nigræ meſſuit frugum feſta pugnæ,
Et ſatyros animauit in Martem Deriadei:
Hoſtilis vero phalangis furebat nationes trucidans,
Poſtquam vidit Bacchus Martem reliquiſſe pugnã Indorũ,
Alter vero alteri contendebat. Ramiferi vero tumultus
Dextrum os vehemens indulgens Baccho, Ariſtæus ſiniſtrum cornu tenet.
Siniſtrum Ariſtæus cornu percurrebat pugnæ.
Et Bacchi famulos intuens adhuc Morrheus Morrheus.
Pugnantes foliis, & floridis ſagittis,
Stulto Deriadeo multum obſtupeſcendam emiſit vocem,
Deriade, quale hoc miraculum, mei cadunt milites Morrheus Deriadæ.
Percuſſi Thyrſis, & leuibus foliis?
Armatos vero perdunt ſcuto carentes. Immota vero
Baſſarides ſecuribus, & ancipiti machæra
Verberata manent ſine vulnere, non fas eſt dicere:
Et tu relinquens ſceptrifer tuam ferream cuſpidem,
Viteũ Thyrſum attolle cade contaminatũ, eo quod, quã ferro Thyrſi.
Hoſtes multo magis vincunt Corymbis:
Nunquam vidi talem belli imaginem, viles enim
Thyrſi iaculatores meliores ſunt iaculis,
Da etiam mihi quatere viride telum: Noſtra enim
Imbelli ferula ſuperata ſunt ſagittæ Bacchici inermes armatos vincunt.
Da mihi flauos calceos feriæ, quod & ipſæ
Infractæ ocreæ inclinatæ ſunt a cothurnis.
Quid prodeſt ſi ferreum habeam ſcutum, quando mulieres
Magis vincunt inermes? in bellis vero
Cymbala quatiunt, & ad terram procumbunt milites,
Et coronis galea, & ceſſit ceruinæ pelli thorax.
Sæpius vero occurrens inuulnerabilis Bacchi
Arbitratus ſum infractum reſcindere guttur

Mittens

Digitized by Google

Γέμπων ἄσκοπα δοῦρα, καὶ ὡς ἔψαυε Λυαίου,
Ὀξυβελής, ἀγνάμπτοις ἐκάμπτετο χαλκὸς ἀκόντων.
Ὣς φαμένου, μείδησεν ἄναξ θρασύς· ἀμφὶ δὲ γαμβρῷ
Ὄμματα λοξὰ τίταινε χόλου κήρυκι σιωπῇ,
Καί οἱ ἀπειλήτειραν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
Τί ξυμιέεις Διόνυσον ἀπυχία, νήπιε Μορρεῦ;
Ἠ δίς ὁ δειμαίνων Σατύρων παίζουσαν Ἐνυώ.
Ὣς φάμενος θάρσυνεν ἀταρβέϊ γαμβρὸν ἀπειλῇ,
Καὶ Βρομίου προμάχοισι, πέλωρ ἐκορύσσετο Μορρεύς,
Οὔτασε δ' Εὐρυμέδοντα μέσον βουβῶνα χαράξας
Ἔγχεϊ φοινήεντι, διαΐσσουσα δὲ μηροῦ
Γιαλέην τάμε σάρκα λιπόχροα θηγὰς ἀκωκή,
Γούνατι δ' ὀκλάζοντι χαμαὶ πέσε· χαλκοχίτων δὲ
Ἄλκων οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος·
Ἀλλὰ βιαζομένῳ πρόμος ἤλυθεν ἔγχος ἀείρων,
Καὶ σάκος εὐδίνητον, ὅλον δ' ἐκάλυψε μαχητήν,
Ἀσπίδι πυργώσας δέμας ἀέρος, ἀντιβίοις δὲ
Σείων ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκήν,
Γνωτῷ γνωτὸς ἄμυνε, καὶ οὐταμένῳ περιβαίνων,
Οἷα περὶ σκύμνοισι λέων, βρυχήσατο λαιμῷ
Χείλεϊ λυσσήεντι χέων Κορυβαντίδα φωνήν,
Καί μιν ὀπιπεύων κυκλούμενον ἴδμονι ταρσῷ
Ἰσοφυὴς Τυφῶνι πέλωρ βακχεύετο Μορρεύς.
Γνωτοῖς διχθαδίοις κεκορυθμένος, ὄφρα κε μήτηρ
Γνωτοῖς κεκλιμένοις προσαπτήσεια Καβείρου
Διζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβείρου,
Ἐς μίαν ἠελγύειαν ἐνὶ τμηθέντα σιδήρῳ·
Καί νύ κεν ἀμφοτέρους ἰσοελκέϊ δῶκεν ὀλέθρῳ·
Ἀλλὰ διὰ στομάτων βεβιημένον ἆσθμα τιταίνων
Λήμνιον Εὐρυμέδων γενέτην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Ὦ πάτερ ἐργοπόνοιο πυράγρης κοίρανε τέχνης,
Δός μοι ὀφειλομένην προτέρην χάριν, ὁππότε μούνῃ
Σικελίην τετράρρυμον ἀλώϊος ἥρπασε Δηώ,

Δῶρα

Mittens inconſideratas haſtas, & poſtquã tetigerũt Bacchũ
Celeriter percutiẽs nõ retuſum flectebatur ferrũ iaculorum.
Sic (illo) locuto renidebat rex audax, circa v. generum
Deriades iratus Mortheo.
Oculos obliquos intendit iræ indice ſilentio,
Et ipſi interminatricem rurſus eructauit vocem.
Quid trepidas Bacchum inermem infans Morrhea?
Mortheus gener Deriadei.
Dulcis hic formidans Satyrorum ludentem pugnam!
Sic locutus animauit imperterritis generum minis,
Et Bacchi primis militibus ingens armabatur Morrheus,
Vulnerauit v. Eurymedontem medium intus tumorẽ lanias
Eurymedon a Mortheo vulneratus.
Enſe rubicundo, penetrans v. femoris
Pinguẽ amputauit carnẽ corpus relinquentẽ furioſa cuſpis,
Genu v. flexo in terram decidit: Ferream tunicam habens v.
Alcon non neglexit fratrem lapſum
Alcon.
Sed violato dux venit gladium attollens,
Et ſcutum verſatile, totum v tegebat militem,
Scuto in altum tegens corpus viri, hoſtibus vero
Quatiens hinc & hinc validam cuſpidem
Frater fratri ſuccurrit, & vulneratum circumiens
Fratri frater ſuccurrit.
Tanquam circa catulos Leo, rugiebat gutture
Labio rabioſo fundens Corybanticam vocem,
Et ipſum cernens reuolutum perita planta
Æqualis Typhoni *immenſus bacchabatur Morrheus,*
Mortheus truculentus
Fratribus geminis armatus, vt mater
Fratris ad terram inclinati propugnatorem Caberi
Geminum defleret occiſum filium Caberi,
Vno die vno diuiſum ferro:
Et ſane vtroſq; æquali dediſſet exitio:
Sed per ora coactum anhelitum tendens
Lemnium Eurymedon *patrem inuocauit voce:*
O pater laborioſæ ignem ſpirans, rex artis
Eurymedon Vulcanum patrẽ alloquitur
Da *mihi debitam priorem gratiam, quando ſola*
Siciliam tria capita habentem Cerealis *rapuit* Ceres.

Munera

Δέξο καὶ ὑπλομένης ὀπίπευε Περσεφονείης·
Ἐσπείρας δ' ἀνέκοψε τεοὺς φυσίζοας ἀσκούς,
Καὶ πλατὺν ἐσχαρεῶνα, καὶ ἅρπαγα σεῖο πυράγρην·
Ἀλλά μιν ἐπλώοντα περισσαίζων γλυκετῆρος
Ἄχμονος ὑμετέροιο βοηθόος· ἐξ ἐμέθεν δὲ
Σῷ Σικελῷ ἀπυθέει μέλας θερμαίνεται ἀήρ·
Ῥύεό μοι σέο παῖδα, τὸν ἄγριος οὔτασε Μοῤῥεύς·
Εἶπε καὶ οὐρανόθεν πυρόεις Ἥφαιστος ἐρύσσας
Σύζυγον ἀμφελέλιξε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον πῦρ,
Δινεύων παλάμῃ πυρόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ σειρὴν
Μοῤῥέος αὐτοέλικτος ἐλίσσετο πυρσὸς ἐχέφρων,
Αὐχένι μιτρώσας πυριθαλπέος ὅρμον ἀνάγκης
Εἰλυφόων· πυρόεν δὲ μετὰ στέφος ἀνθερεῶνος,
Ταρσὸν ἐς ἐσχατόωντα θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
Ἀμφὶ πόδα προμάχοιο πυρίπλοκον ἔπλεκε σειρήν,
Σείων ἐν δαπέδῳ σαθρὸν σέλας ἅλματι πεζῷ·
Θερμαίνη δὲ κάρηνον ἀναπτομένης τρυφαλείης,
Καί νύ κεν ἐσπείρηκτο τυπεὶς φλογόεντι βελέμνῳ,
Εἰ μὴ Δηριάδαο πατὴρ ἤμυνεν Ὑδάσπης·
Ἦ γὰρ ὑσμίνην δεδοκημένος ὑψόθι πέτρης
Ταυροφυὴς νόθον εἶδος ἔχων βροτοειδέϊ μορφῇ,
Ὃς μὲν ἀναζώγρησε, χέων αὐτίπνοον ὕδωρ
Ψύχων θερμὸν ἄημα πυριβλήτοιο προσώπου,
Λύματα πορφύροντα διασμήχων τρυφαλείης·
Μοῤῥέα δ' ἁρπάξας ζοφερὴν χλαίνωσεν ὀμίχλην,
Πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένα γυῖα καλύψας,
Μή μιν ἀποκτείνειε σελασφόρος Ἀμφιγυήεις,
Λήμνιον αἰθύσσων θανατηφόρον ἁπτόμενον πῦρ,
Μὴ προτέρου φθιμένοιο γέρων φιλότεκνος Ὑδάσπης
Γαμβρὸν ἴδῃ πάλιν ἄλλον ὀλωλότα Δηριαδῆος,
Μὴ δὲ μόνου Μοῤῥῆος ἅμα κλαύσειεν Ὀρόντης·
Πυρσοφόρος δ' Ἥφαιστος ὅλους ἐδίωκε μαχητὰς
Ἱσταμένους περὶ παῖδα νεούτατον· ὑψόθι δ' ὤμου

Υἱὸν

Munera abſcondita ſpectaculo adhibenda Proſerpina
Veſpertinos vero amputauit tuos ſpiritu inflatos viros,
Et latum focum, & rapacem tuam forcipem:
Sed ipſum perterrui pugnans pro patre
Acmone veſtro auxiliator: Ex me vero
Tua Sicula ſcintilla niger incaleſcit aer:
Libera mihi tuũ filiũ, quẽ horribilis vulnerauit Morrheus.
Dixit, & è cœlo ardens Vulcanus ruens
Cognatum circumcinxit multum diuiſum ſalientem ignem Vulcanus Eurymedõ ei auxilio venit.
Vibrans manu ignitum telum. Circa vero collum
Morrhei per ſe volutus voluebatur ignis diuinus,
Ceruici cingens igne calentis monile neceſsitatis
Circumuoluens: ignitam vero poſt coronam gutturis Morrheus igne circũuolutus.
Plantam in vltimam ſaliens inuadente vibratione
Circa pedem ducis igne complicabat vinculum,
Quatiens in terra firmum ſplendorem ſaltu pedeſtri.
Incaluit vero caput accenſa galea,
Et ſane præcipitatus fuiſſet perculſus inflammato telo,
Si non Deriadi pater prohibuiſſet Hydaſpes. Hydaſpes ſeruat Morrheum.
Stabat v. pugnam intuens ſuper petra (habente forma
Tauriformis adulterinã imaginẽ habens humanã imaginẽ
Qui ipſum ſeruauit, fundens contra ſpirantem aquam,
Refrigerans calidum flatum ignem iaculantis frontis,
Sordes Ciueroſas abſtergens galeæ.
Morrheum vero rapiens caliginoſam induit nubem,
Nigra nube abſcondita membra tegens,
Et ipſum occidiſſet Lucifer Vulcanus,
Lemnium exuſcitans mortiferum accenſum ignem,
Ne prioris mortui ſenex filios amans Hydaſpes Orontes occiſus.
Generum vidiſſet rurſus alium mortuum Deriadei,
Ne vero mortem Morrhei ſimul defleret Orontes.
Ignifer vero Vulcanus totos perſequebatur milites
Stantes circa filiũ nuper vulneratum: alte v. ſuper humeros

Ccc Filium

Υἱὸν ἐλαφρίζων ἐπερείσατο γείτονι φηγῷ,
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοιο, καὶ ἐζώγρησε πεσόντα,
Οὐταμένῳ βεβαῶτι φερέσβια φάρμακα πάσσων·
Οὐδὲ μόθου προτέροιο λελασμένος ἔπλετο Μορρεύς·
Ἀλλὰ πάλιν κεκόρυστο φυγὼν πυρόεσσαν Ἐνυώ,
Καὶ Πρέμον ἀστράπτοντα, καὶ αἰθαλόεσσαν ἀμφικλῶ,
Καὶ Φλόγιον Στροφίοιο πολύστροφον υἷα κιχήσας
Ἔκτανεν, ὀρχηστῆρα φιλοσκάρθμου Διονύσου,
Ὅστις ἀδακρύτοιο παρ' εἰλαπίνῃσι Λυαίου
Ἀντιτύπων ἐλέλιζε πολύτροπα δάκτυλα χειρῶν,
Καὶ θάνατον Φαέθοντος ἐχέφρονι χειρὶ τινάσσων,
Δαιτυμόνας ποίησεν ἀήθεα δάκρυα λείβειν,
Ψευδαλέῃ Φαέθοντος ἐπικλάζοντος ὀλέθρῳ·
Καὶ νέον αἰθαλόεντα καὶ αἰτοκίλιστον ὑφαίνων,
Γενθαλέον πόρε μῦθος ἀπειθήτῳ Διονύσῳ·
Τὸν δ' ἰδὼν σκαίροντα δορυσσόος ἔννεπε Μορρεύς,
Ἀλλοῖος χορὸς οὗτος, ὃν ἔπλεκες ἄγχι τραπέζης,
Ὀρχηθμὸν γελόωντα παρὰ κρητῆρι τιταίνων,
Ὀρχηθμὸν στονόεντα πόθεν μετὰ δῆριν ὑφαίνεις;
Εἰ δὲ καὶ οἶστρος ἔχει σε χοροστασίης Διονύσου,
Ἄϊδι μυστιπόλευε, καὶ εἰ γύψοιο χατίζεις,
Αὐτοβαφῆ μαθέπων κεκονιμένα κύκλα προσώπου.
Ἢν ἐθέλῃς δὲ χόρευε φιλευκήλῳ παρὰ Λήθῃ·
Περσεφόνη δ' ἀγέλαστος ἀγαλλέσθω σέο μολπῇ·
Ἔννεπε κυδιόων, καὶ ἐπέδραμεν ἶσος ἀέλλῃ,
Σιληνοὺς δ' ἐφόβησεν. ἀμαιμακέτῳ δὲ μαχαίρῃ
Τέκταφος ὡμάρτησε σακέσπαλος, ὅν ποτε δήσας
Δηριάδης ἔκρυψεν ἔσω γλαφυροῖο βερέθρου,
Οὐ δὲ φυγεῖν μόρον εὗρε τὸ δεύτερον. ἦ γὰρ ἀνάγκη
Τίς δύναταί ποτε πότμον ἀπ' ἀνέρος ἐχθρὸν ἐρύκειν,
Νηλὴς πανδαμάτειρα θανεῖν ὅτε μοῖρα κελεύει;
Οὐ γὰρ Τέκταφον εὗρε δόλος θνῄσκοντα σαῶσαι,
Ὅς ποτε λυσσώων στρατιὴν ἐδίωξε Λυαίου

Εὔκερα ᾽αν

Filium eleuans ſtabiliuit ſub vicina fago Vulcanus ſanat filium.
Seorſum à conflictu, & ſanauit lapſum,
Vulnerato buboni vitam referentia medicamenta aſpargēs.
Neq; pugnæ prioris oblitus fuit Morrheus:
Sed rurſus armatus fuit fugiens ignitum bellum,
Et ducem fulminantem, & ardentē cuſpidem, Morrheus occidit Phlogium.
Et Phlogium *Strophii multū volubilē filium comprehēſum*
Occidit ſaltatorem tripudia amantis Bacchi,
Qui non lacrumantis in conuiuiis Bacchi
Contra ſignantiū vertebat multū verſatiles digitos manuū,
Et mortem Phaëthontis artificioſa manu quatiens,
Conuiuas fecit inconſuetas lacrumas libare,
Simulati Phaëthontis *reſonantis morte.* Chironomia.
Et iuuenem ardentem & per ſe volutum oſtendens
Luctuoſum præbuit luctum non lugenti Baccho
Hunc videns ſaltantem haſtam quatiens dixit Morrheus:
Aliena ſaltatio hæc eſt, quam concinnaſti prope menſam
Saltationem ridiculam circa pocula tendens,
Saltationem gemebundam vnde poſt pugnam oſtendis?
Si v. furor habet te ſaltationis Bacchi
Plutoni ſacrifica, & gypſo non indiges, Morrheus inſultat Phlegio Chironomonti.
Per ſe tincta quærens puluere ſordidatos circulos frontis.
Vbi voles v. ſalta luctus amantem prope Lethen.
Proſerpina v. moroſa exultet tua cantilena
Dixit exſultans, & incurrit ſimilis procellæ,
Silenos v. perterruit, indomita v. machæra
Tectaphus ſequebatur ſcutū quatiens, quem quondā vinciēs Tectaphus in carcere fame necatus a filia [illegible]
Deriades abſcondit in profundo barathro,
Neq; effugere mortem inuenit denuo. In neceſſitate enim
Quis poteſt vnquam mortem a viro hoſtilem auertere,
Crudelis omnium domitrix mori quando Parca *iubet?*
Non enim Tectaphum inuenit dolus morientem ſeruare,
Qui tunc rabioſius exercitum perſequebatur Bacchi,

Digitized by Google

Εἰκελίων Σατύρων φιλοπαίγμονα γυῖα δοκεύων,
Ἠγρευόθου δ' ἤμησε Πυλαιέος ἀνθερεῶνα,
Ὀνθυλίου δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ τύψε μαχαίρῃ.
Καὶ Πύθιν εὐρύστερνον ἀπηλοίησε σιδήρῳ,
Καί νύ κεν ἄλλον ὅμιλον ἐπασσυτέρων κτάνε Βάκχων·
Ἀλλά μιν Εὐρυμέδων ταχὺς ἔδρακε· καί οἱ ἐπέστη
Δίστομον αἰπείην Κορυβαντίδα χειρὶ τινάσσων·
Ἔθλασε δ' ἄκρα μέτωπα· διχαζομένου δὲ καρήνου,
Ὄρθιος αἱμαλέης ἀνεκήκιεν αὐλὸς ἐέρσης·
Καὶ τρόμος εἰς χθόνα πίπτε· περιρραίνων δὲ κονίην
Ἠμαθανὴς κεκύλιστο, ποδοσκαφέος δὲ μελάθρου
Ἀρχαίην κακότητα, καὶ ἐσπλοτέρης λίνα μοίρης·
Ἔστι καὶ δολίου μεμνημένος εἶπε φίλτρου
Παιδὸς ἀλεξικάκου κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·
Τοῦ δὲ κινυρομένοιο κατέρρεε δάκρυα μύθων,
Μῆτερ ἐμή, καὶ μαῖα δολοπλόκε, δύσγαμε κούρη,
Τίπτε μοι οὐ σχεδὸν ἦλθες, ὅτ' ἐγγύθεν ἦλθον ὀλέθρου·
Νῦν πόθεν οὐ χραίσμησας ἐμοὶ πάλιν ἄτροπε κούρη,
Γῆ σέο φίλτρον ἔβη φυσίζοον, ἦε φυλάσσεις
Πιστὰ τεῷ ζώοντι, οὐ θνήσκοντι τοκῆϊ·
Εἰ δόλος ἐξ αἴδαο δυνήσεται ἄνδρα κομίζειν,
Δίζεό μοι δόλον ἄλλον ἀρείονα, δίζεο βουλὴν
Κερδαλέην θανάτοιο μετὰ χθονίους κενεῶνας,
Ὄφρα πύλας αἴδαο καὶ ἐν πολέμοισιν ἀλύξω,
Εἰ πέλε νόστιμος οἶμος ἀνοστήτοιο βερέθρου·
Τοῖον ἔπος μόγις εἶπε, καὶ οὐκέτι πείθετο φωνῇ,
Καὶ γνωτὴν ἐρόωσα νεουτάτου ὑψόθι πύργου,
Οἰκτρὴ ποικιλόδακρυς ἀνέβλυε πενθάδα φωνήν,
Ἠερίη σκολιὴν δὲ κόμην ἤχυνε κονίῃ,
Στήθεα γυμνώσασα δαϊζομένοιο χιτῶνος,
Καὶ κεφαλὴν ἤραξεν· ἀνικήτῳ δὲ τοκῆϊ
Οἷά περ εἰσορόωντι πόσιν ἐφθέγξατο φωνήν,
Υἱὲ πάτερ βαρύποτμε γαλακτοφόρου σέο κούρης,

Σήμερον

Bene cornutorum Satyrorum libenter ludentia mẽbra haſta
Pugnam vero excitantis demeſſuit Pylai guttur, (percutiẽs, Pylæus.
Onthyrii vero frontem non parcens verberauit machæra, Onthyrius.
Et Pythum latum pectus habentem amputauit ferro Pythus.
Et ſane aliam multitudinem continuo ſuccedentiũ occidiſſet
Sed ipſum Eurymedon velox vidit, & ipſi aſtitit Eurymedõ
Ancipitem aduerſariam Corybantidem manu quatiens.
Tundebat vero ſummam frontem, diuiſo vero capite Teſtaphus occiſus.
Recta ſanguineæ fluebat canalis liquoris.
Et dux in terram cecidit. irrigans vero puluerem.
Semimortuus volutus eſt, humi v. foſſa domus
Antiquam malitiam, & iunioris fila Parcæ.
Ingemuit vero doloſi recordatus adhuc amoris
Puellæ mortem propulſantis querula frendebat voce:
Cuius lugentis fluebant lacrumæ vna cum ſermone:
Mater mea, & nutrix doloſa, infelices nuptias habens puella
Quare mihi non prope veniſti, quãdo propius veni ad mortẽ. Teſtaphus moriens fi-
Nunc quare non ſuccurriſti mihi rurſus intrepida puella?
Quorſum tuus amor abiit vitam producens? an ſane ſeruas lix.
Fidem tuo viuenti, & non morienti patri.
Si dolus ex inferno poterit virum referre,
Quære mihi dolum alium meliorem. quære conſilium
Doloſum mortis poſt terreſtres ſpeluncas, Ex inferno reditus nõ patet.
Vt ianuas inferni etiam in bellis fugiam,
Si modo eſt redux via à quo reditus non eſt, barathri.
Tale verbum vix dixit, & non amplius credebat voci.
Et patrem cernens nuper vulneratum ſuper turri
Miſerabilis variè lacrumabilis ſcaturiebat luctuosã vocẽ, Filia Teſtaphi Meroe ob mortuũ patrem dolet.
Aërio vero obliquo comam fœdauit puluere,
Pectora nudans traiecta tunica,
Et caput ſcalpſit. Incurabili vero patri
Tanquam audienti talem elocuta eſt vocem: Meroe Teſtapho patri.
Fili pater infelix lactifera tuæ puellæ

Digitized by Google

Σήμερον ἀπνεύστοις ἐπὶ χείλεσι σεῖο θανόντος,
Ποῖον ἔχω γλάγος ἄλλο φερέσβιον, ᾧ ἔπι δειλὴ
Ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω;
Ποῖον ἔχω πάλιν ἄλλον ἀρηγόνα μαζὸν ὀρέξω·
Αἴθε καὶ ἀδώνητα δυνήσομαι ἠεροπεύειν·
Σοὶ πάτερ, ἓν γέρας ἄλλο φυλάσσεται· οὐ γὰρ ἐάσσω
Μοῦνον ἐμὲ φθιμένοισι· σὺ δὲ κταμένης σέο κούρης
Δέξο καὶ αὐχένιον αἷμα μετὰ προτέρην γάλα μαζοῦ·
Ἔλθετε Δηριάδαο φυλάκτορες· αἴτι δ᾽ ἐκείνου
Δείξατέ μοι μυχὸν ἄλλον ἔσω χθονός, ᾗχι μολοῦσα
Νεκρὸν ἐμὸν γενετῆρα πάλιν ζώοντα πελάσσω·
Οὐκ Ἀΐδης φυλάκεσσιν ὁμοίιος, ὄφρα πελάσσω
Λυσίπονον δόλον ἄλλον ἀοσσητῆρα τοκῆος·
Ἢ ἄλλον ἄορ ἐκεῖνο μιαιφόνον, ὄφρα δαμείην
Πατροφόνῳ βαρύθυμος ὁμιλήσασα σιδήρῳ·
Οὗτος ὃς ὑμετέρην κεφαλὴν ἔτμηξε τοκῆος,
Κτεῖνέ νυ καὶ Μερόην μετὰ Τέκταφον, ὄφρα τις εἴπῃ,
Καὶ γενετῆρα καὶ παῖδα μιῇ πρήνιξε μαχαίρῃ·
Ἔννεπε δακρυχέουσα, πόνος δ᾽ ἠέξετο μείζων,
Καὶ διδύμαις στεροπῇσιν ἐπερρίπιζεν Ἐνυώ,
Τευναείδης δ᾽ ἔκτεινε δασύλλιον ἄορι Μορρεύς,
Μή ποτε δυσμενέεσσιν ἀπορρίψαντα βοείην
Αὐξιβίοις ἀτίνακτον, Ἀμυκλαῖον πολιήτην,
Γναθμοῦ δεξιτεροῖο παρ᾽ ὀστέον ἔγχος ἐρείσας·
Ἔκτανε δ᾽ Ἀλκιμάχειαν ὁειδόμενον εἰν ἑνὶ θεσμῷ
Ἠιορέην καὶ χάμος ὑπέρτερον ἥλικος ἥβης,
Κύρην Ἀρπαλίωνος ἐελσαφύλοιο τοκῆος,
Ἢ πέλε τολμήεσσα, καὶ εἰς δόμον ἤλυθεν Ἥρης,
Κισσὸν ἀερτάζουσα, τὸν Ἄργυλις ἔσυγε δαίμων,
Ὅσσον ἐρευθιόωσαν ἐθήμονα φίλατο Ῥείη·
Καὶ βρέτας εὐποίητον ἐμάστιεν οἴνοπι θύρσῳ
Χάλκεον ἀμπελόεντι δέμας πλήσσουσα κορύμβῳ,
Μητρυιὴν βαρύμηνιν ἀτιμάζουσα Λυαίου·

Οὐδὲ

Hodie non ſpirantibus in labiis tui mortui,
Quale habeo lac aliud vitam ferens, quo infelix
Animam tuam reducem in te referam?
Qualem habeo rurſus aliam auxiliatricẽ mamillã præbebo:
Vtinam etiam Plutonem poſſem decipere!
Tibi pater, vnum munus aliud ſeruatur. Non n. relinquam
Solum in mortuis te; tu v. occiſa tua filia
Accipe & ceruicis ſanguinem, poſt prius lac vberis.
Venite Deriadei cuſtodes. Pro v. illo
Oſtendite mihi ſpeluncam aliam in terra, quò vadens — Filiæ amor erga patrẽ.
Mortuum meum patrem rurſum viuentem faciam:
Non infernus cuſtodibus ſimilis, vt perficiam
Labores ſoluentem dolorem alium adiutorem patris.
Voluit gladium illum cæde contaminatum, vt domaret
Patrem occidente iniquo animo cadens ferro. — Filia cum patre commoritura.
Hic qui noſtri caput amputauit patris,
Occide & ſane Meroen poſt Tectaphum, vt quiſpiam dicat,
Et patrem & filiam vno præcipitauit gladio.
Dixit lacrumas fundens, labor v. augebatur maior,
Et geminis exercitibus accendebatur Bellona,
Tennarides v. occidit Daſyllium gladio Morrheus, — Tennarides. Daſyllius.
Nunquam hoſtibus abiicientem ſcutum,
Hoſtibus inconcuſſum Amycleum ciuem,
Maxillæ dextræ in os gladium ſigens.
Occidit v. Alcimachiam in montibus currentẽ in vna lege — Alcymachia Harpalionis filia.
Fortitudinem & pulcritudinem ſuper æqualem ætatem,
Puellam Harpalionis grandes vuas habentis patris,
Quæ fuit audax, & in domum venit Iunonis,
Hederam tollens, quam Argolica odio habebat Dea,
Quantum rubentem conſuetam amabat Rhea.
Et ſtatuam bene fabrefactam flagellabat vinicolore Thyrſo
Aereum viteo corpus percutiens ramo,
Nouercam grauiter iratam contumelia afficiens Bacchi:

Οὐδὲ χόλον δασπλῆτα καθαψαμένης φύγεν Ἥρης
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια θεημάχος, ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
Ὀθρείην κτερέϊστο μετὰ πτολέμοις δὲ τοκῆα
Οὐκ ἴδεν Ἁρπαλίωνα τὸ δεύτερον οὐκ ἴδε πάτρην
Λῆμνον Ἰησονίης νυμφήϊον Ὑψιπυλείης·
Ἀλλὰ παρὰ ξείνοισι χυτῇ κεκάλυπτο κονίῃ,
Πότμον ἀμειβομένη πτμπορός· ἃ μέγα δειλὴ
Ἤμβροτεν Ἁρπαλίωνος· ἐνοσφίσθη δὲ Λυαίου,
Οὐδὲ διαζομένης ζαμενὴς ἐκορύσσατο Μορρεὺς
Μαινάδος Ἀλκιμάχης θεοπαίγμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Ἤλιδα ναιετάουσαν Ὀλύμπιον οὖδας ἀρούρης
Ἀλφειοῦ παρὰ χεῦμα φιλοστεφάνου ποταμοῖο,
Ἔκτανε Κυδώνην ἔτι παρθένον, ἵλατε μοίραις
Οὐ πλοκάμους ἐλέαιρε μιαινομένοιο καρήνου,
Οὐ ῥοδέην ἀκτῖνα κονιομένοιο προσώπου,
Οὐ δὲ περὶ στέρνοισιν ἴσον σφαιροειδέϊ μήλῳ
Μαζονίδων ἐλέαιρεν ἀκαμπέα κέντρα μίτρης,
Οὐδὲ βαθυνομένοιο τομὴν ἠδέσσατο μηροῦ,
Ἀλλὰ τόσον κτανέει κάλλος ἀώελον· ὑπταμένη δὲ
Ἡ μὲν ἐπὶ χθονὶ πίπτεν· ἀπειρεσίας δὲ διώκων
Μαινάδας εὐπίπλευς κορυθαιόλος ἔκτανε Μορρεὺς
Εὐρυπύλην, Σπερόπην τε Σόην τ' ἡμιτόμῳ μαχαίρῃ,
Καὶ Σταφύλην ἐδάϊξεν ἐρευθαλίην τε Γίγαρτον·
Οὔτασε καὶ ῥοδόεντος ὑπὲρ μαζοῖο τορήσας
Στέρνα Μελικταίνης φονίῳ πόρφυρε σιδήρῳ·
Καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ
Ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκεα, ὃς δὲ κραναὴν
Θάμνον ὅλον πρόρριζον· ὁ δὲ πρηῶνος ἀράξας
Ἄκρον ἀπηλοίησε, καὶ ἐς μόθον ἤιεν Ἰνδῶν,
Λᾶον ἀκοντιστῆρα μεμηνότι πήχεϊ σείων·
Ἥρη δ' ἀλλοπρόσαλλος ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ
Δαιχμένος καὶ θάρσος ἀγλιώσει Δηριαδῆϊ·
Καὶ οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ὤπασεν αἴγλην

Εἰς φό-

Neq; iram grauem incenſæ effugit Iunonis
Lemnias Alcimachia cum Dea pugnans, ſed in terra Alcymachia exſul.
Peregrina tumulabatur. Poſt bella v. patrem
Non vidit Harpalionem denuo; non vidit patriam
Lemnum Iaſoniæ ſponſalitiam Hypſipyleæ: Lemnus.
Sed apud hoſpites fuſili abſcondita eſt puluere,
Mortem rependens vindex. Vah valde infelix!
Aberrauit ab Harpalione. Priuabatur vero Baccho,
Neq; trucidatæ vehemens armatus fuit Morrheus
Furioſæ Alcimaches cum Deo ludentis, ſed & ipſam
Elidem habitantem cœleſte ſolum terræ
Alphei ad fluctum coronas amantis fluminis,
Occidit Codonam adhuc virginem propitiæ eſſe Parcæ Codona à Morrheo occiſa.
Non capillos miſeratus fuit marceſcentis capitis
Non roſeum radium puluere ſordidatæ frontis
Neq; in pectore æqualem circulari pomo
Mamillarium miſeratus fuit inflexibilẽ ſtimulatorẽ mitræ,
Neque alte conditi vulnus erubuit femoris,
Sed tantam occidit pulcritudinẽ intempeſtiuã. Vulnerata v.
Hæc quidem in terram decidit. Infinitas vero perſequens
Mænades peplo ornatas variã galeã habẽs occidit Morrheus Morrheus multas Mænades occidit.
Eurypylam, Steropemq; Soamq; amputauit machæra,
Et Staphylam transfixit, & rubicundam Gigarto,
Vulnerauit & roſea ſuper mamma traiiciens
Pectora Melictænæ lethali purpurauit ferro.
Et inuidi Telchines exercitu coniungebantur ad conflictum Telchines inuidi.
Hic quidem habẽs abietem longam, hic vero ex corno
Ramum totum cum radicibus. Hic v. cacuminis diſcerpens
Summitatem amputauit, & in pugnam ibat Indorum
Lapidem iaculatorem furioſa manu quatiens.
Iuno vero ſe omnibus accommodans ingruens in Bacchum Iuno animat Deriadem.
Dedit robur & confidentiam forti Deriadeo:
Et ipſi ſuperanti luciferum præbuit ſplendorem

In me-

Digitized by Google

Εἰς φόβον αἰπὺ βίβασι· κορυσσομένου δὲ φορῆος,
Ἀσπίδος Ἰνδῴης ἀμαρύσσετο φοίνιος αἴγλη,
Καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἁλλομένη φλόξ,
Καὶ θρασὺς ἔτρεμε Βάκχος, ὅπως ἴδε Δηριαδῆος
Ὀμφαλὸν ἀστράπτοντα πυριβλήτοιο βοείης,
Καὶ σέλας ἠερόφοιτον ἀναπτομένης τρυφαλείης·
Τὸν μὲν ἰδὼν Διόνυσος ἐθάμβεεν· οὐδέ οἱ ἔτλη
Ἀντιάσαι, νοέων δὲ κορυσσομένης δόλον Ἥρης,
Γούνασιν αἰνομένοισιν ἐχάζετο δηϊοτῆτος·
Καὶ τότε θαρσήεντες ἐπὶ κλόνον ἤιον Ἰνδοὶ
Ὑσμίνην Βρομίοιο λελοιπότος· εἰσορόων δὲ
Δηριάδης ἐδάιζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων,
Ἔγχεϊ καὶ πρηθῆ παλινδίνητον ἑλίσσων·
Ἀζαλέων δὲ Βάκχος ἀνήιεν εἰς ῥάχιν ὕλης,
Καὶ κλονέειν ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν ἐλπίδα χάρμης,
Μητρυιῆς τρομέων χόλον ἄγριον· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν, πρὸ γὰρ ἧκε διάκτορον ὑψιμέδων Ζεύς,
Γνωτὸν ὅπως φεύγοντα φόβῳ πεφοβημένον Ἥρης
Εἰς ἐνοπὴν ἐρύσειε μεταστρέψαντα μενοινήν.
Στῆ δ' ὄπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἐδράξατο Βάκχου·
Μούνῳ φαινομένη βλοσυρὴ θεός· οὐ δὲ προσώπου
Μαρμαρυγὴν πυρόεσσαν ἀνηκόντιζον ὀπωπαί,
Καὶ νοεροὺς ἀσυνήθεας ἐπιπνείουσα, Λυαίῳ
Μεμφομένη, κοτέουσα φιλοπτολέμῳ φάτο φωνῇ,
Πῆ φεύγεις, Διόνυσε, τί σοι φόβος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
Πῆ σέθεν ἄλκιμα θύρσα, καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοί;
Ἀμφὶ σέθεν τίνα μῦθον ἐμῷ Κρονίωνι βοήσω;
Ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἰνδῶν;
Ζώει Δηριάδης, καὶ μάρναται εἰσέτι Μορρεύς;
Ποίην δ' οὐρανίην ἐπεδείκνυες ἔμφυτον ἀλκήν;
Ἢ Λιβύης ἐπέβης, ἢ Περσέος εἶχες ἀγῶνα,
Ἢ Σθενοῦς ἴδες ὄμμα λιθώπιδος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Δίσμαχον Εὐρυάλης μυκώμενον ἀνθερεῶνα,

Ἢ πλο-

In metum hoſtibus. Armati v. latoris
Scuti Indici refulgebat lethalis ſplendor,
Et galeæ radiabat ſuper apicem ſaltans flamma,
Et audax trepidabat Bacchus poſtquam vidit Deriadei Bacchi metus.
Vmbilicum fulminantem ignem iaculantis ſcuti,
Et fulgur aeriuagum accenſæ galeæ.
Hunc quidem videns Bacchus ſtupebat, neq; ipſi ſuſtinuit Bacchus è pugna aufugit.
Occurrere: ſentiens v. armatæ dolum Iunonis
Pedibus recuſantibus cedebat è pugna.
Et tunc confidentes ad pugnam ibant Indi
Pugnam Baccho relinquente: intuens vero
Deriades trucidabat continuo ſuccedentiũ ordinẽ Baccharũ,
Haſtam vtrinq; reuolutam voluens.
Anxius v. Bacchus redibat in dorſum ſyluæ,
Et agitare ventis reliquit ſpem pugnæ,
Nouercæ trepidans iram horribilem. Venit vero Minerua Minerua Bacchum ad pugnã reuocat.
E cœlo, præmiſerat n. internunciam in altis regnans Iupiter
Fratrem, vt fugientem metu perterrefactum Iunonis
In pugnam traheret conuertentem conſilium.
Stetit v. retro, flauam v. comam prehendit Bacchi.
Soli apparens terribilis Dea. Ex fronte vero
Splendorem ignitum eiaculabantur oculi,
Et intelligibiles ſcintillas aſpirans, Bacchum
Accuſans, irata bellum amanti dixit voce,
Quo fugis, Bacche? quid tibi metus ante bellum? Minerua Baccho fugienti.
Vbi ſunt tui validi Thyrſi, & vitea ſagitta?
De te quemnam ſermonem meo Ioui vociferabor?
Qualem vidi poſt pugnam interfectum regem Indorum?
Viuit Deriades, & pugnat adhuc Morrheus?
Quale v. cœleſte oſtendiſti innatum robur?
Num Libyam ingreſſus es, aut Perſei habuiſti certamen,
Aut Stenus vidiſti oculum lapideos oculos habentis, aut etiã (ipſius
Infelix in pugna Euryalæ mugiens guttur.

Aut

Ἢ πλοκάμοις ὀνόησας ἐχιδνοκόμοιο Μεδούσης,
Καί σε πολυσπερέων περιδέδρομε χάσματα δρακόντων·
Οὐ Σεμέλη τίκε παῖδα μαχήμονα· γοργοφόνον δὲ
Ἄξιον υἷα λόχευσεν ἐμοῦ Διὸς Ἀκρισιώνη.
Οὐ γὰρ ἐμὴν δρεπάνην πτερόεις ἀπεσείσατο Περσεύς·
Ἑρμείαν δὲ γέραιρε νέων δωτῆρα πεδίλων,
Γείτονα μάρτυν ἔχω πετρώδεα θῆρα θαλάσσης·
Εἰ δέ μοι Κηφῆα, πατὴρ καί με Περσέος ἅρπη·
Ἀντολίην δ᾽ ἐρέεινε, καὶ ἕσπερον· ἀμφότεραι γὰρ
Νηρεΐδες μέλπουσι τὸν Ἀνδρομέδης παρακοίτην·
Ἑσπερίδες μέλπουσι τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης·
Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοίιος οὐ πέλε Βάκχῳ,
Οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν Ἰνδῶν·
Χθιζὰ πάλιν σε φόβησεν Ἄρεως πρόμος· εἰσέτι κείνου
Ἄζομαι Ἄρεα δοῦρον, ἰδὼν γενετῆρα Λυκούργου,
Δραπέτην βοόωντα φυγοπτολέμου Διονύσου·
Σὸς καὶ ἐμὸς γενέτης οὐκ ἔτρεμε δηϊοτῆτα,
Εὖτε θεοὶ Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ·
Ποίην ἀελλοβόλην ληΐσσαο δεσπότιν Ἰνδῶν;
Χειροβίην οὐκ εἶδε δορικτήτην σέο Ῥείη
Ἰλήκοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὔ σε καλέσσω,
Δηριάδην φεύγοντα, καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν·
Ἀλλὰ λαβὼν σέο θύρσα πάλιν μιμνήσκεο χάρμης,
Καὶ στρατιῆς προμάχιζε, χορευομένῃσι δὲ Βάκχαις,
Ὄψεαι εὐθώρηκα συναιχμάζουσαν Ἀθήνην.
Αἰγίδα κουφίζουσαν ἀνούτατον ὅπλον Ὀλύμπου··
Ὣς φαμένη Βρομίῳ μένος ἔμπνεεν· αὐτὰρ ὁ θυμῷ
Θαρσήεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ἐσσομένης δὲ
Νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Τριτογενείῃ·
Ἔνθα τινὰ πρῶτον, τινὰ δ᾽ ὕστατον ἔκτανε Βάκχος,
Ὁππότε μιν θάρσυνε μόθων ἀκόρητος Ἀθήνη·
Κτεῖνε μὲν Αἰπβίων ἑκατοντάδα νηλέϊ θύρσῳ·
Πολλοῖς δ᾽ ἔγχος ὄπασσε πολύτροπον, ἔγχεϊ τύπτων,

Ἢ ἴφι-

Aut capillos cognoſti ſerpentes in crinibus habẽtis Meduſæ, Meduſa.
Aut te multiplicium circumcurſat hiatus Draconum.
Non Semele genuit filium pugnacem. Gorgona occidentẽ v.
Dignum filium enixa eſt meo Ioue Arriſii filia. Danae.
Non enim meam falcem alatus excuſſit Perſeus: Perſeus.
Mercuriũ v. venerare nouorũ datorẽ calceamẽtorũ talariũ,
Vicinam teſtem habeo ſaxeam feram maris:
Interroga mihi Cephea, quanam fecerit Perſei falx. Cepheus.
Orientem vero interroga & occaſum, Vtrumq; enim
Nereides trepidant, Andromedes coniugem, Andromeda.
Heſperides canunt obtruncatorem Meduſæ.
Aeacus nuperterritus ſimilis non fuit Baccho. Æacus.
Non fugit Deriadem, non trepidauit pugnam Indorum.
Heri rurſus te metuit Arabs dux. Donec illius
Veneror Martem impetuoſum, videns patrem Lycurgi, Lycurgus.
Inertiam clamantem bellum fugientis Bacchi,
Tuus & meus pater non formidauit pugnam,
Quando Dii Titanes armabantur contra cœlum,
Qualem Ariboam prædatus es reginam Indorum? Ariboa.
Chirobiam non vidit bello partam tua Rhea, Chirobia.
Propitia ſit Iouis gloria. Fratrem non te vocabo,
Deriadem fugientem, & imbellium genus Indorum,
Sed accipiens tuos thyrſos recordare pugnæ,
Et pro exercitu pugna, armatis vero Bacchis
Videbis bene armatum vna pugnantem Mineruam.
Aegidem eleuantem non vulnerabile armorũ genus cœli,
Sic locuta Baccho robur inſpirauit. Sed hic animo Bacchus à Minerua animatus ad pugnã redit.
Confidens pugnabat denuo. Futuræ vero
Spem omnem victoriæ indulſit Minerua.
Inde quenquã prius quenquam poſterius occidit Bacchus,
Quando ipſum animauit pugnæ inſatiabilis Pallas,
Occidit quidem hoſtium centenariũ numerũ crudeli thyrſo,
Multis v. gladium præbuit, multum verſatilẽ gladio pulſans,
Aut

Ἢ ἑ φυτῷ ἑλίκεσσιν, ἢ εὐόρπηκι κορύμβῳ,
Ἢ λύθεν αἰχμάζων κραναὸν βέλος· οἱ δὲ τυπέντες
Δαιμονίῃ καναχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ·
Φείδρου δ' οὔτασεν ὦμον ἀειστρὸν ὀξέι θύρσῳ,
Ὃς δὲ θορὼν ἀκίχητος ἐχάζετο· τὸν δὲ φυγόντα
Θηγαλέῳ βουπλῆγι κατεπρήνιζε Μελισσεύς·
Ἐχετίῳ δ' ἐπόρουσε, φιλεύιον ἔγχος ἑλίσσων
Θυρσομανὴς Διόνυσος ἑκηβόλος· ἱπταμένη δὲ
Βακχιὰς ἐρροίζησε δι' ἠέρος ἔγχεος αἰχμή,
Ἄνδρα βαλεῖν ἐθέλουσα, καὶ Ἐχετίοιο φυγόντος
Ἔχραε βωλίγγεσσι, καὶ ἡγεμόθους Ἀραχώτας
Εἰς φόβον ἐπτοίησε. φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ
Φρικτὰ δρυηθρασίων ἐδαΐζετο φῦλα σαλάγγων.
Καὶ στρατὸς ἐπτοίητο φερεσσακέων Ἀελλωάδων·
Καὶ προμάχους Φείδροιο καὶ Ἐχετίοιο διώκων
Εὔιος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν ὑλακοιτῶν·
Καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ
Ἀλκήεις ὁ Βάκχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ
Οὔτασε Μειλανίωνα δολοπλόκον ἥνοπι θύρσῳ,
Βασσαρίδας κρυφίοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις·
Ἀλλά μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἥρη,
Ὅττι δόλῳ κεκόρυστο, καὶ ἔχραε πολλάκι Βάκχαις
Κρυπταδίοις πολέμοισιν, ἀεὶ δέ μιν ἔκρυφε πέτρη,
Ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα πετήλοις,
Ἀνέρας ἀφράστοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις·
Ἴδριν τ' ἀνδροφόνοιο μεταστεύοντα κυδοιμοῦ,
Ἠνορέην τρομέοντα ἀνικήτου Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λα'.

Ὣς ὁ μὲν Ἰνδῴοιο τυπεὶς ἴυγγι κυδοιμοῦ
Βάκχος, ἐρυθραίης παρεδέδρομε κόλπον ἀρούρης,
Χρύσεα χιονέησι παρηΐσι βόστρυχα σείων·

Ἥρη

Aut plantarum voluminibus, aut bene ramato corymbo.
Venit pugnans oblongum telum. Hi v percuſſi
Diuina cum ſtrepitu bacchabantur flagello.
Phringi v. vulnerauit humerum ſiniſtrum acuto thyrſo, Phringus.
Hic v. currens inſuperabilis ſe ſubducebat. Fugientem vero
Acuto boum ſtimulo præcipitauit Meliſſeus.
In Agretium v. irruit, Bacchicum telum voluens, Egretius.
Thyrſo inſanus Bacchus procul iaculans. Volans vero
Bacchica ſtridebat per aera haſtæ cuſpis.
Virum percutere volens. Et Egretii fugientis
Irruit in Bolinges. Et prælia excitantes Arachotas, Bolinges.
In metum perterruit. Vinum amante v folio Arachotæ
Horribilis haſtæ audacium trucidabat tribus Salangorum, Salangi.
Et exercitus percellebatur ſcutiferorum Arienorum, Atieni.
Et duces Phringi, & Egretii perſequens
Bacchus perterruit totum exercitum auribus incumbentiū. Auribus incumbentes.
Et Lygum ſanguinei excuſſit conflictus, Lygus.
Robuſtus Bacchus. Inſidentem v. arbori
Vulnerauit Melanionem. doloſum vinicolore thyrſo, Melaniō, in arbore ſed ns occulte hoſte ſagittis conficiebat.
Baſſaridas occultis iaculantem telis;
Sed ipſum ſeruauit illæſum difficulter expugnabilis Iuno
Quod dolo armaretur, & ſæpius impetum feciſſet Bacchis,
Occulta pugna, ſemper vero ipſum occultauit petra,
Aut arbor alta cacumina habens, abſconditum foliis,
Viros improuiſis iaculantem telis.
Idring; homicidæ propulerunt à pugna
Fortitudinem trepidantes inſuperabilis Bacchi.

DIONYSIACORVM LIBER XXXI.

ITa hic quidem Indici perculſus turbine belli
Bacchus, rubræ circumcurrit ſinum terræ,
Aureos candidis genis cincinnos quatiens,

Iuno

Ἥρη δὲ φθονεροῖσιν ἀνοιδαίνουσα μερίμναις
Κοῖλον ἀπειλητῆρα κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
Αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν
Θύρσοις ἀνδροφόνοισιν ἀλοιηθέντα Λυαίου·
Καὶ χόλον ἄλλον ἔγειρεν ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
Ἀνδρομέδης ὁρόωσα πολύπλοκα λείψανα δεσμῶν,
Καὶ λίθον ἐν ψαμάθῳ βλοσυρὸν τέρας Ἐννοσιγαίου·
Ἀχνυμένη δ' ἑὸν ὄμμα παρέτραπε, μὴ παρὰ πόντῳ
Γοργοφόνου Περσῆος ἴδῃ χαλκήλατον ἅρπην·
Ἤδη γὰρ ταχύγουνον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων
Δίψιον ἀμφὶ πόνοντα Λίβυν πορθμεύετο Περσεύς,
Νηχόμενος πτερύγεσσι· μονογλήνου δὲ γεραιῆς
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην
Δύσβατον ἄντρον ἔδυνε, καὶ ἀμώων παρὰ πέτρῃ
Ἤια συρίζοντα θαλύσια λοξὰ κομάων
Γοργόνος ἀδίνοντα διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
Καὶ δρεπάνην φοίνιξε· δαϊζομένης δὲ Μεδούσης
Αἱμοβαφῆ παλάμην ὀφιώδεϊ λῦσεν ἐέρσῃ,
Ἄκρα ταμών· χρυσέῳ δὲ σὺν ἄορι παῖδα λοχεύων
Ἱππείην ἐλόχευσε γονὴν διδυμητόκος αὐχήν·
Καὶ φθονεροῖς πραπίδεσσι χόλος διεπάφλασεν Ἥρης,
Ζῆλον ἐρευγομένης ἐπὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ·
Ἤθελε δὲ Κρονίδαο καὶ ὄμματα καὶ φρένα θέλγειν,
Εἰς γάμον ὑποροπῆα, καὶ εἰς πτερὸν ἡδέος ὕπνῃ
Ἑλκόμενον μετὰ λέκτρον, ὅπως δολίῃ τινὶ τέχνῃ,
Ζηνὸς ἔτι κνώσσοντος, ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
Ὀρφναίην δ' Ἀΐδαο μετήλυθε πανδόκον αὐλήν,
Περσεφόνην δ' ἰάχησε, δολόφρονι δ' ἴαχε μύθῳ,
Ὀλβίστην ἐνέπω σε, θεῶν ὅτι τηλόθι ναίεις·
Οὐ Σεμέλην ἐνόησας ἔσω ναίουσαν ὀλύμπου;
Δείδια, μὴ Διόνυσον, ὃν ἀνδρομέη τέκε γαστήρ
Ἀστεροπὴν κρατέοντα, μετὰ Ζαγρῆα, νοήσω,
Ἢ χθονίαις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντα κεραυνούς·

Συλήτης

Iuno v. inuidis rurſus tumeſcens curis Iuno iterũ
Cauum interminatrice ſignauit aera planta, Bacchicis
Ibi circumſpiciens multiplicium exercitum Indorum, inſidias molitur.
Thyrſis homicidis percuſſum Bacchi.
Et iram aliam excitauit rubrum apud pontum.
Andromedã intuens multiplices reliquias vinculorum. Andromeda.
Et lapidem in arena terribile miraculum Neptuni.
Dolens v. oculum ſuum conuertit: ne circa pontum
Gorgonis interfectoris Perſei cerneret ferream falcem. Perſei falx.
Iam n. velox genu habentem in aëre plantam voluens,
Siticuloſum circa dorſum Libyum traiiciebatur Perſeus
Natans pennis. Vnum v. oculum habentis vetulæ
Phorcydis inſomnis accipiens oculum errantem Phorcys.
Inacceſſum antrum ſubiit, & metens prope petram
Segetes ſibilantes ſacrificia meſſis obliqua comarum,
Gorgonis parturiens amputauit collum Perſeus
Et falcem rubore tinxit. Trucidata v. Meduſa Gorgona
Sanguine unctam manum ſerpentino abluit liquore. decollat.
Summitates amputans. Aureo v. cum enſe puerum generans
Equinam enixa eſt partum gemellos pariens ceruix. Chryſaor
Et inuida in pectoribus ira æſtuauit Iunonis,
Inuidiam eructantis ob Perſea & Bacchum,
Voluit etiam Iouis & oculos & mentem delinire,
In nuptias mendaces, & in pennas dulcis ſomni.
Trahentem ad lectum, vt doloſa quadam arte,
Ioue adhuc dormiente adoriretur Bacchum. Iunonis
Vmbroſam vero inferni tranſiit ad omnes capientem aulam dolus.
Proſerpinam v. inclamauit & doloſo dixit ſermone.
Beatiſſimam dico te, quod procul a Diis habitas Iuno apud
Nonne Semelen noniſti habitantem in cœlo? inferos ad
Timeo, ne Bacchum, quem humanus genuit venter, Proſerpinã
Fulgur gubernantem, poſt Zagreum, cognoſcam. Zagreus.
Aut terreſtibus manibus eleuantem fulmina.

Συλλήπτειρ' εἰσὶ καὶ τί ποθᾷς σταχυώδεϊ Νείλῳ
Ἀντιπέρην Αἰγύπτιος ἀμαλλοτόκοιο τεκούσης,
Ἄλλη θρησκομένη ἀγροῖσι· νόθη δέ τις ὀμπνία Δηὼ
Ταυροφυὴς κεροῶσα σατίζεται Ἴναχις Ἰώ·
Ἀλλὰ σὺ μὲν νυχίῳ ἐπικεύθεις, ὃν οὐρανίη τέκε γαστήρ,
Τί νέκυν χθονίῳ πεπεδημένον ἄχλυϊ δεσμῷ
Κεύθειν ἑῷ κεράμοιο ἀθελοστρίγξας Ἐφιάλτης·
Οὐδέ οἱ ἐχραίσμησεν ἑὸς πόσις οὐράνιος Ζεύς.
Ἀλλὰ τεὸν Σεμέλης φλογερῶν ἐρύσατο πυρσῶν,
Καὶ βοέοις εἴσπιπτε Βάκχου ἀειζώοντι κεραυνοῦ
Ἡμιτελῆ νόθον υἷα. διχαζομένου δὲ μαχαίραις
Ζαγρέος οὐ προμάχιζεν ἐπουρανίῳ Διονύσου.
Τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι Κρονίδης πόλον ἄστρων
Ἔδωκε πρὶν Σεμέλῃ, καὶ Τάρταρα Περσεφονείῃ,
Οὐρανὸς Ἀπόλλωνι φυλάσσεται. οὐρανὸν Ἑρμῆς
Ναιετάει· σὺ δὲ τοῦτον ἔχεις δόμον ἔμπλεον ὀρφνῆς.
Τί πλέον εἰ τὲ δράκοντος ἔχεν ψευδήμονα μορφὴν
Δ[illegible] συλήσειε τῆς σύλησε κορείης,
Ἢ μὲν λέκτρον ἔμελλε τεὰς ὠδῖνας ὀλέσσαι;
Ζεὺς μὲν αἰὰξ κατ' Ὄλυμπον ἔχει δόμον ἔμπλεον ἄστρων,
Γνωτοῦ ἐς ἐγχρισμένοντι, ἔρας πρὶν ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Καὶ ζ[illegible] ἀχλυόεντα τεῶν πρὶν οἶκον ἀκοίτη·
Ἀλλὰ τεαῖς θαλάμοισιν Ἐρινύας εἰσέπε Βάκχῳ,
Μὴ βροτὸν ἀξείνωμι νόθον σκῆπτρον ἔχον Ὀλύμπου·
Αἴδεο μιαινομένην Διὸς εὐνέτιν, αἴδεο Δηώ,
Αἴδεο μιαινομένην κασιγνήτην Θέμιν, ὄφρα κεν Ἰνδοὶ
Βωμὸν ἀναπτύσσωσι· τινασσομένου Διονύσου
Ε[illegible] ἀχλυόεν τιμωρίη, ἔστι Κρονίων
Βέλος, [illegible] χρυσόπτατε. καὶ Ἄρει λίθεσιν Εὐϊος,
Μηδ' ἔτι Διόνυσον ὑμνήσωσιν Ἀθῆναι,
Μηδὲ λάχῃ γέρας ἶσον Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ,
Μὴ τελετὰς προτέροισι διαμάξειεν Ἰάκχου,
Μὴ τάναρον Δ[illegible] ἀμήσειεν ὀπώρης·

Ὣς φα-

Priuata es, ô fructifera, prope ſegetes ferentem Nilum
Pro tua Cerere manipulos generante matre
Alteri altare agunt. Adulterina v. quapiã immatura Ceres
Tauriformis cornuta dicitur Inachis Io, Io Inachis.
Martem v. quem genui, quem cœleſtis genuit venter
Filium meum terreſtri vinctum inglorio vinculo,
Abſcondit in ſuo dolio circumſtringens Epialtes, Epialtes.
Neq; ipſum adiuuit meus maritus cœleſtis Iupiter.
Sed partum Semeles ardentibus liberauit è flammis,
Et infantem adhuc Bacchum in vitam reuocauit à fulmine,
Semiperfectum, adulterinum filium. Diuiſo v. gladiis
Zagreo, non pugnauit pro cœleſti Baccho.
Hoc v. me magis concitat, quod Saturnius polum aſtrorum,
Sponſale munus præbuerit Semelæ, & tartarum Proſerpinæ,
Cœlum Apollini ſeruatur, cœlum Mercurius
Inhabitat. Tu v. hanc habes domum plenam caliginis, Iupiter Draco Proſerpinam vitiauit.
Quid profuit, quod Draconis habens falſam formam
Vinculum non ſpoliata tuæ prædatus eſt virginitatis;
Si poſt concubitum voluit tuos partus perdere?
Iu*piter quidem rex in cœlo habet domum plenam ſtellis,*
Fratri v. in humido regnanti munus præbuit ſalſam aquam, Neptunus.
Et tenebras caliginoſas tuo præbuit domum coniugi,
Verum tuas arma Erinnyes vitei coloris Baccho, Erinnyes contra Bacchum concitantur.
Ne mortalem videam adulterinum regem cœli.
Venerare rabioſam Iouis coniugem, venerare Cererem.
Venerare rabioſam puram Themin, vt Indi
Paullulum reſpirent. Concuſſo Baccho,
Eſto mihi dolenti vltrix. Quod Saturnius
Baccho nectar præbuit, & Marti *ſaniem Bellona,*
Neq; iuuenem Bacchum recinant Athenæ,
Nec ſortiatur munus æquale Eleuſinio *Baccho*
Ne initiationes prioris immolet Bacchi.
Ne qualum Cereris dedecore afficiant fructus:

Digitized by Google

Ὣς φαμένη συνέχευεν ὅλην φρένα Περσεφονείης
Δάκρυσι ποιητοῖσι διαινομένοιο προσώπου,
Αἱμύλα κωτίλλουσα· θεὰ δ' ἐπίνευσε θεαίνῃ,
Καί οἱ δῶκε Μέγαιραν ὁμόστολον, ὄφρα πελάσσῃ
Βάσκανον ὄμμα φέρουσα νόον ζηλήμονος Ἥρης·
Ἡ δὲ θυελλήεντι διαρπάξασα πεδίλῳ
Τρὶς μὲν ἀνηέρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην,
Καὶ νέκυν Ἰνδὸν ὅμιλον ἀμειδέϊ δεῖξε Μεγαίρῃ·
Καὶ στρατιῆς ἱδρῶτα, καὶ ἠνορέην Διονύσου·
Ἰνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὁρόωσα Λυαίου,
Ζηλήμων ἐμέγηρε καὶ οὐρανίης πλέον Ἥρης·
Ἡ δὲ νόῳ ἐχάρητο, δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ
Σαρδόνιον γελόωσα κατηφέα ῥήξατο φωνήν,
Οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου,
Οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ
Ζεὺς ἕνα παῖδα λόχευσεν; ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ
Ἰνδοὺς μειλιχίους, καὶ ἀμεμφέας· ἀλλὰ δαείη
Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος ὅσον φθόνος ἐστὶ Μεγαίρης·
Ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεύς,
Τυρσηνοῖς ἀδίκοις οὐ μάρναται, ὅττι μαθόντες
Φάρεα θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν
Ἅρπαγες ἀλλοτρίων, Σικελῇ πλώουσι θαλάσσῃ·
Οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμὴ
Καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἰνδούς,
Οὓς τάχα πασιμέλουσα Θέμις μαιώσατο μαζῷ.
Ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον· ἀθανάτων γὰρ
Θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε τεὸν καὶ πῖον Ὑδάσπην,
Θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε, τὸν οὐράνιος τίκετο Ζεύς·
Ὣς φαμένη πεπότητο δι' αἰθέρος· ἡ δὲ σιωπῇ
Γείτονα Καυκασίης ἐπὶ φυλλάδα πέζαν ἐρίπνης,
Φρικτὴν ἀμειψαμένη μελέων ὀφιώδεα μορφήν,
Γλαυκὶ φυὴν ἱκέλη, μένεν αὐτόθι, μή χε νοήσῃ
Ζῷα μέγαν κνώσσοντα· τὸ γὰρ φάτο κοίρανος Ἥρη·

Αὐτὴ

Sic locuta confudit totam mentem Proſerpinæ. Proſerpina turbata.
Lacrumis factitiis irrigata fronte
Varia garriens. Dea v. adnuit Dea, Megæra.
Et ipſi dedit Megæram comitem, vt perficiat
Inuidum oculum ferens mentem inuidæ Iunonis.
Hæc v. procelloſo rapiens calceo
Ter quidem ſublata fuit. Quarto v. venit ad Gangem, Velocitas Deorum.
Et mortuam Indam multitudinem tetricæ oſtendit Megæra
Et exercitus ſudorem, & fortitudinem Bacchi.
Indos v. occidentes Megæra labores videns Lyæi
Æmula inuidit, & cœleſti magis Iunone,
Hæc v. mente gaudebat. Draconinas comas habenti v. Dea Erinnys cæde hominum lætatur.
Sardonium ridens ſubtriſtem emiſit vocem.
Sic ſuperant iuuenem reges cœli
Sic iaculantur adulterini filii Iouis. Ex Semele v. Megæra loquitur.
Iupiter vnum filium genuit, vt omnes perdat.
Indos mites & irreprehenſibiles. Sed diſcat
Iupiter iniuſtus & Bacchus quantum robur ſit Megæra,
Vah, qualẽ iniuſtã habet mentem in altis regnans Iupiter!
Tyrrhenis iniuſtis non pugnat, quod didicerunt Tyrrheni iniuſti.
Furtiuas leges violentas male hoſpitalibus in nauibus
Raptores alienorum, Siculo nauigant mari.
Non occidit impiorũ Dryopũ genus quibus vita ſunt haſtæ, Dryopes bellatores.
Et cædes. Pietatem vero curantes occidit Indos,
Quos pene omnia curans Themis, obſtetricata eſt mamma. Indi Iuſtitiæ dediti.
Vah qualem iniuſtam habet mentem! immortalem enim
Mortalis vir combuſſit talem & tantum Hydaſpen, Hydaſpes cõbuſtus.
Mortalis vir combuſſit, quem cœleſtis genuit Iupiter:
Sic locuta volabat per æthera, hæc v. ſilentio
Vicinum Caucaſiæ in ſpeluncali regione rupis
Horribilem tranſmutans membrorum ſerpentinam formã,
Noctua quoad naturam ſimilis mãſit ibi, donec cognoſceret
Iouem magnum dormientem. Hoc. n. dixerat domina Iuno.

Digitized by Google

Αὐτὴ δὲ Χρεμέταο μετήιεν ἑσπέριον ὕδωρ
Ἥρη μηνιόωσα γέρων βαρὺς, ὁππόθι κάμνει
Οὐρανίης στροφάλιγγι Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
Καὶ Ζεφύρου δυσέρωτος ἐδίζετο σύγγαμον αὔρην
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο διάκτορον, ὄφρα τελέσσῃ
Ἠερόθεν σκιόεντα ποδήνεμον ἄγγελον ὕπνῳ·
Τὴν δὲ καλεσσαμένη, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ,
Ἶρις ἀεξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε νύμφη
Εὔλοχε μῆτερ Ἔρωτος ἀεικινήτῳ πεδίλῳ,
Σπεῦδε μολεῖν ζοφόεντος ἐς ἑσπέριον δόμον ὕπνου,
Δίζεο καὶ περὶ Λῆμνον ἁλίκτυπον, εἰ δέ μιν εὕρῃς,
Δίζον, ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὄμματα θέλξῃ
Ἐς μίαν ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
Ἀλλὰ δέμας μετάμειβε· μελαιζώνου δὲ φαεινῆς
Μορφὴν νυκτὸς ἔχουσα δυσειδέα μητέρος ὕπνου
Γίνεο Κυανέη ψευδώνυμος, ὄφρα καὶ αὐτὴ
Ἀντιτύποις μιμήσεαι, ὅτι χρέος ἐστὶν ἀνάγκης,
Εἰς Θέμιν, εἰς Κυθέρειαν, ἐς Ἄρτεμιν εἶδος ἀμείβω.
Πασιθέης δ' ὑμέναιον ὑπίσχεο, τῆς διὰ κάλλος
Ἱμείρων ἀνύσειεν ἐμὸν χρέος· οὔ σε διδάξω,
Ὅττι γυναιμανέων τις ἐπ' ἐλπίδι πάντα τελέσσει.
Ὣς φαμένης πτερόεντι θοὰ χρυσόπτερος Ἶρις,
Ἠέρα τεμαίνουσα, καὶ εἰς Πάφον, εἰς χθόνα Κύπρου
Ἀτρεκὲς ὄμμα τίταινε, τὸ δὲ πλέον, ὁππόθι Βύβλου
Ἀσσυρίου σκοπίαζεν Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ,
Διζομένη περίφοιτον ἀλήμονος ἴχνιον ὕπνου·
Εὗρε δέ μιν γαμίοιο παρὰ κλίσας Ὀρχομενοῖο·
Κεῖθι γὰρ αὐτὸς ἔμιμνε νοοπλανὲς ἴχνος ἑλίσσων
Πασιθέης ἐρόεντα παρὰ προπύλαια θαμίζων.
Καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἄσκοπος Ἶρις
Κυανέης ἄγνωστον ἐδύσατο νυκτὸς ὀπωπήν·
Ὕπνῳ δ' ἐγγὺς ἵκανε δολοπλόκος· οἷα δὲ μήτηρ
Ψευδομένοις ὀάροις ἀπατήλιον ἴαχε φωνήν·

Hæc v. Chremetæ tranſiit veſpertinam aquam
Iuno conſiliaria ſenex grauis, vbi laborat
Cœleſti turbine Libycus incuruatus Atlas, Atlas.
Et Zephyri infelicis in amore interrogabat coniugẽ horam
Iouis excitati miniſtram, vt perficeret
Ex aëre caliginoſo ventoſos pedes habentem nunciũ ſomnò.
Hanc v. vocans amico mitigauit ſermone
Iris plantas augentis Zephyri aureas pennas habens Nympha Iris Zephyri amica.
Parturientes adiuuans mater amoris procelloſo calceo,
Feſtina ire caliginoſi in veſpertinam domum ſomni
Quare etiam circa Lemnum a mari pulſatũ, ſi v. ipſum in- Iris mittitur vt ſomnũ quærat.
Dic vt Saturnis non oblectati oculos oblectet (ueneris
In vnam diem, vt Indis auxilio ſim.
Sed corpus transmuta. Nigram v. Zonam habentis Deæ
Formam noctis habens deformem matris ſomni
Fias Cyania nomen mentiens, quod & ipſa
Contrariis membris quando opus eſt neceſſitate,
In Themin, in Venerem, in Dianam formam muto.
Paſythea v. nuptias promitte, cuius ob formam Paſithea.
Deſiderans perficiat quod mihi opus eſt: non te docebo Ob amorẽ omnia etiã grauiſſima perficiũtur
Quod quiſpiam mulieres inſaniens ob ſpem omnia perficiet.
Sic (illa) locuta volabat Dea aureas pennas habens Iris,
Aera conſpiciens, & in Paphum, in terram Cypri
Inerrantem oculum tendit, & quod maius ſuper Byblo
Aſſyrio intuita fuit Adonidis bene nuptam aquam, Adonis.
Quærens vagum errantis veſtigium ſomni,
Inuenit v. ipſum nuptialis apud cacumen Orchomeni, Iris ſomnũ inuenit.
Ibi enim ipſe manſit mentem ſeducens veſtigium voluens
Paſythea amabilia prope veſtibula verſans.
Et corpus mutans verſatile ſine ſcopo Iris,
Cyaniæ incognitam ſubiit noctis imaginem Iris noctis formam induta ſomno.
Ad ſomnum v. venit prope doloſa: vt v. mater
Mentem furantibus fabulis decipientem emiſit vocem:

Τέκνον ἐμὸν τί ὀμέχεις ἐμὲ Κρονίδης ἀθερίζει,
Οὐχ ἅλις, ὡς Φαέθων με βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὄρθρος ἀκοντίζει με, καὶ ἠριγένεια διώκει;
Ζεὺς νόθον υἷα φύτευσεν, ὅπως ἐμὸν ἵππον ἐλέγξῃ,
Εἷς βροτὸς αἰσχύνει με, καὶ υἱέα· παννύχιος γὰρ
Μυστιπόλῳ σπινθῆρι φεραυγέα δαλὸν ἀνάπτων
Βάκχος ἀμαλδύνει με, καὶ ἐγρήσσων σε χαλέπτει.
Ὕπνε τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; οὐκέτι θέλγεις
Ἀνέρας ἐγρήσσοντας, ὅττι χθονίοιο Λυαίου
Κῶμον ἐμὸν νικῆσε νόθον σέλας· ἡμετέρων γὰρ
Φαιδροτέραις δαΐδεσσι κατακρύπτει φλόγας ἄστρων.
Εἷς βροτὸς αἰσχύνει με φαεσφόρος, ὅττι καλύπτει
Καὶ μεγάλην περ ἐοῦσαν ἐμῆς ἀκτῖνα Σελήνης·
Ἅζομαι Ἠριγένειαν ἐπιγελόωσαν ὀμίχλῃ,
Ὅττι νόθον με θέτω νύχιον σέλας· ἀλλοτρίῳ γὰρ
Γείτονι Φαέθοντι φαείνομαι ἠματίη νύξ.
Ἀλλὰ σύ μοι φίλε κοῦρε χαλώεο δίζυγι θεσμῷ
Μυστιπόλοις Σατύροισι, καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ,
Καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀθελγέα θέλξον ὀπωπήν,
Δὸς χάριν ἀχνυμένῃ σῇ μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ
Ἐς μίαν ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξῃ,
Οὓς Σάτυροι κλονέουσι, καὶ εἰσέτι Βάκχος ὀρίνει.
Ὕπνε τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; ἢν ἐθελήσῃς,
Τρέψον ἐμοὶ τεὸν ὄμμα, καὶ ἑπταπύλῳ παρὰ Θήβῃ,
Παννυχίην ἐγρήσσοντα πάλιν Κρονίωνα νοήσεις·
Λύσον ἀεθλίην ἀδίκου Διός· Ἀμφιτρύων μὲν
Νόσφιν ἐν θαλάμοιο σιδηροχίτων μετανάστης
Μάρναται· Ἀλκμήνῃ δὲ παρίζεται ἐνδόμυχος Ζεύς,
Νυμφιδίην ἀκόρητος ἔχων τρισέληνον ὀμίχλην,
Μὴ Διὸς ἐγρήσσοντος ἴδω καὶ νύκτα τετάρτην·
Ἀλλὰ τίκοι Κρονίωνι κορύσατο, μὴ πάλιν ἄλλην,
Μὴ πάλιν ἐννεάκυκλον ἀναπλήσειεν ὀμίχλην·
Μνημοσύνης προτέρης μιμνήσκεο τῆς παλαιῶν

Ἐννέα

Fili mi,quouſq; me Saturnius ſpernit,
Non ſatis (eſt) quod ſol me cogit,quod & ipſe Sol noctis hoſtis.
Matutinus iaculatur me,& aurora perſequitur? (ret,
Iupiter adulterinũ filiũ plantauit,vt meũ ſomnũ reprehẽde-
Vnus mortalis pudore afficit me & filium:peruigil enim
Sacrificali ſcintilla luciferam lampadem accendens
Bacchus demolitur me,& vigilans te lædit. Somnus omnium domitor.
O ſomne quid omniũ domitor appellaris? nõ amplius oblectas
Viros vigilantes,quod terreſtris Bacchi
Encomiũ meũ ſuperauit adulterinus ſplendor. Veſtrorum n.
Purioribus facibus abſcondit flammas aſtrõrum.
Vnus homo pudefacit me Lucifer,quod abſcondit
Etiam magnum præſentem meæ radium Lunæ,
Veneror auroram irridentem ob tenebras,
Quod falſum ſequor nocturnum ſplendorem. Alieno enim
Ficto Phaëthonti appareo diurna nox.
Sed tu mihi care puer iraſcere duplici lege Somnus in Iouem exſtimulatur
Sacrificis Satyris,& inſomni Baccho,
Et Iouis in alto regnantis non oblectatum demulce oculum.
Da gratiam dolenti tuæ matri,da gratiam Iunoni
In vnum diem,vt Indis auxilio ſit,
Quos Satyri quatiunt,& adhuc Bacchus concitat.
O Somne,quid omnium domitor appellaris? ſi volueris Iupiter noctem ſpernens.
Verte mihi tuum oculum & ſeptiportas apud Thebas
Totam noctem vigilantem rurſus Saturnium cognoſces.
Solue peccatum iniuſti Iouis. Amphytrio quidem
Sine ſuo thalamo ferream tunicam habens exul
Pugnat: Alcmenæ v. adſidet intus latens Iupiter (caliginem Iupiter Alcmenæ tribus diebus concubuit.
Nympham inſatiabiliter habens tres lunares noctes durantẽ
Ne Iouis vigilantis videam etiam noctem quartam.
Sed,ô fili,Saturnio armare,ne rurſus aliam
Ne rurſus nouos circulos habentem impleat caliginem. Mnemoſyne Muſarũ mater.
Mnemoſynæ prioris recordare,cum qua concumbens
Nouem

Ἐννέα νύκτας ἔμιμνεν ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπὴν,
Οἶστρον ἔχων πολύπικρον ἀκοιμήτων ὑμεναίων.
Πανδαμάτωρ θεὸς ἄλλος ὁμόπτερος, ἴκελος Ὕπνῳ,
Βαιὸς Ἔρως Κρονίδην ὀλίγῳ νίκησε βελέμνῳ·
Γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μεγαλόχροον Ἰνδῶν·
Δὸς χάριν ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροές εἰσι τεκούσης·
Ῥύεο κυανέους, κυανόπτερε, μηδὲ χαλέψῃς
Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁμήλικα, τῆς ἀπὸ νηδύος
Γαίης αἰεβλάστησαν ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου·
Μὴ τρομέεις Κρονίδην, ὅτι σύγγαμος ἵλαος Ἥρη,
Μὴ τρομέεις Σεμέλην, ἣν ἔφλεγεν αὐτὸς ἀκοίτης·
Οὐ στεροπὴ πυρόεσσα δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
Οὐ βροντὴ βαρύδουπος ἀρασσομένων νεφελάων·
Μοῦνον ἐμοὶ πτερὰ πάλλε, καὶ ἀκλινέων ἐπὶ λέκτρων
Μίμνει Ζεὺς ἀτίνακτος ὅσον χρόνον Ὕπνε κελεύεις·
Ἔκλυον ὡς ποθέεις Χαρίτων μίαν, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Οἶστρον ἔχων θαλάμοιο φυλάσσεο, μηδὲ χαλέψῃς
Μητέρα Πασιθέης ζυγίαν θαλαμηπόλον Ἥρην·
Εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύϊ Λευκάδα πέτρην,
Δηελάδῃ χραίσμησον, ὃν ἤροσεν Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
Γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ πέλες ἤχετα γείτων
Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηελάδηος·
Ὣς φαμένη παρέπεισε, καὶ εἰσέτι μητρὸς ἀκούων
Ὕπνος ἀνεπτοίητο, καὶ ὤμοσεν ὄμματα θέλγειν
Ζηνὸς ἀκοιμήτοιο, καὶ εἰς πελάτης δόμον ἦεν·
Ἀλλά μιν ἤπειγεν Ἶρις, ἵνα Κρονίωνα πεδήσῃ
Ὑπνώειν ἵνα μοῦνον ἐπὶ δρόμον ἠελγμένης·
Αὐτόθι δ' Ὕπνος ἔμιμνε δεδεγμένος εὔγαμον ὥρην,
Καὶ ταχινὴ πεπότητο θεὰ πολυνόστιμος Ἶρις,
Σπερχομένη δ' ἤγγειλεν ἀμεμφέα μῦθον ἀνάσσῃ·
Ἡ δὲ θυελλήεντι δι' ἠέρος ἔπλατο ταρσῷ,
Καὶ δόλον ἔπλεκεν ἄλλον ὅπως Διὸς ἔγγυθεν ἔλθῃ,
Κεστὸν ἀερτάζουσα πόθου θελξίφρονα μίτρην.

Καὶ Γα-

Nouem noctes manſit habens inſomnes oculos, (nuptiarum.
Furorem habens multos liberos producentẽ non dormientiũ
Omnia domans Deus alius eiuſdem ætatis ſimilis ſomno,
Paruus amor Saturnium ex quo ſuperauit telo:
Terra natorum v. miſeratus eſt prolem nigricolorũ Indorũ.
Da gratiam: veſtra n. eiuſdem coloris ſunt cum matre.
Libera nigros nigras pennas habens. neq; læſeris
Terram mei patris cognam, a qua ſola
Omnes germinant quotquot ſunt incolæ cœli
Ne timeas Saturnum, quando coniux propitia eſt Iuno,
Ne timeas Semelen, quam combuſſit ipſe maritus.
Non fulgur ignitum poterit æquiparare,
Non fulgur grauiſonum fractarum nubium
Soli mihi pennas vibra, & immotis in lectis
Manet Iupiter immotus, quantum tempus ſomne iubes.
Audiui, quomodo ames Charitum vnam, ſed in animo,
Furorem habens thalami caue, neq; noceas,
Matrem Paſithea coniugio præfectã thalamos ornantẽ Iu-
Si v. tu habitas apud Tethyen candidã petram, (nonem
Deriadi opem fer, quem ſeminauit Indus Hydaſpes.
Vicino fidem ſeruans, quando tuus ſtridulus vicinus
Oceanus reſonans auus fuit Deriadei.
Sic locuta perſuaſit, & velut matrem audiens
Somnus perterritus fuit, & iurauit ſe velle oculos permulcere
Iouis peruigilantis, & iam in tertia domum auroræ,
Sed ipſum orauit Iris, vt Iouem vinciret.
Dormire vnum ſolum in curſum diei.
Ibi v. ſomnus manſit accipiens bene nuptam Horam.
Et velox volabat Dea redux Iris,
Properans v. annunciauit irreprehenſibilem ſermonẽ reginæ
Hæc v. procelloſa per aera volabat planta
Et dolum plectebat altum, vt prope ad Iouem veniret.
Ceſtum eleuans amoris animum oblectantem mitram.

Et Pa-

Amor Iouem ſuperauit.

Cœleſtes omnes è terra oriũdi.

Iupiter etiam ſomno indiget

Somnus Paſitheam amauit. Iuno thalamis præfecta.

Oceanus auus Deriadæ.

Ceſtus amoris.

Digitized by Google

Καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὸ Λιβάνοιο δὲ μούνην
Ἀσυρίην ὀπίσσω ἐρημαίην Ἀφροδίτην
Ἑζομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων
Εἰαριναὶ στέλλοντο χορήτιδες Ὀρχομενοῖο·
Ἡ μὲν ἀμελγομένη κίλικα κρόκον, ἡ δὲ κομίζειν
Βάλσαμον ἱμείρουσα, καὶ Ἰνδῴης δονακῆος
Φυταλίην· ἑτέρη δὲ ποδῶν εὐώδεα ποίην·
Θαμβαλέη δ' ἀδόκητος ἐὼν ἀνεπήλατο δίφρων,
Ὡς Διὸς εἶδε δάμαρτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἀχνυμένην δ' ὁρόωσα πολύτροπον ἴαχε φωνήν,
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτι, τί τοι χλοάουσι παρειαί;
Τίπτε σαὶ βασίλεια κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
Ἦ ῥα πάλιν πέλεν ὄμβρος ἐπίκλοπος ὑέτιος Ζεύς;
Μὴ πάλιν ἔπλετο ταῦρος ἐν ὕδασιν ὑγρὸς ὁδίτης;
Τίς πάλιν Εὐρώπη σε βιάζεται, ἠέ τις ἄλλη
Ἀντιόπη, Νυκτῆος ἀναινομένου θυγατρὸς,
Ψευδαλέου Σατύρου λασίῃ νυμφεύεται εὐνῇ;
Μὴ νέος εἰς γάμον ἄλλον ἐπείγεται ἵππος ἐχέφρων,
Μιμηλοῖς στομάτεσσι νόθον χρεμετισμὸν ἰάλλων;
Μὴ Σεμέλην ἑτέρην λοχίῳ μνηστεύσατο πυρσῷ,
Καὶ στεροπὴν ἐλέλιζε κυβερνήτειραν ἐρώτων;
Μὴ δαμάλης ἐπὶ λέκτρον εὐκραίροιο χορεύει,
Μυκηθμὸν προχέων φιλοτήσιον; ἣν ἐθελήσῃς,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοσκόπον ἄλλον ἐγείρεις,
Βουκόλον ἀγρύπνοις κεχαραγμένον ἄργον ὀπωπαῖς·
Εἰπέ μοι εἰρομένη, καὶ, ὅσον σθένος ἐστὶν, ἀρήξω·
Ὡς φαμένην δολόεσσα θεὰ προσεπτύξατο μύθῳ·
Κύπρι θεά, θνητοῖσιν ἐάσομεν ἕδρας Ὀλύμπου,
Ζεὺς Σεμέλην ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε μητέρα Βάκχου,
Ἄξει καὶ Διόνυσον ἐς αἰθέρα· τίς δόμος Ἥρην
Δέξεται, ἢ τίνα χῶρον ἐλεύσομαι; αἰδέομαι δὲ
Μὴ Σεμέλην ἐσίδοιμι νόθην βασίλειαν Ὀλύμπου·
Δείδια, μὴ ζοφόεντος ἴδω δόμον Ἰαπετοῖο,

Μή με

Et Paphiam inquirebat. Super Libano v. ſolam
Aſſyriam inuenit ſolitariam Venerem, Iuno Venerē quærit.
Sedentem, Charites enim in flores varios hortorum
Verna mittebantur ſaltatrices Orchomeni.
Hæc quidem eliciens Cilicem crocum. Hæc v. ferre
Balſamum deſiderans, & Indici arundineti.
Herbam. alia v. pedum bene olentem herbam,
Obſtupefacta v. inopinata è ſua exſiliit biga
Vt Iouis vidit coniugem Iouis *filia Venus.* Venus Iunoni.
Dolentem v. intuens valde variam emiſit vocem;
Iuno Iouis coniux, quid tibi pallent gena?
Quare tui regina ſubtriſtes ſunt oculi? Iouis amores, & variæ mutationes.
Anne rurſus fuit imber furtiuus pluuius Iupiter
Anne iterum fuit taurus in vndis humidus viator?
Qua rurſus Europa *te violat? Aut qua alia*
Antiope, Nyctæi recuſantis patris,
Simulati Satyri hirſuto nubit cubili?
Anne nouus in concubitum alium excitatur equus ſapiens,
Imitante ore adulterinum, hinnitum emittens. Iouis concubitus.
Nũ Semelem aliam pueros parienti ſibi conciliauit flamma,
Et fulgur vibrauit gubernatorem amorum?
Num Iuuenca in lectum bene cornuta ſaltat,
Mugitum profundens ad amorem illicem? Vbi v. volueris
Iouis ſpectatorem vaccam obſeruantem alium excitas,
Paſtorem inſomnibus ſignatum Argum oculis. Argus.
D*ic mihi interroganti, &, quantum robur eſt, auxiliabor.*
Sic locutam doloſo Dea adorta eſt ſermone;
Cypri Dea mortalibus relinquamus ſolum cœli. Iuno Veneri.
Iupiter Semelem in cœlum reduxit matrem Bacchi,
Ducet etiam Bacchum in cœlum. Qua domus Iunonem
Accipiet, aut in quam regionem veniam? Vereor vero
Ne Semelem intuear adulterinam reginam cœli. Semele.
Vereor ne caliginoſi videam domum Iapeti. Iapetus.

Ne me

Digitized by Google

Μή με λαβὼν ἐλάσειε μετὰ Κρόνον ἐκτὸς ὀλύμπου·
Δισσὴ ἐγὼ γενόμην ἐκυρὴ σέθεν· ἡμετέρης γὰρ
Υἱέος Ἡφαίστοιο καὶ Ἄρεος ἔπλεο νύμφη·
Δείδια μὴ μετὰ γαῖαν, ἐν αἰθέρι νέκταρ ἐλέγχων
Ἄμπελον ἣν καλέουσι καὶ ἐν μακάρεσσι φυτεύσῃ·
Μή ποτε τοῦτο γένοιτο, δίκη καὶ γαῖα, καὶ ὕδωρ·
Κλήματα μὴ κομίσειεν ἐς αἰθέρα, μὴ χάριν εὐνῆς
Οὐρανὸν ἀμπελόεντα μετ' ἀστερόεντα καλέσσω·
Μὴ δὲ πίω ποτὸν ἄλλο μετὰ γλυκὺ νέκταρ ὀλύμπου·
Δείδια μὴ μενέχαρμον ἴδω μεθύουσαν Ἀθήνην,
Μὴ δόρυ κουφίσσειεν ἐπ' Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ,
Μὴ σφαλερῇ ῥαθάμιγγι νοοσφαλέος Διονύσου
Αἰθέρα τολμήεσσαν κυασήσωσιν Ἐνυὼ
Ἀστέρες οἰνοπλῆγες ἐπ' ἀλλήλοισι μανέντες,
Μή ποτε βακχευθέντες ὅλοι ναετῆρες ὀλύμπου
Ὄργια μιμήσαιντο φερεσσακέων Κορυβάντων,
Τρώϊον ἡβητῆρα Διὸς δρηστῆρα κυπέλλων,
Οὐχ ἅλις αἶσχος ἐκεῖνο θεοστυγές, ὅττι δοκεύω
Οὐρανὸν αἰσχύνοντα, καὶ οἰνοχόον Διὸς Ἥβην
Χερσὶν ἐπιχθονίοισιν ὅτε γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσει;
Αἰδομένη δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι· ἀμφοτέροις δὲ
Αἰθέρα καλλείψω Γανυμήδεϊ καὶ Διονύσῳ·
Αἰθέρα καλλείψω Σεμέλης δόμον· εἷς δόμος ἔστω
Οὐρανὸς ἀμφοτέροις καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ·
Ἵξομαι εἰς ἐμὸν Ἄργος, ἐς ἀγλαὸν ἄστυ Μυκήνης
Ἐν χθονὶ ναιετάουσα· σὺ ἀχνυμένῃ δὲ τεκούσῃ
Ἕσπεται αὐτὸς Ἄρης σέο νυμφίος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Σπάρτης σῆς ἐπίβηθι, καὶ εὐθώρηκα δεχέσθω
Χαλκείην σὺ Ἄρηϊ χολωομένην Ἀφροδίτην.
Οἶδα πόθεν μεθέπω τάδε πήματα· πατρὸς Ἐριννὺς
Ὕβριν ἀπαιτίζει με βιαζομένοιο τοκῆος,
Ὅττι Κρόνου γενετῆρος ἐπιβρίζουσα κυδοιμῷ
Σὺν Διὶ μαρναμένῳ, Τιτηνιὰς ἔχραεν Ἥρη,

Καλὸν

Ne me accipiens abigat poſt Saturnum extra cœlum.
Gemina ego facta ſum ſocrus tua. Noſtri enim
Filii Vulcani, & Martis fuiſti Nympha.
Metuo ne poſt terram in æthere nectar damnans
Vitem, quam vocant, etiam inter Deos plantet.
Ne vnquam hoc fiat, ratio eſt & terra & aqua, Iuno de vino.
Ramos ne ferat in æthera, ne ob cubile
Cœlum viteum, vt ſtellatum vocem.
Nec bibam potum alium poſt dulce nectar Olympi.
Metuo ne bello promtam videam ebriam Palladem,
Ne haſtam eleuet in Martem & in Venerem,
Ne ſeductrice gutta mentem alienantis Bacchi,
Ætheri audacem excitent pugnam.
Stellæ vino percuſſæ ad inuicem rabie concitatæ,
Ne quando bacchati vniuerſi incolæ cœli,
Orgia imitentur ſcutiferorum Corybantum, Ganymedes.
Troium ephebum Iouis pincernam poculorum,
Non ſufficit dedecus illud Diis inimicum quod cerno
Cœlum ignominia adfectum, & vina fundentẽ Iouis Hebã. Heba.
Terreſtribus manibus quando dulce nectar haurit
Pudore adfecta v. in terram veniam. Vtriſq; v.
Cœlum relinquam Ganymedi & Baccho. Ganymedes.
Æthera relinquam Semeles domum. Vna domus ſit Bacchus.
Cœlum vtriſq; & Perſeo & Baccho. Perſeus.
Veniam in meum Argus, in ſplendidam vrbem Mycenæ,
In terra habitans. Cum mœſta v. matre,
Sequitur & ipſe Mars tuus ſponſus. Sed & ipſa
Spartam tuam ingredere, & armatam accipiat
Ferream cum Marte iratam Venerem,
Noui vnde ſequar haſce calamitates. Patris Erinnys
Iniuriam a me repoſcit violati patris. Peccatorũ in parẽtes vindicta.
Quod Saturni patris excitata in bello
Cum Ioue pugnante Titanas grauauit Iuno.

Pulcrum

Digitized by Google

Καλὸν ἐμοὶ Διόνυσον ἰδεῖν κατὰ μέσσον Ὀλύμπου
Ἥμενον ἰσχὺς ἔρωτος ὁμέστιον ἀφρογενείῃ,
Αἰγίδα κουφίζοντα μετὰ Κρονίδην καὶ Ἀθήνην.
Ἀλλὰ θεὰ χραίσμησον· ἐμῆς δὲ ἐπίκουρον ἀνάγκης
Ἐς μίαν ἠριγένειαν ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξῃ·
Δός μοι κεστὸν ἱμάντα τεὸν πανθελγέα μίτρην,
Καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω·
Δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ
Ξεινοδόκοι γεγάασιν ἐρυθραίης Ἀφροδίτης,
Οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς
Θηλυμανὴς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεύς,
Καὶ στροπὴν ἐλέλιξε, συναιχμάζων Διονύσῳ·
Δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἔνι μούνῳ
Θέλγεις εἰν ἑνὶ πάντα, καὶ ἄξιός εἰμι φορῆσαι,
Ὡς ζυγίη γεγαυῖα, καὶ ὡς συναέθλος ἐρώτων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λβ΄.

Ὣς φαμένη παρέπεισε· δολοφραδμων δὲ Ἀφροδίτη
Πειθοῖ κερδοσύνῃσιν· ἀειρύσασα δὲ κόλπου
Ἥρῃ δῶρον ἔδωκε θελήμονι κεστὸν ἐρώτων,
Καί τινα μῦθον ἔλεξε χάριν θελκτῆρος ἱμάντος,
Δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα τεῆς ἐπίκουρον ἀνίης·
Θέλξεις δ' εἰν ἑνὶ πάντα πόθων ἰθυντῆρι κεστῷ,
Ἠέλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ αἰθέρα, καὶ χορὸν ἄστρων,
Καὶ ῥόον ἀστήρικτον ἀπείρονος ὠκεανοῖο·
Εἶπε, καὶ ἀσυδίην Λιβανηίδα δύσατο πέτρην·
Ἥρη δ' ἀστροφοίτον ἐδύσατο κύκλον Ὀλύμπου·
Καὶ ταχινὴ πάλλευκον ἑὴν ἐπικόσμεε μορφήν·
Πολλάκι δ' ἰσάζουσα, καθιεμένον ἄχρι μετώπου
Πλαζομένης ἔσπειρε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης,
Νιψαμένη δὲ μέτωπα καλύψατο νεόπλυτι πέπλῳ,
Καὶ περόνῃ συνέεργε νέην κληῖδα χιτῶνος,

Καὶ πλε-

Digitized by Google

Pulcrum mihi Bacchum videre in medio cœli
Sedentem prope amorem contubernalem è ſpuma natæ.
Aegidem eleuantem, poſt Saturnium & Palladem.
Sed, ô Dea, fer opem. Mea v. auxiliatricem neceſsitatis
In vnam diem vt Iouis oculos oblectet, — **Iuno ceſtũ à Venere petit.**
Da mihi ceſtum lorum tuam omnes oblectantem mitram,
Et Ioue dormiente meis Indis auxiliabor.
Da gratiam ſero perficiendam poſtquam nigricolores Indi
Hoſpitio exceperunt Erythræam Venerem.
Quibus iratus Bacchus irruit, quibus & ipſe
Mulierũ amore inſanus, amore erga illos carẽs iratus liberos
Et fulgur vibrauit, vna pugnans cũ Baccho. (gignẽs Iupiter
Da mihi ceſtum lorum auxiliatorium. In quo ſolo
Oblectas in vno omnes, & digna ſum ferre, — **Iuno Iugis**
Tanquam coniugio præſes facta, & tanquã adiutrix amorũ.

DIONYSIACORVM LIBER XXXII.

Sic locuta perſuaſit. Doloſa v. meditans Venus — **Venus dat Iunoni ceſtum.**
Perſuadebatur dolis. Extrahens v. è ſinu
Iunoni munus dedit, volenti ceſtum amoris,
Et verbum quoddam dixit propter oblectãs illud cingulum.
Accipe hoc lorum tui auxilium ferens doloris — **Venus Iunoni.**
Oblectabis v. in vno omnem amorum ductore cingulo,
Solem, & Iouem, & æthera & chorum aſtrorum,
Et fluxum inconſtantem infiniti Oceani
Dixit, & Aſſyriam Lybanicam ſubiit petram
Iuno v. aſtriuagum ſubiit circulum cœli — **Iuno comit ſeſe.**
Et ſubito prorſus candidam ſuam ornabat formam.
Sæpius v. adæquans dependentem vſq; ad frontem
Errantem firmauit aduenam vuam capilli,
Abluens v. frontem abſcondebatur ſplendido peplo.
Et fibulam connectit noua clauem veſtis

Καλὸν ἐμοὶ Διόνυσον ἰδεῖν μετὰ μέσσον Ὀλύμπου
Ἤ μόνον ἰσχὺς ἔρωτος ὁμέστιον ἀφθογγυίην,
Αἰγίδα κουφίζοντα μετὰ Κρονίδην καὶ Ἀθήνην.
Ἀλλὰ θεὰ χραίσμησον· ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνάγκης
Ἐς μίαν ἠριγένειαν ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξῃ·
Δός μοι κεστὸν ἱμάντα πολὺ πανθελγέα μίτρην,
Καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω·
Δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ
Ξεινοδόκοι γεγάασιν ἐρυθραίης Ἀφροδίτης,
Οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς
Θηλυμανὴς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεύς,
Καὶ στροπὴν ἐλέλιξε, συναιχμάζων Διονύσῳ·
Δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἐνὶ μούνῳ
Θέλγεις εἰν ἑνὶ πάντα, καὶ ἄξιός εἰμι φορῆσαι,
Ὡς ζυγίη γεγαυῖα, καὶ ὡς συνάεθλος ἐρώτων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λβ'.

Ὣς φαμένη παρέπεισε· δολοφραδέμων δ' Ἀφροδίτη
Πειθοῦς κερδοσύνῃσιν· ἀειρύσασα δὲ κόλπου
Ἥρῃ δῶρον ἔδωκε θελήμονι κεστὸν ἐρώτων,
Καί τινα μῦθον ἔλεξε χάριν θελκτήριος ἱμάντος,
Δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα τεῆς ἐπίκουρον ἀνάγκης·
Θέλξεις δ' εἰν ἑνὶ πάντα πόθων ἰθυντῆρι κεστῷ,
Ἠέλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ αἰθέρα, καὶ χορὸν ἄστρων,
Καὶ ῥόον ἀστήρικτον ἀτέρμονος ὠκεανοῖο·
Εἶπε, καὶ Ἀσσυρίην Λιβανηίδα δύσατο πέτρην·
Ἥρη δ' ἀστροφόρον ἐδύσατο κύκλον Ὀλύμπου·
Καὶ ταχινὴ πάλλευκον ἑὴν ἐπεκόσμεε μορφήν·
Πολλάκι δ' ἰσάζουσα, καθειμένον ἄχρι μετώπου
Γλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βόστρυχον ἐθείρης,
Νιψαμένη δὲ μέτωπα καλύψατο νεόρραπτι πέπλῳ,
Καὶ θρόνον συνέεργε νέῃ κληῖδι χιτῶνος.

Καὶ πλε-

Pulcrum mihi Bacchum videre in medio cœli
Sedentem prope amorem contubernalem è ſpuma natæ.
Aegidem eleuantem, poſt Saturnium & Palladem.
Sed, ô Dea, fer opem. Mea v. auxiliatricem neceſſitatis
In vnam diem vt Iouis oculos oblectet, Iuno ceſtũ à Venere petit.
Da mihi ceſtum lorum tuam omnes oblectantem mitram,
Et Ioue dormiente meis Indis auxiliabor.
Da gratiam ſero perficiendam poſtquam nigricolores Indi
Hoſpitio exceperunt Erythræam Venerem.
Quibus iratus Bacchus irruit, quibus & ipſe
Mulierũ amore inſanus, amore erga illos carẽs iratus liberos
Et fulgur vibrauit, vna pugnans cũ Baccho. (*gignẽs Iupiter*
Da mihi ceſtum lorum auxiliatorium. In quo ſolo
Oblectas in vno omnes, & digna ſum ferre, Iuno Iugia
Tanquam coniugio præſes facta, & tanquã adiutrix amorũ.

DIONYSIACORVM LIBER XXXII.

Venus dat Iunoni ceſtum.

SIc locuta perſuaſit. Doloſa v. meditans Venus
Perſuadebatur dolis, Extrahens v. è ſinu
Iunoni munus dedit, volenti ceſtum amoris,
Et verbum quoddam dixit propter oblectãs illud cingulum.
Accipe hoc lorum tui auxilium ferens doloris Venus Iunoni.
Oblectabis v. in vno omnem amorum ductore cingulo,
Solem, & Iouem, & æthera & chorum aſtrorum,
Et fluxum inconſtantem infiniti Oceani
Dixit, & Aſſyriam Lybanicam ſubiit petram
Iuno v. aſtriuagum ſubiit circulum cœli Iuno comit ſeſe.
Et ſubito prorſus candidam ſuam ornabat formam.
Sæpius v. adæquans dependentem vſq; ad frontem
Errantem firmauit aduenam vuam capilli,
Abluens v. frontem abſcondebatur ſplendido peplo.
Et fibulam connectit noua clauem veſtis

Digitized by Google

Καὶ πλεκτὴν ξανθοῖσι κόμην ἐδίηνεν ἐλαίῳ·
Τοῦ καὶ κινυμένοιο μετ' αἰθέρα, καὶ μετὰ πόντον
Γαῖαν ὅλην ἐμέθυσσε μύρου δολιχόσκιος ὀδμή,
Καὶ κεστὸν περὶ στέρνοις εἶχε πανάιολον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
Ἀγλαΐδες ... ἔρωτος ὁμόστολοι, ὧν ἀποπέμπει
Φαιδρὰ πιαινομένων ἀμαρύγματα Κυπριδίη φλόξ·
Εἶχε δὲ πέτρον ἐκεῖνον, ὃς αἰθέρας εἰς πόθον ἕλκει,
Οὔνομα, αἰθρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο σελήνης,
Καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρασιπόνοιο σιδήρου,
Καὶ λίθον Ἰνδῴην φιλοτήσιον, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἐξ ὑδάτων βλάστησεν ὁμόζυγος Ἀφρογενείης,
Κυανέην τε ὑάκινθον ἐεργόμενον εἴσετι Φοίβῳ.
Ἀμφὶ δέ οἱ πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δύσατο ποίην,
Ἣν φιλέει Κυθέρεια, καὶ ὡς ῥόδον, ὡς ἀνεμώνην,
Καὶ φορέει μέλλουσα μιγήμεναι υἱεῖ Μύρρης,
Καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἄνθεϊ δήσατο κεστῷ.
Εἶχε δὲ ποικίλον αἷμα παλαίτατον, ᾧ χύτο νύμφης
Κρυπταδίη φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
Νυμφίον ἀρχαίης ἐπιλείψανον αἷμα κορείης,
Κυπριδίης φιλότητος, ἵνα μνήσειεν ἀκοίτην·
Καὶ δέμας ἀσκήσασα, καὶ ἀθρήσασα κατόπτρῳ,
Ὡς πτερὸν ἠὲ νόημα δι' αἰθέρος ἔδραμεν Ἥρη·
Καὶ Διὸς ἔγγυς ἵκανεν, ἰδὼν δέ μιν ὑψιμέδων Ζεύς,
Θερμοτέρους ἐς ἔρωτας ἱμάσσετο κέντορι κεστῷ,
Καὶ Διὸς εἰσορόωντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί,
Καί μιν ὀπιπεύων Κρονίδης ἐξείρετο μύθῳ.
Ἥρη τίπτε βέβηκας ἐώιον ἐς κλίμα γαίης;
Τίς χρειὼ σε κόμιζε, τί σήμερον ἐνθάδε βαίνεις;
Ἦ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσεαι οἴνοπι Βάκχῳ,
Καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοισιν ἀρῆξαι;
Ἔννεπε καὶ γελόωντι νόῳ πολυμήχανος Ἥρη,
Ζηλομανὴς ἀγόρευε παραιφαμένη παρακοίτην·
Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἱκάνω

Ἄρεος

Digitized by Google

Et implexam odorifero comam irrigauit oleo,
Quo etiam agitato poſt æthera, & poſt pontum
Terrā totam inebriauit vnguenti longā vmbrā iactās odor.
Et in capite coronam habuit admodū variam, in quo mult[æ] Corona Iunonis.
Lychni erant amoris comites. E quibus emittit
Claros concuſſis ſplendores Cypria flamma.
Habuit & lapidem illum, qui viros in amorem trahit,
Nomen clarum habentem amorem iaculantis Lunæ Lapis Lunæ
Et gemmam appetentem amoriparum ferrum. Magnes.
Et gemmam Indicam ad amandum illicem, quod & ipſa Lapis Indicus.
Ex aquis germinauit cognata Veneris è ſpuma nata,
Cyaneumq́, Hyacinthum amabilem adhuc Phœbo.
Circa capillos v ipſi amoriparam ligauit herbam,
Quam amat Cytherea, & tanquā roſam, tanquā Anemonē.
Et fert volens miſceri filio Myrrha, Adonis.
Et lumbos circulariter inſueto ligauit ceſto.
Habuit v. variū ſanguinē antiquiſſimū, quo fuſū fuit Nym-
Occulto amore fraternarum nuptiarum, (phæ
Virginalem antiquā adhuc reliquū ſanguinem virginitatis,
Puellaris amoris vt recordari faceret maritum.
Et corpus exercens, & aſpiciens ſpeculo
Vt auis aut cogitatio per æthera cucurrit Iuno. Iuno ornata ad Iouem venit.
Et prope Iouē venit. Videns v. ipſam in altis regnans Iupiter
Calidiores in amores flagellabatur pungente ceſto, Iupiter amore Iunonis ardens
Et Iouis introſpicientis ſubiugabantur ſeruitio oculi.
Et ipſam intuens Saturnius interrogabat ſermone.
Iuno, quid adſcendiſti Orientale in clima terræ? Iupiter Iunoni.
Quæ neceſſitas te duxit? quid hodie hîc ingrederis?
An rurſus irata armaris vinicolori Baccho?
Quid deſideras Indis ſuperbis opem ferre?
Dixit, & ridente animo multa machinans Iuno
Æmulatione furioſa dixit admonendo dicens maritum:
Iupiter pater alius habet me amicus curſus. Non enim venio Iuno Ioui

Ἄρεος Ἰνδῴοιο, καὶ Ἰνδοφόνου Διονύσου,
Ἀλλοτρίας μεθέπουσα μάτην ὀδύνας· αὐτολίης δὲ
Γείτονος ἠελίοιο μετέρχομαι Αἰθίοπας αὐλὰς
Σωφροσύνη· πλεύσεις γὰρ ἴσως παρὰ Τηθύος ὕδωρ,
Ὠκεανιάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἴστρῳ·
Συζυγίην ἀπέειπε, καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης,
Καὶ βίος ἀχρήιστος ἀπιχομένων ὑμεναίων·
Τοὔνεκ' ἐγὼ καλέουσα πολύδρομος ἐνθάδε βαίνω·
Οἶδα καὶ ὡς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐταὶ
Παῖδες ἐμαὶ κρατέουσι πελασσιγόνου τοκετοῖο·
Τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης,
Νύμφα φίλη, λίπε δεῖμα, ἐμὸς Διόνυσος ἀγήνωρ
Ἀμώων προθέλυμνον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν
Χαιρέτω· ἀμφοτέρους δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω·
Οὐ γὰρ ἐμὲ χθονίης ἀλόχου πόθος, οὐδὲ θεαίνης
Θυμὸν ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῷ,
Οὐδ' ὅτε Ταϋγέτης Ἀτλαντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Πρεσβυγενὴς πολιοῦχος ἀεξήθη Λακεδαίμων,
Οὔτε, ὃν ἠροσάμην Νιόβης παρὰ γείτονι Λέρνῃ
Κούρης ἀρχεγόνοιο Φορωνέος, οὐ τόσον Ἰοῦς
Φοιτάδος Ἰναχίης ταυρώπιδος· ἣ παρὰ Νείλῳ
Τίκτε γονὴν Ἐπάφοιο, καὶ ἀρχεγόνου κεροέσσης·
Οὐ Παφίης τόσον ἦλθον ἐς ἵμερον, ἧς χατέειν εὐνῆς
Κενταύρους ἐφύτευσα βαλὼν σπόρον αὔλακι γαίης·
Ὡς σέο νῦν μεθέπω γλυκερὸν πόθον, ἦ ῥα καὶ αὐτὴ
Ὡς Ζυγίη γεγαυῖα, καὶ ὡς μεδέουσα γενέθλης
Κυπριδίοις βελέεσσιν ὀϊστεύεις παρακοίτην·
Ὣς εἰπὼν χρυσέας νεφέλας πυργηδὸν ἑλίξας,
Δινωτὴν, ἐπίκυρτον ἀνεσφαίρωσε καλύπτρην,
Καὶ θαλάμου ποιητὸς ἔην τύπος, ὅν ποτε κύκλῳ
Ἴριδος αἰθερίης ἐπιρρόχοος ἔστεφε μορφὴ
Πορφυρέη, καὶ χλωρή, καὶ ἀγλαοπήχεϊ νύμφῃ
Αὐτόματον σκέπας ἦεν ὀρεσσαύλων ὑμεναίων·

Martis Indici, aut Indos occidentis Bacchi, (cauſa)
Alienas ſequens curas. Orientis *v.*
Vicini ſolis pertranſeo ardentes aulas
Properans. Alatus enim cupido circa Tethyos vndas
Oceaniadis Rhodopes concuſſus furore Rhodope.
Coniunctionem recuſauit, & fuit mundus errans,
Et vita inutilis recedentibus nuptiis.
Hunc ego vocans recurrens huc venio,
Noſti enim quod iugalis appeller. Quod etiam ipſæ Iuno Iugalis.
Puellæ meæ imperium habent in prolem perficientem partũ.
Tale verbum dicenti reſpondebat calidus coniux Iupiter Iunoni.
Nympha cara, relinque cõtentionem, meus Bacchus fortis.
Metens radicitus non bacchantium genus Indorum
Valeat. Vtroſq; v. (nos) nuptiales lecti capiant.
Non enim mihi terreſtris coniugis amor, neq; Dea Iupiter ardorem amoris ſui fatetur.
Animum meum delectante tantum furore corripuit ceſte,
Neq; quando Taygetæ Atlantidis, cuius à concubitu.
Maior natu vrbes tenens natus eſt Lacedæmon, Lacedæmon filius Taygetæ.
Hic, quem araui Niobes apud vicinam Lernam Niobe filia Phoronei.
Puellæ primigenæ Phoronei, non tantum Iũs
Vaga Inachiæ, tauriformis, quæ prope Nilum
Genuit prolem Epaphi, *& primigenæ cornutæ.* Epaphus.
Non Veneris tantum veni in deſiderium, cuius ob thalamũ
Centauros genui mittens ſemen ſulco terræ: E Iouis in terrã fuſo ſemine centauri.
Quantum tuum iam ſequor ſuauem amorẽ. Sane & ipſa
Tanquã iugalis facta, & velut imperiũ habẽs in generationes
Venereis ſagittis iacularis coniugem.
Sic dicens aureas nubes caternalem circumuoluens
Rotundum, incuruum circulauit tegumentum
Et thalami factitia, erat forma quam tunc circulo Iouis thalamus ex tẽpore fact'.
Iridis ætheria verſicolor coronabat forma
Purpurea, & Ioui, & egregias vlnas habenti Nymphæ
Per ſe factũ tegmen erat in montibus ſtabulatarũ nuptiarũ.

Καὶ τύπος αὐτοτέλεστος ἀναγκαίης πέλεν εὐνῆς.
Οἱ δὲ γάμου χαρίεντος ὁμίλεον ἥδεϊ θεσμῷ·
Γαῖα δὲ κυδιόωσαν ἀναπτύξασα λοχείην
Ἄνθεσιν ἱμερόεσσι γαμήλιον ἔστεφεν εὐνήν,
Καὶ κρόκος ἐβλάστησε Κίλιξ, καὶ ἐφύετο Μίλαξ,
Καὶ λέχος ἀμφοτέρων ἐπεκόσμεε διπλόος ὅρπηξ·
Θήλει δ' ἄρσενα φύλλα συνέπλεκε γείτονι ποίῃ,
Οἷσι πόθου πνείων, καὶ ἐν ἄνθεσιν ἁβρὸν ἀκοίτην
Ζῆνα Κρόκῳ πυκάσας, καὶ Μίλακι σύζυγον Ἥρην·
Καὶ Διὸς ὀξὺν ἔρωτα νοήμονι δείκνυε σιγῇ
Ἱμερόεις Νάρκισσος ἐπιθρώσκων Ἀνεμώνῃ·
Οὐδέ τις ἀθανάτων σκιόεν λέχος, οὔ ποτε νύμφαι
Γείτονες, οὐ Φαέθων πανεπόψιος, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
Ἔδρακεν ἄφθιτα λέκτρα βοώπιδος ὄμμα Σελήνης·
Πυκνοῖς γὰρ νεφέεσσιν ἐμιτρώθη σκέπας εὐνῆς.
Καὶ Διὸς ὄμματα θέλξεν ὁμόστολος ὕπνος ἐρώτων.
Ὄφρα μὲν ἁβρὸς ἴαυεν ἐν ἄνθεσι θελγόμενος Ζεύς,
Ἀγκὰς ἔχων παράκοιτιν ἀθηήτων ἐπὶ λέκτρων·
Τόφρα δὲ ποικιλόμορφος ἐν οὔρεσι φοιτὰς Ἐριννὺς
Νεύμασιν Ἡραίοισιν ἰθωρήχθη Διονύσῳ,
Καὶ κτύπον ἐσμαράγησεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι Λυαίου,
Σεισαμένη βαρύδουπος ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
Καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε· δρακοντείων δὲ κομάων
Φρικτὰ τιναασσομένων ἐπεσύριζε λαίγιος ἠχώ·
Καὶ σκοπιὴν ἔρραινον ἐρημάδα πίδακες ἰοῦ.
Ἀλλ' ὑπὸ θηρείοιο τύπου φαινόμενα προσώπου
Αἰνομανὴς ἔφριξε λέων πυκινόστιχι λαιμῷ,
Χάσματι φοινήεντι καταιγάζων Διονύσου.
Τὸν μὲν ἀμερσινόοιο κατάσχετον ἅλματι λύσσης,
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ ἤθελε λύσσαν ἐλάσσαι·
Ἀλλά μιν ἐπτοίησε βαρύκτυπος ὑψόθεν Ἥρη,
Γυρὸν ἀκοντίζουσα, καὶ εἴκαθε δεσπότις ἄγρης,
Μητρυιὴν κοτέουσα· φύλαξ δέ τις ἔπλετο Βάκχου

Μαινο-

Digitized by Google

Et forma per ſe perfecta neceſſarii erat cubilis.
Hi v. concubitus gratioſi conuerſabantur dulci lege: Iouis & Iunonis concubitus.
Terra v. odoratam aperiens fœturam
Floribus delectabilibus nuptiale nutriebat cubile,
Et Crocus germinauit (ilix & naſcebatur Milax
Et lectum vtriusq; adornabat duplex ramus.
Mulieri v. virilia folia complicauit ex vicina herba
Quibus amore ſpirans, & in floribus mollem maritum
Iouem Croco tegens, & Smilace coniugem Iunonem. Crocus. Smilax.
Et Iouis acutum amorem intelligibili oſtendit ſilentio,
Deſiderabilis Narciſſus inſiliens Anemonæ.
Neq; quis Deorum vmbroſum lectum, non tunc Nymphæ
Vicinæ, non Phaëthon *omnia videns, non etiam ipſius*
Vidit incorruptos lectos boniformis oculus Lunæ.
Crebris enim nubibus circundatus fuit tegumẽtum cubilis.
Et Iouis *oculos mulſit comes ſomnus amorum,* Comes Somnus amorum.
Vt mollis dormiret in floribus oblectatus Iupiter,
In vlnis habens coniugem inuiſibilibus in lectis:
Tunc etiã varias formas habens in montibus vaga Erinnys Erinnys dormiente Ioue Bacchum exagitat.
Nutibus Iunoniis armata fuit Baccho,
Et ſonitum reſonabat in oculis Lyæi.
Quatiens grauiter perſonans viperium flagellum.
Et caput rotauit. Serpentinarum v. comarum
Horribiliter concuſſarum inſibilabat lethalis ſonitus:
Et ſpeculam rigabant deſertam ſcaturigines veneni,
Sed poſtquam ferinæ imaginem oſtendit frontis
Grauiter inſaniẽs exhorruit Leo deſas iubas habẽti gutture,
Hiatu ſanguinolento irruens in Bacchum,
Quem quidem mentem priuantis correptum ſaltu rabiei Dianæ opem fert insano Baccho.
Artemis vidit, & voluit rabiem abigere:
Sed ipſam perterruit grauiter ſonans ex altis Iuno,
Facem iaculans, & ceſſit domina venationis,
Nouercam odio habens: cuſtos v. quiſpiam fuit Bacchi

Μαινομένου, καὶ πέζας ἑοὺς αὐέκοψεν ἀπειλῇ,
Καὶ κυώας ἀγρευτῆρας ἐπεσφήκωσε λαιμῷ,
Αὐχενίων σφίγξασα πολύπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων,
Μὴ χέρα δηλήσωνται νοοσφαλέος Διονύσου·
Νεοπείῳ δὲ μέγαιρε κελαινιόωσα χιτῶνι,
Εἰς ζόφον αὖθις ἵκανεν ἐπαιθύουσα Λυαίῳ
Φάσματα ποικιλόμορφα· μετὰ Βρομίοιο δὲ πολλαὶ
Ἰοβόλοι ῥαθάμιγγες ὀϊστεύοντο χαρίων,
Καὶ βλοσυροὶ σπινθῆρες· ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
Νεοπρίνης σύριζε λαθιφρόνος ἦχος ἱμάσθλης,
Καὶ λιγέων Διόνυσος ἐρημάδος ἔνδοθι λέχμης
Δύσβατα φοιτητῆρι διέστιχεν ὕρεα ταρσῷ
Ἄσθματι δαιμονίῳ δεδονημένος· ἀμφὶ δὲ πέτραις
Οἰστρομανὴς ἅτε ταῦρος ἑὰς ἤρεισε κεραίας,
Τρηχαλέον μύκημα χέων λασιώδεϊ λαιμῷ.
Πυκνὰ δὲ καλλείψασα καὶ ὑστερόφωνον ἀοιδὴν
Φθόγγῳ μαινομένῳ μυκήσατο δύσθροος ἠχώ,
Ἀντίτυπον θρασὺν ἦχον ἀμειβομένη Διονύσου·
Καὶ βαλίας ἐλάφους, λασίας δ' ἐδίωκε λεαίνας
Βάκχος ἀελλήεις μεθέπων ὀρεσίδρομον ἄγρην·
Οὐδέ οἱ ἄγχι λέων θρασὺς ἤιε· ταρβαλέη δὲ
Ἄρκτος ἐεκπτοίητος ὀκεύθετο φωλάδι πέτρῃ,
Λύσσαν ἀπειλητῆρος ὑποπτήσσουσα Λυαίου
Δεχνυμένη βλοσυρῇσι θεήλατον ἦχον ἀκουαῖς·
Μηκεδανούς τε δράκοντας ἐειδομένους τινὶ πέτρῃ
Μείλιχα λιχμώοντας ἀπέθελσε νηλέϊ θύρσῳ·
Καὶ σκοπιὰς ἐτίναξε τανυγλώχινι κεραίῃ,
Κτεῖνεν ἀκλινέων ἱκετήσια φῦλα λεόντων,
Καὶ δρύας εὐκάρποιο μετερρίζωσεν ἀρούρης,
Ἀδρυάδας τ' ἐδίωκεν· ὀϊστεύων δὲ κολώνας
Νηιάδας ποταμοῖο μετήλυδας ἤλασε νύμφας.
Βασσαρίδες δ' ἀλάλαζον, καὶ εὐχῇ ἤπλοντο Λυαίου,
Καὶ Σάτυροι φρίσσοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ·

Οὐδ᾽

Inſani, & feras ſuas amputauit minis
Et canes venaticos circumſtrinxit gutture
Ceruicalium ſtringens multiplicem tractum lororum,
Ne corpus læderent mente aberrantis Bacchi.
Infernali v. Megara denigrata tunica Megæra.
In caliginem rurſus venit excitans Lyæo
Spectra varias formas habentia. Poſt Bromii v. multæ
Sagittas iaculantes guttæ proiiciebantur capite,
Et horribiles ſcintillæ. Semper v. ipſi in aure
Infernalis ſibilabat mentem occultantis ſonitus flagelli,
Et laborans Bacchus deſerto in luco Bacchus furioſus.
Inacceſſos vago pertranſiit montes pede
Spiritu dæmoniaco agitatus: circa petras vero
Furore inſanus tanquam taurus ſua lacerabat cornua. Bacchus velut tau*
Aſperum mugitum fundens rabioſo gutture.
Crebro v. relinquens etiam poſterius ſonantem cantilenam
Sonitu furioſo mugitum edebat geminum ſonũ habens Echo Echo.
Contrario audaci ſonitui reſpondens Baccho.
Et maculoſas ceruas hirſutasq; agitabat leænas
Bacchus procelloſus ſequens montiuagam venationẽ.
Neq; ipſi prope Leo audax ibat. Formidabilis v.
Vrſa valde perturbata abſcõdebatur caua petra
Rabiẽ interminatoris formidans Bacchi
Accipiens terribilibus à Deo impulſum ſonitum auribus. Bacchi crudelis rabies.
Oblongoſque dracones aſſimilatos alicui petræ
Suauiter lambentes reſecauit crudeli Thyrſo.
Et ſcopulos concuſſit extenſas cuſpides habente cornu,
Occidens firmorum ſupplices tribus leonum,
Et quercus frugiferæ radicitus euulſit terra,
Adryadisq; fugauit. iaculans v. rupes
Naiades ex flumine oriũdas agitauit Nymphas.
Baſſaridesq; errabant, & non tangebant Bacchum, Bacchus ſuos fugat
Et Satyri horrentes abſcondebantur in mari.

Neq;

Οὐδέ οἱ ἐγγὺς ἵκοντο πεφηνότες ὄγκον ἀπειλῆς,
Μή σφιν ἐπαΐξειε χέων ἐπιρόθροον ἠχώ,
Ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα μάρτυρα λύσσης·
Δηριάδης δ' ὑπέροπλον ἔχων θράσος, ἔχραε Βάκχαις
Νεύμασιν Ἡραίοισι κυκαζομένου Διονύσου·
Ὡς δ' ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὁλκῷ
Ἄπλοος αἰπυπόροις βακχεύετο πόντος ἀέλλαις
Κύμασιν ἠλιβάτοισι κατάρρυτον ἠέρα νίφων,
Πρυμναίους τε κάλωας ἀφειδέϊ κύματος ὁρμῇ
Λαίλαπες ἐρρήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἑλίξας
Ἱστὸν ἀνεχλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης
Λαίφεσιν ἀμφιζῶστον, ἐδοχμώθη δὲ κεραίη·
Ναῦται δ' ἀχαλάωντες ἐπίτρεπον ἐλπίδα πόντῳ.
Ὣς τότε Βάκχου ὄρινεν ὅλον στρατὸν Ἰνδικὸς Ἄρης·
Ἐνθάδε τις οὐ κατὰ κόσμον ἔην ἔρις, οὐ κλόνος ἀνδρῶν
Ἶσος ἔην, οὐ δῆρις ὁμοίιος· ἀκαμάτῳ γὰρ
Νόστιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης,
Μυδαίνων προμάχοιο φέρων τύπον, εἰς πλέον ἄλλων
Ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπέϊ τέρπετο λύθρῳ,
Ὧι πλέον εἰλαπίνης φόνος εὔαδεν· ἐν δὲ βοείῃ
Οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὁλκούς.
Γραπτὸν ἐϋσπιλέεργος ἔχων ἴνδαλμα τεκούσης·
Δηριάδῃ πέλεν ἶσος ὁμόχροος, οὐ τότε μορφῆς.
Ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου,
Καὶ σκολιὴν πλοκαμῖδα φέρων, καὶ σῆμα βοείης
Αἰνομανὴς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος Ἄρης,
Καὶ προμάχους θάρσυνεν· ὁμογλώσσῳ δὲ ἀλαλητῷ
Βάκχου μὴ παρεόντος ἀταρβέες ἔδραμον Ἰνδοί,
Καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης,
Φοιταλέην στεινάεθλον ἔχων ἔριν. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Στῆσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα Δηριαδῆος,
Καὶ στρατιὴν οἴστρησαν ἐρημονόμου Διονύσου
Δηριάδης, καὶ κῶμα Διός, καὶ σύνδρομος Ἄρης·

Συμμι-

Neq; ipſi propius accedebãt obſtupeſcentes cumulũ minarũ,
Et in ipſos irruit fundens alienigenam ſonitum,
Spumam eiaculans niueam teſtem rabiei.
Deriades v ſuperbam habens confidentiam, impetu irruit in (Bacchas Deriades in Bacchas irruit.
Nutibus Iunoniis concuſſo Baccho
Vt v. cum hybernalium fluctuum mugiens tractu
Innauigabilis contrariis bacchatur pontus procellis Similitudo
Fluctibus ſublatis irriguum aëra ningens
Et in puppe rudentes immiti fluminis impetu
Procellæ fregerunt, & flatu velum voluens Tempeſtatis deſcriptio.
Malum exuit incuruatum rabidus ventus
Velis vndiq; cinctum, inflexum vero eſt cornu,
Nautæ v. anxii indulſerunt ſpem ponto.
Sic tunc Bacchi impulit totum exercitum Indicus *Mars.*
Vbi quapiã non decenter erat contentio, nõ tumultus virorũ
Aequalis erat, non pugna ſimilis: indefeſſo enim Mars ad pugnam contra Bacchicos redit.
Redux tumultum excitans infremuit ferreus Mars
Modæi ducis ferens imaginem, qui magis aliis
Belli inſatiabilis iniucundo delectabatur cruore. Modæus; bello inſatiabilis.
Cui magis epulo cædes placuit; in ſcuto v.
Tanquam Meduſæ capillorum ſerpentinos tractus
Pictum longos capillos habentis habens imaginem matris.
Deriadæ erat æqualis, cuius tunc forma
Terribilis non ridentem habens imitationem vultus,
Et obliquòs capillos ferens, & ſignum ſcuti
Valde furioſus latus fuit pugna populos concitans Mars,
Et duces animauit, concordi v. fremitu
Baccho non præſente imperterriti currebant Indi
Et ſonitum nouem milliũ hominũ infremuit lethalis Mars, Sonitus Martis.
Vagabundam nutricem habens contentionem. In bellis vero Phobus Demus.
Conſtituit Phobum *& Demum miniſtrum Deriadei,*
Et exercitum furioſum reddit in deſerto vagantis Bacchi
Deriades, & veternum Iouis, & concurrens Mars:

Com-

Συμμιγέες δὲ φάλαγγες ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ
Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἐμιστρώσαντο σιδήρῳ·
Καὶ πολέες φεύγοντες ἐνὶ κτείνοντο φονῆϊ
Θεινόμενοι ξιφέεσσιν· Ὁμηρείδες εἴπατε μοῦσαι,
Τίς θάνε, τίς δούπησεν ὑπ' ἔγχεϊ Δηριαδῆος·
Αἰβίαλος, Θυάμις τε καὶ Ὀρμένιος, καὶ Ὀφέλτης,
Κείσσος Ἀργασίδης, Τελέβης, καὶ Λύκτιος Ἀνθεύς,
Καὶ Θρόνιος, καὶ Ἄρητος, Εὐμηλίης τε Μολωνεύς,
Ἀλκήεις τε Κόμαρκος· ἐπίπτε δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Ἔγχεϊ Δηριάδαο νέκυς στρατός· ὀλλυμένων δὲ
Ὃς μὲν ἔην δαπέδῳ τετανυσμένος· ὃς δὲ ῥεέθροις
Πλώετο κυματόεντα φέρων μόθον, ὃς δὲ θαλάσσῃ
Ἀγχιπόρῳ δέδμητο· διακόμενον δὲ σιδήρῳ
Κύμασιν ἀργυχάεσσιν ἄναξ τυμβεύσατο Νηρεύς·
Ὃς δὲ θυελλήεντι δι' ὕρεος ἔδραμε ταρσῷ,
Κῆρα φυγών· ἕτερος δὲ πεπαρμένον ἔγχος ἐάσας
Μεσσοπαγὲς σφεῖ νῶτα μετέσχεν ἴνδαλα λόχμης,
Χρηΐζων ἀπεόντος ἀλεξικάκου Διονύσου·
Αὐχήεις δ' Ἐχέλαος ἀτυμβεύτῳ πέσε πότμῳ,
Μορρέος ἠλιβάτοιο τυπεὶς ῥηξιλώοει πέτρῳ,
Κύπριος ἀργυχάεσσαν ἔχων ἐπὶ κύκλον ὑπωλένης,
Ὑψικόμῳ φοίνικι πανείκελος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Ἁβρὸς ἀκερσικόμης ἐκυλίνδετο λαμπάδα σείων,
Πληγεὶς ἰσχίον ἄκρον, ὅπῃ χρόος ἥλικι δεσμῷ
Συμφερτὴν κοτύλην φύσις ἥρμοσεν ἄξονα μηροῦ·
Καὶ θάνεν ἀπλομένην κρατίων ἐπὶ μυσίδα τύχην,
Ἀσπαίρων δὲ κάρηνον ἑῷ πεφρύσατο πυρσῷ,
Φλέξας λιγνυόεντα πολύπλοκα βόστρυχα δαλῷ·
Καί οἱ ἐπαυχήσας, φιλοκέρτομος ἴαχε Μορρεύς·
Κοῦρε φαιζομένης ἀλλότριε σεῖο τιθήνης,
Ἡβητὴρ Ἐχέλαε, γονὴν ἐψεύσαο Κύπρου·
Οὐκ ἀπὸ Πυγμαλίωνος ἔχεις γένος, ὦ πόρε Κύπρις
Μηκεδανὴν βιότοιο πολυχρονίοιο πορείην,

Οὔτι

Commixta vero phalanges concordis conflictus — Baſſarides ab Indis cinctæ.
Baſſaridum ordinem omnem cingebant ferro
Et multi fugientes ab vno occidebatur occiſore,
Occiſi gladiis. Homerica dicite Muſa
Quis occidit, quis cecidit ſub haſta Deriadei? — Muſæ Homeri.
Ebialus, Thyamisq; & Ormenius, & Ophelles
Criaſus Argaſides, Telebes, & Lyctius Antheus, — Catalogus interfectorum.
Et Thronius, *& Aretus. Eumeliesq; Moleneus*
Validuſq; Comarcus. Cadebatur v. alius poſt alium
Haſta Deriadei mortuus exercitus. Pereuntium *vero*
Hic quidem erat in terra extenſus: hic vero in fluminibus
Natabat fluctuantem ferens pugnam, hic v. in mari
Propinquo domitus fuit. Fugatum v. ferro
Fluctibus nuper ſignatum rex tumulabatur Nereus — Nereus fluctibus obrutus.
Hic vero procelloſa per montem cucurrit planta
Mortem fugiens, hic v. transfixam haſtam relinquens
In medio infixum circa dorſum ſubiit ſedes ſylue,
Indigens *abſente mala propulſante* Baccho.
Cervicoſus v. Echelaus in non tumulatam incidit mortem, — Echelaus à Morrheo occiſus.
Morrhei ſublimis perculſus bellicoſa petra
Cyprius nuper ſignatum habens adhuc circulum barba
Altas comas habenti palma perſimilis. In bello vero
Mollis intonſas comas habens, voluebatur lampadē quatiēs,
Percuſſus coxam ſummam, vbi corporis coauo vinculo
Collatam cotylam natura ordinauit orbitam femoris:
Et *mortuus eſt accenſam tenens adhuc myſticam piceam*
Palpitans v. caput ſua in cinerem redegit face, — Echelaus ſua face combuſt⁹.
Comburens fuligino ſo multiplicem cincinnum titione.
Et ipſi inſolenter inſultans mordax inclamauit Morrheus:
O puer ficta aliene à tua nutrice, — Morrheus Echelao.
Puber Echelaë. genus mentitus es Cypri.
Non à Pygmalione *habes genus, cui prabuit Cypris* — Pygmaliō.
Longum vita multi temporis tranſitum,

Non te

Οὔ σέ τις Παφίης ἐρρύσατο νυμφίος Ἄρης,
Οὐδέ τοι ἄσπετα κύκλα παλιννόστου ἐνιαυτοῦ
Δῶκέ τι ἡ Κυθέρεια, καὶ οὐ σκάζουσαν ἀπήνην,
Ὄφρα φύγῃς σέο πότμον ἀλεξιμόρων ἐπὶ δίφρων,
Ἢ μούνων βαρύγουνον ἀεὶ δρόμον ἡνιοχεύων·
Ἤλιτον ἐκ Κύπροιο φέρεις γένος· ὠκύμορον γὰρ
Ἄρης καί σε δάμασσεν ὁμοίιον υἱέϊ Μύρρης.
Ὣς εἰπών, πρυλέεσσι δορυσσόος ἤρμοσε Μορρεύς,
Εἰλιπόδην τε Βίβλιθον ἑλὼν καὶ Δέτην ἐρύσσας.
Αὐχένα δ' ὀρχηστῆρος Ἐλεγβώλοιο δαΐξας,
Ἔγχεϊ τηλεβόλῳ Φρυγίους ἐφόβησε μαχητάς,
Στήθεα δ' ὀκρυόεντα κατεπρήνιξε βελέμνῳ,
Θηβαίων τε φάλαγγα, καὶ Ἀκταίωνα διώκων,
Ἔκτανεν Εὐβώτην Καδμηΐδος ἀστὸν ἀρούρης,
Συνώνυμον Ἀκταίωνος· ὁμοφθόγγῳ δ' ἀλαλητῷ
Πολλοὶ Δηλεάδαο πεφυζότες ἄπλετον ἀλκήν,
Πασσυδὸν ὠλίσθησαν ὁμόζυγοι εἰς λίνα μοίρης,
Αὐτοφόνῳ θνήσκοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇσιν· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ πεσόντες
Αἱμαλέῃ στοιχηδὸν ἐπεστόρνυντο κονίῃ,
Κείμενοι, Ἰμαλέων, Φέρασιος, Θάργηλος, Ἰάων,
Οἷσι δαϊζομένοις ἐναρίθμιος ἔπλετο Κοίλων·
Καὶ νέκυς αἱματόεντι Κύης ἐκυλίνδετο πότμῳ·
Καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαϊζομένων δὲ σιδήρῳ,
Ἐχθρῶν διψὰς ἄρουρα θελήμονι λύσατο λύθρῳ,
Διχνυμένη ξένον ὄμβρον ἐνυαλίου νιφετοῖο·
Βακχείης δὲ φάλαγγος ἔην κλόνος· ἀσταθέες γὰρ
Πεζοὶ μὲν δεδόνηντο· φυγοπτολέμων δ' ἐλατήρων
Εἰς φόβον εὐλαίγγες ἀνεκρούοντο χαλινοί·
Ὧν ὁ μὲν οὐρεσίφοιτος ἐδύσατο κοιλάδα πέτρης,
Ὃς δὲ μολὼν τανύφυλλον ὑπὸ κλέτας ἕζετο λόχμης
Κρυπτόμενος πετάλοισιν, ὁ δὲ σπήλυγγα λεόντων,
Ἄλλος ἀμαιμακέτοιο μετήϊεν ἔνδιον ἄρκτου,

Καί τις

Non te tua Paphia liberauit ſponſus Mars,
Neq; tibi immenſi circuli reuertentium annorum
Dedit tua Cytherea, & non inclinantem barbã,
Vt fugeres tuam mortem mortẽ propulſantibus in curribus
Mulorum grauia genua habentium ſemper curſum dirigẽs
Peccaui, è Cypro fers genus, breuis aui enim
Mars & te domuit ſimilem filio Myrrhæ.
Sic locutus peditibus haſtas quatiens applicauit Morrheus,
Pedes eundo curuantemq; Biblithum trahens, & Detthini
Ceruicem v. ſaltatoris Erigboli diuidens (extrahens. Erigbolus occiſus à Morrheo.
Haſta procul impulſa Phrygios terruit milites,
Sebia v. horribili præcipitauit telo,
Thebanorumq; phalangem, & Actæona fugans
Occidit Euboten Cadmeidis ciuem terræ Eubotes occiſus.
Vna educatum cum Actæone, concordi v. ſtrepitu
Multi Deriadæ fugientes immenſum robur
Cateruatim labebantur coniuncti in fila Parcæ,
Spontaneâ cæde morientes percuſſore ferro, Multi ſibi manus inferunt.
Viri vnius impetu. Ab inuicem v. cadentes
Sanguineo ordine ſternebantur puluere.
Crimiſus, Himalion, Phraſius, Thargelus, Iaon, Catalogus à Deriade occiſorum
Quibus trucidatis vna numeratus cecidit Cælon,
Et mortuus ſanguinolenta Cyes voluebatur morte:
Et cædes immenſa erat. Trucidatorum v. ferro
Hoſtili ſiticuloſa terra promto lauabatur cruore,
Accipiens nouum imbrem Martialis niuis.
Bacchicæ v. phalangis erat pugna. Inſtabiles n.
Pedites quidem quatiebantur. Bella v. fugientiũ agitatorũ
In metum ex bonis lapidibus conſtructa reſonabant frena
Quorum hic montiuagus ſubiit cauam petram Fugientes variis locis ſe occultant.
Hic v. currens extenſa folia habente ſuper cacumine ſedebat
Abſconditus foliis, hi vero ſpeluncam Leonum, (luci
Alius immenſæ ſubiit domicilium vrſæ

Et

Digitized by Google

Καί τις ἀερσιλόφοιο διὰ τρηχῶνος ἀλύξας
Ποσσὶν ὀρεσιλόφοισι διέστιχεν ἄκρα κολώνης·
Βάκχη δ' ἀρτιτόκοιο παρήλυθε θηρὸς ἐναύλους,
Ταρβαλέῳ τρηχῶνα διαστείβουσα πεδίλῳ·
Οὐ γὰρ ἔχειν μενέαινε λεοντείην ἔπι πέτρην,
Ἀλλὰ λιποσθενέων ἐλάφων ἐκίχησε καλιήν,
Ἤθεσιν ἀδρανέεσσιν· ἐπεὶ προτέρην φρένα Βάκχῳ
Εἰς κραδίην ἐλάφοιο μετέτρεπεν, ἀντὶ λεαίνης.
Καί τις ἀελλοπόδων Σατύρων δεδιήμονι ταρσῷ
Ἔτρεχεν ἀσταθέεσσιν ἀσάμβαλος ἴκελος αὔραις,
Φεύγων Δηριάδαο θεημάχον ὄγκον ἀπειλῆς·
Καὶ σκοπέλους ἐδίωκε γέρων Σιληνὸς ἀλήτης·
Πολλάκι δ' εἰς χθόνα πῖπτε κονιομένοιο προσώπου,
Ὀκλάζων βαρύγηρως ὀλισθηροῖσι πεδίλοις,
Ἔμπαλιν ὀρθώσας λάσιον δέμας· ἐν δὲ κολώναις
Ἀντὶ μόθου κεκάλυπτο, καὶ εὔϊον ἔγχος ἀνάγκῃ
Κάλλιπεν ἀπτολέμοισι μεμηλότα θύρσον ἀέλλαις·
Καὶ μόγις εὐπήληκος ἀλεύατο Μορρέος αἰχμήν·
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς Ἐρεχθεύς,
Ἔνδοθι παλιζομένην τανύων εὔκυκλον ὀπωπήν,
Αἰδόμενος μενέχαρμον ἑὴν πολιοῦχον Ἀθήνην.
Βακχείην δ' ἀέκων ἠρνήσατο μαινάδα χάρμην
Λαιὸν Λελεγαῖος βεβολημένος ὦμον ὀϊστῷ,
Καὶ στρατιὴν ἀλέεινε δορυθρασέων Κορυβάντων,
Οὐτηθεὶς λασίοιο κατὰ στέρνοιο Μελισσεύς,
Μαζὸν ἐρυθραίῃ κεχαραγμένον ἄκρον ἀκωκῇ.
Καὶ βλοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὔποδι ταρσῷ
Εἰς φόβον ἠπείγοντο πεπτηότες, οἷς ἅρμα φεύγων
Ἰνδώην ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος Ἐνυώ·
Εὐκεραὴ δὲ φάλαγγος ὅλον στρατὸν εἰς φόβον ἕλκων
Πρεσβυγενὴς φύξηλις ἐχάζετο Παῤῥάσιος Πάν,
Σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο δύσκιον ὕλην,
Μή μιν ἴδῃ φεύγοντα δι' οὔρεος ἄστατος Ἠχώ,

Καὶ οἱ

Et quiſpiam ſublimem conum habentem per rupem fugiens
Pedibus montium apices calcantibus pertranſiit ſummitatẽ
Baccha v. nuper generantis præteriit feræ ſtabula, (*rupis*
Perterrito cacumen pertranſiens calceo.
Non enim habere cupiebat leoninam adhuc petram.
Sed imbellium ceruorum prehendit caſum,
Moribus imbellibus. poſtquam priorem mentem Baccho Bacchus meticuloſus factus.
In cor cerui conuertit, pro Leæna.
Et quiſpiã pedes inſtar procellæ habẽtiũ ſatyrorũ timido pede
Currebat mobilibus ſine calceis ſimilis ventis
Fugiens Deriadæ cũ Diis pugnantẽ tumorẽ interminationis
Et ſcopulos ſectabatur ſenex Silenus errans: Silenus fugiens.
Sæpius v. in terram decidit puluere ſordidata facie
Procumbens veloci genu lubricantibus calceis
Rurſus extendens hirſutum corpus. In rupibus vero
Præ pugna abſcondebatur, & Bacchicum gladiũ neceſſitate
Reliquit imbellibus curatum Thyrſum ventis:
Et vix ſecuri armati euitauit Morrhei cuſpidem,
Tardis v. pedibus cedebat imbellis Erechtheus Erechthe⁹
Reſpectantem extendens circularem frontem,
Reueritus bello promtam ſuam vrbes habentem Mineruam.
Bacchicam v. inuitus recuſauit inſanam pugnam
Siniſtrum Ariſtæus percuſſus humerum ſagitta, Ariſtæus.
Et exercitum vitauit haſtis audacium Corybantum,
Vulneratus in hirſuto pectore Meliſſeus, Meliſſeus.
Mamillam rubicundo ſignatam ſummam cuſpide
Et terribiles Cyclopes ſine pudore bonum pede habẽtes planta Cyclopes fugiunt.
In metum vrgebantur conſternati, quibus ſimul fugiens
Indicam immotus reliquit Phaunus pugnam.
Bene cornuta v. phalangis totum exercitũ in metũ trahens Phaunus.
Antiquo tempore genitus fugitiuus cedebat Parrhaſius Pan, Pan.
Taciturnis v. pedibus ſubiit vmbroſam ſyluam
Ne ipſum videret fugientem per montem inſtabilis Echo, Echo Panis a[illegible]

 Et ſi

Καί οἱ ἐπεγγελάσειε, καὶ ἀδρανέοντα καλέσσῃ·
Καὶ πρόμαχοι τότε πάντες ὑπέκφυγον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Αἰακὸς αὐτόθι μοῦνος ἐλείπετο, μαρνάμενος δὲ
Δευὲς μὴ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου·
Ἔμπης δ' αὐτόθι μίμνεν· ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ νύμφαι
Νηϊάδες βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις·
Αἱ μὲν ὑδασπάδεσσιν ὁμήλισιν, αἱ δὲ φυγοῦσαι
Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροις,
Ἄλλαι Ὑδελάδεσσιν ὁμόστολοι· αἱ δ' ἐνὶ Γάγγῃ
Λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόσσυτον· αἳ τότε πολλαὶ
Ἐρχομένας ἀγεληδὸν ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους,
Νηϊὰς ἀργυρόπεζα φιλοξείνῳ πυλεῶνι
Δέξατο χ' ὑδατόεντος ἐς αὔλια παρθενεῶνος·
Ἀλλὰ Ἀμαδρυάδες σκιεροῖς κρύπτοντο κορύμβοις,
Δυσάμεναι δρυόεντας ἀνοιγομένους κενεῶνας·
Πολλαὶ δ' ἰχετόκους ὑπὸ πίδακας ἵζυθι πέτρης
Βασσαρίδες κρουνηδὸν ὀκώκυον· ἀρτιχύτῳ δὲ
Ὄμβρῳ δακρυόεντι φιλοθρήνοιο προσώπου
Πληθομένη βαθύκολπος ὅλη πορφύρετο πηγή,
Μυρομένη βαρὺ πένθος ἀπενθήτου Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λγ'.

Αὐτὰρ ὁ φοιταλέῳ πεφορημένος ἅλματι ταρσῶν
Εὐκέραος ταχύγουνος ὁμόστιος ἔσσυτο ταύρῳ,
Λοίγιον ἆσθμα χέων ἐπιρίφρονος οἴδματι λύσσης·
Καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ
Φυταλιὴν εὔοδμον ἀμεργομένη δονακήων,
Ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἔνθοσδε λεβήτων
Ἀστυφελὴν μίξαιτο χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίου
Ἄνθεσιν Ἰνδῴοισι μόρον τεύξειεν ἀνάσσῃ·
Ὁππότε παντοίην δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην,
Χῶρον ὅλον θηεῖτο, καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχμῃ,

Λύσσαν

Et ſe irrideat, & imbellem vocet.
Et duces tunc omnes fugiebant. In pugna vero
Æacus ibi ſolus relinquebatur. Pugnans *vero*
Carebat non præſente inſuperabili Baccho
Et tamen ibi manebat Aſcopulo v. Nymphæ
Naiades profundis occultabantur in domicilijs.
Hæ quidem Hydaſpiadibus *comitibus hæ v. fugientes*
Indum in propinquum inhabitabant in fluuijs,
Aliæ v. Hydriadibus comites. Hæ vero in Gange
Cruorem abſtergebant nuper excitatum, quas tunc multas
Venientes gregatim in aquoſas torrentes,
Naias argenteos pedes habens hoſpitali ianua
Excepit, & aquoſæ in domicilium domus virginum
Sed Hamadriades vmbroſis abſcondebantur ramis,
Subeuntes querneas apertas capacitates:
Multa v. aquas generantibus ſub fontibus prope petram
Baſſarides inſtar torrentis plorabant. Nuper *fuſo vero*
Imbre lacrumoſo luctum amantis frontis
Plenus profundum ſinum habens totus purpurabat fons,
Lugens grauem luctum non lugentis Bacchi.

Æacus reliquis fugientibus ſolus manet.

Hydryades.

Hamadryades.

DIONYSIACORVM LIBER XXXIII.

VErum hic vago latus ſaltu pedum
Bene cornutus genibus celer ſimilis concitabatur tauro
Lethalem *anhelitum fundens à ratione aliena aſtu inſania*
Et *Charis pede velox rubicundum apud hortum*
Plantationem fragrantem carpens fiſtularum
Vt ignem ſpirantibus Paphiis in lebetibus
Aſſyrii miſcens fuſilis partus oliua
Floribus Indicis *vnguentum faceret regina,*
Cum variam floridam carpſiſſet herbam.
Regionem totam contemplabatur, & vicino in luco,

Charis coronam Veneri nectit

Digitized by Google

Λύσσαν ἰδοῦ γενετῆρος ἐπιπνεύσασα Λυαίου,
Ἀχνυμένη δάκρυσε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Πευκαλέοις ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς·
Καὶ Σατύρους σκοπίαζεν ὑποπτήσσοντας Ἐνυώ,
Κωδώνην τ' ἐνόησε μινυνθαδίην τε Γίγαρτον,
Κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβεύτοιο κονίης,
Χαλκομέδην τ' ἐλέαιρε, θυελλήεντι πεδίλῳ
Μαινομένου Μορρῆος ἀλυσκάζουσαν ἀνάγκην,
Καὶ φθονερὴν δεδόνητο ῥοδώπιδος εἵνεκα κούρης,
Μή ποτε νικήσειεν ἐς ἀγλαΐην Ἀφροδίτην·
Ἀχνυμένη δ' ἐς Ὄλυμπον ἀνήιε πενθάδι σιγῇ,
Ἀγγελίης ἐγένετο ὑποκλέπτοιο Λυαίου·
Καὶ χροὸς εὐκύκλοιο παρηίδος αἶθος ἀμείψας
Μαρμαρυγὴν στίλβουσαν ἀπημάλδυνε προσώπου·
Τὴν δὲ κατηφιόωσαν Ἀδωνιὰς ἔννεπε Κύπρις,
Τοῖον ἔπος βοόωσα παρήγορον· ἐκ δὲ προσώπου
Πασιθέης ἐνόησεν ἄχος κήρυκι σιωπῇ.
Νύμφα φίλη, τί παθοῦσα τεὴν ἠμάλξαο μορφήν;
Παρθένε πῶς μετάμειψας ἐρευθαλέην σέο μορφήν,
Εἰαρινὴν δ' ἀκτῖνα, τίς ἔσβεσε σεῖο προσώπου;
Οὐκέτι σῶν βλεφάρων ἀμαρύσσεται ἄργυφος αἴγλη,
Οὐκ ἔτι δ' ὡς τὸ πάροιθε τεαὶ γελόωσιν ὀπωπαί·
Ἀλλὰ τεὰς ἀγόρευε μελεδώνας· ἆρά σε τείρει
Υἱὸς ἐμός, φιλέεις δὲ ποθοβλήτῳ φρενὶ πίπτειν
Ἢ σεληναίης τινὰ βουκόλον· ἦ ῥά που αὐτὴν
Ἢ σε μετ' ἠιθέοισιν ἔρως ἐπιμάστιε κεστῷ;
…σα πόθεν χλοάουσι παρηίδες, ὅττι σε κούρην
Νυμφίος ἀχ… εἰς νυμφεύεται ὕπνος ἀλήτης·
Οὐ μὲν αἰὼν μούνην σε βιήσομαι, οὐδὲ συνάψω
Λευκάδι Πασιθέῃ ἀγαυόχροον ὕπνον ἀκοίτην·
Ὣς φαμένης δάκρυσε Χάρις, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ἄνασσα κόσμοιο φυτοσπόρε μῆτερ ἐρώτων,
Βουκόλος οὐ κλονέει με, καὶ οὐ θρασὺς ἵμερος ὕπνου,

Οὔ τι-

Rabiem ſui patris intuens Bacchi,
Mœſta fleuit. patrem amanti v. cura
Luctuoſis vnguibus ſuas lacerabat genas
Et Satyros aſpexit formidantes pugnam,
Codonemq́; cognouit, & exigui aui Gigarto
Extenſas ſuper non tumulatum puluerem,
Chalcomedemq́; miſerata eſt, procelloſo pede
Inſani Morrhei euitantem cuſpidem,
Et inuida agitabatur propter Rhodopidem puellam
Ne quando ſuperaret pulcritudine Venerem,
Mœſta v. in cœlum rediit luctuoſo ſilentio,
Dolorem ſui patris diſſimulans Bacchi.
Et coloris circularis genæ florem mutauit,
Fulgorem ſcintillantem extinxit frontis,
Illam v. triſtem Adonias dixit Cypris,
Talem ſermonem clamans conſolatorium, ex fronte v.
Paſithea cognouit dolorem præcone ſilentio.
Nympha cara, quid paſſa tuam mutaſti ſpeciem?
Virgo quomodo transfiguraſti rubentem tuam formā?
Vernalem v. radium quis exſtinxit tuæ frontis,
Non amplius tuorum membrorū refulget argenteus ſplēdor.
Non amplius, vt prius, tui rident vultus
Sed tuas expone curas. Nunquid te infeſtat
Filius meus? Amas v. amore percuſſam apud petram
Tanquam Luna aliquem paſtorem. Nunquid ipſam
Etiam te poſt auroram amor flagellauit ceſto?
Noui vnde palleant genæ. Quod te puellam
Sponſus caliginoſus procatur ſomnus errans.
Non quidem recuſantem te cogam, neq́; coniungam
Candidæ Paſitheæ nigricolorem ſomnum coniugem.
Sic locuta illa flebat Charis, & reſpondebat ſermone:
Perpetui mundi plantas ſeminans mater amorum,
Paſtor non turbat me, neq́; audax cupiditas ſomni,

Paſithea Charis ob rabiem Bacchi lugeη.

Rhodopis.

Adonias Cypris. Venus Paſitheæ.

Luna amauit Cephalum.

Somnus amator Paſitheæ.

Paſithea Veneri.

Digitized by Google

Οὐ πέλον ἠριγένεια δυσίμερος, ἢ σελήνη,
Ἀλλὰ πόνος περίφοιτος ἀνιάζει με Λυαίου
Πατρὸς ἐμοῦ, φείσαντος Ἐριννύας. ὑμετέρου δὲ
Εἰ δύνασαι προμάχιζε κασιγνήτου Διονύσου·
Ἔννεπε, καὶ γενετῆρος ὅλον πόνον εἶπεν ἀνάσσῃ,
Βασσαρίδων τε φάλαγγας ἀπείρονας, ἃς κτάνε Μορρεύς,
Καὶ Σατύρων φυζηλὴν ὅλον στρατὸν, εἶπε καὶ αὐτὴν
Δαιμονίην μάστιγα πνεασομένου Διονύσου·
Καὶ κινυρὴν ἀσπαίρουσαν ὑπὲρ δαπέδοιο Γιγαρτὼ
Κωδώνην τ' ἀγόρευε προσώελον· αἰδομένη δὲ
Πένθος ὁμοῦ καὶ κάμος ἐπέφραδε Χαλκομεδείης·
Καὶ ῥοδέην ἀπανθηρὰ μεταλλάξασα προσώπου
Ἡ δ' ἀίδα ῥίψε γελῶντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀγλαΐην δ' ἐκέλευσε διάκτορον, ὄφρα πελάσσῃ
Υἱέα θοόδρομον ἔρωτα μετάρσιον ἠεροφοίτην,
Ἀνδρομέης γονόεντα κυβερνητῆρα γενέθλης·
Καὶ Χάρις ἴχνος ἔκαμψε, πολυστρέπτῳ δὲ προσώπῳ
Σὺν χθονὶ πέδον ὄπωπε, καὶ οὐρανὸν, εἴ που ἐφεύροι
Ἄστατον ἴχνος Ἔρωτος, ἐπεὶ πτερὰ παντόθι πάλλει,
Τέτραχα τεμνομένην κυκλούμενος ἄντυγα κόσμου·
Εὗρε δέ μιν χρυσέοιο περὶ ῥίον ἄκρον Ὀλύμπου,
Νεκταρέας ῥαθάμιγγας ἀκοντίζοντα κυπέλλοις·
Πὰρ δέ οἱ ἵστατο κοῦρος ὁμέστιος ἁβρὸς ἀθύρων
Εὐχαίτης Ὑμέναιος· ἀερσινόου δὲ πεσούσης
Οὐρανίης σοφὸν ἔργον ἐπισταμένης δρόμον ἄστρων
Σφαῖραν λάγχον ἐρχεσάτην ἀέθλια θῆκατο νίκης
Ἄργου δαιδαλέης ἀντίρροπον εἰκόνα μορφῆς·
Καὶ πτερόεις εὔκυκλον Ἔρως μητρῷον ἀείρων,
Χρύσεον ὅρμον ἔθηκε θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
Νίκης φαιδρὸν ἄγαλμα παναίολον· ἀργύρεος δὲ
Κεῖτο λέβης ἐν ἀγῶνι, καὶ οἰνοχόου βρέτας Ἥβης,
Μεσσοφανῆ σκοπὸν εἶχε· καὶ ἱμερόεις Γανυμήδης
Οἰνοχόος Κρονίδαο δικασπόλος ἦεν ἀγῶνος.

Σπίμμα

Non fui aurora in amore infelix, aut Luna,
Sed labor circumuagus dolore afficit me Bacchi
Patris mei, horrentis Erinnyes. Veſtro v.
Si potes pugna pro fratre Baccho.
Dixit, & patris totum laborem dixit regina,
Baſſaridum phalanges infinitas, quas occidebat Morrheus
Et Satyrorum fugacem totum exercitum, dixit & ipſam
Dæmoniacum flagellum agitati Bacchi.

Paſithea doloris ſui cauſá Veneri exponit.

Et querulam palpitantem ſuper ſolo Gigarto,
Codonamq; dixit ante tempus extinctam, Pudore affecta v.
Luctum ſimul & pulcritudinem elocuta eſt Chalcomedia.

Chalcomedia.

Et roſei ſcintillam permutans frontis
Conſuetum abiecit riſum libenter renidens Venus
Aglaiamq; vocauit famulam, vt vocaret

Venus luget. Aglaia.

Filium libidinoſum amore ſublimem aëriuagum,
Humani fœcundum gubernatorem generis.
Et Gratia veſtigium flexit, multùm conuerſa vero fronte
Cum terra pontum aſpexit & cœlum, ſicubi inueniret,
Mobile veſtigiũ amoris, poſtquam ſuas pennas vbiq; quatit,
Quadruplicem diuiſam oberrans orbitam mundi.

Cupido à matre vocatur.

Inuenit v. ipſum circa aurei promontorium ſummum cœli
Nectareas guttas exſpumantem poculis.
Apud ipſum v. ſtabat puer contubernalis mollis luſitans
Benè comatus Hymenæus. Superbæ v. matris
Vraniæ ingenioſum opus, quæ nouit curſum aſtrorum

Hymenæus Vraniæ filius.

Sphæram agens volubilem, præmia poſuit victoriæ
Argi variabilis æquilibrem imaginem formæ.
Et alatus bene circulatum amor ſacrum attollens
Aureum monile colli poſuit marinæ Veneris.
Victoriæ præclarum ſignum admodum variũ. Argenteus v.
Ponebatur lebes in certamine, & vinũ fundentis idolũ Hebæ

Hymenæus cum Cupidine digitis micat.

In medio apparentem ſcopum habuit & amabilis Ganymedes
Pincerna Iouis index erat certaminis,

Σπέρμα φέρων παλάμῃσι· φιλακρήτων δὲ βολάων
Λαχμὸς ἔην μεθέπων ἑτερότροπα δάκτυλα χειρῶν·
Καὶ τὰ μὲν ὀρθώσαντες ἀέθλιον, ἄλλα δὲ καρποῦ
Χειλὸς ἐπισφίγξαντο σιωπηρῷ σύζυγι δεσμῷ
Ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἁβροκόμης δὲ
Πρῶτα λαχὼν Ὑμέναιος ἕλεν δέπας· ἐπταμένην δὲ
Νεκταρέην ῥαθάμιγγα μετάρσιον ἤειρε πέμπων,
Ῥῖψε λίβηνος ὕπερθε, καὶ οὐ ποτὶ μητέρι Μούσῃ
Εὐχωλὴν ἀνέφηνε· διασσυμένη δὲ κυπέλλου
Ἠέρα μέσσον ἔτυψεν ἀερσιπότητος ἐέρση·
Ἀλλὰ παραστρέψασα βολὴν βηταρμονι παλμῷ
Ἑλκομένη πλαγίορθος ἀγάλματος ἀμφὶ προσώπων
Ἄψοφος ἄκρον ἔτυψεν ἀδουπήτοιο καρήνου·
Δεύτερος αἰολόμητις Ἔρως τεχνήμονι θεσμῷ
Ἱμερόεν δέπας εἷλε, καὶ εὔξατο Κυπρογενείῃ
Λάθριος ἐν πραπίδεσσι, καὶ ἀπλανὲς ὄμμα τανύσσας,
Εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ἑκηβόλον ἰκμάδα πέμπων·
Νεκταρέη δὲ ποθεῖο πολυδίνητος ἐέρση
Ἰθυτενὴς ἄγναμπτος ἀγάλματος ὑψόθι κόρσης
Ἠερόθεν βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε μετώπῳ·
Ἴαχε δ' ἁβρὸν ἄγαλμα, καὶ ἤιεν Κυπρογενείης
Χρύσεος ἐσμαράγησε λέβης ἐπινίκιον ἠχώ·
Καὶ στέφος ἁβρὸν Ἔρωτι πόρεν γελάσας Γανυμήδης,
Καὶ ταχὺς αἰόλον ἕρμαιον ἑλὼν, καὶ σφαῖραν ἀείρων,
Διπλόον εἶχεν ἄεθλον ἐϋρροθάμιγγος ἀγῶνος·
Σκιρτήσας δὲ πόδεσσι, κυβιστήσας δὲ καρήνῳ
Κυδιόων ἐχόρευεν Ἔρως θρασὺς, ἀντιπάλῳ δὲ
Πολλάκις ἀχνυμένοιο κατήγαγε χεῖρα προσώπου·
Ἀγλαΐη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο· πρῳϊνὸν δὲ
Δέξατο χερσὶν ἄνακτος ἀέθλια. νεῦσε δὲ κούρη
Νόσφι μολεῖν, καὶ Ἔρωτος ἐς οὔατα μάντει σιγῇ
Ψευδομένης ἀγόρευε δολόφρονα μῦθον ἀνάσσης·
Παιδαμάτωρ, ἀδάμαστε, βιοσσόε, σύγχρονε κόσμου,

Σπουδῆ

Coronam ferens in manibus:mericupidorum v.iactuum
Sors erat exercens vtrinq; conuerſos digitos manuum: **Digitis micare.**
Et hos quidem erigentes ſuſtinebant,alios v.vola
Manus conſtringebat coniuges compari vincula.
Vtriſq; v.contentio erat amabilis.mollicomis vero
Primo ſortitus Hymenaeus ſuſtulit poculum. Volantem vero **Hymenæus victor primo.**
Nectaream guttam ſublimi aëri mittens,
Proiecit ſuper lebetem,& non tunc matri Muſæ **Nectaris eiaculatio.**
Votum oſtendit:concitatus v.poculi
Aëra medium verberauit in ſublime volantis liquor.
Sed auertens iactum ſaltatrice vibratione
Tractus redux ſtatuæ circa frontem
Tacitus ſummitatem ferit taciti capitis.
Secundus aſtutus amor artificiali lege **Cupido ſecundo vincit.**
Amabile poculum abſtulit,& precatus eſt Venerem
Occultus in pectoribus,& inerrantem oculum extendens,
In ſcopum eiaculatus eſt procul iaculantem liquorem mittẽs.
Nectarei v. poculi reuolutus liquor
Recte extenſus non flexilis ſtatuæ ſuper caput
Ex aere grauiter ſonans reſonabat ſuper frontem.
Reſonabat v. mollem ſtatuam,& filio Veneris
Aureus reſonabat lebes victorioſum ſonitum: **Lebes Cupidini victoriæ præmium.**
Et coronam mollem amori præbuit ridens Ganymedes,
Et celer varium monile trahens,& ſphæram attollens
Duplex habuit præmium guttis decorati certaminis:
Saltans v.pedibus,& ſaltando caput demittens
Exultans ſaltabat amor audax,aduerſario v.
Sæpius mœſtam duxit manum ad frontem.
Aglaia v.ipſi prope aſtabat.Mentem oblectantis vero **Aglaia.**
Accepit manibus regis præmia,innuebat v.puella
Seorſum ire,& amoris in aures teſte ſilentio
Mentientis dixit doloſum ſermonem reginæ. **Aglaia Cupidini.**
Omnium domitor indomitæ vitam ſeruans,coaue mundi,

Feſtina,

Σπεῦδον, ἐπεὶ Κυθέρεια βιάζεται, οὐδέ τις αὐτῇ
Ἀμφιπόλων παρέμιμνε, Χάρις φύγεν, ᾤχετο Πειθώ,
Καὶ Πόθος ἀστήρικτος ἐχάζετο, τοῦ δέ με μούνην
Γέμψεν ἀνικήτοιο τεῆς χατέουσα φαρέτρης·
Ὣς φαμένην ἐρέεινεν Ἔρως, ἵνα πάντα δαείη,
Ὅττι νέοι ξύμπαντες ἀπίρμονος ὁππότε μύθου
Ἀρχὴν εἰσαΐουσι, τέλος σπεύδουσιν ἀκοῦσαι·
Καὶ στομάτων ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν,
Τίς Παφίην ἀκάχησεν ἐμήν; ἵνα χεῖρα κορύσσω
Μαρνάμενος πάντεσσι, βιαζομένης δὲ τεκούσης,
Νευρὴν πανδαμάτειραν ἐπὶ Κρονίωνα τανύσσω,
Καὶ πάλιν οἰστρηθέντα, γαμοκλόπον ὄρνιν ἐρώτων
Αἰετόν, ἤ τινα ταῦρον ἁλὸς πλωτῆρα τελέσσω·
Εἰ δέ ἑ Παλλὰς ὄρινε, καὶ ἤκαχεν ἀμφιγυήεις,
Κεκροπίην Λύχνοιο φεραυγέα δαλὸν ἀνάψας
Μάρναμαι ἀμφοτέροισι, καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ.
Εἰ δέ μιν ἰοχέαιρα λαγωβόλος εἰς χόλον ἕλκει,
Ἔμπυρον Ὠρίωνος ὀλύμπιον ἄορ ἐρύσσας
Ἄρτεμιν οἰστρήσω μιν καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἐλάσσω,
Κουφίζων πτερύγεσσιν ὁμόστολον υἱέα Μαίης,
Οὐτιδανὴν καλέοντα μάτην ἐπαρηγόνα Πειθώ·
Καλλείψας δὲ βέλεμνα καὶ ἔμπυρον ἅμμα φαρέτρης,
Δαφναίοις πετάλοισι θελήμονα Φοῖβον ἱμάσσω,
Δέσμιον αὐδήεντι περισφίγξας ὑακίνθῳ·
Οὐ μὲν ἐνυαλίου τρομέω σθένος, οὐδὲ μογήσω
Ἄρεα μαστίζων πεπεδημένον ἡδέϊ κεστῷ.
Καὶ διδύμοις φωστῆρας ὑποδρήσσοντας ἐρύσσω
Εἰς Πάφον οὐρανόθεν καὶ ὀπάονα μητρὶ κομίσσω,
Σὺν Κλυμένῃ Φαέθοντα, σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνην,
Πάντες ἵνα γνώωσιν, ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω·
Εἶπε, καὶ ἰθυκέλευθον ἀνήερος ταρσὸν ἑλίσσων,
Ἔφθασε Πασιθέην πτερύγων διδυμάονι ῥοίζῳ,
Ἄχει δόμων ἐπίβαινεν ἐπειγομένης Ἀφροδίτης·

Καὶ μέ-

Feſtina, poſtquam Cytherea violatur, neq; quiſpiam ipſi
Famularum præſto manſit, Charis fugit, diſceſſit Suada,
Et deſiderium inconſtans ceſſit, tibi v. me ſola
Miſit inſuperabili indigens pharetra:
Sic locutam interrogauit amor, vt omnia ſciret
Quod iuuenes omnes infiniti quando ſermonis Iuuenes in interrogando curioſi.
Principium audiunt finem feſtinant audire:
Et oris effrenem eructauit vocem;
Quis Paphiam triſticia affecit meam? vt manum armem Amor Agiaiæ.
Pugnans cum omnibus, violata v. matre,
Neruum omnium domitorem in Saturnium extendo
Et rurſus furore actum concubitum furantẽ volucrẽ amoris Iupiter ob amorem in varias formas mutatus.
Aquilam, aut aliquem taurum maris natatorem faciam,
Si v. ipſam Pallas agitat, aut dolore affecit Vulcanus
Cecropii Lychni luciferam lampadem accendens Pallas.
Pugno vtriſq; & Vulcano & Mineruæ. Vulcanus.
Si v. ipſam telis gaudens lepores iaculans in iram trahit, Diana.
Ignitum Orionis cœleſtem gladium extrahens
Dianam furiis agitabo, & extra cœlum expellam,
Eleuans alis comitem filium Maiæ, Mercurius
Vanam appellantem fruſtra adiutricem Suadam.
Relinquens v. tela & ignitam copulam pharetræ
Laureis foliis volantem Phœbum flagellabo Phœbus.
Vinctum vocali circumſtringens hyacintho:
Non ſane Martis trepido robur, neq; patiar Mars.
Martem flagellans vinctum ſuaui ceſto.
Et gemina luminaria feruentia traham Sol, Luna.
In Paphum è cœlo, & miniſtrum matri afferam.
Cum Clymene Phaethontem, cum Endymione Lunam, Clymene. Endymion
Omnes vt cognoſcant, quod omnia domem.
Dixit, & rectiuiam in aere plantam voluens,
Anteuertit Paſitheam alarum gemino ſibilo, Amor contendit ad matrem.
Donec domos ſubiret ſollicitæ Veneris,

Et

Digitized by Google

Καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προσώπῳ
Πεπταμένῳ πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
Γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἑζομένου δὲ
Καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσε, καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
Ἁπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
Οἷα χόλου πνείουσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν,
Τέκνον ἐμὸν Φαέθοντος ἐλήσαο καὶ Κυθερείης·
Οὐκέτι Πασιφάη μυκώμενα λέκτρα διώκει,
Ἥλιος γελάᾳ με, καὶ Ἀστερίδος αἷμα κορύσσει
Παιδὸς ἐοῦς, ἵνα μαχήμονα Δηριαδῆα,
Βασσαρείδων ἐλατῆρα γυναιμανέος Διονύσου,
Καὶ Σατύρων Βρομίοιο ποθοβλήτων ἐλατῆρα·
Τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδέα μορφὴν
Ἄρης ἐγχεσίδοιμος ἔχων συνάεθλον Ἐνυώ
Ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης
Νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
Ἰνδῴῳ βασιλῆϊ συνέμπορος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
Ἄρης Δηριάδαο, σὺ δὲ προμάχιζε Λυαίου,
Ἔγχος ἔχει, σὺ δὲ τόξον ὑπέρτερον, ᾧ γόνυ κάμπτει
Ζεὺς ὕπατος, καὶ θοῦρος Ἄρης, καὶ θέσμιος Ἑρμῆς,
Δειμαίνει σέο τόξα καὶ ὁ κλυτότοξος Ἀπόλλων·
Εἰ δέ τι σῇ φίλε κοῦρε χαρίζεαι Ἀφρογενείῃ,
Βασσαρείδων προμάχιζε, καὶ ἡμετέρου Διονύσου·
Ἀλλὰ μολὼν ἀκίχητος ἑῷον εἰς κλίμα γαίης
Ἰνδῴην παρὰ πέζαν, ὅπη θεράποντα Λυαίου
Ἔστι τις ἐν Βάκχῃσιν ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
Οὔνομα Χαλκομέδη φιλοπάρθενος, εἰ δέ κεν ἄμφω
Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἴσῳ Λιβαίοιο νοήσῃς,
Οὐ δυνάσαι φίλε κοῦρε διακρίνειν Ἀφροδίτην·
Κεῖθι μολὼν χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ,
Μορρέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης·
Σεῖο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον ἐγγυαλίξω
Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος ἴκελον αἴγλαις

Et medium in vlnas trahens ſerena fronte Venus amorem oſculatur.
Volanti amplexa fuit gaudenti puerum manu,
Genibus eleuans ſuaue onus,ſedentis vero
Et os pueri oſculata eſt,& oculos,mentem oblectantem vero
Tangens arcum,& contrectans pharetram,
Tanquam iram ſpirans,doloſam rupit vocem:
Fili mi Solis oblitus es,& Veneris, Venus amori.
Non amplius Paſiphae mugientes lectos ſequitur, Paſiphae taurum amauit.
Sol ridet me,& Aſtridis ſanguinem armat Aſtris.
Filia ſua,filium bellicoſum Deriadea,
Baſſaridum agitatorem ob mulieres inſanientis Bacchi,
Et ſatyrorum Bromii ab amore percuſſorum agitatorem.
Hoc me magis mouet,quod mortalem formam
Mars tumultus excitans habens commilitonem Bellonam
Antiquo amori.non parcens V*eneris*
Nutibus Iunoniis armatus fuit contra Bacchum,
Indico regi comes.Sed in bello
M*ars pro Deriadeo,tu v.pugna pro Baccho*
H*aſtam habet,tu v.arcum ſuperiorem,cui genu flectit*
Iupiter ſupremus & impetuoſus Mars,& legitimus Mercu- Amor omnes Deos domuit.
Formidat tuos arcus etiam arcu inclytus Apollo. (rius
Si v.tua cara puer gratificaris Veneri
Pro Baſſaridibus pugna,& noſtro Baccho:
Sed vadens incomprehenſibilis orientale in clima terra
Indicam ad regionem,vbi famula Bacchi
Eſt quædam inter Bacchas ſuperior æquali iuuenta,
Nomen illi Chalcomeda virginitatem amans,ſi vero ambas Chalcomeda pulchra
Chalcomedam & Cyprin in Libano videris
Non poteris,care puer,diſcernere Venerem
Eo vadens opitulare in deſertis vaganti Baccho,
Morrhea iaculans propter pulcritudinem Chalcomedeæ. Morrhea amore Chalcomediæ effœminat.
Tua v.iaculatione munus condignum ſpondebo
Lemniam bene factam ego coronam ſimilem ſplendoribus
Solis

Digitized by Google

Ἠελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν ἰάλλων
Δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ
Σὸν καὶ ἐμὸν κύδηνε γαμοστόλον ὄρνιν ἐρώτων,
Εὐφροσύνης κήρυκα βιοζυγέων ὑμεναίων.
Εἶπε θεά, καὶ μάργος ἔρως ἀνεπάλλετο κόλπου
Μητρὸς ἑῆς, καὶ τόξον ὀκύφισεν· ἀμφὶ δὲ βαιῷ
Ὤμῳ πανδαμάτειραν ἐπηώρησε φαρέτρην.
Καὶ πτερόεις πεπότητο δι' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ κέρνη
Κυκλώσας πτερὰ κοῦφα βολαῖς αὐτώπτος ἤϊε
Ἴπτατο μεσιδίων, ὅτι τηλίκον ἡνιοχῆα
Δίφρων οὐρανίων ὀλίγοις ἔφλεξε βελέμνοις.
Καὶ σέλας ἠελίοιο σέλας νίκησεν ἐρώτων,
Καὶ ταχὺς Ἰνδώοιο μολὼν κατὰ μέσσον ὁμίλου,
Τόξον ἑὸν στήλεξεν ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης,
Καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς,
Μορρέος εἰς φρένα πέμψεν, ἐρετμώσας δὲ πορείην
Νηχομένων πτερύγων ἐπιρρόζυγι σύνδρομος ὁλκῷ,
Πατρώους ἀνέβαινεν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας,
Καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν οἰστῷ.
Αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πόθου δεδονημένος ἰῷ,
Παρθένος ἦχι βέβηκε, δυσίμερος ἤιε Μορρεύς,
Μείλιχον ἄορ ἔχων, πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων.
Καὶ θρασὺ ἱμερόεντι νόον μάστιζε κεστῷ·
Ἀμφὶ δέ μιν περίκυκλον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
Νεύμασι Κυπριδίοισιν ἀθελγέας εἶχεν ὀπωπάς.
Ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν
Οἷά περ ἱμείρουσα, πόθου δ' ἀπεμάξατο κούρη
Ψευδαλέου μίμημα, καὶ αἰθέρος ἤπλετο Μορρεύς,
Ἐλπίδι ματιδίῃ πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ
Παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἶσον ἐρώτων
Κοῦφος ἀνήρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν
Κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.
Καί οἱ ἐπηγελόωσα δόλῳ φιλοπαίγμονι κούρη

Ἀγχιφανὴς

Solis ardentis:tu v.dulce telum mittens
Da gratiam vtriſq;,& Cypridi & Baccho
Tuum & meum orna nuptias adornantem auem amorum,
Beneuolentiæ præconem violentia coniunctarum nuptiarũ.
Dixit Dea,& proteruus amor reſiliebat è ſinu
Matris ſuæ,& arcum leuauit.circa v.paruum
Humerum omnium domitricem eleuauit pharetram,
Et alatus volabat per æthera,circa Cernam v.
Voluens alas leues ictibus contrarius auroræ Amor in Morrhea armatur.
Saltabat ridens,quod tantum agitatorem
Curruum cœleſtium exiguis combuſſit telis
Et ſplendorem ſolis ſplendor viciſſet amorum,
Et celer Indicam tranſiens ad mediam multitudinem
Arcum ſuum direxit in ceruicem Chalcomedeæ,
Et telum dirigens roſeæ ad circulos genæ
Morrhei in mentem miſit.remigans v tranſitum Morrheus à Cupidine vulneratus
Volantium alarum duplici comes tractu
Paternas aſcendit in ſtellatas vectes,
Relinquens ignito transfixum Indum telo.
Semper v.hinc & hinc perculſus telo,
Virgo quo ibat infelix in amore ibat Morrheus Morrheus Chalcomedem amat.
Mitem enſem habens,parcentem haſtam attollens.
Et audacem amabili mentem flagellabatur ceſto: Amor fortes mollit.
Circa v.ipſam circulatum amore inſanum oculum tendens,
Nutibus Venereis non deflectatos traxit oculos:
Hæc v.doloſa decepit ducem Indorum
Tanquam ipſum amans,amoris v.imitabatur puella Chalcomedis amorẽ ſimulat.
Falſum indicium,& æthera tangebat Morrheus
Spe vana ſublatus.In corde enim
Puellam arbitratur habere telum æquale amorum,
Vanus vir,quod puellam temperantem quæreret oblectare, Deformis formoſam amans.
Nigris membris & non recordaretur formæ.
Et ipſi arridens dolo ioculari puella

Prope

Ἀγχιφανὴς ἐρέθιζε δυσίμερον, αἰπεινὴ δὲ
Εἶπεν ἀνυμφεύτοιο ποδήνεμα γουνάτα νύμφης
Πῶς ποτε Φοῖβον ἔφευγε Βορηΐδι σύνδρομος αὔρῃ,
Πῶς διερὸν παρὰ χεῦμα πεπαινομένου ποταμοῖο
Παρθένιον πέδα πῆξε παρ᾽ εὐρυρέεθρον Ὀρόντην,
Ὁππότε γαῖα χανοῦσα παρ᾽ εὐύδρου στόμα λίμνης
Παῖδα διωκομένην οἰκτίρμονι δέξατο κόλπῳ·
Τοῖον ἔπος φαμένης αἰεὶ πίμπλετο χάρματι Μορρεύς·
Ἓν δέ ἑ μοῦνον ὄθελγε, διωκομένην ὅτι Δάφνην
Ὡς θεὸς οὐκ ἐκίχησε, καὶ οὐκ ἐμίηνεν Ἀπόλλων.
Καὶ βραδὺν ὤνοτο Φοῖβον· ἀεὶ δ᾽ ὑπεμέμφετο γαίῃ,
Παρθένον ὅττι κάλυψεν ἀπειρήτην ὑμεναίων·
Δεῖδε γὰρ ἐρχομένων γλυκερῷ πυρί, μή τι καὶ αὐτὴ
Εἴη Χαλκομέδη φιλοπάρθενος οἷά τε Δάφνη,
Μή μιν ἰδὼν φεύγουσαν ἑτώσιον εἰς δρόμον ἔλθῃ
Μοχθίζων ἀτέλεστον ἐς ἵμερον ὥσπερ Ἀπόλλων·
Ἀλλ᾽ ὅτε νὺξ ἀνέτελλε κατευνήτειρα κυδοιμοῦ,
Χαλκομέδη μὲν ἵκανεν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
Ἴχνια μαστεύουσα νοοπλανέος Διονύσου,
Οὔ ποτε ῥόπτρα φέρουσα, καὶ εὔια κύμβαλα Ῥείης,
Ὄργια μυστιπόλευεν ἀκοιμήτοιο Λυαίου·
Ἀλλὰ κατηφιόωσα, καὶ οὐ ψαύουσα χορείης
Εἶχεν ἀσιγήτοισιν ἄνθεα χείλεσι σιγήν,
Νοῦσον ἀλεξητῆρος ἐπισταμένη Διονύσου·
Ὀκναλέοις δ᾽ ἄρα ποσσὶ μόγις βραδὺς ᾔιε Μορρεύς,
Εὐνὴν παλιζομένῳ δεδοκημένος ὄμματι νύμφην,
Μεμφόμενος Φαέθοντα ταχύδρομον· ἑσπόμενον δὲ
Χαλκομέδην νόον εἶχεν ὁμόστολον, ἀργαλέων δὲ
Κυπριδίοις ἑάροισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
Αἰθύσσων νυχίων ὑποκάρδιον ἰὸν ἐρώτων·
Ἔρρε βέλος καὶ τόξον Ἀρήϊον· ἱμερόεν γὰρ
Φέρτερον ἄλλο βέλος με βιάζεται, ἔρρε φαρέτρη,
Κεστὸς ἱμὰς νίκησεν ἐμῆς τελαμῶνα βοείης,

Propè aſtans irritabat amore infelicem, hoſtium vero
Dixit innuptæ inſtar velocia genua Nymphæ
Quomodo olim Apollinem fugiſſet Boreali currentẽ cũ vẽto
Quomodo humidum ad fluctum extenſi fluminis
Virginalem pedem fixiſſet apud latè fluentem Orontem,
Quando terra hians ad aquoſum os paludis
Puellam fugatam miſerante excepiſſet ſinu
Tale verbum ipſa locuta quatiebatur gaudio Morrheus
Vnum v. ipſum ſolum mouit, fugatam quod Daphnen
Vt Deus *non comprehendiſſet, & non vitiaſſet Apollo:*
Et tardum dixit Phœbum*: ſemper v. reprehendebat terram*
Virginem quod abſcondiſſet inexpertam nuptiarum:
Metuebat n trepidans dulci igni, ne & ipſa
Eſſet Chalcomeda virginitatis amans, vt Daphna,
Ne ipſam videns fugientem inanem in curſum veniret
Laborans imperfectum in amorem tanquam Apollo:
Sed cum nox orta eſſet ſopitrix belli,
Chalcomeda quidem venit deſerta in dorſum ſylua
Veſtigia inquirens mente seducti Bacchi,
Non tunc rhoptra ferens, & Bacchica cymbala Rhea
Orgia ſancte peragebat non dormientis Bacchi:
Sed triſtis, & non tangens choream
Habuit non tacentibus inſuetum labiis ſilentium,
Morbum mala propellentis cognoſcens Bacchi:
Tardis v. pedibus vix tardus ibat Morrheus,
Crebro conuerſo aſpiciens oculo Nympham,
Accuſans Solem velociter currentem. Sequentem v.
Chalcomeden *mentem habuit comitem; dolens vero*
Ob Venerea colloquia emiſit fœmineam vocem,
Suſcitans nocturnorum ſubcordialem ſagittam amorum:
Peri telum, & arcus Martie: deſiderabile enim
Melius aliud telum me cogit, peri pharetra
Ceſtus lorum vicit mei baltheum clypei,

Miſerum eſt amorẽ non eſſe reciprocũ.

Chalcomedia ſuos amatores narrat.

Amor ſollicitus.

Chalcomedia Bacchũ furioſum obſeruat.

Adfectus amancium

Morrheus amore effœminatus.

Οὐκέτι Βασσαρίδεσσι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω,
Ἀλλὰ θεὸν, πατρῷον ἰδὼν, καὶ γαῖαν ἐάσας,
Βωμὸν ἀναστήσω καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
Ῥίψας χάλκεον ἔγχος Ἐνυαλίου καὶ Ἀθήνης·
Οὐκέτι θύρσον ἔχων θωρήσσομαι· ἀδρανέος γὰρ
Δηρὸν ἐνυαλίοιο κατασβέσει πυρσὸς ἐρώτων·
Ἄλλῳ θερμοτέρῳ πυρὶ βάλλομαι· αἴθε καὶ αὐτὸς,
Αἴθε γυναιμανέων Σατύρων πίλον ὄφρα χορεύσω
Μεσσόθι Βασσαρίδων, πλοκάμους δ' ἵνα πήχεϊ ἐρείσας
Σφίγξω δεσμὸν ἔρωτος ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης.
Εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὀπάονα Δηριαδῆα.
Δουλοσύνης ὀπάσειεν ὑπὸ ζυγὸν, ἀντὶ δὲ πάτρης
Μαιονὶ ἡ πολύβοτος ἐὺν ναέτην με δεχέσθω·
Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καύκασον· ἀρχεγόνου δὲ
Ἰνδὸν ἀπορρίψας ἐμὸν οὔνομα Λυδὸς ἀκούσω,
Αὐχένα δοῦλον ἔρωτος ὑποκλίνω Διονύσῳ·
Πακτωλὶς φερέτω με, τί μοι πατρῷος Ὑδάσπης;
Χαλκομέδης δεχέτω με δόμος γλυκύς· ἐν πολέμοις γὰρ
Κύπρις ἐμοὶ καὶ Βάκχος ὑπ' ἀμφοτέροισι βελέμνοις
Γαμβρὸς Δηριαδῆος ἐπήχεσαν, ὄφρα τις εἴπῃ,
Μορρέα κεστὸς ἔπεφνε καὶ ἔκτανε θύρσος Ὀρόντην.
Τοῖα μὲν ἠύτησε, πολυπλόκῳ δὲ μερίμνῃ
Τήκετο Χαλκομέδης μεμνημένος· ἐν γὰρ ὁμίλῳ
Θερμότεροι γελάασιν ἀεὶ σπινθῆρες ἐρώτων·
Ἤδη γὰρ σκιόεντι φορὸν ἀντίχθονι πόλῳ
Ἄψοφος αἰνεφέοιο μελαίνετο κῶνος ὀμίχλης,
Καὶ ἐρημαίη ξύμπαντα μιῇ ζώωσε σιωπῇ,
Οὐδέ τις ἦχος ἔτευχε δι' ἄστεος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
Οὐδὲ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἥπτετο τέχνης,
Οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι, φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ,
Κλῶσεν ἐς αὐτέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης,
Ἄστατος ὀρχηστῆρι τιταίνετο νήματος ὁλκῷ·
Ἀλλὰ καρηβαρέοντα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ

Ξυλ

Non amplius Baſſaridibus bellicoſam manum armabo,
Sed Deum paternam aquam, & terram relinquens
Altare conſtituam & Veneri & Baccho.
Abiiciens æream haſtam Martis & Mineruæ.
Non amplius Thyrſum habens armabor: Imbellis n.
Facem Martis extinxit ignis amorum.
Alio calidiore igne percutior: vtinam & ipſe
Vtinam mulierum amore inſaniens Satyrus eſſẽ, vt ſaltarẽ
Intermedius inter Baſſarides, manusq; vnũ cubitũ fulciens
Conſtringam vinculum amoris in ceruice Chalcomedæ.
In Phrygiam Bacchus ſeruum Deriadea
Seruitutis præbeat ſub iugum pro patria v. Amor effeminat etiã fortiſſimos.
Mæonia dites ſuum ciuem me capiat:
Tmolum habere volo, & Caucaſum Primigenum enim Tmolus. Caucaſus.
Indum abiiciens meum nomen Lydus audiam,
Ceruicem ſeruilem amoris ſubiicio Baccho.
Pactolus ferat me. Quorſum mihi paternus Hydaſpes?
Chalcomedæ accipiat me domus dulcis. In bellis enim
Cypris ſimul & Bacchus, ab vtriſq; telis
Gener Deriadei ingruit, vt quiſpiam dicat,
Morrheum ceſtus interemit, & occidit Thyrſus Orontem.
Talia *quidem reſonabat. multum ſonante v. cura*
Contabeſcebat Chalcomedæ recordatus. *In multitudine n.* Amoris ſcintillæ.
Calidiores ſunt ſemper ſcintillæ amorum.
Iam enim vmbroſa currens in ſua terra vibratione
Sine ſtrepitu innubis nigrabatur conus caliginis Nox.
Et trepida omnia vno coniunxit ſilentio,
Neq; quiſpiam veſtigiũ incitabat per vrbẽ Indus Hydaſpes,
Neque mulier manualis artifex conſuetam tangebat arte,
Neque ipſi in manibus colum amantem apud Lychnum Imago ſcitus.
Circulum in per ſe volutum currens fuſus errans
Inſtabilis ſaltatore extendebatur fili tractu.
Sed capite granata inſomniam amantem apud lychnum

Οὐκέτι Βασσαρίδεσσι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω,
Ἀλλὰ θεὸν, πατρῷον ὕδωρ, καὶ γαῖαν ἐάσας,
Βωμὸν ἀναστήσω καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
Ῥίψας χάλκεον ἔγχος Ἐνυαλίου καὶ Ἀθήνης·
Οὐκέτι θύρσον ἔχων θωρήσσομαι· ἀδρανέος γὰρ
Δηιὸν ἐνυαλίοιο κατασβέσει πυρσὸς ἐρώτων·
Ἄλλῳ θερμοτέρῳ πυρὶ βάλλομαι· αἴθε καὶ αὐτὸς,
Αἴθε γυναιμανέων Σάτυρος πέλον ὄφρα χορεύσω
Μέσσοθι Βασσαρίδων, παλάμης ἢ ἵνα πῆχυν ἐρείσας
Σφίγξω δεσμὸν ἔρωτος ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης.
Εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὀπάονα Δηριαδῆα.
Δουλοσύνης ὀπάσειεν ὑπὸ ζυγὸν, ἀντὶ δὲ πάτρης
Μαιονὶη πολύολβος ἐυνναέτην με δεχέσθω·
Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καυκάσον· ἀρχεγόνου δὲ
Ἰνδὸν ἀπορρίψας ἐμὸν οὔνομα Λυδὸς ἀκούσω,
Αὐχένα δοῦλον ἔρωτος ὑποκλίνω Διονύσῳ·
Πακτωλὸς φερέτω με, τί μοι πατρῷος Ὑδάσπης;
Χαλκομέδης δεχέτω με δόμος γλυκύς· ἐν πολέμοις γὰρ
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Βάκχος· ὑπ' ἀμφοτέροισι βελέμνοις
Γαμβρὸς Δηριαδῆος ἐπίχαρον, ὄφρα τις εἴπῃ,
Μορρέα κεστὸς ἔπεφνε καὶ ἔκτανε θύρσος Ὀρόντην.
Τοῖα μὲν ἠύτησε, πολυφλοίσβῳ δὲ μερίμνῃ
Τήκετο Χαλκομέδης μεμνημένος· ἐν γὰρ ὁμίλῳ
Θερμότεροι γελάασιν ἀεὶ σπινθῆρες ἐρώτων·
Ἤδη γὰρ σκιόεντι θοῶν αὐτόχθονι πάλμῳ
Ἀψῖδος αἰθερίοιο μελαίνετο κῶνος ὁμίχλης,
Καὶ ἐφήμερον ξύμπαντα μιῇ ζώωσε σιωπῇ,
Οὐδέ τις ἦχος ἔτευχε δι' ἄστεος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
Οὐδὲ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἥπτετο τέχνης,
Οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι, φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ,
Κύκλον ἐς αὐτέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης,
Ἄστατος ὀρχηστῆρι τιταίνετο μαζοϊόλκῳ·
Ἀλλὰ καρηβαρέοντα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ

Ξὺν

Non amplius Baſſaridibus bellicoſam manum armabo,
Sed Deum paternam aquam, & terram relinquens
Altare conſtituam & Veneri & Baccho.
Abiiciens aream haſtam Martis & Mineruæ.
Non amplius Thyrſum habens armabor: ſmbellis n.
Facem Martis extinxit ignis amorum.
Alio calidiore igne percutior: vtinam & ipſe
Vtinam mulierum amore inſaniens Satyrus eſſẽ, vt ſaltarẽ
Intermedius inter Baſſarides, manusq; vnũ cubitũ fulciens
Conſtringam vinculum amoris in ceruice Chalcomedia.
In Phrygiam Bacchus ſeruum Deriadea
Seruitutis præbeat ſub iugum. pro patria v.
Mæonia diues ſuum ciuem me capiat:
Tmolum habere volo, & Caucaſum Primigenum *enim*
Indum abiiciens meum nomen Lydius audiam,
Ceruicem ſeruilem amoris ſubiicio Baccho.
Pactolus ferat me. Quorſum mihi paternus Hydaſpes?
Chalcomedæ accipiat me domus dulcis. In bellis enim
Cypris ſimul & Bacchus, ab vtriſq; telis
Gener Deriadei ingruit, vt quiſpiam dicat,
Morrheum ceſtus interemit, & occidit Thyrſus Orontem.
T*alia quidem reſonabat. multum ſonante v. cura*
C*ontabeſcebat Chalcomedæ recordatus. In multitudine n.*
Calidiores ſunt ſemper ſcintillæ amorum.
Iam enim vmbroſa currens in ſua terra vibratione
Sine ſtrepitu innubis nigrabatur conus caliginis
Et trepida omnia vno coniunxit ſilentio,
Neq; quiſpiam veſtigiũ incitabat per vrbẽ Indus Hydaſpes,
Neque mulier manualis artifex conſuetam tangebat artẽ,
Neque ipſi in manibus colum amantem apud Lychnum
Circulum in per ſe volutum currens fuſus errans
Inſtabilis ſaltatore extendebatur fili tractus.
Sed capite grauata inſomniam amantem apud lychnum

Amor eſſeminat etiã fortiſſimos.

Tmolus.

Caucaſus.

Amoris ſcintillæ.

Nox.

Imago ſociis.

Εὗδε γυμνὴ παλαεργὸς, ὄφις δέ τις ἥσυχος ἕρπων
Κεῖτο πεσών· κεφαλὴν δὲ λύων, πολυνάχετον οὐρὴν
Γαστέρος ἐπ᾽ ἀναλέης ἀνεσείρασεν ὁλκὸν ἀκαίθης·
Καί τις ἀερσιπόδης ἐλέφας παρὰ γείτονι τοίχῳ
Ὄρθιον ὕπνον ἴαυεν ὑπὸ δρυῒ νῶτον ἐρείσας·
Καὶ ποτέ τις μουσῶος ἄϋπνος ἀπόσυτος ἄψοφος ἕρπων,
Ποσσὶ πολυννόστοισιν ἕλιξ ἐσρεύγετο Μορρεὺς,
Μύλην Χειροβίην θαλάμοις εὕδουσαν ἐάσας·
Καί τινος ἀρχαίοιο λόγου πάρα μῦθον ἀκούσας,
Ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσιν ἔχων πόθον ἐγγύθι Ταύρου,
Ἔνθεον ἀστραίων δεδαημένος οἶστρον ἐρώτων,
Ἤθελε πεπλαμένην μεταγνεύμενος αἰθέρι ν αὐλὴν,
Νυμφίον Εὐρώπης ἐπιδέρκετο Ταῦρον Ὀλύμπου,
Ἀξονίῳ τε τίνοντα πολυπλανὲς ὄμμα τιταίνων,
Καλλιστὼ σκοπίαζε, καὶ ἄστατον ὁλκὸν ἀμάξης,
Γινώσκων ὅτι θῆλυς ἐδέξατο θῆλυν ἀκοίτην,
Μιμηλῆς μεθέποντα νόθον δέμας Ἰοχεαίρης
Ἀγνώστοις λεχέεσσιν. ὑπερτέλλοντα δὲ Ταύρου
Μυρτίλον ἐσκοπίαζε πυρίπνοον ἡνιοχῆα,
Ὅττι γάμῳ χραίσμησε, καὶ εἰς γάμον Ἱπποδαμείης
Ἀντίτυπον ποίησε τύπον βροχοειδέϊ κηρῷ,
Ἄχει Πέλοψ γάμον εὗρε, καὶ ἀγχόθι Κασσιεπείης
Αἰετὸν Αἰγίνης τανυσίπτερον εἶδεν ἀκοίτην,
Καὶ δόλον ἤθελε τοῖον ἐπίκλοπον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Χαλκομέδης λύσειεν ἀνυμφεύτοιο κορείην.
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπὴν,
Ἔκλυον, ὡς Σατύρῳ πανομοίιος ὑψιμέδων Ζεὺς
Ἀντιόπην δολόεντι τύπῳ νυμφεύσατο κούρην,
Μιμηλῇ φιλότητι φιλοσκάρθμων ὑμεναίων·
Τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ δέμας, ὄφρα χορεύσω
Εἰς στρατὸν εὐκεράων Σατύρων ἄγνωστος ἐκείνων,
Χαλκομέδης ἵνα λέκτρα φιλακρήτοιο πελάσσω·
Οἶδα πόθεν Κυθέρεια χολώεται ἤασιν Ἰνδῶν,

Γείτονας

Dormiuit mulier laborioſa.ſerpēs v.quiſpiā trāquillus repēs
Iacuit cadens,caput v.ſoluens,reducem caudam
Ventris ſomnolentæ retraxit tractum ſpinæ
Et quiſpiam celer pedibus Elephas apud vicinum murum Elephas ſtans dormit.
Rectum ſomnum cœpit ſub quercu dorſum inclinans.
Et tunc ſolus inſomnis excitatus ſine ſtrepitu ſerpens
Pedibus ſæpè reuertentibus volubilis cunctabatur Morrheus
Solam Chirobien thalamis dormientem relinquens, Chirobla Morrhei vxor.
Et alicuius antiqui ſapientis fabulam audiens,
Viros apud Cilices habens pugnam prope taurum
Diuinum cœleſtium doctus furorem amorum,
In aere volantem renuens ſerenam aulam
Sponſum Europa aſpiciebat Taurum cœli. Iupiter,Europæ Taurus.
Axe alligato v.collo multum errantem oculum extendens
Calliſto aſpiciebat & inſtabilem ttactum plauſtri
Cognoſcens quod fœmina accepiſſet fœmineum maritum.
Simulatæ referentē adulterinum corpus Dianæ
Incognitis membris.Super eminentem v.Tauri
Myrtilum intuebatur ignem ſpirantem aurigam, Myrtilus.
Quod nuptiis auxilio fuerit,& in nuptias Hippodamiæ Hippodamia.
Oppoſitam feciſſet imaginem volubili cera,
Donec Pelops nuptias inuenit,& prope Caſsiopeam Pelops.
Aquilam Æginæ alas extendentem vidit maritum, Caſſiopea.
Et dolum voluit talem furacem,vt & ipſe
Chalcomedæ ſolueret nondum nuptæ virginitatem. Chalcomeda.
Et quendam ſermonem dixit habens inſomnem oculum,
Audiui quod Satyro perſimilis in altis regnans Iupiter, Morrheus loquitur.
Antiopem doloſa imagine ſponſam habuit puellam IupiterAntiopen amauit.
Æmulante amore tripudiis gaudentium nuptiarum.
Tale habere & ego volo corpus,vt ſaltem
In exercitum bene cornutorum Satyrorū,incognitus veniēs,
Chalcomedæ vt concubitum merum amantis perficiam.
Noui vnde Cytheria iraſcaris filiis Indorum

Γείτονας ἠελίοιο ποικιλονίκοισιν ὀϊστοῖς,
Οὔπω μνηστὸν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν,
Οὐ Φαέθων με φύτευσε, τί με κλονέεις Ἀφροδίτη;
Οὔτινε Πασιφάην με βοοσκόπος, Ἀελλάδι ἧς
Γνωτὸς ἐγώ· φθέγξασθε λίθοι πετρώδεα φωνὴν
Χαλκομεδείην παθέω, καὶ ἀναίνεται· ἔρρε φαρέτρη,
Ἐχθρέ τί φοίνικα πῆξας; καὶ ἣν ἐμέο ἔνδος ὀϊστοί·
Ἄρης οὐ μ' ἰσάωσε κορυσσομένης Ἀφροδίτης,
Βαιὸς ἔρως μ' ἐδάμασσε, τὸν οὐ κτάνε Βάκχος ἀγήνωρ.
Τοῖα μάτην κατὰ νύκτα δυσίμερος ἔννεπε Μορρεύς·
Οὐδὲ νοοπλανέος πτερὸν εὔνασεν ἡδέος ὕπνου
Χαλκομέδην φυγόδεμνον, ἐπεὶ πότον εἶχεν ὀλέθρου,
Μοῖραν δειμαίνουσα μεμηνότα, μή μιν ἐρύσσας
Θεσμὸς ἀνὴρ ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις,
Βάκχου μὴ παρεόντος· ἐρυθραίῃ δὲ θαλάσσῃ
Ἔννυχον ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἴαχε κύματι κωφῷ·
Μηλὶς ἐπολβίζω σε· σὺ γὰρ ποτὲ νῆις ἐρώτων,
Αὐτομάτῃ στροφάλιγγι δέμας ῥίψασα θαλάσσῃ,
Λέκτρα γυναιμανέοντος ἀλεύαο Δαμναμενῆος·
Σὸν μόρον ὀλβίζω φιλοπάρθενον· οἰστρομανὴς γὰρ
Νυμφίος εἷς σε κόρυσσεν ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
Καί σε θάλασσα φύλαξε, καὶ ἡ Παφίης πέλε μήτηρ,
Καὶ θάνες [illegible] παρθένος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Χαλκομέδην [illegible] κρύψειε θαλάσσης,
Μορρέος ἱμείροντος ἀπειρήτων ὑμεναίων·
Ὄφρα κεν Βεροπιάδος ἐγὼ φυγόδεμνος ἀκούσω,
Ἥν ποτε πόντος ἔπηξε, καὶ ἔμπαλιν ὤπασε γαίῃ,
Κυπρίδ' ὧν Μίνωος ἀφειδήσασαν ἐρώτων·
Οὔ σε διεξῆσιν στυγερωμανέων Ἐνοσίχθων,
Οἷα πάρος Ἀστερίην φιλοπάρθενον, ἣν ἐνὶ πόντῳ
Πλαζομένην ἐδίωκε παλίνδρομον, εἰσόκεν αὐτὴν
Ἄστειον ἱππεύουσαν ἀμοιβάδι σύνδρομον αὔρῃ
Κύμασιν ἀστυφέλικτον ἐνερρίζωσεν Ἀπόλλων·

Δίζομαι,

Vicinos Solis tua agitant ſagitta, Sol adulterium Martis & Veneris prodidit.
Nondum memoriam perdidiſti accuſatorũ tuorũ vinculorũ
Non Phaethon me plantauit, quid me agitas Venus?
Non genuit Paſiphaë me taurum aſpiciens non Ariadna Paſiphae. Ariane.
Frater ego. Dicite lapides ſaxeam vocem
Chalcomedem amo, & recuſat: Peri pharetra, Amor miſerrimus.
Perite lethales arcus, & ventoſa ſagitta
Mars me non ſeruauit armata Venere.
Paruus amor domuit me, quem non occidit Bacchus fortis.
Talia fruſtra per noctem amore infelix dixit Morrheus. Amatores inſonacs.
Neque mentem ſe ducentis ala ſopiuit dulcis ſomni
Chalcomeden concubitũ fugiente, poſtquã deſideriũ habuit
Morrhea formidans furioſum, ne ſe trahens (mortis,
Calidus vir coniungeret coactis nuptiis
Baccho non praſente. Rubro v. mari
Nocturnum veſtigium flectebat, & inſonuit fluctui caco: Chalcomeda apud ſe loquitur. Melis.
Melis beatam dico te. Tu enim quondam ignara amorum
Spontaneo turbine corpus proiiciens in mare,
Concubitum ob mulieres inſanientis euitaſti Damnamenei. Damnameneus.
Tuã morte beatã dico virginitate gaudetẽ. Furore inſanũ u.
Sponſum in te armauit maris filia Venus
Et tu mare caue, & licet Veneris ſit mater,
Et mortua es in fluctibus adhuc virgo. Sed & ipſam
Chalcomeden volentem aqua abſcondat maris,
Morrhei amantis inexpertam nuptiarum.
Vt noua Britomartis ego concubitum fugiens audiam, Britomartis.
Quam aliquando pontus genuit, & rurſus prabuit terra,
Venereis Minoidis non parcentem amoribus Minos.
Non te perterruit amore inſanus Neptunus Neptunus.
Vt Aſteriam virginitate gaudentem, quam in ponto Aſteria.
Errantem perſecutus eſt recurrentem, donec ipſam
Inſtabilem equitantem alterno comitem vento
Fluctibus firmis implantauit Apollo.

Δέξο με, δέξο θάλασσα φιλοξείνῳ σέο κόλπῳ,
Δέχνυσο Χαλκομέδην μετὰ Μηλίδα, δέξο καὶ αὐτὴν
Ὁπλοτέρην Βελτόμδρην ἀναινομένην ὑμεναίους,
Ὄφρα φύγῃ Μορρῆα, καὶ ὑμετέρην Ἀφροδίτην·
Χαλκομέδην ἐλέαιρε βοηθόε παρθενικάων·
Ὣς φαμένη δεδόνητο νόον παρὰ γείτονι πόντῳ,
Καί νύ κεν αὐτοκύλιστος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης·
Ἀλλὰ Θέτις χραίσμησε, χαριζομένη Διονύσῳ·
Καὶ δέμας ἀλλάξασα παείσατο Χαλκομεδείῃ,
Βάκχης τ' εἶδος ἔχουσα, παρήγορον ἴαχε φωνήν,
Τέτλαθι Χαλκομέδη, μὴ δείδιθι Μορρέος εὐνήν,
Αἴσιον ὄρνιν ἔχεις με τεῆς ἀλύτοιο κορείης
Μαρτυρίην μεθέσσουσαν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων·
Εἰμὶ Θέτις φυγόδεμνος ὁμοίιος, εἰμὶ δὲ αὐτὴ
Οἷά τε Χαλκομέδη φιλοπάρθενος, οὐρανόθεν δὲ
Ζεύς με πατὴρ ἐδίωκε, καὶ ἤθελεν εἰς γάμον ἕλκειν,
Εἰ μὴ μιν ποθέοντα γέρων ἀνέκοπτε Προμηθεύς,
Θεσπίζων Κρονίωνος ἀρείονα παῖδα φυτεῦσαι,
Μὴ Θέτιδός ποτε κοῦρος ἐπιβρίσειε τοκῆϊ,
Καὶ Κρονίδην ἐλάσειεν ἅτε Κρόνον ὑψιμέδων Ζεύς·
Γίνεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ
Αἴκε θάνῃς ἀδίδακτος ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Βασσαρείδων δίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει·
Ἀλλά μιν ἠπερόπευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσεις
Σὴν στρατιὴν φοξηλὶν ἱμασσομένου Διονύσου,
Ψευδομένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μορρεύς
Εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν ἀναινομένην ὑμεναίους,
Οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ
Φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν χραισμήματι μίτρης.
Ὑμετέρου δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
Στηρίξει Διόνυσος ἐν ἀστεροφεγγέϊ κύκλῳ,
Ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης
Ἐγγὺς ἐῦ στεφάνοιο φεραυγέος, εὖτε πελάσσῃ.

Ἀστρόεν

Accipe me, accipe mare, hoſpitali tuo ſinu,
Accipe Chalcomeden poſt Meliden, accipe & ipſam Chalcomeda mori cupit.
Teneriorem Britomartin recuſantem nuptias,
Vt fugiam Morrheum, & veſtram Venerem,
Chalcomeden miſerare auxiliator virginum.
Sic locuta, quatiebatur mente prope vicinum pontum
Et ſane per ſe voluta ſubiiſſet fluctum maris:
Sed Thetis *auxilio fuit gratificans Baccho* Thetis ſeruat Chalcomediam
Et mutato corpore aſtabat Chalcomedia
Bacchaeq; imaginem habens conſolatoriam emiſit vocem:
Perfer Chalcomeda, ne time Morrhei cubile, Thetis Chalcomedæ.
Auſpicatam autem habes me tuæ inſolubilis virginitatis
Teſtimoniũ edentẽ nõ nuptiis coniunctorũ tuorũ thalamorũ,
Sum Thetis concubitum fugiens ſimilis, ſum & ipſa
Qualis Chalcomeda virginitatem amans, è cœlo vero
Iupiter me pater perſecutus fuit, & voluit in nuptias trahere Iupiter Thetidem filiam amauit.
Niſi ipſum amantem ſenex impediiſſet Prometheus,
Vaticinatus ſe Ioue meliorem filium plantaturum eſſe. Prometheus vates
Ne Thetidis quondam filius ingrueret patri,
Et Saturnium expelleret, vt Saturnũ in altis regnãs Iupiter. Iupiter patrem expulit.
Fias mihi doloſa vitam mortalibus afferens. A te occiſa n.
Si moriaris expers non nuptorum hymenaeorum
Baſſaridum ordinem omnem infeſtus Indus perdet.
Sed ipſum decipe, & ex morte liberabis Thetis Chalcomedian dolis, inſtruit.
Tuum exercitum fugacem flagellato Baccho
Mentita Veneris vanum amorem. Si v.te Morrheus
In concubitum trahat recuſantem Hymenaeos
Non indiges ad Venerem *auxiliatore veſtra n.*
Cuſtodem habes immenſum ſerpentem auxilio mitræ. Draco cuſtos pudicitiæ.
Veſtrum vero Draconem accipiens poſt pugnam Indorum
Firmabit Bacchus in ſtellis fulgente circulo,
Nuncium nõ ceſſantem tuæ inſolubilis pudicitiæ Corona Bacchi.
Prope *ſuam coronam ſplendoriferam, quando perficiet*

Stel-

Ἀστερόεν μέγα σῆμα Κυδωναίης Ἀριάδνης,
Ἄκτωνα δὲ δράκοντι δράκων πτὺς ἰσοφαρίζων
Ἀστράψει μετόπισθε, συναστράπτων Ὀφιούχῳ.
Ὕστερον αἰήσεις ἁλίην Θέτιν εὐπνοιήσης,
Ἀστέρα σὸν πυρόεντα συναστράπτοντα Σελήνῃ.
Ἔαρ δὲ θα σὴ ἔσσεται γάμου χάριν· οὐ γὰρ ἀκοίτης
Ἔμπεδον ὑμετέρης ἀναλύεται ἅμμα κορείης·
Οὐ μά σε καὶ Διονύσου ἐμῆς ψαύσαντα τραπέζης,
Οὐ μά σε, καὶ σέο θύρσα, καὶ εἰναλίην Ἀφροδίτην.
Εἶπε παραφαμένη, νεφέλη δ' ἐκαλύψατο κούρην,
Μή μιν ἐσαθρήσωσι φυλάκτορες, ἢ σκοπὸς ἀνήρ,
Φώριον ἴχνος ἔχων δολίῳ ποδὶ νυκτὸς ὁδίτης,
Ἢ γυναιμανέων βοασὺς αἰπόλος. ἑσπερίην δὲ
Παρθενικὴν ἐρύσειε παρ' εἰνοδίους ὑμεναίους.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λδ'.

Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἑῷ ταχυδίνεϊ ταρσῷ
Ἄψοφον ἴχνος ἔχουσα διέστιχεν ἐς ῥάχιν ὕλης,
Οὐδὲ Θέτις δηθύνεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Πατρῴην βρυόεσσαν ἐδύσατο Νηρέος αὐλήν·
Ἤδη δ' ἀντιφίλοιο δι' ἠέρος ὄμμα τιταίνων,
Ἄντυγας ἀστραίας ἐρώων ἐκορέσσατο Μορρεύς,
Καὶ τίνα μῦθον ἔειπε; μελιρρόθοισι θυμὸν ἱμάσσων·
Πλάζεται ἀλλοπρόσαλλος ἐμὸς νόος, οὐ μία βουλή,
Εἷς νόος οὐ μεθέπει με, πολυσπερέες δὲ μενοιναὶ
Ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, οὐ μίαν οἶδα πελάσσαι·
Κτείνω Χαλκομέδειαν ἐπήρατον; ἀλλὰ τί ῥέξω;
Μή με πόθῳ μετὰ πότμον ἀποκτείνειε καὶ αὐτή·
Ἀλλὰ λίπω ζώουσαν ἀνούτατον. ἀμφαδίην δὲ
Παρθένον εἰς ὑμέναιον ἐφέλκομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀνελκεδίην τρομέω, καὶ χειροβίην ἰλεαίνω·
Οὐ μὲν ἐγὼ κτείνω ποτὲ παρθένον, ἣν δὲ δαμάσσω,

Παῖς

Stellatum magnum ſignum Cydoneæ Ariadnæ.
Arctoo v. Draconi Draco tuus æquiparans

Draco Arctous. Ophiuch*.

Fulgebit hominibus, vna fulgens cum Anguitenente.
Denique laudabis marinam Thetin, *quando noueris*
Stellam tuam ignitam vna fulgurantẽ cum Luna.
Eſto v. confidens ob nuptias. Non enim ſine cubili
Stabile veſtra ſoluetur vinculum virginitatis.
Non per te & Bacchum mea tangentem menſam,

Thetis iuràs ſibi fidem facit.

Non per te & tuos thyrſos, & marinam Venerem.
Dixit admonens, nubes v. abſcondebat puellam,
Ne ipſam cernerent cuſtodes, aut ſpeculator vir

Speculator

Furtiuum, veſtigium habens doloſo pede noctis viator.
Aut mulierum amore inſanus caprarius. V*eſpertinam v.*
V*irginem traheret ad cõnubiale nuptias.*

DIONYSIACORVM. LIBER XXXIV.

PVella v. montiuaga ſua celeriter mota planta
Sine ſtrepitu veſtigium habens pertranſiit in dorsũ ſyluæ,
Neque Thetis *detinuit in litore. Sed & ipſam*

Thetis in mare reuerſa.

P*aternam muſcoſam ſubiit Nerei aulam,*
I*am v. innubem per aera oculum tendens*
Ambitus ſtellatos intuens armatus fuit Morrheus

Morrhei in dubio animus.

Et quendam ſermonem dixit, curis animum flagellans,
Errat aliter alterq; animatus meus animus, nõ vnũ conſiliũ
Vna mens non ſequitur me. Multiplices v. cogitationes
Circa me circulantur, & non vnam noui perficere.
Occidam Alcimedian amabilem. Sed quid faciam?
Ne me deſiderio poſt mortem occidat & ipſa.

Amor Morrhea inſanum propefacit

Sed re inquam viuentem non vulneratam. P*alam v.*
Virginem in concubitum traho. Sed in animo
Deriaden trepido, & Chirobiam miſeror.

Chirobia Deriadæ filia, Morrhei cõiux.

Non quidem ego occidam vnquam virginem. Si v. occidã,

Qui

Πῶς δύναμαι ζώειν ὅτι παρθένον οὐκέτι λεύσσω;
Κάμνω Χαλκομέδης ὅτι λείπομαι εἰς μίαν ὥρην·
Τοῖα μάτην ἐνέπων, πολυμήχανος ἤιε Μορρεύς,
Παφλάζων ὀδύνῃσι ποθοβλήτοιο μερίμνης·
Τὸν δὲ πολυδινῆτον ἀλώμενον ὕψοθεν εὐνῆς
Μυγάδος ἀμνήστοιο λελοιπότα δέμνια νύμφης
Ἔδρακεν ἐγρήσσων Θρασὺς Ὕστακος· ὡς δολόεις δὲ
Κρυπτὸν ἀπεκμάρτων ἐφράσσατο κέντρον ἐρώτων,
Πιστότατος θεράπων· δολίῳ δέ μιν εἴρετο μύθῳ,
Τοῖον ἔπος προχέων ἀπατήλιον αἰθερεῶνος,
Τίπτε λιπὼν σέο λέκτρα, καὶ ὑπναλέην σέο νύμφην,
Πλάζεαι ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠέρας ἄτρομε Μορρεῦ;
Μὴ τάχα Δηριάδης σε διεπτοίησεν ἀπειλῇ;
Μή σοι Χειροβίη κοτέει ζηλήμονι θυμῷ,
Ἐλπομένη φιλέειν σε δορικτήτην τινὰ Βάκχην;
Καὶ γὰρ ὅτ' εἰσορόωσιν ἐρωμανέοντας ἀκοίτας,
Κρυπταδίην διὰ Κύπριν ἀεὶ φθονέουσι γυναῖκες·
Μὴ τάχα πανδαμάτωρ θρασὺς ἵμερος εἰς σὲ κορύσσει
Νυμφιδίους ἀπινθῆεας ἀκοιμήτοιο φαρέτρης;
Μή τινα Βασσαρίδων ποθέεις μίαν; ὡς μὲν ἀκούω,
Τρεῖς Χάριτες γεράασι χορήτιδες Ὀρχομενοῖο,
Ἀμφίπολοι Φοίβοιο· χοροπλεκέος δὲ Λυαίου
Εἰσὶ τριηκοσίων Χαρίτων στίχες, ὧν μία μούνη
Γασσάων προφέρουσα φαείνεται, οἷα καὶ αὐτὴ
Φαιδροτέραις ἀκτῖσι κατακρύπτει σέλας ἄστρων,
Μαρμαρυγὴν εὔκυκλον ἀκοντίζουσα σελήνη·
Καὶ διδύμοις βελέεσσι κορύσσεται ἐν ἑνὶ δεσμῷ,
Κάλλεϊ τοξεύουσα, καὶ αἰχμάζουσα σιδήρῳ·
Ἔστι καὶ Πασιθέη κορυθαιόλος, ἥν τινα Βάκχαι
Χαλκομέδην καλέουσιν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐνίσπω
Ἄρτεμιν ἀργυρόπεζαν ἰδὲ χρύσεαν Ἀθήνην·
Ὣς φαμένου σίγησε, καὶ ὀφρύος ἄκρα καθέλκων,
Αἰδομένοις στομάτεσσι δυσίμερος ἔννεπε Μορρεύς·

Ἀτρεκέως

Quî poterο viuere, quando virginem nondum video?
Laboro à Chalcomede quando relinquor in vnam horam. Miſeria amantium
Talia fruſtra dicens, multa machinatus ibat Morrheus,
Aeſtuans doloribus amatoria cura,
Hunc v. iterum reuolutum errantem ſuper lecto
Solitaria obliuione ſepultæ relinquentem cubilia Nymphæ
Vidit vigilans audax Hyſacus. Vbi doloſus v. Hyſacus Morrhei ſeruus.
Occultum ignotorum cognouit aculeum amorum,
Fideliſſimus famulus. Doloſo v. ipſum interrogauit ſermone
Tale verbum profundens fallax è gutture. Hyſacus Morrheo.
Quare relinquẽs tuũ lectũ, & ſomnolentã tuam Nympham.
Erras hinc & hinc in tenebris intrepide Morrheu?
An forte Deriades te perturbauit interminatione?
An tibi Chirobia iraſcitur Zelotypa in anima, Zelotypia.
Metuentem amare te haſta captum aliquam Baccham.
Non enim quando intuentur amore inſanos coniuges
Occultam ob Venerem ſemper inuident mulieres.
An fors cuncta domans, audax cupido in te armat.
Puellares ſcintillas peruigilis pharetræ?
Anne Baſſaridum amas vnam? Vt quidem audio
Tres Charites natæ ſunt ſaltatrices Orchomeni Tres Charites.
Famulæ Phœbi, & Choreas cõplicantis Bacchi.
Sunt trecentarum Charitum ordines. Quarum vna ſola
Omnibus præſtans apparet, vt & ipſa
Lucidioribus radiis obſcurat ſplendorem aſtrorum
Splendorem bene circularem iaculans Luna. Paſithea.
Et geminis telis armatur in vno vinculo,
Pulcritudine iaculans & pugnans ferro.
Eſt v. Paſithea variam galeam habens, quam Bacchæ
Calchomeden vocant. Ego vero eam ipſe dicã (Mineruã. Chalcomeda.
Dianam argenteos pedes habentem aut aureũ ſcutũ habentẽ
Sic illo locuto tacuit & ſupercilii ſummitatem detrahens, Morrheus Hyſaco.
Verecundo ore amore infelix dixit Morrheus

Ve-

Ἀτρεκέως Διόνυσος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Δειμαίνων Λυκόοργον· ὑποβρυχίοιο δὲ κόλπου
Νηρείδας θώρηξε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἦλθε κομίζων
Εἰναλίην ἐς Ἄρηα κασιγνήτην Ἀφροδίτην·
Ἀντὶ δὲ νυμφιδίοιο καὶ εὐείμοιο χιτῶνος
Δῶκεν ἔχειν θώρηκα σιδήρεον, ἀντὶ δὲ κισσοῦ
Χάλκεον ἔγχος ὄπασσε, καὶ οὔνομα τὸ πρὶν ἀμείψας
Χαλκομέδην ὀνόμηνε κορυσσομένην Ἀφροδίτην·
Ἔστι δὲ Βασσαρίδεσσι συνέμπορος· ἀμφοτέροις δὲ
Μάρναμαι ἀγνώστων, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ.
Καὶ τί μάτην δόρυ θοῦρον ἀείρομαι; εἶξον ἀκωκή,
Εἰ Παφίη νικήσει ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ,
Εἰ πολέμου σκηπτοῦχον ἑῷ ἀπνευστὶ δαμάζει,
Εἰ φλογερὸν Φαέθοντα καταφλέγει μείζονι πυρσῷ,
Καὶ κλονέει πυρόεντα, τί κεν ῥέξοιμι κεραυνῷ;
Ἵπτατί μοι τινὰ μῆτιν ἀρηγόνα Κυπρογενείης·
Οὐτήσω τὸν Ἔρωτα; πόθεν πτερόεντα κιχήσω;
Ἔγχος ἀερτάζω; τινὶ μάρναται· ἄορ ἐρύσσω;
Τόξον ἔχει, τὸ δὲ τόξον ἐμῆς φρενὸς ἁπτόμενον πῦρ·
Πολλάκις ὑπὸ θεῶν κατὰ φύλοπιν· ἀλλὰ καμόντα
Ἰητήρ μ' ἐσάωσεν ἑῇ ζωαρκέϊ τέχνῃ,
Ὠτειλὴν μελέων ὀδυνήφατον αὐτὸς ἑλίξας.
Ὕστακε μὴ κρύψῃς τινὰ φάρμακα ποικίλα πάσσων,
Ἔνδον ἐμῆς κραδίης ἰνδάλμαι ἕλκος ἐρώτων·
Εἰμὶ μὲν αἰζηοῖσιν ἀεὶ θρασύς· ἀλλ' ὅτε λεύσσω
Χαλκομέδην παρεοῦσαν, ἐμὴ θηλύνεται αἰχμή·
Οὐ τρομέω Διόνυσον, ὑποπτήσσω δὲ γυναῖκα,
Ὅττι σέλας πέμπουσα ποθοβλήτοιο προσώπου
Μορφῇ οἰστεύει με, καὶ οὐκέτι τόξα τιταίνω.
Ὡς ἄρα Νηρείδων μίαν ἔδρακον, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Ἢ Θέτις, ἢ Γαλάτεια συναιχμάζει Διονύσῳ.
Εἶπε, καὶ ἀκροτάτοισι μόγις βραδὺς ἴχνεσι βαίνων,
Μὴ νυχίην εὕδουσαν ἑὴν ἀνάκοιτιν ἐγείρῃ,

Εἰ, θα-

Vere Bacchus ſubiit fluctum maris,
Formidans Lycurgum. Submerſi v. ſinus,
Nereidas armauit, & ex mari venit adducens
Marinam in Martem ſororem Venerem.
Pro ſponſali v. & bene olenti tunica
Dedit habere thoracem ferreum pro ceſto v.
Ferreum enſem præbuit, & nomen prius mutans
Chalcomeden vocauit armatam Venerem.

Morrheus ad Chalcomeda.

Eſt v. Baſſaridibus comes. Vtriſq; v.
Pugno ignorans & Cypridi & Baccho.
Et quid fruſtra haſtam impetuoſam tollo? cede cuſpis,
Si Paphia vicit iaculatorem fulminis,
Si bellorum regem ſua ſcintilla domat,
Si flammeam Phaethontem combuſſit maiori igne,

Amor ſolē combuſſit.

Et quatis igneum, quid faciam fulmini?
Dicite mihi aliquod conſilium auxiliare Veneris.
Vulnerabone amorem? vbi alatum comprehendam?
Haſtam attollo? igne pugnat. enſem extraham?
Arcum habe. Arcus v. (eſt) mei animi accenſus ignis:
Sæpius vulneratus ſum in bello, ſed laborantem
Medicus me ſanauit ſua ad vitam ſufficienti arte,
Vulneri membrorum dolorem pellentem florem circumuol-
Hyſſace ne abſcondas quadā remedia varia aſpergere (uens.
In meo corde ſanabo vulnus amoris

Morrheus ab Hyſſaco amoris remediū poſtulat.

Sum quidem hoſtibus ſemper audax, ſed quando video
Chalcomedam præſentem, mea effeminatur cuſpis.

Amor effeminatus.

Non trepido Bacchum, reformido vero mulierem,
Quod fulgur mittens amatoria frontis
Forma iaculatur me, & non amplius arcum extendo.
Vt ſane Nereidam quandam vidi, ſi fas eſt dicere,
Aut Thetis aut Galatea vna pugnat cum Baccho
Dixit, & ſummis vix tardus veſtigiis incedens,
Ne nocturnam dormientem ſuam coniugem excitaret,

Morrheus revertitur in thalamum.

In

Εἰς θάλαμον πάλιν ἦλθε· μελαγκόλποιο Νομείης
Τηλόθεν ἐστράπτεν ὄμμα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα φανεῖσα
Χαλκομέδη λάμψειε, καὶ Ἠριγένεια φανείη·
Ἀσχαλόων δ' ὑπ' ἔρωτι κατηφέι κάππεσεν εὐνῇ·
Καὶ θεράπων ἄγρυπνος ἔχων πόθον ἡδέος ὕπνου
Ὕπτιος αὖθις ὕπερθεν ἑῆς ἐφύπερθε βοείης·
Μορρέα δ' ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου
Κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων·
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐπήρατον ὑπεροπῆα·
Δέχνυσο Χαλκομέδην πειθήμονα νυμφίε Μορρεῦ,
Δέξο καὶ ἐν λεχέεσσι μετὰ πτολέμους σέο νύμφην
Ἠματίην ὁρόων με πέλω ηὔφρανες ὀπωπήν,
Καὶ νυχίη παρίαυε φιλώσει Χαλκομεδείη·
Ἔστι καὶ ὑπναλέοιο γάμου χάρις, ἔστι καὶ αὐτῶν
Ἱμερόεις γλυκὺς οἶστρος ὀνειρείων ὑμεναίων·
Ἤθελον ἀγκὰς ἔχειν σε καὶ ἐγγύθι φαίνεται ἠώς·
Ὣς φαμένη πεπότητο, καὶ ἐξ ὕπνου θόρε Μορρεύς,
Ἀρχομένης τ' ἐνόησεν ἀμερσιγάμου φάος ἠοῦς,
Χαλκομέδην τ' ἐδόκησεν ἔχειν πόνον· αἶψα δὲ σιγῇ
Ἔννεπε, Κυπριδίην ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
Τειπλίου Ἠριγένεια φέρεις φάος, ὅτι κομίζεις
Χαλκομέδην, καὶ φέγγος ἄγεις, καὶ νύκτα διώκεις,
Μορρέος ἀγρύπνοιο παρήγορε· καὶ σὺ φαείνεις
Χαλκομέδη ῥοδόεσσα ῥοδοστεφέος πλέον ἠοῦς.
Οὔποτε τοῖον ἀγροῖσι ῥόδον λειμωνίδες αὖραι
Παρθενικῇ χρίεσσα, τεαὶ μεθέπουσι παρειαὶ
Εἰαρινὸν λειμῶνα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·
Ἄνθεά τοι θαλέουσιν ἄπο φθινοπωρίδες ὧραι,
Σὰ κεῖνα καὶ κατὰ χεῖμα φαείνεται, ἀμφιέπει δὲ
Σὸν δέμας οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην,
Ἣν Χάριτες κομέουσι, καὶ οὐκ ὀλέκουσιν ἀῆται.
Οὔνομα σὸν κόσμησας, ἀριστεύουσα σιδήρῳ,
Ἄρμενον ἠνορέῃ τεὸν οὔνομα, Χαλκομέδην δὲ

Οὐ σ

In thalamum rurſus venit. à nigrum ſinum habente Nomia Nomia.
Procul auertit oculum, & voluit, vt apparens
Chalcomeda luceret, & aurora appareret
Dolens v. ob amorem in mœſtum decidit thalamum:
Et famulus inſomnis habens deſiderium dulcis ſomni
Hyſſacus rurſus ſuper ſuum deſuper ſcutum.
Morrhea v. dormientem decepit imago ſomnii, Somnii porta Elephantina.
Mentem ſeducentibus eboris reſiliens è portis
Et quoddam verbum dixit amabile, fallax:
Accipe Chalcomedem obedientem ſponſe Morrheu. Somnus Morrhea decipit.
Sume etiam in lectis poſt bella tuam Nympham.
Diurnam videns me tuum oblectaſti oculum,
Et apud nocturnã cõcũbe fortitudinẽ amantẽ Chalcomediã
Eſt etiam per ſomnum oblati concubitus gratia, eſt & ipſorũ
Amabilis dulcis inſania ſomno oblati concubitus. Concubitus in ſomno etiã gratus.
Volui in vlnis habere te, & propè apparet aurora.
Sic locuta volabat, & ex ſomno exſiliit Morrheus,
Incipientisq; cognouit nuptias ſpoliantis lucem auroræ,
Chalcomedamq; videbatur habere laborẽ. Statim v. ſilentio
Dixit, Veneream fallentem ſpem nutriens. Spes fallax
Triplex aurora fers lumen, quod adfers
Chalcomeden & lucem adducis, & noctem fugas,
Morrhei inſomnis conſolatrix. Et tu appares Morrheus ob ortum diem lætatus.
Chalcomeda roſea roſis coronata magis aurora.
Nunquam talem ferunt roſam Pratenſes auræ
Virgo gratioſa, tuæ ſequuntur genæ
Vernum pratum, quod non tempus nouit areſacere:
Flores tibi florent tanquam autumnales horæ, Encomiũ Chalcomedæ.
Tua lilia etiam in hyeme apparent, circumſtipat vero
Circa tuum corpus non ceſſantem rubentem Anemonam
Quam Charites ornant, & non perdunt venti.
Nomen tuum ornaſti præſtans ferro Chalcomedæ nomen probatur.
Conueniens fortitudini tuum nomen. Chalcomeden v.

Οὔ σε μάτην καλέουσι· σὺ γὰρ τίνι χάλκεος Ἄρης
Κύπριδος ἐν λαχέεσσιν ἐρωτοτόκοιο χορείων.
Χαλκομέδην μὲν ἅπαντες, ἐγὼ δέ σε μοῦνος ἐνίψω
Χρυσομέδην, ὅτι κάλλος ἔχεις χρυσῆς ἀφροδίτης
Ψεύδομαι ὡς ἑτέρωθεν ἔχεις γένος· ὡς δοκέω γὰρ,
Χαλκομέδην ἐλόχευσε σιδηροχίτων ἀφροδίτη·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε φυλαγρύπνων ἐπὶ λέκτρων·
Ἀλλ᾽ ὅτε φοινιόεντα σέλας πέμπουσα προσώπῳ
Ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος αἴθετο ἠώς,
Ἰνδῴην ὥπλισσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης·
Καὶ τότε θωρηχθέντες ἐϋτροχάλων ἐπὶ λέκτρων
Ἅρμασι Δηριάδαο συνήλυδες ἔρρεον Ἰνδοί,
Βάκχαι δ᾽ οὐ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου
Ἐς πεδίον προχέοντο κατηφέες· ἐν κραδίῃ δὲ
Οὐκέτι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
Ἀλλὰ φόβῳ δονέοντο, καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ
Εἰσέτι χαλκοχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες·
Οὐ δὲ βαρυφθόγγοιο μεμυκότος ἀνθερεῶνος
Ἀφρὸν ἀπηκόντιζον· ἐν ἀφλοίσβῳ δὲ σιωπῇ
Μίμνεν ἀδεψήτοιο περίκροτα νῶτα βοείης·
Οὐ δαΐδες σελάγιζον ἐναλίης φλόγα πεύκης,
Καπνὸν ἐρευγομένης θανατηφόρον· ἀλλ᾽ ὑπὸ κέντρῳ
Δαιμονίης μάστιγος ἐθηλύνοντο μαχηταί,
Οὐ Σάτυροι κελάδησαν ἐθήμονες, οὐ θρόος αὐλοῦ
Ἔβρεμεν ἐγχεκύδοιμος· ἀβακχεύτῳ δὲ κυδοιμῷ
Σιληνοὶ πολέμιζον ἐχέφρονες, οὐ δὲ προσώπῳ
Μίλτον ἐπιχρίσαντες ἐμόχθεον αἴθοπι λύθρῳ
Ξανθὸν ἐτοι ἴξαντο τύπον ψευδήμονι μορφῇ
Εἰς φόβον, οὐδὲ μέτωπα πεφυρμένα λευκάδι γύψῳ
Ὡς πάρος εὐρμώοντο, καὶ ὡς στομάτεσσι πιόντες,
Θερμὸν ἐρημονόμοιο νεόσσυτον αἷμα λεαίνης
Πάντες ἀελλήεντες ἐβακχεύοντο κυδοιμῷ·
Ἀλλὰ φόβῳ γεγάασιν ἀνῆες· ὀκναλέοι δὲ

Φειδομέ-

Non te fruſtra vocant. te enim genuit ferreus Mars
Cypridis in lectis amorem generantis ſaltans.
Chalcomedam quidem omnes, ego vero te ſolus dicam
Chryſomedam, quod pulcritudinem habes aureæ Veneris,
Credo quod ex Sparta habeas genus, vt puto enim
Chalcomeden genuit ferream tunicam habens Venus.
Tale verbum dixit in omnia delectantibus in lectis.
Sed poſtquam purpurea iubar mittens fronte
Pugnæ dux præ via late iaculans reſiliit aurora:
Indicam armauit prolem populum concitans Mars.
Et tunc armati benerotundis a lectis
Curru Deriadei comites fluebant Indi,
Bacchæ vero non præſente inſuperabili Baccho
In campum profundebantur triſtes. In corde verò
Non amplius confiſa exercitu armabantur in pugna,
Sed metu quatiebantur, & non bellicoſa rabie
Adhuc ferreas tunicas habentes bacchabantur mulieres.
Neq. grauiter ſonantis mugientis gutturis
Spumam eiaculabantur. in tranquillo vero ſilentio
Manebant non collo circumpulſata terga è corio ſcuti.
Non faces ſplendebant martialis flammam picea,
Fumum eructantis mortiferum: ſed ſub ſtimulo
Diuini flagelli effeminabantur milites,
Non ſatyri reſonabant conſueti non ſonitus tibiæ
Infremuit tumultum exciens. Baccho carente vero pugna
Sileni pugnabant prudentes, non autem frontis
Minium inungentes concolor rubicundo cruori
Flauam rubefacti erant faciem falſa forma
In timorem, neq. frontem confuſam candido gypſo
Vt prius, dilatabant, & tanquam ore bibentes
Calidum in deſertis paſtæ recens fuſum ſanguinem leænæ
Omnes procelloſi bacchabantur tumultu:
Sed metu erant mites ſegnes vero

Chalcomedæ nomen di probatur.

Morrheus Chalcomedam vocat Chryſomedam.

Aurora.

Bacchæ abſente Baccho triſtes.

Spuma inſaniæ indicium.

Abſente duce bellum fugex.

Sileni pugnaturi frontem minio oblinebant.

Timor homines facit mansuetos.

Φειδομέναις ἥκιστον ἀδουπήτοις χθόνα χηλαῖς
Φελκτὸν ἀνασείλαντες ὀείδρομον ἅλμα χορείης·
Δηριάδης δὲ ὑπέροπλος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
Σείων ὡς τρυφάλειαν ἑῆς γλωχῖνα κεραίης·
Θηλυτέρῃ δὲ φάλαγγι θορὼν βακχεύετο Μορρεύς·
Οὐ γὰρ Χαλκομέδεια συνέμπορος ἔσκετο Βάκχαις,
Ὄφρα μιν αἰδέσσοιτο· κατασυμένην δὲ γυναικῶν
Αἵματι πορφυρέουσαν ἀνασείλειεν ἀκωκήν.
Ἀλλά τις ἀντιμάχοισιν ὁμήλυδος ἤπλετο χάρμης,
Παρθένος ἱμερόεσσα νέη κλυτότοξος Ἀναξώ,
Φάρεα λεπτὰ φέρουσα, καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα·
Ἐν πεδίῳ τὸ γὰρ εἶπε παρὰ Θέτις, ὄφρα σαώσῃ
Λαὸν ὅλον μογέοντα κυνασσομένου Διονύσου·
Ἔνθα διατμήξας Χαρίτων ἴνδαλμα προσώπου
Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀγακλείδας ἕνδεκα Μορρεύς,
Ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκείνατο· Μαιναλίδων δὲ
Χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ,
Καὶ σίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σείρων,
Ληΐδας ἀμφιπόλους ἑκυρῷ πόρε Δηριαδῆϊ,
Ἕδνον ἑῆς ἀλόχοιο, τὸ δεύτερον ἢ χάριν εὐνῆς
Νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ,
Ὁππότε Δηριαδῆος ἔλεν βασιληΐδα κούρην
Ἥλικα Χειροβίην ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ·
Οὐ γὰρ δῶρον ἐδέκτο χαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν
Παιδὸς ἑῆς, οὐ χρυσὸν ἀπειρέσιον, οὐ λίθον ἅλμης
Μαρμαρέην, ἀγέλας δὲ βοῶν, καὶ πώεα μήλων
Δηριάδης ἀπέειπε, καὶ ἰσχεμόθοισι μαχηταῖς
Θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκοις ὑμεναίοις,
Γαμβρὸν ἔχων Μορρῆα, καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην,
Καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἰῇ νύμφευσε γενέθλην,
Μορρέϊ Χειροβίην, καὶ Πρωτονόμειαν Ὀρόντῃ.
Οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοίιος ἔπλετο Μορρεύς,
Ἀλλὰ γιγαντείων μελέων ὑψαύχενι μορφῇ

Inhibitis pulſabant non reſonantibus terram vngulis
Horribilem reprimentes in monte currentem ſaltum choreæ.
Deriades v. ſuperbus irruebat maſcula pugna Deriades
Quatiens tanquam galeam ſui cuſpidem cornu. pugnat animoſus.
Muliebri v. phalange currens bacchabatur Morrheus: Mortheus
Non enim Chalcomedia comes ſtabat Bacchis
Vt ipſum placaret. Incitatam vero mulierum
Sanguine obſtrepentem remitteret cuſpidem.
Sed tunc ducibus comitem tangebat pugnam
Virgo deſiderabilis noua arcu inclita Anaxo Anaxo.
Pallia tenuia ferens & fulgentem tunicam.
In campo hoc enim dixerat ſapiens Thetis, vt ſeruaret
Populum totum laborantem agitati Bacchi.
Ibi diſcernens Charitum ſimulacrum frontis
Baſſaridas viuas cœpit imbelles vndecim Morrheus, Mortheus Baſſarides vndecim capit.
Quas poſt Chalcomedam iudicabat. Mœnalidum v.
Manus a tergo reuinctas inſolubili conſtrinxit vinculo
Et ordinem capillos ſoluentem ſub iuga ſeruilia trahens,
Prædas famulas ſocero dedit Deriadeo,
Munus nuptiale ſuæ coniugis, denuo vbi ob concubitum Munus nuptiale.
Sponſas ornantē pugnā habuit ſublimia cacumina habētem
Quando Deriadei iuuenem regiam puellā, (apud Taurum Deriades in generis eligendis non diuitiarum ſed fortitudinis rationē habuit.
Coæuam Chirobiam iugali conſtrinxit vinculo,
Non enim munus accepit nuptiale princeps Indorum
Puellæ ſuæ, non aurum infinitum, non gemmam maris
Splendidam armenta v. boum, & greges ouium,
Deriades recuſauit, & bella excitantibus militibus Deriadæ generi Morrheus & Orontes.
Filiarum coniunxit munus non capientes nuptias.
Generum habens Morrhea, & nouem cubitos longā Oronte
Et geminis ducibus ſuam deſpondit prolem Deriadæ filiæ.
Morrheo Chirobiam. & Protonomiam Oronti,
Non enim hominibus terreſtribus ſimilis erat Morrheus Mortheus Gigas.
Sed Giganteorum membrorum elatā ceruice habēte formā

Ἰνδῶν γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκήν,
Ἠλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐτόχθονα φύτλην,
Εὖτε πολυστρεφέων ἀριθμὸν ποδῶν γείτονι πέτρῃ
Σύζυγον ἰσοέλην ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ,
Ἕδνα φέρων θαλάμων Κιλίκων ἱδρῶτας ἀέθλων,
Νυμφίος Ἀκτήμων, ἀρετὴν δ' ἐκτήσατο νύμφην·
Ὅς ποτε Μόρρην οἰογάμων μνηστῆρι σιδήρῳ
Ἀστυμέλη γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριάδηος
Αὐχένα πεπτηῶτα Κίλιξ δοχμώσατο Ταῦρος.
Καὶ θρασὺς ὤκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐπὶ γαίῃ
Σάνδης Ἡρακλέης κικλήσκεται εἰσέτι Μορρεύς·
Καὶ τὰ μὲν ἐν προτέροισιν· ἐν ὀψιγόνῳ δὲ κυδοιμῷ
Θηϊάδας ἐζώγρησεν ἀτειρέϊ δούρατι Μορρεύς,
Κυδνίδων δ' ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
Σοὶ μὲν ἐγὼ σκηπτοῦχε τεῆς κειμήλια κούρης
Βάκχας προφερὼν ἄγω, μετόπισθε δὲ Βάκχον ἱμάσσω.
Ὣς φαμένου Μορρῆος, ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν·
Χεῖρα βίην ἀνάεδνον ἔχων κορυθαιόλε Μορρεῦ,
Ἄξιά μοι πόρες ἕδνα φερεσσακέων ὑμεναίων,
Ἄστεα δουλώσας Κιλίκων ὑψαύχενι νίκῃ·
Ἄρτι πάλιν νέα δῶρα χαρίζεαι· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἄλλας Βασσαρίδας ληΐσσεο· Χειροβίης δὲ
Ἀμφιπόλων ἔμπλησον ὅλον δόμον· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
Οὐ χατέων Μορρῆος, ἀλυκτοπέδαις δὲ πεδήσας
Δέσμιον ἐς ζυγόδεσμον ἐγὼ Διόνυσον ἐρύσσω·
Μηδὲν ἐμοὶ πεφύλαξο δορυκτήτης πόθον εὐνῆς,
Μή σε γυναιμανέοντα ἴδω παρ' ὁμηθέσιν Ἰνδοῖς·
Ὄμματα μὴ σκοπίαζε, καὶ ἄργυφον αὐχένα Βάκχης,
Μὴ ποθέων πελάσειας ἐμὴν ζηλήμονα κούρην·
Αὐτὰρ ἐπὴν Βρομίου στρατιὴν ξύμπασαν ὀλέσσω,
Μαιονίην ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι, ἔνθεν ἀφύξω
Λυδῶν ἄσπετον ὄλβον, ὅθι Πακτωλὸς ἀέξει·
Ἵξομαι εἰς Φρυγίην εὐάμπελον, ὁππόθι Ῥείη

Παιδο-

Indicorum Gigantum imitabatur paternum robur. Morrheus Gigas. Typhonis filius.
Ardui Typhonis habens indigenam generationem.
Vbi igne nutritorum Arimorum apud vicinā petram
Cognatam fortitudinem demonſtrauit teſti Cydno.
Nuptialia munera ferens thalamorū Cilicū ſudores certami
Sponſus Aetemon, Areten q poſſidebat ſponſam. (*num* Aetemon. Arete.
Qui quondam Morrheni nuptiarum proco ferro
Aſſyria genu flexit, & in iuga Deriadei
Ceruicem petroſam Cilix curuauit Taurus.
Et audax procubuit Cydnus, vnd. Cilicum in terra Taurus.
Sandes Hercules appellabatur adhuc Morrheus
Et hæc quidem in prioribus. In poſteriori vero bello
Thyades viuas cepit non parcente haſta Morrheus. Morrheus Thyades cepit.
Exſultans vero effrenem eructauit vocem:
Tibi quidem ego ſceptriger tuæ res precioſas puellæ, Minatur Deriadæ.
Bacchas prius duco. Poſtea Bacchum præbebo,
Sic locuto Morrheo reſpondebat rex Indorum (*rheu* Deriades Morrheo.
Chirobiā ſine munere ſponſali habes variā galeā habēs Mor
Digna mihi dediſti munera ſcutiferis nuptiis
Vrbes ſub ſeruitutem redigens Cilicum ſublimi victoria
Nunc rurſus noua dona præbes. Si vero volueris
Alias Baſſaridas *prædare, Chirobia vero*
Famulis imple totam domum. Circa vero Bacchum
Non indigens Morrhea *compedibus vero vinciens* Deriades monet
Seruum in ſubiugale vinculum ego Bacchum traham. Morrhea
Solum mihi caue ferro ſuperati amorem concubitus, ne moueatur pulcri-
Ne te ob mulieres inſanientibus videam perſimilem Indis. tudine Bac-
Oculos non introſpice, & argenteam ceruicem Bacchæ, charum.
Ne amans facias meam Zelotypam puellam.
Sed vbi Bacchi exercitum omnem deleuero Deriades
Mæoniam in terram veniam Vnde hauriam ante victo-
Lydorum immenſas diuitias, quantum Pactolus adauget riam de præ-
Veniam in Phrygiam vitibus ornatam. Vbi Rhea da paciſcitur.

Παιδοκόμος Βρομίοιο, καὶ ἀγχικέλευθον ὀλέσσω
Ἀργυρέης Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὄφρα κομίσσω
Φαιδρὰ ῥυητενέων χιονώδεα νῶτα μετάλλων·
Πέρσω δ' ἣν καλέουσι καὶ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης,
Καὶ φλέξω Σεμέλης φλογερὸν δόμον, ὁππόθι παστοῦ
Λείψανα θερμὰ φέρουσι μαραινομένων ὑμεναίων.
Εἶπεν ἄναξ ἀθέμιστος ἐνυαλίοιο δὲ γαμβροῦ
Ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐδέξατο δοῦρα κυδοιμοῦ·
Δηλιάδης Φλογίῳ τε καὶ Ἀχαιῷ πόρε Βάκχας
Ἑλκομένας πλοκαμῖδος, ὁμοπλέκτῳ δ' ἐνὶ δεσμῷ
Ἀρραγέες πλοχμοῖσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες·
Τὰς μὲν ἄγων Φλόγιος βασιληΐδος ἄγγελα νίκης
Σφιγγομένας πόμπευε δι' ἄστεος· ὑψιτενεῖς δὲ
Αἱ μὲν εὐγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου
Ἀγχονίῃ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ.
Ἄλλαις θερμὸν ὄπασσε μόρον που ἐνὶ ῥεέθρῳ,
Αἱ δὲ πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις,
Φρείατος ἐν γυάλοισιν, ὅπῃ βυθίων ἀπὸ κόλπων
Χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβιημένον ἕλκεται ὕδωρ·
Καί τις ἔσω διεροῖο βαθυνομένου κενεῶνος,
Ἡμιθανὴς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
Ἔκλυον ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε γαῖα καὶ ὕδωρ,
Οὐδὲ μάτην ποτὶ τοῦτο φατίζεται· ἀμφότεροι γὰρ
Εἰς ἐμὲ θεοὶ χύθησαν ὁμόφρονες, εἰμὶ δὲ μέσσον·
Καὶ χθονίου θανάτοιο, καὶ ὑδατόεντος ὀλέθρου,
Καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω διδυμόζυγον· ἰλυόεις γὰρ
Ξεῖνος δεσμὸς ἔχει με, δ' οὐκέτι ταρσὸν ἀείρω·
Ὑγρὰ δὲ ῥιζώσαντα πεπηγότα γούνατα πηλῷ
Ἵσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγὼ Μοίρῃσιν ἑτοίμη·
Καὶ πότμος με δίωκε, καὶ οὐ χυτὸν ἔτρεμον ὕδωρ·
Αἴθε καὶ αὐτὸς ἔην κελάδων ῥόος, ὄφρα καὶ αὐτοῦ
Χεῖρας ἐρετμώσασα διατμήξω μέλαν ὕδωρ.
Ἔννεπεν, οἰγομένῳ δὲ κατάρρυτα χεύματα λαιμῷ

Δεχνυμέ-

Nutrix Bacchi, & propinquam perdam
Argentea Alyba regionem felicem. Vt feram
Splendida ditiſſimorum niue adſperſa dorſa metallorum
Euertam v. quam appellant etiam ſeptē portas habentē terrā Minæ Deri
Et comburā Semeles flammantē domū, vbi thalamo (Theba adæ.
Reliquias calidas ferunt areſactorum Hymenæorum
Dixit rex ſceleſtus. Martialis v generi
Famularum ordinem omnem accepit munera belli.
Deriades Phlogioq; *& Agrao prabuit Bacchas*
Tractas capillis, complicato v. in vinculo
Infracta manibus circumdabantur lora Bacchæ vinciūtur.
Has quidem ducens Phlogius regia nuncia victoria
Conſtrictas pompam duxit per vrbem. In alto extenſa vero Bacchæ
Hæ quidem bene exſculpti ad veſtibula palatii per vrbem
Laqueali *atterebantur circumplexam ceruicem vinculo.* circumduc
Aliis calidam prabuit mortem ignito flumine, euntur.
Hæ v. in ſolo effoßis tumulabantur fluminibus,
Putei in latebris, vbi profundis à finibus Suppliciū
Manibus alternis coacta extrahitur aqua: Baccharū.
Et quadam in humido late cauato ventre
Semimortua inconcuſſa alterna dicebat voce: Putei.
Audiui quod Indis Deus *ſit terra & aqua,*
Neq; fruſtra aliquando hoc dicitur. vtriq; n. Apud Indos Dii,
In me armati ſunt concordes, ſum verè in medio, terra & aqua.
Et terreſtris mortis, & aquoſi exitii,
Et *mortem prope habeo duplicem. Limoſus enim*
Noui laqueus habet me, & non amplius plantam eleuo. Bacchæ
Humida verò radicata impacta genua cœno morituræ
Volo inconcuſſa ego Parcis promta. verba.
Et fluuius me perſecutus eſt, & non fluidam trepidaui aquā
Vtinam & ipſe eſſem reſonans fluctus, vt & ipſius
Manus remigans diuidam nigram aquam Baccha
Dixit, aperto v. defluentes fluctus gutture: moritur.

Acci-

Δειχνυμένη, καὶ βαιὸν ἀτυμβεύτῳ θάνε πότμῳ·
Αὐτὰρ ὁ Χαλκομέδης πεπεδημένος ἡδέϊ κέντρῳ
Μαιναλίδων ἀσίδηρον ὅλον στρατὸν ἤλασε Μορρεύς,
Εἰς πόλιν ὀτρύνεσκεν ὀπίστερος ἐγχεϊ νύσσων.
Ὡς δὲ μηλονόμος πολυχανδέος εἰς μυχὰ μάνδρης,
Συμμιγέων οἰῶν ἀποσχάδας στίχας εἰς ἓν ἐλαύνων,
Εἰροπόκους ἴθυνε καλαύροπι πώεα μήλων,
Πασσυδίῃ πολέες δὲ συνεστιχόωντο βοτῆρες,
Μῆλα περισφίγγοντες ὁμοζυγι πήχεϊ ὁλκῷ
Πρὸς ἔπαυλιν στοιχηδὸν ἀρηρότα, μή ποτε ποίμνης
Κλειομένης πλάζοιτο παράτροπος ἐσμὸς ἀλήτης·
Ὡς ὅγε θῆλυν ὅμιλον ἔσω πυλεῶνος ἐέργων
Εἰς πόλιν αἰπύδμητον ἀελλοπὸς ἤλασε Μορρεύς,
Βακχείην στίχα πᾶσαν ἀποσπάδα δηϊοτῆτος,
Καὶ μογέων δόλον εἶχεν ἐπώσιον, ὄφρα κυδοιμοῦ
Ἀνίδα καλλιγύναικα λιπὼν μετανάστιον ἄγρην,
Χαλκομέδην ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγὰ δουλοσυνάων,
Ἄλλαις θηλυτέρῃσιν ὁμόστολον, ὄφρα οἱ αἰεὶ
Ἤματι μὲν θεράπαινα, καὶ ἔννυχος εὐνέτις εἴη,
Καὶ διδύμων τελέσειεν ἀμοιβαίδις ἔργα θεάων,
Λάθρια Κύπριδος ἔργα, καὶ ἀμφαδὸν ἱστὸν Ἀθήνης·
Μορρεὺς δ' οὐκ ἀμέλησε δορυσσόος· ἀγχιμάχῳ γὰρ
Δηριάδης φύξηλιν ἐπίστευε θῆλυν Ἐνυώ,
Βακχιάδος τε φάλαγγος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
Ὄφρα περικλείσειε καὶ ἀνέρας· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Εἰς φόβον ἠπείγοντο, θυελλήεσσα δὲ κούρη
Ἵστατο κοσμηθεῖσα παρὰ ἄστεος ἐγγύθι πύργου
Παρθένος ἀκρήδεμνος, ἐρωμανέων δὲ γυναικῶν
Νεύμασι ποιητοῖσι τύπον μιμεῖτο κούρη,
Ὄμματα δινεύουσα, καὶ ἠθάδες ἔκτοθι μίτρης
Λευκὸς ἐρευθιόωντι χιτὼν ζωνίαστο μαζῷ·
Μορρεὺς δ' εἰσορόων ἐπιτέρπετο, καὶ ἔτι πάλιν
Λευκαλέου σφριγόωσαν ἴτυν τεκμαίρετο μαζοῦ.

Καὶ λι-

Accipiens, paulo poſt non tumulata mortua eſt morte.
Verum hic Chalcomedæ vinctus dulci ſtimulo
Mænalidum inermem totum exercitũ agitauit Morrheus Morrheus agitat Bacchas.
In vrbem cliuoſam poſterior enſe feriens.
Vt v. cum opilio capacis in penetralia ſtabuli Similitudo ab ouibus.
Commixtarum ouium ſparſos ordines in vnum impellens,
Lanigerarum dirigit paſtorali baculo greges ouium
Cateruatim multi vero coeunt paſtores
Oues circumſtringentes coniuge vlnæ tractu
Concitato curſu ordine coagmentatas, ne qua ouilis
Clauſi vagetur extra ordinem multitudo errans:
Ita hic femineam multitudinem intra veſtibula cogens
In vrbe in ſublime exſtructã pedes inſtar procellæ habẽs agi-
Bacchicũ ordinẽ omnẽ abſiſtẽtẽ iã à bello, (tauit Morrheus, Morrheus Chalcomedan ſtudet capere
Et laborans dolum habuit inutilem, vt prælii
Prædã pulcras mulieres habentẽ relinquẽs vagã venationẽ,
Chalcomedam extraheret ſub iuga ſeruitii:
Aliis fœminis communem, vt ipſi ſemper
Diurna famula, & nocturna concubina eſſet, Ancilla & concubina.
Et geminarum abſolueret alternatim opera Dearum,
Clam Veneris operam, & palam telam Mineruæ.
Morrheus v. non neglexit haſtã quatiens. Prope pugnãti n. Morrheus pugnat cũ Bacchis.
Deriades fugacem indulſerat fœmineam pugnam
Bacchicaq́; phalangis irruit virili pugna
Vt includeret & viros. In bellis v.
In metum impellebantur, procelloſa v. puella
Stabat ornata ante vrbem prope turrim
Virgo ſine reticulo amore v. inſanientium mulierum Chalcomeda ſimulat ſe Morrheum amare
Nutibus ſimulatis imaginem imitabatur puella,
Oculos circumagens, & conſueta ſine mitra
Candida rubicundo tunica rubebat mamma.
Morrheus v. intuens delectabatur, & per peplum
Tenue intumentem circumferentiam conijciebat mammæ,

Et

Καὶ λίθον εὐποίητον ἴσον ἐγχειδέϊ δίσκῳ
Παρθένος ἁρπάξασα πελώριον ἄχθος ἁμάξης
Μορρέος εὐπήληκος ἀκόντισεν ἴδμονι πήχει·
Καὶ λίθος ἠερόθεν πεφορημένος ὀξέϊ ῥοίζῳ
Ἀσπίδος ἄκρον ἄραξεν, ὅπη χρυσήλατος εἰκὼν
Χειροβίης νόθον εἶχε δέμας ψευδήμονι μορφῇ,
Ποιητὸν δὲ κάρηνον ἀπέξεσε· βαλλομένη δὲ
Μαρμαρέῃ γλωχῖνι χαρασσομένοιο προσώπου
Μιμηλῆς ἀμάθυνε περίτροχον εἰκόνα μορφῆς,
Καὶ σάκος ὀλβίζων ἀνεπάλλετο πολλάκι Μορρεύς,
Καὶ κραδίῃ γελόων κρυφίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ἄτρομε Χαλκομέδεια, νέη ῥοδοδάκτυλε Πειθώ,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα, καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης
Βακχιὰς Ἠριγένεια, καὶ οὐ δευτέρα Σελήνη,
Γραπτὸν ἐμῆς ἀλόχου τύπον ἔξεσας· αἴθε καὶ αὐτῆς
Χειροβίης ἤμησας ἀληθέος αὐχένα νύμφης·
Ὣς εἰπὼν ἐδίωκε δι' ἄστεος ἄζυγα κούρην,
Γλῶσσαν ἀπειλείουσαν ἔχων, οὐ χεῖρα κορύσσων,
Μῦθον ἀκοντίζων, οὐ παρθένον ἔγχεϊ νύσσων,
Μειλιχίῃ παλάμῃ πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων,
Καὶ βλοσυρῆς κελάδημα βοῆς ἀπατήλιον ἦχον,
Ὡς ἐτὸν κοτέων πρόμος ἤπιος· ἀμφότερον γὰρ
Εἶχε νόον μελέοντα, χόλον δ' ἀνέφαινε προσώπῳ·
Ἦ καὶ δὲ δινήσας σφαλερὴν προέηκεν ἀκωκὴν
Ἐς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑκούσιον· ἡ δὲ φυγοῦσα
Ἠερίαις ταχύγουνος ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις·
Τῆς δὲ ἐπαιωρουμένης ἀνεμώδεϊ γούνατος ὁρμῇ
Πλοχμοὺς βοστρυόεντας ἀνερρίπιζον ἀῆται,
Αὐχένα γυμνώσαντες ἐρευθαίνοντα Σελήνη.
Φειδομένοις δὲ πόδεσσιν ἑκούσιος ἔτρεχε Μορρεύς,
Πῇ μὲν ἐϋρραφέων ποδὸς ἴχνια γυμνὰ πεδίλων
Εἰς σφυρὰ παπταίνων ῥοδοειδέα, πῇ δὲ δοκεύων
Γλαζομένης ἑλικηδὸν ὀπίστερα βόστρυχα χαίτης,

Χαλκομέ-

Et lapidem benè factum ſimilem volubili diſco
Virgo rapiens immenſum pondus currus
Morrhei ſecuribus benè armati iaculabatur perita arte
Et lapis ex aëre latus acuto ſtridore:
Scuti ſummitatem attriuit, vbi ex auro confecta imago Chalcomeda ſaxo percutit imaginem Chirobiæ coniugis Morrhei.
Chirobia ſimulatum habuit corpus falſa forma,
Factitiam v. caput abraſit. percuſſa vero
Splendida cuſpide ſignata fronte
Aemula conſumſit circularem imaginem formæ.
Et ſcutum beatum prædicans quatiebat ſæpius Morrheus
Et corde ridens occultam dixit vocem: Morrheus Chalcomediæ.
Intrepida Chalcomedea noua roſeos digitos habens Suada,
Veneris venuſta ſtatua, & benè armata Palladis
Bacchica aurora, & non occidens Luna
Pictam coniugis meæ imaginem eraſiſti: Vtinam & ipſius Amoris improbi vis.
Chirobiæ meſſuiſſes vera ceruicem Nymphæ.
Sic locutus perſequebatur per vrbem innuptam puellam,
Linguam minantem habens, & non manum armans,
Sermonem eiaculans, nõ virginem enſe feriens, Morrheus perſequitur Chalcomedian animo non hoſtili.
Manſueta manu parcentem haſtam attollens,
Et horribilis reſonabat clamoris fallacem ſonitum,
Tanquam vere iraſcens dux manſuetus. Vtrumq; n.
Habuit mentem ridentem bilem v. oſtendit fronte.
Submiſſe vero voluens lubricam emiſit cuſpidem Morrheus mittens telum ſponte aberrat.
In ſcopum inutilem ſpontaneam: hæc v. fugiens
Aëris genu velox habens currebat concurrens auris:
Hac v. intenſa ventoſo genu impetu
Cincinnos in modum vuæ collectos ventilabant auræ,
Ceruicem denudantes contendentem cum Luna
Parcentibus v. pedibus ſponte currebat Morrheus,
Interdũ quidẽ bene conſutorũ pedis veſtigia nuda calceorum Morrheus Chalcomedian ſequitur.
In malleolos intuens, roſeos interdum v. cernens
Agitata reuolutim poſteriores cincinnos comæ,

Chalco-

Χαλκομέδην ἐδίωκε, καὶ ἴαχεν ἡδέϊ μύθῳ,
Μείλιχον ἀφροδίσοισι χέων ἔπος αἰθερεῶνος·
Μίμνε με, Χαλκομέδεια, τὸν ἱμείροντα μαχητήν,
Ῥύεταί ἀγλαΐη σε, καὶ οὐ δρόμος, οὐ πόθον αἰχμαί
Ἄνδρα βαλεῖν δεδάασιν, ὅσον ἀπειθῆρες ἐρώτων·
Δηϊστὴν οὐ γυμνὴν μὴ δείδιθι μαρνάμενον γάρ
Χαλκείην σέο κάλλος ἐμὴν νίκησεν ἀκωκήν·
Ἔγχεος οὐ χατέεις, οὐκ ἀσπίδος· ὑμετέρη γάρ
Ὡς ξίφος ὡς δόρυ θοῦρον ἔχεις ἀκτῖνα προσώπου,
Καὶ μαζοῖς πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι παρειαί·
Φρικτὸν ἐμῆς παλάμης λέλυται σθένος· οὐ νέμεσις γάρ
Εἰ δόρυ θοῦρον ἔχω νικώμενον, ὅττι καὶ αὐτός
Κύπριδος ἱσταμένης θηλύνεται ἄγριος Ἄρης·
Δέξο με τοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γάρ
Ἰνδοῖς ἀριστεύσουσιν, ἕως ἔτι χεῖρα κορύσσω·
Ἢν δὲ ἐθέλῃς, ἀπελάσσεις ὑποδρηστῆρα Διονύσου,
Ἢν ἐθέλῃς, με δάμαζε κατ' αὐχένος, ἢ κενεῶνος,
Οὐκ ἀλέγω θανάτοιο τεῇ δεδαϊγμένος αἰχμῇ·
Μοῦνον ἐμὲ στενάχιζε δεδουπότα· μυρομένης δέ
Δάκρυα Χαλκομέδης με καὶ ἐξ Ἀΐδαο κομίσσει·
Παρθένε, τί τρομέεις; ὅτι μείλιχον ἔγχος ἀείρω,
Σοῖς πλοκάμοις ὄρεων ἑλικώδεας, ὑψόθεν ὤμων
Ἀσκεπέων προφάλειαν ἐμὴν ἀπέθηκα κομάων·
Νεβρίδα παππαίνων, στυγέω θώρηκα φορέσσαι·
Ὣς φαμένῳ προσάμειβε γυνή, καὶ ἐμίγνυτο Βάκχαις.
Καὶ φονίη Μορρῆος ἀποπλαγχθεῖσα κυδοιμοῦ,
Θαρσαλέη πολέμιζε, καὶ ἤλασεν ἄρσενι χάρμῃ·
Καὶ τότε δυσκελάδοιο λιπὼν στροφάλιγγα κυδοιμοῦ,
Ἄμπνυτο Βάκχος ὅμιλος ἕως ἀνεχάζετο Μορρεύς,
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα δι' ἄστεος ἄσεχ τύπτων,
Δηριάδης ἐδίωκεν, ἕως σχεδὸν ἤλασε πύργων
Οἰγομένης εἴσω πᾶσαν ἔσω πυλεῶνος ἐέργων
Τείχεος ὑψιλόφοιο· διωκομέναι δὲ σιδήρῳ

Ἄστος

Chalcomedam ſequebatur, & reſonabat dulci ſermone
Suauem non reſonante fundens verbum gutture:
Mane me Chalcomedea amantem bellatorem,
Liberat pulcritudo te, & non curſus, non tantum cuſpides
Virum percutere norunt quantum ſcintillæ amorum. Mortheus Chalcomedæ. Amoris vis.
Hoſtis non ſum, ne time. pugnans enim
Ferream tua pulcritudo meam ſuperauit cuſpidem
Haſta non indiges, non ſcuto, veſtræ enim
Tanquã gladiũ, tanquã haſtã impetuoſã habes radiũ frontis
Et haſta multo magis præcellunt genæ:
Horribile mea manus ſolutum eſt robur. Nulla enim culpa Mars à Venere domatur.
Si haſtam impetuoſam habeo ſuperatam, quod & ipſe
Venere ſtante effeminatur truculentus Mars.
Accipe me tuis Satyris comitem: in bellis enim
Indi præualebunt quamdiu adhuc manum armabo:
Si v voles tanquam ſeruus ſubſeruiam Baccho, Morrheus à Chalcomedia interfici cupit.
Si voles, me doma, circa ceruicem, aut ventrem,
Non curo mortem tua transfixus cuſpide
Solum me luge mortuum. lugentis vero
Lacrumæ Chalcomedis etiam me ex inferno efferent:
Virgo. quid trepidas? quod mitem haſtam attollo,
Tuos capillos cernens reuolutos ſuper humeris
Non tectarum galeam mearum depoſui comarum:
Ceruinam pellem intuens odi thoracem ferreum. Amor fortitudinis domitor.
Sic illo locuto tranſibat mulier & miſcebatur Bacchis.
Et crudelis Morrhei aberrans tumultu
Audax pugnauit, & contendebat maſcula pugna,
Et tunc grauiter ſonantis relinquens turbinem conflictus,
Reſpirabat Bacchica multitudo, donec recederet Morrheus, Baſſarides in vrbem à Morrheo actæ.
Baſſaridum v. phalangem per vrbem enſe verberans,
Deriades perſequebatur, donec agitaret prope turres
Apertam ordinem omnem intra portam cogens,
Muri alta cacumina habentis. agitatæ v. ferro

In

Ἄστεος ἐντὸς ἵκανον ἀποσταδὲς ἠθάδος ὕλης·
Ἀσταθέες δὲ φάλαγγες ἀήθεα κύκλα κελεύθου
Ἔστιχον ἔνθα δὲ ἔνθα διακριδὸν εἰς πτερὸν εὐρύ,
Εἴς τε ῥάχιν Ζεφύροιο, καὶ ἑσπερίην κλίμα γαίης,
Αἱ δὲ νότου παρὰ πέζαν ἀλήμονες, αἱ δὲ Βορῆος
Βασσαρίδες κλονέοντο, καὶ ἀρσενόθυμον ἀνάγκην
Μαινάδες ἠλλάξαντο, πάλιν δ' ἐγένοντο γυναῖκες,
Καὶ μόθον ἠρνήσαντο, φιληλακάτοιο δὲ τέχνης,
Καὶ ταλάρων μνήσαντο, καὶ ἤθελον αὖτις Ἀθήνης
Ἀμφιέπειν κλωστῆρα, καὶ οὐκέτι θύσθλα Λυαίου,
Καὶ στίχα χιονέην ὀλέκων κυανόχροος ἀνὴρ,
Ἐνδόμυχον κύκλον εἶχε πολισσούχοιο κυδοιμοῦ.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λε'.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρνατο θυάδι χάρμῃ,
Καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέχραε κοίρανος Ἰνδῶν
Πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορί, πῇ δὲ δαΐζων
Ἄορι κωπήεντι, χαραδραίοις δὲ βελέμνοις
Τοξεύων προφόρητο, καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς·
Ὣς αἱ μὲν κλονέοντο κατὰ πτόλιν ἔνδοθι πύργων
Ἔγχεϊ Δηριάδαο, πολυγλώσσῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἀμφοτέρων κτύπος ἦεν, ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
Ἄστεος εὐλάϊγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαὶ
Κτεινομένων καναχηδὸν ἐν ἄστεϊ θηλυτεράων·
Ἀκλινέες δὲ γέροντες ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων
Φύλοπιν ἐσκοπίαζον· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ αὐταὶ
Θυρσοφόρων στίχα πᾶσαι ἐθηήσαντο γυναῖκες·
Καί τις ὑπὲρ μεγάροιο περικλινθεῖσα ἀθήνη
Παρθένος ἑλκεσίπεπλος ἐδέρκετο θῆλυν Ἐνυώ,
Καὶ χτεμένη βαρύδακρυς ἐπέστενεν ἥλικι κούρῃ,
Οὐδέ τις ἱμερόεσσαν ἑλὼν ἐβιήσατο νύμφην,
Ὅττι γυναιμανέεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο λαοῖς,

Φεύγειν

In vrbem venerunt auulſæ à conſueta ſylua.
Inſtabiles v. phalanges inſuetos circulos via
Vadebant hinc & hinc diſtinctæ in pennam Euri
In dorſum Zephyri, iuxta veſpertinum clima terræ
Hæ quidem Noti apud regionem errantes, hæ v. Borei
Baſſarides quatiebãtur, & virilẽ animũ habentẽ neceſſitatẽ
Mœnades mutabantur, rurſus v. fiebant mulieres,
Et bellum recuſabant, colum amantis v. artis,
Et quali recordabantur, & volebant rurſus Mineruæ
Agitare fuſum, & non amplius orgia Bacchi.
Et ordinem candidum perdens nigricolor vir,
Intus latentem circulum habuit vrbem tenentis tumultus.

Bacchicæ Phalanges variè ſparſæ.

Baſſarides vrbe clauſæ.

DIONYSIACORVM LIBER XXXV.

Deriades v. immenſus pugnabat rabioſa pugna,
Et Bacchi miniſtris ingruebat rex Indorum.
Interdum iaculans longa haſta, interdum v. dilanians
Enſe capulato, torrentibus v. telis
Iaculans ferebatur, & acutioribus ſagittis.
Sic hæ quidem quatiebantur in vrbe intra turres
Haſta Deriadæ, multilingui v. tumultu
Amborum ſonitus erat, rubenti v. ſanguine
Vrbis bene lapidibus ſtrati rubebant vici
Occiſis cum ſtrepitu in vrbe mulieribus
Immoti v. ſenis ſublimes pinnas habentibus in turribus
Pugnam ſpectabant, ſuper tectis v. & ipſæ
Thyrſiferarum ordinem omnem intuebantur mulieres.
Et quædam ſuper domo inclinata nutrix
Virgo peplum trahens cernebat fœmineam pugnam,
Et occiſam grauiter lacrumãs ingemuit ſuper coæuã puellã,
Neq; quiſpiam amabilem rapiens violabat puellam,
Quod mulierum more inſanis rex imperauerit populis,

Deriades pugnans.

Mulieres in vrbe occiſæ.

Senes è turribus pugnam ſpectant.

Φεύγειν δ' οὐκ ἐλίκτρα δυσελκήτων ὑμεναίων,
Μὴ Παρθένες ἀλέγοντες ἀφειδήσωσιν Ἐνυοῦς.
Καί τις ὑπὲρ δαπέδοιο φιλοσκαίρῳ τε κονίῃ
Παρθενικὴ γυμνοῦτο· παρελκομένου δὲ χιτῶνος
Ἀγλαΐῃ κεκόρυστο καὶ ἱμερόεντα φανεῖσα
Οὔδασιν ὑπτιωθεῖσα, βέλος δέ οἱ ἔπλετο μορφή,
Καὶ φθιμένη νίκησε· κατ' αἰζηῶν δὲ γυμνοὶ
Μηροὶ θωρήχθησαν ὀϊστευτῆρες ἐρώτων·
Καί νύ κε νεκρὸν ἔχων πόθον ἄπνοον ὥσπερ Ἀχιλλεὺς
Ἄλλην Πενθεσίλειαν ὑπὲρ δαπέδοιο δοκεύων,
Ψυχρὰ κονιομένης προσπτύξατο χείλεα νύμφης,
Εἰ μὴ Δηριαδῆος ἐδείδιεν ὄγκον ἀπειλῆς·
Καὶ γυμνῆς σκοπίαζεν ἀναινομένης χρόα κούρης,
Καὶ σφυρὰ λευκὰ δόκευε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
Καὶ μηρέων ἔψαυε, καὶ ἥψατο πολλάκι μαζοῦ
Ὀρθίου, ῥοδόεντος, ἐοικότος εἰσέτι μήλῳ.
Ἤθελε καὶ φιλότητι μιγήμεναι, ὀψὲ δὲ κάμνων
Τοίην ἱμερόεσσαν ἀπήρυγεν ἄφρονα φωνήν·
Παρθενικὴ ῥοδόπηχυ τεὸν δυσέρωτα φονῆα
Οὔτασας ὑπαμείνῃ, φθιμένη ζώοντα δαμάζεις,
Καὶ σὺ τεὸν βλεφάροισιν ὀϊστεύεις ὀλετῆρα
Ἔγχος ἐνικήθη σέο κάλλεϊ, σεῖο προσώπου
Μαρμαρυγαὶ κλονέουσιν ὅσον γλωχῖνες ἀκόντων,
Στήθος ἔχεις ἅτε τόξον, ἐπεὶ σέο μᾶλλον ὀϊστῶν
Μαζοὶ ἀριστεύουσιν ὀϊστευτῆρες ἐρώτων.
Ξεῖνον ἔχω καὶ ἄπιστον ἐγὼ πόθον, ὅττι διώκω
Κούρης νεκρὸν ἔρωτα κατὰ φθιμένων ὑμεναίων·
Ἄπνοος οἶστρος ἔχει με ἔμπνοον, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Χείλεα φωνήεντα καὶ ἔμπνοα ταῦτα γενέσθω,
Σῶν γλυκερῶν στομάτων ἵνα, παρθένε, μῦθον ἀκούσω.
Τοῖον ἔπος βοόωσα, κυλινδομένην ἐνὶ γαίῃ,
Ἣν κτάνες, ἣν σύλησας, ἀτάσθαλε, κάλλιπε κούρην,
Ἣν σέο χαλκὸς ἔταμνεν, ἐμοῦ δὲ μὴ ψαῦε χιτῶνος·

Τίκρα-

Fugere hoſtiles lectos haſta partorum hymenæorum, Veneris vſus in bello à rege Deriade prohibitus.
Ne Venerem curantes parcant bello
Et *quædam ſuper ſolo circumſaliens in puluere*
P*uella nudabatur. Retracta vero tunica*
Pulcritudo armata fuit & amantem occiſorem Pulcritudo occiſorem vulnerans.
V*ulnerauit vulnerata, telum v. ipſi fuit Nympha,*
Et moriens ſuperauit, contra hoſtem vero nuda
Femora armabantur iaculatores amorum.
Et ſane mortuum habens deſiderium, inanimatã tanquam Achilles. Pentheſilea.
Aliam Pentheſileam ſuper ſolo cernens, (Achilles
Frigida puluere ſordidatæ complexus fuiſſet labia Nymphæ,
Niſi Deriadæ timuiſſet cumulum minarum.
Et nudæ cõſpexiſſet recuſantis corpus puellæ, (ſemorum
Et malleolos candidos cernebat, & non tectorum plicaturas Formæ vis
Et membra contrectabat, & tangebat ſæpe mammam
T*umentem roſeam, ſimilem adhuc malo,*
Voluit & amore miſceri, fruſtra vero laborans Miles morienti mulieri loquens.
T*alem amabilem emiſit inſanam vocem:*
P*uella roſeas vlnas habens tuũ in amore infelicem occiſorem*
Vulneraſti vulnerata, & mortua viuum domas,
Et tu tuum oculis conficis interemptorem.
Haſta ſuperata eſt tua pulcritudine tuæ frontis Pulcritudinis potentia in deliris amandibus.
Splendores quatiunt quantum cuſpides telorum,
P*ectus habes tanquam arcum, poſtquam tuæ magis ſagittis*
Mammæ vincunt ſagittarii amorum.
Nouum habeo & incredibilem ego amorem quod perſequor
P*uellæ mortuum amorem interemptorum hymenæorum;*
Inanimatus furor habet me animatum, ſi fas dicere
Labia vocalia, & animata hæc ſiant,
T*ui dulcis oris, vt, ô virgo, ſermonem audiam:*
T*ale verbum clamans, volutans in terra*
Quam occidiſti, quam prædatus es, ô improbe, linque puellã, Moritura militi occidenti verba facit.
Quam tuum ferrum diſſecuit, meam ne tange tunicam,

Τίκτε πάϊς κινέοντα, τὸν οὔτασας; ἴσχεο δειλῆς,
Ἀμφαφόων ἐμὸν ἕλκος, ὅ μοι πόρες· ἐρρέτω αἰχμή,
Ἐρρέτω ἡμετέρης παλάμης θράσος, ὅττι λιποῦσα
Σιληνοὺς πολιῇσιν ὑποφρίσσοντας ἐθείραις,
Καὶ Σατύρων δύσμορφον ὅλον γένος, αἴ τι γερόντων,
Ἀντὶ δασυστέρνων ἀπαλὴν ἐδάμασσε γυναῖκα·
Ἀλλὰ ποθοβλήτοιο τεοῦ χροὸς ὁλκὸν ἀφάσσων,
Ποίην καλλιβότοιο διαστείχων ῥάχιν ὕλης,
Ἕλκεος ἡμετέροιο βοηθόον εἰς σὲ καλέσσω
Ἢ γεραλέον Χείρωνα φερέσβιον εἴποθεν εὕρω
Φάρμακα λυσιπόνου Παιήονος ὄργια τέχνης·
Ἤθελον ἣν καλέουσιν ἔχειν κενταυρίδα ποίην,
Ὄφρα τεοῖς μελέεσσιν ἀνώδυνον ἄλγος ἑλίξας
Ἐξ Ἀΐδος ζώουσαν ἀνοστήτοιο σαώσω·
Ποῖον ἔχω μέγαν ὕμνον, ἢ ἀστερίεσσαν ἀοιδήν,
Οὐταμένου τεὸν αἷμα κατευνήσω κινέοντος,
Ὄφρα θεοκλήτῳ προχέων μέλος εὐάδι φωνῇ·
Ἤθελον ἐγγὺς ἔχειν φυσίζοον ἐνθάδε πηγήν,
Ὄφρα τεοῖς μελέεσσι βαλὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ,
Ἰρηιώῳ τεὸν ἕλκος ἐπήρατον, ὄφρα καὶ αὐτήν
Ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω.
Γλαῦκε πολυσπερέων ἐπέων στροφάλιγγα κυλίνδων,
Εἰ θέμις, ἀστρυγέτοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης
Δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα, δεῖξον ἐκείνην,
Ἧς ποτε σοῖς στομάτεσσιν ἐγεύσαο, καὶ βίον ἕλκεις
Ἄμβροτον, ἀενάοιο χρόνου κυκλούμενος ὁλκῷ.
Ὣς εἰπὼν προθέμειβεν ἑκὼν πόθον ἐν φρεσὶ κεύθων·
Καὶ πόσιος κταμένου λιπήνορος αὐτόρε νύμφη
Πρωτονέη στενάχουσα καὶ εἰσέτι νεκρὸν Ὀρόντην,
Θηλυτέρην δὲ φάλαγγα διέστιχεν· ἣν δὲ νοῆσαι
Ἄλλην ἀνταίρεσκεν ἐρυθραίην Ἀταλάντην·
Χειροβίη δὲ λαβοῦσα σάκος καὶ Μορρέος εὐνήν,
Ἔσχατε Βασσαρίδεσσιν ἐείκελος ἔπλετο Γοργώ,

Ἥπερ

Quid comprimis ventrem, quem vulneraſti? inhibe miſeræ
Circum contingẽs meũ vulnus, quod mihi præbuiſti. Pereat
Pereat *noſtra manus audacia, quod relinquens* (*cuſpis*
Silenos canis ſubhorrentes capillis,
Et Satyrorum deforme totum genus, pro ſenibus,
Pro hirſutis mollem domuit mulierem:
Sed amatorii tui corporis tractum tangens,
Quale pulcra paſcua habentis tranſiens dorſum ſyluæ,
Vulneris veſtri auxiliatorem in te vocabo
Senem Chironem vitam ferentem ſicubi inuenero,
Medicamenta dolores ſoluentis Pæonis *orgia artis,*
Volui quam vocant habere centaurium herbam,
Vt tuis membris dolores lenientem florem circumplicans
Ex inferno viuam non retrogrado ſaluem.
Qualem habeo Magum hymnum, aut ſtellatam cantionẽ,
Vulnerati tuum ſanguinem ſedabo ventris,
Vt a Deo *vocata fundens cantum Bacchica voce.*
Optarem prope habere vitam producentem hic fontem
Vt tuis membris aduciens mitigatoriam aquam,
Mitigem tuum vulnus optabile, vt & ipſam
Animam veſtram reducem in te referam,
Glauce multiplicium annorum vertiginem voluens
Si fas, infructuoſi relinquens latibulum maris,
Demonſtra mihi herbam ad vitã ſufficientẽ, demonſtra illã,
Quam olim tuo ore guſtaſti, & vitam trahis
Immortalem, æterni temporis volutus tractu.
Sic locutus tranſiit mortuum amorem in animũ abſcondẽs:
Et mariti occiſi vltrix occurrit Nympha.
Protonoe dolens & adhuc mortuum Orontem,
Fœmineam v. phalangem tranſiit. Erat v. cognoſcere
Aliam viraginem rubicundam Atalantam,
Chirobia v. accipiens ſcutum, & Morrhei cubile
Irruebat Baſſaridibus & ſimilis erat Gorga,

Nullum memorabile nomẽ feminea in cæde eſt

Chiron.

Centauriũ

Glaucus guſtata herba immortalis factus.

Protonoe Orontis coniux.
Atalanta.
Chirobia irruit Baſſaridibus.
Gorga.

Ἡ πάρος εὐπύργοιο ζυνασσομένης Καλυδῶνος,
Τόξεος αἰθύσσουσα κασιγνήτοιο βοείην,
Μάρνατο θῆλυς ἐοῦσα χολωομένῳ Μελεάγρῳ.
Ὁ ῥα βίη ἣ τανέισασα σὺν ἐγχεμόθῳ παρακοίτῃ,
Θάρσεϊ ἀναλκίης μιμήσατο Δηϊανείρης,
Ὅσσοτε Πηρεναῖ κακοξείνων παρὰ πέτρην
Θαρρήσῃ Δρυόπεσσι, καὶ ἔπλετο θῆλυς Ἀμαζών·
Γυμναὶ δὲ εὐνυχόροισι παρεκλείοντο μελάθροις.
Καὶ γόνος ἄπλετος ἦεν ὑπορροφίοισι κυδοιμοῦ·
Ἄλλη δ' εἰνοδίην ὑπεδείσατο δηϊοτῆτα
Παρθένος ἐγχεκύδοιμος. ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαι
Λαϊνέοις βελέεσσιν ἐθωρήσσοντο γυναῖκες·
Ἐνδόμυχοι δὲ φάλαγγες ἐπεσμαράγησαν Ἐνυοῦς,
Ὄφρα μὴ ἐγχεμόθοιο δι' ἄστεος ἐμβέμεν Ἄρης,
Αὐδῆα Βασσαρίδων ὀρεοίδρομα φῦλα δαΐζων,
Τόφρα δὲ Χαλκομέδεια περὶ τεῖχος ἵστατο μούνη,
Νόστιμον ἐκ πολέμοιο μεταστρέψασα πορείην,
Οἰστρομανῆ Μορρῆα δεδεγμένη, εἴ ποθεν ἔλθῃ·
Καὶ τότε πυλιέλικτον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων.
Παρθενικαῖς ἐνὶ ποσσί, ποδήνεμος ἵκετο Μορρεύς,
Εἰς δρόμον ἱμερόεντα θοώτερα γούνατα πάλλων·
Τῆς δὲ διακομένης ἀνεκούφισε πέπλον ἀήτης.
Θέλγετο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνείμονι κάλλεϊ μορφῆς,
Παπταίνων στηθέων τε ἀνείμονα λευκάδα νύμφην·
Ἡ δέ μιν ὑπερόπτευε καὶ αἰδομένη φάτο φωνήν,
Ὠκυπόρην Μορρῆος ὑποπτήσσουσα πορείην.
Εἰ ἐτεὸν μεθέπεις ἐμὰ δέμνια νυμφίε Μορρεῦ,
Κάτθεο σὸν θώρηκα σιδήρεον, ὅττι χερεύει
Εἰς γάμον ἀβροχίτων, ὅτε Κύπριδι μίσγεται Ἄρης,
Εἵματι λινέῳ πεπυκασμένος, ὥσπερ Ἀπόλλων,
Ὄφρα Πόθος καὶ Κύπρις ἐνὶ ζεύξειεν ὀχῆϊ
Ἡμέας ἀμφοτέρους γαμίης ἐπιβήτορας εὐνῆς,
Μορρέα θοῦρος ἔρως καὶ Χαλκομέδειαν Ἀφροδίτη·

Οὐ δέχο-

Quæ prius bene turrita concuſſa Calidone Toxeus. Meleager.
Toxei ſuſcitans fratris bubulam pellem Orſiboe.
Pugnabat femina exiſtens irato Meleagro. Deianira.
Orſiboe vero apparens cum bella excitante marito Parnaſſis Dryopes
Audaciam Martiæ imitabatur Dianiræ, bellatores
Quæ aliquando Parnaſſi male hoſpitalem apud petram
Armata fuit Dryopibus & fuit feminea Amazon
Multæ vero magnos choros habentib⁹ includebãtur domib⁹
Et dolor immenſus erat conturbernalis tumultus.
Alia vero compitalem ſubuerebatur pugnam
Virgo tumultum excitans Super tectis vero & aliæ
Lapideis telis armabantur mulieres.
Intus latentes vero phalanges infremebant pugna, (*Mars*
Poſtquam quidem pugnam excitantẽ per vrbem infremuit
Lydia Baſſaridum in montibus currentia genera percuties
Tunc vero Chalcomedea pro muro ſtabat Sola, Chalcomedia.
Reducem ex bello conuertens tranſitum,
Furore inſanum Morrhea excipiens ſicubi veniret: Morrheus
Et tunc multum volutum amore inſanum oculum tendens
Virginem vt cognouit, velox venit Morrheus
In curſum deſiderabilem velociora genua vibrans. Morrheus iterũ Chalcomediã ſequitur.
Huius vero fugatæ eleuauit peplum ventus.
Delectabatur vero adhuc magis nuda pulcritudine formæ
Aſpiciens procurrentem ſine caliendro candidã Nymphã. Chalcomedia Morrheo ſequi.
Hæc vero ipſum decepit, & verecunda dixit vocem
Celeriorem Morrhei aſpiciens greſſum.
Si vere ſequeris meos lectus Sponſe Morrheu,
Depone tuum thoracem ferreum, quod ſaltat Chalcomedia Morrheo perſuadet vt ſecum con cubiturus arma p... deponat.
In nuptias mollem tunicam habens quando Veneri miſcetur
Veſtimento candido tectus, vt Apollo, (*Mars,*
Vt Amor & Venus vno coniunxiſſet coitu
Nos ambos nuptiale aſcendentes cubile,
Morrheum impetuoſus amor, & Chalcomeden Venus.

Iii 4 *Non*

Οὐ δέχομαι χάλκειον ἐγὼ πόσιν ὑψόθι λέκτρων,
Αἵματι φοινήεντα καὶ αὐχμώοντα κονίῃ·
Ἀλλὰ ῥόῳ φαίδρυνε τεὸν δέμας, ὄφρα φανείης
Ὡς Φαέθων προχοῇσι λελυμένος ὠκεανοῖο·
Ῥίψον ἐνυαλίην σέθεν ἀσπίδα, ῥίψον ἀκωκήν,
Μή ποτέ με πλήξειε τεὴ θανατηφόρος αἰχμή.
Κάτθεό μοι δασπλῆτα τεὴν πήληκα κομάων,
Ὄττι λόφος κλονέει με τιναστομένης τρυφαλείης,
Μὴ νόθον εἶδος ἴδοιμι σιδηρείοιο προσώπου·
Τίς πόθος εὐφραίνει με καλυπτομένης σέο μορφῆς;
Οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι, οὐδ' ἐνὶ πάσῃ
Δέξομαι, ἢν ἐθέλῃς, μετὰ Μορρέα Βάκχον ἀκοίτην.
Ἕσπομαι Ἰνδῴη καὶ ἐγὼ φίλος, ἀντὶ δὲ Λυδῆς
Κυδαίνεις θυέεσσιν ἐρυθραίην Ἀφροδίτην
Κρυπταδίη Μορρῆος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω με συναιχμάζων Ἀφροδίτῃ·
Εἰς σὲ γὰρ ἶσα βέλεμνα, καὶ εἰς ἐμὲ δίπλοα πέμπων
Ἵμερος ἀμφοτέροισι μίαν ζώωσεν ἀνίην,
Εἰς κραδίην Μορρῆι, καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδείῃ·
Κάμνον ἐγὼ κρύπτουσα τεὸν πόθον· οὐ γὰρ ἀκοίτην
Παρθένος αἰδομένη προκαλίζεται εἰς Ἀφροδίτην.
Ὣς φαμένη παρέπεισε γυνὴ δυσέρωτα μαχητήν,
Ψευσαμένη, γελάσας δὲ δυσίμερος ἔννεπε Μορρεύς·
Οὐ νέμεσις Μορρῆα τὸν εὐπήληκα μαχητὴν
Χάλκεον ἔγχος ἔχειν ἐνὶ παστάδι Χαλκομεδείης,
Ὄφρα περιπτύξω σε φερώνυμε χάλκον ἀείρων·
Ἔμπης φοίνιον ἔγχος ἀναίνομαι, οὐ δὲ βοείης
Ἅπτομαι, ὡς ἐθέλεις δέ, λελυμένος εἰς σὲ χορεύσω
Χερσὶν ἀναιμάκτοισι, καὶ ἔσσομαι ἄλλος ἀκοίτης
Γυμνὸς Ἄρης μετὰ δῆριν, ἔχων γυμνὴν Ἀφροδίτην
Κύπριν Δηριαδῆος ἀναίνομαι, αὐτὸς ἐλάσσω
Ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλήμονα νύμφην·
Οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἰ με κελεύεις,

Ἀλλά

Non accipio armatum ego coniugem ſuper lectis,
Sanguine rubentem, & ſqualentem puluere:
Sed fluctu ablue tuum corpus, vt appareas
Tanquam Phaethon profluentis ablutus Oceani.
Abiice Martium tuum ſcutum, abiice mucronem,
Ne quando me percutiat tua mortifera cuſpis,
Depone mihi grauem tuarum ſecurim comarum,
Quod criſta quatit me agitatæ galeæ,
Ne adulterinam imaginem videam ferreæ frontis.
Quis amor delectat me abſcondita tua forma,
Non amplius Mæoniam aſcendam, nec vni thalamo nuptiali
Excipiar. ſi voles poſt Morrheum, Bacchum coniugem.
Ero Indica & ego amica, pro Lyda vero
Ornas ſacrificiis rubentem Venerem
Occulta Morrhei coniux. In bellis v.
Indus vir habeat me vna pugnans cum Venere.
In te enim æqualia tela, & in me dupla mittens
Deſiderium vtriſq. vnum communicauit dolorem,
In cor Morrhei, & in animum Chalcomediæ,
Laboraui ego abſcondens tui deſiderium. Non enim procum
Virgo verecunda prouocat in Venerem.
Sic locuta perſuaſit mulier infelicem in amore militem
Mentita. Ridens v. amore infelix dixit Morrheus
Nulla inuidia Morrheum bipennibus armatum bellatorem
Ferreum gladium habere in thalamo Chalcomediæ.
Vt complectar te cognomine Chalcon, ferrum attollens.
Tamen lethalem gladium recuſo, neq; ſcutum
Tango. vt vis v. lotus ad te accedam
Manibus incruentis, & ero alius coniux
Nudus Mars poſt pugnam habens nudam Venerem
Puellam Deriadæ recuſo. ipſe agitabo
Ex ædibus inuitam meam æmulam coniugem.
Non amplius Baſſaridibus armabor. ſi me iubeas,

Chalcomedia poſtulat vt Morrheus ſe lauet.

Chalcomedia amoré mentitur.

Morrheus ſtultus per ſuaſus.

Morrheus mulieri obtemperat.

Fluctus amoris illiciti.

Sed

Ἀλλὰ φίλοις νάεσσι μαχέσσομαι, Ἰνδὸν ὀλέσσω
Οἷστα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος ἀείρων.
Ῥίψω δ' ἔντεα πάντα, καὶ αἴθεα λεπτὰ ξυνέξω
Ὑμετέρῳ βασιλῆϊ συναιχμάζων Διονύσῳ·
Ὣς εἰπὼν πολεμήϊον ἀπεσείσατο Μορρεύς,
Καὶ λόφον ἱδρώοντος ἀπεσφήκωσε καρήνου
Μυγδαλίης τ' ἔρριψεν ἑῆς τελαμῶνα βοείης,
Εὐκαμάτῳ ῥαθάμιγγι λελυμένον ἠθάδες ὤμων,
Λύσατο καὶ χάλκειον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
Αἱμαλέον θώρηκα, καὶ ἔντεα κείμενα γαίῃ
Μορρέος ἱμείροντος ἐδείκνυεν Ἄρεϊ Κύπρις
Μορφῇ ἀθωρήκτῳ νικώμενα Χαλκομεδείης,
Καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἰὸν δ' ἐρέθιζεν ἀκοίτην·
Ἄρες ἐσυλήθης, πολέμους ἠρνήσατο Μορρεύς,
Οὐ φορέων θώρηκα, καὶ οὐ ξίφος, ἀλλὰ γυναῖκα
Ἱμερτὴν ποθέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν·
Καὶ σὺ τεὸν δόρυ θοῦρον ἀναίνεο, καὶ σὺ θαλάσσῃ
Λύεο σῶν τευχέων γυμνούμενος· ἀπτόλεμος γὰρ
Κύπρις ἀριστεύει πλέον Ἄρεος, οὐδὲ χατίζει
Ἀσπίδος, οὐ μελίης ποτὲ δεύεται· ἀμφοτέρων γὰρ
Ἔγχος ἐμὸν πέλε κάλλος, ἐμὸν ξίφος ἔπλετο μορφή,
Καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γεγάασιν ὀϊστοί,
Μαζὸς ἀκοντίζει πλέον ἔγχεος· ἱμερόεις γὰρ
Ἀντὶ δορυθρασέος θαλαμηπόλος ἔπλετο Μορρεύς,
Μὴ Σπάρτης ἐπέβηθι, μαχήμονες ἧχι πολῖται
Χάλκειον εἶδος ἔχουσι κορυσσομένης Ἀφροδίτης,
Μή σε δόρυ κρατέουσα τεῷ πλήξειε σιδήρῳ.
Οὐ τόσον αἰχμάζει ὅπλον Ἄρεος, οὐ τόσον αἰχμαὶ
Ἀνέρας οὐτάζουσιν ὅσον βάλλουσιν ὀπωπαί·
Δέρκεο σοὺς θεράποντας ὑποδρηστῆρας ἐρώτων,
Καὶ Θρασὺν αὐχένα κάμψον ἀνικήτῳ Κυθερείῃ.
Ἄρες ἐνικήθης, ὅτι χάλκεον ἔγχος ἐάσας
Νεβρίδα Χαλκομέδης γαμίην ὑπεδύσατο Μορρεύς.

Εἶπε

Sed amicus habitatoribus pugnabo, Indum perdam
Vinicolorem Thyrſum habens, non ferream haſtam tollens.
Abiiciam vero tela omnia, & flores tenues quatiam.
Veſtro rege pugnans vna cum Baccho. Morrheus arma depo nit.
Sic locutus è manu haſtam excutiebat Morrheus,
Et galerum ſudante abſtrinxit à capite
Madoreq; putridi abiecit ſui baltheum ſcuti,
Laborioſa gutta ablutum conſueti humeri,
Soluit etiam ferream a pectore tunicam,
Sanguinolentum thoracem, & arma poſita in terra
Morrhei amantis oſtendit Marti Venus Venus Marti de Morrheo.
Forma inermi victa Chalcomediæ,
Et quendam ſermonem dixit, ſuumq; irritauit maritum.
O Mars ſpoliatus es, bella recuſauit Morrheus,
Non ferens thoracem, & non gladium ſed mulierem
Deſiderabilem amans excuſſit, tela è manibus
Et tu tuam haſtam impetuoſam recuſa, & tu in mari.
Lauare tuis membris nudatus. Imbellis enim
Venus præſtantior eſt multo Marte, neq; indiget Venus Marte potétior
Scuto non haſta vnquam eget. vtriuſq; enim
Haſta mea eſt pulcritudo, meus gladius eſt forma.
Et oculorum radii mea ſunt tela,
Mamilla iaculatur plus quam haſta. Amabilis enim.
Pro confidente cum haſta cubicularius factus eſt Morrheus
Ne Spartam ingredere bellicoſi vbi ciues Spartanæ mulieres armatæ.
Ferream imaginem habent armatæ Veneris,
Ne te haſtam tenens tuo percutiat ferro.
Non tantũ præliatur armatura Martis, non tantũ cuſpides
Viros vulnerant, quantum percutiunt oculi. Oculorum arma.
Aſpice tuos famulos ſeruos amorum, Serui amoris.
Et audacem ceruicem flecte inſuperabili Cytherea.
Mars victus es quia æream haſtam relinquens
Ceruinam pellem Chalcomedæ nuptialem ſubiit Morrheus:

Dixit

Εἶπε μόθοις γελόωσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἄρεα κερδομένουσα γαμοστόλον, ἄγχι δὲ πόντου
Καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ' αἰγιαλοῖο χιτῶνα,
Θελγόμενος γλυκερῇσι μελησδόσι λούσατο Μορρεὺς,
Γυμνὸς ἐών· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσσῃ,
Θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
Ἰνδῴην ἱκέτευεν ἐρυθραίην Ἀφροδίτην,
Εἰσαΐων ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης·
Λυσάμενος δ' ἀνέβαινε μέλας πάλιν, εἶχε δὲ μορφὴν,
Ὡς φύσις ἐβλάστησε· καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἅλμη,
Οὐ χροιὴν μετάμειψεν ἐρευθαλίην περ ἐοῦσα·
Καὶ κενεῇ χρόα λοῦσεν ἐπ' ἐλπίδι. μοῦνος γὰρ
Ἱμερόεις μενέαινε φανήμεναι ἄζυγι κούρῃ.
Καὶ λινέῳ κόσμησε δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ,
Οἷον ἔσω θώρηκος ἀεὶ φορέουσι μαχηταί·
Ἱσταμένη δ' ἄφθογγος ἐπ' ἠόνος εἶχε σιωπὴν
Χαλκομέδη δολόεσσα, μεταστρεφθεῖσα δὲ κούρη
Μορρέος ἀχλαίνοιο σαόφρονας εἷλκεν ὀπωπάς.
Ἀσκεπὲς αἰδομένη δέμας ἀνέρος· εἰσιδέειν γὰρ
Ἅζετο θῆλυς ἐοῦσα λελουμένον ἄρσενα κούρη.
Ἀλλ' ὅτε χῶρον ἔρημον ἐσέδρακεν ὁρμαίνων εὐναῖς,
Τολμηρὴν παλάμην ὀρέγων αἰδήμονι νύμφῃ,
Εἵματος ἀψαύστοιο σαόφρονος ἥψατο κούρης,
Καὶ νύ κεν ἀμφίζωστον ἑλὼν εὐλώσει δεσμὸν
Νυμφιδίῳ σπινθῆρι βιήσατο θυάδα κούρην·
Ἀλλά τις ἀχραντοῖο δράκων ἀνεπήλατο κόλπου
Παρθενικῆς ἀγάμοιο βοηθόος, ἀμφὶ δὲ μίτρην
Ἀμφιλαφὴς κυκλοῦτο φυλάκτορι γαστέρος ὁλκῷ,
Ὀξὺ δὲ συρίζοντος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν
Πέτραι ἐμυκήσαντο, φόβῳ δ' ἐλελίζετο Μορρεὺς,
Αὐχένιον μύκημα νόθης σάλπιγγος ἀκούων,
Παπταίνων ἀγάμοιο περασπιστῆρα κορείης·
Καὶ τρόμος ἀμφιέλικτος ἀνεπτοίησε μαχητὴν,

Οὐρὴν

Dixit pugnas ridens riſum amans Venus
Martem irridens nuptias apparantem,prope v pontum
Relinquens ſquallidam in littore tunicam,
Calefactus dulcibus curis lauabatur Morrheus Morrheus ſe lauat.
Nudus exiſtens.Frigido v.corpus purgauit mari
Calidum habens Veneris exiguum telum: in fluminibus v.
Indicam ſupplicando orabat rubicundam Venerem, Venus è mari.
Audiens quod Venus oriunda eſſet è mari.
Lotus v.aſcendit niger rurſus,habuit vero formam,
Vt natura germinarat, & viri non corpus ſalſugo,
Non colorem immutauit reſplendens quamuis erat.
Et vana corpus abluit ſpe,niueus enim,
Amabilis ſtudebat apparere iniugi Nymphæ Coruus lotus non candeſcit.
Et linteo armauit corpus niuicolore peplo,
Quale in thorace ſemper ferunt bellatores.
Stans v.muta in littore habuit ſilentium
Chalcomeda doloſa,conuerſa v puella
Morrhei ſine Chlana verecundos abſtraxit oculos
In tectum cum pudore reuerita corpus viri.Intueri n.
Pudeſit fœminea exiſtens lotum virum puella. Honeſta virgo virũ nudum videns erubeſcit.
Sed poſtquam locum ſolitariũ vidit conuenientẽ concubitui,
Audacem manum præbens verecundæ Nymphæ,
Veſtem intactæ caſtæ tetigit puellæ.
Et ſane vndiq; cinctam trahens virili vinculo
Sponſali ſcintilla violabat Bacchicam puellam.
Sed quiſpiam impolluto draco exſiliiẽ ſinu,
Virgini innuptæ auxiliator,circa v.mitram Draco Chalcomedæ pudicitiã tutatur
Copioſus voluebatur cuſtode ventris tractu,
Acute v.ſibilante non tacentibus à gutturibus
Petræ mugiebant,metu v.voluebatur Morrheus
Ceruicalem mugitum adulterinæ fiſtulæ audiens, Morrheus à Dracone territus.
Conſpiciens innuptæ propugnatorem Virginitatis
Et primus bellator circũuolutus perterrefaciebat bellatorẽ,

Caudam

Οὐρὴν ἀγκυλόκυκλον ἐπ' αὐχένι φωτὸς ἑλίξας,
Ἔγχος ἔχων στόμα λάβρον· ἐτοξεύοντο δὲ πολλοὶ
Ἰὸν ἀκοντίζοντες ἐχιδνήεντες ὀϊστοί,
Οἱ μὲν ἀμιτρώτοιο διαΐσσοντες ἐθείρης,
Οἱ δὲ δρακοντοκόμοιο δι' ἰξύος, οἱ δ' ἀπὸ κόλπου
Ἄρεα συρίζοντες ἐβακχεύοντο μαχηταί.
Ὄφρα μὲν ὑψιλόφοιο πρὸ ἄστεος ἵστατο Μορρεύς,
Χαλκομέδην δολίεσσαν ἀνήνυτον εἰς γάμον ἕλκων,
Τόφρα δὲ Βασσαρίδος στρατιῆς εὔοπλος Ἐνυὼ
Ἔγχος ἀτειρήεντος ἀλεύατο Δηριαδῆος.
Καὶ γὰρ ἀπ' Οὐλύμποιο θορὼν ὠκύπτερος Ἑρμῆς
Ἀντίτυπον Βρομίοιο φέρων ἴνδαλμα προσώπου,
Βακχείην ἐκέλευσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ·
Δαιμονίην δὲ γυναῖκες ὅτ' ἔκλυεν εὔιον ἠχώ,
Εἰς ἕνα χῶρον ἵκανον, ἀπὸ πεδίων δὲ κομίσσων
Μαιναλίδων ὅλον ἔθνος ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου
Ἤγαγεν αἰκυπέδιλος ἕως σχεδὸν ἤιε πύργων,
Καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς
Νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἑῇ πανθελγέι ῥάβδῳ.
Φάελος Ἑρμείας προδόμος ἔννυχος· ἐξαπίνης δὲ
Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν, ἀθηήτοισι δὲ Βάκχαις
Φέγγος ἔην ἀδόκητον, ἀδερκήτων δὲ γυναικῶν
Λάθριος ἡγεμόνευε δι' ἄστεος ἄπτερος Ἑρμῆς,
Χειρὶ δὲ θεσπεσίῃ βελαρὴν κληῖδα πυλάων
Ἠλιάδων ὤϊξε, καὶ ἠέλιος πέλε Βάκχαις,
Ἠματίην δ' ὅτε νύκτα φαεσφόρος ἤλασεν Ἑρμῆς,
Δηριάδης ὑπέροπλος ἔχων ἀτέλεστον ἀπειλήν,
Βασσαρίδων μάστευε λιπόπτολιν ἐσμὸν ὁδίτην·
Ὡς δ' ὅτε τις κατὰ νύκτα βαθυπλούτοις ὀνείροις
Τέρπεται ἀρρήκτοισιν ἐπ' ἐλπωρῆσιν ἀέρων.
Ἀφνειαῖς παλάμῃσι μινυνθαδίην χύσιν ὄλβου,
Ὑπναλέων κτεάνων ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
Ἀλλ' ὅτε φαινομένης ῥοδοειδέος Ἠριγενείης,

Χάζεται

Caudam incurvos circulos facientem ceruici viri inuoluens
Haſtam habens os rabidum: iaculabantur v. multi
Venenum eiaculantes viperea ſagittæ,
Hæ quidem nulla mitra cincta tranſeuntes per capillum;
Hæ v. draconis comas habentia per ilia, hæ v. à ſinu
Martem ſibilando canentes bacchabantur bellatores,
Cũ quide alta cacumina habente ad vrbẽ ſtãbat Morrheᵣ, Baſſarides abſente Mortheo liberantur
Chalcomedam doloſam irritas in nuptias trahens,
Tunc Baſſaridum exercitus bene armata pugna
Haſtam imperterriti euitabant Deriadei.
Etenim è cœlo currens veloces alas habens Mercurius
Oppoſitam Baccho ferens imaginem frontis
Bacchicum vocauit totum ordinem arcana voce. Mercurius
Diuinum v. mulieres poſtquã audiuerunt Bacchicũ ſonitũ, in Bacchũ mutatus.
In vnam regionem venerunt, è triuiis v. ducens
Menalidum totam gentem in incuruos circulos via
Duxit veloces pedes habens donec prope veniret ad turres
Et cuſtodum ordinatim non dormientibus oculis Mercurius
Dulcem ſomnum infudit ſua omnes oblectante virga vigiles dormientes facit.
Furtiuus Mercurius dux nocturnus ſtatim v.
Indis quidem caligo erat Inuiſibilibus v. Bacchis
Lux erat improuiſa, ſilentium v mulierum
Clandeſtinus imperabat per vrbem velox Mercurius, Mercurius
Manu v. diuina fortem clauem portarum Baſſaridas vrbe educit.
Heliadum aperuit, & Sol fuit Bacchis,
Diurnam v. poſtquam noctem lucifer expulit Mercurius, Nox diuna.
Deriades armis ſuperbus habens inſatiabilem minationem
Baſſaridũ inquirebat vrbem deſerentẽ multitudinẽ pedeſtrẽ
Vt v. cum quis noctu profunde diuitibus in ſomniis Cõparatio
Delectatur irrita ſpe attollens
Diuitibus manibus exigui fluxum imbris,
Somno oblatarum diuitiarum fallacem ſpem nutriens: Somnium de magnis
Verum cum apparente roſeam formam habente aurora diuitiis.

Cedit

Χάζεται ἀκταίοιο πολύλλιτος ὄψις ὀνείρου,
Σὺν κενεαῖς παλάμῃσιν ἐγείρεται, οὐδὲν ἀείρων,
Ῥίψας κλεψινόων σκιοειδέα τέρψιν ὀνείρων,
Ὥς ποτε Δηριάδης, ὅτε μιν ζόφος εἶχεν ἀγυιάς,
Τέρπετο Βασσαρίδων δοκέων αὐτάγρετον ἄγρην
Ἀμφιέπειν ἔνδοθεν ἐεργομένων πυλεώνων,
Ψευδομένην ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέα νίκην·
Ἀλλ' ὅτε φέγγος ἔλαμψε, καὶ οὐκέτι δέρκετο Βάκχας,
Ὡς ὄναρ ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ,
Ὡς Διΐ, καὶ Φαέθοντι χολώετο, καὶ Διονύσῳ,
Μαιναλίδας φυγάδας διζήμενος, ἀμφὶ δὲ πύργον
Βασσαρίδες κελάδησαν ἀνάμπυκες εὐάδι φωνῇ·
Δηριάδην δ' ἐδίωκε τὸ δεύτερον, ἔγρετο δὲ Ζεύς,
Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν ἀπορρίψας πτερὸν ὕπνου,
Καὶ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν κακοεργέος Ἥρης,
Σιληνοὺς ἐδίωκε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας
Σπερχομένας ἀγεληδὸν ἀπὸ τειχέων, ἀπὸ πύργων,
Καὶ Σατύρους κείροντας, καὶ ἀμώοντας γυναῖκας
Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον ὄρχαμον Ἰνδῶν·
Υἱέα δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
Ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν, ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο καρηβαρέων ὀλιγοδρανὶς ἆσθμα τιταίνων,
Ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα μάρτυρα λύσσης·
Καὶ φθονερῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἥρης,
Καὶ δολίην παράκοιτιν ἐμέμψατο κέντορι μύθῳ,
Καί νύ κεν ἀχλυόεντος ὁμέστιον Ἰαπετοῖο
Ὕπνον ὁμιχλήεντα κατεκλήϊσε βερέθρῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ ἱκέτευε θεῶν δμήτειρα καὶ ἀνδρῶν.
Καὶ μόγις εὐνήσας ἑὸν χόλον ἴαχεν Ἥρῃ,
Οὔπω ἐμῆς Σεμέλης ἐκορέσσαο δύσμαχος Ἥρη,
Ἀλλ' ἔτι καὶ φθιμένῃ τάχα χώεαι, οὐ δὲ καὶ αὐτὴ
Σὸν κότον ἐπρήϋνεν ἀτέρμονα νυμφιδίη φλόξ,
Λέκτρα διασκεδάσασα Διοβλήτοιο Θυώνης,

Ἰνδοφόνῳ

Cedit inopis reſoluta imago ſomni,
Cum vanis manibus excitatur nihil tollens
Abiiciens mentē ſeducentiū vmbratilē delectationē ſomnio-
Sic tunc Deriades*,cum quidem caligo haberet vicos, (rum:*
Delectabatur Baſſaridum ſibi viſus per ſe incitatam prædam
Tenere intus in concluſis portis, Vmbratilis victoria.
Mentitam inutilem habens vmbratilem victoriam.
Sed cum lux illuxit,& non amplius cerneret Bacchas
V*t ſomnum videt omnia,& reſonabat luctuoſa voce,* Deriades Bacchas quæ effugerant, ſequitur.
Tanquam Ioui & Soli iraſceretur,& Baccho,
Mænalidas fugitiuas quærens,circa turres vero
Baſſarides reſonabant ſine caliendro bacchica voce.
Deriades v.perſequebatur denuo,excitabatur v. Iupiter, Iupiter è ſomno, excitatus.
C*aucaſi in cacuminibus excutiens pennam ſomni,*
Et dolum deceptorem cognoſcens mala machinata I*unonis*
Silenos perſecutus fuit qui aufugerant,vidit Bacchas
P*roperantes gregatim a triuiis,a turribus*
Et Satyros tondentem & metentem mulieres
Deriadem cognouit poſteriorem ducem Indorum:
Filium v.in ſolo iacentem:circa v. Nympha Bacchus è furore ſemimortu' iacens.
Prope erant coronatim.hic v.turbine pulueris
Iacebat capite grauatus,parum valentem ſpiritum tendens,
Spumam eiaculans niueam teſtem furoris Spuma furioſorum.
Et inuida accuſauit dolum fruſtra machinantem Iunonis,
Et doloſam coniugem reprehendit ſtimulatore ſermone,
Et ſanè caliginoſi contubernalem Iapeti
Somnum tenebricoſum incluſiſſet barathro Iapetus.
Niſi nox ſupplicaſſet deorum domitrix & virorum
Et vix ſopiens pernicioſam iram inſonuit Iunoni: Iupiter ſomno irat'.
Nondum mea Semela ſatiata es difficulter expugnabilis Iuno Iupiter Iunoni.
Sed adhuc etiam mortua forſan iraſceris,neq; etiam ipſa
Tuam iram mitigauit infinitam ſponſalis flamma,
Thalamos diſſipans à Ioue percuſſa Thyones *(Semeles)*

Ἰνδοφόνῳ ποτὶ μάχῃ ἐπιβρίζεις Διονύσῳ;
Ἄζεο σοὺς προτέρους πάλιν ἄκμονας· εἰσέτι κεῖνοι,
Εἰσέτι μοι παρίασιν ἀρηγόνες, οὓς ποσὶ δήσας
Ὑμετέροις ἔσφιγξα· σὺ δ' ὕπατος ὑψόθι γαίης
Αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι μετάρσιον εἶχες ἀνάγκην,
Καὶ θρασὺς ἐν νεφέλῃσι περίπλοκον ὑψόθι γαίης
Δέσμιον εἶδεν Ἄρης σε καὶ οὐ χραίσμησε τεκούσῃ,
Οὐ πυρόεις Ἥφαιστος ἐπήρκεσεν, οὐ δύναται γὰρ
Τλήμεναι αἰθαλόεντος ἴνα σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἠθάδι δεσμῷ,
Ἄρεα δ' ἀρραγέεσσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω,
Καί μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω,
Εἰς τροχὸν αὐτὸν κύλισον, ὁμόδρομος οἷος ἀλήτης
Τάνταλος ἠερόφοιτος ἢ Ἰξίων μεταναστής,
Εἰσόκε νικήσειεν ἐμὸς πάϊς ἔθνεα Ἰνδῶν·
Ἀλλὰ τεῷ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἴ κεν ἐλάσσῃς
Λύσσαν ἐελποίητον ἱμασσομένου Διονύσου·
Μηδὲ λίπῃς κοτέοντα τεὸν πόσιν, ἀλλὰ μολοῦσα
Ἰνδῴης ἀχίχητος ὑπὸ κλέτας εὐβότου ὕλης,
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Ῥείην,
Ὄφρα τελειοτέροισιν ἑοῖς στομάτεσσιν ἀρύσσῃ
Σῆς ἱερῆς ῥαθάμιγγα θεοπηγή τείρεαν ὀλύμπου.
Καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ·
Ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα Λυαίου
Σβέσσον ἀμερσινόοιο δυσειδέα λύματα νούσου,
Καί σοι ἐπιτυτιώω γέρας ἄξιον· ὑμετέρῃ γὰρ
Στηρίξω κατ' Ὄλυμπον ἐοικότα κύκλον ἐέρσης,
Ἠερίοιο γάλακτος ἐπώνυμον, ὄφρα γεραίρω
Ἰκμάδα πισιμέλκσαι ἀλεξικάκου σέο μαζοῦ·
Μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο Διὸς φιλότεκνον ἀπειλήν,
Μηδὲ πάλιν δόλον ἄλλον ἐπιτυτιώῃς Διονύσῳ·
Ὣς εἰπὼν προσέηκε παλίγκοτον εὐνέτιν Ἥρην,
Βακχείης κακότητος ἀλεξήτειραν ἀνάγκης

Γλαυ

Indos occidenti quouſq, ingruis Baccho?
Time tuas priores iterum incudes, adhuc illi
Adhuc mihi adſunt adiutores, quos pedibus vinciens
Tuis conſtrinxi, tu vero vltima ſuper terram
Aetheri & nubibus ſublimem habuiſti neceſſitatem,
Et audax in nubibus circumplexum ſuper terram
Vinctam vidit Mars te, & non auxilio fuit matri,
Non ignitus Vulcanus opitulatus fuit. non poteſt enim
Ferre ardentis vnam ſcintillam fulminis.
Vinciam tuas manus aureo iterum conſueto vinculo.
Martem vero infractis compedibus ligabo
Et ipſum inſanabilibus totum plagis flagellabo,
In rotam per ſe inuolutam, concurrens qualis vagabundus
Tantalus aeriuagus, aut Ixion exul.
Donec ſuperet meus puer filios Indorum.
Sed tuo Ioui gratificare, ſicubi inſtigabis,
Rabiem valde perturbatam flagellati Bacchi:
Neq, relinquas iratum tuum maritum, Sed vadens
Indice incõprehẽſibilis ſupra cacume bona paſcua habẽs ſilua
Baccho mammam exhibe meam poſt matrem Rheam,
Vt perfectiori ſuo ore hauriat
Tuam diuinam guttam productricem ad cœlum.
Et peruium cœlum fac terreſtri Baccho.
Tuo vero lacte corpus vngens Bacchi
Extingue mentem ſeducentis deformes ſordes morbi.
Et tibi retribuam munus condignum. Tuo enim
Conſtituam in cælo conſimilem circulum rori,
Iunonii lactis cognominem vt venerer
Humorem omnes curantẽ mala propulſantis tua mamma.
Solum mihi caue Iouis liberos amantes minas,
Neq, rurſus dolum alium intendas Baccho
Sic locutus præmiſit iracundam coniugem Iunonem
Bacchica inſania propulſatricem neceſſitatis

Iuno appẽſa ad pedẽ incudibus è cælo deiecta.

Mars, Vulcanus Iunonis filii

Tantalus, Ixion.

Iunonis lacte Bacchi mens restituendus

Circulus lacteus.

Ἵλαον εἰ αἴτησεν ἀπυζομένῳ Διονύσῳ,
Ὄφρα δέμας Βρομίοιο γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις
Χειρὶ περιχρίσειε θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν,
Κύρη δ' οὐκ ἀμέλησεν· ἀκεσσιπόνοιο δὲ θηλῆς
Θεσπεσίῃ ῥαθάμιγγι δέμας χρίσασα Λυαίου,
Ἄγρια δαιμονίης ἀποσείσατο λύματα λύσσης,
Καὶ δίδυμον φθόνον εἶχεν ὑποκλέπτουσα προσώπῳ,
Ἠνορέην ὁρόωσα, καὶ ἀγλαΐην Διονύσου,
Καὶ φθονεραῖς παλάμῃσι μεμηνότος ἥψατο Βάκχου·
Ἀμφὶ δέ οἱ στομάπασιν ἀειρύσασα χιτῶνος
Ἀμβροσίης, πλήθουσαν ἑὴν γυμνώσατο θηλὴν,
Θλιβομένην βλύζουσα χύσιν ζηλήμονι μαζῷ,
Καί μιν ἀνεζώγρησε, τανυπλοκάμου δὲ Λυαίου
Ὄμμασι μηκεδανοῖσι πόσην διεμέτρεεν ἥβην,
Εἴποτε τηλίκον εἶδος ἐπιχθονίη τέκε γαστὴρ,
Εἰ τόσος ἦεν Ἄρης ἐγχέσπαλος, εἰ τόσος Ἑρμῆς,
Εἰ Φαέθων πέλε τοῖος, ἢ ἱμερόφωνος Ἀπόλλων·
Καί μιν ἔχειν μενέαινεν ἐν αἰθέρι νυμφίον Ἥβης,
Εἰ μή οἱ κατένευσε μετὰ χρόνον ὑψιμέδων Ζεὺς
Μόρσιμον Ἡρακλῆα δυωδεκάεθλον ἀκοίτην·
Ἡ μὲν ἀλεξήσασα πόνον μανιώδεα Βάκχου,
Ὑψιφανὴς ἀνέβαινε τὸ δεύτερον εἰς χορὸν ἄστρων,
Μὴ στρατιὴν ἀσίδηρον ἐσαθρήσῃ Διονύσου
Μαρναμένην νάρθηκι, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
Καὶ προμάχους κταμένους, ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ·
Οὐδὲ μάχης ἀμέλησεν ἑὸς πάϊς, ἀλλὰ μαχητὰς
Θαρρύνας παλίνορσος ἀγέστρατον ἴαχε φωνὴν,
Χειρὶ γηραλέῃ φοινῷ ταμεσίχροα κισσὸν ἑλίσσων·
Θαρσαλέοι μάρνασθε τὸ δεύτερον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ζεὺς πάλιν ἡμείων προμάχοις ἵσταται υἱεῖ Βάκχῳ,
Ἵλαος οὐρανόθεν δὲ προασπίζων Διονύσου
Ἀθανάτων χορὸς ἦλθε, καὶ οὐκέτι χώεται Ἥρη·
Τίς στρατιῇ Κρονίδαο μαχέσσεται; ἢ ποτε δειλοὶ

Δυσμενέες

Mitem, obuiam, trepidanti Baccho
Vt corpus Bacchi lacteis guttis
Manu inungeret deos nutrientibus à mamillis
Puella v. non neglexit. medicinalis v fœmina
Diuina gutta corpus inungens Bacchi,
Horribiles furialis excuſſit ſordes furoris
Et geminam inuidiam habuit tegente vultu,
Fortitudinem cernens, & pulcritudinem Bacchi
Et inuidis manibus inſanum tetigit Bacchum.
Circa v. eius os extrahens è tunica
Ambroſia, plenam ſuam nudauit mammam
Compreſſam ſcaturiens fluctum inuida mamilla,
Et ipſum rurſus ſanauit. Longas comas habentis v. Bacchi
Oculis longis talem menſurauit iuuentam,
Si talem imaginem terreſtris genuit venter
Si tantus eſſet Mars haſtam vibrans, ſi tantus Mercurius.
Si Phaethon fuiſſet talis, ſi amabilem vocem habens Apollo.
Et ipſum habere cuperet in cœlo ſponſum Hebes,
Niſi ipſi aduniſſet poſt tempus in altis regnans Iupiter
Fatalem Herculem duodecim labores ſuperantem coniugē.
Hæc quidem propulſans laborem furioſum Bacchi
Alte apparens adſcendit denuo in chorum aſtrorum.
Ne exercitum ſine ferro intueretur Bacchi
Pugnantem ferula, & viteo ramo,
Et anteſignanos occiſos, exiguo forti thyrſo.
Neq; pugnam neglexit eius puer, ſed bellatores
Armans redux exercitum excitantem emiſit vocem.
Manu Gigantes interimenti corpus cadentē hederā volucs:
Audaces pugnate iterum. In bellis enim,
Iupiter rurſus noſtrorum dux ſtat filio Baccho,
Propitius v. è cœlo pugnans pro Baccho
Immortalium chorus venit, & non amplius iraſcitur Iuno.
Quis cum fulgure Iouis pugnabit? Aut quando miſeri

Bacchus Iunonis lacte imbuendus.

Iuno lacte ſuo medetur Baccho ſed coacta.

Iuno ſtaturam Bacchi demiratur.

Mars, Mercurius Apollo; Phaethon Hebe. Herculis duodecim labores.

Iuno in cœlum reuertitur.

Bacchus rurſus animat ſuos.

Δυσμενέες μίμνουσι κορυσσομένοιο κεραυνοῦ;
Ἴσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ
Γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε Κρονίων,
Νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν·
Σήμερον ἀλλ' ἀρέσητε κορυμβοφόρον μετὰ νίκην
Δηριάδην ἱκέτην βραδυπειθέα, καὶ χορὸν Ἰνδῶν
Αὐχένα δεσμώσαιτε χαλυβαίῳ Διονύσῳ,
Καὶ ποταμὸν μεθέποντα μεθυσφαλὲς εὔϊον ὕδωρ,
Αὐχένας δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου
Ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας ἀπ' οἰνοπέου ποταμοῖο,
Καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἅπαντα κατάσχετον οἴνοπι κισσῷ
Τινύμενον πετάλοισι, καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
Ἴκελα δέσμια φέροντα, πάτερ μετὰ κύματα λύσσης
Νυσιάδες βοόωσι θεουδέες εἰσὶ νύμφαι,
Ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὁππότε κισσοῦ
Ἀγχονίῳ σφίγξασα θεημάχου αὐχένα δεσμῷ,
Ἀρραβίην ἐφόβησεν ἐμὴ θρασυεργὸς ὀπώρη
Ἅρματι βοτρυόεντι βιαζομένου Λυκοόργου.
Ἀλλὰ πόσου μετὰ κύκλα κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
Ἀηίδα δυσμενέων συλήσετε, καὶ κτέρας ἀλκῆς
Μαρμαρέας λαίγγας, ἐμὴν δ' ἐπὶ μητέρα Ῥείην
Ἑλκομένας πλοκάμοιο μεταστήσασθε γυναῖκας,
Καὶ προμάχους τίσασθε δεδουπότας, ὧν ἐπὶ πότμῳ
Τείρομαι ὀξείῃσι μελιδόσιν, ἐν κραδίῃ δὲ
Ἀμφότερον δακρύω τε καὶ ἄχνυμαι, ὅτι δοκεύω
Δηριάδην ζώοντα, καὶ ἀκτερέϊστον Ὀφέλτην.
Μεμφόμενον μετὰ πότμον ἀεργέα χεῖρα Λυαίου·
Οὐκέτι Κωδώνη θωρήσσεται, οὐκέτι δειλὴ
Μόρρατη ἀλκιμάχεια δορυσσόος, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
Αἰβιαλὲς δέδμητο καὶ εἰσέτι θύρσον ἐρύκω·
Αἰδέομαι μετὰ δῆριν Ἀρέστορα, μὴ καὶ ἀκούσῃ
Ὅττι θανὼν οὐχ εὗρεν ἀρηγόνα νεκρὸς Ὀφέλτης·
Οὐ δύναμαι Κρήτης Κορυβαντίδος ἄστυ περῆσαι,

Μὴ γενέ-

Hoſtes manent armato fulmine? Parentum virtus filios incitat.
Aequalis meo genitori apparebo.In bellis enim
Gigantes Titanas meus ſuperauit Saturnius
Superabo & ego terra natorum genus Indorum,
Hodie videbitis corymbiferam poſt victoriam
Deriadem ſupplicem tarde obedientem, & chorũ Indorum,
Ceruicem inflectentem tranquillo Baccho,
Et fluuium ſequentem ebrietate decipientẽ Bacchicã aquã
Hoſtes vero videbitis apud craterem Bacchi Bacchus victoriam ſuis promittit.
Flauam aquam bibentes è vinum prabente fluuio
Et audacem Indum regẽ comprehenſum vinicolore hedera
Laceratum foliis,& viteo ramo,
Aequalia vincula ferentem,qua poſt fluctus furoris
Nyſiades clamant diuina adhuc Nympha,
Roboris noſtri teſtes,quando hedera
Ceruicali ſtringens cum Deo pugnantem virum vinculo
Arrabiam timore percuſſit meus audax opere fructus
Saltu viteo deuicto Lycurgo.
Sed tanti poſt circulos reuoluti conflictus
Pradam hoſtium ſpoliabitis,& poſſeſsiones roboris
Splendentes lapideas,meam vero ad matrem Rheam
Tractas capillis conſtitutis mulieres,
Et duces vlciſcemini cadentes,quorum ob mortem
Vexor acutis curis,in corde vero
Vtrumq; & videor & doleo:quod video Opheltes inſepultus
Deriadem viuum,& inſepultum Ophelten
Accuſantem poſt mortem ocioſam manum Bacchi.
Non amplius Codone armatur,non amplius miſera Codona. Alcimachia.
Pugnat Alcimachia haſtam quatiens,Sed & ipſe
Aebialus domitus eſt,& adhuc Thyrſum prohibeo. Aebialus. Ariſtor.
Cum pudore vereor poſt pugnam Ariſtorẽ,ne etiam audiat
Quod mortuus non inuenit auxiliatorẽ mortuus Opheltes. Corybantes.
Non poſſum Cretes Corybantidis vrbem tranſire,

Μὴ γενέτης ἀγέλαστος ὀλωλότα παῖδα νοήσῃ,
Ἄνθεος ὀλλυμένοιο φόνον νήποινον ἀκούων·
Αἰδέομαι Μινωῒ φανήμεναι. ἐν κλισίῃ γὰρ
Ἀστέριος μογέει βεβολημένος, ὃν πλέον ἄλλων
Ῥύσομαι, Εὐρώπης γὰρ ἔχει γένος, ἀλλὰ σαώσας
Νόστιμον ἀρτιμέοντα πάλιν γενετῆρι κομίσσω
Πηὸν ἐμὸν μετὰ δῆριν, ὅπως μὴ Κάδμος ἀκούσῃ
Ἀστέριον χατέοντα λιποπτολέμου Διονύσου·
Ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, καὶ εἰν ἑνὶ πᾶσιν ἀρήξω,
Τοσσατίων ἕνα μοῦνον ἀποκτείνας ὀλετῆρα.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λϛʹ.

Ὣς φάμενος θάρσυνε γεγηθότας ἡγεμονῆας,
Δηριάδης δ' ἑτέρωθεν ἑοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς,
Ἀμφοτέρῃ δὲ φάλαγγι θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου
Κεκριμένοι στέλλοντο κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς·
Οἱ μὲν Δηριάδηος ἀρηγόνες, οἱ δὲ Λυαίου·
Ζεὺς μὲν ἄναξ μακάρων ὑψίζυγος ὑψόθι Κέρνης
Ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν, οὐρανόθεν δὲ
Ἔμπυρον ὑδατόεις προκαλίζετο Κυανοχαίτης
Ἠέλιον, γλαυκῶπιν Ἄρης, Ἥφαιστος Ὑδάσπην,
Ἥρης δ' αὐτοκέλευθος ὀρεστιὰς Ἄρτεμις ἔστη,
Λητώην δ' ἐπὶ δῆριν ἐΰρραπις ἤλυθεν Ἑρμῆς,
Καὶ ζαθέου πολέμοιο διδυμόκτυπος ἔβρεμεν ἠχὼ
Ἀμφοτέροις μακάρεσσιν. ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῶν
Ἄρης ἑπταπέλεθρος ἐμάρνατο Τριτογενείῃ,
Καὶ δόρυ θοῦρον ἴαλλεν, ἀνουτήτου δὲ θεαίνης
Μέσσην αἰγίδα τύψεν, ἀθηήτου δὲ καρήνου
Ἤλασε Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαίτης,
Παλλάδος οὐτήσας λάσιον σάκος· ὀξυτενὴς δὲ
Πεμπομένη ῥοιζηδὸν ἀκαμπέος ἔγχεος αἰχμὴ
Γοργείην πλοκαμῖδα νόθης ἐχάραξε Μεδούσης·

Κούρη

Ne pater Agelaus pereuntem puerum lugeat Agelaus.
Floris mortui eadem impunem audiens,
Cum pudore metuo Minoidi apparere. In tabernaculo n, Minos.
Aſterius laborat percuſſus, quem magis aliis Aſterius.
Liberabo, Europa enim habet genus, ſed poſt quam ſeruaui
Reducem ſanum rurſus patri adducam
Affinem meum poſt pugnam, ne Cadmus audiat
Aſterium indigentem bellum deſerente Baccho.
Sed iterum pugnate, & in vno omnibus opem feram,
Tot hominum vnum ſolum occidens perditorem.

DIONYSIACORVM LIBER XXXVI.

SIc locutus animauit gauiſos duces,
Deriades v. ab altera parte ſuos armauit milites Deriades ſuos milites etiam animat.
Vtriq; v. phalangi Dii habitatores cœli
Diſcreti mittebantur gubernatores Bellonæ:
Hi quidem Deriadei *auxiliatores, hi v. Bacchi:*
Iupiter quidem Rex beatorum altiiugus ſuper ſecuri Deorum pugna.
Martis habuit trutinas deflexim, cœlitus v.
Igneum aquoſus prouocabat Neptunus
Solem, Mineruam Mars, V*ulcanus* Hyd*aſpen,*
I*unoni v. è regione montana* Di*ana ſtabat,*
Latoniam v. in pugnam bene conſutus venit Mars,
Et diuini belli geminum ſonum edens infremuit Echo
Vtriſq; beatis. Excitatorum v. tumultuum
Mars ſeptem iugera longus pugnabat cum P*allade,* Mars cum Pallade pugnat.
Et haſtam impetuoſam miſit, inſuperabilis v. Dea
Mediam Aegidem verberauit, non aſpiciendi v. capitis
Concuſſit Gorgoniæ ſerpentinas ſegetes comæ,
Palladis vulnerans hirſutum ſcutum. A cuminata vero
Miſſa cum ſtridore inflexa haſta cuſpis
Factitium capillum adulterinæ lacerauit Meduſæ.

Puella

Κούρη δ' ἐγρεκύδοιμος ἐπαΐξασα καὶ αὐτὴ
Σύγγονον ἔγχος ἄειρεν ἐπ' Ἄρεϊ Παλλὰς ἀμήτωρ,
Κεῖνο, τόπερ φορέουσα λεχωΐον ἥλικι χαλκῷ
Ἄνθορε πατρῴοιο τελεσσιγόνοιο καρήνου·
Καὶ δαπέδῳ γόνυ κάμψε τυπεὶς περιμήκετος Ἄρης·
Ἀλλά μιν ὀρθώσασα παλινδίνητον Ἀθήνη
Μητρὶ φίλῃ μετὰ δῆριν ἀνούτατον ὤπασεν Ἥρῃ·
Ἥρη δ' ἀντεπέδαινεν ὀρεσσινόμου Διονύσου
Ἄρτεμις ὡς συνάεθλος ὀρεστιάς, ἰθυτενὲς δὲ
Τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἥρη Ζηνὸς ἔχουσα νέφος πεπυκασμένον ὤμοις
Ἀρραγὲς ὡς σάκος εἶχε, καὶ Ἄρτεμις ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Ἠερίης πέμπουσα δι' ἄντυγος ἰὸν ἀλήτην,
Εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑὴν ἐκένωσε φαρέτρην·
Καὶ νεφέλην ἄρρηκτον ὅλην ἐπύκαζεν ὀϊστοῖς,
Καὶ γεράνων μιμηλὸς ἑὴν τύπος ἠεροφοίτης
Ἱπταμένων στεφανηδὸν ἀμοιβαίῳ τινὶ κύκλῳ,
Καὶ νέφεϊ σκιόεντι πεπηγότες ἦσαν ὀϊστοί,
Ὠτειλὰς δ' ἀχάρακτος ἀναίμονας εἶχε καλύπτρη,
Καὶ κραναὸν κύφωσεν ἐπιπλωέμιον βέλος Ἥρη.
Χειρὶ δὲ δινεύουσα πεπηγότα νῶτα χαλάζης,
Ἄρτεμιν ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ,
Τόξου δ' ἀγκύλα κύκλα συνέθλασε μάρμαρος αἰχμή,
Οὐ δὲ μάχην ἀνέκοψε Διὸς δάμαρ· Ἀρτέμιδος δὲ
Στήθεος ἄκρον ἔτυψε μεσαίτατον, ἡ δὲ τυπεῖσα
Ἔγχεϊ παχνήεντι, χαμαὶ κατέχευε φαρέτρην,
Καί οἱ ἐπεγγελόωσα Διὸς μυθήσατο νύμφη·
Ἄρτεμι θρασεῖα βάλλε, τί μάζοσιν ἀντιφερίζεις;
Καὶ σκοπέλων ἐπίβηθι, τί σοι μόθος; οὐτιδανὰς δὲ
Ἐνδρομίδας φορέουσα, λίπε κνημῖδας Ἀθήνῃ,
Καὶ λίνα σεῖο τίνασσε δολοπλόκα· θηροφόνοι γὰρ
Σοὶ κύνες ἀρκέουσι, καὶ οὐ πτερόεντες ὀϊστοί,
Οὐ σὺ λεοντοφόνον μεθέπεις βέλος· ἀδρανέων γὰρ

Σῶν

Puella v. pugnas excitans incitata & ipſa
Cognatam haſtam ſuſtulit in Martem Pallas ſine matre,
Illam, quam ferens partu editam coæuo ferro
Exſiliit paterno partum perficiente capite.
Et in ſolum genu flexit percuſſus immenſus Mars.
Sed ipſum erigens reuolutum Minerua
Matri amica poſt pugnam inuulneratum tradidit Iunoni:
Iuno vero contendebat contra montanum Bacchum
Diana vt comes montana Recte extenſum vero
Arcum ſuum incuruauit. Concordi vero conflictu
Iuno Iouis habens nubem coopertam humeris
Infractum tanquã ſcutũ habuit, & Diana aliam poſt aliã
Aërium mittens per ambitum telum errans,
In ſcopum inutilem ſuam euacuauit pharetram:
Et nubem infractam totam cooperuit ſagittis,
Et gruum imitatrix erat imago aëriuaga
Volantium in corona modum alterno quodam circulo
Et nubi vmbroſæ impactæ erant ſagittæ,
Vulnera vero non vulneratũ ſine ſanguine habuit muliebre
Et longum eleuauit ventoſum telum Iuno. (*tegmen*
Manu vero voluens condenſata dorſa grandinis,
Dianam percuſſit torrenti telo,
Arcus vero incuruos circulos fregit ſplendens cuſpis,
Neq; pugnam amputauit Iouis coniux: Dianæ vero
Pectoris ſummitatẽ percuſſit mediam Hæc vero vulnerata
Haſta pruinoſa in terram defudit pharetram
Et ipſi arridens Iouis dixit Nympha:
Diana feras percute, quid cum maioribus contendis?
Et ſcopulos aſcende, quorſum tibi bellum? viles vero
Endromidas ferens relinque ocreas Minerua,
Et retia tua vibra doloplexa ferictdæ enim
Tibi canes venantur, & non alatæ ſagittæ,
Non tu leones occidens tractas telum, imbellium enim
Tuorum

Mars Diæcus procumbit, in genua.

Iuno cum Baccho pugnat.

Gruum volatus.

Diana à Iunone vulnerata.

Iuno Dianæ vulneratæ.

Iuno Dianam extenuat.

Σῶν καμάτων ἱδρῶτες ἀνάλκιδές εἰσι λαγωοί·
Σῶν δ' ἐλάφων ἀλέγιζε καὶ εὐκεράου σέο δίφρου,
Σῶν ἐλάφων ἀλέγιζε, τί σοι Διὸς ὅπλα γεραίρειν,
Γορδαλίων ἐλατῆρα, καὶ ἡνιοχῆα λεόντων;
Ἢν δ' ἐθέλῃς, ἔχε τόξον, ἔρως ὅτε τόξα τιταίνει.
Παρθενικὴ φυγόδεμνε, μογοστόκε, πορθμὸν ἐρώτων
Κεστὸν ἔχειν ὤφελλες ἀοσσητῆρα λοχείης
Σὺν Παφίῃ, σὺν ἔρωτι· σὺ γὰρ κρατέεις τοκετοῖο.
Ἀλλὰ πελασσιγόνοιο κυβερνήτειρα γενέθλης
Ἔρχεο παιδοτόκων ἐπὶ παστάδα θηλυτεράων,
Καὶ λοχίοις βελέεσσιν ὀϊστεύουσα γυναῖκας,
Ἴκελος ἴσσο λέοντι λεχωΐδος ἐγγύθι νύμφης,
Ἀντὶ φιλοπτολέμοιο μογοστόκος. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ἄπιθι σωφρονέουσα σαόφρονος εἵνεκα μίτρης,
Ὅττι πεδὸν μεγέων ποθέων τύπον ὑψιμέδων Ζεύς,
Παρθενικαῖς ἀγάμοις νυμφεύεται· εἰσέτι κείνην
Εἰκόνα σὴν βοόωσι γαμοκλόπον Ἀρκάδες ὗλαι,
Καλλιστοῦς ἀγάμοιο γαμοστόλον, ἡμετέρην δὲ
Ἔμφρονα μάρτυρον ἄρκτον ἐπὶ συνόχοισι κολῶναι,
Μεμφομένην νόθον εἶδος ἐρωμανέος Ἰοχεαίρης
Θηλυτέρου ὅτι λέκτρον ἐδύσατο θῆλυς ἀκοίτης·
Ἀλλὰ τεὴν ἀΐοντα ἀπορρίψασα φαρέτρην
Ἥρης κάλλιπε δῆριν ἀρειοτέρης, ἣν δ' ἐθελήσῃς,
Ὡς λοχίη πολέμιζε πελασσιγάμῳ Κυθερείῃ·
Ἔννεπε, τειρομένην δὲ παρήλυθεν Ἄρτεμιν Ἥρη,
Τὴν δὲ φόβῳ μεθύουσαν ἀπὸ φλοίσβοιο κομίζων
Ἀμφοτέρῳ πήχυιε κατηφέϊ Φοῖβος ἀγοστῷ,
Καί μιν ἄγων ἔστησεν ἐρημάδος ἔνδοθι λόχμης·
Νοσφίσας δ' ἀκίχητος ὁμίλεε θέσπιδι χάρμῃ·
Καὶ Βυθίου προμάχου, πυρόεις πρόμος αἴτιος ἔστη,
Φοῖβος ἐς ὑσμίνην Ποσιδήϊον, ἀμφὶ δὲ νευρῇ
Θῆκε βέλος, καὶ πυρσὸν ἐκούφισε Δελφίδι πεύκῃ,
Ἀμφοτέρῃ παλάμῃ προδέξιος, ὄφρα κορύσσῃ.

Ὀλκῷ

Tuorum laborum ſudores imbelles ſunt lepores
Tuos v. ceruos cura & bene cornutum tuum currum,
Tuos ceruos cura, quorſum tibi Iouis filium venerari,
Pantherarum agitatorem, & aurigam leonum?
Si v. voles, habe arcum, amor quod arcus tendit.
Virgo lectos fugiens, labores ſuſcipiens, traiectum amorum
Ceſtum habere debuiſſes adiutorem partus Diana partui præfecta.
Cum Venere, cum Amore, tu enim imperas partui
Sed partum perficientis gubernatrix generationis
Veni puerperarum in thalamum fœminarum,
Et ad partum pertinentibus telis iaculans mulieres,
Similis eſto leoni puerperam prope Nympham,
Pro amante bellum labores partus ſuſcipiens. Sed & ipſius.
Deſine continens eſſe continentis cauſſa mitræ,
Quod tuorũ membrorũ amãs figurã in altis regnãs Iupiter,
Puellas innuptas procatur, donec ipſam
Formam tuam clamant nuptias furantem Arcades ſylua
Calliſtus innuptæ nuptias apparantem, noſtram v. Calliſto.
Prudentem teſtem vrſam adhuc ingemiſcunt tumuli,
Accuſantem ſimulatam formã amore inſanientem Dianæ
Fœminæ quod lectum ſubiiſſet fœmineus coniux.
Sed tuam inutilem abiiciens pharetram
Iunonis relinque pugnam melioris, ſi vero voles,
Tanquã obſtetricalis pugna cum nuptias perficiẽte Venere.
Dixit, vexatam v. præterit Dianam Iuno Apollo vulneratã ſororem Dianam è conflictu aufert.
Hanc v. metu ebriam è tumultu efferens
Vtraq; amplexus fuit triſti Phœbus manu,
Et ipſam ducens ſtatuit deſertum in lucum, (qua
Reuerſus v. incomprehenſibilis conuerſabatur cũ diuina pu-
Et profundo duci ignitus dux contrarius ſtetit,
Phœbus in pugnam Neptuniam, circa neruum vero Phœbi cõtentio cũ Neptuno.
Poſuit telum, & facem eleuauit Delphica picea,
Vtraq; manu dextralis, vt armet

Tractu

Ὄλλυτο κυματόεντι σέλας, καὶ πέζα τριαίνης,
Αἰχμὴ δ' αἰθαλόεσσα, καὶ ὑδατόεντες ὀϊστοὶ
Σύμπεσον ἀλλήλοισι, κορυσσομένοιο δὲ Φοίβου
Ἄρεος ἐσμαράγησε μέλος πατρώϊος αἰθὴρ
Βρονταῖον κελάδημα, θυελλήεσσα δὲ σάλπιγξ
Οὔασι Φοιβείοισιν ἐπίκτυπε πευκὰς ἠχώ·
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐβόμβεεν ἠθάδι κόχλῳ
Ἀνδροφυὴς ἀτέλεστος, ἀπ' ἰξύος ἔγχλοος ἰχθύς·
Νηρεΐδες δ' ἀλάλαζον. ὑποκρύφιος δὲ θαλάσσῃ
Σειομένης τριόδοντος Ἄρεα μυκήσατο Νηρεύς·
Οὐρανίης τε φάλαγγος ὑπέρτερον ἦχον ἀκούων
Ζεὺς χθόνιος κελάδησε μὴ Ἐννοσίγαιος ἀράσσων
Γαῖαν ἱμασσομένην ῥοθίων σεισίχθονι παλμῷ
Ἁρμονίην κόσμοιο μετοχλίσσειε τριαίνῃ,
Μή ποτε κοσμήσας χθονίων κενεῶνα βερέθρων
Θνητὴν πλίσσειεν ἀθηήτου χθονὸς ἕδρην,
Μὴ βυθίων φλέβα πᾶσαν ἀναρρήξειεν ἐναύλων
Νερτερίῳ κευθμῶνι χέων μετανάστιον ὕδωρ,
Νέρτερον εὐρώεντα κατακλύζων πυλεῶνα·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἐριδαινόντων,
Καὶ χθόνιαι σάλπιγγες ἐπέβρεμον, ἀμφοτέρους δὲ
Ῥάβδον ἐλαφρίζων αἰεσσιέρασι μείλιχος Ἑρμῆς,
Τερπνοῖς δ' ἀθανάτοισι μίαν ξυνώσατο φωνήν.
Γνωτὴ Διὸς καὶ κούρη, σὺ μὲν κλυτότοξε θυέλλαις
Γυρὸν ἔα καὶ τόξα, σὺ δὲ γλωχῖνα τριαίνης,
Μὴ μακάρων Τιτῆνες ἐπεγγελάσωσι κυδοιμῷ,
Μὴ Κρονίδην μετὰ δῆριν ἀπειλήτειραν Ὀλύμπου
Δεύτερον ἀθανάτοισιν Ἄρης ἐμφύλιος εἴη,
Μὴ μόθον ἄλλον ἴδοιμι μετὰ Κρόνον Ἰαπετοῖο,
Μηδὲ μετὰ Ζαγρῆα, καὶ ὀψιγόνῳ περὶ Βάκχῳ
Φλέξας γαῖαν ἅπασαν ἑῷ πυρὶ χωόμενος Ζεὺς
Ἀενάῳ κλύσσειε τὸ δεύτερον ἄντυγα κόσμου,
Ὕδασιν ὀμβρήσας χυτὸν αἰθέρα, μηδὲ νοήσω

Ἠέριοι

Tractu ſluctuoſo fulgorem, & arcum tridenti.
Cuſpis vero ardens, & aqueatela
Incidebant in inuicem armato vero Phœbo
Martis reſonabat cantum paternus æther
Fulmineum ſtrepitum, procelloſa vero fiſtula Echo.
Auribus Phœbeis inſonuit marina Echo. *(cochlea* Triton.
Triton vero latas maxillas habens bombum edebat conſueta
Humanã formã habens imperfect⁹ ab ilio vſq; viridis piſcis
Nereides vero perſtrepebant. abſconditus vero mari Nereides. Nereus.
Concuſſo tridente Arabs mugiebat Nereus
Cæleſtisq; phalangis ſuperiorem ſonitum audiens
Iupiter terreſtris reſonabat, ne Neptunus pulſans Neptuni tridens.
Terram concuſſam fluctuum terram quatiente vibratione
Ordinem mundi emoueret tridente
Ne quãdo exornans terreſtriũ fundamentum barathrorũ
Viſibilem redderet inuiſibilis terræ fundamentum
Ne profundorum venam omnem refringeret torrentium
Infernali ſeceſſus fundens profugam aquam,
Infernum ſqualidum reſerans veſtibulum.
T*antus ſane ſtrepitus excitat⁹ eſt Diis contentione congre-*
E*t terreſtres fiſtulæ infremebant, vtroſq; vero (dientibus*
Baculum attollens retraxit mitis Mercurius,
Tribus vero immortalibus vnam communicauit vocem, Mercurius deos ad concordiam hortatur.
Frater Iouis, & filii tu quidem arcu inclyte procellis
Facem relinque & arcum, tu vero cuſpidem tridentis,
Ne beatorum Titanes rideant ſuper tumultum, Titanes.
Ne Saturnium poſt contentionem interminatricem cæli
Denuo Diis Mars inteſtinus ſit,
Ne pugnam aliam videam poſt Saturnum I*apeti*
Ne poſt Zagreum, etiam ſero natum circa Bacchum Zagreus.
Comburens terram omnem ſuo igne iratus Iupiter
Perpetui inundet denuo orbitam mundi,
Aquis pluens fuſum æthera, Neq; cognoſcam

Aërio

Ἢ τελέως πλάζοιτο διάβροχον ἅρμα θαλάσσης·
Μὴ ψυχρὴν ἐχέτω Φαέθων πάλιν ἔμπυρον αἴγλην·
Πρεσβυτέρῳ δ' ὑπόεικε κυβερνητῆρι θαλάσσης,
Πατρὸς κασιγνήτῳ τίνων χάριν, ὅττι γεραίρει
Εἰναλίην σέο Δῆλον ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων,
Μή σε λίπῃ φοίνικος ἔρως, καὶ μῆνις ἐλαίης·
Τίς πάλιν Ἐννοσίγαιε δικασπόλος ἐνθάδε Κέκροψ;
Τίς πάλιν Ἴναχος ἄλλος ἐὴν πόλιν ἴαχεν Ἥρῃ;
Ὅττι καὶ Ἀπόλλωνι κορύσσεται ὥσπερ Ἀθήνῃ,
Καὶ μόθον ἄλλον ἔχεις προτέρης μετὰ φυλόπιν Ἥρης,
Καὶ σὺ πάτερ μεγάλοιο κερασφόρε Δηριαδῆος
Ἡφαίστου προφύλαξον σέλας μετὰ λαμπάδα Βάκχου,
Μή σε πυριγλώχινι καταφλέξειε κεραυνῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέκοψε θεῶν ἔμφυλον Ἐνυώ,
Καὶ τότε λυσσήεις πολυάγκιστον ἄμφεπε χάρμην
Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας ὡς ἴδε Βάκχας,
Καὶ μόθον ὀρτιμάοντος ὀπιπεύων Διονύσου,
Εἰς ἐνοπὴν οἴστρησε προφυλάκας ἡγεμονῆας,
Καὶ ξυνὴν ὠρυλέεσκε καὶ ἱππήεσσιν ἀπειλὴν
Βάρβαρον ἐσμαράγησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν,
Σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω,
Ἢ ἐμόθοις Βακχεῖος ἀϊστώσει γένος Ἰνδῶν·
Ὑμεῖς μὲν Σατύροισιν ἀλεξητήριον ἀνάγκην
Στήσατε, Δηριάδης δὲ κορυσσέσθω Διονύσῳ·
Ἡμερίδων δὲ πέτηλα, καὶ ὄργια ποικίλα Βάκχου
Φλέξατε, καὶ κλισίας ἐμπρήσατε, Μαιναλίδας δὲ
Δμωΐδας αὐχήεντι κομίσσατε Δηριαδῆϊ,
Καὶ πυρὶ δήϊα θύρσα μαραίνετε, βουκεράων δὲ
Σιληνῶν Σατύρων τε πολυσπερέων κεφαλάων
Αἰγῶν ἀμήσαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
Στέψατε παῖδα μέλαθρα βοοκραίροισι καρήνοις·
Μὴ Φαέθων στρέψειε πυραυγέας εἰς δύσιν ἵππους,
Πρὶν Σατύρους καὶ Βάκχον ἀλυκτοπέδῃσι κομίσσω

Στρεφόμενον,

Aerio pelago madidum currum maris. Iunior ſeniori cedat
Ne frigidam habeat Phaethon rurſus ignitum ſplendorem,
Antiquiori v. cade gubernatori maris,
Patris fratri retribuens gratiam, quod veneratur
Marinam tuam Delum maris rex Neptunus,
Neq; te relinquat palmæ amor, neq; recordatio oliuæ,
Quis rurſus Neptune, iudex hic Cecrops? Cecrops.
Quis rurſus Inachus alius ſuam vrbem reſonuit Iunoni?
Quod & Apollini armaris tanquam Minerua.
Et bellum aliud habes prioris poſt pugnam Iunonis.
Et tu pater magni corniger Deriadei
Vulcani caue ſplendorem poſt lampadem Bacchi, Deorum contentio ſopita.
Ne te igneos cuſpides habenti comburat fulmine.
Sic locutus amputauit, Deorum inteſtinum bellum,
Et tunc rabioſus reuocatam fouit pugnam
Deriades grauiter iratus, illæſus vt vidit Bacchus, Deriades redintegrat prælium.
Et pugnam integri cum vidit Bacchi,
In pugnam rabioſe agitauit, qui aufugerant, duces, Deriades ad ſuos.
Et communem peditibus & equitibus minationem
Barbaram infremuit grauiter ſonantibus a gutturibus,
Hodie aut Bacchum ego capillo traham,
Aut pugna Bacchica deſtruet genus Indorum,
Vos quidem Satyris adiutricem neceſſitatem
Statuite. Deriades v. armetur contra Bacchum.
Vitium v folia, & orgia varia Bacchi
Conburite, & tentoria incendite, Mænalidas v.
Famulas ſuperbo adducite Deriadæ,
Et igne hoſtiles thyrſos arefacite. Boum cornua habentiũ v.
Silenorum Satyrorumq; multiplicium capitum
Segetem demetentes perditore ferro
Coronate omnia palatia boum cornua habentibus capitibus.
Ne Sol conuertat igne refulgentes in occaſum equos,
Antequam Satyros & Bacchum compedibus adducam.

Σφιγγόμενον, καὶ στικτὸν ἐμῇ δεδαϊγμένον αἰχμῇ,
Ῥωγαλέον φορέοντα κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
Θύρσον ἀπορρίψαντα· τανυπλοκάμων δὲ γυναικῶν
Χαίτην ἀμπελόεσσαν ἐμῷ τεφρώσατε δαλῷ·
Θαρσαλέοι δὲ γένεσθε καὶ Ἰνδῴην μετὰ χάρμην
Νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηριαδῆος,
Ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν
Ἰνδοῖς γηγενέεσσιν ἀνικήτοισιν ἐρίζειν·
Ἔννεπε, καὶ θεομάχοις μεταντύμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
Ἡνιόχοις αἴσρησιν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
Καὶ πευλέων πομπῆας ἐπεσήλεξε κυδοιμῷ
Μαρναμένους πυργηδόν, ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Θυρσομανὴς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν
Εἰς ἐνοπὴν βάκχευεν· ὀρειτρεφέες δὲ μαχηταὶ
Δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ·
Καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκχρύσατο μαινόμενος θήρ,
Ὠμοβόρων τε δράκοντες ἀποπτύοντες ὀδόντων
Τηλεβόλους πόμπευεν ἐς ἠέρα πίδακας ἰοῦ,
Χάσματι συρίζοντι μεμυκότος ἀνθερεῶνος,
Λοξὰ περισκαίροντες, ἐς αἰπυβίους δὲ θορόντες
Αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες ὀϊστοί,
Καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἰνδῶν
Εἰλομένων, προτέρους δὲ πόδας σφηκώσατο σειρὴ
Εἰς δρόμον ἀΐσσοντας, ὀρειμανέες δὲ γυναῖκες
Δῆριν ἐμιμήσαντο δρακοντοβόλου Φιδαλείης,
Ἥ ποτε κένθον ἔχουσα γυναικείοιο κυδοιμοῦ,
Δυσμενέας νίκησεν ἐχιδνήεσσι κορύμβοις·
Καί τις ἀπὸ στομάτων δολιχόσκιον ἔγχος ἰάλλων
Ἰὸν ἀκοντιστῆρα κατέπτυε Δηριαδῆος,
Καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι χάλυψ ἐδίαινε θώρηξ,
Καὶ νέκυς ἐν χθονὶ κεῖτο τυπεὶς ζώοντι βελέμνῳ
Ἄπνοος, ἀμφιέπων βέλος ἔμπνοον, ὀρθοπόδων δὲ
Εἰς λοφίην ἐπίκυρτον ἀναΐξας ἐλεφάντων,

Πόρδαλις

Conſtrictũ, & verberatũ mea diſcerptum cuſpide,
Fractam ferentem in pectore tunicam.
Thyrſum abiiciẽtẽ, Extẽſos vero capillos habentiũ mulierũ
Comam vite ornatam mea comburite face,
Audaces vero euadite, & Indicam poſt pugnam
Victoriam viros claros facientem canite Deriada, Epinicion ante victoriam.
Ut quis horreat, & ſerius natorum exercitus virorum
Indis terrigenis inuictis contendere.
Dixit & duces innuens alium poſt alium,
Aurigas furore incitamit immẽſum viuentium elephantũ Elephanti.
Et peditum ductores conſtituit bello
Pugnantes cateruatim, concordi vero prælio Pedites.
Thyrſo inſanus Bacchus in deſerto paſtarum ordines ferarũ
In pugnam furioſe concitabat. in montib⁹ v. nutriti milites Bacchus feras in pugnam concitat.
Dæmoniaco cum fremitu bacchabantur flagello.
Et multa ex oribus armabatur furioſa fera
Crudinororum vero Dracones expuentes dentium
Procul iaculatos emittebant in aera fontes veneni, Dracones.
Hiatu ſibilante mugientis gutturis,
Oblique, aſſultantes, in hoſtes vero currentes
Spontaneum ſcopum habebant viperia tela,
Et obliquis voluminibus cingebatur corpus Indorum
Tractorum, priores vero pedes conſtrinxerat catena
In curſum incitantes. Marte vero furioſæ mulieres
Pugnam imitabantur a Dracone proiecta Phidalea Phidalea.
Quæ tunc ſtimulum habens muliebris belli,
Hoſtes ſuperauit viperiis Corymbis:
Et quiſpiam ex ore longam vmbrã trahentẽ haſtã mittens
Telum iaculatorium expuit Deriadei,
Et lethali gutta è chalybe humectabatur thorax,
Et mortuus in terra iacuit percuſſus viuo telo
Sine ſpiritu, circumſtipans telum viuum, rectipedum vero
In dorſum incuruum cum impetu irruens Elephantum,

Πόρδαλις ἠώρητο μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν,
Πυκνὰ δὲ θηρείοιο κατεστήρικτο καρήνου,
Καὶ δρόμον ἠέρτησε τανυκνήμων ἐλεφάντων·
Καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπιπτε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
Φελκτὸν ἐρημονόμων ἀΐων βρύχημα λεόντων,
Καί τις ἀνικήθη ἐϋδμαίων μυκήματα ταύρου,
Καὶ βοὸς εἰπρώων βλοσυρῆς γλωχῖνα κεραίης
Λοξὸν ἀκοντίζουσαν ἐς ἠέρα, φοιταλέοις δὲ
Εἰς φόβον ἄλλος ὄρουσεν ὑποφθεγγομένων γενύων ἄρκτου·
Θηρείαις δ' ἰαχῇσιν ὁμόκτυπος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Πανὸς ἀνικήτοιο κύων συνυλάκτεε λαιμῷ,
Καὶ μόθον ὑλακόμωρον ἐδείδισαν αἴθοπες Ἰνδοί,
Χυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγος ἦεν Ἐνυώ,
Γαῖα δὲ διψὰς ἐοῦσα φόνου κυμαίνετο λύθρῳ,
Κτεινομένων ἑκάτερθε, πολυσπερέων δὲ δαμέντων
Πληθυῒ βασατίῃ νεκύων ἐστείνετο Λήθη·
Χειρὶ δ' ἀναχλίζων Ἀΐδης ὀρφναῖον ὀχῆα,
Εὐρυτέροις πυλεῶνας ἑὸν ὤϊξε μελάθρων,
Κτεινομένων ἑκάτερθε· διεσσυμένων δὲ βερέθρου
Ταρτάρεον μύκημα Χαρωνίδες ἔκτυπον ὄχθαι.
Καὶ πολὺς ἐγρεκύδοιμος ἔην κτύπος· ἀντιβίων δὲ
Ὠτειλὴ κταμένων ἑτερότροπος, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
Ἱππόθεν ὠλίσθησε τετυμμένος ἀνθερεῶνα·
Ὃς δὲ κατὰ στέρνοιο περίτροχον ἄντυγα μαζοῦ,
Ὃς δὲ μέσον κενεῶνα πεπαρμένος ἔκθορε δίφρου,
Ἄλλος εὐγλώχινι παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον ὀϊστῷ
Βλήμενος αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πόντῳ,
Ὃ, δὲ τυπεὶς μεσάτης ὑπὸ ἄντυγος, ὃς δὲ δι' ὤμου,
Καὶ φυγὰς ἄλλος ἔπιπτε ῥάχιν τετορημένος αἰχμῇ
Πεζὸς ἀελλήεντα τετυμμένον ἵππον ἐάσας,
Ὃς δὲ πεσὼν αἴολος, ὀδύρετο συνώτροφον ἥβην,
Καί τις ἀναλθήτῳ κεχαραγμένος ἧπαρ ὀϊστῷ
Κύμβαχος ἐξ ἐλέφαντος ἐπηγδούπησε κονίης.

Κεῖτο

Panthera eleuabatur ſublimis ſaltu plantarum Ferarũ inter ſe pugna.
Crebro vero ferino conſtituebatur in capite
Et curſum ſuſtulit extenſa genua habentium elephantum
Et multa multitudo cecidit grauiter ſtridẽtib. a gutturibus
Horribilem in deſerto paſtorum audiens rugitum leonum,
Et quisquam ſuperandus fuit trepidans mugitus tauri,
Et bonis intuens torui cuſpidem cornu
Obliquum iaculantem in aera, vagus vero
In metum alius ruit formidans maxillam vrſi.
Ferinis vero fremitibus ſimul ſonans alius poſt alium
Panis inſuperabilis canis collatrabat gutture,
Et pugnam ad latrandum natorum timebant nigri Indi,
Communis vero vtrisq; coniux eiusdem nota erat pugna,
Terra vero ſitiens cadis fluctuabat cruorẽ,
Occiſorum vtrinq; multiplicibus vero domitis Onus laxat ſu.. veſtibula, vt vmbris ſit locus.
Multitudine tanta mortuorum anguſtabatur Lethe.
Manu vero ſubmouens infernus caliginoſum peſſulum,
Latiores portas ſuorum aperuit palatiorum.
Occiſorum vtrinq;. Impulſorum vero barathri
Tartareum mugitum Plutoniæ reſonabant ripæ.
Et multum tumultum excitans erat ſtrepitus. hoſtium vero
Vulnus occiſorum diuerſum, ex quibus ipſis hic quidem Vulnerum Varietas.
Ex equis labebatur vulneratus guttur,
Hic vero in pectore circularem ambitum mammæ,
Hic vero medium ventrem transfixus cucurrit è curru,
Alius vero bene acuminato ad vmbilicum ſummum telo
Percuſſus per ſe volutus conuerſabatur cum vicino ponto
Alius v. verberatus mediũ ſuper tẽporis circulũ hic v. per Varia vulnera.
Et profugus alius cecidit dorſum trãsfixus cuſpide (humeros
Pedes procelloſum vulneratum equum relinquens,
Hic vero cadens imberbis lugebat vnã nutritam iuuentam, Aliquis ex Eleph inte decidit.
Et quiſpiam inſanabili laceratus hepar telo
Pronus ex elephante cum ſonitu cecidit in puluerem,

Κεῖτο παρακλίνας δαπέδῳ, καὶ χεῖρας ἑλίξας
Αἱμαλέην πήχυνε κατηφέι γαῖαν ἀγοστῷ·
Καί τις αἰνὸς ἱππῆος ἐναντία δόχμιος ἔστη,
Καὶ σάκεος κενεῶνα χυτῆς ἔπλησε κονίης,
Καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε δεδεγμένος αἰέρος ὁμίλῳ,
Χειρὶ δὲ θαρσαλέῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα τείνων
Ἱππείην ψαμάθοισιν ὅλην ἔρραινεν ὀπωπήν,
Βακχεύσας δὲ κάρηνον ἀεὶ νεύοντι προσώπῳ
Ἵππος ἐπηώρητο κονισσαλέην τρίχα σείων,
Καμπύλα τ' εὐλαίγγος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ,
Τρίβων δ' ἀγκυλόδοντα παλυνομένην γένυν ἀφρῷ
Ὑψιτενὴς δεδόνητο καὶ ὄρθιον αὐχένα πάλλων
Οἰστρήεις ἀχάλινος ἐπεστηρίζετο γαίῃ
Ποσσὶν ὀπισθιδίοισι, καὶ αἰθύσσων γένυν ὁπλῇ
Εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα.
Αὐτὰρ ὁ κεκλιμένῳ ταχὺς ἔδραμε κάρχαρος ἀνὴρ
Γυμνὸν ἔχων θοὸν ἄορ, ὑπὲρ δαπέδου δὲ ταθέντος
Κυανέης προμάχοιο διέθρισεν αὐθερεῶνα.
Ἄλλος ἐριπλώοντος ἐχάζετο πῶλος ἀλήτης,
Γείτονος ἡνιόχοιο δεδεγμένος ἦχον ἱμάσθλης,
Οἰκτρὸν ἰδὼν θνήσκοντα διαστείβων ἐλατῆρα,
Κείμενον ἀρτιδάϊκτον ἐπισπαίροντα κονίῃ·
Κολλήτης δ' ἀπέλεθρος ἔχων προμήκεα μορφὴν
Δύσμαχος ἐννεάπηχυς ὁμοίιος Ἀλκυονῆϊ,
Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνετο δηϊοτῆτος,
Βασσαρίδων τε φάλαγγα μετὰ κλόνον ἤθελεν ἕλκειν
Εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων,
Καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ' ἐλπίδι τηλίκος ἀνήρ,
Οἷος ἔην θρασὺς Ὦτος ἀείμβατον αἰθέρα βαίνων,
Ἀγνὸν ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεαίρης,
Οἷος ἔην φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης
Ὑψιφαὴς ἐς Ὄλυμπον ἀκοντίζων Ἐφιάλτης·
Κολλήτης πέλε τοῖος ὑπέρτερος αἰθέρι γείτων

Γηγενέος

Caput inclinans ad ſolum, & manus voluens
Cruentam amplectebatur mœſto terram brachio.
Et quiſpiam vir contra equitem tranſuerſus ſtetit, Pedes cum equite congreſſus.
Et ſcuti ventrem fuſili impleuit puluere,
Et terræ plantam infixit excipiens viri impetum.
Manu vero audaci multifarium ſcutum tendens
Equinam arenis omnem aſperſit frontem,
Inſaniens vero caput ſurſum innuenti fronte
Equus ſublatus eſt pulverulentos pilos quatiens,
Incuruas vero lapidibus ornati exſpuit ſummitates freni,
Tundens vero curuidentem humectatam maxillam ſpuma Freni ſpumantia.
Alte extenſus agitabatur, & elatam ceruicem quatiens
Furioſus, effrenis innitebatur terræ
Pedibus retroiectis, & ſuſcitans maxillam vngula
In ſolum iaculabatur excuſſum gubernatorem.
Verum hic inclinato celer cucurrit aſper vir
Nudum habens acutum gladium, ſuper ſolo vero extenſi
Nigri ducis diſſecuit guttur.
Alius vero valde perturbatus cedebat equus errans Mortui vngulis equorum obtriti.
Vicini aurigæ accipiens ſonitum flagelli,
Miſerabilem ſuum morientem calcans agitatorem,
Iacentem iam transfixum palpitantem in puluere.
Colletes vero immenſus habens ingentem formam Colletes.
Difficulter expugnabilis nouem vlnas longus ſimilis Alcyonio.
Bacchicam per medium furioſe graſſabatur pugnam
Baſſaridumq; phalangem poſt pugnam voluit trahere
In concubitum dote carentem coactarum nuptiarum,
Et vana pugnauit ſpe tantus vir,
Qualis erat audax Otus inacceſſum æthera ſcandens, Otus Dianam amauit.
Sanctum innuptæ deſiderans cubile Dianæ,
Qualis erat amans puræ nuptias Mineruæ
Altus in nubibus in cœlum iaculans Epialtes
Colletes fuit talis ſuperior cœlo vicinus Epialtes.

Γηγενέος προγόνοιο, θεημάχον αἷμα κομίζων·
Ἰνδὸς δ᾽ προτογόνοιο καὶ ἄρσενος ἔπλετο μορφῇ,
Δῆσαι θοῦρον Ἄρηα μεθ᾽ υἱέας Ἰφιμεδείης·
Ἀλλὰ πόσον περ ἐόντα γυνὴ κταίνει ἐξέτι πρώην
Βακχιάδος χαρόπεια κυβερνήτειρα χορείης·
Καί τις ἀριστεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην,
Θαῦμα χόλῳ κεράσας, τρομερὴν ἐφθέγξατο φωνήν·
Ἄρες ἄρες λίπε τόξα, καὶ ἀσπίδα, καὶ σέο λόγχην,
Ἄρες ἐσυλήθης, λίπε Καύκασον· ἀνδροφόνους γὰρ
Ἀλλοίας Διόνυσος Ἀμαζόνας εἰς μόθον ἕλκει,
Ὁπλοφόρους δονέοισιν ἀνάσπιδες· ὑμετέρους γὰρ
Οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος ἑὰς ὀνόμασσε γυναῖκας,
Ξεῖνον ἰδὸν καὶ ἄπιστον ἐγὼ τύπον, οὐ σάκος ὤμοις,
Οὐ δόρυ θοῦρον ἔχοισιν Ἀμαζονίδες Διονύσου,
Οὐ πόσον εὐθώρηκες ἀριστεύουσι γυναῖκες
Καυκασίδες· Βάκχαι δὲ φιλοπτόρθων ἀπὸ χειρῶν
Φυλλάδας αἰχμάζουσι, καὶ οὐ χαλεποῖσι σιδήρου·
ὤμοι Δηριάδαο μεμηνότος, ὅττι γυναῖκες
Χαλκείους ὀνύχεσσι διασχίζοισι χιτῶνας·
Ἔννεπε θαμβήσας κραταιὸν βέλος οἷον ἔχουσα
Τηλίκον ὑψικάρηνον ἀπέκτανεν ἀνέρα Βάκχη.
Δηριάδης δ᾽ ἀκίχητος ἐπέδραμε θυάσι Βάκχαις,
Καὶ Χαρόπην ἐδίωκε λιθοσπόρον· ἡ δὲ φυγοῦσα
Μάρνατο θαρσήεσσα πεισαμένη Διονύσῳ,
Θύρσον ἀκοντίζουσα φιλανθέμον εὐάδι χάρμῃ.
Δηριάδης δ᾽ Ὀρίθαλλον ἀπηλοίησε σιδήρῳ
Κρητῶν ὁμόφυλον Ἀβαντίδος ἀστὸν ἀρούρης,
Καὶ κοτέων ἑτέροιο δεδουπότος ἀρχὸς Ἀβάντων
Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς,
Κύλλαρον ὀξυόεντι κατ᾽ αὐχένος ἄορι τύψας
Λαγασίδην, ὃς μοῦνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητής,
Δηριάδῃ μεμέληντο δοελβρασιέων πλέον Ἰνδῶν,
Καὶ μὴν ἄναξ φιλέοι κατὰ Μορρέα· πολλάκι δ᾽ αὐτῇ

Gigantis prius geniti, cum Diis pugnantem ſanguinem ferẽs
Indi primigena, & ſufficiens volabat forma,
Vincire impetuoſum Martẽ poſt filios Iphimediæ. Iphimedia
Sed talem quamuis exiſtentem fœmina occidit acuta petra Charopæa
Bacchiaca Charopæa gubernatrix choreæ: Colletem ſaxo intermit.
Et quiſpiam vincentem cernens ceruicem attollẽtẽ puellam,
Miraculum ira miſcens trepidam dixit vocem:
Mars Mars relinque arcum, & ſcutum, & tuam haſtam,
Mars ſpoliatus es, relinque Caucaſum, homicidas enim
Diuerſas Bacchus Amazones in pugnam trahit, Marti inſultatur
Armigeros quatiunt ſine ſcuto. Veſtro enim ob victoriam feminæ.
Non à Thermodonte ſuas adduxit mulieres,
Nouam vidi & incredibilẽ ego imaginẽ, nõ ſcutũ in humeris Thermodon fl.
Non haſtam impetuoſam habent Amazonides Bacchi
Non tantum thorace armatæ vincunt mulieres
Caucaſides, Bacchæ vero ramos amantibus à manibus
Folia armant, & non indigent ferro.
Heu mihi ob Deriadeum inſanum quod mulieres
Ferreas vnguibus diſcindunt tunicas.
Dixit cum ſtupore miratus montanum telum, quale habẽs
Tantum caput altum habentem occidit virum Baccha.
Deriades vero incõprehẽſibilis occurrit Thyadibus Bacchis Deriades Charopen fugientem ſequitur.
Et Charopen perſequebatur lapides quatientẽ, hæc v. fugiẽs
Pugnabat audax aſtans Baccho,
Thyrſum iaculans floridum bacchica pugna
Deriades vero Orithallum amputauit ferro Orithallus
Curetem contribulem Abantidis ciuem terra,
Et iraſcens ſocio cadente princeps Abantum Meliſſeus.
Carmenorum regem deorſum præcipitauit Meliſſeus Cyllarus.
Cyllarum acuto circa ceruicem gladio verberans Logaſides.
Logaſiden qui ſolus cum prudens eſſet bellator,
Deriadæ curæ erat haſta audaces plus, quam Indi
Et ipſum rex amabat, vt Morrheum. Sæpius vero cum ipſa

Or-

Ὀρσιβόη καὶ ἄνακτι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Θυγατέρων βασιλῆος ὁμέστιος· ἀμφοτέροις γὰρ
Ἔγχεϊ καὶ πραπίδεσσιν ὑπέρβαλε σύντροφον ἥβην.
Ἔνθα πολὺς προμάχων πρόμος ἤλασεν· ὑψιφανὴς δὲ
Γευκεσίῳ πολέμιζεν ἀερσιπόδης Ἀλιμήδης,
Καὶ Φλογίῳ κεκόρυστο Μάρων, καὶ Θουρεῖ νηλεής·
Ὑσμίνης δὲ τάλαντα πατὴρ ἔκλινε Κρονίων,
Καὶ βελέων Διόνυσος ἐμάρνατο Δηριαδῆϊ,
Μίξας ἔγχεϊ θύρσον, ἀκοντοφόρῳ δὲ μαχητῇ
Γῆ μὲν ἀκοντίζουσα μετάτροπον εἶδος ἀμείβων,
Δύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς,
Γῆ δὲ θυελλήεσσα κορύσσετο μαινομένη φλόξ,
Ἀγκύλον αἰθύσσουσα σέλας βητάρμονι καρπῷ,
Ἄλλοτε κυμαίνων, ἀπατήλιον ἔρρεεν ὕδωρ,
Ὑγρὸς οἰστεύων διερὸν βέλος, ἀμφιέπων δὲ
Ἰσοφυὲς μίμημα λεοντείοιο προσώπου,
Ὄρθιον ἠέρταζε μετάρσιον αἰθερεῶνα,
Τρηχαλέον βρύχημα χέων πυκνότριχι λαιμῷ,
Καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐρισμαράγοιο τοκῆος,
Καὶ σκιερῆς φορέων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς·
Ἀλλοφανὴς μορφοῦτο καὶ ἴκελος ἔρνεϊ γαίης
Αὐτοπαγὴς ἀκίχητος ἀνέδραμεν αἰθέρα τύπτων,
Ὡς πίτυς, ὡς πλατανιστός, ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐτὴ
Μιμηλοῖς πετάλοισι νόθην δενδρώσατο χαίτην,
Γαστέρα θάμνον ἔχων περιμήκετον, ἀκρεμόνας δὲ
Χεῖρας ἑὰς ποίησε, καὶ ἐφλοίωσε χιτῶνας,
Καὶ πόδας ἐρρίζωσεν, ἐϋκραίρων δὲ κεραίαις
Μαρναμένη βασιλῆος ἐπεψαύεσκε προσώπῳ,
Καὶ στικτοῖς μελέεσσι τύπον μιμηλὸν ὑφαίνων
Πόρδαλις ὑψιπότητος ἀνέδραμεν ἅλματι ταρσῶν,
Καὶ λοφιῆς ἐπέβαινεν ἀερσιλόφων ἐλεφάντων.
Κοῦρα βιβὰς ἐλέφας δὲ παρήορος ἅρμα τινάσσων,
Εἰς πέδον ἠκόντιζε θεημάχον ἡνιοχῆα,

Σείων

Orſoboa & rege vnam tetigit menſam Orſoboe.
Filiarum regis conuictor. Vtriuſq; enim
Enſe & pectore ſuperauit vna nutritam iuuentam
Vbi multus anteſignanorũ dux contendebat. In ſublimi ap- Peuceſius
Peuceſio pugnabat aeripes Halimedes, (*parens v.* Halimedes
Et contra Phlogiũ armabatur Maro, & Thureũ Neleus. Phlogius. Maro. Thureus, Neleus.
Pugnæ v. libram pater inclinabat Saturnius,
Et forti Bacchus pugnabat Deriadeo, Bacchus cum Deriadeo pugnans.
Miſcens cum haſta thyrſum. Iacula ferenti vero militi
Interdum iaculanti verſatile corpus mutans.
Subibat omnigenæ multum varia ſpectra formæ,
Interdum v. procelloſa armabatur inſana flamma, Bacchi Metamorphoſis.
Obliquum incitans ſplendorem ſaltante fumo,
Interdum fluctuans fallax fluebat aqua,
Humidus iaculans liquidum telum. Retinens v.
Eiuſdem naturæ exemplum leoninæ frontis
Erectum eleuauit ſublime guttur
Aſperum rugitum fundens denſas iubas habenti gutture,
Et ſtrepitum fulmineum grauiter tonantis patris, Variæ Bacchi transformationes.
Et vmbroſa ferens multifariam imaginem frontis
Alius apparens transformabatur & ſimilis plantæ terræ.
Per ſe perfectus incõprehenſibilis recurrebat æthera pulſans,
Tanquam pinus, tanquam Platanus, mutato vero capite
Simulatis foliis adulterinam arboreſcebat comam,
Ventrem truncum habens oblongum, ramos vero
Manus ſuas fecit, & in corticem mutauit tunicas, Bacchus in arboré.
Et pedes radicauit, pulſans vero cornibus
Pugnantis regis inſuſurrabat fronti.
Et maculoſis membris imaginem æmulam texens
Panthera altiuolans cucurrit ſaltu pedum,
Et dorſum aſcendit ſublimes conos habentium elephantum.
Leuia vero vadens Elephas ſublimis currum quatiens, Elephas.
In ſolum eiaculabatur cum Diis pugnantem aurigam,

Quatiens

Σείων φαιδρὰ λέπαδνα, καὶ ἀγκύλα κύκλα χαλινῶν.
Οὐδὲ πόσιν ἀμέλησε πέλωρ πρόμος, ἀλλὰ Λυαίῳ
Μάρνατο μορφωθέντι, καὶ οὔτασε πόρδαλιν αἰχμῇ·
Ἀλλὰ πάλιν μετάμειψε θεὸς δέμας· ὑψιφανὴς γὰρ
Ἠέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης,
Αἰθύσσων ἀνέμοισι φλογόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ μαζοὺς
Στήθεα λαχνήεντα διέτρεχε Δηριαδῆος·
Κυκλόθεν ὑψιπόρου δὲ δεδεγμένος ἅλματα καπνοῦ
Ἀργεννὰς λαγόνεσσιν Ἄρειος ἐμελαίνετο θώρηξ
Ἀλλόμενος σπινθῆρι, πυριβλήτου δὲ φορῆος
Ἡμιδαὴς ξείνῃσι λόφῳ θερμαίνετο πήληξ·
Ἐκ βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρος ἀλήτης,
Εὐρυάων μέγα χάσμα δασύτριχος ἀνθερεῶνος,
Καὶ λοφιὴν πλάσσας ἐπὶ γαστέρι Δηριαδῆος
Ὀρθὸς ὀπισθιδίοιο ποδὸς στηρίζετο παλμῷ,
Θηγαλέοις ὀνύχεσσι μέσον κενεῶνα χαράσσων·
Δηριάδης δ᾽ ὑπέροπλος ἐμάρνατο φάσματι κούφῳ,
Ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἤθελε δ᾽ αἰεὶ
Ἄψ αὐτοῖς ἀκίχητον ἑλεῖν εἴδωλον ἀγοστοῖς·
Ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἑὸν δόρυ πῆξε μετώπῳ,
Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·
Τί πλάσσεις Διόνυσε, τί σοι δόλος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
Δηριάδην προμάχων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις,
Πόρδαλις οὐ κλονέει με φυγοπτολέμου Διονύσου,
Ἄρκτον ὀϊστεύσω, καὶ δένδρεον ἄορι τέμνω,
Ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω·
Ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἀπευχέας εἰς σὲ κορύσσω·
Γυμνοὶ γὰρ γεγάασι, θεοκλήτοις δ᾽ ἐπαοιδαῖς
Πολλάκις ἠερόφοιτον ὁμοίϊον ἄζυγι ταύρῳ
Οὐρανόθεν κατάγοντες ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
Πολλάκι δ᾽ ἱππεύοντος ἐπειγομένων ἐπὶ δίφρων
Ἀστατέος Φαέθοντος ἀνεστήσαντο πορείην·
Ἔννεπε παπταίνων ἑτερότροπα φάσματα Βάκχου,

Καὶ νόον

Quatiens ſplendidas antilenas, & incuruos circulos frenorũ.
Neq; cadens indiligens fuit immenſus dux, ſed Baccho
Pugnabat tranſmutato, & vulnerauit Pantheram cuſpis
Sed rurſus mutauit Deus corpus. Sublimis enim
Aera calefaciens voluebatur ignis vagus,
Suſcitans ventis flammeum telum, circa v. papillas
Pectora hirſuta percurrit Deriadei.
Circulariter v. altigradi capiens ſaltum fumi
Candidis lumbis Arabs denigrabatur thorax
Saliens ſcintilla, ab igni v percuſſi geſtatoris
Semiuſtus feruenti criſta incaleſcebat galea.
Ex terribili v. leone apparebat aper errans,
Dilatans magnum hiatum hirſutas ſetas habentis gutturis,
Et ſetam admouens ad ventrem Deriadei
Rectus poſterioris pedis conſiſtebat ſubſultatione,
Acutis vnguibus medium ventrem lacerans.
Deriades vero armis ſuperbus pugnabat cũ ſpectro muto
Spe irrita elatus: voluit v. ſemper
Statim ipſis incomprehenſibile capere ſimulacrum manibus.
Oppoſiti v. leonis ſuam haſtam infixit fronti
Sermonem minacem fundens multiformi Baccho.
Quid formidas Bacche? quorſum tibi dolus pro pugna?
Deriadem trepidans multifariam formam tranſmutas,
Panthera non turbat me bellum fugientis Bacchi
Vrſam ſagittis conficio, & arborem enſe amputo,
Mentiti v leonis ego ventrem lacerabo.
Sed ſapientes Brachmanas *inermes in te armabo.*
Nudi enim ſunt, a Deo v. vocatis incantationibus
Sæpius aeriuagam ſimilem iniugi tauro
E cœlo deducentes rapiunt Lunam.
Sæpius v. equitantis impulſis in curribus
Inſtabilis Solis inhibent tranſitum.
Dixit inſpiciens diſsimilia ſpectra Bacchi,

Deriades Bacchum in Pantheram verſũ vulnerat.

Bacchus in ignem.

Deriades Baccho verſipelli.

Brachmanes Indi Sapientes.

Incantatores.

Et

Καὶ νόον εἶχεν ἄπιστον, ἀκιχήτῳ δὲ μενοινῇ
Τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιχραύσας Διονύσου
Ἔλπετο νικήσειν Διὸς υἱέα μύστιδι τέχνῃ·
Ἔνθα θορὼν ἀκίχητος ἀνέδραμεν ὑψόθι δίφρων,
Καὶ θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
Ἄμπελον ἐβλάστησεν ἀρηγόνα δηϊοτῆτος·
Καί τις ἐϋσταφύλοιο θέηλατο. οἰνάδες ὄρπηξ
Ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργύρ᾽ κύκλον ἀπλώων,
Δηριάδην ἔσφιγξεν ἀπειλητῆρι κορύμβῳ
Ἀμφιπεριπλέγδην πεπεδημένον· ἀρτιθαλὴς δὲ
Σύμφυτον αἰθύσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυν ἀλήτην
Μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιάοντα προσώπῳ,
Στέμμα μιτρώσας ὅλον αὐχένα· Δηριάδην δὲ
Αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ,
Γυοπέδην δ᾽ ἀσίδηρον ἐπέπλεκε δίζυγι ταρσῷ,
Καὶ πόδας ἐρρίζωσεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων
Ἀρραγέος κισσοῖο, καὶ ὡς πόδον ὁλκάδα πόντου
Θηκτὰ περιπλεκέων ἐχενηΐδος ἄκρα γενειὰν
Δεσμῷ καρχαρόδοντι διεστήριξε θαλάσσης·
Τοῖον ἔην μίμημα, μάτην δ᾽ ἐλέφαντας ἐπείγων
Ἡνίοχος βαρύδουπος ἑὴν ἐλέλιζεν ἱμάσθλην,
Κέντροις ὀξυτέροισιν ἀπειθέα νῶτα χαράσσων·
Καὶ τόσον Ἰνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή,
Ἀμπελόεις νίκησεν ἕλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ
Ἡμερίδων ὄρπηκι κατάσχετον αἰθερεῶνα
Γνὺξ ἔπε Δηριάδης σκολιῷ τεθλιμμένος ὁλκῷ·
Καὶ μογέων ἀτίνακτος ἐλίσσετο μαινάδι φωνῇ,
Λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα θεουδέος αἰθερεῶνος,
Νεύμασιν ἀφθόγγοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
Καὶ παλάμην ὤρεξεν ἀναυδέα μάρτυρι σιγῇ,
Μόχθον ὅλον βοόων, τὸ δὲ δάκρυον ἔπλετο μορφῇ,
Καὶ σκεδάσας Διόνυσος ἑὴν πολύδεσμον ὀπώρην,
Γυοπέδην εὔβοτρυν ἀνέσπασε Δηριαδῆος,

Et mentẽ habuit incredulam, incõprehenſibili vero conſilio
Artem veneficam inſcribens Bacchi,
Sperabat ſuperare Iouis filium arcana arte.
Inde ſaliens incomprehenſibilis recurrit ſuper currus,
Et Deus inſipientem cum Diis pugnantem virum cernens,
Vitem germinauit adiutricem pugnæ.
Et quiſpiam vuis ornatæ à Deo impulſus vineæ ramus
Serpens paulatim in argenteas rotas habentem currum,
Deriadem conſtrinxit minaci ramo
Vndiq; circumplexim vinctum. Iam germinatum vero
Inſitum ſuſcitans in racemo racemum vagum
Inſani regis inumbrantem capiti,
Quatiebat cingens totum virum. Deriadem vero
Ex ſe natus inebriauit vitis benefragranti fructu,
Compedem vero non ferream implicauit gemino pedi,
Et pedes radicauit iugo coniunctorum Elephantum
Infracta hedera, & non tantum nauem maris
Acuta circumplexorum remora ſumma dentium
Vinculo acutos dentes habenti inhibet in mari.
Tale erat ſimulacrum fruſtra vero elephantas incitans
Auriga grauiter ſonans ſuum quatiebat flagellum,
Stimulis acutioribus immorigera dorſa lacerans,
Et tantum Indum regem, quem non occidit immenſa cuſpis,
Vitea ſuperauit circũuolutio tanquã dux. Circumſtipãs v.
Vitium ramo comprehenſum guttur.
Præfocabatur Deriades obliquo conſtrictus tractu,
Et laborans inconcuſſus voluebatur inſana voce,
Tenuem habens vlulatum religioſi gutturis,
Nutibus mutis ſupplices lacrumas libans,
Et manum tendit non vocalem teſte ſilentio,
Laborem totum clamans, lacruma vero fuit forma,
Et diſſipans Bacchus ſuam multa vincula habentem vitem
Compedem viteam retraxit Deriadei.

Deriades à Baccho victi illigatus

Remora naues; detinet.

Deriades vinctus misericordiã Bacchi implorat.

Et

Καὶ ξίφος ἡμερίδων ἑλικώδεα κισσὸν ἐάσας
Δέσμιον αὐχένα λῦσεν ὁμοπλεκέων ἐλεφάντων·
Οὐδὲ φυγὼν δρυόεντα τανυπτόρθοιο κορύμβου
Δεσμὸν ἀπειλητῆρα, καὶ αὐτέλικτον ἀνάγκην
Δηριάδης ἀπέειπεν ἐθήμονα κόμπον ἀπειλῆς,
Ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος, εἶχε δὲ βουλὴν
Διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα πελέσσαι·
Ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε μάχης ἀμφίδρομος ὀρφνή,
Καὶ μόθος ἦν μετὰ νύκτα, καὶ ὑπναλέων ἀπὸ λέκτρων
Ἐγρομένους θώρηξεν ἀμοιβαίη πάλιν Ἠώς.
Οὐδὲ μόθων τέλος ἦεν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ,
Ἀλλὰ πόσων μετὰ κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν
Ῥυθμὸν ἐνυαλίοιο μάτην ἐπεβόμβεε σάλπιγξ·
Ἤδη δ' ἑξαμόθων ἐτέων πολυκαμπέϊ νύσσῃ
Βακχιὰς ὀψιτέλεστος ἐμαίνετο μᾶλλον Ἐνυώ.
Οὐ μὲν ἀφειδήσαντες ὀρειμανέος Διονύσου
Κάλλιπον ἀμνήστοισι μεμυκότα μόθον ἀήταις
Δικταῖοι Ῥαδαμᾶνες ἐχέφρονες· ἀλλὰ Λυαίου
Νῆας ἐτεχνήσαντο μαχήμονας· ἀμφὶ δὲ λόχμας
Ῥοίπυιον ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν τορνώσατο γόμφους,
Ὃς δὲ μέσην πεπόνητο περὶ τρόπιν, ἴκρια δ' ἄλλος
Ὀρθὰ παρισταμένῃσιν ἀμοιβαίῃσιν ὑφαίνων
Ὁλκάδι τεῖχον ἔτευχεν, ἐπηγκενίδας τε συνάπτων
Μηκεδανὰς κατέπηξε, βαθυνομένην τε μεσόδμην
Μεσσοφανῆ μέσον ἱστὸν ἀείρας ὀρθώσατο τέκτων,
Λαίφεϊ πεπταμένῳ πεφυλαγμένον· αἳ περ ἐπ' ἄκρων
Δουρατέην ἐπίκυρτον ἐτορνώσαντο κεραίην
Ἴδμονες εὐπαλάμοιο καὶ Ἡφαίστου, καὶ Ἀθήνης·
Ὣς οἱ μὲν μογέοντες, ἀμιμήτῳ τινὶ τέχνῃ,
Βάκχῳ νῆας ἔτευχον· ἑταζαλόων δὲ κυδοιμῷ
Μαντοσύνης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης,
Ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται; ὁππότε Βάκχοι
Εἰναλίην Ἰνδοῖσιν ἀναστήσουσιν Ἐνυώ·

Καὶ λυ-

Et coronam vitium circularem hederam relinquens Bacchus ſoluit hoſtem.
Vinctam ceruicem ſoluit ſimul plexorum elephantum.
Neq; fugiens querneum extenſos ramos habentis Corymbi
Vinculum minax, & per ſe volutam neceßitatem
Deriades recuſauerat conſuetum faſtum minarum
Sed rurſus dux erat cum Diis pugnans. Habuit *v. conſilium* Poſt pericula impietas redit.
Duplex aut Bacchum *capere, aut ſeruum facere.*
Vtroſq; vero amputauit pugnæ circumcurſatrix caligo, Nox pugnã diremit.
Et pugna erat poſt noctem, & ſomniferis a thalamis
Excitatos armauit alterna rurſus aurora.
Neq; pugnæ finis erat incitato Baccho,
Sed tantorum poſt circulos volutorum annorum
Rhythmũ Martis fruſtra infremuit tuba.
Iam vero bella mouentium annorum multiflexa orbita
Bacchica ſero perfecta furebat magis Bellona. Bacchus Indos terreſtri prælio ſuperare nõ potuit.
Non quidem negligentes Marte furioſum Bacchum
R*eliquerunt immemoribus reboantem ſermonem ventis*
Dictæi Rhadamanes concordes. Sed Bacchi
Naues fabricabant bellicoſas, in lucis vero Rhadamanes Baccho naues fabricant.
Operabãtur aliũde alius, Hic quidẽ rotũdos faciebat clauos.
Hic vero mediam laborabat circa carinã, tabulata v. alius Nauis variæ partes.
Recta ambitibus alternis texens
Naui latus fecit, tabulas vero nauis protenſas coniungens
Longas affixit, profundam vero columnam mali
In *medio apparentem malum Arabs erexit faber,*
Velo expanſo cuſtoditum. Sed in ſummitatibus
Ligneum incuruum fabricabant cornu
Artifices manu artificioſi, & Vulcani, & Mineruæ.
Sic hi quidem laborantes, non imitanda quadam arte, Vaticinii Rheæ de India ſubiuganda.
Baccho naues fabricabant. Bene occupatus vero bello
Vaticinii Bacchus ſuæ recordabatur Rheæ,
Quod finis belli appariturus eſſet, quando Bacchi
Marinam Indis excitarent bellum.

Καὶ λύκος ἀκροτάτοιο δι' εἴδματος ἡνιοχεύων,
Νεύμασιν ἀτρέπτοισιν ὑποδρηστῶν Διονύσου,
Ἄβροχον ἡνιόχευεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
Ἧχι σοφοὶ Ῥαδαμᾶνες ἁλιπλανέες μετανάσται
Νῆας ἐτεχνήσαντο θαλασσοφόνῳ Διονύσῳ·
Καὶ τότε τετραπόροιο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων
Ἱππεύων ἔτος ἕκτον ἑλίσσετο καμπύλος αἰών,
Εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαρρίνων γένος Ἰνδῶν
Δηριάδης σκηπτοῦχος, ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
Λαὸν ἀολλίζων ἐπρόθορος ἤιε κῆρυξ.
Αὐτίκα δ' ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἰνδῶν,
Ἑζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων·
Λαοῖς δ' ἀχνυμένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μορρεύς·
Ἴστε φίλοι τάχα πάντες ἀτὰρ κάμον ὑψόθι πύργων,
Εἰσόκε γαῖα Κίλισσα, καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν
Αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος,
Ἴστε καὶ ὅσσα πέλεσσα καταιχμάζων Διονύσου,
Μαρνάμενος Σατύροισι, καὶ ἀμητῆρι σιδήρῳ
Τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκραίροιο γενέθλης,
Ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἑσμὸν ἐρύσσας
Ὤπασα Δηριάδῃ πολέμου γέρας, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
Ἄστεος εὐλαΐγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαὶ
Κτεινομένων, ἕτεραι δὲ μετάρσιον ἀμφὶ χορείην
Ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλεκον αὐχένα δεσμῷ,
Ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειρήθησαν ὀλέθρου,
Κρυπτόμεναι κευθμῶνι πεδοσκαφέος κενεῶνος·
Ἀλλὰ τελαιναέτησιν ἀρείονα μῆτιν ὑφαίνω,
Εἰσαΐω Ῥαδαμᾶνας ὅτι δρυτόμῳ τινὶ τέχνῃ
Νῆας ἐτεχνήσαντο φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
Ἔμπης οὐ τρομέω δόρυ ναύμαχον· ἐν πολέμοις γὰρ
Αἴδεα φερεσσακέων κεκορυθμένον ὑψόθι νηῶν
Οὐδ' ἂν ἔτι πετάλοισί ποτε κτείνουσι σιδήρῳ,
Ἤ ποτε Λυαίων ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πὰν

Θηλαλέοις

Et lupus ſummum per fluctum gubernans
Nutibus immutabilibus inſeruiens Bacchi,
Non irrigatum gubernabat viatorem currum maris,

Currus maris.

Vbi prudentes Rhadamanes in mari errantes exules
Naues fabricabant in mari interficienti Baccho.
Et tunc quadrigradi temporis turbinem voluens
Equitans annum ſextum voluebatur incurnum annum
In concionem vocauit nigros naſos habentiũ genus Indorũ

Sex annis in India bellum geſtum.

Deriades Rex, incitato vero pede
Populum congregans aliter ſonans ibat præcô.
Statim vero excitabantur multiplicium ordines Indorum,

Deriades Indos conuocat.

Sedentes ordinate alternis in gradibus:
Populis v. congregatis Rex concionabatur Morrheus:
Nouiſtis amici prope omnes, quæ laborauerim ſuper turrib⁹,

Morrheus concionatur ad Indos.

Quam diu terra Cilix, & Aſſyriorum genus virorum
Ceruicem ſeruilem flexit ſub iuga Deriadei,
Nouiſtis etiam quanta perfecerim pugnans cum Baccho
Contendens cum Satyris, & meſſore gladio
Amputans hoſtilia capita boũ cornua habẽtis generationis,
Quando Baſſaridum vinctam multitudinem trahens
Præbui Deriadæ belli munus, quarum a ſanguine

Morrheus ſua facinora recitat.

Vrbis lapidibus bene ſtrati rubebant vici
Occiſarum, aliæ vero elatam circa choream
Laqueali ſtringebantur implexam ceruicem vinculo,

Suſpendiũ

Aliæ vero aquoſum experiebantur exitium,
Abſcondita latibulo in ſolo effoſſi ventris.
Sed rurſus inhabitatoribus melius conſilium texo.
Inaudio Rhadamanas quod quercus ſecante quadam arte
Naues fabricati ſint pugnas fugienti Baccho.
Tamen non trepido haſtam in nauibus pugnantẽ in bellis n.
Virum ſcutiferis armatum in nauibus
Vilibus foliis interdum occidunt ferro, (Pan
Aut quomodo rabioſus in mõtib⁹ currẽs cornua alta habes

Morrheus de Rhadamanibus nauium fabris.

Θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει δέμας Ἰνδῶν;
Οὐ δύναται βαρύδουπον ὕδωρ Σικελοῖο δράσσων,
Ἀπτολέμῳ νάρθηκι μαχήμονα νῆα καλύψαι,
Εἰς χορὸν αἱματόεντα φορῶν λυσσώδεϊ ταρσῷ,
Κῶμον ἀνακρείων θανατηφόρον. οὐδ᾽ ἐνὶ πόντῳ
Ταυρείοις κεράεσσι πεπαρμένον ἄνδρα δαμάζει,
Ἀγχιφανῆ μεσάτοιο διχαζομένης κενεῶνος,
Ἀλλὰ τυπεὶς προκάρηνος ἀτυμβεύτῳ τινὶ μοίρῃ
Κείσεται ἐν ῥοθίοισιν, ὀλισθήσουσι δὲ Βάκχαι
Ἔγχεσι μιν κεδανοῖσι μιαιφόνον ἐς βυθὸν ἅλμης
Τυπτόμεναι· καὶ νῆας ἀϊστώσω Διονύσου,
Ναύμαχον εἰκοσίπηχυ δι᾽ ὁλκάδος ἔγχος ἐλίσσων·
Ἀλλὰ φίλοι μάρνασθε πεποιθότες· αἰπεινῶν δὲ
Μή τις ὑποπτήσσειεν ἐπιπνείων στίχα νηῶν
Βακχιάδων· Ἰνδοὶ γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ
Εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀριστεύουσι θαλάσσῃ,
Ἢ χθονὶ δηριόωντες· ἀνικήτῳ δὲ σιδήρῳ
Οὐ πολέας Σατύρους λιλαίομαι· ἀλλὰ κομάων
Ἀντὶ διηκοσίων προμάχων ἕνα μοῦνον αἰνύσσω,
Θηλυμανῆ Διόνυσον ὀπάονα Δηριαδῆος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀθελγέα Δηριαδῆα
Μορρεὺς αἰολόμητις, ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοὶ
Μῦθον ἐπαινήσαντες, ὁμογλώσσων δ᾽ ἀπὸ λαιμῶν
Ὄμμασι κινυμένοισιν ἰσόθροος ἔβρεμεν ἠχώ·
Λῦσε δ᾽ ἄναξ ἀγορήν, Βρομίῳ δ᾽ ἰσέλλετο κῆρυξ
Γνήσιον ὑσμίνην ἐνέπων πειθήμονι Βάκχῳ
Ἄμφω δ᾽ εἰς ἓν ἰόντες ἐρυκομένοιο κυδοιμοῦ
Ἀμβολίην ποίησαν ἐπὶ τρία κύκλα σελήνης,
Εἰσόκε ταρχύσουσι δαϊκταμένων στίχα νεκρῶν·
Ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος ἀΐδι γείτων
Φυλόπιν ὠδίνουσα ἐφαπλώσασα γαλήνην.

Acutis vnguibus diſcindet corpus Indorum?
Non poteſt grauiter ſonantem aquam Silenus ſecans
Imbelli ferula bellicoſam nauem ſubmergere,
In chorum ſanguineum procurrens rabioſa planta,
Comum repulſans mortiferum. Neq; in ponto
Taurinis cornibus transfixum virum domat,
Vicinum medio diuiſo ventre,
Sed vulneratus præceps non ſepulto quodam fato
Iacebit in fluctibus, labaſcent vero Bacchæ
Gladiis oblongis cæde contaminatam in profunditatem ſali
Percuſſa. Et naues euertam Baccho,
In nauibus pugnans viginti cubitus longũ per nauem gladiũ
Sed, ô amici, pugnate confiſi. Hoſtium vero *(vibrans.* Morrheus ſuos animat.
Ne quis conſternetur aſpiciens ordinem nauium
Bacchiacarum: Indi enim aſſueti ſunt pugnæ
Marinæ, & magis præſtantes ſunt in mari,
Quam terra dimicantes. Inuicto vero ferro
Non multos Satyros prædabor. Sed ſuperbiens
Pro ducentis ducibus vnum ſolum perficiam,
Mulierum amore inſanum Bacchum famulum Deriadæ.
Sic locutus perſuaſit non lætum Deriadem
Morrheus varia conſilia agitans. Acclamabãt v. populi
Sermonem laudantes. concordibus vero ab oribus
Oculis agitatis æqualiter ſonans infremuit Echo:
Soluit vero Rex concionem, Baccho vero mittebatur præco
Marinam pugnam indicans obedienti Baccho
Ambo vero in vnum vadentes prohibiti belli
Inducias fecerunt in tres circulos Lunæ, Induciæ trium mēſium.
Donec ſepelirent trucidatorum ordinem mortuorum.
Erat vero quædam pax admodum breuis, inferno vicina.
Bellum parturientem prætendens pacem.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λζ'.

Ὣς οἱ μὲν φιλότητι μεμηλότες ἔμφρονες Ἰνδοὶ
Βακχείην ἀνέμεισιν ἐπιτρέψαντες Ἐνυώ,
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας,
Οἷα βίον βροτέου γαιήϊα δεσμὰ φυγόντας,
Ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ
Νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιὴ δ' ἀμπαύετο Βάκχου,
Καὶ φιλίην Διόνυσος ἰδὼν πολέμοιο γαλήνην
Τρώϊος ἡμιόνους καὶ ὁμήλυδας αὔδεας ἐπείγων
Ἀζαλέην ἐκέλευσεν ἄγειν ὀρεσίτροφον ὕλην,
Ὄφρα πυρὶ φλέξειεν ὀλωλότα νεκρὸν Ὀφέλτην·
Τῶν μὲν ἴλην προκέλευθος ἔσω πιτυώδεος ὕλης
Φαῦνος ἐρημονόμῳ μεμελημένος ἤθεϊ λόχμης,
Μητρὸς ὀρεστιάδος δεδαημένος ἔνδια Κίρκης,
Καὶ δρυτόμῳ στοιχηδὸν ἐτέμνετο δένδρα σιδήρῳ,
Πολλὴ μὲν πτελέη τανυήκεϊ τέμνετο χαλκῷ,
Πολλὴ δ' ὑψιπέτηλος ἐπέκτυπε κοπτομένη δρῦς,
Καὶ πολλὴ πεταλοῦσα πίτυς, καὶ ἐκέκλιτο πεύκη
Αὐχμηροῖς πετάλοισι, πολυσπερέων δ' ἀπὸ δένδρων
Τεμνομένων κατὰ βαιὸν ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι.
Καὶ τις Ἀμαδρυάδων μετανάστιος ἔστιχε νύμφη,
Πηγαίη δ' ἀχίχητος ἀήθεϊ μίγνυτο κούρῃ,
Καὶ πολὺς ἐρχομένοισιν ἐλίδρομος ἤϊεν ἀνὴρ
Οὔρεος οἶμον ἔχων ἐπιπρόσθιον, ἣν δὲ νοῆσαι
Ὑψιφανῆ, περιβλῆτα, κατήλυδα λοξὸν ὁδίτην
Ποσσὶ πολυπλανέεσσιν, ἐϋπλέκτοιο δὲ σειρῆς
Πυκνὰ περισφίγξαντες ἀρηρότα δούρατα δεσμῷ
Οὐρήων ἐπέθηκαν ὑπὲρ ῥάχιν· ἐσσυμένων δὲ
Ἡμιόνων στοιχηδὸν ὀρειδρόμος ἔκτυπεν ὁπλὴ
Σπερχομένων, καὶ νῶτα πολυψαμάθοιο κονίης
Συρομένων κατόπισθε φυτῶν ἐβαρύνετο φόρτῳ·
Καὶ Σάτυροι, καὶ Πᾶνες ἐποίπνυον, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν

Ὑλοτόμοις

DIONYSIACORVM LIBER XXXVII.

SIc hi quidem amicitiam curantes prudentes Indi
Bacchicam ventis indulgentes pugnam,
Oculis non flentibus ſepeliebant mortuos,
Tanquam vita mortalis, qui terreſtria vincula fugiſſent,
Anima miſſa vnde venit, circulari vinculo — Anima poſt mortem eò redit, vnde venit.
Metam ad antiquam. Exercitus vero quieſcebat Bacchi
Et amicam Bacchus videns belli ſerenitatem
Matutinus mulos, & comites viros incitans
Aridam iuſſit adducere in montibus altam ſiluam, — Ligna amputantur ad comburendum mortuum Ophelten.
Vt igne combureret qui perierat mortuum Ophelten:
Horum quidem erat præcurſor in piceis fragrante ſilua
Phaunus in deſertis paſti curam habens conſueti luci, — Faunus.
Matris montana edoctus diuerſoria Circe, — Circe.
Et quercus ſecante ordine amputabat arbores ferro,
Multa quidē vlmus in acutū extenſo amputabatur ferro,
Multa v. altas comas habens inſonuit ſecta quercus,
Et multa ſternebatur pinus, & inclinabatur picea,
Aridis foliis, multiplicibus vero ab arboribus
Amputatis paulatim denudabantur rupes.
Et quadam Hamadryadum exſul tranſibat Nympha — Hamadryas.
Fontana vero incomprehenſibilis inſueta miſcebatur puella,
Et multus venientibus in monte currens ibat vir
Montis viam habens diuerſam, Erat v. cognoſcere
Sublimem prominentem decliuem obliquum viatorem
Pedibus multum errantibus. Bene plexi vero reſtis
Crebro circumſtringentes coagmentata ligna vinculo
Montium impoſuerunt ſuper dorſum. Incitatorum vero
Mulorum ordine in montibus decurrens reſonabat vngula
Incumbentium, Et dorſa copioſam arenā habentis pulueris — Ligna de montibus deportantur.
Tractarum a tergo arborum grauabantur onere.
Et Satyri, & Panes miniſtrabāt. ex quibus ipſis hic quidem

Σειρῶν φαιδρὰ λέπαδνα, καὶ ἀγκύλα κύκλα χαλινῶν.
Οὐδὲ πόνων ἀμέλησε πέλωρ πρόμος, ἀλλὰ Λυαίῳ
Μάρνατο μορφωθέντι, καὶ οὔτασε πόρδαλιν αἰχμῇ·
Ἀλλὰ πάλιν μετάμειψε θεὸς δέμας· ὑψιφανὴς γὰρ
Ἠέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης,
Αἰθύσσων ἀνέμοισι φλογόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ μαζοὺς
Στήθεα λαχνήεντα διέτρεχε Δηριαδῆος·
Κυκλόθεν ὑψιπόρου δὲ δεδεγμένος ἅλματα καπνοῦ
Ἀργεννῇς λαγόνεσσιν Ἄρα ψ ἐμελαίνετο θώρηξ
Ἀλλόμενος σπινθῆρι, πυριβλήτου δὲ φορῆος
Ἡμιδαὴς ξείνοιο λόφῳ θερμαίνετο πήληξ·
Ἐκ βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρεος ἀλήτης,
Εὐρυόων μέγα χάσμα δασύτριχος αἰθερεῶνος,
Καὶ λοφίην πλάσσας ἐπὶ γαστέρι Δηριαδῆος
Ὀρθὸς ὀπισθιδίοιο ποδὸς στηρίζετο πέλμῳ,
Θηγαλέοις ὀνύχεσσι μέσον κενεῶνα χαράσσων·
Δηριάδης δ' ὑπερόπλος ἐμάρνατο φάσματι κούφῳ,
Ἐλπίδι ματιδίῃ πεφορημένος· ἤθελε δ' αἰεὶ
Ἄψ αὐτοῖς ἀΐχνητον ἑλεῖν εἴδωλον ἀγοστοῖς·
Ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἑὸν δόρυ πῆξε μετώπῳ,
Μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·
Τί πλώσσεις Διόνυσε, τί σοι δόλος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
Δηριάδην προμάχων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις,
Ποικίλος οὐ κλονέει με φυγοπτολέμου Διονύσου,
Ἄρκτον ὀϊστεύω, καὶ δένδρεον ἄορι τέμνω,
Ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω·
Ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἀπευχέας εἰς σε κορύσσω·
Γυμνοὶ γὰρ γεγάασι, θεοκλήτοις δ' ἐπαοιδαῖς
Πολλάκις ἠερόφοιτον ὁμοίϊον ἄζυγι ταύρῳ
Οὐρανόθεν κατάγοντες ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
Πολλάκι δ' ἱππεύοντος ἐπειγομένων ἐπὶ δίφρων
Ἀστάθιος Φαέθοντος ἀνεστήσαντο πορείην·
Ἔννεπε παμφαίνων ἑτερότροπα φάσματα Βάκχου,

Καὶ νόον

Quatiens ſplendidas antilenas, & incurnos circulos frenorũ.
Neq; cadens indiligens fuit immenſus dux, ſed Baccho
Pugnabat tranſmutato, & vulnerauit Pantheram cuſpis
Sed rurſus mutauit Deus corpus. Sublimis enim
Aera calefaciens voluebatur ignis vagus,
Suſcitans ventis flammeum telum, circa v. papillas
Pectora hirſuta percurrit Deriadei.
Circulariter v. altigradi capiens ſaltum fumi
Candidis lumbis Arabs denigrabatur thorax
Saliens ſcintilla, ab igni v percuſſi geſtatoris
Semiuſtus feruenti criſta incaleſcebat galea.
Ex terribili v. leone apparebat aper errans,
Dilatans magnum hiatum hirſutas ſetas habentis gutturis,
Et ſetam admouens ad ventrem Deriadei
Rectus poſterioris pedis conſiſtebat ſubſultatione,
Acutis vnguibus medium ventrem lacerans.
Deriades vero armis ſuperbus pugnabat cũ ſpectro muto
Spe irrita elatus: voluit v. ſemper
Statim ipſis incomprehenſibile capere ſimulacrum manibus.
Oppoſiti v. leonis ſuam haſtam infixit fronti
Sermonem minacem fundens multiformi Baccho.
Quid formidas Bacche? quorſum tibi dolus pro pugna?
Deriadem trepidans multifariam formam tranſmutas,
Panthera non turbat me bellum fugientis Bacchi
Vrſam ſagittis conficio, & arborem enſe amputo,
Mentiti v leonis ego ventrem lacerabo.
Sed ſapientes Brachmanas *inermes in te armabo.*
Nudi enim ſunt, a Deo v. vocatis incantationibus
Sæpius aerinagam ſimilem iniungi tauro
E cœlo deducentes rapiunt Lunam.
Sæpius v. equitantis impulſis in curribus
Inſtabilis Solis *inhibent tranſitum.*
Dixit inſpiciens diſſimilia ſpectra Bacchi,

Deriades Bacchum in Pantheram verſũ vulnerat.

Bacchus in ignem.

Deriades Baccho verſipelli.

Brachmanes Indi Sapientes.

Incantatores.

Et

Καὶ νόον εἶχεν ἄπιστον, ἀκιχήτῳ δὲ μενοινῇ
Τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιγράψας Διονύσου
Ἔλπετο νικήσειν Διὸς υἱέα μούσιδι τέχνῃ·
Ἔνθα θορὼν ἀκίχητος ἀνέδραμεν ὑψόθι δίφρων,
Καὶ θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
Ἄμπελον ἐβλάστησεν ὀρειγόνα δηϊοτῆτος·
Καί τις ἐϋσταφύλοιο θεήλατος οἰνάδος ὄρπηξ
Ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
Δηριάδην ἔσφιγξεν ἀπειλητῆρι κορύμβῳ
Ἀμφιπεριπλέγδην πεπεδημένον· ἐριθαλῆ δὲ.
Σύμφυτον αἰθύσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυν ἀλήτην
Μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιάοντα προσώπῳ,
Σείετο μετρώσας ὅλον αἰθέρα· Δηριάδην δὲ
Αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ,
Γυιοπέδην δ' ἀσίδηρον ἐπέπλεκε δίζυγι ταρσῷ,
Καὶ πόδας ἐρρίζωσεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων
Ἀρραγέος κισσοῖο, καὶ ὡς ποτὲ ὁλκάδα πόντου
Θηκτὰ περιπλεκέων ἐχενηΐδος ἄκρα γενείων
Δεσμῷ καρχαρόδοντι διεστήριξε θαλάσσῃ·
Τοῖον ἔην μίμημα, μάτην δ' ἐλέφαντας ἐπείγων
Ἡνίοχος βαρύδουπος ἑὴν ἐλέλιζεν ἱμάσθλην,
Κέντροις ὀξυτέροισιν ἀπειθέα νῶτα χαράσσων·
Καὶ πόσον Ἰνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή,
Ἀμπελόεις νίκησεν ἕλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ
Ἡμερίδων ὅρπηκι κατάσχετον αἰθερεῶνα
Γνάμπτετο Δηριάδης σκολιῷ τεθλιμμένος ὁλκῷ·
Καὶ μογέων ἀτίνακτος ἐλίσσετο μαινάδι φωνῇ,
Λιτὸν ἔχων ὀλόλυγμα θεουδέος αἰθερεῶνος,
Νεύμασιν ἀφθόγγοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
Καὶ παλάμην ὤρεξεν ἀναύδεα μάρτυρι σιγῇ,
Μόχθον ὅλον βοόων, τὸ δὲ δάκρυον ἔπλετο μορφῇ,
Καὶ σκεδάσας Διόνυσος ἑὴν πολύδεσμον ὀπώρην,
Γυιοπέδην εὔβοτρυν ἀνέσπασε Δηριάδηος,

Καὶ σι-

Et mentē habuit incredulam, incōprehenſibili vero conſilio
Artem veneficam inſcribens Bacchi,
Sperabat ſuperare Iouis filium arcana arte.
Inde ſaliens incomprehenſibilis recurrit ſuper currus,
Et Deus inſipientem cum Diis pugnantem virum cernens,
Vitem germinauit adiutricem pugnæ.
Et quiſpiam vuis ornatæ à Deo impulſus vineæ ramus
Serpens paulatim in argenteas rotas habentem currum, Deriades à Baccho viti illigatus
Deriadem conſtrinxit minaci ramo
Vndiq; circumplexim vinctum Iam germinatum vero
Inſitum ſuſcitans in racemo racemum vagum
Inſani regis inumbrantem capiti,
Quatiebat cingens totum virum Deriadem vero
Ex ſe natus inebriauit vitis benefragranti fructu,
Compedem vero non ferream implicauit gemino pedi,
Et pedes radicauit iugo coniunctorum Elephantum
Infracta hedera, & non tantum nauem maris Remora naues detinet.
Acuta circumplexorum remora ſumma dentium
Vinculo acutos dentes habenti inhibet in mari.
Tale erat ſimulacrum fruſtra vero elephantas incitans
Auriga grauiter ſonans ſuum quatiebat flagellum,
Stimulus acutioribus immorigera dorſa lacerans,
Et tantum Indum regem, quem non occidit immenſa cuſpis,
Vitea ſuperauit circūuolatio tanquā dux. Circumſtipās v.
Vitium ramo comprehenſum guttur.
Præfocabatur Deriades obliquo conſtrictus tractu,
Et laborans inconcuſſus voluebatur inſana voce,
Tenuem habens vlulatum religioſi gutturis,
Nutibus mutis ſupplices lacrumas libans, Deriades vinctus miſericordiā Bacchi implorat.
Et manum tendit non vocalem teſte ſilentio,
Laborem totum clamans, lacruma vero fuit forma,
Et diſſipans Bacchus ſuam multa vincula habentem vitem
Compedem viteam retraxit Deriadei.

Et

Καὶ ξίφος ἡμιεΐδων ἑλικώδεα κισσὸν ἐάσας
Δίσμιον αὐχένα λῦσεν ὁμοπλεκέων ἐλεφάντων·
Οὐ δὲ φυγὼν δρυόεντα τανυπτόρθοιο κορύμβου
Δεσμὸν ἀπειλητῆρα, καὶ αὐτοέλικτον ἀνάγκην
Δηριάδης ἀπέειπεν ἐθήμονα κόμπον ἀπειλῆς,
Ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος, εἶχε δὲ βουλὴν
Διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα πελέσθαι·
Ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε μάχης ἀμφίδρομος ὀρφνή,
Καὶ μόθος ἦν μετὰ νύκτα, καὶ ἐννυχίων ἀπὸ λέκτρων
Ἐγρομένους θώρηξεν ἀμοιβαίη πάλιν ἠώς.
Οὐ δὲ μόθων τέλος ἦεν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ,
Ἀλλὰ πόσων μετὰ κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν
Ῥυθμὸν ἐνυαλίοιο μάτην ἐπεβόμβεε σάλπιγξ·
Ἤδη δ' ἑξαμόθων ἐτέων πολυκαμπέϊ νύσσῃ
Βακχιὰς ὀψιτέλεστος ἐμαίνετο μᾶλλον Ἐνυώ.
Οὐ μὲν ἀφειδήσαντες ὀρειμανέος Διονύσου
Κάλλιπον ἀμνήστοισι μεμυκότα μόθον ἀήταις
Δικταῖοι Ῥαδάμαντες ἐΰφρονες· ἀλλὰ Λυαίου
Νῆας ἐπεχνήσαντο μαχήμονας· ἀμφὶ δὲ λόχμας
Γαίπυον ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν τορνώσατο γόμφους,
Ὃς δὲ μέσην πεπόνητο περὶ τρόπιν, ἴκρια δ' ἄλλος
Ὀρθὰ περισταμένῃσιν ἀμοιβαίῃσιν ὑφαίνων
Ὁλκάδι τεῖχον ἔτευχεν, ἐπηγκενίδας τε συνάπτων
Μηκεδανὰς κατέπηξε, βαθυνομένην τε μεσόδμην
Μεσσοφανῆ μέσον ἱστὸν λαοξόος ὀρθώσατο τέκτων.
Λαιφεῖ πεπταμένῳ πεφυλαγμένον· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρων
Δουρατέην ἐπίκυρτον ἐτορνώσαντο κεραίην
Ἴδμονες εὐπαλάμοιο καὶ Ἡφαίστου, καὶ Ἀθήνης·
Ὣς οἱ μὲν μογέοντες, ἀμιμήτῳ τινὶ τέχνῃ,
Βάκχῳ νῆας ἔτευχον· ἐπαγγελίων δὲ κυδοιμοῦ
Μαντοσύνης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης,
Ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι
Εἰναλίην Ἰνδοῖσιν ἀναστήσουσιν Ἐνυώ·

Καὶ λύ-

Et coronam vitium circularem hederam relinquens
Vinctam ceruicem ſoluit ſimul plexorum elephantum.
Neq; fugiens querneum extenſos ramos habentis Corymbi
Vinculum minax, & per ſe volutam neceſſitatem
Deriades recuſauerat conſuetum faſtum minarum
Sed rurſus dux erat cum Diis pugnans. Habuit v. conſilium
Duplex aut Bacchum *capere, aut ſeruum facere.*
Vtroſq; vero amputauit pugna circumcurſatrix caligo,
Et pugna erat poſt noctem, & ſomniferis a thalamis
Excitatos armauit alterna rurſus aurora.
Neq; pugnæ finis erat incitato Baccho,
Sed tantorum poſt circulos volutorum annorum
Rhythmũ Martis fruſtra infremuit tuba.
Iam vero bella mouentium annorum multiflexa orbita
Bacchica ſero perfecta furebat magis Bellona.
Non quidem negligentes Marte furioſum Bacchum
Reliquerunt immemoribus reboantem ſermonem ventis
Dictæi Rhadamanes concordes. Sed Bacchi
Naues fabricabant bellicoſas, in lucis vero
Operabãtur aliũde alius, Hic quidẽ rotũdos faciebat clauos.
Hic vero mediam laborabat circa carinã, tabulata v. alius
Recta ambitibus alternis texens
Naui latus fecit, tabulas vero nauis protenſas coniungens
Longas affixit, profundam vero columnam mali
In medio apparentem malum Arabs erexit faber,
Velo expanſo cuſtoditum. Sed in ſummitatibus
Ligneum incuruum fabricabant cornu
Artifices manu artificioſi, & Vulcani, & Mineruæ.
Sic hi quidem laborantes, non imitanda quadam arte,
Baccho naues fabricabant. Bene occupatus vero bello
Vaticinii Bacchus ſuæ recordabatur Rheæ,
Quod finis belli appariturus eſſet, quando Bacchi
Marinam Indis excitarent bellum.

Bacchus ſoluit hoſtem.

Poſt pericula impietas redit.

Nox pugnã diremit.

Bacchus Indos terreſtri prælio ſuperare nõ potuit.

Rhadamanes Baccho naues fabricant.

Nauis variæ partes.

Vaticinit Rheæ de India ſubiuganda.

Καὶ λύκος ἀκροτάτοιο δι' οἴδματος ἡνιοχεύων,
Νεύμασιν ἀτρέπτοισιν ὑποδρηστῶν Διονύσου,
Ἄβροχον ἡνιόχευεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
ἧχι σοφοὶ Ῥαδαμᾶνες ἁλιπλανέες μετανάσται
Νῆας ἐτεχνήσαντο θαλασσοφόνῳ Διονύσῳ·
Καὶ τότε τετραπόροιο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων
Ἱππεύων ἔτος ἕκτον ἑλίσσετο καμπύλος αἰών,
Εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαρρίνων γένος Ἰνδῶν
Δηριάδης σκηπτοῦχος, ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
Λαὸν ἀολλίζων ἑτερόθροος ἤιε κῆρυξ.
Αὐτίκα δ' ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἰνδῶν,
Ἑζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων·
Λαοῖς δ' ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μορρεύς·
Ἴστε φίλοι τάχα πάντες ἅπερ κάμον ὑψόθι πύργων,
Εἰσόκε γαῖα Κίλισσα, καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν
Αὐχένα δοῦλον ἔκαμψαν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος,
Ἴστε καὶ ὅσσα πέλεσσα καταιχμάζων Διονύσου,
Μαρνάμενος Σατύροισι, καὶ ἀμφήκει σιδήρῳ
Τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκραίροιο γενέθλης,
Ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἑσμὸν ἐρύσσας
Ὤπασα Δηριάδῃ πολέμου γέρας, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
Ἄστεος εὐλαΐγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαὶ
Κτεινομένων, ἕτεραι δὲ μετάρσιον ἀμφὶ χορείην
Ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
Ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειρήθησαν ὀλέθρου,
Κρυπτόμεναι κευθμῶνι πεδοσκαφέος κενεῶνος·
Ἀλλά τε λιμναίτῃσιν ἀρείονα μῆτιν ὑφαίνω,
Εἰσαΐω Ῥαδαμᾶνας ὅτι δρυτόμῳ τινὶ τέχνῃ
Νῆας ἐτεχνήσαντο φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
Ἔμπης οὐ τρομέω δόρυ ναύμαχον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ἀΐδρια φερεσσακέων κεκορυθμένον ὑψόθι νηῶν
Οὐδαν ἢ πετάλοισι ποτὲ κτείνουσι σιδήρῳ,
Ἤ ποτε λυσσαίων ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πὰν

Θηγαλέοις

Et lupus ſummum per fluctum gubernans
Nutibus immutabilibus inſeruiens Bacchi, Currus maris.
Non irrigatum gubernabat viatorem currum maris,
Vbi prudentes Rhadamanes in mari errantes exules
Naues fabricabant in mari interficienti Baccho.
Et tunc quadrigradi temporis turbinem voluens Sex annis in India bellum geſtum.
Equitans annum ſextum voluebatur incuruum annum
In concionem vocauit nigros naſos habentiũ genus Indorũ
Deriades Rex, incitato vero pede Deriades Indos conuocat.
Populum congregans aliter ſonans ibat praco.
Statim vero excitabantur multiplicium ordines Indorum,
Sedentes ordinate alternis in gradibus:
Populis v. congregatis Rex concionabatur Morrheus: Morrheus concionatur ad Indos.
Nouiſtis amici prope omnes, qua laborauerim ſuper turrib⁹,
Quam diu terra Cilix, & Aſſyriorum genus virorum
Ceruicem ſeruilem flexit ſub iuga Deriadei,
Nouiſtis etiam quanta perfecerim pugnans cum Baccho
Contendens cum Satyris, & meſſore gladio
Amputans hoſtilia capita boũ cornua habẽtis generationis, Morrheus ſua facinora recitat.
Quando Baſſaridum vinctam multitudinem trahens
Prabui Deriada belli munus, quarum a ſanguine
Vrbis lapidibus bene ſtrati rubebant vici
Occiſarum, alia vero elatam circa choream
Laqueali ſtringebantur implexam ceruicem vinculo, Suſpendiũ
Alia vero aquoſum experiebantur exitum,
Abſcondita latibulo in ſolo effoſſi ventris.
Sed rurſus inhabitatoribus melius conſilium texo.
Inaudio Rhadamanas quod quercus ſecante quadam arte
Naues fabricati ſint pugnas fugienti Baccho.
Tamen non trepido haſtam in nauibus pugnantẽ in bellis π. Morrheus de Rhadamanibus nautum fabris.
Virum ſcutiferis armatum in nauibus
Vilibus foliis interdum occidunt ferro, (*Pan*
Aut quomodo rabioſus in mõtib⁹ currẽs cornua alta habes

Θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει δέμας Ἰνδῶν;
Οὐ δύναται βαρύδουπον ὕδωρ Σιληνὸς ὑπεράσσων,
Ἀπτολέμῳ νάρθηκι μαχήμονα νῆα καλύψαι,
Εἰς χορὸν αἱματόεντα φορῶν λυσσώδεϊ ταρσῷ,
Κώδωνα ἀνακρούων θανατηφόρον. ἢν δ' ἐνὶ πόντῳ
Ταυρείοις κεράεσσι πεπαρμένον ἄνδρα δαμάζῃ,
Ἀγχιφανὴ μεσάτοιο διχαζομένου κενεῶνος,
Ἀλλὰ τυπεὶς προχάρηνος ἀτυμβεύτῳ τινὶ μοίρῃ
Κείσεται ἐν ῥοθίοισιν, ὀλισθήσουσι δὲ Βάκχαι
Ἔγχεσι μὴ κεδανοῖσι μιαιφόνον ἐς βυθὸν ἅλμης
Τυπτόμεναι· καὶ νῆας ἀϊστώσω Διονύσου,
Ναυμάχον εἰκοσίπηχυ δι' ὁλκάδος ἔγχος ἐλίσσων·
Ἀλλὰ φίλοι μάρνασθε πεποιθότες· αἰπεινῶν δὲ
Μή τις ὑποπτήσσειεν ἐπιπλώουσαν στίχα νηῶν
Βακχιάδων· Ἰνδοὶ γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ
Εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀριστεύουσι θαλάσσῃ,
Ἢ χθονὶ δηϊόωντες· ἀνικήτῳ δὲ σιδήρῳ
Οὐ πολέας Σατύρους ληΐσομαι· ἀλλὰ κομάων
Ἀντὶ διηκοσίων προμάχων ἕνα μοῦνον αἰνύσσω;
Θηλυμανῆ Διόνυσον ὀπάονα Δηριαδῆος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀθελγέα Δηριαδῆα
Μορρεὺς αἰολόμητις, ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοὶ
Μῦθον ἐπαινήσαντες, ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
Ὄμμασι κινυμένοισιν ἰσόθροος ἔβρεμεν ἠχώ·
Λῦσε δ' ἄναξ ἀγορήν, Βρομίῳ δ' ἐστέλλετο κῆρυξ
Γνήσιον ὑσμίνην ἐνέπων πειθήμονι Βάκχῳ
Ἄμφω δ' εἰς ἓν ἰόντες ἐρυκομένοιο κυδοιμοῦ
Ἀμβολίην ποίησαν ἐπὶ τρία κύκλα σελήνης,
Εἰσόκε ταρχύσουσι δαϊκταμένων στίχα νεκρῶν·
Ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος ἀΐδι γείτων
Φυλόπιν ὠδίνουσαν ἐφαπλώσασα γαλήνην.

Acutis vnguibus diſcindet corpus Indorum?
Non poteſt grauiter ſonantem aquam Silenus ſecans
Imbelli ferula bellicoſam nauem ſubmergere,
In chorum ſanguineum procurrens rabioſa planta,
Comum repulſans mortiferum. Neq; in ponto
Taurinis cornibus transfixum virum domat,
Vicinum medio diuiſo ventre,
Sed vulneratus præceps non ſepulto quodam fato
Iacebit in fluctibus, labaſcent vero Bacchæ
Gladiis oblongis cæde contaminatam in profunditatem ſali
Percuſſa. Et naues euertam Baccho,
In nauibus pugnans viginti cubitus longũ per nauem gladiũ
Sed, ô amici, pugnate confiſi. Hoſtium vero (*vibrans.* Morrheus ſuos animat.
Ne quis conſternetur aſpiciens ordinem nauium
Bacchiacarum: Indi enim aſſueti ſunt pugnæ
Marinæ, & magis præſtantes ſunt in mari,
Quam terra dimicantes. Inuicto vero ferro
Non multos Satyros prædabor. Sed ſuperbiens
Pro ducentis ducibus vnum ſolum perficiam,
Mulierum amore inſanum Bacchum *famulum Deriadæ.*
Sic locutus perſuaſit non latum Deriadem
Morrheus varia conſilia agitans. Acclamabãt v. populi
Sermonem laudantes. concordibus vero ab oribus
Oculis agitatis æqualiter ſonans infremuit Echo:
Soluit vero Rex concionem, Baccho vero mittebatur præco
Marinam pugnam indicans obedienti Baccho
Ambo vero in vnum vadentes prohibiti belli
Inducias fecerunt in tres circulos Lunæ, Induciæ trium menſium.
Donec ſepelirent trucidatorum ordinem mortuorum.
Erat vero quædam pax admodum breuis, inferno vicina.
Bellum parturientem prætendens pacem.

DIONYSIACORVM LIBER XXXVII.

SIc hi quidem amicitiam curantes prudentes Indi
Bacchicam ventis indulgentes pugnam,
Oculis non flentibus ſepeliebant mortuos,
Tanquam vita mortalis,qui terreſtria vincula fugiſſent,
Anima miſſa vnde venit,circulari vinculo
Metam ad antiquam. Exercitus vero quieſcebat Bacchi
Et amicam Bacchus videns belli ſerenitatem
Matutinus mulos,& comites viros incitans
Aridam iuſſit adducere in montibus altam ſiluam,
Vt igne combureret qui perierat mortuum Ophelten:
Horum quidem erat præcurſor in piceis fragrante ſilua
Phaunus in deſertis paſti curam habens conſueti luci,
Matris montana edoctus diuerſoria Circa
Et quercus ſecante ordine amputabat arbores ferro,
Multa quidē vlmus in acutū extenſo amputabatur ferro,
Multa v. altas comas habens inſonuit ſecta quercus,
Et multa ſternebatur pinus,& inclinabatur picea,
Aridis foliis,multiplicibus vero ab arboribus
Amputatis paulatim denudabantur rupes.
Et quædam Hamadryadum exſul tranſibat Nympha
Fontana vero incomprehenſibilis inſueta miſcebatur puellæ,
Et multus venientibus in monte currens ibat vir
Montis viam habens diuerſam, Erat v. cognoſcere
Sublimem prominentem decliuem obliquum viatorem
Pedibus multum errantibus. Bene plexi vero reſtis
Crebro circumſtringentes coagmentata ligna vinculo
Montium impoſuerunt ſuper dorſum. Incitatorum vero
Mulorum ordine in montibus decurrens reſonabat vngula
Incumbentium, Et dorſa copioſam arenā habentis pulueris
Tractarum a tergo arborum grauabantur onere.
Et Satyri, & Panes miniſtrabāt. ex quibus ipſis hic quidem

Anima post mortem eò redit, vnde venit.

Ligna amputantur ad comburendum mortuum Ophelten.

Faunus.

Circe.

Hamadryas.

Ligna de montibus deportantur.

Ὑλοτόμοις παλάμῃσιν ἀμοιβαίων ἀπὸ δένδρων
Φιτροὺς ἀκαμάτοισιν ἐλαφρίζοντες ἀγοστοῖς,
Ποσσὶ φιλοσκάρθμοισιν ἐπεκροτάλιζον ἐρίπνῃ·
Καὶ τὰ μὲν ὑλονόμοι χθονὶ κάτθεσαν, ἧχι πελάζει
Εὔιος ἐν δαπέδῳ σημήνατο τύμβον Ὀφέλτῃ·
Καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔην ἐπρόπολις, ἀμφὶ δὲ νεκρῷ,
Πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν στενάχοντες ἐπέρρεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλαις σκιόωντες ἐθείραις,
Καὶ νέκυν ἔστενε Βάκχος ἀπενθήτοιο προσώπου
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν, ἀκερσικόμου δὲ καρήνου
Πλοχμὸν ἕνα τμήξας ἐπεθήκατο δῶρον Ὀφέλτῃ·
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἰδαῖον θεράποντες ἐϋστρεφέος Διονύσου,
Ἐν δὲ πυρῇ μεσάτῃ στόρεσαν νέκυν, ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Ἀστέριος Δικταῖος ἐπήορον ἄορ ἐρύσσας
Ἰνδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας,
Θῆκεν ἄγρην στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ,
Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας·
Καὶ πολέες σφάζοντο βόες, καὶ πώεα ποίμνης
Πρόσθε πυρῆς, κταμένων δὲ βοῶν ἐπενήνεε νεκρῷ
Σώματα κυκλωθέντα καὶ ἀργιπόδων στίχας ἵππων.
Ὧν ἄπο δημὸν ἅπαντα λαβὼν στοιχηδὸν ἑκάστου
Ἀμφὶ νέκυν στορέσας, κυκλώσατο πίονα μίτρην.
Ἔνθα πυρὸς χρέος ἔσκε φιλοσκοπέλοιο δὲ Κίρκης
Φαῦνος ἐρημονόμος Τυρσηνίδος ἀστὸς ἀρούρης,
Ὡς πάϊς ἀγρότερός τις δεδαημένος ἔργα τεχνήσης
Πυρσοτόκους λάϊγγας ὀρειάδος ὄργανα τέχνης
Ἤγαγεν ἐκ σκοπέλοιο, καὶ ὁππόθι σήματα νίκης
Ἠερόθεν πίπτοντες ὀπιστεύοντο κεραυνοί,
Λείψανα θεσπεσίου πυρὸς ἤγαγεν, ὥς κεν ἀνήψῃ
Πυρκαϊὴν φθιμένοιο, διοβλήτῳ δὲ θεείῳ
Ἀμφοτέρων ἔχρισε λίθων κενεῶνας

Πυρσοτό-

Ligna ſecantibus manibus alternis ab arboribus
Truncos indefeßis eleuantes manibus
Pedibus tripudia amantibus ſtrepebant in rupe.
Et hæc quidem in ſyluis paſti in terrã depoſuerunt, vbi fieri
Euius (Bacchus) in ſolo ſignificabat tumulum Ophelta.
Et multa multitudo erat ex alia vrbe, ob mortuum vero Coma in funere detonſa.
Luctuoſas comas triſti amputauit ferro,
Ob ipſum vero gementes affluebant alius poſt alium,
Mortuum alternis prorſus obumbrantes capillis
Et mortuum ingemuit Bacchus non luctuoſæ frontis Bacchus Opheltum deflet.
Oculis non lacrumantibus, intonſi vero capitis
Cincinnum vnum amputans impoſuit munus Opheltæ.
Fecerunt vero rogum centum pedum hinc & hinc
Idæum famuli in montibus nutriti Bacchi,
In rogo vero medio ſternebant mortuũ, circa vero defunctũ
Aſterius Dictæus ſublimem gladium extrahens Aſterius duodecim Indos mactat.
Indos nigros duodecim capite truncans
Poſuit ducens coronatim continuo ſuccedẽte quodã ornatu,
Impoſuit vero mellis & vnguenti amphoras.
Et multi mactabantur boues, & oues ouilis
Ante rogum, occiſorum vero boum congregabat mortuo
Corpora circulata, & nuper occiſorum ordines equorum.
Ex quibus pinguedinem omnem accipiens ordine ſinguli
Circa mortuum ſternens circumdabat pinguem coronam.
Vbi ignis vſus erat. Scopulos vero amantis Circæ
Phaunus in deſerto paſtus Thyrſenidis ciuis terræ, Faunus Circe.
Vt puer agreſtioris doctus opera matris
Ignem generantes lapides montana inſtrumenta artes Lapides ad excutiendũ ignem.
Duxit ex ſcopulo, & dum ſigna victoriæ
Ex aere decidentia confirmarunt fulmina,
Reliquias diuini ignis duxit, vt accenderet
Rogum mortui. à Ioue percuſſo vero numine
Vtriuq; inunxit lapidis aſpera latera

Γυρσοτόκων, καὶ λεπτὸν ἐρυθραίοιο κορύμβου
Κάρφος ἀποξύσας διδυμάονι μίγνυε πέτρῳ,
Τρίβων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἄρσενι θῆλυ χαράσσων,
Ἔγκρυφον αὐτολόχευτον ἀνείρυε λάϊνεον πῦρ,
Πυρκαϊῇ δ' ἐπέθηκεν, ὅπῃ πέλεν ἀγελαὰς ὕλη,
Οὐδὲ πυρὴν φθιμένης περιδέδρομεν ἁπτόμενον πῦρ·
Ἀλλὰ θεὸς Φαέθοντος ἐναντίον ὄμμα τανύσσας
Ἀγχιφανής, ἐκάλεσσεν ἑώϊον Εὔρου ἀλήτην
Πυρκαϊῆς ἐπίκουρον ἄγειν ἀντίπνοον αὔρην·
Καὶ Βρομίου καλέοντος ἑωσφόρος ἔκλυε γείτων
Ἱκέτιδος, καὶ γνωτὸν ἑὸν προέηκε Λυαίῳ
Ἄσθμασι πυρσοτόρῳ φλογοειδέα πυρσὸν ἀνάπτων,
Καὶ θαλαμηπολέοντα λιπὼν μητρώϊον ἠοῦς,
Πυρκαϊὴν φλογόεσσαν ἀνερρίπιζεν ἀήτης
Παννυχος, αἰθύσσων ἀνεμοτρεφὲς ἁλλόμενον πῦρ,
Καὶ σέλας ἠκόντιζον ἐς ἠέρα θυιάδες αὖραι
Γείτονες ἠελίοιο· σὺν ἀχνυμένῳ δὲ Λυαίῳ
Ἀστέριος Δικταῖον ὁμόγνιον αἷμα κομίζων,
Κυάνεον ἀμφικύπελλον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου,
Εὔοδμον δαπέδοιο χυτὴν ἐμέθυσσε κονίην,
Ψυχὴν ἠνεμόφοιτον Ἀρεσδείδαο γεραίρων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δροσεροῖο προάγγελος ἄρματος ἠοῦς
Ὄρθρος ἐρευθιόων ἀμαλδύνατο νύκτα χαράσσων,
Δὶς τότε πάντες ὄρουσαν, ἀμοιβαίῳ δὲ κυπέλλῳ
Πυρκαϊὴν ἑτάροιο κατέσβεσαν ἰκμάδι Βάκχου,
Καὶ βαλιαῖς πτερύγεσσιν ἐχάζετο θερμὸς ἀήτης
Εἰς δόμον ἠελίοιο φαεσφόρον· Ἀστέριος δὲ
Ὀστέα συλλέξας κεκαλυμμένα δίπλακι δημῷ
Εἰς χρυσέην φιάλην κατεθήκατο λείψανα νεκροῦ,
Καὶ ἐσχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχεν ἔνδιον Ἴδης,
Τύμβον ἐπυργώσαντο, βαθυνομένων δὲ θεμέθλων
Νεκρὸν ἐταρχύσαντο μιῆς οἰκήτορα πάτρης,
Κρήτης γνήσιον αἷμα πεδοσκαφέος διὰ κόλπου,

Καὶ κό-

Ignem generantis, & tenuem rubentis Corymbi
Surculum detrahens gemino miſcuit lapidi,
Terens vero hinc & hinc, & maſculo fœminam pulſans,
Occultum per ſe editum extraxit lapideum ignem,
Rogo vero impoſuit, vbi erat agreſtis ſilua,
Neq; rogum mortui circumcurrit accenſus ignis.
Sed Deus contra Phaëthontem oculum intendens
Prope apparens, vocauit matutinum Eurum errantem Eurus ignẽ rogi accendit.
Vt rogi incuruam duceret contra ſpirantem auram.
Et Bacchi vocantis auroram ferens audiuit vicinus
Supplicationem, & fratrem ſuum præmiſit ad Bacchum
Flatu magis ignito flammeum ignem accendens
Et thalamum roſeum relinquens maternum aurora,
Rogum ardentem ſufflauit ventus
Per totam noctem, excitans à vento nutritũ ſaltantẽ ignem
Et ſplendorem iaculabantur in aërem bacchici venti
Vicini Solis. cum mœſto vero Baccho
Aſterius Dictæum conſanguineum ſanguinem ferens, Vinum ab Aſterio rogo adfuſũ.
Gnoſſium rotundum habens poculum dulcis vini
Bene fragrantem ſoli fuſilem inebriauit puluerem Opheltes Areſtoris filius.
Animam ventiuagam Areſtoridæ venerans.
Sed poſtquam vera roridi prænuncius currus aurora
Matutinus rubens reſplenduit noctem frangens Aurora.
Bis tunc omnes impetum faciebant, alterno vero poculo
Rogum ſocii extinxerunt liquore Bacchi,
Et maculoſis alis recedebat calidus ventus Aſterius oſſa colligit.
In domum Solis luciferam. Aſterius vero
Oſſa colligens abſcondita duplici pinguedine
In auream phialam appoſuit reliquias mortui, (*Ida*
Et volubiles Corybantes, poſtquã ſortiti fuerũt domicilium
Tumbam rotundam fecerunt. excauatis vero fundamentis Ophelter ſepelitur.
Mortuum ſepeliebant vnius habitatorem patriæ
Cretæ genuinum ſanguinem ſoli effoſſo in ſinu.

Et

Καὶ κόνιν ὀθνείην πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτῃ,
Καὶ τάφον αἰπυτέροισιν ἀνεστήσαντο δομαίοις.
Τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπηγέϊ τύμβῳ·
Νεκρὸς Ἀρεσσείδης μινυώριος ἐνθάδε κεῖται
Κνώσσιος, Ἰνδοφόνος Βρομίου συναέθλιος Ὀφέλτης·
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις ἐπιτύμβια δῶρα κομίζων,
Αὐτόθι λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα
Τέρμα δρόμου πλέξας ἱππήλατον· ἐν δαπέδῳ δὲ
Ὀργυίης ἰσόμετρος ἔην λίθος εὐρέϊ μέτρῳ,
Ἡμιτόμου κύκλοιο φέρων τύπον εἰκόσι μήνης,
Αὐλῶπις λαγόνεσσιν εὔζοος, οἷον ὑφαίνων
Ἐργοπόνοις παλάμῃσι γέρων τορνώσατο τέκτων,
Ἔνθεον ἀσκήσας τε θεῶν βρέτας, ὅν ποτε γαίῃ
Κυφίζων παλάμῃσι πέλωρ ἱδρύσατο Κύκλωψ,
Νύσσης λαϊνέης ἀντίῤῥοπον, ἶσον ἐκείνῳ
Ἀντίπορον λίθον ἄλλον ὁμόζυγον ἐν χθονὶ πήξας·
Ποικίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι,
Ἄργυρος, Ἰνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλύς,
Καὶ θεὸς ἱππήεσσιν ἀέθλια θήκατο νίκης·
Πρώτῳ μὲν θέτο τόξον, Ἀμαζονίην τε φαρέτρην,
Καὶ σάκος ὀμφαλόεν, ἀρηϊφίλην τε γυναῖκα,
Τὴν ποτε Θερμώδοντος ὑπ' ὀφρύσι πεζὸς ὁδεύων
Λυομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἰνδῶν·
Δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ,
Ξανθοφυῆ, δολιχῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,
Ἡμιτελὲς κυΐουσαν ἔτι βρέφος, ἧς ἔτι φόρτῳ
Ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς οἰδαίνετο γαστήρ·
Καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ,
Τὸν μὲν ἀριστοπόνος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων
Ἀσκήσας χρυσέοισι δαιδάλμασι, τῆς δ' ἐνὶ μέσσῳ
Ὀμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ·
Πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα γέρας Πακτωλίδος ὄχθης·
Ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευεν ἐπισπέρχων ἐλατῆρας·

Ἄ[illegible]

Et puluerem externum vltimum infuderunt Ophelta
Et epitaphium celſioribus conſtituerunt lapidibus
Tale inſcribentes carmen nuper defleto tumulo:
Mortuus Areſtorides breuis aui hic iacet
*Cnoſſius,*Indos *occidens, Bacchi comes, Opheltes* Epitaphiū Opheltæ.
Et Deus viteus ſuper tumulum munera ferens,
Ibidem populum detinuit, & aſſedit latum certamen Certamina equeſtria à Baccho inſtituta.
Metam curſus perficiens equis incitatum. In ſolo v.
Sex pedum magnitudinis aqualis erat lapis lata menſura
Semiſecti circuli ferens figuram imaginem Luna
Aduerſis lateribus viuax qualem texens
Laborioſis manibus ſenex circulauit faber
Diuinum efficere deſiderans idolum, quem tunc terra
Eleuans manibus immenſus collocauerat Cyclops, Cyclops.
Meta lapidea eiuſdem magnitudinis, aqualem illi
Contrarium lapidem alium comparem in terra figens.
Varia v. erant certaminis pramia, lebes, tripes, ſcuta & equi, Præmia certaminis
Argentum, Indica metalla, boues, Pactolium lutum auri,
Et Deus equitibus pramia poſuit victoria.
Primo quidem arcum poſuit, Amazoniamq; pharetram, Præmia primi.
Et ſcutum ſemiperfectum, & Marti caram mulierem,
Quam olim Thermodontis in ripa pedeſtris iter faciens
Lauantem viuam cœpit, & duxit in vrbem Indorum.
Secundo equum poſuit Boreali vna currentem cum vento, Secundi.
Flauum, oblongis obumbratum ceruicem iubis,
Semiperfectũ, vtero ferentẽ adhuc pullũ, cuius adhuc onere Equa grauida.
Equeſtrem cumulum habens partus intumeſcebat venter:
Et tertio thoracem, & ſcutum poſuit quarto, Tertii. Quarti.
Quem quidem optima elaborans fabricauit Lemnia incus
Perficiens aureo artificio, cuius in medio
Vmbilicus argenteo rotundus variebatur ornatu:
Quinto duo talenta munus Pactolia ripa. Quinti.
Erectus v. dicebat inſtigans agitatores:

O 4.

Ὦ φίλοι, οὓς ἐδίδαξεν Ἄρης πτολίπορθον Ἐνυώ,
Οἷς δρόμον ἱπποσύνης δωρήσατο Κυανοχαίτης,
Οὐ μὲν ἐγὼ καμάτων ἀδαήμονας ἄνδρας ἐπείγω,
Ἀλλὰ πόνοις βεβαροῖσιν ἐθήμονας· ἡμέτεροι γὰρ
Παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί·
Εἰ γὰρ ἀπὸ Τμώλοιο γένος λάχε Λύδιος ἀνήρ,
Ἱππείης πλήσει Πελοπηΐδος ἄξια νίκης·
Εἰ δὲ πέδον Πισαῖον ἔχει μαιήϊον ἵππων,
Ἤλιδος εὐδίφροιο, καὶ Οἰνομάοιο πολίτης
Οἶδεν ὀλυμπιάδος κοτινηφόρον ὄζον ἐλαίης·
Ἀλλ' οὐκ Οἰνομάοιο πέλει δρόμος, οὐδ' ἐλατῆρες
Ἐνθάδε κέντρον ἔχουσι κακοξείνων ὑμεναίων,
Ἀλλ' ἀρετῆς δρόμος οὗτος ἐλεύθερος Ἀφρογενείης·
Εἰ πέδον Ἀονίης, ἢ Φωκίδος αἷμα κομίζει,
Πύθιον Ἀπόλλωνι τετιμένον οἶδεν ἀγῶνα·
Εἰ μεθέπει σφὸν οὖδας ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος,
Ἔγνω πιαλέης ἐγκύμονα κόλπον ἐέρσης·
Εἰ πέλεν εὐώδινος Ἀχαιΐδος ἀστὸς ἀρούρης,
Πελλήνην δεδάηκεν, ὅπη ῥιγηλὸν ἀγῶνα
Ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης,
Χειμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυῖα χιτῶνι·
Εἰ ναέτης βλάστησεν ἀλιζώνοιο Κορίνθου,
Ἴσθμιον ὑμετέροιο Παλαίμονος οἶδεν ἀγῶνα·
Ὣς φαμένου, σπεύδοντες ἐπέτρεχον ἡγεμονῆες
Δίφρα περιτροχόωντες ἀμοιβάδις, ὠκυπόδην δὲ
Ξάνθον ἄγων περίπυστον ὑπὸ ζυγὰ δῆσεν Ἐρεχθεὺς
Ἄρσενα καὶ θήλειαν ἐπεσφήκωσε Ποδάργην.
Οὓς Βορέης ἔσπειρεν εὐπτερύγων ἐπὶ λέκτρων,
Σιθονίην ἅρπυιαν ἀελλόπον εἰς γάμον ἕλκων,
Καὶ σφέας Ὠρείθυιαν ὅθ' ἥρπασεν Ἀτθίδα νύμφην,
Ὤπασεν ἕδνον ἔρωτος Ἐρεχθέϊ γαμβρὸς ἀήτης·
Δεύτερος Ἀκταίων Ἰσμηνίδα πάλλεν ἱμάσθλην·
Καὶ τρίτος ὑγρομέδοντος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου

Σκέλμις

O amici, quos docuit Mars vrbem euertentem pugnam, Bacchus certatorib.
Quibus curſum equitatus donauit Neptunus,
Non quidem ego laborum ignaros viros excito,
Sed laboribus aſperis aſſuetos. Noſtri enim
Variis virtutibus curæ ſunt milites.
Si enim à Tmolo genus ſortitus eſt Lydius vir, Tmolus.
Equitatus perficiet Pelopis digna victoria. Piſa.
Si vero ſolum Piſaum habet nutricium equorum, Elis.
Elidis pulcros currus habentis, & Oenomai ciuis
Nouit Olympiaca oleaſtriferum ramum oliuæ:
Sed non Oenomai fuit currus, neq; agitatores
Hic ſtimulum habent male hoſpitalium nuptiarum,
Sed virtutis curſus hic liber Veneris.
Si ſolum Aoniæ aut Phocidis ſanguinem fert, Phocis.
Pythium Apollini honoratum nouit certamen. Pythius Apollo.
Si tenet prudentem terram olearum cultoris Marathonis,
Nouit pinguis plenam ſitulam liquoris.
Si eſt fertilis Achiuæ ciuis terræ,
Pellenam nouit, vbi tremendum certamen Pellena.
Viri pugnant lanam amantem ob victoriam,
Hyemali ſtringentes frigida membra tunica.
Si incola germinauit à mari cincta Corinthi,
Iſthmium veſtri Palamonis nouit certamen. Iſthmium certamen in honoré Palæmonis.
Sic (illo) locuto, feſtinantes currebant duces
Bigas circumcurrentes alternatim, velocipedem vero
Xanthũ omniũ ducens primũ ſub iuga ligauit Erechtheus Erechthe'
Virum, & fœminam conſtrinxit Podargem, Podarge.
Quos Boreas ſeminauit bene alatis in lectis, Boreas.
Sithoniam harpyiam procellipedẽ in concubitum trahens, Harpyia.
Et ipſos Orithyian cum rapuiſſet Atticam Nympham Orithyia.
Præbuit nuptiale munus amoris Erechthei gener ventus Actæon.
Secundus Actaon pugnacem vibrauit ſcuticam,
Et tertius in humido regnantis proles Neptuni

Scelmis

Σκέλμις ἔην ταχύπωλος, ὃς ἔγραφε πολλάκις ὕδωρ
Πάτριον ἰθύνων Ποσιδήιον ἅρμα θαλάσσης·
Τέτρατος αὖθορε Φαῦνος, ὃς εἰς μέσον ἤλασεν ἀγῶνος
Μοῦνος ἔχων τύπον ἶσον ἑῆς γενέταο τεκούσης,
Ἠελίου μίμημα φέρων πετράζυγας ἵππους·
Καὶ Σικελῶν ὀχέων ἐπεβήσατο πέμπτος Ἀχάτης,
Οἶστρον ἔχων Πισαῖον ἐλαιοκόμου ποταμοῖο,
Ἱπποσύνης ἀκόρητος, ἐπεὶ πόθον ὤκεε νύμφης
Ἀλφειοῦ δυσέρωτος, ὃς εἰς Ἀρέθουσαν ἱκάνει,
Ἄβροχον ἕδνον ἔρωτος ἀγῶν στεφανηφόρον ὕδωρ·
Καὶ θρασὺν Ἀκταίωνα λαβὼν ἀπάνευθεν ὁμίλου
Παιδὶ πατὴρ σπεύδοντι φίλοις ἐπετέλλετο μύθοις,
Τέκνον Ἀρισταίοιο πολυστονόειο τοκῆος,
Ὅττι μὲν ὅττι φέρεις σθένος ἄρσιον, ὅττι κομίζεις
Σύμφυτον ἠνορέην κεκερασμένον ἄνθεμον ἥβης,
Πάτριον αἷμα φέρων Φοιβήιον, ἡμέτεραι δὲ
Κρείσσονες αἴσσουσιν ἐπὶ δρόμον Ἀρκάδες ἵπποι·
Ἀλλὰ μάτην τάδε πάντα, καὶ οὐ σθένος, οὐ δρόμος ἵππων
Νικῆσαι δεδάασιν, ὅσον σθένος ἡνιοχῆος·
Μούνης κερδοσύνης ἐπιδεύεαι· ἱπποσύνη γὰρ
Χρηίζει πινυτοῖο δαήμονος ἡνιοχῆος·
Ἀλλὰ σὺ πατρὸς ἄκουε, καὶ ἵππια κέρδεα τέχνης,
Ὅσσα χρόνῳ δεδάηκα πολύτροπα, καί σε διδάξω·
Σπεῦδε, τέκος, γενετῆρα τεαῖς ἀρετῇσι γεραίρειν·
Καὶ δρόμος ἱπποσύνης μεθέπει κλέος ὅσσον Ἐνυώ,
Σπεῦδε καὶ ἐν σταδίοισι μετὰ πτολέμοις με γεραίρειν
Ἄρεα νικήσας, ἑτέρην ὑποδύσατο νίκην,
Ὄφρα μετ' αἰχμητῆρα καὶ ἀθλοφόρον σε καλέσσω.
Ὦ τέκος ἄξια ῥέξον ὁμογνήτῳ Διονύσῳ,
Ἄξια καὶ Φοίβοιο, καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης,
Καὶ καμάτοις νικῶν Ἀρισταίοιο τοκῆος,
Ἱπποσύνην δ' ἀνάφαινε φέρων πατρήμονα νίκην
Κερδαλέην σέο μῆτιν, ἐπεὶ κατὰ μέσσον ἀγῶνος

Ἄλλος

Scelmis erat celeres pullos habens,qui ſignauerat ſæpius aquã Scelmis.
Patrium dirigens Neptunium currum maris,
Quartus proſilit Phaunus,qui in mediũ venit certaminis, Faunus.
Solus habens formam æqualem ſuæ patris matris
Solis ſimulacrum ferens quadriiuges equos.
Et Sicula repagula aſcendit quintus Achates Achates
Furorem habens Piſæum cultoris olearum fluuii,
Equitatu inſatiabilis,cum ſolum inhabitaret Nymphæ
Alphei in amore infelicis,qui in Arethuſam venit Alphæus.
Non irrigatũ nuptiale munus amoris ferẽs coroniferũ aquã. Arethuſa.
Et audacem Actæonem aſſumens extra multitudinem
Filiæ pater feſtinanti amicos præcepit ſermones,
Fili Ariſtæi ſolertis patris. Ariſtæus filium ſuũ Actæonem monet & inſtruit.
Quod quidem quod fers robur ſufficiens quod fers
Cognatum fortitudini temperatum florem iuuentæ,
Paternum ſanguinem ferens Phœbeium,noſtri vero
Meliores ſuſcitant curſum Arcadici equi.
Sed fruſtra hæc omnia,& non robur,non curſus equorum
Vincere norunt,quantum robur aurigæ. In equeſtri certamine ingenium requiritur Prudentia ſenilis.
Solius aſtutiæ indigus es. Equitatus enim
Indiget prudente experto auriga.
Sed tu patrem audi & equeſtres aſtutias artis,
Quæcunq; tempore didici multum varia,& te docebo.
Stude,ô fili,patrem tuis virtutibus honorare.
Et curſus equitatus tenet laudem,quantum bellum, Pietas in parentes hominis tutiſſima virtus.
Stude & iam in ſtadiis poſt bella me venerari,
Martem cum viciſti,aliam ſubi victoriam,
Ut poſt bellatorem etiam præmia ferentem te appellem.
O puer digna fac cognato Baccho,
Digna etiam Phœbo,& validas manus habente Cyrenæ,
Et labores ſupera Ariſtæi patris,
Equitandi vero artem oſtende,ferens artificialẽ victoriam.
Verſutum tuum conſilium poſtquam in medio certaminis

Ἄλλος ἀνὴρ ἀδίδακτος, ὑπόσσυτον ἅρμα τιταίνων
Πλάζεται ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ αἰπόρων δρόμος ἵππων
Ἄστατος οὐ μάστιγι βιάζεται, οὐδὲ χαλινῷ
Πείθεται, ἡνίοχος δὲ μετάστρεπτος ἔκτοθι νύσσης
Ἕλκεται, ᾗχι φέρουσιν ἀπειθέες ἅρπαγες ἵπποι·
Ὃς δέ κε τεχνήεντι δόλῳ μεμελημένος εἴη
Ἡνίοχος πολύμητις ἔχων καὶ ἐλάσσονας ἵππους,
Ἰθυνέει προκέλευθον ὀπιπεύων ἐλατῆρα,
Ἐγγὺς ἀεὶ περὶ νύσσαν ἄγων δρόμον, ἅρμα δὲ κάμπτει
Ἱππεύων περὶ τέρμα, καὶ οὔποτε τέρμα παράσσων.
Σκέπτεό μοι, καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινῷ,
Δοχμώσας ἕλον ἵππον ἀριστερὸν ἀγχόθι νύσσης,
Λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσι παρακλιδὸν ἅρμα βαρύνων,
Ἀγχιφανὴς ἄψαυστος ἀναγκαίῳ τινὶ μέτρῳ
Σὸν δρόμον ἰθύνων πεφυλαγμένον, ἄχρι φανείη
Πλήμνη ἐλισσομένου σχεδὸν ἅρματος οἷά περ ἄκρου
Τέρματος ἁπτομένου τροχοειδέϊ γείτονι κύκλῳ·
Ἀλλὰ λίθον πεφύλαξο, μὴ ἄξονι νύσσαν ἀράξας
Ἐν ἑνὶ δηλήσαιο καὶ ἅρματα καὶ σέθεν ἵππους.
Καὶ τεὸν ἔνθα καὶ ἔνθα δρόμου καὶ ἅρμα νομεύων,
Ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος, ἀμφοτέρου δὲ
Κέντρον ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
Δεξιὸν ἵππον ἔλαυνε θοώτερον εἰς δρόμον ἕλκων,
Ἀθλιβέος μεθέποντα παρειμένα κύκλα χαλινοῦ·
Ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος ἅρμα νομεύων
Εἰς δρόμον ἰθυκέλευθον, ἐπεὶ τεχνήμονι βουλῇ
Πηδάλιον δίφροιο πέλει νόος ἡνιοχῆος·
Ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἐχάζετο παῖδα διδάξας
Ἠθάδες ἱπποσύνης ἑτερότροπα κέρδεα τέχνης·
Καὶ κυνέης ἔντοσθεν ἐθήμονος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Τυφλὰ χέρεσσι τίταινε φυλασσομένοιο προσώπου,
Κλῆρον ἔχειν ἐθέλων ἑτερότροπον, οἷά τις ἀνὴρ
Εἰς κύβον ἀλλοπρόσαλλον ἑκηβόλα δάκτυλα πάλλων,

Καὶ λά-

Alius vir indoctus, incitatum currum trahens
Vagatur hinc & hinc, & obuiorum curſus equorum
Inſtabilis non flagello cogitur, neq; equo neq; freno
Obtemperat, auriga vero verſatilis extra metam
Trahitur, quocunq; ipſum ferunt immorigeri rapaces equi.
Qui vero artificiali dolo ſtudioſus erit
Auriga multi conſilii quamuis habens inferiores equos,
Dirigit præcurrentem cernens agitatorem,
Prope ſemper apud metã agens curſum, currum vero flectit
Equitans circa metam, & nunquam metam ſignans
Conſidera mihi, & ſtringe gubernatorẽ freno,
Inflectens totum equum ſiniſtram prope metam,
Obliquus in latus inclinatim currum grauans;
Prope apparens non tangens neceſſaria quadam menſura
Tuum curſum dirigens cautum, donec appareat
Modiolus rotæ voluti tui currus, tanquam ſummam
Metam tangentis volubili vicina rota
Sed lapidem caue ne axe metam ſignans
In vno lædas, & currum, & tuos equos.
Et tuum hinc & hinc curſum & currum regens,
Eſto gubernatori perſimilis, vtrumq; enim
Stimulum incitans, profundens equos percutientes minas,
Dextrum equum inſtiga, velociorem in curſum trahens,
Infracti tenentem remiſſos circulos freni,
Eſto gubernatori perſimilis currum dirigens
In curſum rectiuium poſtquam artificiali conſilio
Gubernaculum currus eſt mens aurigæ.
Sic locutus reuerſus concedebat filium docens
Conſueti equitatus diſſimiles aſtutias artis.
Et in galeam extra conſuetam alius poſt alium
Cæcam manum intendit cuſtoditæ fronti
Sortẽ habere volens diſſimilẽ, qualia quiſpiã vir (vibrans,
In teſſaram alias aliter ſe habetem procul iaculantes digitos

Ars curriculum in certamine agitandi.

Meta ferui dis rotis euitanda.

Καὶ λάχον ἡνίοχος ἀμοιβάδις· ἱππομανὴς δὲ
Φαῦνος ἀειδομένης Φαεθοντίδος αἷμα γενέθλης
Κλήρῳ πρῶτος ἔην, καὶ δεύτερος ἦεν Ἀχάτης,
Τῷ δ' ἔπι Δαμναμενῆος ἀδελφεός, ἀμφὶ δὲ παρ' αὐτῷ
Ἔλλαχεν Ἀκταῖος, ὁ δὲ φέρτατος εἰς δρόμον ἔστη,
Ὕστατος κλήροιο τυχὼν πληξίππος Ἐρεχθεύς·
Καὶ βοέας μάστιγας ἀνέφρισαν ἡνιοχῆες
Ἱστάμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ δίφρων,
Καὶ σκοπὸς Αἰακὸς ἦεν ἐτήτυμος, ὄφρα νοήσῃ
Καμπτομένους περὶ τέρμα φιλοστεφάνους ἐλατῆρας,
Μάρτυς ἀληθείης ἑτερόθροα νείκεα λύσῃ,
Ὄμμασιν ἀπλανέεσσι διακρίνων δρόμον ἵππων·
Τοῖσι μὲν ἐκ βαλβῖδος ἴσῃ δρόμος, ἐσσυμένων δὲ
Ὃς μὲν ἔην προκέλευθος, ὁ δὲ προθέοντα κιχῆσαι
Ἤθελεν, ὃς δ' ἐδίωκε μεσαίτατον, ὃς δὲ χαράξαι
Ἀγχιφανὴς μενέαινεν ὀπίστερον ἡνιοχῆα·
Καί τις ἐνὶ σταδίοις ἐλατὴρ ἐλατῆρα κιχήσας
Ἅρματι δίφρον ἔμιξε, καὶ ἡνία χερσὶ πινάσσων
Ἵπποις ἀγκυλόδοντι διεπτοίησε χαλινῷ·
Ἄλλος ἐπαΐσσοντι συνέμπορος ἡνιοχῆι
Εἰς ἕλιν ἀμφήριστον ἰσόρροπον εἶχε πορείην,
Δίχμιος ὀκλάζων τετανυσμένου ὀρθὸς ἐλαύνων
Ἰξύϊ καμπτομένῃ καὶ ἑκούσιον ἵππον ἀνάγκῃ
Φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσων
Ἐντὸς ἀπαιζομένης δοχμώσατο κύκλον ὀπωπῆς,
Δίφρον ὀπισθοπόρῳ πεφυλαγμένος ἡνιόχηος·
Καί νύ κεν αἴσσοντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
Εἰς προχὸν αὐτοκύλιστον ὄνυξ ὤλισθανεν ἵππων,
Εἰ μὴ τι σπεύδουσαν ἑλὼν αἰκούφιν ἐρωὴν
Ἡνίοχος κατόπισθεν ἐπήλυδα δίφρον ἐρύκων.
Καί τις ἔχων προκέλευθος ὀπίστερον ἡνιοχῆα
Ἀντίτυπον δρόμον εἶχεν ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων
Ἄστατος, ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείων ἐλατῆρα

Ἀγχιφανῆ

Et ſortiebantur agitatorẽ alternatim. Equitatu inſanus v. Faunus.
Phaunus laudata a Phaethonte ſanguis familia,
Sorte primus erat, & ſecundus erat Achatos,
Poſt hunc vero Damnamenei frater, poſt ipſum vero Ordo certantium.
Sortiebatur Actaon, hic vero optimus in curſu ſtetit,
Vltimam ſortem conſecutus equos percutiens Erechtheus.
Et bubulas ſcuticas eleuabant aurigæ
Stantes ordine alternis in curribus,
Et ſpeculator AEacus erat verus, vt cognoſceret
Flexos circa metam coronam amantes agitatores Æacus certa ...s iudex.
Teſtis veritatis aliter ſonantes lites ſolueret.
Oculis inerrantibus diſcernens curſum equorum.
Hiſce quidem è carceribus erat curſus, incitatorum vero
Hic quidem erat præcurſor, hic vero præcurrẽtẽ cõprehẽdere
Voluit, hic vero perſequebatur maxime mediũ, hic v. ſignare Certatores currunt.
Vicinus cupiebat poſteriorem aurigam.
Et quiſquam in ſtadio agitator agitatorem comprehendens
Cum curru currum commiſcuit, & frena manu quatiens,
Equos curuidente perterruit freno.
Alius in concitatum comes aurigam
In contentionem dubiam æquilibrem habuit greſſum,
Tranſuerſus procumbens, extenſum rectus impellens
Iliis flexis, & ſpontaneum equum neceſſitate, Certaminis equeſtris imago
Parcente manu artificioſa parum flagellans
Reſpectantis incuruauit circulum oculi,
Currum poſterioris cauens agitatoris.
Et ſane incitante pedum agili ſubſaltatione
In rotam per ſe volutam vnguis delapſus fuiſſet equorum.
Si non adhuc feſtinantem ſuum amputaſſet impetum
Auriga à tergo aduenientem currum detinens.
Et quiſpiam habens præcurſor poſteriorem aurigam
Oppoſitum curſum habuit æmulis in curribus
Inſtabilis hinc & hinc circumcludens agitatorem

Ἀγχιςαῶν, καὶ Σκέλμις ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου
Εἰναλίην μάστιγα Ποσειδάωνος ἐλίσσων,
Ῥάπελον ἐν ἰσχύϊ θαλασσονόμων γένος ἵππων,
Οὐ δὲ τόσον πεπότητο τανύπτερος ἠέρα τέμνων
Πήγασος ὑψιπέτηλος, ὅσον βυθίων πόδες ἵππων
Χερσαίην ἀκίχητον ἐποιήσαντο πορείην·
Λαοὶ δ' εἰς ἓν ἰόντες ἐν ὑψιλόφῳ τινὶ χώρῳ
Ἑζόμενοι στοιχηδὸν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος
Τηλόθεν ἐσκοπίαζον ἐπειγομένων δρόμον ἵππων.
Ὧν ὁ μὲν εἱστήκει πεφορημένος, ὃς δὲ τινάσσων
Δάκτυλον ἄκρον ἔσειεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρα,
Ἄλλος ἀμιλλητῆρι πόθῳ δεδαημένος ἵππων
Ἱππομανῆ νόον εἶχεν ὁμόδρομον ἡνιοχῆος·
Καί τις ἑοῦ προκέλευθον ἰδὼν δρόμον ἡνιοχῆος,
Χερσὶν ἐπεπλατάγησε, καὶ ἴαχε τηνθάδι φωνῇ,
Θαρσαλέων, γελόων, τρομέων, ἐλατῆρα κελεύων·
Ἅρματα δ' εὐποίητα θοώτερα θυιάδος αὔρης
Ἄλλοτε μὲν πεπότητο μετάρσια, τῇ δ' ἐνὶ γαίῃ
Ἀκροφανῆ πεφόρητο μόγις ψαύοντα κονίης·
Καὶ ταχινῷ ψαμαθῶδες ἔδος τροχοειδέϊ κύκλῳ
Ἅρματος ἰθυπόροιο κατέγραφεν ὁλκὸς ἀήτης·
Συμφερτὴ δ' ἔρις ἦεν· ἐγειρομένη δὲ καὶ αὐτὴ
Στήθεσιν ἱππείοισιν ἀνηώρητο κονίη,
Χαῖται δ' ἠερίῃσιν ἐπερρώοντο θυέλλαις,
Ὀτρηροὶ δ' ἐλατῆρες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
Ὀξυτέρην μάστιγος ἐπερροίζησαν ἰωήν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, ὀξὺ ὀρούσας
Σκέλμις ἔην προφόπτος ἰθύδρομον ἅρμα τιταίνων·
Καί οἱ ὁμαρτήσας ἐπεμάστιεν ἵππον Ἐρεχθεὺς
Ἀγχιφανής, καὶ δίφρον ὀπισθοφόρον τάχα φαίης
Εἰναλίη Τελχῖνος ἰδεῖν ἐπιβήτορα δίφρον.
Καὶ γὰρ ἀερσιπότητος Ἐρεχθέος ἵππος ἀγήνωρ
Διχθαδίῳ μυκτῆρι παλίμπνοον ἆσθμα τιταίνων,

Ἄλλοτε ἰχ

Vicinum, & Scelmis filius Neptuni
Marinam ſcuticam Neptuni voluens
Paternum gubernabat in mari paſtorum genus equorum,
Neq; tantum volauit alas extendens aera ſecans
Pegaſus altiuolans, quantum profundorum pedes equorum Pegaſus alatus.
Terreſtrem incomprehenſibilem fecerunt greſſum.
Populi v. in vnum euntes, in alti colli aliquo loco
Sedentes ordine ſpectatores certaminis Spectator certaminis populus.
Procul ſpectabant incitatorum curſum equorum.
Quorum hic quidem ſtetit latus, hic v. vibrans
Summum digitum quatiebat inſtigans agitatorem,
Alius certatore amore peritus equorum
Equino amore inſanam mentem habuit, vna currentẽ cum
Et quiſpiã ſui præcurrentẽ videns currum auriga (auriga. Adfectus ſpectatorũ vni parti fauentium
Manibus perſtrepebat, reſonabat luctuoſa voce
Confidens, ridens, trepidans, agitatorem incitans.
Currus v. bene facti velociores inſana vrſa
Interdum quidem volabant ſublimes, Interdum in terra
In ſummitate apparentes ferebantur, vix tangentes puluerẽ,
Et veloci arenoſum ſolum volubili rota Velocitas curruum.
Currus rectigradi ſignabat tractus ventus
Collata v. contentio erat. Excitatus v. & ipſe
Pectoribus equinis ſublimabatur puluis,
Pili v. aëriis irruebant procellis,
Impigri v. agitatores concordibus à linguis
Acutiorem ſcutica cum ſibilo perſonabant vocem,
Sed poſtquã ſane vltimũ abſoluerunt curſũ, acutus incitans
Scelmis erat primus valde currentem currum tendens, Scelmis primus certatorum.
Et ipſum ſequens flagellabat equum Erechtheus,
Vicinus, & currum poſteriorem penè dixeris
Marini Telchinis videre adſcenſorem curruum.
Etenim aëriuolantis Erechthei equus fortis
Geminis naribus iterum reſpiratum anhelitum tendens,

Ἀλλοτρίου θέρμαινε μετάφρενον ἡνιόχοιο·
Καί νύ κεν αὐχενίων ἐδράξατο χερσὶ κομάων,
Ἐντροπαλιζομένοις βλεφάροις ἐλατῆρα δοκεύων.
Καί νύ κε σειομένων ἐσχαλῇ στροφάλιγγι γενείων,
Ἀλλὰ παρατρέψας ἀνεσείρασε δίφρον Ἐρεχθεύς,
Ἡνία δ' εὐποίητα κατέσχασεν ἅρπαγι παλμῷ
Ἀγχιφανῆ, καὶ βαιὸν ἐπισφίγγων γένυν ἵππων
Ἀφελόων στατὸς ἵππος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ·
Καὶ πάλιν ἐγγὺς ἔλασσε φυγὼν ἀχάλινον ἀνάγκην·
Καί μιν ἑοῖς ὀχέεσσιν ἐπαΐσσοντα δοκεύων,
Σκέλμις ἀπειλήτειραν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
Λῆγε θαλασσαίοισι μάτην ἵπποισιν ἐρίζων,
Ἄλλον ἐμοῦ γένετο Πέλοψ ποτὲ δίφρον ἐλαύνων,
Οἰνομάου νίκησεν ἀνικήτων δρόμον ἵππων.
Ἱπποσιώνης μὲν ἐγώγε κυβερνητῆρα καλέσσω,
Ἵππον ὑγρομέδοντα, σὺ δὲ πληξίππῃ ἑταίρεις
Νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐς ἰσοπέλειαν Ἀθήνην,
Οὐδὲ τεῆς ἐλίγης μορίης χρέος, ἀλλὰ κομίζω
Ἀμπελόεν στέφος ἄλλο, καὶ οὐκ ἐλάχειαν ἐλαίην.
Ὡς φαμένου ταχύβουλος ἐχώσατο μᾶλλον Ἐρεχθεύς,
Καὶ δόλον ὑπόροπῆα, καὶ ἔμφρονα μῆτιν ὑφαίνων,
Χερσὶ μὲν ἡνιόχευεν ἑὸν δρόμον· ἐν κραδίῃ δὲ
Ἱπποσιώνης πολιοῦχον ἑὴν ἐπίκουρον Ἀθήνην
Κικλήσκων, ταχύμυθον ἀνήρυγεν Ἀτθίδα φωνήν.
Κοίρανε Κεκροπίης ἱπποσόε Παλλὰς ἀμήτωρ.
Ὡς σὺ Ποσειδάωνα πάρος νίκησας ἀγῶνι,
Οὕτω σὸς ναέτης Μαραθώνιον ἵππον ἐλαύνων,
Υἱέα νικήσειε Ποσειδάωνος Ἐρεχθεύς·
Τοῖον ἔπος βοόων ἐπεμάστιεν ἴχνια πώλων,
Ἅρματι δ' ἅρμα πέλασσεν ἰσόζυγον· αὐτὰρ ὁ Σκέλμις
Λαιῇ μὲν βαρύδεσμον ἐπισφίγγων γένυν ἵππων
Σωύδρομον αὖ ἐρύων βεβιημένον ἅρμα χαλινῷ,
Δεξιτερῇ μάστιζεν ἑοὺς ὑψαύχενας ἵππους

Ἐσσυμένους

Alterius calefaciebat tergum auriga.
Et ſane dorſuales apprehendebat manibus comas
Retroflexis oculis agitatorem intuens.
Et ſane concuſſarum volubili turbine maxillarum
Sed conuertens currum retraxit Erechtheus, Erechthe⁹.
Frena vero fabrefacta retraxit rapaci tremore
Prope apparentia, & paruam conſtringens maxillã equorũ
Spumans ſtabilis equus exſpuit ſummitatem freni:
Et rurſus prope agitauit fugiens effrenem neceſſitatem.
Et ipſum ſuis repagulis irruentem cernens Scelmis Erechtheo.
Scelmis minacem cum ſonitu proiecit vocem: Pelops.
Deſine marinis fruſtra equis contendere. OEnomaus.
Alio mei genitoris Pelops quondam currum agitans
OEnomai ſuperauit inſuperabilium curſum equorum.
Equitatus quidem ego gubernatorem vocabo,
Equeſtrem in humido regnantem. Tu vero Plexippe tendis
Victoriæ ſpem omnem, in telam perficientem Mineruam,
Neq; tua exigua oliua vtilitas eſt, ſed fero
Vitem coronam aliam, & non exiguam oliuam.
Sic (illo) locuto conſilio celer iraſcebatur magis Erechtheus,
Et d lum deceptorem, & prudens conſilium texens,
Manibus quidẽ gubernabat ſuum curſum. In corde vero Erechthe⁹ Mineruam
Equitatus vrbes habẽtem ſuam auxiliatricem Mineruam inuocat.
Inuocans, celerem emiſit Atticam vocem:
Domina Cecropiæ, equos agitans, Pallas ſine matre,
Et tu Neptunum tuo ſuperaſti certamine,
Sic tuus incola Marathonium equum agitans,
Filium ſuperet Neptuni Erechtheus.
Tale verbum clamans flagellauit lumbos equorum,
Currui v. curr⁹ appinquauit æqualiter iũct⁹. aduerſarii v.
Siniſtra quidẽ grauiter vinctã conſtringens maxillã equorũ
Concurrentem retrahens coactum currum freno,
Dextera flagellauit ſuos alticeruices equos

Inci-

Ἐσσυμένους προτέρωσε, μεταστήσας δὲ κελεύθου
Θῆκε παλινδίνητον ὀπίστερον ἡνιοχῆα,
Καὶ ἐγχαλοῖς στομάτεσσι χέων φιλοκέρτομον ἠχώ,
Υἷα Ποσειδάωνος ἀμοιβάδι νείκεε φωνῇ,
Εὐτροπαλιζομένην μεθέπων γελόωσαν ὀπωπήν·
Σχέτλιε ἀνικήτης, σέο φέρτερός ἐστιν Ἐρεχθεύς,
Ὅττι τεὸν Βαλίου ζεφυρηΐδος αἷμα γενέθλης
Ἄρσενα καὶ νέον ἵππον ὁδοιπόρον ἄβροχον ἅλμης
Ἠεραλέη νίκησεν ἐμὴ θήλεια Ποδάργη,
Εἰ μὲν ἀγηνορίεις Πελοπηΐδος εἵνεκα τέχνης,
Ὑμετέρου γενετῆρος ἀλίδρομον ἅρμα γεραίρων,
Μυρτίλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυε νίκην,
Μιμηλῷ πλέξας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ·
Εἰ δὲ μέγα φρονέεις γενετῆς χάριν Ἐννοσιγαίου,
Ἵππον, ὃν καλέεις, βυθίων ἐπιβήτορα δίφρων,
Ὕπνον αὐτὸν ἄνακτα κυβερνητῆρα τριαίνης,
Ἄρσενα σὸν νίκησεν ἀρηγόνα θῆλυς Ἀθλιών·
Ὣς φάμενος Τελχῖνα παρέδραμεν ἀστὸς Ἀθλιώνης,
Τῷ δ' ἐπὶ Φαῦνος ἔλαυνεν ἔχων τεθέλπτον ἱμάσθλων,
Ἀκταίων δὲ τέταρτος ἐπίκλοπος ἔσπετο Φαύνῳ
Πατρὸς Ἀρισταίοιο μεμνημένος εἰσέτι μύθων
Κερδαλέων, καὶ λοῖσθος ἔην Τυρσηνὸς Ἀχάτης·
Καὶ θρασὺς Ἀκταίων δολίην ἐφράσσατο βουλήν,
Φαῦνον ἑοῖς ἐνύχεσσιν ἔπι προθέοντα κιχήσας
Ὀξυτέρῃ μάστιγι μεταστρέψας δρόμον ἵππων,
Σύνδρομος ἠνιόχευε παρακλέπτων ἐλατῆρα,
Βαιὸν ὑποφθάμενος, καὶ ἐπ' ἄντυγι γούνατα πήξας
Δίφρον ἀμιλλητῆρα κατέχραφεν ἅρματι λοξῷ,
Ἱππείους προχοέντα διαξύων πόδας ὁλκῷ·
Καὶ δαπέδῳ πέσεν ἅρμα, πιαινομένοιο δὲ δίφρου
Τρεῖς μὲν ὑπὲρ δαπέδοιο μένον πεπτηότες ἵπποι,
Ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων, ὃ δὲ γαστέρος, ὃς δ' ἐπὶ δειρῆς,
Εἷς δέ τις ὀρθὸς ἔμιμνε παρακλιδόν, ἀμφὶ δὲ γαίῃ

Incitatos vlterius. Transferens v. via — Erechthe⁹ anteuertit Scelmin.
Fecit reuolutum poſteriorem aurigatorem.
Et volubili ore fundens cauillatorium ſonitum.
Filium Neptuni alterna ſuperauit voce,
Retro conuerſum, tenens ridentem frontem:
Scelmis ſuperatus es. Te melior eſt Erechtheus, — Erechthe⁹ Scelmi.
Quod tuum Balium *Zephyri ſanguinem generis* — Balius.
Virilem & iuuenem equum viatorem non irrigatum maris
Vetula ſuperauit mea fœminea Podarge. — Podarge.
Quod ſi ſuperbis Pelopicam ob artem, — Pelops.
Veſtri genitoris in mari currentem currum venerans,
Myrtilus conſilio varius doloſam perfecit victoriam, — Myrtilus.
Falſa faciens doloſum axem cerâ.
Quod ſi magnum ſuperbis ob generationem Neptuni
Equeſtrem, quem vocas, profundorum adſcenſorem equorũ
Marinum ipſum regem gubernatorem Tridentis,
Virilem tuum ſuperauit auxiliatorem fœmina Pallas — Pallas Neptunum ſuperauit.
Sic locutus Telchinem pratercurrit ciuis Mineruæ,
Poſt hunc Faunus agitauit currum 4. equorum flagellans — Faunus.
Actæon v quartus doloſus ſequebatur Faunum, — Actæon.
Patris Ariſtæi memor adhuc ſermonum,
Doloſorum, & vltimus erat Tyrrhenus Achates.
Et audax Actæon doloſum meditabatur conſilium,
Faunum ſuis vngulis adhuc præcurrentem prehendens,
Acutiore flagello conuertens curſum equorum.
Vna currens currum agitabat ſuffurans agitatorem.
Paullum præueniens, & in currum genua figens,
Currum concertatorem deſcripſit curru obliquo.
Equeſtres volubili perradens pedes tractu. — Faunus in terram deuolutus.
Et in terram cecidit currus. Concuſſo v. curru
Tres quidem ſuper ſolo manebant cadentes equi.
Hic quidem ſuper lumbos, hic v. ventrem hic v. ceruicem,
Vnus v. quiſpiam rectus manſit declinando. Circa v. terram
Sum-

Ἄκρα ποδῶν ῥίζωσε, καὶ ἄστατον αὐχένα σείων
Σύζυγος ἐστήριξεν ὅλον πόδα γείτονος ἵππου,
Κυφίζων ζυγόδεσμα, καὶ ὕψοσε δίφρον ἀνέλκων·
Οἱ μὲν ἔσαν προχυθέντες ἐπὶ χθονός, αὐσταλέος δὲ
Ἡνίοχος κεκόνιστο παρὰ σχεδὸν ἅρματι γείτων,
Θρύπτετο δ' ἄκρα μέτωπα, μιαινομένης δὲ γενείης
Ὀξυπαγὴς κεκόνιστο πέδῳ κεχαραγμένος ἀγκών.
Ἡνίοχος δ' ἀνέπαλτο θοώτερος, ἑσσυμένος δὲ
Εἰς χθόνα πηδήσαντι παρίστατο γείτονι δίφρῳ
Αἰδομένῃ παλάμῃ πεπταυσμένον ἵππον ἀνέλκων,
Καὶ βαλιὴ μάστιγι κατηφέα πῶλον ἱμάσσων·
Καὶ θρασὺς Ἀκταίων πεπονημένον ἔζυγι δίφρῳ
Φαῦνον ὀπιπεύων, φιλοπαίγμονα ῥήξατο φωνήν·
Λῆγε μάτην αἴκοντας ἐπισπέρχων σέθεν ἵππους,
Λῆγε μάτην· φθάμενος γὰρ ἀπαγγέλλω Διονύσῳ,
Φαῦνος ὅτι προθέοντας ὅλους ἐλατῆρας ἐάσας
Νόστιμος ὀψικέλευθος ἐλεύσεται ἅρματα σύρων·
Φείδεο σῆς μάστιγος, ἐπεὶ ταμεσίχροϊ κέντρῳ
Σὸν δέρας οἰκτείρω δέμας κεχαραγμένον ἵππων·
Ἔννεπεν, ἀστήρικτον ὄχον προκέλευθον ἐλαύνων
Ὠκυτέρῃ μάστιγι, καὶ ἄχνυτο Φαῦνος ἀκούων,
Καὶ μόγις ἐν δαπέδῳ λασίης δεδραγμένον οὐρῆς
Κεκλιμένων ὤρθωσε δέμας κεκονιμένον ἵππων·
Καί τινα λυσμένοιο παρηΐξαντα λεπάδνου
Γαῦλον ἄγων, παλίνορσον ἐπεσφήκωσε χαλινῷ,
Στήσας δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρεσσυμένων πόδας ἵππων,
Ἅρματος ὕψι βέβηκε, καὶ ἴχνιον ἅρματι πήξας,
Φεικαλέῃ μάστιζε τὸ δεύτερον ἵππον ἱμάσθλῃ,
Καὶ πλέον ἤλασε Φαῦνος, ἐπισπέρχων δρόμον ἵππων,
Ὠκύτερον δ' ἐδίωκε παροίτερον ἡνιοχῆα,
Καὶ φθαμένους κίχησεν, ἐπεὶ μένος ἔμβαλεν ἵπποις,
Ἵππιος Ἐννοσίγαιος ἑὸν θρασὺν υἷα γεραίρων·
Στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἰδὼν περὶ κοιλάδι πέτρῃ,

Ἔμφρονα

Summitates pedum radicabat, & inſtabilẽ ceruicẽ quatiẽs
Coniuncti fulciuit totum pedem vicini equi.
Eleuans iugi vincula, & in altum currum retrahens.
Hi quidem erant profuſi in terram. Squalidus vero
Agitator voluebatur prope rotam currui vicinus,
Atterebatur vero ſummam frontem. Fœdato vero mento
Acute extenſus puluere fœdabatur ſolo attritus cubitus. Faunus reſurgens currum denuo adſcẽdit.
Auriga vero reſiliebat velocior. Incitatus vero
In terram decidenti aſtabat vicino currui.
Verecunda manu extenſum equum retrahens,
Et vario flagello mœſtum equum flagellans.
Et audax Actaon laborantem prope currum
Faunum videns illudentem, erupit vocem: Erechthe' Fauno.
Deſine fruſtra inuitos incumbendo incitans tuos equos,
Deſine fruſtra. Preueniens enim annuncio Baccho
Faunus quod præcurrentes omnes agitatores relinquens
Reuerſus ſero veniens veniet currus trahens.
Parce tua ſcutica, poſtquam corpus cadente ſtimulo
Tuorum intuens miſeratus ſum corpus conciſum equorum.
Dixit, inconſtantem currum præcurrentem incitans,
Velociori ſcutica, & dolebat Faunus audiens,
Et vix in ſolo hirſuta prehenſum cauda
Inclinatorum erexit corpus puluere ſordidatum equorum
Et aliquem ſoluto incitatum capiſtro
Equum ducens, reflexum conſtrinxit freno, Faunus præcurrentes ſequitur.
Statuẽs vero hinc & hinc prateragitatorum pedes equorum,
In currum altum adſcendit, & veſtigium curru figens,
Horribili flagellabat denuo equum ſcutica,
Et magis incitauit Faunus, Inſtigans curſum equorum,
Velociorem vero perſequebatur priorem aurigam
Et præuenientes apprehendebat cum robur iniecisset equis
Equeſtris Neptunus ſuum confidentem filium venerans.
Anguſtam vero ſemitam videns circa cauam petram
Pru-

Ἔμφρονα μῆτιν ὕφαινε δολοπλόκον, ὄφρα κιχήσας
Ἅρμασι πηχύνειε παραΐξειεν Ἀχάτην·
Ῥωγμὸς ἔην βαθύκολπος, ὃν ἐξέρρηξε κελεύθου
Χειμερίη μάστιγι Διὸς μετανάστιον ὕδωρ,
Ἠερόθεν προχέοντος, ἐεργομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ὄμβρου γειτονίοιο ῥάχις κοιλαίνετο γαίης,
ἧχι πώλων ἀέκων ἀνεσείρασε δίφρον Ἀχάτης,
Φεύγων ἀγχικέλευθον ἐπηλυσίην ἐλατῆρος,
Καί οἱ ἐπεσσυμένῳ κερτομίην ἀνενείκατο φωνήν·
Εἰσέτι νήπιε Φαῦνε τεοὶ ῥυπόωσι χιτῶνες,
Εἰσέτι σῶν ὀχέων ψαμαθώδεές εἰσι κεραῖαι,
Οὔπω σῶν ἐτίναξας ἀκοιμήτων κόνιν ἵππων,
Λύματα σεῖο κάθηρε, τί σοι τόσον ἵππον ἐλαύνειν;
Μή σε πάλιν πίπτοντα καὶ ἀσπαίροντα νοήσω·
Σὸν θρασὺν Ἀκταίωνα φυλάσσεο, μή σε κιχήσας
Ταυρείη σέο νῶτον ὑποσίξειεν ἱμάσθλη,
Μή σε πάλιν προκάρηνον ἀκοντίζειε κονίη·
Εἰσέτι σῆς μεθέπεις κεχαραγμένα κύκλα παρειῆς,
Φαῦνε, τί μαργαίνεις ξείνην νίκην μῶμον ἀνάπτων
Πατρὶ Ποσειδάωνι, καὶ Ἠελίῳ σέο πάππῳ;
Ἅζεό μοι Σατύρων φιλοκέρτομον αἰθερεῶνα,
Σιληνοὺς πεφύλαξο, καὶ ἀμφιπόλους Διονύσου,
Μή σοι ἐπεγγελάσωσι καὶ αὐχαλέῳ σέο δίφρῳ·
Πῆ θρόνα, πῆ βοτάναι, πῆ φάρμακα ποικίλα Κίρκης;
Πάντα σε, πάντα λέλοιπεν, ὅτ' εἰς δρόμον ἤλυθες ἄφνως·
Τίς κεν ἀπαγγείλειεν ἀγήνορι σεῖο τεκούσῃ
Καὶ σέο κύμβαλον ἅρμα, καὶ αἰχμώουσαν ἱμάσθλην;
Τοῖον ἀπορροίβδησεν ἀγήνορα μῦθον Ἀχάτης
Κερτομέων, νέμεσις δὲ τόσην ἐφθέγξατο φωνήν.
Καὶ σχεδὸν ἤλυθε Φαῦνος, ὁμήλυδα δίφρον ἐλαύνων,
Ἅρματι δ' ἅρμα πέλασσε, καὶ ἄξονι γόμφον ἀράσσων
Μεσσοπαγῆ συνέαξε βαλὼν τροχοειδέϊ κύκλῳ,
Καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἕλιξ ἐπεκέκλιτο γαίῃ,

Ἅρμασιν

Prudens conſilium texuit doloſum, vt comprehendens
Curru artificioſo incitato curſu præteriret Achatem.
Hiatus erat profundum ſinum habẽs, quem effregerat è via Hiatus terræ
Hiemali flagello Iouis profuga aqua,
Ex aere profundentis. Anguſtato v. flumine,
Imbris terram amputantis dorſum cauabatur terra
Vnde currens inuitus retraxit currum Achates,
Fugiens vicinam incitationem agitatoris,
Et ipſi feſtinanti, trepidam emiſit vocem Achates Fauno.
Adhuc ſtulte Faune tua ſordent tunicæ
Adhuc tui currus arenoſa ſunt fulmina
Nondum tuorum excuſſiſti non ceſſantiũ puluerẽ equorum
Sordes tuas purga, quorſum tibi tantopere equum incitare?
Ne te rurſum cadentem, & palpitantem cernam. Achates Faunum vexat.
Tuum audacem Actæonem caue, ne te comprehendens
Taurina tuum dorſum diſtinguat ſcutica,
Ne te denuo præcipitem eiaculetur in puluerem,
Adhuc tua tenes attritos circulos genæ,
Faune, quid feſtinas inſane cõmune reprehenſionẽ accendere
Patri Neptuno, & Soli tuo auo?
Time mihi Satyrorum irriſorium os,
Sileni caue, & famulos Bacchi,
Ne tibi arrideant, & ſordido tuo currui.
Vbi pigmentum, vbi herba, vbi pharmaca varia Circæ? Incantamenta in certaminibus irrita.
Omnia te, omnia deſeruerunt. Poſtquam in curſum veniſti
Quis annunciat forti tuæ matri (certaminis
Et tuum pronum currum, & ſordidatam ſcuticam?
Talem eructabat fortem ſermonem Achates
Cauillans, Nemeſis v. tantum dixit verbum,
Et prope venit Faunus, comitem currum agitans, Achates in terram cũ curru proſtratus.
Currui v. currum admonuit, & axe clauum frangens
Medio impactum confregit percutiens circulari rota,
Et rota per ſe voluta vertiginoſa inclinata fuit in terram.

Currui

Ἅρμασιν Οἰνομάοιο πανείκελος, ὁππότε κηροῦ
Θαλπομένου Φαέθοντι λυθεὶς ἀπατήλιος ἄξων,
Ἱπποσύνην ἀνέκοπτε μεμηνότος ἡνιοχῆος,
Στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἔχων, ἀπέμιμνεν Ἀχάτης,
Εἰσόκε τετραπόδων ὑπὲρ ἄντυγος ἤμυον ἵππων,
Ὠκυτέρῃ μάστιγι παρήλυθε Φαῦνος Ἀχάτην,
Οἰάτωρ οὐκ ἀΐων, καὶ ὀκύφισε μᾶλλον ἱμάσθλην,
Μαστίζων ἀκίχητος ἐπειγομένων λόφον ἵππων,
Καὶ πέλεν Ἀκταίωνος ὀπίστερος· ἀλλὰ θοροῦντος
Δίσκου πεμπομένοιο πέλει δολιχόσκιος ὁρμή,
Ὃν βριαρῇ παλάμῃ δονέων αἰζηὸς ἰάλλει.
Λαοῖς δ' ἔμπεσε λύσσα, καὶ ἤρισαν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Συνθεσίας τεύχοντες ἀτεκμάρτου περὶ νίκης
Ἐσσομένης, τὰ δὲ δῶρα θυελλοπόδων χάριν ἵππων
Ἢ τρίπος, ἠὲ λέβης, ἢ φάσγανον, ἠὲ βοείη
Καὶ ναέτης ναετῆρι, φίλος δ' ἐρίδαινεν ἑταίρῳ,
Γηραλέος δὲ γέροντι, νέος νέῳ, ἀνέρι δ' ἀνήρ,
Ἦν δ' ἔρις ἀμφοτέρων ἐπίρροθος, ὃς μὲν Ἀχάτην
Κυδαίνων, ἕτερος δὲ χερείονα Φαῦνον ἐλέγχων,
Ἐν χθονὶ πεπτηῶτα κυλινδομένων ἀπὸ δίφρων,
Ἄλλος ἐρειδμαίνων, ὅτι δεύτερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
Εἰναλίου Τελχῖνος ὀπίστερος ἡνιοχῆος,
Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζεν, ἐπιφθαμένων δρόμον ἵππων
Ἀγχιφανὴς νίκησε πολύτροπος ἀστὸς Ἀθήνης,
Σκέλμιν ἔπι προθέοντα παραΐξας ἐλατῆρα.
Οὔπω νεῖκος ἔληγε, καὶ ἔφθασεν ἐγγὺς Ἐρεχθεύς
Ἵππους ἔνθα καὶ ἔνθα κατωμαδὸν αἰὲν ἱμάσσων,
Καὶ πολὺς ἱππείοιο δι' αὐχένος ἔρρεεν ἱδρώς,
Καὶ λασίου στέρνοιο. καθ' ἡνιόχοιο δὲ πυκναὶ
Αὐχμηραὶ ῥαθάμιγγες ἐπερρώοντο κονίης,
Ἅρματα δ' ἀγχιπόροισιν ἐπέτρεχεν ἴχνεσιν ἵππων
Ἁλλομένη στροφάλιγγι, καὶ εὐτροχόεντι σιδήρῳ,
Λεπταλέης ἀτίνακτα πιάσατο νῶτα κονίης,

Αὐτὰρ

Curru O Enomai perſimilis, quando cera
Calefacta Sole ſolutus doloſus axis,
Equitum amputauit furioſi aurigatoris.
Anguſtam vero viam habens, remanſit Achates
Donec quadrupedum ſuper gyrum rotæ cecidit equorum,
Velociori flagello præteriit Faunus Achaten,
Tanquam non audiens, Et eleuauit magis ſcuticam,
Flagellans incomprehenſibilis incitatorum collum equorum,
Et erat Actæone poſterior. Sed ſalientis
Diſci miſſi erat longam umbram proiiciens impetus,
Quem forti manus agitans iuuenis mittit.
Populis vero incidit rabies, & contendebat alius poſt aliũ,
Collationes facientes dubiam circa victoriam
Futuram. Munera vero procellipedes propter equos
Aut tripus, aut lebes, aut gladius, aut ſcutum,
Et ciuis ciui, amicus vero contendebat cum amico,
Senex vero ſeni, iuuenis iuueni, viro vero vir.
Erat v. contentio virorũq; aliter ſonãs, Hic quidẽ Achaten
Venerans alius vero deteriorem Faunum reprehendens,
In terram decidentem volutis à curribus,
Alius contendens, quod ſecundus fuiſſet Erechtheus,
Marino Telchines poſterior aurigatore,
Alius vero cũ alio contẽdebat. ꝙ præuenientiũ curſũ equorũ
Vicinus ſuperaſſet verſutus ciuis Athenarum,
Scelmin adhuc præcurrentem prætercurrens agitatorem.
Nondum contentio ceſſauit. & anteuertit propè Erechtheus
Equos hinc & hinc in humeris ſemper flagellans.
Et multus equinam per ceruicem fluebat ſudor.
Et hirſutum pectus. Ab auriga vero crebra
Squalidæ guttæ defluebant in arenam,
Currus vero vicinis incurrebant veſtigiis equorum
Saltante turbine, & non rotundo ferro,
Tenuis inconcuſſa quatiebat terga pulueris.

Oenomai currus.

Faunus Achatẽ præterit.

Diſci ludus.

Spectatorũ varia ſtudia.

Præmia victoriæ.

Spectatorum decertantibus varii affectus.

Sudor certatoris.

Αὐτὰρ ὁ πωτήεντα μετὰ δρόμον ὑψόθι δίφρου
Εἰς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος, ἑῷ δ' ἔσμηξε χιτῶνι
Μυδαλέων ἱδρῶτα καταστάζοντα μετώπων·
Καὶ ταχὺς ἐκ δίφροιο κατήϊε, μηκεδανὴν δὲ
Εἰς ζυγὸν εὐποίητον ἑὴν ἔκλινεν ἱμάσθλην·
Ἵππους δ' ἀμφιδάμας θεράπων λύεν. ὠκύτερος δὲ
Τερπομένῃ παλάμῃ προτάγεια κύφισε νίκης
Ἰοδόκην, καὶ τόξα, καὶ εὐπήληκα γυναῖκα,
Πάλλων ἡμιτόμοιο μεσόμφαλα νῶτα βοείης·
Τῷ δ' ἔπι δεύτερος ἦλθε θαλασσαίων ἐπὶ δίφρων
Σκέλμις, ἐπισπέρχων Πασιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
Κύκλος ὅσον τροχόεις ἀπολείπεται ὠκέος ἵππου,
Τοσσὸν μὲν ἐπαΐσσοντες ἐπισσώτρων μόγις ἄκρων
Ἐκταδίης ψαύουσιν ἑλισσομένης τρίχες οὐρῆς,
Δεύτερα δ' εἷλεν ἄεθλα, καὶ ὤρεγε Δαμναμενῆϊ,
Ἔγκυον ἵππον ἔχεις ζηλήμονι χειρὶ τιταίνων,
Καὶ τρίτος Ἀκταίων ἀνεκύφισε σύμβολα νίκης
Χρυσοφαῆ θώρηκα παναίολον ἔργον Ὀλύμπου,
Τῷ δ' ἔπι Φαῦνος ἵκανε, καὶ αὐτόθι δίφρον ἐρύσσας
Ὀμφαλὸν ἀργυρόκυκλον ἀνήρπαζε βοείης,
Αὐχμηρῆς μεθέπων ἔτι λείψανα κεῖνα κονίης,
Καὶ Σικελὸς θεράπων βαθυλήϊος ἐγγύθι δίφρου
Χρυσοῦ δισσὰ τάλαντα κατηφέϊ δεῖξεν Ἀχάτῃ
Οἰκτρὸν ἀγλωορέοντι φιλοστόργῳ Διονύσῳ.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χεροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα,
Πρώτῳ μὲν θῆκε ταῦρον ἀπ' Ἰνδῴοιο βοαύλου
Δῶρον ἄγειν, ἑτέρῳ δὲ μελαρρίνων κτέρας Ἰνδῶν
Βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγχι κατέθηκε βοείην,
Ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευεν ἀεθλητῆρας ἐγείρων
Εὐπαλάμου δύο φῶτας ἐελδμαίνειν περὶ νίκης·
Πυγμῆς ἐστὶν ἄεθλος ἀπείριος, ἀθλοφόρῳ δὲ
Ἀνέρι νικήσαντι, δασύτριχα ταῦρον ὀπάσσω,
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι πολύπτυχον ἀσπίδα δώσω·

Ὣς φα-

Verum hic volantem poſt curſum ſuper curru
In medium venit certaminis,ſua v. abſterſit tunica.
Madore putridis ſudorem ſtillantem a frontibus.
Et ſubito è curru deſcendit. Longam v.
In iugum fabrefactum ſuam inclinauit ſcuticam.
Equos v. Amphidamas famulus ſoluit. Velocior v. Amphidamus.
Delectata manu primas partes victoriæ eleuauit Erechtheꝰ victor primas auferꝫ
Pharetram,& arcus,& pulcra galea armatam mulierem,
Quatiens ſemiſecti in medio poſita dorſa ſcuti.
Poſt hunc ſecundus venit marinis in curribus.
Scelmis incitans Neptunium currum maris, Scelmis. Currus maris.
Rota quantum volubilis relinquitur velocis equi.
Quo quidem incitato rotæ circumferentiæ vix ſummæ
Extenſa tangunt reuoluta pili caudæ,
Altera v. traxit certaminis præmia,& tradidit Damname-
Grauidum equum habes æmula manu tendens, (*nei:*
Et tertius Actæon eleuauit Symbola victoriæ Actæon.
Deſuper auratum thoracem admodum varium opus cœli.
Poſt quem Faunus venit & ibidem currum trahens, Faunus.
Vmbilicum argenteum circulum habentem ſuſtulit ſcuti,
Sordidi retinens adhuc reliquias illas pulueris.
Et Siculus famulus profundas habenas habentẽ prope currũ
Auri duo talenta ſubtriſti oſtendit Achati Achates.
Miſerabilem forti beniuolo Baccho.
Verum hic pugnæ cum ceſtu ſplendidæ conſtituit certamen. Certamen cum cæſtu inſtituitur.
Primo quidem ſtatuit taurum ab Indico boum ſtabulo,
Munus auferre. Secũdo nigrũ naſum habentiũ poſſeſſionẽ Præmia certaminis.
Barbarũ variũ tergũ habentẽ ducẽs poſuit ſcutũ, (*Indorũ*
Erectus v. dicebat certatores excitans,
Manu validos duos viros contendere ob victoriam. Bacchus ad certatores.
Ceſtus hoc certamen indomiti. Præmia ferenti vero
Viro ſuperanti, hirſutum taurum præbebo
Viro v. ſuperato multas plicas habentem clypeum dabo.

Ὡς φαμένου Βρομίοιο σακέσπαλος ὦρτο Μελισσεύς
Ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος, εὐκεράου δὲ
Ἁψάμενος ταύροιο πόσιν ἐφθέγξατο φωνήν·
Ἐλθέτω ὃς ποθέει σάκος αἰόλον. οὐ γὰρ ἐάσω
Ἄλλῳ πίονα ταῦρον, ἕως ἔτι χεῖρας ἀείρω.
Ὡς φαμένου, ξύμπαντας ἐπεσφρήγισσε σιωπή,
Εὐρυμέδων δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, τῷ πόρεν Ἑρμῆς
Ὄργανα πυγμαχίης χαλκεῖος, ὃς πάρος αἰεὶ
Πατρῴῳ μεμέλητο παρήμενος ἐσχαρεῶνι,
Ἡφαιστηϊάδης σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων,
Τὸν μὲν ἐϋπλοίητος ἀδελφεὸς ἀμφιέπων Ἄλκων,
Ζῶμά τε οἱ παρέθηκε, καὶ ἥρμοσεν ἰξύϊ μίτρην,
Καὶ δολιχαῖς παλάμῃσι κασιγνήτοιο συνάπτων
Ἀζαλέων ἔσφιγξε περίπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων·
Καὶ πρόμος εἰς μέσον ἦλθεν, ἐϋ προβλῆτα προσώπου
Λαιὴν χεῖρα φέρων σάκος ἔμφυτον, ἀντὶ δὲ λόγχης
Ποιητῆς παλάμης ταμεσίχροος ἦσαν ἱμάντες,
Αἰεὶ δ' ἀντιπάλοιο φυλάσσετο δύσμαχον ὁρμήν,
Μή ποτέ μιν πλήξειε κατ' ὀφρύος, ἢ ἐ μετώπου,
Ἤ ἑ μιν αἱμάξειε τετυμμένον ἄκρον ἀράξας,
Ἄκρα διατμήξειε κατὰ κροτάφοιο τυχήσας,
Εἰς μέσον ἐγκεφάλοιο νοήμονος ἄκρον ἀράξας,
Ἢ παλάμην προχέειεν ἐπὶ κροτάφοισι τιταίνων,
Ὄμματα γυμνώσειε λιπογλήνοιο προσώπου,
Ἢ ἐ δαφοινήεντος ἀρασσομένοιο γενείου
Ὀξυτέρων ἐλάσειε πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων·
Ἔνθα μὲν Εὐρυμέδοντος ἐπεσσυμένοιο Μελισσεύς
Στήθεος ἄκρον ἔλασσεν, ὁ δὲ σχεδὸν αὐτὰ προσώπου
Χεῖρα μάτην ἐτίταινε, καὶ ἤμβροτεν ἠέρα τύπτων,
Καί μιν ἀεὶ τρομέων, περιδίδρομε κόλπον ἀμείβων,
Δεξιτερὴν γυμνοῖο κάτω μαζοῖο τιταίνων.
Ἄμφω δ' εἰς ἓν ἵκανον ἐπήλυδες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Ἴχνεσι φειδομένοισι πρὸς πόδα τυτθὸν ἀμείβων,

Sic locuto Baccho ſcutum quatiens excitatus fuit Meliſſus, Meliſſeus.
Conſueta cum ceſtu pugnæ curam habens. Bene cornutũ v.
Tangens taurum, talem dixit vocem.
Veniat, qui deſiderat ſcutum varium. Nõ enim relinquam Meliſſeus ante victoriam præmium ſibi arrogat.
Alteri pinguem taurum, quoad adhuc manus attollo.
Sic locuto, omnes obſignauit ſilentio,
Eurymedon *vero illi ſolus ſurrexit. Cui præbuit Mercurius* Eurymedõ
Inſtrumẽta pugnæ cæſtus mẽbrorũ robur regẽtis, q pri⁹ ſẽp
Paterno *curauerat, ſedens apud focum,*
Vulcani filius circularem incudem pulſans.
Quem quidem valde perculſus frater fouebat Alcon Alcon fratrẽ armat.
Cingulumq; ei appoſuit, & accommodauit iliis mitram,
Et longis manibus fratris copulans
Feruidorum ſtrinxit circumplexum tractum lororum,
Et dux in medium venit. Sua proiectum fronti
Siniſtram manum ferens ſcutum naturale. Pro lancea vero
Facta manus corpus cadentis erant lora.
Semper v. aduerſarii cauebat nõ facile expugnabilẽ impetũ,
Ne quando ipſum percuteret circa ſupercilũ, aut frontem,
Aut ipſum vulneraret verberatam ſummitatem ſignans,
Summitatem diſſecaret circa tempora tangens,
Mediam cerebri prudentis ſummitatem ſignans,
Aut manum aſperam ad tempora extendens,
Oculos nudaret cæcæ frontis,
Aut cruento ſecto mento
Acutiorum excuteret multos ordines habentẽ ordinẽ dentiũ
Ibi *quidem* Eurymedontis *excitati Meliſſeus* Meliſſeus Eurymedontẽ percutit.
Pectoris ſummum impulit. Hic vero prope ante frontem
Manum fruſtra extendit, & aberrauit aera verberans
Et *ipſum ſemper trepidans circumcurrit ſinum pertranſiens,*
Dextram nuda deorſum mamma tendens,
Ambo vero in vnum venerunt cõuenientes, alius ſuper aliũ,
Veſtigiis parcentibus pedis pedem paruum mutans,

Χερσὶ δὲ χεῖρας ἔμιξαν, ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
Φεκτὸς ὁμοπλεκέων ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάντων
Ἀκροτάτων περὶ χεῖρας, χραινομένης δὲ παρειῆς
Αἱμαλέαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθησαν ἱμάντες,
Καὶ γενύων πέλε δοῦπος, ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπου
Εὐρυπέρη γελάωντος. ὀκυμαίνοντο παρειαί,
Ὀφθαλμὸν δ' ἑκάτερθεν ἐκοιλαίνοντο προσώπου·
Ἀρυμέδων μὲν ἔκαμνε Μελισσέος ἴδμονι τέχνῃ,
Ἄσχετον ἠελίοιο μένων αἰτώπιον αἴγλην,
Ὄμμα καταυγάζοντος· ἐπαΐξας δὲ Μελισσεὺς
Ὀξυτέρῃ στροφάλιγγι μετάρσιον ἴχνος ἀείρων
Ἀμφω γναθμὸν ἔτυψεν ὑπ' οὔατος· αὐτὰρ ὁ κάμνων
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐρείσατο νῶτα κονίῃ,
Θυμολιπὴς μεθύοντι παρείκελος, εἶχε δὲ κόρσην
Κεκλιμένην ἑτέρωσε, καὶ αἵματος ἔπτυεν ἄχλυν
Λεπτὰ παχυνομένοιο, λαβὼν δέ μιν ὄκνος ἀγῶνος
Στυγνὸς ὑπὲρ νώτοιο μετήγαγε σύγγονος Ἄλκων
Πληγῇ ἀμερσινόῳ βεβαρυμένον· ἐσσυμένος δὲ
Ἰνδώην περίμετρον ἀνήρπαζε βοείην,
Καὶ διδύμοις Διόνυσος ἀεθλητῆρας ἐπείγων
Ἀνδράσιν ἀθλοφόροισι πάλης κήρυξεν ἀγῶνα,
Καὶ τρίπος εἰκοσίμετρος ἀέθλιον ἔσκε νίκης.
Πρώτῳ ἀεθλητῆρι τίθει δ' ἐς μέσσον ἀείρας,
Ἀντομένῳ λέβητα χερείονι φωτὶ φυλάσσων·
Ὀρθωθεὶς δ' ἰάχησε πάλιν σημάντορι φωνῇ·
Δεῦτε φίλοι, καὶ τοῦτον ἐγείρατε καλὸν ἀγῶνα·
Ἔννεπε· κεκλομένου δὲ φιλοστεφάνου Διονύσου,
Πρῶτος Ἀρισταῖος, μετέπειτα δὲ δεύτερος ἔστη
Αἰακὸς, εὐπαλάμοιο πάλης δεδαημένος ἔργα·
Ζώματι δὲ σκεπόωντες ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς,
Γυμνοὶ ἀεθλεύοντες ἐφίσταντο· ἀμφότεροι δὲ
Γρῦπα μὲν ἀμφοτέρας παλάμας ἐπὶ δίζυγι καρπῷ
Σύμπλεκον ἔνθα καὶ ἔνθα χυτῆς ἐπὶ νῶτα κονίης

Ἀμέλλις

Manu v. manus miſcuerũt, continuo ſuccedẽtibus v. ictibus Lucta.
Horribilis complicatorum reſonabat ſtrepitus lororum
Summorum circa manum, lacerata v gena
Sanguineis guttis rubebant ceſtus
Et maxillarum erat ſtrepitus, ab ictu v frontis
Latioris facti æſtuabant genæ.
Oculum v. vtrinque excauabantur frontis.
Eurymedon quidem laborabat Meliſſei perita arte
Intolerabilem ſolis expectans contrarium ſplendorem,
Oculum illuminantis Irruens v. Meliſſeus
Acutiore turbine ſublime veſtigium attollens
Vtramque buccam pulſabant ſub aure. Verum hic laborãs
Supinus per ſe volutus firmabat dorſa puluere, Eurymedõ victus.
Animam relinquens ebrio perſimilis, habuit v. caput,
Inclinatum ad alterutram partem, & ſanguinis expuit rorẽ
Tenuiter condenſati accipiens v. ipſum extra certamen
Mœſtus ſuper dorſo tranſtulit cognatus Alcon Alcon fratrẽ aufert.
Plaga mentem ſpoliante granatum. Exſiliens v.
Indicum immenſum ſuſtulit ſcutum,
Et geminos Bacchus certatores incitans
Viris præmia ferentibus luctæ annunciauit certamen, Bacchus luctæ certamen inſtituit.
Et tripus viginti mẽſuras capiens præmiũ cõſtituit victoriæ.
Primo certatori ponit v in medium attollens,
Floridum lebetem deteriori viro ſeruans.
Erectus v. inſonuit rurſus ſignificante voce
Agite viri, & hoc excitate pulcrum certamen. Bacchus certatorib.
Dixit; vocante v. coronas amante Baccho
Primus Ariſtæus, poſtea v. ſecundus ſtabat Ariſtæus.
Aeacus, validam manum requirentis luctæ doctus opera. Æacus.
Subligaculo v. tegentes, non videndi naturam pudoris,
Nudi concertantes ſurrexerunt. Vtriq; vero Luctatores nudi.
Primo quidem vtraſq; manus ſub duplici vola
Complicarunt hinc & hinc fuſilis ſuper dorſa pulueris

Ἀλλήλους ἐρύοντες ἀμοιβάδις ἅμματι χειρῶν
Ἀκροτάτῳ σφίγξαντες, ἕλιξ δ' ἀμφίδρομος ἀνὴρ
Ἄνδρα παλινδίνητον ἄγων ἑτερόζυγι παλμῷ
Ἕλκεν ἑλκόμενός τε· συνωχμάζοντο γὰρ ἄμφω
Χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν, ὀκυρτώσαντο δὲ δειρὴν,
Μεσσατίῳ δὲ κάρηνον ἐπηρείδοντο μετώπῳ
Ἀκλινέες νεύοντες ἐπὶ χθονὸς, ἐν δὲ μετώπῳ
Θλιβομένων καμάτοιο περάγγελος ἔρρεεν ἱδρώς·
Μυδαλέῳ δ' ἱδρῶτι χυτὴν ἔρραινε κονίην,
Αὐχμηρῆς ψαμάθοιο διερὴν ῥαθάμιγγα καθαίρων,
Μή μιν ὀλισθήσειε περίπλοκος ἅμματι χειρῶν,
Θερμὴν τειβομένοιο κατ' αὐχένος ἰκμάδα πέμπων·
Ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα κεκυφότα πήχεος ὁλκῷ
Διζυγι συμπλεκέος παλάμης ἐτείβετο δεσμῷ,
Σμώδιγξ δ' αὐτοτέλεστος ἀνέδραμεν αἵματι θερμῷ,
Αἰόλα πορφύρουσα, δέμας δ' ἐπίζετο φωτῶν.
Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἑτερότροπα μάγγανα τέχνης
Ἀλλήλοις ἀνέφαινον ἀμοιβάδις· ἀντίβιον δὲ
Γρώνης Ἀρισταῖος παλάμης πηχυιώατο καρπῷ,
Εἰς χθονὸς ὀχλίζων, δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης
Αἰακὸς αἰολόμητις· ὑποκλέπτων δὲ ταρσῷ
Λαιὸν Ἀρισταίοιο ποδὸς κοίλητα πατάξας,
Ὕπτιον αὐτοκύλιστον ὅλον περικάββαλε γαίῃ,
Ἠλιβάτῳ πρηῶνι πανείκελον, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Τηλίκον αὐχήεντα βοώμενον ἠΐα Φοίβου
Ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο πεσόντα·
Δεύτερος ἠέρταζε μετάρσιον ὑψόθι γαίης,
Κυφίζων ἀμογητὶ πελώριον υἷα Κυρήνης,
Αἰακὸς ἐσσομένην ἀρετὴν τεκέεσσι φυλάσσων
Ἀκαμάτῳ Πηλῆϊ, καὶ εὐρυβίῃ Τελαμῶνι
Ἀγκὰς ἔχων, ἢ νῶτον, ἢ ὄρθιον αὐχένα κάμπτων,
Πήχεσιν ἀμφοτέροισι μεσαίτατον αἰθέρα κομίζων,
Ἶσον ἀμειβομένοισιν ἔχων τύπον, ὡς κάμε τέκτων

Πρηύ-

Inuicem trahentes alternatim fune manuum
Summo ſtringentes erat vero circumcurſans vir Geſtus luctatorum.
Virum circumuolutum ducens alteriiugo tremore
Trahens tractusq́. Incumbebant enim ambo
Manibus alternis, incuruabantur ceruicem.
Medio vero caput confirmando contendebant fronte
Immoti nutantes in terram, in fronte vero
Grauatorum laboris prænuncius fluebat ſudor.
Humido vero ſudore fuſilem aſpergebant puluerem Luctatores arena manus ſuas illinebant.
Squalidâ arena humidam guttam purgans,
Ne ipſum lubrica excideret circumplexus fune manuum,
Calidum attrita de ceruice humorem demittens.
Amborum vero ſane dorſa inflexa vlna tractu
Duplici complexa manus ſubigebatur vinculo,
Vibex vero per ſe factus decurrit ſaltu calido
Varie purpurans, corpus vero percutiebatur virorum.
Hi vero lucta diuerſos dolos artis
Inuicem demonſtrabant alternatim. hoſtem vero
Primus Ariſtæus manus amplectebatur vola Artes luctatorum.
In terram turbans, doloſæ vero non obliuiſcebatur artis.
AEacus varia conſilia agitans, doloſo vero pede Æacus ſuppoſito pede Ariſtæū in terram deiicit.
Siniſtrum Ariſtæi pedis talum illidens
Supinum per ſe volutum totum deiecit ad terram,
Sublimi cacumini perſimilem, circum vero populi
Tantum glorioſum famigerabilem filium Phœbi Supplantatio.
Oculis admirantibus intuebantur cadentem.
Secundus attollebat ſublimem ſuper terram
Eleuans ſine labore immenſum filium Cyrenes
AEacus futuram virtutem filiis ſeruans Æaci filii Peleus & Telamon.
Non ignauo Pelei & latum robur habenti Telamoni
In vlnas habens, aut dorſum, aut erectam ceruicem flectens,
Vlnis vtriuſq́ medium virum ferens (rauit faber
AEquale trabib⁹ inuicē oppoſitis habēs formā, quas elabo-

Sedans

Γρηΰναν αἱμοῖο θυελλήεσσαν ἀνάγκην·
Καὶ πελάσας ὅλον ἄνδρα περιστρωθέντα κονίῃ,
Αἰακὸς ἀντιπάλοιο μέσων ἐπεβήσατο νώτων,
Καὶ πόδα τεταμένης διὰ γαστέρος ἐκπάδα πέμπων,
Καμπύλον ἀκροπάτῳ περὶ γούνατι δεσμὰ συνάπτων,
Ταρσῷ ταρσὸν ἔρεισε, παρὰ σφυρὸν ἄκρον ἑλίξας,
Καὶ τραχὺς ἀντιβίου τετανυσμένος ὑψόθι νώτων
Χεῖρας ἑὰς στεφανηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἑλίξας,
Αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλε βραχίονι δάκτυλα κάμψας·
Τοῦ δὲ πιεζομένοιο συνέρρεεν ὀξέϊ παλμῷ
Κεκλιμένοι κήρυκες ἐπιπτυτῆρες ἀγῶνος.
Μή μιν ἀποκτείνειεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ.
Οὐ γὰρ ἔην τότε θεσμὸς ὁμοίιος, ὃν πάρο, αὐτοὶ
Οψίγονοι φράσσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
Αὐχενίων πνικτῆρι πόνῳ βεβαρημένος ἀνὴρ
Νίκην ἀντιπάλῳ μνηστεύεται ἔμφρονι σιγῇ,
Ανέρα νικήσαντα κατηφέϊ χειρὶ πατάξας·
Καὶ τρίπον εἰκοσίμετρον ἐπηχύναντο λαβόντες
Μυρμιδόνες θεράποντες ἀεθλοφόρου βασιλῆος,
Ακταίων δὲ λέβητα ταχίονι κούφισε ῥιπῇ,
Δεύτερα πατρὸς ἄεθλα κατηφέϊ χειρὶ κομίζων·
Καὶ τότε Βάκχος ἔθηκε ποδῶν ταχυτῆτος ἀγῶνα,
Πρώτῳ ἀεθλητῆρι τιθεὶς κειμήλια νίκης
Αργύρεον κρητῆρα, θελκτήτειράν τε γυναῖκα,
Δευτέρῳ αἰολόδειρον ἔθηκατο θεσσαλὸν ἵππον,
Καὶ τριτάτῳ ξίφος ὀξὺ σὺν εὐθήκτῳ τελαμῶνι·
Ορθωθεὶς δ' ἀγόρευσε, ποδώκεας ἄνδρας ἐγείρων,
Ανδράσιν ὠκυπόροισιν ἄεθλια ταῦτα γενέσθω·
Ως φαμένου, Δικταῖος ἐθήμονα γούνατα πάλλων,
Τῷ δ' ἔπι ποικιλόμητις ἀνέδραμεν ὠκὺς Ερεχθεὺς
Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Γέλαβος ὠκυπέρου Κυβεληΐδος ἀστὸς ἀρούρης·
Τοῖσι μὲν ἐκ βαλβῖδος ἔην δρόμος, ὠκύθοος δὲ

Sedans venti proceelloſam neceſſitatem.
Et propinquans totum virum ſtratum in puluere,
Aeacus aduerſarii media inſcendit dorſa,
Et pedem expanſum per ventrem intenſum mittens,
Incuruum ſumma circa genua vinculum complicans
Plantæ plantam firmauit circa malleolum ſummum voluẽs,
Et aſper hoſtis extenſus ſuper dorſa
Manus ſuas coronatim adinuicem conuoluens,
Ceruici vinculum iniecit, brachio digitos flectens.
Hoc v. oppreſſo confluebant acuto tremore
Indicati præcones ſpectatores certaminis,
Ne ipſum occidere: coniuge vlnæ tractu.
Non enim erat tunc lex ſimilis, quam prius ipſi Luctatoria
Poſt geniti edixerunt, extenſorum cum vinculorum lex.
Ceruicalium præfocatore labore grauatus vir
Victoriam aduerſarii deſpondet prudenti ſilentio,
Virum vincentem triſti manu percutiens.
Et tripodem viginti menſurarum complectebantur ſumẽtes Æacus præmium victoriæ aufert.
Myrmidones ſerui præmia referentis regis,
Actæon v. lebetem veloci eleuauit impetu,
Secunda patris certaminis præmia triſti manu tollens.
Et tunc Bacchus poſuit pedum velocitatis certamen, Certamen curſus à Baccho conſtitutũ
Primo certatori ponens res precioſas victoriæ,
Argenteum craterem, & haſtatam feminam,
Secundo variam ceruicem habentem poſuit Theſſalũ equũ, Præmia certaminis
Et vltimo gladium acutum cum bene acuto baltheo.
Erectus v. dicebat pedibus veloces viros inſtigans:
Viris greſſu velocibus certaminis præmia hæc fiant.
Sic locuto Dictæus conſueta genua vibrans, Dictæus.
Poſt hunc v. conſilio varius cucurrit velox Erechtheus Erechthe'.
Palladi victrici cura habitus. Sed poſt ipſum
Priaſus greſſu velocis Cybeleidis ciuis terræ: Priaſus.
Hiſce quidem ex carceribus erat curſus, velociter v. currens

Primus

Πρῶτος ἀελλήεντι ποδῶν κουφίζετο παλμῷ,
Ἰθυτενῆ προκέλευθον ἔχων δρόμον, ἐσσυμένος δὲ
Δεύτερος ἀγχικέλευθος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
Γείτονος ὠκυθόοιο μετάφρενον ἄσθματι βάλλων,
Καὶ κεφαλὴν θέρμαινε, φιληλακάτοιο δὲ κούρης
Οἷα κανὼν στέρνοιο πέλει μέσος ἔν τινι μέτρῳ
Παρθένος ἱστοπόνος πηχύμονι χειρὶ τανύσσῃ,
Σκυθὴν πέλε τόσσον ὀπίστερος, ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Καὶ νύ κεν ἀμφήριστος ἔην δρόμος, ἀλλὰ πορείην
Μιμηλὴν ἰσόμετρον ἰδὼν ἐπέβαινε ταρσῷ
Κυφοτέρῳ, καὶ φῶτα παρέδραμε μείονι μέτρῳ,
Ὁππότερον ἀνέρος ἴχνος, ὅθεν τρομέων περὶ νίκης·
Τοῖον ἔπος βοόων Βορέην ἱκέτευεν Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὲ τεῷ χραίσμησον Ἐρεχθέϊ, καὶ σέο νύμφῃ,
Εἰ μεθέπεις γλυκὺν οἶστρον ἐμῆς ἔτι παιδὸς ἐρώτων,
Δός μοι σῶν πτερύγων βαλίον δρόμον εἰς μίαν ὥρην
Ὠκύθοον, ταχύγουνον, ἵνα προθέοντα παρέλθω·
Ὣς φαμένου Βορέης ἱκετήσιον ἔκλυε φωνήν,
Καὶ μιν ἐυτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης,
Τεὶς μὲν ἐπιρρώοντα ποδῶν ἀνεμώδεϊ παλμῷ,
Ἀλλ᾽ οὐκ ἶσα τάλαντα, καὶ ὀππότερον ὠκέϊ ταρσῷ
Ὠκυθόου προθέοντος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
Τόσσον ἀελλήεντος Ἐρεχθέος ἔπλετο γείτων
Πρίαμος αὐχήεις Φρύγιον γένος, ἐσσυμένων δὲ
Ὁππότε λοίσθιος ἦεν ἔτι δρόμος ἅλματι ταρσῶν,
Ὠκύθοος ταχύγουνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
Ἧχι βοῶν πέλεν ὄνθος ἀθέσφατος, οὓς περὶ τύμβῳ
Μυγδονίῃ Διόνυσος ἀπηλοίησε μαχαίρῃ·
Ἀλλὰ παλιννόστοιο ποδὸς ταχυδινέϊ παλμῷ,
Εἰ ποτι βαιὸν ἔην, ἔτι που δρόμος ἢ τάχα βαίνων
Ἢ πέλεν ἀμφήριστος, ἢ ἔφθασεν ἀστὸς Ἀθηνῶν,
Ὠκύθοος πεφόρητο μετάλμενος. ἐσσυμένου δὲ

Αυπτώ-

Primus procelloſo pedum eleuabatur tremore,
Recte extenſum præcedentem habens curſum, excitatus v.
Secundus vicinus, poſterior erat Erechtheus,
Vicini velociter currentis dorſum anhelitu percutiens,
Et caput calefecit. Colum amantis vero puella
Vt canon in pectore medius eſt in quadam menſurâ Comparatio.
Virgo telam laborans artificioſâ manu extendit,
Velociter currente fuit tantum poſterior, circa vero terram
Veſtigia verberauit pedibus prius puluerem circumfundere.
Et ſane dubius erat curſus, ſed greſſum
Æmulum eiuſdem menſuræ cernens intendebatur planta
Velociore, & virum præcurrit maiori menſurâ
Quantum viri veſtigium, vnde trepidans circa victoriam Erechtheus inuocat Boream.
Tale verbum clamans Boream ſupplicabat Erechtheus:
Socer tuo opem fer Erechtheo, & tuæ Nymphæ,
Si ſequeris dulce deſiderium mea adhuc puella amorum.
Da mihi tuarum alarum varium curſum in vnam horam
Curſu celerem, velox genu habentem, vt præcurrentē pteream.
Sic locuto Boreas ſupplicem audiuit vocem,
Et ipſum agili celeriorem fecit procella Boreas Erechtheo auxilio eſt
Ter quidem confirmabantur pedum ventoſo tremore
Sed non æqualia pondera, & quantum veloci planta
Ocythoo præcurrente poſterior erat Erechtheus: Ocythous. Priaſus.
Tantum procelloſi Erechthei erat vicinus
Priaſus ſuperbus Phrygium genus. Incitatarum vero
Quando vltimus erat adhuc curſus ſaltu plantarum,
Ocythous, genu celer procumbebat in puluere Ocythous labitur in fimō boū.
Vbi boum fuerat fimus immenſus, quos circa tumulum
Mygdoniâ Bacchus amputauit machæra.
Sed retrogradi pedis celeriter volubili tremori
Aut tunc paruus erat adhuc curſus, aut prope vadens
Aut erat dubius, aut præuenerat ciuis Athenarum,
Ocythous ferebatur ſaltans. excitato vero

Ad-

Ἀντιπάλῳ προθέοντι ἐπήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
Καὶ κτέρας αἰολόνωτον ἐκούφισεν ὠκὺς Ἐρεχθεύς
Σιδόνιον κρητῆρα τετυγμένον, ὠκύθοος δὲ
Εἴρυσε Θεσσαλὸν ἵππον, ὁ δὲ τρίτος ἠρέμα βαίνων
Πέλαγος ἄορ ἔδεκτο σὺν ἀργυρέῳ τελαμῶνι·
Καὶ Σατύρων ἐγέλασσε χορὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ,
Παπταίνων Κορύβαντα χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ,
Ὄνθον ἀποπλύοντα κατάρρυτον αἰθερεῶνος·
Καὶ σόλον αὐτοχόωνον, ἄεθλον ἐπέθηκεν ἀέθλοις
Δισκοβόλοις Διόνυσος ἀκοντιστῆρας ἐπείγων,
Πρώτῳ μὲν δύο δοῦρα σὺν ἱπποκόμῳ τρυφαλείῃ
Θῆκεν ἄεθλον, ἑτέρῳ δὲ διαυγέα κυκλάδα μίτρην,
Καὶ τριτάτῳ φιάλην, καὶ νεβρίδα θῆκε τετάρτῳ,
Ἣ χρυσέην κληῗδι Διὸς προνοήσατο χαλκεύς·
Ὀρθωθεὶς δ᾽ ἀνὰ μέσσον ἐγερσινόῳ φάτο φωνῇ·
Οὗτος ἀγὼν ἐπὶ δίσκον ἀεθλητῆρας ἐπείγει.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σακέσπαλος ὤρτο Μελισσεύς,
Τῷ δ᾽ ἔπι δεύτερος ἦλθεν ἀερσιπόδης Ἀλιμήδης,
Καὶ τρίτος Εὐρυμέδων, καὶ τέτρατος ἤλυθεν Ἄκμων·
Καὶ πίσυρες στοιχηδὸν ἐφεστασαν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
Καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν ἔρριψε Μελισσεύς·
Σιληνοὶ δ᾽ ἐγέλασσαν ὀλιζονα φωτὸς ἐρωήν,
Δεύτερος Εὐρυμέδων παλάμην ἐπερείσατο δίσκῳ,
Καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν νωμήτορι καρπῷ
Βριθὺ βέλος προέηκε περίτροχον εὔλοφος Ἄκμων,
Καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἐπέτρεχε σύνδρομον αὔραις,
Καὶ σκοπὸν Εὐρυμέδοντος ὑπέρβαλε μείζονι μέτρῳ
Ὀξείῃ στροφάλιγγι, καὶ ὑψιπόδης Ἀλιμήδης
Εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ὃν ἤειρε δίσκον ἀλήτην·
Καὶ σόλος ἠερίησιν ἐπερροίζησεν ἀέλλαις,
Ἐκ βριαρῆς παλάμης πεφορημένος, ὡς ἀπὸ τόξου
Ἵπταται ἀσταθέεσσι βέλος δεδονημένον αὔραις
Ὄρθιον, ἠερόθεν δὲ πεσὼν ὀκυλίνδετο γαίῃ

Ἄλματι

Aduerſario præcurrente ſuperuenientem pedem permutans,
Et varium dorſum habentem eleuauit velox Erechtheus Erechtheus victor.
Sidonium cratera fabricatum, Ocythous v.
Traxit Theſſalum equum, tertius v. lente incedens
Priuſus enſem accipiebat cum argenteo baltheo,
Et Satyrorum ridebat chorus iocos amanti animo
Aſpiciens Corybantem fuſili ſordidatum puluere, Ocythous fimo ſordidus.
Fimum expuentem defluentem circa os.
Et diſcum per ſe fuſum ducens impoſuit certamini Certamen
Diſtum proiicientes Bacchus iaculatores incitans, (Caſſidē, Diſci à Baccho inſtitutum.
Primo quidem duas haſtas cum è ſetis equinis conñ habenti
Poſuit ferens, alteri v. pellucidam circularem mitram Munera certaminis
Et tertio Phialam, & ceruinam poſuit quarto
Quam auream cum claue Iouis fibula nexuerat faber:
Erectus v. in medium mentem excitante dixit voce:
Hoc certamen ad diſcum certatores excitat.
Sic locuto Baccho haſtam quatiens excitatus eſt Meliſſeus Meliſſeus.
Poſt quem ſecundus venit aëripes Halimedes, Halimedes
Et tertius Eurymedon, & quartus venit Acmon. Eurymedō
Et quatuor ordines ſtabant alius poſt alium, Acmon.
Et diſcum bene volubilem rapiens proiecit Meliſſeus.
Sileni v. ridebant exiguum viri impetum
Secundus Eurymedon manum firmabat in diſcum
Et diſcum bene volubilem rapiens vibratrice palma
Graue telum proiecit circumuolutū bene criſtatus Acmon,
Et telum aeriuagum cucurrit vna currens cum ventis,
Et ſcopum Eurymedontis exceſſit maiori menſura
Acuto volumine. & aëripes Halimedes
In ſcopum iaculabatur in aere diſcum vagum:
Et diſcus aeriis ſtridebat cum procellis,
Ex forti manu iactus, tanquam ab arcu
Volat mobilibus telum inflatum ventis
Erectum, ex aere v. decidens voluebatur (in) terra

Saltu

Ἅλμασι τηλεπόρῳ πεφορημένος εἴσατο παλμῷ
Χειρὸς ἐυστρέπτοιο φέρων αὐτόσσυτον ὁρμήν.
Εἴσω σήματα πάντα παρέδραμεν· ἐχόμενοι δὲ
Γαίης ἐπεσμαράγησαν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
Ἀλλομένου δίσκοιο τεθηπότες ἄστατον ὁρμήν,
Καὶ δονέων δύο δῶρα σὺν ὑψιλόφῳ τρυφαλείῃ
Διπλόα δῶρα κόμιζεν ἀγηνορέων Ἀλκιμέδης·
Ἄκμων δ' εἰλιπόδης χρυσαυγέα κύφισε μίτρην,
Καὶ τρίτος Εὐρυμέδων φιάλην ἀπύρωτον ἀείρας
Ἀμφίθετον κτέρας εἷλε, κατηφιόων δὲ προσώπῳ
Νεβρίδα ποικιλόνωτον ἀνηέρταζε Μελισσεύς.
Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἀέθλια θήκατο τόξου
Εὐστοχίης ἀνάθημα, καὶ ἑπταέτηρον ἐρύσσας
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἐνεστήριξεν ἀγῶνι,
Καὶ δέπας εὐποίητον ἀέθλιον ἵστατο νίκης
Ἀνδρὶ χερειοτέρῳ πεφυλαγμένον, Εὐρύαλος δὲ
Νήϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἱστὸν ἀρούρῃ
Στῆσεν ὑπὲρ δαπέδου ψαμαθώδεος, ὑψιφανῆ δὲ
Δέσμιον ἠώρησε πελειάδα σύμπλοκον ἱστῷ·
Λεπταλέον δ' ἰσοῖσι μίτον περὶ ποσσὶν ἑλίξας·
Καὶ θεὸς ἀγρομένοις ἐναγώνιον ἴαχε φωνήν,
Εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὀϊστευτῆρας ἐπείγων·
Ὃς μὲν ὀϊστεύσειε πελειάδος ἄκρα τορήσας,
Ἡμίονον φερέτω πολυαλφέα μάρτυρα νίκης,
Ὃς δὲ παραπλάζοιτο πελειάδος εἰς σκοπὸν ἕλκων
Ὄρνιν ἐϋγλώχινι λιπὼν ἀχάρακτον ὀϊστῷ,
Ἄκρα δὲ μηρίνθοιο βαλὼν πτερόεντι βελέμνῳ
Ἥσσονα τοξεύσειε, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω·
Ἀντὶ γὰρ ἡμιόνου δέπας οἴσεται, ὄφρα κε Φοίβῳ
Τοξοφόρῳ σπείσειε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ·
Τοῖον ἔπος βοόωντος ἐχεκτεάνοιο Λυαίου,
Εὐχαίτης Ὑμέναιος ἑκηβόλος εἰς μέσον ἔστη,
Καὶ σκοπὸν ἰθυκέλευθον ἀγῶν' αἰτώπιον ἰσοῦ,

Κνώσσια

Saltu procul gradiente latus adhuc vibratione
Manus volubilis ferens per ſe incitatum impetum,
Donec *ſigna omnia præcurreret. Congregati vero*
Omnes reſonabant ſpectatores certaminis,
Salientis diſci demirantes mobilem impetum.
Et *quatiens duas haſtas cum altum conum habente galea*
Duplicia munera tulit fortis Halimedes. Halimedes victor.
Acmon v. inter eũdũ pedes vertẽs auro ſplẽdẽtẽ eleuauit co- Ordo victorum.
Et tertius Eurymedon Phialã ignẽ nõ expertã tolles (ronam
Vtrinq; anſatam poſſeßionem ſuſtulit, confuſiu vero vultu
Ceruinam varium dorſum habentem ſuſtulit Meliſſeus.
Et ducibus Bacchus *victoriæ præmia poſuit arcus*
Dexteritatis in iaculãdo donariũ, & ſeptẽ annorũ extrahẽs Certamen arcu iaculandi inſtitutum.
Mulum laborioſum conſtituit in certamen,
Et poculum arte factum præmium ſtatuit victoria Præmia certaminis
Viro deteriori cuſtoditum. Euryalus vero
Lignum erigens oblongum malum in terra
Statuit ſuper ſolum arenoſum. In ſublime apparentem vero
Vinctam eleuauit columbam connexam malo, Summo malo columba alligata.
Tenue geminos filum circa pedes voluens,
Et Deus congregatis certatoriam emiſit vocem
In ſcopum aeriuagum ſagittarios excitans:
Qui quidem iaculabitur columbæ ſummitatem traiiciens,
Mulum auferat multum honoratum teſtem victoriæ. Bacchus ſagittariis ſuis.
Qui vero aberrarit columbæ in ſcopum trahens
Auem ab acuminata relinquens intactam ſagitta
Summitatem vero funiculi percutiens alato telo
Deterius iaculatus fuerit, etiam deteriora munera accipiat:
Pro *enim mulo poculum feret, vt Phœbo*
Arcum gerenti libet, & vinum fundenti Baccho:
Tale verbum clamante diuite Baccho, Sagittarii. Hymenæus
Comatus Hymenæus procul iaculans in medio ſtetit
Et ſcopum rectigradum ducens è regione oppoſitum malo,

Κυδώνια τόξα φέρων τετανυσμένα κυκλάδι νευρῇ
Ἀστέριος προέηκε βέλος κλήροιο τυχήσας,
Καὶ τύχε μηρίνθοιο· δαϊζομένης δὲ βελέμνῳ
Ἠερίη τε φέρητο μετάρσιος ὄρνις ἀλήμων,
Καὶ μίτος εἰς χθόνα πίπτε, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Ὄμμα φέρων ἑλικηδὸν, ὑπὲρ νεφέων δὲ δοκεύων
Τοξευτὴρ Ὑμέναιος ἑτοιμοτάτης ἀπὸ νευρῆς
Εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων
Ὀξύτερον προέηκε πελειάδος αἶπα τιταίνων·
Καὶ πτερόεις πεπότητο δι' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
Ἀκροφανής, μέσα νῶτα διαξύων νεφελάων,
Συρίζων ἀνέμοισι· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀπόλλων,
Πιστὰ φέρων δυσέρωτι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Ἱπταμένης δ' ἐτύχησε πελειάδος, ἐσσυμένης δὲ
Στήθεος ἄκρον ἔτυψε, βαρυνομένου δὲ καρήνου
Ὄρνις ἀελλήεσσα δι' ἠέρος ἔμπεσε γαίῃ,
Ἡμιθανὴς δὲ πέλεια περὶ πτερὰ πάλλε κονίῃ,
Ποσσὶ περισκαίρουσα χοροπλεκέος Διονύσου·
Καὶ θεὸς ἡβητῆρος ἀναθρώσκων ἐπὶ νίκῃ,
Χεῖρας ἐπεπλατάγησεν ἐπικλάγξας Ὑμεναῖος·
Ξυνοὶ δ' εἰν ἑνὶ πάντες ἴσοι παρέμιμνον ἀγῶνι,
Ἀγχινεφῆ θάμβησαν ἐκηβολίην Ὑμεναίου,
Καὶ γελόων Διόνυσος ἑαῖς παλάμῃσιν ἐρύσσας,
Ἡμίνου πόρε δῶρον ὀφειλομένην Ὑμεναίῳ,
Καὶ γέρας Ἀστερίοιο δέπας κούφιζον ἑταῖροι·
Καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστῆρας ἐπείγων,
Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι
Διχθαδίην κνημῖδα, καὶ Ἰνδώης λίθον ἅλμης,
Ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευε, δύω δ' ἐκέλευσε μαχηταῖς,
Ὄφρα μόθῳ παίζοντι, καὶ οὐ κτείνοντι σιδήρῳ
Μιμηλὴν πλέξωσιν ἀναίμονος εἰκόνα χάρμης·
Οὗτος ἀγὼν δύο φῶτας ἀκοντιστῆρας ἐγείρων
Μείλιχον οἶδεν Ἄρηα, καὶ εὐδιόωσαν Ἐνυώ.

Ὡς φα-

Gnoſſios arcus ferens extenſos circulari neruo
Aſterius præmiſit ſagittam ſortem tangens. Aſterius.
Et tetigit funiculum: percuſſa vero telo
Aëria ferebatur ſublimis auis vaga,
Et funis in terram decidit, per altigradam v. viam
Oculum ferens volatim, (&) ſuper nubes cernens
Iaculator Hymenæus promtiſſimo à neruo
In ſcopum aërivagum ventoſam ſagittam trahens
Velocius miſit coram columba tendens
Et alata volitabat per aëra ſagitta errans
In ſummitate apparens, media dorſa penetrans nubium,
Stridens cum ventis. Telum v. direxit Apollo,
Fidem præſtans amore infelici fratri Baccho. Hymenæus volantem in aere columbam ferit.
Volantem v. tetigit columbam, excitata v.
Pectus ſummum percuſsit. grauato v. capite
Auis procelloſa per aera decidit in terram,
Semimortua v. columba alas quatiebat in puluere,
Pedibus circumſiliens chorum complicantis Bacchi
Et Deus puberis reſiliens ob victoriam
Manus percuſsit reſonans ſuper Hymenæum.
Cõmunes v. in vno omnes quotquot manſerũt in certamine,
Vicinã nubibus obſtupeſcebant peritã iaculationẽ Hymenæi
Et ridens Bacchus ſuis manibus tradens
Muti præbuit munus debitum Hymenæo,
Et munus Aſterei poculum eleuabant ſocii.
Et amicam in contentionem iaculatores excitans Aliud genus certaminis à Baccho propoſitũ.
Indica Bacchus præmia victoriæ ferens poſuit certamini
Duplicem ocream, & Indici gemmam maris,
Erectus vero dicebat duobus imperabat bellatoribus,
Vt bello ludente & non occidente ferro
Simulatam perficerent incruentæ imaginem pugnæ. Belli ſimulacrum.
Hoc certamen duos viros iaculatores excitans
Suauem vidit Martem & tranquillam Bellonam.

Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σιδήρεα τεύχεα πάλλων
Ἀστεμφὴς κεκόρυστο, καὶ Αἰακὸς εἰς μέσον ἔστη,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων,
Οἷα λέων ἄγραυλος ἐπαΐσσων τινὶ ταύρῳ,
Ἢ σὺν λαχνήεντι, σιδηρείῳ τε χιτῶνι,
Εἰς μέσον ἐρρώοντο καλυψάμενοι δέμας ἄμφω
Ἄρεος αἰχμητῆρες· ὁ μὲν δόρυ θοῦρον ἰάλλων
Ἀστέριος Μίνωος ἔχων πατρώιον ἀλκήν,
Οὐτάσαι δεξιτεροῖο βραχίονος ἄρθρον ἀμύξας·
Ὃς δὲ κατ' ἀσφαράγοιο σιδήρεον ἔγχος ἀείρων
Αἰακὸς ὑψιμέδοντος ἐοῦ Διὸς ἄξια ῥέζων,
Νύξαι μὲν μενέαινε μεταίγδην αἰθερίωνα·
Ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε, καὶ ἥρπασε φοίνιον αἰχμήν,
Αὐχένα μὴ πλήξειεν ἀκοντιστῆρι σιδήρῳ,
Ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ,
Ῥίψατε τεύχεα ταῦτα, φίλην στήσαντες Ἐνυώ.
Ἄρθμιος οὗτος Ἄρης, καὶ ἀνούτατοί εἰσιν ἀγῶνες·
Ἔννεπεν, ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήϊα νίκης
Αἰακὸς αἰγλήεις χρυσέας κνημίδας ἀείρων
Δῶκεν ἑῷ θεράποντι, καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων
Ἀστέριος κούφιζε διεκτήτην λίθον Ἰνδῶν.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λη'.

Λῦτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ μετήιον ἔνδια λόχμης,
Καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλεον· ἀγρόμενοι δὲ
Ἦ αὖτ' ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις,
Αὐτοπαγῆ ναίοντες ἐρημάδος αὔθεα λεαίνης,
Ἑσπέριοι Σάτυροι δὲ δεδεικότες εἰς ἄρκτου
Ὀξυτέροις ὀνύχεσσι, καὶ εὐτμήτῳ σιδήρῳ
Πετραίην ἐλάχειαν ὀκριόεντα χαμευνήν,
Εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιθαλὲς δὲ
Ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος ἠοῦς

Ἰνδοῖς

Sic locuto Baccho ferrea arma vibrans Aſterius.
Aſterius armatus fuit, & Aeacus in medio ſtabat Aeacus.
Ferream haſtam habens multiuarium ſcutum vibrans,
Velut leo in agro pernoctans irruens in aliquem taurum,
Aut aprum hirſutum, ferreamq́; tunicam,
In medium fluebant abſconditi corpus ambo.
Martis bellatores, Hic quidem haſtam impetuoſam emittẽs Aſterius Æacum vulnerat.
Aſterius Minois habens paternum robur,
Vulnerauit dextri brachii articulum lanians
Hic vero iuxta guttur feri eam haſtam attollens
AEacus in alto regnante ſuo Ioue digna faciens
Penetrare quidem cogitabat medium guttur.
Sed ipſum Bacchus prohibuit, & rapuit lethalem cuſpidem
Ceruicem ne percuteret iaculatore ferro,
Vtroſq́; vero diremit, & emiſit bacchicam vocem: Bacchus duos certatores diremit.
Abiicite arma hæc, amicam ſtatuentes Bellonam,
Concors hic Mars, & incruenta ſunt certamina.
Dixit bellum excitantis vero ſumẽs premia victoriæ,
AEacus glorioſus aureas ocreas tollens Æacus victor.
Dedit ſuo famulo, & poſteriora munera ferens
Aſterium eleuauit haſta partam gemmam Indorum.

DIONYSIACORVM LIBER XXXVIII.

SOluebatur v. certamẽ populi v accedebãt domicilia luci,
Et (in) ſuis tentoriis conuerſabantur, agreſtes vero
Panes inhabitabant præruptis montium domibus Satyri.
Perſe compacta habitantes ſolitaria antra leænæ,
Heſperia Satyri timentes in ſpeluncam vrſæ
Acutis vnguibus, & non ſectore ferro
Petroſum exiguum excauabant cubile.
Donec mane illuceret luciferum. Iam florens vero Aurora.
Vtriſq́; oriebatur tranquilla lux aurora

Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν, ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσσῃ
Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδώοιο κυδοιμοῦ
Ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἕλιξ χρόνος, οὐδέ τις αὐτῆς
Οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις, ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης
Βακχιὰς ἑξαέτηρος ἀεργηλῶσα βοείη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμων ἔτος ἕβδομον ἤγαγον ὧραι,
Οὐράνιον τότε σῆμα περάγγελον οἴνοπι Βάκχῳ
Φαίνετο, θάμβος ἄπιστον, ἐπεὶ ζόφος ἤματι μέσσῳ
Ἀπερείδης πετάνυστο· κελαινιόωντι δὲ πέπλῳ
Κρυπτόμενον Φαέθοντα μεσημβριὰς εἶχεν ὀμίχλη·
Κλεπτομένης δ' ἀκτῖνος ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
Καὶ πόλις ἔνθα καὶ ἔνθα κατήριπε πυρσὸς ἀλήτης
Ἅρματος οὐρανίοιο καταρρυτος, ἄκρα δὲ γαίης
Μυελὸς ἔκλυσεν ὄμβρος, ἐκυμαίνοντο δὲ πέτραι
Ἠερίαις λιβάδεσσιν, ἕως μόγις ὑψόθι δίφρου
Ὑψιφανὴς ἀνέτελλε πάλιν πυρόεις Ὑπερίων·
Βάκχῳ δ' ἀγαλλόωντι δι' ἠέρος αἴσιος ἔπτη
Αἰετὸς ὑψικέλευθος, ὄφιν κερόεντα κομίζων
Θηγαλέοις ὀνύχεσσιν, ὁ δὲ θρασὺν αὐχένα κάμπτων
Κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν ὑδάσσης,
Καὶ ἕσμεροὴ νήελθμον ὅλον στρατὸν εἶχε σιωπή.
Ἴδμων δ' αἰολόμητις, ἐπεὶ μάθεν ὄργια μούσης
Οὐρανίης εὔκυκλον ἐπισταμένης ἴτυν ἄστρων,
Ἄτρεμος ἵστατο μοῦνος, ἐπεὶ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ
Συμπλεκέος Φαέθοντι κατάσκια κύκλα Σελήνης,
Καὶ φλόγα πορφύρουσαν ὑπὸ ζοφοειδέι κώνῳ
Κλεπτομένην Φαέθοντος ἀθηνήτοιο πορείης,
Καὶ πάταγον βρονταῖον ἀρασσομένων νεφελάων,
Αἰθέριον μύκημα καὶ ἀστράπτοντα κονίστλω,
Καὶ δαΐδων ἀκτῖνα, καὶ ἔμπυρον ἅλμα κεραυνοῦ·
Τοῖα παρ' οὐρανίης δεδαημένος ἔργα θεαίνης
Ἵστατο θαρσήεσσαν ἔχων φρένα, γῆρα δ' ἑκάστου
Ἀΐετο, μαντιπόλος δὲ γέρων γελόωντι προσώπῳ

Ἴδμων

In dis & Satyris, poſtquam tunc circulari ambitu
Mygdonii belli, & Indici tumultus
Inducias traxiſſet volutum tempus, neq; quis ipſius — Tempus induciarū elapſum.
Aut cædes, aut tunc contentio, iacebat v. procul à bello
Bacchicum ſex annorum telas aranei contrahens ſcuto.
Sed cum ſane bellorum annum ſeptimum adduxiſſent horæ
Cœleſte tunc ſignum prænuncium vinicolori Baccho
Apparuit, admiratio incredibilis, cum caligo media die
Improuiſa extenta fuit, nigricante v. peplo — Eclipſis Solis.
Abſconditum Solem meridiana occupabat caligo.
Furto ablatis v. radiis obumbrabantur rupes.
Et multus hinc & hinc cecidit ignis errans
E curru cœleſti defluens ſuperficiem v. terræ
Multiplex inundauit imber, vndabant v. petræ
Aerius guttis, donec vix ſuper curru
In alto apparens exortus eſt rurſus ignitus Sol.
Baccho v. dolenti per aera auſpicatus volabat
Aquila altigrada ſerpentem cornutum ferens — Aquilæ ſerpentem ferentis prodigiū.
Acutis vnguibus, hic v. audacem ceruicem flectens
Pronus per ſe volutus decidit Hydaſpes;
Et trepidum infinitum totum exercitum habet ſilentium.
Idmon v. varia conſilia ſciens, poſtquā didiciſſet orgia Muſæ — Idmon Aſtrologus.
Vraniæ circularem cognoſcentis viam aſtrorum
Intrepidus ſtabat ſolus, poſtquam didiciſſet perita arte
Complicatæ Phaethonti vmbroſos circulos Lunæ,
Et flammam purpuream ſub obſcuro cono
Abſconditi Solis inuiſibilis tranſitus, — Cauſa eclipſis ſolaris
Et ſtrepitum fulmineum fractarum nubium,
Aetherium mugitum, & fulgurantem cometam — Tonitrus.
Et trabium radium, & ignitum ſaltum fulminis.
Talia à cœleſti edoctus opera Dea — Vrania.
Stabat confidentem habens mentem, membra v. cuiusq;
Soluebantur, vates v. ſenex ridenti vultu

Ἴδμον ἐμπεδόμυθον ἔχων ἐπὶ χείλεσι Πειθώ,
Λαὸν ὅλον θάρσυνεν, ὅτι χθονίοιο κυδοιμοῦ
Ἐσσομένην μετὰ βαιὸν ἐπίστατο γείτονα νίκην.
Καὶ Φρύγιον πολύιδριν ἀνείρετο μάντιν Ἐρεχθεύς,
Σύμβολα παπταίνων ὑπάτου Διός, εἰ πέλε χάρμης
Αἴσια δυσμενέεσσιν, ἢ ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ,
Οὐ τόσον ὑσμίνης ποθέων τέλος, ὅσσον ἀκοῦσαι
Μυστιπόλοις ὁ γέρουσι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
Καὶ στίχας ἀστραίων ἑλίκων, καὶ κυκλάδα μήνην,
Καὶ δύσιν ἠματίην Φαεθοντίδος ἄμμορον αἴγλης
Κλεπτομένης. αἰεὶ δὲ θεορρήτων περὶ μύθων
Ἀτθίδος ἀρχαίης φιλοπευθέες εἰσὶ πολῖται·
Οὐ δὲ γέρων ἀμέλησε θεοπρόπος, ἀλλὰ Λυαίου
Σείων εὔια θύρσα, καὶ οὐ Πανοπηΐδα φωνήν,
Τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγεν αἰθερεῶνος·
Εἰσαΐειν ἐθέλεις φρενοθελγέα μῦθον Ἐρεχθεῦ,
Ὃν μοῦνοι δεδάασι θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
Λέξω σοι ὥς με δίδαξεν ἐμὸς Δαφναῖος Ἀπόλλων·
Μὴ στεροπὴν τρομέοις, μὴ δείδιθι πυρσὸν ἀλήτην,
Μὴ δρόμον ἠελίου ζοφοειδέα, μὴ δὲ Λυαίου
Νίκης ἐσσομένης προάγγελον ὄρνιν Ὀλύμπου·
Ὥς γε θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένος αἰχμαῖς
Ἅρπαγος οἰωνοῖο πεπαρμένος ὀξέϊ ταρσῷ
Εἰς προχοὰς ποταμοῖο δράκων ὤλισθε κεραστής,
Καὶ νέκυν ἑρπυστῆρα γέρων ἔκρυψεν Ὑδάσπης,
Οὕτω Δηριάδην πατρώϊον οἶδμα κορύσσει
Ἴκελον εἶδος ἔχοντα βοοκραίρῳ ἐλατῆρι·
Τοῖα γέρων ἀγόρευε θεηγόρος, ἀμφὶ δὲ μύθῳ
Μαντιπόλῳ γήθησεν ὅλος στρατός, ἔξοχα δ' ἄλλων
Θαύματι θαῦμα κέκαστεν ἀμήτορος ἀστὸς Ἀθήνης,
Τοῖος ἐὼν γλυκεροῖσιν ἐπ' ἐλπίσιν, ὡς ἐνὶ μέσσῳ
Κωμάζων Μαραθῶνι μετ' ἄρεα Δηριάδηος·
Καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ

Σύγγονος

Idmon firmi ſermonis habens in labiis Suadam Suada in labiis.
Populum omnem animauit, quod diuturni belli
Futuram breui cognouiſſet vicinam victoriam,
Et Phrygium multiſcium interrogauit vatem Erechtheus Erechthe' Idmonem interrogat de prodigio.
Symbola conſiderans ſupremi Iouis, *an forent belli*
Propitia hoſtibus aut Indos occidenti Baccho
Non adeo belli deſiderans finem, quam vt audiret
Myſticis ſermonibus curantem ſermonem cœli,
Et ordines ſtellatorum voluminum, & circularem Lunam
Et occaſum diurnum ſolari carentem ſplendore,
Abſcondito ſemper vero à Deo profectorum ſermonum
Attica antiqua curioſi ſunt ciues. Athenienſium laus.
Neq; ſenex neglexit Deos conſulens, ſed Bacchi Idmon Erechtheum de Solis eclypſi docet.
Quatiens Euios *Thyrſos, & non Panopæiam vocem,*
T*ale verbum fatidicum emiſit è gutture:*
Audire cupis mentem oblectantem ſermonem Erechtheu,
Quem ſoli norunt Dii habitatores cœli,
Dicam vero vt me docuit meus laureus Apollo.
Ne fulgur trepides, ne time ignem errantem,
Non curſum Solis caliginoſum, neq; Bacchi Fulguris & eclypſis cauſæ ſunt phyſicæ.
Victoria futuræ pranunciam auem cœli.
Vt hic acutorum vnguium laceratus cuſpidibus
Rapacis auis transfixus acuto pede Explicatio prodigii.
In *profluenta fluminis Draco delapſus eſt Ceraſtes,*
Et mortuum ſerpentem ſenex abſcondit Hydaſpes:
Sic Deriadem paternus fluctus armabit
Similem imaginem habentem boum cornua habenti patri.
Talia ſenex loquebatur diuiniloquus, circa ſermonem vero
Diuinatorem gaudebat totus exercitus. p̃cipue v. præ aliis
Miraculum miraculo tẽperauit matre carentis ciuis vrbis
Talis exiſtens dulci ſpe vt in medio (*Athena,*
Tripudians Marathone poſt Martem Deriadæ.
Et tunc ſoli agenti ſcopulos amanti Baccho

Co-

Σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἤλυθεν Ἑρμῆς,
Καί τινα μῦθον ἔειπε παρηγορέων ἐπὶ νίκῃ·
Μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἠματίη νύξ,
Τοῦτό σοι ἄτρομε Βάκχε πατὴρ ἀνέφηνε Κρονίων
Νίκης Ἰνδοφόνοιο προάγγελον· ἠελίῳ γὰρ
Δεύτερον ἀστράπτοντι, φεραυγέα Βάκχον ἐΐσκω,
Καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὀμίχλῃ·
Αἰθίοψ γὰρ τύπος ἐστὶν ὁμοίιος. εὐφαέος δὲ
Ὡς ζόφος ἠμάλδυνε καλυπτομένης φάος ἠοῦς·
Καὶ πάλιν αἰτέλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου
Ἠέλιος ζοφόεσσαν ἀπηκόντιζεν ὀμίχλην·
Οὕτω σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας,
Ταρταρίης ζοφόεσσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλὺν
Ἀστράψεις κατ' Ἄρηα τὸ δεύτερον ὡς Ὑπερίων,
Τηλίκον οὔποτε θαῦμα γέρων χρόνος ἤγαγεν αἰών,
Ἐξότε δαιμονίοιο πάρος βεβολημένος ἀτμοῦ
Κύμβαχος ἠελίοιο φεραυγέος ἔκπεσε δίφρου
Ἠμιδαὴς Φαέθων, ποταμῷ δ' ἐκρύπτετο Κελτῷ,
Καὶ θρασὺν ἡβητῆρα παρ' ὀφρύσιν Ἠριδανοῖο
Ἡλιάδες κινυροῖσιν ἐπεστενάχοντο πετήλοις·
Ὣς φαμένου, Διόνυσος ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης,
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι
Κελτοῖς ἑσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
Πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι' αἰθέρος, ἢ πόθεν αὐταὶ
Ἡλιάδες παρὰ χεῦμα γονήμονος Ἠριδανοῖο
Εἰς φυτὸν ἠμείβοντο, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
Δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις·
Καί οἱ ἀνειρομένῳ πετάσας στόμα μείλιχος Ἑρμῆς,
Θέσκελον ἐρροίβδησεν ἔπος φιλοπευθέϊ Βάκχῳ·
Ἀνδρομέου Διόνυσε βίου πρηΰμβροτε ποιμήν,
Εἴ σε παλαιγενέων ἐπέων γλυκὺς οἶστρος ἐπείγει,
Μῦθον ὅλον Φαέθοντος ἐγώ σοι χανδὸν ἐνίψω.
Ὠκεανὸς κελάδων μετρούμενος ἄντυγα κόσμου,

Ιχμαλίω

Cognatus è cœlo Iouis nuncius venit Mercurius. Mercurius Bacchum cóſolatur.
Et quoddam verbum dixit conſolans ſuper victoriam.
Ne trepides hoc ſignum, quamuis fuerit diurna nox.
Hoc tibi intrepide Bacche pater oſtendit Saturnius
Victoriæ Indos occidentis prænuncium. Soli enim
Secundo fulminanti luciferum Bacchum aſſimilo
Et audacem caliginoſæ nigricolorem Indum nebulæ
Ætheri enim hæc imago ſimilis. bene lucentis vero
Vt caligo demolitur abſcondita lucem aurora:
Et rurſus exoriens igne lucente ſuper curru
Sol caliginoſam proiicit caliginem: Explicatio eclipſis ſolaris.
Sic tuorum oculorum valde procul & tu agitans
Tartareæ caliginoſam Erinnyis inuiſibilem caliginem
Fulminabis iuxta Martem denuo velut Sol,
Tantum nunquam miraculũ vetuſtum tempus duxit æuũ,
Ex quo Dæmoniaco prius agitatus calore
Pronus Solis luciferi excidit è curru
Semiuſtus Phaethon fluuioq; abſconditus fuit Celto, Phaethon in Eridanũ cecidit.
Et audacem puberem apud colles Eridani
Heliades querulis adhuc ingemiſcunt foliis. Heliades in arbores verſæ.
Sic locuto Baccho gaudebat ſpe victoriæ,
Mercurium v. interrogauit, & voluit magis audire
Celtis veſpertinis curatam fabulam cœli,
Quomodo Phaethon deuolutus fuerit perætherẽ, aut vnde
Heliades apud fluctum luctuoſi Eridani (ipſæ
In arborem tranſmutatæ ſint, & foliis ornatis ab arboribus Electrum.
Lacrumas ſplendentes deorſum mittunt fluminibus
Et ipſi interroganti aperiens os iucundus Mercurius Mercurius Baccho fabulam de Phaethõte commemorat.
Diuinum eructauit verbum libenter interroganti Baccho:
Humanæ Bacche vitæ hominũ oblectans paſtor,
Si te olim natorum verborum dulcis furor concitat,
Hiſtoriam totam Phaethontis ego ordine dicam.
Oceanus reſonans cingens ambitum mundi, Oceanus.

Humi-

Σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἤλυθεν Ἑρμῆς,
Καί τινα μῦθον ἔειπε παρηγορέων ἐπὶ νίκῃ·
Μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἠματίη νύξ,
Τοῦτό σοι ἄτρομα Βάκχε πατὴρ ἀνέφηνε Κρονίων
Νίκης Ἰνδοφόνοιο προάγγελον· ἠελίῳ γὰρ
Δεύτερον ἀστράπτοντι, φεραυγέα Βάκχον ἐίσκω,
Καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὀμίχλῃ·
Αἰθέλει γὰρ τύπος ἐστὶν ὁμοίιος. εὐφαέος δὲ
Ὡς ζόφος ἠμάλδυνε καλυπτομένης φάος ἠοῦς·
Καὶ πάλιν αἰπύλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου
Ἠέλιος ζοφόεσσαν ἀπηκόντιζεν ὀμίχλην·
Οὕτω σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας,
Ταρταρείης ζοφόεσσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλὺν
Ἀστράψεις κατ᾽ Ἄρηα τὸ δεύτερον ὡς Ὑπερίων,
Τηλίκον οὔποτε θαῦμα γέρων χρόνος ἤγαγεν αἰών,
Ἐξότε δαιμονίοιο πάρος βεβολημένος ἀτμῷ
Κύμβαχος ἠελίοιο φεραυγέος ἔκπεσε δίφρου
Ἠριδανῆς Φαέθων, ποταμῷ δ᾽ ἐκρύπτετο Κελτῷ,
Καὶ θρασὺν ἡβητῆρα παρ᾽ ὀφρύσιν Ἠριδανοῖο
Ἡλιάδες κινυροῖσιν ἔτι στενάχουσι πετήλοις·
Ὣς φαμένου, Διόνυσος ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης,
Ἑρμείαν δ᾽ ἐρέεινε, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι
Κελτοῖς ἑσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
Πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι᾽ αἰθέρος, ἢ πόθεν αὐταὶ
Ἡλιάδες παρὰ χεῦμα γονήμονος Ἠριδανοῖο
Εἰς φυτὸν ἠμείβοντο, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
Δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις·
Καί οἱ ἀνειρομένῳ πετάσας στόμα μείλιχος Ἑρμῆς,
Θέσκελον ἐρροίβδησεν ἔπος φιλοπευθέϊ Βάκχῳ·
Ἀνδρομέου Διόνυσε βίου τερψίμβροτε ποιμήν,
Εἴ σε παλαιγενέων ἐπέων γλυκὺς οἶστρος ἐπείγει,
Μῦθον ὅλον Φαέθοντος ἐγὼ στιχηδὸν ἐνίψω.
Ὠκεανὸς κελάδων μετρούμενος ἄντυγα κόσμου,

Ἰκμαλέῃ

Cognatus è cœlo Iouis nuncius venit Mercurius. Mercurius Bacchum cõſolatur.
Et quoddam verbum dixit conſolans ſuper victoriam.
Ne trepides hoc ſignum, quamuis fuerit diurna nox.
Hoc tibi intrepide Bacche pater oſtendit Saturnius
Victoriæ Indos occidentis prænuncium. Soli enim
Secundo fulminanti luciferum Bacchum aſſimilo
Et audacem caliginoſæ nigricolorem Indum nebulæ
Ætheri enim hæc imago ſimilis. bene lucentis vero
Vt caligo demolitur abſconditæ lucem auroræ:
Et rurſus exoriens igne lucente ſuper curru
Sol caliginoſam proiicit caliginem: Explicatio eclipſis ſolaris.
Sic tuorum oculorum valde procul & tu agitans
Tartareæ caliginoſam Erinnyis inuiſibilem caliginem
Fulminabis iuxta Martem denuo velut Sol,
Tantum nunquam miraculũ vetuſtum tempus duxit æuũ,
Ex quo Dæmoniaco prius agitatus calore
Pronus Solis luciferi excidit è curru
Semiuſtus Phaethon fluuioq; abſconditus fuit Celto, Phaethon in Eridanũ cecidit.
Et audacem puberem apud colles Eridani
Heliades querulis adhuc ingemiſcunt foliis. Heliades in arbores verſæ.
Sic locuto Bacchus gaudebat ſpe victoriæ,
Mercurium v. interrogauit, & voluit magis audire
Celtis veſpertinis curatam fabulam cœli,
Quomodo Phaethon deuolutus fuerit perætherẽ, aut vnde
Heliades apud fluctum luctuoſi Eridani (ipſæ
In arborem tranſmutatæ ſint, & foliis ornatis ab arboribus Electrum.
Lacrumas ſplendentes deorſum mittunt fluminibus
Et ipſi interroganti aperiens os iucundus Mercurius Mercurius Baccho fabulam de Phaethõte commemorat.
Diuinum eructauit verbum libenter interroganti Baccho:
Humanæ Bacche vitæ hominũ oblectans paſtor,
Si te olim natorum verborum dulcis furor concitat,
Hiſtoriam totam Phaethontis ego ordine dicam.
Oceanus reſonans cingens ambitum mundi, Oceanus.

Humi-

Ἰκμαλέην περὶ νύσσαν ἄγων γαιήοχον ὕδωρ,
Τηθύος ἀρχεγόνοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
Νυμφίος ὑδατόεις Κλυμένην τέκεν, ἣν ποτε Τηθὺς
Κρείσσονα Νηϊάδων διερῷ μαιώσατο μαζῷ,
Παρθένον ὁπλοτέρην εἰώλενον, ἧς ἐπὶ μορφῇ
Ἥλιος λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
Αἰθέρος ἐμπλάζοντα ἴτυν στεφανηδὸν ὁδεύων
Κάμνε πυρὸς ταμίης ἑτέρῳ πυρί, καὶ φλόγα δίφρων,
Καὶ σέλας ἀκτίνων ἐβιήσατο πυρσὸς ἐρώτων,
Ὁππότε φοινίσσοντο· ὑπὲρ σέλας ὠκεανοῖο
Ἔμπυρος ἠώοισιν ἑὸν δέμας ὕδασι λούων
Παρθένον ἀγχικέλευθον ἐσέδρακεν, ὁππότε γυμνὴ
Νήχετο πατρῴοισιν ἐπισκαίρουσα ῥεέθροις,
Λυομένη δ' ἤστραπτεν. ἔην δέ τις, ὡς ὅτε δισσῆς
Μαρμαρυγὴν προχέουσαν ἀναπλήσασα κεραίης
Ἑσπερίη σελάγιζε δ' ὕδατος ἴμπνια μήνη,
Ἡμιφανὴς τ' ἀπίδηλος ἐν ὕδασιν ἵστατο κύρη,
Ἠελίου ῥοδέῃσιν ὀϊστεύουσα παρειαῖς
Καὶ προχοαῖς κεχάρακτο τύπος χροός, ἤ ποτε μίτρη
Κύρης στέρνα κάλυπτε, καταυγάζουσα δὲ λίμνην
Ἀργυφέων εὔκυκλος ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν,
Αἰθερίῳ δ' ἐλατῆρι πατὴρ ἐζεύξατο κύρην,
Καὶ Κλυμένης ὑμέναιον ἀνέκλαγον εὔποδες Ὧραι
Καὶ γάμον ἠελίοιο φαεσφόρον, ἀμφὶ δὲ νύμφαι
Νηΐδες ὠρχήσαντο, παρ' ὑδατόεντι δὲ παστῷ
Εὔλοχος ἀστράπτοντι γάμῳ νυμφεύετο κύρη
Καὶ ψυχροῖς μελέεσσιν ἐδέξατο θερμὸν ἀκοίτην,
Ἀστραίη δὲ φάλαγγος ἔην θαλαμηπόλος αἴγλη,
Καὶ μέλος εἰς ὑμέναιον ἀνέπλεκε Κύπριδος ἀστὴρ,
Συζυγίης προκέλευθος ἑωσφόρος, ἀντὶ δὲ πεύκης
Νυμφιδίην ἀκτῖνα γαμοστόλον εἶχε Σελήνη,
Ἑσπερίδες δ' ἀλάλαζον, ἰῇ δ' ἅμα Τηθύϊ νύμφῃ
Ὠκεανὸς κελάδησε μέλος πολυπίδακι λαιμῷ,

Καὶ Κλυ-

Humidam circa orbitam ducens terram tenentem aquam,
Tethyis primigenis conuerſatis nuptiis
Sponſus aquoſus Clymenem genuit,quam quondam Tethys
Meliorem Naiadibus humida obſtetricata eſt mamma,
Virginē teneriorē pulcris vlnis condecoratā, cuius ob formā
Sol annum duodecim menſium voluens
AEtheris ſeptizonam circumferentiā coronatim ambulans
Laborauit ignis diſpenſator alterno igne,& flāmam currus
Et ſplendorem radiorum ſuperauit ignis amorum,
Quando rubentis ſuper ſplendorem Oceani
Ignitum Eois ſuum corpus aquis abluens
Virginem vicinam vidit,quando nuda
Natabat paternis ſubſultans in fluminibus,
Lota vero refulgebat.Erat vero quapiam,vt eum gemino
Splendentem rotundam iam impleta cornu
Veſpertina reſplendet per aquam altrix Luna,
Semiapparenſq; ſine calceo in aquis ſtabat puella
Solem roſeis iaculans genis,
Et profluentis inſcribebatur forma corporis,non tunc mitra
Virginis pectora abſcondebat,illuſtrans vero littus
Argenteorū bene circulata circūferētia rubebat māmarū,
AEtherio vero agitatori pater coniunxerat puellam,
Et Clymenes nuptias reclangebant pedibus veloces Horæ,
Et nuptias Solis luciferas,circum vero Nymphæ
Naiades ſaltabant in aquoſo vero cubili
Bene fœcunda fulminantibus nuptiis ducebatur puella
Et frigidis membris excepit calidum coniugem,
Stellata vero phalangis erat thalamos ornans ſplendor,
Et carmen in hymenæum complicauit Veneris ſtella,
Coniugii præuius Lucifer.pro face vero nuptiali
Sponſalem radium nuptias ornantem habuit Luna
Heſperides vero iubilabant,& ſua ſimul Tethyi Nymphæ
Oceanus inſonuit carmen multos fontes habenti gutture,
Et

Clymene Oceani & Tethyos filia à ſolea mata.

Deſcriptio anni.

Ignis ſolis igne ſolis combuſt'.

Sol Clymenen natantem vidit.

Solis & Clymenis nuptiæ.

Oceanus.

Καὶ Κλυμένης χρυσέην γάμῳ κυμαίνετο γαστήρ,
Καὶ βρέφος ὠδίνοντα πεπαινομένου τοκετοῖο
Γείνατο θέσκελον υἷα φαεσφόρον, ἀμφὶ δὲ κούρῳ
Τικτομένῳ κελάδησε μέλος πατρώϊος αἰθήρ·
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες ἀποθρώσκοντα λοχείης
Υἱέα παππῴοισιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
Σπάργανα δ' ἀμφεβάλοντο, καὶ ἀστέρες αἴθοπι παλμῷ
Εἰς ῥόον ἀΐσσοντες ἐθήμονος Ὠκεανοῖο
Κοῦρον ἐκυκλώσαντο, καὶ Εἰλήθυια Σελήνη
Μαρμαρυγὴν πέμπουσα σελασφόρον, ἠέλιος δὲ
Υἱέϊ δῶκεν ἔχειν ἑὸν οὔνομα μάρτυρι μορφῇ
Ἅρμενον, ἠϊθέου γὰρ ἐπ' ἀστράπτοντι προσώπῳ
Ἠελίου χρυσῆρος ἐπέτρεχε σύγγονος αἴγλη·
Πολλάκι παιδοκόμοισιν ἐν ἤθεσι κοῦρος ἀθύρων
Ὠκεανὸς Φαέθοντα παλινδίνητον ἀείρων
Γαστέρι μέσσῃ κούφιζε, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Ἄστατον αὐτοέλικτον ἀλήμονι σύνδρομον αὔρῃ,
Ἠερόθεν παλίνορσον ἐδέξατο κοῦρον ἀγοστῷ,
Καὶ πάλιν ἠκόντιζεν, ὁ δὲ τροχοειδέϊ παλμῷ
Χειρὸς ἐϋρρίπτοιο περίτροπος Ὠκεανοῖο
Δινωτῇ στροφάλιγγι κατήειεν εἰς μέλαν ὕδωρ,
Μαίης εὖ θανάτοιο, γέρων δ' ἄμυδις νοήσας
Θέσφατα γινώσκων, πινυτῇ δ' ἔκρυψε σιωπῇ,
Μὴ Κλυμένης φιλόπαιδος ἀπενθέα θυμὸν ἀμύξῃ,
Πικρὰ προθεσπίζων Φαεθοντίδος ἄγλινα μοίρης·
Καὶ παῖς ἀρτικόμιστος ἔχων ἀνίουλον ὑπήνην
Πῇ μὲν ἔης Κλυμένης δόμον ἄμφεπε, πῇ δὲ καὶ αὐτῆς
Θρινακίης λειμῶνα μετῄιεν, ἧχι θαμίζων
Λαμπετίῃ παρέμιμνε βόας καὶ μῆλα νομεύων,
Πατρὸς ἐϋζαθέοιο φέρων πόθον ἡνιοχῆος
Ἄξονα πηχύνεσσι συνήρμοσε δούρατα δεσμῷ
Κυκλώσας τροχόεντα τύπον ψευδήμονι δίφρῳ·
Λοκήσας δὲ λέπαδνα, καὶ αὐτοκόμων ἀπὸ κήπων

Γλίξας

Et Clymenes fœcundis nuptiis intumeſcebat venter, Climene grauida.
Et infantem pariens maturante partu,
Genuit diuinum filium Luciferum, circa verò puerum
Genitum reſonabat carmen paternus æther,
Oceani verò filiæ deſilientem è partu
Filium auitis abluebant lauacris
Faſcias vero circumiiciebant & ſtellæ ignito tremore
In flumen incitatæ conſueti Oceani
Puerum circumdabant & Ilithyia Luna
Splendorem emittens luciferum, Sol vero
Filio dedit habere ſuum nomen teſti formæ
Conueniens, diuini enim ſuper fulgurante fronte
Solis patris currebat cognatus ſplendor.
Sæpius puerum nutrientibus in moribus puellus luſitans
Oceanus Phaethontem reuolutum attollens
Ventre medio eleuauit, per altigradas v. vias
Inſtabilem per ſe volutum vago comitem vento,
Ex aere reuolutum excepit puerum vlna, Oceanus luſitat cū Phaethonte.
Et rurſus eiaculabatur, hic vero volubili vibratione
Manus verſatilis auerſus Oceani
Volubili turbine decidit in nigram aquam,
Vates ſuæ mortis, ſenex v. plangebat cum hoc vidiſſet
Diuina oracula ſciens. prudenti v. abſcondit ſilentio,
Ne Clymenes puerum amantis latum animum laniaret,
Aſpera prædiuinans Phaethonticæ lugubria Parcæ.
Et puer iam enutritus habens imberbe mentum
Interdū q̄dē ſuæ Clymenes domū tenebat, interdū verò & ipſi-
Thrinacriæ pratum tranſibat, vbi frequenter vadens *(us*
Apud Lampetiam manebat boues & oues paſcens Lampetia.
Patris ſui diuini habens amorem auriga
Impolita artificioſo coordinauit ligna vinculo
Circulans volubilem formam ſimulato curru.
Exercens vero antilenas & floricomis ab hortis

Com-

Πλέξας λεπταλέοισι λύγοις τριέλικτον ἱμάσθλην,
Ἀρνειοῖς πισύροισιν ὁμοῦς ἐπέθηκε χαλινούς,
Καὶ νόθον εὐποίητον ἑωσφόρον ἀστέρα τεύχων,
Ἄνθεσιν ἀργυφέοισιν ἴσον τροχοειδέϊ κύκλῳ
Θῆκεν ἑῆς προκέλευθον ἐϋκνήμιδος ἀπήνης,
Ἀστέρος ἠῴοιο φέρων τύπον, ἀμφὶ δὲ χαίταις
Ὄρθιον ἔνθα καὶ ἔνθα φεραυγέα δαλὸν ἐρείσας
Ψευδομέναις ἀκτῖσιν ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
Ἱππεύων τῇ [illegible] ἀλίκτυπον αἰγυα νήσου·
Ἀλλ' ὅτ' ἀνηέξητο φέρων εὐάνθεμον ἥβην,
Πολλάκι πατρῴης φλογερὸς ἥψατο χερσὶ δὲ βαιαῖς
Κύφιον θυμὰ λέπαδνα, καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην,
Καὶ ζυγὸν ἀμφιπόλευε, καὶ ἐμπαφόων δέμας ἵππων,
Χιονέαις παλάμῃσιν ἐπέσπευδε κοῦρος ἀθύρων·
Δεξιτερῇ δ' ἔψαυε πυριβλήτοιο χαλινοῦ,
Μαίνετο δ' ἱπποσύνης μεθέπων πόθον· ἑζόμενος δὲ
Γούνασι πατρῴοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
Ἤτεεν ἔμπυρον ἅρμα, καὶ αἰθέριον δρόμον ἵππων·
Καὶ γενέτης ἀνένευεν, ὁ δὲ πλέον ἡδέϊ μύθῳ
Αἰτίζων λιτάνευε· παρηγορέων δ' ἐπὶ δίφρῳ
Ὑψιπόρῳ νέον υἷα φιλοστόργῳ φάτο φωνῇ·
Ὦ τέκος Ἠελίοιο φίλον γένος Ὠκεανοῖο
Ἄλλο γέρας μάστευε, τί σοί ποτε δίφρος Ὀλύμπου;
Ἱπποσύνης ἀκίχητον ἔα δρόμον. οὐ δύναμαι γὰρ
Ἰθύνειν ἐμὸν ἅρμα, τό περ μόγις ἡνιοχεύω,
Οὔποτε θοῦρος Ἄρης φλογερῷ κεκόρυστο κεραυνῷ,
Ἀλλὰ μέλος σάλπιγγι, καὶ οὐ βρονταῖον ἀράσσει,
Οὐ νεφέλας Ἥφαιστος ἑοῦ γενετῆρος ἀείρει,
Οὐ νεφεληγερέτης κικλήσκεται οἷα Κρονίων,
Ἀλλὰ παρ' ἐσχαρεῶνι σιδήρεον ἄκμονα τύπτει,
Ἄσθματι ποιηθεῖσι χέων ποιητὸν ἀήτην·
Κύκνον ἔχει πτερόεντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον Ἀπόλλων.
Οὐ στεροπὴν πυρόεσσαν ἀερτάζει γενετῆρος

Ἑρμῆς

Complicans tenuibus viminibus tripliciter volutam ſcuticā
Ouibus quatuor ſua impoſuit frena,
Et ſimulatam bene factam luciferam ſtellam faciens,
Floribus ſplendidis ſimilem volubili circulo
Poſuit ſuæ prauium bene ocreati currus,
Stellæ Orientalis ferens imaginem, circa capillos verò
Erectum hinc & hinc luciferum fulgorem firmans
Mentitis radiis ſuum imitabatur parentem,
Equitans in coronæ modum à mari pulſatū circulū inſulæ.
Verum cum auctus fuit ferens bene floridam pubem,
Sæpius paternam flammam tetigit, manu vero parua
Eleuauit calida lora & ſtellatam ſcuticam,
Et rotam oberrabat, & vndiq; tangens corpus equorum,
Niueis manibus delectabatur puer luſitans:
Dextra vero tangebat ignem iaculans frenum,
Inſaniebat vero equitatus exercens deſiderium. Sedens vero
Genibus paternis ſupplices lacrumas libans
Petebat ignitum currum & ætherium curſum equorum.
Et pater abnuit, hic vero magis dulci ſermone
Petens ſupplicabat, conſolans vero in curru
Altigrado iuuenem filium paterna dixit voce:
O fili Solis carum genus Oceani
Alium terminum quære, quid tibi tandem currus cœli?
Equitatus incomprehenſibile linque curſum. non poſſū enim
Dirigere meum currum, quem vix guberno,
Nunquā impetuoſus Mars flāmanti armatus fuit fulmine,
Sed carmen tuba & non fulmineum pulſat
Non nubes Vulcanus ſui genitoris attollit,
Non nubes congregans appellatur vt Saturnius,
Sed apud focum ferream incudem pulſat,
Spiritu factitio fundens factitium ventum.
Cygnum habet alatum, & non velocem equum Apollo
Non fulgur ignitum attollit genitoris

Studiū aurigandi etiam in Phaethonte puero.

Phaethon patris currum petit.

Sol Phaethonti Solis currum petenti.

Nemo Deorum Solis currum poteſt regere

Ἑρμῆς ῥάβδον ἔχων, οὐκ αἰγίδα πατρὸς ἀείρει·
Ἀλλ' ἐρέεις, Ζαγρῆι πόρεν σπινθῆρα κεραυνοῦ.
Ζαγρεὺς νήπιος ἦεν, καὶ ὡμίλησεν ὀλέθρῳ·
Ἄζεο καὶ σὺ τέκος πανομοίια πήματα πάσχειν·
Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισε· πάϊς δὲ γυνήπεα νύσσων
Δάκρυσι θερμοτέροισιν ἑὰς ἐδίηνε παρειάς,
Χερσὶ δὲ πατρῴης φλογερῆς ἔψαυσεν ὑπήνης,
Ὀκλαδὸν ἐν δαπέδῳ κεκλιμένον αὐχένα κάμπτων
Λισσόμενος. καὶ παῖδα πατὴρ ἐλέαιρε δοκεύων·
Καὶ κούρην Κλυμένην πλέον ἤπιεν· αὐτὰρ ὁ θυμῷ
Ἔμπεδα γινώσκων ἀμετάτροπα νήματα μοίρης,
Ἀγαλόων ἐπένευσεν, ἀποσμήξας δὲ χιτῶνι
Μυρομένου Φαέθοντος ἀφειδέος ὄμβρον ὀπωπῆς,
Χείλεα παιδὸς ἔκυσσε, τοσὴν δ' ἐφθέγξατο φωνήν·
Δώδεκα πάντες ἔασι πυρώδεος αἰθέρος οἶκοι,
Ζωδιακοῦ γλαφυροῖο πεπηγότες ἄντυγι κύκλου,
Κεκλιμένοι στοιχηδὸν ἐπήτριμοι, οἷς ἔνι μούνη
Λοξὴ πουλυέλικτος ἀταρπιτός ἐστι πλανήτων
Ἀσταθέων, καὶ ἕκαστον ἕλιξ χρόνος οἶκον ἀμείβει,
Ἑρπύζων βαρύγουνος, ἕως μόγις ὀψὲ πελάσῃ
Εἴκοσι καὶ δέκα κύκλα παλιννόστοιο σελήνης,
Ζώνης ἑβδομάτης ὑπὲρ ἄντυγος· ὑψόθι δ' ἕκτης
Ὠκύτερον γενετῆρος ἔχει δρόμον ἀντίπορος Ζεύς,
Καὶ δρόμον εἰς λυκάβαντα διέρχεται· ἐν τριτάτῃ δὲ
Ἤμασιν ἑξήκοντα παρέρχεται ἔμπυρος Ἄρης
Γείτων σεῖο τοκῆος, ἐπαντέλλων δὲ τετάρτῃ
Αὐτὸς ἐγὼ στεφανηδὸν ὅλον πόλον ἅρμασι τέμνων
Οὐρανίων ἑλίκων πολυκαμπέα κύκλα διώκω,
Μέτρα χρόνου πισύρησι φέρων κυκλούμενος ὥραις,
Τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν ἕως ὅλον οἶκον ὁδεύσω,
Πλήσας ἠθάδα μῆνα τελεσφόρον, οὐ δὲ πορείην
Καλλείψας ἀτέλεστον ὀπίστερον οἶμον ἀμείβω,
Οὐ δὲ πάλιν προκέλευθον, ἐπεὶ πολυκαμπέες ἄλλοι

Ἀστέρες

Mercurius baculum habens, non Aegida patris tollit.
Sed dices Zagreo prabuit ſcintillam fulminis, Zagreus.
Zagreus ſceptrum ſuſtulit, & conuerſatus fuit cum morte.
Time & tu ô fili conſimilia damna pati:
Dixit, & non perſuaſit, puer v. patrem percutiens
Lacrumis calidioribus ſuas humectauit tunicas,
Manibus v. paternum flammantem tetigit currum
Flexim in ſolo volutam ceruicem flectens
Inſanus, & filium pater miſeratus eſt cernens:
Et lugubres Clymene plus petiit. Verum hic animo Sol futurum filii præſciens filio quod petierat, indulget.
Firma cognoſcens non conuertibilia fila fati,
Triſtis annuit, abſtergens vero veſte
Lugentis Phaethontis non parcentis imbrem frontis,
Labra filii oſculatus eſt, tantam vero dixit vocem:
Duodecim omnes ſunt ignita atheris domus, Sol ad filiū Phaethōtem.
Zodiaci concinni compacti ambitu circuli,
Inclinata ordine continui, in quibus ſola
Obliqua multiuolubilis via eſt planetarum,
Inſtabilium, & ſingulas volubile tempus domus tranſit Duodecim cœli domus.
Repens genibus grauatis, donec viæ ſero perficiat
Viginti & decem circulos reuoluta Luna,
Zona ſeptima ſuper circumferentia. Super vero ſextam Saturnus.
Velociorem patre habet curſum contra gradiens Iupiter, Iupiter.
Et curſum in annum pertranſit. In tertia vero
Diebus ſexaginta pertranſit ignitus Mars Mars.
Vicinus tui patris. Oriens vero quarta
Ipſe ego coronatim totum polum curribus ſeco, Sol.
Cœleſtium voluminum multiflexos circulos ſequens,
Menſuras temporis, quatuor v. ferens circulatus horis,
Eandem circa metam donec totam domum tranſeam,
Implens conſuetum menſem finem ferentem, neq; tranſitum
Relinquens imperfectum poſteriorem viam muto,
Neq; rurſus prauium cum multiflexa alia

Qqq 2 Stel-

Ἀστέρες αἰπηθέοντες ἀεὶ στείχουσιν ἀλῆται,
Ἄψ ἀναστρέζοντες ἅμα προτέρω καὶ ὀπίσσω
Ἡμιτελῆ μεθέποισι παλίλλυτα μέτρα κελεύθου,
Δέγμενοι ἀμφοτέρωθεν ἐμὴν ἐπιρρόαστον αἴγλην,
Οἷς ἔνι λευκαίνουσα πόλον κερόεσσα Σελήνη,
Κύκλον ὅλον πλήσασα τεῷ πυρὶ μῆνα λοχεύει
Μεσσοφανής, ἀμφίκυρτος, ὅλῳ πλήθουσα προσώπῳ·
Μήνῃ δ' αὐτοκέλευθος ἐγὼ σφαιρηδὸν ἐλίσσων
Μαρμαρυγὴν τρέπτειραν ἀμαλλοτόκου τροπικοῖο,
Ζωδιακὴν περὶ νύσσαν ἀπείρονα κύκλον ὁδεύω,
Τίκτων μέτρα Κρόνοιο, καὶ οἰκόθεν οἶκον ἀμείβων,
Καὶ τελέσας ἕνα κύκλον, ὅλον λυκάβαντα κομίζω·
Ἄκρα δὲ συνδέσμοιο φυλάσσεο, μὴ σχεδὸν ἕρπων
Ἅρμασιν ἡμετέροις ζοφοειδέα κῶνον ἑλίξαι,
Φέγγος ὅλον κλέψειεν ἐπισκιόων σέο δίφρῳ,
Μηδὲ παρεκπεύσειας ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου,
Μηδὲ τανυπλέκτων ἑλίκων πολυκαμπέϊ δεσμῷ
Πέντε παρ' ἀλλήλων δεδοκημένος ἄντυγα κύκλων,
Οἶστρον ἔχῃς, καὶ νύσσαν ἐμὴν διὰ πατρὸς ἐάσῃς,
Μή σε παραπλάζειαν ἐν αἰθέρι φοιτάδες ἵπποι,
Μηδὲ διοπτεύων δυοκαίδεκα κύκλα πορείης
Ἐκ δόμου εἰς δόμον ἄλλον ἐπείγεο, καὶ σέο δίφρῳ
Κειὸν ἐφιππεύων μὴ δίζεο ταῦρον ἐλαύνειν,
Γείτονα μὴ μάστευε παράγγελον ἰσοβοῆος
Σκορπίον ἀστερόφοιτον ἐπὶ ζυγὸν ἡνιοχεύων,
Εἰ μὴ ἀναπλήσειας ἐείκοσι καὶ δέκα μοίρας·
Ἀλλὰ σὺ μὲν κλύε μῦθον, ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω,
Κέντρον ὅλου κόσμοιο μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου
Κειὸν ἐγὼ μεθέπων ὑψούμενος, εἶαρ ἀέξω,
Καὶ τροπικὴν ζεφύροιο παράγγελον ἄντυγα βαίνων,
Νύκτα ταλαντεύσας ἰσόρροπον Ἠριγενείῃ
Ἰθύνων δροσόεντα χελιδονίης δρόμον ὥρης·
Κειοῦ δ' αὐτοκέλευθον ἐνέρτερον οἶκον ἀμείβω,

Χηλαῖς

Stellæ contra currentes ſemper vadunt errantes,
Statim retrahentes ſimul ante & retro
Semiperfectas ſequuntur reſolutas menſuras viæ Stellæ omnes a Sole
Accipientes vtrinq; meum in diuerſum impulſum ſplēdorē, illuminantur.
In quibus candidum faciens polum cornuta Luna Luna.
Circulum totum implens prudenti igne menſem generat Lunæ varietas.
Media apparens gibboſa, tota plena fronte.
Lunæ vero prauius impulſus ego circulariter voluens
Splendorem nutritorem manipulosq́ generantis partus, Zodiacus.
Zodiacam circa metam infinitum circulum ambulo,
Generans menſuras temporis, & ſingulariter domum mutās
Et perficiens vnum circulum totum annum fero. Annus.
Summitates vero nodorum caue ne prope ſerpens
Curribus noſtris caliginoſum conum voluens,
Lumen totum furetur inumbrans tuum currum,
Neq; prӕterequites conſueti circumferentiam circuli,
Neq; late complicatorum voluminum multiflexo vinculo
Quinq; parallelorum intuens ambitum circulorum
Furorem habeas, & metam familiarem patris relinquas,
Neq; te ſeducant in æthere vagi equi,
Neq; ſpeculans duodecim circulos tranſitus
Ex domo in domum aliam excitare, & tuum currum
Arietem inequitans ne quære taurum agitare,
Vicinum ne inquiras prænuncium temonis
Scorpium ſtellinagum adhuc iugum gubernans Menſis triginta dierum, & ſignum 30 graduum.
Si non impleas viginti & decem partes:
Sed tu quidem audi ſermonem, ego vero te omnia docebo
Centrum totius mundi vmbilicale ſidus cœli Deſcriptio veris in ariete.
Arietem ego ſequens eleuatus, ver ar geo
Et tropicam Zephyri prænunciam circumferentiam vadēs, Aequinoctium vernum.
Noctem ponderantem æqualem diei
Dirigens roridum chelidoniæ curſum auroræ,
Arieti vero oppoſitum inferiorem domum muto

Χηλαῖς ἐν διδύμῃσιν ἰσήμερα φέγγεα τέμνων,
Ἐντυπῶν παλίνορσος ἰσόζυγον ἦμαρ ὀμίχλῃ,
Καὶ δρόμον εἰνοσίφυλλον ἄγοι φθινοπωρίδος ὥρης
Φέγγεϊ μειοτέρῳ χθαμαλὴν ἐπὶ νύσσαν ἐλαύνων
Φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, καὶ ἀνδράσι χεῖμα κομίζων
Ὄμβριον ἰχθυόεντος ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος,
Ἀρχενόμοισιν ἃ γαῖα φερέσβια δῶρα λοχεύσῃ,
Νυμφίον ὄμβρον ἔχουσα, καὶ Εἰλείθυιαν ἐέρσην,
Καὶ θέρος ἐντυπέων σταχυηκόμον ἄγγελον ὄρφνης,
Θερμοτέραις ἀκτῖσι πυρώδεα γαῖαν ἱμάσσων.
Ὑψιτενὴς παρὰ νύσσαν ὅτ' εἰς δρόμον ἡνιοχεύων
Καρκίνου αἰπυκέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος
Ἀμφοτέρους καὶ Νεῖλον ὁμοῦ καὶ βότρυν ἀέξων·
Ἀρχόμενος δὲ δρόμοιο μετέρχεο γείτονα κέρυλην
Φωσφόρον ἀπλανέος μεθέπων πομπῆα κελεύθου
Ἱπποσύνης προκέλευθον, ἀμοιβαίῃ δὲ πορείῃ
Σύνδρομον ἰθύνοισι δυώδεκα κυκλάδες ὧραι·
Ὣς εἰπὼν Φαέθοντος ἐπεσφήλεξε καρήνῳ
Χρυσείην τρυφάλειαν, ἑῷ δέ μιν ἔστεφε πυρσῷ,
Ἑπτάπυκας ἀκτῖνας ἐπὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας,
Κυκλώσας στεφανηδὸν ἐπ' ἰξύϊ λευκάδα μίτρην,
Καί μιν αἰεχλαίνωσεν ἑῷ πυρόεντι χαλινῷ,
Καὶ πόδα φοινίσσοντι διεσφήκωσε πεδίλῳ,
Παιδὶ δὲ δίφρον ἔδωκε, καὶ ἠώης ἀπὸ φάτνης
Ἵππους ἠελίοιο πυρώδεας ἤγαγον Ὧραι,
Καὶ θρασὺς εἰς ζυγὸν ἦλθεν ἑωσφόρος, ἀμφὶ δὲ φαιδρῷ
Ἵππου αὐχένα δοῦλον ἐπεκλήϊσσε λεπάδνῳ,
Καὶ Φαέθων ἐπέβαινε· διδοὺς δέ οἱ ἡνία πάλλειν
Ἥνια μαρμαίροντα, καὶ αἰγλήεσσαν ἱμάσθλην
Ἥλιος γενέτης, τρομερῇ δ' ἐλελίζετο σιγῇ.
Υἱέα γινώσκων μινυώριον, ἔγγυθι δ' ὄχθης
Ἡμιφανὴς Κλυμένη φλογερῶν ἐπιβήτορα δίφρων
Δερκομένη φιλότεκνος ἐπάλλετο χάρματι μήτηρ·

Ἤδη

Lancibus vero in geminis æquidialem lucem mittens
Adornans reuolutus æqualem diem tenebris,
Et curſum frondoſum duco autumnalis hora
Luce minore humilem ſuper orbitam agitans
Folia fundente in menſe, & viris hyemem adferens
Imbriferum piſcoſi ſuper dorſum capricorni,
Ruſticis quæ terra vitam ferens munera pepererit,
Sponſum imbrem habens & obſtetricem rorem,
Et æſtatem adorno ſpicas ornantem nuncium caliginis,
Calidioribus radiis ignitam terram flagellans
Alte extenſus prope metam cum in curſum currum agitans
Cancrum oppoſitum non calidi capricorni
Vtroſq; & Nilum ſimul & vuam adaugens.
Incipiens vero curſum pertranſi vicinum humerum
Luciferum inerrantis ſequens ducem viæ
Equitatus ducem prauium, alterno verò tranſitu
Concurrentem dirigunt duodecim circulares horæ.
Sic locutus Phaethontis corroborauit in capite
Auream galeam, & ſuo ipſum coronauit igne
Septifidos radios ſuper capillis voluens,
Circulans coronatim ſuper illis candidam mitram,
Et ipſum induit ſuo ignito freno,
Et pedem purpurante circumſtrinxit calceo,
Puero verò currum dedit, & orientalibus à præſepibus
Equos Solis ignitos duxerunt horæ
Et audax in iugum venit Lucifer, circum verò ſplendido
Equinam ceruicem ſeruilem incluſit capiſtro
Et Phaethon aſcendit, dans verò ipſi frena vibrare
Frena ſplendentia, & ſplendentem ſcuticam
Sol pater, trepido verò vibrabatur ſilentio,
Filium cognoſcens breuis æui fore, prope verò ripam
Semiapparens Clymene flammeorum vectorem curruum
Intuens filium amans quatiebatur gaudio mater:

Æquinoctium autumnale.

Hyems in Capricorno.

Æſtas in Cancro.

Cancrum pulcherrima aſtrologica.

Sol Phaethontem coronat.

Sol Phaethontem expetit.

Phaethon currū adſcendit.

Clymene ob felicitatem filii Phaethontis lętatur.

Ἤδη δὲ δροσόεις ἀμυδρύνετο φοίνιος ἀστήρ,
Καὶ Φαέθων ἀνέβαινεν ἑώϊον ἄντυγα βαίνων,
Ὕδασι παππώοισι λελυμένος ὠκεανοῖο,
Καὶ θρασὺς εὐφαέων ἐλατὴρ ὑψίδρομος ἵππων
Οὐρανὸν ἐσκοπίαζε χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων
Ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον, εἶδεν ἀλήτας
Ἀντιπόρους, καὶ γαῖαν ὁμοίϊον ἔδρακε κέντρῳ
Μεσσοπαγῆ δολιχῇσιν ἀνυψωθεῖσαν ἐρείπαις
Παντόθι πυργωθεῖσαν ὑποῤῥοφίῃσιν ἀήταις,
Καὶ ποταμοὺς σκοπίαζε, καὶ ὀφρύας ὠκεανοῖο
Ἂψ ἀνασειράζοντας ἑὸν ῥόον εἰς ἑὸν ὕδωρ,
Ὄφρα μὲν ὄμμα τίταινεν ἐς αἰθέρα, καὶ χύσιν ἄστρων,
Καὶ χθονὸς αἰόλα φῦλα, καὶ ἄστατα νῶτα θαλάσσης
Παπταίνων ἑλικηδὸν ἀπέρμονος ἕδρανα κόσμου,
Τόφρα δὲ δινηθέντες ὑπὸ ζυγὸν αἴθοπες ἵπποι
Ζωδιακοῦ παράμειβον ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου·
Καὶ Φαέθων ἀδίδακτος ἔχων πυρόεσσαν ἱμάσθλην
Φαίνετο μαστίζων λόφον ἵππιον· οἱ δὲ μανέντες
Κέντρον ὑποπλήσσοντες ἀφειδέος ἡνιοχῆος,
Ἀρχαίης ἀέκοντες ὑπὲρ βαλβῖδα κελεύθου
Ἀζονίης παρὰ νύσσαν ἀλήμονες ἔτρεχον ἵπποι,
Διζύμενοι κτύπον ἄλλον ἐθήμονος ἡνιοχῆος.
Καὶ νότον παρὰ τέρμα, καὶ ἄρκτια νῶτα Βορῆος
Ἦν κλόνος, οὐρανίῳ δὲ παρεσταμέναι πυλεῶνι
Ἀλλοφανὲς νόθον ἦμαρ ἐθάμβεον εὔποδες ὧραι,
Ἔτρεμε δ' ἠριγένεια, καὶ ἴαχε φωσφόρος ἀστήρ·
Πῆ φέρεαι φίλε κοῦρε, τί μαίνεαι ἵππον ἐλαύνων;
Φείδεο σῆς μάστιγος ἀγηνόρος, ἀμφοτέρων δὲ
Γλαζομένων πεφύλαξο, καὶ ἀπλανέων χορὸν ἄστρων,
Μὴ θρασὺς Ὠρίων σε κατακτείνειε μαχαίρῃ,
Μὴ ῥοπάλῳ πυρόεντι γέρων πλήξειε Βοώτης,
Πλωτῆς δ' ἱπποσύνης ἐπιφείδεο, μὴ δέ σε μακρῷ
Γαστέρι τυμβεύσειεν ἐν αἰθέρι Κῆτος Ὀλύμπου,

Μὴ δὲ

Iam v. rorida reſplendebat lethalis ſtella
Et Phaethon aſcendit matutinum ambitum ſcandens
Aquis auitis ablutus Oceani
Et audax bene lucentium agitator ſublimigradus equorum
Cœlum conſpexit choro depictum aſtrorum
Septem circa Zonas volutum, vidit errantes Septem
Præcedentes. & terram ſimilem vidit centro Zonæ.
In medio pactam longis ſublatam rupibus
Vndiq; in altum ſublatam contubernalibus ventis,
Et fluuios vidit, & ſupercilia Oceani,
Subito retrahentia ſuum fluctum in ſuam aquam,
Vbi quidem oculum tetendit in æthera, & congeriẽ aſtrorũ,
Et terræ varias nationes, & inſtabilia dorſa maris
Aſpiciens volutatim infiniti fundamenta mundi,
Tunc v. voluti ſub iugo ardentes equi Equi Solis
Zodiaci prætererant conſueti ambitum circuli. à Zodiaco aberrant.
Et Phaëthon ignarus habens ignitam ſcuticam
Apparuit flagellans collum equinum: hi v. furioſi
Stimulum obſtupeſcentes non parcentis aurigatoris
Antiqua inuiti ſuper limite via
Currus præter metam errantes currebant equi
Accipientes ſonitum alium à conſueto agitatore,
Et Auſtralem præter terminum, & arctica dorſa Boreæ
Erat tumultus, cœleſti v. aſtantes portæ (horæ Errante curru ſolari omnia perturbata
Aliter apparentẽ adulterinã diẽ mirabantur pedibus celeres
Tremuit v. aurora, & inſonuit Lucifer ſtella:
Quo ferris care puer, quid inſanis equum agitans?
Parce tuo flagello ſuperbo, vtrorumq; v.
Errantium caue & inerrantium chorum aſtrorum,
Ne audax Orion te occidat machæra, Orion.
Ne baculo ignitus ſenex percutiat Bootes, Bootes.
Nauigabili v. equitatui adhuc parce, neq; te longo
Ventre tumulet in æthere Cete Olympi Cete.

Neq;

Μὴ δέ σε δαιτρεύσειε Λέων, ἢ Ταῦρος Ὀλύμπου
Αὐχένα κυρτώσας φλογερῷ πλήξειε κεραίῃ,
Ἄζεο τοξευτῆρα τιταινομένης ἀπὸ νευρῆς,
Μή σε πυριγλώχινι κατακτείνειεν ὀϊστῷ,
Μὴ χάος ἄλλο γένοιτο καὶ αἰθέρος ἄστρα φανείη
Ἤματος ἱσταμένοιο, μεσημβρίζοντι δὲ δίφρῳ
Ἄστατος Ἠριγένεια συναντήσειε σελήνη·
Ὣς φαμένου, Φαέθων πλέον ἤλασεν ἅρμα παρέλκων
Εἰς Νότον, εἰς Βορέην, Ζεφύρου σχεδὸν, ἐγγύθεν Εὔρου,
Καὶ κλόνος αἰθέρος ἦεν, ἀκινήτοιο δὲ κόσμου
Ἁρμονίην ἐτίναξεν, ἐδοχμώθη δὲ καὶ αὐτὸς
Αἰθέρι δινήεντι μέσος πεπορημένος ἄξων·
Καὶ μόγις αὐτοέλικτον ἐλαφρίζων πόλον ἄστρων
Ὀκλαδὸν ἐστήρικτο Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας
Μείζονα φόρτον ἔχων, καὶ ἰσήμερον ἐκτόθεν Ἄρκτου
Κύκλον ἐπιξύων ἑλικώδεϊ γαστέρος ὁλκῷ,
Σύνδρομος ἀστερόεντι δράκων ἐπεσύρισε ταύρῳ,
Καὶ κυνὶ σειριόωντι λέων βρυχήσατο λαιμῷ,
Αἰθέρα θερμαίνων λασίῳ πυρὶ, καὶ θρασὺς ἔστη
Καρκίνος ὀκταπόδην κλονέων λασιότριχι παλμῷ,
Οὐρανίῳ δὲ λέοντος ὀπισθιδίῳ παρὰ ταρσῷ
Παρθένον ἀγχικέλευθον ἐμάστιε δίψιος οὐρή·
Κούρη δὲ πτερόεσσα παραΐξασα Βοώτου
Ἄξονος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ὡμίλησεν ἁμάξῃ,
Καὶ δυτικὴν παρὰ νύσσαν ἀλήμονα φέγγεα πέμπων
Ἕσπερον ἀντικέλευθον ἑωσφόρον ὤθεεν ἀστήρ·
Πλάζετο δ᾽ ἠριγένεια, καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωοῦ
Σείριος αἰθαλόεις ἐδράξατο διψάδος ἄρκτου·
Διχθὰ δὲ καλλείψαντες, ὁ μὲν Νότον, ὃς δὲ Βορῆα,
Ἰχθύες ἀστερόεντες ἐπεσκίρτησαν Ὀλύμπῳ
Γείτονες ὑδροχόοιο, κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
Σύνδρομος αἰγοκερῆος ἕλιξ ὠρχήσατο Δελφὶς,
Καὶ νοτίης ἑλικηδὸν ἀποπλαγχθέντα κελεύθου

Neque te deuoret Leo, aut Taurus cœli Leo Taurus.
Ceruicem inflectens ardenti percutiat cornu, Sagittari⁹.
Verere ſagittarium ob intenſum neruum,
Ne te ignitos cuſpides habenti occidat telo,
Ne chaos aliud fiat & ætheris aſtra appareant Chaos.
Die durante, meridiante vero curru
Inſtabilis aurora occurrat Lunæ.
Sic locuto (illo) Phaethon magis agitauit currũ trahens,
In Auſtrum, in Borean, Zephyrum prope, & vicinũ Euro, Currus Solis per omnes cœli plagas errat.
Et fragor ætheris erat. Immoti v. mundi
Harmoniam concuſsit. Incuruabatur v. & ipſe
Aetheri voluto medius transfixus axis, Axis.
Et vix per ſe volutum eleuans polum aſtrorum
Inflexo genu fulciebatur Libycus incuruatus Atlas Atlas.
Maius onus habens. Et æquidialem extra Arctum
Circulum deradens volubili ventris tractu
Comes ſtellato Draco retraxit tauro,
Et cani caput inflammanti leo arrugiebat gutture, Signa cœleſtia confuſa.
Aethera calefaciens hirſuto igne. Et audax ſtabat
Cancrum octopedem quatiẽs, hirſutos pilos habenti tremore.
Cæleſtis vero Leonis poſteriorem apud plantam
Virginem vicinam flagellauit ſiticuloſa cauda,
Virgo vero alata ſe proripiens Boota
Axi propius venit, & conuerſabatur cum plauſtro
Et occidentem ad metam errantem lucem mittens.
Heſperum præcurrentem Luciferum impulit ſtella.
Errabat v. aurora, & conſueto pro lepore
Sirius ardens apprehendebat ſiticuloſam vrſam. Sirius.
Bifariam vero relinquentes, hic quidem Notũ, hic v. Boreã Piſces.
Piſces cœleſtes ſaltabant in cœlo
Vicini aquario. Præcipiti v concuſsione Aquarius.
Comes capricorni volubilis ſaltabat Delphin, Delphin.
Et ab Auſtrali volubiliter aberrantem viã

Scorpi-

Σκορπίον ἀγχικέλευθον ἐπὴν ψαύοντα μαχαίρης
Ἔτρεμεν Ὠρίων καὶ ἐν ἄστρασι, μὴ βραδὺς ἕρπων
Ἄκρα ποδῶν ξύσειε τὸ δεύτερον ὀξέι κέντρῳ·
Καὶ σέλας ἡμιτέλεστον ἀποπτύξασα προσώπου
Ἀκροκελαινιόωσα μεσημβριὰς αἴθορε μήνη·
Οὐ γὰρ ὑποκλέπτουσα νόθον σέλας ἄρσενι πυρσῷ
Αὐτοπόρου Φαέθοντος ἀμέργετο σύγγονον αἴγλην,
Πληιάδος τε φάλαγγος ἕλιξ ἑπτάστερος ἠχὼ
Οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἐπέβρεμε κυκλάδι φωνῇ,
Καὶ κτύπον αἰθύσσοντες ἰσηχέθμων ἀπὸ λαιμῶν
Ἀστέρες αἰπήεντες ἐβακχεύθησαν ἀλῆται,
Ζῶα μὲν ὤθεε Κύπρις, Ἄρης Κρόνου, εἰς Σελήνης δὲ
Πληιάδος ἐγγὺς ἵκανεν ἐμὸς μεταναστίος ἀστήρ,
Ἀστράσι δ' ἑπταπόροις κεράσας ἐμφύλιον αἴγλην,
Ἡμιφαὴς αἰὲν πέλεν ἐμῇ παρὰ μητέρι Μαίῃ,
Ἅρματος οὐρανίοιο παρατροπίῃς, ᾧ πέλεν αἰεὶ
Σύνδρομος, ἢ προκέλευθος ἐῷος· ἑσπέριος δὲ
Ἠελίου διώκοντος ὀπίστερα φέγγεα πέμπει.
Καί μιν ὅτε δρόμον ἶσον ἔχων ἰσόμοιρος ὁδεύει,
Ἠελίου κραδίην ἐπεθήμισαν ἴδμονες ἄστρων.
Καὶ δροσεραῖς νιφάδεσσι διάβροχος αὐχένα τείνων
Νυμφίος Εὐρώπης μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
Εἰς δρόμον ὀρθώσας πόδα καμπύλον, ὀξυτενὲς δὲ
Δοχμώσας Φαέθοντι κέρας λοξοῖο μετώπου,
Οὐρανίην φλογερῇσιν ἐπέκτυπεν ἄντυγα χηλαῖς.
Καὶ θρασὺς ἐκ κολεοῖο παρήορον αἴθοπι μηρῷ
Ὠρίων ξίφος εἷλκε, κάλαυροπα πάλλε Βοώτης,
Καὶ ποδὸς Ἀστραίοιο μετάρσια γούνατα πάλλων
Πήγασος ἐχρεμέτιζε, καὶ αἰθύσσων πόλον ὁπλῇ
Ἡμιφανὴς Λίβυς ἵππος ἐπέτρεχε γείτονι κύκλῳ,
Καὶ κοτέων πτερὰ πάλλεν, ὅπως πάλιν ἡνιοχῆα
Ἄλλον ἀκοντίσσειεν ἀπ' αἰθέρος, οἷα καὶ αὐτὸν
Ἄντυγος οὐρανίης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.

Scorpium vicinum ſuam tangentem macharam — Scorpius.
Trepidauit Orion etiam in ſtellis, ne tardus repens — Orion à Scorpio occiſus.
Summitatem pedum raderet denuo acuto aculeo,
Et ſplendorem ſemiperfectum exſpuens frontis
In ſummo nigricans in meridie cucurrit Luna
Non enim celans adulterinum ſplendorem virili igne
Oppoſiti ſolis priuabatur cognatum ſplendorem
Pleiadumq; phalangis volubilis ſeptem ſtellarum Echo — Pleiades.
Cœlum ſeptizonum infremuit circulari voce:
Et ſonitum exuſcitantes numero æqualibus à gutturibus
Stellæ præcurrentes bacchabantur errantes.
Iouem quidem incitabat Venus, Mars Saturnũ, Vernæ v.
Pleiadi propè acceſſit mea exul ſtella,
Stellis v. ſeptigradis miſcens conſanguineum ſplendorem,
Semiapparens oriebatur meam apud matrem Maiam — Maia.
A Curru cœleſti auerſus, cui eſt ſemper
Comes, aut prænius matutinus, Veſpertinus v.
Sole occidente poſteriorem lucem mittit.
Et ipſum cum curſum æqualem habens æqualis ſortis vadit
Solis cor laudarunt periti aſtrorum — Solis cor.
Et roridis niuibus irriguus ceruicem tendens
Sponſus Europæ mugiit taurus cœli, — Taurus.
In curſum erigens pedem incuruum, acutè extenſum vero
Incuruans Phaethonti cornu obliquæ frontis
Cœleſtem flammantibus inſonuit ambitum vngulis,
Et audax ex vagina ſublatum ex ardenti femore
Orion gladium extraxit, baculum vibrauit Bootes, — Omnia ſigna cœleſtia inſurgunt contra Phaethontem.
Et pedis Aſtrææ ſublimia genua vibrans
Pegaſus hinniit & ſuſcitans polum vngula
Semiapparens Libycus equus incurrit vicino circulo
Et iraſcens alas vibrauit vt rurſus gubernatorem — Pegaſus excuſſit Bellerophontem.
Alium iacularetur ab æthere, quemadmodum & ipſum
Ab ambitu excuſſit Bellerophontem.

Non

Οὐκέτι δ' ὑψιπόροιο Βορειάδος ἐγγύθι νύσσης
Ἀμιλλῶν ἐχόρευον ἐπ' ἰξύϊ κυκλάδες ἄρκτοι,
Ἀλλὰ νότῳ μίσγοντο, καὶ ἑσπερίη παρὰ λίμνῃ
Ἄβροχον ἴχνος ἔχουσαι ἀήθεος ὠκεανοῖο·
Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεπρήνιξε κεραυνῷ,
Ὑψόθεν αὐτοκύλιστον ὑπὲρ ῥόον Ἠριδανοῖο,
Δήσας δ' ἁρμονίην παλινάγρετον ἥλικι δεσμῷ,
Ἵππους ἠελίῳ πάλιν ὤπασεν, αἰθέριον δὲ
Αἰπολίῃ πόρεν ἅρμα. καὶ ἀρχαίῃ παρὰ νύσσῃ
Ἀμφίπολοι Φαέθοντος ἐπέτρεχον εὔποδες ὧραι·
Γαῖα δὲ πάντα γέλασσε τὸ δεύτερον, ἠερόθεν δὲ
Ζωοτόκου Διὸς ὄμβρος ὅλας ἐκάθηρεν ἀρούρας,
Καὶ διερῇ ῥαθάμιγγι κατέσβεσε πυρσὸν ἀλήτην,
Ὅσσον ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἐνιφλεγέων ἀπὸ λαιμῶν
Οὐρανόθεν χρεμέθοντες ἀπέκτυπον αἴθοπες ἵπποι·
Ἠέλιος δ' ἀνέτελλε παλινδρόμος ἅρμα νομεύων,
Καὶ πόρος ἤιξε, πάλιν δ' ἐγέλασσαν ἀλωαὶ
Δεχνύμεναι προτέρην βιοτήσιον αἰθέρος αἴγλην·
Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεστήριξεν Ὀλύμπῳ
Ἴκελον ἡνιόχῳ καὶ ἐπώνυμον· οὐρανίου δὲ
Πήχεϊ μαρμαίροντι σελασφόρον ἅρμα τιταίνων
Εἰς δρόμον ἀΐσσοντος ἔχει τύπον ἡνιοχῆος,
Οἷα πάλιν ποθέων καὶ ἐν ἄστρασιν ἅρμα τοκῆος,
Καὶ ποταμὸς πυρίκαυστος ἀνήλυθεν εἰς πόλον ἄστρων
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
Ἠριδανοῦ πυρόεντος ἑλίσσεται ἀγκύλον ὕδωρ·
Γνωταὶ δ' ὠκυμόροιο δεδουπότος ἡνιοχῆος
Εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψαν, ὀδυρομένων δ' ἀπὸ δένδρων
Ἀφνειὴν πετάλοισι κατασταλάουσιν ἐέρσην.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ λθ'.

Ὣς εἰπὼν ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς,

Χάρμα

Non amplius vero altigradi Boreæ prope metam Iupiter Phaethõtem fulminat.
Inuicem ſaltabant in ilis circulares urſæ,
Sed cum auſtro miſcebantur & Heſperio in ſtagno
Non irriguum veſtigium habentes inſueti Oceani.
Iupiter v. pater Phaethontem præcipitauit fulmine, Phaethon in Eridanũ decidit.
Ex alto per ſe voluto ſuper fluctum Eridani,
Ligans v. harmoniam irritam coæuo vinculo,
Equos Soli rurſus prabuit, ætherium vero
Orienti prabuit currum, & antiquam apud metam,
Famula Phaethontis currebant pedibus valentes horæ: Iupiter harmoniã mũdi turbatam reſtituit.
Terra v. omnis riſit denuo, ex aere vero
Vitam generantis Iouis imber totas purgauit terras,
Et humida gutta extinxit ignem errantem,
Qantum ſuper terram omnem valde a flammatis gutturib. Imber terram purgans.
E cœlo hinnientes expuebant ardentes equi:
Sol vero rurſus ortus fuit recurrens currum gubernans,
Et ſementis augebatur, rurſus vero ridebant areæ Heniach. ex Phaethõte redditus.
Accipientes priorem vitalem ætheris ſplendorem.
Iupiter v. pater Phaethontem conſtituit in cœlo
Similem agitatori & cognominem: Cœleſtem vero
Cubitu ſplendente Luciferum currum tendens
In curſum excitati habet imaginem aurigatoris,
Tanquam rurſus deſiderans etiam in cœlis currum patris,
Et fluuius igne combuſtus rediit in polum aſtrorum
Iouis laudantis, in ſtellato vero circulo Eridanus in cœlum trãslatus.
Eridani igniti voluitur incurua aqua.
Sorores vero cito mortui lapſi agitatoris, Heliades
In arborẽ imaginem tranſmutarunt, lugentib. v. ab arborib. in arbores Electra.
Diuitem foliis deſtillant guttam.

DIONYSIACORVM LIBER XXXIX.

SIc locutus incomprehenſibilis in cœlum iniit Mercurius Mercurius in cœlum reuertitur.
Gan-

Χάρμα λιπὼν καὶ θαῦμα κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Ὄφρα μιν εἰσίδῃ Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρων
Θάμβεε, καὶ Φαέθοντα δεδουπότα, πῶς παρὰ Κελτοῖς
Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
Τόφρα δὲ νῆες ἵκανον ἐπήλυδες, αἳ ἐνὶ πόντῳ
Τοιχάδες ἰθύνοντες ἐς ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν
Ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
Πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιρρήσσοντες ἀγυιαῖς,
Ὑσμίνης ἐλατῆρες, ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ
Ὁλκάσιν αἰπυτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης,
Καὶ Λύκος ἡγεμόνευεν ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων,
Ἱππείαις ἀχάρακτον ἐπιξύων ῥόον ὁπλαῖς·
Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ὑπέρτερος ὑψόθι πύργων
Ἐσσυμένων νεφεληδὸν ἐδέρκετο λαίφεα νηῶν
Ὀφθαλμῷ κοτέοντι, καὶ ὡς ὑπέροπλος ἀκούων
Ἐχθρεμόθους ὅτι νῆας Ἄρει τορνώσατο τέκτων,
Ὤμοσεν ὑλοτόμοισιν ἄγειν Ἀράβεσσιν Ἐνυώ,
Καὶ πόλιν ἠπείλησεν ἀϊστῶσαι Λυκοόργου,
Ἀμήσας Ῥαδαμᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·
Καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοὶ
Ἄρεα παπταίνοντες ἁλίκτυπον· ἄχει καὶ αὐτοῦ
Γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.
Ποιητῷ δὲ γέλωτι γαληναίοιο προσώπου
Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε τριηκοσίων ἀπὸ νήσων
Τῆς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης
Λαὸν ἄγειν, καὶ κραιπνὸς ἐς ἀτραπὸν ἵετο κῆρυξ
Ῥοιῇ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
Καὶ στόλος ὀξὺς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων,
Κεκλομένου βασιλῆος, ὁ δὲ θρασὺς αὐχένα τείνων
Ὁλκάδας εὐπήληκας ἐς ἄρεα πόντιον ἕλκων,
Λαὸν ἑὸν θάρσυνε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Ἀνέρες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης,
Ἄρεϊ πάλιν μάρνασθε πεποιθότες, αἰθόμενοι δὲ

Ἄξοντ

Gaudium relinquens & miraculum fratri Baccho.
Poſtq̄ quidē adhuc Bacchus nō ornatorū cōfuſionē aſtrorū
Obſtupeſcebat, & Phaethōtē lapſum, quomodo apud Celtas
Veſpertinum igne combuſtus delapſus ſit in fluuium,
Tunc vero naues venerunt aduenæ, quas in ponto Naues ad-ducuntur à Rhada-manibus.
Ordine poſiti dirigentes in pugnam naualem Indorum
Tranquillo Rhadamanes nauigabant mari,
Pontum alternis ferientes viis,
Pugnæ agitatores excitato vero Baccho
Nauibus oppoſitis ſibilauit dux ventus, Lycus gu-bernator nautum.
Et Lycus gubernabat in aquis currum agitans,
Equinis non ſignatum eradens fluctum vngulis. Deriadus imméſus.
Deriades vero immenſus alte ſuper turribus
Excitatorum in modum nubis videbat vela nauium
Oculo irato, & poſtquam ſuperbus audiens
Pugnam excitantes quod naues Arabs fabricaſſet faber
Iurauit ſyluas cadentibus inducere Arabibus bellum Minæ De-riadæ.
Et vrbem minabatur euertere Lycurgi
Metens Rhadamanes percuſſore ferro.
Et claſſem cernentes intrepidi tremebant Indi
Martem cernentes à mari impulſum, donec & iam ipſius
Genua audacis ſolueret Deriadæ.
Simulato vero riſu tranquilla fronte Deriades ſpemvultu ſimulat.
Indus Rex iuſſit trecentis ex inſulis
Elephantes nutrientis apud radices inacceſſas terræ
Populum adducere: & velox in ſemitam iuit præco
Pedibus multiflexis à terra in terram tranſiens, Deriades claſſē ſuā adducit.
Et claſſis velox venit multiplicibus ab inſulis,
Vocante rege, hic vero audax ceruicem extendens
Naues pulcris galeis ornatas in Martem marinum trahens,
Populum ſuum confidentem fecit & ſuperba dixit voce: Deriades ad ſuos.
Viri, quos aluit meus bellicoſus Hydaſpes
Iam rurſus pugnate confiſi, ardentem enim,

Ἄξατε πῦρ εἰς Ἄργεα, καὶ ἄστεος ἅψατε πύργων,
Νῆας ἵνα φλέξοιμι νεήλυδας αἴθοπι δαλῷ,
Καὶ στρατὸν ὑγροκέλευθον ἐνὶ κρύψοιμι θαλάσσῃ
Σὺν δορί, σὺν θώρηκι, σὺν ὁλκάσι, σὺν Διονύσῳ·
Εἰ θεὸς ἔπλετο Βάκχος, ἐμῷ πυρὶ Βάκχον ὀλέσσω.
Οὐχ ἅλις, ὡς προχοῇσι πολύτροπα φάρμακα τεύχων
Ἄνθεσι Θεσσαλικοῖσιν ἐμὸν φοίνιξεν Ὑδάσπην,
Καί μιν ἰδὼν σιγῇ, καὶ ἥσυχος εἰσέτι λεύσσων
Ἔτλην ξανθὰ ῥέεθρα μιαινομένου ποταμοῖο·
Εἰ γὰρ ἐμὴν ῥόος ἐστὶν ἀπ' ἀλλοτρίου ποταμοῖο,
Μηδὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν ἀρήϊος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
Καί κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης,
Ὀδμὴν βοτρυόεσσαν ἀμαλδύνων Διονύσου,
Καὶ προχοὴν μεθύουσαν ἐμοῦ γλυκτῆρος ὁδεύων
Ποσσὶ κονιομένοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ,
Οἷα πάρ' Ἀργείοισι φατίζεται, ὡς Ἐνοσίχθων
Ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο
Ἰναχίην ἵππειος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.
Οὐ θεός, οὐ θεός ἐστιν, ἐπεὶ δ' ἐψεύσατο φύτλην.
Ποίην γὰρ Κρονίωνος ὀλύμπιον αἰγίδα πάλλει;
Ποῖον ἔχει σπινθῆρα διοβλήτοιο κεραυνοῦ;
Ποίην δ' οὐρανίην στεροπὴν γλυκτῆρος ἀείρει;
Οὐ Κρονίδης κατ' Ἄργεα κορύσσεται οἴνοπι κισσῷ,
Οὐ τυπάνων παταγοῖσι μέλος βρονταῖον ἐΐσκει,
Οὐδὲ Διὸς σκήπτροισιν ὁμοίια θύρσα καλέσσω,
Οὐ χθονίῳ θώρηκι Διὸς νέφος ἶσον ὀνίψω,
Νεβρίδι δαιδαλέῃ ποτὲ ποικίλον ἄστρον ἐΐσκω·
Ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι βότρυν ἐδέξατο, καὶ χύσιν οἴνου
Δῶρα παρὰ Κρονίωνος ἀεξιφύτοιο τοκῆος
Τρώϊον αἷμα φέροντι, καὶ ἀγρονόμῳ τινὶ βούτῃ
Ζεὺς πόρεν οἰνοχόῳ Γανυμήδεϊ νέκταρ Ὀλύμπου.
Νέκταρ δ' οὐ πέλεν οἶνος ὁμοίιος, εἴξατε θύρσοι·
Βάκχος ὁμοῦ Σατύροισιν ἐπὶ χθονὸς εἰλαπινάζει,

Adducite ignem ad Martem, & immenſam tangite piceam
Naues vt comburam nuper aduenientes ardenti face
Et exercitum per humidum gradiētem vno abſcondā mari Deriadæ impietas.
Cum haſta, cum thorace, cum nauib. & Baccho,
Si Deus eſſet Bacchus, meo igne Bacchum perderem,
Non ſatis eſt, q̃ profluētis admodū varia veneficia cōcinnās
Floribus Theſſalicis meum rubeſcecit Hydaſpen,
Et ipſum videns tacui. & tranquillus adhuc cernens
Toleraui flauos fluctus fœdati fluminis,
Si enim fuiſſet fluctus hic ab alieno flumine, Hydaſpes pater Deriadæ.
Nec pater meus eſſet Martius Indus Hydaſpes,
Sane ego hoc flumen fuſili impleuiſſem puluere,
Fragrantiam viteam demoliens Bacchi,
Et fluuium ebrium mei patris tranſiens
Pedibus puluerulentis percurrerem non irriguam aquam,
Vt de Argiuis dicitur, quod Neptunus
Aridam aquam fecit & ſiccati fluminis Fluuius à Neptuno exſiccatus.
Inachiam equeſtris vngula ſignauit puluerem.
Non Deus, non Deus hic. Suum v. mentitus eſt genus.
Qualem enim Saturnii cœleſtem ægidem vibrat? Deriades Bacchum Iouis eſſe filiū negat.
Qualem habet ſcintillam a Ioue proiecti fulminis?
Quale vero cœleſte fulgur patris attollit?
Non Saturnius cōtra Martem armatur viticolore hedera,
Non tympanorum ſtrepitibus robur fulmineum adſimilo.
Neq; Iouis ſceptris ſimiles thyrſos vocabo.
Non terreſtri thoraci Iouis imbrem æqualem dicam.
Ceruinæ pelli variæ quomodo varium ſydus adſimilo?
Sed dicis, quod vuam accepit, & fluxum vini
Munera a Saturnio plantas augente patre,
Troianum ſanguinem ferenti, & ruſtico cuidam paſtori
Iupiter dedit pincerna Ganymedi nectar cœli Ganymedes.
Nectari v. non eſt vinum ſimile. Cedite thyrſi.
Bacchus ſimul cum Satyris in terra epulatur,

Δαίνυται οὐρανίοισι σὺν ἀθανάτοις Γανυμήδης·
Εἰ δὲ πέλε βροτὸς οὗτος ἐπουρανίοιο τοκῆος,
Σὺν Διὶ καὶ μακάρεσσιν ὁμῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Ἔκλυον ὡς ποτε θῶκον ἑὸν καὶ σκῆπτρον Ὀλύμπου
Δῶκε γέρας Ζαγρῆι παλαιοτέρῳ Διονύσῳ,
Ἀστεροπὴν Ζαγρῆι, καὶ ἄμπελον οἴνοπι Βάκχῳ·
Εἶπε, καὶ εἰς μόθον ὦρτο, συνερρώοντο δὲ λαοὶ
Σὺν δορὶ, σὺν σακέεσσι, καὶ ὄψιμον ἐλπίδι νίκης
Χερσαίου πολέμοιο μετεστήσαντο θαλάσσης·
Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυάδι φωνῇ
Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
Οἷς βίος ἔργα μόθοιο, καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες,
Σπεύσατε καὶ κατὰ πόντον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν,
Εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην·
Ἀλλὰ θαλασσαίοιο διὰ χρέα δηϊοτῆτος
Ἔγχεα διπλώσαντες ἐμόπλοκα δίζυγι δεσμῷ
Ναύμαχα κολλήεντα περὶ στόμα εἵμενα χαλκῷ,
Μίξατε δυσμενέεσσιν ἁλιπλοίητον Ἐνυώ
Προφθάμενοι, μὴ χειρὶ πυραυγέα δαλὸν ἀείρων
Δηριάδης φλέξειεν ἀρήϊα δούρατα νηῶν.
Νόσφι φόβου μάρνασθε Μιμαλλόνες· ὑψιμόρων γὰρ
Ἐλπίδες αἱ προτέρων κενεαυχέες· εἰ δὲ νοήσας
Φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσεν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν,
Ἠλιβάτων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων,
Ἀγχινεφὴς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἠέρι γείτων,
Οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι, οὐ δὲ καλέσσω
Ἄλλον ἀοσσητῆρα μετὰ Κρονίωνα τοκῆα
Ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος. ἢν δὲ ἐθελήσω,
Γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο Ποσειδάωνα κορύσσω,
Ἰνδώην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ·
Καὶ πρόμον εὐρυγένειον ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου
Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον ἐμῆς ἀπὸ γείτονα Θήβης,
Πόντιον Ἀονίης αὐτόσσυτον ἀστὸν ἀρούρης,

Γλαῦκον

Conniuatur cœleſtibus cum immortalibus Ganymedes.
Si vero fuiſſet mortalis hic cœleſtis patris,
Cum Ioue & beatis eandem tangeret menſam,
Audiui quod olim ſedem ſuam & ſceptrum cœli
Dederit munus Zagreo antiquiori Baccho.
Fulgur Zagreo, & vitem viticolori Baccho.
Dixit & in pugnam excitabatur. Confluebant vero populi
Cum haſta, cum ſcutis, & ſerotinum ſpe victoriæ
Terreſtris belli tranſponebant maris.
Et ducibus Bacchus imperauit Thyade voce,
Martis fortes liberi, & bene armatæ Palladis,
Quibus vita eſt opera belli, & ſpes ſunt certamina.
Feſtinate etiam in ponto trucidare genus Indorum.
Marinam perficientes terreſtrem poſt victoriam.
Sed marini miniſtros belli
Haſtas duplicantes complicatas gemino vinculo.
Nauales pugnæ conglutinatas circa os appenſa ferro
Miſcete hoſtibus in mari perterrefacientem pugnam
Præuenientes, ne manu igne accenſum torrem tollens
Deriades comburat Martialia ligna nauium.
Abſq; metu pugnate Mimallones, in mari verſantium enim
Spes hoſtium vana iactantes ſunt. Si vero pugnans
Bellum non perfecit in terra dux Indorum
Sublimium dorſis inſidens Elephantum
Nubibus vicinus, incõprehẽſibilis, inuulnerat', aeri vicinus
Nunquam quidem ego ducibus indigeo, neq; vocabo
Alium auxiliatorem poſt Saturnium patrem,
Aurigam ponti & ætheris. Si vero voluero
Fratrem mei Iouis Neptunum armabo
Indicum ordinem omnem demolientem tridente.
Et ducem latæ generationis prolem Neptuni
Glaucum habeo commilitonem meæ tanq; vicinum Thebæ
Marinum Aoniæ Anthedonis ciuem terræ,

Zagreus Iouis inſignia a patre conſecutus.

Bacchus ſuos pugna nauali exhortatur.

Neptunus.

Glaucus.

Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν, ἱμασσομένην δὲ θαλάσσῃ
Ὁλκάδα Δηριάδαο καταχρύψει Μελικέρτης,
Κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, ὅν ποτε μήτηρ
Νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ τρέφε ποντιὰς Ἰνὼ
Ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
Μαντιπόλυ δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην
Ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ,
Εἰμὶ φίλος Πρωτῆος. ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
Θυγατέρας Νηρῆος ἐμὴ Θέτις. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βασσαρίδων συνάεθλος ἐμὴ θωρήσσεται Ἰνώ·
Θωρήξω δ' ἐς Ἄρηα καὶ Αἴολον, ὄφρα νησσω
Εὖρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
Γαμβρὸν ἐμοῦ προμάχου Μαραθωνίδος ἁρπαγα νύμφης,
Καὶ νότον Αἰθιοπῆα παραασπιστῆα Λυαίου,
Καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀελλήεντι κυδοιμῷ
Ὁλκάδας αἰπεινὴν δηλήσεται. ἡμετέρου γὰρ
Εἵνεκεν Ἶριν ἔχει Διὸς ἄγγελον· ἀλλὰ σιωπῇ
Ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ
Μιμνέτω ἠρεμέων θρασὺς Αἴολος ἤθαδι δεσμῷ,
Ἄκρον ἐπισφίγξας αἰεμπόδια, μὴ δ' ἐνὶ πόντῳ
Ἄσθμασιν ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἀῆται,
Ἀλλὰ μόθου πλέσω νηοφθόρα θύρσα ὑταλίων.
Ὣς εἰπὼν, ὀκόρυσσε πεποιθότας ἡγεμονῆας,
Ἤδη δὲ πολέμοιο προάγγελος ἴσατο σάλπιγξ,
Καὶ μέλος ἐγχεκύδειμον ἀνέκραγον Ἄρεος αὐλοὶ
Λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοείη
Εἰναλίη κελάδησε μόθου χαλκόκροτος ἠχώ,
Καὶ καναχὴν ὁμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ.
Ἀντὶ δὲ πετραίης πολεμήϊα λείψανα φωνῆς
Γαιὰς ὑστερόφωνος ἀμείβετο ποντιὰς ἠχώ.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ
Κεκλομένων, καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνῃ,
Κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ

Νηυσὶν

Glaucum habeo & Phorcyn flagellatum vero mari Phorcys.
Nauem Deriadæ obruet Melicerta Melicerta.
Venerans Bacchum conſanguineum cuius quondam mater
Infantem nutriuit Bacchum, poſtquam prabuit marinis Ino Ino.
Vnum lac vtriſq; Palæmoni & Baccho. Palæmon.
Vatis vero ſenis qui noſtram quondam victoriam
Futuram in mari ſubirrigua dixit voce:
Sum amicus Prothei, in bellum vero armat Protheus.
Filias Nerei mea Tethys In pugnis vero Thetis.
Baſſaridum commilito mea armabitur Ino. Nereides.
Armabo vero in Martem etiam AEolum, vt cognoſcam Æolus.
Eurum iaculantem & pugnantem Boream, Eurus Boreas.
Generum mei ducis Marathonidis raptorem Nymphæ,
Et Notum Aethiopicum propugnatorem Bacchi, Notus.
Et Zephyrus multo magis proceloſo fluctu Zephyrus.
Naues hoſtium lædet. Noſtri enim
Coniugem Irin habet Iouis nunciam. Sed cum ſilentio Iri.
Extra Thyrſo ornatum & Indicum bellum
Maneto tranquillus audax Aeolus conſueto carcere
Summitatem conſtringens ventoſam, neq; in mari
Ventis Indos occidentibus ſuperabunt venti,
Sed pugnam perficiam naues perdentes Thyrſos extendens,
Sic locutus armauit perſuaſos duces Tuba belli prænūcia.
Iam v. bello prænuncius ſtabat tuba,
Et cantum bellum excitantem reſonabant Martis tibiæ,
Populum congregantes, pulſata v pellis bubula.
Marini reſonabat belli ferro reſonans Echo
Et ſtrepitū ſimul frementē exercitū excitans emiſit fiſtula.
Pro petroſa vero hoſtiles reliquiæ vocis
Paniaca poſterius vocem repetens reſpondebat marina Echo Echo marina.
Hiſce v. pugnantibus erat tumultus, excitabatur v. ventus
Vocatorum, & populus conſuetā pugnabat arte Pugna marina.
Circumdans coronatim totum exercitum. In medio vero

Νηυσὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν,
Εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον· Αἰακίδης δὲ
Αἰακὸς ὑγρὸν Ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος
Ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνήν·
Εἰ πάρος ἡμετέρην αἴων ἱκετήσιον ἠχώ,
Ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπώλεσας αὐχμὸν ἀρούρης,
Διψαλέην ὅτε γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ,
Δὸς πάλιν ὀψιτέλεστον ἴσην χάριν ὕετε Ζεῦ,
Ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καί τις ἐνίψῃ
Νίκην ἡμετέρην δεδοκημένος, ὡς ἐνὶ γαίῃ
Ζεὺς ἑὸν υἷα γέραιρε, καὶ ἐν πελάγεσσι γεραίρει,
Ἄλλος ἀνὴρ λίξειεν Ἀχαιϊκὸς εἰν ἐνὶ θεσμῷ,
Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφότερον γὰρ
Κτείνων ἐχθρὰ κάρηνα, καὶ αὔλακι καρπὸν ὀπάσσας
Χάρμα πόρεν Δήμητρι, καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ·
Ῥύεο δ' ἡμετέρης πλόον ὁλκάδος, αὐσταλέῳ δὲ
Ὡς χθονίῳ κενεῶνι φερέσβιον ἤγαγον ὕδωρ,
Καὶ χθονίων λαγόνων θανατηφόρον οἶδμα κορύσσω
Μαρναμένων στρατιῇσι, καὶ ὁλκάσι Δηριαδῆος·
Ἀλλὰ πάτερ σκηπτοῦχε βίης, σκηπτοῦχε κυδοιμοῦ,
Πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν ἐμῆς κήρυκα γενέθλης
Δεξιτερὸν προμάχοιο καὶ ἡμετέρῳ Διονύσῳ·
Ἄλλος δ' αἰθυίῃσιν ἀριστερὸς ὄρνις ἱκέσθω,
Σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἑτερότροπα ταῦτα γενέσθω·
Τὸν μὲν ἰσαθρήσω πεφορημένον ἁρπάγι ταρσῷ
Θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὀξέϊ κέντρῳ
Νεκρὸν ὄφιν προείμενον ἀερτάζοντα κεραίην,
Δυσμενέος, κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν·
Ἀλλῷ δ' αἰθυιῶν ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ,
Κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν,
Αὐτόματον θανάτοιο μέλαν τύπον· ἣν δ' ἐθελήσῃς
Βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαρτύρεο νίκην,
Καὶ στεροπῆς Βρομίοιο λοχήϊα φέγγεα πέμπων

Nauibus coniunctis cingebatur claſſis Indorum Indi Bacchicis nauib' cinguntur.
In reti coactorum piſcium in modum, AEacides vero Æacus.
AEacus humidum Martem prauaticinans Salaminis
Incipiens bellum diuinam edidit vocem:
Si prius noſtram audiens ſupplicem Echo
Non ſeminatum latas areas habetis abegiſti ſqualorẽ terræ,
Siticuloſam in terram ducens vitalem aquam Pluuia à Ioue petitur.
Da rurſus ſero perfectam ſimilem gratiam pluuia Iupiter,
Aqua honorans me & hic & quispiam dicet
Victoriam noſtram intuens, quod in terra,
Iupiter ſuum filium honorauit, & in pelago honorat,
Alius vir dicet Achaicus in vna lege
AEacus Indorum occiſor viuificans. Vtrumq; enim
Occidens hoſtilia capita & ſulco fructum præbens
Gaudium præbuit Cereri, & lætitiam Baccho.
Libera vero noſtra plus naue, ſquallidum vero
In terreſtrem ventrem vitam ferentem duxit aquam.
Et terreſtris ventris mortiferum fluctum armabo
Pugnantem cum exercitu, & nauibus Deriadæ.
Sed pater ſceptriger vitæ, ſceptriger belli,
Mitte mihi aquilam auem mei præconem generis
Dextram ducis & veſtro Baccho,
Alia vero hoſtibus ſiniſtra auis veniat.
Symbola vero vtriſq; diuerſimoda hæc fiant:
Hunc quidem intuebor ſublatum rapaci planta
Acutorum vnguium laceratum acuto ſtimulo
Mortuum ſerpentem immenſum eleuantem Ceraſten
Hoſtis cornuti annunciantem exitium.
Populo vero hoſtium alia nigricolor veniet
Nigricantibus pennis prauaticinans cædem Indorum
Spontaneam mortis nigram imaginem. Si vero voles
Fulmineo ſtrepitu meam vaticinare victoriam,
Et fulguris Bacchi puerperia lumina mittens

Filium

Χάρμα λιπὼν καὶ θαῦμα κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρων
Θάμβεε, καὶ Φαέθοντα δεδουπότα, πῶς παρὰ Κελτοῖς;
Ἑσπερίῳ πυρίκαυστος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
Τόφρα δὲ νῆες ἵκανον ἐπήλυδες, αἳ ἐνὶ πόντῳ
Τοιχάδες ἰθύνουσιν ἐς ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν
Ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
Πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιρρήσσοντες ἀγυιαῖς,
Ὑσμίνης ἐλατῆρες, ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ
Ὁλκάσιν αἰπυτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης,
Καὶ Λύκος ἡγεμόνευεν ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων,
Ἱππείαις ἀγέραχον ἐπιξύων ῥόον ὁπλαῖς·
Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ὑπέρτερος ὑψόθι πύργων
Ἐσσυμένων νεφεληδὸν ἐδέρκετο λαίφεα νηῶν
Ὀφθαλμῷ κοτέοντι, καὶ ὡς ὑπέροπλος ἀκούων
Ἐχεμύθοις ὅτι νῆας Ἄραψ τορνώσατο τέκτων,
Ὤμοσεν ὑλοτόμοισιν ἄγειν Ἀράβεσσιν Ἐνυώ,
Καὶ πόλιν ἠπείλησεν ἀϊστῶσαι Λυκοόργου,
Ἀμήσας Ῥαδαμᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·
Καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοὶ
Ἄρεα παπταίνοντες ἁλίκτυπον, ἄχει καὶ αὐτοῦ
Γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.
Ποιητῷ δὲ γέλωτι γαληναίοιο προσώπου
Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε τριηκοσίων ἀπὸ νήσων
Τῆς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης
Λαὸν ἄγειν, καὶ κραιπνὸς ἐς ἀτραπὸν ἤϊε κῆρυξ
Ῥοιῇ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων,
Καὶ στόλος ὀξὺς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων,
Κεκλομένου βασιλῆος, ὁ δὲ θρασὺς αὐχένα τείνων
Ὁλκάδας εὐπήληκας ἐς ἄρεα πόντιον ἕλκων,
Λαὸν ἑὸν θάρσυνε, καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Ἀνέρες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης
Ἄρεα πάλιν μάρνασθε πεποιθότες, αἰθομένου δὲ

Ἄξονι

Gaudium relinquens & miraculum fratri Baccho.
Poſtq̃ quidẽ adhuc Bacchus nõ ornatoriũ cõfuſionẽ aſtrorũ
Obſtupeſcebat, & Phaethõtẽ lapſum, quomodo apud Celtas
Veſpertinum igne combuſtus delapſus ſit in fluuium,
Tunc vero naues venerunt aduenæ, quas in ponto Naues adducuntur à Rhadamanibus.
Ordine poſiti dirigentes in pugnam naualem Indorum
Tranquillo Rhadamanes nauigabant mari,
Pontum alternis ferientes viis,
Pugnæ agitatores excitato vero Baccho
Nauibus oppoſitis ſibilauit dux ventus, Lycus gubernator nauium.
Et Lycus gubernabat in aquis currum agitans,
Equinis non ſignatum eradens fluctum vngulis. Deriadus imměſus.
Deriades vero immenſius alte ſuper turribus
Excitatorum in modum nubis videbat vela nauium
Oculo irato, & poſtquam ſuperbus audiens
Pugnam excitantes quod naues Arabs fabricaſſet faber
Iurauit ſyluas cadentibus inducere Arabibus bellum Minæ Deriadæ.
Et vrbem minabatur euertere Lycurgi
Metens Rhadamanes percuſſore ferro.
Et *claſſem cernentes intrepidi tremebant Indi*
Martem cernentes a mari impulſum, donec & iam ipſius
Genua audacis ſolueret Deriadæ.
Simulato vero riſu tranquilla fronte Deriades ſpemvultu ſimulat.
Indus Rex iuſſit trecentis ex inſulis
Elephantes nutrientis apud radices inacceſſas terræ
Populum *adducere: & velox in ſemitam iuit præco*
Pedibus *multiflexis a terra in terram tranſiens,*
Et claſſis velox venit multiplicibus ab inſulis, Deriades claſſẽ ſuã adducit.
Vocante rege, hic vero audax ceruicem extendens
Naues pulcris galeis ornatas in Martem marinum trahens,
Populum ſuum confidentem fecit & ſuperba dixit voce: Deriades ad ſuos.
Viri, quos aluit meus bellicoſus Hydaſpes
Iam rurſus pugnate confiſi, ardentem enim,

Ἄξατε παρ ἐς Ἄρηα, καὶ ἀσπίδα ἅψατε κύκλῳ,
Νηάσι ἢ φλέξοιμι νεήλυδας αἴθοπι δαλῷ,
Καὶ στρατὸν ὑγροκέλευθον ἐνὶ κρύψοιμι θαλάσσῃ
Σὺν δορί, σὺν θώρηκι, σὺν ὁλκάσι, σὺν Διονύσῳ·
Εἰ θεὸς ἔπλετο Βάκχος, ἐμῷ πυρὶ Βάκχον ὀλέσσω.
Οὐχ ἅλις, ὡς προχοῇσι πολύτροπα φάρμακα τεύχων
Ἄνθεσι Θεσσαλικοῖσιν ἐμὸν φοίνιξεν Ὑδάσπην,
Καί μιν ἰδὼν σίγησα, καὶ ἥσυχος εἰσέτι λεύσσων
Ἔτλην ξανθὰ ῥέεθρα μαινομένου ποταμοῖο·
Εἰ γὰρ ἔην ῥέος οὗτος ἀπ' ἀλλοτρίου ποταμοῖο,
Μηδὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν ἀρήιος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
Καί κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης,
Ὀδμὴν βοτρυόεσσαν ἀμαλδύνων Διονύσου,
Καὶ προχοὴν μεθύουσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων
Ποσσὶ κονιομένοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ,
Οἷα παρ' Ἀργείοισι φατίζεται, ὡς Ἐνοσίχθων
Ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο
Ἰναχίην ἵππειος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.
Οὐ θεός, οὐ θεὸς οὗτος, ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην.
Ποίην γὰρ Κρονίωνος ὀλύμπιον αἰγίδα πάλλει;
Ποῖον ἔχει σπινθῆρα διοβλήτοιο κεραυνοῦ;
Ποίην δ' οὐρανίην στεροπὴν γενετῆρος ἀείρει;
Οὐ Κρονίδης κατ' Ἄρηα κορύσσεται οἴνοπι κισσῷ,
Οὐ τυπάνων πατάγοισι μέλος βρονταῖον ἐΐσκω,
Οὐδὲ Διὸς σκήπτροισιν ὁμοίια θύρσα καλέσσω,
Οὐ χθονίῳ θώρηκι Διὸς νέφος ἶσον ὀνίψω,
Νεβρίδι δαιδαλέῃ ποτὲ ποικίλον ἄστρον ἐΐσκω;
Ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι βότρυν ἐδέξατο, καὶ χύσιν οἴνου
Δῶρα παρὰ Κρονίωνος ἀεξιφύτοιο τοκῆος
Τρώϊον αἷμα φέροντι, καὶ ἀγρονόμῳ τινὶ βούτῃ
Ζεὺς πόρεν οἰνοχόῳ Γανυμήδεϊ νέκταρ Ὀλύμπου.
Νέκταρ δ' οὐ πέλεν οἶνος ὁμοίιος, εἴξατε θύρσοι·
Βάκχος ὁμοῦ Σατύροισιν ἐπὶ χθονὸς εἰλαπινάζει,

Δαίνυται

Adducite ignem ad Martem, & immenſam tangite piceam
Naues vt comburam nuper aduenientes ardenti face
Et exercitum per humidum gradiētem vno abſcondā mari Deriadæ impietas.
Cum haſta, cum thorace, cum nauib. & Baccho,
Si Deus eſſet Bacchus, meo igne Bacchum perderem,
Non ſatis eſt, q̃ profluētis admodū varia veneficia cōcinnās
Floribus Theſſalicis meum rubefecit Hydaſpen,
Et ipſum videns tacui & tranquillus adhuc cernens
Tolerani flauos fluctus fœdati fluminis,
Si enim fuiſſet fluctus hic ab alieno flumine, Hydaſpes pater Deriadæ.
Nec pater meus eſſet Martius Indus Hydaſpes,
Sane ego hoc flumen fuſili impleuiſſem puluere,
Fragrantiam viteam demoliens Bacchi,
Et fluuium ebrium mei patris tranſiens
Pedibus puluerulentis percurrerem non irriguam aquam,
Vt de Argiuis dicitur, quod Neptunus
Aridam aquam fecit & ſiccati fluminis Fluuius à Neptuno exſiccatus.
Inachiam equeſtris vngula ſignauit puluerem.
Non Deus, non Deus hic. Suum v.mentitus eſt genus.
Qualem enim Saturnii cœleſtem ægidem vibrat? Deriades Bacchum Iouis eſſe filiū negat.
Qualem habet ſcintillam à Ioue proiecti fulminis?
Quale vero cœleſte fulgur patris attollit?
Non Saturnius cōtra Martem armatur viticolore hedera,
Non tympanorum ſtrepitibus robur fulmineum adſimilo.
Neq; Iouis ſceptris ſimiles thyrſos vocabo.
Non terreſtri thoraci Iouis imbrem æqualem dicam.
Ceruinæ pelli variæ quomodo varium ſydus adſimilo?
Sed dicis, quod vuam accepit, & fluxum vini
Munera a Saturnio plantas augente patre,
Troianum ſanguinem ferenti, & ruſtico cuidam paſtori
Iupiter dedit pincernæ Ganymedi nectar cœli Ganymedes.
Nectari v.non eſt vinum ſimile. Cedite thyrſi.
Bacchus ſimul cum Satyris in terra epulatur,

Δαίνυται οὐρανίοισι σὺν ἀθανάτοις Γανυμήδης·
Εἰ δὲ πέλει βροτὸς οὗτος ἐπουρανίοιο τοκῆος,
Σὺν Διὶ καὶ μακάρεσσιν ὁμῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Ἔκλυον ὡς ποτε θῶκον ἑὸν καὶ σκῆπτρον Ὀλύμπου
Δῶκε γέρας Ζαγρῆϊ παλαιοτέρῳ Διονύσῳ,
Ἀστεροπὴν Ζαγρῆϊ, καὶ ἄμπελον οἴνοπι Βάκχῳ·
Εἶπε, καὶ εἰς μόθον ὦρτο, συνεορμῶντο δὲ λαοὶ
Σὺν δορί, σὺν σακέεσσι, καὶ ὄψιμον ἐλπίδι νίκης
Χερσαίου πολέμοιο μετεστήσαντο θαλάσσης·
Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυάδι φωνῇ
Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
Οἷς βίος ἔργα μόθοιο, καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες,
Σπεύσατε καὶ κατὰ πόντον αἰστῶσαι γένος Ἰνδῶν,
Εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην·
Ἀλλὰ θαλασσαίοιο διάκτορα δηϊοτῆτος
Ἔγχεα διπλώσαντες ὁμόπλοκα δίζυγι δεσμῷ
Ναύμαχα κολλήεντα περὶ στόμα εἱμένα χαλκῷ,
Μίξατε δυσμενέεσσιν ἁλιπλοίητον Ἐνυώ
Προφθάμενοι, μὴ χειρὶ πυραυγέα δαλὸν ἀείρων
Δηριάδης φλέξειεν ἀρήϊα δούρατα νηῶν.
Νόσφι φόβου μάρνασθε Μιμαλλόνες· ὠκυμόρων γὰρ
Ἐλπίδες αἱ πελόρων κενεαυχέες· εἰ δὲ νοήσαις
Φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσεν ἐπιχθόνιος ὄρχαμος Ἰνδῶν,
Ἢ λιβάτων λοφίῃσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων,
Ἀγχινεφής, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἠέρι γείτων,
Οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι, οὐ δὲ καλέσσω
Ἄλλον ἀοσσητῆρα μετὰ Κρονίωνα τοκῆα
Ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος. ἢν δ' ἐθελήσω,
Γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο Ποσειδάωνα κορύσσω,
Ἰνδῴην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ·
Καὶ πρόμον εὐρυγένειον ἀποσσύτερον Ἐννοσιγαίου
Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον ἐμῆς ἄπο γείτονα Θήβης,
Πόντιον Ἀονίης αἰθηδόνα, ἀστὸν ἀρούρης,

Γλαῦκον

Conuiuatur cœleſtibus cum immortalibus Ganymedes.
Si vero fuiſſet mortalis hic cœleſtis patris,
Cum Ioue & beatis eandem tangeret menſam,
Audiui quod olim ſedem ſuam & ſceptrum cœli
Dederit munus Zagreo antiquiori Baccho.
Fulgur Zagreo, & vitem viticolori Baccho. Zagreus Iouis inſignia à patre conſecutus.
Dixit & in pugnam excitabatur. Confluebant vero populi
Cum haſta, cum ſcutis, & ſerotinum ſpe victoriæ
Terreſtris belli tranſponebant maris.
Et ducibus Bacchus imperauit Thyade voce,
Martis fortes liberi, & bene armatæ Palladis,
Quibus vita eſt opera belli, & ſpes ſunt certamina. Bacchus ſuos pugna nauali exhortatur.
Feſtinate etiam in ponto trucidare genus Indorum.
Marinam perficientes terreſtrem poſt victoriam.
Sed marini miniſtros belli
Haſtas duplicantes complicatas gemino vinculo.
Naualis pugnæ conglutinatas circa os appenſa ferro
Miſcete hoſtibus in mari perterrefacientem pugnam
Præuenientes, ne manu igne accenſum torrem tollens
Deriades comburat Martialia ligna nauium.
Abſq; metu pugnate Mimallones, in mari verſantium enim
Spes hoſtium vana iactantes ſunt. Si vero pugnans
Bellum non perfecit in terra dux Indorum
Sublimium dorſis inſidens Elephantum
Nubibus vicinus, incōprehēſibilis, inuulnerat', aeri vicinus
Nunquam quidem ego ducibus indigeo, neq; vocabo
Alium auxiliatorem poſt Saturnium patrem,
Aurigam ponti & ætheris. Si vero voluero
Fratrem mei Iouis Neptunum armabo
Indicum ordinem omnem demolientem tridente. Neptunus.
Et ducem latæ generationis prolem Neptuni
Glaucum habeo commilitonem meæ tanq̄ vicinum Thebæ Glaucus.
Marinum Aoniæ Anthedonis ciuem terræ,

Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν, ἱμασσομένην δὲ θαλάσσῃ
Ὁλκάδα Δηλιάδαο κατακρύψει Μελικέρτης,
Κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, ὅν ποτε μήτηρ
Νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιὰς Ἰνὼ
Ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
Μαντιπόλου δὲ γέροντος ἐς ἡμετέρην ποτὲ νίκην
Ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ,
Εἰμὶ φίλος Πρωτῆος. ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
Θυγατέρας Νηρῆος ἐμὴ Θέτις. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βασσαρίδων συνάεθλος ἐμὴ θωρήσσεται Ἰνώ·
Θωρήξω δ' ἐς Ἄρηα καὶ Αἴολον, ὄφρα νοήσω
Εὖρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
Γαμβρὸν ἐμοῦ προμάχου Μαραθωνίδος ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ νότον Αἰθιοπῆα προασπιστῆρα Λυαίου,
Καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀεθλεύων κυδοιμῷ
Ὁλκάδας ἀντιβίων δηλήσεται. ἡμετέρου γὰρ
Εἵνεκεν Ἶριν ἔχει Διὸς ἄγγελον· ἀλλὰ σιωπῇ
Ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ
Μιμνέτω ἠρεμέων θρασὺς Αἴολος ἠθάσι δεσμοῖς,
Ἄκρον ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα, μηδ' ἐνὶ πόντῳ
Ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἀῆται,
Ἀλλὰ μόθον τελέσω νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόρυσσε πεποιθότας ἡγεμονῆας,
Ἤδη δὲ πτολέμοιο προάγγελος ἵστατο σάλπιγξ,
Καὶ μέλος ἐγρεκύδοιμον ἀνέκραγον Ἄρεος αὐλοὶ
Λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοείη
Εἰναλίη κελάδησε μόθου χαλκόκροτος ἠχώ,
Καὶ καναχὴν ἐμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ.
Ἀντὶ δὲ πετραίης πολεμήϊα λείψανα φωνῆς
Γαιὰς ὑστερόφωνος ἀμείβετο ποντιὰς ἠχώ.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ
Κεκλομένων, καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνῃ,
Κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ

Νηυσὶν

Glaucum habeo & Phorcyn flagellatum vero mari Phorcys.
Nauem Deri: de obruet Melicerta Melicerta.
Venerans Bacchum conſanguineum cuius quondam mater
Infantem nutriuit Bacchum, poſtquam prabuit marina Ino Ino.
Vnum hoc vtriſq; Palæmoni & Baccho. Palæmon.
Vatis vero ſenis qui noſtram quondam victoriam
Futuram in mari ſubirrigua dixit voce:
Sum amicus Prothei, in bellum vero armat Protheus.
Filias Nerei mea Tethys In pugnis vero Thetis.
Baſſaridum commilito mea armabitur Ino. Nereides.
Armabo vero in Martem etiam AEolum, vt cognoſcam Æolus.
Eurum iaculantem & pugnantem Boream, Eurus Boreas.
Generum mei ducis Marathonidis raptorem Nymphæ,
Et Notum Aethiopicum propugnatorem Bacchi, Notus.
Et Zephyrus multo magis procelloſo fluctu Zephyrus.
Naues hoſtium lædet. Noſtri enim
Coniugem Irin habet Iouis nunciam. Sed cum ſilentio Iri.
Extra Thyrſo ornatum & Indicum bellum
Maneto tranquillus audax Aeolus conſueto carcere
Summitatem conſtringens ventoſam, neq; in mari
Ventis Indos occidentibus ſuperabunt venti,
Sed pugnam perficiam naues perdentes Thyrſos extendens,
Sic locutus armauit perſuaſos duces
Iam v. bello pranuncius ſtabat tuba, Tuba belli prænũcia.
Et cantum bellum excitantem reſonabant Martis tibiæ,
Populum congregantes, pulſata v pellis bubula
Marini reſonabat belli ferro reſonans Echo
Et ſtrepitũ ſimul frementẽ exercitũ excitans emiſit fiſtula.
Pro petroſa vero hoſtiles reliquiæ vocis
Paniaca poſterius vocem repetens reſpondebat marina Echo Echo marina.
Hiſce v. pugnantibus erat tumultus, excitabatur v. ventus
Vocatorum, & populus conſuetâ pugnabat arte Pugna marina.
Circumdans coronatim totum exercitum. In medio vero

Nauibus coniunctis cingebatur claſſis Indorum — Indi Bacchi cis nauib⁹ cinguntur.
In reti coactorum piſcium in modum, AEacides vero — Æacus.
AEacus humidum Martem praeuaticinans Salaminis
Incipiens bellum diuinam edidit vocem:
Si prius noſtram audiens ſupplicem Echo
Non ſeminatum latas areas habetis abegiſti ſquallorẽ terrae,
Siticuloſam in terram ducens vitalem aquam — Pluuia Ioue petitur.
Da rurſus ſero perfectam ſimilem gratiam pluuiae Iupiter,
Aqua honorans me & hic & quiſpiam dicet
Victoriam noſtram intuens, quod in terra,
Iupiter ſuum filium honorauit, & in pelago honorat,
Alius vir dicet Achaicus in vna lege
AEacus Indorum occiſor viuiſicans. Vtrumq; enim
Occidens hoſtilia capita & ſulco fructum praebens
Gaudium praebuit Cereri, & laetitiam Baccho.
Libera vero noſtra plus naue, ſqualidum vero
In terreſtrem ventrem vitam ferentem duxit aquam.
Et terreſtris ventris mortiferum fluctum armabo
Pugnantem cum exercitu, & nauibus Deriadae.
Sed pater ſceptriger vitae, ſceptriger belli,
Mitte mihi aquilam auem mei praeconem generis
Dextram ducis & veſtro Baccho,
Alia vero hoſtibus ſiniſtra auis veniat.
Symbola vero vtriſq; diuerſimoda haec fiant:
Hunc quidem intuebor ſublatum rapaci planta
Acutorum vnguium laceratum acuto ſtimulo
Mortuum ſerpentem immenſum eleuantem Ceraſten
Hoſtis cornuti annunciantem exitium.
Populo vero hoſtium alia nigricolor veniet
Nigricantibus pennis praeuaticinans caedem Indorum
Spontaneam mortis nigram imaginem. Si vero voles
Fulmineo ſtrepitu meam vaticinare victoriam,
Et fulguris Bacchi puerperia lumina mittens

Filium

Υἱέα σεῖο γέραιρε πάλιν πυρί· δυσμενέων δὲ
Ὁλκάδας εὐπήληκας ὀϊστεύσωσι κεραυνοί·
Ναὶ πάτερ Αἰγίνης μιμνήσκεο, μὴ σέο νύμφης
Νυμφίον αἰχμάσειας ὁμόπτερον ὄρνιν ἐρώτων.
Ὥς εἰπὼν πολέμιζεν· ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
Ὄμμα παλιννόστοιο βαλὼν αἰτώπιον ἀρχοῦ
Γαμβρὸν ἑὸν λιτάνευε, καὶ ἴαχε μῦθον Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὸς ἐμὸς Βορέης θωρήσσεο, καὶ σέο νύμφης
Μαρναμένῳ γενέτῃ ἔλε βοηθόον ἄσθμα τιταίνων,
Ἔδνα ποθῶν θαλάμοιο θαλασσαίην πόρε νίκην,
Ὁλκάσι μὲν Βρομίοιο φέρων νηοσσόον αὔρην·
Δὸς χάριν ἀμφοτέροισιν Ἐρεχθέϊ, καὶ Διονύσῳ·
Νηυσὶ δὲ Δηριάδαο μεμηνότα πόντον ἱμάσσων
Ἄσθματι κυματόεντι καὶ θώρηξον ἀέλλας·
Ἐσσὶ γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Θρηΐκην ναιετάεις ἐμπείραμος οἷά περ Ἄρης,
Αὐτοβίων δὲ φάλαγγι δυσήνεμον ἄσθμα κομίζων
Ἔγχεϊ παχνήεντι κορύσσεο Δηριαδῆϊ·
Στήθεσι δ' αὐτοβίοισι θυελλήεσσαν Ἐνυὼ
Δυσμενέας τόξευε χαλαζήεντι βελέμνῳ,
Καὶ Διῒ πιστὰ φέρων, καὶ Παλλάδι, καὶ Διονύσῳ,
Μνώεο Κεκροπίης εὐπαρθένου, ἧχι γυναῖκες
Κεχίδι ποικίλλουσι πεδ' ὑμέναιον ἐρώτων.
Ἰλισσὸν δὲ γέραιρε γαμοστόλον, ὁππότε κούρην
Ἀτθίδα σὴν παρὰ κοίλην ἀνήρπασαν ἅρπαγες αὖραι
Ἑζομένην ἀτίνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.
Οἶκε μὲν ὡς συνάεθλος ἐλεύσεται ἄλλος ἀήτης
Γείτων αὐτοβίοισιν ἑῷος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
Οὐ θεμιὸν θρασεῦ Εὖρον, ὅτι πτερόεντες ἀῆται
Γαίης ὅσσα πνείουσιν ὀπάονές εἰσι Βορῆος.
Καὶ θερμὸς Αἰθιόπων νοτίην ἐπὶ πέζαν ἀρούρης
Μηκέτι νοστήσειε Κορύμβασος, ἀλλὰ δαείη
Θερμὸν ἔχων συνάεθλον ἑὸν Νότον Αἰθιοπῆα,

Ψυχρὸν

Filium tuum venerare rurſus igne, hoſtium vero
Naues pulcras caſſides habentes euertant fulmina.
Sane pater Aeginæ recordare, ne tuæ Nymphæ Ægina.
Sponſum dedecores eiuſdem coloris auem amorum.
Sic locutus pugnauit. In aerias v. vias
Oculum retrogradæ mittens oppoſitum vrſæ
Generũ ſuũ ſupplicans orauit, & emiſit ſermonẽ Erechtheus: Erechtheus ad Boreã.
Gener mi Borea armare, & tuæ Nymphæ
Pugnanti patri auxiliarem ventum tendens,
Munera ſponſalia tui thalami marinam præbe victoriam
Naub. quidem Bacchi ferens naues incitantem auram.
Da gratiam vtriq; Erechtheo & Baccho
Nauibus v. Deriadæ inſanum pontum flagellans
Vento fluctuoſo tuas arma procellas.
Es enim pugnæ peritus, quod & ipſe
Thraciam inhabitas peritus velut Mars
Hoſtium vero phalangi infelicem ventum ferens
Haſtæ denſatæ armare Deriadæ.
Statuens v. hoſtibus procelloſam pugnam,
Hoſtes iaculare grandinante telo.
Et Ioui fidelia ferens & Palladi & Baccho
Memento Cecropiæ virginibus ornatæ, vbi mulieres
Radio variant tuorum hymenæum amorum.
Iliſſum v. venerare nuptias ornantem, quando puellam Iliſſus.
Atticam ſuam coniugem rapuerunt rapaces auræ
Sedentem inconcuſſam immoto tuo humero.
Noui quidem quod commilito veniet alius ventus
Vicinus hoſtibus Orientalis. Sed in bello
Non trepido audacem Eurum, quod alati venti Venti omnes Boreæ famuli.
Omnes quotquot ſpirant famuli ſint Boreæ.
Et dux Aethiopum auſtralem in oram terræ
Non amplius reuertatur Corym baſus. Sed diſcat Corymbaſus.
Calidum habens commilitonem ſuum Notum Aethiopicũ,

Frigi-

Frigidam ſuper ponto bibens mortiferam aquam.
Non curo Zephyrum quando armatus eſt Boreas.
Oſtende concordiam ſocero tuo. E cœlo vero
Tecum Bacchiadibus meis exercitibus opem feret
Pugnans ſtridente Neptunus & Minerua.
Hæc quidem pro ſuis ciuibus, ille vero pro fratris genere.
Et ignitus Vulcanus Erechthei ſanguinem venerans
Veniet obuius in aquoſam pugnam
Naui Deriadæ pugnacem ignem voluens.
Da vero me vincere etiam in aquis, & poſt victoriam
Cecropiæ adducat illæſum populum Erechtheus
Et Boream cantabunt & Orithyian Athenæ.
Tale verbum clamans a mari volutam tetigit pugnam
Haſta artificioſa, & vt ciuis Marathonis
Naualis pugnæ habuit amorem. Remis vero gaudente bello
Erat claſſis. erat Mars tunc nauta, in manu vero
Gubernaculum Phobus habebat. gubernator vero belli
Dimus teliferarum ſoluit retinacula nauium,
Cyclopum vero phalanges nauigabant in mari
Naues littoreis iaculantes rupibus
Eurialus vero exultabat, in mari ſtrepente vero fremitu
Nubibus vicinus furore agebatur in pugnam Halymedes.
Et geminis exercitibus inſonuit marinus Mars
Terreſtrem poſt pugnam: in mari ſtridente vero fremitu
Nauib. Bacchicis irruebant naues Indorum
Et ſides erat vtrinq; & ſignabat fluctus cruore
Et multus amborum exercitus cecidit. Iam fuſo vero
Saltu nigri rubebant dorſa maris.
Multi vero hinc & hinc liquido cadentes exitio
Humidi nauigatores nauigabant in mari,
Et fluctibus volutim habens portitores ventos
Trahebatur mortua multitudo non parcenti comes auræ:
Multi vero per ſe voluto ſuper fluxu belli.

Vulcanus.

Boreas. Orithyia. Pugna naualis inſtituitur. Phobus. Dimus.

Halymedes.

Multi præ lio nauali occiſi

In

Εἰς ῥόον ὠλίσθησαν, ἀναγκαίῃ δὲ πόντῳ
Πικρὸν ὕδωρ ἐῤῥόησαν ὑποβρυχίης λίνα μοίρης,
Βενθόμενοι θώρηκι, καὶ οἰδαλέον μέλαν ὕδωρ
Κυανέων ἐκάλυψεν ὁμόχροα σώματα νεκρῶν
Βένθεϊ φυκιόεντι· σὺν ὁμοπόρῳ δὲ φορῆϊ
Χάλκεος ἰλυόεντι χιτὼν ἐκαλύπτετο πηλῷ,
Καὶ τάφος ἔπλετο πόντος· ἐτυμβεύοντο δὲ πολλοὶ
Κητείοις γενύεσσιν, ἐν ἰχθυόεντι δὲ λαιμῷ
Ἄπνοον αἰθύσσουσα νέκυν τυμβεύσατο φώκη,
Ξανθὸν ἐρευγομένη κόρον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
Τεύχεα πόντος ἔδεκτο, νεοσφαγέος δὲ φορῆος
Αὐτομάτη λυθεῖσα δι' ὕδατος ἔπλεε πήληξ
Δεσμοῦ λυομένοιο, θυελλήεντι δὲ πόντου
Χεύματι φοιταλέης ἐπενήχετο κύκλα βοείης
Σὺν δεξιῷ τελαμῶνι. πολὺς δ' ὑπὸ κύμασιν ἄκροις
Ἀφρὸς ἐρευθιόων πολιῆς ἀνεκήκιεν ἅλμης,
Αἱμαλέῳ πάλλευκον ὑποστίξας φύσιν ὁλκῷ,
Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης·
Λευκοθέη δ' ὀλόλυζεν ἀεθλήτειρα Λυαίου,
Αὐχένα λάβρον ἔχουσα, καὶ ἰνδοφόνου περὶ νίκης
Ἄνθεϊ φυκιόεντι κόμην ἐστέψατο νύμφη·
Καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης,
Χεῖρας ἐρεισαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ,
Ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ,
Καὶ βυθίη Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου
Ἡμιφανὴς περιφέρητο διαξύουσα γαλήνην,
Καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπλοίητον Ἐνυὼ
Δερκομένη δεδόνητο· φόβῳ δ' ἠμείψατο παρειάς·
Ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ἀντία Δηριάδαο συναιχμάζοντα Λυαίῳ·
Ταρβαλέη δ' ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
Υἷα Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα νοῆσαι·
Καὶ γλυκίην φιλόνεικον ἐφ' υἱέϊ κυανοχαίτην

Μαρνα-

In fluctum labebantur, neceſſitate v. bibentes
Acerbā aquā cognouerunt in mari ſubmergentis fila Parcæ,
Onerati thorace, & tumida nigra aqua
Nigrorum obruit concoloria corpora mortuorum,
Profunditate ſpumosâ. Cum aquigrado v. latore
Ferrea cœnoſo tunica obruebatur luto, Cete hominum ſepulchra.
Et ſepulchrum fuit pontus, ſepeliebantur v. multi
Balenarum maxillis, in piſcoſo v. gutture
Mortuum calefaciens inanimem tumulabat Phoca,
Flauum eructans ſatietatem ſanguinis, pereuntium v.
Arma pontus cepit, nuper occiſi v. latoris
Spontanea criſtata per aquam nauigabat galea,
Vinculo ſoluto, procelloſo v. multiplicis
Fluctu vagantis natabant circuli ſcuti
Cum humido baltheo, copioſa v. ſub fluctibus ſummis
Spuma rubens cani refluebat maris
Sanguineo prorſus candidam ſubdiſtinguens naturā tractu,
Et mortiferis guttis rubebat Melicerta. Melicerta.
Leucothea vero plaudebat nutrix Bacchi Leucothea.
Ceruicem impetuoſam habes, & Indos occidentē ob victoriā
Flore ſpumoſo comas coronarat Nympha.
Et Thetys non coronata ſuſpiciens ex mari Thetys.
Manus firmans & Doridæ & Panopæo, Doris. Panopæus.
Libentem oculum intendit in Thyrſo armatum Bacchum, Galatea.
Et profunda Galatea marinum per ſinum
Semiapparens ferebatur abradens tranquillitatem
Et homicidæ Cyclopis in mari perterrefacientem pugnam
Cernens quatiebatur. Metu vero mutauit genas Polyphemus Neptuni fil.
Sperabat enim Polyphemum videre poſt pugnam Indorum
Contra Deriadem vna pugnantem cum Baccho.
Meticuloſa vero orauit marinam Venerem
Filium Neptuni victorem cognoſcere.
Et genitorem liberos amantem ob filiū nigros crines habentē
Pugnan-

Digitized by Google

Μαρναμένη λιτῇσι παρασπίζειν Πολυφήμου,
Καὶ βυθίη τελόδοντος ἐκυκλώσαντο φορῆα
Θυγατέρες Νηρῆος· ἐρειδόμενος δὲ τριαίνῃ
Πόντιος Ἐννοσίγαιος ἐδέρκετο γείτονα χάρμην·
Καὶ στρατὸν εὐθώρηκος ὀπιπεύων Διονύσου
Ζηλήμων ὀρέων ἐπίρυ Κύκλωπος Ἐνυώ,
Ὑσμινόθῳ Βρομίῳ πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·
Εἰς ἐνοπὴν φίλε Βάκχε τίνας Κύκλωπας ἀείρων,
Καλλείψας δ' ἕνα μοῦνον ἀπόπροθι δηιοτῆτος
Εἰς χρόνον ἐπλαέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα,
Βόσκων ἀλλοπρόσαλλον ἀτέρμονος ἐλπίδα χάρμης,
Ὅττι τοῦ μεγάλοιο παρασπιστῆρες ἀγῶνος
Γαίης ἑνὸς χατέουσιν ἀεικήτου Πολυφήμου·
Εἰ δὲ τιν' ἐπὶ δῆριν ἐμὸς παῖς ἵκετο Κύκλωψ,
Καί κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσῳ,
Πατρῴην ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχῖνα κεραίης,
Καὶ πολὺν Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμῷ τελόδοντι δαΐζων,
Εἰς μίαν ἠεργμένην ὅλον ἔθνος ἔκτανεν Ἰνδῶν,
Στήθεα βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος.
Υἱὸς ἐμὸς πάλιν ἄλλος ἔχων ἑκατοντάδα χειρῶν
Τιτήνων ὀλετῆρι πεδῷ χαζόμενος ἕκητι,
Αἰγαίων πολύπηχυς ὅτε Κρόνος εἰς φόβον ἕλκων
Ἠλιβάτων ἐτίταινε πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,
Ἠέλιον σκιόωσαν ἔχων ὀψαύχενα χαίτην·
Καὶ βλοσυροὶ Τιτῆνες ἐνοσφίσθησαν Ὀλύμπου,
Εὐπαλάμου Βελαρῆος ὑποπτήσσοντες Ἐνυώ.
Τοῖον ἔπος φθονέων νεμεσήμονι τρέφε φωνῇ·
Αἰδομένη δὲ Θόωσα κατηφέας εἶχε παρειάς,
Ἄρεϊ μὴ παρεόντος ἐρωμανέος Πολυφήμου·
Ὡς δὲ μύθου τέλος ἦεν, ἐπεφλοίσβει δὲ κυδοιμοῦ
Ἠθάδα πένθου ὄπωπε κατάρρυτον ἅλματι Νηρεύς,
Ξανθῆς δ' Ἐννοσίγαιος ἐθάμβεε νῶτα θαλάσσης,
Ἰχθύας αἱδροφόροις ὁρέων, καὶ πληθυῖ νεκρῶν

Γείτονα.

Pugnante orabat pugnare pro Polyphemo,
Et profundi tridentis circulo cingebant geſtatorem Nereides.
Filiæ Nerei. Innixus v tridenti
Marinus Neptunus cernebat vicenam pugnam, Neptunus
Et exercitum thorace armati cernens Bacchi, pugnam
Æmulus cernens alterius Cyclopis pugnam, naualem intuetur.
In humido pugnāti Baccho multū reprehēdentē emiſit vocē,
In pugnam amice Bacche tantos Cyclopas excitans, Galatea
Relinquens v. vnum ſolum procul a pugna Baccho.
In tempus ſeptem annorū habes multū circulare certamen,
Nutriens alias aliam infiniti ſpem belli,
Quod tui magni propugnatores certaminis
Omnes vno indigent inſuperabili Polyphemo. Polyphemus.
Si v. tuam in pugnam meus puer venerit Cyclops
Etiam ſuper terra vna pugnans cum Baccho
Paternam volueret mei cuſpidem cornu,
Et multam Indam multitudinem meo tridente trucidans
In vno die totum genus occidiſſet Indorum
Pectora bouis cornua habentis contudiſſet Deriadæ,
Puer meus rurſus alius habens centuriam manuum
Titanum interemptori tuo opem tulit patri Ægæon in
Ægaon multas vlnas habens cum Saturnus in metū trahens bello Titanum Ioui
Sublimium intendit multiplicem multitudinem manuum, auxilio
Solē obumbrantem habens altè in ceruice ſublatam comam, fuit.
Et torui Titanes priuati ſunt cœlo
Validas manus habentis Briarhei obſtupeſcentis Bellonam. Briareus filius Neptuni.
Tale verbum inuidens æmulà elocutus eſt voce.
Pudefacta vero Thooſa triſtes habuit genas, Thooſa.
Marti non præſente amore inſano Polyphemo.
Cum v. belli finis eſſet & multum tumultuante pugna
Conſuetum pontum vidit defluentem ſaltu Nereus,
Flaui vero Neptunus demiratus eſt dorſa maris,
Piſces homines vorantes cernens, & multitudine mortuorū

Digitized by Google

Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν, ἱμασσομένης δὲ θαλάσσης
Ὁλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης,
Κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, ὅν ποτε μήτηρ
Νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ τόσε ποντιὰς Ἰνὼ
Ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ.
Μαίης πολὺ δὲ γέροντος, ἐς ἡμετέρην ποτὶ νίκην
Ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίη φάτο φωνῇ,
Εἰμὶ φίλος Πρωτῆος. ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
Θυγατέρας Νηρῆος ἐμὴ Θέτις. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βασσαρίδων συνάεθλος ἐμὴ θωρήξεται Ἰνώ·
Θωρήξω δ' εἰς Ἄρηα καὶ Αἴολον, ὄφρα νοήσω
Εὖρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
Γαμβρὸν ἐμοῦ προμάχου Μαραθωνίδος ἅρπαγα νύμφης,
Καὶ νότον Αἰθιοπῆα παρασπίζοντα Λυαίῳ,
Καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀελλήεντι κυδοιμῷ
Ὁλκάδας αἰπεινὴν δηλήσεται. ἡμετέρου γὰρ
Εἵνεκεν Ἶριν ἔχει Διὸς ἄγγελον· ἀλλὰ σιωπῇ
Ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ
Μιμνέτω ἠρεμέων θρασὺς Αἴολος ἤθασι δεσμῷ,
Ἄκρον ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα, μὴ δ' ἐνὶ πόντῳ
Ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἀῆται,
Ἀλλὰ μόθον πλέξω νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόρυσσε πεποιθότας ἡγεμονῆας,
Ἤδη δὲ πολέμοιο προάγγελος ἴαχε σάλπιγξ,
Καὶ μέλος ἐγχεκύδοιμον ἀνέκραγον Ἄρεος αὐλοὶ
Λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοείη
Εἰναλίην κελάδησε μόθου χαλκόκροτος ἠχώ,
Καὶ καναχὴν ὁμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ.
Ἀντὶ δὲ πετραίης πολεμήϊα λείψανα φωνῆς
Πανιὰς ὑστερόφωνος ἀμείβετο ποντιὰς ἠχώ.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος, ὦρτο δ' ἰωὴ
Κεκλομένων, καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνῃ,
Κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ

Νηυσὶν

Glaucum habeo & Phorcyn flagellatum vero mari Phorcys.
Nauem Deriade obruet Melicerta Melicerta.
Venerans Bacchum conſanguineum cuius quondam mater
Infantem nutriuit Bacchum, poſtquam præbuit marinæ Ino Ino.
Vnum hoc vtriſq; Palæmoni & Baccho. Palæmon.
Vatis vero ſenis qui noſtram quondam victoriam
Futuram in mari ſubirrigua dixit voce:
Sum amicus Prothei, in bellum vero armat Protheus.
Filias Nerei meus Tethys In pugnis vero Thetis.
Baſſaridum commilito mea armabitur Ino, Nereides.
Armabo vero in Martem etiam AEolum, vt cognoſcam Æolus.
Eurum iaculantem & pugnantem Boream, Eurus Boreas.
Generum mei ducis Marathonidis raptorem Nymphæ,
Et Notum Aethiopicum propugnatorem Bacchi, Notus.
Et Zephyrus multo magis proceloſo fluctu Zephyrus.
Naues hoſtium lædet. Noſtri enim
Coniugem Irin habet Iouis nunciam. Sed cum ſilentio Iris.
Extra Thyrſo ornatum & Indicum bellum
Maneto tranquillus audax Aeolus conſueto carcere
Summitatem conſtringens ventoſam, neq; in mari
Ventis Indos occidentibus ſuperabunt venti,
Sed pugnam perficiam naues perdentes Thyrſos extendens,
Sic locutus armauit perſuaſos duces
Iam v. bello prænuncius ſtabat tuba, Tuba belli prænũcia.
Et cantum bellum excitantem reſonabant Martis tibiæ,
Populum congregantes, pulſata v pellis bubula
Marini reſonabat belli ferro reſonans Echo
Et ſtrepitũ ſimul frementẽ exercitũ excitans emiſit fiſtula.
Pro petroſa vero hoſtiles reliquiæ vocis
Paniaca poſterius vocem repetens reſpondebat marina Echo Echo marina.
Hiſce v. pugnantibus erat tumultus, excitabatur v. ventus
Vocatorum, & populus conſuetâ pugnabat arte Pugna marina.
Circumdans coronatim totum exercitum. In medio vero

Nauibus coniunctis cingebatur claſſis Indorum Indi Bacchicis nauib⁹ cinguntur.
In reti coactorum piſcium in modum, AEacides vero Æacus.
AEacus humidum Martem prauaticinans Salaminis
Incipiens bellum diuinam edidit vocem:
Si prius noſtram audiens ſupplicem Echo
Non ſeminatum latas areas habētis abegiſti ſquallorē terræ,
Siticuloſam in terram ducens vitalem aquam Pluuia illo ue petitur.
Da rurſus ſero perfectam ſimilem gratiam pluuiæ Iupiter,
Aqua honorans me & hic & quiſpiam dicet
Victoriam noſtram intuens, quod in terra,
Iupiter ſuum filium honorauit, & in pelago honorat,
Alius vir dicet Achaicus in vna lege
AEacus Indorum occiſor viuificans. Vtrumq; enim
Occidens hoſtilia capita & ſulco fructum præbens
Gaudium præbuit Cereri, & lætitiam Baccho.
Libera vero noſtra plus naue, ſquallidum vero
In terreſtrem ventrem vitam ferentem duxit aquam.
Et terreſtris ventris mortiferum fluctum armabo
Pugnantem cum exercitu, & nauibus Deriadæ.
Sed pater ſceptriger vitæ, ſceptriger belli,
Mitte mihi aquilam auem mei præconem generis
Dextram ducis & veſtro Baccho,
Alia vero hoſtibus ſiniſtra auis veniat.
Symbola vero vtriſq; diuerſimoda hæc fiant:
Hunc quidem intuebor ſublatum rapaci planta
Acutorum vnguium laceratum acuto ſtimulo
Mortuum ſerpentem immenſum eleuantem Ceraſten
Hoſtis cornuti annunciantem exitium.
Populo vero hoſtium alia nigricolor veniet
Nigricantibus pennis prauaticinans cædem Indorum
Spontaneam mortis nigram imaginem. Si vero voles
Fulmineo ſtrepitu meam vaticinare victoriam,
Et fulguris Bacchi puerperia lumina mittens

Filium

Digitized by Google

Υἱέα σεῖο γέραιρε πάλιν πτερόν· δυσμενέων δὲ
Ὁλκάδας εὐπήληκας ὀϊστεύσωσι κεραυνοί·
Ναὶ πάτερ Αἰγίνης μιμνήσκεο, μὴ σέο νύμφης
Νυμφίον αἰσχύνειας ὁμόπτερον ὄρνιν ἐρώτων.
Ὣς εἰπὼν πτολέμιζεν· ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
Ὄμμα παλιννόστοιο βαλὼν ἀντώπιον ἄρκτου
Γαμβρὸν ἑὸν λιτάνευε, καὶ ἴαχε μῦθον Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὸς ἐμὸς Βορέης θωρήσσεο, καὶ σέο νύμφης
Μαρναμένῳ γενετῆρι βοηθόον ἆσθμα τιταίνων,
Ἕδνα πόθου θαλάμοιο θαλασσαίην πόρε νίκην,
Ὁλκάσι μὲν Βρομίοιο φέρων νηοσσόον αὔρην·
Δὸς χάριν ἀμφοτέροισιν Ἐρεχθῆϊ, καὶ Διονύσῳ·
Νηυσὶ δὲ Δηριάδαο μεμηνότα πόντον ἱμάσσων
Ἄσθματι κυματόεντι τεὰς θώρηξον ἀέλλας·
Ἐσσὶ γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Θρηκίην ναιετάεις ἐμπείραμος οἷάπερ Ἄρης,
Ἀντιβίων δὲ φάλαγγι δυσώνυμον ἆσθμα κομίζων
Ἔγχεϊ παχνήεντι κορύσσεο Δηριαδῆϊ·
Στήθεσι δ' ἀντιβίοισι θυελλήεσσαν Ἐνυώ,
Δυσμενέας τόξευε χαλαζήεντι βελέμνῳ,
Καὶ Διῒ πιστὰ φέρων, καὶ Παλλάδι, καὶ Διονύσῳ,
Μνώεο Κεκροπίης εὐπαρθένου, ἧχι γυναῖκες
Κεῖθι ποικίλλουσι πάθον ὑμέναιον ἐρώτων.
Ἰλισσὸν δὲ γέραιρε γαμοστόλον, ὁππότε κούρην
Ἀτθίδα σὴν παρ' ὄχθῃσιν ἀνήρπασαν ἅρπαγες αὖραι
Ἑζομένην ἀτίνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.
Οἴην μὲν ὡς συνάεθλος ἐλεύσεται ἄλλος ἀήτης
Γείτων ἀντιβίοισιν ἑῷος· ἀλλ' ἐπὶ χάρμῃ
Οὐ τρομέω θρασὺν Εὖρον, ὅτι πτερόεντες ἀῆται
Γαίης ὅσσα πνείουσιν ὀπάονές εἰσι Βορῆος.
Καὶ πρόμος Αἰθιόπων νοτίην ἐπὶ πέζαν ἀρούρης
Μηκέτι νοστήσειε Κορύμβασος, ἀλλὰ δαείη
Θερμὸν ἔχων συνάεθλον ἑὸν Νότον Αἰθιοπῆα,

Ψυχρὸν

Filium tuum venerare rurſus igne, hoſtium vero
Naues pulcras caſſides habentes euertant fulmina.
Sane pater Aeginæ recordare, ne tua Nympha Ægina.
Sponſum dedecores eiuſdem coloris auem amorum.
Sic locutus pugnauit. In aerias v. vias
Oculum retrogradæ mittens oppoſitum vrſæ
Generũ ſuũ ſupplicans orauit, & emiſit ſermonẽ Erechtheus: Erechthe⁹ ad Boreã.
Gener mi Borea armare, & tua Nympha
Pugnanti patri auxiliarem ventum tendens.
Munera ſponſalia tui thalami marinam præbe victoriam
Nauib. quidem Bacchi ferens naues incitantem auram.
Da gratiam vtriq; Erechtheo & Baccho
Nauibus v. Deriadæ inſanum pontum flagellans
Vento fluctuoſo tuas arma procellas.
Es enim pugnæ peritus, quod & ipſe
Thraciam inhabitas peritus velut Mars
Hoſtium vero phalangi infelicem ventum ferens
Haſtæ denſatæ armare Deriadæ.
Statuens v. hoſtibus procelloſam pugnam,
Hoſtes iaculare grandinante telo.
Et Ioui fidelia ferens & Palladi & Baccho
Memento Cecropiæ virginibus ornatæ, vbi mulieres
Radio variant tuorum hymenæum amorum.
Ilyſſum v. venerare nuptias ornantem, quando puellam Iliſſus.
Atticam ſuam coniugem rapuerunt rapaces auræ
Sedentem inconcuſſam immoto tuo humero.
Noui quidem quod commilito veniet alius ventus
Vicinus hoſtibus Orientalis. Sed in bello
Non trepido audacem Eurum, quod alati venti Venti omnes Boreæ famuli.
Omnes quotquot ſpirant famuli ſint Boreæ.
Et dux Aethiopum auſtralem in oram terræ
Non amplius reuertatur Coryn baſus. Sed diſcat Corymbaſus.
Calidum habens commilitonem ſuum Notum Aethiopicũ,
Frigi-

Digitized by Google

Frigidam ſuper ponto bibens mortiferam aquam.
Non curo Zephyrum quando armatus eſt Boreas.
Oſtende concordiam ſocero tuo. E cœlo vero
Tecum Bacchiadibus *meis exercitibus opem feret*
Pugnans ſtridente Neptunus & Minerua. Vulcanus.
Hæc quidem pro ſuis ciuibus, ille vero pro fratris genere.
Et ignitus Vulcanus Erechthei ſanguinem venerans
Veniet obuius in aquoſam pugnam
Naui Deriadæ pugnacem ignem voluens.
Da vero me vincere etiam in aquis, & poſt victoriam
Cecropiæ adducat illæſum populum Erechtheus
Et Boream cantabunt & Orithyian Athenæ. Boreas. Orithyia.
Tale verbum clamans a mari volutam tetigit pugnam Pugna naualis inſtituitur.
Haſta artificioſa, & vt ciuis Marathonis
Naualis pugna habuit amorem. Remis vero gaudente bello Phobus.
Erat claſſis. erat Mars tunc nauta, in manu vero Dimus.
Gubernaculum Phobus habebat. gubernator vero belli
Dimus teliferarum ſoluit retinacula nauium,
Cyclopum vero phalanges nauigabant in mari
Naues littoreis iaculantes rupibus
Eurialus vero exultabat, in mari ſtrepente vero fremitu Halymedes.
Nubibus vicinus furore agebatur in pugnam Halymedes.
Et geminis exercitibus inſonuit marinus Mars
Terreſtrem poſt pugnam: in mari ſtridente vero fremitu
Nauib. Bacchicis irruebant naues Indorum
Et ſides erat vtrinq; & ſignabat fluctus cruore
Et multus amborum exercitus cecidit. Iam *fuſo vero*
Saltu nigri rubebant dorſa maris.
Multi vero hinc & hinc liquido cadentes exitio
Tumidi nauigatores nauigabant in mari,
Et fluctibus volutim habens portitores ventos Multi prælio nauali occiſi.
Trahebatur mortua multitudo non parcenti comes auræ:
Multi vero per ſe voluto ſuper fluxu belli.

In

Digitized by Google

Εἰς ῥόον ὠλίσθησαν, ἀναγκαίῃ δὲ πιόντες
Πικρὸν ὕδωρ ἐῤῥόησαν ὑποβρυχίης λίνα μοίρης,
Βελθόμενοι θώρηκι, καὶ οἰδαλέον μέλαν ὕδωρ
Κυανέων ἐκάλυψεν ὁμόχροα σώματα νεκρῶν
Βένθεϊ φυκιόεντι· σὺν ὑγροπόρῳ δὲ φορῆϊ
Χάλκεος ἰλυόεντι χιτὼν ἐκαλύπτετο πηλῷ,
Καὶ τάφος ἔπλετο πόντος· ἐτυμβεύοντο δὲ πολλοὶ
Κητείοις γενύεσσιν, ἐν ἰχθυόεντι δὲ λαιμῷ
Ἄπνοον αἰθύσσουσα νέκυν τυμβεύσατο φώκη,
Ξανθὸν ἐρευγομένη κόρον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
Τεύχεα πόντος ἔδεκτο, νεοσφαγέος δὲ φορῆος
Αὐτομάτη λοφόεσσα δι' ὕδατος ἔπλεε πήληξ
Δεσμοῦ λυομένοιο, θυελλήεντι δὲ πομπῆς
Χεύματι φοιταλέης ἐπενήχετο κύκλα βοείης
Σὺν διερῷ τελαμῶνι. πολὺς δ' ὑπὸ κύμασιν ἄκροις
Ἀφρὸς ἐρευθιόων πολιῆς ἀνεκήκιεν ἅλμης,
Αἱμαλέῳ παλίλευκον ὑποστίξας φύσιν ὁλκῷ,
Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης·
Λευκοθέη δ' ὀλόλυζε τιθηνήτειρα Λυαίου,
Αὐχένα λάβρον ἔχουσα, καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης
Ἄνθεϊ φυκιόεντι κόμην ἐστέψατο νύμφη·
Καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης,
Χεῖρας ἐρεισαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπῇ,
Ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ,
Καὶ βυθίη Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου
Ἡμιφανὴς προφόρητο διαξύσασα γαλήνην,
Καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον Ἐνυὼ
Δερκομένη δεδόνητο· φόβῳ δ' ἤμειψε παρειάς·
Ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ἀντία Δηριάδαο συναιχμάζοντα Λυαίῳ·
Ταρβαλέη δ' ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
Υἷα Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα νοήσῃ·
Καὶ γενέτην φιλόνικον ἐφ' υἱέι κυανοχαίτην.

Μαρτα-

In fluctum labebantur, neceſſitate v. bibentes
Acerbã aquã cognouerunt in mari ſubmergentis fila Parca,
Onerati thorace, & tumida nigra aqua
Nigrorum obruit concoloria corpora mortuorum,
Profunditate ſpumoſa. Cum aqui grado v. latore
Ferrea cœnoſo tunica obruebatur luto,
Et ſepulchrum fuit pontus, ſepeliebantur v. multi Cete hominum ſepulchra.
Balenarum maxillis, in piſcoſo v. gutture
Mortuum calefaciens inanimem tumulabat Phoca,
Flauum eructans ſatietatem ſanguinis, pereuntium v.
Arma pontus cepit, nuper occiſi v. latoris
Spontanea criſtata per aquam nauigabat galea,
Vinculo ſoluto, procelloſo v. multiplicis
Fluctu vagantis natabant circuli ſcuti
Cum humido baltheo, copioſa v. ſub fluctibus ſummis
Spuma rubens cani refluebat maris
Sanguineo prorſus candidam ſubdiſtinguens naturã tractu,
Et mortiferis guttis rubebat Melicerta. Melicerta.
Leucothea vero plaudebat nutrix Bacchi Leucothea.
Ceruicem impetuoſam habes, & Indos occidentẽ ob victoriã
Flore ſpumoſo comas coronarat Nympha.
Et Thetys non coronata ſuſpiciens ex mari Thetys.
Manus firmans & Doride & Panopæo, Doris. Panopeus.
Libentem oculum intendit in Thyrſo armatum Bacchum, Galatea.
Et profunda Galatea marinum per ſinum
Semiapparens ferebatur abradens tranquillitatem
Et homicidæ Cyclopis in mari perterrefacientem pugnam
Cernens quatiebatur. Metu vero mutauit genas Polyphemus Neptuni fili⁹.
Sperabat enim Polyphemum videre poſt pugnam Indorum
Contra Deriadem vna pugnantem cum Baccho.
Meticuloſa vero orauit marinam Venerem
Filium Neptuni victorem cognoſcere.
Et genitorem liberos amantem ob filiũ nigros crines habentẽ
Pugnan-

Pugnante orabat pugnare pro Polyphemo,
Et profundi tridentis circulo cingebant geſtatorem Nereides.
Filiæ Nerei. Innixus v tridenti
Marinus Neptunus cernebat vicenam pugnam, Neptunus pugnam naualem intuetur.
Et exercitum thorace armati cernens Bacchi,
Æmulus cernens alterius Cyclopis pugnam,
In humido pugnãti Baccho multũ reprehẽdentẽ emiſit vocẽ,
In pugnam amice Bacche tantos Cyclopas excitans, Galatea Baccho.
Relinquens v. vnum ſolum procul a pugna
In tempus ſeptem annorũ habes multũ circulare certamen,
Nutriens alias aliam infiniti ſpem belli,
Quod tui magni propugnatores certaminis
Omnes vno indigent inſuperabili Polyphemo. Polyphemus.
Si v. tuam in pugnam meus puer venerit Cyclops
Etiam ſuper terra vna pugnans cum Baccho
Paternam volueret mei cuſpidem cornu,
Et multam Indam multitudinem meo tridente trucidans
In vno die totum genus occidiſſet Indorum
Pectora bouis cornua habentis contudiſſet Deriadæ,
Puer meus rurſus alius habens centuriam manuum
Titanum interemptori tuo opem tulit patri Ægæon in bello Titanum Ioui auxilio fuit.
Ægaon multas vlnas habens cum Saturnus in metũ trahens
Sublimium intendit multiplicem multitudinem manuum,
Solẽ obumbrantem habens altè in ceruice ſublatam comam,
Et torui Titanes priuati ſunt cœlo
Validas manus habentis Briarhei obſtupeſcentis Bellonam. Briareus filius Neptuni.
Tale verbum inuidens amulà elocutus eſt voce.
Pudefacta vero Thooſa triſtes habuit genas, Thooſa.
Marti non præſente amore inſano Polyphemo.
Cum v. belli finis eſſet & multum tumultuante pugna
Conſuetum pontum vidit deſluentem ſaltu Nereus,
Flaui vero Neptunus demiratus eſt dorſa maris,
Piſces homines vorantes cernens, & multitudine mortuorũ

Digitized by Google

Γείτονος ἄβροχα νῶτα γεφυρωθέντα θαλάσσης.
Βακχιάδες τε φάλαγγες ἐπήχεον αἴθοπι λαῷ·
Κεῖτο δὲ δυσμενέων στρατὸς ἄσπετος, ᾧ ἐνὶ χάρμῃ
Βαλλομένων ξιφέεσσι, καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς,
Τοῦ μὲν ὑπὸ λαπάρην βέλος ἔμπεσε· τοῦ δὲ τυπέντος
Ἔγχεϊ χαλκείῳ μεσάτης ὑπὸ ἄντυγα κόρσης
Ὠτειλὴ βεβάθυστο χαρασσομένοιο καρήνου·
Πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων ἐλατήρων
Πόντον ἀμοιβαίοισιν ἀναχάζοντες ἐρετμοῖς,
Κυανέην λεύκαινον ἐπασσυτέρην χύσιν ἀφρῷ,
Καὶ πόνος ἦν ἀόνητος ἐπειγομένων ἐλατήρων·
Συμφερτοὺς δὲ κάλωας ἀοσσητῆρι σιδήρῳ
Ἰθυντὴρ ἀπέκοψε, καὶ ἔκλασεν ἄορι στρὴν,
Ἀμφοτέρης δὲ φάλαγγος ἐν ἠέρι ῥοῖζον ἰάλλων
Ἔρρεεν ἀπλανέων δολιχόσκιος ὄμβρος ὀϊστῶν,
Ὧν ὁ μὲν ἰσὸν ἔβαλλε μεσαίτατον, ὃς δὲ περήσας
Ἴσιον εὐδίνητον ἐβόμβεε σύνδρομος αὔραις,
Ἄλλος ἔην προτόνοισι πεπαρμένος, ὃς δὲ μεσόδμῃ
Κεῖτο πεσών· ἕτερος δὲ δι' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
Ἀκροτάτης ἐτύχησεν ἀερσιλόφοιο κεραίης·
Σέλμασι δ' ἄλλος ἔην πεπαλυσμένος, ἀγχιφανὴς δὲ
Ἀλλὰ κυβερνητῆρος ἀποπλαγχθέντα κελεύθου
Ἄστατα πηδαλίοιο διέξυσεν ἄκρα κορύμβου·
Καὶ Φλόγιος κλυτότοξος ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
Ἰκρία νηὸς ἔβαλλε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου·
Ἦν δ' ἐσιδεῖν κατὰ πόντον εὔπτερον ἰὸν ἀλήτην
Πουλύποδος σκολιοῖσι περιπλεχθέντα κορύμβοις.
Ἄλλον δ' ἤμβροτεν ἄλλος, ἐρυθραίῳ δὲ σιδήρῳ
Πομπίλον ἄλλος ἔτυψε καταιχμάζων Διονύσου,
Ἔγχεϊ δ' ἠκόντιζε Κορύμβασος, ὄφρα τυχήσῃ
Ὁλκαίης Σατύροιο, παραΐξασα δὲ λόγχη
Ἰχθύος ὑγροπόροιο κατέγραφε δίζυγον οὐρὴν
Θηγαλέῃ γλωχῖνι· τυτυσκόμενος δὲ σιδήρῳ

Εἰς σκο-

Vicini arida dorſa ponto ſtrata maris.
Bacchiadesq. phalanges irruerent in nigrum populum
Iaceret v. hoſtium exercitus immenſus, cui in pugna
Percuſſorum gladiis & acutioribus iaculis,
Huius quidē ſuper abdomen telum incidit, huius v. pulſati
Haſta ferrea medii ſuper ambitum cranii
Vulnus altè infligebatur fracto capite.
Multi v. hinc & hinc è multiplicibus agitatoribus Varietas vulnerum mortuorum.
Pontum alternis diuidentes remis
Cæruleam dealbabant continuo ſuccedentē fluxum ſpuma,
Et labor erat inutilis incitatorum agitatorum.
Collatos v. rudentes adiutore ferro
Director amputauit & diffidit enſe catenam
Vtriusq; v. phalangis in aëre tumultum mittens
Fluebat non errantiū longā vmbrā trahens imber iaculorū, Telorum imber.
Quorum hic quidē malū percutiebat mediū, hic v. penetrās
Velū nauis bene volutū bombū edebat concurrens cū vētis
Alius erat rudentibus trāsfixus, alius v. in foramine mali
Iacebat prolapſus. Aliud v. per aera telum errans
Summum tangebat ſublimem conum habens cornu
Tabulatis v. alius erat extenſus. Vicinum v.
Alia gubernatoris aberrantes a via
Inſtabiles gubernaculi arradebant ſummitates rami
Et Phlogius arcu inclytus ventoſum telum trahens Phlogius.
Tabulata nauis percuſſit & non tetigit Bacchum.
Erat vero videre in ponto bene alatam telum errans
Polypodis obliquis circumplexum corymbis Corymbaſus.
Ab alio v. aberrabat alius, rubenti v. ferro
Thynnum piſcem alius percuſſit pugnans pro Baccho.
Haſta v. iaculabatur Corymbaſus, vt tangeret
Nauem Satyri, incitata v. lancea
Piſcis humidigradi ſignauit biiugam caudam
Acuta cuſpide: intenſus v. ferro

Digitized by Google

Εἰς σκοπὸν ἀγχίστον αὐτήτου Διονύσου
Δηριάδης δόρυ πέμπεν, ἀποπλαγχθεῖσα δὲ Βάκχου
Εἰς ῥαχίην δελφῖνος ἐπέπτυε λοίγιος αἰχμή,
Κυρτὸς ὅπη λοφίῃσι συνάπτεται ἰχθύος αὐχήν.
Δελφὶς δ' αὐτοέλικτος ἐθήμονι κυκλάδι νύσσῃ
Ἡμιθανὴς σκίρτησε χορύποδος ἅλματι μοίρης·
Πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κυβιστητῆρες ὀλέθρου
Ἰχθύες ὠρχήσαντο χαρασσομένων ἀπὸ νώτων,
Καὶ στεροπῆς προμάχιζεν ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης,
Χειρὶ λαβὼν τριήωνα θαλασσοτόκοιο κολώνης,
Ῥίψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἴδανε δὲ φοινικίη νηῦς
Τρηχαλέῳ βληθεῖσα λίθου τροχοειδέϊ κύκλῳ·
Καί τις ἀκοντισθεῖσα δι' ὁλκάδος ὁλκάδι γείτων
Ἀμφοτέρας ἔζευξεν ἁλίδρομος ἔγχεος αἰχμή
Νῆας ἐπισφίγξασα δύο ξυνήονι δεσμῷ
Στεινομένων νεφεληδόν, ἴην δ' ἐπιρίκτυπος ἠχώ,
Καὶ στόλος ἀμφοτέρων τετράζυγον εἶχεν Ἐνυώ,
Ὧν ὁ μὲν ἀντιπόροιο περὶ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου,
Ὃς δὲ Λιβὸς δροσεροῖο παρὰ πτερόν, ὃς δὲ Βορῆος,
Καὶ νοτίην παρὰ πέζαν. ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Μορρεὺς μὲν ταχύγουνος ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων,
Βασσαρίδων ἐφόβησεν ἁλιπλοίητον Ἐνυώ,
Ἶσος ἀριστεύων καὶ ἐν ὕδασιν. ἀλλά ἑ θύρσῳ
Εὔιος οὐτήσας διερῆς ἀπεσείσατο χάρμης,
Καὶ μογέων ὀδύνῃσιν ἐπὶ πτόλιν ᾤχετο Μορρεύς,
Ὄφρα μὲν ἔνθεον ἕλκος, ὅ μιν λάχε, δαιμονίη χεὶρ
Λυσιπόνου Βραχμῆνος ἀκέσσατο φοιβάδι τέχνῃ
Θεσπεσίῃ λάχον ὕμνον ὑποτρύζοντος ἀοιδῇ,
Τόφρα δὲ δυσμενέεσσιν ἐπέχραε Λύδιος Ἄρης.
Τοῖσι μὲν ἐγχεκύδοιμος ἔην πλόος· εἶχε δ' Ἐνυὼ
Ναυπλίης προκέλευθον, ἁλισμαράγου δὲ κυδοιμοῦ
Ἦν κλόνος ἀμφοτέρων ἑτερότροπος· ἀντιβίων γὰρ
Ὅσσοι μὲν κραναοῖσιν ὀϊστεύοντο βελέμνοις,

Ἠ φονίοις

In ſcopum inutilem non vulnerati Bacchi
Deriades haſtam miſit, aberrans v. à Baccho
In ſpinam Delphinis occupabatur lethalis cuſpis
Incurua vbi dorſo coniungitur piſcis ceruix.
Delphin v. per ſe volutus conſueta volubili orbita
Semimortuus ſaltabat choream ducentis ſaltu Parcæ,
Multi v hinc & hinc ſaltatores exitii
Piſcens ſaltabant vulnerata ob dorſa
Et fulgure propugnabat aerios pedes habens Halimedes,
Manu ſumens cacumen in mari nata rupis,
Proiecit in hoſtes, merſa eſt v. vaga nauis
Horribilis percuſſa lapidis volubili circulo.
Et quædam iaculis percuſſa per nauem naui vicinus
Vtraſq; coniunxit in mari volans haſtæ cuſpis
Naues conſtringens duas communi vinculo,
In anguſtias redactorum inſtar nubis. Erat v. diuerſè ſonãs
Et claſſis vtriuſq; quadriiugam habuit pugnam, (ſonitus,
Quorum hic quidem contrarii circa dorſum ardentis Euri,
Hic v. Libis roridi apud pennas, hic v. Boreæ,
Et Auſtralem circa oram. Alternis v. ictibus
Morrheus quidem genibus celer à naui nauem tranſiens
Baſſaridum perterrefecit in mari perterrefactam pugna
Æqualis ſuperans etiam in aquis, ſed ipſum Thyrſo
Bacchus vulnerans ex humida retraxit pugna
Et laborans doloribus in vrbem conceſſit Morrheus,
Vt quidẽ diuinũ vulnus, q; ipſum ſortiebatur diuina manus
Dolores ſedantis Brachmanis ſanauit Phoebeâ arte
Diuina ſortem cantum ſubmiſſe murmurantis cantilena,
Tunc v. hoſtib. ingruit Lydius Mars.
Hiſce q̃dè pugnas excitans erat nauigatio, habuit v. Bellonã
Nauigationis præuiam, in mari frementiis v. conflictus
Erat tumultus vtrorumq; diuerſus, hoſtium v.
Quotcunq; quidem longis iaculabantur telis,

Delphis loco hominis vulneratus.

Halimedes.

Claſſis quatuor ordinum.

Bacchus vulnerat Morrhea.

Brachmanes medici.

Digitized by Google

Ἢ φονίοις πετάλοισιν, ἢ ἔγχεσιν, ἠὲ μαχαίρῃ
Χεῖρας ἐρετμώσαντες ἀηθέας ἐς μέλαν ὕδωρ,
Ἴχνεσιν ἀστάθεεσσιν ἐτυμβεύοντο θαλάσσης·
Εἰ δέ τις εἰς ἅλα πίπτε τυπεὶς Βρομίοιο μαχητής,
Αἰθύσσων παλάμας ἐπενήχετο κύματα τέμνων
Χερσὶ θαλασσομέθοισιν· ἁλιρροίζῳ δὲ κυδοιμῷ
Μαρνάμενος ῥοθίοισι μετ' αὐχένας ἔσχισεν ὕδωρ·
Εἰναλίης δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων,
Νίκην ὑδατόεσσαν ἐπευτύνων Διονύσῳ·
Καὶ βυθίῳ τελόδοντι κορύσσετο κυανοχαίτης,
Μαρνάμενος δηΐοισι, καὶ ἄβροχον ἡνιοχεύων
Ἅρμα Ποσειδάωνος ἐβακχεύθη Μελικέρτης·
Καὶ πισύραις κατὰ πόντον ἐφιππεύοντες ἀέλλαις
Κύματα πυργώσαντες ἐθωρήχθησαν ἀῆται,
Δυσμενέων ἐθέλοντες ἀϊστῶσαι στίχα νηῶν·
Καὶ ζέφυρος κεκόρυστο· Νότος δ' ἐπεσύρετο Εὔρῳ,
Οἱ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες· οἱ δὲ Λυαίου,
Καὶ Βορέης θρηΐκιον ἄγων ἀντίπνοον αὔρην,
Ἄγχια μαινομένης ἐπεμάστιε νῶτα θαλάσσης,
Καὶ στόλον ἰθύνοντα μαχήμονα Δηριαδῆος
Ὑσμίνης ἕτερος ἦρχε· Διωνύσοιο δὲ νηῶν
Ἰνδοφόνῳ παλάμῃ κολπώσατο λαίφεα νίκη.
Χείλεσιν ἰκμαλέοισι μαχήμονα κόχλον ἐρείσας,
Εἰναλίῃ σάλπιγγι μέλος μυκήσατο Νηρεύς.
Καὶ Θέτις ἐσμαράγησεν ἐναλίης μέλος ἠχοῦς,
Κύμασι πατρῴοισι περισσαίνουσα Λυαῖον.
Εὐρυμέδων δὲ Κάβειρος ἐθήμονα δαλὸν ἀείρων,
Ὑσμίνης δόλον εὗρεν ἀρήγονα· μυκεδανὴν γὰρ
Νηῒ ἰδίην ἔφλεξεν ἑκούσιον ἁλλόμενον πῦρ,
Νηυσὶ δ' ἐπ' ἀντιβίοισιν ἐπέτρεχε φοιταλέη νηῦς,
Νεύμασι βακχείοισι παρεσκαίρουσα θαλάσσῃ,
Καὶ λοξαῖς ἑλίκεσσιν ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων
Κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἀνήχετο πυρσὸς ἀλήτης,

Καίων

Digitized by Google

Aut lethalib. foliis, aut haſtis, aut machæra
Manus remigantes inſuetas in nigra aqua
Veſtigiis inſtabilibus ſepeliebantur maris.
Si v. quis in mare decidiſſet percuſſus Bacchi bellator
Exuſcitans manus natabat fluctus ſecans
Manib. in mari laborantibus, in mari v. fremente conflictu
Pugnans cum fluctibus poſt viros diſſidit aquam,
Marini v. trutinam belli inclinauit Saturnius,
Victoriam aquoſam intendens Baccho.

Iupiter victoriã largitur Baccho.

Et profundo tridente armatus fuit nigros pilos habens Ne-
Pugnans cum hoſtib. & non irrigatum gubernans (ptunus,
Currum Neptuni bacchabatur Melicerta
Et quatuor per pontum inequitantes procellis
Fluctus ſubleuantes armati fuerunt venti
Hoſtium volentes trucidare ordinem nauium.

Venti cõtra Indos excitati.

Et Zephyrus armatus fuit, Notus v. inſurrexit in Eurum
Hi quidem Deriadæ auxiliatores hi v. Bacchi,
Et Boreas Thracium ducens contra ſpirantem ventum,
Horribilia inſans flagellabat dorſa maris
Et claſſem dirigens bellicoſam Deriadæ

Tẽpeſtatis deſcriptio.

Pugnæ contentio incepit, Bacchi v. nauium
Indos occidente manu ſinuabat vela victoria,
Labiis humidis bellicoſam concham apprimens
Marina tuba cantum mugiebat Nereus
Et Tethys infremebat marini cantum Echus
Fluctib. paternis propugnans pro Baccho.

Nereus tubacanit.

Eurymedon v. Caberus conſuetum torrem tollens,
Pugnæ dolum inuenit auxiliatorem, longam enim
Nauem propriam combuſſit ſpontaneus tangens ignis,
Nauibus v. hoſtilibus irruit vaga nauis,
Nutibus Bacchicis circumſaliens in mari,

Eurymedon naues Indorum incendit.

Et obliquis voluminibus è naui nauem ſcandens
In circulum per ſe volutum natabat ignis errans,

Incenſæ naues.

Καίων ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων στίχα νηῶν.
Καὶ σέλας ἀφρήσσαντα περιβλήτοιο θαλάσσης
Νηρεὶς ἀκρήδεμνος ἐδύσατο βένθεα πόντου,
Αἰθομένου φεύγουσα δι' ὕδατος ἰκμαλέον πῦρ.
Χάζετο δ' Ἰνδὸς ὅμιλος ἐπὶ χθόνα πόντον ἐάσας,
Καὶ Φαέθων ἐγέλασσεν, ὅτι προτέρης μετὰ δεσμοῖς
Ἐκ πυρὸς Ἡφαίστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.
Δηριάδης δ' ἀκίχητος ἑλὼν φλόγα σύνδρομον αὔραις
Ἐς πεδίον πεπότητο φόβῳ πτερὰ γούνατα πάλλων,
Φεῦγεν ὑγρὸν Ἄρηα θαλασσομέδοντος Διονύσου.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μ.

Οὐ δὲ δίκην ἀλέεινε πανόψιον, οὐ δὲ καὶ αὐτῆς
Ἀρραγέος κλωστῆρος ἀκαμπέα νήματα μοίρης·
Ἀλλά μιν ἀφρήσσοντα πεφυζότα Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕζετο γὰρ κατὰ πόντον ἐπὶ προβλῆτος ἐρίπνης,
Ναύμαχον εἰσορόωσα κορυσσομένων μόρον Ἰνδῶν,
Ἐκ σκοπιῆς δ' ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενα δύσατο χάρμην·
Κλεψινόοις δ' ὀάροισι παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Μορρέος εἶδος ἔχουσα, χαριζομένη δὲ Λυαίῳ
Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ ὡς ἐλέγχουσα κυδοιμοῦ,
Φρικτὸν ἀπερροίβδησεν ἔπος πολυμεμφέϊ φωνῇ·
Φεύγεις Δηριάδη, τίνι κάλλιπες Ἄρεα νηῶν;
Πῶς δύναμαι ναέτῃσι φανήμεναι, ἢ πόθεν αὐτὴν
Ὄψεαι Ὀρσοβόην μετὰ δήϊον, αἴ κεν ἀκούσῃ
Δηριάδην φεύγοντα, καὶ οὐ μίμνοντα γυναῖκας;
Αἴδεο Χειροβίην ῥηξήνορα, μή σε νοήσῃ
Ὑσμίνην ἀσίδηρον ὑποπτήσσοντα Λυαίου.
Οὐ δόρυ θοῦρον ἔχουσα, καὶ ὀχλίζουσα βοείην
Μάρναται Βασσαρίδεσσι συνεσπομένη παρακοίτῃ·
Χάζεό μοι Μορρῆϊ λιπὼν μόθον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Αὐτὸς ἀριστεύσω, καὶ ἀνάλκιδα Βάκχον ὀλέσσω,

Πενθερὸν

Comburens hinc & hinc multiplicium ordinem nauium.
Et ſplendorem intuens ab igne percuſſi maris
Nereis non coronata ſubiit fundamenta ponti.
Ardentem fugiens per aquam humidum ignem.
Cedebat v. Indica multitudo in terram pontum relinquens,
Et Phaethon riſit quod priora poſt vincula
Ex igne Vulcani rurſus fugiſſet nauibus pugnans Mars.
Deriades v incõprehenſibilis trahens flammã concurrẽtẽ cũ (ventis Deriades à nauib. in terrã proſilit.
In campum volabat velociora genua vibrans,
Fugiens humidum Martem in mari pugnantis Bacchi.

DIONYSIACORVM LIBER XL.

N*Eq; pœnam euitauit omnia videntẽ, neq; etiam ipſius* Pœna cũctiuida.
Infracti fuſi non flectenda fila Parcæ.
Sed ipſum cernens fugientem Pallas Minerua. Fatũ ineluctabile.
Sedebat enim iuxta mare in proeminente rupe
Nauibus pugnantem intuens armatorum mortem Indorũ,
Ex ſpecula v. reſiliit & Martiam ſubiit pugnam,
Mentem v. ſeducentibus ſermonib. decepit ducem Indorum Minerua in Morrhei formam mutata Deriadem decipit.
Morrhei imaginem habens gratificans verò Baccho
Deriadem retudit, & tanquam valdò curans pugnam,
Horribile inſonuit verbum multum accuſante voce:
Fugis Deriade cui reliquiſti Martem nauium?
Quomodo poſſum ciuibus apparere, aut vnde contra
Cernes Orſoboam pugnã ſuſtinere non poteſt, ſicuti audierit Orſoboe.
Deriadem fugientem, & non manentem feminas?
Verere Chirobiam robuſtam ne te cognoſcat Chirobia.
Pugnam ſine ferro trepidantem Bacchi.
Non haſtam impetuoſam habens, & mouens ſcutum
Pugnauit cum Baſſaridibus ſecuta maritum.
Concede mihi Morrheo relinquens pugnam, ſi v. volueris,
Ipſe vincam & imbellem Bacchum perdam,

Soce-

Digitized by Google

Γευθρὸν οὐ καλέσω πεφυζότα· σεῖο δὲ κούρης
Ἔστω Χειροβίης ἕτερος πόσις· αἰδόμενος γὰρ
Καλλείψω τὸν ἄστυ, καὶ ἵξομαι εἰς χθόνα Μήδων,
Ἵξομαι εἰς Σκυθίην, ἵνα μὴ σέο γαμβρὸς ἀκούσω·
Ἀλλ' ἐρέεις, εὔοπλος ἐμὴ δάμαρ οἶδεν Ἐνυώ,
Εἰσὶν Ἀμαζονίδες περὶ Καύκασον, ὁππόθι πολλαὶ
Χειροβίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες,
Κεῖθι δορικτήτην βεβαρημένην αἰὲ ἄεδνον ἀκοίτης
Εἰς γάμον, ἣν ἐθέλω, μίαν ἄξομαι· ἐν θαλάμοις γὰρ
Οὐ δέχομαι σέο παῖδα φυγοπτολέμοιο τοκῆος·
Ὣς φαμένη παρέπεισεν ἀγήνορα Δηριαδῆα,
Καί οἱ θάρσος ἔδωκε τὸ δεύτερον, ὄφρα δαμείη
Μαρναμένη Βρομίοιο τυπεὶς φθισήνορι θύρσῳ·
Καὶ θρασὺς ἀγνώστων δολίην παρεοῦσαν Ἀθήνην,
Ψευδομένη Μορρῆος ἐλεγχέα μῦθον ἀκούων,
Χείλεσιν αἰδομένοισι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Φείδεο σῶν ἐπέων, τί με μέμφεαι ἄτρομε Μορρεῦ;
Οὐ τρόμος, οὐ τρόμος ἐστὶν ἐὸν δέμας αἰὲν ἀμείβων,
Καὶ γὰρ ἀμηχανέω τινὶ μάρναμαι, ἢ τίνα βάλλω,
Σπεύδων μὲν πτερόεντα βαλεῖν Διόνυσον ὀϊστῷ,
Ἢ ξίφεϊ πλήξας μέσον αὐχένος, ἢ δόρυ πέμπων,
Οὐτήσαι ποθέων διὰ γαστέρος, ἀντὶ Λυαίου
Πόρδαλιν αἰολόνωτον ἐπαΐσσοντα κιχάνω·
Μαρναμένου δὲ λέοντος ἐπείγομαι αὐχένα τέμνειν,
Καὶ θρασὺν ἀντὶ λέοντος ὄφιν δολόεντα δοκεύω·
Σπεύδων δ' αὖ τὸ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου·
Εἰς λοφίην δ' ἐπίκυρτον ἐμὸν δόρυ θοῦρον ἰάλλων,
Ἀλλὰ μάτην τανύω δολιχὸν βέλος· ἀντὶ γὰρ ἄρκτου
Φαίνεται ἠερόφοιτος αὐτόματος ἱπταμένη φλόξ
Κάπρον ἰδὼν ἐπιόντα βοὸς μυκηθμὸν ἀκούω,
Ἀντὶ συός τινα ταῦρον ὑπὸ λοξοῖο μετώπου
Γυμναίνοντα χορευτῆσιν ἀκοντίζοντα κεραίαις
Ἢ μετὰ ... ἐλέφαντας· ἐγὼ δ' ἐμὸν ἄορ ἐλαύνων

Θηρσὶ

Socerum non appellabo te fugientem, tuæ v. filiæ
Sit Chirobiæ alius maritus, pudore n. confuſus
Relinquam tuam vrbem, & veniam in terram Medorum
Veniam in Scythiam, vt ne tuus gener audiam.
Sed dices, bene armata mea coniux nouit pugnam.
Sunt Amazones circa Caucaſum, vbi multæ
Quam Chirobia multo magis vincunt mulieres.
Ibi haſta partam fortem ſine dote maritus
In nuptias, vbi voluero, vnam ducam, in thalamis. n.
Non accipio tuam filiam è bello fugitiui patris.
Sic locuta perſuaſit fortem Deriadem
Et ipſi audaciam dedit denuò, vt domaretur
Pugnantis Bacchi *percuſſus hominibus exitioſo Thyrſo.*
Et audax ignorans doloſam præſentem Mineruam,
Mentiti Morrhei reprehendentem ſermonem audiens
Labiis pudefactis conſolatoriam emiſit vocem:
Parce tuis verbis quid me reprehendis intrepide Morrheu?
Non *dux, non dux hic ſuum corpus ſemper mutans*
Etenim dubito qui cum pugnem aut quem percutiam,
Studens. n. volanti percutere Bacchum ſagitta
Aut enſe percutiens medium ceruicis aut haſtam mittens,
Vulnerare cupiens per ventrem pro Baccho
Pantheram varia dorſa habentem ingruentem offendo.
Pugnantis v. leonis feſtino ceruicem ſecare
Et audacem pro leone ſerpentem grauem cerno.
Feſtinans v. contra Draconem cerno dorſum vrſæ,
In dorſum v. incuruum meam haſtam impetuoſam mittẽs,
Sed fruſtra extendo longum telum: nam pro vrſa
Apparet aeriuaga non vulneranda volans flamma
Aprum cernens ſuperuenientem bouis mugitum audio,
Pro porco aliquem taurum ſuper obliqua fronte
Cernens fuluis iaculantem cornibus
Noſtros elephantas. Ego v. meum enſem voluens

Pallas ſub forma Morrhei obiurgat Deriadẽ.

Bacchi metamorphoſis.

Ferus

Θηρσὶ πολυσπερέεσσι, καὶ οὐχ ἕνα θῆρα δαμάσσω,
Καὶ φυτὸν ἀθρήσας τανύω βέλος, ἀλλὰ φυγόντος
Νύσσαν ἐς ἠερίην ἱερὸν κυρτούμενον ὕδωρ·
Ἔνθεν ἐγὼ ζωμέων πολὺ φάρμακα θαύματα τέχνης
Φύλοπιν ἀλλοπρόσαλλον ἀλυσκάζω Διονύσου·
Ἀλλὰ πάλιν Βρομίῳ θωρήξομαι, ἄχρις ἐλέγξω
Μάγγανα τεχνήεντα δολορραφέος Διονύσου·
Ὣς εἰπὼν κεκόρυστο τὸ δεύτερον ἠθάδι λύσσῃ,
Καὶ πάλιν ἐν πεδίῳ μόθος ἔβρεμε· μαρναμένων δὲ
Εἰναλίην μετὰ δῆριν ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
Καὶ προτέρης Βρομίοιο λελασμένος ἔπλετο νίκης,
Ὁππότε δενδρήεντι περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ
Ἱκεσίην πολύευκτον αἴσχεϊ θεὶς μάρτυρι Βάκχῳ·
Ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος. εἶχε δὲ βουλὴν
Ἀιχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα πελάσσαι·
Τρὶς μὲν ἑὸν δόρυ πέμπε, καὶ ἤμβροτεν ἠέρα βάλλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέδραμεν οἴνοπι Βάκχῳ
Εἰς σκοπὸν ἀγχήϊστον ἐπήορον ἔγχος ἰάλλων,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἑὸν συνάεθλον ἀγῶνος,
Γαμβρὸν ἑὸν καλέεσκε, καὶ οὐκέτι φαίνετο Μορρεύς·
Ἀλλὰ μεταστρέψασα δολοπλόκον εἶδος Ἀθήνη,
Δαίμονι βοτρυόεντι παρίστατο· δερκομένη δὲ,
Δείματι θεσπεσίῳ λῦσε γούνατα Δηριάδηος·
Ἔγνω δ' αἰδομένης ἀπατήλιον εἰκόνα μορφῆς
Μορρέος ἀντιτύποιο φέρων μίμημα προσώπου·
Καὶ δόλον ἠπεροπῆα σοφῆς ἐνόησεν Ἀθήνης·
Τὴν μὲν ἰδὼν Διόνυσος ἐγήθεεν· ἐν κραδίῃ δὲ
Ψευδομένην γίνωσκε συναιχμάζουσαν Ἀθήνην.
Καὶ τότε βοτρυόεις κοτέων βακχεύετο δαίμων
Ὑψιτενής, περιμήκετος, ἶσος παρνησίδι πέτρῃ,
Δηριάδην δ' ἐδίωκε ταχύδρομον· αὐτὰρ ὁ φεύγων
Κοῦφος ἐπειγομέναις ἐπταίνετο σύνδρομος αὔραις·
Ἄλλοτε χῶρον ἵκανεν ὅπῃ πολεμητόκον ὕδωρ

Κύματι

Feris multiplicibus & non vnam feram domabo, Bacchus verſipellis.
Et arborem intuens extendo telum, ſed fugientis
Metam in aeriam cerno incurvatam aquam.
Hinc ego trepidans valde venefica miracula artis
Pugnam alias aliam euito Bacchi,
Sed rurſus contra Bromium armabor, donec arguam
Veneficia artificioſa dolos conſuentis Bacchi.
Sic locutus armatus fuit denuo conſueta rabie, Deriades denuo pugnat.
Et rurſus in campo bellum infremuit. Pugnantium v.
Marinam poſt contentionem armatus fuit Baccho
Et prioris Bacchi oblitus fuerat victoria,
Quando arboreo circumplexam ceruicem vinculo
Supplicationem multa petentem ſuſtinuit teſti Baccho.
Sed rurſus dux fuit cum Deo pugnans. Habuit v. conſilium
Duplex aut Bacchum capere, aut ſeruum facere
Ter quidem ſuam haſtam miſit, & aberrauit aera percutiẽs
Sed cum ſanè quarto incurreret vinicolori Baccho Deriades denuo cũ Baccho cõgreſſus.
In ſcopum inutilem ſublatam haſtam mittens,
Deriades armis ſuperbus ſui vna cõcertantẽ ſociã certaminis
Generũ ſuũ inuocauit & non amplius apparuit Morrheus: Deriades Morrheũ in auxiliũ vocat.
Sed conuertens doloſam imaginem Minerua
Deo viteo aſtabat. Cernentis verò
Timore diuino ſoluebantur genua Deriadæ.
Nouit vero humanæ fallacem imaginem formæ
Morrhei oppoſiti ferens imaginem frontis
Et dolum fallacem ſapientis nouit Mineruæ.
Quam quidem cernens Bacchus gauiſus eſt, in corde vero
Mentitam cognouit vna ſecum pugnantem Mineruam.
Et tunc viteus iratus bacchabatur Deus
In altum extenſus, immenſus, æqualis Parnaſſicæ petræ, Bacchus fugientem Deriadem ſequitur.
Deriadem v perſecutus velociter fugientem. Sed fugiens
Leuis excitatus intendebatur currens vna cum ventis.
Sed poſtquam ad locum venit, vbi pugnam generans aqua
Fluctu

Digitized by Google

Κύματι λυσσήεντι γέρων κελάρυζεν Ὑδάσπης·
Ἤ ποτε μὲν ποταμοῖο παρ' ἠόνας ἄπλετος ἔστη,
Ὡς τρίτην συνάεθλον ἔχων κελάδοντα μαχητήν,
Ὑγρὸν ἀκοντιστῆρα κορυσσομένου Διονύσου·
Δαίμων δ' ἀμπελόεις ταμεσίχροα θύρσον ἰάλλων,
Ἀκρότατον χροιὰ μοῦνον ἐπέγραφε Δηριάδηος·
Αὐτὰρ ὁ κισσήεντι τυπεὶς φθισιλώοει θαλλῷ,
Πατρῴῳ προκάρηνος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ
Μηκεδανοῖς μελέεσσι γεφυρώσας ὅλον ὕδωρ
Αὐτόματος· χθονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
Σὺν Διὶ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν Ὀλύμπῳ·
Βάκχαι δ' ὠμφαλάλαζον ἀδηρίτου Διονύσου
Δῆριν ἀνευάζουσαι· ἀολλίζοντο δὲ πολλοί,
Ἔγχεσιν οὐτάζοντες ὅλον χρόα Δηριάδηος·
Ὀρσιβόη δ' ᾤμωξε πολυθρηνῶν ἐπὶ πύργων,
Κείμενον Ἀρηϊδάϊκτον ὀδυρομένη παρακοίτην·
Γενθαλέοις δ' ὀνύχεσσι κατέγραφε κύκλα προσώπου·
Καὶ σκολιῆς ἄλεψεν ἀκηδέα βόστρυχον ἐθείρης,
Καὶ κόνιν αἰθαλόεσσαν ἑοῦ κατέχευε καρήνου,
Κυανέους δ' ἤρασσε βραχίονας, ἀργυφέου δὲ
Στέρνον ὅλον γύμνωσε διχαζομένοιο χιτῶνος,
Χειροβίη δ' ὀλόλυξε καταφθιμένοιο τοκῆος·
Πρωτονόη δ' ἀπέδιλος ἑὰς ξύουσα παρειάς,
Κύκλα κονισαλέοιο καταισχύνουσα προσώπου,
Κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι καὶ υἱέα καὶ παρακοίτην,
Διπλόον ἄλγος ἔχουσα· καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Ἆνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Κάλλιπες ἐν μεγάροισιν ἀπειρήτην τοκετοῖο,
Νήπιον οὐ τέκον υἷα παραίφασιν· οὐ μετὰ νίκην,
Νόσιμον ἄνδρα νόησα τὸ δεύτερον· ἀλλὰ σιδήρῳ
Αὐτὸς ἰῷ δέδμητο, καὶ οὔνομα δῶκε ῥεέθρῳ,
Καὶ θανέειν ἐν ξείνοισιν, ὅπως ἐμὸν ἄνδρα καλέσσω,
Ἄσπορον, αὐτοδάϊκτον, ἀνόστιμον ὑγρὸν Ὀρόντην;

Μύρομαι

Fluctu rabioſo ſenex murmurabat Hydaſpis
Ibi hic quidem fluminis ad margines ingens ſtetit
Tanquam patrem vna pugnantem habens reſonantẽ bella-
Humidum iaculatorem armati Bacchi (*torem*
Deus v. viteus corpus cadentem Thyrſum mittens
Summum corpus tantum ſignauit Deriadæ.
Verum hic hederacio percuſſus viros interimente ramo Deriades à Baccho occiſus in flumen paternum Hydaſpen incidit.
Paternum præceps delapſus eſt in flumen
Longis membris ponti ſternens totam aquam
Caſu veniens longinquam v. Dii poſt pugnam Indorum
Cum Ioue omnium rege rurſus reuertebantur ad cœlum.
Bacchæ v. circumiubilabant incomparabilis Bacchi Baccharũ plauſus.
Pugnam laudantes. Congregabantur v. multi,
Haſtis vulnerantes totum corpus Deriadæ.
Orſoboa v. plangebat multum luctuoſis in turribus,
Iacentem iam percuſſum lugens maritum Orſoboes luctus.
Luctuoſis v. vnguibus lacerauit circulos frontis
Et obliqui amputauit neglectam vuam capilli Cineris adſperſio in magno dolore.
Et cinerem ardentem ſuo infudit capiti,
Nigra v. lacerauit brachia, argentea vero
Pectus totum nudauit dilacerata tunica,
Chirobia v. lugebat occiſo patre. Chirobiæ coniux mortuus.
Protonoe vero ſine calceis ſuas radens genas
Circulos puluere ſordidata deturpans frontis, Protho-noe.
Flebat ob vtroſq; & virum & maritum,
Duplicem dolorem habens & reſonabat luctuoſa voce.
O vir a tempore adhuc iuuenis periiſti, me v. viduam Prothonoe lugés.
Reliquiſti in domibus inexpertam partus
Infantem non genui filium admonitionẽ, non poſt victoriam Prothonoe Orontis filia.
Reuertentem virum vidi denuo, ſed ferro
Ipſe ſuo domitus & nomen dedit flumini,
Et mortuus eſt inter peregrinos, vt meum virum vocem,
Sterilem, à ſe trucidatum, non reuertentẽ humi dũ Orontẽ.

Lugeo

Digitized by Google

Μύρομαι ἀμφοτέρους καὶ Δηριάδην, καὶ Ὀρόντην,
Ἶσον ἀποφθιμένους ἑτερὸν μόρον. ἀνδροφόνον γὰρ
Δηριάδην κρύψε κῦμα· ῥόος δ' ἐκάλυψεν Ὀρόντην·
Μητέρι δ' οὐ γηθομένην πανομοίιος· Ὀρσιβόη γὰρ
Θυγατέρων ἤεισε καταφθιμένους ὑμεναίους·
Πρωτονόη γάμον εἶδεν, ἐδέξατο γαμβρὸν Ὀρόντην·
Χειροβίην δ' ἔζευξεν ἀνικήτῳ παρακοίτῃ,
Ὃν τρομέει καὶ Βάκχος ὁ τηλίκος· ἀμφιέπει μὲν
Χειροβίη ζώοντα φίλον πόσιν· οὐδέ ἑ θύρσος,
Οὐ ῥόος ἐπλώιξεν· ἐγὼ δ' ἄρα διπλόα πάσχω,
Ἀνέρος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου γενετῆρος.
Λῆγε μάτην σέο παῖδα παρηγορέουσα Σελήνη,
Δός μοι ἔχειν ἐμὸν ἄνδρα, καὶ οὐ γενετῆρα γοήσω,
Δεῖξον ἐμοί τινα παῖδα παρήγορον ἀνδρὸς ἀνίης.
Τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς ἱερὰ τέμπεα Δάφνης;
Τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
Ὄφρα κύσω φίλον οἶδμα μελισταγέος ποταμοῖο;
Ὄφρα περιπτύξαιμι καὶ ἐν προχοῇσιν Ὀρόντην.
Εἴην ἱμερόεις καὶ ἐγὼ ῥόος· αἴθε καὶ αὐτὴ
Δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα φανήσομαι αὐτόθι πηγή,
Ἧχι θανὼν εὔυδρος ἐμὸς πόσις οἶδμα κυλίνδει·
Εὐνέτις ὑδατόεσσα καὶ ἔσσομαι οἷα Κομαιθώ,
Ἣ πάρος ἱμερόεντος ἐρασσαμένη ποταμοῖο,
Τέρπεται ἀγκὰς ἔχουσα καὶ εἰσέτι Κύδνον ἀκοίτην,
Δαέρος ἡμετέρου παρὰ Μορρέος, ὅττ' ἐκείνοις
Ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι μεμηλότα μῦθον ἀκούσω·
Οὐ μὲν ἐγὼ ποθέουσα παρέρχομαι ἡδὺν Ὀρόντην,
Οἷα φυγὰς Περίβοια, καὶ οὔ ποτε καμπύλον ὕδωρ
Ἄψ ἀνασειράζουσα, φυλάξομαι ὑγρὸν ἀκοίτην·
Εἰ δέ μοι οὐ πέπρωτο θανεῖν παρὰ γείτονι Δάφνῃ,
Κύμασι πατροπάτωρ με καταχρύψειεν Ὑδάσπης,
Μὴ Φρύγα κῶμον ἴδω, μὴ κύμβαλα χερσὶ τινάξω,
Μὴ τελετὴν τελέσω φιλοπαίγμονα, μηδὲ νοήσω

Μαινόλην,

Lugeo vtroſque & Deriaden & Orontem,
Æqualiter mortuos humidam mortem. Homicidam enim
Deriaden abſcondit fluctus, flumen v. merſit Orontem
Matri a. non ſum ſimilis. Orſoboe. n.
Filiarum ſciebat mortuas nuptias.
Protonoe nuptias vidit, cœpit v. generum Orontem.
Chiroboam v. coniunxit inſuperabili marito
Quem trepidat etiam Bacchus tantus. Retinet quidem **Morrhei laus.**
Chirobia viuum carum maritum, neque ipſum Thyrſus
Non fluctus præcipitauit. Ego v. ſane duplicia patior
Viro mortuo & occiſo patre.
Deſine fruſtra tuam filiam conſolans nutrix,
Da mihi habere meum virum, & non patrem lugebo,
Demonſtra mihi aliquem puerum cõſolatorem viri doloris.
Quis me ſumens portabit in ſacra tempe Daphnes?
Quis me ſumens portabit in late fluentem Hydaſpem
Vt oſculer carum fluctum melle ſtillantis fluminis?
Vt cernam etiam in fluminibus Orontem.
Vtinam ſim amabilis & ego fluctus, vtinam & ipſa
Lacrimis tanquam imbre irrigata appaream ibidem fons,
Vbi mortuus pulcras aquas habens meus maritus fluctũ vol- **Comatho**
Coniunx aquoſa etiam ero vt Comatho, *(uit* **Cydui coniux.**
Quæ prius deſiderabili amata a flumine
Delectatur in vlnis habens etiam adhuc Cydnum maritum,
Viri fratrem noſtrum apud Morrhea virum qualem illis
Viros apud ſilices obſeruatum ſermonem audiam,
Non quidem ego deſiderans, prætereo dulcem Orontem
Tanquam fugitiua Peribæa & nũquam incuruam aquam **Peribæa.**
Subito retrahens cauebo humidum maritum.
Si v. mihi non fatale eſt mors apud vicinam Daphnem
Fluctibus patris pater me obruat Hydaſpes
Ne Phrygia feſta cernam, ne Cymbala manib. quatiam
Ne initiationes perficiam iocoſas, neq; ſciam.

Digitized by Google

Μαιονίην, μὴ Τμῶλον ἴδω, μὴ δῶμα Λυαίου,
Ἢ Σατύρου κεράεντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύσω,
Ἢ ζυγὰ δουλοσύνης βαρυαχθέα, μή τις ὀνίψῃ
Κούρην Δηριάδαο δορυθρασέος βασιλῆος
Ληϊδίην μετὰ δῆριν ὑποδρήσσειν Διονύσου·
Ὣς φαμένη ἐλεεινὰ συνεστενάχοντο γυναῖκες,
Ὧν παῖς, ὧν τέθνηκεν ἀδελφεός, ὧν γενετῆρες,
Ἢ πόσις ἀρτιγένειος ἀώρος· ἐκ δὲ καρήνου
Χειροβίη τίλλουσα κόμην, ἤμυξε παρειάς·
Διχθαδίαις δ' ὀδύνῃσιν ἱμάσσετο, καὶ γενετῆρα
Οὐ τόσον ἐστενάχιζεν, ὅσον νεμέσιζεν ἀκοίτην·
Ἔκλυε γὰρ Μορρῆος ἐρωμανέουσαν ἀνάγκην,
Καὶ δόλον ὑποπτῆα σαόφρονα Χαλκομεδείης,
Καί τινα μῦθον ἔειπεν ἑὸν ῥήξασα χιτῶνα,
Φειδόμενος μελίης, τὸν ἐτήν ἐμὸν ἔκτανε Μορρεύς,
Οὐ γὰρ τίκε φθιμένου τιμήορος· ἐχθομένην δὲ
Χαλκομέδην ποθέων, οὐκ ἤλασε τῆλιν Ἐνυώ,
Ἀλλ' ἔτι Βασσαρίδεσσι χαρίζεται· εἴπατε Μοῖραι,
Τίς φθόνος Ἰνδῴην πόλιν ἔπραθε; τίς φθόνος ἄμφω
Ἔχραεν ἀμφοτέρῃσι θυγατράσι Δηριαδῆος;
Θνήσκων μὲν κατὰ δῆριν ἐλὼν παρακοίτην Ὀρόντης
Πρωτονόην ἀκόμιστον ἔθηκατο πενθάδα χήρην·
Χειροβίην δ' ἀπέειπεν ἔτι ζώουσαν ἀκοίτης·
Γνωτῆς δ' ἡμετέρης ὀλοώτερα πήματα πάσχω,
Πρωτονόη πόσιν εἶχεν ἀοσσητῆρα γενέθλης,
Χειροβίη πόσιν εἶχεν ἑῆς δηλήμονα πάτρης,
Αἰχμητὴν ἀδόνητον ὀπάονα Κυπρογενείης.
Ἄλκιμον, ἀλλοπρόσαλλον, ὁμοφρονέοντα Λυαίῳ·
Εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ
Μορρέος ἱμείροντος ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν·
Πατρὸς ἀνοσφισθεῖσαν χάριν αἴθρος, ἢ παρ' ἀγλαΐην,
Καὶ θυγάτηρ βασιλῆος ἐγώ ποτε δεσπότις Ἰνδῶν
Ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δούλη

Ἀμφίδυ

aMæoniam, ne Tmolum videam, ne domum Bacchi,
Aut Satyri cornuti in vlnis dormiam.
aAut iuga ceruici graue onus habentia, ne quis dicat
Coniux Deriadæ haſta audacis regis
Præda poſt bellum famulatur Baccho.
Sic locutæ miſerabiliter vna ingemebant mulieres
Quarum filius, quarum mortuus erat frater, quarū patres,
Aut maritus nuper factus breuis æui, ex capite v.
Chiroboe vellens comam lacerauit genas
Geminis v. ærumnis flagellabatur & patrem
Non tantū ingemiſcebat quantū indignabatur ob maritū.
Audiuit n Morrheo amore inſanientem neceſſitatem
Et dolum deceptorem prudentem Chalcomediæ
Et quendam ſermonem dixit ſuam rumpens tunicam
Parcens haſtæ patrem meum occidit Morrheus
Neq; fuit mortui vindex, inimicam vero
Chalcomeden amans non agitauit femineam pugnam
Sed adhuc Baſſaridibus gratificatur: dicite Parcæ
Quæ Inuidia Indicam vrbem vaſtauit? quæ inuidia
Ingruit vtriſq; filiabus Deriadæ?
Moriens quidem in pugna ſuam coniugem Orontes
Protonoen ſqualidam fecit luctuoſam viduam:
Chirobiam v. recuſat adhuc viuentem maritus.
Sorore v. noſtra pernicioſiores noxas patior.
Protonoe maritum habuit auxiliatorem nutricis,
Chyroboe maritum habuit ſuæ pernicioſum patriæ
Bellatorem inutilem famulum Veneris
Robuſtum alias alium, concordem cum Baccho.
In me armatæ ſunt etiam meæ nuptiæ. Noſtro enim
aMorrheo amante ſpoliata eſt vrbs Indorum
Patre priuata ſum ob virum, quæ fortis
Et filia Regis ego quendam domina Indorum,
Ero famularum & ego vna, & forte infelix

a Durū ſeruire illis, qui Domini fuerū[nt]

Luctus Chiroboes.

Amor Morrhei erga Chalcomediā.

Chirobiæ Zelotypæ querela de marito Morrheo.

Morrheus à coniuge patriæ proditor inſimulatus.

Δμωΐδα Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἀέξω·
Σήμερον Ἰνδὸν ἄεθλον ἔχεις ἀπατήλιε Μορρεῦ,
Ἀνέρος αὐτοκέλευστος ἐλεύσομαι εἰς χθόνα Λυδῶν,
Χαλκομέδης δ' ἄρα κάλλος, ὑποδρήστων Διονύσου·
Ἀμφαδὰ Χαλκομέδης ἔχε δέμνια νυμφίε Μορρεῦ.
Οὐκέτι γὰρ θεμιτὸς βλοσυρὸν στόμα Δηριαδῆος·
Χάζεο, κικλήσκει σε δράκων πόσις, ὅς σε διώκει,
Φρουρὸν ἀσυλήτοιο γάμου συνελιγμένον ἄλλων·
Τοῖα μὲν ἀχνυμένη βαρυδάκρυος ἔννεπε νύμφη.
Πρωτονόη δ' ὀλόλυξε τὸ δεύτερον· ἀμφοτέραις δὲ
Χεῖρας ἐπικλίνασα κατηφέα ἴαχε μήτηρ.
Πατρίδος ἡμετέρης πέσον ἐλπίδες, οὐκέτι λεύσσω
Ἀνέρα Δηριαδῆα, καὶ οὐκέτι γαμβρὸν Ὀρόντην·
Δηριάδης τέθνηκεν, ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν,
Ἀρραγὲς ἤριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός· αἴθε καὶ αὐτὴν
Βάκχος ἑλὼν ὀλέσειε με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
Καί με λαβὼν ῥίψειεν ἐς ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην,
Γαῖαν ἀναινομένην, ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ,
Δηριάδην δ' ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι, μὴ δὲ νοήσω
Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
Μή ποτε Χειροβίης ἑτέρου γόον οἰκτρὸν ἀκούσω
Ἑλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων,
Μὴ πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριαδῆα,
Εἴην Νηϊάδεσσιν ὁμέστιος, ὅττι καὶ αὐτὴν
Λευκοθέην ζώουσαν ἐδέξατο κυανοχαίτης,
Καὶ μία Νηρείδων κικλήσκεται· αἴθε δὲ λευκῆς
Ἄλλη κυανόπεζα φανήσομαι ὑδερὰς Ἰνώ.
Τοῖα μὲν ἑλκεχίτωνες ἐπωδύροντο γυναῖκες
Ἱστάμεναι στοιχηδὸν ἑλισσοδράκων ἐπὶ πύργων.
Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον ἀπορρίψαντες Ἐνυώ,
Τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν,
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
Καὶ γελόων Διόνυσος ἐπάλλετο χάρματι νίκης·

Ἀμπεύσας

Famulam Chalcomediam meam dominam vocabo
Hodie Indum fundamentum habes fallax Morrheu
Cras per te excitatus venies in terram Lydorum
Chalcomedæ ob pulcritudinem famulans Baccho.
Palam Chalcomedæ habet lectum ſponſe Morrheu.
Non amplius enim trepidas terribile os Deriadæ.
Cede, vocat te Draco iterum, qui te perſequitur,
Præſidiarium non ſpoliatarum nuptiarum ſibilum mittens.
Talia quidem anxia grauiter lacrumans dixit Nympha.
Protonoë v. vlulauit denuo. Vtriſque enim
Manus inclinans triſtes inſonuit mater:
Patriæ noſtræ ceciderunt ſpes, non amplius videbo
Virum Deriaden, & non amplius generum Orontem,
Deriades mortuus eſt, ſpoliata eſt vrbs Indorum,
Infractus cecidit murus mea terræ. Vtinam & ipſam
Bacchus capiens perdat me cum occiſo marito
Et me ſumens abiiciat in velociter fluentem Hydaſpen
Terram recuſantem, habeat v. me gener liquor.
Deriadem v. intueor etiam in aquis, neque cognoſcam
Protonoën inuitam ſequentem Bacchum,
Ne iterum Chirobiæ alterum luctum miſerabilem audiam
Tractæ in amorem haſta partarum nuptiarum,
Ne coniugem alium videam poſt virum Deriadem
Sim Naiadibus contubernalis, quod & ipſam
Leucothoen viuam cepit Neptunus
Et vna Nereidum vocatur. Pro candida verò
Alia nigrum peplum habens appaream aquoſa Ino.
Talia quidem tunicas trahentes lugebant mulieres.
Stantes ordine valde reſonantibus in turribus.
Bacchi v. ſtrepebant abiicientes pugnam,
Tale verbum dicentes concordibus à gutturibus: d
Suſtulimus magnum decus, occidimus ducem In orum,
Et ridens Bacchus quatiebatur gaudio victoriæ.

Occidit ſpes patriæ occiſo Deriade.

Protonoe marito ſuo commori cupit.

Leucothoe à Neptuno excepta.

Bacchi lætitia.

Ἀμπνεύσας δὲ πόνοιο, καὶ αἱμαπνεῦντος ἀγῶνος,
Ἰνδῷα τε ἐκτερέϊξεν ἀτυμβεύτων σχεδὰ νεκρῶν,
Δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ
Ἀχελῷ ἀμφὶ πυρὴν ἑκατόμπεδον· ἀμφὶ δὲ νεκροῖς
Μυγδόνις αἰολόμολπος ἐπεκτύπεν αἴλινα σύριγξ,
Καὶ Φρύγες αὐλητῆρες ἀεὶ τλικὸν ὄρθια μολπῆς
Γευσαν ἑοῖς στόμα πᾶσιν, ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι
Ἄβρα μελιζομένοιο Γανύκτορος εὐάδι φωνῇ,
Καὶ Κλεόχου Βερέκυντες ὑπὸ στόμα δίζυγες αὐλοὶ
Φθεγκτὴν ἐμυκήσαντο Λίβυν γόον, ὃν πάρος ἄμφω
Σθεννώ τ' Εὐρυάλη τε μιῇ πολυδειράδι φωνῇ
Αὐτοτόμῳ ῥοιζηδὸν ἐπεκλαύσαντο Μεδούσῃ,
Φθεγγομένων κεφαλῆσι διηκοσίῃσι δρακόντων·
Ὧν ἄπο μυρομένων σκολιὸν σύνεργμα κομάων,
Θρῆνον πουλυκάρηνον ἐφημίξαντο Μεδούσης·
Παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας
Ὧ πᾶσι λυσσωμένοισι θυηδία κοίρανος Ἰνδεῖς
Κιρνάμενος Μωλαῖον, ἐπὶ ξυνῷ δὲ κυπέλλῳ
Βάκχοις δαιτυμένοισι μιῆς ἥψαντο τραπέζης
Ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ' οἰνοπόρου ποταμοῖο.
Καὶ χορὸς ἄσπετος ἔσκεν· ἐπεσκίρτησε δὲ πολλὴ
Βασσαρὶς, οἰστρήεντι πέδον κρούουσα πεδίλῳ,
Καὶ Σάτυρος βαρύδουπον ἐπιρρήσσων χθόνα ταρσῷ
Λοξὰ κυβιστητῆρι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ,
Πῆχυν ἐπικλίνων μανιώδεος αὐχένι Βάκχης,
Καὶ φυλέες Βρομίοιο συνωρχήσαντο Βοείαις,
Καὶ τροχαλῆς καλέοντες ἀνίπλια κύκλα χορείης
Ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο φερεσακέων Κορυβάντων,
Καὶ στρατὸς ἱππήων κορυθαιόλον εἰς χορὸν ἔστη,
Νίκην πανδαμάτειραν αἰνάζων Διονύσου·
Οὐδέ τις ἄψοφος ἦεν· ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ
Εἰς πόλον ἐπλάζοντο ἀνέδραμεν εὔιος ἠχώ·
Ἀλλ' ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἑορτῆς,

Νίκης

Digitized by Google

Reſpirans v. à labore, & cruento certamine. Mortui ſepeliuntur.
Primo quidem ſepeliuit nõ tumulatorum ordinẽ mortuorũ
Exſtruens vnum tumulum, immenſum, lato gremio,
Indiſtinctam prope pyram centum pedum, Circa v. mortuos Fiſtula in ſepulturis adhibita.
Mygdonis varia cantans inſonuit lugubria fiſtula.
Et Phryges tibicines componebant maſculam cantilenam
Luctuoſo ore, inſiliebant v. Bacchæ,
Suauia canente Ganyctore Bacchica voce. Ganyctor.
Et Cleochi Berecynthes ſub ore gemina tibia Cleochus.
Horribilem mugiebant Libycum tuorum, quæ prius ambo,
Sthenóq;, Euryaléq; vna eminentias multas habente voce Stheno. Euryale.
Nuper amputata cum ſtridore inflebant Meduſa,
Decantatorum in capitibus ducentis draconum: Meduſa.
A quibus vnctorum obliquus ſibilus capillorum
Fletum multorum capitum vulgabantur. Meduſa,
Ceſſans v. a labore & aqua membra purgans.
Præbuit ſolutis diuinum regem Indis
Miſcens Molaum communi v. in poculo.
Bacchus conniuantibus vnum tangebant menſam
Flauam aquam bibentes à vinum præbente fluuio.
Et ſaltatio immenſa erat. Saltabat v. multa
Baſſaris furioſo ſolum pulſans pedibus.
Et Satyrus grauiter ſonantem irruens terram planta,
Oblique ſaltatore pedum bacchabatur trepidatione Choreæ à Bacchicis inſtitutæ.
Vlnam inclinans furioſi ceruice Bacchæ,
Et pedites Bromii vna ſaltabant cum ſcutis,
Et volubilis vocantes armatos choreas Corybantes.
Cantum imitabantur ſcutiferorum Corybantum.
Et exercitus equitũ varias galeas habẽtẽ in ſaltationẽ ſtetit,
Victoriam omnium domitricem ouando laudans Bacchi.
Neq; quis ſine ſtrepitu erat, concordi v. fremitu
In cælum ſeptizonum recurrit Bacchica Echo.
Sed poſtquam labores ſoluentis præteriit meta feſti

Νίκης ληΐδα πᾶσαν ἑλὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
Ἀρχαίης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο πάτρης,
Λύσας ἱππαίτηρα θεμείλια δηιοτῆτος,
Καὶ δηίων ὅλον ὄλβον ἐληΐζοντο μαχηταί,
Ὧν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἴασπιν, ὁ δὲ γραπτῆς ὑακίνθου
Φοιβάδος εἶχε μέταλλα, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου,
Ἄλλος ἐϋκρήπιδες ὑπὸ σκοπιῇσιν Ἰμαίν
Ὄρθιον ἴχνος ἔπηγε δβελκτίπων ἐλεφάντων·
Ὃς δὲ παρ' Ἠμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ
Ἤλασεν Ἰνδώων μετανάστιον δέρμα λεόντων,
Κυδιόων ἕτερος δὲ κατ' αὐχένος ἅμμα πιέσας
Μυγδονίης ἔσπευδεν ἐς ἠόνα πόρδαλιν ἕλκειν,
Καὶ Σάπρος πεφόρητο· φιλακρήτῳ δὲ πιτύλῳ
Σηκτὸν ἔχων πολυκέλευθον ὀκλάμασι Τίγριν ἱμάσσων.
Ἄλλος ἀργυρονώτοισιν ἑῇ Κυβεληΐδι νύμφῃ
Φυταλίην εὔοδμον ἁλιστρεφέων ἁλιήων,
Καὶ λίθον ἀστράπτουσαν ἐρυθραίης πέρας ἅλμης·
Πολλὴ δ' ἐκ θαλάμοιο σὺν ἁρπάμενῳ παρακοίτῃ
Ληϊδίη πλοκάμων μελανόχροος ἕλκετο νύμφη,
Δέσμιον αὐχένα δοῦλον ὑποζεύξασα λεπάδνῳ,
Χερσὶ δὲ κουφίζουσα ῥυηφενέος χύσιν ὄλβου
Εἰς σκοπιὰς Τμώλοιο θεέσσυτος ἤιε Βάκχῃ,
Κῶμον ἀνευάζουσα παλιννόστῳ Διονύσῳ·
Καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληΐδα χάρμης,
Λαὸν ὅλον συνάεθλον ὑπόστροφον οἴκαδε πέμπων
Ἰνδώων μετὰ δῆριν· ἐπεσπεύδοντο δὲ λαοὶ
Μάρμαρα κουφίζοντες ἑώια δῶρα θαλάσσης,
Ὄρνεά τ' αἰολόμορφα, παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
Κῶμον ἀνευάζοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ
Πάντες ἐβακχεύοντο πολυκμήτοιο λιπόντες
Μνῆστιν ὅλην πολέμοιο Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ
Σκιδναμένην, καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης
Ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομον· αὖτις δὲ πάτρης

Ἀστερίης

Victoria prædam omnem rapiens poſt pugnam Indorum
Antiquæ Bacchus ſuæ recordatus fuit patriæ
Soluens ſeptem annorum fundamenta pugnæ Spolia de Indis.
Et hoſtium totas diuitias prædabantur milites,
Quorum hic quidem Indũ Iaſpidem, hic v. picta Hyacinthi
Phœbea habuit metalla, & viridia dorſa Smaragdi,
Alius bene fundatæ ſub ſpeculis Himæi
Rectum veſtigium vrſit haſta partorum Elephantum.
Hic v. apud Emodi profundam ſpeluncam habentem rupẽ
Agitauit Indorum exulem currum leonum.
Exultans alius vero circa ceruicem laqueum ligans
Mygdoniæ feſtinabat ad littus Pantheram trahere,
Et Satyrus ferebatur. Merum amanti v. folio
Variam habens prauiam accedebat Tigrim flagellatus
Alius ducens reuerſus eſt ſuæ Cybeleidi Nymphæ
Plantam bene fragrantem in mari educatorum piſcatorum
Et gemmam fulgurantem rubri miraculum maris:
Multa v. ex thalamo cum iam nubente coniuge
Præda capillis nigricolor trahebatur Nympha,
Vinctam ceruicem ſeruilem ſubiugans loro,
Manu v. eleuans diuem fluxum opum
In ſpeculas Tmoli a Deo excitata ibat Baccha
Encomion ouando canens reuertenti Baccho, Encomion Bacchi a Bacchicis cantatum.
Et exercitui Bacchus diuidebat ſpolia belli
Populum totum commilitonem reducem domum mittens
Indicum poſt bellum. Feſtinabant v. populi
Splendentia eleuantes matutina munera maris.
Auesq; varias formas habentes, retrogrado v. tranſitu
Encomium canentes ouando inſuperabili Baccho
Omnes bacchabantur elaborati relinquentes Bacchus dimittit exercitũ.
Recordationem totius belli Boreali vna currentem vento
Diſsipatam. & vnuſquiſq; habens donaria victoriæ
Serotinam in domum venit recurrendo petitã. Pro patria v.

Aſte-

Ἀστερίης ποτὲ μοῦνος ἀιπτοπόδων σχεδὸν ἄρκτων
Φάσιδος ἀμφὶ ῥέεθρον ἀθαλπέι νάσσατο γαίῃ,
Μασσαγέτην παρὰ κόλπον ἑοῦ φυτεύσατο τοκῆος
Ναίων ἀστερόεντος ὑπὸ σφυρὰ δύσνιφα ταύρου,
Φεύγων Κνώσιον ἄστυ, καὶ ἀρτινόπαιδα γενέθλην,
Πασιφάην συγέων καὶ ἑὸν Μίνωα τοκῆα,
Καὶ Σκυθίην περιβέβληεν ἑῆς χθονός· αὐτὰρ ὁ μοῦνος
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ ἀνδροφόνοις ἅμα Βάκχαις
Καυκασίην μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο
Ἀρραβίης ἐπέβαινε τὸ δεύτερον· ἦχι δαμάζων
Λαὸν ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν
Μυστιπόλους νάρθηκας· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
Μύσια βοτρυόεντα κατέστεφεν ὄρεα θύρσῳ·
Ἀρραβίης δὲ τένοντα βαθύσκιον ἄλσος ἐάσας
Ἀτραπὸν Ἀσσυρίην διεμέτρεε πεζὸς ὁδίτης,
Καὶ Τυρίων μενέαινεν ἰδεῖν χθόνα πατρίδα Κάδμου,
Κεῖθι γὰρ ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἄσπετα πέπλα δοκεύων
Θάμβεον Ἀσυρίης ἐπιπρόχοα δαίδαλα τέχνης.
Ἄργυφον εἰσορόων Βαβυλωνίδος ἔργον ἀράχνης,
Καὶ Τυρίης σκοπίαζε δεδευμένα φάρεα κόχλῳ,
Πορφυρέας σπινθῆρας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
ἧχι νέων ἁλιεργὸς ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐρίπνων
Ἐνδόμυχον χροπῆσι γενειάσι θέσκελον ἰχθύν,
Χιονέας πορφυρέῃ παρηΐδας αἵματι κόχλου,
Χείλεα φοινίξας διερῷ πυρί, τῷ ποτε μούνῳ
Φαιδρὸν ἁλιχλαίνων ἐρυθαίνετο φᾶρος ἀνάκτων.
Καὶ πόλιν ἀθρήσας ἐπεγήθεεν, ἣν Ἐνοσίχθων
Οὐ δὲ ἐμίτρωσεν ὅλῳ ζωστῆρι θαλάσσης,
Ἀλλὰ τύπον λάχε τοῖον ὀλύμπιον, εἶδος ὑφαίνει
Ἀγχιπελὴς λείπουσα μιῇ γλωχῖνι σελήνη·
Καὶ οἱ ἀπιστεύοντι μεσσίην χθόνα σύζυγον ἅλμῃ
Διπλόον ἔλλαχε θάμβος, ἐπεὶ Τύρος εἰν ἁλὶ κεῖται
Εἰς χθόνα μοιρηθεῖσα, συναπτομένη δὲ θαλάσσῃ

Τειχθα-

Aſterius tunc ſolus illotos pedes habentes prope urſas Aſterius.
Phaſidos circa flumen non calida habitabat terra
Maſſagetam circa ſinum ſui parentis patris
Habitans aſtriferi prope radices niuibus infelicis Tauri Taurus.
Fugiens Gnoſia urbē & puerorū virilis generis generationē
Paſiphaen odio habens & ſuum Minoem patrem, Paſiphae.
Et Scythiam pratulit ſuæ patriæ, ſed hic ſolus Minos.
Bacchus ſuis Satyris & Indos occidētib. ſimul cū Bacchidib. Bacchus
Caucaſiam circa pugnam Amazonii fluminis Arabiā ingreditur.
Arabiam aſcendit denuò, ubi frequentans
Populum a Baccho alienorum Arabum docuit tollere
Myſticas ferulas plantas v augentis luci
Myſia vitea coronauit montes thyrſo.
Arabiæ v. montis iugū profundas umbras habēs nem' relin-
Semitam Aſſyriam menſurauit pedeſtris viator, (quens
Et Tyriorum deſiderabat videre terram patriam Cadmi Tyrus.
Ibi.n. veſtigium flexit, & immenſa pepla cernens
Obſtupuit Aſſyria verſicoloria Dædala artis
Argenteum intuens Babylonia opus Arachnæ,
Et Tyriæ conſpexit tincta veſtimenta concha Purpura qua occaſione nata.
Purpureas ſcintillas eiaculantia maris
V bi canis in mari laborans in littore comedens
Intus latentem fuluis maxillis diuinum piſcem
Niueas purpurabat genas ſanguine concha Purpura olim ſolorum Regū veſtimentum.
Labia cruentans humido igne, quo quondam ſolo
Purum mari amictorum rubebat veſtimentum regum.
Et urbem intuitus gauiſus eſt, quam Neptunus
Non humido cinxit toto cingulo maris,
Sed imaginem ſortita eſt talem & cœleſtem, qualem texit Tyri vrbis forma ſemilunaris.
Circa ſinem deficiens una cuſpide Luna,
Et ipſi aſpicienti mediam terram coniugem ſalſuginem
Duplicem concepit admirationē, poſtquam Tyrus in mari
In terram diuiſa, coniuncta v. mari (iacet

Tri-

Digitized by Google

Τειχοδαΐαις λαγόνεσσι μίαν ξυνώσατο μίτρην·
Νηχομένη δ' ἀτίνακτος ὁμοίιος ἔπλετο κούρῃ,
Καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα, καὶ αὐχένα δῶκε θαλάσσῃ,
Χεῖρας ἐφαπλώσασα μέσῃ διδυμάονι πόντῳ,
Γείτονι λευκαίνουσα θαλασσαίῳ δέμας ἀφρῷ.
Καὶ πόδας ἀμφοτέρους ἐπερείσατο μητέρι γαίῃ,
Καὶ πόλιν Ἐννοσίγαιος ἔχων ἀστεμφέι δεσμῷ
Νυμφίος ὑδατόεις περιηχέεται, οἷα συνεύνου
Πήχεϊ παφλάζοντι περίπλοκον αὐχένα νύμφης.
Καὶ Τύροι εἰσέτι Βάκχος ἰθύμβεε τῇ ἔνι μούνῃ
Βουκόλος ἀγχικέλευθος ὁμιλεῖ γείτονι ναύτῃ,
Συρίζων παρὰ θῖνα, καὶ αἰπόλος ἰχθυβολῆι
Δίκτυον αὖ ἐρύοντι, καὶ αἰπτύποισιν ἐρετμοῖς
Σχιζομένων ὑδάτων ἰκμαίνοιτο βῶλος ἀρότρῳ.
Εἰναλίης δ' ὀαρίζον ὁμήλυδες ἔγγυθι λόχμης
Ποιμέσιν ὑλοτόμοισι καὶ ἔβρεμεν εἰν ἐνὶ χώρῳ
Φλοῖσβος ἁλὸς, μύκημα βοῶν, ψιθύρισμα πετήλων,
Γεῖσμα, φυτὸν, πλόος, ἄλσος, ὕδωρ, νέες, ὁλκὰς, ἐχέτλη,
Μῆλα, δόναξ, δρεπάνη, σκαφίδες, λίνα, λαῖφεα, θώρηξ.
Καὶ τάδε παπταίνων, πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·
Νῆσον ἐν ἠπείρῳ πόθεν ἔδρακον, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Τηλίκον οὔποτε κάλλος ἐσέδρακον· ὑψιπετῆ γὰρ
Δένδρεα συρίζει παρὰ κύματα· Νηρεΐδος δὲ
Φθεγγομένης κατὰ πόντον Ἀμαδρυὰς ἴχνος ἀκούει,
Καὶ Τυρίοις πελάγεσσι καὶ ἀγχιάλοισιν δρύμαις
Γνείων ἐκ Λιβάνοιο μεσημβρινὸς ἁβρὸς ἀήτης
Ἄσθματι καρποτόκῳ περιχέει νηοσσόον αὔρην,
Φεύγων ἀγρονόμον, καὶ ναυτίλον εἰς πλόον ἕλκων,
Καὶ χθονίην δρεπάνην βυθίη πλάσσασα Γαλήνη
Φθέγγεται ὑγρομέδοντι θαλυσιὰς ἐνθάδε Δηώ,
Κούφης ἄβροχον ὅρμα καθιππεύουσα γαλήνης
Ἰθύνει δρόμον ἶσον ὁμοζήλων ὀπὶ δίφρων
Ὄμπνια μαστίζουσα μετ' ὄρεια νῶτα δρακόντων

Ὦ πόλι

Triplicibus angiportibus vnam coniunxit coronam.
Natanti vinconcuſſa ſimilis erat puellæ
Et caput & pectus & ceruicem dedit mari
Manus coniungens medio gemmo ponto
Vicina dealbans marina corpus ſpuma
Et pedes vtroſq; firmauit in matre terra
Et vrbem Neptunus habens immoto vinculo
Sponſus aquoſus circumnatabat tanquam coniungens
Cubitu æſtuanti circumplexam ceruicem Nymphæ.
Et Tyrum adhuc Bacchus obſtupeſcebat, in qua ſola
Paſtor vicinus conuerſabatur cum vicino nauta,
Fiſtula canens apud littus, & capraruis piſcatori
Rete rurſus extrahenti. & oppoſitus remis
Diuiſarum aquarum ſignabatur gleba aratro.
Marinam v garriebant ſimul euntes prope ſiluam
Paſtoribus ſiluam ſecantibus & infremuerunt in vno loco
Strepitus maris, mugitus boum, ſibilus foliorum,
Rudens, arbor, nauigatio, nemus, aqua, naues, bolcas, ſtiua,
Oues, fiſtula falx, ligones, retia, vela, thorax,
Et hæc aſpiciens multum mirantem emiſit vocem:
Inſulam in continente vnde vidi? Si fas dicere
Tantam nunquam pulcritudinem vidi. Sublimes enim
Arbores ſtrident apud fluctus, Nereidem vero
Loquentem in mari Hamadryas vicina audit
Et Tyrio pelago & maritimis agris
Spirans ex Libano meridianus mollis ventus
Spiritu fruges generante profundit naues incitatem auram,
Refrigerans ruſticum, & nautam in nauigationem trahens
Et terreſtrem falcem profundo applicans tridenti
Loquitur Neptuno Thalyſius hic Ceres
Surdæ ſiccum currum inequitantem tranquillitatis.
Dirigit curſum æqualem concordibus in curribus
Cerealia flagellans ſublimia dorſa Draconum

Tyrus virgini naidi ſimilis.

Tyrus omnibus diuitiis affluens.

Hamadryas.

Libanus.

Ceres Neptuno.

O vrbs

Digitized by Google

Ὦ πόλι πασιμέλουσα, τύπος χθονός, αἰθέρος εἰκών,
Σύμφυτος τρίπλευρον ἔχεις πλαμφῶνα θαλάσσης·
Ὣς εἰπὼν περιδράμεν ἔβε δι' ἄστεος ὄμμα τιταίνων,
Καί οἱ ἐπιπνεύοντι λιθογλώχινες ἀγυιαὶ
Μαρμαρυγὴν αἰὲ φαῖνον ἀμοιβαίοιο μετάλλου,
Καὶ θεογόνου δόμον εἶδεν Ἀγήνορος, ἔδρακεν αὐλάς,
Καὶ θαλάμους Κάδμοιο, καὶ ἁρπαμένης ποτὲ νύμφης
Εὐρώπης ἀφύλακτον ἐδύσατο παρθενεῶνα,
Μνῆστιν ἔχων κερόεντος ἑοῦ Διός· ἀρχεγόνους δὲ
Πηγὰς θάμβεε μᾶλλον, ὅπη χθονίου διὰ κόλπου
Νάματος ὀγκωμένου παλινάγρετος εἰς μίαν ὥρην
Χεύμασιν αὐτογόνοισι πολυστρεφὲς ἔβλυεν ὕδωρ·
Εἶδεν Ἀβαρβαρέης γόνιμον ῥόον, ἔδρακε πηγὴν
Καλλιρόην ἐρόεσσαν ἐπώνυμον. εἶδε καὶ αὐτῆς
Ἀβρὸν ἐρευγομένης δροσερῆς νυμφήϊον ὕδωρ·
Ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἑῷ φιλοτερπέϊ θυμῷ,
Εἰς δρόμον Ἀστροχίτωνος ἐκώμασε, καὶ πρόμον ἄστρων
Τοῖον ἔπος βοόων ἐκαλέσσατο μύστιδι φωνῇ.
Ἀστροχίτων Ἡρακλες ἄναξ πυρός, ὄρχαμε κόσμου,
Ἠέλιε βροτέοιο βίου δολιχόσκιε ποιμήν,
Ἱππεύων ἑλικηδὸν ὅλον πόλον αἴθοπι δίσκῳ,
Υἷα χρόνου λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
Κύκλον ἄγεις μετὰ κύκλον· ἀφ' ὑμετέροιο δὲ δίφρου
Γήραϊ καὶ νεότητι ῥέει μορφούμενος αἰών,
Μαῖα τεῆς ὠδῖνος ἀμήτορος εἰκόνα μήνης
Ὠδῖνες τελέλικτον, ὅτε δροσόεσσα σελήνη
Σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ,
Ταυρείην ἐπίκυρτον ἀολλίζουσα κεραίην,
Παμφαὲς αἰθέρος ὄμμα φέρεις τετράζυγι δίφρῳ,
Χεῖμα μετὰ φθινόπωρον ἄγεις, θέρος, εἶαρ ἀμείβων,
Νὺξ μὲν ἀκοιτιστῆρι διωκομένη σέο πυρσῷ
Χάζεται ἀστέρεκτος ὅτε ζυγὸν ἄργυφον ἕλκων
Ἀκροφανὴς ἵππειος ἱμάσσεται ὄρθιος αὐχήν·

Σὰ

Digitized by Google

O vrbs omnibus curata, imago terræ, ætheris figura, — Laus Tyri vrbis.
Cognati trilaterale habes baltheum maris.
Sic locutus pertranſiit per vrbem oculum intendens,
Et ipſi ſpectanti lapideos cuſpides habenti vici
Splendorem demonſtrabant alterni metalli
Et proaui domum vidit Agenoris, vidit aulas, — Agenor.
Et thalamum Cadmi, & rapta quondam Nympha — Cadmus.
Europa incuſtoditum ſubiit conclaue virginum, — Europa.
Recordationem habens cornuti ſui Iouis, primigenos v.
Fontes demiratus eſt magis, vbi terreſtrem per ſinum
Riuo effuſo reducem in vnam horam
Fluctibus ex ſe natis à multis alta ſcaturiebat aqua.
Vidit Abarbareæ fœcundum fluctum, vidit fontem
Calliroen amabilem cognomine, vidit & ipſius — Calliroe.
Mollem eructata rorida ſponſalem aquam.
Sed poſtquam omnia cognouit ſuo oblectato animo
In curſum Aſtrochitonis laſciuiit, & ducem aſtrorum — Bacchus Soli.
Tale verbum clamans inuocauit myſtica voce
Stellatam tunicam habens Hercules rex ignis, dux mundi,
Sol mortalis vitæ procul vmbras proiiciens paſtor
Equitans circulatim totum polum igneo diſco — Anni deſcriptio.
Filium temporis annum duodecim menſium voluens
Circulum agis poſt circulum, à veſtro v. curru
Senectuti & iuuentuti fluit figuratum annum.
Nutrix prudentis partus ſine matre imaginem Lunæ
Parturis tripliciter volutum, quando rorida Luna — Luna ignẽ a Sole habet.
Tui puerperii radii elicit oppoſitum ignem
Taurinum incuruum congregans cornu
Omnia illuſtrans ætheris oculus fers quadriiugo curru, — Quatuor anni tempora.
Hyemem poſt autumnum, æſtatem ver mutans
Nox quidem iaculatore agitato tuo igne
Cedit inſtabilis quando iugum argenteum trahens
In ſummo apparens equina flagellatur recta ceruix.

Digitized by Google

Σεῖο δὲ λαμπομένοιο φαεινοτέρου ἑκὰς ἄστρων
Ποικίλος εὐφαέεσσι χαράσσεται ἄστρασι λειμών·
Χεύμασι δ' αἰθαλόεντι λελουμένος ὠκεανοῖο
Σεισάμενος γονόεσσαν ἀεθαλπέος εἰκόνα χαίτης,
Ὄμβριον ἄγεις φερέκαρπον· ἐπ' εὐώδινι δὲ γαίῃ
Ἠερίης ἰκμάδος ἐρεύγεαι ὄρθριον ἕρσην,
Καὶ σταχύων ὠδῖνας ἀναλδαίνεις σέο δίσκῳ,
Ῥαίνων ζωοτόκοιο δι' αὔλακος ἔμβρυον ἀλκήν,
Βῆλος ἐπ' Εὐφρήταο Λίβυς κεκλημένος Ἄμμων,
Ἆπις ἔφυς Νειλῷος, Ἄραψ Κρόνος, Ἀσσύριος Ζεύς,
Καὶ ξύλα κηώεντα φέρων χαμεύνυχι ταρσῷ
Χιλιετὴς σοφὸς ὄρνις ἐπ' εὐόδμῳ σέο βωμῷ
Φοῖνιξ τέρμα βίοιο φέρων αὐτόσπορον ἀρχήν
Τίκτεται ἰσοτύποιο χρόνου παλινάγρετος εἰκών,
Λύσας δ' ἐν πυρὶ γῆρας ἀμείβεται ἐκ πυρὸς ἥβην·
Εἴτε Σάραπις ἔφυς Αἰγύπτιος αἰνέφελος Ζεύς,
Εἰ χρόνος, εἰ Φαέθων πολυώνυμος, εἴτε σὺ Μίθρης,
Ἠέλιος Βαβυλῶνος ἐν Ἑλλάδι Δελφὸς Ἀπόλλων,
Εἰ γάμον, ἢ σκιεροῖς, ὃν Ἔρως ἔσπειρεν ὀνείροις,
Μιμηλῆς πλέων ἀπατήλιον ἵμερον εὐνῆς,
Ἐκ Διὸς ὑπνώοντος ὅτε γλωχῖνι μαχαίρης
Αὐτογάμου σπόρον ὑγρὸν ἐπιξύσαντος ἀρούρης
Οὐρανίαις λιβάδεσσιν ἐμαιώθησαν ἐείπαι,
Εἴτε σὺ Παιήων ἰδυηφάτης, εἰ πέλες αἰθὴρ
Ποικίλος, Ἀστροχίτων δὲ φατίζεται· ἐννύχιοι γὰρ
Οὐρανὸν ἀστερόεντες ἐπαυγάζουσι χιτῶνες,
Οὔασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν·
Τοῖον ἔπος Διόνυσος ἀνήρυγεν. ἐξαπίνης δὲ
Ἔνθεον εἶδος ἔχων θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
Ἀστροχίτων ἤστραψε. πυραυγέα δὲ προσώπου
Μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ἀπηκόντιζον ὀπωπαί·
Καὶ θεὸς αἰγλήεις παλάμῃ ἤρεξε Λυαίῳ
Ποικίλον εἷμα φέρων τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,

Στίλβων

Te vero lucente lucidius nondum lucens
Varium bene lucentibus diſtinguitur ſtellis pratum,
Fluctibus v. Orientalis ablutus Oceani
Quatiens fœcundam non calidæ imaginem comæ,
Imbrem fers fructiferum, & fertili terræ
Aeria matutina influit rigatio roris
Et ſpicarum partus auges tuo diſco,
Humectans vitam generantem per ſulcum Cereale potentiã
Belus Euphratæ Lybicus vocatus Ammon Belus. Ammon.
Apis es Niliacus, Arabs Saturnius Aſſyrius Iupiter, Varia nomina Solis.
Et ligna odorata ferens vncungui planta.
Mille annorum diuina auis in bene fragranti tua ara
Phœnix finem vitæ ferens, à ſe ſeminatum principium, Phœnix auis.
Generatur conſimilis temporis reuocata imago,
Soluens v. in igne ſenectutem mutat ex igne iuuentam.
Siue Sarapis es Ægyptius in nubis Iupiter Sarapis Ægyptius.
Si tempus, ſi Phaethon multi nominis & ſi tu Mithres Mithres.
Sol Babylonis in Græcia, Delphicus Apollo,
Siue nuptias, aut vmbroſis quem amor ſeminauit ſomniis
Simulatum perficiens fallax deſiderium cubilis,
Ex Ioue dormiente quando cuſpide machæra
Per ſe nubenti ſemen humidum eiaculantis terræ
Cœleſtibus guttis nutriuerunt ſcopuli, Varia Solis cognomenta.
Siue tu Paion dolorem mitigans, ſiue es æther,
Varius, Aſtrochiton v. appellatur. Nocturni enim
Cœlum ſtellatæ illuſtrant tunicæ,
Auribus beniuolis meam amplectere vocem.
Tale verbum Bacchus emiſit. Statim vero
Cœleſtem formam habens Deum excipiente in naui
Aſtrochiton fulgurauit. Ignitos v. oculos habentis frontis
Splendorem roſeum iaculabantur oculi:
Et Deus ſplendidus manum porrexit Baccho
Variam veſtem ferens imaginem cœli, figuram mundi,

Vnu *Corn-*

Digitized by Google

Στίλβων ξανθὰ γλώχινα, καὶ ἀστερόεσσαν ὑπήνην,
Καί μιν ἐυφραίνων φιλίῃ μείλιξε τραπέζῃ·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔτερπεν ἀδαιτρεύτῳ παρὰ δείπνῳ
Ψαύων ἀμβροσίης καὶ νέκταρος. οὐ νέμεσις δὲ,
Εἰ γλυκὺ νέκταρ ἔπινε μετὰ γλάγος ἄμβροτον Ἥρης,
Εἴρετο δ' Ἀστροχίτωνα χέων φιλοπευθέα φωνήν·
Ἀστροχίτων με δίδασκε τύπῳ χθονὸς εἰκόνα νήσου,
Τίς θεὸς ἄστυ πόλισσε, τίς ἔγραφεν οὐρανίη χείρ;
Τίς σκοπέλους ἀνάειρε καὶ ἐῤῥίζωσε θαλάσσῃ;
Τίς κάμε δαίδαλα ταῦτα, πόθεν λάχον οὔνομα πάσης;
Τίς χθονὶ νῆσον ἔμιξεν ὁμόζυγα μητέρι θαλάσσῃ;
Εἶπε, καὶ Ἡρακλέης φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Βάκχε σὺ μὲν κλύε μῦθον, ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω·
Ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὁμώνυμοι οὕς ποτε μούνους
Ἀενάου κόσμοιο συνήλικας ἔδρακεν αἰὼν
Ἀγρὸν ἀσυμφύτοιο γονῆς χθονὸς, ὧν τέ τι μορφὴν
Αὐτομάτην ὤδινεν ἀνήροτον ἄσπορος ἰλύς,
Οἳ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνῃ
Πετραίοις ἀτίνακτον ἐπυργώσαντο θεμείλοις,
Ὁππότε πηγαίῃσι παρ' εὐύδροισι χαμευναῖς
Ἠελίου πυρόεντος ἱμασσομένης χθονὸς ἀτμῷ
Τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν ὕπνου
Εὗδον ὁμοῦ, κραδίην δὲ φιλόπτολιν οἶστρον ἀέξων,
Γηγενέων στατὸν ἴχνος ἐπηώρησα καρήνων,
Καὶ βροτέῃ σκιοειδὲς ἔχων ἴνδαλμα προσώπου,
Θέσφατον ἐμφρονέως ἀνέρυγον αἰθερίδνος·
Ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα παῖδες ἀρούρης,
Τεύξατέ μοι ξεῖνον δρόμα βαθέος ἁλός· ὀξυτόμοις δὲ
Κόψατέ μοι πελέκεσσι ῥάχιν πιτυώδεος ὕλης,
Τεύξατέ μοι καὶ ῥὶν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς
Ἴκρια γομφώσαντες ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ
Συμφερτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δήσατε δεσμῷ
Δίφρον ἁλὸς σχεδίην προτόπλοον, ἣ διὰ πόντου

Ὑμέας

Digitized by Google

Coruſcans flauas genas, & ſtellatam barbam,
Et ipſum oblectans amica exhilarauit menſa.
Verum hic mentem oblectauit indiuiſo in conuiuio
Tangens Ambroſiam & Nectar. Non inuidia enim
Si dulce Nectar biberet poſt lac diuinum Iunonis,
Interrogauit v. Aſtrochitone fundes libẽter interrogãtẽ vocẽ
Aſtrochiton me doce forma imagine terræ formam Inſulæ
Quis Deus vrbem fabricauit quã deſcripſit cœleſtis manus
Quis ſcopulos ſuſtulit & radicauit mari?
Quis laborauit Dedala hæc, vnde habent nomen omnes?
Quis terra inſulam miſcuit coniugem matri mari?
Dixit, & Hercules amico mitigauit ſermone
Bacche tu quidem audi ſermonem, ego v. te omnia docebo
Hic homines habitarunt, ſimul ſeminatos, quos quondã ſolos
Continui mundi coæuos vidit æuum
Sanctum nondum nupta terra genus, quorũ tunc imaginẽ
Per ſe impulſam peperit inaratam non ſeminatus limus.
Qui vrbem conſimilis ſoli indigenã arte
Saxeis inconcuſſam exſtruxerunt fundamentis
Quando fontalibus in humidis cubilibus
Solis igniti flagellata terra calore
Mentem oblectantis Lethæum preſſi alam ſomni
Dormiuerunt ſimul. corde verò vrbẽ amantẽ furorẽ augẽs
Terra natorum ſtabile veſtigium ſuſtuli capitis,
Et humanæ vmbroſum habens ſimulacrum frontis
Oraculum fatidico emiſit è gutture
Somnum diſcutientes ignauum pueri terræ
Facite mihi nouum currum peruii maris, ſtridulis v.
Abſcindite mihi bipennibus dorſum piniferæ ſiluæ,
Facite mihi diuinum opus. Sub tabulatis v. denſis
Foros clauis compingentes continuato quodam ornatu
Collatam inconcuſſam coagmentato ligate vinculo
Currum maris extemporalẽ primo nauigantẽ. qui per pontũ

Bacchus ab Aſtrochitone menſa excipitur.

Bacchus Aſtrochitonem interrogat de mundi origine.

Hercul. Aſtroch. reſpon. Baccho.

Lim⁹ materia mũdi.

Nauium fabricatio.

Ὑμέας ὀχλίζειε καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ' ἄκρου
Πρωτοπαγὲς δόρυ μακρὸν ὅλον στήριγμα δεχέσθω,
Ἰκρία δὲ σταμίνεσσιν ἀρηρότα δήσατε κύκλῳ
Τοίχου δουρατέου πυκινὸν τύπον· ὑψιτενὴς δὲ
Σφιγγόμενον δεσμοῖσι μέσον ξύλον ὄρθιον ἔστω,
Καὶ λίνεον πλατὺ φᾶρος ἐφάψατε δούρατι μέσσῳ,
Συμπλεκέας δὲ κάλωας ἀμοιβάδις, ὧν ἀπὸ δεσμῶν
Ἐκταδὸν ἠερίῳ κολπώσατε φάρεος αὐτῇ
Ἔγκυον ἐξ ἀνέμου νηοσσόον, ἀρπαγῇ δὲ
Φράξατε λεπταλέοισι συνηρότα δούρατα γόμφοις
Πυκνὰ περιστρώσαντες ὁμοζυγέων ἐπὶ τοίχων
Ῥίπεσιν οἰσυΐνοις μὴ φάελον οἶδμα χυθείη
Ἐνδόμυχον γλαφυροῖο κεχλωότι δούρατος ὁλκῷ,
Καὶ σχεδίης οἴηκα κυβερνητῆρα πορείης
Ὑγρῆς ἀτραπιτοῖο πολύστροφον ἡνιοχῆα
Πάντοθι δινεύοντες ὅπη νόος ὑμέας ἕλκει
Δουρατέῳ κενεῶνι χαράξατε νῶτα θαλάσσης,
Εἰσόκε χῶρον ἵκοισθε μεμορμένον, ὁππόθι δισσαὶ
Ἀστάθεες πλώουσιν ἀλήμονες εἰν ἁλὶ πέτραι,
Ἃς φύσις Ἀμφροσίας ἐπεφήμισεν, αἷς ἔνι θάλλει
Ἥλικος αὐτόρριζον ὁμόζυγον ἔρνος ἐλαίης
Πέτρης ὑγροπόροιο μεσόμφαλον, ἀκροτάτοις δὲ
Αἰετὸν ἀθρήσητε παρεδρήσσοντα κορύμβοις,
Καὶ φιάλην εὔτυκτον· ἀπὸ φλογεροῖο δὲ δένδρου
Θαμβαλέης σπινθῆρας ἐρεύγεται αὐτόματον πῦρ,
Καὶ σέλας ἀφλεγέος περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης,
Καὶ φυτὸν ὑψιπέτηλον ἕλιξ ὄφις ἀμφιχορεύει,
Ἀμφότερα βλεφάροισι καὶ οὔασι θάμβος ἀέξων·
Οὐ γὰρ ἀερσιπότητον ἐς αἰετὸν ἄψοφος ἕρπων,
Λοξὸς ἀπειλητῆρι δράκων περιβάλλεται ὁλκῷ,
Οὐδὲ διαπτύων θανατηφόρον ἰὸν ὀδόντων
Ὄρνιν ἑαῖς γενύεσσι κατεσθίει, οὐδὲ καὶ αὐτὸς
Αἰετὸς ἑρπυστῆρα [illegible] ἀκαίξας

Ἀρπάξας

Vos moueat & incuruam ſummitatem a ſummitate
Prima pacta haſta longa totum firmamentum accipiat,
Foros & tabulata compacta ligate circulo
Parietis lignei denſam imaginem: In altum extenſum vero
Conſtrictum vinculis medium lignum rectum ſtet
Et lineum latum veſtimentum annectite ligno medio,
Coniunctos v. rudentes alternatim, quorum a vinculis
Extenſum aerio ſinuate veſtimentum vento
Grauidum vento naues impellens. Nuper pacta vero
Condenſate tenuibus diducta ligna clauis
Crebra circumſternentes coniunctis in lateribus
Ligaminibus vimineis, ne furtiuus fluctus fundatur
Intus latens concaui biante ligni tractu
Et ſubtarie clauum gubernatorem itineris
Humidæ viæ multum verſatilem agitatorem
Vndiq; quatientes quo mens vos trahit
Ligneo ventre frangite dorſa maris,
Donec in locum veniatis paratum, vbi geminæ
Inſtabiles nauigantibus vagi in mari petræ,
Quas natura Ambroſias celebrauit, in quibus floret
Æqualis per ſe radicatus coniunctus ſurculus oliuæ
Petræ humidigradæ vmbilicum medium, ſummis vero
Aquilam videbitis inſidentem ramis
Et phialam acutam ab ardente v. arbore
Mirificas ſcintillas eructat ſpontaneus ignis,
Et ſplendor non combuſtibilis circum nutrit ramum oliuæ,
Et arborē alta folia habentem volubilis ſerpens circū ſaltat
Vtrinq; oculis & auribus miraculum augens Aquila.
Non .n. aërinolam in aquilam ſine ſtrepitu repens
Obliquus minaci Draco amplectitur tractu,
Neq; expuens mortiferum venenum dentium
Auem ſuis genis deuorat, neq; etiam ipſe
Aquila ſerpentem multis flexibus inuolutum ſpinis.

Ἁρπάξας ὀνύχεσσι μετάρσιον κρέα τέμνει,
Οὐδέ μιν ὀξυόδοντι καταγράψειε γενείῳ,
Οὐδὲ τανυπτερύγοιο φυτοῦ πεφορημένος ὄζοις
Πυρσὸς ἀδηλήτου περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης·
Οὐδὲ δρακοντείων φολίδων σπείρημα μιαίνει
Σύνδρομον ἀγκυλέλικτον· ὁμοπλεκέων δὲ καὶ αὐτῶν
Οὐ πτερύγων ὄρνιθος ἐφάπτεται ἁλλόμενον πῦρ,
Οὐδὲ κύλιξ ἀτίνακτος ἐπήορος ὑψόθι πίπτει
Σειομένων ἀνέμοισιν ἐλιαθήστεα κορύμβων,
Ἀλλὰ φυτοῦ κατὰ μέσσα φίλον σέλας ἀτμὸν ἰάλλει,
Καὶ θεὸν ἀγρεύσαντες ὁμόχροον ὄρνιν ἐλαίης
Αἰετὸν ὑψιπέτην ἐρεύσατε Κυανοχαίτῃ,
Λύθρον ἐπισπένδοντες ἁλιπλανέεσσι κολώναις,
Καὶ Διὶ καὶ μακάρεσσι, καὶ ἄστατος οὐκέτι πέτρη
Πλάζεται ὑγροπόρητος· ἀκινήτοις δὲ θεμέθλοις
Αὐτομάτη ζωσθεῖσα συνάψεται ἄζυγι πέτρῃ·
Ῥήξατε δ' ἀμφοτέραις ἐπικείμενον ἄστυ κολώναις,
Ἀμφοτέρης ἑκάτερθεν ἐπὶ κρηπῖδι θαλάσσης,
Τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγον· ἱζόμενοι δὲ
Γηγενέες δεδόνηντο, καὶ οὔασιν αἰὲν ἑκάστου,
Θέσκελος ἀπλανέων ἐπεβόμβεε μῦθος ὀνείρων·
Τοῖσι δ' ἐγὼ πέρας ἄλλο μετ' ἠερόεντας ὀνείρους
Ἀχνυμένοις αἰφνίδιον φιλόκτιτον ἦθος ἀέξων,
Ἑσσάμενος πολιοῦχος· ὑποκύψας δὲ θαλάσσης,
Ἀντίτυπον μίμημα φέρων ἰσόζυγι μορφῇ
Εἰς πλόον αὐτοδίδακτον ἐνήχετο ναυτίλος ἰχθύς,
Τὸν ποτε παπταίνοντες ἐοικότα νηὶ θαλάσσης,
Καὶ πλόον εὐποίητον ἄτερ καμάτοιο μαθόντες,
Καὶ σχεδίην πήξαντες ὁμοίιον ἰχθύϊ πόντου
Ναυτιλίης τύπον ἶσον ἐμιμήσαντο θαλάσσης,
Καὶ πλόκον ἱστῶν· πισύρων δὲ λίθων ἰσοελκέϊ φόρτῳ
Ναυτιλίην ἰσόμετρον ἐπιστώσαντο θαλάσσῃ,
Καὶ γεράνων ἀτίνακτον ἐμιμήσαντο πορείην,

Αἰσ-

Rapiens vnguibus ſublimem aëra ſecat
Neq; ipſum acutos dentes habente lacerarat mento
Neq; extendentis truncum arboris latus nodis
Ignis illæſæ abſumit ramum oliuæ:
Neq; ſerpentinarum ſquammarum volumen tabefacit
Familiarem vicinum. Complicatas v. & ipſas
Non pennas auis tangit ſaliens ignis
Neq; cilix inconcuſſus ſublimis in alto cadit
Agitatis ventis delapſa è ramis,
Sed arboris in medio amicum ſplendorem vaporem mittit
Et prudentem venantes concolorem auem oliuæ
Aquilam altiuolantem ſacrificate Neptuno
Cruorem libantes mariuagis rupibus.
Et Ioui & Diis, & inſtabilis non amplius petra
Errat in humido latus. Immotis v. fundamentis
Spontanea cincta coniungetur iniugi petræ
Figite v. vtriſq; incumbentem vrbem rupibus
Vtriuſq; vtrinq; in fundamento maris. Origo vrbis Tyri.
Tale verbum vaticinatorium emiſi. Excitati vero
Gigantes quatiebantur, & auribus ſemper cuiuſq;
Diuinus non errantium inſonuit ſermo ſomniorum:
Hiſce ego prodigium aliud poſt alatos ſomnos
Mœſtus aperui poſſeſſionis amantem morem augens,
Futurus vrbem tenens. ſuſpiciens v. è mari
Oppoſitam imaginem ferens ſimili forma
In nauigationem per ſe doctam natabat nauta piſcis
Quem tunc aſpicientes aſſimilatum naui maris
Et nauigationem factam ſine labore diſcentes,
Et ſubitaneam fabricantes ſimilem piſci maris
Nauigationis imaginem ſimilem imitabantur maris, Naues factę ad formã piſcis.
Et nauigatio erat, quatuor v. lapidum æqualiter deprimẽte
Nauigationẽ æquale põdus habẽtẽ cõcredebãt mari. (põdere
Et gruum inconcuſſum imitabantur iter.

Vuu 4 *Que*

Digitized by Google

Αἱ στομάτων ἔντοσθεν ἀοσσητῆρα κελεύθου
Λᾶαν ἐλαφρίζοισι καταχθέα, μή ποτε κείνων
Ἱπταμένων πτερὰ κοῦφα παρὰ πλάγξειεν ἀήτης,
Εἰσόκε χῶρον ἐκεῖνον ἐπίδρακον, ἧχι θυέλλαις
Εἰς πλίον αὐτοκέλευθον ἐναντίλλουσι κολῶναι,
Καὶ σχεδίην ἔστησαν ἁλιστεφάνῳ παρὰ νήσῳ,
Καὶ σπιλάδων ἐπέβαινον, ὅπη φυτὸν ἦεν Ἀθήνης·
Τοῖσι δὲ μαιομένοισιν ἐφίστιον ὄρνιν ἐλαίης
Αἰετὸς ἠερόφοιτος ἑκούσιον εἰς μόρον ἔστη,
Γηγενέες δὲ λαβόντες εὔπτερον ἔνθεον ἄγρην
Ἄψ ἀνασειράζοντες ὀπισθοτόνοιο καρήνου
Γυμνὸν ἐφαπλώσαντες ἐλεύθερον αἰθερεῶνα
Αἰετὸν αὐτοκέλευθον ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρῃ
Ζηνὶ καὶ ὑψιμέδοντι· δαϊζομένου δὲ σιδήρῳ
Ἔμφρονος οἰωνοῖο νεοσφαγέων ἀπὸ λαιμῶν
Θέσκελον ἔρρεεν αἷμα· θαλασσοπόρους δὲ κολώνας
Δαιμονίαις λιβάδεσσιν ἐπερρίζωσε θαλάσσῃ
Ἄγχι Τύρου παρὰ πόντον, ἐπ' ἀρραγέεσσι δὲ πέτραις
Γηγενέες βαθύκολπον ἐδωμήσαντο κ Θλίην,
Σοὶ μὲν ἄναξ Διόνυσε πολυστρεφὲς αἷμα γιγάντων
Ἔννεπον αὐτοτέλεστον, ὀλύμπιον, ὄφρα δαείης
Ὑμετέρων προγόνων Τυρίην αὐτόχθονα φύτλην·
Ἀμφὶ δὲ πηγάων μυθήσομαι· ἀρχέγονοι γὰρ
Παρθενικαὶ πάρος ἦσαν ἐχέφρονες, ὧν ἐπὶ μίτρῃ
Θερμὸς Ἔρως κεχόλωτο, καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων
Τοῖον ἀλεξιγάμοισιν ἔπος ξυνώσατο Βάκχαις·
Νηὶς Ἀβαρβαρέη φιλοπάρθενε, δέξο καὶ αὐτὴ
Τοῦτο βέλος, ὅπερ ἔσχεν ὅλη φύσις, ἐνθάδε πήξω
Παστάδα Καλλιρόης, Δροσερῆς δ' ὑμέναιον ἀείσω·
Ἀλλ' ἐρέεις, μεθέπω στερὸν γένος, ἐκ δὲ ῥοάων
Αὐτοτελὴς γενόμην, καὶ ἐμὴ τροφὸς ἔπλετο πηγή·
Νηϊάς εἰμι Κλυμένη, καὶ ἀπόσπορος ὠκεανοῖο·
Ἀλλὰ γάμοις ὑπόειξεν, ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτή,

Ὡς ἴδε

Quæ in ore auxiliatorem via
Lapidem ferunt ponderoſum ne quando ipſarum
Volantium alas leues aberrare faciat ventus.
Donec locum illum viderunt, vbi procellis
In nauigationem per ſe incitatam nauigabant rupes
Et extẽporaneã conſtituerunt a mari coronatã apud inſulã,

Grues volantes lapidem ore geſtãt ne facile vi ventorum huc illuc rapiantur.

Et petras intrarunt, vbi arbor erat Mineruæ,

Arbor Mineruæ.

Hiſce v. inquirentibus familiarem auem olea
Aquila aeriuaga ſpontaneam in mortem conſtituit,
Gigantes v. accipientes alis ornatam diuinam venationem
Statim retrahentes retroconuerſi capitis
Nudum explicantes liberum guttur
Aquilam per ſe incitatam mactabant machæra
Ioui & Neptuno, diuiſo vero ferro
Diuina aue recens iugulato a gutture

Aquila immolata Ioui & Neptuno.

Diuinus fluebat ſanguis: Marigradas v. rupes
Diuinis liquoribus radicauit in mari
Circa Tyrum apud pontum, in infractis v, petris
Gigantes profundum ſinum habẽtem fabricabant nutricẽ,
Tibi quidem rex Bacche terra nutritum ſanguinẽ gigãtum
Dixi per ſe perfectum, cœleſtem, vt ſcires
Veſtrorum progenitorem Tyriam indigenam generationẽ.

Origo fontium.

De fontibus v. eloquar. Primigenæ enim
Virgines prius erant prudentes. Quarum ob coronam
Calidus amor naſcebatur, & amabile telum trahens
Tale nuptias recuſantibus verbum communicauit Bacchis

Cupido Bacchis.

Puella Abarbarea amans virginitatis. Sume & ipſa

Abarbarea.

Hoc telum, quod habuit tota natura. Hic figam
Thalamũ nuptialem Callirhoæ. Roſcidæ v. Hymenæũ cano.

Callirhoe.

Sed dicis: Sequor humidum genus, ex fluctibus vero
Per ſe perfectus factus ſum, & mea nutrix fuit fons.
Naias erat Clymene, & erat ſeminata ab Oceano.

Clymene.

Sed nuptiis ceſſit. Nupſit vero & ipſa

Cum

Digitized by Google

Ὡς ἴδε λάτριν ἔρωτος ἀρείονα κυανοχαίτην,
Οἴστρῳ κυπριδίῳ δεδονημένον· ἀρχέγονος δὲ
Ὠκεανὸς ποταμοῖσι, καὶ ὕδασι πᾶσι κελεύων
Τηθύος οἶδεν ἔρωτα, καὶ εὐύδρους ὑμεναίους·
Τέτλαθι καὶ σὺ φέρειν ἴσα Τηθυΐ· ποντιὰς δὲ
Ἐξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγης Ἀφροδίτης,
Ἱμείρει Γαλάτεια μελιζομένου ποταμοῖο,
Καὶ Βυθίη χερσαῖον ἔχει πόσιν· ἐκ δὲ θαλάσσης,
Πηκτίδι θελγομένη, μεταναστίος εἰς χθόνα βαίνει·
Καὶ πηγαὶ δεδάασιν ἐμὸν βέλος· οὔ σε διδάξω
Ἵμερον ὑδατόεντα· ποθοβλήτοιο δὲ πηγῆς
Ἔκλυες ὑγρὸν ἔρωτα Συρηκοσίης Ἀρεθούσης,
Ἀλφειὸν δεδάηκας, ὃς ἰκμαλέῳ παρὰ παστῷ
Ὑδρηλαῖς παλάμαις περιβάλλεται ἤθαδα νύμφην·
Πηγῆς αἷμα φέρουσα, τί τέρπεαι ἰοχεαίρῃ;
Ἄρτεμις οὐ βλάστησεν ἀφ' ὕδατος, ὡς Ἀφροδίτη,
Ἕπεο Καλλιρόη δροσερὴ μὴ κρύπτε καὶ αὐτή,
Κύπριδι μᾶλλον ὄφελλες ἄγειν χάριν, ὅττι καὶ αὐτὴ
Αὐχένα κάμψεν ἔρωτι, καὶ οὐ σοφός ἐστιν ἐρώτων·
Δέχνυσο κέντρα πόθοιο, καὶ ὑγρόνομόν σε καλέσσω
Εἰς γάμον, ἐς ἔρωτα κασιγνήτην Ἀφροδίτης·
Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
Τετραπλόα πέμπε βέλεμνα, καὶ εὐύδρῳ παρὰ παστῷ
Νηϊάδων φιλότητι συνήρμοσεν ἴας ἀρούρης,
Καὶ Τυρίης ἔσπειρε θεηγενὲς αἷμα γενέθλης·
Τοῖα μὲν Ἡρακλέης πρόμος αἰθέρος ἔννεπε Βάκχῳ
Τερψινόοις ὀάροισιν· ὁ δὲ φρένα τέρπετο μύθῳ,
Καὶ πόρεν Ἡρακλῆϊ, τὸν ἠρανίη κάμε τέχνη,
Χρυσοφαῆ κρητῆρα σελασφόρον· Ἡρακλέης δὲ
Ἀστραίῳ Διόνυσον ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι·
Καὶ θεὸν ἀστροχίτωνα Τύρου πολιοῦχον ἐάσας
Ἀσσυρίης ἑτέρης ἐπεβήσατο Βάκχος ἀρούρης.

ΔΙΟ-

Cum vidit famulum amoris meliorem Neptunum,
Furore Venereo agitatum. Primigenius n.
Oceanus fluminibus & aquis omnibus imperans
Tethyis nouit amorem, & humidos Hymenaeos,
Perfer etiam tu aequalia ferre cum Tethye. *Tanto enim*
Ex mari ſanguinem ferens, & non exigua Venere,
Deſiderat Galatea cantantem fluuium,
Et profunda littoreum habet maritum. Ex *mari v.*
Fiſtula delectata, exſul in terram venit.
Et fontes nouerunt meum telum. Non te docebo
Amorem aquoſum. Amore v. percuſſi fontis
Audiuiſti humidum amorem Syracuſiae Arethuſae,
Alpheum noſti, qui humido in thalamo,
Aquoſis manibus amplexus fuit conſuetam Nympham.
Fontis ſanguinem ferens, quid delectaris Diana?
Diana non nota eſt ex aqua, vt Venus,
Dixit Callirhoe, Droſera ne abſconde & ipſa.
Veneri magis debes dicere gratiam, quod & ipſa,
Ceruicem flexit amori, quamuis mater eſt amorum.
Accipe ſtimulos amoris, & humido imperantem te vocabo.
In familiam & amorem ſororem Veneris.
Tale verbum dixit. Reflexo v arcu
Triplicia miſit tela, & humido in thalamo,
Naiadum amori coniunxit filios ruris
Et Tyriae ſeminauit Deonatum ſanguinem generationis
Talia quidem Hercules dux aetheris dixit Baccho
Mentē oblectātib. ſermonib. Hic v. mente delectabatur ſer-
Et praebuit Herculi, quem coeleſtis elaborauit ars (mone
Auro reſplendentem Craterem Luciferum. Hercules *v.*
Stellata Bacchum circumcinxit tunica,
Et Deum Aſtrochitonem Tyri vrbem tenentem relinquēs
Aſſyriae alterius ingreſſus eſt Bacchus *terram.*

Oceanus Thetyn amauit.

Galatea.

Arethuſa. Alpheus.

Diana, Venus.

Bacchus Herculi Aſtrochitoni craterē donat.

Aſtrochiton tunica donat.

DIO-

Digitized by Google

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μα'.

Ἀρχῇ μὲν ὀφρυόεντος ὑπὲρ Λιβάνοιο καρήνων
Πήξας ἀγλαόκαρπον ἐπὶ χθονὶ βότρυν ὀπώρης,
Οἰνοτόκοις ἐμέθυσσεν ὅλης κενεῶνας ἀρούρης·
Καὶ Παφίης δόμον εἶδε γαμήλιον. ἡμερίδων δὲ
Ἔρνεσιν ἀρτιφύτοισι βαθύσκιον ἄλσος ἐρέψας
Ἀμπελόεν ποτὶ δῶρον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
Καὶ Χαρίτων χορὸς ἦεν· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
Ἡμερίδων ζυγίησι θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
Κισσὸς ἀερσιπότητος ἐμιτρώθη κυπαρίσσῳ·
Ἀλλὰ θεμιστοπόλου Βερόης παρὰ γείτονι πέζῃ,
Ὕμνον Ἀμυμώνης Λιβανηίδες εἴπατε Μοῦσαι,
Καὶ βυθίην Κρονίδαο, καὶ εὐύμνοιο Λυαίου
Ἄρεα κυματόεντα, καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ.
Ἔστι πόλις Βερόη βιότου τρόπις, ὅρμος ἐρώτων,
Ποντοπαγής, εὔνηος, εὔχροος, ᾗ ῥάχις Ἰσθμοῦ
Στεινὴ μῆκος ἔχοντος, ὅπη διδύμης μέσος ἅλμης,
Κύμασιν ἀμφοτέροισιν ἀερτάζεται ὄρθιος αὐχήν·
Ἀλλὰ τὰ μὲν βαθύδενδρον ὑπὸ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου
Ἀσυνείῳ Λιβάνῳ παραπέπταται, ἧχι πολίταις
Ὄρθια συρίζουσα βιοσσόος ἔρχεται αὔρη,
Εὐόδμοις ἀνέμοισι τινασσομένων κυπαρίσσων,
Καὶ δόμος ἀγρονόμων, ὅθι πολλάκις ἐγγύθι λόχμης,
Πανὶ μελιζομένῳ δρεπανηφόρος ἰάπτετο Δηώ·
Καί τις ἐφ᾽ ἱστοβοῆι γεωμόρος αὐχένα κάμψας,
Ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ἐπασποβόλῳ χθόνα καρπῷ,
Γείτονι μηλοβοτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης,
Σφίγξας σύζυγα ταῦρον ἐμίλεε κυρτὸς ἀροτρεύς.
Ἀλλὰ δὲ πὰρ πλάγιοισιν ἔχει πόλις, ἧχι τιταίνει
Στέρνα Ποσειδάωνι, καὶ ἔμβρυον αὐχένα κούρης
Ἧχι μυδαλέῳ περιβάλλεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
Πέμπων ὑδατόεντα φιλήματα χείλεσι κούρης·

Καὶ βυ-

DIONYSIACORVM LIBER XLI.

IAm quidem cliuoſi ſuper Libani capite
Figens præclaros fructus ferentem in terra vuam vitis
Vinigenis impleuit totius ventres terræ,
Et Paphiæ domum vidit nuptialem. Vitium v.
Ramis per ſe creſcentibus profundas vmbras habens nemus
Viteum quondam munus Adonidi & Veneri (coronans
Et Charitum chorus erat, Augentis v. plantas luci
Vitium cingulo currens accedente tremore
Hedera aeriuolans coronabatur cupreſſo.
Sed iuſtitiam exercentis Beroës apud vicinam terram
Hymnum Amymones Libaneides dicite Muſæ,
Et profundi Saturnii, & hymnus celebrati Bacchi,
Martem fluctuoſum & viteam pugnam.
Eſt vrbs Beroe vitæ carina, portus amorum
Ponto affixa, inſulis ornata, probe colorata, nō dorſū Iſthmi
Anguſtum prolixitatē habentis, vbi in gemino media mari
Fluctibus vtriſq; ſecatur erecta ceruix,
Sed hæc quidē profundas arbores habēte ſub dorſo nigricātis
Aſſyrio. Libano circumexplicatur, vbi ciuibus (Euri
Recta ſibilans vitam agitans venit aura
Bene odoratis ventis concuſſarum cupreſſorum,
Et domus ruſticorum vbi ſæpe prope Lucum
Pani cantillanti falcigera occurrit Ceres
Et quiſpiam temone agricola ceruicem curuans,
Inſpargens iam aratam retroiecto terram fructu
Vicino ouium paſtori ad radicem fertilis ſiluæ
Conſtringens coniugem taurum verſabatur curuus arator.
Reliqua v. à maribus habet vrbs, vbi tendit
Pectora Neptuno, & genitalem ceruicem puellæ
Cubitu humido circumiicit humidus maritus
Mittens aquoſa oſcula labiis puellæ,

Et

Bacchus regiones circa Libanum ingreditur.

Hiſtoria de vrbe Beroe.

Laus Beroes vrbis.

Amoenitas circa vrbem Beroen.

Curuus arator.

Digitized by Google

Καὶ βυθίης ἀπὸ χειρὸς ὁμευνέτις ἤθαδι κόλπῳ
Ἔνδια Ποσειδάωνος ἁλίτροφα πῶεα λίμνης
Δίχνυται, ἰχθυόεντα πολύχροα δεῖπνα τραπέζης,
Εἰναλίῃ Νηρῆος ἐπισκαίροντα τραπέζῃ,
Ἀρκτώην παρὰ πέζαν, ὅπῃ βαθυκύμονος ἀκτῆς
Μηκεδανῷ κενεῶνι Βορήϊος ἕλκεται αὐλών·
Ἀμφὶ δὲ πρηϋνόοιο μεσημβρινὸν αὐχένα γαίης,
Εἰς ῥαχίην νοτίην ψαμαθώδεές εἰσιν ἀταρποὶ
Εἰς χθόνα Σιδονίην· ὅθι ποικίλα δένδρεα κήπων
Καὶ σταφυλαὶ κομόωσι· τανυπτόρθοις δὲ πετήλοις,
Δάσκιος ἀπλανέεσσιν ὑφαίνεται οἶμος ὁδίταις.
Δοχμώσας δὲ ῥέεθρον ἐπ' ἠόνι πόντος ἀράσσει
Ἀμφὶ δύσιν κυανωπὸν, ὅπῃ λιγυηχέϊ ταρσῷ
Ἑσπερίων ζεφύροιο καθιππεύοντες ἀναύλων,
Συνεχμῷ δροσόεντι Λίβυς ῥιπίζεται ἀγκών·
Ἀνθεμόεις ὅθι χῶρος, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ
Φυταλίαι θαλέουσι, καὶ ἐκ πετάλων ἀπὸ δένδρων,
Ἄσθματι βομβήεντι μελίζεται ἔμπνοος ὕλη.
Συνώνυμος ἰχθυβολῆϊ γέρων ἐμελίζετο ποιμήν.
Ἐνθάδε φῶτες ἔναιον ὁμήλικες ἠριγενείης,
Οὓς φύσις αὐτογένεθλος ἀνυμφεύτῳ τινὶ θεσμῷ,
Ἤροσε νόσφι γάμων ἀπάτωρ, ἀλόχευτος, ἀμήτωρ,
Ὁππότε συμμιγέων ἀρότῳ τετράζυγι θεσμῷ
Ὕδατι καὶ πυρόεντι πεφυρμένον ἠέρος ἀτμῷ
Σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος αἰδῆς,
Ἔμπνοον ἐψίχωσε τομὴν ἐγκύμονι πηλῷ,
Οἷς φύσις εἶδος ὄπασσε τελεσφόρος· ἀρχεγόνου γὰρ
Κέκροπος οὐ τύπον εἶχεν, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὁλκῷ
Γαῖαν ἐπιξύων ὀφιώδεϊ σύρετο ταρσῷ,
Νέρθε δράκων, καὶ ὕπερθεν ἐπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου,
Ἀλλοφυὴς, ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνήρ.
Οὐ τύπον ὄψιον εἶχον Ἐρεχθέος, ὃν τέκε γαίη,
Αὔλακι νυμφεύσας γαμίην Ἥφαιστος ἐέρσην·

Ἀμφὶ

Et profunda à manu coniux conſueto ſinu **Piſcium abundantia.**
Dona ſponſalia Neptuni in mari nutrita pecora ſtagni
Accipit piſcoſa multicoloria conuiuia menſæ
Marina Nereï inſilientia menſa,
Arctoa in regione, vbi profundos fluctus habentis littoris
Longo ventre Borealis trahitur planities.
Circa v. mentem oblectantis meridianam ceruicem terræ
In littore Auſtrali arenoſæ ſunt viæ
Ad terram Sidoniam. vbi variæ arbores hortorum
Et vua florent. Extenſos ramos habentibus v. foliis
Vmbroſa non errantibus extenditur via viatoribus.
Inflectens v. fluctum in littore pontus tundit
Circa occaſum nigros oculos habentem. Vbi arguta planta
Veſpertinis Zephyro inequitante fluminibus
Stridore rorido Lybicum excitatur promontorium.
Floridus vbi locus, vbi prope vicinum pontum
Horti florent, & foliis ornatis ab arboribus, **Horti circa vrbem Beroen.**
Flatu reſonante canit ſpirans ſilua.
Vna paſcens cum piſcatore ſenex cantabat paſtor
Hic homines habitabant cœni cum aurora
Quos natura ex ſe nata nuptiis carente quadam lege
Seminauit ſine nuptiis, ſine patre ſine cōceptione, ſine matre, **Homines quos terra ſua ſponte creauit.**
Quando commixti ſementis quadriiuga lege
Aqua & ignito confuſum aeris calore
Coniugem formans ſapientem filium non ſeminatus partus
Viuum animauit ſectionem granido cœno
Quib. natura imaginem præbuit ad finē ferens, primigeni n.
Cecropis non imaginem habuit, qui venenū iaculante pedis **Cecrops biformis inferioris corporis parte Draco, ſuperioris v homo.**
Terram radens ſerpentino trahebatur pede, (tractu
Inferius Draco & ſuperius ab ilio vsq; ad caput
Alterius naturæ, imperfectus apparebat bicolor vir.
Non imaginē horribile habuit Erechthei, quē genuit è terra
Sulco nuptum dans nuptialem Vulcanus rorem,

Sed

Digitized by Google

Ἀλλὰ θεῶν ἴνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ῥίζῃ
Πρωτοφανὴς χερσαῖος ἐμαιώθη στάχυς ἀνδρῶν,
Καὶ Βερόης νάσσαντο πόλιν προπάτορον ἕδρην,
Ἣν Κρόνος αὐτὸς ἔδειμε, σοφῆς ὅτε νεύματι Ῥείης,
Ὀκρυόεν θέτο δόρπον ἑῷ πολυχανδέϊ λαιμῷ.
Καὶ λίθον Εἰλείθυιαν ἔχων βεβριθότι φόρτῳ,
Θλιβομένης πολύπαιδος ἀκοιτίστοιο γενέθλης,
Χαλκεὸν ὅλον τὸ ἀμεῖβε ῥόον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
Στήθεϊ παφλάζοντι, μογοστόκον ἔσπασεν ὕδωρ,
Λύσας γαστέρος ὄγκον· ἐπασσυτέρῳ δὲ διώκων
Διστοτόκους ὠδῖνας, ἀνηρύγεν ἔγκυος αὐχὴν,
Γόρτυνος ἔχων τοκετοῖο λεχώϊον ἀνθερεῶνα·
Ζεὺς τότε κοῦρος ἔην, ἔτι που βρέφος, ὁππότε πυκνῷ
Θερμὸν αἰαχίζοντα νέφος βητάρμονι παλμῷ
Ἀστεροπὴ σελάγιζε, καὶ οὐτιδανῇ χάρμῃ
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες ἐσσεύοντο κεραυνοί,
Οὐδὲ συνερχομένων νεφέων μυκήτορι ῥόμβῳ,
Βρονταίῃ βαρύδουπος ἐβόμβεεν ὄμβριος ἠχώ·
Ἀλλὰ πόλις Βερόη προτέρη πέλεν, ἣν ἅμα γαίῃ
Πρωτοφανὴς ἐνόησεν ὁμήλικα σύμφυτος αἰών.
Οὔ ποτε Ταρσὸς ἔην τερψίμβροτος, οὔ ποτε Θήβη,
Οὔ ποτε Σάρδιες ἦσαν, ὅτῃ Πακτωλίδος ὄχθης,
Χρυσὸν ἐρευγομένης, ἀμαρύσσεται ὄλβιος ἰλύς,
Σάρδιες, ἠελίοιο συνήλικες· οὐ γένος ἀνδρῶν,
Οὔ ποτέ τις πόλις ἦεν Ἀχαιΐας, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Ἀρκαδίη προσέληνος, ἀνεβλάστησε δὲ μούνη
Πρεσβυτέρους Φαέθοντος, ὅθεν φάος ἔσχε σελήνη·
Καὶ φθαμένη χθόνα πᾶσαν ἑῷ παμμήτορι κόλπῳ,
Ἠελίου νεοφεγγὲς ἀμεργομένη σέλας αἴγλης,
Καὶ φάος ὑψιτέλεστον ἀκοιμήτοιο σελήνης,
Πρώτη κυανέης ἀποσείσατο κῶνον ὀμίχλης,
Καὶ χάεος ζοφόεσσαν ἀπεσυφέλιξε καλύπτρην·
Καὶ φθαμένη Κύτειον, καὶ Ἴσθμιον ἄστυ Κορίνθου,

Πρώτη

Digitized by Google

Sed Deorum imaginem fœtus indigena radice Erichtone Vulcani & terræ fil.
Primo apparens aurea obſtetricabatur ſeges virorum,
Et Beroe habitabant vrbem primo ſeminatam ſedem
Quã Saturnus ipſe ædificauit, prudentis quando nutu Rhea
Horribilem appoſuit cœnam ſuo multum hianti gutture Saturnus Beroen vrbẽ condidit.
Et lapidem ſlithian habens onerata ſarcina
Vexato multos pueros habente iaculatorem generis
Æs omne fluuii fluctum in modum nubis hauriens Saturnus lapidẽ pro filio deuorat.
Pectore æſtuanti difficulter parientem traxit aquam
Soluens ventris tumorem continuo ſuccedenti v. abigens
Geminos natos filios emiſit grauida ceruix,
Traiectum habens partus grauidum collum.
Iupiter tunc puer erat adhuc forte infans, nondum denſo Iupiter puer adhuc & infans.
Calidam diuidens nubem ſaltatore tremore
Fulgur reſplendebat, & non Titanica pugnâ
Iouis auxiliatores iaculabantur fulmina,
Neq; congregatarum mugiente turbine
Tonans grauiter ſonans ſtridebat pluuialis Echo Ante Iouẽ nondum fuerunt fulmina.
Sed vrbs Beroë prior erat, quam cum terra
Primo apparens cognouit coæuam congenitum æuum Vrbs Beroe omnium prima.
Non tunc Tarſus erat homines oblectans, non tunc Theba
Non tunc Sardies erant vbi Pactoli ripa
Aurum eructante reſplendet diues limus Tarſus.
Sardis Soli coæui, non genus virorum Thebæ. Sardus.
Non tunc quædam vrbs erat Achaica, neq; tunc ipſa Pactolus.
Arcadia ante Lunam, germinabat v. ſola Arcadia ante lunã fuit.
Antiquiores Phaethonte, vnde lucem habuit Luna:
Et anteuertens terram omnem ſuo omnium matre gremio,
Solis nuper lucere incipiens priuata ſplendorem lucis,
Et lucem per ſe perfectam irrequieta Luna,
Prima nigra excuſſit turbinem caliginis, Chaos.
Et ipſius Chaus caliginoſum euertit tegumentum.
Et anteuertens Cyprum & in Iſthmo ſitam vrbẽ Corinthi Veneris origo.

Xxx *Primo*

Digitized by Google

Πρώτη Κύπριν ἔδεκτο φιλοξείνοισι λοετροῖς,
Ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον ὅτε βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὠδῖνος ἐπ' αὔλακι μαιώσατο ὕδωρ
Ὁππόθι νόσφι γάμων ἀρόσας ῥόον ἄρσενι λύθρῳ
Αὐτοτελὴς μορφοῦτο θυγατρογόνῳ σπόρος ἀφρῷ
Καὶ φύσις ἔπλετο μαῖα· συνώκεε πάλιν δὲ Σελήνῃ
Σκεπτοῖς ἱμὰς στεινηδὸν ἐπ' ἰξυῖ κύκλον ἑλίξας
Αὐτομάτῳ ζωστῆρι δέμας μίτρωσεν ἀνάσσης·
Καὶ θεὸς ἰχνεύουσα δι' ὕδατος ἀφρὸν ἀκτὴν
Οὐ Πάφον, οὐκ ἐπὶ Βύβλον ἀνέδραμεν, οὐ πόδα χέρσῳ
Κωλιάδος ῥηγμῖνος ἐφήρμοσεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Ὠκυτέρη στροφάλιγγι παρέτρεχεν ἄστυ Κυθήρων,
Καὶ χρόα φυκιόεντα περιτρίψασα κορύμβου
Πορφυρέη πέλε μᾶλλον· ἀκυμάντοιο δὲ πόντου
Χεῖρας ἐρετμώσασα θεήπικον ἔσχισεν ὕδωρ
Νηχομένη, καὶ στέρνον ἐρετμώσασα θαλάσσῃ,
Σιγαλέῳ ἀέκοντι χαρασσομένῳ ἅλα ταρσῷ·
Καὶ δέμας ἠώρησε· διχαζομένης δὲ γαλήνης
Ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ·
Καὶ Βερόης ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπιβάτειρα θείνης
Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης ναέτης ἐψαύσατο Κύπρου·
Πρώτη Κύπριν ἔδεκτο, καὶ ἐψίθυζ' ἄπνοος ἔρμου
Αὐτοφυεῖς λειμῶνες ἐρευγόμενοι βρία ποίης
Ἤνθεον ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυψαμάθῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
Ἠϊόνες ῥοδέοισιν ἐφοινίσσοντο κορύμβοις·
Πέτρη δ' ἀφειδώσα θυώδεο. ἔγκυος οἴνου.
Πορφυρέην ὠδῖνα χαραδραίῳ πίε μαζῷ,
Λευκαίαις λιβάδεσσι κατάρρυτον ὄμβρον ἐέρσης·
Ἀργυφέη κελάρυζε γαλακταίῳ χύσις ὄλβῳ·
Αὐτοχύτου δὲ μύροιο μετ' ἄρτιον ἀτμὸν ἑλίσσων,
Ἠερίους ἐμέθυσσε πνοὰς εὔοδμος ἀήτη.
Καὶ τότε θοῦρος ἔρωτα γονῆς προπάτερον ἀρχῆς
Ἀρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα

Αρ...

Primo Venerem excepit hoſpitali ianua
Ex mari nuper partu editam quando ſubmerſam Venerem
Cæleſtis genuit ſulci grauida aqua
Vbi ſine nuptiis arans fluctum virili ſanguine
Per ſe perfectus formabatur filias generante genus ſpuma.
Et natura fuit obſtetrix. Vna oriens v. cum Dea
Pictum lorum coronatim ſupra ilia circulum voluens
Spontaneo cingulo corpus cinxit regina — Paphus.
Et Dea veſtigans per aquam non turbidum littus — Byblus.
Non Paphum non in Bybulum currit, non pedem littori
Coliados littoris applicauit, ſed etiam ipſorum — Cytheræ.
Velociori turbine præcurrit vrbem Cytherorum,
Et corpus ſpumoſo obterens ramo
Purpurea fuit magis Tranquilli v. ponti
Manus remigans Deam generantem diffidit aquam
Natans & pectus remigans mari, — Veneris in aqua natätis motus.
Taciturnum ſecauit ſignatum mare planta
Et corpus ſuſtulit, diuiſa v. tranquillitatis
Pedibus alternis poſteriorem impulit aquam, — Venus Beroen appulit.
Et Beroen aſcendit. Piſcium v. pontem Dea
Ex mari venientis habitator mentitus eſt Cypri
Prima Cyprin cepit, & ſuper vicino portu
Per ſe nata prata emittentia muſcum herbæ,
Florebant hinc & hinc, arenam amante v. in ſinu
Littora roſeis rubebant cacuminibus:
Petra v. ſpumoſa odorato grauida vino
Purpureum partum fluente generauit mamma,
Torcularis liquoribus vmbroſum imbrem roris.
Argenna ſtrepebat lacteo fluxus tractu.
Per ſe v. fuſi vnguentis ſublimem nidorem voluens,
Aerias inebriauit tranſitus ſuauiter olens ventus: — Cupido Veneris filius.
Et tunc impetuoſo amore generationis primũ ſeminãs prin-
Harmonia mundi vitam ferentem aurigatorem (cipium

Πρώτη Κύπριν ἔδεκτο φιλοξείνῳ τινὶ λέκτρῳ,
Ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον ὅτε βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὠδῖνος ἀπ' αὔλακος ἔσπορον ὕδωρ
Ὁππόθι νόσφι γάμων ἀρόσας ῥόον ἄσπορι λύθρῳ
Αὐτοτελὴς μόρφωσε θυγατρογόνῳ γόνος ἀφρῷ
Καὶ φύσις ἔπλετο μαῖα· σὺν αὐτῇ δ' ἀμφὶ θεαίνῃ
Σφικτὸς ἱμὰς στεφανηδὸν ἐπ' ἰξύι κύκλον ἑλίξας
Αὐτομάτῳ ζωστῆρι δέμας μίτρωσεν ἀνάσσης·
Καὶ θεὸς ἰχνεύουσα δι' ὕδατος ἀψόφου ἀκτὴν
Οὐ Πάφον, οὐκ ἐπὶ Βύβλον ἀνέδραμεν, οὐ πόδα χέρσῳ
Κωλιάδος ῥηγμῖνος ἐφήρμοσεν, ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ
Ὠκυπόρῃ στροφάλιγγι παρέτρεχεν ἄστυ Κυθήρων,
Καὶ χρόα φυκιόεντα περιτρίψασα κορύμβων
Πορφυρέη πέλε μᾶλλον· ἀκυμάντοιο δὲ πόντου
Χεῖρας ἐρετμώσασα θεητόκον ἔσχισεν ὕδωρ
Νηχομένη, καὶ στέρνον ἐρετμώσασα θαλάσσῃ,
Σιγαλέην ἀνέκοπτε χαρασσομένην ἅλα ταρσῷ·
Καὶ δέμας ἠώρησε· διχαζομένης δὲ γαλήνης
Ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ·
Καὶ Βερόης ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπιβάτειρα θεαίνης
Ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης ναέτης ἐψαύσατο Κύπρου·
Πρώτη Κύπριν ἔδεκτο, καὶ ἐψιθύριζεν ἔρνου
Αὐτοφυεῖς λειμῶνες ἐρευγόμενοι βρία ποίης
Ἤνθεον ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυψαμάθῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
Ἠϊόνες ῥοδέοισιν ἐφοινίσσοντο κορύμβοις·
Πέτρη δ' ἀφειδέωσα θυώδεος ἴχνος Ἐνυοῦς,
Πορφυρέην ὠδῖνα χαραδραίῳ τίκε μαζῷ,
Λευκαίαις λιβάδεσσι κατάπιον ὄμβρον ἐέρσης·
Ἀργυφέη κελάρυζε γαλαξαίῳ χύσις ὄλβῳ·
Αὐτοχύτου δὲ μύροιο μετ' ἄρτιον ἀτμὸν ἑλίσσων,
Ἠερίους ἐμέθυσε πόρους εὔοδμος ἀήτης·
Καὶ τότε θοῦρος ἔρωτα γονῆς προπάτορον ἀρχὴν
Ἁρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα

Ἀρμ

Primo Venerem excepit hoſpitali ianua
Ex mari nuper partu editam. quando ſubmerſam Venerem
Cœleſtis genuit ſulci grauida aqua
Vbi ſine nuptiis arans fluctum virili ſanguine
Per ſe perfectus formabatur filias generante genus ſpuma.
Et natura fuit obſtetrix. Vna oriens v. cunis Dea
Pictum lorum coronatim ſupra ilia circulum voluens
Spontaneo cingulo corpus cinxit regina Paphus.
Et Dea veſtigans per aquam non turbidum littus Byblus.
Non Paphum non in Bybulum currit, non pedem littori
Coliados littoris applicauit, ſed etiam ipſorum Cytheræ.
Velociori turbine præcurrit vrbem Cytherorum,
Et corpus ſpumoſo obterens ramo
Purpurea fuit magis Tranquilli v. ponti
Manus remigans Deam generantem diffidit aquam
Natans & pectus remigans mari, Veneris in aqua natátis motus.
Taciturnum ſecauit ſignatum mare planta
Et corpus ſuſtulit, diuiſa v. tranquillitatis
Pedibus alternis poſteriorem impulit aquam, Venus Beroen appulit.
Et Beroen aſcendit. Piſcium v. pontem Dea
Ex mari venientis habitator mentitus eſt Cypri
Prima Cyprin cepit, & ſuper vicino portu
Per ſe nata prata emittentia muſcum herbæ,
Florebant hinc & hinc, arenam amante v. in ſinu
Littora roſeis rubebant cacuminibus:
Petra v. ſpumoſa odorato grauida vino
Purpureum partum fluente generauit mamma,
Torcularii liquoribus vmbroſum imbrem roris.
Argenna ſtrepebat lacteo fluxus tractu.
Per ſe v. fuſi vnguenti ſublimem nidorem voluens,
Aerias inebriauit tranſitus ſuauiter olens ventus: Cupido Veneris filius.
Et tunc impetuoſo amore generationis primũ ſeminãs prin-
Harmonia mundi vitam ferentem aurigatorem (cipium

Ἀρτιφανὴς ὠδῖνεν ἐπ᾽ ὀφρύσι γείτονος ἕρμου·
Καὶ πάϊς ὠκυπόδης τόκον ἄρσενα ποσσὶ τινάξας,
Γαστρὸς ἀμαιεύτοιο μογοστόκον ἔφθασεν ὥρην,
Μητρὸς ἀνυμφεύτοιο μεμυκότα κόλπον ἀράξας
Θερμὸς ἔτι προτόκοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
Δινεύων πτερὰ κοῦφα, πύλας ὤϊξε λοχείης·
Καὶ ταχὺς αἰγλήεντα φορῶν ἐπὶ μητρὸς ἀγοστῷ
Ἄστατος ἀκλινέεσσιν ἔρως ἀνεπάλλετο μαζοῖς,
Στήθεϊ παιδοκόμῳ τιταινυσμένος· εἶχε δὲ Φοίβην
Ἵμερον αὐτοδίδακτον. ἀνημέλκτοιο δὲ θηλῆς
Ἄκρα δακὼν γονίμων λιβάδων τεθλιμμένον ὄγκῳ,
Οἰδαλίαν ἀκόρητος ὅλον γλάγος ἔσπασε μαζῶν·
Ῥίζα βίου Βερόη, πολίων τροφός, εὖχος ἀνάκτων,
Πρωτοφανής, αἰῶνος ὁμόσπορε, σύνθρονε κόσμου,
Ἕδρανον Ἑρμείαο, δίκης πέδον, ἄστυ θεμίστων,
Ἔνδιον εὐφροσύνης, Παφίης δόμος, οἶκος ἐρώτων,
Βάκχου τερπνὸν ἔδεθλον, ἐναύλιον Ἰοχεαίρης,
Νηρείδων ἀνάθημα, Διὸς δόμος, Ἄρεος αὐλή.
Ὀρχομενὸς Χαρίτων, Λιβανηΐδος ἄστρον ἀρούρης,
Τηθύος ἰσόετηρος ὁμόδρομος Ὠκεανοῖο,
Ὃς Βερόην ἐφύτευσεν ἑῷ πολυπίδακι παστῷ,
Τηθύος ἰκμαλέοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
Ἣν γὰρ ἁρμονίην ἐπεφήμισαν, εὖτέ ἑ μήτηρ
Ὑδρηλῆς φιλότητος ὑποβρυχίη τέκεν εὐνῇ.
Ἀλλά τις ὁπλοτέρη πέλεται φάτις, ὅττι μιν αὐτὴ
Ἀνδρομένης Κυθέρεια κυβερνήτειρα γενέθλης
Ἀσσυρίῳ παιδεῦχον Ἀδώνιδι γείνατο μήτηρ,
Καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀναπλώσασα σελήνης
Φόρτον ἐλάφριζεν· φθάμενος δέ μιν ὠκέϊ ταρσῷ
Ἐσσυμένην κήρυξ λαπινίδα δίζοο ἀνείων
Εἰς Βερόης ὠδῖνα λοχοστόκος ἤλυθεν Ἑρμῆς·
Καὶ Θέμις Εἰλείθυια, τὸ δ᾽ οἰδαλέον διὰ κόλπου
Στεινομένης ὠδῖνος ἀναπτύξασα καλύπτρην

ὀξὺ

Iam apparens peperit in ripa vicini portus.
Et puer pedibus velox partum maſculum pedibus quatiens
Ventris nulla obſtetrice adiuti ægre genitã præuenit horam,

Amor antequã generetur, petulans ante tẽpus ex vtero matris erupit.

Matris innuptæ patentem ſinum frangens
Calidus adhuc ante partum, ſaltatore v tremore
Quatiens leues pennas, ianuas aperuit partus.
Et celer ſplendentem ſaliens in matris vlnam
Mobilis ſtabilibus amor palpitabat mamillis,
In pectore filiorum nutritore extenſus. Habuit v. Phœben
Amorem per ſe doctum, Non mulcta v. fœminæ
Summitates mordens genitalium liquorum

Cupido lacte inſatiabilis.

Grauatũ cumulo tumidarum inexplebilis lac extraxit mã-
Radix vitæ Bero vrbium nutrix, decus regum, (millarũ:

Beroes vrbis inſignis laus.

Prima apparẽs cũ æuo ſimul ſata, in æquali ſede ſedẽs cũ mũ
Fundamentum Mercurii iuris ſolum, vrbs legum, (do
Domus lætitiæ, Veneris habitatio, domus amorum,
Bacchi iucundum fundamentum, domicilium Dianæ
Nereidum donarium, Iouis domus, Martis aula,
Orchomenus Gratiarum, Libaneïdis ſtella terra,
Tethyis annis æqueuua, comes Oceani,
Qui Beroen plantauit ſuo multos fontes habente thalamo,

Oceanus Beroes ædificator.

Tethyis humidis conuerſans cum nuptiis,
Quam Amymonem vocarunt, quando ipſam mater

Amymone.

Aquoſi amoris ſub aquis latenti genuit cubili,
Sed quadem recentior eſt fama, quod ipſam ipſa
Hnmanæ Cytherea gubernatrix generationis
Aſſyria prorſus candidam Adonis genuerit mater
Et curſum nouem circulorum implens Luna
Onus leuauit. Præueniens v. ipſam veloci pede
Futuram præconem latinum librum tollens
In Beroes partum ægre natus venit Hermes.
Et Themis Ilithyia & tumidum ob ſinum
Anguſtato partu expandens tegumentum

Alia de origine Cupidinis fabula. Latinus liber a Mercurio allatus in partu Veneris.

Xxx 3 *Acu-*

Ὀξὺ βέλος κούφιζε πεπαινομένου τοκετοῖο,
Θεσμὰ Σόλωνος ἔχουσα· παρεζομένη δὲ λοχείῃ
Λυσιπόνῳ βαρύδουπον ἐπικλίνασα θαάνῃ
Κύπτεν ἀνωδίνεσκε, καὶ Ἀτθίδος ὑψόθι βίβλου
Παῖδα σοφὴν ἐλόχευσε, Λαογονίδες οἷα γυναῖκες
Υἱέας ὠδίνουσιν ἐπ' εὐκύκλοιο βοείης·
Καὶ τόκον ἀρτιλόχευτον ἐπέπλυε θηλέϊ κόλπῳ
Ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα δικασπόλον υἱέα Μαίης,
Καὶ βρέφος εἰς φάος ἦλθεν· ἐχυτλώσαντο δὲ κούρην
Τέσσαρες ἄστεα πάντα διϊπτεύοντες ἀῆται,
Ἐκ Βερόης ἵνα γαῖαν ὅλην πλήσωσι θεμίστων·
Τῇ δὲ λοχευομένῃ προτάγγελος εἰσέτι θεσμῶν
Ὠκεανὸς πόρε χεῦμα λεχώϊον ἰξύϊ κόπτων,
Ἀενάῳ πλήμμυρι χέων μεμιγμένον ὕδωρ·
Χερσὶ δὲ γηραλέῃσιν ἐς ἀρτιτόκου χρόα κούρης
Σπάργανα πέπλα δίκης ἀνεκούφισε σύντροφος αἰὼν
Μαίης ἐπασσομένων, ὅτι γηραλέος ἄχθος ἀμείβων
Ὡς ὄφις ἀδρανέων φολίδων ἀποσύρματα τινάξας
Ἔμπαλιν ἡβήσειε λελυμένος οἴδμασι θεσμῶν.
Θεσπεσίην δὲ θύγατρα λοχευομένης Ἀφροδίτης,
Σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος τετράζυγες ὧραι·
Καὶ Παφίης ὠδῖνα πελεσσιγόνοιο μαθόντες
Θῆρες ἐβακχεύοντο, λέων δέ τις ἀδρὸς ἀθύρων
Χείλεϊ μειλιχίῳ ῥαχίην ἠσπάζετο ταύρου,
Ἀκροτέροις στόμα τοῖσι φίλον μυκηθμὸν ἰάλλων,
Καὶ τροχαλοῖς βαρύδουπον ἐπιρρήσσων πέδον ὁπλῇ
Ἵππος ἀνεκροτάλιζε, γενέθλιον ἦχον ἀείρων.
Καὶ πέδον ὑψιπέροιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
Πόρδαλις αἰολόνωτος ἐπεσκίρτησε λαγωῷ·
Ὠρυγῇ δ' ὀλόλυγμα χέων φιλοπαίγμονι λαιμῷ
Ἀδρύπτοις γενύεσσι λύκος προσπτύξατο ποίμνην,
Καί τις ἐνὶ ξυλόχοισι λιπὼν κεμαδοσσόον ἄγρην
Ἄλλον ἔχων γλυκὺν οἶστρον ἀμιλλητῆρι χορείῃ,

Ὀρχηστὴρ

Acutum telum ſuſtulit maturato partu,
Leges Solonis habens. Aſſidens v. partui,
Labores ſoluenti graui teſta onuſtam inclinans Dea
Venerem genuerit, & Atticum ſuper librum
Filiam diuinam peperit, Laconicæ vt mulieres
Filios pariunt ſuper bene circulato ſcuto.
Et partum iam genitum expuit fœmineo ſinu
Virilem nutricem habens iudicem filium Maiæ,
Et infantem in lucem eduxit, perfundebant v. puellam
Quatuor vrbes omnes perequitantes venti,
Ex *Beroe vt terram omnem implerent legibus.*
Huic partu editæ nuncius primus adhuc legum
Oceanus prabuit fluctum puerperium illo mundi,
Perpetuo baltheo fundens coronatam aquam.
Manibus v ſenilibus in recens natæ corpus puellæ
Faſcias & pepla iuſtitiæ eleuanit vna nutritum auum
Vates futurorum quod ſenectutis pondus mutans
Vt ſerpens imbellium ſquammarum volumen quatiens
Rurſus iuueneſceret ablutis fluctibus legum.
Diuinam v. filiam parientis Veneris
Conſonum pulſabant cantum quadriiuges horæ
Et Paphiæ partum prolifice diſcentes
Feræ bacchabantur, Leo *v. aliquis plenum ſaltans*
Labio manſueto dorſum oſculabatur, tauri
Summo ore amicum mugitum emittens,
Et volubili grauiter ſonantem lacerans ſolum vngula
Equus plaudebat, natalitium ſonitum pulſans
Et pedis altigradi currens agili concuſſione
Panthera varium dorſum habens ſaltabat ſuper leporem,
Vlulatus v. ſtrepitum fundens ludente gutture
Non lacerantibus maxillis lupus amplectebatur ouile,
Et quiſpiã in ſyluis relinquens hinnulos agitantẽ venatione
Alium habens dulcem furorem ſaltatrice chorea,

Leges Solonis.

Partus ſupra librũ græcum editus.

Lacedæmoniæ mulieres parturientes ſcuto inſident.

Beroe omniũ legũ origo.

Serpentes pellẽ exuunt.

Venus manſuetudinis cauſa etiam in feris.

Feræ manſueſcunt.

Digitized by Google

Ὀρχηστὴρ ἐδίδαινε κύων βυπάρμονι κάπρῳ,
Καὶ πόδας ὀρθώσασα περιπλεχθεῖσα δὲ δειρῇ
Ἄρκτος ἀδηλήτῳ δαμάλην ἠγκάσατο δεσμῷ·
Πυκνὰ δὲ κυρτώσασα φιλέψιον αὔτυγα κόρσης
Πόρτις ἀνεσκίρτησε δέμας λιχμῶσα λεαίνης,
Ἡμιτελὲς μύκημα νέων τίμπουσα γενείων,
Καὶ φιλίων ἐλέφαντα δράκων ἔψαυεν ὀδόντων,
Καὶ δρύες ἐφθέγξαντο· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
Ἠθάδα πέμπε γέλωτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Τερπομένων ὁρόωσα λεχώϊα παίγνια θηρῶν·
Πᾶσι μὲν ἀμφελέλιζε γεγηθότα κύκλον ὀπωπῆς,
Πᾶσιν ὁμοῦ, μούνην δὲ συῶν οὐκ ἤθελε λεύσσειν
Τερπωλήν, ἅτε μάντις, ἐπεὶ συὸς εἰκόνι μορφῆς
Ἄρης χαλκοχρόδαν θανατηφόρον ἰὸν ἰάλλων
Ζηλομανὴς ἤμελλεν Ἀδώνιδι πότμον ὑφαίνειν.
Καὶ Βερόην γελόωσαν ἔτι βρέφος ἅμματι χειρῶν
Δεξαμένη παρὰ μητρὸς ὅλου κόσμοιο τιθήνη
Παρθένος Ἀστραίη χρυσῆς θρέπτειρα γενέθλης
Ἔννομα παπταίνουσαν ἀνέτρεφεν ἔμφρονι μαζῷ·
Παρθενίῳ δὲ γάλακτι ῥοὰς βλύζουσα θεμίστων,
Χείλεα παιδὸς ἔδευσε, καὶ ἔβλυεν εἰς στόμα κούρης,
Ἀτθίδος ἡδυτόκοιο περιθλίψασα μελίσσας,
Δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης
Κηρία φωνήεντα σοφῷ κεράσασα κυπέλλῳ.
Εἴποτε διψαλέη ποτὸν ᾔτεεν, ὤρεγε κούρη
Πυθίου Ἀπόλλωνι λάλον πεφυλαγμένον ὕδωρ,
Ἢ ῥόον Ἰλισσοῖο, τὸν ἔμπνοον Ἀτθίδι μούσῃ
Γίτει καὶ δονίοισιν ἐπ' ἠόνι φοιβάδες αὖραι·
Κοῦραι δ' ἁβρὰ λοετρὰ χοεῖπόδες Ὀρχομενοῖο
Ἀμφίπολοι Παφίης μεμελημένον ἐννέα μούσαις
Ἐκ κρήνης ἀρύσαντο νοήμονος ἵππιον ὕδωρ,
Καὶ στάχυν ἀστερόεντα περιγνάμψασα κορύμβων
Χρύσεον οἰστροφόρον ὅρμον ἐπ' αὐχένι θήκατο κούρης·

Καὶ Βε-

Saltator contendebat canis tripudio exercenti apro.
Et pedes erigens. Circumplexa vero collo
Vrſa non nocenti iuuencam amplectebatur vinculo. Cõcordia ferarũ etiã hoſtilium inter ſe.
Crebro v. incuruans ioci amatorem ambitum capitis
Iuuenca ſaltabat corpus lambens Leana,
Semiperfectum mugitum è nouo mittens ore,
Et amicior elephanti Draco tetigit dentes, Arbores loquũtur.
Et quercus loquebantur. tranquilla v. fronte
Conſuetum emiſit riſum libenter ridens Venus. Venus ridens.
Oblectatorum cernens puerperio condecentes luſus ferarũ.
Omnibus quidem circumtulit oblectatũ circulũ oculorum, Venus ab apris abhorret.
Omnibus ſimul, ſolam v. ſuũm non voluit cernere
Oblectationem, tanquam vates poſt quã ſuis imagini forma
Mars validos dentes habens mortiferum telum emittens Adonis à Marte in aprũ verſo occiſus.
Zelo furioſus voluit Adonidi interitum texere.
Et Beroen ridentem adhuc infantem nexu manuum
Accipiens à matre totius mundi nutrix
Virgo Aſtræa aurei nutrix generis Aſtræa Beroes nutrix.
Legitima cernens enutriuit prudenti mamma.
Virginali v. lacte fluctum ſcaturiens legum,
Labia pueri irrigauit, & fundebat in os puellæ,
Attica dulce generantis comprimens apis, Beroe melle nutrita.
Varium partum multum perforatæ fœturæ
Fauos loquentes diuino miſcens poculo.
Si quando ſitiens potum peteret, præbuit puella
Pythium Apollini ſtrepentem cuſtoditam aquam, Iliſſus.
Aut fluctum Iliſſi, qui viuus eſt Attica Muſa,
Pieri & agitant in littore Phœbea aura.
Puellæ v. mollia lauacra ſaltatrices Orchomeni Gratiæ.
Famulæ Paphiæ curatum nouem Muſis
Ex fonte hauriebant prudenti equeſtrem aquam
Et ſpicam ſtellatam circumflectens Corymbis
Auream tanquam monile ceruici impoſuit puellæ.

Et

Digitized by Google

Καὶ Βερόην βλεφάρων ὁμόδρομος ἰοχεαίρῃ,
Δίκτυα θηρητῆρος ἀερτάζουσα τοκῆος,
Καὶ Παφίης ὅλον εἶδος ὁμόγνιον εἶχε τεκούσης,
Καὶ πόδας αἰγλήεντας ὑπερκύψασα δὲ πόντου
Χιονέῳ σκαίρουσα Θέτις βυθοδρόμονι ταρσῷ
Ἄλλην ἀργυρόπεζαν ἴδεν Θέτιν· αἰδομένη δὲ
Κρύπτετο δειμαίνουσα πάλιν στόμα Κασσιεπείης
Ἀσσυρίην δ' ἑτέρην δεδοκημένος ἄζυγα κούρην
Ζεὺς πάλιν ἐπτοίητο, καὶ ἤθελεν εἶδος ἀμεῖψαι,
Καί νύ κε φόρτον ἔρωτος ἔχων ταυρώπιδι μορφῇ
Ἀκροβαφὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ἴχνος ἐρέσσων,
Κυφίζων ἀδίαντον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
Εἰ μὴ μνῆστις ἔρυκε βοοκραίρων ὑμεναίων
Σιδονίς, ἀστερόεν δὲ μέλος ζηλήμονι δαίμων,
Νυμφίος Εὐρώπης μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
Μὴ βοὸς ἰσοτύποιο δι' αἰθέρος εἰκόνα τεύχων
Πενθοτόρων στήσειε νεώτερον ἄστρον ἐρώτων·
Καὶ Βερόην διεροῖσιν ὀφειλομένην ὑμεναίοις
Γείτονι λεῖπεν ἄκοιτιν, ἐπιχθονίης περὶ νύμφης
Ὑσμίνην γαμίην πεφυλαγμένος Ἐννοσιγαίῳ·
Τοίην ἔην Βερόη Χαρίτων θάλος, εἴποτε κούρη
Λαροτέρην σίμβλοιο μελίρρυτον ἤπυε φωνήν,
Ἡδυεπής, ἀκόρητος ἐφίζατο χείλεσι Πειθώ,
Καὶ πινυτὰς οἴστρησεν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν·
Ἀσσυρίης δ' ἔκρυπτεν ὁμήγυριν ἥλικος ἥβης,
Ὀφθαλμοὶ γελόωντες ἀκοντιστῆρες ἐρώτων,
Φαιδροτέραις Χαρίτεσσιν ὅσον πλέον ἄστρα καλύπτει
Ἀννεφέλης ἀκτῖνας ἀϊστεύουσα σελήνη
Γλαυσιφαής, λευκοὶ δὲ περὶ σφυρὰ νείατα κούρης
Πορφυρέοις μελέεσσιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες·
Οὐ νέμεσις ποτε τοῦτο, καὶ εἰ πλέον ἥλικος ἥβης
Τηλίκον ἔλλαχεν εἶδος, ἐπεὶ νύ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
Κάλλεϊ διχθαδίων ἀμαρύσσετο φαιδρὰ τοκήων;

Ἤν ποτε

Et Beroe germinauit, comes vna Dianæ
Retia venatoris tollens parentis,
Et Paphia totam imaginem cognatam habuit matris
Et pedes reſplendentes. Suſpiciens v. è ponto
Candido ſaltans Thetis tripudiante pede — Thetis.
Aliam argentipedam videt Thetin, pudore affecta v.
Occultabatur formidans rurſus os Caſſiopea. — Caſſiopea.
Aſſyriam v. aliam intuens iniugem puellam
Iupiter rurſus agitatus fuit, & voluit imaginem mutare, — Iupiter omnib. pulcris inſidians.
Et ſune onus amoris habens taurina facie
Summa parte tinctus ferebatur per aquā veſtigiū remigās,
Eleuans non humefactam ſuper dorſo mulierem.
Niſi recordatio prohibuiſſet, boū cornua habentiū nuptiarū
Sidonia, ſtellatum v. cantum æmulatori Deus, — Iupiter in taurum iterum.
Sponſus Europæ mugiebat taurus cœli,
Ne bouis æquale imagine habentis per aera imaginē faciens
Marigradorum ſtatueret nouum ſidus amorum.
Et Beroen humidus debitam nuptiis — Beroe Neptuno relinquitur.
Fratri reliquit coniugem terreſtrem ob Nympham
Bellum nuptiale cauens Neptuni
Talis erat Beroe Gratiarum germen. Si quando puella — Beroe ſuauiloqua.
Dulciorem ſauo melliſluam emiſiſſet vocem
Dulciloqua inſatiabilis ſtabat ſuper labra Pytho. — Suada in labris.
Et ſapiētes furore concitauit immaculatorū animos virorū.
Aſſyriæ v. occultauit congregationem æqualis iuuentæ
Oculi ridentes iaculatores amorum — Oculi ſunt in amore duces.
Splendidioribus gratiis quanto magis aſtra occultat
In nubes radios ſpargendo iaculans Luna
Plena apparens, candidæ v. circa pedes poſtremos puellæ
Purpureis membris rubebant tunicæ.
Nulla Nemeſis vnquam hoc, licet plus coæua iuuenta — Beroe ſua pulcritudine inuidiam ſuperauit.
Tantam ſortita eſſet formam, poſtquam ſane et in fronte
Pulcritudine geminorum reſplendent ſplendida parentum

Quam

Digitized by Google

Ἥν ποτε Κύπρις ἰδοῦσα νοήμονος ἔγκυος ὀμφῆς,
Σωτήρην ἐλέλιζε περιστρωφῶσα μενοινήν,
Καὶ νέον ἱππεύσασα περὶ χθόνα πᾶσαν ἀλήτην,
Φαιδρὰ παλαιγενέων διεμέτρεε βάθρα πολήων,
Ὅττι φερωνυμίην ἑλικώπιδος εἶχε Μυκήνης,
Στήμασι τειχιόεντι περιζωσθεῖσα Μυκήνη
Κυκλώπων καμόνεσσι, καὶ ὡς νοτίῳ παρὰ Νείλῳ
Θήβης ἀρχεγόνοιο φερώνυμος ἔπλετο Θήβη,
Καὶ Βερόης μενέαινεν ἐπώνυμον ἄστυ χαράξαι,
Αὐτοτύπων μεθέπουσα φιλόπτολιν οἶστρον ἐρώτων·
Φραζομένη δὲ Σόλωνος ἀλεξικάκους σίχα θεσμοὺς,
Δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἐς εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Γνωτῆς ζῆλον ἔχουσα δικασπόλον· ἑσσυμένη δὲ
Ἠερίην ἁψῖδα διερροίζησε πεδίλῳ
Εἰς δόμον Ἁρμονίης παμμήτορος, ὁππόθι νύμφη
Ἴκελον οἶκον ἔναιε τύπῳ τετράζυγι κόσμου
Αὐτοπαγῆ, πίσυρες δὲ θύραι στιβαροῖο μελάθρου
Ἀρραγέες πισύρεσσιν ἐμιτρώθησαν ἀήταις,
Καὶ δόλον ἐρρύοντο περίτροχον εἰκόνα κόσμου
Δμωΐδες ἔνθα καὶ ἔνθα· μεριζομένων δὲ θυρέτρων
Ἀντολίην θεράπαινα πύλην περιδέδρομεν Εὔρου,
Καὶ ζεφύρου πυλεῶνα δύσις θρέπτειρα σελήνης,
Καὶ νότου πυρόεντα μεσημβριὰς εἶχεν ὀχῆα,
Καὶ πυκινὴν νεφέεσσι, παλυνομένην δὲ χαλάζῃ
Ἄρκτος ὑποδρήστειρα πύλην ἐπίτασσε Βορῆος.
Κεῖθι χάρις περιθορῶσα συνέμπορος ἠεριγενείῃ
Εὔρου κόψε θύρετρον ἑῷον· ἐνδόμυχος δὲ
Ἀντολίης κροκόεντος ἀρασσομένου πυλεῶνος
Ἄνδραμεν Ἀσυομένα διάκτορος· ἱσταμένην δὲ
Κύπριν ἐσαθρήσασα παρὰ προπύλαια μελάθρου
Ποσσὶ παλιννόστοισι παράγγελος ἦλθεν ἀνάσσῃ·
Ἡ μὲν ἐπειγομένη πολυδαίδαλον ἱστὸν Ἀθήνης
Κερκίδι πέπλον ὕφαινεν· ὑφαινομένου δὲ χιτῶνος

Πρώτην

Quam tunc Cypris cernens diuina grauida vaticinio **Venus.**
Velociorem agitauit conuerſa cogitationem,
Et mentem equitans circa terram omnem vagam,
Splendida olim factorum menſurauit fundamēta vrbium,
Quod cognomentum nigris oculis decora habuit Mycena **Mycena.**
Corona murali circumcincta Mycena
Cyclopum regulis, & tanquam auſtralem prope Nilum
Thebæ primigeniæ cognominis eſſet Thebæ **Thebæ.**
Et Beroes ſtudebat vrbem cognominem ſignare,
Oppoſitorum ſectans vrbem amantem furorem amorum.
Expendens v. Solonis mala propulſantium ordines legum
Obliquū oculū intendit in multos vicos habentē Athenā, **Venus de condenda vrbe Beroe cogitat.**
Sororis æmulationem habens iudiciariam. Incitata vero
Aerium fornicem ſonitu pertranſiit pede
In domum Harmoniæ omnium matris vbi Nympha **Leges Solonis.**
Similem domum habitabat imagine quadriiuga mundi **Venus Harmoniam accedit.**
Per ſe ſtabilitam, quatuor v. portæ robuſti palatii
Infractæ quatuor cingebantur ventis, **Harmonia omnium mater.**
Et dolum liberabant circularem imaginem mundi
Famulæ hinc & hinc, diuiſorum v. oſtiorum **Palatium Harmoniæ.**
Antolia famula portam circumcurrit Euri,
Et Zephyri portam occaſus nutrix Luna **Domus Harmoniæ quatuor ventis expoſita.**
Et Auſtralem ignitum meridies habuit repagulum,
Et denſam nubibus, humore aſperſam v. grandine
Vrſa famula portam gubernabat Boreæ.
Vnde Gratia proſiliens comes auroræ **Gratia.**
Euri amputauit oſtium matutinum. Intus latens v.
Orientalis croceo ſignato veſtibulo
Cucurrit Aſtynomea internuncia. Stantem v. **Aſtynomia.**
Venerem intuens in veſtibulo palatii
Pedibus retrouerſis prænuncia venit regina.
Hæc quidem percurrens multifariam telam Mineruæ
Radio peplum texuit, texta v. tunica

Primam

Digitized by Google

Πρώτην γαῖαν ἔπασσε μεσόμφαλον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Οὐρανὸν ἐσφαίρωσε τύπῳ κεχαραγμένον ἄστρων,
Σύμφερτον δὲ θάλασσαν ἐφήρμοσε σύζυγι γαίῃ,
Καὶ ποταμοὺς ποίκιλλεν· ἐπ' ἀνδρομέῳ δὲ μετώπῳ
Ταυροφυὴς μορφοῦτο κερασφόρος ἴγκελος εἰκὼν,
Καὶ πυμάτην παρὰ πέζαν ἐϋκλώστοιο χιτῶνος
Ὠκεανὸν κύκλωσε περίδρομον ἄντυγα κόσμου·
Ἀμφίπολος δέ οἱ ἦλθε, καὶ ἐγγύθι θήλεος ἱστοῦ
Ἱσταμένην ἤγγειλε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτην·
Καὶ θεὸς ὡς ἤκουσε μίτους ῥίψασα χιτῶνος,
Θέσκελον ἱστοπόνων ἀπεσείσατο κερκίδα χειρῶν,
Καὶ ταχινὴ πυκάσασα δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ
Φαιδροπέρη χρυσέης ὑπερίζανεν ἠθάδος ἕδρης,
Δεχνυμένη Κυθέρειαν· ἀναΐξασα δὲ θώκου
Τηλεφανῆ κύδηνεν ἐπερχομένην Ἀφροδίτην·
Καὶ Παφίην ἵδρυσεν ὅπῃ θρόνον ἐγγὺς ἀνάσσης
Εὐρυνόμη ταχύπεπλος· ἁπτομένη δὲ προσώπου
Κόπτετο ὀπιπεύουσα κατηφέϊ μάρτυρι μορφῇ
Παιδοτρόφος Ἁρμονίη φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ῥίζα βίου Κυθέρεια, φυτοσπόρε, μαῖα γενέθλης,
Ἐλπὶς ὅλου κόσμοιο, τίνος ὑπὸ νεύματι βουλῆς
Ἀπλανέες κλώθουσι πολύτροπα νήματα μοῖραι,
Εἰρομένη θέσπιζε, καὶ ὡς βιότοιο τιθήνη,
Ὡς τοκὰς ἀθανάτων, ὡς σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
Εἰπὲ, τίνι πτολίων βασιληΐδος ὄργανα φωνῆς
Λυσιπόνων ἀτίνακτα φυλάσσεται ἤϊα θεσμῶν;
Ὅττι πολυχρονίοιο πόθου δεδονημένον ἰῷ
Ἥρης κέντρον ἔχοντα κασιγνήτων ὑμεναίων
Εἰς χρόνον ἱμείροντα πεντηκοσίων ἐνιαυτῶν,
Ζῆνα γάμοις ἔζευξα, χάριν δέ μοι ἄξιον ἔργου
Μισθὸν ἐῷ θαλάμοιο νοήμονι νεῦσε Κρονίων,
Ὅττι μιῇ πτολίων ὧν ἔλλαχεν ἐγγυαλίξει
Θεσμὰ δίκης ποσσὶ δὲ δαμναμένας, ἐν χθονὶ Κύπρου,

Ἡ ἐ Πά-

Primam terram variauit medium vmbilicũ, circa v. terrã
Cœlũ in modũ ſphæræ circũdedit imagine ſignatũ aſtrorũ,
Coniunctum v. mare applicauit coniugi terræ,
Et fluuios variauit. In humana v. fronte
Tauriformis formabatur corniger pallida imago
Et vltimam prope oram fuſo benetexta tunicæ
Oceanum circulauit circularem ambitu mundi.
Famula v. ipſi venit, & prope femineam telam
Stantem annunciauit in veſtibulo Venerem.
Et Dea cum audiuit fila abiiciens tunicæ,
Diuinum telam exercentium abiecit radium manuum,
Et velox ſtipans corpus niuicolore peplo
Splendidior ſuper auream conſedit conſuetam ſellam,
Excipiens Cythereã. Exſiliens v. è ſede
Procul apparentem venerabatur ſuperuenientem Venerem.
Et Paphiam collocauit ſuper thronum prope reginam
Eurynome extenſum peplum trahens. Attonito v. vultu
Venerem aſpiciens triſti teſte forma
Omnia nutriens Harmonia amico mitigauit ſermone.
Radix vitæ Venus plãtarum ſeminatrix, obſtetrix genera-
Spes totius mundi, tui ſub nutu conſilii (tionis
Inerrantes torquent multum varia fila Parcæ,
Interrogata vaticinare, & tanquam vitæ nutrix,
Tanquã altrix immortaliũ, tanquã coæua æquæuo mundo
Dic, cui vrbium regiæ organa vocis
Labores ſoluentium inconcuſſa cuſtodiuntur frena legum?
Quod antiqui deſiderii concuſſum telo
Iunonis ſtimulum habentem fraternarum nuptiarum
In tempus deſiderantem trecentorum annorum,
Iouem nuptiis coniunxi, gratiam v. mihi dignum operibus
Præmium ſui thalami intellectuali annuit capite,
Quod vni vrbium, quas ſortitus eſt, in manu tradet
Leges iuſtitiæ. Deſidero v. cognoſcere, an terra Cypri

Peplũ ab Harmonia textum.

Aduentus Veneris Harmoniæ nunciatur.

Harmonia Venerem excipit. Eurynome.

Ven⁹ Harmoniæ.

Encomiũ Veneris.

Frena legum.

Leges iuſtitiæ vni vrbiũ deſtinatæ.

An

Digitized by Google

Ἢ ἐ Πάφῳ τάδε δῶρα φυλάσσεται, ἠὲ Κόρινθος,
Ἢ Σπάρτη, Λυκόοργος ἔην πόλιν, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Κύπρις ἡμετέρης Βερόης εὐώδεα πάτρη·
Ἀλλὰ δίκης ἀλέγιζε, καὶ Ἁρμονίην πόρε κόσμῳ
Ἁρμονίη γεγαῶτα βιοσσόος, ἧς σὺ γὰρ αὐτὴ
Πέμψον ἐπειγομένην με θεμιστοπόλων σοφὸς ἀνδρῶν
Παρθένος ἀστερόεσσα· τὸ δὲ πλέον ἔννομος Ἑρμῆς
Τοῦτο γέρας μοι ἔοικε. βιαζομένην ἵνα μούνην
Ἀέρας, ὃς ἰσότητα, γάμου θεσμοῖσι βαλέσθω.
Ὣς φαμένην θάρσυνε θεὰ καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Γίνεο θαρσαλέη, μὴ δείδιθι μήτερ ἐρώτων.
Ἑπτὰ γὰρ ἐν πινάκεσσιν ἔχω μαντήια κόσμου,
Καὶ πίνακες γεγάασιν ἐπώνυμοι ἑπτὰ πλανήτων.
Πρῶτος ἐυγλήνοιο φερώνυμός ἐστι σελήνης,
Δεύτερος ἑρμείαο πίναξ χρύσεος ἀκτὴν
Στίλβων, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται ὄργια θεσμῶν,
Οὔνομα σὸν μετὰ τοῖσι ῥοδόεις τρίτος· ὑμετέρου γὰρ
Ἀστέρος ἠώοιο φέρει τύπον, ἑπταπόρων δὲ
Τέτρατος ἠελίοιο μεσόμφαλος ἑπτὰ πλανήτων,
Πέμπτος ἐρευθιόων πυρόεις κικλήσκεται Ἄρης,
Καὶ Φαέθων Κρονίδαο φατίζεται ἕκτος ἀλήτης,
Ἕβδομος ὑψιπόλοιο κρόνου πέλεν οὔνομα φαίνων,
Τοῖς ἔνι ποικίλα πάντα μεμορμένα θέσφατα κόσμου
Γράμματι φοινικόεντι γέρων ἐχάραξεν Ὀφίων.
Ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἰθύνουσιν με διείρεαι εἵνεκα θεσμῶν,
Πρεσβυτέραις πολίων πρεσβήια ταῦτα φυλάσσω,
Εἴτ᾽ οὖν Ἀρκαδίη προτέρη πέλεν, ἢ πόλις ἠοῦς,
Σάρδιες αἳ γεγάασι παλαίτεραι, εἰ δὲ καὶ αὐτὴ
Ταρσὸς ἀειδομένη προτέρη πόλις, εἴτε τις ἄλλη
Οὐκ ἐδάην, χρόνιος δὲ πίναξ τάδε πάντα διδάσκει,
Τίς προτέρη βλάστησε, τίς ἔπλετο σύγχρονος ἠοῦς.
Εἶπε, καὶ ἡγεμόνευεν ἐς ἀγλαὰ θέσφατα τοίχου,
Καὶ μόγις εἴδεα καὶ χῶρον, ὅπη Βερόης πέρι πάτρης

Θέσφατον

An Papho hæc munera ſeruat, anne Corintho,
Aut Sparta Lycurgus vnde eſt anne etiam ipſius Lycurgus.
Puella noſtra Beroes viros bonos generanti patria.
Sed iuſtitiam cura, & harmoniam ſuppedita mundo
(Quæ) harmonia nata es vitam agitans, in te enim ipſa.
Miſit excitatam me iuriſprudentium nutrix virorum
Virgo ſtellata. Et quod maius eſt, iuſtus Mercurius Harmonia Veneris.
Hoc munus mihi videtur, violatarum vt ſola
Viros, quos ſeminaui, nuptiarum legibus ſeruem.
Sic locutam animauit dea, & reſpondebat ſermone
Sis animo confidens ne time mater amorum.
Septem.n.in tabulis habeo vaticinia mundi, Septē tabulæ continentes ferē omnium rerum.
Et tabulæ ſunt cognomines ſeptem planetarum.
Prima bene volubilis cognominis eſt Luna,
Secunda Mercurii tabula aurea dicitur
Stilbon in quo omnia fabricata ſunt orgia legum. Lunæ tabula.
Nomen tuum tenet roſea tertia. Veſtra enim Mercurii.
Stella orientalis fert imaginem, ſeptigradorum v. Veneris.
Quartus ſolis medium vmbilicum tenens ſeptem planetarū Solis.
Quintus rubens ignitus appellatur Mars, Martis. Iouis.
Et Phaethon Saturnii appellatur ſexta errans Saturni.
Septima prope altum polum Saturni eſt nomen oſtendens,
In quibus varia omnia fatalia vaticinia mundi
Literis Phoeniciis ſenex arauit Ophion. Ophion.
Sed poſtquam mentes dirigentium me interrogas cauſa legū
Antiquioribus vrbium munera hæc cuſtodio, Antiquiſſimæ vrbes quæ ſint.
Siue Arcadia hæc prima fuit, aut vrbs aurora,
Sardies ſiue ſint antiquiores, ſiue etiam ipſa
Tarſus decantata prima vrbs, ſiue quæpiam alia
Non noui, antiqua v. tabula hæc omnia docebit,
Quæ prior germinarit, quæ fuerit coæua aurora.
Dixit & duxit in præclara vaticinia parietis;
Et vix vidit regionem, vbi Beroe de patria

Digitized by Google

Θέσφατον ὀψιτέλεστον Ὀφιονίῃ χάραξε τέχνῃ
Ἐν πίνακι Κρονίῳ πεφυλαγμένον, ὅν ποτε μίλτῳ
Γραψαμένη Βερόη τελεσίγονος ἥλικι κόσμῳ,
Νύμφης ὀψιγόνοιο φερώνυμος, ἣν μετανάσται
Υἱέες Αὐσονίων ὑπατήια θέσμια Ῥώμης
Βηρυτὸν καλέουσιν, ἐπεὶ Λιβάνῳ πέλε γείτων.
Τοῖον ἔπος δεδάηκε θεοπρεπές· ἀλλ' ὅτε δαίμων
Θέσκελον ἑβδομάτου πίνακος παρεμέτρεεν ἀρχὴν,
Δεύτερον ἐσκοπίαζεν, ὅπῃ παρὰ γείτονι τοίχῳ
Ποικίλα παντοίης ἐχαράσσετο δαίδαλα τέχνης
Μαντιπόλοις ἐπέεσσιν, ὅτι προφερέστατα νέος
Παῖ νέμεως σύζυγα, λύρην Ἑλικώνιος Ἑρμῆς,
Δίθροον αὐλὸν Ὕαγνις ἐϋτρήτου μέλος αὐλοῦ,
Ὀρφεὺς μουσοπόλοιο θεηγόρα χεύματα μολπῆς,
Καὶ Λίνος εὐεπίην Φοιβήιος Ἀρκὰς ἀλήτης,
Μέτρα δυωδεκάμηνα, καὶ ἠελίοιο πορείην
Μητέρα πηξαμένων ἐτέων τετράζυγι δίφρῳ,
Καὶ σοφὸς Ἐνδυμίων ἑτερότροπα δάκτυλα κάμψας
Γνώσεται ἄστατα κύκλα παλιννόστοιο σελήνης
Τετραπλόα, καὶ στοιχεῖον ὁμόζυγον ἄζυγι μίξας
Κάδμος εὐγλώσσοιο διδάσκεται ὄργια φωνῆς,
Θεσμὰ Σόλων ἀχάραντα, καὶ ἔννομον Ἀτθίδι τέχνῃ
Συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα Κέκροψ,
Καὶ Παφίη μετὰ ταῦτα πολύτροπα δαίδαλα μούσης
Πυκνὰ πολυσπερίων δὲ παρέτρεπεν ἔργα πολήων,
Καὶ πίνακος γραπτοῖο μέσην παρ' ἄντυγα κόσμου
Τοῖον ἔπος σοφὸν εὗρε πολύστιχον Ἑρμάδι μούσῃ.
Σκῆπτρον ὅλης Αὔγουστος ὅτε χθονὸς ἡνιοχεύσει,
Ῥώμῃ μὲν ζαθέῃ δωρήσεται Αὐσόνιος Ζεὺς
Κοιρανίην, Βερόῃ δὲ χαρίζεται ἔνδια θεσμῶν,
Ὁππότε θωρηχθεῖσα φερεσσακέων ἐπὶ νηῶν
Φύλοπιν ὑγρομόθοιο κατευνήσει Κλεοπάτρης.
Πρὶν γὰρ ἀεθαλίη πολιπόρθιος οὔποτε λήξει,

εἰρήνην

Vaticinium ſero impletum Ophionia ſcripſit ars
In tabula Saturnio cuſtoditum rubicundo minio:
Prima apparens Beroe fuit coæua æquali mundo,
Nympha ſero genita nomen habens, quam exules
Filii Auſoniorum eximia lumina Romæ
Berytum appellant, poſtquam Libano cecidit vicina.
Talem ſermonem didicit Deorum oraculo profectũ Sed cũ
Diuinum ſeptima tabula menſurauit principium (Deus
Secundam vidit, vbi prope vicinum murum
Varia omnigena ſignabantur dædala artis
Vaticinantibus verbis, quod omnium primo cognoſcet
Pan paſtoris fiſtula, lyram Heliconius Mercurius
Duplice ſonitũ habere mollis Hyagnis bene perforata cãti-
Orpheus ſacrificæ diuinos fluctus cantilenæ, (lenam tibia,
Et Linus eloquentiam, Phœbeus Arcas errans,
Menſuras duodecim menſium, & Solis viam.
Matrem natorum annorum quadriiugo curru,
Et ſapiens Endymion diuerſos digitos flectens
Cognoſcet inſtabiles circulos retrogradæ Lunæ
Triplices, & elementum coniunctum non iuncto miſcens
Cadmus eloquentis diſcet orgia vocis.
Leges Solon illibatas, & iuſtum Atticæ tedæ
Coniugii inſolubilis coniugium duorum iugorum Cecrops,
Et Venus poſt omnia multiuaria dædala Muſæ
Crebra multiplicium deprauauit opera vrbium,
Et tabulæ pictæ medium ſuper ambitum mundi,
Tale verbum prudẽs inuenit multorũ verſuũ Græca Muſa:
Sceptrum totius Auguſtus quando terræ gubernabit,
Roma quidem diuinæ dabit Auſonius Iupiter
Imperium. Beroe v. *indulget frena legum,*
Quando armata ſcutiferis in nauibus
Pugnam naualem ſopiet Cleopatra.
Prius n peccatum vrbes perdens nunquam quieſcet,

Beroe vrbium antiquiſſima.
Beroe à Romanis Berytus appellata.

Fiſtula Panis, Lyra Mercurii inuẽtum. Hyagnis inuentum quid. Orpheus Linus, Arcas Aſtrologus. Endymiõ Aſtrologus.

Cadmus literarum inuentor.

Cecrops coniugiũ inſtituit.

Auguſtus.

Berytus ſedes iuriſprudentiæ Cleopatra.

Εἰρήνην κλονέουσα σαόπτολιν, ἄχρι δικάζει
Βηρυτὸς βιότοιο γαληναίοιο τιθήνη
Γαῖαν ἐμοῦ καὶ πόντον ἀκαμπέϊ τείχεϊ θεσμῶν
Ἄστεα πυργώσασα μία πόλις ἄστεα κόσμου.
Καὶ Θέτις, ἐππότε πᾶσαν Ὀφιονίην μάθεν ὀμφήν,
Εἰς ἑὸν οἶκον ἔβαινε παλίνδρομος· ἑζομένου δὲ
Υἱέος ἰσχὺς ἔθηκεν ἑὴν χρυσήλατον ἕδρην,
Καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προσώπῳ
Πεπταμένῳ, πήχυνε γενήθοπι κοῦρον ἀγοστῷ,
Γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἀμφότερον δὲ
Καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε, καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
Ἁπτομένη πτεροῖο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
Οἷάπερ ἀσχαλόωσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·
Ἐλπὶς ὅλου βιότοιο, παραίφασις Ἀφρογενείης,
Νηλειὴς ἐμὰ τέκνα βιήσατο μοῦνα Κρονίων,
Ἐννέα γὰρ πλήσασα μογοστόκα κύκλα σελήνης,
Δειμοῦ βέλος μεθέπουσα δὴν παθέος τοκετοῖο,
Ἁρμονίην ἐλόχευσα, καὶ ἄλγεα ποικίλα πάσχει,
Ἀχνυμένην κούρην δὲ μογοστόκον ἔλλαχε Λητώ
Ἄρτεμιν Εἰλείθυιαν ἀρηγόνα θηλυτεράων·
Τέκνον Ἀμυμώνης ὁμογάστριον, ὅ σε διδάξω,
Ὡς λάχον ἐξ ἁλὸς αἷμα, καὶ αἰθέρος· ἀλλὰ πελάσσαι
Ἤθελον ἄξιον ἔργον, ὅπως περὶ μητέρι θαλάσσῃ
Οὐρανόθεν γεγαυῖα καὶ οὐρανὸν ἐν χθονὶ πήξω·
Ἀλλὰ κασιγνήτης ἐπὶ κάλλεϊ σεῖο πιφαίνων
Θέλγε θεοὺς, καὶ μᾶλλον ἴσον βέλος εἰν ἑνὶ θεσμῷ
Πέμπε Ποσειδάωνι, καὶ ἀμπελόεντι Λυαίῳ
Ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐγὼ δέ σοι ἄξια μόχθων
Δῶρον ἐκηβολίης ἐπεοικότα μισθὸν ὀπάσσω·
Δώσω σοι χρυσέην γαμίην χέλυν, ἣν ἐπὶ πασῶν
Ἁρμονίῃ πόρε Φοῖβος· ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω
Ἄστρον ἐσσομένων μνημήϊον, ὄφρα κεν εἴης
Καὶ σὺ ὀϊστευτῆρα λυρόκτυπος ὥσπερ Ἀπόλλων.

ΔΙΟ-

Pacem turbans vrbes ſeruantem, donec indicat
Berytus vitæ tranquilla nutrix, Berytus vitæ tranquillæ nutrix.
Terram ſimul & pontum non flexo muro legum
Vrbes ædificans vna vrbs vrbes mundi.
Et Dea cum omne Ophionium didicit vaticinium, Venus domum reuertitur.
In ſua domo habitabat recurrens: Sedentis v.
Prope filium poſuit ſuam auro confectam ſellam, Venus læta filium amorẽ oſculatur.
Et medium in vlnas rapiens ſerena fronte
Expanſo amplexa fuit gaudente puerum brachio,
Genibus eleuans ſuaue onus. Vtrumq; enim
Et os pueri oſculata eſt, & oculos. Mentem oblectantem v.
Tangens arcum, & contrectans pharetram,
Tanquam dolens doloſam emiſit vocem:
Spes totius vitæ, admonitio Veneris
Crudelis meos liberos violabit ſolos Saturnius, Venus amori.
Nouem n. implens partu graues circulos Lunæ,
Acre telum tenens grauia perpeſſi partus,
Harmoniam peperi, & dolores varios patitur,
Dolentem puellam v. ægre partu editam ſortita eſt Latona Diana partui præeſt.
Dianam Ilithyiam auxiliatricem feminarum.
Filium Amymone eodem vtero editum, non te docebo, Amymone.
Quomodo ſortita ſim ex mari ſanguinẽ, & æthere, ſed perfi-
Volui condignum opus, vt circa matrem mare (cere
E cœlo nata ipſum cœlum in terra figam.
Sed ſororis ob pulcritudinem tuæ extendens
Oblecta Deos, & magis æquale telum in vna lege Venus amorem ad Neptunũ & Bacchũ percutiendum hortatur.
Mitte Neptuno & viteo Baccho,
Vtriſq; Diis. Ego vero tibi digna laboribus
Munus iaculationis iuſtam viſam mercedem præbebo:
Dabo tibi auream nuptialem Lyram, quam in thalamo
Harmoniæ dedit Phoebus. Ego ſane tibi in manus tradam Venus Amori Lyrã donat.
Vrbis futuræ monumentum, vt ſit
Etiam poſt iaculatorem lyræ pulſator, ſicut Apollo.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μβ'.

Ὣς Σφαιμύνη παρέπεισε, μετὰ χρονίῳ δὲ πεδίλῳ
Θερμὸς ἔρως ἀκίχητος ὑπηνεμίου πόδα πάλλων,
Ὑψινεφὴς πτερόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
Τόξα φέρων φλογόεντα, κατωμαδίη δὲ καὶ αὐτῇ
Μειλιχίη πλήθουσα πυρὸς κεχάλαστο φαρέτρη·
Ὡς δ' ὁπότ' ἀννεφέλοιο δι' αἰθέρος ἴξις ὁδίτης
Ἐκταδίῳ ἀπὸ θῆλυν ἐλαίνεται ὄρθιος ἀστὴρ,
Ἢ στραπὴν πολέμοιο φέρων τέρας, ἢ ἐνὶ ναύτῃ
Αἴθοπος ἔγραφε νῶτον ὀπισθιδίῳ ποδὸς ὁλκῷ.
Ὡς τότε θοῦρος ἔρως πεφορημένος ὀξέϊ ῥοίζῳ
Παλλομένων πτερύγων ἀνεμώδεα βόμβον ἰάλλων
Ἠερόθεν ῥοίζησε, καὶ Ἀσσυρίῃ παρὰ πέτρῃ
Ἔμπυρα δισσὰ βέλεμνα μιῆς ξυνώσατο νευρῆς,
Παρθενικῆς ὑπ' ἔρωτος ὁμοίιον εἰς πόθον ἕλκων
Διχθαδίους μνηστῆρας ὁμοζήλων ὑμεναίων,
Δαίμονα βοτρυόεντα, καὶ ἡνιοχῆα θαλάσσης·
Τῆμος ὁ μὲν βαθὺ κῦμα λιπὼν ἁλιγείτονος ὅρμου,
Ὃς δὲ Τύρου μετὰ πέζαν ἴσω Λιβάνοιο καρήνων
Ἤπειον εἰς ἕνα χῶρον· ἀπὸ βλοσυροῖο δὲ δίφρου
Πρόβλην ἱδρώοντα Μάρων αἰγίοχη λεπάδνων,
Καὶ κόνιν ἐξετίναξε, καὶ ἔκλυσεν ὕδατι πηγῆς,
Θερμὸν ἀναψύχων κεχαραγμένον αὐχένα θηρῶν·
Ἔνθα μολὼν ἀκίχητος ἔρως ὅτι γείτονι κούρῃ
Δαίμονας ἀμφοτέρους διδυμάονι βάλλεν ὀϊστῷ,
Βακχεύσας Διόνυσον ἄγειν κειμήλια νύμφης
Εὐφροσύνην βιότοιο, καὶ οἴνοπα βότρυν ὀπώρης·
Οἰστρήσας δ' ἐς ἔρωτα κυβερνητῆρα γαλήνης
Διπλόον ἕδνον ἔρωτος ἄγειν ἁλιγείτονι κούρῃ
Ναυμάχον ὑγρὸν Ἄρηα, καὶ ἀγλαὰ δεῖπνα τραπέζης.
Καὶ πλέον ἔπλετο Βάκχον, ἐπεὶ νόον οἶνος ἐγείρει
Εἰς πόθον, ὁπλοτέρων δὲ πολὺ πλέον ἄφρονι κέντρῳ

Θελγομένην

DIONYSIACORUM LIBER XLII.

Sic locuta perſuaſit, vetuſto vero calceo
Calidus amor incomprehenſibilis ventoſum pedẽ vibrãs, Amor.
Sublimis alata ſignauit aera planta;
Arcus ferens ardentes, in dorſo v. & ipſa
Molli plena igne demiſſa erat pharetra. Comparatio.
Vt v cum in nubem per æthera acutus viator
Extenſa ſcintilla intenditur recta ſtella,
Aut in exercitu belli ferens prodigium, aut cuidam nautæ
Ætheris ſignauit dorſum retroflexo pedis tractu:
Sic tunc impetuoſius amor latius acuto ſtridore
Concuſſarum alarum ventoſum bombum mittens
E cœlo ſtridorem miſit, & Aſſyria in petra
Ignita duo tela vno coniunxit neruo,
Virginis ab amore conſimilem in amorem trahens
Duplices procos concordium nuptiarum,
Deum viteum, & gubernatorem maris.
Tunc hic quidẽ profundum fluctum relinquens mari vicinè
Hic v. Tyri poſt regionem in Libani verticibus (portus
Occurrebant in vno loco. a terribili vero curru
Panthera ſudantem Maron auulſit capiſtris,
Et puluerem concuſſit, & inundauit aqua fontis,
Calidum refrigerans ſignatum dorſum ferarum. Amor Bacchũ & Neptunũ
Inde tranſiens incomprehenſibilis amor ad vicinã puellam percutit.
Deos vtroſq; gemino percuſſit telo,
Furore incitans Bacchum ducere res precioſas Nymphæ Munera nuptialia.
Lætitiam vitæ, & vinicolorem vuam vitis.
Furore incitans v. in amorem gubernatorem tridentis
Duplex amoris munus ducere mari vicinæ puellæ
Mari pugnantem humidũ Martẽ, & varia fercula mẽſæ,
Et magis combuſſit Bacchũ, poſtquã mentem vinum incitat Vinũ incitat amantes.
In amorem, iuniorum v. multo magis inſanus ſtimulo

Digitized by Google

Θελγομένην ἀχάλινον ἔχων πειθήμονα ἥβην
Βάκχον Ἔρως τόξευεν ὅλον βέλος εἰς φρένα πήξας·
Ἔφλεγε δ' ὅσσον ἔθελγεν ἐπιπάξας μέλι πειθοῦς·
Ἀμφοτέρους δ' οἴστρησε, δι' αἰθερίης δὲ κελεύθου
Κυκλώσας βαλίοισιν ὁμόδρομον ἴχνος ἀήταις
Νηχομένῳ νόθος ὄρνις ἀνῃώρητο πεδίλῳ,
Τοῖον ἔπος βοόων φιλοκέρτομος, αἰ γέρας οἴνῳ
Εἰ κλονέει Διόνυσος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀρίνω.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις αὐτώπιον ὄμμα τιταίνων
Ἁβρὸν ἐϋπλοκάμοιο δέμας διεμάστευε νύμφης
Θάμβος ἔχων ὀχετηγὸν ἐς ἵμερον· ἀρχομένῳ δὲ
Ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων,
Πλάζετο μὲν Διόνυσος ἔσω περιφίφρονος ὕλης
Λάθριος εἰς Βερόην πεφυλαγμένον ὄμμα τιταίνων,
Καὶ κατὰ βαιὸν ὄπισθεν ἐς ἀτραπὸν ἤιε κούρης,
Οὐδέ οἱ εἰσορόωντι κόρος πέλεν· ἱσταμένην γὰρ
Παρθένον ὅσσον ὄπωπε, τόσον πλέον ἤθελε λεῦσσαι·
Καὶ Κλυμένης φιλότητος ἀναμνήσας, πρόμον ἄστρων
Ἠέλιον λιτάνευεν ὀπισθοτόνων ἐπὶ δίφρων,
Αἰθερίῳ στατὸν ἵππον ἀνασφίγγοντα χαλινῷ,
Μηκύνειν γλυκὺ φέγγος, ἵνα βραδὺς εἰς δύσιν ἔλθῃ,
Φειδομένῃ μάστιγι παλιμφυὲς ἦμαρ ἀέξων·
Καὶ Βερόης μετρηδὸν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
Οἷά περ ἀγνώσσων περιδέδρομεν· ἐκ Λιβάνου δὲ
Οἰδαλέου ποδὸς ἴχνος ὑποκλέπτων Ἐνοσίχθων,
Εὐτροχαλιζομένῳ βραδυπειθέϊ χάζετο ταρσῷ,
Καὶ νόον ἀστήρικτον ὁμοίιον εἶχε θαλάσσῃ,
Κύμασι παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο μερίμνης·
Καὶ γλυκερῆς ἀκόρητος ἔσω Λιβανηΐδος ὕλης,
Οἰώθη Διόνυσος ἐρημαίῃ παρὰ νύμφῃ,
Οἰώθη Διόνυσος· ὀρειάδες εἴ ποτε νύμφαι,
Τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χρόα κούρης
Μοῦνος ἰδεῖν δυσέρωτος ἐλεύθερος Ἐννοσιγαίου;

Καὶ Δι

Oblectatam effrenem habens obſequentem iuuentam
Bacchum amor percuſſit totum telum in montem figens.
Arſit v. quantum oblectauit inſtillans mel Suada. Amor inſultat Diis.
Vtroſq; v. furore agitauit, per cœleſtem v. ſemitam
Circulans maculoſis vna currens veſtigium cum ventis
Natante adulterina aues ſublata fuit calceo,
Tale verbum clamans cauillator viros vino
Si agitat Bacchus ego igne Bacchum concito.
Et Deus viteus oppoſitum oculum tendens
Venuſtũ pulcros capillos habẽtis corpus mẽſurauit Nymphæ,
Admirationẽ habens deductorem in amorem: incipienti v. Ex oculis naſcitur amor.
Oculus dux prauus fuit fretum amorum.
Errabat quidem Bacchus in mentem oblectante ſilua
Occultus in Beroen cantum oculum tendens,
Et paulo poſt à tergo in ſemitam ibat puellæ,
Neq; ipſi intuenti ſatietas erat. Stantem v. Amor inſatiabilis.
Puellam quantum vidit, tantũ adhuc plus volebat videre.
Et Clymenes amoris recordatus, ducem aſtrorum
Solem exorauit retro extenſis in curribus,
Ætherio ſtabilem equum reſtringentem freno, Bacchus orat Solẽ vt diem longiorẽ reddat.
Extendere dulcem lucem, vt tardius in occaſum veniret,
Minus incitata in ſcutica renaſcentem diem augens.
Et Beroes menſuratim in veſtigiis veſtigium firmans,
Tanquam ignorans circumcurrit. Ex Libano v.
Tumentis pedis veſtigium diſſimulans Neptunus, Neptun⁹.
Reſpectante ægre perſuaſo cedebat pede
Et mentem inconſtantem ſimilem habuit mari,
Fluctibus æſtuantem multum reſonantis curæ:
Et dulci inſatiabilis in Libani ſilua,
Solus degit Bacchus deſertam apud Nympham,
Solus degit Bacchus. ô Oreiades dicite Nymphæ
Quid magis voluit aliud amicius, quam corpus puellæ
Solus videre amore infelici liber à Baccho?

Digitized by Google

Καὶ δολίην Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπὴν,
Παρθενικὴν ἐρέεινεν Ἀδώνιδος ἀμφὶ βοτῆρος
Ὥς φίλος, ὡς ὁμόθηρος ὁμόδρομος· ἱσταμένης δὲ
Στήθεϊ χεῖρα πέλασσε δυσιμέρων· ἄκρα δὲ μίτρης
Ὡς ἀέκων ἔθλιψεν· ἐπιψαύουσα δὲ μαζῶν,
Δεξιτερὴ νάρκησε γυναιμανέος Διονύσου·
Καὶ κόνιν εὐρύθμοισι στιβήμασι λάθριος ἕρπων
Χῶρον ὅπῃ πόδα θῆκε, καὶ ἣν ἐπάτησε κονίην
Παρθενικὴ ῥοδόεσσαν καταυγάζουσα πεδίλῳ,
Καὶ γλυκὺν αὐχένα Βάκχος ἐδέρκετο, καὶ σφυρὰ κούρης
Νισσομένης, καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὤπασε νύμφῃ,
Κάλλος ὅπερ φύσις εὗρε, καὶ οὐ ξανθόχροϊ κόσμου
Χρισαμένη Βερόη ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου
Ψευδομένας ἐρύθηνε νόθῳ ἀπ' ἀνθέϊ παρειάς;
Οὐ χροὸς ἀντιτύποιο διαυγέϊ μάρτυρι χαλκῷ
Μιμηλῆς ἐξέλασσεν ἐς ἄπνοον εἶδος ὀπωπῆς,
Κάλλος ἑὸν κρίνουσα, καὶ οὐ τεχνήμονι δεσμῷ
Πολλάκις ἰσάζουσα παρ' ὀφρύσιν ἄκρα κομάων,
Πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης·
Ἀλλὰ γυναιμανέοντα πολὺ πλέον ὀξέϊ κέντρῳ
Ἀγλαΐαι κλονέουσιν ἀκηδέστοιο προσώπου,
Καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκοσμήτοιο καρήνου
Ἁβρότεροι γεγάασιν, ὅτ' ἀπλεκέες καὶ ἀλῆται
Χιονέῳ στιχόωσι παρήοροι ἀμφὶ προσώπῳ,
Καὶ ποτε διψήσασα μετέστιχε γείτονα πηγὴν
Οὐρανίου πυρόεντος ἱμασσομένη κυνὸς ἀτμῷ
Χείλεσι καρχαλέοισι· καθελκομένῳ δὲ καρήνῳ
Κάμπτετο κυρτωθεῖσα καὶ ἐς στόμα πολλάκι κούρη
Χερσὶ βαθυνομένῃσιν ἀρύετο πάτριον ὕδωρ,
Ἄχρι κορεσσαμένη λίπε νάματα· χαζομένης δὲ
Ἱμερτῇ Διόνυσος ὑποκλίνας γόνυ πηγῇ
Κοιλαίνων παλάμας ἐρατὴν μιμήσατο κούρην,
Νέκταρος αὐτοχύτοιο πιὼν γλυκερώτερον ὕδωρ·

Καί μιν

Et doloſam Bacchus habens ſeueram frontem, Bacchus
Virginem interrogauit Adonidis de patre, Beroen.
Tāquā amicus, tāquā venādi ſociꝰ in mōte currēs: Stātis v.
Pectori manum admouit ingratam. Summitatem v. mitra
Tanquam inuitus compreſſit: tangens v. mammas
Dextra obſtupuit femina amore inſanientis Bacchi.
Et oſculatus eſt infinitis oſculis occultus repens
In locum vbi pedem poneret, & ſuum calcauit puluerem
Puella roſeo reſplendens pede,
Et dulcem ceruicem Bacchus cernebat, & malleolas puellæ Beroes naturalis & non fucata pulcritudo.
Incedentis & pulcritudinē quā natura præbebat Nymphæ,
Pulcritudo quam natura inuenit, & nō flauicolore ornatus
Vncta Beroe roſeos circulos frontis
Mentitas rubefecit fucata ſcintilla maxillas.
Non coloris oppoſiti pellucido teſte ferro Speculū.
Aemuli riſit in mortuam imaginem vultus,
Pulcritudinem ſuam iudicans, & non artificioſa lege
Sæpius adæquans à ſupercilius vſq; ad comas,
Errantis ſtatuit aduenam vuam capilli.
Sed mulierū amore inſanientem multo magis acuto ſtimulo Neglecta pulcritudo ſæpe grauior.
Formoſitas agitat neglecti vultus.
Et capilli ſqualidi inornati capitis
Molliores ſunt, quando non complicati & vagi
Niueum ordine procedunt protenſi circa vultum,
Et tunc ſitiens tranſit ad vicinum fontem.
Cæleſtis igni flagellata canis vapore Beroe ſitiens.
Labiis ſiccis: deflexo v. capite
Flectebatur incuruata, & in os ſæpius puella
Manibus profunde cauatis hauſit patriam aquam,
Donec ſatiata reliquit fontes. diſcedente vero Bacchus aquam cū Beroe bibit.
Deſiderabili Bacchus inclinans genu fonti
Cauans volas amabilem imitabatur puellam
Nectaris per ſe fuſi bibens dulciorem aquam:

Et

Digitized by Google

Καί μιν ἐσαθρήσασα πόθου δεδονημένον οἴστρῳ
Πηγαίη βαθύκολπος ἀσύμβαλος ἴαχε νύμφη.
Ψυχρὸν ὕδωρ Διόνυσε μάτην πίες· οὐ δυνάται γὰρ
Σβέσσαι δίψαν ἔρωτος ὅλος ῥόος ὠκεανοῖο·
Εἴρεο σὸν γενέτην, ὅτι τηλίκον οἶδμα περήσας
Νυμφίος Εὐρώπης οὐκ ἔσβεσεν ἱμερόεν πῦρ,
Ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἔκαμνεν ἐν ὕδασιν· ὑγροπόρου δὲ
Μάρτυρα λάτριν ἔρωτος ἔχει ἀλφειὸν ἀλήτην,
Ὅττι πόθοις ῥοθίοισι δι' ὕδατος ὕδατα σύρων
Οὐ φύγε θερμὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πέλεν ὑγρὸς ἀκοίτης·
Ὣς φαμένη πηγαῖον ἐδύσατο σύγχοον ὕδωρ
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἐπεγγελόωσα Λυαίῳ.
Καὶ θεὸς ὑγρομέδοντι Ποσειδάωνι μεγαίρων
Εἶχε φόβον καὶ ζῆλον, ἐπεὶ πίε παρθένος ὕδωρ
Ἀντὶ μέθης, καὶ κοῦφον ἐς ἠέρα ῥήξατο φωνήν,
Οἷά περ εἰσαΐουσαν ἔχων πειθήμονα κούρην·
Παρθένε δέχνυσο νέκταρ, ἔα φιλοπάρθενον ὕδωρ,
Φεῦγε ποτὸν κρηναῖον, ὅπως μὴ σεῖο κορείην
Ὑδατόεις κλέψειεν ἐν ὕδασι κυανοχαίτης,
Ὅττι γυναιμανέων δολόεις πέλε· Θεσσαλίδος δὲ
Τυροῦς οἶδας ἔρωτα, καὶ ὑγροπόρους ὑμεναίους·
Καὶ σὺ ῥόον δολόεντα φυλάσσεο, μὴ σέο μίτρην
Ψευδαλέοις λύσειε γαμοκλόπος ὥσπερ Ἐνιπεύς·
Ἤθελον εἰ γενόμην καὶ ἐγὼ ῥόος, ὡς Ἐνοσίχθων,
Καὶ κελάδων πήχυια ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
Διψαλέην ἀφύλακτον ἐμὴν Λιβανηΐδα Τυρώ·
Εἶπε θεός· λήγων δὲ μετάτροπον εἶδος ἀμείψας
Ὁππόθι παρθένος ἦεν ἐδύσετο δάσκιον ὕλην
Εὔιος ἀγρευτῆρι πανείκελος· ἀβροκόμῳ δὲ
Ἀλλοφυὴς ἄγνωστος ὁμίλεεν ἄζυγι κούρῃ
Ἴκελος ἠβητῆρι καὶ ἀκλινὲς ἀμφὶ προσώπῳ
Ψευδαλέον μίμημα σαόφρονος ἔπλασεν αἰδοῦς,
Καὶ ποτὲ μὲν σκοπίαζεν ἐ, ἠμάδος ἄκρον ἐρίπνης,

Πῇ δ'

Et ipſum intuens amoris agitatum furore
Fontana profundũ ſinũ habens ſine ſandaliis ſonabat Nym-
Frigidam aquam Bacche fruſtra bibiſti non poteſt.n. (pha:
Extinguere ſitim amoris totus fluctus Oceani,

Naias Baccho amici.

Interroga tuum patrem, quod tantum fluctum tranſiens
Sponſus Europæ non extinxit deſiderabilem ignem,
Sed adhuc magis laborauit in aquis. Humidi gradi vero
Teſtem famulum amoris habet Alpheum vagum,
Quod tantis fluctibus per aquam aquas trahens,
Non effugit calidũ amore, quamuis eſſet humidus maritus.

Amoris ſitis nec vniuerſo Oceano ſatianda. Taurus Europæ. Alpheus.

Sic locuta fontanam ſubiit concolorem aquam
Naias ſine vitus ridens ſuper Bacchum,
Et Deus in humido regnanti Neptuno inuidens
Habuit metum & zelum, poſtquam bibit virgo aquam
Pro potu, & ſurdam in aera miſit vocem:
Tanquam audientem habens obedientem puellam:

Zelotypia amantiũ. Bacchus Beroæ.

O virgo accipe Nectar, relinque virginibus amatam aquã,
Fuge potum fontalem, ne tuam virginitatem
Aquoſus furetur in aquis Neptunus,
Quod mulierum amore inſanus doloſus eſt: Theſſalica v.
Tyrûs nouiſti amorem, & humidas nuptias:
Et tu fluctum doloſum caue, ne tuam mitram
Falſus ſoluat concubitum furatus velut Enipeus,
Vellem vt factus eſſem & ego fluctus, vt Neptunus
Et reſonans amplexus fuiſſem amore percuſſum apud fontẽ
Sitientem incuſtoditam meam, Libaneidam Tyro.

Tyro à Neptuno cõpreſſa. Enipeus. Bacchus vbiq; ſequitur Beroen.

Dixit Deus membrorum v.mobilem imaginem mutans
Quo virgo iret ſubiit vmbroſam ſiluam
Bacchus venatori perſimilis. molles comas habenti v.
Alienus incognitus verſabatur cum iniuge puella
Similis adoleſcenti. Et immotam circa frontem
Falſum ſimulacrum caſti ſimulauit pudoris,
Et interdum quidem aſpiciebat deſerta ſummitatem rupis,

Bacchus in adoleſcentem ſe mutat.

Inter-

Digitized by Google

Γῆ δὲ τανυπτόρθοιο βαθύσκιον εἰς ῥάχιν ὕλης,
Εἰς πίτυν ὄμμα φέρων βεβιημένον, ἄλλοτε πεύκην,
Ἠέλιον ἐδόκευσε, φυλασσομένου δὲ προσώπου
Ὄμμασι λαθριδίοισιν ἐδέρκετο γείτονα κούρην,
Μή μιν ἀλυσκάζειε μετάτροπος· ἤθελε γὰρ
Κάλλος ὀπιπεύοντι καὶ ἥλικος ὄμματα κούρης
Κυπριδίων ἐλάχεια παραίφασίς ἐστιν ἐρώτων·
Καὶ Βερόης σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἤθελε μῦθον ἐνίψαι,
Ἀλλὰ φόβῳ πεπέδητο· φιλεύιε πῇ σέο θύρσοι
Ἀνδροφόνοι; πῇ φρικτὰ κεράατα; πῇ σέο χαίτῃ
Γλαυκὰ πολυστρεφέων ὀφιώδεα δεσμὰ δρακόντων;
Πῇ στομάτων μύκημα βαρυβρόμου; ὦ μέγα θαῦμα!
Παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα Γιγάντων,
Γηγενέων ὀλετῆρα φόβος νίκησεν ἐρώτων,
Τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων στίχας Ἰνδῶν,
Καὶ μίαν ἱμερόεσσαν ἀνάλκιδα δείδιε κούρην,
Δείδιε θηλυτέρην ἁπαλόχροον, ὃς δὲ κολώναις
Θηροφόνῳ νάρθηκι κατεπρήνωσε λεόντων
Φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπειλήν.
Ἀλλὰ πόθου δολίοιο πολύτροπον ἦθος ἐνίψω·
Πᾶσα γυνὴ ποθέει πλέον ἀνέρος· αἰδομένη δὲ
Κεύθει κέντρον ἔρωτος ἐρωμανέοντα καὶ αὐτή,
Καὶ μογέει πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ συνθῆρες ἐρώτων
Θερμότεροι γεγάασιν, ὅτε κρύπτουσι γυναῖκες
Ἐνδόμυχον πραπίδεσσι πεπαρμένον ἰὸν ἐρώτων.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἀλλήλῃσι πόθων ἐνέπουσιν ἀνάγκην,
Λυσιπόνοις ὀάροισιν ὑποκλέπτουσι μερίμνας
Κυπριδίας· σὺ δὲ Βάκχε πέλων ὀχετηγὸν ἐρώτων
Μιμηλῆς ἐρύθημα φέρων ἀπατήλιον αἰδοῦς,
Οἷα σαοφρονέουσαι ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
Ὡς ἀέκων Βερόης σχεδὸν ἵστασο καὶ λίνα πάλλων
Θαύματι μὲν δολίῳ ῥοδοειδέα δέρκεο κούρην,
Κάλλος ἐπαινήσας, ὅτι τηλίκον ἔλλαχεν Ἥρη·

Γεγαμέ-

Interdũ v. altis ramis extenſæ profundas vmbras habens in
In pinum oculum ferens coactũ, interdũ piceã, (dorſũ ſiluæ,
Aut vlmum cernebat, obſeruati v. vultus
Oculis occultis cernebat vicinam puellam,
Ne fugeret variè agitata. Adoleſcenti v.
Pulcritudinem intuenti, & coæua oculos puellæ
Venereorum facillima occaſio eſt amorum: Bacchi in amando metus.
Et ad Beroen propius acceſſit, & voluit verbum dicere,
Sed metu vinciebatur. O Bacche, vbi Thyrſi
Viros occidentes? vbi horribilia cornua, vbi tuo capillo
Flaua terra nutritorum ſerpentina vinculo Draconum?
Vbi oris mugitus grauiſonus? Vah! magnum miraculum! Amor inuictꝰ vincit.
Virginem trepidauit Bacchus, quę trepidarunt genera Gi-
Gigatum peremtorem metus ſuperauit amorum, (gantum,
Tot v. meſſuit Marte furioſorum genus Indorum,
Et vnam amabilem imbellem timuit puellam,
Timuit puellam corpore mollem, in montibus v.
Feras occidente ferula domuit leonum
Terribilem mugitum, & trepidauit femineas minas.
Sed amoris doloſi multiuarium morem dicam.
Omnis mulier amat magis viro. Pudibunda vero Mulier viro vehementius amat.
Occultat ſtimulum amoris, amore inſaniens & ipſa,
Et laborat multo magis poſtquam ſcintillæ amorum
Calidiores ſunt, quando occultant mulieres
Intus latens in præcordiis transfixum telum amoris.
Etenim quando inuicem amorum enarrant neceſſitatem
Curas ſoluentibus fabulis fallunt curas
Venereas. Tu v. Bacche tuorum ducem amorum
Simulata ruborem ferens fallacem pudoris, Puellæ nihil æque cupiunt, quam ſe formoſas haberi, & laudari.
Tanquam verecundam habens ſeueram frontem,
Tanquam inuitus Beroen propè ſtā & lintea quatiens
Admiratione quidem doloſa roſeam aſpice puellam,
Pulcritudinem laudans, quod tantã non cõſecuta ſit Iuno.
Volan-

Πεπταμένην δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ χειρὶ πατάξας
Ψευδόμενον σέο Βάκχον ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ,
Καὶ Χάριτας κίκλησκε χερείονας· ἀμφοτέρων δὲ
Μορφῆς μῶμον ἔνισπε καὶ Ἀρτέμιδος καὶ Ἀθήνης,
Καὶ Βερόην ἀγόρευε φαεινοτέρην Ἀφροδίτης·
Κύπρις δ' εἰσαΐουσα τὴν ψευδήμονα μορφὴν,
Αἰνῷ τερπομένη πλέον ἵπταται· οὐκ ἐθέλει γὰρ
Ὄλβον ὅλον χρύσειον, ὅσον ῥοδέης περὶ μορφῆς
Εἰσαΐειν, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος Ἥβης·
Παρθενικὴν δ' ἐς ἔρωτα νοήμονι θέλγε σιωπῇ,
Κινυμένων βλεφάρων αὐτόπτα θαύματα πέμπων·
Ἀλλὰ φόβος μεθέπει σε σαόφρονος ἐγγύθι κούρης·
Εἰπὲ τί σοι ῥέξει μία παρθένος; οὐ δόρυ πάλλει,
Οὐ ῥοδέῃ παλάμῃ τανύει βέλος, ἔγχεα κούρης
Ὀφθαλμοὶ γεγάασιν ἀκοντιστῆρες ἐρώτων·
Παρθενικῆς δὲ βέλεμνα ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί,
Ἕδνα δὲ σοῖο πόθοιο τῆς κειμήλια νύμφης
Μὴ λίθον Ἰνδῴην, μὴ μάργαρα χειρὶ τινάξῃς,
Οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ
Ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρκιον· εὐαφέος δὲ
Κάλλεος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναῖκες.
Μαρτυρίης ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἁβροκόμου γὰρ
Ποῖα παρ' Ἐνδυμίωνος ἐδέξατο δῶρα Σελήνη;
Κύπριδι ποῖον Ἄδωνις ἐδείκνυεν ἕδνον ἐρώτων;
Ἄργυρον Ὠρείων οὐκ ὤπασεν Ἠριγενείῃ,
Οὐ Κέφαλος πόρεν ὄλβον ἐπήρατον, ἀλλ' ἄρα μοῦνος
Χωλὸς ἐὼν Ἥφαιστος ἀθελγέος εἵνεκα μορφῆς
Ὤπασε ποικίλα δῶρα, καὶ οὐ παρέπεισεν Ἀθήνην,
Οὐ πέλεκυς χραίσμησε λεχωΐος, ἀλλὰ θεαίνης
Ἱμερτῶν ἀφάμαρτε· σὺ δὲ ζυγίων ὑμεναίων
Φέρτερον, ἢν ἐθέλῃς, θελκτήριον ἄλλο διδάξω·
Βάρβιτα χειρὶ λίγαινε τίνος ἀναθήματα Ῥείης,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα παροίτερον· ἀμφοτέροις δὲ

Πλήκτροις

Volantem v. frontem non parcente manu quatiens,
Falſum tuum Bacchum prudenti oſtende ſilentio,
Et charitas voca deteriores. Ambarum v.
Formæ reprehenſionem dic & Dianæ & Mineruæ,
Et Beroen dic lucidiorem Venere.
Puella v. intuens tuam fallacem querelam,
Laude gauiſa magis ſtat. Non vult enim
Diuitias totas aureas, quantum roſea de forma
Audire quod pulcritudo ſuperaſſet coæuam iuuentam.
Puellam v. in amorem ſapienti demulce ſilentio,
Motorum oculorum oppoſitam admirationem mittens
Sed metus tenet te caſtam apud puellam.
Dic quid tibi faciet vna virgo? non haſtam vibrat
Non roſea manu tendit telum, haſta puellæ
Oculi ſunt iaculatores amorum: Puellæ arma.
Virginis verò iacula roſeæ ſunt genæ,
Munera v. tui amoris tua res precioſas Nymphæ
Non gemmam Indicam, non margaritas manu agitabis,
Vt mulierum amore inſanienti ſuus eſt. Ad Venerem enim
Obtines tuam formam ſufficientẽ: decentẽ v. tactũ habentẽ Puellæ nõ tam munera, quã formam amatoris reſpiciũt.
Pulcritudinem amant, & non aurum mulieres.
Teſtimonio alio non indigeo. Mollicomo enim
Qualia ab Endymione accepit munera Luna? Endymiõ. Luna.
Veneri quale Adonis demonſtrauit munus amorum? Venus Adonis.
Argentum Orion non præbuit auroræ Orion. Aurora.
Non Cephalus præbuit diuitias amabiles, ſed ſane ſolus Cephalus.
Claudus exiſtens Vulcanus non oblectantem ob formam Vulcanus, quia deformis, amans dedit munera.
Præbuit varia munera, & non perſuaſit Mineruam,
Non bipennis opem tulit puerperialis, ſed à Dea
Amans aberrauit, te v. iugalium nuptiarum
Melius, ſi voles oblectamentum aliud docebo.
Barbita tua manu canendo pulſa tua donaria Rhea
Veneris molle ſignum apud vinum: Vtriſq; vero

Zzz *Plectris*

Πληκτρίζεις καὶ στόματα πασιχάων ἐπὶ θρέον ἠχώ,
Δάφνην τρέφθον ἄειδε, καὶ ἀσταθέος δρόμον ἠχοῦς,
Καὶ κτύπον ἱστρόφωνον ἀσιγήτοιο θεαίνης,
Ὅττι θεοὺς πειθόντας ἀπέκφυγον. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Μέλπε Πίτυν φυγόδεμνον Ὀρειάδα σύνδρομον αὔρης,
Πανὸς ἀλυσκάζουσαν ἀνυμφεύτους ὑμεναίους.
Μέλπε πόρον φθιμένης, αὐτόχθονα μέμφεο γαῖαν,
Καὶ τάχα δακρύσειε γοήμονος ἄλγεα νύμφης,
Καὶ μόθον οἰκτείρουσα· σὺ δὲ φρένα τέρπεο σιγῇ
Μυρομένης ὁρόων μελιηδέα δάκρυα κούρης.
Οὐ δὲ γέλως πέλε τοῖος, ἐπεὶ πλέον οἴνοπι μορφῇ,
Καὶ οἱ ἐελπομένῳ τὸν ὑπὸ στόμα μῦθος ἀλήτης
Γλῶσσαν ἀκροτάτην ἐπιβαίνετο χείλεϊ γείτων
Ἐκ χθονὸς αἴσσων, καὶ ἐπὶ φρένα νόστιμος ἕρπων·
Ἀλλὰ φόβον γλυκύπικρον ἔχων αἰδήμονι σιγῇ
Εἰς φάος ἐσσυμένην παλινάγρετον ἔσπασε φωνήν,
Καὶ μόγις ὕστερον ἄμυθον ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἀείξας
Αἰδοῦς ἀμβολιεργὸν ἀπεσφήκωσε σιωπήν,
Καὶ Βερόην ἐρέεινε χέων ψευδήμονα φωνήν.
Ἄρτεμι, πῇ σέο τόξα, τίς ἥρπασε σεῖο φαρέτρην;
Πῇ λίπες, ὃν φορέεις ἐπιγουνίδος ἄχρι χιτῶνα;
Πῇ σέο κεῖνα πέδιλα θοώτερα κυκλάδος αὔρης;
Πῇ χορὸς ἀμφιπόλων; πῇ δίκτυα; πῇ κύνες ἀγρῆς;
Οὐ δρόμον ἐντύνεις κεμαδοσσόον· εἰ δ' ἐθέλεις γὰρ
Ἀγρώσσειν, ὅθι Κύπρις Ἀδώνιδος ἐγγὺς ἱκάνει.
Ἔννεπε θάμβος ἔχων ἀπατήλιον· ἐν κραδίῃ δὲ
Παρθενικὴ μείδησεν, ἀπειροκάκῳ δὲ μενοινῇ
Αὐχένα γαῦρον ἄειρεν, ἀγαλλομένη χάριν ἥβης,
Ὅττι μιν ὑπὲρ ἐοῦσα, τοίην ἤικτο θεαίνῃ,
Οὐ δὲ δόλον γίνωσκεν ὀπιπλανέος Διονύσου,
Καὶ πλέον ἀγνώστου Βάκχου, ἐπεὶ πόθον οὐ μάθε κούρη
Νήπιον εἶδος ἔχουσα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα δαείη
Οἶστρον ἐὸν βαρύμοχθον ἐπισταμένης ὄπα κούρης

Ὄψιμος

Plectris & ore fundens aliter ſonantem ſonitum,
Daphnen prius cane, & inſtabilem curſus Echus Daphne. Echo.
Et ſonitum poſterius vocalem garrulæ Deæ
Quod Deos amantes effugit, ſed & ipſam
Cane pinũ concubitũ fugientẽ Oreadẽ concurrentẽ cũ vẽto,
Panis euitantem innuptos hymenæos, Pan.
Cane tranſitum mortua, indigenum reprehende terra
Et forte flebit luctuoſa dolores Nymphæ,
Etiam laborem miſerans: tu vero mentem oblecta ſilentio
Lugentis cernens melleas lacrumas puellæ.
Neq; riſus fuit talis, poſtquam plus vinicolore forma,
Et ipſi valde perturbato ſub ore ſermo vagus
Linguam ſummam intenditur labio vicinus
E terra exſiliens, & in mentem ſuauis repens.
Sed metum dulcacidum habens verecundo ſilentio
In lucem impulſa mutabilem extraxit vocem,
Et vix poſterius verbum edens ſub ore vinculum frangens
Pudoris dilatorem obſtruxit ſilentium,
Et Beroen interrogauit fundens fallacem vocem: Bacchus Beroæ.
Diana vbi ſunt tui arcus quis rapuit tuam pharetram?
Vbi reliquiſti, quam ferebas ad genua vſq; tunicam?
Vbi tui illi calcei velociores circularia aura? Bacchus fingit ſeſe Beroen Dianam eſſe credere.
Vbi multitudo famulorum? vbi retia? vbi canes veloces?
Non curſum intendis hinnulos agitantem. Non vis enim
Venari, quod Cypris ad Adonidam prope venit.
Dixit admirationem habens fallacem: in corde vero
Virgo riſit, malum v. inexperta cura Mulieres laudatæ inſoleſcũt.
Ceruicem ſuperbam ſuſtulit, exultans ob iuuentam,
Quod mulier quamuis exiſtẽs quoad ſtaturam ſimilis eſſet
Nec dolum cognouit mentem ſeducentis Bacchi, (Deæ.
Et magis doluit Bacchus poſtquã Deã morẽ non didicit puella
Infantem imaginem habens, & voluit vt ſciret
Furorem ſuũ grauiter laborantẽ cognoſcentis quod puella

Ὄψιμος ἠιθέῳ περιείπεται ἐλπὶς ἐρώτων
Ἐσσομένης φιλότητος, ἐπ' ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
Ἀνέρες ἱμείρουσιν ὅτ' ἀγνώσσουσι γυναῖκες.
Καὶ θεὸς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἔσω πιτυώδεος ὕλης
Δείελος, εἰς μέσον ἦμαρ, ἑῷος, ἕσπερος ἕρπων
Παρθενικῇ παρέμιμνε, καὶ ἤθελεν εἰσέτι μίμνειν.
Πάντων γὰρ κόρος ἐστὶ παρ' ἀνδράσιν, ἡδέος ὕπνου·
Μολπῆς τ' εὐκελάδοιο, καὶ ὁππότε κάμπτεται ἀνὴρ
Εἰς δρόμον ὀρχηστῆρα. γυναιμανέοντι δὲ μούνῳ
Οὐ κόρος ἐστὶ πόθων, ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρου.
Καὶ μογέων Διόνυσος ὑπεβρυχᾶτο σιωπῇ,
Δαιμονίῃ μάστιγι τετυμμένος ἔνδοθι παστῶν
Κρυπτὸν ἀκοιμήτων ὑποκάρδιον ἕλκος ἐρώτων·
Ὡς δ' ὅτε βοῦς ἀκίχητος ἔσω πλαταμῶνος ὁδεύων
Ἐσμὸν ὀρεσσινόμων παρεμέτρεεν ἠθάδα ταύρων
Οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν εὐπτάλῳ παρὰ λόχμῃ
Ἀπερεϊδής, ὀλίγῳ δὲ δέμας βεβολημένος οἴστρῳ
Βούτυπος ὀξυόεντι μύωψ ἐχαράξατο κέντρῳ
Τηλίκος ἐστυφέλικτο, καὶ ὄρθιος ὑψιθενώτου
Ἄψ ἀνασειράζων παλινάγρετον ἔκλασεν ὁρμήν,
Κυρτὸς ἐπιστείβων σκοπέλων ῥάχιν· ἀντίτυπον δὲ
Ὀξὺ κέρας δοχμῶσιν ἀνούτατον ἠέρα τύπτων.
Οὕτω καὶ Διόνυσον, ὃν ἔστεφε πολλάκι νίκη,
Βαιὸς ἔρως οἴστρησε βαλὼν πανθελγέϊ κέντρῳ.
Ὀψὲ δὲ μαστεύων γλυκὺ φάρμακον εἰς Ἀφροδίτην
Πανὶ δασυστέρνῳ Παφίης ἐγκύμονι μύθῳ
Κυπριδίην ἄγρυπνον ἑὴν ἀνέφαινεν ἀνάγκην,
Καὶ βουλὴν ἐρέεινεν ἀλεξήτειραν ἐρώτων.
Καὶ καμάτους Βάκχοιο πυρπνείοντας ἀκούων,
Πὰν κεροέις ἐγέλασσε· κατεκλάσθη δὲ μενοινὴν
Οἰκτείρων δυσέρωτα δυσίμερος· εἶπε δὲ βουλὴν
Κυπριδίην, ὀλίγην δὲ παραίφασιν εἶχεν ἐρώτων,
Ἄλλον ἰδὼν φλεχθέντα μιῆς ἀπὸ [illegible] φαρέτρης.

Ξυνὰ

Sera iuueni relinquitur ſpes amorum Amor ſeritus.
Futuri amoris, irrita vero cura
Viri amant quando ignorant mulieres.
Et Deus diem poſt diem in pinifera ſilua
Sub veſperam in mediū diem matutinus, veſpertinus repēs Amor natura.
Apud virginem manebat, & volebat adhuc manere,
Omnium enim ſatietas eſt viris, dulcis ſomni.
Cantilena beneresonantis, & quando flectitur vir Amor inſatiabilis.
In curſum ſaltatorem. Mulierum v. amore inſanienti ſoli
Non ſatietas eſt amorum, mentitus eſt liber Homeri Homerus falſi arguitur.
Et laborans Bacchus infremebat ſilentio,
Diuina ſcutica verberatus intus v. molliens
Acutum peruigilorum ſubcordiale vulnus amorum. Amoris vulnus.
Vt v. cum bos incomprehenſibilis in littore ambulans Similitudo.
Multitudinē in montibus paſtorū prateriit cōſuetā taurorū Aſilus.
Furore agitatus gregatim, quem benefrondoſo in luco
Improuiſus, paruo v. corpus percuſſus furore
Boues ſtimulans acuto aſilus pupugit aculeo
Tantus quatiebatur, & erectus ſuper dorſum
Statim retrahens mutabilem curuauit caudam,
Deuexus atterens ſcopulorum dorſum, oppoſitum v.
Acutum cornu flexit inuulnerabilem aera verberans.
Sic etiam Bacchum, quem coronauit ſæpe victoria,
Paruis amor furioſū reddidit percutiēs oēs oblectāte aculeo.
Sero v. quærens dulce pharmacum in Venerem Bacchus exponit Pani ſuum amorem.
Pani hirſutum pectus habenti Veneris pleno ſermone
Veneream peruigilem ſuam oſtendit neceſſitatem,
Et conſilium interrogauit adiutorem amorum,
Et labores Bacchi ignem ſpirantes audiens
Pan cornutus riſit, fractus v. fuit curam
Miſerās in amore infelicē ipſe amore infelix. Dixit v. cōſiliū Pan Baccho amāti.
Venerium paruam v. admonitionem habuit amorum
Alium videns combuſtum vnius ſcintilla pharetræ:

Ξυνὰ παθὼν φίλε Βάκχε παῖς ὤκτειρε μερίμνας.]
Καί σε πόθων νίκησεν ἔρως θρασὺς, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Εἰς ἐμὲ καὶ Διόνυσον ἔρως ἐκένωσε φαρέτρην,
Ἱμερταὶ γελάασιν, ὅτε στενάχουσι γυναῖκες,
Μέλψον ἐρωμανέουσαν ἐπ' Ἐνδυμίωνι σελήνην.
Μέλπε γάμον χαρίεντος Ἀδώνιδος, εἰπὲ καὶ αὐτὴν
Αὐχμηρὴν ἀπέδιλον ἀλωομένην Ἀφροδίτην,
Νυμφίον ἰχνεύουσαν ὀρείδρομον· οὐ δέ σε φεύγει
Πατρῴων ἀΐουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων·
Σοὶ μὲν ἐγὼ τάδε πάντα δυσίμερε Βάκχε πιφαύσκω,
Ἀλλά με καὶ σὺ δίδαξον ἐμῆς θελκτήριον ἠχοῦς.
Ὣς εἰπὼν ἀπέπεμπε γεγηθότα παῖδα Θυώνης,
Καί ποτε νηπιάχοισιν ἐν ἤθεσιν ἤρετο κούρην
Υἱέα Διὸς παρεοῦσα, τίς ἔπλετο, καὶ τίνος εἴη,
Καὶ πρόφασιν μόγις εὗρε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτης
Ὄρχατον ἀμπελόεντα, καὶ ὄμπνια λήϊα γαίης,
Καὶ δροσερὸν λειμῶνα, καὶ αἴολα δένδρεα δοκεύων
Ἤθεσι κερδαλέοισι. καὶ οἷά τε γηπόνος ἀνὴρ
Ἀμφὶ γάμου τινὰ μῦθον ἀσημάντῳ φάτο φωνῇ.
Εἰμὶ τεὸς Λιβάνοιο γεωμόρος, ἢν ἐθελήσῃς,
Ἀρδεύω σέο γαῖαν, ἐγὼ σέο καρπὸν ἀέξω,
Ὡραίων πισύρων νοέων δρόμον· ἱσταμένην δὲ
Νύσσαν ὀπιπεύων φθινοπωρίδα τοῦ ὁ Βοώτου
Σκορπίος ἀντέλλει βιοτήσιος· οἶδε δὲ κῆρυξ
Αὔλακος εὐκάρποιο, βόας ζεύξωμεν ἀρότρῳ.
Πληϊάδες δύνουσι ποτὲ σπείρωμεν ἀρότρῳ,
Αὔλακες ὠδίνουσιν ὅτε βρότος εἰς χθόνα πίπτει
Δυομένην Φαέθοντι, καὶ Ἀρκάδος ἐγγὺς ἁμάξης
Χείματος ὀμβρήσαντος ἰδὼν ἀρκτῷον ἐνίψω,
Διψαλέη ποτὲ γαῖα Διὸς νυμφεύεται ὄμβρῳ
Εἴαρος ἀντέλλοντος ἑώϊος εἰς σὲ βοήσω,
Ἄνθεα σεῖο τέθηλε ποτὲ κρίνα, καὶ ῥόδα τ' ἄλλα,
Καὶ σταφυλὴν ὁρόων θέρεος παρεόντος ἐνίψω,

Ἄμπελας

Communia paſſus, amice Bacche *tuas miſeratus ſum curas,*
Et te quomodo ſuperauit amor audax ſi fas dicere,
In me, & Bacchum amor vacuauit pharetram,
Grata ſunt, quando lugent mulieres,
Cane amore inſanam ob Endymionem Lunam Luna Endymion.
Cane nuptias gratioſi Adonidis, dic & ipſam Adonis.
Squallidam, ſine calceis vagam Venerem,
Sponſum veſtigantem in montibus currentem neq; te fugit Venus.
Paternorum audiens mellitam legem amorum.
Tibi quidem ego hæc omnia amore infelix Bacche dico,
Sed me & tu doce mea oblectamentum Echûs Echo à Pane amata.
Sic locutus demiſit lætum filium Thyones,
Et quondam infantilibus in moribus interrogauit puellam
Filium Iouis exiſtentem, quis eſſet, & cuius eſſet
Et occaſionem vix inuenit in veſtibulo Veneris
Hortum viteum & copioſas ſegetes terræ,
Et roridum pratum, & varias arbores cernens
Moribus doloſis, & tanquam agricola vir Bacchus in forma ruſtici Berœ.
De nuptiis aliquam fabulam incerta dixit voce.
Sum tui Libani ruſticus, ſi voles,
Irrigo tuam terram, ego tuum fructum augere faciam,
Horarum quatuor ſciens curſum. Inſtantem v.
Metam cernens Autumnalem hoc clamabo
Scorpius oritur vitalis, Eſt vero nuncius
Sulci fructiferi, boues coniungamus aratro, Agriculturæ tempora.
Pleiades occidunt, quando ſeminamus aratro,
Sulci parturiunt quando ros in terram cadit
Lotam Phaethonti, & Arcadis prope plauſtrum.
Hyeme pluente videns Arcturum, dicam Arcturus.
Siticuloſa cum terra Iouis *nubit imbri,*
Vere ſurgente matutinus in te clamabo
Flores tui florent & lilia & roſæ alia,
Et vuam cernens æſtate præſente dicam,

Ἄμπελος ἡβώουσα πιαίνεται ἄμμορος ὄρπης·
Παρθένε σὺ γλυκὸς ἦλθε πότε τρυγόωμεν ὀπώρην,
Σὸς στάχυς ἠέξηται, καὶ ἀμητοῖο χατίζει
Ληΐου ἀμήσω σταχυηφόρον· ἀντὶ δὲ Δηοῦς
Μητρὶ τῇ ῥέξαιμι θαλύσια Κυπρογενείῃ·
Ἠνίδε πῶς ὑάκινθος ἐπιτρέχει γείτονι μύρτῳ,
Πῶς γελάει νάρκισσος ἐπιθρώσκων ἀνεμώνῃ,
Δέξο δὲ γειοπόνον με τεῆς ὑποεργὸν ἀλωῆς,
Ὑμετέρης με κόμισσε φυτηκόμον Ἀφρογενείης,
Ὄφρα φυτὸν πήξαιμι φερέσβιον· ἡμερίδων δὲ
Ὄμφακα γινώσκω νεοθηλέα χερσὶν ἀφάσσων·
Οἶδα πόθεν ποτὲ μῆλα πιαίνεται, οἶδα φυτεῦσαι
Καὶ πτελέην τανύφυλλον ἐρειδομένην κυπαρίσσῳ,
Ἄρσενα καὶ φοίνικα γεγηθότα θηλεϊ μίσγειν,
Καὶ ῥόδον, ἢν ἐθέλῃς, παρὰ μίλακι καλὸν ἀέξω,
Μή μοι χρυσὸν ἄγεις κομιδῆς χάριν, οὐ χρέος ὄλβου,
Μισθὸν ἔχω δύο μῆλα μιῆς ἕνα βότρυν ὀπώρης·
Τοῖα μάτην ἀγόρευε, καὶ οὐκ ἠμείβετο κούρη,
Βάκχου μὴ νοέουσα γυναιμανέος στίχα μύθων·
Ἀλλὰ δόλῳ δόλον ἄλλον ἐπέφραδεν εἰραφιώτης,
Καὶ Βερόης ἀπὸ χειρὸς ἐδέχνυτο δίκτυα θήρης
Οἷά τε θαμβήσας τεχνήμονα, πυκνὰ δὲ σείων
Εἰς χρόνον ἀμφελέλιξε, καὶ εἴρετο πολλάκι κούρην,
Τίς θεὸς ἔνυφε ταῦτα, τίς οὐρανίη κάμε τέχνη;
Τίς κάμε; καὶ γὰρ ἄπιστον ἔχω νόον, ὅττι τελέσσαι
Ζηλομανὴς Ἥφαιστος Ἀδώνιδι τεύχεα θήρης·
Εἶπεν ἀκηλήτοιο παραπλάζων φρένα κούρης·
Καί ποτε πεπταμένων ἀνεμωνίδος ὑψόθι φύλλων
Νήδυμον ὕπνον ἴαυεν· ὄναρ δέ οἱ ἔπλετο κούρη
Εἵματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένη· ἀντίτυπον γὰρ
Ἔργον, ὅπερ τελέει τις ἐν ἤματι, νυκτὶ δοκεύει·
Βουκόλος ὑπνώων κεραοὺς βόας εἰς νομὸν ἕλκει,
Δίκτυα θηρητῆρι φαείνεται ὄψις ὀνείρου·

Γειοπόνοι

Vua matureſcens coquitur expers falcis.
Virgo cognatus venit quando vindemiamus vuam
Tua vua aucta eſt, & meſſe indiget
Segetem demetam ſpiciferam. Pro Cerere v. Hyacinthus.
Matri tuæ perficiam meſſis feſta Veneri. Myrtus.
Cerne v. quomodo Hyacinthus incurrat vicino myrto,
Quomodo rideat Narciſſus *inſultans in Anemonem,* Narciſſus
Accipe vero agricolam me tuæ auxiliatorem areæ Anemone.
Veſtra me accerſe plantas curantem Veneris,
Vt arborem infigam vitam ferentem. Vitium *vero*
V*uam immaturam noui nuper vireſcentē manib. tangens.* Bacchus
Noui vnde quandoq; poma matureſcant, noui plantare tanquam
Et vlmum folia extendentem admotam cupreſſo, ruſticus
V*irilem & palmam gaudentem fœminea Miſgo* ſua ſtudia
E*t roſam, ſi voles, iuxta taxum pulcram creſcere faciam* Beroæ offert.
Ne mihi aurum ducas ob vecturam, non opus eſt opibus
Mercedem habeo duo poma, vnius vnam vuam vitis.
Talia fruſtra dixit & non reſpondebat puella,
Bacchi non cognoſcens ob fœminas inſani ordinem amorum
Sed dolo dolum alium excogitauit ſutitius Bacchus Bacchus
Et Beroæ à manu accepit retia venationis, hactenus
T*anquā cū ſtupore admirans artificioſa, crebro v. quatiens* fruſtra locutus.
In tempus circumuoluit, & interrogauit ſæpius puellam: Bacchus
Quis Deus hæc arma, quæ cœleſtis laborauit ars, laudat arma
Quis laborauit? Etenim incredibilē habeo mentē, q̄ perfe- Beroes.
Zelo iratus Vulcanus Adonidi hæc arma venationis. (cerit
Dixit immaculata ſeducens mentem puellæ, Vulcanus
Et interdum decidentia Anemonidis ſuper folia obAdonidem
Dulcem ſomnum dormiuit, ſomnium v. ipſi fuit puella Zelotypus.
Veſtimento nuptiali cooperta: oppoſitum enim
Opus quod facit quis in die nocte cernet. Somnia vnicuiq; de
Paſtor dormiens cornutos boues in paſcuum trahit, ſuis ſtudiis obueniunt.
Retia venatori apparent imago ſomni.

Ru-

Γειοπόνοι δ᾽ εὕδοντες ἀροτρεύουσιν ἀρούρας·
Αὔλακα δ᾽ ἀσπείροισι φερέσταχυν· ἀζαλέη δὲ
Ἄνθεα μεσημβρίζοντα κατέσχετον αἴθοπι δίψῃ
Εἰς ῥόον, εἰς ἀμάρην ἀπατήλιος ὕπνος ἐλαύνει.
Οὕτω καὶ Διόνυσος ἔχων ἰνδάλματα μόχθων,
Μιμηλῷ πτερόεντα νόον πόμπευεν ὀνείρῳ,
Καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλεεν· ἐχόμενος δὲ
Παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖτις ἰαύειν,
Καὶ κενεὴν ἐνόμισσε μινυνθαδίης χάριν εὐνῆς,
Εὕδων ἐν πετάλοισι ταχυφθιμένης ἀνεμώνης·
Μέμφετο δ᾽ ἀφθόγγων πετάλων χύσιν· ἀχνύμενος δὲ
Ὕπνον ὁμοῦ καὶ εἴδωλα καὶ ἑσπερίην Ἀφροδίτην,
Τὴν αὐτὴν ἱκέτευεν ἰδεῖν πάλιν ὄψιν ὀνείρου,
Φάσμα γάμου ποθέων ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ μύρτου
Πολλάκι Βάκχος ἴαυε, καὶ οὐ γαμίου τύχεν ὕπνου·
Ἀλλὰ πόθον γλυκὺν εἶχε· ποθοβλήτῳ δὲ καὶ αὐτὸς
Λυσιμελὴς Διόνυσος ἐλύετο γυῖα μερίμνῃ·
Καὶ Βερόης γενετῆρι συνέμπορος ἴχνεϊ Μύρρης
Θηροσύνην ἀνέφηνεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
Στικτὰ νοοσφαγέων ἀπεδύετο δέρματα νεβρῶν
Αἴθριος εἰς Βερόην δεδοκημένος· ἱσταμένη δὲ
Παρθένος ἄστατον ὄμμα φυλασσομένη Διονύσου
Φάρεϊ μαρμαίρουσαν ἑὴν ἔκρυψε παρειήν,
Καὶ πλέον ἔφλεγε Βάκχον, ὅτι δρηστῆρες ἐρώτων
Αἰδομένας ὅτι μᾶλλον ὀπιπεύουσι γυναῖκας,
Καὶ πλέον ἱμείρουσι καλυπτομένοιο προσώπου·
Καί ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην
Ἀθρήσας, σχεδὸν ἦλθε, καὶ αἰδομένης ἀπὸ μορφῆς
Εἶδος ἑὸν μετάμειψε, καὶ ὡς θεὸς ἵστατο κούρῃ,
Καί οἱ ἑὸν γένος εἶπε, καὶ οὔνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν,
Καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου,
Ὅττι μιν ἀνδρεάσιν εὗρε, φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
Θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας ἀλλότριον αἰδοῦς,

Τοίην

Ruſtici vero dormientes arant terras.
Sulcum v. ſeminant ſpiciferam. Arida vero
Virum meridiantem occupatum ardenti ſiti Sitientes ſomnians ſe bibere.
In fluctum, in aquam ductum fallax ſomnus propellit
Sic etiam Bacchus *habens ſimulacra laborum*
Æmulo volubilem mentem triumphum miſit ſomnio,
Et vmbroſis nuptiis conuerſabatur. Excitatus vero
Virginem non comprehendit, & voluit rurſus dormire,
Et vanam tulit exigui gratiam concubitus,
Dormiens in foliis cito pereuntis Anemones,
Reprehendebat v. mutorum foliorum fluxum. Mœrens v. Nuptiæ in ſomnis contractę.
Somnum ſimul & amorem & veſpertinam Venerem
Eandem orabat cernere rurſus imaginem ſomni,
Simulacrum concubitus deſiderans fallax. Circa v. myrtũ
Sæpius Bacchus dormiuit, & non de concubitu ſortitus eſt
Sed laborẽ dulcẽ habuit. Amore percutiẽti v. & ipſe (ſomnũ.
Membra ſoluens Bacchus ſoluebatur membra cura: Myrrha Adonidis mater.
Et *Beroæ patri comes filio Myrrhæ*
Venationem ſignificauit: iaculatore vero Thyrſo
Varias nuper mactatorum induit pelles hinnulorum
Clam in Beroen aſpiciens, ſtantis vero
V*irgo inſtabilem oculum obſeruans Bacchi*
Veſtimento ſplendentem ſuam abſcondidit genam, Mulieres velatæ magis expetuntur.
Et magis combuſſit Bacchum, quod famuli amorum
Verecundas quo magis intuerentur mulieres
Etiam *eo plus amant abſcondita facie*
Et aliquando ſolam relictam Adonidis iniugem puellam
Intuens prope venit, & humana à fama
Formã ſuam tranſmutauit, & tanquã Deus aſtitit puellæ. Bacchus quis ſit aperte Beroæ indicat.
Et *ipſi ſuam genus dixit & nomen & cadem Indorum*
Et multitudinem viteam, & ſuauis potus fluxum vini,
Quod ipſum hominibus inueniſſet, amabili v. cura
Confidentiam impudentiæ miſcens alienam à pudore,

Talem

Τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαίνων φάτο φωνήν·
Παρθένε, σὺν δ' Ἔρωτι καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω,
Σὴν πατρίων ἀπήλυγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου,
Πατρίδα σὴν φιλέω πλέον αἰθέρος, οὐ μενεαίνω
Σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους,
Ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ
Νέκταρος εὐόδμοιο τεοὶ πνείουσι χιτῶνες·
Παρθένε Βάκχος ἐγὼ σέο μητέρα Κύπριν ἀκούω,
Ὅττι σε κεστὸς ἔλειπεν ἀθελγέα· πῶς δὲ σὺ μούνη
Σύζυγον οὐκ ἔχεις Ἔρωτα, καὶ οὐ μάθες οἶστρον ἐρώτων,
Οὔ σε τίκε γλαυκῶπις, οὐ Ἄρτεμις, ἀλλὰ σὺ κούρη
Κύπριδος αἷμα φέρουσα τί Κύπριδος ὄργια φεύγεις;
Ἀλλ' ἐρέεις γλαυκῶπιν ἀπειρήτην ὑμεναίων,
Νόσφι γάμου βλαστοῦσα, καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη,
Μὴ γένεος αἰσχύνῃς μητρῷον· Ἀσσυρίη δὲ,
Εἰ ἐτεὸν, χαρίεντος Ἀδώνιδος αἷμα κομίζεις,
Ἄζεο πλεισταγάμοιο διδάσκεο θεσμὰ τοκῆος,
Καὶ Παφίης ζωστῆρι συνήλικι πείθεο κεστῷ,
Καὶ γαμίων πεφύλαξο δυσαίπα μῆνιν ἐρώτων,
Νηλέες εἰσὶν Ἔρωτες, ὅτι χόλος, ὁππότε ποινὴν
Ἀπρήκτου φιλότητος ἀπαιτίζουσι γυναῖκας.
Οἶδα γὰρ ὡς πυρόεσσαν ἀπηνέος Ἀφροδίτην
Μῦθον ἀγηνορίης φιλοπάρθενος ἄπασι σύριγξ,
Ὅττι φυτὸν γεγαυῖα νόθῃ δονακώδεϊ μορφῇ,
Καὶ φύγε Πανὸς ἔρωτα, πόθους δ' ἔτι Πανὸς ἀείδει
Καὶ θυγάτηρ Λάδωνος ἀειδομένου ποταμοῖο,
Ἔργα γάμων στυγέουσα δέμας δενδρώσατο νύμφη,
Ἔμπνοα συρίζουσα, καὶ ἱμερόεντι κορύμβῳ
Φοίβου λέκτρα φυγοῦσα, κόμην ἐστέψατο Φοίβου.
Καὶ σὺ πόθου δασπλῆτα φυλάσσεο, μή σε χαλέψῃ
Θερμὸς ἔρως βαρύμηνις· ἀφειδήσασα δὲ μίτρης
Διπλόον ἄμφεπε Βάκχον ὀπάονα καὶ παρακοίτην,
Καὶ λίνα σεῖο τοκῆος Ἀδώνιδος αὐτὸς ἀείρων,

Λέκτρον

Talẽ varios ſermones habẽtẽ ex parte cõmouens dixit vocẽ. Bacchus Beroen audacius cõpellat.
O virgo tuum ob amorem etiam cœlũ amplius non habito,
Tuorum patrum ſpelunca meliores ſunt cœlo,
Patriam tuam magis amo æthere, non deſidero
Sceptra Iouis patris, quantum Beroes *nuptias,*
Ambroſia tua pulcritudo eſt ſuperior. Ætherio vero
Nectare fragrante tuæ ſpirant tunicæ.
Virgo Bacchus ego tuam matrem Cyprin audio Bacchus laudat Beroen.
Quod te ceſtus reliquerit nõ oblectatã. Quomodo v. tu ſola
Cognatum habuiſti amorẽ, & nõ didiciſti furorem amorũ,
Nõ te genuit cæſios oculos habẽs Minerua aut Diana, ſed tu Veneris filiã à Venere alienam eſſe abſurdum eſt.
Veneris ſanguinem ferens, quid Veneris orgia fugis? (puella
Sed dices Mineruam inexpertem nuptiarum:
Sine nuptiis nata eſt, & non nuptias nouit Minerua. Minerua & Diana caſtæ.
Ne genus dedecores maternum. Aſſyrii vero,
Si verum, gratioſi Adonidis ſanguinem fers.
Molles nuptias perficientis docere leges patris Amor crudelis.
Et Veneris cingulo coæuo obtempera ceſto,
Et nuptialium caue inauſpicatam iram amorum,
Crudeles ſunt amores, vt opus eſt, quando pœnam
Non perfectæ Veneris poſtulant mulieres.
Noſti.n quomodo ignitam dedecorans Venerem
Sermonem ſtrenuitatis virginitatẽ amans præbuit Syrinx, Syrinx quod amoré Panis contépſiſſet in arundinẽ cõmutata.
Quod arbor facta ſimulata arundinea forma,
Et fugit Panis amorem, amores v. adhuc Panis cantat
Et filia Ladonis decantati fluminis
Opera nuptiarum odio habens corpus in arborem mutauit
Vocalis ſtridens & vocati ramo (Nympha, Daphne Ladonis filia, quod Apollinẽ fugiſſet in laurum mutata.
Phœbi thalamos fugiens, comam coronauit Phœbi.
Et tu amorem grauem caue, ne te lædat
Calidus amor valde iratus. parcens vero mitrâ
Duplicem tene Bacchum, miniſtrum & coniugem, Adonis. Venus.
Et retia tui patris. Adonidis ipſe tollens

Lectum

Λέκτρον ἐγὼ πορέοιμι κασιγνήτης Ἀφροδίτης·
Ποῖα σοὶ Ἐννοσίγαιος ἐπάξια δῶρα κομίσσει,
Ἦ ῥα. σοὶ ἕδνα γάμοιο δεδέξεται ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Καὶ στορέσει πνείοντα δυσώδεα πίλιον ὀδμὴν
Δέρματα φωκάων Ποσιδήϊα πέπλα θαλάσσης,
Δέρματα φωκάων μὴ δέχνυσο, σεῖο δὲ πάσας
Βάκχας ἀμφιπόλους, Σατύρους θεράποντας ὀπάσσω,
Δέξο μοι ἕδνα γάμοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην·
Εἰ δ' ἐθέλεις δόρυ θύρσον Ἀδώνιδος οἷά τε κούρη
Θύρσον ἔχεις ἐμὸν ἔγχος, ἔα γλωχῖνα τριαίνης,
Φεῦγε φίλη φίλον ἦχον ἀσιγήτοιο θαλάσσης,
Φεῦγε δυσαντήτων Ποσιδήϊον ὄγκον ἐρώτων·
Ἄλλη ἀμυμώνη παρελέξατο Κυανοχαίτης,
Ἀλλὰ γυνὴ μετὰ λέκτρον ὁμώνυμος ἔπλετο πηγή,
Καὶ Σκύλλη παρίαυε, καὶ εἰναλίην θέτο πέτρην·
Ἀστερίην δ' ἐδίωκε, καὶ ἔπλετο νῆσος ἐρήμη,
Παρθενικὴν δ' εὔβοιαν ἀνερρίζωσε θαλάσσῃ·
Οὗτος ἀμυμφόνην μνηστεύεται, ὄφρα καὶ αὐτὴν
Λαϊνέην τελέσειε μεταδέμνιον, ἠὲ ὀπάσσει
Ἕδνον ἑῶν θαλάμων ὀλίγον ῥόον, ἢ βρύον ἅλμης,
Ἢ βυθίην τινὰ κόχλον. ἐγὼ δέ σοι εἵνεκα μορφῆς
Ἴσταμαι ἀγαλλόων, τίνα σοι τίνα δῶρα κομίσσω·
Οὐ χατέεις χρυσεῖο τόκος χρυσῆς Ἀφροδίτης·
Ἀλλά σοι ἐξ Ἀλύβης κειμήλια πολλὰ κομίσσω,
Ἄργυρον ἀργυρόπηχυς ἀναίνεται, εἰς σὲ κομίσσω
Δάκρεα διαστίλβοντα φεραυγέος Ἠριδανοῖο·
Ἡλιάδων δ' ὅλον ὄλβον ἐπαιχμύσει σέο μορφὴ
Λευκὸν ἐρευθιόωσα, βολαῖς δ' ἀντίρροπος ἠοῦς
Ἴκελος ἠλέκτρῳ βερόης ἀμαρύσσεται αὐχήν,
Καὶ λίθον ἀστράπτοντα τεοῦ χροὸς εἶδος ἐλέγχει
Μάρμαρα τιμήεντα, μὴ ἴκελον αἴθοπι λύχνῳ
Λυχνίδα σοὶ κομίσοιμι σέλας πέμπουσιν ὀπωπαί,
Μὴ καλύκων ῥοδόεντος ἀναΐσσοντα κορύμβου

Σοὶ

Lectum ego ſternam ſororis Veneris,
Qualia tibi Neptunus condigna munera fert
Anne tibi munera nuptiarum dabit ſalſam aquam
Et ſternet ſpirantem male olentem marinum odorem Riuales corriuales ſuas extenuans.
Pelles Phocarum Neptunia pepla maris
Pelles Phocarum ne accipe, tuo v. thalamo
Bacchas ſeruas, ſatyros famulos prabebo,
Accipe mihi munera nuptiarum & viteam vuam,
Si v. voles haſtam impetuoſam Adonidis tanquam puella
Thyrſum habes meam haſtam, relinque cuſpidẽ tridentis,
Fuge amica amicum ſonitum non tacentis maris
Fuge inauſpicatorum Neptunium furorem amorum
Alii Amymona concumbat Neptunus Amymone, cũ Neptuno cõcubuit.
Sed mulier poſt lectum cognominis fuit fons,
Et cum Scylla dormiit & marinam fecit petram,
Aſteriam v. perſecutus eſt, & facta eſt inſula deſerta, Amymone in fontem.
Puellam v. Eubœam radicauit in mari
Hic Amymonen ſponſam habet, vt & ipſam Scylla dormit.
Lapideam faciet poſt concubitum, hic prabebit
Munus ſuorũ thalamorũ exiguũ fluctũ aut muſcũ maris,
Aut profundam aliquam concham. Ego v. tibi ob formam
Sto dolens qua tibi qua munera feram.
Non indiget aurea filia aurea Veneris.
Verum tibi ex Alyba res precioſas multas feram Alyba.
Argentum, argenteas vlnas habere recuſat, ad te feram
Munera lucida lucidi Eridani Electrum.
Heliadum *v. totas diuitias pudore ſuffundit tua forma* Heliades. Laus Beroes.
Candidum rubens radiis verum contra ſplendens aurora
Similis electro Beroes reſplendet ceruix
Et lapidem fulgurantem tui corporis forma conuincit
Candida precioſa non ſimilem ardenti lychno
Lychnidem tibi feram ſplendorem emittunt oculi,
Non Calymorum roſei incitata Corymbi

Tibi

Σοὶ ῥόδα δῶρα φέροιμι, ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ ὕαλος ἔνδοθι κούρη
Χεῖρας ἐρεισαμένη διδύμας ἔφραξεν ἀκουάς,
Μὴ πάλιν ἄλλον ἔρωτι μεμηλότα μῦθον ἀκούσῃ,
Ἔργα γάμου συνέχουσα· ποθοβλήτῳ δὲ Λυαίῳ
Μόχθῳ μόχθον ἔμιξε, τί κακώτερόν ἐστιν ἐρώτων,
Ἢ ὅτι θυμοβόροιο πόθου λυσσώδεϊ κέντρῳ
Ἀνέρας ἱμείροντας ἀλυσκάζουσι γυναῖκες,
Καὶ πλέον οἶστρον ἄγουσι σαόφρονες; ἐνδόμυχος δὲ
Διπλόος ἐστὶν ἔρως, ὅτε παρθένος ἀνέρα φεύγει·
Ὡς ὁ μὲν οἰστρήεντα πόθου μαστίζετο κεστόν,
Παρθενικῆς δ' ἀπέμιμνεν, ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
Σύνδρομον ἀγχώοντα νόον πόμπευεν ἀλήτην,
Κέντρον ἔχων γλυκύπικρον· ἀνεασυμένος δὲ θαλάσσης
Ἴκμενα διψαλέοιο δι' οὔρεος ἴχνια πάλλων
Παρθενικὴν μάστευε Ποσειδάων μετανάστης
Ἄβροχον ὑδατόεντι περιρραίνων χθόνα ταρσῷ,
Καί οἱ ἐπισπεύδοντι παρὰ κλίτας εὔβοτον ὕλης
Οὔρεος ἄκρα κάρηνα ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ.
Εἰς Βερόην σκοπίαζε, καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
Κούρης ἱσταμένης διεμέτρεεν ἔνθεον ἥβην,
Ὀξὺ δὲ λεπταλέοιο δι' εἵματος οἷα κατόπτρῳ
Ὄμμασιν ἀπλανέεσσι τύπον τεκμαίρετο κούρης,
Οἷά τε γυμνωθέντα παρακλιδὸν ἄκρα δοκεύων
Στήθεα μαρμαίροντα, πολυπλεκέεσσι δὲ δεσμοῖς
Μαζῶν κρυπτομένων φθονερὴν ἐπεμέμφετο μίτρην,
Δινεύων ἑλικηδὸν ἐρωμανὲς ὄμμα προσώπου·
Παπταίνων δ' ἀκόρητος ὅλον δέμας οἰστρομανὲς δὲ
Εἰναλίην Κυθέρειαν ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων
Μοχθίζων ἱκέτευε, καὶ ἀγχαύλῳ παρὰ ποίμνῃ
Παρθένον ἱσταμένην φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ἑλλάδα καλλιγύναικα γυνὴ μία πᾶσαν ἐλέγχει,
Οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος ἀείδεται, οὐκέτι Κύπρος

Οὔνομα

Tibi roſas munera feram, roſeæ ſunt genæ,
Tale verbum dixit & in aure puella
Manus confirmans geminas obſtruxit aures
Ne rurſus alium amori curatum ſermonem audiret
Opera nuptiarum odio habens. amore percuſſo v. Baccho
Laborem labori miſcuit, quod peius eſt amoribus,
Aut quando animum vorantis amoris furioſius ſtimulo
Viros amantes fugiunt mulieres,
Et maiorem furorem adducunt pudica, intus latens vero
Duplex eſt amor quando virgo virum fugit.
Ita hic quidem furioſo amoris flagellabatur ceſtu,
Virginem v. expectauit, tunicã v. ſine mitra habenti puella
Concurrentem venantem mentem miſit vagam,
Aculeum habens dulce amarum. excitatus v. è mari
Humida ſiticuloſum per montem veſtigia
Quatiens puellam vidit Neptunus
Non irrigatam aquoſo irrigans terram planta,
Et ipſi adhuc feſtinanti ad deuexitatẽ bona paſcua habentẽ
Montis ſũmma cacumina pedum quatiebat tremore, (ſilua
In Beroen cernebat & ex pedibus vſq; ad caput
Puellæ ſtantis menſurauit diuinam iuuentam,
Acutam v. per tenuem veſtem tanquam ſpeculo
Oculis inerrantibus formam coniiciebat puellæ,
Tanquam nudatas deflexim ſummitates cernens
Pectora ſplendentia, multiplicibus vero vinculis
Mammillarum occultatarũ inuidã reprehendebat faſciã,
Voluens circumuolutim amore inſanum oculum frontis.
Adſpiciens v. inſatiabilis totum corpus. Furore inſanus v.
Marinam Venerem maris Rex Neptunus
Laborans orabat & ruſticum apud gregem
Virginem ſtantem amico mitigauit ſermone:
Græciã pulcras mulieres habẽte vna mulier omnẽ reprehẽ-
Nõ Paphus, nõ adhuc Lesb. cantatur, nõ amplius Cypri (dit

Beroe vtraſq; aures obturat ne Bacchum loquentem audiat.

Amor fugiente puella duplicatur.

Neptunus Beroen intuetur.

Neptunus Beroen amat.

Neptunus orat Venerem.

Οὔνομα καλλιτόκοιο φατίζεται, οὐκέτι μέλψω
Νάξον ἀειδομένην εὐπαρθένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας ἀνικήτη Λακεδαίμων·
Οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος· ἀμυμώνης δὲ πελώρην
Ἀργολίην σύλησεν ὅλον κλέος Ὀρχομενοῖο,
Μινύην ἀμφιέπουσα μίαν χάριν· ὁπλοτέρη γὰρ
Τελεσαίων Χαρίτων Βερόη βλάστησε τετάρτη·
Παρθένε κάλλιπε γαῖαν, ὅπερ θέμις, οὐ σέο μήτηρ
Ἐκ χθονὸς ἐβλάστησεν ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πόντον ἔχεις ἐμὸν ἴδιον ἀπήμονα μείζονα γαίης,
Σπεῦσον ἐειδμαίνειν ἀλόχῳ Διὸς, ὄφρα τις εἴπῃ,
Ὅττι δάμαρ Κρονίδαο, καὶ εὐνέτις Ἐννοσιγαίου
Παισὶ δὲ κοιρανίοισιν, ἐπεὶ νιφόεντος ὀλύμπου
Ἥρη σκῆπτρον ἔχει, Βερόη κράτος ἔσχε θαλάσσης·
Οὔ σοι Βασσαρίδας μανιώδεας ἐγγυαλίξω,
Οὐ Σάτυρον σκαίροντα, καὶ οὐ Σιληνὸν ὀπάσσω,
Ἀλλὰ τελεσσιγάμοιο τεῆς θαλαμηπόλον εὐνῆς
Πρωτέα σοι καὶ Γλαῦκον ὑποδρηστῆρα πελάσσω·
Δέχνυσο καὶ γενετῆρα, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, Μελικέρτην,
Καὶ πλατὺν ἀενάου μετρούμενον ἄντυγι κόσμου
Ὠκεανὸν κελάδοντα τεὴν θεράποντα καλέσσω,
Σοὶ ποταμοὺς ξύμπαντας ὀπάονας ἔθνος ὀπάσσω.
Εἰ δὲ καὶ ἀμφιπόλοις ἐπιτέρπεαι, εἰς σὲ κομίσσω
Θυγατέρας Νηρῆος. αἰσχυνομένη δὲ γενέσθω
Μαῖα Διωνύσοιο τεὴ θαλαμηπόλος Ἰνώ.
Ἔννεπε χωομένην δὲ λιπὼν δυσπενθέα κούρην
Ἤιε μόθον ἔτι τε χέων αἱμώδεα φωνήν·
Μύρρης ὄλβιε κοῦρε λαθὼν εὔπαιδα γενέθλην
Τιμὴν μοῦνος ἔχεις διδυμάονα, μοῦνος ἀκούεις
Καὶ γενέτης Βερόης, καὶ νυμφίος Ἀφρογενείης·
Τοῖα μὲν Ἐννοσίγαιος ἱμάσσετο κέντρει κεστοῦ,
Πολλὰ δὲ δῶρα τίταινεν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ
Κούρης ἕδνον ἔρωτος· ὁμοπλεκτῷ δὲ βελέμνῳ

Ὄλβον

Nomen pulcras generantis laudatur, non amplius canam Laus Beroes.
Naxum decantatam virginibus decoratam. Sed & ipſa,
Quo ad fœturam & partus ſuperatur Lacedæmon:
Non Paphus non amplius Lesbus: Amimones v. nutricem
Ortus prædatus eſt totam gloriam Orchomeni
Solam tenens unam gratiam, tenerior enim Beroe Gratiarum quarta.
Tribus Gratiis Beroe germinauit quarta.
O virgo relinque terram, vt fas eſt, non tua mater
E terra germinauit maris filia Venus
Pontum habes meũ munus nuptiale infinitũ maiorẽ terra,
Feſtina contendere cum coniuge Iouis, vt quiſpiam dicat,
Quod coniux Iouis & coniux Neptuni
Vbiq; imperent poſtquam niuoſi cœli
Iuno ſceptrum habet, Beroe imperium habuit maris, Mare terra maius.
Non tibi Baſſarides furioſas deſpondebo,
Non Satyrum ſaltantem, non Silenum præbebo, Neptunus Bacchi munera extenuat.
Sed nuptias perficientis tui cubicularium thalami
Protea tibi, & Glaucum famulos faciam.
Accipe etiam genitorem, & ſi voles, Melicertam,
Et latum continui cinctum ambitu mundi Protheus, Glaucus Melicerta: Neptuni nuptialia munera.
Oceanum reſonantem tuum famulum vocabo,
Tibi fluuios omnes miniſtros munus nuptiale præbebo.
Si vero & famulis delectaris, tibi adferam
Filias Nerei, recuſans vero fiat
Nutrix Bacchi tua thalamum ornans Ino.
Dixit, iratam v. relinquens præter modũ lugentem puellam
Aëri ſermonem dixit fundens ventoſam vocem.
Mirrhes felix puer occultans præſtantes liberos habentẽ ge- Adonis: Beroe.
Honorem ſolus habes geminum, ſolus audis (*nerutionem,*
Et genitor Beroes & ſponſus Veneris.
Talia quidem Neptunus flagellabatur punctore ceſto,
Multa v. munera tendit Adonidi & Veneri
Puella munus nuptialis amoris: complicato v. telo

Ὄλβον ἄγων Διόνυσος, ὅσον περὶ γείτονι γαίῃ
Χρυσοφαεῖς ὠδῖνες ἐμαιώσαντο μετάλλων
Πολλὰ μάτην ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην·
Καὶ Παφίη δεδόνητο, πολυμνήστοιο δὲ κούρης
Ἀμφοτέρους μνηστῆρας ἰδοῦσα δίεν. ἀμφοτέρων δὲ
Ἰσοτύπων ὁρόωσα πόθον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
Ἄρεϊ νυμφιδίῳ Βερόης κήρυξεν ἀγῶνα,
Καὶ γάμον αἰχμητῆρα καὶ ἱμερόεσσαν Ἐνυώ,
Καί μιν ὅλην πυκάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ.
Κύπρις ἐπ' ἀκροπόληος ἑῆς ἱδρύσατο πάτρης
Παρθένον ἀμφιέλικτον ἀέθλιον ἁβρὸν ἐρώτων·
Ἀμφοτέροις δὲ θεοῖσι μίαν πιστώσατο φωνήν·
Ἤθελον, εἰ δύο παῖδας ἐγὼ λάχον ὄφρα συνάψω
Τὴν μὲν ὀφειλομένην Ἐνοσίχθονι, τὴν δὲ Λυαίῳ·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐ γενόμην διδυματόκος, ἡ δὲ κελεύει
Θεσμὰ γάμων ἄχραντα μίαν ξυνήονα κούρην
Ζεῦξαι διχθαδίοισιν ἀμοιβαίοις παρακοίταις·
Ἀμφὶ μιῆς ἀλόχοιο μόθος νυμφοστόλος ἔστω·
Οὐ γὰρ ἀπειρηκάματου Βερόης λέχος· ἀμφὶ δὲ νύμφης
Ἄμφω ἀεθλεύσοιτε γάμου περικέλευθον ἀγῶνα·
Ὃς δέ κε νικήσῃ, Βερόην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Ἀμφοτέροις φίλος ὅρκος, ἐπεὶ περιδείδια κούρης
Γείτονος ἀμφὶ πόληος, ὅπη πολιοῦχος ἀκούω,
Πατρίδα μὴ Βερόης, Βερόης διὰ κάλλος ὀλέσσω
Συνθεσίας περὶ γάμοιο παλίσσυτι, μὴ μετὰ χάρμην
Πόντιος Ἐννοσίγαιος ἀτιμβόμενος περὶ νίκης,
Γαῖαν ἀϊστώσειεν ἑῆς γλωχῖνι τριαίνης,
Μὴ κοτέων Διόνυσος ἀμωμήτης περὶ λέκτρων
Ἄστεος ἀμπελόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀλωήν·
Εὐμενέες δὲ γένοισθε μετὰ κλόνον. ἀμφοτέροι δὲ
Φίλτρον ζῆλον ἔχοντες ὁμοφροσύνης ἐνὶ θεσμῷ
Κάλλεϊ φαιδροτέρῳ κοσμήσατε πατρίδα νίκης·
Ὣς φαμένης, μνηστῆρες ἐπῄνεον· ἀμφοτέροις δὲ

Ἔμπεδος

Diuitias duces Bacchus, quantum apud vicinum Gangen
Auro lucidi partus nutricant metallorum
Multa fruſtra orauit marinam Venerem.
Et Paphia quatiebatur, multos v. procos habentis puellæ
Ambos procos timebat, amborum v.
Æqualium videns deſiderium & zelum amorum,
Marti ſponſali Beroes per præconẽ pronunciauit certamen,
Et nuptias bellicoſas & amabilem Bellonam,
Et ipſam totam ſtipans muliebri aliquo ornatu
Venus in altas vrbes habente ſua conſtituit patria
Virginẽ in cõtẽtione poſitã certaminis præmiũ molle amorũ: Ven' Baccho & Neptuno filiam ſuam conſtituit.
Vtriſq; vero Diis vnam confirmauit vocem:
Vellem, ſi duas filias ego ſortita eſſem, vt coniungerem
Hanc quidem debitam Neptuno, illam v. Baccho.
Sed quia non fui gemellipara, neq; iubent
Leges nuptiarum illibatæ vnam communem puellam Duos vnã habere lex vetat.
Coniungere geminis alternis coniugibus
Ob vnam coniugem pugna ſponſalis eſto.
Non enim ſine labore Beroes thalamus, pro ſponſa v. Certamen de Beroes coniugio.
Ambo pugnate nuptiarum præcurrens certamen.
Qui vero vicerit Beroen ſine munere nuptiali ducat.
Vtriſq; gratum iuſiurandum, poſt quam pro puella timui Iuſiurandum.
Vicinam apud vrbem, vbi vrbem tenens audio
Patriam non Beroes, Beroes ob pulcritudinem perdam
Fœdera ante nuptias perficite, ne poſt pugnam
Marinus Neptunus dolore affectus ob victoriam
Terram euertat ſuo cuſpide tridentis
Ne iratus Bacchus Amimones circa lectos
Vrbis viteam demoliatur aream.
Beneuola v. eſte poſt pugnam, vtriq; vero
Amoris zelum habentes concordi in lege
Pulcritudini ſplendore ornabitis patriam victoriæ.
Sic (illa) locuta proci laudabant. Vtriſq; v. Iuſiurandum.

Aaaa 3 Fir-

Ἔμπεδος ὅρκος ἔην Κρονίδης, καὶ Γαῖα, καὶ Αἰθήρ,
Καὶ ζυγίαι ῥαδάμιγγες, ὀπισθοτόκοι δὲ καὶ Μοῖραι
Ξυνθεσίας, καὶ δῆριν ἀέξετο πομπὸς Ἐρώτων,
Καὶ κλόνος, ἀμφοτέρους δὲ γαμοστόλος ὥπλισε Πειθώ·
Οὐρανόθεν δὲ μολόντες ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος
Σὺν Διῒ πάντες ἔμιμνον, ἔσαν ναετῆρες Ὀλύμπου
Μάρτυρες ὑσμίνης, Λιβανηΐδος ὑψόθι πέτρης·
Ἔνθα φάνη μέγα σῆμα ποδοβλήτῳ Διονύσῳ,
Κίρκος ἀελλήεις χαλάσας πτερὸν ἔγκυον αὔρης
Βοσκομένην ἐδίωκε πελειάδα, τὴν δέ τις ἄφνω
Ἐκ χθονὸς ἁρπάξας ἁλιαίετος εἰς βυθὸν ἕλκει
Φειδομένοις ὀνύχεσσι μεταρσίον ὄρνιν ἀείρων·
Καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀπέπτυεν ἐλπίδα νίκης,
Ἔμπης δ᾽ εἰς μόθον ἦλθεν, ἐπ᾽ ἀμφοτέρων δὲ κυδοιμῷ
Ὄμματα μειδιόωντα πατὴρ κεχάρητο Κρονίων
Ἀθρεῖν ἀδελφειοῖο καὶ υἱέος ὑψιδοκεύων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μγʹ.

Ὣς ὁ μὲν ἐγχεικύδοιμος Ἄρης ὀχετηγὸς Ἐρώτων
Νυμφιδίης ἀλάλαζε μάχης θαλαμηπόλον ἠχώ,
Καὶ γαμίου πολέμοιο θεμείλια πῆξεν Ἐνυώ,
Καὶ κλόνον αἰθύσσων Ἐνοσίχθονι καὶ Διονύσῳ
Θοῦρος ἔην Ὑμέναιος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων
Χάλκεον ἔγχος ἄειρεν Ἀμυκλαίης Ἀφροδίτης
Ἄρεος ἁρμονίην Φρυγίῳ μυκώμενον αὐλῷ,
Καὶ Σατύρων βασιλῆϊ, καὶ ἡνιοχῆϊ θαλάσσης
Παρθένος ἦεν ἄεθλος, ἀναινομένη δὲ σιωπῇ
Εἰναλίου μνηστῆρος ἔχειν μεταναστιον εὐνὴν
Ὑγρὸν ὑποβρυχίων ἐπεδείδιε πατρὸν ἐρώτων,
Καὶ πλέον ἤθελε Βάκχον· ἔικτο δὲ Δηϊανείρῃ
Ἥ ποτε νυμφιδίοιο περιβρομέοντος ἀγῶνος
Ἤθελεν Ἡρακλῆα, καὶ ἀστάθιος ποταμοῖο

Γείτο

Firmum iuramentum erat, Terra *& Aether*
Et ſtygia gutta, confirmabant v. Parcæ
Fœdera, & contentio aucta fuit triumphus amorum,
Et motus, vtroſq; v. nuptias ornans armauit Suada.
E cœlo v. deſcendentes ſpectatores certaminis Dii ſpectatores certaminis.
Cum Ioue omnes manſerunt quotquot habitatores cœli
T*eſtes pugnæ, Libaneidem ſuper petram*
Hic apparebat magnum ſignum ab amore percuſſo Baccho,
Accipiter procelloſus laxans pennam grauidam ventis Prodigiũ victoriam Neptuno deſignãs.
Paſcentẽ perſequebatur colũbã. Illam v. quiſpiam deſuper
E terra rapiens maris aquila in profundum volauit,
P*arcentibus vnguibus ſublimem auem tollens*
Et ipſum videns Bacchus abiecit ſpem victoriæ
Et *tamen in pugnam venit. In vtraq; vero pugna*
O*culo renidenti pater gaudebat* Saturnius Iupiter ſpectator.
Pugnam fratris & filii ex alto cernens.

DIONYSIACORVM LIBER XLIII.

S*Ic quidem pugnam excitans Mars dux præuius amorũ*
Sponſalis infremebat pugnæ cubicularium ſonitum.
Et nuptialis belli fundamina fixit Enyo
Et motum excitans Neptuno & Baccho,
I*mpetuoſus erat Hymenæus. In pugnam v. ſaltans*
Ferream haſtam ſuſtulit Amyclææ Veneris Venus Amyclæa.
Martis harmoniam Phry*gia reboantem tibia*
Et Satyrorum regi, & gubernatori maris
V*irgo erat præmium certaminis. Recuſans v. ſilentio*
Marini proci habere exſulem thalamum, Beroe magis ad Bacchum inclinat.
Humidum ſubmerſorum verebatur lectũ nuptialẽ amorũ,
Et malebat Bacchum. Similis v. erat Deianira, Deianira. Achelous.
Quæ ſponſali circumfremente certamine
V*oluit Herculem & inſtabilis fluminis*

Ἵστατο δειμαίνουσα βοοκραίρους ὑμεναίους.
Καὶ δρόμον αὐτοκέλευστον ἔχων ἑλικώδεϊ ῥόμβῳ
Ἀννέφελος σάλπιζε μέλας πολεμήιον αἰθήρ,
Καὶ βλοσυρὸν μύκημα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ
Ἀσυνείῳ τελόδοντι κορύσσετο κυανοχαίτης,
Σείων πόντιον ἔγχος· ἀπειλήσας δὲ θαλάσσῃ
Εἰς ἐνοπὴν Διόνυσος ἐκαίμασεν ἔνοπι θύρσῳ
Μητρὸς ὀρεσσινόμοιο καθήμενος ἅρματι Ῥείης,
Καί τις ἀεξομένη παρὰ Μυγδόνος ἄντυγα δίφρου
Ἄμπελος αὐτοτέλεστος ὅλον δέμας ἔσκεπε Βάκχου,
Βότρυχα μητρῴοισι κατάσκια σύζυγι κισσῷ,
Καί τις ὑπὸ ζυγόδεσμα περίπλοκον αὐχένα σείων
Τρηχαλίον μύκημα σιδηρείῳ χείλεϊ πέμπων
Θηχαλέῳ χθονὸς ἄκρα λέων ἐχάραξε ταρσῷ,
Καὶ βραδὺς ἱππεύων ἐλέφας παρὰ γείτονι πηγῇ
Ὄρθιον ἀγκάμπτοντι ποδὸς στείχματα κολάψας
Ὄμβριον ἀζαλέοισιν ἀνήφυσε χείλεσιν ὕδωρ,
Καὶ προχοὰς ξήραινε· κονιομένων δὲ ῥοάων
Πηγαίην ἀχίτωνα μετήγαγε διψάδα νύμφην·
Καὶ θεοὺς ὑγρομεδῶν ἐκορύσσετο, Νηρεΐδων δὲ
Ἠυκλίνος, ἰκμαλέοι δὲ θαλασσαίων ἀπὸ νώτων
Δαίμονες ἐστρατόωντο, τανυπλέκτοις δὲ κορύμβοις
Δῶμα Ποσειδάωνος ἱμάσσετο πόντιον ὕδωρ,
Καὶ χθονίη λοφόεντος ἀρασσομένη κενεῶνος
Ἠμελίδες Λιβάνοιο μετοχλίζοντο τελαίνη·
Καί τινα βοσκομένην μελανόχροον ἔγχυθι πόντου
Εἰς βοέην ἀγέλην Ποσειδήιον ἅρμα χραίρων
Θυιάδες ἐρραίοντο· τανυγλώχινος δὲ ταύρου
Ἡ μὲν ἐφαπτομένη ῥάχιν ἔσχισεν, ἡ δὲ μετώπου
Διχθαδίης ἀτίνακτα διέθλασεν ἄκρα κεραίης·
Καί τις ἀλοιητῆρι διέτμαγε γαστέρα θύρσῳ,
Ἄλλη πλευρὸν ἔπηξεν ὅλον βοός. ἡμιθανὴς δὲ
Ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὑπ᾽ ὀκλάσι ταῦρος ἐρύγη,

Καὶ βοὸς

Stabat formidans boum cornua habentes Hymeneos,
Et curſum per ſe voluntarium habens volubili turbine
In nubis tuba canebat cantum bellicoſum æther.
Et terribilem mugitum fundens rabioſo gutture
Aſſyrio tridente armatus fuit nigros crines habẽs Neptunus
Quatiens marinam haſtam. Interminans v. mari
In pugnam Bacchus accedebat vinicolore thyrſo
Matris monticolæ inſidens currui Rheæ,
Et quædam quæ creuerat ad Mygdonis ambitum currus
Vitis per ſe perfecta, totum corpus obumbrauit Bacchi.
Cincinnos coronans vmbroſa coniuncta hedera,
Et quiſpiam ſub iugo circundatam ceruicem quatiens
Horribilem mugitum hiantibus labris mittens
Acuta terræ ſummitatem leo ſignabat planta
Et tardus repens Elephas apud vicinum fontem,
Rectum incuruati pedis fulcimentum lacerans
Pluuioſam aridis retraxit labiis aquam
Et profluenta areſecit. Ad puluerem v. redactis fluminibus
Fontanam tunica carentẽ traduxit ſiticuloſam Nympham. Neptuni certamen ingreſſuri arma.
Et Deus in humido regnans armatus fuit, Nereidum vero,
Erat turbatio, humidi v. marinis à dorſis
Dii in exercitu collocabantur, lõge extẽſos v. ramos habẽtib.
Domus Neptuni flagellabatur marina aqua (Corymbis
Et terreſtri montanus fracto ventre
Vites Libani emouebantur tridente:
Et quendam paſtum nigricolorem apud pontum,
In boum armento Neptunium ſaltum venerans
Thyades feſtinabant. Extenſos v. oculos habentis tauri
Hæc quidem tangens dorſum ſcidit, hæc v. frontis
Duplicis inconcuſſas fregit ſummitates cornu:
Et quiſpiam percuſſore diſſecuit ventrem Thyrſo,
Alia latus ſecuit totum bouis ſemimortuus v.
Pronus per ſe volutus procubuit taurus in terra.

Et

Καὶ βοὸς ἀρτιτόκοιο κυλινδομένοιο κονίῃ
Ἡ μὲν ὀπισθιδίους πόδας ἔσπασεν· ἡ δὲ λαβοῦσα
Προσθιδίους ἐρύεσκε, πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
Οὖθεν ἐσφαίρωσεν ἐς ἠέρα δίζυγα χηλήν·
Καὶ στρατιῆς Διόνυσος ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας,
Στήσας πέντε φάλαγγας ἐς ὑσμίνην Ἐνυοῦς,
Τῆς προτέρης στιχὸς ἦρχε Κίλιξ εὐάμπελος Οἰνεύς
Υἱὸς Ἐρευθαλίωνος, ὃν ἤροσεν ἐγγύθι ταύρου
Φυλλίδος ἀγχιτέλοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις·
Τῆς δ' ἑτέρης ἡγεῖτο μεγαγχαίτης Ἑλικάων
Ξανθοφυὴς ῥοδέοισι παρηΐσιν, ἀμφὶ δὲ δειρῇ
Πλοχμὸς εὐστροφάλιγγος ἕλιξ ἀπεσύρετο χαίτης,
Οἰνοπίων τετάτης, Στάφυλος προμάχιζε πετάρτης
Οἰνομάου δύο τέκνα φιλακρήτοιο τοκῆος·
Πέμπτης δ' ἡγεμόνευε Μελάνθιος ὄρχαμος Ἰνδῶν,
Ὃν τέκεν Οἰνώνη κισσηΐας· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
Φυταλιῆς πλέξασα θυώδεος ἄκρα πετήλων
Σπάργανα βοτρυόεντα πέριξ εἰλίξατο μήτηρ,
Υἱέα χυτλώσασα μέθης ἐγκύμονι ληνῷ,
Τοίῃ κισσοφόροισιν ἐϊσκομένα βελέμνοις
Σὺν δρόμοις ἀμπελόεντι φύλαξ ἐκορύσσετο Βάκχῳ·
Καὶ στρατιὴν θώρηξε χέων λαοσσόον ἠχώ,
Βασσαρίδες μάρνασθε, κορυσσομένου δὲ Λυαίου
Αὐλὸς ἐμὸς κεροεις πολεμήϊον ἦχον ἀράσσων
Ἀντίτυπον φθέγξαιτο μέλος μυκήτορι κόχλῳ,
Καὶ διδύμοις πατάγοισι μόθου χαλκόθροον ἠχώ
Τύμπανα δουπήσειεν, ἐνυαλίῳ δὲ χορεύων
Γλαῦκον ἐΐστεύσειε Μάρων ῥηξήνορι θύρσῳ,
Καὶ πλοκάμους Νηρῆος ἀήθεϊ δήσατε κισσῷ,
Καὶ Φαρίου πόντοιο λιπὼν αἰγύπτιον ὕδωρ,
Νεβρίδα ποικιλόνωτον ἔχων μετὰ δέρματα φώκης,
Αὐχένα κυρτώσειεν ἐμοὶ Θρασύς. εἰ δύναται δὲ
Σιληνῷ μεθέπειν ἑλκυσσέσθω Μελικέρτης,
Καὶ ναέτην Τμώλοιο μετὰ βρυόεντας ἐναύλους

Υπερ-

Et bouis iam ſecti voluti in puluere
Hæc quidem poſteriores pedes traxit, illa v. ſumens
Priores trahebat. multum verſatili v. impetu
Rectum incuruauit in aera biiugem vngulam.
Et exercitus Bacchus ornabat duces Bacchus exercitum inſtruit.
Statuens quinq; phalanges in aquoſam Bellonam,
Priori ordini imperauit Cilix vitibus decoratus OEneus OEneus Ereuthalionis ex Phyllide filius.
Filius Ereuthalionis quem generauit prope taurum
Phyllidis ruri ſtabulantibus conuerſatus nuptiis.
Alteram v. ducebat nigros crines habens Helicaon Helicaon.
Flauicolor roſeis genis, circa ceruicem vero OEnopiō & Staphylus filii OEnomai.
Cincinnus pulcre inuoluta circularis trahebatur coma.
OEnopion tertiæ, Staphylus anteſignanus erat quartæ
OEnomai duo filii vinum amantis patris.
Quintam v. ducebat Melanthius princeps Indorum, Melanthius.
Quem peperit OEnone Ciſſei filia: Circa puerum v. OEnone.
Vinea complicans fragrantes ſummitates foliorum
Faſcias viteas circumuoluerat mater
Filium perfundens potus grauido torculari.
Talis hederiferis iaculans cum telis
Comes viteo philax armata fuit Bacchum:
Et exercitum armauit fundēs populum excitantē vocem,
Baſſarides pugnate, armato vero Baccho
Tibia mea cornuta bellicoſum ſonitum feriens
Oppoſitum reſonet carmen mugitrici concha,
Et geminis ſtrepitibus belli ferro reſonantem ſonitum
Tympana reſonent, marino vero ſaltans Glauco. Maro.
Glaucum iaculetur Maron bellicoſo Thyrſo,
Et capillos Nerei inſueti ligate hedera,
Et Pharii maris relinquens Aegyptiam aquam,
Ceruinam varium dorſum habentem poſt pelles Phocæ
Ceruicem inflectat mihi audacem. Si poteſt v. Melicerta.
Sileno ebrio contra armetur Melicerta,
Et habitatorem Tmoli poſt muſcoſos torrentes Senem

Ὑγραλέοι Φόρκυνα διδάξατε θύρσον ἀείρειν,
Καὶ Σάτυρος μενέχαρμος ἑὸν νάρθηκα τινάσσων
Ἀσφαλέον Νηρῆα μεταστήσειε θαλάσσης,
Ἀμπελόεις δὲ γάμοισι γέρων χερσαῖος ἁλωεὺς
Ἀγχιάλοις παλάμῃσι καὶ ὀρτοφύτων ἀπὸ κήπων
Βότρυα μετρώσειε Παλαίμονος οἴνοπι δεσμῷ,
Καί μιν ὑποδρήσσοντα μετ' Ἰσθμιάδος βυθὸν ἅλμης
Γούνων ἰοχῆα κομίσσατε μητέρι Ῥείῃ
Εἰναλίην μάστιγι κυβερνητῆρα λεόντων,
Οὐ γὰρ ἐμὸν κατὰ πόντον ἀνεψιὸν εἰσέτ' ἐάσω,
Ἀθρήσω δὲ φάλαγγα ἀθελκτήτοιο θαλάσσης
Νεβρίδι κοσμηθεῖσαν, ἀπειρήτῃσι δὲ νύμφαις
Κύμβαλα Βασσαρίδεσσιν ὀπάσσατε, μίξατε Βάκχαις
Ὑδριάδας, Θέτιδος δὲ καὶ εἰ γάμος ἔστι θαλάσσης
Μουσῆς ξεινοδόκοιο φυλάξατε δώματα Θείνης,
Λευκοθέης δ' ἀπέδιλα συνάψατε ταρσὰ κοθόρνοις,
Χερσαίη δὲ φανεῖσα συνέμπορος εὐάδι Βάκχῃ
Δωρὶς ἀερταζέσκεν ἐμὴν θιασώδεα κύκλων,
Καὶ βυθίη Πανόπεια τιναξαμένη θρόον ἅλμης
Βότρυα μετρήσειεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·
Εἰδοθέη δ' ἀέκουσα ποδὶ κρόταλα ῥόπτρα δεχέσθω,
Καὶ πόθον ἶσον ἔχουσα ἐρωμανέοντι καὶ αὐτῷ
Τίς νεμέσεις Γαλάτειαν ὑποδρήσσειν Διονύσῳ;
Ἕδνον Ἀμυμώνης θαλαμηπόλον ὄφρα πελάσσῃ
Ἰσοπόνου παλάμῃ Λιβανηίδι πέπλον ἀνάσσῃ·
Ἀλλὰ γάμους Νηρῆος ἐάσσατε· ποντοπόρους γὰρ
Ἀμφιτρίδας οὐκ ἐθέλω, Βερόη μὴ ζῆλον ἐγείρω·
Καὶ κομόων γλωχῖνι τανυπλόρθοιο μετώπου
Πὰν ἐμὸς ὀρεσίφοιτος ἀτευχέϊ χειρὶ πιέζων
Θηγαλέῃ πλήξειε Ποσειδάωνα κεραίῃ,
Στέρνον μεσσατίοιο τυχὼν εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς,
Ἢ σκοπιὴν λοφόεσσαν διαρρήξειε δὲ χηλαῖς
Ἀντιφυῆ Τρίτωνος ὁμόζυγα κύκλον ἀκάνθης·

Γλαῦκος

Senem Phorcyn docete Thyrſum attollere, Phorcis.
Et Satyrus bello promptus ſuam ferulam quatiens,
Siticuloſum Nerea remoueat è mari,
Viteus v. fiat ſenex terreſtris triturator
Ruſticus manibus. & nuper plantatis ex hortis
Cincinnos coronate Palæmonis vinicolore vinculo,
Et ipſum ſubſeruientem poſt Iſthmici profunditatem maris Palæmon.
Marinum gubernatorem adducite matri Rheæ
Marino flagello gubernatorem leonum,
Non n meum poſt pontum conſobrinum adhuc relinquam,
Videbo v. phalangem haſta parti maris
Ceruina pelle ornatam, infinitis v. Nymphis
Cymbala Baſſaridibus præbete miſcete Bacchis
Hydriades, Tethydis vero & ſi genus eſt maris
Solius hoſpitalis obſeruate domum Deæ, Hydriades.
Leucothea v. non calceatas coniungite plantas cothurnis, Tethys.
Terreſtris v. apparens comes Euanti Bacchæ Leucothee.
Doris attollat meam Thyaſo conuenientem piceam,
Et profundam Panopeia quatiens muſcum maris Doris.
Cincinnos cingat viperino ramo: Panopea.
Idothea v. inuita circumpulſatilia crepitacula ſumat, Idothea.
Et deſiderium æquale habentem amore inſanienti & ipſi
Quæ Inuidia Galateam ſubſeruire Baccho
Munus nuptiale Amymones cubicularium vt perficiat Galatea.
Tela laboranti manu Libaneidi peplum regina, Amymone.
Sed genus Nerei relinquite. Pontigradas enim
Famulas non volo, Beroæ ne zelotypiam excitem.
Et comam nutriens cuſpide latos ramos extendentis frontis
Pan meus montiuagus inermi manu premens Pan.
Acuto percutiat Neptunum cornu
Pectus medium tangens bene flexilibus cuſpidibus,
Aut ſcopulo montano. Frangat v. vngulis
Duplicem Tritonis coniugem circulum ſpina: Triton.

Glau-

Γλαῦκος ἁλιβρέκτοιο διάκτορος Ἐννοσιγαίου
Βάκχῳ ὑποδρήσσειε τρίκροτα χερσὶν ἀείρων
Αὐχενίῳ πλαμφῆνι παρήορα τύμπανα Ῥείης·
Οὐ μούνης Βερόης πέρι μάρναμαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
Νύμφης ἡμετέρης περὶ πατρίδος, ἥν μιν ἀράξας
Ἱσταμένην ἀτίνακτον ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων
Εἰναλίην παρεοῦσαν ἀμαλδύνειε τελαίνῃ,
Ὅττι κορυσσομένῳ θωρήξομαι· ἀμφότερον γὰρ
Εἰ λάχε γείτονα πόντον, ἔχει φυτὰ μυεία Βάκχου
Νίκης ἡμετέρης σημήϊον ἀγχιάλου γάρ·
Ἀλλὰ παλαιοτέρην μετὰ Παλλάδα μάρνατο Βάκχῳ
Κέκροψ ἄλλος ἵκοιτο δικασπόλος, ὄφρα καὶ αὐτὴ
Ἄμπελος ἀείδοιτο φερέπτολις, ὥσπερ ἐλαίη,
Καὶ πόλιος τελέσας ἕτερον τύπον οὔ μιν ἐάσω
Ἐγγὺς ἁλός, κραναὰς δὲ τεμὼν ὀρθῆκα κολώνας
Γείτονα Βηρυτοῖο γεφυρώσω βυθὸν ἅλμης,
Χερσώσας σκοπέλοισιν ἁλὸς πεπρημένον ὕδωρ·
Τρηχαλέη δὲ κέλευθος ἰσάζεται ὀξέϊ θύρσῳ·
Ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε Μιμαλλόνες ἠθάδι νίκῃ
Θαρσαλέαι, κταμένων γὰρ νεόρρυτον αἷμα Γιγάντων
Νεβρὶς ἐμὴ μεθέπουσα μιαίνεται, εἰσέτι δὲ αὐτὴ
Ἀντολίη τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει
Ἰνδὸς Ἄρης, Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων,
Δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφελξεν Ὑδάσπης,
Καὶ δετέρην μετὰ δῆριν ἔχων Λιβανηΐδα νύμφην,
Ἐν γέρας ἱμείροντι χαρίζομαι Ἐννοσιγαίῳ,
Ἣν ἐθέλῃ, μέλψειεν ἐμοὶ ὑμέναιον ἐρώτων.
Μοῦνον, ἐμὴ Βερόη, μὴ δόχμιον ὄμμα τανύσσῃ·
Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ἀπειλητῆρι δὲ μύθῳ
Κερτομέων Διόνυσον ἀμείβετο Κυανοχαίτης·
Αἰδόμενος Διόνυσε κορύσσομαι, ὅττι τελαίης
Ἤεισας αἰχμητῆρι, φυγὼν βουπλῆγα Λυκούργου,
Οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτο σελασφόρε· μηδὲ φρένας γὰρ

Βάκχου

Glaucus à mari irrigati internuncius Neptuni Glaucus.
Baccho famuletur circumpulſatilia manibus tollens
Ceruicali baltheo vagabunda tympana Rhea.
Non ſolam ob Beroen pugnam, ſed etiam ob ipſam
Nympham noſtram ob patriam, non ipſum frangens
Stantem inconcuſſam maris Rex Neptunus
Marinam preſentem demoliatur tridente,
Quod contra ipſum armatum ego armabor. Vtrumque n.
Si ſortitus fuerit vicinũ pontũ habet plãtas infinitas Bacchi
Victoria noſtra ſignum, littoralis enim.
Sed antiquiorem poſt Palladem *teſti Baccho*
Cecrops alius veniat iudex, vt & ipſa
Vitis decantetur vrbem ferens tanquam oliua, Cecrops.
Et vrbis perficiens gratam imaginem , non ipſam relinquã
Prope mare, oblongas v. amputans ferula rupes
Vicinam Berythi ponte coniungam profunditatem maris, Berythus.
Deſolans ſcopulis maris lapidibus ſtratam aquam.
Aſpera v. via complanatur acuto Thyrſo.
Sed rurſus pugnate Mimallones conſueta victoria
Confidentes, occiſorum vero nuper fuſum ſanguinẽ Gigantũ
Ceruina mea tractans nigra redditur, inſuper & ipſa
Orientalis regio trepidat & in ſolum ceruicem flectit
Indus Mars, Baccho v. ſupplices lacrumas libans, Hydaſpes.
Lacrumas fluuiatiles, ſenex inhorruit Hydaſpes
Et humidam poſt pugnam habens Libaneïdem Nympham,
Vnum munus deſideranti exhibeo Neptuno.
Si volet, canat meorum hymenæum amorum
Solummodo mea Beroe ne obliquum oculum intendat.
Tale verbum dixit: minaci v. ſermone Neptunus
Sugillans Bacchum reſpondebat Neptunus Baccho.
Pudore affectus Bacche armor, quod tridentis
Contenderis cum bellatore fugiens boum ſtimulũ Lycurgi, Lycurgus.
Non admiror vnquam hoc ô Lucifer. A matrẽ occidẽte n.

Ex

Ἐκ πυρὸς ἐβλάστησας, ὅθεν πυρὸς ἄξια ῥέζεις.
Ἀλλὰ φίλοι Τρίτωνες ἀρήξατε, δήσατε Βάκχας
Ποντοπόρους τελέσαντες, ὀρεσσαύλου δὲ φορῆος
Τύμπανα Σιληνοῖο καταχλύζοιτο θαλάσσῃ
Κύματι συρομένοιο, καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
Νηχομένου Σατύροιο, φιλεύιος αὐλὸς ἀλάσθω
Εἰς πλόον αὐτοέλικτον· ἐν εὐύδρῳ δὲ μελάθρῳ,
Βασσαρίδων στορέσειεν ἐμὸν λέχος αἰτὶ Λυαίου·
Οὐ χατέω Σατύρων, οὐ Μαινάδας εἰς μόθον ἕλκω·
Νηρεΐδες γεγάασιν ἀρείονες· ἀλλὰ θαλάσσῃ
Διψαλέαι κρύπτοιντο Μιμαλλόνες· οἰνοχύτου δὲ
Ἀντὶ μέθης πίωσιν ἐμῆς ἁλὸς ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Καί τις ἐλαυνομένη διερῇ Πρωτῆος ἀκωκῇ,
Βασσαρὶς αὐτοκύλιστος ὀλισθήσειε θαλάσσῃ,
Ὀρχηθμὸν θανάτοιο κυβιστήσασα Λυαίῳ.
Δεῦρο Θέτις σκοπίαζε, τεὸς Διόνυσος ἀλύξας,
Καλὰ φιλοξείνῳ ζωάγρια δῶκε θαλάσσῃ,
Αἰθιόπων δὲ φάλαγγας ἐρύσσατο, καὶ στίχας Ἰνδῶν·
Ἀνίδα Νηρείδεσσι κακογλώσσοιο τῆς νύμφης
Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσατε Κασσιεπείης
Ποινὴν ὀψιτέλεστον· ἀμαιμακέτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ὠκεανοῦ πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης,
Ἀλωαίης προκέλευθον ἀκοιμήτοιο χορείης,
Σείριον ἀμπλόεντα μεταστήσειεν Ὀλύμπου·
Ἀλλὰ σὺ Λυδὲ Βάκχε χερείονα θύρσον ἰάσσας,
Δίζεό σοι βέλος ἄλλο, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν
Κάτθεο σῶν βελέων ὀλίγον σκέπας· οὐρανίη δὲ
Εἴ σε Διὸς γαμίη μαιώσατο νυμφιδίη φλόξ,
Ἄρτι πυρὶ πολέμιζε πυριτρεφές, ἄρτι κεραυνῷ
Πατρῴῳ προμάχιζε κυβερνητῆρι τελαίνης,
Καὶ στεροπὴν κούφιζε, καὶ αἰγίδα πάλλε τοκῆος·
Οὐ γὰρ Δηριάδης σε μένει πρόμος, οὐ Λυκόοργου
Οὔτις ἀγών· Ἀράβων ὀλίγος μόθος· ἀλλὰ θαλάσσης

Τοσσατίης,

Ex igne germinaſti vnde igni condigna facis.
Sed ô amici Tritones adiunate, vincite Bacchas
Pontigradas facientes, in montibus ſtabulantis v. latoris
Tympana Sileni ſubmergantur in mari
Fluctu abſtracti & intumenti flumine
Natantis Satyri Bacchica tibia erret
In natatum per ſe volutum. In humido v. palatio,
Baſſaridum ſternat meum lectum pro Baccho.
Non indigeo Satyris, non Mænades in pugnam traho
Nereides ſunt meliores: Sed in mari
Siticuloſa abſcondantur Mimallones. Vinum fundente v.
Pro poculo bibant mei maris ſalſam aquam
Et quapiam impulſa humido Protei mucrone,
Baſſaris per ſe voluta decidat in mare,
Saltationem mortis caput demittendo ſaltans Baccho.
Huc Thetys aſpice tuus Bacchus propulſans,
Pulchra hoſpitali vitæ præmia dedit mari.
Aethiopum v. phalanges ſeruauit, & ordines Indorum.
Prædam Nereidibus malam linguam v. habentis Nymphæ Caſſiopæa.
Doridi ſeruos pueros adferte Caſſiopææ
Pœnam ſerius perfectam. Inſuperabili v. fluctu
Oceani ignitam ablutam ſtellam fati Mares
Lenai prauiam peruigilis choreæ.
Sirium viteum tranſponat cœli. Sirius.
Sed tu Lydie Bacche deteriorem Thyrſum relinquens,
Quære tibi telum aliud. & varias pelles hinnulorum
Depone tuorum telorum exiguum velum. Cœleſtis v.
Si te Iouis nuptialis obſtetricata eſt ſponſalis flamma,
Iam cum igne pugna igni nutrite, iam fulmine
Paternum pugna cum gubernatore tridentis,
Et fulgur eleua, & Aegidem vibra patris.
Non n. Deriades te expectat dux, non Lycurgi
Hoc certamen. Arabum exiguum prælium ſed maris

Τοσσατίης ἐρομέων δὲ καὶ εἰσέτι πόντιον αἰχμὴν
Οὐρανὸς, ἡμετέρην βυθίην δεδάηκεν Ἐνυώ·
Καὶ πρόμος ὑψικέλευθος ἐμῆς προόδευσε ἀκωκῆς·
Πειρήθη Φαέθων, ὅτι δύσμαχος ἀμφὶ Κορίνθου,
Εἰς μόθον ἀστερόεντα κορύσσετο πόντιος Ἄρης·
Ὑψώθη δὲ θάλασσα κατ' αἰθέρος· ὠκεανῷ δὲ
Λύετο δίψας ἄμαξα, καὶ ὕδασι γείτονες ἄλμης
Βάψας ἐσμαγένεια κύων ἔψυχε μαίρης,
Καὶ βυθίων κενεῶνες ἀνυψώθησαν ἀναύλων,
Κύματα πυργώσαντες, ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
Οὐρανίῳ δελφῖνι θαλάσσιος ἥπτετο Δελφίς·
Ὣς εἰπὼν προόδου μυχοὺς ἐτίναξε θαλάσσης,
Καὶ ῥοθίῳ κελάδοντι, καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ,
Ἠέρα μαστίζοντες ἐβόμβεον ὕδατος ὁλκοί,
Καὶ διεροῖς στεφάνεσσιν ἐθωρήχθη στρατὸς ἅλμης,
Καὶ βυθίῃ Κρονίωνος ἀλιβρέκτῳ παρὰ φάτνῃ
Ἐγχείην ἐλέλιξεν ὑποβρυχίην Μελικέρτης,
Ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα καὶ ὑγροπόρου βασιλῆος
Ἔγχος ἀλικνήμιδι παρηώρησεν ἀπήνῃ,
Διχθαδίῃ γλωχῖνι θαλάττια νῶτα χαράττων,
Ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα, καὶ ἱππείῳ χρεμετισμῷ
Ἰνδῴων κελάδημα συνεπλατάγησε λεόντων,
Καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔλαυνε, ταμνομένοιο δὲ δίφρου
Ἄκρον ὕδωρ ἀδίαντι ἐπέχρασεν ἄβροχος ὁπλή·
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐπέκτυπε θυιάδι χάρμῃ,
Ὃς διδύμοις μελέεσσιν ἔχει βροτοειδέα μορφὴν
Ἀλλοφυῆ, χλοάουσαν ἐπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου
Ἡμιτελής, διερῆς δὲ παρήορος ἰξύος ἑλκῷ
Δίπτυχος ἰχθυόεντι τύπῳ περικάμπτεται οὐρῆς,
Καὶ διερῇ μάστιγι θαλασσαίῃ παρὰ φάτνῃ
Ζεύξας ὠκυπόρῳ πεφορημένον ἅρμα θυέλλῃ
Γλαῦκος ἀειπλοπόδων λοφίην ἐπεμάστιεν ἵππων,
Καὶ Σατύρους ἐδίωκεν, ἁλιρροίζῳ δὲ κυδοιμῷ

Παὶ

Tanti, trepidans v. adhuc marinam cuſpidem
Cœlum, noſtrum profundum didicit bellum.
Et dux altiuius meæ tridentis cuſpidis
Tentatus eſt Phaethon quod pugna infelix, circa Corinthũ,
In bellum ſtellatum armatus fuit marinus Mars.
Eleuatum v. eſt mare ad æthera, Oceano v.
Lauabatur ſiticulus currus & aquis vicini maris
Tingens hermagenea canis refrigerabatur canicula,
Et profundorum ventres eleuabantur ſtabulorum
Fluctus in ſublime attollentes, flagellato v. mari
Cœleſti Delphino marinus occurrebat Delphin. Delphin.
Sic locutus tridente penetralia concuſſit maris
Et fluctu reſonante & intumente flumine
Aera flagellantes bombum emittebant aquæ tractus;
Et humidis ſcutis armatus fuit exercitus maris,
Et profundi Saturnii mari irrigatum prope ſtabulum
Haſtam voluebat ſub marinam Melicerta Melicerta
Coniungens Iſthmium currum, & humigradi regis
Haſtam in mari fulti ſuſtulit currui
Duplici cuſpide marina dorſa frangens,
Coniungens Iſthmium currum, & equino hinnitu
Indicorum fremitum vna perſtrepebat leonum,
Et curſum humidum impulit, intenſo v. curru
Summam aquã non irrigatam ſignabat nõ rigata vngula.
Triton v. extensũ mentũ habens inſonabat Bacchica pugna
Qui geminis membris habet mortalem imaginem
Duplicis naturæ, vireſcentem ab iliis vſq; ad caput,
Semiperfectus, humidi v. protenſus ilii tractu
Duplicatus piſcoſa forma circumflectebatur cauda,
Et humida ſcutica marino in præſepi
Coniungens velocigradæ latum currum procella
Glaucus habẽtium illotos pedes dorſum flagellauit equorũ; Glaucus.
Et Satyros perſecutus eſt, mari fremo vero tumultu

Γαυκερόεις ἀβάπτισιν ἐν ὕδασι κῦφος ὁδίτης
Ἄβροχος αἰγείῃσιν ἀνακρούων ἅλα χηλαῖς
Ἀσταβὲς ἐσκίρτησε καλαύροπι τοῖον ἀράσσων
Πηκτίδι συρίζων πολέμου μέλος· ἐν ῥοθίοις δὲ
Μιμηλὴν ἀΐων ἀνεμφώνιον εἰκόνα φωνῆς
Ποσσὶν ὀρεσσινόμοισι διέτρεχε πόντιον ὕδωρ,
Μαστεύων κτύπον ἄλλον, ὑπωλενίμιος δὲ καὶ αὐτὴ
Τικτομένη σύνεργι διώκετο πόντιος ἠχώ·
Ἄλλος εὐκρήπιδα λόφον νησαῖον ἑλίξας
Ῥίψεν ἐφ' ὑδελάδεσσιν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ πέτρη
Νηρεΐδων ἐτίναξε Παλαίμονος ἔμβρυον αὐλήν,
Πρωτεὺς δ' Ἴσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἅλμης
Εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο δέρματι φώκης·
Ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐπέρρεον αἴθοπες Ἰνδοὶ
Βάκχου κεκλομένοιο, καὶ ὑλοκόμων στίχες ἀνδρῶν
Φωκάων πολύμορφον ἐπηχώαντο νομῆα·
Σφιγγομένου δὲ γέροντος ἔην ἐπρόχεος εἰκών·
Πρωτεὺς γὰρ μελέεσσι τύπον μιμηλὸν ὑφαίνων,
Πόρδαλις αἰολόνωτος ἔην, ἐσίξατο μορφήν,
Καὶ φυτὸν αὐτοτέλεστον ἐπὶ χθονὸς ὄρθιον ἔστη,
Δενδρώσας ἑὰ γυῖα· τιναστομένων δὲ πετήλων
Ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι σύρισεν αὔρῃ,
Καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας
Εἷρπε δράκων, μεσάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος
Σπεῖραν ἀνηώρησεν, ὑπ' ὀρχηστῆρι δὲ παλμῷ
Ἄκρα τιταινομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς,
Καὶ κεφαλὴν ὤρθωσεν· ἀποπτύων δὲ γενείων
Ἰὸν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαιμῷ,
Καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδέϊ μορφῇ
Φρῖξε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ῥέε, καὶ χορὸς Ἰνδῶν
Ὑγρὸν ἀπειλητῆρα ῥόον σφηκώσατο δεσμῷ
Χερσὶν ὀλισθηρῇσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ·
Κερδαλέος δὲ γέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων

Εἶχε

Pan cornutus inuiis in aquis leuis viator
Non madidus Aegeis repulſans mare vngulis Pan.
Inſtabilis ſaltabat pede pontum frangens,
Fiſtula cantans belli cantum. In fluctibus vero
Simulatam audiens ventoſam imaginem vocis
Pedibus montanis percurrebat marinam aquam,
Inquirens pulſum alium, Ventoſa v. & ipſa Echo maris.
Nata ex Syringe ſequebatur marina Echo,
Alius bene fundatum dorſum inſulare voluens
Proiecit in Hydriades. Aberrans v. petra
Nereidum concuſſit Palæmonis genitalem aulam Palæmon.
Proteus v. Iſthmium flumen relinquens Pallenii maris
Marino thorace armatus fuit pelle Phocæ
Circa ipſum v. coronatim ſiuebant nigri Indi,
Baccho imperãte & criſpos capillos habentiũ ordines virorũ
Phocarum multiformem complectebantur paſtorem. Protei variæ formę.
Conſtricti vero ſenis erat verſicolor imago.
Proteus enim membris imaginem fictam texens.
Panthera varium dorſum habens ſuam notabatur formã, Proteus in
Et arbor per ſe perfecta in terra recta ſtabat, arborem.
Arboreſcere faciens ſua membra concuſſis v. foliis
Falſum ſuſurrum Boreali traxit aura
Et pictis ſquammis inſtructa dorſa ſignans
Serpebat draco, medio v. compreſſo ventre
Spiram ſuſtulit. Præſaltante v. tremore
Summitates intenſæ voluebantur circularis caudæ,
Et caput erexit. Expuens v. è mento
Venenum iaculatorium hiante traxit gutture
Et corpus alias aliud habens vmbratili forma
Horruit vt leo, mouebatur vt aper, aqua flue[b]at, & chorus
Humidum minaci fluctum conſtrinxit vin[c]ulo (Indorum
Manibus lubricis habens fallacem aquam.
Doloſus v. ſenex multifariam imaginem mutans

Εἶχε παρεκλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς,
Οὐ κτάνεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα διστὰ συνάψας
Ψευδαλέων μίμημα νόθης ἔψυσε μελίσσης·
Χερσαίην δὲ γέροντος ἐκυκλώσαντο πορείην
Γαῖα κηώεντα, φιλοψαμάθοιο δὲ φώκης
Οἰγομένῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπιπάφλασε λαιμῷ.
Θυγατέρων δὲ φάλαγγα φιλεύιον εἰς μόθον ἕλκων,
Ἐγχεϊ κυματόεντι γέρων ὥπλιζετο Νηρεύς,
Πουλυπόρῳ Τρίτωνι καταθρώσκων ἐλεφαίτων
Δεινὸς ἰδεῖν, πολλαὶ δὲ παρ᾽ ἠόνα γείτονες ὄχθαι
Εἰναλίη Νηρῆος ἐδοχμώθησαν ἀκωκῇ·
Νηρείδων δὲ γένεθλα συνεκρούσαντο τοκῆϊ,
Ὑσμίνης ἀλάλαγμα καὶ εἰς μόθον ὑψόθι πόντου
Ἠϊκανὴς ἀπέδιλος ἐβακχεύθη χορὸς ἅλμης,
Καὶ Σατύρων ἀσίδηρος ἐπαιθύσσοντο κυδοιμῷ
Ἀρχαίην ἐπὶ νύσσαν ἀνέδραμεν ἄσταθος Ἰνώ,
Λευκὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ἀφρὸν ὑπήνης,
Καὶ βλοσυρὴ Πανόπεια διαΐσσουσα γαλήνης
Γλαυκὰ θαλασσαίης ἐπεμάστιε νῶτα λεαίνης,
Καὶ ῥόπαλον δυσέρωτος ἀειρομένη Πολυφήμου
Εἰναλίη Γαλάτεια κορύσσετο λυσσάδι Βάκχῃ·
Κουφίζων δ᾽ ἀτίνακτον ἁλιτρεφίων ἐπὶ νώτων
Πομπίλος ἤρταζε δι᾽ ὕδατος ἄβροχον Ἰνώ,
Ὡς δέ τις ἱππεύων ἐλατὴρ ἀπὸ κυκλάδι τέχνῃ
Δοχμώσας ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης
Δεξιτερὸν κάμψειε παρειμένοιο χαλινοῦ
Κέντρῳ ἐπισπέρχων προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
Ὀκλάζων ἐπικυρτὸς ἐπ᾽ ἄντυγι γούνατα κάμψας
Ἰξύϊ καμπτομένῃ καὶ ἑκούσιον ἵππον ἐλαύνων,
Φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσει,
Ὄμμα βαλὼν κατόπισθε· παρελκομένου δὲ προσώπου
Δίφρον ὀπισθοτόνοιο φυλάσσεται ἡνίοχος·
Ὥς τότε Νηρεΐδες δηρὴν περὶ νύσσαν ἀγῶνος

Habuit Periclymeni, multimoda varia forma, Periclymenus ab Hercule interfect⁹.
Quem occidit Hercules, quando digitos duos coniungens
Fallax imitamentum falſæ mentitus eſt apis:
Littoralem v. ſenis circulo includebant tranſitum
Pecora odorata, arenam v. armatis Phocæ
Aperto grauiter ſonans aqua æſtuabat gutture,
Filiarũ v. phalangẽ Bacchum amantẽ in pugnam trahens,
Haſta fluctuoſa ſenex armatus fuit Nereus Nereus.
Pontigrado Tritoni deſiliens Elephantum
Horribilis videre, multa n. in littore vicinæ ripæ
Marina Nerei inclinabantur cuſpide:
Nereidum v generationis plaudebant vna ſuo patri,
Pugnæ ſtrepitum & in bellum ſuper ponto
Semiapparens ſine calceis bacchabatur chorus maris,
Et Satyrorum ſine ferro ſuſcitans tumultu
Antiquam ad metam recurrit inſtabilis Ino Ino.
Albam eructans furioſi ſpumam currus Panopeia.
Et horribilis Panopeia excitans tranquillitatis Polyphemus.
Cerulea marina flagellabat dorſa leænæ,
Et clauum amore infelicis tollens Polyphemi
Marina Galatea armata fuit contra rabioſam Bacchã. Galatea.
Eleuans v. inconcuſſam male educatis in dorſis Comparatio.
Triumphalis ſuſtulit per aquam non madefactam Ino.
Vt v. quis equitans agitator circulari arte
Flectens totum equum ſiniſtram prope metam
Dexteram flectit remiſſo freno
Stimulo inſtigans profundens equos percutientes minas,
Labaſcens incuruus in orbitam genua flectens
Iliis flexis etiam voluntarium equum impellens,
Pariente manu artificioſa parum flagellat,
Oculum mittens retro. Tracta v fronte
Currum à tergo ſequentis obſeruat aurigatoris:
Sic tunc Nereides humidam circa metam certaminis.

Ἰχθύας ὠκυπόροισιν ἐοικότας ἤλασεν ἵπποις,
Ἄλλη δ' ἀντικέλευθον ἁλίδρομον εἶχε πορείην,
Γνωτὴ δ' ἰχθυόεντι καθιππεύουσα γαλήνης
Ἡνίοχος δελφῖνος ὑποκύψασα θαλάσσης
Ὑγρομανῆ δρόμον εἶχε· φανεὶς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
Μεσσοφανὴς δελφῖνας ὁμόζυγας ἔσχισε δελφίς,
Καὶ ποταμοὶ κελάδησαν ἐς ὑσμίνην Διονύσου,
Θαρσύνοντες ἄνακτα, καὶ ἀενάων ἀπὸ λαιμῶν
Ὑδατόεν μύκημα κεχηνότος ὠκεανοῖο
Ἄγγελος ὑσμίνης. Ποσιδήϊος ἔβρεμε σάλπιγξ·
Καὶ πελάγη κυρτοῦτο συναιχμάζοντα πελαίνη,
Ἰκαρίῳ Μυρτῷος ἐπέτρεχεν· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἑσπερίῳ Σαρδῷος, Ἴβηρ ἐπεσύρετο Κελτῷ,
Οἰδαίνων πελάγεσσι, καὶ ἠθάδι δίζυγι πόντῳ
Βόσπορος ἀστήρικτος ἐμίγνυε καμπύλον ὕδωρ·
Αἰγαίου δὲ ῥέεθρα συναιθύσσοντες ἀέλλῃ
Ἰονίης κενεῶνες ἐμαστίζοντο θαλάσσης
Συζυγέες, Σικελῆς δὲ παρὰ σφυρὰ Θυιάδος ἅλμης
Κύμασι πυργωθεῖσα συνέκτυπεν Ἀδριὰς ἅλμη
Ἀγχινεφής, καὶ κόχλον ἑλὼν ὑπὸ Σύρτιος ὕδωρ
Εἰναλίῃ σάλπιγγι Λίβυς μυκήσατο Νηρεύς·
Καί τις ἀναΐξας Ῥοδίων χερσαῖος ὁδίτης
Εἰς σκοπιὴν πόδα λαιὸν ἐρείσατο, δεξιτερῷ δὲ
Οὔρεος ἄκρα κάρηνα παμφὸν Ἐνοσίχθονι προσφῶ
Μαινάδος ἀψαύστοιο κατηκόντιζε καρήνου,
Καὶ βυθίῳ τελέθοντι καταιχμάζων Διονύσου
Ἅλμασι μητρῴοισιν ἐβακχεύθη Μελικέρτης,
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
Ὧν ἡ μὲν δονέουσα μετήλυδα Βιστονίῳ ἐθείρης
Εἰς μόθον ὑδατόεντα κορύσσετο, θυιὰς δὲ Λυαίη
Ἄστατος οἰστρηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
Ἡ δὲ Σάμου Θρηίσσαν ὑπὸ σπήλυγγα Καβείρων
Νασσαμένη Λιβαίοιο παρεσκίρτησεν ἐρίπνη,

Βαρβάρου

Piſces velocigradis ſimiles agitabant equis
Alta v pravum in mari currentem habuit tranſitum,
Fratri v. piſcoſo perequitans tranquillitate
Auriga Delphinis deſpiciens è mari Delphin.
In humido inſanũ curſũ habuit: apparẽs v. quiſpiã humidus
In medio apparens delph. cõiuges diuidebat delphin, (viator
Et fluuii reſonabant in pugnam Bacchi
Animantes regem, & perpetuis à gutturibus
Aquoſum mugitum hiantis Oceani
Nuncius pugnæ Neptunia infremuit tuba.
Et maria incuruauit vna pugnantia cum tridente,
Icario Myrtous incurrebat. vicinus vero Myrtoum Icarũ mare.
Heſperio Sardous, Iber trahebatur ſuper Celthas, Sardoum.
Tumeſcens maribus & conſueto gemino ponto Boſphor[a].
Boſphorus inconcuſſus miſcuit incuruam aquam
Aegei v. flumina vna ſuſcitantes procella
Ionii ſinus flagellabantur maris Ægæum mare.
Coniuncti, Siculæ v. apud radices Bacchici maris Ionium mare.
Fluctibus ſublata vna reſonabat Adriaticum mare Adriaticũ mare
Nubibus vicinum & concham rapiens ſub ſyrtibus vnda Nereus
Marina tuba Libycus mugiebat Nereus, Libycus.
Et quiſpiam ſurgens fluctuum terreſtris viator
In ſcopulum pedem ſiniſtrum firmauit. dextro vero
Montis ſumma cacumina ſecans terram quatiente plãta
Menadis intactum iaculabatur caput
Et profundo tridente pugnans Bacchi
Saltibus maternis bacchabatur Melicerta
Baſſaridum v. phalanges inſtruebantur pugna,
Quarum hæc quatiens aduenam vnam coma
In pugnam aquoſam armabatur varia rabie
Inſtabilis furore apta pedum ſaltatore tremore.
Hæc v Sami Thraciam ſub ſpeluncam Caberorum Samus.
Habitans Libani ſaltabat in rupe

Barba-

Βάρβαρον αἰθύσσουσα μέλος Κορυβαντίδος ἠχοῦς,
Ἄλλη ἀπὸ Τμώλοιο λεχωΐδος ὕψι λεαίνης
Ἄρσενα μητρώοισα κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ
Μαιονὶς ἀκρήδεμνος ὑπεσβρύχατο μιμαλλών.
Καὶ ποδὸς ἴχνος ἔπηξε μετήορον ὑψόθι λόχμης,
Μιμηλαῖς γλυφύεσσιν ἐπαφείουσα θαλάσσῃ.
Σιληνοὶ δὲ Κίλισσαν ἀναβλύζοντες ἐέρσην
Μυγδονίων ἐλατῆρες ἐθωρήσσοντο λεόντων,
Καὶ βυθίῳ καναχηδὸν ἐπισκιρτῆσέ τις ὁμίλῳ
Ἀμπελόεν παλάμῃσιν ἀνέσχεθον ἔργον Ἐνυοῦς,
Καὶ παλάμας τανύσαντο λεοντείην ἐπὶ δειρὴν
Δεξάμενοι πλοκαμῖδος, ἀμαιμακέτους δὲ φορῆας
Θαρσαλέοι λασίοισιν ἀνεκρούσαντο χαλινοῖς·
Ἁρπάξας δὲ πίνουσα χαραδρήεντος ἐναύλου
Σιληνὸς πολέμιζε Παλαίμονι, φοιταλέην δὲ
Ἔγχεϊ κισσήεντι δι' ὕδατος ἤλασεν Ἰνώ,
Ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔελζε, καὶ οὐκ ἠδέσατο Βάκχη
Θύρσῳ ἀκροβολιστῆρι καταΐσσουσα πελαίνης,
Βάκχη θῆλυς ἔκειτο· ὑπερασπίζων δὲ θαλάσσης
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤρισε Νηρεύς,
Γήχεϊ παφλάζοντι, δαφοινήεντι δὲ κισσῷ
Δαίμονα Παλληναῖον Ὀρεστιὰς ἤλασε Βάκχη,
Οὐδέ μιν ἐσυφέλιξεν· ἐπερχόμενον δὲ Λυαίῳ
Γλαῦκον ἀκοντιστῆρα μάρπων ἀπεσείσατο θύρσῳ,
Ὑψινεφὴς δ' ἐλέφας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ
Δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπέϊ γούνατος ὁλκῷ,
Χείλεσι μηκεδανοῖσι χαμευνάδι μάρνατο φώκῃ,
Καὶ Σατύροι ῥώοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
Ταυροφυεῖς κεράεσσι πεποιθότες· ἐσσυμένων δὲ
Ἀλλοφανὴς κεχάλαστο δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρή·
Σιληνῶν δὲ φάλαγγες ἐπήρχεον, ἂν ὁμοῦ αὐτῶν
Γυιοῖ διχαζομένοις ἐπεχόμενος ἰξύϊ ταύρου
Συμπλεκέων ἔθλιψε μέλος ἐπιπρόθορον αὐλῶν,

Καὶ πλο-

Barbarum excitans cantum Corybantidis Echus,
Alia à Tmolo puerperam ſuper leænam Tmolus.
Virilem coronata comam ſerpentino vinculo
Mæonis ſine vitta infremebat Mimallon.
Et pedis veſtigium fixit ſublime ſuper lucum,
Imitantibus genis inſpumans ipſi mari.
Sileni vero Cilicem ſcaturientes rorem
Mygdoniorum agitatores armabantur Leonum
Et profunda cum ſtrepitu inſilientes multitudini
Viteam manibus tolerabant opus belli,
Et manus extendebant leoninam in pellem
Apprehendentes capillis, immenſos v. latores
Confidentes hirſutis repellebant frenis:
Rapiens v. collum torrentis fluminis
Silenus pugnauit cum Palæmone, vagam vero Silenus cū Palęmone pugnat.
Haſta hederacia per aquam agitauit Ino.
Alteri v. alius contendit, & non verebatur Baccha
Thyrſo iaculatore concitata contra tridentem
Baccha fœmina exiſtens. Propugnans v. pro mari
Pani ſcopulos amanti exul contendebat Nereus Nereus.
Cubitu æſtuanti, cruenta v. hedera Pan.
Deum Pallaneum montana agitauit Baccha Pallęneus.
Neq; ipſum euertit. Superuenientem v. Baccho Glaucus.
Glaucum minaci Maro concuſſit Thyrſo. Maro.
Sublimis v. Elephas membrorum terrã agitãte vibratione Elephas pugnat cū Phoca.
Voluens ſtabile veſtigium non flexo genu tractu
Labiis oblongis lectum in terra habenti pugnabat Phocæ
Et Satyri firmabantur præcipiti pugna
Tauriformes cornibus confiſi, excitatorum vero
Diuerſa laxabatur per ilia recta cauda.
Silenorum v. phalanges influebant, quorũ hic quidẽ ex illis Sileni.
Pedibus diuiſis inequitans in dorſo tauri
Coniunctorum cõpreſsit cantum aliter ſonantem tibiarum.

Et

Καὶ πλοκάμους βοστρύχοισι συναιθύσσουσα θυέλλαις
Μυγδονὶς ἐκροτάλιζεν ὁμόζυγα κύμβαλα Βάκχαις,
Καὶ λοφίην ἐπίκυρτον ἐμάστιε λυσσάδος ἄρκτου
Θηρὸς ὑποβρυχίης αὐτώπιον· ἀγχιπόρη δὲ
Πόρδαλις οὐρεσίφοιτος ἐλαύνετο κέντορι θύρσῳ,
Καί τις ἀμβροσίοιο κατάσχετος ἄσθματι λύσσης
Ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ἐπεσκίρτησε θαλάσσῃ,
Οἷα Ποσειδάωνος ἐπισκαίρουσα καρήνῳ
Λὰξ ποσὶ κύματα τύψεν· ἐπηπείλησε δὲ πόντῳ
Σιγαλέῳ, καὶ ξηρὸν ὕδωρ ἐπεμάστιε θύρσῳ
Βασσαρὶς ὑγροφόρητος, ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ νύμφης
Ἀφλεγέος σελάγιζε κατ' αὐχένος αὐτόματον πῦρ,
Θάμβος ἰδεῖν, κυανῇ δὲ παρ' ἠόνι γείτονι πόντῳ
Φύλοπιν εἰσορόωσα θαλασσομόθου Διονύσου
Αἰνοπαθὴς Ψαμάθη πολυτάρβεα ῥήξατο φωνήν.
Εἰ Θέτιδος χάριν οἶδας, καὶ εὐπαλάμου Βριάρηος,
Εἰ μάθες Αἰγαίωνα πεδῶν χραισμήτορα δεσμῶν,
Ζεῦ ἄνα, Βάκχον ἔρυκε μεμαῶτα, μὴ δὲ νοήσω
Δουλοσύνην Νηρῆος μετὰ Φώκοιο τελευτήν,
Μὴ Θέτις αἰολόδακρυς ὑποδρήσσειε Λυαίῳ,
Ἀμφίδα μὴ μιν ἴδοιμι παρὰ Βρομίων χθόνα Λυδῶν
Ὀψομένην ἐπὶ πότμον Ἀχιλλέϊ, Πηλέϊ, Πύρρῳ
Υἱωνόν, πόσιν, υἷα μιῇ στενάχουσιν ἀϋτῇ·
Λευκοθέην δ' ἐλέαιρε γοήμονα, τῆς παρακοίτης
Υἷα λαβὼν ἐδάιξε, τὸν ἀστόργοιο τοκῆος
Παιδοφόνοι γλωχῖνες ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρης.
Ὣς φαμένης ἤκουσε δι' αἰθέρος ὑψιμέδων Ζεύς.
Καὶ Βερόης ὑμέναιον ἐπέτρεπεν Ἐννοσιγαίῳ,
Καὶ μόθον ἐστόρεσε γαμοστόλον· οὐρανόθεν γὰρ
Νυμφιδίην ἀτέλεστον ἀναστέλλοντες Ἐνυὼ
Βάκχον ἀπειλητῆρες ἐκυκλώσαντο κεραυνοί,
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις γαμίῳ δεδονημένος ἰῷ,
Κούρην μὲν μενέαινε, πατὴρ δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς

Βρον-

Et capillos maculoſis incitans procellis
Mygdonis ſtrepebat coniuncta cymbala Bacchus
Et dorſum incuruum flagellauit rabioſi vrſi
Fera marina ex oppoſito, horribilior vero
Panthera montiuaga agitabatur punctore Thyrſo,
Et quiſpiam mentem ſpoliantis comprehenſus ſaltu rabiei
Veſtigiis non tumefactis ſaltabat in mari,
Tanquam Neptuni inſiliens capiti
Calcitrãdo pede fluctus verberauit, Interminata v. eſt põto
Taciturno & ſurdam aquam flagellauit Thyrſo
Baſſaris in humido lata, a capillo v. Nympha
Non combuſta reſplendebat in ceruice ſpontaneus ignis,
Miraculũ intuitu. Querula v. in littore vicino ponto
Pugnam intuens in mari pugnantis Bacchi Pſamathe.
Grauia paſſa Pſamathe multum trementem emiſit vocẽ, Thetis. Briareus.
Si Thetidi gratiam habes, & manu validi Briarei
Si noſti Aegæonem tuarum auxiliatorem legum, Aegæon.
O Iupiter Rex Bacchum reprime furioſum, neq; cognoſcam
Seruitutem Nerei poſt Phoci *mortem,*
Ne Thetis varie lacrumoſa ſeruiat Baccho,
Ancillã ne ipſam videã apud Bacchicorũ terrã Lydorum
Viſuram adhuc fatum Achillei, Pelei, Pirrho Achilles. Peleus. Pyrrhus.
Nepotem, *maritum, filium vna gementem triſtitia.*
Leucotheam v. miſerare luctuoſam, cuius maritus Leucothea.
Filium ſumtum trucidauit, quem inhumani patris
Puerum *occidentes cuſpides mactabant machara.*
Sic (illa) locuta audiuit per æthera in altis regnans Iupiter, Beroe Neptuno cõceſſa.
Et Beroes Hymenæum indulſit Neptuno,
Et pugnam ſedauit propter nuptias inſtructã. E cœlo enim
Virgineam imperfectam auertentes pugnam
Bacchum minacia circulo claudebant fulmina. Bacchus fulmine perterrit⁹.
Et Deus viteus nuptiali agitatus telo,
Puellã quidem optabat pater v. ipſum in altis regnãs Iupiter
Ful-

Βρονταίης ἀνέκοπτε μέλος σάλπιγγος ἀέλλων,
Καὶ πόθον ὑσμίνης ἀνεσείρασε πάτριος ἠχώ,
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης
Στυγνὸς ὀπισθοβόλῳ δεδοκημένος ὄμματι κούρην,
Οὔασι δ᾽ αἰδομένοισιν ἀειδομένων ἐνὶ πόντῳ
Ζῆλον ἔχων ἤκουεν Ἀμυμώνης ὑμεναίων,
Καὶ γάμον ἡμιτέλεστον ἁλίδρομος ἤπυε σύριγξ,
Καὶ δονέων ἄσβεστον ἐν ὕδασι νυμφίδιον πῦρ
Πλαστὸν Ἀμυμώνης θαλαμηπόλον ἤπυε Νηρεύς,
Καὶ μέλος ἔπλεκε Φόρκυς, ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Γλαῦκος ἀνεσκίρτησεν, ἐβακχεύθη Μελικέρτης,
Καὶ ζυγίην Γαλάτεια διακρούουσα χορείην
Ἄστατος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
Καὶ γάμιον μέλος εἶπεν, ἐπεὶ μάθε καλὰ λιγαίνειν
Ποιμενίῃ σύριγγι διδασκομένη Πολυφήμου·
Καὶ Βερόης ἱεροῖσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
Νυμφίος Ἐννοσίγαιος ἐφίλατο πατρίδα νύμφης,
Καὶ Βερόης ναέτῃσιν ἑῆς κειμήλιον εὐνῆς
Ἄρεος εἰναλίοιο θαλασσαίην πόρε νίκην·
Καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ἐπεὶ βυθίῳ παρὰ παστῷ
Ἄξιον ἕδνον ἔρωτος Ἀρὰψ ἐκομίσσατο Νηρεύς
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον Ὀλύμπια δαίδαλα νύμφῃ,
Ὄλβον ἄγων κάλυκάς τε φέρων, ἕλικάς τε τιταίνων
Ὅν ποτε Νηρεΐδεσσιν ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ
Λήμνιος ἐργοπόνος παρὰ κύμασι εἰς μέσον ἅλμης
Ἔμπυρον ἄκμονα πάλλεν, ὑποβρυχίην τε πυράγρην,
Φυσαλέη χοάνοιο περίδρομον ἄσθμα τιταίνων
Ποντίοις ἀνέμοισιν· ἀναπτομένης δὲ καμίνου
Ἐνροθίοις ἄσβεστον ἐθέμβεεν ἐνδόμυχον πῦρ.
Νηρεὺς μὲν τάδε δῶρα πολύτροπα, δῶκε δὲ κούρῃ
Περσικὸς Εὐφρήτης πολυδαίδαλον εἶδος ἀράχνης,
Χρυσὸν Ἴβηρ πόρε Ῥῆνος· ἐγκτεάνων δὲ μετάλλων
Ἤλυθεν ἴκελα δῶρα γέρων Πακτωλὸς ἀείρων

Χερσὶ

Fulminea impediit cantum tuba lacerans,
Et amorem pugnæ retraxit paterna Echo
Tardis v. pedibus receſſit humidus viator
Triſtis retroiecto intuens oculo puellam,
Auribus v. pudefactis decantatos in ponto
Zelotypiam habens audiuit Amymones hymenæos
Et nuptias ſemiperfectas in mari fremens ſonabat fiſtula,
Et agitans inextinctum in fluminibus ſponſalem ignem Neptunus nuptias
Formatum Amymones thalamos ornãtẽ reſonabat Nereus celebrat.
Et carmen contexuit Phorcys, concordi v. tranſitu Phorcys nuptiale
Glaucus ſubſultabat, bacchabatur Melicerta carmen
Et nuptiales Galatea pulſans choream cantat.
Inſtabilis ſaltatore pedum verſabatur tremore, Glaucus. Melicerta.
Et nuptiale carmen dixit, poſtquam didicit pulcra canere Galatea.
Paſtorali fiſtula docta Polyphemi Polyphemus.
Et Beroes humidis conuerſatus hymenæis
Sponſus Neptunus inſiliebat patriam ſponſæ, Neptunus
Et Beroes habitatoribus ſui rem precioſam cubitis Berytho
Martis Neptuni marinam præbuit victoriam. amicus.
Et nuptiæ felices erant. poſtquam profundum apud lectum
Condignum munus ſponſale amoris Arabs attulit Nereus Nereus Arabicus.
Vulcani inſigne opus cœleſtes faces Nymphæ,
Opes ducens moniliaq; ferens, annulosq; tendens
Quæcunq; Nereidibus non imitanda elaborarat arte
Lemnius faber apud fluctuŝ & medietatem maris
Ignitam incudem vibrauit, & ſub marinam forcipem
Ventoſæ fornacis circumcurrentem ſpiritum intendens Folles
Factitiis ventis: accenſo vero camino Vulcani.
In fluctibus extinctus bombus latebat ignis.
Nereus quidem hæc munera multũ varia. Dedit v. puellæ Perſicus
Perſicus Euphrates multum variam figuram Arachnes Euphrates
Aurum Iber præbuit Rhenus ditiſſimorum v. metallorum Iber. Rhenus.
Venit conſimilia munera ſenex Pactolus ferens Pactolus.

Mani-

Χερσὶ φυλασσομένησιν ὅπη περ ἐμὸν ἔτρεμε Λυδῶν,
Βάκχον ἑὸν βασιλῆα, καὶ ἔτρεμε γείτονα Ῥείην
Μυγδονίης πολιοῦχον ἑῆς χθονός· Ἠριδανὸς δὲ
Ἡλιάδων ἤλεκτρα ῥυηφενέων ἀπὸ δένδρων
Δῶρα πόρε στίλβοντα, καὶ ἀργυρέης ἀπὸ πέτρης
Στρυμὼν ὅσσα μέταλλα, καὶ ὁππόσα Γέδδις ἀείρει
Ἕδνον Ἀμυμώνῃ δωρήσατο κυανοχαίτης·
Ὣς ὁ μὲν ἀρτιλόχευτος ὑποβρυχίῳ παρὰ παστῷ
Γήθεεν Ἐννοσίγαιος· ἀμειδήτῳ δὲ Λυαίῳ
Γνωτὸς Ἔρως φθονέοντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Νυμφοκόμε Διόνυσε τί μέμφεαι εἰσέτι κεστοῖς;
Οὐ Βρομίῳ Βερόης γάμος ἔπρεπεν, ἀλλὰ θαλάσσης
Ἄρμενος ἦν γάμος οὗτος, ὅτι βρυχίης Ἀφροδίτης
Παῖδα λαβὼν ἔζευξα θαλασσοπόρῳ παρακοίτῃ·
Ἀβροπέρην δ' ἐφύλαξα τεοῖς θαλάμοις Ἀριάδνην
Ἐκ γενεῆς Μίνωος ὁμόγνιον· οὐτιδανὴν δὲ
Πόντιον αἷμα φέρουσαν Ἀμυμώνην λίπε πόντῳ,
Ἀλλὰ λιπὼν Λιβάνοιο, λιπὼν καὶ Ἀδώνιδος ὕδωρ
Ἵξεαι εἰς Φρυγίην εὐπάρθενον, ἧχι σε μίμνει
Ἄβροχον ἠελίοιο λέχος Τιτηνίδος αὔρης,
Καὶ ξίφος ἀσκήσαντα μάχης, καὶ παστάδα κούρης
Θρήκη νυμφοκόμος ἐδεδέξεται, ἧχι καὶ αὐτὴ
Παλλήνη καλέει σε δορυσσόος, ἧς παρὰ παστοὺς
Ἀθλοφόρον γαμίοισι περιστέψω σε κορύμβοις,
Ἱμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην Ἀφροδίτης·
Τοῖα γυναιμανέοντι κασιγνήτῳ φάτο Βάκχῳ
Θοῦρος Ἔρως, πτερύγων δὲ πυρώδεα βόμβον ἰάλλων
Ἠερίῃ νόθος ὄρνις ἀνηώρητο πορείῃ,
Καὶ Διὸς εἰς δόμον ἦλθεν, ἀπ' Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου
Ἀβροχίτων Διόνυσος ἀνήϊεν εἰς χθόνα Λυδῶν,
Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπη χρυσαυγέϊ πηλῷ
Ἀφνειῆς Λιβάνοιο μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ·
Μαιονίης δ' ἐπέβαινε, καὶ ἵστατο μητέρι Ῥείῃ,

Manibus cautis quod principem tremeret Lydorum
Bacchum ſuum regem & trepidaret vicinam Rheam
Mygdoniæ vrbem tenentem ſuæ terræ, Eridanus vero — Eridanus: Electrum.
Heliadum electra ditiſſimis ab arboribus
Munera dedit ſplendentia, & argentea à petra
Strymon quotcunque metalla, & quotcunque Geudis tollit — Strymon. Geudis fluuius.
Sponſale munus Amimone donabat Neptunus.
Sic hic quidem iam fœtificans ſub marina in thalamo
Gaudebat Neptunus. Triſti vero Baccho — Cupido Bacchum cõſolatur.
Frater amor inuidenti conſolatoriam emiſit vocem
Nuptias ornans Bacche quid reprehendis adhuc ceſtus?
Non Bromium Beroes nuptiæ decuerunt, ſed maris
Conuenientes erant nuptiæ hæ, quod marinæ Veneris — Ariadne ſponſo Baccho promiſſa.
Puellam ſumens coniunxi pontigrado ſponſo.
Molliorem v. ſeruaui tuis thalamis Ariadnen
Ex genere Minois ſororem. Vilem vero
Marinum ſanguinem ferentem Amymonẽ relinquit pontũ
Sed relinquens Libani, relinquens & Adonidas vndas
Veni in Phrygiam virginibus decoratam, vbi te expectans
Non irrigatus ſolis lectus Titanidis aura
Et coronam exercens pugna & thalamum nuptialẽ puellæ
Thracia ſponſos ornans vbi accipiet, & te ipſa
Pallene vocat te haſtam quatiens, cuius apud lectos
Victoriæ præmia ferentem nuptialibus ornabo te Corymbis
Deſiderabilem perficientem luctam Veneris.
Talia ob mulierem inſanienti fratri dixit Baccho,
Impetuoſus amor, alarum v. ignitum bombum mittens
Aeria ficta auis tollebatur via
Et Iouis in domum venit, ab Aſſyrio vero ſinu
Mollem tunicam habens Bacchus redit in terrã Lydorum — Bacchus in Lydiam reuertitur.
Pactoli ad regionem, vbi auro reſplendente limo — Pactol' ñ. aurifer.
Diuitis Libani nigra purpuratur aqua.
Mæoniam v. ingreſſus eſt, & aſtitit matri Rheæ

Ἰνδῴης ἐρίζων βασιλήϊα δῶρα θαλάσσης,
Καμψίφας δὲ ῥέεθρα βαθυπλόου ποταμοῖο,
Καὶ Φρύγιον κενεῶνα, καὶ ἁβροβίων γένος Ἰνδῶν,
Ἀρκτῴην παρὰ πέζαν ἑὴν ἐφύτευσεν ὀπώρην
Εὐρώπης πολίεθρα μετ' Ἀσίδος ἄστεα βαίνων.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μδʹ.

Ἤδη δ' Ἰλλυρίης Δαυλαίπου ἔθνος ἀρούρης
Καὶ πέδον Αἱμονίης, καὶ Πήλιον ἄκρον ἐάσσας,
Ἑλλάδος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ Ἀονίῃ παρὰ πέζῃ
Στῆσε χορούς. αἰὼν δὲ μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
Πανὶ Ταναγραίῳ θιάσοις ἐστήσατο ποιμήν·
Καὶ κρήνη κελάδησεν, ὅπῃ χθονὸς ἄκρον ἀράξας
Ὑγρὸς ὄνυξ ἵππειον ἐπώνυμον ἔγλυφεν ὕδωρ·
Ἀσωπὸς δ' ἐχόρευε πνείπνοα χείματα σύρων,
Καὶ περιχώρας ἐλέλιξε, σὺν Ἰσμηνῷ δὲ πηγῇ
Κυκλάδας αἰθύσσουσα ῥοὰς ὠρχήσατο Δίρκη·
Καί ποτέ τις δρυόεντος ἀναΐξασα κορύμβου
Ἡμιφανὴς ἐλίγαινεν ἀμαδρυὰς ὑψόθι δένδρου,
Οὔνομα κυδαίνουσα κορυμβοφόρου Διονύσου·
Πηγαίη δ' ὁμόφωνος ἀσάμβαλος ἴαχε νύμφη·
Καὶ κτύπος ὀρεσίφοιτος ἀδελφειοῖο βοείης
Πενθέος ἀσπονδοῖσιν ἐπεσμαράγησεν ἀκουαῖς,
Οἰνοφόρῳ δ' ἀθέμιστος ἄναξ ἐπεχώσατο Βάκχῳ,
Καὶ στρατιὴν ἐκόρυσσε μαχήμονα, κέκλετο δ' ἄλλοις
Ἄστεος ἑπταπόροιο περιφράξαι κενεῶνας·
Οἱ μὲν ἐπεκλήϊσσαν ἀμοιβάδις· ἐξαπίνης δὲ
Αὐτόματοι κληῖδες ἀνοίγνυντο πυλάων,
Καὶ δολιχὰς πυλεῶσι μάτην ἐπέβαλλον ὀχῆας,
Ἠερίοις θορόντες ἐλδμαίνοντες ἀήταις·
Οὔ ποτέ τις πυλαωρὸς ἰδὼν ἀνεσείρασε Βάκχην,
Σιληνοὺς δὲ γέροντας ἀτευχέας ἀσπιδιώτας

Ἔτρεμον

Indici prabens regalia munera maris
Relinquens v fluctus profunde diuitis fluminis
Et Phrygiam ventrem & molliter vinentiũ genus Indorum-
Arctoam prope terram ſuam plantauit vitem,
Europa vrbes poſt Aſia vrbes ſcandent.

DIONYSIACORVM LIBER XLIV.

IAm vero Illyria Daulantium populum terra Bacch. in Græciã reuertitur. Hippocrene.
Et ſolum Hamonia & Pelium ſummum relinquens,
Helladem prope venit & Aonia in regione,
Statuit choros audiens v cantum mugientis tibia
Pani Tanagrao Thyaſus conſtituit paſtor.
Et fons reſonabat, vbi terra ſummitatem ſignans
Humida vngula equinam cognominem ſculpſit aquam. Aſopus.
Aſopus v. ſaltabat ignem ſpirantes fluctus trahens,
Et profluenta voluit cum Iſmeno v. parente Dirce.
Volutos exuſcitans fluctus ſaltauit Dirce.
Et tunc quadam querneum ſubſiliens in ramum Hamadryas Baccho canit.
Semiapparens cantabat Hamadryas ſuper arbore,
Nomen honorans Corymbiferi Bacchi.
Fontana v. conſonans ſine ſandalio reſonabat Nympha.
Et ſtrepitus montiuagus non cocta bubula pellis.
Penthei non reconciliabilibus infremebat in auribus,
Venijero v. impius Rex iraſcebatur Baccho Pentheus Baccho reſiſtit.
Et exercitum armauit bellicoſum, imperauit v. aliis
Vrbis ſeptiporta circumſepire ventres.
Hi vero claudebant alternatim. Subito vero
Spontanea ianua aperiebantur portarum,
Et oblonga veſtibulo fruſtra mouebant vectes,
Aerii famuli contendentes cum ventis,
Et tunc quiſpiam ianitor videns retraxit Baccham,
Sileni v. ſenes inermes, milites ſcutati.

Ἔπρεπον αἰχμητῆρες, ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ
Κεκλομένου βασιλῆος ἀφειδήσαντες ἀπειλῆς
Πολλάκις ὠρχήσαντο, σὺν εὐτύκτοις δὲ βοείαις
Κυκλάδες ἐστήσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης·
Φρικαλέαι δ' ἰάχησαν ἐν οὔρεσι λυσσάδες ἄρκτοι,
Καὶ γλώσσῃ ἀΐσσουσα καὶ ὑψιπότητον ἐρωὴν
Πόρδαλις ἠώρητο, λέων δέ τις ἁβρὸς ἐραίτων
Ἀντίτυπον μίμημα φιλοσμαράγων Κορυβάντων
Μειλίχιον βρύχημα συνήλικι πέμπε λεαίνῃ·
Ἤδη δ' αὐτοέλικτος ἐσείετο Πενθέος αὐλή,
Ἀκλινέων σφαιρηδὸν ἀϊάσσουσα θεμέθλων,
Καὶ πυλεὼν δεδόνητο θορὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ
Ῥήματος ἐσσομένοιο προάγγελος· αὐτόματος δὲ
Λάϊνος Ὀγκαίης ἐλελίζετο βωμὸς Ἀθήνης.
Οὔποτε Κάδμος ἔδειμεν, ὅτε βραδυπειθέϊ ῥιπῇ
Μόχθου πυργοδόμοιο φερέπτολις ὤκλασε χηλή·
Ἀμφὶ δὲ νηὸν ἄγαλμα Πολισσούχοιο θεαίνης
Αὐτοματῃ ῥαθάμιγγι θεόσσυτος ἔβλυεν ἱδρώς,
Δεῖμα φέρων ναέτῃσι, καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
Ἄγγελον ἐσσομένων βρέτας Ἄρεος ἔρρεε λύθρῳ,
Καὶ ναέται δεδόνηντο, φόβῳ δ' ἐλελίζετο μήτηρ
Πενθέος αὐχήεντος, ἐβακχεύθη δὲ μενοινήν,
Μνησαμένη προτέροιο δαφοινήεντος ὀνείρου,
Πικρὰ προθεσπίζοντος, ἐπεὶ πάρος ὑψόθι λέκτρων,
Ἐξότε κοιρανίην πατρώϊον ἥρπασε Πενθεύς,
Παννύχιον ὑπναλέοις ὀάροις εὕδουσαν Ἀγαύην
Φάσματα μιμηλοῖο διεπτοίησεν ὀνείρου,
Ἀπ' αὐτοῖς θρώσκοντα δι' εὐκεράχη πυλεῶνος·
Ἔλπετο γὰρ Πενθῆα χορείτυπον ἁβρὸν ὁδίτην
Ἄρσενα κοσμήσαντα γυναικείῳ χρόα πέπλῳ
Ῥῖψαι πορφυρόεντ' ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀϊάκτων,
Θύρσον ἐλαφρίζοντα, καὶ οὐ σκήπτροιο κορύνην,
Καί μιν ἰδεῖν ἐδόκησε πάλιν Καδμηῒς Ἀγαύη,

Ἑζόμενον

Trepidabant bellatores, concordi v. ſtrepitu
Iubente rege parentes à minis,
Sæpius ſaltabant, cum pulcre elaboratis v. ſcutis Bacchici Thebanos ſuperant.
Circularis conſtituebant haſtam vibrãtem ſaltum chorea.
Horribiles v. reſonabant in montbus rabioſa vrſa,
Et maxillam exuſcitans & altè volantem impetum
Panthera ſublata fuit, leo v. quiſpiam mollis amorum
Oppoſitam amantium ſtrepitum Corybantum
Suauem mugitum æquali miſit Leæna.
Iam v. perſe voluta quatiebatur Penthei aula Penthei dom' terræ motu concuſſa.
Immotis circulariter excitata in fundamentis
Et ianua quatiebatur ſaliens terram agitante tremore
Noxæ futura prænuncia, ſponte vero
Lapidia Oncæa voluebatur ara Mineruæ Ara Cadmi concidit.
Quã quondã Cadmus ædificarat, quãdo tardo perſuadente
Bouis turres ædificãtis vrbẽ ferẽs procubuit vngula. (impetũ
Circa v. diuinam ſtatuam vrbes tenentis Dea Prodigiũ.
Spontanea gutta Deum excitans ſcaturiebat ſudor
Horrorem ferens incolis, & à pede vſq; ad caput
Nuncium futurorum ſtatua Martis ſtillabat cruore Martis Statua cruore fluẽs.
Et ciues quatiebantur metu v. voluebatur mater
Penthei ſuperbi, bacchabatur vero in conſiliis
Recordata prioris cruenti ſomnii Agaue ſomno territa.
Grauia prædiuinantis, quando prius ſuper lectis
Ex quo imperium paternum rapuit Pentheus
Per totam noctem ſomnolentis ſermonib. dormientẽ Aga- Cornea ſomniorũ porta.
Simulacra æmulantis perterrefecerunt ſomnii, (uen
Inerrantis currentia per corneam portam.
Sperabat. n. Penthea choreas pulſantem mollem viatorem
Virilia ornantem muliebri corpora peplo, Purpurea Regum veſtis.
Abiicere purpureũ tergũ habentem in terram pallium regũ
Thyrſum eleuantem & non ſceptri geſtatorem, Agauæ ſomnium.
Et ipſum videre videbatur, rurſus Cadmi filia Agaue

Ἔτρεμον αἰχμητῆρες, ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ
Κεκλομένου βασιλῆος ἀφειδήσαντες ἀπειλῆς
Πολλάκις ὠρχήσαντο, σὺν εὐτύκτοις δὲ βοείαις
Κυκλάδες ἐστήσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης·
Φρικαλέαι δ' ἰάχησαν ἐν οὔρεσι λυσσάδες ἄρκτοι,
Καὶ γένυν αἰθύσσουσα καὶ ὑψιπότητον ἐρωὴν
Πόρδαλις ἠώρησε, λέων δέ τις ἁβρὸς ἐρώτων
Ἀντίτυπον μίμημα φιλοσμαράγων Κορυβάντων
Μειλίχιον βρύχημα συνήλικι πέμπε λεαίνῃ·
Ἤδη δ' αὐτοέλικτος ἐσείετο Πενθέος αὐλή,
Ἀκλινέων σφαιρηδὸν ἀιασσομένα θεμέθλων,
Καὶ πυλεὼν δεδόνητο θοῷ ἐνοσίχθονι παλμῷ
Γήματος ἐσσομένοιο προάγγελος· αὐτόματος δὲ
Λάϊνος Ὀγκαίης ἐλελίζετο βωμὸς Ἀθήνης.
Οὔ ποτε Κάδμος ἔδειμεν, ὅτε βραδυπειθέϊ ῥιπῇ
Μόχθου πυργοδόμοιο φερέπτολις ὤκλασε χηλή·
Ἀμφὶ δὲ θεῖον ἄγαλμα Πυλαιούχοιο θεαίνης
Αὐτόματη ῥαθάμιγγι θεόσσυτος ἔβλυεν ἱδρώς,
Αἷμα φέρων νεέτησι, καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
Ἄγγελον ἐσσομένων βρέτας Ἄρεος ἔρρεε λύθρῳ,
Καὶ νεέτης δεδόνητο, φόβῳ δ' ἐλελίζετο μήτηρ
Πενθέος αὐχήεντος, ἐβακχεύθη δὲ μενοινὴν,
Μνησαμένη προτέροιο δαϊφοινήεντος ὀνείρου,
Πικρὰ προθεσπίζοντος, ἐπεὶ πάρος ὑψόθι λέκτρων,
Ἐξότε κοιρανίην πατρῴϊον ἥρπασε Πενθεύς,
Πάννυχον ὑπναλέοις ὀάροις εὕδουσαν Ἀγαύην
Φάσματα μιμηλοῖο διεπτοίησεν ὀνείρου,
Ἀπλανέος θρώσκοντα δι' εὐκερχῇ πυλεῶνος·
Ἔλπετο γὰρ Πενθῆα χορείτυπον ἁβρὸν ὁδίτην
Ἄρσενα κοσμήσαντα γυναικείῳ χρόα πέπλῳ
Ῥῖψαι πορφυρόεν ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀνάκτων,
Θύρσον ἐλαφρίζοντα, καὶ οὐ σκήπτροιο φορῆα,
Καί μιν ἰδεῖν ἐδόκησε πάλιν Καδμηὶς Ἀγαύη,

Ἑζόμενον

Trepidabant bellatores, concordi v. ſtrepitu — Bacchici Thebanos ſuperant.
Iubente rege parentes à minis,
Sæpius ſaltabant, cum pulcre elaboratis v. ſcutis
Circularis conſtituebant haſtam vibrãtem ſaltum choreæ.
Horribiles v. reſonabant in montibus rabioſa vrſa,
Et maxillam exuſcitans & altè volantem impetum
Panthera ſublata fuit, leo v. quiſpiam mollis amorum
Oppoſitam amantium ſtrepitum Corybantum
Suauem mugitum æquali miſit Leæna.
Iam v. perſe voluta quatiebatur Penthei aula — Penthei dom' terræ motu concuſſa.
Inmotis circulariter excitata in fundamentis
Et ianua quatiebatur ſaliens terram agitante tremore
Noxæ futuræ prænuncia, ſponte vero
Lapidia Oncæa voluebatur ara Mineruæ — Ara Cadmi concidit.
Quã quondã Cadmus ædificarat, quãdo tardo perſuadente
Bonis turres ædificãtis vrbẽ ferẽs procubuit vngula. (impetũ
Circa v. diuinam ſtatuam vrbes tenentis Dea — Prodigiũ.
Spontanea gutta Deum excitans ſcaturiebat ſudor
Horrorem ferens incolis, & à pede vſq; ad caput
Nuncium futurorum ſtatua Martis ſtillabat cruore — Matris Statua cruore fluẽs.
Et ciues quatiebantur metu v. voluebatur mater
Penthei ſuperbi, bacchabatur vero in conſiliis
Recordata prioris cruenti ſomnii — Agaue ſomno territa.
Grauia prædiuinantis, quando prius ſuper lectis
Ex quo imperium paternum rapuit Pentheus
Per totam noctem ſomnolentis ſermonib. dormientẽ Aga- — Cornea ſomniorũ porta.
Simulacra æmulantis perterrefecerunt ſomnii, (uen
Inerrantis currentia per corneam portam.
Sperabat.n. Penthea choreas pulſantem mollem viatorem
Virilia ornantem muliebri corpora peplo, — Purpurea Regum veſtis.
Abiicere purpureũ tergũ habentem in terram pallium regũ — Agauæ ſomnium.
Thyrſum eleuantem & non ſceptri geſtatorem,
Et ipſum videre videbatur, rurſus Cadmi filia Agaue

Ἑζόμενον πτερόεντι μετάρσιον ὑψόθι δένδρου.
Καί μιν ὑπηνεμίῃ [illegible] ὅτε θρασὺς ἕζετο Πενθεύς,
Θῆρες ἐκυκλώσαντο, & ἄγριον εἶχον ἐρωήν,
Δένδρεον ἀπειλητῆρες ἐμοχλίζοντες ὀδόντας,
Τρηχαλέαις γενύεσσι· πιεζομένοιο δὲ δένδρου,
Κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἕλιξ δινεύετο Πενθεύς,
Καί μιν ἐθηλύναντο πεσόντα μαινάδες ἄρκτοι,
Ἀγροτέρη δὲ λέαινα διαξύουσα προσώπου
Γυμνόθεν ἰάπτουσι χερσί, & ἀγρία μαινομένη θήρ,
Ἡμιτόμου Πενθῆος ἐρεισαμένη κεφαλαιμῷ,
Θηγαλέοις ὀνύχεσσι διέθρισεν αὐχενίωνα,
Αἱμαλέον δὲ κάρηνον ἀνήφισεν ἅρπαγι ταρσῷ
Οἰκτρὰ δαϊζομένου, & ἐδείκνυε μάρτυρι Κάδμῳ
Γαλλομένη, βροτέην δ᾽ ὀλιτήμονα ῥήξατο φωνήν·
Εἰμὶ τεὴ θυγάτηρ θηροκτόνος, εἰμὶ δὲ μήτηρ
Πενθέος ὀλβίστοιο, τεὴ φιλόπαιδος Ἀγαύη
Τηλίκον ἄλλος θῆρα· λεοντοφόνοιο δὲ νίκης
Δέχνυσο τοῦτο κόρυμβον ἐμῆς προάγγελον ἀλκῆς.
Τηλίκον οὔποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
Οὐ κτάνεν Αὐτονόη. σὺ δὲ σύμβολα παιδὸς Ἀγαύης
Πῆξον ἀερσιπόνοιο τεοῦ προπάροιθε μελάθρου·
Τοῖον ὄναρ βλοσυρωπὸν ἀπόχλοος εἶδεν Ἀγαύη,
Ἔνθεν ἀελπτοίητον ἀπωσαμένη πτερὸν ὕπνου,
Ὀρθρινὴ καλέσασα θεηγόνον υἷα Χαρικλοῦς,
Μάντιας ἑσπομένων φοβίας ἐδίδαξεν ὀνείρους·
Τειρεσίας δ᾽ ἐκέλευσε θεοπρεπὲς ἄρσενα ῥέξαι
Ταῦρον ἀποστρεπτῆρα δαφοινήεντας ὀνείρους
Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο θεηκλύτῳ παρὰ βωμῷ·
Μηκεδανῆς ἐλάτης παρὰ δένδρεον, ἧχι Κιθαιρὼν
Πέπταται ὑψικάρηνος, Ἀμαδρυάδεσσι δὲ νύμφαις
Θῆλυν ἀεὶ σημαίνει θυηπολέειν παρὰ λόχμῃ·
Ἔγνω δ᾽ ἔμφρονα θῆρα, & ἀγνώσσουσαν Ἀγαύην
Παιδὸς ἑῆς ἀΐδιμα, & ὠλεσίτεκνον ἀγῶνα,

Καὶ κε-

Sedentem vmbroſam ſublimem ſuper arborem.
Et arborẽ altũ caput habentẽ, vbi audax ſedebat Pentheus.
Feræ circulo circundabãt, & horribilem habebant impetũ,
Arborem minaci emouentes dente,
Aſperis maxillis. Concuſſa v. arbore
Pronus per ſe volutus vertebatur Pentheus,
Et ipſum lædebant perculſum furioſæ vrſæ,
Ferocior vero Leæna irruens in faciem
Funditus abſtraxit manum, & intolerabiliter furioſa fera,
Semidiſſecti Penthei fulciens pedem gutture,
Acutis vnguibus reſecauit mentum,
Sanguineum v. caput eleuauit rapaci planta
Miſerabiliter dilaniati, & oſtendit teſti Cadmo
Saliens mortalem v. nocentem emiſit vocem.
Sum tua filia feras occidens, ſum v. mater
Penthei feliciſſimi tua liberos amans Agaue
Tantam interemit feram. Leones occidentis v. victoriæ
Accipe hoc caput mei omnium primo captum roboris
Talem nunquam feram occidit cognata Ino,
Non occidit Autonoe, tu v. cymbala filiæ Agaues
Fige optime elaboratum tuum ante palatium.
Tale ſomnium aſpectu horribile ſub pallida vidit Agaue,
Vnde valde perterrefacientem excutiens alam ſomni,
Matutina vocans Dea natum filium Charicliis
Vaticinia futurorum lethalia docuit ſomnia
Thireſias v. iuſſit vates maſculum ſacrificare
Taurum adiutorem cruenti ſomnii
Iouis mala propulſantis a Deo vocatum ſuper altare
Proceræ abietis apud arborem vbi Cithæron
Expãditur ſublime caput habẽs. Hamadriadib. v. nymphis
Fœminam ouem ſignificauit ſacrificare apud lucum.
Cognouit v. prudentem feram, dormientem Agauen
Filii ſui partum, & pueros interimens certamen,

Agaue Penthei filii ſui caput, tanquam alicuius feræ patri Cadmo offert. Agaue Tireſiam Charicli filium cõſulit. Sacrificiũ Tireſiæ. Cithæron.

Καὶ κεφαλὴν Πενθῆος, ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
Κρύψεν ὀνειρείης ἀπατήλιον εἰκόνα νίκης,
Πενθέα μὴ βαρύμηνιν ἑὸν βασιλῆα χαλέψῃ·
Γηθομένη δὲ γέροντι σὺν πατρὶ φιλότεκνος Ἀγαύη
Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόστολος ἤϊε Κάδμῳ
Πενθέος ἱσταμένοιο, καὶ εὐκεράῳ παρὰ βωμῷ
Θῆλυν ὄϊν ἱέρευσε σύνεμπορον ἄρσενι ταύρῳ,
Ἧχι Διὸς πέλεν ἄλσος ὀρειάδος ἔμπλεον ὕλης,
Ζωὴν καὶ Ἀδρυάδεσσι μίαν ξυνώσατο θηλὴν
Κάδμος Ἀγηνορίδης, θεοπρεπέα βωμὸν ἀνάψας,
Ῥίζαν ἀμφοτέροισιν· αἰθομένοιο δὲ πυρσοῦ,
Κνίσση μετ' ἐρίφοισιν ἕλιξ συνενήχετο καπνῷ
Εὐόδμῳ προφάλιγγι, δαϊζομένη δ' ἄρα ταύρῳ,
Ὄρθιος αἱμαλέης αὐτόσσυτος αὐλὸς ἐέρσης
Χεῖρας ἐρευθιόωσα φόνῳ πόρφυρεν Ἀγαύης,
Αὐχένιον δὲ τένοντα περιξ στεφανηδὸν ἑλίξας
Οἰδαλέην ἐπίκυρτον ἑὴν δοχμώσατο δειρὴν
Μείλιχος εἰλικόεντι δράκων μιτρούμενος ὁλκῷ.
Στέμματι δ' ὀλκαίῳ κεφαλὴν κυκλώσατο Κάδμου
Γρηῢς ὄφις, καὶ γλῶσσα περιξ λίχμαζεν ὑπήνην,
Μειλιχίῳ φίλον ἰὸν ἀποπτύουσα γενείῳ
Οἰγομένῳ, καὶ θῆλυς ὄφις μιτρώσατο ταρσοῦ
Ἁρμονίης ξανθοῖσι περιπλεχθεῖσα κορύμβοις,
Καὶ διδύμων ὀφίων μιτρώσατο γυῖα Κρονίων,
Ὅττι παρ' Ἰλλυρικοῖο δρακοντοβότου στόμα πόντου
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος ἀμειβομένοιο προσώπου
Ἀϊνίην ἔμελλον ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν.
Τοῖον ἰδεν ποτὲ φάσμα, καὶ ὀμφήεντος ὀνείρου
Μνησαμένη δεδόνητο φόβῳ φιλότεκνος Ἀγαύη,
Καὶ φόβον ἄλλον ἔχουσα μετ' προτέρου φόβον ὕπνου,
Νόστιμον εἰς δόμον ἦλθε σὺν υἱέϊ, καὶ γενετῆρι·
Ἤδη δ' ἑπταπόροιο δι' ἄστεος ἔπτατο φήμη,
Ὄργια κηρύσσουσα χοροπλεκέος Διονύσου,

Οὐδὲ

Et caput Penthei, in muto v. ſilentio
Aſcondit ſomnolenta decipientem imaginem victoriæ
Penthea ne grauiter iratum ſuum regem luderet.
Obediens v. ſeni prudenti filios amans Agaue Agaue ſacrificat.
In montem altum cacumen habentem comes ibat Cadmo
Penthei futuri & bene cornutum apud altare
Fœminam ouem cornuto comitem maſculo tauro,
Vbi Iouis erat nemus montana plenum ſilua
Ioui & Adryadibus vnum communicauit ſacrificium
Cadmus Agenorides, Deos oblectantem aram accendens
Faciens vtrunq;. Accenſo vero igne
Nidor quidē circumuagus volubilis vna volabat cū fumo
Bene olenti volumine, trucidato v. ſane tauro
Rectus ſanguinei per ſe volutus torrens liquoris Agaue man' ſanguine ſacrificii maculatæ.
Manus rubenti cæde purpurauit Agaues
Ceruicalē v. tendinem circum in modum coronæ voluens
Tumentem incuruam ſuam flexit ceruicem.
Mitis volubili draco circumdatus tractu.
Corona v. tractitia caput circulauit Cadmi
Mitis ſerpens & lingua circa lingebat barbam,
Suaui amicum venenum exſpirans è maxilla
Aperta, & fœminea ſerpens cingebat planta
Harmoniæ flauis circumplexa Corymbis Præſagiū Cadmi & Harmiones metamorphoſeos in ſerpentes.
Et geminorum ſerpentum cingebat membra Saturnius.
Quod apud Illyrici à draconibus paſti os ponti
Harmonia & Cadmus mutato vultu
Lapidiam, vellent habere ſerpentinam formam.
Tale vidit quondam ſpectrum, & diuini ſomnii
Recordata quatiebatur metu filios amans Agaue
Et metum alium habens poſt prioris metum ſomni
Serotinam in domum venit cum filio & patre
Iam v. ſeptiportam per vrbem volabat fama, Bacchi orgia.
Orgia annuncians chorum complicantis Bacchi;

Neq;

Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· ἀγρονόμων δὲ
Εἰαρινοῖς πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν ἀγυιαί,
Καὶ θαλάμων Σεμέλης χλοερῷ σκιόωντα κορύμβῳ
Νυμφιδίων ἀπὸ θῆρος ἐπιπνείοντα κεραυνοῦ,
Αὐτοφυὴς ἐμέθυσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ·
Φρικτὰ δὲ παπταίνων πολυειδέα θαύματα Βάκχου,
Ζῆλον ἔχων ὑπέροπλον ἄναξ κυμαίνετο Πενθεύς,
Καὶ κενεὰς προχέων ὑπερηνορέα κόμπον ἀπειλῆς,
Τοῖον ἔπος δμώεσσιν ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·
Αὐτὸν ἐμοὶ θεράποντα κομίσσατε θῆλυν ἀλήτην
Δαιτυμόνα Πενθῆος ὑποδρηστῆρα τραπέζης,
Οἰνοχόον ποτὸν ἄλλο διαστάζοντα κυπέλλῳ,
Ἢ γλάγος, ἢ γλυκὺ χεῦμα· κασιγνήτην δὲ τεκούσης
Αὐτονόην λύγροισιν ἀμοιβαίοισιν ἱμάσσω·
Κύμβαλα δ' ἠχήεντα διαρρίψαντες ἀήταις,
Καὶ παταγοῦ Βερέκυντα, καὶ εὔια τύμπανα Ῥείης,
Ἕλκετε Βασσαρίδας μαινάδας ἐνθάδε Βάκχας
Ἀμφιπόλους Βρομίοιο συνήλυδας, ἃς ἐνὶ Θήβῃ
Ἰσμηνοῦ ῥεέθροισιν ἀκοντίζοντες ἐναύλοις,
Νηΐδας ἀονίης ποταμηΐσι μίξατε νύμφαις,
Ἥλικας Ἀδρυάδας δὲ γέρων δέξοιτο Κιθαιρών,
Ἄλλαις Ἀδρυάδεσσιν ὁμόζυγας ἀντὶ Λυαίου,
Καὶ πλοκάμους τμήξωμεν ἀκερσικόμου Διονύσου·
Ἄξετε τὸν θεράποντες, ἐπεὶ πειθήσει δεσμῷ
Ἐκ πυρὸς εἰ πέλε Βάκχος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀπάσσω,
Ζεὺς Σεμέλην ἐδάμασσεν, ἐγὼ Διόνυσον ὀλέσσω·
Εἰ δέ γε χειρήσαιτο καὶ ἡμετέροιο κεραυνοῦ,
Γνώσεται ὅττι ἔχω χθόνιον σέλας. [illegible] δὲ
Θερμοτέρους σπινθῆρας ἐμοῦ λάχεν ἀντίτυπον πῦρ,
Σήμερον αἱ θαλόεντα καὶ ἀμπελόεντα πελέσθω·
Εἰ δὲ μόθον στήσειε μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
Γνώσεται ὅττι ἔχω χθόνιον δόρυ, καί μιν ὀλέσσω
Οὐ ποδός, οὐ λαγόνων, οὐ στήθεος, οὐ κενεώνων

Ὠτειλῇ

Neq; quiſpiam erat ſine ſaltatione in vrbe. Ruſticorum v.
Vernalibus foliis coronabantur vici,
Et thalamum Semeles viridi obumbrans ramo
Sponſali ſcintilla adhuc ſpirantia fulmine,
Per ſe nata inebriauit circumuolutio bene fraganti fructu.
Horribilia v aſpiciens multiformia miracula Bacchi,
Æmulationem habens ſuperbam Rex æſtuabat Pentheus Pentheus Bacchi æmulus
Et vana fundens ſuperbum faſtum interminationis.
Tale verbum famulis impius emiſit Pentheus. Baccho iratus.
Lydium meum famulum adferte fœmineum erronem Pentheus ſuis famulis.
Epulantis Penthei famulam menſa
Vinum generante potum alium ſtillantem poculo,
Aut lac, aut dulcem fluxum, ſororem v. matris
Authonoen virgis alternis flagello.
Cymbala v. ſonora abiicientes ventis,
Et ſtrepitum Berecynthum, & aeuia tympana Rhea
Trahite Baſſarides furioſas huc Bacchas
Famulas Bacchi conuenas quas in vrbe Thebana Penthei minæ.
Iſmeni humidis iaculantes torrentibus
Prædas Aoniis fluminibus miſcete nymphis,
Coæuas Hadriadas v. ſenex accipiat Citharon,
Aliis Adriadibus coniuges pro Baccho,
Et capillos amputemus intonſi Bacchi.
Adducite ignem famuli poſtquam vindice lege
Ex igne ſi eſt Bacchus ego igne Bacchum perſequar
Iupiter Semelen domuit ego Bacchum perdam.
Si vero experiatur & noſtrum fulmen
Cognoſcet qualem habeam terreſtrem fulgorem. cœleſti.n.
Calidiores ſcintillas meus ſortitus eſt oppoſitus ignis,
Hodie comburentem & viteum faciam.
Si v. pugnam ſtatuet bellicoſum Thyrſum attollens,
Cognoſcet qualem habeã terreſtrem haſtã, & ipſum perdã
Non pedis, non ilii, non pectoris, non ventris

Vulnus

Ὦ τεκέων μεθέπουσα, καὶ οὐ βουπλῆγι δαΐξω
Κυρτὰ βοοκραίροιο κεράατα δισσὰ μετώπου,
Οὐδὲ διατμήξω μέσον αὐχένος, ἀλλά ἑ τύψω
Ἔγχεϊ χαλκείῳ πεπορημένον εἰς πτύχα μηροῦ,
Ὅττι Διὸς μεγάλοιο γονὴν ἐψεύσατο μηροῦ,
Καὶ πόλιν εἰς ἑὸν οἶκον· ἐγὼ δέ μιν ἀντὶ μελάθρου,
Ἀντὶ Διὸς πυλεῶνος ἐνέρτερον ᾍδι πέμψω,
Ἢ ἑ μὲν αὐτοκύλιστον ἀλυσκάζοντα καλύψω
Κύμασιν Ἰσμηνοῖο, καὶ οὐ χρέος ἐστὶ θαλάσσης,
Οὐ δέχομαι βροτὸν ἄνδρα νόθον θεόν, εἰ Θέμις εἰπεῖν,
Ψεύσομαι ὡς Διόνυσος ἐμὸν γένος οὐκ ἀπὸ Κάδμου
Αἷμα φέρων χθονίοιο, πατὴρ δ' ἐμὸς ὄρχαμος ἄστρων
Ἥλιός με φύτευσε καὶ οὐκ ἔσπειρεν Ἐχίων,
Τίκτε Σεληναίη με, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν Ἀγαύη·
Εἰμὶ γένος Κρονίδαο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης,
Οὐρανὸς ἀστερόφοιτος ἐμὴ πόλις, ἵλατε Θῆβαι,
Παλλὰς ἐμὴ παράκοιτις, ἐμὴ δάμαρ ἄμβροτος Ἥβη,
Πενθέϊ μαζὸν ὄρεξε μετ' Ἄρεα δέσποτις Ἥρη,
Καὶ ζαθέη μετὰ Φοῖβον ἐγείνατο Πενθέα Λητώ,
Ἄρτεμιν ἱεμένην νυμφεύσομαι, οὐδέ με φεύγει,
Ὡς ποτε Φοῖβον ἔφευγεν ἑῆς μνηστῆρα κορείης.
Μοῦνον ἀλυσκάζουσα κασιγνήτων ὑμεναίων·
Εἰ δὲ τεὴν Σεμέλην οὐκ ἔφλεγεν οὐρανίη φλόξ,
Παιδὸς ἑῆς διὰ μόθον ἑὸν δόμον ἔφλεγε Βάκχος·
Ἀστεροπὴν δὲ κάλεσσε χαμαιγενὲς ἁπτόμενον πῦρ,
Καὶ δαΐδων ὀνόμηνε σέλας σπινθῆρα κεραυνοῦ.
Ὡς φαμένου βασιλῆος ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
Ὁπλοφόροι κενεοῖσιν ἐελδμαίνοντες ἀήταις,
Καὶ στρατὸς ἄσπετος ἦεν ἔσω πιτυώδεος ὕλης,
Ἴχνια μαστεύοντες ἀθηήτοιο Λυαίου,
Ὄφρα μὲν ἐνναέτησιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πενθεύς,
Τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος ἀφεγγέα νύκτα δοκεύων,
Τοῖον ἔπος πρὸς Ὄλυμπον ἀνίαχε κυκλάδι μήνῃ.

Ὦ τίκος

Vulnus tenentem & non boum ſtimulo dilacerabo
Incurui cornuti cornua bina frontis
Neq; amputabo mediam ceruicem ſed ipſum percutiam
Haſta ferrea tranſactum implicatura femoris,
Quod Iouis magni prolem mentitus eſt femoris,
Et cœlum tanquam ſuam domum. Ego v. ipſum pro palatio Pentheus Baccho mortem minatur.
Pro Iouis veſtibulo inferiorem orco mittam
Aut ipſum per ſe volutum fugientem ſubmergam
Fluctibus Iſmeni, & non opus eſt mari,
Non accipio mortale hominem falsũ Deum, ſi fas eſt dicere,
Mentiar vt Bacchus meum genus non à Cadmo
Sanguinẽ ferens terreſtri pater v. meus dux aſtrorum
Sol me plantauit & non ſeminauit Echion, Echion.
Generauit Luna me, & non enixa eſt Agaue.
Sum genus Saturnii & ætheris ſum ciuis.
Cœlum ſtellis vagum mea vrbs propitia eſtote Thebæ, Penthei ſuperbia.
Pallas mea coniux, mea coniux immortalis Hebe
Pentheo mammam præbuit poſt Martem domina Iuno,
Et diuina poſt Phœbum genuit Penthea Latona,
Dianam cupientem vxorem ducam, neq; me fugit, Diana ab Apolline amata.
Vt quondam Phœbum fugit ſua procum virginitatis
Reprehenſionem euitans fraternorum hymenæorum.
Si v. tuam Semelen non combuſſit cœleſtis flamma,
Filiæ ſuæ ob reprehenſionem ſuam domũ combuſſit Bacchus:
Fulgorem v. vocauit terra natum accenſum ignem,
Et facularum nominauit ſplendorem ſcintillam fulminis.
Sic locuto rege armabantur milites
Armigeri vanis contendentes ventis Famuli Lycurgi cõtra Bacchum armati.
Et exercitus immenſus erat in pinea ſilua,
Veſtigia inquirentes nondum conſpecti Bacchi,
Cum quidem inhabitatoribus Rex imperaret Pentheus
Tunc etiam Bacchus ſine lumine noctem cernens
Tale verbum ad cœlum emiſit circulari Lunæ:

O filia

Ὦ πίκας ἠελίοιο πολύστροφε, παῖ τε μήνη,
Ἅρμασιν ἀργυφέοισι κυβερνήτειρα σελήνη,
Εἰ σὺ πέλεις Ἑκάτη πολυώνυμος· ἐννυχίη δὲ
Πυρσοφόρῳ παλάμῃ δονέεις θιασώδεα πεύκην,
Ἔρχεο νυκτιπόροις σκυλακοτρόφος, ἔνθα σε τέρπει
Κνυζηθμὸς γοόωντι κυνοσσόος ἔννυχος ἠχώ·
Ἄρτεμις εἰ σὺ πέλεις ἐλαφηβόλος, ἐν δὲ κολώναις
Νεβροφόνῳ σπεύδουσα συναγρώσσειν Διονύσῳ,
Ἔσσο κασιγνήτοιο βοηθόος· ἀρχεγόνου γὰρ
Αἷμα λαχὼν Κάδμοιο διώκομαι ἔκτοθι Θήβης,
Μητρὸς ἐμῆς Σεμέλης ἀπὸ πατρίδος· ὠκύμορος γὰρ
Θνητὸς ἀνὴρ κλονέει με θεημάχος· ἐννυχίη δὲ
Νυκτιλίῳ χραίσμησον ἐλαυνομένῳ Διονύσῳ·
Εἰ δὲ σὺ Περσεφόνεια νεκυοσσόος· ὑμέτεραι δὲ
Ψυχαὶ Ταρταρέοισιν ὑποδρήσσουσι θοώκοις,
Νεκροδόκῳ Πενθῆα, καὶ ἀχνυμένου Διονύσου,
Δάκρυον εὐνήσειε τεὸς ψυχοστόλος Ἑρμῆς·
Σεῖο δὲ Τισιφόνης μανιώδεος, ἠὲ Μεγαίρης
Ταρβαλέῃ μάστιγι λαθίφρονα ταυτὸν ἀπειλῶ
Γηγενέος Πενθῆος· ἐπεὶ δυσμήχανος Ἥρη
Ὀψίγονον Τιτῆνα ἐμοὶ θώρηξε Λυαίῳ·
Ἀλλὰ σὺ φῶτα δάμασσον ἀθέσμιον, ὄφρα γεραίρῃς
Ἀρχεγόνου Ζαγρῆος ἐπώνυμον υἷα Διονύσου·
Ζεῦ ἄνα καὶ σὺ δόκευε μεμηλότα τοῖς ἀνδρὸς ἀπειλῶ,
Κλῦθι πατρὸς καὶ μητρός, ἐλεγχομένου δὲ Λυαίου,
Σὴ στεροπὴ γαμίη Σεμέλης τιμήορος ἔστω·
Ὣς φαμένου τανυσῶπις ἀνίαχεν ὑψόθι μήνη·
Νυκτιφαὲς Διόνυσε, φυτηκόμε, σὺ δὲ μίμνεις,
Σῆς σταφυλῆς ἀλέγιζε· μένει δέ μοι ὄργια Βάκχων
Ὑμετέρων, ὅτι γαῖα φυτῶν ὠδῖνα πιαίνει
Μαρμαίρουσαν δροσόεσσαν ἀκοιμήτοιο Σελήνης
Δεχνυμένη· σὺ δὲ Βάκχε χορείῃ τε θύρσῳ τε παίνων
Σῆς γενετῆς ἀλέγιζε, καὶ ὃ θέμις ἐς γένος ἀνδρῶν

Ἀδρανέων,

O filia Solis multum verſatilis omnia nutriens Luna
Currus argentei gubernatrix Luna Bacchus Lunæ.
Si tu es Hecate multinominis, nocturna vero Hecate.
Ignita manu quatis Thiaſiam piceam,
Veni noctiuaga canum nutrix, quod te oblectat
Gannitu lamentabili cares agitans nocturna Echo.
Diana ſi tu es ceruos iaculans, in rupibus vero Diana.
Hinnulos occidente feſtinans vna venari cum Baccho
Eſto fratri auxiliaris, primigeni enim
Sanguinem ſortitus Cadmi abigor extra Thebas,
Matris mea Semeles a patria. Breuis aui enim
Mortalis vir agitat me cũ Deo pugnãs, tãquã nocturna v.
Nocturno opitulare fugato Baccho.
Si v. tu Proſerpina mortuos agitans. Veſtra vero Proſerpina.
Animæ tartariis famulantur locis
Mortuum video Penthea & dolentis Bacchi
Lacrumas ſopiat tuus animas mittens Mercurius. Mercuri⁹.
Tua vero Tiſiphona inſana aut Megara Furiæ.
Tartario flagello mentẽ obtundentẽ cõpeſce interminationẽ
Gigantis Penthei, quando grauia machinans Iuno Zagreus.
Sero natum Titanum mihi armauit Baccho.
Sed tu hominem doma impium, vt venereris
Primigeni Zagrai cognomentum Bacchi.
Iupiter Rex & tu intuere furioſi hominis interminationẽ,
Audi pater & mater dedecorati vero Bacchi,
Tuum fulgur nuptiale Semeles vindex eſto.
Sic locuto tauri oculos habens reſonabat deſuper Luna, Luna Baccho.
Noctu apparens Bacche vitium plantator, comes Luna
Tuam vuam cura, cura v mihi ſunt orgia Bacchorum
Veſtrorum, quod terra plantarum partum maturat
Splendorem roridum non dormientis Lunæ Homines leues.
Accipiens tu v. Bacche in choro reſonans Thyrſos tendens
Tuam natiuitatem cura, & non trepides genus virorum

Imbelli-

Ἀδρανέων, οἷς κοῦφος ἀεὶ νόος, ὧν καὶ ἀνάγκῃ
Εὐμενίδων μάστιγες ἀναστέλλουσιν ἀπειλάς·
Σὺν σοὶ δυσμενέεσσι κορύσσομαι· ἴστω δὲ Βάκχος
Κοιρανίῃ μανίης ἐπρόφρονος, εἰμὶ δὲ μούνη
Βακχιὰς οὐχ ὅτι μοῦνον ἐν αἰθέρι μούνας ἐλαύνω,
Ἀλλ' ὅτι καὶ μανίης μεδέω, καὶ λύσσαν ἐγείρω,
Οὐ χθονίην σέθεν ὕβριν ἐγὼ νήποινον ἐάσω·
Ἤδη γὰρ Λυκόοργος ἀπειλητὴρ Διονύσου
Ὁ πρὶν ἐὼν θρασύγουνος ὁ μαινάδας ὀξὺ διώξας
Τυφλὸς ἀλητεύει, καὶ δεύεται ἡγεμονῆος.
Ἤδη δ' ἀμφὶ πίνοντας ἐρυθραίων δονακήων,
Κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα τεῆς αὐτάγγελος ἀλκῆς
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος, ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ ἔκρυψεν Ὑδάσπης
Ἔγχεϊ κισσήεντι πεπαρμένον. αὐτὰρ ὁ φεύγων
Πατρώῳ βαρύθοντι κατηφέϊ πίπτε ῥεέθρῳ·
Τυρσηνοὶ δεδάασι τεὸν σθένος, ὁππότε νηῶν
Ὄρθιος ἱστὸς ἄμειπτο, καὶ ἀμπελόεις πέσεν ὅρπηξ
Αὐτοτελής· τὸ δὲ λαῖφος σκιεροῖσι πετήλοις
Ἡμερίδων εὔβοτρυς ἀνέπλεξε καλύπτρη,
Καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ
Ἰοβόλοι, βροτέην δὲ φυὴν, καὶ ἐχέφρονα βουλὴν
Δυσμενέες ῥίψαντες ἀμειβομένοιο προσώπου
Ἀφραδέες δελφῖνες ἐνιπλώουσι θαλάσσῃ,
Εἰσέτι κωμάζουσι καὶ ἐν ῥοθίοις Διονύσῳ,
Οἷα κυβιστητῆρες ἐπισκαίρουσι γαλήνῃ·
Καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὀξέϊ θύρσῳ
Χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἰνδὸς Ὀρόντης
Εἰσέτι σημαίνων καὶ ἐν ὕδασιν οὔνομα Βάκχου·
Τοῖον ἔπος Βρομίῳ χρυσήνιος ἴαχε δαίμων·
Ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ὁμίλεε κυκλάδι μήνῃ,
Τόφρα δὲ καὶ Ζαγρῆι χολωομένη Διονύσῳ
Περσεφόνη θώρηξεν Ἐριννύας, ἀχνυμένῳ δὲ

Imbellium, quib. leuis ſemper mens, quorum & neceßitate
Eumenidum flagra remittunt minas.
Tecum contra hoſtes armabor. Æqualia v Baccho
Impero furori diuerſa ſentienti. Sum v Luna Luna inſaniæ præſes.
Bacchias non quod ſolum in æthere menſes voluo.
Sed quod etiam inſaniæ impero & rabiem excito
Non terreſtrem tuam iniuriam ego impunem relinquo.
Iam enim Lycurgus interminatus Baccho
Prius exiſtens genibus velox, Menadas acriter perſequens
Cæcus errat, & indiget duce. Lycurgus cæcus.
Iam v. circa collum rubicundarum fiſtularum,
Inclinatus eſt hinc & hinc tui ipſe nuncius roboris
Indorum mortua multitudo, recuſanti v flumini
Stultum Deriadem pater abſcondit Hydaſpes
Haſta hederacia verberatum, verum hic fugiens
Paterno grauato triſti incidit flumini
Tyrrheni norunt tuum robur, quando nauium Tyrrheni piratæ experti Bacchi vires.
Rectus malus mutatus eſt, & viteus decidit ramus;
Per ſe perfectus, velum v. ſub vmbroſis foliis
Vitium vuis ornatum excreuit tegumentum,
Et rudentes ſibilabant ſerpentino Corymbo
Venenum iaculantes, mortalem v. naturã & prudẽs conſiliũ
Hoſtes abiicientes mutato vultu Piratæ Tyrrheni in Delphinos verſi.
Bruti delphines nauigabant in mari,
Adhuc laudant etiam in fluctibus Bacchum,
Tanquam vrinatores ſaltant in tranquillitate maris.
Et mortuos noſtro grauatus acuto Thyrſo
Fluminibus Aſſyriis abſconditur Indus Orontes
Adhuc timens etiam in aquis nomen Bacchi.
Tale verbum Bromio aureum frenum habens emiſit Dea: Proſerpina Erynnes concitat.
Cum v. adhuc Bacchus conuerſaretur cũ circulari Luna:
Tunc etiam Zagreo gratificans Baccho
Proſerpina armauit Erynnias, dolenti vero

Ὀψιγόνῳ χραίσμησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Αἱ δὲ Διὸς χθονίοιο δυσαίτι νεύματι Ῥείης,
Εὐμενίδες Πενθῆος ἐπεστρατόωντο μελάθρῳ,
Ὧν ἡ μὲν ζοφεροῖο διαθρώσκουσα βαράθρου,
Ταρταρίην ἐλέλιξεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
Κωκυτοῦ δὲ ῥέεθρον ἀρύετο, καὶ Στυγὸς ὕδωρ,
Καὶ χθονίῃ ῥαθάμιγγι δόμους ἔρραινεν Ἀγαύης,
Οἷα προθεσπίζουσα γόον, καὶ δάκρυα Θήβης,
Ἀκταίην δὲ μάχαιραν ἀπ' Ἀτθίδος ἤγαγε δαίμων
Ἀρχαίην Ἰτύλοιο μιαιφόνον; ἣν ποτε μήτηρ
Πρόκνη θυμολέαινα σὺν αἰδοφόνῳ Φιλομήλῃ
Τηλυγέτην ὠδῖνα διατμήξασα σιδήρῳ
Παιδοβόρῳ Τηρῆϊ φίλην δαιτρεύσατο φορβήν,
Κείνην χειρὶ φέρουσα φόνου ὀχετηγὸς Ἐριννύς,
Ἀρχεκάκοις ὀνύχεσσι διαγλύψασα κονίην,
Ἀττικὸν ἔκρυψεν ἄορ ἐρεσιφύτῳ παρὰ ῥίζῃ
Μηκεδανῆς ἐλάτης· ἧ Μαινάδες, ὁππότε Πενθεὺς
Μέλλε θανεῖν ἀκάρηνος, ἐπαμήσαντο δὲ κόχλῳ
Γοργόνος αὐτοφόνοιο νεόρρυτον αἷμα Μεδούσης,
Πορφυρέας ἔχευσε Λιβυστίσι δένδρον ἐέρσαις.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισι τεχνήσατο μαινὰς Ἀγαύη,
Ὀρφναίοις δὲ πόδεσσι δόμων ἐπεβήσατο Κάδμου
Νυκτιφαὴς Διόνυσος ἔχων ταυρώπιδα μορφήν,
Αἰθύσσων Κρονίην μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην.
Βακχεύσας δ' ἀχάλινον Ἀρισταίοιο γυναῖκα
Αὐτονόην ἐκάλεσσε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ
Ὀλβίη Αὐτονόη Σεμέλης πλέον· ἀντὶ γάμου γὰρ
Υἱέος εἰς ὑμέναιον ἐελδομένης καὶ Ὀλύμπῳ
Αἰθέρος ἥρπασας εὖχος, ἐπεὶ λάχες ἀβρὸν ἀκοίτην·
Ἄρτεμις Ἀκταίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη·
Οὐ φαῖνεν Ἀκταίων, ἐπεὶ ἤλλαξε θηρὸς ὀπωπήν,
Οὐ στικτῆς ἐλάφοιο τανυγλώχινα κεραίην,
Οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο, καὶ οὐ ἐψεύσατο νύμφη,

Οὐ χω-

Poſteri'us nato opem tulit fratri Baccho.
Hæ v. Iouis terreſtris inauſpicato nutu Rhea
Eumenides Penthei exercitu inſtruebãtur contra Palatiũ, Furia in domo Penthei.
Quorum hæc quidem caliginoſum percurrens palatium
Tartariam voluit ſerpentinum flagellum,
Cocyti v flumen hauſit & Stygis aquam,
Et terreſtri gutta domos irrigauit Agaues Cocytus Styx.
Tanquam prauaticinans luctum & lacrumas Thebes,
Actæam v. macheram ab Attica duxit Deus
Antiquam Ityli *cæde contaminatam, quã quondã mater* Itylus à Matre Progne interfectus.
Progne mente Leæna cum homicida Philomela
Vnicum natum partum dilanians ferro
Pueros voranti Tereo carum mactabat pabulum Progne. Philomela. Tereus.
Ipſam manu ferens cædium dux Erynnis
Mali autoribus vnguibus ſcalpens puluerem,
Atticum abſcondit enſem in montib. plantatã apud radicẽ,
Oblongæ abietis vbi Menades, vbi Pentheus Gorgon. Meduſa.
Moriturus erat ſine capite, amputans v. concha
Gorgonis à ſe occiſæ nuper fluentem ſanguinem Meduſæ
Purpureis inunxit Libyſtidibus arborem liquoribus.
Et hæc quidem in ſcopulis machinabatur furioſa Agaue,
Caliginoſis v. pedibus domum aſcendit Cadmi
Nocte apparens Bacchus habens tauri toruam formam
Exuſcitans Saturniam furioſam Panis ſcuticam.
Bacchans v. effrenem Ariſtæi coniugem Ariſtæus.
Autonoen vocauit, & reſonabat bacchica voce Autonoe.
Felix Autonoe quam Semele magis, nuper nupti enim
Filii in hymenæum contendis etiam cum cœlo
Aetheris rapuiſti gloriam, quando ſortitus es mollẽ coniugẽ,
Diana Actæonem & Endymionem *Luna:* Actæon Endymiõ.
Non mortuus eſt Actæon, non ſortitus eſt feræ imaginem,
Non maculoſi cerui extenſam cuſpidem habens cornu
Non adulterinam imaginẽ habet, & nõ mẽtita eſt nympha,

Οὐ κύνας ἀγρευτῆρας ἑοὺς ὤπλισε φονῆας,
Ἀλλὰ κακογλώσσων στομάτων κενεόφρονι μύθῳ
Υἱέος ὑμετέροιο μόρον ψεύσαντο βοτῆρες·
Νυμφίον ἐχθαίροντες ἀνυμφεύτοιο θεαίνης.
Οἶδα πόθεν δόλος ἐστὶν ἐπ' ἀλλοτρίοις ὑμεναίοις
Εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
Ἀλλὰ θυελλήεντα διαθρώσκουσα πέδιλα
Σπεῦδε μολεῖν ἀκίχητος ἐς οὔρεα, κεῖθι μολοῦσα
Ὄψεαι Ἀκταίωνα συναγρώσσοντα Λυαίῳ,
Ἄρτεμιν ἐγγὺς ἔχοντα, καὶ αἰόλα δίκτυα θήρης,
Ἐνδρομίδας φορέοντα, καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρην·
Ὀλβίη Αὐτονόη Σεμέλης πλέον, ὅττι θεαίνης
Εἰς γάμον ἐρχομένης κήρυξ πέλες ἰοχεαίρης,
Ἰνοῦς καλλιτόκοιο μακαρτάτη, ὅττι θεαίνης
Σὸς πάϊς ἔλλαχε λέκτρα, τὰ μὴ λάχεν Ὦτος ἀγήνωρ,
Οὐ θρασὺς Ὠρείων πέλε νυμφίος Ἰοχεαίρης·
Χάρματα δ' ἡβήσας σέθεν υἱέος εἵνεκα νύμφης
Κωμάζει σέο Κάδμος ὀρεσαύλῳ παρὰ παστῷ,
Σείων ἠερίοις ἀνέμοις χιονώδεα χαίτην·
Ἔρχεο καὶ σὺ γάμοιο γαμοστόλος εὔλοχε μήτηρ,
Ἄρμενός ἐστιν ἔρως, ὅτι νυμφίον Ἄρτεμις ἁγνὴ
Υἷα κασιγνήτοιο, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκοίτην·
Ἀλλὰ θεὰ φυγόδεμνος ἰδὼ ποτε παῖδα λοχεύσῃ
Υἱέα κυφίζουσα ἑαῖς φρένας ἰοχέαιρη
Πήχεϊ πειθοκόμῳ ζηλήμονι δεῖξον Ἀγαυῇ·
Τίς νέμεσις ποτὲ τοῦτο κυνοσσόε, εἰ παρὰ παστῷ
Ἤθελε θηρητῆρα λαγωβόλον υἷα λοχεῦσαι,
Ἴκελον Ἀκταίωνι φιλοσκοπέλῳ τε Κυρήνῃ,
Μητρῴων ἐλάφων ἐποχημένον ὠκέϊ δίφρῳ;

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ με'.

Ὤς φαμένης Βρομίοιο, δόμων ἐξέδραμε νύμφη

Χάρματα

Non canes venaticos nouit ſuos occiſores, Vanus rumor.
Sed malam linguam habentis oris vano ſermone
Filii veſtri mortem mentiti ſunt paſtores.
Sponſum odio habentes innupta Dea.
Noui vnde dolus hic in alienis hymeneis Æmulatio mulierū.
In nuptiis in Venerem æmulæ ſunt mulieres.
Sed procelloſo percurrens pede
Feſtina currere incomprehenſibilis in montes ibi currens
Videbis Actæonem vna venantem cum Baccho
Dianam vicinam habentem & varia retia venationis
Endromidas ferentem & contrectantem pharetram.
Beata Autonia plus quam Semele, quod Dea
In nuptias venientis præco fuiſti Diana,
Inus pulcros liberos habentis feliciſſima, quod Dea
Tuus filius ſortitus eſt lectos quos non ſortitus eſt Otus fortis, Otus.
Non audax Orion fuit ſponſus Dianæ. Orion.
Gaudio vero pubeſcens tuus filius ob nympham
Procatum it tuus Cadmus montanum ad thalamum
Quatiens aeriis ventis niveos capillos.
Excitare & tu fias nuptias ornans parturientes adiuuans
Conueniens hic amor, quod ſponſum Diana ſancta (mater,
Filiam Sororis, & non hoſpitem habuit coniugem.
Sed Dea thalamos fugiens ſuam quondam filiam pariet
Filium eleuans ſuam mentem Diana.
Cubitu filiorum nutritore æmula oſtendit Agaue.
Quæ Nemeſis vnquam hoc canes agitans, ſi in thalamo
Voluit venatorem lepores iactantem filium parere,
Similem Actæoni & ſcopulos amanti Cyrenæ Cyrena.
Maternorum ceruorum inuectum veloci curru?

DIONYSIACORVM LIB. XLV.

Sic locuto Bromio è domibus excurrit nympha

Χερμάδι λυσσήεντι καταίξειας, ὄφρα νοήσῃ
Νυμφίος Ἀκταίωνα παρήμενον ἰοχεαίρῃ
Καί οἱ ἐπειγομένῃ σφαλερῷ ποδὶ ὁμόδρομος αὔραις
Εἰς ὄρος ἀκρήδεμνος ὁμάρτεε Μαινὰς Ἀγαύη,
Καὶ κρονίης μάστιγος ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ
Ἄσκοπον ἐρροίβδησε μεμηλότι χείλει φωνήν·
Οὐ τόδ᾽ ἀνῳ Πενθῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα δαμείη,
Θαρσαλέην ὅτι Κάδμος ἀμαζόνα τίκτεν Ἀγαύην
Ἔμπλεος ἠνορέης. καὶ ἐγὼ πλέον, ἢν ἐθελήσω,
Καὶ γυμναῖς παλάμῃσιν ὅλον Πενθῆα δαμάσσω,
Καὶ στρατιὴν εὔοπλον ἀτευχέϊ χειρὶ δαΐζω,
Θύρσον ἔχω, μάχης δ᾽ οὐ δεύομαι, οὐ δόρυ πάλλω,
Ἔγχεϊ δ᾽ ἀμπελόεντι δορυσσόον αὐχένα βάλλω,
Οὐ φορέω θώρηκα, καὶ εὐθώρηκα δαμάσσω·
Κύμβαλα δ᾽ αἰνύσσουσα καὶ εὐπήληκα κοείην
Κυδαίνω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Πενθῆα γεραίρω·
Λυδίαι μοι δότε ῥόπτρα, τί μέλλετε Θυιάδες ὦραι;
Ἵξομαι εἰς σκοπέλους ὅθι Μαινάδες· ἧχι γυναῖκες
Ἥλικες ἀγχώσσοντι συναγχώσσοισι Λυαίῳ,
Ζῆλον ἔχω Διόνυσε λεοντοφόνοιο Κυρήνης,
Φείδεό μοι Βρομίοιο θεημάχε, φείδεο Πενθεῦ.
Εἰς σκοπέλους ἀκίχητος ἐλεύσομαι, ὄφρα καὶ αὐτὴ
Εὔϊον ἀείδουσα χοροιτυπον ἴχνος ἑλίξω,
Οὐκέτι βοτρυόεντος ἀναίνομαι ὄργια Βάκχου,
Οὐκέτι Βασσαρίδων στυγέω χορὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Δειμαίνω Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ἄφθιτος εὐνὴ,
Οὗ Διὸς ὑψιμέδοντος ἐχυτλώσαντο κεραυνοί,
Ἔσομαι ὠκυπέδιλος ὁμήλυδος ἰοχεαίρης,
Δίκτυα κουφίζουσα, καὶ οὐ κλωστῆρας Ἀθήνης·
Ὣς φαμένη πεπότητο νέη σκαίρουσα Μιμαλλών,
Ληναίης μεθέπουσα φιλευΐον ἅλμα χορείης
Βάκχον ἀνευάζουσα. καὶ ἀείδουσα Θυώνην,
Καὶ Σεμέλην ὑπάτοιο Διὸς κίκλησκε γυναῖκα,

Καὶ Σε-

Gaudio rabioſo correpta, vt cognoſceret
Sponſum Actaonem aſſidentem Dianæ Actæon. Diana.
Et ipſi incitata lubrico pede vna currens cum ventis
In montem ſine vitta comes ibat Mœnas Agaue Agaue furioſa loquitur.
Et lenti flagri flagellata mentem ſtimulo
Inconſideratam eructauit ſollicito labio vocem
Vano Pentheo armor, vt dometur
Audacem quod Cadmus Amazonem genuit Agauen
Plenus fortitudinis & ego plus ſi velim,
Et nudis manibus totum Penthea domabo
Et exercitum armatum inermi manu trucido,
Thyrſum habeo haſta non indigeo, non lanceam vibro
Haſta v. vitea haſtam quatientem ceruicem mitto,
Non fero thoracem, & thorace armatum domabo
Cymbala v ſuſcitans, & Caßida armatam bubulam pellem
Veneror Iouis filium, & non Penthea colo.
Lydia mihi date pulſatilia organa, qd cunctamini Thyiades
Veniã in ſcopulos, vbi (ſunt) Manades. vbi mulieres (horæ?
Coæquales, venanti vna venantur Baccho,
Aemulationem habeo ô Bacche leones occidentis Cyrenes Cyrene.
Parce mihi Bacchi cum Deo pugnans, parce Pentheu, Fuſi Mineruæ.
In ſcopulos incomprehenſibilis veniam, vt & ipſa
Euium cantans in choro pulſatum veſtigium voluam,
Non amplius vitei recuſo orgia Bacchi,
Non amplius Baſſaridum odi chorum ſed & ipſa
Formido Bacchum quem plantauit immortalis thalamus,
Quem Iouis in alto regnantis perfuderunt fulmina,
Ero pede velox comitis Dianæ,
Retia eleuans, & non fuſos Mineruæ.
Sic locuta volabat noua ſaltans Mimallon
Lenæa ſequens Bacchum amantem ſaltum choreæ
Bacchum Eua clamando cantans, & venerans Thyonem
Et Semelem ſummi Iouis appellauit coniugem

Καὶ σέλας εὐφαέων ταμίων ἐλίγαινε κεραωῶν,
Καὶ χορὸς ἐν σκοπιῇσιν ἔην πολύς· ἀμφὶ δὲ πηγαὶ
Ἴαχον, ἑπταπύλου δὲ πέδον περιδέδρομα Θήβης,
Ἠχῇ ποικιλόμορφος, ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ
Μελπομένῳ βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε Κιθαιρών,
Καὶ δροσόεις κελάδησεν ἁλὸς κτύπος. ἦν δὲ νοῆσαι
Δένδρεα κωμάζοντα, καὶ αὐδήεσσαν ἐρίπνην.
Καί τις ἐν θαλάμοιο χοροίτυπος ἔκθορε κούρη
Αὐλὸς ὅτε πνεύσειε πόροις ἰάχησε κεραστής,
Καὶ κτύπος ἀμφιβόητος ἀδεψήτοιο βοείης
Παρθενικὰς βάκχευσεν· ἀπ' εὐτύκτων δὲ μελάθρων
Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἐρημάδας ἤλασε Βάκχας,
Καί τις ἀνοιστρηθεῖσα θυελλήεντι πεδίλῳ
Κούρη λυσιέθειρα διέσσυτο παρθενεῶνος,
Κερκίδα καλλείψασα, καὶ ἱστοπόνειαν Ἀθήνην,
Καὶ πλοκάμων ἀκόμιστον ἀπορρίψασα χιτῶνα
Μίτρης βασσαρίδεσσι, καὶ Ἀονὶς ἔπλετο Βάκχη.
Τειρεσίας δ' ἱέρευσεν ἀλεξικάκῳ Διονύσῳ
Βωμὸν ἀναστήσας, ἵνα Πενθέος ὕβριν ἐρύξῃ,
Καὶ χορὸν ἀμφιπόλων ἀποσκεδάσειε Λυαίου,
Ἀλλὰ μάτην ἱκέτευσεν, ἐπεὶ λίνον ἤλυθε μοίρης,
Καὶ Σεμέλης γενέτην ἐκαλέσσατο μάντις ἐχέφρων,
Ὄφρα μεταστήσειε χοροστασίην Διονύσου.
Βεβθομένοις δὲ πέδεσσι γέρων ὠρχήσατο Κάδμος,
Σπείρας Ἀονίῳ χιονώδεα βόστρυχα κισσῷ·
Τειρεσίας δ' ὁμόφοιτος ἑὸν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων,
Μυγδονίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούων Διονύσῳ
Εἰς χορὸν ἀΐσσοντι συνέμπορος ᾔιε Κάδμῳ,
Γηραλέον νάρθηκι θεουδέα πῆχυν ἐρείσας·
Ἀθρήσας δὲ γέροντας ὁμήλυδας ὄμματι λοξῷ
Τειρεσίαν καὶ Κάδμον ἀτάσθαλον, ἴαχε Πενθεύς·
Κάδμε τί μαργαίνεις, τίνι δαίμονι κῶμον ἐγείρεις;
Κάδμε μαινομένης ἀποκάτθεο κισσὸν ἐθείρης,

Κάτθεο

Et ſplendorem lucẽtium nuptialium prædicauit fulminum
Et chorus in ſcopulis erat multus, circum v. fontes
Reſonabant, ſeptiportæ v. ſolum circumcurrẽbat Thebæ.
Sonitus multiformis, concordi v. fremitu
Cantato horrendus infremuit Citharon Cithæron perſonat.
Et roridus inſonuit maris ſonitus. Erat v. videre
Arbores tripudiantes, & vocalem rupem
Et quæpiã è ſuo thalamo ſaltando terrã quatiens exſiliebat
Tibia quãdo perforatis canalibus inſonuit cornicen (puella
Et ſonitus vndiq; vociferans non cocta bubula pellis Bacchæ furioſæ.
Virgines in furorem egit; à pulcre elaboratis v. palatiis
In montẽ altũ cacumen habẽtẽ in deſerto verſantes agitauit
Et quadam furiata procelloſo pede (Bacchas,
Puella ſolutis capillis excitabatur è conclaui virginum.
Radium relinquens & telam perficientem Mineruam,
Et capillorum ſquallidam abiiciens tunicam
Miſcebatur cum Baſſaridibus, & Aonis erat Baccha.
Tireſias v. ſacrificauit mala propulſanti Baccho Tireſię ſacrificium.
Altare conſtituens vt Penthei iniuriam prohiberet,
Et iram immitigabilem diſpelleret Bacchi,
Sed fruſtra ſupplicauit quando filum venit Parca, Fatum ineluctabile.
Et Semeles genitorem vocauit vates prudens
Vt tranſponeret chorea ſtationem Bacchi,
Grauatis v. pedibus ſenex ſaltabat Cadmus Cadmus.
Coronans Aonia niueos cincinnos hedera,
Thireſias v. comes ſuum pedem ſegnem voluens
Mygdonio Phrygium Encomium præludens Baccho
In chorum incitato comes ibat Cadmo,
Senilem baculo diuinum cubitum fulciens.
Aſpiciens v. ſenes comites oculo obliquo
Tireſian & Cadmum improbus vociferatus eſt Pentheus: Pentheus Tireſiæ & Cadmo.
O Cadme quid inſanis, cui Deo encomium excitas?
Cadme furioſi depone hederam capilli,

Depone

Κάτθεο καὶ νάρθηκα νοοπλανέος Διονύσου,
Ὀγκαίης δ' ἀνάειρε σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης,
Νήπιε Τειρεσία στεφανηφόρε· ῥῖψον ἀήταις
Σῶν πλοκάμων τάδε φύλλα νόθον στέφος· ἀντὶ δὲ θύρσου
Φοίβου μᾶλλον ἄειρε τεὴν Ἰσμηνίδα δάφνην·
Αἰδέομαι σέο γῆρας, ἀμετροβίων δὲ καὶ αὐτῶν
Μάρτυρα σῶν ἐτέων πολιὴν πλοκαμῖδα γεραίρω·
Εἰ μὴ γὰρ τόδε γῆρας ἐρήτυε, καὶ σέο χαίτη,
Καί κεν ἀλυκτοπέδησιν ἐγὼ σέο χεῖρας ἑλίξας
Δέσμιον ἀχλυόεντι κατεστήριξα μελάθρῳ.
Σὸς νόος οὔ με λέληθε· σὺ γὰρ Πενθῆϊ μεγαίρων
Μαντοσύναις δολίῃσι νόθον θεὸν ἀντία τεύχεις
Δῶρα λαβών, Λυδοῖο παρ' ἀνέρος ἠπεροπῆος
Δῶρα πολυχρύσοιο φατιζομένου ποταμοῖο·
Ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι Βάκχος ἐποίνιον εὗρεν ὀπώρην·
Οἶνος ἀεὶ μεθύοντας ἐφέλκεται εἰς Ἀφροδίτην,
Εἰς φόνον ἀσταθέος νέον ἀνέρος οἶνος ἐγείρει.
Ἀλλὰ Διὸς γενετῆρος ἔχει δέμας, ἠὲ χιτῶνας,
Χρύσεα πέπλα φέρων, οὐ νεβρίδας ὑψιμέδων Ζεύς
Ἀστράπτει μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσι μάρναται Ἄρης
Χάλκεον ἔγχος ἔχων, οὐκ οἴνοπα θύρσον ἀείρων,
Οὐ βοέοις κεράεσσι κερασφόρος ἐστὶν Ἀπόλλων,
Μὴ ποταμὸς Σεμέλην νυμφεύσατο, καὶ τέκε νύμφη
Υἱέα νόθον κερόεντα βοοκραίρῳ παρακοίτῃ·
Ἀλλ' ἐρέεις γλαυκῶπις ὅτ' ἄρσενα δῆριν ἱκάνει
Σύγγονον ἔγχος ἔχουσα, καὶ ἀσπίδα Παλλὰς Ἀθήνη,
Αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε ποδ Κρονίδαο τοκῆος·
Ὣς φαμένου Πενθῆος ἀμείβετο μάντις ἐχέφρων·
Τί κλονέεις Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ὑψιμέδων Ζεύς,
Ὃν Κρονίδης ὤδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ·
Παιδοκόμῳ δὲ γάλακτι θεητόκος ἔτρεφε Ῥείη,
Ὃν πυρὸς ἡμιτέλεστον ἔτι πνείοντα τεκούσης,
Ἀφλεγέες σπινθῆρες ἐχυτλώσαντο κεραυνοῦ·

Οὔτις

Depone etiam ferulam mentem ſeducentis Bacchi,
Pharetratæ v. tolle prudens ferrum Mineruæ
Stulte Tireſia coronifer mitte procellis
Tuorũ capillorũ hæc folia adulterinã coronã, pro Thyrſo v.
Phœbi potius tolle tuam Iſmenicam laurum.
Pudet me tuæ ſenectutis, immenſorum v. etiam ipſorum
Teſtem tuorum annorum canum capillitium veneror:
Niſi n. hæc ſenectus retardaret & tui capilli
Sane vinculis ego manus tuas conſtringens Pentheus Cadmo ſenipar-sit.
Vinctum tenebricoſo obſignaſſem palatio.
Tua mens non me latet: tu enim Pentheo inuidens
Vaticiniis doloſis falſum Deum virum facis
Munera accipiens, Lydo à viro fallace Penthei de vino iudicium.
Munera multum aurati nobilis fluminis.
Sed dices quod Bacchus vineum inuenerit fructum:
Vinum ſemper ebrios trahit in Venerem, Vinũ nihil moderabile ſuadet.
In cædem inſtabilis mentem viri vinum excitat.
Sed Iouis patris habet corpus, aut tunicas
Aurea pepla ferens; nõ ceruinas pelles in altis regnãs Iupiter
Fulminat Diis beatis, & cum viris pugnat Mars
Ferream haſtam habens, non vinicolorẽ Thyrſum excitans
Non boum cornibus corniger eſt Apollo,
Non fluuius Semelen vxorem duxit, non genuit Nympha
Filium adulterinum cornutũ boum cornua habẽti marito.
Sed dices, Minerua quando in virilem contentionem venit
Cognatam haſtam habens & ſcutum Pallas Minerua
Aegidem & tu intende tui Saturnii patris.
Sic locuto Pentheo reſpondebat vates prudens. Tireſias Pentheo.
Quid agitas Bacchũ quẽ ſeminauit in altis regnans Iupiter,
Quem Saturnius genuit pater grauido femore,
Et puerum nutriente lacte Deipara nutriuit Rhea
Quem antea ſemiperfectum adhuc ſpirantem à matre Bacchus cum Semele collat.
Non comburentes ſcintillæ perfuderunt fulminis

Hic

Ῥύτης ἀμαλλοτόκῳ Δημήτερι μοῦνος ἐρίζει,
Ἀντίτυπον σταχύεσσιν ἔχων εὔβοτρυν ὀπώρην·
Ἀλλὰ χόλον Βρομίοιο φυλάσσεο· δυσσεβίης δὲ
Σοὶ τέκος, ἢν ἐθέλῃς, ἴκελόν τινα μῦθον ἐνίψω·
Τυρσηνῶν ποτε παῖδες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
Ξεινοφόνοι πλωτῆρες ἀλήμονες, ἅρπαγες ἅλμης,
Γαίηθεν ἁρπάζοντες ἐπάκτια πώεα μήλων,
Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα δυσελκήτων ἀπὸ νηῶν
Εἰς μόρον ὑδατόεντα γέρων ὀκυλίνδετο ναύτης
Ἡμιθανής· ἕτερος δὲ περασσίζων ἐπὶ ποίμνης
Ἀμφιλαφὴς πολιῇσι φόνῳ φοινίσσετο ποιμήν,
Ἔμπορος εἴ ποτε πόντον ἐπέπλεεν, εἴ ποτε φοῖνιξ
Ὤνια Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης
Εἶχεν ὑπὲρ πόντοιο λαβὼν Τυρσηνὸς ἀλήτης,
Ἀπερεϊδὴς πεφόρητο ῥυηφενέων ἐπὶ νηῶν,
Καί τις ἀνὴρ νήποινον ἀπείρονα φόρτον ὀλέσσας,
Εἰς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἀνὴρ πορθμεύετο φοῖνιξ
Δέσμιος ἁρπαμένοιο λιπόπτολις ἄμμορος ὄλβου·
Ἀλλὰ δύω Διόνυσος ἐπίκλοπος εἶδος ἀμείψας
Τυρσηνοὺς ἀπάφησε, νόθην δ' ὑπεδύσατο μορφήν,
Ἱμερόεις ἅτε κοῦρος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,
Αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλατον, ἀμφὶ δὲ κόρσην
Στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἴγλη
Λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα σμαράγδου,
Καὶ λίθος Ἰνδώης χροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης,
Καὶ χροῒ δύσατο πέπλα φαάντερα κυκλάδες ἠοῦς
Ἄρτι χαρασσομένης Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ·
Ἵστατο δ' αἰγιαλοῖο παρ' ὀφρύσιν, οἷα καὶ αὐτὸς
Ὁλκάδος ἱμείρων ἐπιβήμεναι, οἱ δὲ θορόντες
Φαιδρὸν ἐληίσσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης,
Καὶ κτεάνων γύμνωσαν· ὑποτροχόεσσα δὲ σειρὴ
Χερσὶν ὀπισθοτόνοισιν ἐμιτρώθη Διονύσου,
Καὶ νέος ἐξαπίνης μέγας ἔπλετο θέσπιδι μορφῇ,

Ἀνδροφυής,

Hic manipulos generanti Cereri ſolus contendit,
Oppoſitam ſpicis habens vuis ornatum fructum.
Sed iram Bacchi caue, impietatis vero
Tibi fili, ſi voles conſimilem quempiam ſermonem dicam,
Thyrreni quondam pueri nauigabant in mari Thyrrheni piratæ.
Hoſpites occidentes nautæ errones, raptores opum,
Vndiq; rapientes littorales greges ouium
Et multus hinc & hinc haſta partis è nauibus
In mortem aquoſam ſenex voluebatur nauta
Semimortuus, Alius v. propugnans adhuc pro grege
Copioſus canis cæde rubeſcebat paſtor,
Mercator ſi tunc pontum nauigaret, ſi quando Phœnix
Venalia Sidonii purpurea pepla maris
Habuit ſuper pontum, accipiens Thyrrenus vagus
Improuiſus ferebatur ditiſſimis in nauibus,
Et quiſpiam vir impunem, immenſum onus perdens Aretuſa.
In Siculam Aretuſam vir traiiciebat Phœnix
Vinctus, raptis exul expers diuitiis. Bacchus in puerũ mutatus.
Sed duos Bacchus doloſus formam tranſmutans
Thyrrhenos decepit, adulterinam v. induit formam,
Amabilis tanquam puer habens non ſignatam barbam,
In ceruice ornatum habens aureum, circa v. caput
Corona fulgente erat per ſe incitatus ſplendor
Lychnidis inextincti & viridia dorſa Smaragdi
Et gemma Indici cærulei ſplendor maris
Et corpore induit pepla lucidiora circulari aurora Pulchritudo Bacchi in puerũ mutati.
Iam ſignate, Thyria imbuta concha.
Stabat v. littoris in ſuperciliis tanquam & ipſe
Nauem deſiderans intrare, hi v. currentes
Splendidum prædabantur doloſum filium Thyones
Et opibus nudabant. Comprehendens v. catena Bacchus puer à piratis Tyrrhenis captus.
Manibus poſt terga reuinctis circumdabatur Bacchi,
Et iuuenis ſtatim magnus factus eſt diuina forma,

Hu-

Οὕτως ἀμαλλοτόκῳ Δημήτερι μοῦνος ἐρίζει,
Ἀντίτυπον σταχύεσσιν ἔχων εὔβοτρυν ὀπώρην·
Ἀλλὰ χόλου Βρομίοιο φυλάσσεο· δυσσεβίης δὲ
Σοὶ τέκος, ἢν ἐθέλῃς, ἴκελόν τινα μῦθον ἐνίψω·
Τυρσηνῶν ποτε παῖδες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
Ξεινοφόνοι πλωτῆρες ἀλήμονες, ἅρπαγες ὄλβου,
Γαιόθεν ἁρπάζοντες ἐπάκλια πώεα μήλων,
Καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα δυσεικτήτων ἀπὸ νηῶν
Εἰς μόρον ὑδατόεντα γέρων ἐκυλίνδετο ναύτης
Ἠμιθανής· ἕτερος δὲ παρασπαίρων ἔτι ποίμνης
Ἀμφιλαφὴς πολιῇσι φόνῳ φοινίσσετο ποιμήν,
Ἔμπορος εἴ ποτε πόντον ἐπέπλεεν, εἴ ποτε φοῖνιξ
Ὤνια Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης
Εἶχεν ἀπὸ πόντοιο λαβὼν Τυρσηνὸς ἀλήτης,
Ἀργυροειδὴς πεφόρητο ῥυηφενέων ἐπὶ νηῶν,
Καί τις ἀνὴρ νήποινον ἀπείρονα φόρτον ὀλέσσας,
Εἰς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἀνὴρ πορθμεύετο φοῖνιξ
Δέσμιος ἁρπαμένοιο λιπόπτολις ἄμμορος ὄλβου·
Ἀλλὰ δύω Διόνυσος ἐπίκλοπος εἶδος ἀμείψας
Τυρσηνοὺς ἀπάφησε, νόθην δ' ὑπεδύσατο μορφήν,
Ἱμερόεις ἅτε κοῦρος ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,
Αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλατον, ἀμφὶ δὲ κόρσην
Στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἴγλη
Λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα σμαράγδου,
Καὶ λίθος Ἰνδώης χλοροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης,
Καὶ χροῒ δύσατο πέπλα φαάντερα κυκλάδες ὧς
Ἄρτι χαρασσομένης Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ·
Ἵστατο δ' αἰγιαλοῖο παρ' ὀφρύσιν, οἷα καὶ αὐτὸς
Ὁλκάδος ἱμείρων ἐπιβήμεναι, οἱ δὲ θορόντες
Φαιδρὸν ἐληίσσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης,
Καὶ κτεάνων γύμνωσαν· ὑποβροχίοις δὲ σειρὴ
Χερσὶν ὀπισθοτόνοισιν ἐμιτρώθη Διονύσου,
Καὶ νέος ἐξαπίνης μέγας ἔπλετο θέσπιδι μορφῇ,

Ἀνδροφυής,

Digitized by Google

Hic manipulos generanti Cereri ſolus contendit,
Oppoſitam ſpicis habens vuis ornatum fructum.
Sed iram Bacchi caue, impietatis vero
Tibi fili, ſi voles conſimilem quempiam ſermonem dicam,
Thyrreni quondam pueri nauigabant in mari Thyrrheni piratæ.
Hoſpites occidentes nautæ errones, raptores opum,
Undiq; rapientes littorales greges ouium
Et multus hinc & hinc haſta partis è nauibus
In mortem aquoſam ſenex voluebatur nauta
Semimortuus, Alius v. propugnans adhuc pro grege
Copioſus canis cæde rubeſcebat paſtor,
Mercator ſi tunc pontum nauigaret, ſi quando Phœnix
Venalia Sidonii purpurea pepla maris
Habuit ſuper pontum, accipiens Thyrrenus vagus
Improuiſus ferebatur ditiſſimis in nauibus,
Et quiſpiam vir impunem, immenſum onus perdens Aretuſa.
In Siculam Aretuſam vir traiiciebat Phœnix
Vinctus, raptis exul expers diuitiis. Bacchus in puerũ mutatus.
Sed duos Bacchus doloſus formam tranſmutans
Thyrrhenos decepit, adulterinam v. induit formam,
Amabilis tanquam puer habens non ſignatam barbam,
In ceruice ornatum habens aureum, circa v. caput
Corona fulgente erat per ſe incitatus ſplendor
Lychnidis inextincti & viridia dorſa Smaragdi
Et gemma Indici cærulei ſplendor maris
Et corpore induit pepla lucidiora circulari aurora Pulchritudo Bacchi in puerũ mutati.
Iam ſignatæ, Thyria imbuta concha.
Stabat v. littoris in ſuperciliis tanquam & ipſe
Nauem deſiderans intrare, hi v. currentes
Splendidum prædabantur doloſum filium Thyones
Et opibus nudabant. Comprehendens v. catena Bacchus puer a piratis Tyrrhenis captus.
Manibus poſt terga reuinctis circumdabatur Bacchi,
Et iuuenis ſtatim magnus factus eſt diuina forma,

Hu-

Ἀνδροφυής, χαρίεις, ὑψούμενος ἄχρις ὀλύμπου,
Νύσσων ἠερίων νεφέων σκέπας, εὐκελάδῳ δὲ
Ὡς στρατὸς ἀντεάχιλος ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ,
Μηκεδανοὶ δὲ κάλωες ἐχιδναῖοι πέλον ὁλκοί,
Ἔμπνοα μορφωθέντες ἐς ἀγκύλα νῶτα δρακόντων,
Καὶ πρότονοι σύριζον, ὑπηνέμιος δὲ κεραίης
Ὁλκαίαις ἑλίκεσσιν ἀνέδραμεν εἰς κέρας ἱστοῦ,
Καὶ χλοεροῖς πετάλοισι κατάσκιος ἠέρι γείτων
Ἱστοῖς ἶσω κυπάρισσος ὑπέρτατος, ἐν δὲ μεσόδμῃ
Κισσὸς ἀερσιπότητος ἀνήιεν αἰθέρι γείτων,
Σειρῇ αὐτοέλικτον ἐπιπλέξας κυπαρίσσῳ·
Ἀμφὶ δὲ πηδαλίοισιν ὑπερκύψασα θαλάσσης
Βακχιὰς ἀμπελόεντι χάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ·
Πρύμνης δ' ἡδυπότοιο βαθυνομένης Διονύσου
Οἶνον ἀναβλύζουσα μέθης βακχεύετο πηγή,
Ἀμφὶ δὲ σέλματα πάντα διὰ πρώρης ἀίοντες
Θῆρες ἀεξήθησαν, ἐμυκήσαντο δὲ ταῦροι,
Καὶ βλοσυρὸν κελάδημα λέων βρυχήσατο λαιμῷ,
Τυρσηνοὶ δ' ἰάχησαν, ἐβακχεύοντο δὲ λύσσῃ,
Εἰς φόβον οἰστρηθέντες, ἀεξιφύτοιο δὲ πόντου
Ἄνθεα κυματόεντος ἀπέπτυον ὕδατος ὁλκοί,
Καὶ ῥόδον ἐβλάστησε, καὶ ὑψόθεν ὡς ἐνὶ κήπῳ
Ἀφροτόκοι κενεῶνες ἐφοινίσσοντο θαλάσσης,
Καὶ κρίνον ἐν ῥοθίοις ἀμαρύσσετο· δερκομένων δὲ
Ψευδομένους λειμῶνας ἐβακχεύθησαν ὀπωπαί,
Καὶ σφὶν ὄρος βαθύδενδρον ἐφαίνετο, καὶ νομὸς ὕλης,
Καὶ χορὸς ἀγρονόμων, καὶ πώεα μηλοβοτήρων,
Καὶ κτύπον ὠΐσαντο λιγυφθόγγοιο νομῆος
Ποιμενίῃ σύριγγι μιγαζομένοιο βοτῆρος,
Καὶ λιγυρῶν ἀΐοντες ἐϋτρήτων μέλος αὐλῶν
Μεσσάτιν πλώοντες ἀπέρμονος ὑψόθι πόντου
Γαῖαν ἰδεῖν ἐδόκησαν· ἀμερσινόῳ δ' ὑπὸ λύσσῃ
Εἰς βυθὸν ἀίσσοντες ἐπωρχήσαντο γαλήνῃ

Ποντο-

Humana forma, cornutus, eleuatus uſq; ad cœlum,
Percutiens aeriarum nubium tegumentum, bene ſonantiv.
Vt exercitus nouem millium ſuo mugiebat gutture,
Oblongi v. rudentes ſerpentini fiebant tractus, Metamorphoſis piratarum in naui.
Vuacia tranſmutati in incurua dorſa draconum,
Et rudentes ſibilabant, ventoſus v. Ceraſtes
Tractuoſis voluminibus recurrit in cornu mali,
Et viridibus foliis obumbratus aeri vicinus
Malus erat cupreſſus ſuprema, In medietate v. mali
Hedera in aere volans ſurrexit atheri vicinus Nauis mutatio.
Catenam per ſe inuolutam implectens cupreſſo.
Circa gubernacula v. ſuperaſpiciens maris
Bacchica viteo pertica grauabatur fructu;
Puppe v. dulcem potum habente grauati Bacchi
Vinum ſcaturiens potus bacchabatur fons,
Circa vero tranſtra omnia per proram aſcendentes
Fera aucta ſunt, mugiebant vero tauri,
Et horribilem ſtrepitum leo rugiebat gutture,
Tyrrheni v. reſonabant, bacchabantur v. rabie, Thyrreni dementes redditi.
In metum furioſi redditi, arboribus v aucti ponti
Flores fluctuantis expuebant aqua tractus,
Et roſa germinauit, & ſuperius tanquam in prato
Spumigeni ventres rubebant maris.
Et lilium in fluctibus reſplendebat. Cernentium v.
Falſa prata bacchabantur oculi,
Et ipſis monte arboribus profundū oſtendit, & paſcua ſylua
Et multitudo ruſticorum, & greges opilionum,
Et ſonitum arbitrabantur ſuauiter reſonantis paſtoris
Paſtorali fiſtula canente paſtore,
Et ſuaues audientes perforatarum cantum tibiarum
Medio nauigantes infinito ſuper ponto Piratæ in Delphines.
Terram videre videbantur. Mentem v. ſeducente rabie
In profunditatem proſilientes ſaltabant in tranquillitate

Pen-

Ποντοπόροι δελφῖνες, ἀμειβομένου δὲ προσώπου
Εἰς φύσιν ἰχθυόεσσαν ἐμορφώθη γένος ἀνδρῶν.
Καὶ σὺ τέκος δολόεντα χόλον πεφύλαξο Λυαίου·
Ἀλλ' ἐρέεις, μεθέπω δέμας ὄβριμον. ἀμφιέπω δὲ
Φρικτὸν ὀδοντοφύτων αὐτόσπορον αἷμα Γιγάντων,
Δαιμονίην φύγε χεῖρα γιγαντοφόνου Διονύσου,
Ὅς ποτε Τυρσηνοῖο παρὰ κρηπῖδα Πυλωροῦ
Ἄλπον ἀπηλοίησε θεημάχον υἱὸν ἀρούρης,
Μαρνάμενον σκοπέλοισι, καὶ αἰχμάζοντα κολώναις·
Μαινομένου δὲ Γίγαντος ὑποπλήσσων εἶχε δαίμων,
Οὔ ποτε κεῖνο κάρηνον ὁδοιπόρος ἔστιχε πέτρης,
Εἰ δέ τις ἀγνώσσων ἀβάτῳ πεφόρητο κελεύθῳ,
Μαστίζων θρασὺν ἵππον ὑπὲρ σκοπέλοιο νοήσας,
Χερσὶ πολυσπερέεσσι περίπλοκος υἱὸς ἀρούρης
Ἡνίοχον καὶ πῶλον ἑῷ τυμβεύσατο λαιμῷ·
Πολλάκι δ' εὐδένδροιο δι' οὔρεος εἰς νομὸν ἕλκων
Μῆλα μεσημβριάζοντα γέρων δαιτρεύετο ποιμὴν,
Οὔ ποτε δ' αἰπολίοισι παρήμενος, ἢ παρὰ μάνδραις
Σύμφερτοις δονάκεσσι μελίζετο μουσοπόλος Πάν,
Οὐ κτύπον ὑστερόφωνον ἀμείβετο πηκτίδος ἠχώ,
Ἀλλὰ λάλον περ ἐοῦσαν ἐθήμονι σύνθροον αὐλῷ
Πανὸς ἀσιγήτοιο κατεσφρηγίσσατο σιγή,
Ὅτε Γίγας τότε πᾶσιν ἐπέχραεν, οὐ τότε βούτης,
Οὐ χορὸς ὑλοτόμων τις ὁμήλικας ἤκαχε νύμφας,
Τέμνων νήϊα δοῦρα, καὶ οὐ σοφὸς ὁλκάδα τέμνων,
Δρυοπαγὲς γόμφωσεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
Εἰσόκε κεῖνα κάρηνα παρέστιχε Βάκχος ὁδεύων,
Σείων εὔϊα θύρσα· παρερχομένῳ δὲ Λυαίῳ
Ὑψινεφὴς περιμήκης ἐπέχραεν υἱὸς ἀρούρης,
Ἀσπίδα πετρήεσσαν ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρων,
Καὶ σκόπελον βέλος εἶχεν, ἐπεσκίρτησε δὲ Βάκχῳ
Γείτονα πετρήεσσαν ἔχων ὑψίδρομον αἰχμὴν,
Ἢ πίτυν, ἢ πλατάνιστον ἀκοντίζων Διονύσῳ·

Ὡς ῥό-

Pontigradi delphines,mutato v.vultu
In naturam piſcoſam tranſmutatum fuit genus virorum.
Et tu puer doloſam iram caue Bacchi.
Sed dices teneo corpus validum,tueor vero
Horribilem è dentibus natorum per ſe ſanguinem Gigantũ,
Diuinam fugit manum Gigantes occidentis Bacchi
Cum tunc Thyrrheni apud fundamentum Pylori Alpus terræ filius.
Alpum trucidauit cum Diis pugnantem filium terræ,
Pugnantem cum ſcopulis,& bellantem rupibus.
Furioſi v.gigantis reueritus ordinem Deus
Non tunc illud caput viator tranſibat petræ,
Si quis v.ignorans inuia latus eſſet via
Flagellans audacem equum ſuper ſcopulo cognoſcens
Manibus multiplicibus circumplexus filius terræ Crudelitas Alpi.
Aurigam & equum ſuo tumulauit gutture:
Sepe v.arboribus conſitum per montem in paſcuum trahens
Oues meridiantes ſenex mactabat paſtor.
Non tunc caprariis adſidens,aut apud ſtabula Pan.
Collatis fiſtulis cantabat Muſicus Pan
Cuius ſonitum poſterius reſonantẽ reſpondebat fiſtulæ Echo
Sed vocalem quamuis exiſtentem cõſueta concordem tibia
Panis non tacentis obſignabatur ſilentium.
Quod Gigas tum omnibus irrueret,non tum bubulcus,
Nõ multitudo ſecantiũ ligna quadã coauas angebat Nym- Currus maris.
Secans naualia ligna & non ſapiens nauem ſecans (phas,
Lignis coagmentatum clauis cõiunxit viatorẽ currũ maris
Donec illa capita pertranſiit Bacchus viator, Alpus in Bacchum incidit.
Quatiens Euios thyrſos,Tranſeunte v.Baccho
Ad nubes altus,immenſus ingruebat filius terræ
Scutum petroſum ſuis humeris tollens,
Et ſcopulum telum habuit.Inſultabat v. Baccho
Vicinam petroſam habens in alto currentem cuſpidem,
Aut pinum aut platanum iaculans in Bacchum.

Ὡς ῥόπαλον πίτυν εἶχε, καὶ ὡς θοὸν ἄορ ἐλίσσων
Πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἐκούφισε θάμνον ἐλαίης·
Οὔ ποτε τηλεβόλοις ὀρέων ἐκίνασε κολώνας,
Καὶ σκιεροῖς βαθυδένδρος ἐγυμνώθη ῥάχις ὕλης·
Θυρσομανὴς τότε Βάκχος ἑὸν βέλος ὀξὺ ἀείρων
Εἰς σκοπὸν ἠκόντιζε, καὶ ἠλιβάτου τύχεν Ἄλπου
Εἰς πλατὺν αἰθερεῶνα, κατ' ἀστραγάλοιο δὲ μέσσου
Ὀξυτενὴς χλοάουσα διέσσυτο βακχιὰς αἰχμή·
Ἔνθα Γίγας ἐλίγδην τετορημένος ὀξέϊ θύρσῳ
Ἠμαθανὴς κεκύλιστο, καὶ ἔμπεσε γείτονι πόντῳ,
Γλυσσάμενος βαθύκολπον ὅλον κενεῶνα θαλάσσης.
Ὑψιβόας ὑπὲρ ῥεῖθρα Τυφαονίης δίχα πέτρης,
Θερμὰ κασιγνήτοιο κατέκλισε νῶτα χαμεύνης,
Ἔμπυρον ὑδατόεντι καθαψύχων δέμας ὁλκῷ·
Ἀλλά τις οὐ πεφύλαξη, μὴ ἴκελα καὶ σὺ νοήσῃς
Τυρσηνῶν ἅτε παῖδες, ἅτε θρασὺς υἱὸς ἀρούρης·
Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισεν, ἀταρβήτῳ δὲ πεδίλῳ
Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόστολος ἤιε Κάδμῳ,
Ὄφρα χοροῦ ψαύσειε, σιδηροφόροις δὲ μαχηταῖς
Ἀσπίδα κουφίζων κορυθαιόλος ἴαχε Πενθεύς·
Δμῶες ἐμοὶ στείχοντες ἐν ἄστεϊ, καὶ μέσον ὕλης
Ἄξατέ μοι βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἀλήτην,
Ὄφρα τυπεὶς Πενθῆος ἀμοιβαίῃσιν ἱμάσθλαις,
Μηκέτι φαρμακόεντι ποτῷ θέλξειε γυναῖκας,
Ἀλλὰ γόνυ κλίνειεν· ἀπὸ σκοπέλων δὲ καὶ αὐτὴν
Μητέρα βακχευθεῖσαν ἐμὴν φιλότεκνον Ἀγαύην
Φοιτάδος ἀγρύπνοιο μεταστήσασθε χορείης,
Αὐσταλέης ῥίψαντες ἀνάμπυκα βότρυν ἐθείρης·
Ὣς φαμένου Πενθῆος ὀπάονες ὠκέϊ ταρσῷ
Ἔδραμον ὑψικόμοιο δυσέμβατον εἰς ῥάχιν ὕλης,
Ἴχνια μαστεύοντες ὀρεσπλανέος Διονύσου,
Καὶ μόγις ἀθρήσαντες ἐρημάδος ἀγχόθι πέτρης
Θυρσομανῆ Διόνυσον, ἐπερρώσαντο μαχηταί,

Καὶ πα-

Tanquã clauã pinũ habuit, & tanquã velocẽ enſem voluẽs
Radicitus per ſe radicatum eleuauit ramum oliuæ,
Non tum procul tactas montiũm vacuauit rupes,
Et vmbroſæ pfundas arbores habẽs nudabatur dorſũ ſiluæ.
Thyrſo furioſus tunc Bacchus ſuum telum acutum tollens. Alpus à Baccho interfectus.
In ſcopum iaculabatur, & ſublimem tetigit Alpum,
In latum mentum per guttur vero medium
Recte intenſa vireſcens perruit Bacchica cuſpis.
Inde Gigas exiguo traiectus acuto Thyrſo
Semimortuus voluebatur, & incidit in vicinum pontum,
Implens profundum ſinum habentẽ totum ventrem maris.
Attollens v. flumina Tiphaoniam ob petram, Alpus id mare decidit.
Calida fraterni inundauit dorſa cubilis,
Ignitum aquoſo refrigerans corpus tractu.
Sed, ô puer caue, ne conſimilia & tu cognoſcas
Thyrrenorum vt pueri, vt audax filius terræ.
Dixit, & non perſuaſit. Intrepido v. pede
In mõtẽ alta cacumina habẽtẽ vna incitat⁹ ibat cũ Cadmo, Pentheus cum Cadmo Bacchi orgiâ accedit.
Vt chorum tangeret, ferrumq; ferentibus bellatoribus
Scutum eleuãs variam caſſidem habens ſonabat Pentheus:
Famuli mei vadentes in vrbem & mediam ſiluam Pentheus ſuis militibus.
Adducite mihi grauiter vinctum imbellem hunc erronem,
Vt percuſſus Penthei alternis flagris,
Non amplius venenato poculo oblectet mulieres
Sed genu inclinet. A ſcopulis v. & ipſam
Matrem bacchatam meam liberos amantem Agauen
A vaga, inſomni remouete chorea.
Rabioſæ trahentes Caliendro carentem vuam comæ,
Sic locuto Pentheo famuli veloci planta
Cucurrerunt alticomi in acceſſum in dorſum ſiluæ;
Veſtigia inquirentes in montibus errantis Bacchi; Famuli Penthei Bacchum quærunt.
Et vix conſpicientes deſertam prope petram
Thyrſo inſanum Bacchum corroborabantur milites,

Καὶ παλάμαις Βρομίοιο περὶξ ἔσφιγξαν ἱμάντας,
Δεσμὰ βαλεῖν ἐθέλοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἦεν ἄφαντος ἑῷ πτερόεντι πεδίλῳ
Ἀΐξας ἀκίχητος, ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
Δαιμονίῃ θεράποντες ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ,
Μοῦνον ἀλυσκάζοντες ἀθηήτοιο Λυαίου
Ταρβαλέοι, καὶ Βάκχος ὁμοίιος ἀσπιδιώτῃ
Ἄζυγα ταῦρον ἔχων, ἐδράξατο χειρὶ κεραίης,
Ὡς θεράπων Πενθῆος, ἀπειλείων Διονύσῳ
Ψευδομένῳ κερόεντι, καὶ ὡς κοτέοντι προσώπῳ
Πενθέος ἔργον ἵκανε μεμηνότος· ἑζομένου δὲ
Λυσσαλέου βασιλῆος ἀγλώεσσα κόμπον ἀθύρων,
Φερκαλέην ἀγέλαστος ἐπίκλοπον ἴαχε φωνήν·
Οὗτος ἀνὴρ σκηπτοῦχε, τεὴν οἴστρησεν ἀγαύην,
Οὗτος ἀνὴρ ἐθέλει βασιληΐδα Πενθέος ἕδρην,
Ἀλλὰ λαβὼν κερόεντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην
Δῆσον ἀλυκτοπέδῃσι τεῶν μιμνήστορα θώκων,
Καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο βοοκραίρου Διονύσου,
Μή σε βαλὼν πλήξειε τανυγλώχινι κεραίῃ·
Ὡς φαμένου Βρομίοιο κατάσχετος ἄμφρονι λύσσῃ
Μῦθον ἀπειλητῆρα θεημάχον ἴαχε Πενθεύς·
Δήσατε, δήσατε τοῦτον ἐμῶν συλήτορα θώκων·
Οὔτις ἐμοῖς σκήπτροισι κορύσσεται, αὐτὸς ἱκάνει
Καδμείην ἐθέλων Σεμέλης πατρῷον ἕδρην,
Κεῖνον ἐμοὶ Διόνυσον ὃν ἤροσε λάθριος εὐνὴ
Ἀνδροφυῆ τινὰ ταῦρον ἔχειν ξυνήονα τιμῆς
Βουκεράων νόθον εἶδος ἐπαυγάζοντα μετώπῳ,
Ὃν μετὰ Πασιφάην Σεμέλη τάχα γείνατο ταύρῳ,
Βοσκομένῳ κερόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ·
Εἶπε, καὶ ἀγραύλοιο πόδας ταύροιο πιέζων
Σφίγξεν ἀλυκτοπέδῃσι, λαβὼν δέ μιν ἀντὶ Λυαίου
Ἤγαγεν ἱππείης πεπεδημένον ἔγγυθι φάτνης,
Ὡς Σεμέλης φρασσὴν υἷα, καὶ οὔ τινα ταῦρον ἐέργων·

Βασπρ' δεν

Et manibus Bacchi circumſtrinxerunt lora
Vincula inicere volentes inſuperabili Baccho.
Sic quidem hic erat inapparens ſuo alato pede
Excitatus, incomprehenſibilis. In muto v. ſilentio
Diuina famuli in ſeruitutem redigebantur neceſſitate,
Iram excitantes inuiſibilis Bacchi — Bacchus in forma famuli Penthei ad Penthea.
Metuentes, & Bacchus ſimilis militi ſcutato
Ingentem taurum habens tetigit manu cornu,
Vt famulus Penthei interminans Baccho
Mentienti cornuto, & velut irata fronte
Pentheum prope acceſſit furioſum. Adheſuri vero
Rabioſi regis illuſtrem iactantiam ludens,
Terribilem, ſine riſu doloſum ſonuit vocem:
Hic vir ô ſceptriger, tuam inſanam fecit Agauen,
Hic vir vult regalem Penthei ſedem
Sed accipiens cornutum doloſum Bacchum erronem
Liga compedibus tui procum ſolii, — Occurſate caue, cornuferit ille, Lyæo.
Et caput caue bouis cornua habentis Bacchi,
Ne te mittens percutiat extenſos cuſpides habente cornu
Sic locuto Baccho correptus imprudenti rabie
Sermonem minacem cum Diis pugnantē ſonabat Pentheus. — Pentheus ſuis famulis.
Ligate ligate hunc, mei ſpoliatorem ſolii,
Hic contra mea ſceptra armatus, ipſe venit
Cadmeam volens Semeles paternam ſedem,
Pulcrum mihi Bacchũ, quē ſeminauit occultus thalamus,
Humana natura quendam taurum habere ſocium honoris
Boum cornua habentium falſam imaginē. Intuentē fronte,
Quem poſt Paſiphaen Semele forte genuit tauro, — Paſiphae e Tauro Minotaurum genuit.
Nutrito cornuto coniuncta coniugi.
Dixit, & agreſtis pedes tauri compingens
Strinxit compedibus, capiens v ipſum pro Baccho
Duxit equinum vinctum prope præſepe,
Tãquã Semeles audacē filiũ, & nō aliquē taurũ cōſtringēs.

 Baſari-

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα περίπλοκον ἅμματι χειρῶν
Δέσμιον εὐώδινα κατεσφρήγισσε μελάθρῳ,
Εἰς γλαφυρόν τινα κοῖλον ἀτέρπιος οἶκον ἀνάγκης,
Κιμμερίων μίμημα δυσέκβατον, ἄμμορον ἠοῦς
Ἀμφιπόλους Βρομίου διασωδέας, ὧν ὑπὸ δεσμῷ
Θλιβομένης παλάμησιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες.
Χαλκείη δὲ πόδεσσιν ἐπεσφρηγίζετο σειρή·
Ἀλλὰ ταχυστροφάλιγγος ὅτε δρόμος ἤλυθε χορείης,
Μαινάδες ὠρχήσαντο· θυελλήεσσα δὲ Βάκχη
Ἄστατα δινηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ
Ἀρραγέων αἰ κοπὲ πολύμιτον ὁλκὸν ἱμάντων,
Καὶ παλάμας κροτάλιζεν ἐλεύθεροι εὔϊον ἠχὼ
Εὐρύθμοις πατάγοισιν, ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ταρσῶν
Χαλκοβαρὴς σφιγγόντα ποδῶν ἐσχίζετο σειρή,
Καὶ δόμον ἀχνυόεντα θεόσσυτος ἔστεφεν αἴγλη,
Βασσαρίδων ζοφερὸν καταυγάζουσα μέλαθρον,
Καὶ σκοτίου πυλεῶνος ἀνεπτύσσοντο βερέθρου
Αὐτόματοι, ἱμερῷ δὲ τεθηπότες ἅλματι ταρσῶν
Βασσαρίδων βρύχημα καὶ ἄγριον ἀφρὸν ὀδόντων,
Εἰς φόβον ἠπείγοντο φυλάκτορες· αἱ δὲ φυγοῦσαι
Νισμὸν ἴχνος ἔκαμψαν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης·
Ὧν ἡ μὲν βοέην ἀγέλην ἐδαιτρεύσατο ταύρων
Ῥινοτόρῳ καὶ χεῖρας ἑὰς ἐμιαίνατο λύθρῳ
Ταυρείην ὀνύχεσσι διασχίζουσα καλύπτρην
Τρηχαλέην, ἑτέρη δὲ διαφοινήεντι κορύμβῳ
Κισσοπηγὸν ὄρπηκα διέτμαγε πώεα μήλων,
Ἄλλη δ' αἶγας ἔπεφνεν, ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρῳ
Αἱμαλέαις λιβάδεσσι διαζομένης ἔτι ποίμνης,
Ἄλλη δὲ πελέτρον ἀφαρπάξασα τοκῆος
Ἄτρομον ἀστυφέλικτον ἀδέσμιον ὑψόθεν ὤμων
Ἵστατο κουφίζουσα μεμηνότα παῖδα θυέλλαις
Ἑζόμενον, γελόωντα, καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ·
Καὶ γλάγος ἤτεε κοῦρος, ἰὼ ἅτε μητέρα Βάκχην,

Στήθεα

Baſſaridum v. phalangem circumplexam nexu manuum
Vinctum caliginoſo obſignarunt palatio.
In profundam quandam cauam triſtis domum neceſſitatis,
Cymmeriorum ſimulacrum inacceſſum, expers auroræ Cimmerii.
Famulos Bacchi Thyaſo ornatos, quorum vinculis
Granatis manibus cingebantur lora,
Ferrea v. pedibus conſignabatur catena. Baſſarides à Pentheo captæ ſaltant.
Sed cito voluta cum curſu venit chorea
Mænades ſaltabant. Procelloſa v. Baccha
Inſtabiliter voluta pedum ſaltatore tremore
Infractorum abſcidit reſolutum tractum lororum,
Et manibus ſtrepebant liberum Bacchi cum Echo.
Concordibus ſtrepitibus, ob conuerſionem vero plantæ
Aere grauans valida pedum diſcerpebatur catena, Carcer obſcurus.
Et domũ tenebricoſam à Deo incitatus coronabat ſplendor,
Baſſaridum tenebricoſo diſtillans domo,
Et tenebroſi ianuæ reſerabantur barathri.
Sponte, trepido v. obſtupefacti ſaltu pedum Bacchicæ è carcere ianua ſpõte patente liberatæ.
Baſſaridum fremitum, & horribilem ſpumam dentium,
In metum impellebantur cuſtodes. Hæ v. fugientes
Redux veſtigium flexerunt deſertæ in dorſum ſiluæ.
Quarum hæc quidem boum gregem mactabat taurorum
Coriario, & manus ſuas fœdauit ſanie
Taurinum vnguibus dilacerans tegmen Baſſarides in greges inuolant.
Hirſutum, alia vero cruento Corymbo
Lanigerarum infractos diſſecuit greges ouium
Alia v. capras occidit. Rubebant v. cruore
Sanguineis guttis dilaniati adhuc ouilis.
Alia vero trium annorum rapiens patris
Intrepidum non diſſectum, non vinctum ſuper humeris
Stabat eleuans furioſum puerum procellis
Sedentem, ridentem & non decidentem in puluere.
Et lac petebat puer ſuam tanquam matrem Baccham

Στήθεα δ' ἀμφαφάασκεν, ἀνυμφεύτοιο δὲ κούρης
Αὐτοματην γλαγόεσσαν ἀνέβλυεν ἰκμάδα μαζοῦ.
Παιδὶ δὲ πειναλέῳ λασίους πετάσασα χιτῶνας
Χείλεσι νηπιάχοισι νεόρρυτον ὤρεγε θηλήν·
Παρθενικὴ δ' ἐκόρεσσεν ἀηθέϊ χόνδρον ἐέρσῃ,
Πολλαὶ δ' ἀρτιτόκοιο μεθ' ὀχλισθέντα τεκούσης
Τέκνα δασυστέρνοιο ἐθηλήσαντο λεαίνης,
Ἄλλη δέξιον οὖδας ἐπέκτυπεν ὀξέϊ θύρσῳ,
Ἄκρον ὄρος πλήξασα νεοσχιδές, αὐτοτελὴς δὲ
Οἶνον ἐρευγομένη κεραναὴ πορφύρετο πέτρη·
Λειβομένου δὲ γάλακτος ἀρασσομένης ἀπὸ πέτρης
Πίδακες αὐτοχύτοισιν ἐλευκαίνοντο ῥεέθροις,
Ἄλλη ῥίψε δράκοντα κατὰ δρυὸς, ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
Στεῖραν ὄφις κύκλωσε, καὶ ἔπλετο κισσὸς ἀλήτης,
Πρέμνον ἑλισσομένῳ σκολιῷ μιμούμενος ὁλκῷ
Ἀμφελελιζομένων μιμούμενον ἅλμα δρακόντων·
Καὶ Σάτυρος πεφόρητο σεσηρότα θῆρα κομίζων
Τίγριν ἀπειλητῆρα καθήμενον ὑψόθι νώτου,
Ἄγριον ἦθος ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα φορῆα·
Καὶ συὸς ἄκρα γένεια γέρων Σιληνὸς ἐρύσσας,
Κάρχαρον ἠκόντιζεν ἐς ἠέρα κάπρον ἀθύρων·
Ἄλλος ἀελλήεντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
Εἰς λοφίην ἀκίχητος ἀπῃώρητο καμήλου·
Καὶ τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν ἐποχήσατο ταύρῳ·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισι, λυροδμήτῳ δ' ἐνὶ Θήβῃ
Θαύματα ποικίλα Βάκχος ἐδείκνυε πᾶσι πολίταις,
Καὶ σφαλεροῖσι πόδεσσιν ἐβακχεύοντο γυναῖκες
Χείλεσιν ἀφρικόμοισιν, ὅλη δ' ἐλελίζετο Θήβη,
Καὶ φλογεροὺς σπινθῆρας ἀπηκόντιζον ἀγυιαὶ,
Σείετο πάντα θέμεθλα, καὶ ὡς βοόων ἀπὸ λαιμῶν
Ἀκλινέες πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελάθρων·
Καὶ δόμος ἀσυφέλικτος ἀναβρομέεσκε θορύβῳ,
Λαϊνέῃ σάλπιγγι χέων αὐτόσσυτον ἠχώ·

Οὐδὲ

Pectora v. circumtangebat, nondum nupta v. puella
Spontaneum lacteum ſcaturiebant liquorem mammæ,
Puero v. eſurienti hirſutas pandens tunicas
Labiis infantilibus nuperfuſam præbuit mammam, Baſſaridis miraculũ.
Puella v. ſatiauit inſueto puerum rore,
Multæ v. nuper parientis emotos matris
Catulos hirſutum pectus habentis nutricabant Leænæ,
Alia ſiticuloſum ſolum percuſſit acuto Thyrſo,
Summũ montẽ percutiens nuper laceratũ, per ſe perficiẽs v.
Vinum eructans aſpera purpurabat petra.
Libato v. lacte rupta à petra
Fontes per ſe fuſis albabantur fluminibus.
Alia proiecit draconem iuxta quercum, circa arborem v.
Spiram ſerpens circulauit, & fuit hedera errans Varia Baſſaridum & Bacchicorum miracula.
Stipes voluto obliquo cinctus tractu
Circumuolutorum circulatum ſaltum Draconum.
Et Satyrus ferebatur diſtractam feram portans
Tigrin minacem ſedentem ſuper dorſo
Horribilem habitũ habentem, & non tangentem illum qui
Et apri ſummum mentum ſenex Silenus trahens (ferebat.
Aſperum iaculabatur in aera aprum ludens
Alius procelloſo pedum ingruente tremore
In dorſum incomprehenſibilis tollebatur cameli,
Et quiſpiam ſuper dorſum currens inuehebatur tauro. Bacchi miraculũ in vrbe Thebana.
Et hæc quidẽ in ſcopulis, à lyra ædificata v. in vrbe Theba-
Miracula varia Bacchus oſtendit omnibus ciuibus (na
Et vagis pedibus bacchabantur mulieres
Labiis ſpumantibus, tota v. voluebatur vrbs Theba, Thebæ vniuerſæ furioſæ.
Et flammeas ſcintillas eiaculabantur vici,
Quatiebãtur omnia fundamẽta, & tanquã boũ à gutturib.
Immota portæ mugiebant domuum.
Et domus firma refremebat ſtrepitu
Lapidea fiſtula fundens per ſe incitatum Echo.

Neq;

Οὐ δὲ χόλου Διόνυσος ἐπαύσατο· δαιμονίην δὲ
Φθογγὴν ἠερόφοιτον ἐς ἑπταπόλων ἴτυν ἄστρων
Ἀνστήσας ἅτε ταῦρος ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ,
Καὶ κλονέων Πενθῆα μεμηνότα μάρτυρι πυρσῷ,
Μαρμαρυγῆς ἔπλησεν ὅλον δόμον, ἀμφὶ δὲ τοίχους
Αὐτόπορος σελάγιζε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον πῦρ,
Δαιομένῳ σπινθῆρι κατάστυφος· ἀμφὶ δὲ πέπλοις
Πορφυρέοις, καὶ στέρνον ἀλιχλαίνου βασιλῆος
Πυρσὸς ἕλιξ περόρητο, καὶ οὐκ ἔφλεξε χιτῶνας·
Κεχυμέναι δ' ἀκτῖσιν ἀποσχοινάδες ἅλματι δεσμοὶ
Ἐκ ποδὸς εἰς μέσα νῶτα δι' ἰξύος εἰς ῥάχιν ἄκρην
Πενθέος ἀμφὶ τένοντα μετήλυδες ἔτρεχον αὖραι·
Πολλάκι δ' αὐτοπόροιο πυρὸς βητάρμονι παλμῷ
Τεγγομένος βασιλῆος εὐστρώτων ἐπὶ λέκτρων
Ἀφλεγέας σπινθῆρας ἀνέπλυε δίσκελος αἴγλη·
Καὶ σέλας αὐτοέλικτον ἰδὼν βρυχήσατο Πενθεύς·
Κέκλετο δὲ δμώεσσιν ἄγειν ἀλκτήριον ὕδωρ,
Ὄφρα κατασβέσσωσιν ἀναπτομένην φλόγα πυρσοῦ,
Δώματα περιρραίνοντες ἀλεξικάκοισι ῥεέθροις,
Καὶ γλαφυρῶν γυάλων ἐφαίνη χυνόμενον ὕδωρ,
Καὶ μεγάλη παρ' ἐοῦσα ῥόον προσαίνετο πηγή,
Ἀγχεσινηοῖς θάμβοισιν ἀφυσσομένου ποταμοῖο·
Καὶ πόνος ἀχρήϊστος ἔην, καὶ ἐπώσιον ὕδωρ,
Καὶ διεραῖς λιβάδεσσιν ἀέξετο βαλλόμενον πῦρ.
Θερμοπόροις ἀκτῖσι, καὶ ὡς πολέων ἀπὸ ταύρων
Μυκηθμοῦ κελάδοντος ὑπωροφίη πέλεν ἠχώ,
Βρονταῖς δ' ἐνδομύχοισιν ἐπέκτυπε Πενθέος αὐλή·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μϛʹ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν Ἄρης θρασύς, ὅττι λυθέντες
Αὐτομάτου δεσμοῖο σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν,
Μαινάδες ἐσσεύοντο μετήλυδες εἰς ῥάχιν ὕλης,

Καὶ δό-

Neq; ab ira Bacchus quieſcebat diuinam v.
Vocem aeriuagam in ſeptem portarum amb tum aſtrorum
Rabioſus tanquam taurus ſuo mugiebat gutture.
Et quatiens Pentheum furioſum teſte igne,
Splendore impleuit totam domum, circa muros v.
Oppoſitos reſplendebat multum diuiſus ſaltans ignis

Incẽdium i[illegible]xtin guibile.

Incendente ſcintilla concitatus. Circa pepla vero
Purpurea & pectus purpurati regis
Ignis circumferebatur & non combuſſit tunicas.
Diuiſa v. radiis aulſa ſaltu leges
Ex pede in media dorſa per ilia in dorſum ſummum
Penthei circa collum aduena currebant aura.
Multa v. per ſe gradientis ignis ſaltante tremore
Terra nati regis, pulcrè ſtratu in lectis
Non comburentes ſcintillas expuit diuinus ſplendor.
Et ſplendorem per ſe volutum cernens frendebat Pentheus

Pentheus iubet ignẽ accenſum reſtingui.

Imperauit v. famulis adferre auxiliatricem aquam,
Vt extinguerent accenſam flammam ignis,
Domũ circumhumectãtes mala propulſantib. fluminibus,
Et cauatorum curuorum antrorũ apparuit nudata aqua,
Et magnus quamuis exiſtens fluxum exſiccabatur fons,

Fons aquis exhauritur.

Vaſis infinitis exhauſto flumine
Et labor irritus erat, & inutilis aqua,
Et humidis guttis augebatur proiectus ignis
Calidioribus radiis, & tanquam multis a tauris
Mugitu reſonante ſub tecto erat Echo,
Tonitribus v. intus latentibus reſonabat Penthei aula

DIONYSIACORVM LIBER XLVI.

SEd poſtquam ſane cognouit Mars audax quod ſoluto
Spontaneo vinculo ferriferis à manibus,
Manades incitarentur aduena in dorſum ſilua,

Et

Καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἀθηήτου Διονύσου,
Ἄστατος ὑβριστῆρι χόλῳ κυμαίνετο Πενθεύς·
Καί μιν ἰδὼν παρεόντα παλίνδρομον ἠθάδι κισσῷ
Βόστρυχα μιτρωθέντα, καὶ ἄπλοκον ὑψόθεν ὤμων
Μηκεδανῆς ὀρόων κεχαλασμένον ὁλκὸν ἐθείρης,
Τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Ἠ δι᾽ ὁ Τειρεσίας ἀπατήλιον εἰς ἐμὲ πέμπων,
Οὐ δυνάται σέο μάντις ἐμὸν νόον ἠπεροπεύειν,
Ἄλλοις ἔννεπε ταῦτα, θεὰ πόθεν υἱέϊ Ῥείης
Οὐ Διὶ μαζὸν ὄρεξε, καὶ ἔτρεφεν υἷα θυώνης,
Εἴρεο Δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
Ὁ Ζεὺς μὴ ἠέξησε, καὶ οὐ γλάγος ἔσπασε Ῥείης,
Γείνατο καὶ Κορύβαντας, ὅπη ποτὲ κόσμος ἀθύρων
Μαζὸν Ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλγων
Ἦ θεός, οὐ γονῆς ἀπίμαζας καὶ σὺ τεκούσης·
Ψευδομένην Σεμέλην Κρονίδης ἔφλεξε κεραυνῷ,
Ἄζεο, μὴ Κρονίδης μετὰ μητέρα καί σε δαμάσσῃ,
Βάρβαρον ὑμεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ
Ἰσμηνὸς μ᾽ ἐφύτευσε, καὶ οὐ τέκεν ὑγρὸς Ὑδάσπης·
Δηριάδην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ Λυκόοργος ἀκούω·
Ἀλλὰ σὺν ὑμετέροις σατύροις, καὶ θυιάσι Βάκχαις
Δίρκης λεῖπε ῥέεθρα, καὶ ἣν ἐθέλῃς, σέο θύρσῳ
Κτεῖνε παρ᾽ Ἀσσυρίοισι νεώτερον ἄλλον Ὀρόντην·
Οὐ σὺ γένος Κρονίωνος ὀλύμπιον· ὀλλυμένης γὰρ
Ἀστεροπαὶ βοόωσιν ὀνείδεα σεῖο τεκούσης,
Καὶ κρυφίων λεχέων ἐπιμάρτυρές εἰσι κεραυνοί·
Οὐ Δανάην μετὰ λέκτρα κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεύς,
Καὶ γνωτὴν ἀδόνητον ἐμοῦ Κάδμοιο κομίζων,
Εὐρώπην ἐφύλαξε, καὶ οὐκ ἔκρυψε θαλάσσῃ·
Οἶδα μὲν ὡς ἐλόχευσεν ἐπὶ βρέφος αἰθερίη φλὸξ
Ὤλεσεν αἰθομένης μετὰ μητέρος, ἡμιτελῆ δὲ
Ἄδοσε νόθην ὠδῖνα μαραινομένου τοκετοῖο·
Εἰ δέ μιν οὐκ ἐδάμασσεν, ὅτι χθονίων ὑμεταίων

Κρυπτα-

Et dolum alias alium inuiſibilis Bacchi,
Inſtabilis iniurioſa ira fluctuabat Pentheus Pentheus furioſus.
Et ipſum videns præſentem recurrentem conſueta hedera
Cincinnos coronatum, & non complicatum ſuper humeris
Oblongi cernens demiſſum tractum comæ
Tale eructauit verbum rabioſo gutture:
Dulcis Tireſiam fallacem in me mittens,
Non poteſt tuus vates meam mentem ſeducere,
Aliis dic hæc. Dea quomodo filio Rhea
Non Ioui mammam præbuit, & nutriuit filium Thyones,
Interroga Dictææ variam caſſidem habens antrum rupis,
Iupiter me augere fecit & non lac traxi Rheæ,
Genuit etiam Corybantes, vbi puer luſitans
Mammam Amalthea pueros nutrientem capra mulgens Amalthea capra.
Aut Deus, aut prolis abſterſiſti & tu matris.
Mentientem Semelen Saturnii combuſſit fulmine,
Caue ne Saturnius poſt matrem etiam te domet,
Barbarum non ſequor. & ego genus, primigenus enim
Iſmenus me plantauit & non genuit humidus Hydaſpes
Deriadem non noui & non Lycurgus audio, Lycurgus.
Sed cum veſtris Satyris & Thyiadibus Bacchis
Dirce relinque flumina, & ſi voles, tuo Thyrſo
Occide apud Aſſyrios iuniorem alium Orontem:
Non tu genus Saturnii cæleſte. Pereuntis enim
Fulmina clamant dedecora tuæ matris,
Et occultorum lectorum teſtes ſunt fulmina.
Non Danaen poſt concubitum combuſſit pluuialis Iupiter Danae.
Et ſororem inconcuſſam mei Cadmi portans,
Europam cuſtodiuit, & non abſcondit in mari. Europa.
Noui quidē quod nōdū genitū adhuc infantē ætherea flāma
Perdidit combuſtam poſt matrem, ſemiperfectum v.
Soluit adulterinum partum, combuſto fœtu:
Si v. ipſum non domuit, quod terreſtrium nuptiarum

Occulti

Κρυφαδίης φιλότητος ἀναίνεός ἐστι τεκούσης,
Πεύθομαι ὡς ἐνέπεις, ἑὸν δέ σε παῖδα καλέσσω
Ζηνὸς ἐπουρανίοιο, καὶ οὐ φλεχθέντα κεραυνῷ,
Καὶ σύ με τοῦτο δίδαξον ἀληθέϊ μάρτυρι μύθῳ·
Ζεὺς γενέτης πότε Φοῖβον, ἢ Ἄρεα γείνατο μηρῷ;
Εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, μετέρχεο κύκλον Ὀλύμπου;
Αἰθέρα ναιετάων, λίπε Πενθέϊ πατρίδα Θήβην.
Ὦ δελε[illegible] ἄλλον ἀμεμφέα μῦθον ἐνίψαι;
Ψευδέι κεκλομένῳ κεράσας θελξίφρονα Πειθώ,
Ὅττι σε παιδοτόκῳ Κρονίδης τέκεν ἠθάδι κόρσῃ,
Οὐ μέγα [illegible] ἄπιστον ἴσον ἔπος, ὅττι καὶ αὐτὸν
Βάκχοι ἀνυμφεύτῳ μετὰ Παλλάδα τίκτε καρήνῳ·
Ἤθελον εἰ[illegible]ς Ὄλυμπον; αἴθε Κρονίων
Ὑψιμέδων σ' ἐφύτευσεν, ὅπως Διὸς αἷμα διώκων
Νικήσω Διόνυσον Ἐχίονος υἱὸς ἀκούων·
Ὣς φαμένου νεμέσιζε θεὸς, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Κεύθων δαιμονίης ὑποκλόπιον ὄγκον ἀπειλῆς,
Βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα Κελτῶν,
Ἥν ἰθὺν βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα διδάσκων
Ῥῆνος ἀσημάντοιο θεμιστοπόλος ὀχετοῖο
Αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξαι·
Οὐ μὲν ἐγὼ Ῥήνοιο φατιζομένου ποταμοῖο
Χεύμασιν ὑπεδανοῖσι δικάζομαι, ἀλλὰ ῥεέθρων
Πιστότεροι κήρυκες ἐμοὶ δεδάασι κεραυνοί.
Κρείσσονα μαρτυρίην στεροπῆς μὴ δίζεο Πενθεῦ·
Ὕδασι μὲν Γαλάτης, σὺ δὲ πείθεο μάρτυρι πυρσῷ·
Οὐ χατέω Πενθῆος ἐγὼ χθονίοιο μελάθρου,
Δῶμα Διωνύσοιο πέλει πατρώϊος αἰθήρ·
Καὶ, χθονὸς εἰ κείνοις ἦεν, ἢ ἀστερόεντος Ὀλύμπου,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ τίνα φέρτερον αὐτὸς ἐνίψῃς;
Οὐρανὸν ἑπτάζωνον, ἢ ἑπτάπυλον χθόνα Θήβης;
Οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου·
Μοῦνος ἐμῆς κυδροῖο μεγισταχὲς αὐτὸς ὀπώρης;

Μὴ πο-

Occulti amoris inſons es matris,
Credo quod vnum perſuaſerim,ſponte v.te puerum vocabo
Iouis cæleſtis,& non combuſtum fulmine, Mendel veriſimiliter.
Et tu me hoc doce veraci teſti ſermone:
Iupiter genitor quomodo Phœbã aut Martẽ genuerit fœmo-
Si Iouis conſecutus es ſanguinẽ,accede ad circulũ cœli, (re?
Æthera habitans relinque Pentheo patriam Thebam.
Debuiſſes conuenientẽ aliũ irreprehenſibilẽ ſermonẽ dicere,
Fallaci & doloſo miſcens animum oblectantem Suadam, Iupiter è capite Palladem generauit.
Quòd te pueros gignenti Saturnius peperit conſueto capite,
Non forte adeo incredibilis eſſet ſermo,quod etiam ipſum
Bacchum non nuptum poſt Palladem genuit capite.
Vellem ſi genus haberes cæleſte,vtinam Saturnius
In altis regnans te plantaſſet,vt Iouis ſanguinem tenens
Superabo Bacchum Echionis filius audiens. Bacchus Pentheo.
Sic locuto indignatus eſt Deus,& reſpondit ſermone,
Abſcondẽs diuinæ ſubcordialẽ cumulum interminationis,
Barbaras leges ferentem beatam indicans terram Celtarũ, Celtæ.
Vbi nouorum infantium purum partum docens
Rhenus incerti iudex partus
Sanguinis incogniti adulterinum genus nouit arguere. Rhenus editi partus index.
Non quidem ego Rheni nobilis fluminis
Fluctibus vilibus ius dico,ſed fluminum
Fideliores præcones mihi ſunt fulmina.
Melius teſtimonium fulgure ne quæras Pentheu,
Aqua quidem Galatã. tu v.crede teſti igni.
Non indigeo Penthei ego terreſtri palatio,
Domus Bacchi eſt paternus æther,
Et,terra ſi iudicium eſſet aut ſtellati cœli,
Dic mihi interroganti quem meliorem ipſe dices Bellum eſt Baccho contẽpto vino ortũ.
Cœlum ſeptiZonum aut ſeptiportæ terram Thebæ
Non indigeo Penthei terreſtri palatio
Solum mea venerare mella ſtillantem florem vitis,

Ne

Μὴ ποτὲ ἀμπελόεντος ἀτιμήσῃς Διονύσου,
Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο, θηλυτέρῃ δὲ
Εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥηξήνορι Βάκχῃ·
Σοὶ τάχα μᾶλλον ἔοικε θεομαχίης ὄνομα μοίρης
Ὑμετέρου θανάτοιο προάγγελον· αἰνοπαθὴ δὲ
Οὐ νέμεσις Πενθῆα πεδοτρεφέος γενετῆρος
Γηγενὲς αἷμα φέροντα φέρειν μίμημα Γιγάντων·
Οὐ νέμεσις καὶ Βάκχον ὀλύμπιον αἷμα γενέθλης
Ζηνὸς ἔχειν μίμημα γιγαντοφόνοιο τοκῆος.
Εἴρεο Τειρεσίαν τίνι χώεται, εἴρεο Πειθώ,
Τίς Σεμέλην παρέλυσε, τίς ἥρπασε παῖδα Θυώνης·
Εἰ δὲ μαθεῖν ἐθέλεις χοροπρεπέος ὄργια Βάκχου,
Φάρεα καλλείψας βασιλήϊα τίτλαθι Πενθεῦ
Θήλεα πέπλα φέρειν, καὶ γίνεο θῆλυς Ἀγαύη,
Μή σε θηρεύοντα παραΐξωσι γυναῖκες·
Ἢν δὲ πῃ πλάζῃ μὲν θηρήτορα τόξα τανύσσῃς,
Κάδμος ἐπαινήσει σε συναγρώσσοντα πικούσῃ,
Βάκχῳ μοῦνος ἕλιξε, καὶ εἰ θέμις Ἰοχαίρῃ,
Ὄφρα λεοντοφόνον σε μετ' Ἀκταίωνα καλέσσω·
Κάτθεο τεύχεα ταῦτα· σιδηροφόρους δὲ μαχητὰς
Χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἐμαὶ κτείνουσι γυναῖκες.
Εἰ δέ σε νικήσωσιν ἀτευχέϊ θήλεϊ χάρμῃ
Ἔν ποσὶ κοσμηθέντα τίς αἰνήσειε πολίτης
Ἄνδρα γυναικείῃ κεκαφηότα δηϊοτῆτι;
Βασσαρὶς οὐ τρομέει πτερόεν βέλος, οὐ δόρυ φεύγει,
Ἀλλὰ δόλῳ κρυφίῳ πυκάσας ἄγνωστον ὀπωπὴν
Ὄψεαι ὄργια πάντα χοροπλεκέος Διονύσου·
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν, ἐπεὶ νόον ἀνδρὸς ἱμάσσων
Φοιταλέης ἐδόνησε κατάσχετον ἅλματι λύσσης,
Καὶ Βρομίῳ συνάεθλος ἐπήχεε Πενθέϊ μήτηρ
Δαιμονίῃ μάστιγι, συνεργομένης δὲ Λυαίῳ
Λυσσήεις θρασὺς οἶστρος ἀμερσινόοιο σελήνης,
Φάσματα ποικιλόμορφα μεμηνότι Πενθέϊ δεῖκνυ·

Φεικτὴν

Ne potum vitei dedecore afficias Bacchi
Indos occidenti Bacchone pugnes, fœmina vero,
Si potes pugna vni bellicoſi Bacchi
Tibi forte potius poſuerunt prædicentes vates nomen Parca
Tui mortis prænuncium: grauia paſſum vero
Non inuidia Penthea in terra nutriti patris
Terra natum ſanguinē ferentem ferre imitationē Gigantū,
Non inuideo etiam Bacchum cœleſtem ſanguinem generis
Iouis habere imitationem Gigantes occidentis patris.
Interroga Tireſiam *cui iraſceris, interroga Suadam*
Quis Semele condormiuit, quis ſeminauit filium Thyones.
Si v. diſcere voles chorea delectantis orgia Bacchi,
Vela relinquens regia ſuſtine Pentheu
Fœminea pepla ferre & euadas fœmina Agaue,
Neq; te venantem prætereant mulieres,
Si v. tua manu feras occidentes arcus intendas,
Cadmus laudabit te vna venantem cum matre,
Cum Baccho ſolus contende; &, ſi fas, cum Diana
Vt leones occidentem te poſt Actaonem appellem
Depone arma hæc. Armigeros vero bellatores
Manibus inermibus mea vincunt mulieres,
Si v. te ſuperent inermi muliebri pugna
Armis ornatum quis laudabit ciuis
Virum muliebri ſuperatum pugna?
Baſſaris non trepidat alatum telum, non haſtam fugit,
Sed dolo occulto muniens incognitam frontem
Videbis orgia omnia chorum coniungentis Bacchi.
Sic locutus perſuaſit, poſtquam mentem viri flagellans
Vaga perraſit correptum ſaltu rabiei,
Et Bromio comes ingruit Penthei mater
Diuino flauo, conuenientis v. Baccho
Rabioſus audax furor mentem priuantis Luna
Imagines multiformia furioſo Pentheo dedit:

Conueniunt rebus nomina ſæpe ſuis.

Bacchus Penthea decipit.

Virum à muliere vinci immenſum dedecus.

Pentheus furore percutus.

Φρικτὸν Ἐχιονίδην προτέρης μετέθηκε μενοινῆς,
Καὶ σφριγερὴ Πενθῆος ἐπεσμαράγησεν ἀκουὴ
Δαιμονίης σάλπιγγος ἀλάστορα δοῦπον ἀράσσων·
Ἀνέρα δ᾽ ἐπλοίησε, καὶ εἰς δόμον ἤλυθε Πενθεὺς
Οἰστρομανὴς, ποθέων θιασώδεος ὄργια Βάκχου·
Φωριαμοὺς δ᾽ ὤϊξεν εὐώδεας, ἧχι γυναικῶν
Κέκλιτο Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης·
Καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐδύσατο πέπλον Ἀγαύης·
Αὐτονόης δ᾽ ἔσφιγξεν ἐπὶ πλοκαμοῖσι καλύπτρην,
Στήθεα μητρῴοισι βασιλήϊα κυκλάδι τεύχη,
Καὶ πόδας ἐσφήκωσε γυναικείοισι πεδίλοις·
Χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε, μετοιχομένοιο δὲ Βάκχας
Ποικίλος ἐχνεύτηρι χιτὼν ἐπεσύρετο ταρσῷ,
Μιμηλῇ δὲ πόδεσσιν ἑλιξ ὠρχήσατο Πενθεὺς
Ἡδυμανής, λοξῷ δὲ πέδον κροτάλιζε πεδίλῳ
Ἐκ ποδὸς ἀΐσσων ἕτερον πόδα, χεῖρα δὲ δισσὴν
Θηλυμανῶν ἐλέλιζεν ἀμοιβάδα δίζυγι χαλκῷ,
Οἷα γυνὴ παίζουσα χορίτυπος, οἷα δὲ ῥόπτρῳ
Δίκτυπον ἀρμονίην κροτέων ἑτερόζυγι χαλκῷ,
Ἠερίαις μεθέηκεν ἀλήμονα βόστρυχον αὔραις,
Λυδὸν ἀνακρέκων μέλος εὔϊον· ἦ τάχα φαίης
Ἄγρια κωμάζουσαν ἰδεῖν λυσσώδεα Βάκχην,
Καὶ διδύμους Φαέθοντας ἐδέρκετο, καὶ δύο Θήβας
Ἔλπετο δ᾽ ἀκαμάτων ἐπικείμενον ὑψόθεν ὤμων
Θήβης ἑπταπόροιο μετοχλίζειν πυλεῶνα,
Ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ὀκυκλώσαντο πολῖται,
Ὃς μὲν ἔχων προχέοντα λόφον χθονὸς, ὃς δ᾽ ἐπὶ πέτρῳ
Ὑψιφανής, ὃ δὲ πῆχυν ἐπ᾽ ἀκροτάτους ὤμους ἐρείσας,
Ἴχνη ανηώρησεν ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας·
Καί τις εὐγλώχινα μετήϊεν ὄχλον ἀρούρης,
Ἄλλος ἐπὶ προβλῆτος ἐπάξιος, ὃς δὲ δοκεύων
Δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων,
Οἱ δὲ μέσαι στεφανηδὸν ἐν ἄντυγι χεῖρας ἑλίξας,

Ἴχνεσιν

Horribilem Echionidem à priori dimouit conſilio,
Et fallaci Penthei infremuit auri
Diuina tuba pernitioſum ſonitum ſignans.
Virum v. perterrefecit, & in domum venit Pentheus
Furore venit, inſanus deſiderãs Thiaſo ornati orgia Bacchi,
Scrinia v. aperuit bene fragrantia, vbi mulierum
Iacebant Sidonii purpurea pepla maris,
Et corpore varium dorſum habens induit peplum Agaues Pentheus muliebre peplum induit.
Autonoes vero conſtrinxit in capite tegumentum,
Pectora cingens regia circulari arte,
Et pedes conſtrinxit muliebribus calceis
Manu v. Thyrſum ſuſtulit, pertranſeunte vero Bacchas
Varia veſtigatrice tunica trahebatur planta,
Imitantibus v. pedibus volubilis ſaltabat Pentheus
Suauiter furioſus, obliquo v. ſolum perſtrepebat calceo
Ex pede ſuſcitans alterum pedem, manum v. duplicem
Effœminans voluit alternam duplici ferro,
Taquã mulier ludẽs ſaltãdo terrã quatiẽs, vt v. pulſatili in-
Duplicẽ ſonũ habẽtẽ harm. pulsãs alteriiugo ferro, (ſtrum.
Aerius commiſit errantem cincinnum ventis
Lydium pulſans canticum Bacchicum, ſanè ferme dixeris Pentheus more Bacchæ furioſus.
Horribiliter laſciuientem videre rabioſam Baccham,
Et geminos Phaethontes *vidit, & duas Thebas* Ebriis viſa duplicantur.
Sperabat v. indefatigatis incumbentem ſuper humeris
Thebe ſeptemportas habentis transferendo dimouere portã,
Circa v. ipſum coronatim circulabantur ciues,
Hic quidem habens volubilẽ tumulũ terræ, ille v. in petra
In ſublimi apparens, hic v. cubitum in viri dorſum fulciẽs,
Veſtigia ſuſtulit in terra digitos figens
Et quiſpiam cuſpidib. armatum tranſiit populum terræ,
Alius in littora ardua dignus, hic vero cernens
Obliquũ oculũ intẽdit aerios cumulos habentib in turribus,
Hic v. medius coronatim in ambitu manus voluens,

Ἴχνεσιν ἀκροπόροισιν ἀνήιε κίονα βαίνων,
Πενθέα παπταίνων δεδονημένον ἅλματι λύσσης,
Θύρσον ἀερτάζοντα, καὶ αἰθύσσοντα καλύπτρην·
Ἤδη δ' ἑπταπόροιο παρέδρακε τείχεα Θήβης
Αὐτομάταις ἑλίκεσσιν ἀνοιγομένων πυλεώνων,
Ἤδη δὲ θεὸς πλόκον ἐς ἠέρα βόστρυχα σείων
Ἄβρεχε δρακοντοβότοιο περίσσια νάματα Δίρκης,
Καὶ ποδὶ λυσσήεντι χοροίτυπον ἴχνος ἑλίσσων
Δαίμονος ἀμπελόεντος ὀπίστερον εἶχε πορείην·
Ἀλλ' ὅτε χῶρον ἵκανεν ὅθι δρύες, ἧχι χορεῖαι,
Καὶ πλεκταὶ Βρομίου θιασώδεες, ἧχι καὶ αὐτὴ
Βασσαρίδων ἀπέδιλος ἴην κεμαδοσσόος ἄγρη,
Ἀμπελόεις ποτὲ Βάκχος ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης,
Ἀρχαίην ἐλάτην ἰσομήκεα γείτονι πέτρῃ
Δένδρον ἰδὼν περίμετρον ἐγήθεεν, ἧς ὑπὸ θάμνῳ
Ἀγχινεφεῖς πετάλοισιν ἐπεσκιόωντο κολῶναι,
Ἀκρόπατον δὲ κόρυμβον ἀφειδέι χειρὶ πιέζων
Εἰς πέδον, εἰς πέδον εἷλκε, κατὰ χθόνα δ' ἔκτοθι Πενθεύς
Θάμνον ἀερσιπότητον, ὀπισφίγγων δὲ φορῆα
Ὑψιπετηνομένων ἐδράξατο χειρὶ κορύμβων,
Καὶ πόδας ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητος ἑλίσσων
Ἄστατος ὀρχηστῆρι τύπῳ κουφίζετο Πενθεύς·
Καί ποτε Βασσαρίδεσσι χοροίτιδες ἤλυθον ὧραι,
Ἀλλήλαις δ' ἐκέλευον, ἀνεζώννυντο δὲ πέπλοις,
Νεβρίδα δ' ἀμφεβάλοντο, καὶ οὐρεσίφοιτος Ἀγαύη
Ἀφρεκόμοις στομάτεσσιν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·
Αὐτὸν ἢ ἀπεύσωμεν ὅπη χορός ἐστι Λυαίου,
Καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούεται ἠθάδος αὐλοῦ,
Ὄφρα μέλος πλέξαιμι φιλεύιον, ὄφρα δαείω.
Τίς ἐθαμένη στῆσε χοροστασίην Διονύσῳ,
Τίς τίνα νικήσει θυμπελίξα Λυαίῳ·
Ἀνθεμόεις ἀχόρευτε, καὶ ἡμέας ἔφθασεν Ἰνώ,
Οὐκέτι πόντον ἔχει μετανάστιος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ

Ἐξάλος

Veſtigiis acutis rediit columnam ſcandens,
Penthea tangens agitatum ſaltu rabiei
Thyrſum eleuantem, & excitantem tegumentum capitis.
Iam v ſeptem portas habentis percurrit muros Thebæ
Spontaneis voluminibus reſeratis portis.
Iam v. ante vrbem in aera cincinnum quatiens
Mollia à dracone depaſti præterit vndas Dircæ,
Et pede rabioſo terram pulſans veſtigium voluens,
Deo viteo poſteriorem habuit tranſitum.
Sed cum ad locum peruenit, vbi quercus, vbi choreæ,
Et initiationes Bacchi Thyaſum agitantes, vbi & ipſa
Baſſaridum ſine calceis erat hinnulos agitans venatio,
Viteus tunc Bacchus montano in luco,
Antiquam abietem eiusdem altitudinis cum vicina petra
Arborem cernens immenſam gauiſus eſt, cuius ſub ramo
Nubibus vicini foliis obumbrabantur colles
Summum v. ramum non parcente manu premens
In terram, in terram traxit. terram v. extra Pentheus
Ramum in aere volantem, conſtringens v. latorem
In ſublime extenſos apprehendit manu Corymbos,
Et pedes hinc & hinc reuolutus voluens
Mobilis ſaltatrice forma eleuabatur Pentheus:
Et quondam Baſſaridibus choros agitantes venerunt hora,
Inuicem v. imperabant, & rurſus veſtiebantur peplis,
Ceruinam v. circumiiciebant, & montiuaga Agaue
Spumanti ore eructauit vocem.
O Autonoe feſtinemus vbi chorus eſt Bacchi
Et ſonitus montiuagus auditur conſueta tibia,
Vt carmen concinnam Bacchicum, vt cognoſcam,
Quis præueniens ſtatueret chori ſtationem Baccho,
Quis quem ſuperarit ſacrificans Baccho.
Moraris ſaltando non delectans & nos anteuertit Ino,
Nondum pontum habet exul ſed & ipſa

Pentheus ad ipſas Bacchas orgia celebrantes peruenit.

Pentheus furioſus arborem ſcandit.

Agauæ ad Authonoen v. ſba.

Ἔξαλος ἦλθε θέουσα σὺν ὑψιπόρῳ Μελικέρτῃ,
Ἦλθε παρασπίζουσα διωκομένου Διονύσου,
Μὴ Πενθεὺς ἀθέμιστος ἐπιβείσειε Λυαίῳ·
Μύστιδες εἰς σκοπέλους Ἰσμηνίδες ἔλθετε Βάκχαι,
Καὶ τελετὰς στήσωμεν, ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Λυδαῖς Βασσαρίδεσσιν ἐρίζομεν, ὄφρα τις εἴπῃ
Μυγδονίην νίκησε Μιμαλλόνα Μαινὰς Ἀγαύη
Ὣς φαμένη σκοπίαζε καθήμενον ὑψόθι δένδρου
Ἄγριον οἷα λέοντα θεημάχον υἱέα μήτηρ,
Καί μιν ἀγειρομέναις ἐπεδείκνυε θιάσι Βάκχαις·
Υἱέα δ' ἔμφρονα θῆρα καλέσσατο λυσσάδι φωνῇ,
Ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο γυναῖκες
Ἑζόμενον πετάλοισι καὶ εὐπετάλῳ τινὶ δεσμῷ
Δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἤθελον εἰς χθόνα ῥίπτειν
Ἔρνος ὁμοῦ Πενθῆϊ, περισφίγξαντο δὲ θάμνον
Ὁλκὸν ὁμοζυγέεσσι παλάμαις ἐννοσίχθονι παλμῷ
Πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἀνέσπασε δένδρον Ἀγαύη·
Καὶ φυτὸν εἰς χθόνα πῖπτεν, ἐγυμνώθη δὲ Κιθαιρών,
Καὶ θρασὺς αὐτοέλικτος ἄναξ βητάρμονι παλμῷ
Κύμβαχος ἠερόθεν κεκυλισμένος ἥλατο Πενθεύς·
Καὶ τότε μιν λίπε λύσσα νοοσφαλέος Διονύσου,
Καὶ προτέρας φρένας ἔσχε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Γείτονα πότμον ἔχων κινυρὴν ἐφθέγξατο φωνήν·
Νύμφαι Ἀμαδρυάδες με καλύψατε, μή με δαμάσσῃ
Παιδοφόνοις παλάμῃσιν ἐμὴ φιλότεκνος Ἀγαύη·
Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης,
Θῆρα πόθεν καλέεις με τὸν υἱέα κομίζω
Στήθεα λαχνήεντα τίνα βρυχηθμὸν ἰάλλω;
Οὐκέτι γινώσκεις με, τὸν ἔτρεφες, οὐκέτι λεύσσεις
Σὴν φρένα, καὶ τεὸν ὄμμα τίς ἥρπασε; χαῖρε Κιθαιρών,
Χαίρετε δένδρεα ταῦτα, καὶ ὕμεα σώζεο Θήβη,
Σώζεο καὶ σὺ φίλη παιδοκτόνε μῆτερ Ἀγαύη·
Δέρκεο ταῦτα γόνεια νεότευχα, δέρκεο μορφὴν

Ἀνδρομέδην

E mari venit currens cũ tranſeunte per humidũ Melicerta
Venit pugnans fugato pro Baccho.
Ne Pentheus impius lædat Bacchum:
Sacerdotes in ſcopulos Iſmenides venite Bacchæ
Et initiationes conſtituamus, concordi vero chorea
Cum Lydiis Baſſaridibus contendamus, vt quis dicat,
Mygdonidam ſuperauit Mimallonem Mænas Agaue.
Sic locuta vidit iacentem ſuper arbore
Horribilem tanquam leonem cũ Deo pugnantẽ filiũ mater
Et ipſum congregatis oſtendit Thyiadibus Bacchis:
Filium v. prudentem feram vocauit rabioſa voce,
Circa v. ipſum coronatim circulabantur mulieres
Sedentem in foliis & foliis ornato quodam vinculo
Arborem apprehenderunt, & voluerũt in terram proiicere
Ramum vna cum Pentheo. Conſtringens v. ramum
Tractam coniuncta manus terram quatiente tremore,
Funditus radicitus reuulſit arborem Agaue.
Et arbor in terram decidit, nudatus v. fuit Cithæron.
Et audax per ſe volutus Rex ſaltante vibratione
Pronus ex aere volutus cecidit Pentheus
Et tunc ipſum reliquit rabies mentem ſeducentis Bacchi,
Et priorem mentem habuit denuo: in terra vero
Vicinam mortem habens querulam dixit vocem:
Nymphæ Hamadryades me abſcondite, ne me domet
Filios occidentibus manibus mea liberos amans Agaue:
Mater mea aſpera mater ſæua deſine a rabie
Feram vnde vocas me filium, tuum ferens
Pectora hirſuta, quem rugitum emitto?
Non amplius cognoſcis me quẽ educaſti, nõ amplius cernis?
Tuam mentem & tuum oculũ quis rapuit Salue Cithæron,
Saluete arbores hæ, & montes valete Thebæ,
Vale & tu cara puerum interimens mater Agaue,
Aſpice haſce genas nuper barba veſtitas, aſpice formam

Pentheus matri in arbore apparet tanquam leo.

Agaue mater arborẽ deiicit.

Pentheus cũ arbore in terram deiectus.

Stulti poſt damnum ſapiunt.

Pentheus matri.

Ἀνδρομέην, οὐκ εἰμὶ λέων, οὐ θῆρα δοκεύεις,
Φείδεο σῆς ὠδῖνος ἀμείλιχε, φείδεο μαζῶν,
Πενθέα παπταίνεις με, τὸν ἔτρεφες, ἴσχεο φωνή,
Μύθους σεῖο φύλαξον, ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαύη.
Εἰ δὲ καταχτείνεις με χαριζομένη Διονύσῳ
Μουνὴ παῖδα δάμασσον ἀγόστονε, μηδὲ δαμεῖσαι
Βασσαρίδων τὸν ἅμα νόθαις παλάμῃσιν ἰάσῃς·
Ὣς φάμενος λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαύη,
Ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες,
Χερσὶν ὁμοζήλοισι, κυλινδομένου δὲ κονίῃ
Ἡ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν, ἡ δὲ λαβοῦσα
Δεξιτερὴν περιθέλυμνον ἀνέσπασεν, Αὐτονόη δὲ
Λαιὴν ἀπρύεσκε· περιπληγχθεῖσα δὲ μήτηρ
Στήθεϊ παιδὸς ἔπηξεν ἑὸν πόδα· κεκλιμένου δὲ
Αὐχένα τολμήεντι διέθρισεν ὀξέϊ θύρσῳ·
Καὶ φονίῳ ταχύγουνος ἀνέδραμε χάρματι λύσσης·
Αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀπηρτεῖ δείκνυε Κάδμῳ,
Ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης
Τοῖον ἀπῤῥοίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Κάδμε μάκαρ καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοις γὰρ
Χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀεθλεύουσαν Ἀγαύην
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δέσποτις ἄγρης,
Ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης·
Καὶ δρυάδες θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
Ἁρμονίης γενέτης κεκορυθμένος ἤθαδι λόγχῃ
Παῖδα τεὴν ἀσίδηρον ἐθάμβεε χάλκεος Ἄρης
Θύρσον ἀκοντίζουσαν ἀλοιητῆρα λεόντων·
Κυδιόων σὺ δὲ Κάδμε τεῶν ἐπιβήτορα θώκων
Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπως φθονερῇσιν ὀπωπαῖς
Θηροφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύσειε Λυαίου·
Δμῶες ἐμοὶ στείχεσθε, παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
Πήξατε τοῦτο κάρηνον ἐμῆς ἀναθήματα νίκης.
Τηλίκον ὕπτιε θῆρα κατέκτανε συγγενὲς Ἰνοῖ

Αὐτονόη,

Humanam, non ſum leo, non feram cernis Filius matri.
Parce tuo partui immitis, parce mamillis,
Penthea aſpicis me, quem nutriiſti. Inhibere vox
Sermones tuos caue. ſurda eſt Agaue.
Si vero occidis me gratificans Baccho,
Sola puerum doma valde ſuſpirans. Nec domari
Baſſaridum tuum filium adulterinis manibus relinquas, Pentheus fruſtra matri ſupplicat.
Sic locutus ſupplicauit & non audiuit Agaue,
Circa v. ipſum graues confluebant feminæ,
Manibus concordibus, voluti v. in puluere
Hæc quidem poſteriores pedes traxit, hæc vero accipiens
Dextram radicitus euulſam diſtraxit, Autonoe vero
Siniſtram retraxit. Circumerrans vero mater
Pectori filii infixit ſuum pedem. inclinati vero Pentheus occiditur.
Ceruicem audaci amputauit acuto thyrſo.
Et lethali genibus velox recurrit gaudio rabiei,
Cruentum v. caput non delectato oſtendit Cadmo, Pentheo caput amputatur.
Falſi v. leonis gaudens ob venationem,
Tale eructauit verbum rabioſo gutture.
Cadme beate, voco te beatiorem. In ſcopulis enim Agaue caput Filii ad patrem defert.
Manibus inermibus ſuperantem Agauen.
Diana vidit, & ſi fuit domina venationis
Æmulationem occultans leones occidentis tua puella;
Et Dryades obſtupuerunt meum laborem. Noſtra v. Dryades.
Harmoniæ genitor armatus conſueta lancea
Filiam tuam ſine ferro miratus eſt ferreus Mars
Thyrſum iaculantem percuſſorem leonum,
Exultans v. tu Cadme tui aſſeſſorem ſolii
Penthea huc voca, vt inuidis oculis
Feras occidentes labores intueatur Bacchi. Agaue filii caput tanquam feræ foribus iubet affigi.
Famuli mei ite, ante veſtibula v. Cadmi
Affigite hoc caput mea donarium victoriæ.
Talem nunquam feram occidit cognata Ino,

Au-

Ἀνδρομέην, οὐκ εἰμὶ λέων, οὐ θῆρα δοκεύεις,
Φείδεο σῆς ὠδῖνος ἀμείλιχε, φείδεο μαζῶν,
Πενθέα ταπλαίνεις με, τὸν ἔτρεφες, ἴσχεο φωνῆ,
Μύθους σεῖο φύλαξον, ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαύη.
Εἰ δὲ κατακτείνεις με χαριζομένη Διονύσῳ
Μούνη παῖδα δάμασσον ἀγόσονε, μηδὲ δαμῆναι
Βασσαρίδων τὸν ἕνα νόθαις παλάμῃσιν ἐάσῃς·
Ὥς φάμενος λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαύη,
Ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐπερρώοντο γυναῖκες,
Χερσὶν ὁμοζήλοισι, κυλινδομένου δὲ κονίῃ
Ἡ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν, ἡ δὲ λαβοῦσα
Δεξιτερὴν προθέλυμνον ἀνέσπασεν, Αὐτονόη δὲ
Λαιὴν ἀιπρύεσκε· ἐλεπλεγχθεῖσα δὲ μήτηρ
Στήθεϊ παιδὸς ἔπηξεν ἑὸν πόδα· κεκλιμένου δὲ
Αὐχένα τολμήεντι διέθρισεν ὀξέϊ θύρσῳ·
Καὶ φονίῳ τε χύγρωμος ἀνέδραμε χάρματι λύσσης·
Αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀπηρτεῖ δείκνυε Κάδμῳ,
Ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης
Τοῖον ἀπερροίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Κάδμε μάκαρ καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοις γὰρ
Χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀεθλεύουσαν Ἀγαύην
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης,
Ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης·
Καὶ δρυάδες θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
Ἁρμονίης γενέτης κεκορυθμένος ἠθάδι λόγχῃ·
Παῖδα τεὴν ἀσίδηρον ἐθάμβεε χάλκεος Ἄρης
Θύρσον ἀκοντίζουσαν ἀλοίητον θῆρα λεόντων·
Κυδιόων σὺ δὲ Κάδμε τεὸν ἐπιβήτορα θώκου
Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπως φθονερῇσιν ὀπωπαῖς
Θηροφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύσῃς Λυαίου·
Δμῶες ἐμοὶ στείχεσθε, παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
Πήξατε τοῦτο κάρηνον ἐμῆς ἀναθήματα νίκης.
Τηλίκον οὔποτε θῆρα κατέκτανε συγγενὲς Ἰνώ;

Αὐτονόη,

Humanam, non ſum leo, non feram cernis Filius matri.
Parce tuo partui immitis, parce mamillis,
Penthea aſpicis me, quem nutriiſti. Inhibere vox
Sermones tuos caue. ſurda eſt Agaue.
Si vero occidis me gratificans Baccho,
Sola puerum doma valde ſuſpirans. Nec domari
Baſſaridum tuum filium adulterinis manibus relinquas, Pentheus fruſtra matri ſupplicat.
Sic locutus ſupplicauit, & non audiuit Agaue,
Circa v. ipſum graues confluebant feminæ,
Manibus concordibus, voluti v. in puluere
Hæc quidem poſteriores pedes traxit, hæc vero accipiens
Dextram radicitus euulſam diſtraxit, Autonoe vero
Siniſtram retraxit. Circumerrans vero mater
Pectori filii infixit ſuum pedem. inclinati vero Pentheus occiditur.
Ceruicem audaci amputauit acuto thyrſo.
Et lethali genibus velox recurrit gaudio rabiei,
Cruentum v. caput non delectato oſtendit Cadmo, Pentheo caput amputatur.
Falſi v. leonis gaudens ob venationem,
Tale eructauit verbum rabioſo gutture.
Cadme beate, voco te beatiorem. In ſcopulis enim Agaue caput Filii ad patrem defert.
Manibus inermibus ſuperantem Agauen.
Diana vidit, & ſi fuit domina venationis
Æmulationem occultans leones occidentis tuæ puellæ;
Et Dryades obſtupuerunt meum laborem. Noſtra v. Dryades.
Harmonia genitor armatus conſueta lancea
Filiam tuam ſine ferro miratus eſt ferreus Mars
Thyrſum iaculantem percuſſorem leonum,
Exultans v. tu Cadme tui aſſeſſorem ſolii
Penthea huc voca, vt inuidis oculis
Feras occidentes labores intueatur Bacchi. Agaue filii caput tanquam feræ foribus iubet affigi.
Famuli mei ite, ante veſtibula v. Cadmi
Affigite hoc caput mea donarium victoriæ.
Talem nunquam feram occidit cognata Ino,

Au-

Αὐτονόη, σκοπίαζε, καὶ αὐχένα κάμψον Ἀγαυή·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ λάχες εὖχος ὁμοίιον, ὑμετέρης δὲ
Μητρὸς Ἀρισταίοιο φατιζομένην ἐπὶ νίκην
Σῆς ἑκυρῆς ἤχησα λεοντοφόνοιο Κυρήνης·
Ἔννεπε κυφίζουσα φίλον βάρος, εἰσαΐων δὲ
Κάδμος ἀγαλλομένης ἐπιπρόφρονα παιδὸς ἀπειλὴν,
Μίξας δάκρυσι μῦθον ἀμείβετο πενθάδα φωνήν.
Οἷον θῆρα δάμασσας ἐχέφρονα τέκνον Ἀγαυή;
Οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ὑμετέρη τέκε γαστήρ;
Οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ἐσπείρμησεν Ἐχίων;
Δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων,
Δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν Ἁρμονίη σέο μήτηρ
Παιδοκόμου κούφιζε γεγηθότι Κάδμου ἀγοστῷ,
Πολλάκις ἠρέθιζε, καὶ ὤρεγε μαζὸν ἀμέλγειν·
Μαστεύεις σέο παῖδα πεὼν θηήτορα μόχθων,
Πῶς καλέσω Πενθῆα, τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀείρεις;
Θῆρα τεὸν σκοπίαζε, καὶ υἱέα σεῖο νοήσεις,
Ὃν κτάνες ἀγνώσσουσα· πόθεν σέο παῖδα καλέσσαι;
Καλὰ φέρεις Διόνυσε παραθρεπτήρια Κάδμῳ,
Καλά μοι Ἁρμονίης νυμφεύματα δῶκε Κρονίων,
Ἄρεος ἄξια ταῦτα, καὶ οὐρανίης Ἀφροδίτης,
Ἰνὼ πόντον ἔχει. Σεμέλην ἔφλεξε Κρονίων,
Μύρεται Αὐτονόη κερόεν τέκος· ἆ μέγα δειλὴ,
Ἔκτανεν, ὃν τέκε μοῦνον ἀώελον υἱὸν Ἀγαυή,
Καὶ μογέει Πολύδωρος ἐμὸς λιπόπατρις Ἀονίης,
Μοῦνος ἐγὼ λιπόμην νέκυς ἔμπνοος, εἰς τίνα φεύγω
Πενθέος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου Πολυδώρου;
Τίς πόλις ὀθνείη με δεδέξεται; ἔρρε Κιθαιρὼν,
Γηροκόμους Κάδμοιο κατέκτανες· ἀμφοτέρους δὲ
Νεκρὸν ἔχεις Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα καλύπτεις·
Ὣς φαμένου Κάδμοιο γόον κρουνηδὸν ἰάλλων
Δάκρυσι πηγαίοισι γέρων ἔκλαυσε Κιθαιρὼν,
Καὶ δρύες αἰδύροντο, καὶ ἔκλαζον αἴλινα νύμφαι

Νηϊάδες,

Autonoe, intuere, & ceruicem flecte Agaue.
Non enim mihi ſortita es decus æquale, veſtri vero
Matris Ariſtæi celebratam adhuc victoriam
Tuæ ſocrus pudore affeci leones occidentis Cyrenes Cyrene.
Dixit eleuans carum onus, audiens vero
Cadmus exultantis dementem filiæ minationem, Cadmus Agauæ filia.
Miſcens lacrumis ſermonem repoſuit luctuoſam vocem:
Qualem feram domuiſti rationem habentem filiũ Agaue?
Qualem feram domuiſti quem tuus peperit venter?
Qualem feram domuiſti quem ſeminauit Echion?
Intuere tuum leonem quem adhuc paruum tollo?
Intuere tuum leonem quem Harmonia tua mater
Puero nutrientis eleuauit lætante Cadmi manu,
Sæpius ſuſtulit & præbuit mammam emulgendam:
Inquiris tuum filium tuorum ſpectatorem laborum
Quomodo vocabo Penthea quem in manibus attollis?
Feram tuam conſpice, & filium tuum cognoſces,
Quem occidiſti ignorans quomodo tuum filium vocabo?
Pulcra fers ô Bacche tuo nutritionis præmia Cadmo
Pulcra mihi Harmoniæ cõnubilia munera dedit Saturni?. Calamitas domus Cadmi.
Marte digna hæc & cœleſti Venere,
Ino pontum habet, Semelen combuſſit Saturnius
Luget Autonoe cornutum filium: Heu mihi valde miſera
Occidit quem peperit ſolum intempeſtiuum filium Agaue,
Et laborat Polydorus meus exul Athenarum
Solus ego relictus ſum mortuus viuus, ad quem fugiam
Pentheo mortuo & perdito Polydoro?
Quæ vrbs peregrina me accipiat? peri Citharon Cadmi' calamitas. Polydor'. Cadmi filius.
Senis nutritores Cadmi occidiſti: Vtroſq; vero
Mortuum habes Penthea & Actæonem abſcondis:
Sic locuto Cadmo luctum inſtar torrentis mittens
Lacrumis fontalibus ſenex fleuit Citharon
Et quercus lugebant, & clangebant lugubria nymphæ

Naia-

Νηϊάδες, πολλὴν δὲ κόμην ἠδίστασε Βάκχος,
Καὶ φονίην Διόνυσος· ἀπευθήτου δὲ προσώπου
Μίξας δάκρυ γέλωτι, νόον μετέθηκεν Ἀγαύης,
Καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα γοήσῃ·
Ἡ δὲ μεταστρέψασα νέον, καὶ ἄπιστον ὀπωπὴν
Αὐτοπαγής, ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ,
Καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος,
Ἤριπεν αὐτοκύλιστος, ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
Βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
Καὶ λασίους ἔρριψεν ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνας,
Καὶ Βρομίης φιάλας θιασώδεας, αἵματος ὁλκῷ
Στήθεα φοινίξασα, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν,
Καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα, καὶ ἔγχλοα κύκλα προσώπου,
Καὶ πλοκάμους χαρίεντας ἐρευθομένοιο καρήνου·
Ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Νηλείης Διόνυσε τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
Δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἀρῦζω γὰρ ἄλλην
Χείρονα λύσσαν ἔχω πινυτόφρονα, δός μοι ἐκείνην
Ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἷα καλίσσω,
Θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα, νεοτμήτοιο δὲ κόρσης
Ἀντὶ λεοντείης κεφαλὴν Πενθῆος ἀείρω·
Ὀλβίη Αὐτονόη βαρυδάκρυος, ὅττι θανόντα
Ἔστενεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἷα μήτηρ·
Μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος, οὐ Μελικέρτην
Ἔκτανεν, ἢ Λέαρχον ἐμὴ μετανάστιος Ἰνώ,
Ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν· ὦ μέγα δειλή,
Ζεὺς Σεμέλην παρέλαυνεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω,
Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἑῷ τεκνώσατο μηρῷ,
Καδμείην ἵνα πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην·
Ἱλήκοι Διόνυσος, ὅλον γένος ὤλεσε Κάδμου·
Ἀλλὰ θεοκλήτου γαμίην μετὰ δαῖτα τραπέζης
Ἁρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα κόσμου,
Ἀρχαίην κιθάρην δονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων

Θρῆνον

Naiades, canã v. comã cum pudore venerabatur Bacchus,
Et gemitum Dionyſius non lugente v. fronte
Miſcens lacrumam riſu mentem mutauit Agaua,
Et rurſus prudentem fecit, vt Penthea lugeret.
Hæc v. conuertens mentem & incredulos oculos
Per ſe fixa muta aliquandiu ſtabat mater
Et caput Penthei intuens mortui

Agauæ ad ſaniorem mentem reuertẽtis luctus.

Cecidit per ſe voluta, ſuper ſolo v. miſera
Comas deturpans fuſilis voluta fuit arena:
Et hirſutas abiecit a pectore tunicas,
Et Bacchi pateras ſodalitias. ſanguinis tractu
Pectora cruentans. & non tectarum flexus mammillarũ,
Et oſculata eſt filii oculum, & pallidos circulos frontis,
Et capillos gratioſos rubentis capitis,
Acutum vero eiulans talem dixit vocem:

Agaue priorem rabiem ſibi reddi poſtulat.

Crudelis Bacche tui inexplebilis generis
Da priorem adhuc mihi rabiem rurſus. Iam n. aliam
Deteriorem rabiem habeo prudentem, Da mihi illam
Inſipientiam vt denuo feram filium vocem,

In nihil ſapiendo iucundior vita.

Feram percuſſiſſe viſa ſum, iam v amputato corpore
Pro leonino caput Penthei tollo.
Felix Autonoe grauiter lacrumans, quod mortuum

Autonoe.

Doluit Actæonem, & non occidit filium mater
Sola ego facta ſum filii interemptrix, non Melicertam
Occidit, aut Learchum mea exul Ino,

Agauæ luctus.

Sed pater domuit, quem ſeminauit, vah valde miſera
Iupiter cum Semele concubuit vt ego Pentheum lugerem,
Iupiter pater Bacchum ſuo parturiuit femore
Cadmeam vt omnem euertat generationem:
Eſto miſericors, Bacchus totum genus perdidit Cadmi,
Sed a Diis vocata nuptiales poſt dapes menſa
Harmonia poſt lectũ mea poſt thalamũ, nuptiarũ ornatus,
Antiquam Citharam rurſus pulſans Apollo

Luctum

Θρῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Αὐτονόη καὶ Ἀγαύη,
Ὠκύμορον Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα λιγαίνων·
Ἡμετέρης φίλε κοῦρε τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
Οὔπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκύφισα νυμφοκόμον πῦρ;
Οὐ ζυγίων ἤκουσα τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
Ποῖον ἴδον σέο παῖδα παρήγορον; αἴθε σε Βάκχη
Ἄλλη ἀπηλοίησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαύη·
Μητίει μαινομένῃ μὴ μέμφεο δύσμορε Πενθεῦ;
Βάκχῳ μέμφεο μᾶλλον, ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαύη·
Χεῖρες ἐμαὶ φίλε κοῦρε τεὴν στάζουσιν ἐέρσην
Αὐχένος ἀμηθέντος, ἀπ' αὐτοχύτου δὲ καρήνου
Αἷμα τεὸν μητρῷον ὅλον φοίνιξε χιτῶνα·
Ναὶ λίτομαι Βρομίῳ δότε μοι δέπας, ἀντὶ γὰρ οἴνου
Λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπένδω Διονύσῳ·
Σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς ἀείκελε τύμβον ἐγείρω
Χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐπικρύψασα κονίῃ
Σὸν δέμας, ὑμετέρῳ δ' ἐπὶ σήματι τοῦτο χαράξω·
Εἰμὶ νέκυς Πενθῆος, ὁδοιπόρε, νηδὺς Ἀγαύης
Παιδοκόμος μ' ἐλόχευσε, καὶ ἔκτανε παιδοφόνος χείρ·
Ἔννεπε λυσσώουσα σοφῇ φρενί· μυρομένης δὲ
Αὐτονόη γοόωσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ζῆλον ἔχω, καὶ ἔρωτα τεῆς κακότητος Ἀγαύη,
Ὅττι περιπτύσσεις γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπήν,
Καὶ στόμα, καὶ φίλον ὄμμα, καὶ υἱέος ἄκρα κομάων.
Γνωτὴ ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτάνες υἱέα μήτηρ·
Ἀντὶ γὰρ Ἀκταίωνος ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
Νεβρὸν ἐγὼ δάκρυσα, καὶ υἱέος ἀντὶ καρήνου
Μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κτερέιξα κεραίην·
Σὴ δ' ὀδύνης ἐλάχεια παραίφασις, ὅττι θανόντος
Οὐχ ἴδες ἀλλοῖον τύπον υἱέος, οὐ τρίχα νεβροῦ,
Οὐ χηλὴν ἀγόνητον ἐκύφισας, ἢ κεραίην,
Μούνη δ' ἔδρακον υἷα νόθον νέκυν. ἀλλοφυὴ δὲ
Καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδον ἐγὼ κλύον εἰκόνα μορφῆς·

Καὶ μή-

Luctum vnum percutiet & Autonoe & Agaue
Cito mortuum Penthea, *& Actaonem cantans.*
Noſtri care puer quod remedium eſt doloris?
Nondum tuis thalamis eleuaui ſponſos ornantem ignem,
Non ingalium audiui tuorum hymenaum amorum:
Qualem vidi tuũ puerũ conſolotarem? vtinam tibi Baccha
Alia caput amputaſſet, & non multas ærumnas patiẽs Aga- Furor peccata excuſat.
Matrem furioſam ne accuſa infelix Pentheu, (*ue.*
Bacchum reprehende potius, inſons eſt Agaue
Manus mea care puer tuum ſtillant rorem
Ceruicis demiſſæ, a per ſe vero fundente capite
Sanguis tuus maternam totam rubefecit tunicam.
Certe ſupplico, Bacche date mihi pocula, pro vino enim
Cruorem mei Penthei libo Baccho.
Tibi quidẽ ego libẽter lacrumãs intẽpeſtiue mortua tumulũ
Manib. meis capite truncatũ abſcondens in puluere (*excito*
Tuum corpus, noſtro v. in ſepulcro hoc ſculpam:
Sum cadauer Penthei, ô viator, venter Agaues Epitaphiũ Penthei.
Puerum nutriens me genuit, & occidit puerũ occidens ma-
Dixit furioſa prudenti mente: lugentis vero (*nus*
Autonoe lugens conſolatoriam emiſit vocem.
Aemulationem habeo & amorem tua infelicitatis Agaue, Autonoe Agauen ſororem cõſolatur.
Quod circumamplecteris ſuauem Penthei frontem
Et os, & carum oculum, & filii ſummitates comarum.
Soror beatam te dico, quamuis occideris filium mater.
Pro enim Actaone mutatam ob formam
Ceruum ego lacrumaui, & filii pro capite
Oblongum cerui falſum tumulaui cornu.
Tua v. luctus leuiſſima eſt occaſio quod mortui
Non vidiſti alienam imaginem filii, non pilos cerui, Miſerrimum humanam formam perdere.
Non vngulam inutilem eleuaſti, aut cornu.
Sola v. vidi filium falſum cadauer. Alterius natura v.
Et maculoſam & mutam ego audiui imaginem formæ:

Et

Καὶ μήτηρ ἐλάφοιο, καὶ οὐκέτι παιδὸς ἀκούω·
Ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα Διὸς φιλοπάρθενε κούρη
Ἀνδρὸς ἐμοῦ σέο Φοῖβον Ἀρισταίοιο τοκῆα
Εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν,
Δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ' Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν
Τοῖς αὖθις σκυλάκεσσι καὶ Αὐτονόην πόρε φορβήν,
Ἢ κυσὶν ἡμετέροισιν, ἰσαθρήσῃ δὲ Κιθαιρὼν
Μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα, μηδέ με δειλὴν
Σῶν ἐλάφων μεθέπουσαν ἴσην κεραελκέα μορφὴν
Ἄγρια μαστίζουσα, τεῇ ζεύξειας ἀπήνῃ·
Χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε χαῖρε Κιθαιρών,
Χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμερσίνοοι Διονύσου·
Σώζεό μοι Φαέθων φθισίμβροτε, λάμπε κολώναις,
Λάμπε καὶ ἀμφοτέροις Λητωΐδι καὶ Διονύσῳ·
Εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ αἰθέρας οἶδα δαμάσσαι
Σῷ καθαρῷ πυρὶ βάλλε καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην,
Ἔασο δὲ Πασιφάης λιμνορὸς, ὄφρα γελάσσῃ
Ἁρμονίης γενέτειραν ἀϊάζων Ἀφροδίτην
Εἶπε, καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαύη,
Καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ,
Πίδακα δακρυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου,
Καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκτήναντο πολῖται.
Ὣς αἱ μὲν στενάχοντο κατηφέες· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε, φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας
Μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηδὸν ἑκάστῃ
Λυσιπόνῳ κεράσας μελιηδέϊ φάρμακον οἴνῳ
Δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου,
Πένθιμον ἐπρήϋνε γόον παιήονι μύθῳ,
Ἀμφοτέρας δ' εὔνησε καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαύην,
Ἐλπίδος ἐσσομένης προτάγγελα θέσφατα φαίνων·
Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν ἐς Ἑσπερίην χθόνα πόντου
Ἁρμονίην λιπόπατριν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ
Ἀμφοτέρους πόμπευεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἕρπων

Ὤπασε

Et mater cerui & non amplius pueri dicor
Sed tu illuſtrans Iouis virginitatem amans puella
Viri mei tuum Apollinem Ariſtai patrem
In ceruum muta meam mortalem formam,
Da gratiam Apollini: Poſt *Actaeonem v. miſeram*
Iiſdem *canibus etiam Autonoen prabe eſcam,*
Aut canibus noſtris, intueberis v. Cithæron
Matrē etiā poſt f. liū a canib. diſcerptam, neq; me miſeram
Tuorum ceruorū tenentem æqualē cornua trahentē formā Agaue ot- gia Bacchi deteſta- tur.
Horribilia flagellans, tuo coniungas currui.
Vale germen Penthei, *immitis vale Cithæron*
Valete etiam ferulæ mentem ſpoliantis Bacchi
Salue mihi Phaethon homines oblectans, luce rupibus,
Luce etiam vtriq; Dianæ & Baccho.
Si v. tuis radiis & viros noſti domare
Tuo puro igne percute & Autonoen & Agauen,
Eſto v. Paſiphaæ vindex, vt rideas Paſiphaë.
Harmonia matrem dolore afficiens Venerem.
Dixit, & pueri interemptrix lugebat magis Agaue,
Et mortuum, quem occidit, cara tumulauit mater,
Scaturiginem lacrumoſam ſcaturiens frontis,
Et tumulum bene factum fabricabant ciues.
Sic quidem hæ lugebant triſtes. Intuens *vero*
Bacchus Rex miſeratus eſt, luctu v. gaudentes mulieres
Lugentes repreſſit, poſtquam ordine vnicuiq;
Curas ſoluente miſcens mellito pharmacum vino; Bacchus Cadmum cōſolatur.
Dedit potum obliuionis, lugentis vero Cadmi Poculum obliuio- nis
Lugubrem mitigauit luctum ſalutari ſermone,
Vtraſq; v. quieſcere fecit & Autonoen & Agauen
Spei futuræ præſutura vaticinia oſtendens. Cadmus cum Har- monia in ſerpētem. mutatus
Illyriam v. in terram in Heſperii terram ponti
Harmoniam patria exulem comitem coæuo Cadmo
Vtroſq; miſit errantes, quibus tempus repens

 Præ-

Ὤπασε πετρήεσσαν ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν·
Καὶ Σατύρους, καὶ Πᾶνας ἔχων, καὶ Λύγκας ἱμάσσων
Ἁβρὸς ἀσιγήτοισιν ἐκώμασε Βάκχος Ἀθήναις·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μζ.

Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δι' ἄστεος ἔπλατο φήμη,
Ἄγγελος αὐτοβόητος ἐϋσταφύλου Διονύσου
Ἀτθίδι φοιτήσαντος· ἀκοιμήτου δὲ Λυαίου
Εἰς χορὸν εὐώδινες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
Καὶ πόλις ἔβρεμε κώμοις, ὁμηγερέες δὲ πολῖται
Εἵμασι δαιδαλέοισιν ἀνεχλαίνωσαν ἀγυιάς
Χερσὶ πολυσπερέεσσιν, ἀεξιφύτοιο δὲ Βάκχου
Ἡμερίδων πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν Ἀθῆναι
Αὐτόματοι, φιάλας δὲ σιδηροφόρων διὰ μαζῶν
Στήθεσι μυστιπόλοισιν ἀνεζώννυντο γυναῖκες·
Παρθενικαὶ δ' ἐχόρευον, ἐπεστέψαντο δὲ κόρσης
Ἄνθεϊ κισσήεντι περίπλοκον Ἀτθίδα χαίτην·
Ἰλισσὸς δ' ἑλέλιξε περὶ πτόλιν ἔμπνοον ὕδωρ,
Κυδαίνων Διόνυσον, ὁμοζυγίῳ δὲ χορείῃ
Εὔϊον ἐκρότεον μέλος Κηφισσίδες ὄχθαι,
Φυταλιὴ δ' ἀνέτελλεν, ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
Αὐτοφυὴς γλυκεροῖο πεπαινομένου τοκετοῖο
Βότρυς ἐλαιήεντι ἐφοινίχθη Μαραθῶνος·
Καὶ δρύες ἐψιθύριζον, ἀνοιγομένων δὲ πετήλων
Δίθροον ἠεύγυντο ῥόδον λειμωνίδες ὧραι,
Καὶ κρίνον αὐτοτέλεστον ἐμαιώσαντο κολῶναι,
Καὶ Φρυγίοις αὐλοῖσιν ἐπέκτυπεν αὐλὶς Ἀθήνης,
Καὶ διδύμοι κελάδημα δόναξ ἐλίγαινεν Ἀχαρνάς,
Θλιβόμενος παλάμησιν, ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
Μυγδονίης βαρύδουπος ὁμόθροος ἄζυγι κέρῃ
Δίθροον ἁρμονίην ἐπιδήμιος ἴαχε Βάκχη,
Πῆχυν ἐπικλίνουσα ἐϋ Πακτωλίδι νύμφη·

Καὶ φλό-

Præbuit petroſam habere ſerpentinam formam
Et Satyros & Panos habens & Lyncas flagellans
Mollis taciturnis laſciuiebat Bacchus Athenis.

DIONYSIACORVM LIBER XLVII.

IAm v. hinc & hinc per vrbem volitabat fama, Fama.
Nuncius per ſe clamans optimas vuas habentis Bacchi
In Attica verſantis inquieti v. Bacchi
In chorum felicem partum habentes bacchabantur Athenæ Athenienſes Bacchi orgia recipiunt.
Et multa infremuit comeſſatio, congregati v. ciues
Veſtimentis variis veſtiebant vicos
Manibus multiplicibus, plantas v. creſcere facientis Bacchi
Vitium foliis coronabantur Athenæ
Spontanei, violas vero ferriferas circa mamillas
Pectoribus ſacerdotalibus recingebantur mulieres.
Virgines v. ſaltabant, coronabantur v. capitis
Flore hæderacio circumplexam Atticam cæſariem.
Iliſſus vero vertebat circa vrbem viuam aquam Iliſſus fluuius.
Venerans Bacchum, concordi v. chorea
Bacchicum pulſabant cantum Cephiſides ripæ,
Planta v. exorta eſt, à terreſtri vero ſinu
Per ſe nata dulcis cocti partus
Vua oliuiferi rubebat Marathonis.
Et quercus ſuſurrabant, expanſis v. foliis
Geminam emittebant roſam pratenſes horæ,
Et lilium per ſe perfectum nutriebant rupes,
Et Phrygiis tibiis inſonuit tibia Athenæ,
Et geminum ſtrepitum fiſtula cantauit Acharnenſis,
Preſſa manibus. concordi v. a gutture
Mygdonia grauiter ſonans concors iniuga puella
Geminam harmoniam popularis reſonabat Baccha,
Cubitum inclinans ſuæ Pactolidi nymphæ:

Ηαὶ φλόγα νυκτιχόρευτον ἀνέγρεθε δίζυγι πεύκῃ
Ἀρχεγόνῳ Ζαγρῆι, καὶ ὀψιγόνῳ Διονύσῳ·
Μνωομένη δ' Ἰτύλοιο, καὶ ἰσοπόνου Φιλομήλης
Σύνθροος αἰολόδειρος ἀνέκραγεν Ἀτθὶς ἀηδών,
Καὶ ζεφύρου καλὸς ὄρνις ἐπωροφίην χέε μολπὴν
Μνῆστιν ὅλην Τηρῆος ἀπὸ ῥίψασα θυέλλαις.
Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· αὐτὰρ ὁ χαίρων
Βάκχος ἐς Ἰκαρίου δόμον ἤλυθεν, ὃς πλέον ἄλλων
Φέρτερος ἀγρονόμων ἐπρότροπα δένδρα φυτεύων,
Ἀγραύλοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευεν ἀλωεύς,
Ἀθρήσας Διόνυσον ἐπήλυδα, καλλιφύτων δὲ
Κοίρανον ἡμερίδων ὀλίγῃ ξείνισσε τραπέζῃ,
Ἠριγόνη δ' ἐκέρασσεν ἀφυσσαμένη γλάγος αἰγῶν,
Ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε, φιλοστόργῳ δὲ γεραιῷ
Ὤπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκούς,
Δεξιτερῇ δ' εὔοδμον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου,
Ὤρεγεν Ἰκαρίῳ, φιλίῳ δ' ἠσπάζετο μύθῳ.
Δέξο γέρον τόδε δῶρον, ὃ μὴ δεδάασιν Ἀθῆναι·
Ὦ γέρον ὀλβίζω σε· σὲ γὰρ μέλποισι πολῖται
Τοῖον ἔπος δώσουσιν, ὅτι κλέος εὗρεν ἐλέγξαι
Ἰκάριος Κελεοῖο, καὶ Ἠριγόνη Μετανείρης·
Ζῆλον ἔχω προτέρης Δημήτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἀνδρὶ γεωπόνῳ στάχυν ὄμπνιον ὤπασε Δηώ,
Τριπτόλεμος στάχυν εὗρε, σὺ δ' οἴνοπα βότρυν ὀπώρης,
Ἴκαρος οὐρανίῳ Γανυμήδεϊ μοῦνος ἐρίζει,
Τριπτολέμου προτέροιο μακάρτερε· θυμοβόρους γὰρ
Οὐ στάχυες λύουσι μεληδόνας, οἰνοτόκοι δὲ
Βότρυες ἀνδρομέης παιήονές εἰσιν ἀνίης·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ
Ἀβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου·
Καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἀλωεύς,
Οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἐυρραθάμιγγος ἐέρσης·
Κούρη δ' ἀντὶ γάλακτος ἀφυσσαμένη χύτιν οἴνου

Ῥέζε

Et flammam noƈte ſaltantem tolerauit gemina picea
Primigeno Zagreo & ſerius nato Baccho.
Recordata v. Ityli, & telam elaborantis Philomelæ
Concors verſipellis reſonauit Attica Luſcinia,
Et Zephyri pulcra auis ſub tecto poſitã effudit cantilenam
Memoriam totam Terei abiiciens procellis,
Neq; erat quiſpiam ſine ſaltatione in vrbe, ſed gaudens
Bacchus in Icarii domum venit, qui magis aliis
Melior agricolis diuerſas arbores plantans,
Ruſticis v. pedibus ſenex ſaltabat triturans,
Cernens Bacchum accedentem, pulcre plantatarum vero
Dominum vitium exigua hoſpitio accepit menſa,
Erigone v. miſcuit hauriens lac capellarum
Sed ipſam Bacchus prohibuit, humano v. ſeni
Præbuit labores ſoluentis vino grauidos vteres,
Dextra v. bene fragrans habens poculum dulcis vini,
Præbuit Icario & amico ſalutauit ſermone:
Accipe ſenex hoc munus quod non norunt Athenæ,
O ſenex beatum dico te, te enim canunt ciues
Talem ſermonem daturi, quem laus inuenit accuſare
Icarius Celei & Erigana Metaniræ
Aemulationem habeo prioris Cereris, quod & ipſa
Alteri ruſtico ſpicam Cerealem præbuit Ceres,
Triptolomus ſpicam inuenit, tu v. vinicolorem vuam vitis.
Icarus cœleſti Ganymedi ſolus contendit,
Triptolemo priore beatior. Animum vorantes enim
Non ſpicæ ſoluunt curas, vinum generantes enim
Vuæ humanæ medicabiles ſunt triſticiæ.
Tale verbum dixit, hoſpitali vero ſeni,
Molle mentem excitantis poculum præbuit plenum vini
Et bibit aliud poſt aliud ſenex, plantator in areis,
Furorem habens inſatiabilem pulcre ſtillantis roris,
Puella v pro laƈte hauriens fuſionem vini

Zagreus. Itylus. Philomela. Luſcinea. Hirundo. Tereus. Icarius Bacci hoſpes.

Erigone Icarii filia.

Bacchus Icario vinum præbet.

Celeus. Metanira

Triptolemus. Ganymedes.

 Præ-

Νηϊάδες, πολιὴν δὲ κόμην ἠδέσσατο Βάκχος,
Καὶ στοναχὴν Διόνυσος· ἀπενθήτου δὲ προσώπου
Μίξας δάκρυ γέλωτι, νόον μετέθηκεν Ἀγαυῆς,
Καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα γοήσῃ·
Ἡ δὲ μεταστρέψασα νέον, καὶ ἄπιστον ὀπωπὴν
Αὐτοπαγής, ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ,
Καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος,
Ἧε λιπὲν αὐτοκύλιστος, ἀφ' ἀσπίδοιο δὲ δειλὴ
Βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῇ κεκόνιστο κονίῃ·
Καὶ λασίους ἔρριψεν ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνας,
Καὶ βρομίας φιάλας θιασώδεας, αἵματος ὁλκῷ
Στήθεα φοινίξασα, καὶ ὀσκεπέων πτύχα μαζῶν,
Καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα, καὶ ἔγχλοα κύκλα προσώπου,
Καὶ πλοκάμους χρίεντας ἐρευθομένοιο καρήνου·
Ὀξὺ δὲ κωκύουσα πόλιν ἐφθέγξατο φωνήν·
Νηλειὲς Διόνυσε τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
Δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἀρύζω γὰρ ἄλλην
Χείρονα λύσσαν ἔχω πινυτόφρονα, δός μοι ἐκείνην
Ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἱέα καλέσω,
Θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα, νεοτμήτοιο δὲ κόρσης
Ἀντὶ λεοντείης κεφαλὴν Πενθῆος ἀείρω·
Ὀλβίη Αὐτονόη βαρυδάκρυος, ὅττι θανόντα
Ἔστενεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἱέα μήτηρ·
Μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος, οὐ Μελικέρτην
Ἔκτανεν, ἢ Λέαρχον ἐμὴ μεταναστιος Ἰνώ,
Ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν· ὦ μέγα δειλὴ,
Ζεὺς Σεμέλῃ παρίαυεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω,
Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἑῷ τεκνώσατο μηρῷ,
Καδμείην ἵνα πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην·
Ἱλήκοι Διόνυσος· ὅλον γένος ὤλεσε Κάδμου·
Ἀλλὰ θεοκλήτου γαμίην μετὰ δαῖτα τραπέζης
Ἁρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα κόσμου,
Ἀρχαίην κιθάρην δονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων

Θρήνεον

Naiades, canã v. comã cum pudore venerabatur Bacchus,
Et gemitum Dionyſius non lugente v. fronte
Miſcens lacrumam riſu mentem mutauit Agaue,
Et rurſus prudentem fecit, vt Penthea lugeret.
Hæc v. conuertens mentem & incredulos oculos
Per ſe fixa muta aliquandiu ſtabat mater
Et caput Penthei intuens mortui
Cecidit per ſe voluta, ſuper ſolo v. miſera
Comas deturpans fuſili voluta fuit arena:
Et hirſutas abiecit a pectore tunicas,
Et Bacchi pateras ſodalitias ſanguinis tractu
Pectora cruentans. & non tectarum flexus mammillarũ,
Et oſculata eſt filii oculum, & pallidos circulos frontis,
Et capillos gratioſos rubentis capitis,
Acutum vero eiulans talem dixit vocem:
Crudelis Bacche tui inexplebilis generis
Da priorem adhuc mihi rabiem rurſus. Iam n. aliam
Deteriorem rabiem habeo prudentem, Da mihi illam
Inſipientiam vt denuo feram filium vocem,
Feram percuſſiſſe viſa ſum, iam v amputato corpore
Pro leonino caput Penthei tollo.
Felix Autonoe grauiter lacrumans, quòd mortuum
Doluit Actæonem, & non occidit filium mater
Sola ego facta ſum filii interemptrix, non Melicertam
Occidit, aut Learchum mea exul Ino,
Sed pater domuit, quem ſeminauit, vah valde miſera
Iupiter cum Semele concubuit vt ego Pentheum lugerem,
Iupiter pater Bacchum ſuo parturiuit femore
Cadmeam vt omnem euertat generationem:
Eſto miſericors, Bacchus totum genus perdidit Cadmi,
Sed a Diis vocata nuptiales poſt dapes menſæ
Harmonia poſt lectũ mea poſt thalamũ, nuptiarũ ornatus,
Antiquam Citharam rurſus pulſans Apollo

Agauæ ad ſaniorem mentem reuertẽtis luctus.

Agaue priorem rabiem ſibi reddi poſtulat.

In nihil ſapiendo iucundior vita.

Autonoe.

Agauæ luctus.

Luctum

Θρῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Αὐτονόη καὶ Ἀγαύη,
Ὠκύμορον Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα λιγαίνων·
Ἡμετέρης φίλε κοῦρε τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
Οὔπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκύφισας νυμφοκόμον πῦρ,
Οὐ ζυγίων ἤκουσας ἑῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
Ποῖον ἴδον σέο παῖδα παρήγορον; αἴθε σε Βάκχη
Ἄλλη ἀπηλοίησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαύη·
Μητέρι μαινομένῃ μὴ μέμφεο δύσμορε Πενθεῦ,
Βάκχῳ μέμφεο μᾶλλον, ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαύη·
Χεῖρες ἐμαὶ φίλε κοῦρε τεὴν σχίζουσιν ἐέρσην
Αὐχένος ἀμηθέντος, ἀπ' αὐτοχύτου δὲ καρήνου
Αἷμα τεὸν μητρῷον ὅλον φοίνιξε χιτῶνα·
Ναὶ λίτομαι Βρομίου δότε μοι δέπας, ἀντὶ γὰρ οἴνου
Λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπείσω Διονύσῳ·
Σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς ἀνέρχε τύμβον ἐγείρω
Χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐπικρύψασα κονίῃ
Σὸν δέμας, ὑμετέρῳ δ' ἐπὶ σήματι τοῦτο χαράξω·
Εἰμὶ νέκυς Πενθῆος, ὁδοιπόρε, νηδὺς Ἀγαύης
Παιδοκόμος μ' ἐλόχευσε, καὶ ἔκτανε παιδοφόνος χείρ·
Ἔννεπε λυσσώουσα σοφῇ φρενί· μυρομένης δὲ
Αὐτονόη γοόωσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·
Ζῆλον ἔχω, καὶ ἔρωτα τεῆς κακότητος Ἀγαύη,
Ὅττι περιπτύξειας γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπήν,
Καὶ στόμα, καὶ φίλον ὄμμα, καὶ υἱέος ἄκρα κομάων·
Γνωτὴ ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτανέες υἱέα μήτηρ·
Αὐτὶ γὰρ Ἀκταίωνος ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
Νεβρὸν ἐγὼ δάκρυσα, καὶ υἱέος ἀντὶ καρήνου
Μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κύρεξα κεραίην·
Σὴ δ' ὀδύνης ἐλάχεια παραίφασις, ὅττι θανόντα
Οὐκ ἴδες ἀλλοῖον τύπον υἱέος, οὐ τεῖχα νεβροῦ,
Οὐ χηλὴν ἀνόνητον ἐκύφισας, ἢ κεραίην,
Μούνη δ' ἔδρακον υἷα νόθον νέκυν. ἀλλοφυὴ δὲ
Καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδον ἐγὼ κλύον εἰκόνα μορφῆς·

Καὶ μή-

Luctum vnum percutiet & Autonoe & Agaue
Cito mortuum Penthea, *& Actaonem cantans.*
Noſtri care puer quod remedium eſt doloris?
Nondum tuis thalamis eleuaui ſponſos ornantem ignem,
Non iugalium audiui tuorum hymenaum amorum:
Qualem vidi tuũ puerũ conſolotarem? vtinam tibi Baccha
Alia caput amputaſſet, & non multas arumnas patiẽs Aga-
Matrem furioſam ne accuſa infelix Pentheu, (ue.
Bacchum reprehende potius, inſons eſt Agaue
Manus mea care puer tuum ſtillant rorem
Ceruicis demiſſa, a per ſe vero fundente capite
Sanguis tuus maternam totam rubefecit tunicam.
Certe ſupplico, Bacche date mihi pocula, pro vino enim
Cruorem mei Penthei libo Baccho.
Tibi quidẽ ego libẽter lacrumãs intẽpeſtiue mortua tumulũ
Manib. meis capite truncatũ abſcondens in puluere (excito
Tuum corpus, noſtro v. in ſepulcro hoc ſculpam:
Sum cadauer Penthei, ô viator, venter Agaues
Puerum nutriens me genuit, & occidit puerũ occidens ma-
Dixit furioſa prudenti mente: lugentis vero (nus
Autonoe lugens conſolatoriam emiſit vocem.
Aemulationem habeo & amorem tua infelicitatis Agaue,
Quod circumamplecteris ſuauem Penthei frontem
Et os, & carum oculum, & filii ſummitates comarum.
Soror beatam te dico, quamuis occideris filium mater.
Pro enim Actaone mutatam ob formam
Ceruum ego lacrumaui, & filii pro capite
Oblongum cerui falſum tumulaui cornu.
Tua v. luctus leuiſſima eſt occaſio quod mortui
Non vidiſti alienam imaginem filii, non pilos cerui,
Non vngulam inutilem eleuaſti, aut cornu.
Sola v. vidi filium falſum cadauer. Alterius natura v.
Et maculoſam & mutam ego audiui imaginem forma:

Furor peccata excuſat.

Epitaphiũ Penthei.

Autonoe Agauen ſororem cõſolatur.

Miſerrimum humanam formam perdere.

Et

Καὶ μήτηρ ἐλάφοιο, καὶ οὐκέτι παιδὸς Ἀγαύη·
Ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα Διὸς φιλοπάρθενε κούρη
Ἀνδρὸς ἐμοῦ σέο Φοῖβον Ἀρισταίοιο τοκῆα
Εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν,
Δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ' Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν
Τοῖς αὖθις σκυλάκεσσι καὶ Αὐτονόην πόρε φορβήν,
Ἢ κυσὶν ἡμετέροισιν, ἐπαθρήσῃ δὲ Κιθαιρὼν
Μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα, μηδὲ με δειλὴν
Σὴν ἐλάφων μεθέπουσαν ἴσην κεραελκέα μορφὴν
Ἄγρια μαστίζουσα, τεῇ ζεύξειας ἀπήνῃ·
Χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε χαῖρε Κιθαιρὼν,
Χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμερσινόου Διονύσου·
Σώζεό μοι Φαέθων τερψίμβροτε, λάμπε κολώναις,
Λάμπε καὶ ἀμφοτέροις Λητωΐδι καὶ Διονύσῳ·
Εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ αἰθέρας οἶδα δαμάσσαι
Σῷ καθαρῷ πυρὶ βάλλε καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην,
Ἔσσο δὲ Πασιφάης τιμήορος, ὄφρα γελάσσῃ
Ἁρμονίης γενέτειραν ἀνιάζων Ἀφροδίτην.
Εἶπε, καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαύη,
Καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ,
Πίδακα δακρυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου,
Καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκτήναντο πολῖται.
Ὣς αἱ μὲν στενάχοντο κατηφέες· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε, φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας
Μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηδὸν ἑκάστῃ
Λυσιπόνῳ κεράσας μεθυηδέϊ φάρμακον οἴνῳ
Δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου,
Πένθιμον ἐπρήυνε γόον παιήονι μύθῳ,
Ἀμφοτέρας δ' εὔνησε καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαύην,
Ἐλπίδος ἐσσομένης προτέλεια θέσφατα φαίνων·
Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν ἐς Ἑσπερίην χθόνα πέμπε
Ἁρμονίην λιπόπατριν ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ
Ἀμφοτέρους πόμπευεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἕρπων

Ὤπασε

Et mater cerui & non amplius pueri dicor
Sed tu illuſtrans Iouis virginitatem amans puella
Viri mei tuum Apollinem Ariſtæi patrem
In ceruum muta meam mortalem formam,
Da gratiam Apollini: Poſt Actæonem v. miſeram
Iiſdem canibus etiam Autonoen præbe eſcam,
Aut canibus noſtris, intueberis v. Cithæron
Matrẽ etiã poſt filiũ a canib. diſcerptam, neq; me miſeram
Tuorum ceruorũ tenentem æqualẽ cornua trahentẽ formã Agaue ot-gia Bacchi deteſtatur.
Horribilia flagellans, tuo coniungas currui.
Vale germen Penthei, immitis vale Cithæron
Valete etiam ferulæ mentem ſpoliantis Bacchi
Salue mihi Phaethon homines oblectans, luce rupibus,
Luce etiam vtriſq; Dianæ & Baccho.
Si v. tuis radiis & viros noſti domare
Tuo puro igne percute & Autonoen & Agauen,
Eſto v. Paſiphaæ vindex, vt rideas Paſiphaë.
Harmoniæ matrem dolore afficiens Venerem.
Dixit, & pueri interemptrix lugebat magis Agaue,
Et mortuum, quem occidit, cara tumulauit mater,
Scaturiginem lacrumoſam ſcaturiens frontis,
Et tumulum bene factum fabricabant ciues.
Sic quidem hæ lugebant triſtes. Intuens vero
Bacchus Rex miſeratus eſt, luctu v. gaudentes mulieres
Lugentes repreſſit, poſtquam ordine vnicuiq;
Curas ſoluente miſcens mellito pharmacum vino, Bacchus Cadmum cõſolatur. Poculum obliuionis
Dedit potum obliuionis, lugentis vero Cadmi
Lugubrem mitigauit luctum ſalutari ſermone,
Vtraſq; v. quieſcere fecit & Autonoen & Agauen
Spei futuræ præfutura vaticinia oſtendens. Cadmus cum Harmonia in ſerpẽtem mutatus
Illyriam v. in terram in Heſperii terram ponti
Harmoniam patria exulem comitem coæuo Cadmo
Vtroſq; miſit errantes, quibus tempus repens

 Præ-

Ὠ πᾶσι πτερόεσσαν ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν·
Καὶ Σατύρους, καὶ Πᾶνας ἔχων, καὶ Λύγκας ἱμάσσων
Ἁβρὸς ἀσιγήτοισιν ἐκώμασε Βάκχος Ἀθήναις·

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μζ.

Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη,
Ἄγγελος αὐτοβόητος ἐϋσταφύλου Διονύσου
Ἀτθίδι φοιτήσαντος· ἀκοιμήτου δὲ Λυαίου
Εἰς χορὸν εὐάδινες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
Καὶ πόλις ἔβρεμε κώμοις, ὁμηγερέες δὲ πολῖται
Εἵμασι δαιδαλέοισιν ἀγλαΐσαντο ἀγυιάς
Χερσὶ πολυσπερέεσσιν, ἀεξιφύτοιο δὲ Βάκχου
Ἡμερίδων πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν Ἀθῆναι
Αὐτόμαζοι, φιάλας δὲ σιδηροφόρων διὰ μαζῶν
Στήθεσι μυστιπόλοισιν ἀνεζώννυντο γυναῖκες·
Παρθενικαὶ δ' ἐχόρευον, ἐπεστέψαντο δὲ κόρσης
Ἄνθεϊ κισσήεντι περιπλόκον Ἀτθίδα χαίτην·
Ἰλισσὸς δ' ἑλέλιξε περὶ πτόλιν ἔμπνοον ὕδωρ,
Κυδαίνων Διόνυσον, ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Εὔϊον ἐκρότεον μέλος Κηφισίδες ὄχθαι,
Φυταλιὴ δ' ἀνέτελλεν, ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
Αὐτοφυὴς γλυκεροῖο πεπαινομένου τοκετοῖο
Βότρυς ἐλαιήεντος ἐφοινίχθη Μαραθῶνος·
Καὶ δρύες ἐψιθύριζον, ἀειδομένων δὲ πετήλων
Ἀθρόον ἠέξοντο ῥόδον λειμωνίδες ὧραι,
Καὶ κρίνον αὐτοτέλεστον ἐμαιώσαντο κολῶναι,
Καὶ Φρυγίοις αὐλοῖσιν ἐπέκτυπεν αὐλὸς Ἀθήνης,
Καὶ δίδυμοι κελάδημα δόναξ ἐλίγαινεν Ἀχαρνεύς,
Θλιβομένοις παλάμῃσιν, ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
Μυγδονίης βαρύδουπος ὁμόθροος ἄζυγι κέρῃ
Ἀθρόον ἁρμονίην ἐπιδήμιος ἴαχε Βάκχη,
Πῆχυν ἐπικλίνουσα ἐνὶ Πακτωλίδι νύμφῃ·

Καὶ φλό-

Præbuit petroſam habere ſerpentinam formam
Et Satyros & Panos habens & Lyncas flagellans
Mollis taciturnis laſciuiebat Bacchus Athenis.

DIONYSIACORVM LIBER XLVII.

IAm v. hinc & hinc per vrbem volitabat fama, Fama.
Nuncius per ſe clamans optimas vuas habentis Bacchi
In Attica verſantis inquieti v. Bacchi
In chorum felicem partum habentes bacchabantur Athenæ Athenienſes Bacchi orgia recipiunt.
Et multa infremuit comeſſatio, congregati v. ciues
Veſtimentis variis veſtiebant vicos
Manibus multiplicibus, plantas v. creſcere facientis Bacchi
Vitium foliis coronabantur Athenæ
Spontanei, violas vero ferriferas circa mamillas
Pectoribus ſacerdotalibus recingebantur mulieres.
Virgines v. ſaltabant, coronabantur v. capitis
Flore hæderacio circumplexam Atticam cæſariem.
Iliſſus vero vertebat circa vrbem viuam aquam Iliſſus fluuius.
Venerans Bacchum, concordi v. chorea
Bacchicum pulſabant cantum Cephiſides ripæ,
Planta v. exorta eſt, à terreſtri vero ſinu
Per ſe nata dulcis cocti partus
Vua oliuiferi rubebat Marathonis.
Et quercus ſuſurrabant, expanſis v. foliis
Geminam emittebant roſam pratenſes horæ,
Et lilium per ſe perfectum nutriebant rupes,
Et Phrygiis tibiis inſonuit tibia Athenæ,
Et geminum ſtrepitum fiſtula cantauit Acharneus,
Preſſa manibus. concordi v. a gutture
Mygdoniæ grauiter ſonans concors iniuga puellæ
Geminam harmoniam popularis reſonabat Baccha,
Cubitum inclinans ſuæ Pactolidi nympha:

Καὶ φλόγα νυκτιχόρευτον ἀνίσχετε δίζυγι πεύκῃ
Ἀρχεγόνῳ Ζαγρῆϊ, καὶ ὀψιγόνῳ Διονύσῳ·
Μνησαμένη δ' Ἰτύλοιο, καὶ ἰσοπόνου Φιλομήλης
Σύνθροος αἰολόδειρος ἀνέκραγεν Ἀτθὶς ἀηδὼν,
Καὶ ζεφύρου καλὸς ὄρνις ἀειπεροφίλην χέε μολπὴν
Μνῆστιν ὅλην Τηρῆος ἀπορρίψασα θυέλλαις.
Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· αὐτὰρ ὁ χαίρων
Βάκχος ἐς Ἰκαρίου δόμον ἤλυθεν, ὃς πλέον ἄλλων
Φέρτερος ἀγρονόμων ἐπιρρότροπα δένδρα φυτεύων,
Ἀγραύλοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευεν ἀλωεὺς,
Ἀθρήσας Διόνυσον ἐπήλυδα, καλλιφύτων δὲ
Κοίρανον ἠμείβετο ὀλίγῃ ξείνιασε τραπέζῃ,
Ἠριγόνη δ' ἐκέρασσεν ἀφυσσαμένη γλάγος αἰγῶν,
Ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε, φιλοστόργῳ δὲ γεραιῷ
Ὤπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκοὺς,
Δεξιτερῇ δ' εὔοδμον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου,
Ὤρεγεν Ἰκαρίῳ, φιλίῳ δ' ἠσπάζετο μύθῳ.
Δέξο γέρον τόδε δῶρον, ὃ μὴ δεδάασιν Ἀθῆναι·
Ὦ γέρον ὀλβίζω σε· σὲ γὰρ μέλποισι πολῖται
Τοῖον ἔπος δώσοντες, ὅτι κλέος εὗρεν ἐλέγξαι
Ἰκάριος Κελεοῖο, καὶ Ἠριγόνη Μετανείρης·
Ζῆλον ἔχω προτέρης Δημήτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
Ἄλλῳ γειοπόνῳ στάχυν ὤμπνιον ὤπασε Δηὼ,
Τριπτόλεμος στάχυν εὗρε, σὺ δ' οἴνοπα βότρυν ὀπώρης,
Ἴκαρος οὐρανίῳ Γανυμήδεϊ μοῦνος ἐρίζει,
Τριπτολέμου προτέροιο μακάρτερε· θυμοβόρους γὰρ
Οὐ στάχυες λύουσι μεληδόνας, οἰνοπόκοι δὲ
Βότρυες ἀνδρομέης παιήονές εἰσιν ἀνίης·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ
Ἁβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου·
Καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἀλωεὺς,
Οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἐϋρραθάμιγγος ἐέρσης·
Κούρη δ' ἀντὶ γάλακτος ἀφυσσαμένη χύσιν οἴνου

Ῥέζε

Et flammam noćte ſaltantem tolerauit gemina picea
Primigeno Zagreo & ſerius nato Baccho. Zagreus.
Recordata v Ityli, & telam elaborantis Philomelæ Itylus. Philomela.
Concors verſipellis reſonauit Attica Luſcinia,
Et Zephyri pulcra auis ſub tecto poſitā effudit cantilenam Luſcinea. Hirundo.
Memoriam totam Terei abiiciens procellis, Tereus.
Neq́ erat quiſpiam ſine ſaltatione in vrbe, ſed gaudens Icarius Bacci hoſpes.
Bacchus in Icarii domum venit, qui magis aliis
Melior agricolis diuerſas arbores plantans,
Ruſticis v. pedibus ſenex ſaltabat triturans,
Cernens Bacchum accedentem, pulcre plantatarum vero
Dominum vitium exigua hoſpitio accepit menſa, Erigone Icarii filia.
Erigone v. miſcuit hauriens lac capellarum
Sed ipſam Bacchus prohibuit, humano v. ſeni
Præbuit labores ſoluentis vino grauidos vteres,
Dextra v. bene fragrans habens poculum dulcis vini,
Præbuit Icario & amico ſalutauit ſermone: Bacchus Icario vinum præbet.
Accipe ſenex hoc munus quod non norunt Athenæ,
O ſenex beatum dico te, te enim canunt ciues
Talem ſermonem daturi, quem laus inuenit accuſare
Icarius Celei & Erigonæ Metaniræ Celeus. Metanira
Aemulationem habeo prioris Cereris, quod & ipſa
Alteri ruſtico ſpicam Cerealem præbuit Ceres,
Triptolomus ſpicam inuenit, tu v. vinicolorem vuam vitis. Triptolemus.
Icarus cœleſti Ganymedi ſolus contendit, Ganymedes.
Triptolemo priore beatior. Animum vorantes enim
Non ſpicæ ſoluunt curas, vinum generantes enim
Vuæ humanæ medicabiles ſunt triſticiæ.
Tale verbum dixit, hoſpitali vero ſeni,
Molle mentem excitantis poculum præbuit plenum vini
Et bibit aliud poſt aliud ſenex, plantator in areis,
Furorem habens inſatiabilem pulcre ſtillantis roris,
Puella v pro laćte hauriens fuſionem vini

Ὤρεγε χειρὶ κύπελλον, ἕως ἐμέθυσσε τοκῆα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κόρον εὗρε κυπελλοτόκοιο τραπέζης,
Δόχμιος, ἀμφιέλικτος, ἐελσομένοις ἴχνος ἑλίσσων
Ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ἀνεσκίρτησεν ἀλωεύς,
Ζαχρέος εὔιον ὕμνον αἰακρύων Διονύσῳ·
Ἀγχονόμῳ δὲ γέροντι φυτηκόμος ὤπασε δαίμων
Κλήματα βοτρυόεντα φιλεύϊα δῶρα τραπέζης,
Καί μιν ἄναξ ἐδίδαξεν ἀεξιφύτῳ τινὶ τέχνῃ
Κλάσσαι, βοθρῆσαί τε, βαλεῖν ἐπὶ κλήματα γύροις·
Ἄλλοις δ' ἀγρονόμοισι γέρων φιλοεργὸς ἀλωεὺς
Δῶρα φέρων Βρομίοιο, καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην
Οἰνοφύτοις ἐδίδαξε φυτηκομίας Διονύσου,
Καὶ νομίῳ κρητῆρι βαθὺν ῥόον ἄσπετον οἴνου,
Δαινυμένους εὔφραινεν ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις,
Οἰνοδόκον θυόεσσαν ἀναπτύξας χύσιν ἀσκῶν.
Καί τις ἐγερσινόοιο πιὼν ῥόον ἡδέος οἴνου
Ἠριγόνης γενετῆρα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Εἰπὲ γέρον, πόθεν εὗρες ἐπὶ χθονὶ νέκταρ Ὀλύμπου,
Οὐκ ἀπὸ Κηφισσοῖο φέρεις ξανθόχροον ὕδωρ,
Οὐκ ἀπὸ Νηϊάδων μελιηδέα δῶρα κομίζεις·
Οὐ γὰρ ἀναβλύζουσι μελίρρυτα χεύματα πηγαί,
Οὐ ῥόος Ἰλισσοῖο χυτῷ φοινίσσεται οἴνῳ,
Οὐ ποτὸν ἔπλετο τοῦτο φιλοπτόρθοιο μελίσσης,
Ὀξύτατον μερόπεσσι φέρον κόρον· ἀλλοφυὲς δὲ
Καὶ μέλιτος γλυκεροῖο φέρεις γλυκερώτερον ὕδωρ·
Πάτερ, οὐ πῶμα τόδε λοχεύεται Ἀτθὶς ἐλαίη·
Λαρότερον δὲ γάλακτος ἔχεις ποτὸν εἰ μενέεσσι
Συμφερτοῖς λιβάδεσσι μελικρήτου κυκεῶνος·
Εἰ δὲ ποτὸν μερόπεσσιν ἀεξιφύτων ἀπὸ κήπων
Ἐκ καλύκων δεδάασιν ἀγείρειν ῥοδοπήχεες ὧραι,
Καί κεν ἐγὼ καλέεσκον Ἀδώνιδος, ἢ Κυθερείης
Εἰαρινὸν πῶμα τόδε ῥόδων εὔοδμον ἐέρσην
Λυσιπόνον καὶ ξεῖνον ἄγεις ποτόν· ἠερίους γὰρ

Γλαζο-

Præbuit manu poculum, donec inebriaret patrem
Sed poſt quã ſane ſatietatẽ inuenit pocula generantis menſæ.
Obliquus, circumuolutus, valde errans veſtigium voluens
Pedibus alternis ſaltabat plantator
Zagrei Bacchicum hymnum præludens Baccho.
Ruſtico v. ſeni plantas curans præbuit Deus,
Palmites viteos Bacchum amantia munera menſæ,
Et ipſum Rex docuit plantas augente quadam arte
Incuruare nutrireq; mittere palmites in ſcrobes
Aliis v. ruſticis ſenex operoſus plantator
Munera ferens Bacchi, & viteam vitem
Vinum producentes docuit plantationes Bacchi,
Et paſtorali cratere immittens fluxum immenſum vini
Conuiuantes oblectauit continuatis poculis
Vinum capientiũ vaſorũ fragrãtẽ aperiẽs fluxũ ſummorũ
Et quiſpiam mentem excitantis bibens fluxum ſuauis vini
Erigones patrem amico mitigauit ſermone:
Dic ſenex, vnde inuenisti in terra Nectar cœli?
Non a Cephiſo fers flauicolorem aquam,
Non a Naiadibus è melle dulcia munera adfers.
Non enim ſcaturiunt melle fluentes fluctus fontes,
Non fluuius Ilyſſi fuſili rubeſcit tractu,
Non potus eſt hic ſurculos amantis apis,
Celerrimam hominibus ferens ſatietatẽ; alterius naturæ v.
Et melle dulci fers dulciorem aquam
Paternum non poculum hoc gignit Attica oliua,
Dulciorem vero lacte habes potum, beneuolis
Collatis liquoribus molle mixta potionis.
Si vero potum hominibus plantis augentibus ab hortis
Ex calyculis nouerunt educere roſeas vlnas habentes horæ
Etiam ego appellarem Adonidis aut Veneris
Vernale poculum hoc roſarum bene fragrantem guttam
Labores ſoluentem & nouum adfers potum: Aeriis enim

Vinũ lætificat cor hominis. Bacchus docet ruſticũ vini culturam.

Ebrius quiſpiam ad Icariũ.

Muſtum cito ſatietatem adfert.

 Erran-

Πλαζομένας ἀνέμοισιν, ἐμὰς σκέδασε μερίμνας·
Μή σοι δῶρον ἔδωκεν ἀπ' αἰθέρος ἄμβροτος Ἥβη;
Μή σοι τοῦτο κόμισσε πτὴ πολιοῦχος Ἀθήνη;
Οὐρανόθεν κρητῆρα τίς ἥρπασεν, ἔνθεν ἀφύσσει
Ζηνὶ καὶ ἀθανάτοισι δέπας κεράσας Γανυμήδης;
Ξεινοδόκου Κελεοῖο μακάρτερε, μή τι καὶ αὐτῆς
Ἵλαον οὐρανόθεν ναέτην ξείνισσας Ὀλύμπου;
Πείθομαι ὡς θεὸς ἄλλος ἐκώμασε σεῖο μελάθρῳ,
Καὶ φιλίης τόμα τοῦτο τεῆς διὰ δεῖπνα τραπέζης
Ἀτθίδι δῶρον ἔδωκεν, ἅτε σταχύων ὤπασε Δηώ·
Ἔννεπε, θαμβήσας γλυκερὸν ποτόν· ἐκ στομάτων δὲ
Ἥδυμα νηῒς ἀλάλαζε χέων ἄγραυλον ἀοιδήν·
Ἀγρονόμοι δ' ἐρύοντες ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις
Παῖδες ἐβακχεύθησαν ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ,
Ὄμματα δ' ἐπλάζοντο, φιλακρήτοις δὲ κυπέλλοις
Ἄργυφα πορφύροντο παρήϊα, γειοπόνων δὲ
Στήθεα θερμαίνοντο, ποτῷ δὲ βαρύνετο κόρση,
Καὶ φλέβες οἰδαίνοντες ἐκυμαίνοντο καρήνου·
Τοῖσι δὲ δερκομένοισιν ἐσείετο κόλπος ἀρούρης,
Καὶ δρύες ὠρχήσαντο καὶ ἐσκίρτησαν ἐρίπναι,
Καὶ σφαλεραῖς λιβάδεσσιν ἀήθεος ἔμπλεος οἴνου
Ὕπνιος, αὐτοκύλιστος ἐπὶ χθόνα κάππεσεν ἀνήρ,
Καὶ χορὸς ἀγρονόμων φονίῳ δεδονημένος οἴστρῳ
Τλήμονος Ἰκαρίοιο κατέτρεχε θυιάδι λύσσῃ,
Οἷά τε φαρμακόεντα κερασσαμένου δόλον οἴνου,
Ὃς μὲν ἔχων βουπλῆγα σιδήρεον, ὃς δὲ μακέλλην
Θωρήξας ἐὸν χεῖρας, καὶ ὁ σταχυηκόμον ἅρπην
Κουφίζων, ἕτερος δὲ λίθον περιμέτρον ἀείρων,
Ἄλλος ἀνεπτοίητο καλαύροπα χειρὶ τιταίνων
Γηραλέον πλήσσοντες, ἑλὼν δέ τις ἐγγὺς ἱμάσθλην
Ἰκαρίου τέτρηνε δέμας ταμεσίχροϊ κέντρῳ,
Καὶ μογέων χθονὶ πῖπτε γέρων φυτοεργὸς ἀλωεὺς
Τυπτόμενος ῥοπάλοισιν· ἐπισκαίρων δὲ τραπέζῃ

Errantes ventis meas diſſipauit curas.
An tibi munus dedit ab æthere immortalis iuuenta?
An tibi hoc attulit tua vrbem tenens Minerua?
E cœlo craterem quis rapuit, vnde haurit
Ioui & immortalibus poculum miſcens Ganymedes
Hoſpites accipiente Celeo beatior, anne & ipſe
Propitium è cœlo habitatorem hoſpitio excepiſti cœli?
Credo, quod Deus alius acceſſerit ad tuum palatium
Et caræ poculum hoc tuæ ob fercula menſæ
Attica munus dedit, velut ſpicam præbuit Ceres. Ceres.
Dixit, demiratus ſuauem potum, ex ore vero
Suauiter inſanus iubilum ciebat fundens ruſticã cantilenã,
Ruſtici v. haurientes continuatis poculis
Omnes bacchabantur rationem priuante mentes vino,
Oculos v. circumuertebant, merum amantibus v. poculis
Argenteæ purpurabant genæ, ruſticorum vero Ebriorum proprium.
Pectora incaleſcebant, poculo v. grauabatur caput,
Et venæ intumeſcentes fluctuabant capitis.
Hiſce v. aſpicientibus agitabatur ſinus terræ Ruſtici ebrii.
Et arbores ſaltabant & tripudiabant rupes,
Et fallentibus liquoribus inſueti plenus vini
Reſupinus, per ſe volutus in terram decidit vir,
Et multitudo ruſticorum lethali agitata furore
In miſerum Icarium incurrit Bacchica rabie, Ruſtici ebrii Icariũ opprimunt.
Vt qui venenatum miſcuerit dolum vini,
Hic quidem habens boum ſtimulum ferreum, hic v. ligone
Armans ſuas manus, hic v. ſpicas abſcindentem ſeculam
Eleuans, alius v. lapidem immenſum tollens, Ruſticorũ arma.
Alius obſtupeſcebat baculum manu tenens
Senem percutientes, rapiens vero quiſpiam prope ſcuticam
Icarii perforauit corpus cadente ſtimulo,
Et laborans in terram decidit ſenex laborioſus plantator:
Verberatus clauis. inſiliens v. menſæ

Ver-

Τύψε μέθης κρυφίης, καὶ αἴθοπος εἰς χύσιν οἴνου
Ἡμιθανὴς κεκύλιστο, βαρυνομένου δὲ καρήνου
Ἀχεσνίμων πληγῇσιν ἀμοιβαίῃσι τυπέντος
Αἱμαλέην φοίνιξεν ὁμόχροον οἴνου ἐέρσην
Καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἔπος ἴαχεν ἄϊδι γείτων·
Οἶνος ἐμοῦ Βρομίου βροτέης ἄμπαυμα μερίμνης
Ὁ γλυκὺς εἰς ἐμὲ μοῦνον ἀμείλιχος· εὐφροσύνην γὰρ
Ἀνδράσι πᾶσιν ὄπασσε, καὶ Ἰκαρίῳ πόρε πότμον
Ὁ γλυκὺς Ἠριγόνης πολεμήϊος. ἡμετέρην γὰρ
Νηπευθὴς Διόνυσος ἐθήκατο πενθάδα κούρην·
Οὔπω μῦθος ἔληγε, μόρος δέ οἱ ἔφθασε φωνήν,
Καὶ νέκυς ἐκτόθι κεῖτο, σαόφρονος ἔκτοθι κούρης,
Ὄμμασι πεπταμένοισιν, ἐν ἀστρώτῳ δὲ χαμεύνῃ
Νήδυμον ὕπνον ἴαυον ὑπὲρ δαπέδοιο φονῆες
Οἰνοβαρεῖς νεκύεσσιν ἐοικότες· ἐγρόμενοι δὲ
Ὃν κτάνον ἀγνώσσοντες, ἀνέστενον· ὑψόθι δ' ὤμων
Νεκρὸν ἐλαφρίζοντες ἀνήγαγον εἰς ῥάχιν ὕλης,
Ἔμφρονα θυμὸν ἔχοντες· εὐύδρῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ὠτειλὰς ἐκάθηρον ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ·
Καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον, ὃν ἔκτανον ἄφρονι λύσσῃ,
Ἀνδροφόνοις παλάμῃσιν ἐτυμβεύσαντο φονῆες·
Ψυχὴ δ' Ἰκαρίοιο πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
Εἰς δόμον Ἠριγόνης,, βροτέῃ δ' ἰσάζετο μορφῇ
Κοῦφον ὀνειρείης σκιερῆς εἴδωλον ὀπωπῆς,
Ἀνδρὶ νεουτήτῳ πανομοίϊος, εἶχε δὲ δειλὴ
Στικτὸν ἀσημάντοιο φόνου κήρυκα χιτῶνα,
Αἵματι φοινίσσοντα καὶ αἰχμώοντα κονίῃ,
Ῥωγαλέον πληγῇσιν ἀμοιβαίοιο σιδήρου·
Καὶ παλάμας ὤρεξε· νεοσφαγέος δὲ δοκεύειν
Ὠτειλὰς μελέων ἐπεδείκνυε γείτονι κούρῃ·
Παρθενικὴ δ' ὀλόλυξε φιλοθρήνοις ἐν ὀνείροις,
Ὡς ἴδεν ἕλκεα πόσσα καρήατος, ὡς ἴδε δειλὴ
Αἴθοπ' ἐρευγομένοιο νεόρρυτον ἀνθερεῶνος·

Καὶ

Verberauit potus craterem & rubri in fluxum vini
Semimortuus voluntabatur grauati vero capitis
Rusticorum ſtimultis alternis pulſati Icarius morti vicinus.
Sanguineam rubefecit concolorem vini guttam.
Et vix ex ore verbum ſonabat inferno vicinus.
Vinum mei Bacchi mortalis requies curæ,
Quod dulce in me ſolum immite. Laticiam enim Vinum lętificat hominem.
Viris omnibus præbuit, & Icario præbuit mortem
Dulce Erigonæ hoſtile, noſtram enim
Sine luctu Bacchus fecit luctuoſam puellam.
Nondum ſermo ceſſauit, mors v. illi occupauit vocem,
Et mortuus abſq; tacuit, prudenti abſq; puella
Oculis expanſis, in non ſtrato vero cubili Ebrii dormientes mortuis ſimiles.
Dulcem ſomnum dormiuerunt ſuper ſolo occiſores
V*ino grauati mortuis ſimiles, excitati vero*
Quem occiderant ignorantes, rurſus indolebant: ſuper hu-
Mortuum eleuantes duxerunt in dorſum ſiluæ, (meris v.
Prudentē animū habētes, in pulcrā aquā habēte v. flumine
Vulnera abluerunt de montibus fuſum apud fontem Ruſtici Icarium poſtquam occid-rāt ſepeliunt.
Et *mortuū nuper trucidatum quē occiderant inſana rabie,*
Virum occidentibus manibus ſepeliebant occiſores.
Anima v. Icarii perſimilis incitabatur fumo
In domum Erigonæ, humana v aſſimilabatur forma Icarii anima.
Leuem ſomnolentæ vmbroſa imaginem viſionis
Viro nuper vulnerato perſimilis, habuit v. miſera
Variam incertæ cædis nunciam tunicam Somnium Erigonæ.
Sanguine rubentem & ſqualidam puluere,
Laceratam plagis alterni ferri,
Et manus præbuit, recens v. trucidati cernere
Vulnera membrorum oſtendit vicina puellæ,
P*uella vero eiulabat luctum amantibus in ſomniis*
Cum vidit vulnera tanta capitis, cum vidit miſera
Cruorem eructantis nuper fuſum gutturis.

Et

Καὶ σκιόεις τρυγέτης ἔπος ἔννεπε πευθάδι κούρῃ,
Ἔρχεο δειλαίη, καὶ δίζεο σεῖο τοκῆα,
Ἔρχεο, καὶ μεθύοντας ἐμοὺς μάστευε φονῆας,
Εἰμὶ τεὸς τρυγέτης βαρυώδυνος, ὃν χάριν οἴνου,
Ἀγρονόμοι δασπλῆτες ἐδηλήσαντο σιδήρῳ·
Ὦ τέκος ὀλβίζω σε· σὺ γὰρ κταμένοιο τοκῆος,
Οὐ καναχῆς ἤκουσας ἀρασσομένοιο καρήνου.
Οὐ πολίην ἐνόησας ἐρευθομένην ὑπὸ λύθρῳ,
Οὐ νέκυν ἀμφιδαΐχθεν ἀπασπαίροντα κονίῃ,
Γαστροφόνους κορύνας οὐκ ἔδρακες. ἀλλά σε δαίμων
Ἔκτοθι πατρὸς ἔρυκε. τεὴν δ' ἐφύλαξεν ὀπωπήν·
Μὴ μόρον ἀθρήσειε δαϊζομένου τρυγετῆρος·
Αἵματι πορφύροντας, ἐμοὺς σκοπίαζε χιτῶνας·
Χθιζὰ γὰρ οἰνωθέντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις
Ἀγρονόμοι βλύζοντες ἀήθεος ἰκμάδα Βάκχου,
Ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο· δαϊζομένου καὶ σιδήρῳ,
Μηλονόμους ἐκάλεσσα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἰωήν·
Μουνὴ δ' ὑστερόφωνος ἐμὸν κτύπον ἔκλυεν ἠχώ,
Θρήνοις αὐτοτύποισι τεὸν στενάχουσα τοκῆα·
Οὐκέτι κουφίζουσα καλαύροπα μεσσόθεν ὕλης,
Εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα, καὶ εἰς λειμῶνας ἱκάνεις,
Σὴν ἀγέλην βόσκουσα σὺν ἀγραύλῳ παρακοίτῃ,
Οὐκέτι δενδροκόμοιο τεῆς ψαύουσα μακέλλης,
Κῆπον ἐς εὐώδινα φέρεις ἀμδρήϊον ὕδωρ·
Ἀλλὰ μελιρραθάμιγγος ἐμῆς ἀκόρητον ὀπώρης,
Κλαῖε τεὸν τρυγετῆρα δεδουπότα· καί σε νοήσω
Ὀρφανικὴν ζώουσαν ἀπειρήτην ὑμεναίων·
Ὣς φαμένη πτερόεσσα παρέδραμεν ὄψις ὀνείρου,
Κούρη δ' ἐγρομένη, ῥοδέας ἤμυξε παρειάς,
Πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσιν ἀκαμπέας ἔξεσε μηρούς,
Καὶ δολιχῆς τεθηλυμένον ἀνέσπασε βότρυν ἐθείρης,
Καὶ βόας ἀθρήσασα πεπτασμένους ἐπὶ πέτρῃ,
Παρθένος ἀχνυμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·

Πηνέ-

Et vmbroſus pater verbum dixit lugenti puellæ: Icarii vmbra filiæ Erigone.
Excitare miſera,& quære tuum patrem,
Excitare,& ebrios meos inquire occiſores,
Sum tuus pater grauiter dolens quem ob vinum,
Ruſtici graues læſerunt ferro.
O filia,beatam dico te,tu enim occiſi patris
Non clamorem audiuiſti fracti capitis,
Non canos vidiſti rubicundos ob cruorem,
Non mortuum iam trucidatum palpitantem in puluere,
Patrem occidentes clauas non vidiſti,ſed te Deus
Sine patre prohibuit,& tuum cuſtodiuit aſpectum Miſerrimū parentem occidi cernere.
Ne fatum intuereris trucidati patris:
Sanguine purpurantes meas cernet tunicas
Heri enim vino ebrii alternis poculis
Ruſtici haurientes inſueti liquorem Bacchi,
Circum me circulabantur trucidatus v.ferro
Paſtores vocaui,& non audiuerunt vocem.
Sola v.poſterius vocem repetens meum ſonitū audiuit Echo Echo.
Lamentationibus oppoſitis tuum ingemiſcens patrem.
Non amplius eleuans paſtoralem baculum in medio ſiluæ
In paſcuum floridum,& in prata venis,
Tuum gregem paſcens cum ruſtico coniuge
Non amplius arbores ornantem tuum tangens ligonem,
Hortum infrugiferum ferus marcorem prohibentem aquā.
Sed mella ſtillantis mei inſatiabilem vitis
Defle tuum patrem me occiſum,& te cognoſcam
Viduatam viuentem inexpertam nuptiarum.
Sic locuta alata prætercurrit imago ſomni. Imago ſomni.
Puella v.excitata roſeas laniauit genas Erigone excitata luget.
Luctuoſis v.vnguibus non flexa radit femora,
Et oblongæ radicitus extraxit vuam comæ,
Et boues intuens aſtantes adhuc petræ
Virgo dolens querula eiulauit voce:

Vbi

Γηνέχις Ἰκαρίοιο φίλαι φθέγξασθε κολῶναι,
Πότμον ἐμοῦ γενετῆρος ἐθήμονες εἴπατε ταῦροι
Πατρὸς ἐμοῦ κταμένοιο, τίνες γεγάασι φονῆες;
Πῆ μοι ἐμὸς γενέτης γλυκὺς οἴχεται; ἦ ῥα διδάσκων
Γείτονα καλλιφύτοιο νέους ὄρπηκας ὀπώρης
Πλάζεται ἀγρονόμοισι παρήμενος, ἤ τινι θύτῃ
Δενδροκόμῳ παρέμιμνε συνέστιος εἰλαπινάζων;
Εἴπατε μυρομένῃ καὶ τλήσομαι, εἰσόκεν ἔλθῃ,
Εἰ μὲν ἔτι ζώει γενέτης ἐμός, ἔρνεα κήπου
Ἀρδεύσω πολύνορθον ἅμα ζώοντι τοκῆι·
Εἰ δὲ πατὴρ τέθνηκε, καὶ οὐκέτι δένδρεα φυτεύει,
Ἀθρήσω μόρον ἶσον ἀποφθιμένῳ γενετῆρι.
Ὣς φαμένη ταχύγουνος ἀνέδραμεν εἰς ῥάχιν ὕλης
Ἴχνια μαστεύουσα νεοσφαγέος γενετῆρος,
Οὐδέ οἱ εἰρομένῃ θρασὺς αἰπόλος, οὐ παρὰ λόχμαις
Παρθένον οἰκτείρων ἀγεληκόμος ἔννεπε βούτης
Ἴχνιον ἀστεμφὲς ἀκηρύκτοιο τοκῆος,
Οὐ νέκυν Ἰκαρίοιο, γέρων ἐπεδείκνυε ποιμήν,
Ἀλλὰ μάτην ἀλάλητο, μόγις δέ μιν εὗρεν ἀλωάς,
Καὶ κινυροῖς στομάτεσσι δυσάγγελον ἴαχε φωνήν·
Καὶ τάφον ἐγγὺς ἔδειξε νεοτμήτοιο τοκῆος·
Παρθενικὴ δ' αἴουσα σαόφρονι μαίνετο λύσσῃ,
Καὶ πλοκάμους τίλλουσα, φίλῳ παρακάτθετο τύμβῳ,
Παρθένος ἀκρήδεμνος, ἀσάμβαλος, αὐτοχύτοις δὲ
Δάκρυσιν ἀενάοισι λελυμένον εἶ δὲ χιτῶνα,
Χείλεσι δ' ἀφθόγγοισιν ἐπεσφρηγίσσατο σιγήν
Εἰς χρόνον, Ἠριγόνη δὲ κύων ὁμόφοιτος ἐχέφρων
Κνυζηθμῷ γοόωντι συνέστιχε πενθάδι κούρῃ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ συνοδύρετο· μαινομένη δὲ
Εἰς φυτὸν ὑψικάρηνον ἀνέδραμεν· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
Ἀγχονίῳ σφίγξασα περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ
Αὐτοφόνῳ στροφάλιγγι μετάρσιος ἥλετο κούρη,
Καὶ θάνε, καὶ μόρον εἶχεν ἑκούσιον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ

Ἀμφοπ

Vbi cadauer Icarii cara dicite rupes,
Mortem mei genitoris conſueti dicite tauri
Patris mei occiſi qui fuerunt occiſores?
Quorſum mihi meus genitor dulcis periit? nunquid docent
Vicinum pulchra planta nouos palmites vua
Errat ruſticis aſſidens, aut aliquem apud bubulcum
Arbores curantem manſit contubernalis compotans?
Dicite lugenti & perferam, donec veniat
Si quidem adhuc viuit genitor meus, ramos horti
Irrigabo redux vna viuens cum patre.
Si v pater mortuus eſt, & non amplius arbores plantat,
Videbo mortem æqualem mortuo patri.
Sic locuta genibus velox cucurrit in dorſum ſiluæ
Veſtigia inquirens nuper trucidati patris,
Non v ipſi interroganti audax caprarius, non apud lucum
Virginem miſerans gregem paſcens dixit bubulcus
Veſtigium incognitum non annunciati patris,
Non cadauer Icarii ſenex oſte[illegible] paſtor,
Sed fruſtra errabat, vix v. ipſam inuenit plantator
Et querulo ore triſtia annunciantem reſonabat vocem.
Et ſepulcrum prope oſtendit nuper diſſecti patris,
Virgo v. audiens prudenti inſaniebat rabie.
Et capillos vellens carum deponebatur apud tumulum,
Virgo ſine reticulo ſine ſandaliis per ſe fuſis vero
Lacrumis continuis ablutam habuit tunicam
Labiis vero mutis obſignabat ſilentium
In tempus. Erigonæ vero canis comes prudens
Gannitu luctuoſo comes ibat lugubri puellæ
Et ipſi dolenti vna condolebat. Furioſa vero
In arborem altum caput habentem cucurrit, circa arborē v.
Laqueali ſtringens circumplexam ceruicem vinculo
Se occidente volumine ſublimis periit puella
Et mortua eſt, & mortem habuit ſpontaneā: circa puellā v.

Vtrumq;

Erigone Icarium patrem occiſum quærit.

Exemplū filialis amoris erga patrē.

Deſcriptio ingentis luctus. Mæra Icarii canis.

Erigone ſe ſuſpendit.

Ἀμφοτέροις δονέουσα πόδας βητάρμονι παλμῷ
Γυιὰ κύων δεδόνητο, καὶ ἴαχε πένθιμον ἠχώ,
Ὄμμασι θηρείοισι νοήμονα δάκρυα λείβων,
Οὐδὲ κύων ἀφύλακτον ἐρημάδα κάλλιπε κούρην,
Ἀλλὰ φυτῷ παρέμιμνεν ἐπήλυδα θῆρα διώκων
Πόρδαλιν, ἠὲ λέοντα, παρερχομένοισι δ' ὁδίταις
Νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπεδείκνυεν ἄζυγα κούρην,
Δεσμοῖς ἀγχονίοισι περίπλοκον ὑψόθι δένδρου.
Οἱ δέ μιν οἰκτείροντες, ἀνήιον εἰς φυτὸν ὕλης
Ἴχνεσιν ἀκροτάτοισιν, ἀπ' εὐπετάλων δὲ κορύμβων
Παρθενικὴν ἀδμῆτα κατήγαγον, ἀγχινεφῆ δὲ
Γαῖαν ἐκοιλαίνοντο πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις,
Τοῖς ἅμα καὶ πεπόνητο κύων πινυτόφρονι θυμῷ·
Πενθαλέῳ δ' ἐβάθυνε πέδον πηχυήμονι ταρσῷ,
Θηγαλέοις ὀνύχεσσι, χυτῆς χθονὸς ἄκρα χαράσσων,
Καὶ νέκυν ἀρτιδάικτον ἐπεκτερέιξαν ὁδῖται,
Καὶ ξυνῆς μεθέπων ὑποκάρδιον ὄγκον ἀνίης
Εἰς ἑὸν ἔργον ἕκαστος ἀνέδραμεν ὀξέι ταρσῷ·
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔμιμνε κύων παρὰ γείτονι τύμβῳ,
Ἠριγόνης ὑπ' ἔρωτι, θελήμονι δ' ὤλετο πότμῳ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἐλέαιρεν, ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ,
Ἠριγόνην στήριξε λεοντείῳ παρὰ νώτῳ·
Παρθενικὴ δ' ἄγραυλος ἔχει στάχυν· οὐ γὰρ ἀείρειν
Ἤθελεν οἴνοπα βότρυν ἐοῦ γενέταο φονῆα·
Ἰκάριον δὲ γέροντα συνήλυδα γείτονι κούρῃ
Εἰς πόλον ἀστρόφοιτον ἄγων ὀνόμηνε Βοώτην,
Φαιδρὸν ἀμαξαίης ἐπαφώμενον Ἀρκάδος Ἄρκτου,
Καὶ κύνα μαρμαίροντα καταΐσσοντα λαγωοῦ
Ἔμπυρον ἄστρον ἔθηκεν, ὅπη περὶ κύκλον Ὀλύμπου
Ποντιὰς ἀστερόεντι τύπῳ ναυτίλλεται ὁλκάς·
Καὶ τὰ μὲν ἔπλασε μῦθος Ἀχαϊκὸς ἠθάδα Πειθὼ
Ψεύδεϊ συγκεράσας τὸ δ' ἐτήτυμον· ὑψιμέδων Ζεὺς
Ψυχὴν Ἠριγόνης σταχυώδεος ἀστέρι κούρης

Οὐρανίης

Vtrumq; quatiens pedem ſaltatore vibratione Canis Erigones ob mortem dominæ miſerrime eiulat.
Crebro canis agitabatur, & emiſit luctuoſum ſonitum,
Oculis venatoriis prudentes lacrumas libans,
Neq; canis incuſtoditam deſertam reliquit puellam,
Sed apud arborem manſit aduenientem feram perſequens
Pantheram, aut leonem, prætereuntibus v. viatoribus
Nutibus mutis oſtendit iniugem puellam
Vinculis laquealibus complicatam ſuper arbore. Canis feras à cadauere repellit.
Hi v. ipſam miſerantes aſcendebant in arborem ſiluæ
Veſtigiis ſummis à foliis ornatis vero ramis
Virginem intactam reduxerunt, nubibus vicinam vero
Terram excauabant ſolum fodientibus ligonibus,
Cum quibus ſimul laborabat canis prudenti animo,
Luctuoſa v. profunde excauauit terram artificioſa planta,
Acutis vnguibus, fuſilis terræ ſummitate lacerans,
Et cadauer nuper trucidatum ſepeliuerunt viatores,
Et noui tenens ſubcordialem cumulum doloris Erigone ſepelitur.
In ſuum opus quiſq; recurrit veloci planta,
Verum hic ſolus manſit canis apud vicinum tumulum;
Erigones ob amorem, voluntaria v periit morte.
Iupiter vero pater miſeratus eſt, in ſtellato v. circulo, Erigone in cœlum translata.
Erigonem confirmauit leoninum prope dorſum.
Virgo v. ruſtica habet ſpicam, non enim ferre
Voluit vinicolorem vuam ſui patris interemtricem.
Icarium v. ſenem comitem vicina puella
In *cœlum ſtellinagum ducens vocauit Booten,* Icarius in cœlo Bootes appellatus.
Lucidum plauſtralis tangentem vrſa vrſam,
Et *canem reſplendentem incitatum lepori* Canis Erigones in cœlum translat'.
Ignitum ſidus fecit, vbi apud circulum cœli
Marina ſtellata imagine nauigat nauis.
Et hæc quidem finxit fabula græca conſuetam Suadam In fabulis vera falſis miſta.
Falſo commiſcens verum. In altis regnans Iupiter
Animam Erigones ſpiceæ ſtellæ puellæ

Hhhh *Cæ-*

Οὐρανίης ἐπίβαινεν ὁμόζυγον· αἰθερίῃ δὲ
Ἀγχικελοῦς κυνὶ θῆκεν ὁμοίιον εἴδεϊ μορφῆς,
Σείριον ὃν καλέουσιν ὁμόρρυθον· Ἰκαρίῃ δὲ
Ψυχὴν ἠερόφοιτον ἐπιξείνωσε Βοώτῃ.
Καὶ τὰ μὲν οἰνοφύτῳ Κρονίδης πόρεν Ἀτθίδι γαίῃ,
Ἐν γέρας ἀντιάων καὶ Παλλάδι, καὶ Διονύσῳ·
Ἰλισσοῦ δὲ ῥέεθρα μελίρρυτα Βάκχος ἐάσας
Ἁβρὸς ἐς ἀμπελόεσσαν ἐκώμασεν αὔτυγα Νάξου.
Ἀμφὶ δέ μιν πτερὰ πάλλεν Ἔρως θρασύς· ἐρχομένῳ δὲ
Μελλογάμου Κυθέρεια προηγεμόνευε Λυαίου·
Ἄρτι γὰρ ὑπνώουσαν ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐάσας
Παρθενικὴν λιπόπατριν ἀμείλιχος ἔπλεε Θησεύς,
Σιμηθίαις τ' ἀνέμοισιν ἐπιτρέπειν· ὑπναλέην δὲ
Ἀθρήσας Διόνυσος ἐρημαίην Ἀριάδνην,
Θαῦμα μίξεν ἔρωτα, χοροπλεκέεσσι δὲ Βάκχαις
Γλώσσῃ θαμβαλέῃ πεφυλαγμένον ἔννεπε μῦθον·
Βασσαρίδες, μὴ ῥόπτρα τινάξατε, μὴ κτύπος ἔστω
Ἢ ποδός, ἢ σύριγγος, ἐάσατε Κύπριν ἰαύειν·
Ἀλλ' οὐ κεστὸν ἔχει σημάντορα Κυπρογενείης·
Πείθομαι ὡς δολόεντι Χάρις νυμφεύεται ὕπνῳ·
Ἀλλ' ἐπεὶ ὄρθρος ἔλαμψε, καὶ ἔγγυθι φαίνεται Ἠώς,
Πασιθέην εὕδουσαν ἐγείρατε· τίς παρὰ Νάξῳ,
Τίς Χάριν ἐχλαίνωσεν ἀνήνεμον; μὴ πλέεν ἤδη;
Ἀλλὰ δέπας μακάρων τινὶ κάλλιπε; μὴ παρὰ πόντῳ
Κέκλιται αἰγλήεσσα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,
Καὶ ποθέει Ἐνδυμίωνος ἐθήμονος ὄπτις ἰαύει;
Μὴ Θέτιν ἀργυρόπεζαν ἐπ' αἰγιαλοῖσι δοκεύω,
Ἀλλ' οὐ γυμνὸν ἔχει ῥόδοεν δέμας, εἰ θέμις εἰπεῖν;
Ναξίας ἰοχέαιρα πόνων ἀμπαύεται ἄγρης,
Θηροφόνους ἱδρῶτας ἀποσμήξασα θαλάσσῃ·
Τίκτει γὰρ γλυκὺν ὕπνον ἀεὶ πόνος· ἀλλ' ἐνὶ λόχμῃ
Ἄρτεμιν ἑλκεχίτωνα τίς ἔδρακε; μίμνετε Βάκχαι,
Στῆθι Μάρων, μὴ δεῦρο χορεύσατε, λῆγε λιγαίνων

Παι

Cæleſtis diſtribuit coniugem. Aetherium vero
Prope canem canem poſuit ſimilem imagini forma Sirius.
Sirium quem vocant comitem. Icarii vero
Animam aeriuagam hoſpitio excepit Boota.
Et hac quidē vitib. plantata Saturni⁹ præbuit Attica terra,
Unum munus reddens & Palladi & Baccho,
Iliſſi v. flumina melliflua Bacchus relinquens,
Mollis in viteum acceſſit ambitum Naxi.
Circa v. ipſum alas vibrauit amor audax. Venienti vero
Volenti vxorem ducere Venus dux præibat Baccho:
Iam enim dormientem in littoribus relinquens Theſeus
Virginem à patria exulem immitis nauigauerat Theſeus, Ariadnam dormien-
Pactaq; ventis indulſerat, dormientem vero tem in lit-
Aſpiciens Bacchus deſertam Ariadnen, tore deſe-rit.
Admirationi miſcuit amorem, choro v. cōplicatis Bacchis Bacchus
Lingua admirante cautum dixit ſermonem: inuenit A-riadnam.
Baſſarides ne pulſatilia inſtrumenta quatite, non ſonitus ſit,
Aut pedis, aut fiſtula, relinquite Venerem dormire. Bacch⁹ de
Verum non ceſtum habet indicem Veneris: Ariadna.
Credo quod doloſo gratia nubet ſomno
Sed poſtquam diluculum illuxit, & prope apparuit aurora
Paſitheam dormientem excitate, quis apud Naxum?
Quis gratiā induit veſtimētis carentē? numne fuit inuēta?
Sed poculum Deorum cui reliquit, numne apud pontum
Iacuit ſplendens boum agitatrix Luna Luna ſine
Et quomodo Endymione conſueto abſq; dormit? Endymio-
Non Thetim *argenteos pedes habentem in littore cerno?* ne dormit.
Sed non nudum habet roſeum corpus, ſi fas dicere,
Naxia Diana à laboribus quieſcit venationis,
Feras occidentes ſudores poſtquam deterſit in mari
Generat enim dulcem ſomnum ſemper labor. Sed in luco Labor
Dianam tunicam trahentem quis vidit? Expectate Bacchæ ſomnum parit.
Conſiſte Maro, ne huc ſaltetis, deſine cantare

Hhhh 2 Pan

Παῖ φίλε, μὴ σκεδάσειας ἑώιον ὕπνον Ἀθήνης·
Καὶ τίνι Παλλὰς ἔλειπεν ἑὸν δόρυ; καὶ τίς ἀείρει
Χαλκείην τρυφάλειαν ἢ αἰγίδα Τριτογενείης;
Τοῖα μὲν ἔννεπε Βάκχος· ἀπὸ ψαμάθοιο δὲ δειλὴ
Ὕπνον ἀποσκεδάσασα δυσίμερος ἤγρετο κούρη,
Καὶ στόλον οὐκ ἐνόησε καὶ οὐ πόσιν ἠπεροπῆα·
Ἀλλὰ σὺν Ἀλκυόνεσσι Κυδωνιὰς ἔστενε νύμφη,
Ἠιόνας μεθέπουσα βαρύδρομον ἔθνος ἐρώτων,
Ἤθεον δ' ὀνόμηνεν, ἐμαίνετο δ' ἐγγύθι πόντου
Ὁλκάδα διζομένη, φθονερῷ δ' ἐπεμήνιεν ὕπνῳ,
Καὶ Παφίῃ πολὺ μᾶλλον ἐμέμφετο μητέρι θαλάσσης,
Καὶ Βορέην ἱκέτευε, καὶ ὅρκιον εἶπεν ἀήτῃ
Ὅρκιον Ὠρείθυιαν, ὅπως πάλιν εἰς χθόνα Νάξου
Κεδρὸν ἄγοι, γλυκερὴν δὲ τὸ δεύτερον ὁλκάδα λεύσῃ·
Αἴολον ἤπυε μᾶλλον ἀθελγέα· λισσομένη δὲ
Πείθετο, καὶ κατένευσε, καὶ αὐτοκέλευθον ἀήτην
Πέμψεν, ἵνα πνεύσειε, ποθοβλήτοιο δὲ κούρης
Οὐ Βορέης ἀλέγιζε δυσίμερος, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
Παρθενικῇ κοτέοντο τάχα ζηλήμονες αὖραι,
Αἵ ποτε νῆα κόμισσαν ἐς Ἀτθίδα· παρθενικὴν δὲ
Αὐτὸς ἐρῶν θάμβησεν, ἀπευκταίῳ δ' ἐνὶ Νάξῳ
Εἰσιδέειν ἐδόκησεν ὀδυρομένην Ἀφροδίτην·
Ἦν δὲ φαεινοτέρη καὶ ἐν ἄλγεσι, καί μιν ἀνίη
Ἀχνυμένην κόσμησε, κινυρομένῃ δ' Ἀριάδνῃ
Εἴκαθεν ἐς κρίσιν ἤ κε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἱμερόεν γελόωσα καὶ εἴκαθεν ὄμματα Πειθοῦς
Καὶ Χαρίτων, καὶ Ἔρωτος ἐπήρατα δάκρυα κούρης·
Ὀψὲ δὲ δακρυόεσσα, τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὕπνος ἐμοὶ γλυκὺς ἦλθεν, ἕως γλυκὺς ὤχετο Θησεύς,
Αἴθε με τερπομένην ἔτι κάλλιπεν, ὑπναλέην δὲ
Κεκροπίην ἐνόησα· καὶ ἔνδοθι Θησέος αὐλῆς
Ἅβρος ἔην ὑμέναιος ἀειδομένης Ἀριάδνης,
Καὶ χορούς, ἡμετέρη δ' ἐπεκόσμεε τερπομένη χείρ

Εἰαρινοῖς

Pan amice, ne diſcutias matutinum ſomnum Mineruæ.
Et cui Pallas reliquit ſuam haſtam? & quis tollit
Ferream galeam aut Aegidem Tritone genitæ Palladis?
Hæc quidem dixit Bacchus, ab arena v. timida
Somnum diſcutiens amore infelix excitabatur puella, Ariadne expergiſcitur.
Et exercitum non nouit, & non ſponſum fallacem
Sed cum Alcionibus Cydonia ingemuit nympha,
Littora ſequens grauiter currens munus amorum.
Iuuenem v. nominauit, inſaniebat v. prope mare
Nauem quærens, inuido v. iraſcebatur ſomno
Et Venerem multo magis accuſabat matrem maris,
Et Boream ſupplex orauit, & iuramentum dixit vento Orithyia.
Iuramentum Orithyian vt rurſus vt terram Naxi
Iuuenem ageret, dulcemq; denuo nauem cerneret. Ariadna quærit Theſea.
Æolum orauit magis immitem, oranti vero Æolus.
Obediebat, & annuit, & contrarium ventum
Miſit, vt ſpiraret, amore percuſſam v. puellam
Non Boreas curauit amore infelix, ſed & ipſæ
Virgini iraſcebantur forte æmulæ auræ,
Quæ tunc nauem tulerant in Atticam, virginem v.
Ipſe amans demiratus eſt, deprecando v. in Naxo
Intueri videbatur lugentem Venerem.
Erat v. lucidior etiam in doloribus, & ipſam luctus
Dolentem ornauit, lugenti vero Ariadnæ
Conſimilis fuit quoad iudicium libenter ridens Venus.
Suauiter ridens, & ſimilis fuit oculis Pythus
Et Charitum & Amoris amabiles lacrumæ puellæ. Ariadnæ pulchritudo.
Sero vero lacrumans talem ſonuit vocem:
Somnus mihi dulcis venit, donec dulcis venit Theſeus Somnus Ariadnæ.
Vtinã me oblectatã adhuc relinqueret, in ſomnis apparente
Cecropiam cognoui, & in Theſei aula (vero
Mollis erat hymenæus laudatæ Ariadnæ,
Et chorus, noſtra vero ornabat delectata manus

Εἰαρινοῖς πετάλοισι πεπηλότα βωμὸν ἐρώτων,
Καὶ γάμιον στέφος εἶχον· ἰδὼν δέ μοι ἐγγύθι Θησεὺς
Εἵμασι νυμφιδίοισι συνηπολέων Ἀφροδίτῃ·
Ὤμοι ὅτι ὄνειρον ἴδον γλυκὺν! ἀλλά με φεύγων
Ὤχετο καλλείψας ἔτι παρθένον· ἵλαθι Πειθώ,
Ταῦτά μοι ἀχλυόεσσα γαμοστόλος ὤπασεν ὄρφνη,
Καὶ φθονερὴ τάδε πάντα φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς,
Ἐγρομένη δ' οὐχ εὗρον ἐμὸν πόθον, ἢ ῥα καὶ αὐταὶ
Εἰκόνες αἰπτύπων ζηλήμονές εἰσιν ἐρώτων,
Ὅττι τελεσσιγάμων ἀπατήλιον ὄψιν ὀνείρων
Ἱμερτὴν ὀνόησα, καὶ ἱμερόεις φύγε Θησεύς,
Εἰς ἐμὲ καὶ φίλος ὕπνος ἀνόρσιος, εἴπατε πέτραι,
Εἴπατέ μοι δυσέρωτι, τίς ἥρπασεν ἀστὸν Ἀθήνης;
Εἰ Βορέης πνεύσειεν, ἐς Ὠρείθυιαν ἱκάνω,
Ἀλλά μοι Ὠρείθυια χολώεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
Αἷμα φέρει Μαραθῶνος, ὅθεν φίλος ἔπλετο Θησεύς·
Εἰ Ζέφυρος κλονέει, ζεφυρηίδι δείξατε νύμφῃ
Ἴριδι μητέρι πόθοιο βιαζομένην Ἀριάδνην·
Εἰ νότος, εἰ θρασὺς Εὖρος, ἐς Ἠριγένειαν ἱκάνω,
Μεμφομένη φθονερῶν ἀνέμων δυσέρωτι τεκούσῃ·
Δὸς, κενεὴν πάλιν ὕπνε φίλην χάριν ἴσον ἐκείνῳ,
Πέμπων ἄλλον ὄνειρον ἐπήρατον, ὄφρα νοήσω
Κύπριδος ὑπναλέης γλυκερὴν ἀπατήλιον εὐνήν·
Μοῦνον ἐμοῖς δήθυνον ἐπ' ὄμμασιν, ὄφρα νοήσω
Ἄπνοον οἶστρον ἔρωτος ὀνειρείων ὑμεναίων·
Εἰ μὲν ἐς Ἀτθίδα γαῖαν ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ
Σὸν πλόον ἐκ Νάξοιο μετήγαγον ἅρπαγες αὖραι,
Εἰπέ μοι εἰρομένη, καὶ ἐς Αἰόλον αὐτίκα βαίνω,
Μεμφομένη ῥοθίοισι, καὶ οὐχ ὁσίοισιν ἀήταις·
Εἰ δέ με τὴν λιπόπατριν ἐρημάδι πάρθετο Νάξῳ,
Καὶ σέθεν ἀγνώσσοντες ἀμείλιχος ἔπλεε ναύτης,
Ἤλιτεν εἰς Θησῆα, καὶ εἰς Θέμιν, εἰς Ἀριάδνην,
Μηκέτι ναυτίλος αὐτὸς ἴδοι ποτὲ πομπὸν ἀήτην,

Μηδὲ

Vernalibus ſub foliis florens altare amorum,
Et nuptialem coronã habuit. Erat v. mihi vicinus Theſeus
Coniunctionibus ſponſalibus ſacrificans Veneri.
Heu mihi quale ſomnium vidi dulce, ſed me fugiens
Seceſſit relinquens adhuc virginem: propitia eſto Pytho,
Hæc mihi caliginoſa pronuba præbuit caligo,
Et inuida hæc omnia lucifera rapuit aurora,
Excitata v. non inueni meum amorem ſanè & ipſa
Imagines oppoſitorum æmulæ ſunt amorum
Quod nuptias perficientium fallacem imaginem ſomniorũ
Deſiderabilem vidi, & deſiderabilis fugit Theſeus,
In me etiam carus ſomnus ingratus, dicite petræ
Dicite mihi amore infelici quis rapuit ciuem Athenarum?
Si Boreas ſpirauit, ad Orithyiam venio,
Sed mihi Orithyia iraſcitur, quod & ipſa
Sanguinem fert Marathonis, vnde carus fuit Theſeus.
Si Zephyrus turbat, Zephyri oſtendite nymphæ,
Iridi matri amoris violatam Ariadnem:
Si Notus, ſi audax Eurus, ad auroram venio,
Accuſans inuidos ventos amore infelici matri,
Da vanam rurſus ſomne caram gratiam æqualem illi,
Mittens alium ſomnum amabilem, vt cognoſcam
Veneris dormientis dulcem fallacem thalamum.
Solum meis morare in oculis, vt cognoſcam
Mortuum furorem amoris ſomno oblatarum nuptiarum.
Siquidem in Atticam terram doloſe ſponſe Theſeu
Tuam nauigationem è Naxo *eduxerunt rapaces auræ*
Dic mihi interroganti, & ad Aeolum ſtatim vado,
Accuſans flumina & non ſanctos ventos.
Si vero me patriam deſerentem deſertæ appoſuit Naxo
Et te ignorante immitis nauiget nauta.
Peccauit in Theſea & in Themin & in Ariadnem,
Nunquam nauta ille videat vnquam ducem itineris ventũ

Ariadne dolet quod ſuauis ſomn. ipſi excuſſit.

Boreas.

Zephyrus.

Notus.
Eurus.

Ariadne denuo dulcem ſomnum exoptat.

Ariadnæ querela.

Nauta infelix.

Μηδέ μιν ἀστήθεσσι συνιπτύουσα θυέλλαις
Ἵλαος ἀθρήσειε γαληναῖος Μελικέρτης·
Ἀλλὰ Νότος πνεύσειεν, ὅτε χρέος ἐστὶ Βορῆος,
Εὖρον ἴδοι Ζεφύρου κεχρημένος, εἰαρινοῖς δὲ
Ποντοπόροις ὅτε πᾶσιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
Χειμερίῃ ποτὶ μοῦνος ὁμιλήσειε θαλάσσῃ·
Ἤλιτεν ἐς ἐμὲ ἀθέσμιος ὁ ναυτίλος· ἀλλὰ καὶ αὐτή
Ἀσπασίην ποθέουσα σαόφρονος ἄστυ Ἀθήνης·
Αἴθε μιν οὐκ ἐπόθησα δυσίμερος· εἰς Παφίην γὰρ
Ὁππότε ἦν ἱμερόεις, τότε νῦν ἄγριος ἔπλετο Θησεύς·
Αὐτὰ δέ μοι κατέλεξεν ἐμὸν μίτον εἰσέτι πάλλων,
Αὐτὰ δέ μοι κατέλεξε παρ' ἡμετέρῳ λαβυρίνθῳ,
Αἴθε μιν ἔκτανε Ταῦρος ἀμείλιχος· ἴσχεο φωνὴ
Ἀφροσύνης, μὴ κτεῖνε νέον γλυκύν· ὤμοι ἐρώτων
Θησεὺς ἔπλεε μοῦνος ἐς εὐώδινας Ἀθήνας·
Οἶδα τί πέρ μιν μελίλοιπε· μιῆς τάχα παρθενικάων
Σύμπλοον εἶχεν ἔρωτα, καὶ ἐν Μαραθῶνι χορεύει
Εἰς ἑτέρης γάμον ἄλλον· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νάξον ὁδεύω,
Πατρὸς ἐμὸς πέλε Νάξος, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ,
Ὤλεσα καὶ γενέτην, καὶ νυμφίον· ὤμοι ἐρώτων,
Οὐχ ὁρόω Μίνωα, καὶ οὐ Θησῆα δοκεύω,
Κνωσσὸν ἐμὴν προλέλοιπα, πάις δ' οὐκ εἶδον Ἀθήνας,
Πατρὸς νοσφισθεῖσα καὶ πατρίδος· ἆ μέγα δειλὴ
Ἔδνον ἐμῆς φιλότητος ὕδωρ καλὸν, ἐς τίνα φεύγω;
Τίς θεὸς ἁρπάζει με, καὶ εἰς Μαραθῶνα κομίσσει,
Κύπριδι καὶ Θησῆϊ δικαζομένην Ἀριάδνην;
Τίς με λαβὼν κομίσειε δι' οἴδματος· αἴθε καὶ αὐτὴ
Ὑμετέρης μίτον ἄλλον ἴδω πομπῆα κελεύθου·
Τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ μίτον, ὥς κεν ἀλύξω
Αἰγαίης ἁλὸς οἶδμα, καὶ εἰς Μαραθῶνα περήσω,
Ὄφρα περιπλέξω σε, καὶ εἰ συνέεις Ἀριάδνην,
Ὄφρα περιπλέξω σε τὸν ὁρκαπάτην παρακοίτην,
Δέξο με σῶν λεχέων θαλαμηπόλον, ἢν ἐθελήσῃς,

Καί σο-

Neq; ipſum inſtabilibus vna equitantem cum procellis Melicerta.
Propitius intueatur tranquillus Melicerta
Sed Notus ſpiret vbi opus eſt Borea,
Eurum videat Zephyro indigus Aduerſi venti.
Vernalibus v. pontigradis nautis cum omnib. ſpirant venti,
Hyemali tunc ſolus conuerſetur cum mari.
Peccauit hic impius nauta, ſed & ipſa
Læſa ſum deſiderans caſtæ ciuem Mineruæ.
Vtinã ipſum non amaſſem amore infelix. In Paphiã enim
Qantum amabilis, tantum agreſtis fuit Theſeus Filum Ariadnæ.
Ipſa v. mihi enumerauit meum filum adhuc vibrans Labyrinthus.
Ipſa v. mihi recenſuit apud noſtrum Labyrinthum Minotaurus.
Vtinam ipſum occidiſſet Taurus immitis. Deſine vox
A ſtultitia, ne occide iuuenem dulcem: heu mihi ob amores
Theſeus nauigauit ſolus in fœcundas Athenas
Noui vnde me reliquerit. Vnius forte è virginibus
Vna nauigantem habet amorem, & in Marathone ſaltas
In alterius nuptias alias. Ego v. adhuc Naxum tranſeo, Naxus.
Thalamus meus fuit Naxus doloſe ſponſe Theſeu,
Perdidi & patrem, & ſponſum, heu mihi ob amores Minos.
Non video Minoen & non Theſea cerno,
Gnoſſum meum reliqui, tuas v. non video Athenas,
Patre priuata ſum & patria: Ah valdè miſera
Munus ſponſale mei amoris aqua pulcra, ad quem fugiam? Querela Ariadnæ.
Quis Deus rapiet me, & in Marathonem feret,
Veneri & Thæſeo iudicio circumuentam Ariadnen?
Quis me acceptam feret per fluctus. Vtinam & ipſa
Veſtra filum aliud videam, ducem viæ.
Tale habere volo & ego filum, vt effugiam Natura amoris admirabilis vbi adfectus & rationis pugna.
Aegæi maris fluctum, & in Marathonem tranſeam
Vt amplectar te, quamuis odio habeas Ariadnem
Vt amplectar te iuramentum fallentem coniugem
Accipe me tuorum thalamorum cubiculariam ſi voles

Et

Καὶ στορέσω σέο λέκτρα μετὰ Κρήσσην Ἀριάδνην,
Οἷά τι ληϊσθεῖσα καὶ ὀλβίστη σέο νύμφη,
Τλήσομαι ὡς θεράπαινα πολύκροτον ἱστὸν ὑφαίνειν,
Καὶ φθονεροῖς ὤμοισιν ἀήθεα κάλπιν ἀείρειν,
Καὶ γλυκερὸν Θησῆϊ φέρειν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
Μοῦνον ἴδω Θησῆα, καὶ ἡμετέρη ποτὲ μήτηρ
Ἀγχινόμοις θήπευε, καὶ αὐχένα κάμψε νομῆϊ
Βοσκομένῳ δ' ὀάριζεν ἀφωνήτῳ τινὶ ταύρῳ,
Καὶ βοῒ ταῦρον ἔτικτε μιγαζομένοιο βοτῆρος,
Γηκτίδος οὐ πόθον εἶχεν, ὅσον μυκηθμὸν ἀκούειν·
Οὐ μὲν ἐγὼ ψαύσοιμι καλαύροπος, οὐ περὶ φάτνῃ
Στήσομαι, ἡμετέρης δὲ παρέσσομαι ἐγγὺς ἀνάσσης,
Φθεγγομένῳ Μινώϊ, καὶ οὐ μυκηθμὸν ἀκούω,
Καὶ τὸν ἱμερόεντα γάμων ὑμέναιον ἀείσω,
Ζῆλον ἀποκλέπτουσα νεοζυγέος σέο νύμφης·
Στῆσον Ναξιάδεσσι παρ' ἠόσι ποντοπορεύων,
Στῆσον ἐμοὶ σέο νῆα, τί ναυτίλε καὶ σὺ χαλέπτεις;
Ὡς ἄρα καὶ σὺ πέλεις Μαραθώνιος, εἰ μὲν ἱκάνεις
Εἰς ἐρατὴν σέο γαῖαν, ὅπῃ δόμος ἐστὶν ἐρώτων,
Δίξο με δειλαίην, ἵνα Κέκροπος ἄστυ νοήσω·
Εἰ δέ με καλλείψεις, καὶ ἀμείλιχε ποντοπορεύεις,
Εἰπὲ παρὰ Θησῆϊ κινυρομένην Ἀριάδνην,
Μεμφομένην ἀπέλεστον ἐπίκλοπον ὅρκον ἐρώτων·
Οἶδα πόθεν Θησῆος ὑπόσχεσιν ἠπεροπῆος
Θῆκεν ἔρως βαρύμηνις ἀνήνυτον, ἀντὶ γὰρ Ἥρης,
Ἣν Ζυγίην καλέουσιν ἀπειρογάμοιο θεαίνης,
Ὤμοσεν ἀχράντοιο γαμήλιον ὅρκον Ἀθήνης·
Παλλάδος ὅρκον ὄμοσσε, τί Παλλάδι καὶ Κυθερείῃ·
Τοῖα κινυρομένης ἐπετέρπετο Βάκχος ἀκούων,
Κεκροπίην δ' ἐνόησε, καὶ οὔνομα Θησέος ἔγνω,
Καὶ στόλον ἐκ Κρήτης ἀπατήλιον, ἄγχι δὲ κούρης
Ἔνθεον εἶδος ἔχων ἀμαρύσσετο· παρθενικὴν δὲ
Φέρτερον εἰς πόθον ἄλλον ἱμάσσε κέντορι κεστῷ

Θοῦρος

Et ſternam tuos lectos poſt Cretenſem Ariadnem
Tanquam præda capta & feliciſſima tua Nympha,
Tolerabo tanquam famula multiſonam telam texere, Ancillæ officium.
Et inuidis humeris inſuetam ſitulam tollere,
Et dulci Theſeo adferre ſupercoenalem aquam, Aquã humeris ferre.
Tantummodo videam Theſea, & noſtra quondam mater
Ruſticis famulata eſt, & ceruicem flexit paſtori,
Paſto vero muliebriter locuta eſt muto cum tauro
Et boui taurum genuit decantati paſtoris, Paſiphaæ amor.
Fiſtulæ non deſiderium habuit quantum mugitum audire
Non quidem ego tangã paſtoris baculum, non circa præſepe
Statuar, noſtra v. præſens ero prope reginam,
Loquenti Minoi, & non mugitum audio,
Et tuum deſiderabilem nuptiarum hymenæum cano,
Aemulationem diſſimulans ob nouam nuptã tuã Nymphã
Conſtitue Naxia prope littora nauigans,
Statue mihi tuam nauim, quid nauta & tu iraſceris?
Vt ſane & tu es Marathonius, ſiquidem venis
In amabilem tuam terram, vbi eſt domus amorum.
Accipe me miſeram vt Cecropis vrbem videam,
Si v. me reliqueris, & immitis nauigabis,
Dic tuo Theſeo querulam Ariadnem
Reprehendẽtem non perfectum fallax iuramentũ amorum Iuſiurandum Iunonis & Palladis.
Noui vnde Theſei promiſſionem deceptoris
Fecerit amor grauiter iratus non perfectã, pro Iunone enim
Quam iugiam appellant nuptias non experta Dea Iuno iugia.
Iurauit intacta nuptiale iuramentum Minerua.
Palladis iuramentum iurauit, quid Palladi cum Venere?
Talia illa conquerente delectabatur Bacchus audiens, Bacchus querelam Ariadnes audiuit.
Cecropiam vero cognouit & nomen Theſei cognouit.
Et claſſem ex Creta doloſam, prope puellam vero
Diuinam imaginem habens reſplendebat, virginem vero
Meliorem in amorem alium flagellauit incitatore ceſto

Im-

Θοῦρος ἔρως πείθοιτο, ὅπως Μινωίδα κούρην
Πειθομένην ζεύξειε κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Καὶ κινυρὴν δυσέρωτα παρηγορέων Ἀριάδνην,
Τοῖον ἔπος φάτο Βάκχος ἐῇ φρενοθελγέϊ φωνῇ·
Παρθένε τί στενάχεις ἀπατήλιον ἀστὸν Ἀθήνης;
Μνῆστιν ἔχεις Θησῆος; ἔχεις Διόνυσον ἀκοίτην,
Ἀντὶ μινυνθαδίου πόσιν ἄφθιτον· εἰ δέ σε τέρπει
Ἥλικος ἠιθέου βροτέου δέμας, οὔ ποτε Θησεὺς
Εἰς ἀρετὴν καὶ κάλλος ἐριδμαίνει Διονύσῳ·
Ἀλλ' ἐρέεις νεότητα ποδοσκαφέος Λαβυρίνθου·
Διασφυῆ φοίνιξεν ὁμόζυγον αἵματι ταύρῳ
Οἶδας ἀκοντιστῆρα σὸν μίτον· οὐ γὰρ ἀγῶνα
Εὗρεν ἀεθλεύειν κορυμβοφόρος ἀστὸς Ἀθήνης,
Εἰ μὴ θῆλυς ἔμιμνε ῥοδόχροος, οὔ σε διδάξω
Καὶ Παφίην, καὶ Ἔρωτα, καὶ ἠλακάτην Ἀριάδνης·
Αἰθέρος οὐκ ἐρέεις ὅτι μείζονές εἰσιν Ἀθῆναι,
Οὐ Διὶ παμμεδέοντι πανείκελος ἔπλετο Μίνως
Σὸς γενέτης· οὐ Κνωσσὸς ὁμοίιός ἐστιν Ὀλύμπῳ,
Οὐ γὰρ ματίην στόλος ἐστὶν ἐμῆς ἀπεβήσατο Νάξου,
Ἀλλὰ πόθος σε φύλαξεν ἀρειοτέροις ὑμεναίοις·
Ὀλβίη, ὅτι λιποῦσα χερείονα Θησέος αὐλὴν
Δίμνιον ἱμερόεντος ἐσαθρήσεις Διονύσου·
Τί πλέον ἤθελες εὖχος ὑπέρτερον· ἀμφότερον γὰρ
Οὐρανὸν οἶκον ἔχεις, ἑκυρὸς δέ τοι ἐστὶ Κρονίων·
Οὔ σοι Κασσιέπεια δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
Παιδὸς ἑῆς διὰ κόσμον ὀλύμπιον· αἰθερίης γὰρ
Δεσμοὺς Ἀνδρομέδης καὶ ἐν ἄστρασιν ὤπασε Περσεύς·
Ἀλλά σοι ἀστερόεν πλέξω στέφος, ὥς κεν ἀκούσῃς
Εὐνέτις αἰγλήεσσα φιλοστεφάνου Διονύσου
Εἶπε παρηγορέων, καὶ ἐπάλλετο χάρματι κούρη,
Μνῆστιν ὅλην Θησῆος ἀπορρίψασα θαλάσσῃ,
Οὐρανίην μνηστῆρος ὑποδεξίην ὑμεναίων
Δεξαμένη, καὶ πᾶσιν Ἔρως ἐπεκόσμεε Βάκχῳ·

Καὶ χο-

Impetuoſus amor circumuagus,vt Minoidem puellam Cupido Bacchum erga Ariadnem accendit.
Perſuaſam coniungeret fratri Baccho
Et querulam amore infelicem conſolans Ariadnem
Tale verbum dixit Bacchus ſua mentem oblectante voce:
Virgo quid ingemiſcis fallacem ciuem Athenarum? Bacchus Ariadnæ.
Recordationem habes Theſei? habes Bacchum coniugem
Pro vita breuis homine coniugẽ immortalẽ. Si v. te oblectat
Aequalis iuuenis mortale corpus,nunquam Theſeus
Quà virtutem & pulcritudinem contendere poteſt Baccho.
Sed dices habitatorem in terra effoſi Labyrinthi. Minotaurus.
Duplicis natura cruentauit coniugem virum tauro.
Nouiſti auxilians tuum filum. Non n. certamen
Inuenit certare clauiger ciuis Athenarum
Niſi fœmina manſiſſet roſeum colorem habẽs, non te docebo
Et Paphiam & amorem & colum Ariadnam.
Aetherie non dices quod meliores ſint Athenæ,
Non Ioui omnibus imperanti perſimilis fuit Minos
Tuus genitor,non Cnoſſus ſimilis eſt cœlo Theſeus à Baccho contemnitur.
Nec fruſtra claßis hæc meum ingreſſa eſt Naxum
Sed amor te ſeruauit melioribus nuptiis
Felix,quod relinquens deteriorem Theſei aulam
Lectum deſiderabilis intuebere Bacchi
Quod magis voluiſti decus ſuperius; vtrumq, n. Caſſiopeia.
Cœlum domum habes,ſocer v. tibi eſt Saturnius
Non tibi Caſſiopeia poterit æquiparari
Filiæ ſuæ ob ornatum cæleſtem. Aetherios enim Andromeda Perſei; Ariadnæ corona.
Laqueos Andromedæ etiam in ſtellis prabuit Perſeus
Sed tibi ſtellatam faciam coronam,vt audias
Coniux fulgens coronam amantis Bacchi.
Dixit conſolans,& quatiebatur gaudio puella, Succedẽtẽ nouo tollitur omnis amor.
Recordationem totam Theſei proiiciens in mare
Cœleſtis Proci promißionem nuptiarum
Accipiens,& thalamum amor exornabat Baccho.

Et

Καὶ χορὸς ἐσμαράγησε γαμήλιος· ἀμφὶ δὲ πάσῃ
Ἄνθεα πάντα τέθηλε, καὶ εἰαρινοῖσι πετήλοις
Νάξον ἐκυκλώσαντο χοροίτιδες Ὀρχομενοῖο,
Καὶ θαλάμοις ἐλίγαινεν Ἀμαδρυάς, ἀμφὶ δὲ πηγαῖς
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἤνεσε νύμφη
Δαίμονι βοτρυόεντι συναπτομένην Ἀριάδνην·
Ὀρτυγίη δ' ὀλόλυζε, πολισσούχοιο δὲ Φοίβου
Γνωτῇ νυμφίον ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ
Εἰς χορὸν ἐσκίρτησε καὶ ἀσυφέλικτος ἐοῦσα
Πορφυρέοις τε ῥόδοισι περίτροχον αἶθος ἐρώτων
Μαίνετ' ἔρως πυρόεις στέφος ἔπλεκε σύγχρονος ἀστρῶν
Οὐρανίου στεφάνοιο προάγγελος· ἀμφὶ δὲ νύμφας
Ναξιάδας σκίρτησε γαμοστόλος ἑσμὸς ἐρώτων·
Καὶ ζυγίοις θαλάμοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις
Χρυσοπάτωρ πολύπαιδα γονὴν ἔσπειρεν ἀκοίτης·
Καὶ δολιχῷ πολιοῖο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων
Μητέρος εὐώδινος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης,
Καὶ χαρίτων πλήθουσαν ἀμεμφέα Νάξον ἐάσας,
Ἑλλάδος ἄστεα πάντα μετήϊεν, ἱπποβότου δὲ
Ἄργεος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ εἰ λάχεν Ἴναχον Ἥρη·
Οἱ δέ μιν οὐκ ἐδέχοντο, χοροπλεκέας δὲ γυναῖκας
Καὶ Σατύρους ἐδίωκον, ἀπηρνήσαντο δὲ θύρσους,
Μήποτε δηλήσαιτο Πελασγικὸν ἕδρανον Ἥρη
Ζηλήμων βαρύμηνις ἐπιβρίζουσα Λυαίῳ·
Σιληνοὺς δὲ γέροντας ἐρήτυον· ἀχνυμένας δὲ
Ἰναχίδας Διόνυσος ὅλας οἴστρησε γυναῖκας,
Μυκηθμῷ δ' ἀλάλαζον Ἀχαιΐδες· αἰθομένοις δὲ
Ἔχραον ἐν τριόδοισιν, ἐπὶ σφετέροισι δὲ δειλοῖς
Ἀρτιτόκοις βρεφέεσσιν ἐπωξύνοντο μαχαίραις·
Ἡ μὲν ξίφος εἷλκε καὶ ἔκτανεν υἱέα μήτηρ,
Ἄλλη δὲ τριέτηρον ἀπηλοίησε γενέθλην,
Καί τις ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην
Εἰσέτι μαστεύοντα φίλον γλάγος· ὀλλυμένων δὲ

Ἴναχος

Et chorus perſtrepuit nuptialis,circa v. thalamum
Flores omnes florebant,& vernalibus foliis
Naxum circulabant ſaltatrices Orchomeni, Bacchi & Ariadnæ nuptiæ.
Et thalamos cecinit Hamadryas,circum v.fontes
Naias ſine reticulo ſine ſandaliis laudauit Nympha
Deo viteo coniunctam Ariadnen.
Ortygia vero eiulabat, vrbes tenentis v. Phœbi
Fratri nuptialem hymnum præludens Lyæo
In chorum ſaltabat,& firma exiſtens
Purpureisq; roſis circumcurrentem florem amorum
Vates amor ignitus coronam complicauit coæuus cum aſtris Amor aſtris coæuus.
Cœleſtis coronæ prænuncius,circa v.Nymphas
Naxiades ſaltabat nuptias adornans multitudo amorum,
Et iugalibus thalamis conuerſans hymenæis
Aureus pater multiplicium puerorum ſemen ſeminauit cõ-
Et longum cani temporis volumen voluens (iunx,
Matris fœcundæ recordabatur ſuæ Rheæ
Et gratiis plenam irreprehenſibilem Naxum relinquens,
Græciæ vrbes omnes pertranſiit,equos paſcens vero Argiui Bacchum repellunt.
Argos prope venit,quamuis ſortita eſſet Inachum Iuno.
Hi v.ipſum non exceperunt,choro coniunctas v.mulieres,
Et Satyros perſequebantur,recuſabant v.Thyrſos,
Ne quando perderet Pelaſchicum ſolum Iuno
Aemula grauiter irata ingruens Baccho
Silenos v.reprimebant:Dolentes vero
Inachidas Bacchus omnes furioſas reddidit mulieres,
Mugitu v.reſonabant Achiuæ,occurrentibus vero Mulieres Argiuæ Bacchico furore percitæ ſuos liberos interimunt.
Ingruebant in triuiis,in ſuis vero miſeris
Nuper natis infantibus irritabantur gladiis,
Quarum hæc quidem gladiũ traxit, & occidit filiũ mater,
Alia v.triennem amputauit prolem,
Et quædam iaculabatur in aera puerum vagum,
Adhuc inquirentem carum lac. Pereuntium vero

Ina-

Ἴναχος ἀρτιτόκων βρεφέων ἐπεμαίνετο πότμῳ·
Μήτηρ δ' ἔκτανεν υἷα, καὶ οὐ πόθος ἔπλετο μαζῶν
Παιδοκόμων, οὐ μνῆστις ἀναγκαίης τοκετοῖο·
Ἀστείων δ' ἔτι πολλὰ θαλύσια μείζονος ἥβης,
Ἠιθέων κείροντο λιπότειχος αὔθεα κόρσης,
Αὐτοὺς παῖδας ἔδεκτο, καὶ οὐκέτι βόστρυχα χαίτης,
Καί τις ἰδὼν τινα λάτριν ἐπερχομένοιο Λυαίου,
Τοῖον ἔπος κατέλεξε Πελασγίδος ἀστὸς ἀρούρης·
Οὗτος ὁ βόστρυχον ἔχων διφυὴς γόνος ἄξιον Ἥρης
Ἄργος ἔχει Περσῆα, καὶ οὐ χατέει Διονύσου,
Ἄλλον ἔχω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Βάκχοιο χατίζω·
Ποσσὶ πολυσκάρθμοισι πατεῖ Διόνυσος ὀπώρην,
Ἴχνεσιν ὑψιπόροισιν ἐμὸς γόνος ἠέρα τέμνει·
Μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων
Βάκχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς·
Εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν, ἀέθλιον ἴσον ἐνίψω
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ, καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ,
Εἰ δὲ πολυκλύστοιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα πόντου
Ὁλκάδα λαϊνέην Τυρσηνίδα πῆξε θαλάσσῃ,
Κῆτος ὅλον περιμέτρον ὅλον πετρώσατο Περσεύς·
Εἰ δὲ πὸς Διόνυσος ἐρημονόμῳ παρὰ πόντῳ
Ὑπναλέην ἰσάωσεν ἐπ' ἠϊόνων Ἀριάδνην,
Δεσμοὺς Ἀνδρομέδης πτερόεις ἀνελύσατο Περσεύς,
Ἄξιον ἕδνον ἔχων πετρώδεα θῆρα θαλάσσης·
Οὗτος ὃς ἀνδρομέης Παφίης χάριν, οὔ ποτε Περσεὺς
Θησέος ἱμείρουσαν ἑὴν ἐρρύσατο νύμφην,
Ἀλλὰ σαοφρονέοντα γάμον λάχεν· ὡς Σεμέλην γὰρ
Οὐ Δανάην πυρόεντες ἐπεφράσσαντο κεραυνοί,
Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος ὄμβρος ἐρώτων
Χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης,
Οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτον ἐγὼ πρόμον· ἐν παλάμῃ γὰρ
Ποῖον ἔχει δόρυ θοῦρον ἀρήϊον, ἴσχεο Περσεῦ,
Γοργοφόνῳ δρεπάνῃ μὴ μάρναο θήλεϊ κισσῷ,

Μὴ σὺ

Inachus nuper natorũ infantiũ furore agitabatur ob mortẽ:
Mater v. occidit filium, & non amor erat mamillarum
Pueros nutrientium, non recordatio neceſſarii partus. Aſtarion.
Aſterion vero quod multas meſſes meliores iuuentæ
Iuuenum tonderentur capillos relinquentis flores capitis,
Ipſos pueros accepit & non amplius cincinnos capillorum.
Et quispiã videns quampiã famulã ſuperuenientis Bacchi
Tale verbum dixit Pelaſgidis ciuis terræ.
Hic vuam habens duplicis naturæ genus dignum Iunone Perſeus cum Baccho collatus.
Argos habet Perſea, & non indiget Baccho
Alium habeo Iouis filium & non indigeo Baccho:
Pedibus multum ſaltantibus calcat Bacchus vuam,
Veſtigiis altigradis meus filius aera diuidit,
Ne cum hedera falcatum enſem comparate. Etenim melior
Baccho thyrſifero falcatum enſem ferens fuit Perſeus
Si exercitum Indum trucidauit, certamen æquale dicam.
Gorgonem occidenti Perſeo & Indos occidenti Baccho,
Si vero vndoſi apud Heſperium clima ponti
Nauem lapideam Thyrreno fixit mari
Cete totum immenſum totum in petram mutauit Perſeus Perſeus balænam ſuperauit.
Si v. tuus Bacchus deſerto in mari
Dormientem ſeruauit in littoribus Ariadnem.
Vincula Andromades alatus reſoluit Perſeus Andromeda.
Condignum nuptiale munus habens petroſam feram maris.
Hic qui Andromedæ Veneris gratiam, nunquam Perſeus
Theſei amantem ſuam liberauit nympham,
Sed caſtas nuptias ſortitus eſt: vt Semelen v.
Non Danaen ignita in cinerem redegerunt fulmina,
Sed pater Perſei cœleſtis imber amorum Aureus imber.
Aureus in nuptias venit & non flammeus coniux
Non admiror ego hunc vnquam ducem, in manu enim
Qualem habet haſtam impetuoſam Martiã, deſine Perſeu,
Gorgona occidẽti falcato enſe ne cõtẽde cũ feminea hedera,

Μὴ σέο χεῖρα μίαινε γυναικείοισι κοθόρνοις,
Μὴ κυνέην ἀΐδαο τεοῖς κροτάφοισιν ἀνάξῃς
Στέμματος ἀμπελόεντος ἐναντίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς
Ἀνδρομέδην θώρηξον ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ·
Χάζεό μοι Διόνυσε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἐάσας
Θήβης ἑπταπύλοιο πάλιν βάκχευε γυναῖκας,
Κτεῖνε νέον Πενθῆα, τί Περσεῖ καὶ Διονύσῳ;
Ἴναχον ὠκυρέεθρον ἀναίνεο, καί σε δεχέσθω
Θήβης ἀφνειῆς ποταμὸς βραδύς· οὔ σε διδάξω
Ἀσωπὸν βαρύγουνον ἔτι ζείοντα κεραυνῷ·
Τοῖον ἔπος κατέλεξεν ἐπεγγελόων Διονύσῳ,
Ἀργείην δὲ φάλαγγα Πελασγιὰς ὥπλισεν Ἥρη,
Μαντιπόλῳ δ' ἥϊκτο Μελάμποδι, χωομένη δὲ
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ μαχήμονα ῥήξατο φωνήν·
Οὐρανίης βλάστημα γονῆς κορυθαιόλε Περσεῦ,
Σὴν δρεπάνην ἀνάειρε, μὴ ἀπτολέμῳ τινὶ θύρσῳ
Ἀδρανέες τεὸν Ἄργος ἀϊστώσουσι γυναῖκες,
Μὴ τομέοις ἕνα μοῦνον ὄφιν ζασπεῖρα κομάων,
Ὅττι δαφοινήεσσα τεὴ θηροκτόνος ἅρπη
Λήια τοσσατίων ὀφίων ἤμησε Μεδούσης·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγι κορύσσεο· χαλκοφόρου δὲ
Μνώεο παρθενεῶνος, ὅπῃ Δανάης διὰ κόλπου
Χρύσεον ὄμβρον ἔχευε γαμοκλόπον ὑέτιος Ζεύς,
Μὴ Δανάης μετὰ λέκτρα, μετὰ χρυσέοις ὑμεναίοις
Οὐτιδανῷ γόνυ δοῦλον ὑπογνάμψειε Λυαίῳ·
Δεῖξον ὅτι Κρονίωνος ἐτήτυμον αἷμα κομίζεις,
Δεῖξον ὅτι χρύσειον ἔχεις γένος· οὐρανίου δὲ
Λέκτρα τεοῦ κήρυξον ἐχεκταίου νιφετοῖο,
Καὶ Σατύροις πολέμιζε, κορυσσομένῳ δὲ Λυαίῳ
Φοίνιον ὄμμα τίταινε δρακοντοκόμοιο Μεδούσης,
Καὶ κατὰ πικρὸν ἄνακτα πολυκλύστοιο Σερίφου
Λαΐνεον νέον ἄλλον ἐσαθρήσω Πολυδέκτην,
Σὺν σοὶ πανδαμάτειρα κορύσσεται Ἀργολὶς Ἥρη,

Μητρυιὴ

Ne tuam manum fœda muliebribus cothurnis,
Ne galeam inferni tuis temporibus quatias Galea inferni.
Contra coronam viteam. Si v. voles
Andromedam arma inermi Baccho
Cede mihi Bacche & equeſtre Argos relinquens
Thebæ ſeptē portas habentis rurſus in furorem age mulieres
Occide iuuenem Penthea, quid Perſeo cum Baccho? Pentheus.
Inachum velociter currentem recuſa, & te accipiat
Thebæ diuitis fluuius tardus, non te docebo
Aſopum genibus tardum, adhuc feruentem fulmine. Aſopus.
Tale verbum dixit inſultans Baccho,
Arguiam v. phalangem Pelaſgia armauit Iuno Iuno Argiuos armat.
Vati vero ſimilis erat Melampodi, irata vero Melampus vates.
Gorgana occidenti Perſeo bellatricem rupit vocem. Iuno Perſeo.
Cœleſtis germen generis galeam variam habens Perſeu,
Tuum falcatum enſem tolle, ne imbelli quodam Thyrſo
Imbelles tuum Argus euertant mulieres.
Ne trepides vnum ſolum ſerpentem cingentem comas,
Quod cruenta tua feras occidens Harpe
Segetes tot ſerpentum amputauit Meduſa: Meduſa.
Baſſaridum phalangi armare: ferriferi vero
Recordare virginum conclauis, vbi Danaes in ſinum Danae per aureū imbrem à Ioue viciata.
Aureū imbrem infudit cōcubitū furantē fluuioſus Iupiter,
Ne Danaes poſt lectos, & aureos hymenæos
Imbelli genu ſeruile incuruet Baccho.
Oſtende quod Saturnii verum ſanguinem feras,
Oſtende quod aureum habeas genus. Cœleſtis vero
Thalamos tua annuncia diuitis pluuia
Et cum Satyris pugna, armato vero Baccho
Lethalē oculū obtende dracones loco criniū habētis Meduſa Seriphi Rex Polydectes.
Et iuxta acerbum regem vndoſi Seriphi
Lapideum iuuenem alium cerram Polydecten,
Tecum omnium domitrix armatur Argiua Iuno,

Μητρυιὴ Βρομίοιο, παρασαίνων δὲ Μυκήνης
Σὴν δρεπάνην κούφιζε Σεριφόπολιν, ὄφρα νοήσω
Βαπτομένην Γεροπῆι δοεκτήτην Λεισάδην·
Κτεῖνε βοοκραίρων Σατύρων στίχα, Βασσαρίδων δὲ
Ὄμματα Γοργείῳ, βροτέην μετάμειψον ὀπωπὴν
Εἰς βρέτας αὐτοτέλεστον ὁμοίιον, αὐτοτύπων δὲ
Κάλλεϊ πετρήεντι τεὰς κόσμησον ἀγυιάς,
Ιναχίαις ἀγορῇσιν ἀγάλματα ποικίλα τεύχων·
Τί τρομέεις Διόνυσον, ὃν οὐ Διὸς ἤροσαν εὐναί;
Εἰ τί τοι ῥέξειε μετάρσιον, ἠεροφοίτην
Πεζὸς ὑπὲρ δαπέδοιο ποτὲ πτερόεντα κιχήσῃ;
Ἔννεπε θαρσήεντα, καὶ εἰς μόθον ἔπλατο Περσεύς·
Καὶ ναέτας καλέων, Πελασγιὰς ἔβρεμε σάλπιγξ,
Σὺν δὲ μὲν αἰχμητῆρος ἐκούφισε λυγκέος αἰχμὴν,
Ὃς δὲ παλαιοτέροιο Φορωνέος, ὃς δὲ Πελασγοῦ,
Ἄλλος ἀνὴρ ἐτίταζεν Ἀβαντίδα χειρὶ βοείην,
Καὶ μελίην Προίτοιο, καὶ Ἀκρισίοιο φαρέτρην
Ἄλλος ἀνὴρ κούφιζεν, ὃ δὲ θρασὺς εἰς μόθον ἔστη,
Ἀορ ἔχων Δαναοῖο, πατὴρ ποτὲ γυμνὸν ἀείρων
Θυγατέρας κούφιζεν ἐς ἀνδροφόνους ὑμεναίους·
Ἄλλος ἑὴν κρατὸς πλεκτὴν μίτραν, ὃν περὶ βωμῷ
Ἴναχος ἀζυγόχοιο θυηπόλος ἔνθεος Ἥρης
Ἴστατο κουφίζων βοέων τμητῆρα μετώπων·
Καὶ στρατὸς ἐγχεσίδοιμος ἀερσιπόδων ὑπὲρ ἵππων
Ἔδραμε μαρναμένους μετὰ Περσέος, ὃς δὲ παρέστη
Θηγαλέοις στομάτεσσι μάχης ἀλαλαγμὸν ἰάλλων
Πεζὸς ἀνὴρ, καὶ τόξα συνήρμοσε κυκλάδι νευρῇ,
Καὶ γλαφυρὴν ἤεισεν ὑπὲρ νώτοιο φαρέτρην,
Καὶ πρόμος Ἀργείων δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς,
Καὶ πόδας ἠερίοισιν ἐπεσφήκωσε πεδίλοις,
Καὶ κεφαλὴν κούφιζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης·
Λυσικόμοις δ' ἰόβακχος ἑὰς ἐκόρυσσε γυναῖκας,
Καὶ Σατύρους κερόεντας ἐβάκχευθη δὲ κυδοιμῷ,

Ῥείην

Nouerca Bacchi pugnans v. pro Mycenis
Tuum falcatum enſem eleua vrbes ſeruantem, vt ſciam
Futuram Perſeo haſta partam Ariadnen.
Occide boum cornua habẽtium Satyrorum ordinẽ: Baſſari-
Oculo Gorgonio mortalem muta frontem (dum v. Perſei arma Meduſæ caput.
In ſtatuam per ſe perfectam ſimilem, oppoſitorum vero
Ornatu petroſo tuos orna vicos,
Inachiis foris donaria varia conficiens.
Quid trepidas Bacchum quem non Iouis ſeminarunt lecti?
Dic quid tibi faciet, ſublimem aeriuagum
Pedeſtris ſuper ſolo quando alatum comprehendet?
Dixit confidentem reddẽs, & in pugnam volabat Perſeus:
Et ciues conuocans Pelaſgica infremuit tuba
Quorum hic quidem bellatoris eleuauit Lyncei cuſpidem, Argiuorũ arma. Lynceus.
Hic v. antiquioris Phoronii, alter v. Pelaſgi
Alius tollebat Abanticum manu ſcutum
Et haſtam Præti, *& Acriſi pharetram* Phorone' Pelaſgus. Abas Prœtus. Acriſius.
Alius vir ſuſtulit, hic v. audax in pugnam ſtabat,
Enſem habens Danai, quem quondam nudum tollens
Filias excitauit in viros occidentes nuptias.
Alius erat cõprehendens bipennẽ magnã, quã circũ altare
Inachus vrbem tenentis ſacerdos diuinus Iunonis
Stetit eleuans boum amputatorem capitum.
Et exercitus tumultum concitans aeripedibus ſuper equis
Cucurrit pugnantem poſt Perſea, hic v. ſtabat
Acuto ore pugna ſtrepitum emittens
Pedeſtris vir, & arcus applicauit circulari neruo,
Et concinnam ſuſtulit ſuper dorſum pharetram,
Et dux Argiuorum falcifer erat Perſeus Perſeus ſeſe armat.
Et pedes aeriis conſtrinxit calceis
Et caput eleuauit non aſpicienda Meduſæ.
Soluto capillos habentes v. Bacchus ſuas armauit mulieres,
Et Satyros cornutos, bacchabatur v. prælio,

Ἠερίην πτερόεντος ἰδὼν προμάχοιο πορείην,
Χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρεν ἑοῦ προβλῆτα προσώπου,
Κυδίζων ἀδάμαντα Διὸς πεπρυμένον ὄμβρῳ
Λᾶαν ἀλεξητῆρα λιθογλήνοιο Μεδούσης,
Ὄφρα φύγῃ σέλας ἐχθρὸν ἀθηήτοιο προσώπου·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγας ἰδών, καὶ φῦλα Λυαίου,
Φρικαλέον γελόων κορυθαίολος ἔννεπε Περσεύς·
Ἡδὺ ὁ θύρσον ἔχων χλοερὸν βέλος, εἰς ἐμὲ βαίνων
Οὐτιδανοῖς πετάλοισι κορύσσεται, Ἄρεα παίζων,
Εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, τεὴν ἀνάφαινε γενέθλην,
Εἰ ποταμοῦ χρύσειον ἔχεις πακτώλιον ὕδωρ,
Χρυσὸν ἔχω γενετῆρα, πατὴρ δ' ἐμός ὑέτιος Ζεύς·
Ἠνίδε φοινίσσοντα θεμείλια παρθενεῶνος
Λείψανα κεῖνα φέροντα γυναιφονέος νιφετοῖο·
Ἀλλὰ φύγε κλυτὸν Ἄργος, ἐπεὶ πρὸ δήιος Ἥρη
Ἔλλαχε ἕδρανα ταῦτα τεῆς ὀλέτειρα τεκούσης,
Μή σε τὸν οἰστρήσαντα καὶ οἰστρηθέντα πελάσσῃ,
Μή σε πάλιν μανίῃ τεθεωμένον ὀψὲ νοήσω·
Ὣς εἰπὼν προμάχιζεν, ἀνεπτοίησε δὲ Βάκχας
Ἄρει θωρήξαντα, καὶ ἀμυντῆρα Μεδούσης
Ἥρη πανδαμάτειρα, καταιθύσσουσα δὲ Βάκχου
Ἀστεροπῆς μίμημα θεόσσυτον ἁλλόμενον πῦρ
Ῥίψε κατὰ Βρομίοιο σελασφόρον αἴθοπα λόγχην·
Καὶ γελόων Διόνυσος ἀμείβετο θυιάδι φωνῇ·
Εἰ τεὸν ἀστράπτουσαν ἔχεις ἀσίδηρον ἀκωκήν.
Οὐ δύνασαι κλονέειν με, καὶ εἰ λάχες ἔμπυρον αἰχμήν,
Οὐδέ με πημαίνει στεροπὴ Διός· ἡμιτελῆ γὰρ
Νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο κεραυνοί,
Ἀφλεγὲς ἆσθμα χέοντες ἀδηλήτῳ Διονύσῳ·
Καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παῖ ὁ Περσεῦ,
Γοργόνος οὐ μόθος ἐστὶν ἑλιζώνος, οὐ μία νύμφη
Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ
Δῆριν ἄγεις, ὃς Ζηνὸς ἔχει γένος, ᾧ ποτὶ μούνῳ

Γαίη

Aeriam alati cernens ducis tranſitum, Meduſa
Manu v. Thyrſum ſuſtulit ſuæ proiectum fronti, intuentes
Eleuans adamantem Iouis in lapidem redactum imbre in ſaxa
Lapidem propulſatorem in lapides mutantis oculi Meduſæ mutat,
Vt effugeret ſplendorem hoſtilem non aſpiciendæ faciei. Adamas
Baſſaridum v phalanges videns, & ſacra Bacchi, contra
Horribile ridens variam galeam habens dixit Perſeus Meduſæ
Dulcis hic Thyrſum habens viride telum, in me vadens caput.
Imbellibus foliis armaris, Martem ludens, Perſeus
Si Iouis ſortitus es ſanguinem, tuum oſtende genus, Baccho.
Si fluminis aureum habes Pactoliam aquam,
Aureum habeo genitorem, pater v. meus pluuioſus Iupiter, Perſeus
Ecce ſanguine rubentia fundamenta conclauis virginum Bacchum
Reliquias illas ferentem diuitis pluuia. cōtemnit.
Sed fuge inclytum Argos poſtquam tua hoſtis Iuno
Sortita eſt fundamenta hæc tua interemptrix matris,
Ne te furore alios agentem etiam furore actum faciat,
Ne te rurſus furore circumcurrentem ſero videam.
Sic locutus prius pugnauit. perterrefecit v. Bacchas
Marti armata, & meſſori Meduſæ
Iuno omnium domitrix excitans vero Baccho
Fulguris imitationem a Diis incitatum ſaltantem ignem. Iuno fulminat.
Proiecit iuxta Bacchum luciferam ignitam lanceam
Et ridens Bacchus reſpondebat Bacchica voce:
Si tantum fulminantem habes ſine ferro cuſpidem, Bacchus
Non potes agitare me, licet ſortitus ſis ignitam cuſpidem, fulmen &
Neq; me lædit fulgur Iouis: ſemiperfectum enim arma Perſei
Infantem adhuc Bacchum circumdederunt fulmina, contemnit.
Non comburentem halitum fundentes illæſo Baccho.
Et tu magnum ſapiens falcifer deſine Perſeu,
Gorgonis non pugna hæc vilis, non vna Nympha Bacch? ad
Andromeda grauiter vincta certamen, ſed Baccho Perſea.
Contentionem agis, qui Iouis habet genus, cui quondam ſoli

 Rhea

Ῥείη μαζὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὅν ποτε πυρσῷ
Ἀστεροπῆς χαμίνης μαιώσατο μειλιχίη φλὸξ,
Ὃν δύσις, ὃν θάμβησεν ἑωσφόρος, ᾧ στίχες Ἰνδῶν
Εἴκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης καὶ Ὀρόντης
Ἠλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων
Ἤριπεν, ᾧ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν υἱὸς ἀρούρης,
Ἀγχινεφὲς περιμέτρον ἔχων δέμας. ᾧ γόνυ κάμπτει
Λαὸς Ἄραψ, Σικελὸς δὲ μεθίζεται εἰσέτι ναύτης
Τυρσηνῶν κακὸν ἦθος ἁλίδρομον, ὧν ποτε μορφὴν
Ἀνδρομέην ἤμειψα μετάτροπον, ἀντὶ δὲ φωτῶν
Ἰχθύες ὀρχηστῆρες ἐπισκαίρουσι θαλάσσῃ.
Θήβης δ' ἑπταπύλου γόον ἔκλυες· οὐ σε διδάξω
Αἰνομανῆ Πενθῆα, καὶ ὀλεσίτεκνον Ἀγαύην,
Φήμης τ' οὐ χατέεις, ἢ μάρτυρος, ὅττι Λυαίῳ
Πειρήθη τεὸν Ἄργος, Ἀχαιιάδες δὲ καὶ αὐταὶ
Σφωιτέρας ὠδῖνας ἔπι στενάχουσι γυναῖκες·
Ἀλλὰ φίλος πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορύμβοις
Αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅπη πτερὰ σεῖο πεδίλων
Ὄψεαι ἀρραγέεσσιν ἐμοῖς εἴκοντα κοθόρνοις·
Οὔ ποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον, οὔ ποτε λήξω
Πέμπων οἴνοπα θύρσον, ἐγὼ τεὸν Ἄργεϊ δείξω
Ἔγχεϊ κισσήεντι πεπαρμένον αἰθερεῶνα,
Καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον, οὐ σε σαώσει
Ζεὺς ἐμὸς, οὐ Γλαυκῶπις ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
Καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ,
Ἀλλὰ κατακτείνω σε, καὶ αὐχήεσσα Μυκήνη
Ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης,
Ἤ σε περισφίγξας ἐνὶ λάρνακι μείζονι δήσω
Πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δεύτερον ἠθάδι πόντῳ·
Ἢν δ' ἐθέλῃς, ἐπίβηθι τεῆς πάλιν ὀψὲ Σερίφου,
Ἢν δὲ τεῇ χρυσέῃ μεγαλίζεαι ἀμφὶ γενέθλῃ,
Οὐτιδανὴν συνάεθλον ἔχω χρυσέην Ἀφροδίτην·
Ὣς εἰπὼν, προμάχιζεν, ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,

Καὶ Σα-

Rhea mammam præbuit vitam ferentem, quē quondā igne
Fulguris nuptialis obſtetricata eſt mitis flamma,
Quem occaſus, quem obſtupuit ortus, cui ordines Indorum Bacchi geſta.
Ceſſerunt, quem trepidans Deriades & Orontes
Sublimium immenſum habens ſimulacrum Gigantum,
Cecidit, cui audax Alpus procubuit filius terræ Alpus terræ filius.
Nubibus vicinū immenſum habens corpus, cui genu flectit
Populus Arabs, Siculus vero cantat adhuc nauta
Thyrrenorū malū morē in mari currētē, quorū quōdā for-
Humanam mutaui mutabilem, pro hominibus vero (mam
Piſces ſaltatores tripudiant in mari. Tyrrheni in Delphines.
Thebæ v. ſeptē portas habentis luctū audiuiſti. Nō *te docebo*
Miſerrime furioſum Penthea, & filiū occidentem Agauen, Pentheus. Agaue.
Famāq; non indiges aut teſte, quod Bacchi
Expertum eſt tuum Argus, Achiua v. & ipſa
Suos partus adhuc lugent mulieres.
Sed, ô amice, pugna, & pugnantem corymbis
Laudabis forte Bacchum, quod calceos tuorum pedum
Videbis infractis meis cedentes cothurnis.
Nunquam Baſſaridum diſſipabis pugnā, nunquam ceſſabo
Mittens vinicolorem T*hyrſum, ego tuum Argum oſtendam*
Haſta hederacia transfixum guttur.
Et enſem falcatum foliis ſuperatum; non te ſeruabit
Iupiter meus, non Minerua conſanguinea, non tua Iuno,
Et valde quamuis irata bella toleranti Baccho,
Sed occido te & glorioſa Micana
Cernet metentem meſſorem Meduſa,
Aut te circumſtringens vna ferula maiore ligabo
Nauigabilem iaculans te denuo in conſuetum pontum.
Si v. voles aſcende tuum rurſus ſero Seriphum
Si v. tuum aureum ſuperbus es ob genus,
Vilem commilitonem habe auream Venerem.
Sic locutus propugnauit, exercitu pugnabant v. Bacchæ, Bacchici pugnant.

Et

Καὶ Σάτυροι πολέμιζον, ὑπὲρ Βρομίου δὲ καρήνου
Αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα, μετάρσιος ἵπτατο Περσεύς,
Ὑψώσας δ' ἰόβακχος ἑὸν δέμας αἰθέρι γείτων,
Ἄπτερος ὑψικέλευθος ἀείρετο μείζονι ταρσῷ,
Ἱπταμένου Περσῆος ὑπέρτερος, ἱπταπόρῳ δὲ
Αἰθέρι χεῖρα πέλασσε καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ,
Καὶ νεφέλας ἔθλιψε, φόβῳ δ' ἐλελίζετο Περσεύς,
Δεξιτερὴν ἀκίχητον ὀπιπεύων Διονύσου,
Ἠελίῳ ψαύουσαν, ἐφαπτομένην δὲ σελήνης·
Ἀλλὰ λιπὼν Διόνυσον ἐμάρνατο θυιάσι Βάκχαις,
Καὶ παλάμῃ δονέων θανατηφόρον ὄμμα Μεδούσης
Λαϊνέην ποίησε κορυσσομένην Ἀριάδνην·
Καὶ πλέον ἔτρεμε Βάκχος ἰδὼν πετρώδεα νύμφην,
Καί νύ κεν Ἄργος ἔπερσε, καὶ ἐπρήνιξε Μυκήνας,
Καὶ Δαναῶν ἤμησεν ὅλην στίχα. καί νύ κεν αὐτὴν
Μαρναμένην ἄγναστον ἀνούτατον οὔτασεν Ἥρην
Μαινάδος ἀντιτύποιο νόθῃ βροτοειδέϊ μορφῇ·
Καί νύ κεν ὠκυπέδιλος ὑπὸ μόρον ἔφθιτο Περσεύς,
Εἰ μή μιν κατόπισθε φανεὶς πτερόεντι πεδίλῳ
Χρυσείης πλοκαμῖδος ἑλὼν ἀνεσείρασεν Ἑρμῆς,
Καί μιν ἀλεξικάκῳ φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ,
Ζηνὸς γνήσιον αἷμα, νόθος ζηλήμονος Ἥρης·
Οἶσθα μὲν ὡς ἐσάωσα διϊπετέων ἀπὸ πύργων
Καί σε Λάμου ποταμοῖο θυγατράσιν ὤπασα νύμφαις
Εἰσέτι κουρίζοντα, πάλιν δέ σε χερσὶν ἀείρων
Εἰς δόμον ὑμετέρης κουροτρόφου ἤγαγον Ἰνοῦς,
Καὶ σὺ τεῷ ῥυτῆρι φέρων χάριν υἱέϊ Μαίης
Γνωτὴ, μάχην εὔνησον ὁμόγνιον· ἀμφότεροι γὰρ
Περσεὺς καὶ Διόνυσος ἑνὸς βλάστημα τοκῆος·
Μὴ στρατὸν Ἀργείων, μὴ μέμφεο Περσέος ἅρπην·
Οὐ γὰρ ἑκὼν ἐς Ἄρηα κορύσσεται· ἀλλά μιν Ἥρη
Ὥπλισε, μαντιπόλου δὲ Μελάμποδος εἴδεϊ μορφῆς
Μάρναται ἀμφαδίην· σὺ δὲ χάζεο, δηϊέειν ἐάσας,

Μή σε

Et Satyri pugnabant,ſuper Bacchi v. capite
Excitans pennas leues ſublimis volitabat Perſeus,
In ſublime attollens v. Bacchus ſuum corpus atheri vicinus
Sine pennis,in ſublimi gradiens tollebatur maiori planta, Bacchi & Perſei pugna.
Volante Perſeo ſuperior ſeptigrado vero
Aetheri manum admouit,& conuerſabatur cœlo,
Et nubes compreſſit, metu vero quatiebatur Perſeus,
Dextram incomprehenſibilem cernens Bacchi,
Solem tangentem,contrectantem v. Lunam.
Sed relinquens Bacchũ pugnabat cum Thyiadib. Bacchis, Perſeus Ariadnē in lapidem mutat.
Et manu quatiens mortiferum oculum Meduſæ
Lapideam fecit armatam Ariadnem
Et plus trepidauit Bacchus cernens petroſam Nympham
Et ſane Argos euertit,& in præceps dedit Mycenas
Et Danaorum amputauit totum ordinem, quin & ipſam
Pugnantem incognitam inuulnerabilē vulnerauit Iunonē
Vatis contrarii falſa mortali forma
Et ſane pedibus velox morte periiſſet Perſeus
Niſi ipſum a tergo apparens alata planta Mercurius Bacchum retrahit, ne Perſea interficiat.
Aureis capillis trahens retraxiſſet Mercurius
Et ipſum mala propulſanti amico mitigauit ſermone,
Iouis genuinus ſanguis Nothus æmulæ Iunonis
Noſti quidem quod ſeruaui à Ioue profectis à turribus, Mercurius Baccho. Lamus.
Et te Lami fluminis filiabus præbui Nymphis
Adhuc puerum,rurſus v. te manibus tollens
In domum veſtra pueros nutrientem duxi Inus,
Et tu tuo ſaluatori referens gratiam filio Maia
Frater pugnam ſeda fraternam. Vtriq; enim Pugna inter fratres improba.
Perſeus & Bacchus *vnius germen patris.*
Ne exercitum Argiuorum, ne reprehende P*erſei Harpen.*
Non enim ſponte in Martem armatur,ſed ipſam Iuno
Armauit,vatis v. Melampodis imagini forma
Pugnat palam.Tu v. cede contentionem relinquens

Ne

Μή σοι ἐπιβρίζειε πάλιν δυσμήχανος Ἥρη·
Ἀλλ' ἐρέεις, ἀλόχοιο τεῆς μόρον εὐκλεϊ πότμῳ
Μαρναμένη τέθνηκε· σὺ δὲ φθιμένην Ἀριάδνην
Ὤφελες ὀλβίζειν, ὅτι τηλίκον εὗρε φονῆα
Οὐρανίης γεγαῶτα, καὶ οὐ βροτέης ἀπὸ φύτλης,
Κῆτος ἀμυντῆρα, καὶ ἱπποτόκοιο Μεδούσης·
Οὐ λίνα μοιράων ἐπιπείθεται· οὐράνιος γάρ·
Κάτθανεν Ἠλέκτρη Διὸς εὐνέτις, ᾤχετο δ' αὐτὴ
Τῷ Διὶ νυμφευθεῖσα κασιγνήτη σέο Κάδμου
Εὐρώπη μετὰ λέκτρον ὀλύμπιον, ὑμετέρη γὰρ
Εἰσέτι γαστρὶ φέρουσα τεὸν τόκον ὤλετο μήτηρ·
Οὐ Σεμέλη σεῦ μόροιο πύλας ἐπίρησεν ὀλύμπου,
Ἀλλ' ὅτε πότμον ἔδεκτο, καὶ ὀλλυμένη σέο νύμφη
Ἵξεται ἀστερόφοιτος ἐς οὐρανόν· ἡμετέρης γὰρ
Πληιάδος ἑπταπόροιο φανήσεται ἐγγύθι Μαίης·
Τί πλέον ἤθελες ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χθονὶ λάμπειν
Αἰθέρα ναιετάουσα μετὰ Κρήτην Ἀριάδνη·
Ἀλλὰ σὺ κάτθεο θύρσον, ἔα δ' αἱμοισιν Ἐνυώ,
Καὶ βρέτας αὐτοτέλεστον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης
Οὐρανίης στήριξον ὅπη βρέτας ἵσταται Ἥρης,
Μὴ πόλιν ἐκπέρσειας, ὅπη σέθεν αἷμα τοκήων,
Ὑμετέρης δὲ γέραιρε βοοκραίρου πέδον Ἰνοῦς,
Εὐνήσας σέο θύρσον, Ἀχαιϊάδας δὲ γυναῖκας
Αἰνήσεις μετόπισθεν ἐπεὶ ταυρώπιδος Ἥρης
Βωμὸν ἀναστήσουσι καὶ εὐθαλάμου σέο νύμφης·
Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἐάσας
Εἰς πόλον αὖτις ἵκανεν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεράσας
Θεσμὸν ὁμοφροσύνης, καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ·
Οὐδέ μιν αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ χρόνον Ἀργολὶς Ἥρη,
Ἀλλὰ μεταστρέψασα νόθην βροτοειδέα μορφὴν
Θέσκελον εἶδος ἔχουσα πάλιν νόστησεν ὀλύμπῳ·
Ἰναχίῃ δὲ φάλαγγι γέρων ἀγόρευε Μελάμπους·
Λυγκέος ἀρχεγόνοιο θεουδέος αἷμα Πελασγοῦ

Μαιν-

Ne tibi ingruat rurſus difficilis expugnatu Iuno
Sed dices, coniugis tuæ mortem glorioſa morte
Pugnans mortua eſt. Tu v. occiſam Ariadnen
Debuiſti beatam dicere, quod tantum inuenit occiſorem
Cœleſti natum & non mortali a genere, Pegaſus.
Cete meſſorem, & equam generantis Meduſæ,
Non fila Parcarum obediunt. cœleſtis enim
Mortua eſt Electra Iouis coniunx. abiit v. ipſa
Ioui nupta ſoror tui Cadmi
Europa poſt thalamum cœleſtem, veſtra vero Mors omnia domat.
Adhuc ventre ferens tuum partum perdidit mater.
Non Semele ante mortem portas penetrauit Olympi,
Sed cum mortem conſecuta eſt, & mortua tua Nympha
Veniet aeriuaga in cœlum. Noſtram vero Ariadna in cœlum Maia.
Pleiadis ſeptigrada apparebit prope Maiam.
Quid amplius voluiſti aliud gratius, quam terræ lucere
Æthera habitans poſt Cretam Ariadnæ.
Sed tu depone Thyrſum relinque ventis pugnam
Et ſtatuam per ſe perfectam terreſtris Ariadnæ
Cœleſtis confirma vbi ſimulacrum ſtat Iunonis,
Ne vrbem exſcindas vbi tuorum ſanguis parentum,
Veſtræ v. venerare boum cornua habentis ſolum Inus,
Sopiens tuum Thyrſum Achiuasq; mulieres
Laudabis poſtea, poſtquam tauri oculos habentis Iunonis
Arã inſtaurabũt & felici thalamo tibi coniuncta tua ſpõſa.
Tale verbum dixit, & equeſtre Argus relinquens
In cœlum rurſus venit vtriſq; admiſcens
Legem concordiæ & Perſoe & Baccho Perſeus & Bacchus reconciliati.
Neq; ibi eum expectabit diu Argolica Iuno,
Sed conuertens falſam mortalem formam
Diuinam imaginem habens rurſus rediit in cœlum. Melãpus.
Inachia v phalangi ſenex dixit Melampus, Lynceus Pelaſgus.
Lyncei primigeni diuini ſanguis Pelaſgi

Vati

Μυστιπόλῳ πείθεσθε, καὶ οἴνοπι σείσατε Βάκχῳ,
Σείσατε χάλκεα ῥόπτρα, καὶ εὔια τύμπανα Ῥείης·
Ἰναχίην μὴ πᾶσαν αἰστώσειε γενέθλην,
Μὴ μετὰ νήπια τέκνα, καὶ ἡβητῆρας ὀλέσσῃ,
Μὴ τοκέων μετὰ πότμον ἀποκτείνειε γυναῖκας·
Ἀλλὰ θυηπολίην θεοπρεπέα ῥέξατε Βάκχῳ,
Καὶ Διὶ, καὶ Περσῆϊ χορεύσατε, καὶ Διονύσῳ·
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν, ἀολλίζοντο δὲ λαοὶ
Βάκχῳ νυκτιχόρευτον ἀνακρούοντες ἀοιδὴν
Καὶ τελετὰς στήσαντο, θεοκλήτῳ δὲ πορείῃ
Ῥόπτρα μὲν ἐπλατάγησεν, ἐπεκροτέοντο δὲ θύρσοι,
Καὶ δαΐδες σελάγιζον, ὁμηγερέες δὲ πολῖται
Μυστιπόλῳ χρίοντο παρήϊα λευκάδι γύψῳ,
Τύμπανα δ' ἐπλατάγησεν. ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ,
Δίκτυπες ἔβρεμε δοῦπος, ἐφοινίσσοντο δὲ βωμοὶ
Σφαζομένων στοιχηδὸν ἐπασσυτέρων ἀπὸ ταύρων,
Κτείνετο δ' ἄσπετα μῆλα, καὶ ἀνέρες αἴθοπι βωμῷ
Βάκχον ἐμειλίξαντο, καὶ ἱλάσκοντο γυναῖκες,
Καὶ μέλος ἠερόφοιτον ἐπέκτυπε θῆλυς ἰωὴ
Κῶμον ἀμειβομένη ζωάγριον· Ἰναχίδες δὲ
Μαινάδες ἐρρίψαντο λαθίφρονα λύσσαν ἀήταις.

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ μη'.

ΑΥτὰρ ὁ παρδαλίων ἐποχημένος ὕψυγι δίφρου,
Θρηϊκίην ὑπέφοιτος ἐκώμασε Βάκχος ἀρούρην,
Ἵππιον ἀρχεγόνοιο Φορωνίος ὕδας ἐάσας·
Οἱ δὲ χόλοι πρήϋνε παλίγκοτον Ἰναχὶς Ἥρη
Ἄρεος οἰστρηθέντος, Ἀχαιϊάδων δὲ γυναικῶν
Λύσσης μνῆστιν ἔχουσα, πάλιν θωρήσσετο Βάκχῳ·
Καὶ δολίας ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι γαίῃ,
Ἔργα Διὸς βοόωσα, καὶ ἠνορέην Διονύσου·

Γηγενέων

Vati obedite, & vinicolori quatite Baccho,
Quatite ferrea crepitacula & tympana Bacchica Rhea,
Inachiam ne totam vertat generationem,
Ne poſt infantes pueros etiam puberes perdat,
Ne poſt liberorum mortem perdat mulieres,
Sed ſacrificium Deum oblectans facite Baccho,
Et Ioui & Perſeo ſaltate, & Baccho.
Sic locutus perſuaſit, congregabantur v populi
Baccho noctu ſaltantem præludentes cantilenam, Argiui Bacchi orgia recipiunt.
Et initiationes conſtituerunt, diuino v. greſſu
Crepitacula quidem pulſabant, plaudebantur v. Thyrſi
Et faces reſplendebant, cogregati v. cines
Sacrifico vngebant genas candido gypſo,
Tympana v. pulſauit, concuſſo v. ferro Sacrificia Bacchi.
Dupliciter ſonans infremuit fremitus, cruentabantur v. altaria
Mactatis ordine continuo ſuccedentib. tauris,
Occidebantur v. infinitæ oues, & viri ignicolori altari
Bacchum mitigabant, & placabant mulieres,
Et cantum aeriuagum inſonuit fœminea vox
Encomiō repēdēs premiū pro vita redemtione. Inachides v.
Mænades abiiciebant mentem obſcurantem rabiem ventis.

DIONYSIACORUM LIBER XLVIII. ET ULTIMUS.

VErum hic Pantherarum inuectus ambitu curriis Bacch' in Thracia.
Thraciæ circumuagus comeſſabatur Bacchus in cāpo,
Equeſtre primigeni Phoronei ſolum relinquens
Neq; bilem ſedauit iterum iraſcentem Inachis Iuno
Martis furioſi, Achaicarum v. mulierum,
Rabiei recordationē habens, rurſus armata fuit contra Bacchum, Iuno terram cōtra Bacchum concitat.
Et doloſas oſtendit preces omnium matri terræ,
Opera Iouis proclamans, & fortitudinem Bacchi

Terra

Γηγενέων ὀλέσαντας ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν,
Καὶ Σεμέλης ὅτι παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ,
Ἰνδώην ταχύποτμον ἀϊστώσαντα γενέθλην,
Μνησαμένη τεκέων, πλέον ἔστενεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
Αὐτογόνῳ θώρηξεν ὀρίδρομα φῦλα λεόντων,
Ὑψιλόφους ἑὸ παῖδας αἰσιρήσαντα κυδοιμῷ·
Παῖδες ἐμοὶ μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ
Ἠλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ' ὀλετῆρα γενέθλης
Ἰνδοφόνον Διὸς υἷα κιχήσατε, μηδὲ νοήσω
Σὴν Διὶ κοιρανέοντα, νόθον σκηπτοῦχον ὀλύμπου,
Δήσατε, δήσατε Βάκχον, ὅπη θαλαμηπόλος εἴη,
Ὁππότε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἥβην,
Καὶ χθονίῳ Κυθέρειαν ὅτε Γλαυκῶπιν ἀείσω
Εὐνέτιν Ἐγκελάδοιο, καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυονῆος·
Ἄξατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωνα χαλέψω,
Δουλοσύνην ὁρόωντα δοελκτήτοιο Λυαίου.
Ἠέ μιν οὐτάζοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
Κτείνατέ μοι Ζαγρῆϊ πανείκελον, ὄφρα τις εἴπῃ
Ἢ θεὸς, ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
Γαῖα χολωσαμένη, διδύμοις θώρηξε φονῆας
Πρεσβυτέρους Τιτῆνας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
Ὁπλοτέρους δὲ γίγαντας ἐπ' ὀψιγόνῳ Διονύσῳ·
Ὣς φαμένη, στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Γιγάντων,
Γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
Ὃς μὲν ἔχων Νυσαῖον ἐδέθλιον, ὃς δὲ σιδήρῳ
Ὑψινεφῆ κενεῶνα χαραδρήεντα κολάψας
Αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
Ὃς δὲ λόφον πετραῖον ἁλικρήπιδος ἀρούρης,
Ἄλλος ἁλιζώνοιο διαρρήξας ῥάχιν Ἰσθμοῦ
Εἰς ἐνοπὴν ἔσπευδεν, ἀμετρήτοισι δ' ἀγοστοῖς
Πήλιον ὑψικάρηνον ἀνηκόντιζε Πελωρεὺς,
Γυμνώσας Φιλύρης γλαφυρὸν δόμον· ἁρπαμένου δὲ
Ἀσκεπέος σκοπέλοιο, γέρων ἐλελίζετο Χείρων

Ἀνδρο-

Terra natorum perdentis immenſorum nubem Indorum
Et Semeles cum filium victum ferens audiret mater,
Indicam cito mortuam delentem generationem
Recordata *filiorum magis ingemuit. Circum v. Bacchum*
Ex *ſe genitum armauit in montibus cuncta genera leonũ,* Terra Baccho irata.
Alte criſtatos ſuos liberos rurſus furore ſtimulans prælio,
Pueri mei pugnate corymbifero Baccho
Sublimibus ſcopulis, mei a. occiſorem generis
Indos occidentem Iouis filium comprehendite, neq; intelligã
Cum Ioue regnantem ſpurium ſceptrigerum cœli,
Ligate, ligate Bacchum, vbi cubicularius erit
Cum Porphyrioni *indulgeo in nuptias Iuuentam* Porphyrion. Hebe.
Et terreſtri Venerem cum caſiam Mineruam canam, Enceladꝰ.
Coniugem Enceladi, & Dianam Alcyonei. Alcyoneꝰ.
Adducite mihi Bacchum vt Saturnium lædam,
Seruitutem intuentem haſta parti Bacchi.
Aut ipſum vulnerantes comminuente ferro
Occidite mihi Zagreo perſimilem, vt quiſpiam dicat, Zagreus.
Aut Deus, aut mortalium quis, quod Saturnii generatio
Terra *irata geminos armauit occiſores.*
Antiquiores v. Titanas in priorem Bacchum,
Iuniores v gigantes, in ſerius genitum Bacchum. Gigantum arma.
Sic locuta ordinem omnem perterrefecit Gigantum,
T*erra natorũ v. phalanges exercitu diſponebantur ad bellũ,*
Hic quidem habens Niſæum fundamentum hic v. ferro
Ad nubes ſublatum ventrem confragoſum lacerans
Pugnans ſcopulis armatus fuit contra Bacchum,
Hic v. collem ſaxeum ad mare fundata terra,
Alius a mari cincti frangens dorſum Iſthmi
In pugnam contendit, immenſis v. manibus
Pelium altum caput habentem iaculabatur Peloreus Peloreus montem Pelion iaculatur.
Denudans Philyræ concinnam domum. Rapti vero
Intecti ſcopuli ſenex voluebatur Chiron Chiron.

Kkkk *Vni*

Ἀνδροφυής, ἄπλετος, ὁμήλικι σύμπλοκος ἵππῳ·
Ἡμερίδων δὲ κόρυμβον ἔχων ὀλετῆρα Γιγάντων
Βάκχος ἀερσιλόφοιο κατέτρεχεν Ἀλκυονῆος,
Οὐ δόρυ θοῦρον ἔχων, οὐ φοίνιον ἄορ ἀείρων,
Ἀλλὰ πολυσπερέας παλάμας ἐδάϊξε Γιγάντων,
Αἰχμάζων ἕλικεσσι, φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
Φρικτὰ ποδοστρεφέων ἐδαΐζετο φῦλα δρακόντων,
Τυπτομένων δὲ Γίγαντος ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
Αὐχένες ἀμηθέντες ἐπωρχήσαντο κονίῃ·
Κτείνετο δ' ἄσπετα φῦλα· δαϊζομένων δὲ Γιγάντων
Αἵματος ἀενάου ποταμοὶ ῥέον· ἀμφιχύτοις δὲ
Πορφυρέοις ῥοθίοισιν ἐπορφύροντο χαράδραι·
Γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐβακχεύοντο δρακόντων,
Βόστρυχα δειμαίνοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου,
Καὶ πυρὶ μάρνατο Βάκχος ἐς ἠέρα δαλὸν ἰάλλων
Ἀντιβίων ὀλετῆρα, δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Βακχιὰς αὐτοέλικτος ἐπέτρεχεν ἀλλομένη φλόξ,
Γυοβέλῳ σπινθῆρι καταίθουσα Γιγάντων·
Καί τις ἀπειλητῆρι φέρων σέλας αἰθερεῶνι
Ἡμιδαὴς σύνεαξε δράκων πυριθαλπέϊ λαιμῷ,
Καπνὸν ἀποπτύων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἰάλλων,
Καὶ κλόνος ἄσπετος ἦεν, ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνων
Βάκχος ἀνηώρητο, μαχήμονα δαλὸν ἀείρων,
Καὶ χθονίων σπινθῆρι δέμας θέρμαινε Γιγάντων
Ἀντίτυπον μίμημα διοβλήτοιο κεραυνοῦ·
Καὶ δαΐδες σελάγιζον· ἐπ' Ἐγκελάδου δὲ καρήνῳ
Ἠέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης·
Ἀλλά μιν οὐκ ἐδάμασσε, καὶ οὐ χθονίου πυρὸς ἀτμῷ
Ἐγκέλαδος γόνυ κάμψεν· ἐπεὶ πεφύλακτο κεραυνῷ·
Ἀλκυονεὺς δ' ἀπέλεθρος ἐπεσκίρτησε Λυαίῳ
Θρηϊκίοις σκοπέλοις κεκορυθμένος· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
Ὑψινεφῆ κούφιζε ῥάχιν δυσχείμονος Αἵμου,
Εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἀντιτύπου Διονύσου·

Καὶ σκο-

Viri naturam habens,imperfectus,coæuo complicatus equo.
Vitium v.ramum habens perditorem Gigantum
Bacchus ſublimem criſtam habentem incurrit Alcyonium
Non haſtã impetuoſam habens, non lethalem enſem eleuãs
Sed multiplices manus amputauit Gigantum, Bacchus cum Alcyonio congreditur.
Depugnans voluminibus vitium,merum amante v.poculo
Horribilia terra natorum amputabantur genera Draconũ
Percuſſis v.gigantis viperios crines habentibus capitibus
Ceruices demeſſæ ſaltabant in puluere.
Occidebãtur v.immenſa genera:trucidatorum v.Gigãtum Gigantes à Baccho interfecti.
Sanguine continuo fluuii fluebant: Iam fuſis vero
Purpureis fluctibus purpurabantur torrentes.
Terra natorum v.phalanges bacchabantur draconum,
Cincinnos exhorreſcentes ſerpẽtinos crines habentis Dionyſii
Et igne pugnabat Bacchus in aera lampada iactans
Hoſtium interemtricem,per altigradam v. viam Bacchus igne pugnat.
Bacchiaca per ſe voluta currebat ſaliens flamma
Membra percutiente ſcintilla irruens in Gigantes,
Et quiſpiam minaci ferens ſplendorem mento
Semiuſtus ſibilabat ſerpens calefacto gutture,
Fumum exſpuens & lethale venenum mittens,
Et tumultus immenſus erat. Super hoſtium v.capita
Bacchus ſublatus fuit pugnacem titionem tollens,
Et terreſtri præſtere corpus calefecit Gigantum
Oppoſitum imitamentum à Ioue miſſi fulminis,
Et faces reſplendebant,in Enceladi vero capite Encelad⁹.
Aera calefaciens voluebatur ignis errans.
Sed ipſum non domuit,& non terreſtris ignis vapore.
Enceladus genu flexit poſtquam cuſtodiretur fulmine.
Alcyoneus v.immenſus inſultabat Baccho Alcyone⁹.
Thracicis ſcopulis armatus: Circa Bacchum vero
Ad nubes ſublatum eleuauit dorſum male hyemãtis Hæmi Hæmus.
In ſcopum inutilem inuulnerabilis Bacchi.

Καὶ σκοπιὴν Ῥοδόπην· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίου
Νεβρίδος ἀρρήκτοιο διεσχίζοντο κολῶναι·
Ἠμαθίης δὲ κάρηνα νέος γύμνωσε Τυφωεὺς
Ὑψιφανῆ, προτέρῳ πανομοίιος, ὥς ποτε πολλοὺς
Ῥωγαλέους κενεῶνας ἐκύφισε μητρὸς ἀρούρης,
Πετραίοις βελέεσσι καταιχμάζων Διονύσου·
Καί τινας ἀσπαίροντας ἐπὶ χθονὸς ἀορτήσας
Βάκχος ἄναξ κεκόρυστο Γιγαντείοισι καρήνοις,
Ἰοβόλων πλοκάμων ὀφιώδεα λήϊα κείρων·
Καὶ στρατὸν αὐτοτέλεστον ἀπυχῖ χειρὶ δαΐζων,
Μυριάδα λυσσήεις χλοερῶν ἐπιβήτορα δένδρων,
Κισσὸν ἔχων τανύφυλλον ἀκοντιστῆρα Γιγάντων·
Καί νύ κε πάντας ἔπεφνεν ἑῷ ῥηξήνορι θύρσῳ,
Ἀλλὰ παλινδίνητος ἑκὼν ἀνεχάζετο χάρμης,
Δυσμενέας ζώοντας ἑῷ γενετῆρι φυλάσσων·
Καί νύ κεν εἰς Φρυγίην ταχὺς ἔδραμεν ὠκέϊ ταρσῷ·
Ἀλλά μιν ἄλλος ἄεθλος ἐρήτυεν, ὄφρα θανόντων
Τοατατίων ἕνα φῶτα κατακτείνειε φονῆα,
Παλλήνης γενετῆρα θανατηφόρον, ὅς ποτε κούρης
Οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον, ἀμυδροπγάμων ὑμεναίων,
Συζυγίην ἀνέκοπτεν, ἀμετρήτους δὲ δαΐζων
Μελλογάμους μνηστῆρας ἀπέστρισεν, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
Κτεινομένων καναχηδὸν ἐφοινίσσοντο παλαισταί,
Εἰσόκε Βάκχος ἵκανε δίκης πρόμος· ἀγχιγάμου δὲ
Παλλήνης δυσέρωτι παρεσσάμενος γενετῆρι
Ῥιγεδανῆς ὑμέναιον ἀτάσθαλον ἤτεε κούρης,
Ποικίλα δ' ὤρεγε δῶρα, καὶ αἰτίζοντι Λυαίῳ
Θελκτὸς ἀνὴρ κήρυξε παλαισμοσύνην ὑμεναίων·
Καί μιν ἄεθλον ἐπέθηκε κακοξείνοιο παλαίστρης.
Ὁππόθι τελμένεσσι δορυσσόοις ἵστατο κούρη
Νυμφιδίην ὅμειστιν ἐλαφρίζουσα βοείην·
Καὶ τότε Κύπρις ἔην ἐναγώνιος, ἦν δ' ἐνὶ μέσσῳ
Γυμνὸς Ἔρως, καὶ τέρμα γαμήλιον ὤρεγε Βάκχῳ·

Ἦν δὲ

Et ſcopulum proiecit. Tangentes v. Bacchi
Ceruinam pellem infractam diuidebantur rupes.
Emathiæ v. cacumina Iuuenis nudauit Typhoeus Typhoeus.
In altis at parens priori perſimilis, qui quondam multos
Laceratos ventres eleuauit matris terræ,
Petroſis telis vna pugnans cum Baccho.
Et cuiuſpiam palpitantis in terra enſem extrahens
Bacchus Rex armatus fuit contra Gigantea capita
Venena iaculantium capillorũ ſerpentinas ſegetes amputãs.
Et exercitum per ſe perfectum inermi manu diuidens,
Pugnabat rabioſus viridium adſcenſorem arborum, Bacchus thyrſo Gi-
Hederam habens folia extendentem iaculatricem gigantũ. gantes in-
Et ſane omnes interemit ſuo forti Thyrſo, teremit.
Sed retro volatus ſponte cedebat è pugna
Hoſtes viuos ſuo genitori cuſtodiens
Et in Phrygiam ſubito cucurrit veloci planta Bacch⁹ in
Sed ipſum aliud certamen detinuit, vt mortuorum Phrygiam
Tot vnum hominem occideret homicidam, abit.
Pallenes patrem mortiferum, qui quondam puellæ Sithon Pallenæ
Furorem habens illegitimũ. Nuptiis peccantiũ hymenæorũ, pater.
Coniugium amputauit, immenſos v. trucidans
Coniugem ducturos procos demeſſuit, quorum ſanguine
Occiſorum cum ſtrepitu rubebant luctatores
Donec Bacchus venit iuſticia dux. Iam nuptura vero
Pallenes amore infelici aſtans patri Bacchus
Terribilis hymenæum improbum petiit puellæ, Pallenen
Varia v. præbuit munera, & petenti Baccho. amat.
Horribilis vir annunciauit luctam propter nuptias
Et ipſum ducens aſcendit male hoſpitalem palæſtram
Vbi audax haſtam quatiens ſtabat puella
Virginale humeris attollens ſcutum.
Et tunc Venus erat in certamine conſtituta, erat v. in medio
Nudus amor, & coronam nuptialem præbuit Baccho.

Ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοστόλος, ἀργυρέῳ δὲ
Ἀβρὸν ἀνεχλαίνωσεν ἑὸν δέμας εἵματι Πειθώ,
Νίκην μελλογάμοιο προθεσπίζουσα Λυαίου·
Καὶ βελαρῶν μελέων ἀπεδύσατο φάρεα κούρη,
Καὶ δόρυ θοῦρον ἔθηκε γαμήλιον, ἁβροπέρη δὲ
Σιθονὶς ἀκρήδεμνος, ἀσάμβαλος, ἵστατο κούρη,
Ἡμιφανής, ἀσίδηρος, ἐρευθιόωντι δὲ δεσμῷ
Ἀκλινέων ῥοδόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν,
Καὶ δέμας ἀσκεπὲς ἦεν, ἀμετρήτων δὲ κομάων
Ἀσκεπέες πλοκαμῖδες ἐπέρρεον αὐχένι κούρης,
Καὶ κνήμας ἀνέφανε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν
Γυμνῆς φαινομένης ἐπιγουνίδος· ἀμφὶ δὲ μηροῖς
Ἥρμοσε λευκὸν ὕφασμα γυναικείης σκέπας αἰδοῦς,
Καὶ χρόα πιαλέῳ πεπαλαγμένον εἶχεν Ἐλαίῳ,
Καὶ παλάμας πολὺ μᾶλλον, ὅπως ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν
Ὑγρὸν ὀλισθήσειε πιεζομένη χρόα κούρη·
Καὶ βλοσυροῖς στομάτεσσιν ἀπειλήσασα Λυαίῳ
Νυμφοκόμῳ μνηστῆρι παρίστατο· διχθαδίῳ δὲ
Αὐχένι δεσμὸς ἔβαλλεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ·
Ἀλλὰ παλινδίνητον ἑλὼν ἀνελύσατο δειρὴν
Βάκχος, ἀπορρίψας ἁπαλόχροα δάκτυλα κούρης,
Δεσμοῖς θηλυτέροισι περίπλοκον αὐχένα σείων.
Καὶ διδύμας στεφανηδὸν ἐπ' αὐχένι χεῖρας ἑλίξας,
Παλλήνην ἐτίναξε ποδῶν ἐπεραλκέϊ παλμῷ.
Καὶ ῥοδέης παλάμης ἐδράξατο, Κυπριδίην δὲ
Εἶχε παραιφασίην χιονώδεα χεῖρα πιέζων·
Οἱ δὲ πόθον μενέαινεν ἐπὶ χθονὶ παῖδα κυλίνδειν,
Ὅσσον ἐπιψαύειν ἁπαλοῦ χροὸς ἡδέϊ μόχθῳ
Τερπόμενος, καὶ ἔκαμνε δολοπλόκον ἆσθμα τιταίνων
Ὡς βροτός, ἀμβολίην δὲ θελήμονα κάλλιπε νίκην·
Παλλήνη δ' ἐρόεσσα πάλης τεχνήμοσι παλμοῖς,
Θηλυτέραις παλάμῃσι, δέμας κούφιζε Λυαίου·
Οὐδέ μιν ἠέρταζε πόσον βάρος· ἀλλὰ καμοῦσα,

Ἄρσενα

Erat v. lucta nuptias ornans, argenteo vero
Molle induit ſuum corpus veſtimento Suada
Victoriam mox coniugem ducturi pradiuinans Bacchi.
Et fortibus à membris exuit veſtimenta puella,
Et haſtam impetuoſam poſuit nuptialem, mollior vero
Sithonis filia ſine vitta, ſine ſandaliis ſtabat puella
Semiapparens, ſine ferro, rubicundo v. vinculo
Immotarũ orbicularẽ circumferentiã cinxerat mãmillarũ, Pallene ſe ad pugnã inſtruit.
Et corpus intectum erat, immenſarum v. comarum
Non tecti capilli fluebant in ceruice puellæ
Et tibias oſtendit, & non tectorum plicaturas femorum
Nuda apparente patella genu. Circa v. femora
Aptauit candidũ velũ muliebris tegumentũ verẽdæ partis,
Et corpus pingui imbutum habuit oleo,
Et manus multo magis, vt inſolutis à manibus
Humidum lubricum eſſet compreſſa corpus puellæ
Et horribili ore interminata Baccho
Nuptam ornantè proco aſtitit: Gemina vero Bacchi cũ Pallene lucta.
Ceruici vinculum iniecit coniuge cubitus tractu
Sed reuolutam ſuam reſoluit ceruicem
Bacchus, abiiciens molles digitos puellæ
Vinculis fœmineis circumplicatam ceruicem quatiens
Et geminas coronatim in ceruice manus voluens,
Pallenen concuſſit pedum alterna vibratione,
Et roſea manu apprehendit, Veneriam vero
Habuit occaſionem niueam manum premens
Neq; tantum ſtuduit in terram puellam voluere,
Quantum tangere tenerum corpus dulci labore
Oblectatus, & laborauit doloſum anhelitum tendens Lucta cũ nuda virgine Baccho grata.
Tanquã homo mortalis, dilatione v. ſpontaneã reliquit vi-
Pallene v. amabilis lucta artificioſo tremore, (*ctoriam*
Femineis manibus corpus eleuauit Bacchi,
Neq; ipſum eleuauit tantum onus, Sed laborans

Ἄρσενα γυῖα λέλοιπεν ἀνικήτου Διονύσου·
Καὶ θεὸς αὐτίπτων ἀφειδίσμιον ἅμματι χειρῶν
Παρθενικὴν ἐρόεσσαν ἑλὼν ἀπὸ θύρσον ἀείρων,
Δόχμιον ἀμφιέλικτον ἐκούφισεν ὑψόθεν ὤμου·
Χειρὶ δὲ φειδομένῃ, βεβαρηὼ ἀπεσείσατο κούρην,
Παλλήνην δ' ἀτίνακτον ὅλην ἐτανύσσατο γαίῃ,
Καὶ δολίοις βλεφάροισιν ἑὴν ἐλέλιζεν ὀπωπήν,
Κούρης ἁβροκόμου κεκονιμένα γυῖα δοκεύων,
Καὶ πλοκάμους ῥυπόωντας ἀκηδέστοιο καρήνου·
Ἀλλὰ παλινδίνητος ἀναΐξασα κονίης,
Ὄρθιος ἐστήριξε τὸ δεύτερον ἴχνια κούρης,
Καὶ τριχαλῇ Διόνυσος ἀφειδέϊ γουνάτος ὁρμῇ
Γαστέρα Παλλήνης κρατέων ἐπερεικέϊ πλημῷ
Παρθενικὴν μενέαινεν ὑπὲρ δαπέδοιο κυλίνδειν,
Καὶ παλάμας μετέθηκεν ἐπὶ πλευροῖσιν ἑλίξας,
Αὐχένα κυρτώσας ἐπικάρσιον· ἀμφὶ δὲ νώτῳ
Μεσσατίῳ κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κάμψας,
Ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκημένος ἢ γόνυ κάμψειν·
Καὶ θεὸς αὐτοκύλιστος ἑκούσιος ἤριπε γαίῃ,
Οὐτιδανῇ παλάμῃ νικώμενος· ἱμερόεν δὲ
Φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος· ἐνὶ γλυκερῇ δὲ κονίῃ
Κουφίζων ἐρόεις ἐπὶ νηδύϊ φόρτον ἐρώτων,
Ὕπτιος αὐτὸς ἔμιμνε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρην,
Ἀλλά μιν ἐσφήκωσε πόθου φρενοθελγέϊ δεσμῷ·
Ἡ δὲ ταχυστροφάλιγγι πόθου νωμήτορι ταρσῷ,
Ἴχνιον ᾐώρησεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
Ἄσθενα λύσατο χεῖρα· θεὸς δ' ὑπ' ὀλίζονι ῥιπῇ
Γυῖα μεταστρέψας ῥοδέην ἐτανύσσατο κούρην,
Ἐν δαπέδῳ στορέσας, καὶ ἐπὶ χθονὶ κέκλιτο κούρη,
Χεῖρας ἐφαπλώσασα. τιταινομένη δ' ἐπὶ πέζαν,
Εὐπαλάμῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ·
Ὠκυτέροις δὲ πόδεσσι πατὴρ κατὰ μέσσον ἐρύσας,
Ἀθλεύειν ἐθέλουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε κούρην·

Καὶ χα-

Virilia membra reliquit inſuperabilis Bacchi.
Et Deus oppoſitarum circumplexam nexu manuum
Virginem amabilem rapiens tanquam Thyrſum attollens, Bacchus Pallenem in terram proſternit.
Obliquam circumuolutam eleuauit ſuper humeris.
Manu v parcenti, fortem excuſſit puellam,
Pallenem v. inconcuſſam totam extendit in terra
Et doloſis oculis ſuum circumuertit vultum
Puellæ mollicomæ puluere ſordidata membra intuens
Et capillos ſqualidos non curati capitis
Sed reuoluta rurſum excitata ex puluere
Erecta corroborauit denuo veſtigia puellæ,
Et volubili Bacchus non parcente genu impetu
Ventrem Pallenes comprehendens alterna vibratione
Virginem voluit ſuper ſolum voluere
Et manus tranſpoſuit ſuper latera voluens
Ceruicem inflectens obliquum. Circa v. dorſum
Medium circulauit poſteriores digitos flectens
Aut malleolum aut tibiam viſus aut genu flectere,
Et Deus per ſe volutus ſpontaneus cecidit in terra, Bacchus ſponte ſua victus.
Imbelli manu victus. Deſiderabile vero
Medicamentum eſt amoris, in dulci v puluere
Eleuans amabilis ſuper ventre onus amoris
Supinus ipſe manſit, & non excuſſit puellam,
Sed ipſam conſtrinxit amoris mentem oblectante vinculo.
Hæc v. celeriter voluto amoris vibratrice planta
Veſtigium ſuſtulit. Amore inſani v Bacchi
Virilem ſoluit manum. Deus v. ſub imbelli impetu
Membra conuertens roſeam extendit puellam,
In ſolo ſternens, & in terram inclinata fuit puella,
Manus expandens, extenſa v. in terra
Manuali conſtrinxit coniugem ceruicem vinculo. Sithon pugnam dirimit.
Velocioribus v. pedibus pater in medium irruens,
Certare volentem ſuam retraxit puellam.

Et

Καὶ γαμίην ἀνέκοψεν ἀεθλοσύνην ὑμεναίων,
Νίκην ἱμερόεσσαν ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
Μή μιν ἀποκτείνειεν ἔχων ἀστεμφέϊ δεσμῷ·
Καὶ Διὸς αἰνήσαντος ἀεθλοφόρον μετὰ νίκην,
Γνωτὸν Ἔρως ἔστεψε γάμων πομπῆϊ κορύμβῳ,
Ἱμερτὴν πλέξαντα παλαισμοσύνην ὑμεναίων·
Καὶ τέλε τοῖος ἄεθλος ὁμοίιος, ὡς ὅτε κούρην
Χρυσοφαῆ προπάροιθε γαμήλια δῶρα κυλίνδων
Ἱππομένης νίκησεν ἐπειγομένην Ἀταλάντην·
Ἀλλ' ὅτε νυμφοκόμοιο μάχης ἐτέλεσσεν ἀγῶνα
Βάκχος ὅτε στάζων γαμίους ἱδρῶτας ἀέθλων,
Σιθόνα μὲν προϊώξε τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ
Μνηστήρων ὀλετῆρα· κυλινδομένου δὲ κονίῃ,
Κούρῃ θύρσον ἔδωκε μιαιφόνον ἕδνον ἐρώτων·
Καὶ γάμος ἦν πολύυμνος, ἀσιγήτῳ δ' ἐνὶ πασῷ
Σιληνοὶ κελάδησαν, ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχῳ,
Καὶ Σάτυροι μεθύοντες ἀνέπλεκον ὕμνον ἐρώτων,
Συζυγίην μέλποντες ἀεθλοφόρων ὑμεναίων·
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ὑπὸ σφυρὰ γείτονος Ἰσθμοῦ,
Νυμφιδίῃ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ,
Καὶ μέλος ἐφθέγξαντο, παρὰ Θρηΐκι δὲ πόντῳ,
Ξεινοδόκος Βρομίοιο γέρων ὠρχήσατο Νηρεύς·
Καὶ γαμίη Γαλάτεια παρασκαίρουσα θαλάσσῃ
Παλλήνην ἐλίγαινε συναπτομένην Διονύσῳ,
Καὶ Θέτις ἐσκίρτησε, καὶ εἰ τέλε νῆϊς ἐρώτων,
Καὶ γαμίην ἔστεψεν ἁλιζώνου χάριν Ἰσθμοῦ
Παλλήνης ὑμέναιον ἀνευάζων Μελικέρτης·
Καί τις Ἀμαδρυάδων φλογερῇ παρὰ γείτονι Λήμνῳ
Νυμφιδίην Θρηΐσσαν Ἀθωϊὰς ἥψατο λόχμην,
Καὶ φιλίοις ὀάρεσσι παρηγορέων ἑὸν νύμφην,
Μυρομένην γλυκετῆρα, φιλεύιος εἶπεν ἀκοίτης·
Παρθένε μὴ στενάχιζε τὸν δυσέρωτα τοκῆα,
Παρθένε μὴ στενάχιζε τεῆς μνηστῆρα κορείης·

Τίς γε-

Et nuptialem abſcidit certationem hymenaeorum,
Victoriam deſiderabilem indulgens Baccho
Ne ipſum occideret habens aſpero vinculo.
Et Iouis laudantis pramia referentem poſt victoriam.
Fratrem Cupido coronauit nuptiarum ductore Corymbo,
Deſiderabilem perficientem certationem nuptiarum
Et fuit tale certamen ſimile, quale cum puellam
Auro reſplendentem prius nuptialia munera voluens
Hippomenes ſuperauit excitatam Atalantam Hippomanæ cũ Atalante certamen.
Sed poſtquam ſponſos curantis pugna abſoluit certamen
Bacchus ſtillans nuptiales ſudores certaminum
Sithonem quidem præcipitauit verberatum acuto Thyrſo Sithon à Baccho interemptus.
Procorum interemtorem. Voluto vero (ipſo) in puluere
Puella Thyrsũ dedit cæde cõtaminatũ mun⁹ nuptiale amo-
Et nuptiæ erant multũ celebratæ. ſilenti v. in thalamo (rum.
Sileni reſonabant, ſaltabant v. Baccho, Bacchi cũ Pallene nuptiæ.
Et Satyri ebrii concinnarunt hymnum amorum.
Coniugiũ canentes victoriæ præmia referentiũ hymenæorũ.
Nereidum v. phalanges ſub malleolum vicini Iſthmi
Sponſali Bacchum cingebant chorea.
Et carmen dicebant, apud Thracium v. pontum
Hoſpes Bacchi ſenex ſaltabat Nereus, Nereus.
Et nuptialis Galatea circumſaltans in mari Galatea.
Pallenam cantabat copulatam Baccho
Et Thetis ſaltabat licet eſſet ignara amorum, Thetis.
Et nuptialem coronauit a mari cincti gratiam Iſthmi
Pallenes hymenæum ouando canens Melicerta.
Et quædam Hamadryadum ardẽtem apud vicinũ Lemnũ
Sponſam Thraciam Athoias tetigit lucum
Et dulcibus ſermonibus conſolans ſuam Nympham
Lugentem genitorem Euium amans dixit maritus: Bacchus Pallenen cõſolatur.
Virgo ne doleas tuum in amore infelicem patrem
Virgo ne doleas tua procum virginitatis:

Quis

Τίς γενέτης ἐπάτησε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε κούρην;
Σὸν κενεὸν λίπε πένθος, ὅτι κταμένοιο τοκῆος
Σιθόνος ὑμετέροιο, δίκη γελόωσα χορεύει·
Χερσὶ δὲ παρθενίῃσι γαμήλιον ἁψαμένη πῦρ
Ἢ γάμον ἀγνώσσουσα, πόθεν γάμον εἰσέτι μέλπει
Οἰνόμαον· πάλιν ἄλλον ὀπιπεύουσα θανόντα·
Οἰνόμαος μὲν ὄλωλε· καταφθιμένου δὲ τοκῆος
Τέρπεται Ἱπποδάμεια σὺν ἀρτιγάμῳ παρακοίτῃ·
Καὶ σὺ ποθὲ γενέταο πόθους ῥίψασα θυέλλαις,
Τέρπεο βοτρυόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ,
Μῶμον ἀλευομένη πατρώϊον. οὔ σε διδάξω
Σιθόνος ἐχθρὸν ἔρωτα, καὶ ἀμβολίην ὑμεναίων,
Ὃς φονίῃ παλάμῃ γαμβροκτόνον ἔγχος ἀείρων
Γηραλέην σε τέλεσσεν ἀπειρήτην Ἀφροδίτης·
Συζυγίην δ' ἐκέδασσεν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων·
Μνηστήρων σκοπίαζε σεσηπότα λείψανα νεκρῶν,
Οὓς Παφίη κόσμησε, καὶ ἔκτανε θοδελς Ἐριννύς,
Ἢ νίδε σεῖο κάρηνα θαλύσια σεῖο μελάθρῳ,
Λύθρον ἔτι στάζοντα κακοξείνων ὑμεναίων·
Σιθόνος οὐ μεθέπεις χθόνιον γένος· οὐράνιος δὲ,
Πείθομαι, ὥς σε λόχευσε πόσις Θρηΐκιος Ἄρης·
Πείθομαι, ὡς Κυθέρεια τεὴν ὤδινε γενέθλην·
Καὶ σὺ τεῶν διδύμων ἀπεμάξαο θέσμα τοκήων,
Ἄρεος ἦθος ἔχουσα, καὶ ἀγλαΐην Ἀφροδίτης·
Πείθομαι, ὥς σε φύτευσεν ἄναξ ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
Ἁβρὰ τελεσσιγάμοιο μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς,
Καί σε παλαισμοσύνην ἐδιδάξατο πομπὸν ἐρώτων·
Εἶπε, παρηγορέων ἀχέων παιήονι μύθῳ,
Μυρομένης δ' εὔνησεν ἐπήρατα δάκρυα κούρης,
Καὶ γαμίης δήθυνεν ἐπὶ χρόνον ἐγγύθι κούρης,
Τερπόμενος φιλότητι νεοζυγίων ὑμεναίων·
Παλλήνης δὲ μέλαθρα λιπὼν καὶ Θρῆκα Βορῆα,
Ῥείης εἰς δόμον ἦλθεν ὅπῃ Φρυγίῃ παρὰ πέζῃ

Δαίμονος

Quis genitor ſeminauit & innuptias duxit puellam?
Tuum vanum linque luctum, quod occiſo patre
Sithone veſtro, iuſtitia ridens ſaltat.
Manibus v. virginalibus nuptialem tangens ignem Ignis in nuptiis.
Nuptias ignorans tuas nuptias adhuc cantat:
OEnomaum alium rurſus cernens mortuum. OEnomaus
Oenomaus quidem periit: Occiſo vero patre Hippodamia.
Delectatur Hippodamia *cum iam vxorem ducente cõiuge*
Et tu patris amorem abiice ventis,
Delectare virgenea coniuncta cum coniuge.
Reprehenſionem exuens paternam, Non te docebo
Sithonis hoſtilem amorem & dilationem nuptiarum,
Qui lethali manu generos occidentem haſtam tollens
Senem te feciſſet non expertam Veneris.
Coniugium diſſipauit ſponſis carentiũ tuorum thalamorũ.
Sponſorum intuere putrefactas reliquias mortuorum,
Quos Venus ornauit & occidit ſtrenua Erinnys,
Ecce tua capita feſta in tuo palatio
Saniem adhuc ſtillantia male hoſpitalium nuptiarum
Sithonis non habes terreſtre genus: Cœleſtis vero
Credo, quod te genuerit tuus Thracius Mars.
Credo, quod Venus tuum enixa eſt genus.
Et tu tuorum geminorum abſterge leges parentum
Martis mores habens, & pulcritudinem Veneris.
Credo quod te plãtarit rex certaminũ præfectus Mercurius
Mollia nuptias perficientis accedens cubilia Suadæ,
Et te luctationem docuit ducem itineris amorum.
Dixit, conſolans dolorum medicante ſermone, Alloquiũ.
Lugentis vero ſedabit amabiles lacrumas puellæ,
Et nuptialem commoratus eſt ad tempus apud puellam
Delectatus amore nuper iunctorum hymenæorum. Bacchus ad Rheam redit.
Pallenes v. palatia relinquens & Thracicum Boream
Rhea in domum venit vbi Phrygia in regione

Dea

Δαίμονος εὐώδινος ἴσαν Κυβεληΐδες αὖραι·
Ἐνθάδε θηρεύουσα παρὰ σφυρὰ Δίνδυμα πέτρης,
Ῥυνδακὶς οὐρεσίφοιτος ἀέξετο Παρθένος αὔρη
Εἰσέτι νῆϊς ἔρωτος, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρης,
Ἀπτολέμων φεύγουσα νοήματα παρθενικάων
Ἄρτεμις ὁπλοτέρη Ληλαντιὰς ἥν ποτε Τιτὴν
Νυμφεύσας Περίβοιαν ἀπόσπορον Ὠκεανοῖο
Πρεσβυγενὴς Λήλαντος ἀελλόπον ἤροσε κούρην,
Κούρην Ἀντιάνειραν ἀπειρήτην Ἀφροδίτης·
Ἣ μὲν ἀεὶ βλάστησεν ἀπείρητος ἥλικος ἥβης,
Ἱμερτὴ, ῥοδόπηχυς, ἀεὶ χαίρουσα κολώναις·
Πολλάκι δ' ἀγχώουσα κατέτρεχε λυσσάδος ἄρκτου,
Καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε καταιχμάζουσα λεαίνης,
Καὶ κεμάδας κτείνουσα καὶ οὐ βάλλουσα λαγωοὺς,
Ἀλλὰ δαφοινήεσσαν ἐλαφρίζουσα φαρέτρην,
Θυμοβόρων τόξευεν ὀρείδρομα φῦλα λεόντων
Θηροφόνοις βελέεσσιν· ἐπωνυμίη δὲ καὶ ἔργῳ
Ὀξύτατον δρόμον εἶχεν ὀρειάσι σύνδρομον αὔραις·
Καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέϊ καύματος ὥρῃ,
Παρθένος ὑπνώουσα, πόνων ἀμπαύετο θήρης·
Καὶ δέμας ἁπλώσασα Κυβηλίδος ὑψόθι ποίης,
Κεῖτο παρεκλίνασα σαόφρονος ἔρνεϊ δάφνης
Εὗδε μεσημβρίζουσα, καὶ ἐσσομένων ὑμεναίων
Ἱμερτὴν ἐνόησε προμάντιον ὄψιν ὀνείρου,
Ὅττι θεὸς πυρόεις τανύσας βέλος αἴθοπι νευρῇ,
Θοῦρος ἔρως τόξευε λαγωβόλος ἔνδοθι λόχμης
Οὐτιδανοῖς βελέεσσιν ὀϊστεύων σίχα θηρῶν·
Παιδὶ δὲ θηρεύοντι συνέμπορος υἱέϊ Μύρρης
Κύπρις ἔην γελόωσα, καὶ ἵστατο παρθένος αὔρη,
Ἀρτέμιδος μετὰ τόξον ἀήθεος ὑψόθεν ὤμου,
Ἀχρευτῆρος ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
Αὐτὰρ ὁ θῆρας ἔπεφνεν, ἕως ἐκορέσσατο νευρῆς,
Βάλλων πορδαλίων βροσυρὸν στόμα, καὶ γένυν ἄρκτου·

Ζωγρήσας

Dea partu felicis erant Cybeleides auræ.
Vbi venans ad radices Dindyma petræ
Rhyndacis montiuaga augebatur virgo Aura Aura virgo venatrix.
Adhuc inexperta amoris comes Dianæ
Imbellium fugiens conſilia virginum
Diana iunior Lelantias, quam quondam paruam Aura Lelãtis & Peribææ filia.
Sponſam ducens Peribæam ab Oceano oriundam
Antiquus Lelantus procellipedem ſeminauit puellam, Antianira.
Puellam Antianiram inexpertam Veneris
Quæ quidem germinauit ſuperior coæua iuuenta,
Deſiderabilis, roſeas vlnas habens, ſemper delectans rupibus.
Sæpius v. venans incurſauit in rabioſam vrſam
Et haſtam impetuoſam miſit contra leænam pugnans,
Et ceruos occidens & non percutiens lepores,
Sed rubentem eleuans pharetram Aura mobilis & velox inſtar auræ.
Animũ vorãtiũ iaculata eſt in mõtib. currẽtia genera leonũ
Fericidis telis. Cognomine v. & opere
Acutiſſimum cuſpidem habuit montanum comitẽ ventis.
Et quondam ſiticuloſi igne reſplendenti caloris hora
Virgo dormiens à laboribus quieſcebat venationis Aura dormiens.
Et corpus complanans Cybelidem ſuper herbam,
Caput acclinans ad caſtæ ramum lauri
Dormiuit meridians, & futurarum nuptiarum
Deſiderabilem cognouit præſignatricem imaginem ſomni,
Quod Deus ignitus intendens telum ardenti neruo,
Impetuoſus amor iaculatus eſſet lepores percutiens in luce,
Vilibus telis, iaculans ordinem ferarum.
Puero v. venanti comes filio Myrrhæ
Cypris erat ridens & ſtetit virgo aura
Dianæ poſt arcum inſueto ſuper humero
Venatoris amoris eleuans pharetram
Verum hic feras trucidauit, donec ſatiaretur neruo Somnium Auræ.
Percutiens Pantherarum horribile os & maxillam vrſæ.

Ser-

Ζωγρήσας δὲ λέαιναν ἑῷ πανθελγέϊ κεστῷ
Θῆρα πιεζομένην φιλοπαίγμονι δεῖξε Πικύσῃ·
Παρθενικὴ δ' ἐδόκησε κατὰ κνέφας, ὅττι καὶ αὐτὴν
Πῆχυν ἐπικλίνουσαν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ
Μάρτυς Ἔρως ἐρέθιζεν ὑπογνάμπτον Ἀφροδίτῃ
Ἀνιδίης γόνυ δοῦλον ὑπερφιάλοιο λεαίνης·
Τοῖον ἔπος βοόων στεφανηφόρε μῆτερ ἐρώτων
Αὐχένα σοι κλίνουσαν ἄγω φιλοπάρθενον αὔρην·
Ἀλλὰ ποθοβλήτοιο χοροίτιδες Ὀρχομενοῖο
Στέψατε κεστὸν ἱμάντα γαμοστόλον, ὅττι μενοινὴν
Τοσσατίην νίκησεν ἀνικήτοιο λεαίνης·
Τοῖον ἔπος μαντῷον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη.
Οὐδὲ μάτην περὶ ἔρωτας ἔην ὄναρ, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι, καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα·
Κούρη δ' ἐγρομένη πινυτόφρονι μαίνετο Δάφνη,
Καὶ Παφίῃ καὶ Ἔρωτι μαχέσσατο, καὶ πλέον Ὕπνῳ
Χώσατο τολμήεντι, καὶ ἠπείλησεν Ὀνείρῳ,
Καὶ πετάλοις νεμέσιζε, καὶ ἀφθόγγῳ φάτο φωνῇ·
Οὐ νέμεσις παρὰ μύρτον ὀνείρατα ταῦτα νοῆσαι·
Δάφνη τί κλονέεις με, τί Κύπριδι καὶ σέο δένδρῳ,
Ἀσάμην εὕδουσα τεοὺς ὑπὸ γείτονας ὄζους
Σὸν φυτὸν ἐλπομένη φιλοπάρθενον· ὑμετέρης δὲ
Φήμης οὐκ ἐτύχησα, καὶ ἐλπίδος, ὡς ἄρα Δάφνη
Σὸν δέμας ἀλλάξασα τεὸν νόον εὗρες ἀμεῖψαι,
Μὴ γαμίη μετὰ πότμον ὑποδρήσσῃς Ἀφροδίτῃ·
Οὐ πινυτῆς τόδε δένδρον, ἀπ' ἀρπαγάμοιο δὲ νύμφης
Μαχλάδος ἐστὶν ὄνειρος ἐπάξιος· ἦ ῥά σε Πειθώ,
Ἦ ῥά σε χειρὶ φύτευσε τεὸς δαφναῖος Ἀπόλλων;
Εἶπεν ὁμοῦ κοτέουσα φυτῷ, καὶ Ἔρωτι καὶ Ὕπνῳ,
Καί ποτε θηρεύουσα κατ' οὔρεα δέσποτις ἄγρης,
Καύματος αἰθαλόεντος ἱμασσομένη χρόα πυρσῷ
Ἄρτεμις λῦσε δίφρον, ὅπως ἅμα νηίσι νύμφαις
Θερμὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας ψύξειε λοέτροις,

Ἠνίκα

Seruans v. leanam ſuo omnes oblectante ceſto,
Feram compreſſam libenter iocanti oſtendit matri.
Virgo vero apparebat in crepuſculo, quod & ipſam
Cubitum inclinantem Adonidi & Veneri
Petulans amor irritaſſet inflectens Veneri
Depradata genu ſeruile ſuperba leanæ.
Tale verbum clamans: coronigera mater amorum
Ceruicem tibi inclinantem duco virginitate gaudentē aurā
Sed amore percuſſi choream agitantes Orchomeni
Coronate ceſtum lorum nuptias inſtruentem, quod conſiliū
Tantum vicit inſuperabilis leana
Tale verbum vaticinatorium montana vidit aura
Neq; vanum per amores erat ſomnium, quod & ipſi
In rete virum ferunt, & venantur mulierem.
Puella v. excitata prudenti iraſcebatur Daphnæ Aura irata.
Et cum Venere & Amore pugnabat, & magis ſomno
Iraſcebatur audaci, & minabatur ſomnio
Et folia odio habuit, & muta dixit voce:
Non Nemeſis apud myrtum ſomnia hæc cognoſcere Aura irata loquitur.
Laurus quid agitas me, quid Veneri & tuæ arbori,
Nocui dormiens tuis ſub vicinis ramis
Tuam arborem ſperans virginitate gaudentē, Veſtram v.
Famam non conſecutus eſt, & ſpem, vt ſane laurus
Tuum corpus tranſmutās tuam mentem inueniſti mutare,
Non nuptiali poſt mortem ſubſernies Veneri.
Non prudentis hæc arbor, nuper nupta v puella
Meretrice hic ſomnus dignus. Anne ſane te Pitho,
Anne ſane te manu plantauit tuus laureus Apollo?
Dixit ſimul irata arbori, amori & ſomno,
Et quondam venans in montibus domina venationis,
Caloris igniti flagellata corpus igne,
Diana abſoluit curſum, vt ſimul iunioribus Nymphis Diana.
Calidum à montibus defuſis corpus frigefaceret lauacris,

 Cum

Ἡνίκα μέσσον ἔην φλογερὸν θέρος, ἡνίκα πάντων
Καρχαλέης πυρόεντα μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης
Ἠέλιος συνάγειρε λεοντείων ἐπὶ νώτων,
Καὶ κεμάδας ζυγίοισι συνεκλήϊσσε λεπάδνοις,
Ἄρτεμις ὑρεσίφοιτος· ἐπεμβαίνουσα δὲ δίφρου
Λάζετο καὶ μάστιγα, καὶ ἡνία παρθένος Αὔρη,
Καὶ κεραὴν ἤλαυνε θυελλήεσσαν ἀπήνην·
Ἀενάου δὲ θύγατρες ἀνάμπυκες ὠκεανοῖο
Ἀμφίδες ἐρρώοντο συνήλυδες Ἰοχεαίρης·
Ὧν ἡ μὲν ταχύγουνος ἔην προκέλευθος ἀνάσσης,
Ἄλλη δ' ἰχνοκέλευθος, ἀνασείλασα χιτῶνα
Ἐγγὺς ἔην, ἑτέρη δὲ τανυκνήμιδος ἀέλλης
Ἀπτομένη πτέρνηθεν ὁμόδρομον εἶχε πορείην,
Καὶ σέλας Ἰοχέαιρα διαυγάζουσα προσώπου
Ἀμφιπόλων ἤστραψεν ὑπέρτερος, ὡς ἐνὶ δίφρῳ
Αἰθερίῳ πίμπρουσα φιλαγρύπνων φλόγα ταύρων
Ἀντιφίλοις ἀκτῖνας ὀϊστεύουσα Σελήνη
Πλησιφαὴς ἀνέτελλε πυριτρεφέων μέσον ἄστρων,
Οὐρανίην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνουσα προσώπου·
Ἣ σέλας ἴσον ἔχουσα διέτρεχεν Ἄρτεμις ὕλην,
Εἰσόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Σαγγαρίου ποταμοῖο διιπετὲς ἕλκεται ὕδωρ.
Αὔρη δ' ἀμφιέπουσαν ἑὴν ἀνέκοψεν ἱμάσθλην,
Καὶ κεμάδας χρυσέοισιν ἀνακρούουσα χαλινοῖς
Ἀμφὶ ῥοὰς ἔστησε φεραυγέα δίφρον ἀνάσσης,
Καὶ θεὸς ἐκ δίφροιο κατέδραμεν· ἐκ δέ οἱ ὤμων
Τόξα μὲν Οὖπις ἔδεκτο, καὶ ἰοδόκην Ἑκαέργη,
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες εὔπλοκα δίκτυα θήρης,
Καὶ κύνας. Ἐνδρομίδας δὲ ποδῶν ἀνελύσατο Λοξώ·
Ἡ δὲ μεσημβριζουσα σέλας φιλοπάρθενον αἰδοῦς
Ἐν προχοαῖς ἐφύλαξε διερπύζουσα ῥοάων
Ἴχνεσι νεισομένοισι καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου,
Ἀμφὶ περιστρέψασα πέδας διδυμάονι μηρῷ,

Ἀκροβαρῆ

Cum media erat ignita æſtas, cum quatiens
Aſpera ignitum meridianum ſonitum flagri Meridies.
Sol reſplenderet leonina in dorſa
Et ceruos iunctis concluſit antilenis
Diana montiuaga. Aſcendens v. currum
Conuertebat & flagrum & frena virgo aura,
Et cornutum agitauit procelloſum currum.
Perennis vero ſorores ſine Caliendro Oceani
Famulæ affluebant comites Dianæ.
Quarum hæc quidem genib. velox erat dux prauia regina,
Alia vero æquali paſſu incedens eleuans tunicam
Prope erat, alia vero extenſas ocreas habentis Mineruæ
Tangens Pirinthius concurrentem habebat tranſitum,
Et ſplendorem Mineruæ refulgens frontis
Famulis fulgurabat ſuperior, velut in curru
Aetherium mittens vigilantium flammam taurorum Compara-tio. Luna.
Innubes radios eiaculans Luna
Plena apparens exorta eſt igne nutritorũ in medio aſtrorũ
Cœleſtem ordinem omnem demoliens frontis.
Sane ſplendorem æqualem habentem percurrit Dianæ ſiluã
Donec in locum perueniret vbi ſtrepenti fluxu
Sangarei fluminis a Ioue demiſſa trahitur aqua.
Aura vero circumuolutam ſuam amputauit ſcuticam,
Et hinnulos aureis repulſans frenis
Circum flumina ſtatuit luciferum currum regina
Et dea ex curru excurrit, ex humeris v. ipſi
Arcus quidem Vpis accepit, & pharetram Hecaerge, Vpis, Hecaerge.
Oceani v. filia bene complexa retia venationis
Et canes. Endromidas vero è pedibus reſoluit Loxum. Loxo.
Hæc quidẽ meridians ſplẽdorẽ virginitatẽ amãtẽ verecun-
In profluentis cuſtodiuit ſerpens per fluctus (diam
Veſtigiis parcentibus, & ex pede vſq; ad caput,
Circumconſtringens pedes gemino femore

Ἀκροβαφῆ κατὰ βαιὸν ἀναστείλασα χιτῶνα
Κρυπτόμενον μιτρηδὸν ὅλον δέμας ἔκλυσε κούρη·
Λοξὰ δὲ παπταίνουσα δι' ὕδατος ἄσκοπος Αὔρη
Τολμηροῖς βλεφάροισιν ἀναιδήτοιο προσώπου
Ἁγνὸν ἀθηήτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης,
Θέσκελον εἰσορόωσα σαόφρονος εἶδος ἀνάσσης,
Καὶ πόδας ἁπλώσασα τιταινομένων παλαμάων
Δαίμονι νηχομένῃ συνενήχετο παρθένος Αὔρη,
Ἡμιφανής, ἀτέλεστος ἔσω ποταμηΐδος ὄχθης,
Ἰκμαλέας ῥαθάμιγγας ἀποσμήξασα κομάων,
Ἄρτεμις ἀγχιπόρητε· σχεδὸν δέ οἱ ἀγχόπις Αὔρη
Μαζοὺς ἀμφαφόωσα θυημάχον ἴαχε φωνήν·
Ἄρτεμι μοῦνον ἔχεις φιλοπάρθενον οὔνομα κούρης,
Θηλὺν ἔχεις Παφίης, οὐκ ἄρσενα μαζὸν Ἀθήνης,
Ὅττι διὰ στέρνων κεχαλασμένον ἄντυγα θηλῆς,
Καὶ ῥοδέοις σπινθῆρας ὀϊστεύουσι παρειαί,
Ἄλλο δέμας μεθέπουσα ποθοβλήτοιο θεαίνης·
Καὶ σὺ γάμων βασίλευε, σὺν ἁβροκόμῳ Κυθερείῃ
Δεξαμένη θαλάμου τινὰ νυμφίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἑρμείην παρίαυε, καὶ Ἄρεϊ λεῖψον Ἀθήνην.
Ἢν δ' ἐθέλῃς, ἀνάειρε βέλος καὶ τόξον Ἐρώτων·
Εἰ μεθέπεις θρασὺν οἶστρον ἐϋστόμοιο φαρέτρης,
Ἴληκοι τεὸν εἶδος, ἐγὼ σέο μᾶλλον ἀείρω,
Δέρκεο πῶς μεθέπω βελαρὸν δέμας· ἠνίδε μορφὴν
Ἄρσενα, καὶ Ζεφύροιο θοώτερον ἴχνιον αὔρης·
Δέρκεο πῶς σφριγόωσι βραχίονες, ἠνίδε μαζοὺς
Ὄμφακας, οἰδαίνοντας, ἀθήλεας· ἦ τάχα φαίης,
Ὅττι τεοὶ γλαγόεσσαν ἀναβλύζουσιν ἐέρσην·
Πῶς παλάμην μεθέπεις ἁπαλόχροα; πῶς σέο μαζοὶ
Οὔ τινα κύκλον ἔχουσι περίτροχον, οἷά περ Αὔρης
Αὐτομάτως κήρυκες ἀσυλήτοιο κορείης;
Ἔννεπε κερτομέουσα· κατηφιόωσα δὲ σιγῇ
Σκυζομένη οἰδαίνοντι χόλῳ κυμαίνετο δαίμων,

καὶ ῥο-

In ſummitate tinctam paululum attollens tunicam,
Abſconditum coronatim totum corpus abluit puella:
Oblique vero intuens per aquam non viſa aura
Audacibus oculis perfrictæ frontis
Sanctum non videndæ corpus permenſurauit puellæ
Diuinam intuens caſtæ imaginem reginæ,
Et pedes complanans extenſis manibus.
Deæ natanti vna natabat virgo Aura,
Semiapparens,imperfecta in fluuiali ripa,
Humidas guttas abſtergens a comis,
Diana agreſtior,prope vero ipſi agreſtis aura
Mammillas tangens cum Dea pugnantem emiſit vocem:
Diana ſolum habes virginitate gaudens nomen puellæ, Aura irata Dianæ.
Fœmineam habes Paphia non virilem mammam Mineruæ
Quod per pectorum relaxatum ambitum fœminam
Et roſeas ſcintillas iaculantur genæ
Aliud corpus tenens ab amore percuſſa Dea.
Et tu nuptiis impera cum mollicoma Venere
Accipiens thalamo quendam ſponſum ſi v. voles,
Cum Mercuria dormi Martiq; relinque Mineruam. Aura Dianam ineſſit.
Si vero voles,attolle telum & arcum amorum,
Si tenes audacem furorem telis ornatæ pharetræ
Sit propitia tua forma, ego te magis eleuo,
Aſpice quomodo teneam forte corpus:ecce formam
Virilem & Zephyro velocius veſtigium auræ.
Aſpice quomodo plenitudine diſtẽdãtur brachia,aſpice mã-
Immaturas,tumẽtes nõ fœmineas. Certe prope dixeris (millas Mammillæ indices virginitatis.
Quod tuæ lacteum ſcaturiunt liquorem.
Quomodo manũ tractas tenerũ corp⁹ habẽtẽ, quomodo tuæ
Non quendã circulũ habent circularẽ,qualia Auræ (mãmæ Aura ſe Dianæ præfert.
Spontaneos pracones non prædatæ virginitatis?
Dixit conuicians.triſticia vero affecta ſilentio
Familiaris intumenti ira fluctuabat Dea,

Καὶ φονίης ἀπύθηρος ἀνηκόντιζεν ὀπωπῇ·
Ἐκ προχοῆς δ᾽ ἀνέπαλτο, πάλιν δ᾽ ἐνέδυνε χιτῶνα,
Καὶ καθαρῇς λαγόνεσσι τὸ δεύτερον ἥρμοσε μίτρην
Ἀχνυμένη, νέμεσιν δὲ μετήιεν· εὗρε δὲ κούρην
Ὑψινεφῆ παρὰ Ταῦρον, ὅπῃ παρὰ γείτονι Κύδνῳ
Πάντα Τυφαονίης ὑψαύχενα κόμπον ἀπειλῆς·
Καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἔχων παρὰ πόσσιν ἀίσσει,
Σημαίνων ὅτι πάντας ἀγήνορας εἰς πέδον ἕλκει,
Ὑψόθεν εἰλυφόωντα δίκης ποινήτορι κύκλῳ,
Δαίμων πᾶν δὲ μάτειρα βίου στροφόωσα τροχείῃ·
Ἀμφὶ δέ οἱ πεπότητο παρὰ θρόνον ὄρνις ἀλάστωρ,
Γὺψ πτερόεις, πτερύγων δὲ ποδῶν κουφίζετο παλμῷ
Δαίμονος ἱσταμένης αὐτάγγελος· ὅττι καὶ αὐτὴ
Τέτραχα μὲν κόσμοιο διέρχεται ἕδρανα κόσμου,
Ἀνέρας ὑψιλόφους ἀλύτῳ σφίγγουσα χαλινῷ
Ἀντίτυπον μίμημα, καὶ ὡς κακότητος ἱμάσθλην
Ὡς τροχὸν αὐτοκύλιστον ἀγηνορέα φῦλα κυλίνδει·
Ἔγνω δ᾽ ὡς ἐνόησε θεὰ χλοάουσαν προσώπῳ
Ἄρτεμιν ἀχνυμένην φονίης πλήθουσαν ἀπειλῆς·
Καί μιν ἀειρομένη φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Σὸν χόλον Ἰοχέαιρα τί μοι βοόωσιν ὀπωπαί,
Ἄρτεμι, τίς κλονέει σε θεημάχος υἱὸς ἀρούρης;
Τίς πάλιν ἐβλάστησεν ἀπὸ δαπέδοιο Τυφωεύς;
Μὴ Τιτυὸς παλίνορσος ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων
Ἰκμάδος ἀψαύστοιο τεῆς ἔψαυσε τεκούσης;
Ἄρτεμι, πῆ σέο τόξα, καὶ Ἀπόλλωνος ὀιστοί;
Τίς πάλιν Ὠρίων σε βιάζεται; εἰπέ· τί κεῖται
Κεῖνος, ὃς ὑμετέροιο πάλιν ἔψαυσε χιτῶνος
Μητρὸς ἑοῦ λεχωίων νέκυς ἄπνοος· εἰ δέ τις αἰὴρ
Χερσὶ ποδοβλήτοισι τεοῦ ἐδράξατο πέπλου,
Σκορπίον ἄλλον ἄεξε τεῆς ποινήτορα μίτρης·
Εἰ δὲ πάλιν ξεινὸς Ὦτος, ἢ αὐχέεις ἐπὶ πάτρης
Συζυγίην μνηστῆρα πόθων ἀκίχητον ἐρώτων,

Κτεῖνον

Et lethales ſcintillas ciaculabantur oculi.
Ex profluento v. reſiliit, rurſus vero induit tunicam, Nemeſis rota.
Et puris lumbis denuo applicauit mitram
Dolens, vindictam vero acceſſit. Inuenit v. puellam
Nubibus vicinam apud taurum, vbi apud vicinũ Cydnum
Sedauit Tiphaonia ceruicẽ attollẽtẽ faſtũ interminationis.
Et rota per ſe voluta erat prope pedes reginæ,
Indicans quod omnes fortes in terram trahit
Ex alto deorſum circumuoluens iuſtitiæ vltore circulo, Nemeſis omnia alma domat.
Dea omnium domitrix vitæ verſans ſemitam.
Circa v. ipſam volabat circa thronum auis exitialis
Aquila alata, quatuor v. pedum eleuabatur tremore
Deæ volantis per ſe nuncius, quod & ipſa
Quadriuariam diuiſa pertranſit fundamenta mundi
Viros ſuperbos inſolubili conſtringens freno
Oppoſitum imitamentum & tanquam malitiæ flagello
Tanquam rotam per ſe volutam ſuperbum homine voluit. Rota Nemeſis.
Nouit v. quod cognorit Dea pallida facie
Dianam dolentem lethalis plenam minationis.
Et ipſam interrogans amico mitigauit ſermone
Tuam bilem Diana tui annunciant oculi.
Diana quis percutit te pugnans tum Deo filius terræ? Nemeſis Dianæ
Quis rurſus germinauit ſuper ſolo Typhoeus?
An Tityus reuerſus amore inſaniens oculum intendens
Veſtem intactam tuæ tetigit matris?
Diana vbi tui arcus & Apollinis tela
Quis rurſus Orion te violat? Adhuc iacet Orion.
Ille, qui veſtram rurſus tetigit tunicam,
Matris in ventribus mortuus ſine ſpiritu. Si v. quiſpiã vir
Manibus amore percuſſis tua tetigerit pepla,
Scorpium alium creſcere facito tuæ vltorem mitræ: Otus. Epialtes.
Si vero rurſus audax Otus, aut ceruicoſus Epialtes.
Coniugium deſideret tuorum incomprehẽſibile amorum,

Κτεῖνον ἀειφεύγοντα τεῆς μνηστῆρα κορείης·
Εἰ δὲ γυνὴ πολύτεκνος ἀτιάζει σέο Λητώ,
Ἄλλη λαϊνέη Νιόβη κλαύσειε γενέθλην·
Τίς φθόνος, εἰ λίθον ἄλλον ἴδω Σιπύλοιο πελώρου;
Μή σε πατὴρ διὰ λέκτρα μετὰ Γλαυκῶπιν ὀρίνει;
Μὴ πόθον Ἑρμάωνι γάμον κατανεύσει Κρονίων,
Οἷα καὶ Ἡφαίστῳ καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης;
Εἰ δὲ γυνὴ κλονέει σε τεὴν ἅτε μητέρα Λητώ,
Ἕσπομαι ἀχνυμένης τιμήορος Ἰοχεαίρης·
Οὔπω μῦθος ἔληγεν, ἀλεξικάκῳ δὲ θεαίνῃ
Τοῖον ἔπος φθαμένη σκυλακοτρόφος ἴαχε κούρη·
Παρθένε πανδαμάτειρα, κυβερνήτειρα γενέθλης,
Οὐ Ζεὺς οὐ Νιόβη με, καὶ οὐ θρασὺς Ὦτος ὀρίνει,
Οὐ Τιτυὸς βαρύπεπλος ἐμὴν αἰσχύνεσε Λητώ,
Οὐ νέος Ὠρίων με βιάζεται υἱὸς ἀρούρης·
Ἀλλά με κερτομέουσα βαρύστομος ὀξέϊ μύθῳ
Ἤκαχε Ληλαντοῖο πάϊς δυσπάρθενος Αὔρη·
Ἀλλὰ τί σοι τάδε πάντα διέξομαι; αἰδέομαι γὰρ
Αἶσχος ἐμῶν μελέων ἐνέπειν, καὶ ὀνείδεα μαζῶν,
Μητρὶ δ᾽ ἐμῇ πάθον ἄλγος ὁμοίιον· ἀμφότερον γὰρ
Ἐν Φρυγίῃ Νιόβη διδυμητόκον ἤκαχε Λητώ,
Καὶ πάλιν ἐν Φρυγίῃ με θεημάχος ἤκαχεν Αὔρη·
Ἀλλ᾽ ἡ μὲν νόθον εἶδος ἀμειψαμένη πέρι ποινῆς
Ταντάλις αἰνοτόκεια, καὶ εἰσέτι δάκρυα λείβει
Ὄμμασι πετραίοισιν, αἰνηθεῖσα δὲ μουνὴ
Αἶσχος ἔχω νήποινον, ἐπεὶ φιλοπάρθενος Αὔρη
Δάκρυσιν οὐ λίθον εἶδε λελυμένον, οὐκ ἴδε σιγῇ
Μαζὸν ἀπαγγέλλουσαν ἀφειδέος ἀνθερεῶνος·
Ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα τεὴν Τιτηνίδα φύτλην,
Δὸς μετὰ μητρῴην ἐμὴν χάριν, ὄφρα νοήσω
Λαϊνέης ἀτίνακτον ἀμειβομένης δέμας Αὔρης,
Μὴ δὲ τεὴν ἔμφυλον ὀδυρομένην λίπε κούρην,
Μή μοι ἐπεγγελόωσαν ἴδω πάλιν ἄστοργον Αὔρην,

Ἠ ἐμὲ

Occide innuptæ tuæ procum virginitatis.
Si vero mulier multos liberos habens lædit te Latona, Latona. Niobe.
Alia lapidea Niobe defleat generationem.
Quæ inuidia ſi lapidem alium ſuper Sipylo faciam?
Num te pater ob thalamos poſt cæruleos oculos habētē exci-
Num tuas Mercurio nuptias annuit Saturnius, (tat?
Velut & Vulcano pura Hymenæum Minerua? Mineruæ nuptiæ Vulcano promiſſæ.
Si v. mulier agitat te tuum velut matrem Latonam,
Ero dolentis vindex Diana.
Nondum ſermo quieuerat, mala propulſanti v. Deæ
Tale verbum præoccupans canes nutriens inſonuit puella. Diana Nemeſi.
Virgo omnium domitrix gubernatrix generationis,
Non Iupiter, non Niobe me, & non audax Otus excitat,
Non Tityus peplo grauis meam abſtraxit Latonam, Tityus. Orion.
Non iuuenis Orion me violat filius terræ.
Sed me probris inceſſens grauis oris acuto ſermone
Lædit Lelanti filia infelix virgo aura.
Sed quid tibi hæc omnia recenſebo? Vereor enim
Turpitudinē ſuorū mēbrorū dicere & probra mamillarum, Diana Auram apud Nemeſin accuſat.
Matri v. meæ paſſa ſum dolorē conſimilem. Vtrumq; enim
In Phrygia Niobe geminos filios habentem læſit Latonam,
Et rurſum in Phrygia me cum Dea pugnans læſit Aura.
Verum hæc quidem falſam formam mutans dedit pœnam
Tantalis infelix mater, & adhuc lacrumas libat
Oculis ſaxeis, dolore affecta vero ſola
Dedecus habeo impune, poſtquā virginitatē amans Aura
Lacrumis non lapidem vidit ablutum, non nouit ſilentium
Reprehenſionem annunciantem non parcentis gutturis.
Sed tu venerans tuam Titanicam familiam,
Da (mihi) poſt maternam aliam gratiam vt cognoſcam
Lapideæ inconcuſſum tranſmutatæ corpus Auræ
Neq; tuam gentilem lugentem relinque puellam,
Ne me irridentem videam rurſus non moratam Auram,

Aut

Ἢ ἐμὲ νοσφίσσειε τεῇ χαλκήλατος ἅρπη·
Ὣς φαμένη θάρσυνε γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ἀντώη φυγόδεμνε, κυνοσσόε, σύγγονε Φοίβου,
Οὐ μὲν ἐμῷ δρεπάνῳ Τιτηνίδα παῖδα κολάσσω,
Οὐδέ μιν ἐν Φρυγίῃ τελέσω πετρώδεα νύμφην·
Τιτήνων γεγαυῖα παλαίτατον αἷμα καὶ αὐτή,
Μή ποτέ μοι μέμψαιτο πατὴρ Λήλαντος ἀκούων·
Ἓν δὲ τόδ᾽ ἰοχέαιρα χαρίζομαι, ἀγρόπις Αὔρη
Παρθενικὴν ἤλεγξε, καὶ οὐκ ἔτι παρθένος ἔσται·
Καί μιν ἐσαθρήσασα ὀρεσσιχύτου διὰ κόλπου
Δάκρυσι πηγαίοισιν ὀδυρομένην ἔτι μίτρην·
Εἶπε παρηγορέουσα, καὶ οὔρεα κάλλιπε κούρη
Ἄρτεμις, ἑζομένη κεμάδων πετραζύγι δίφρῳ,
Καὶ Φρυγίης ἐπέβαινεν, ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ,
Παρθένος Ἀδρήστεια μετῄιε δύσμαχον Αὔρην
Γῦπας ἀμιλλητῆρας ὑποζεύξασα χαλινῷ,
Καὶ ταχινὴ πεφόρητο δι᾽ ἠέρος ὀξέϊ δίφρῳ,
Καὶ δρόμον ἐστήριξεν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνων
Ταντάλιδος προπάροιθε λιθογλήνοιο προσώπου,
Γρυπῶν τετραπόδων σκολιοὺς σφίγγουσα χαλινούς,
Αὔρης δ᾽ ἐγγὺς ἵκανεν ἀγήνορος, ὑψινόου δὲ
Αὐχένα λιναίῃ ἐφιώδεα τύψεν ἱμάσθλῃ,
Καί μιν ἀνεστυφέλιξε δίκης τροχοειδέϊ κύκλῳ,
Καὶ νόον ἄφρονα κάμψεν ἀκαμπέος· ἀμφὶ δὲ μίτρην
Παρθενικῆς ἑλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην
Ἀργολὶς Ἀδρήστεια· χαριζομένη δὲ θεαίνῃ,
Καί μάλα περ κοτέουσα κασιγνήτῳ Διονύσῳ
Ὥπλισεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆις ἐρώτων,
Παλλήνης μετὰ λέκτρα, μετὰ φθιμένην Ἀριάδνην·
Τὴν μὲν λειπομένην ἐνὶ πατρίδι, τὴν δ᾽ ἐνὶ γαίῃ
Ἀλλοτρίῃ, πετραῖον Ἀχαιΐδος ὡς βρέτας Ἥρης,
Καὶ Βερόης πολὺ μᾶλλον ἀνηνύστων περὶ λέκτρων.
Καὶ νέμεσις πεπότητο νιφοβλήτῳ παρὰ ταύρῳ,

Εἰσόκε

Aut ipſam furore excitet tua ferrea Harpe
Sic locuta confidenter egit mulier, & reſpondit ſermone: Nemeſis Diana.
Latona lectos fugiens, canum agitatrix, ſoror Phœbi
Non quidem meo falcato enſe Titanicam filiam puniam,
Neq; ipſam in Phrygia faciam lapideam Nympham.
Titanam nata antiquiſſimus ſanguis & ipſa,
Ne quando me reprehendat pater Lilantus audiens.
Vnum v. tibi Diana indulgeo, agreſtis Aura
Virginem reprehendit, & non amplius virgo eſt
Et ipſam intuearis a montibus defuſum per ſinum Nemeſis Auram virginitate am ſſa puniura.
Lacrumis fontalibus lugentem adhuc mitram.
Dixit conſolans, & montes reliquit puella
Diana, inſidens hinnulorum quadriiugo currui,
Et Phrygiam ingreſſus eſt concordi v. tranſitu,
Virgo Adraſtea acceſſit difficulter expugnabilem Auram
Aquilas certatores coniungens freno,
Et velox ferebatur per aera acuto curru
Et curſum firmauit ſuper Sipyli capite
Tantalidis ante lapideos oculos habentem ſtatuam
Alarum quadrupedum obliqua ſtringens frena. Nemeſis ad Auram accedit.
Ad Auram v. propius acceſſit ſuperbam, altum ſapientis v.
Ceruicem lineo ſerpentinam verberauit flagello
Et ipſum exſtimulauit iuſticia volubili circulo,
Et mentem inſanam flexit inflexibilis: circa v. mitram
Puella voluit ſerpentinum flagrum
Argolica Adraſtea: gratificata v. Dea,
Et valde quamuis iraſcenti fratri Baccho
Armauit alium amorem, quamuis eſſes ignara amorum Pallene. Ariadne.
Pallenes poſt lectos, poſt mortuam Ariadnen.
Hanc quidem relictam in patria, illam v. in terra.
Aliena petroſa Achaica vt ſtatua Iunonis
Et Beroes multo magis non perfectis in thalamis Beroe.
Et Nemeſis volitabat à niuibus percuſſum circa Taurum,

Donec

Εἰσόκε Κύδνον ἵκανε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
Ἤδη ὅλῳ Διόνυσον ἔρως ἐστήριξεν οἴστρῳ·
Καὶ πτερὰ κυκλώσας, ἐπεβήσατο κοῦφος Ὀλύμπου,
Καὶ θεὸς ὀρεσίφοιτος ἱμάσσετο γείτονι πυρσῷ·
Οὐ γὰρ ἔην ἐλάχεια παραίφασις· οὔ ποτε κούρης
Ἐλπίδα κυπριδίην, οὐ φάρμακον εἶχεν ἐρώτων·
Ἀλλά μιν ἔφλεγε μᾶλλον Ἔρως θελξίφρονι πυρσῷ
Θυιάδος ὀψιτέλεστον ἀπειθέος εἰς γάμον Αὔρης·
Καὶ μογέων ἔκρυπτεν ἑὸν πόνον· ὁ δ᾽ ἐνὶ λόχμαις
Κυπριδίοις ὀάροισιν ὁμίλεεν ἐγγύθεν Αὔρης,
Μή μιν ἀλυσκάζειε. τί κύντερον, ἢ ὅτι μοῦνοι
Ἀνέρες ἱμείρουσι, καὶ οὐ ποθέουσι γυναῖκες;
Καὶ μέθεπε πραπίδεσσι πεπηγμένον ἰὸν ἐρώτων,
Παρθένον εἰς δρόμον εἶχε κυνοσσόον ἔνδοθι λόχμης
Κυπριδίοις ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος,
Μηρὸν ὀπιπεύων θηλυμανὴς Βάκχος ἀλήτης·
Ὀψὲ δὲ παφλάζοντι πόθῳ δεδονημένος Αὔρης
Βάκχος ἀμηχανέων, ἔπος ἴαχε λυσσάδι φωνῇ·
Πανὸς ἐγὼ δυσέρωτος ἔχω τύπον, ὅττι με φεύγει
Παρθένος ἠνεμόφοιτος, ἐρημονόμῳ δὲ πεδίλῳ
Πλάζεται ἀστέλεκτος ἀθηήτου πλέον Ἠχοῦς·
Ὄλβιε Πὰν Βρομίοιο πολὺ πλέον, ὅττι με φεύγων
Φάρμακον εὗρες ἔρωτος ἐνὶ φρενοθελγέϊ φωνῇ,
Σὺν κτύπον ὑστερόφωνος ἀμείβεται ἄστατος ἠχώ,
Φθεγγομένη λάλον ἦχον ὁμοίϊον· εἴθε καὶ αὐτὴ
Ἐκ στομάτων ἕνα μῦθον ἀνήρυγε παρθένος Αὔρη.
Οὗτος Ἔρως οὐ πᾶσιν ὁμοίϊος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
Παρθενικαῖς ἑτέρῃσιν ὁμότροπον ἦθος ἀέξει·
Ποῖον ἐμῆς ὀδύνης ποτὲ φάρμακον; ἢ ῥά σε θέλξω
Νεύματι Κυπριδίῳ; πότε θέλγεται ἄτροπος Αὔρη
Κινυμένοις βλεφάροισιν; ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων
Τίς γαμίοις ὀάροισι παραπλάζει φρένας Ἄρκτου
Εἰς Παφίην, ἐς ἔρωτα; τίς ὡμίλησε λεαίνῃ;

Τίς

Donec ad Cydnum veniret denuo. Circa v. puellam
Dulcem toto Bacchum amor furore impulit telo,
Et alas circulatus adſcendit leuis cœlum.
Et Deus montiuagus flagellabatur vicino igne
Non n. erat exigua occaſio, non tunc puellæ,
Spem Veneream non remedium habuit amorum,
Sed ipſum combuſſit magis Amor mentem oblectante igne
Thyiadis ſero perfectum immorigeræ in nuptias Auræ.
Et laborans abſcondit ſuum laborem. Nec in lucis
Venereis ſermonibus conuerſabatur prope Auram,
Ne ipſum fugeret. Quid moleſtius, quam cum ſoli
Viri amant, & non deſiderant feminæ?
Et tenuit pectoribus infixum telum amorum,
Virginem in curſum habuit canes agitantem in luco
Venereis ventis ſublata tunica,
Femur adſpiciens emolliebatur Bacchus vagus.
Sero v. æſtuante amore agitatus Auræ
Bacchus conſilii inops, verbum dixit rabioſa voce.
Panis ego amore infelicis habeo imaginem, quod me fugit
Virgo ventiuaga, in deſertis verſante v. calceo,
Erat inſtabilis non conſpicienda plus quam Echo,
Beate Pan ipſo Bromio longe magis, quod me fugiens
Remedium inueniſti amoris in mentem demulcente voce,
Tuum ſonitum poſterius vocalis reſpondet inſtabilis Echo,
Et locuta loquacem ſermonem ſimilem. Vtinam & ipſa
Ex oribus vnum ſermonem eructaret virgo Aura.
Hic amor non omnibus eſt ſimilis. Non. n. ipſa
Virginibus catenis conſimilem morem fouet.
Quale mei doloris quondam remedium? Anne te mulcebo
Nutu Venereo? Quando mulcetur immutabilis Aura
Motis ſuperciliis? amore inſanum oculum intendens
Quis nuptialibus ſermonibus ſeduceret mentem vrſæ
In Venerem, in amorem? quis conuerſaretur cum leæna?

Nemeſis Amorem in Auram ſuſcitat. Bacchus Auram amat.

Amor nõ reciproc' infelix.

Bacch' de Aura.

Echo. Pan.

Aura virgo moroſa.

Quis

Τίς δρυῒ μῦθον ἔλεξε; τίς ἄπνοον ἥψατο πεύκην;
Τίς κραναὴν παρέπεισε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε πέτρην;
Ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν ἀκηλήτου νόον Αὔρης;
Ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν; ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
Τίς γάμον ἢ φιλότητος ἀρηγόνα κεστὸν ἐνίψῃ;
Τίς γλυκὺν ἔνδον ἔρωτος, ἢ οὔνομα Κυπρογενείης;
Μᾶλλον Ἀθηναίη τάχα πείσεται· ἡ δέ με φεύγει
Ἄρτεμις ἀπτοίητος, ὅσον φιλοπάρθενος Αὔρη·
Αἴθε φίλοις στομάτεσσιν ἔπος τόδε μοῦνον ἐνίψῃ·
Βάκχε, μάτην ποθέεις, μὴ δίζεο παρθένον Αὔρην·
Ἔννεπεν αἰθερόεντος ἔσω λειμῶνος ὁδεύων,
Εἰαρινοῖς ἀνέμοισι καὶ εὐόδμῳ παρὰ μύρτῳ
Ἡδὺ μεσημβρίζων, πόδας εὔνασεν, ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
Κέκλιτο συρίζουσαν ἔχων ζεφυρήϊον αὔρην,
Καὶ καμάτῳ καὶ ἔρωτι κατάσχετος· ἑζομένῳ δὲ
Ἥλικες, αὐτομέλαθροι, ὑποκύψασα κορύμβοις,
Παρθένος ἀκρήδεμνος Ἀδωναίη ἐνέπει νύμφη,
Κύπριδι πιστὰ φέρουσα, καὶ ἱμερόεντι Λυαίῳ·
Οὐ δύναταί ποτε Βάκχος ἄγειν ἐπιδέμνιον Αὔρην,
Εἰ μή μιν βαρύδεσμον ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσῃ,
Δεσμοῖς Κυπριδίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίξας,
Ἠέ μιν ὑπνώουσαν ὑποζεύξας ὑμεναίοις
Παρθενικῆς ἀέκητι ὑποκλέψεις κορείην·
Ὣς φαμένη πολύμορφος ὁμήλικι κεύθετο θάμνῳ,
Δυσαμένη δρυόεντα πάλιν δόμον· αὐτὰρ ὁ κάμνων
Βάκχος ἑοῖσι πυκνοῖσι νόον πόμπευεν ὀνείροις·
Ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀπὸ φθιμένης Ἀριάδνης
Νήδυμον ὑπνώοντι παρισταμένη Διονύσῳ,
Ζηλήμων μετὰ πότμον ὀνειρείῳ φάτο μύθῳ·
Ἀμνήμων Διόνυσε τεῶν προτέρων ὑμεναίων,
Αὔρης ζῆλον ἔχεις σύ, καὶ οὐκ ἀλέγεις Ἀριάδνης·
Φεῦ μοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἥρπασε πικρὸς ἀήτης!
Φεῦ μοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἤλλαξεν ἑτέρα Φαίδρα·

Οὐ τάχα

Quis quercui ſermonem dixit? quis inanimē ſeduxit piceā?
Quis aſperam perſuaſit, & in nuptias duxit petram?
Qualis vir oblectaret intemerata mentem Auræ?
Qualis vir oblectaret? mitra & tunica carenti v. puellæ
Quis nuptias aut amoris tutorem ceſtum diceret?
Quis ſuauem ſtimulum amoris, aut nomen Veneris?
Magis Minerua fortè perſuaderetur. Neq; v. me fugit
Diana imperterrita quantum virginitatem amans Aura.
Vtinam amico ore verbum hoc tantum diceret:
Bacche fruſtra deſideras, ne quæras virginem Auram.
Dixit florido in prato ambulans,
Vernales apud ventos & benefragrantem myrtum,
Dulciter meridians, pedes ſopiuit, circa v. arborem Amor Bacchi infelix.
Iacebat ſibilantem habens Zephyri auram.
Et amore & labore correptus. Sedenti vero
Coaua, eodem palatio educata, ſuſpiciens è ramo,
Virgo ſpinæ vittis Adonias dixit Nympha, Adonias Nympha.
Veneri fidelia ferens, & deſiderabili Baccho.
Non poterit vnquam Bacchus ducere in lectum Auram,
Niſi ipſam grauiter vinctam compedibus vinciat
Vinculis Venereis pedes & manus conſtringens,
Aut ipſam dormientem ſubiugans nuptiis Virgo Aura in somnis ſtupranda.
Virginis dote carentem ſuffuretur virginitatem.
Sic locuta reuerſa coæuo occultabatur ramo,
Subiens querneam iterum domum. Verum hic laborans
Bacchus amoriparis mentem commiſit ſomniis.
Anima v. ventiuaga à mortua Ariadne Anima Ariadnæ Baccho.
Suauiter dormienti aſtans Baccho,
Aemula poſt mortem in ſomno apparente dixit ſermone:
Immemor Bacche tuarum priorum nuptiarum,
Aura amor habet te, & non curas Ariadnem. Bacchi leuitas in amore accuſatur.
Hei mihi ob meum Theſea, quem rapuit acerbus ventus!
Hei mihi ob meum Theſea, quem ſortita eſt virum Phædra

Non

Οὐ τάχα μοι πίστευσε τὸ φυγεῖν ψεύδορκον ἀκοίτην,
Οὐ γλυκὺς ἐσπαλέην με λίπεν νέος, ἀντὶ δὲ κείνου
Νυμφεύθην δυσέρωτι καὶ ἠπεροπῆι Λυαίῳ·
ὤμοι ὅτ' οὐ βροτὸν ἔσχον ἐγὼ ταχύποτμον ἀκοίτην!
Καί κεν ἐρωμανέουσα κορυσσομένη Διονύσῳ
Λημνιάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία θηλυτεράων·
Ἀλλὰ πολυσπερέων γαμίων ἐπιβήτορα λέκτρων
Νυμφίον ἐρκαπάτην μετὰ Θησέα καὶ σὲ καλέσσω·
Εἰ δέ σε δῶρον ἔρωτος ἀπαιτίζει σέο νύμφη,
Δέξο μοι ἠλακάτην φιλοτήσιον ἕδνον ἐρώτων,
Ὄφρα πόρῃς ἀθέμιστε φιλοσκοπέλῳ σέο νύμφῃ
Δῶρα τεῆς ἀλόχου Μινωίδος, ὄφρα τις εἴπῃ·
Δῶκε μίτον Θησῆι, καὶ ἠλακάτην Διονύσῳ·
Καὶ σὺ μετὰ Κρονίωνα λέχος μετὰ λεκτρῶν ἀμείβων,
Ἔργα γυναιμανέος μιμήσαο σεῖο τοκῆος,
Οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἀμοιβαίης Ἀφροδίτης,
Σιθονίης τ' ἀλόχοιο νεοζυγέων ὑμεναίων
Παλλήνης γάμον οἶδα, καὶ Ἀλθαίης ὑμεναίους,
Σιγήσω φιλότητα Κορωνίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Τρεῖς Χάριτες γεγάασιν ὁμόζυγες· ἀλλὰ Μυκῆναι
Πότμον ἐμὸν φθέγξασθε, καὶ ἄγχιον ὄμμα Μεδούσης,
Καὶ φθονερῆς ἐς ἔρωτα βιαζομένης Ἀριάδνης
Ἠϊόνες Νάξοιο βοήσατε· νυμφίε Θησεῦ
Μινώην κλονέει σε χολωομένη Διονύσῳ
Ἀλλὰ τί Κεκροπίης μιμνήσκομαι; εἰς Παφίην γὰρ
Μέμφομαι ἀμφοτέροις καὶ Θησέι καὶ Διονύσῳ·
Ὡς φαμένη, σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ.
Καὶ θρασὺς ἔσσυτο Βάκχος ἀποσκεδάσας πτερὸν ὕπνου.
Μυρομένην δ' ᾤκτειρεν ὀνειρείην Ἀριάδνην,
Καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἐδίζετο πομπὸν ἐρώτων·
Νύμφης δ' ἀστακίδος προτέρων ἐμνήσατο λέκτρων,
Πῶς ἐρατὴν δολόεντι ποτὲ νυμφεύσατο κούρην,
Ὕπνον ἔχων πομπῆα μεθυτροφέων ὑμεναίων·

Ὄφρα

Non forte mihi fatale eſt fugere iuramentũ violantẽ ventũ
Non dulcis ſomnolentam me reliquit iuuenis,pro ipſo vero
Nupta ſum amore infelici,& deceptori Baccho.
Hei mihi quod nõ mortalẽ habui ego cito morietẽ cõiugem!
Et ſane amore inſanienti armata Baccho
Lemniadum ſiam & ego vna mulierum. Lẽniad æ feminæ.
Sed multiplicium nuptiarum adſcenſorem thalamorum
Sponſum iuramentum fallentem poſt Theſea & te vocabo. Theſeus.
Si v.te munus amoris poſtulat tua ſponſa,
Accipe mihi fuſum amabile munus amorum,
Vt prabeas impie ſcopulos amanti tua puella
Munera tua coniugis Minoidis filia, vt quis dicat. Filum Ariadnæ.
Dedit filum Theſeo,& fuſum Baccho.
Et tu poſt Saturnium lectum poſt lectum mutans, Iupiter meretricius.
Opera mulierum amore inſanientis imitare tui patris,
Furorem habens inſanabilem alterna Veneris,
Sithoniæq; coniugis nuper coniunctorum Hymenaeorum
Pallenes nuptias noui,& Althea Hymenaos Althæa.
Tacebo amorem Coronidis,cuius è lectis Coronis Gratiarũ mater.
Tres Charites nata ſunt coniuges. Sed Mycana
Mortem meam dicite,& horribilem oculum Meduſa,
Et inuida in amorem coacta Ariadna.
Littora Naxi clamate. ſponſe Theſeu
Minoa agitat te irata Baccho.
Sed quid Cecropia recordor? In Venerem enim Ariadnæ mariti infideles.
Reprehendo vtrumq;,& Theſea & Bacchum.
Sic locuta vmbroſo perſimilis impulſa fuit fumo,
Et audax impellebatur Bacchus excutiens alam ſomni.
Lugentem v.miſeratus in ſomniis apparentem Ariadnen, Bacchus expergiſcitur.
Et dolum verſutum quarebat ducem amorum.
Nympha v. Aſtacidis priorum recordabatur thalamorum,
Quomodo amabilem doloſo amore vxorẽ habuiſſet puellã,
Somnum habens ducem ebrietate errantium nuptiarum.

Ὄφρα μὲν ἤθελε Βάκχος ἐπιστεύειν δόλον εὐνῆς,
Τόσσα δὲ φοιτάσιν Ληλαντιὰς ἔδραμε κούρη,
Πίδακα μαστεύουσα καταιγέος αἴθοπι δίψῃ·
Οὐδὲ λάθεν Διόνυσον ὀρείδρομος ἄστατος Αὔρη
Διψαλέη· ταχινὸς δὲ θορὼν ἐπὶ πυθμένα πέτρης,
Οὔρσῳ γαῖαν ἄραξε, διχαζομένης δὲ κολώνης
Αὐτομάτην ὤδινε μέθην εὐώδινι μαζῷ
Χεύματι πορφυρέοντι· χαριζόμεναι δὲ Λυαίῳ
Δμωΐδες Ἠελίοιο κατέγραφον αἴθεσιν ὧραι
Πίδακος ἄκρα μέτωπα, καὶ εὐόδμοισιν ἀήταις
Ἀρτιφύτου λειμῶνος ἐμάστευε νήδυμος ἀήρ.
Εἶχε δὲ Ναρκίσσοιο φερώνυμα φύλλα κορύμβων
Ἠϊθέου χαρίεντος, ὃς εὐπετάλῳ παρὰ λότμῳ
Νυμφίος Ἐνδυμίων, κεραῆς ἑταίρε Σελήνης·
Ὃς πάρος ἠροπῆος εὔχροος εἴδεϊ κούφῳ
Εἰς τύπον αὐτοτέλεστον ἰδὼν μορφούμενον ὕδωρ,
Κάτθανε παπταίνων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς·
Καὶ φυτὸν ἔμπνοον εἶχεν Ἀμυκλαίης ὑακίνθου.
Εἰαρινὰ δ' ἐλίγαινον ἀηδόνες ὑψόθι φύλλων
Ἱπτάμεναι, ἀγεληδὸν ἐπ' ἀνθεμόεντι κορύμβῳ·
Κεῖθι δὲ διψώουσα, μεσημβρίας ἔτρεχεν Αὔρη·
Ἀμφὶ δέ οἱ βλεφάροισιν Ἔρως κατέχευεν ὀμίχλην
Κεῖθι διαψώουσα Διὸς χύσιν, ἤ τινα πηγὴν,
Ἢ ῥόον ἀθρήσειεν ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο·
Ἀλλ' ὅτε Βακχείην ἀπατήλιον ἔδρακε πηγὴν,
Δὴ τότε οἱ βλεφάρων σκιόεν νέφος ἤλασε Πειθώ,
Τοῖον ἔπος βοόωσα γάμου προάγγελον· Αὔρη
Παρθενικὴ μόλε δεῦρο, πελεσσιγάμοιο δὲ πηγῆς
Εἰς στόμα δέξο ῥέεθρα, καὶ εἰς σὸν κόλπον ἀκοίτην·
Κούρη δ' ἄσμενος εἶδε, παρὰ προχυθεῖσα δὲ πηγῇ
Χείλεσιν οἰγομένοισιν ἀήφυσεν ἰκμάδα Βάκχου·
Παρθενικὴ δὲ ποθοῦσα, τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Νηϊάδες, τί τὸ θαῦμα; πόθεν πέλε νήδυμον ὕδωρ;

Τίς πο-

Cum quidem vellet Bacchus inſtruere dolum cubili,
Tunc v. vaga Lelantias currebat puella, Aura ſitiens aquã quærit.
Fontem quærens correpta ardenti ſiti.
Neq; v. latuit Bacchum in montib. currens inſtabilis Aura
Siticuloſa. Celeriter v currens ad fundum petræ, Bacchus rupe thyrſo diviſa vini fontẽ aperuit.
Thyrſo terram percuſsit, diuiſa v. rupe
Spontaneum generauit vinum bene parturienti mamma
Flumine purpuranti. Gratificata v. Baccho
Famulæ ſolis deſcripſerunt floribus horæ
Fontis ſummas frontes, & bene fragantibus ventis
Nuper nati prati flagellabatur dulcis aer.
Habuit v. Narciſsi verum nomen habentia folia ramorum Narciſſus Endymiõ Luna.
Iuuenis gratioſi, qui folijs ornatum apud Latmum
Sponſus Endymion cornutæ ſeminauit Lunæ.
Qui prius deceptoris formoſi forma ſurda
In imaginem per ſe perfectam videns transmutatam aquã,
Mortuus eſt aſpiciens vmbroſa ſpectra formæ.
Et plantam viuam habuit Amiclea Hyacynthi.
Vernales v. reſonabant philomelæ ſuper folijs
Volitantes gregatim in florido ramo. Aura fontẽ quærit.
Ibidem v. ſitiens meridians cucurrit Aura.
Circa v ipſi oculis amor defudit caliginem
Ibi perfodiens Iouis fluxum, num quendam fontem,
Aut fluxum cerneret a montibus defuſi fluuij,
Sed poſtquam Bacchicum fallacem vidit fontem
Tunc ſane ipſi oculorum vmbroſam nubem diſpulit Suada, Suada Auræ.
Tale verbum clamans nuptiarum prænuncium: Aura
Virgo accede huc. Nuptias perficientis v. fontis
In os accipe flumina, & in tuum ſinum coniugem,
Puella v. libens cernebat. Apud fontem vero profuſa
Labiis apertis hauſit liquorem Bacchi, Aura delectatur vini potu.
Virgo vero bibens talem dixit vocem;
Naiades, quod hoc miraculum? Vnde fuit dulcis aqua?

Τίς ποτὸν ἔβλυσε τοῦτο; τίς οὐρανίη πίε γαστήρ;
Ἔμπης τοῦτο πιοῦσα ποτὶ δρόμον οὐκέτι βαίνω;
Ἀλλὰ πόδες βαρύθουσι, καὶ ἡδέϊ θέλγομαι ὕπνῳ,
Καὶ σφαλερῶν στομάτων, ἁπαλόχροον ἦχον ἰάλλω·
Εἶπε, καὶ ἀστήρικτον ἑοῦ ποδὸς εἶχε πορείην·
Ἤιε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυπλανέεσσι πορείαις,
Πυκνὰ περὶ κροτάφοισι τινασσομένοιο καρήνου,
Καὶ κεφαλὴν ἔκλινεν ἐρειδομένην σχεδὸν ὤμων,
Εὗρε δ' ὑπὸ δαπέδοιο, τανυπτόρθῳ περὶ δένδρῳ
Παρθενίην ἀφύλακτον ἐπιτρέψασα χαμεύνῃ,
Καὶ πυρόεις βαρύγουνος Ἔρως δεδοκημένος Αὔρην
Οὐρανόθεν κατέπαλτο, γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
Μειδιόων ἀγόρευεν ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
Ἀγρώσσεις Διόνυσε, μένει δέ σε παρθένος Αὔρη·
Ὣς εἰπών, ἐς ὄλυμπον ἐπείγετο, καὶ πτερὰ πάλλων
Εἰαρινοῖς πετάλεσσιν ἐχάζετο, τοῦτο χαράξας·
Νυμφίε λέκτρα τέλεσσον, ἕως ἔτι παρθένος εὕδει
Σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ·
Καί μιν ἰδὼν ὁ Βάκχος ἐπ' ἀστρώτοιο χαμεύνης,
Νυμφιδίου ληθαῖον ἀμεργομένην πτερὸν ὕπνου,
Ἄψοφος ἀκροτάτοισιν ἀσάμβαλος ἴχνεσιν ἕρπων,
Κωφὸν ἀφωνήτοιο μετήϊε δέμνιον Αὔρης·
Χειρὶ δὲ φειδομένῃ, γλαφυρὴν ἀπέθηκε φαρέτρην
Παρθενικῆς, καὶ τόξα κατέκρυβε κοιλάδι πέτρῃ,
Μή μιν ὀϊστεύσειε ἀναξαμένη πτερὸν ὕπνου,
Καὶ δεσμοῖς ἀλύτοισι πόδας σφηκώσατο κούρης,
Καὶ παλάμαις ἑλικηδὸν ἐπεσφρηγίσσατο σειρὴν,
Μή μιν ἀλυσκάζειεν, ἐπεστόρεσε δὲ κονίῃ
Παρθενικὴν βαρύυπνον ἑτοιμοπάτην Ἀφροδίτην,
Αὔρης ὑπναλέης γαμίην ἔκλεψεν ὀπώρην·
Καὶ πόσις ἦν ἀνάεδνος· ὑπὸ δαπέδοιο δὲ δειλή
Οἰνοβαρής, ἀτίνακτος ἐνυμφεύθη Διονύσῳ,
Καὶ σκιεραῖς πτερύγεσσι περιστίζων δέμας Αὔρης

Ὕπνος

Quis potum ſcaturiit hunc? Quis cœleſtis genuit venter?
Tamen hoc bibens ad curſum non amplius ſcando,
Sed pedes grauantur, & dulci oblector ſomno
Et errantis oris mollem ſonitum emitto.
Dixit, & inconſtantem ſui pedis habuit greſſum,
Ibat v hinc & hinc multum errantibus greſſibus, Ebria Aura vagatur & titubat.
Crebro circa tempora vibrato capite,
Et caput inclinauit innixum prope humeros,
Inuenit v. ſuper ſolo latos ramos habente ſuper arbore Cupido.
Virginem incuſtoditam indulgens cubili
Et ignitus tarda genua habens Amor intuens Auram
E cœlo deſiliit, ſerena vero fronte
Ridens dixit conſentiens Baccho:
Dormis Bacche, expectat v te virgo Aura. Cupido Baccho de Aura.
Sic locutus in cœlum extollebatur, & alis quatiens
Vernalibus foliis cedebat hoc inſcribens:
O ſponſe concubitum perfice, quamdiu adhuc virgo dormit,
Silentio in nobis, ne virginem ſomnus relinquat.
Et ipſam cernens Bacchus in non ſtrato lecto,
Sponſalis Letheam oppreſſam pennam ſomni,
Sine ſtrepitu ſummis ſine ſandalio veſtigiis repens,
Surdum tacentis acceſſit cubile Aura. Bacchus Aurā dormientem accedit & vitiat.
Manu v. parcente concinnam depoſuit pharetram
Virginis, & arcus abſcondit ſub caua petra,.
Ne ſe iacularetur excutiens pennam ſomni,
Et vinculis inſolubilibus pedes conſtrinxit puellæ
Et manibus volutim circumſignauit catenam
Ne ſe effugeret, ſternens v. in puluerem
Virginem grauiter dormientem paratiſſimam Venerem, Aura dormiens ebria vitiata.
Auræ ſomnolentæ nuptialem furatus eſt fructum.
Et ſponſus erat ſine munere nuptiali ſuper ſolo v. miſera
Vino grauis, inconcuſſa nupta fuit Baccho,
Et in vmbroſis alis circumſtringens corpus Auræ

Ὕπνος ἔην Βάκχειο γαμοστόλος, ὅττι καὶ αὐτῆς
Πειρήθη Παφίης, καὶ ὁμόζυγός ἐστι Σελήνης,
Καὶ νυχίης φιλότητος ὁμόστολός ἐστιν ἐρώτων,
Καὶ γάμος ὡς ὄναρ ἔπλε, πολυσκάρθμῳ δὲ πορείῃ
Εἰς χορὸν αὐτοέλικτον ἀνεσκίρτησε κολώνη·
Ἡμιφανὴς δ' ἐδόνησεν ἁμαδρυὰς ἥλικα πεύκην·
Μοῦνος δ' ἦν ἀχόρευτος ἐν οὔρεσι παρθένος Ἠχώ·
Αἰδομένη δ' ἀκίχητος ἐκεύθετο πυθμένι πέτρης,
Μὴ γάμον ἀθρήσειε γυναιμανέος Διονύσου,
Καὶ πλήσας ὑμέναιον ἀδουπήτων ἐπὶ λέκτρων
Νυμφίος ἀμπελόεις, πεφυλαγμένον ἴχνος ἀείρας
Νύμφης ἐν κόρσῃ χεῖλος ἐπήρασεν, ἀκλινέας δὲ
Λῦσε πόδας καὶ χεῖρας, ἀπὸ σκοπέλου δὲ φαρέτρην
Χειρὶ λαβὼν, καὶ τόξα παρῆν παρακάτθετο νύμφῃ,
Καὶ Σατύρων σχεδὸν ἦλθεν ἐπισπείσων ὑμεναίων,
Ὑπναλέοις ἀνέμοισιν ἐπιτρέψας λέχος Αὔρης·
Νύμφη δ' ἐκ φιλότητος ἀνέδραμε· λυσιμελὴς δὲ
Ὕπνον ἀκηρύκτων ἀπεσείσατο μάρτυν ἐρώτων·
Θάμβεε δ' εἰσορόωσα σαόφρονος ἔκδυτα μίτρης,
Στήθεα γυμνωθέντα, καὶ ἀσκεπέες πτύχα μηρῶν,
Καὶ χαμὶν ῥαθάμιγγι περιστιχθέντα χιτῶνα,
Ἁρπαμένην ἀνάεδνον ἀπαγγέλλοντα κορείην,
Μαίνετο παπταίνουσα, καὶ ἥρμοσε κυκλάδα μίτρην,
Στέρνα περισκιόωσα, καὶ ἠθάδος ἴχνια μαζῶν
Παρθενίῳ ζωστῆρι μάτην ἐσφίγξατο δεσμῷ,
Ἀχνυμένη δ' ὀλόλυζε κατάσχετος ἄγματι λύσσης·
Ἀγρονόμους δ' ἐδίωξε, καὶ εὐπετάλου σχεδὸν ὄχθης
Τινυμένη δολόεντα πόσιν ποινήτορι δεσμῷ,
Μηλονόμους ἐδάιξεν, ἀμειλίκτῳ δὲ σιδήρῳ
Βουκόλον ἔκτανε μᾶλλον, ἐπεὶ μάθε νυμφίον Ἠοῦς
Τιθωνὸν χλοάοντα δυσίμερον ἀέρα βόσκειν,
Ὅττι βοῶν ἀγέλης μεμελημένον ἔσχε καὶ αὐτὴ
Λάτμιον Ἐνδυμίωνα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη,

Ἔκλυε

Somnus erat Bacchi nuptias adornans, quod & ipſe
Expertus hic Paphiam, & coniunx eſt Luna,
Et nocturni amoris comes eſt amorum,
Et nuptiæ tanquam ſomnium erat, multũ ſaltante v greſſu
In chorum per ſe volutum ſaltabat rupes.
Semiapparens v. concuſſit Hamadryas coæuam piceam Hamadryas.
Solus v. erat ſine ſaltatione in montibus virgo Echo. Echo.
Pudore ſuffuſa v. incõprehẽſibilis abſcõdebatur in fũdo pe-
Ne nuptias cerneret mulierũ amore inſanientis Bacchi, (træ,
Et perficiens concubitum non ſtrepentibus in lectis
Sponſus viteus cautum veſtigium tollens
Sponſæ quidem oſculatus eſt labium amabile, Immotos v.
Soluit pedes & manus, a ſcopulo v. pharetram
Manu ſumens, & arcus rurſus prope poſuit apud Nymphã,
Et Satyros prope acceſſit adhuc ſpirans Hymenæos,
Somnolentis ventis indulgens concubitum Aura;
Nympha vero ex amore recurrit, membris ſoluta v. Aura expergefacta.
Somnum occultorum excuſſit teſtem amorum:
Obſtupuit v. intuens caſtam extra mitram,
Pectora nudata, & inocculta plicaturam femoris,
Et nuptiali gutta circumdatam tunicam,
Raptam ſine munere nuptiali nunciantem virginitatem, Auræ furor.
Furebat aſpiciens, & applicauit circularem mitram
Pectora rurſus obumbrans, & conſueta veſtigia mamillæ
Virginali cingulo fruſtra conſtrinxit vinculo,
Dolens v. eiulauit correpto ſaltatione rabiei.
Ruſticos v. perſequebatur, & frondib. ornatã apud ripam
Vlciſcens doloſum maritum vindice lege,
Cuſtodes ouium laniauit, immiti v ferro Aura in paſtores ſæuit.
Bubulcum occidit potius. poſtquam didicit ſponſum auroræ Tithonus paſtor ab amore amatus.
Titonum gratioſum amore inſuauem virum bubulcum,
Quod boum gregis curantem habuiſſet & ipſa
Latmium Endymionem boum agitatrix Luna Endymiõ.

Ἔκλυε καὶ Φρυγίοιο, τὸν ἔκτανε παρθένος ἄλλη
Ὕμνου πικρὸν ἔρωτα ποθοβλήτοιο νομῆος,
Αἰπόλον ἔκτανε μᾶλλον, ὃν οὐ χόλος ἔκτανεν αἰγῶν,
Αἰνοπαθής, ὅτι Γαῖα δυσίμερον ἔδρακε κούρη
Ἰσοφυῆ μεθέποντα δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπήν·
Ἔλπετο γὰρ μάλα τοῦτο πόθῳ δεδονημένος ἠΰς,
Ὅττι μιν ἱππαλέην ἐβιήσατο μηλονόμος Γαί·
Γειοπόνους δ' ἐδάμασσε πολὺ πλέον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Κύπρειδι θηπιόωσιν· ἐπεὶ πέλε γείτονος ἀνὴρ
Ἰασίων Δημητρος ὁμαλλοτόκου παρακοίτης,
Ἔκτανε δ' ἀγρευτῆρα παλαιοτέρῳ τινὶ μύθῳ
Πειθομένη· κέρδιον γὰρ ἀμήτορος ἶσον Ἀθήνης
Ἔκλυεν ἡβητῆρα, ῥοδοστεφέος πόσιν Ἠοῦς·
Βακχείης δ' ἐδάϊξεν ὑποδρηστῆρας ὀπώρης,
Ὅττι φιλακρήτοιο μέθης βλύζοντες ἐέρσην
Οἰνοβαρεῖς, δυσέρωτες ὀπάονές εἰσι Λυαίου·
Οὔπω γὰρ δεδάηκε δολοφροσύνην Διονύσου,
Καὶ πόθον ὑπτροπῆα φιλακρήτου Κυθερείης·
Ἀλλὰ φιλοσκοπέλων καλύβας ἐκένωσε νομήων,
Αἵματι φοινήεντι περιρραίνουσα κολώνας·
Καὶ νόον αἰθύσσουσα κατάσχετος ἅλματι λύσσης
Κύπριδος εἰς δόμον ἦλθεν· ἀπειλητῆρα δὲ κεστόν
Λυσσαμένη ζωστῆρα νεοκλώστοιο χιτῶνος,
Ἁβρὸν αἰκήτοιο δέμας μάστιζε θεαίνης·
Καὶ βρέτας ἁρπάξασα πλειστογάμου Κυθερείης,
Σαγγαρίῳ σχεδὸν ἦλθε, κυλινδομένην δὲ ῥείθρου
Γυμναῖς Νηϊάδεσσι πόρεν γυμνὴν Ἀφροδίτην·
Καὶ μετὰ θεῖον ἄγαλμα, καὶ αὐτὴ ἑλικτὸν ἱμάσθλην,
Δείκελον ἁβρὸν ἔρωτος ἀπηκόντιζε κονίῃ,
Καὶ κενεὸν λίπε δῶμα Κυβηλίδος Ἀφρογενείης·
Φρικαλέη δ' ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο λόχμην,
Καὶ σταλίκων ἔψαυσε, πάλιν δ' ἐμνήσατο θήρης,
Καὶ στερεοῖς βλεφάροισιν ἰδὼν στυνάχιζε κορύνην,

Ὀξύ

Audiuit & Phrygium, quem occidit virgo alia
Hymni acerbum amorem ab amore percuſſi paſtoris
(caprariũ occidit magis, totã multitudinẽ occidit caprarũ,
Grauia paſſa, quod Pana inſuauem vidiſſet puella
Eiusdem naturæ ſequentem hirſutæ capellæ imaginem.
Sperabat enim valde hoc amore concuſſus auroræ,
Quod ipſam ſomnolentam violaſſet onium paſtor Pan.
Agricolas v. domuit multo magis, quoniam & ipſi
Veneri famulantur, ſiquidem fuit agricola vir
Iaſion Cereris *manipulos generantis coniux.* Iaſon agricola Cereris maritus.
Occidit vero venatorem antiquiore alioquo ſermone Cephalus.
Perſuaſa. Cephalum enim matre carentis ciuem Mineruæ
Audiuit iuuenem, roſis coronatæ maritum auroræ.
Bacchicæ vero dilaniauit famulos vitis
Quod merum amantis poculi ſcaturientes liquorem
Vino graues, amore impotentes miniſtri ſunt Bacchi.
Nondum enim cognouerat fallaciam Bacchi
Et amorem deceptorem merum amantis Veneris.
Sed ſcopulos amantium tuguria vacuauit paſtorum,
Sanguine rubicundo circumſpargens rupes.
Et mentem excitans correpta ſaltu rabiei
Veneris in domum venit: interminatorem v. ceſti Veneris ſtatua vapulat ab aura.
Soluens cingulum recens contextæ tunicæ
Molle inſuperabilis corpus flagellauit Deæ:
Et ſimulacrum rapiens nuptias perficientis Veneris,
Sangaream prope venit, volutam v. fluminis
Nudis Naiadibus præbuit nudam Venerem.
Et poſt diuinam ſtatuam & per ſe volutam ſcuticam, Aura ſęuit in ſimulacrum Cupidinis.
Simulacrum molle amoris iaculabatur in puluerem
E*t vacuam reliquit domum Cybeleidis Veneris.*
Vaga v. incomprehenſibilis conſuetum ſubiit lucum
Et ſurculas tetigit, rurſus v. recordabatur venationis,
Et humidis ſuperciliis ſuam defleuit virginitatem,

Acu-

Ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Τίς θεὸς ἡμετέρης ἀνελύσατο θέσμια κορείης;
Εἰ μὲν ἐμὲ κνώσσουσαν ἐρημονόμων ἐπὶ λέκτρων,
Εἶδος ὑποκλέπτων ἐβιήσατο μητίετα Ζεύς,
Οὐδὲ καὶ ἡμετέρην ἠδέσσατο γείτονα Ῥείην,
Ἀγροτέρης μετὰ θῆρας ὀϊστεύσω πόλον ἄστρων·
Εἰ δέ μοι ὑπνωούσῃ παρελέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Πέρσω τασιμέλουσαν ὅλην πετρώδεα Πυθώ·
Εἰ δὲ λέχος σύλησεν ἐμὸς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Ἀρκαδίην προθέλυμνον ἐμοῖς βελέεσσιν ὀλέσσω,
Καὶ πλέξω θεράπαιναν ἐμὴν χρυσάμπυκα Πειθώ·
Εἰ δὲ δόλοις γαμίοισιν ὀνειρείων ὑμεναίων
Ἀπροϊδὴς Διόνυσος ἐμὴν σύλησε κορείην,
Ἵξομαι ἧχι πέλει Κυβέλης δόμος, ὑψιλόφου δὲ
Οἰστρομανῆ Διόνυσον ἀπὸ Τμώλοιο διώξω,
Καὶ φονίην ὤμοισιν ἐπικρεμάσασα φαρέτρην
Εἰς Πάφον, εἰς Φρυγίην θωρήξομαι· ἀμφοτέροις γὰρ
Τόξον ἐμὸν τανύσω, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ·
Σοὶ πλέον Ἰοχέαιρα χολώομαι, ὅττι με κύρη,
Οὐ κτάνες ὑπναλέην ἔτι παρθένον· οὐ δὲ γὰρ αὐτοῖς
Σοῖς καθαροῖς βελέεσσιν ἐθωρήχθης παρακοίτῃ·
Ἔννεπε, καὶ βρομέουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε φωνήν,
Δάκρυσι νικηθεῖσα. τελεσσιγάμου δὲ Λυαίου
Παιδοτόκου πλησθεῖσα γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη,
Διπλόου ὄγκον ἄειρε, γυνὴ δ' ἐπεμήνατο φόρτῳ,
Ἄρτια Βακχευθεῖσα γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη,
Ἢ σπόρος αὐτολόχευτος, ἢ ἀέρος ἐξ ὑμεναίων
Ἠὲ θεοῦ δολίοιο, Διὸς δ' ἐμνήσατο νύμφης
Γλυπτὸς αἰσοτόκου Βερεκυντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Τάνταλος ἐβλάστησε, καὶ ἤθελε γαστέρα τέμνειν,
Ὄφρα δαϊζομένης ἀπὸ νηδύος ἄφρονι λύσσῃ
Ἄτροφον, ἡμιτέλεστον ἀϊστώσειε γενέθλην,
Καὶ ξίφος ἤρταζε· διὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ

Δεξιτερῇ

Acute v. eiulans talem dixit vocem: Auræ ſtetus.
Quis Deus noſtræ reſoluit vincula virginitatis?
Siquidem me dormientem ſolitariis in lectis,
Imaginem diſſimulans viciauit conſiliarius Iupiter
Neq; etiam noſtram reueritus eſt vicinam Rheam,
Agreſtiores poſt feras ſagittis petam polum aſtrorum. Aura cœlo & Ioui minatur.
Si v. mihi ſomno oppreſſæ concubuit Phœbus Apollo, Phœbo.
Euertam omnibus caram totam petroſam Pytho,
Si v. lectum prædatus eſt meus Cyllenius Mercurius, Mercurio.
Arcadiam radicitus meis telis perdam,
Et faciã famulã meã aureũ caliendrũ habentem Suadam.
Si v. dolis nuptialibus ſomno oppreſſorum Hymenæorum Baccho.
Improuiſus Bacchus meam ſpoliauit virginitatem,
Veniam vbi eſt Cybeles domus, alticollis vero
Furore inſanum Bacchum a Tmolo fugabo,
Et lethalem humeris ſuſpendens pharetram
In Paphum, in Phrygiam armabor. Vtriſq; enim
Arcum meum intendam & Veneri & Baccho. Aura Dianam incuſat.
Tibi magis Diana iraſcor quod me puella,
Non occideris ſomno oppreſſam adhuc virginem, neq; ipſis
Tuis caſtis telis armata fuiſti coniugi.
Dixit, & trepidantem ſuam retraxit vocem,
Lacrumis victa. Concubitum v. perficientis Bacchi
Puerum generante plena ſemine infelix virgo Aura
Duplex onus ſuſtulit, mulier vero iraſcebatur oneri,
Intolerabiliter debacchata ob partum infelix virgo Aura, Aura grauida.
An ſemen per ſe fœtificatum, an viri ex nuptiis
Iuuenis doloſi, Iouis vero recordabatur Nymphæ Pluto Tantali mater.
Plutus ægre enixæ Berecynthidis, cuius a lectis
Tantalus germinauit, & voluit ventrem ſecare,
Vt dilacerato a ventre inſana rabie
Non nutritum, ſemiperfectum trucidaret partum, Aura ſe vult interimere.
Et gladium ſuſtulit, per pectus v. nudum

Dex-

Δεξιτερῇ μενέαινεν ἀφειδέϊ φάσγανον ἕλκειν·
Πολλάκι δ' ἀρκτῴοιο μετήϊεν ἄντρα λεαίνης,
Ὥς κεν ὀλισθήσειε θελήμονος εἰς λίνα μοίρης·
Ἀλλά μιν ὀρεσίφοιτος ἀπέκφυγε τορβαλέη θήρ,
Μή μιν ἀποκτείνειε, μυχῷ δ' ἐκρύπτετο πέτρης,
Σκύμνον ἐρημαίησιν ἐπιτρέψασα χαμεύναις·
Πολλάκι δ' εἰδαλέοιο γυναικείου διὰ κόλπου
Αὐτοφόνος μενέαινεν ἑκούσιον ἄορ ἐλάσσαι,
Ὄφρα κεν αὐτοδίδακτος ἐνείδεα γαστρὸς ἀλύξῃ,
Καὶ στόμα τερπομένης φιλοκέρτομον Ἰοχεαίρης.
Καὶ νοέειν μενέαινεν ἑὸν πόσιν, ὄφρα καὶ αὐτή
Υἱέα δαιτρεύσειεν ἀναινομένῳ παρακοίτῃ,
Αὐτὴ παιδοφόνος καὶ ἰμεμαυῖα, ὄφρα τις εἴπῃ,
Πρόκνη παιδολέτειρα νέη πέλε δύσγαμος Αὔρη·
Καί μιν ὀπιπεύουσα νέων ἐγκύμονα παίδων
Ἄρτεμις ἐγγὺς ἵκανεν ἑῷ γελόωντι προσώπῳ,
Δειλαίην δ' ἐρέθιζε, καὶ ἀστόργῳ φάτο φωνῇ·
Ὕπνον ἴδον Παφίης θαλαμηπόλον, εἶδον Ἐρώτων
Ξανθῆς νυμφιδίης ἀπατήλια χεύματα πηγῆς,
Ἧχι ποτῷ δολόεντα νεήνιδες ἥλικα μίτρην
Ἅρπαγι παρθενίης γαμίῳ λύουσιν ὀνείρῳ.
Εἶδον ἐγὼ κλέτας, εἶδον ὅπῃ ζυγίῃ παρὰ πέτρῃ
Ἀπροϊδὴς δολόεντι γυνὴ νυμφεύεται ὕπνῳ·
Κύπριδος εἶδον ὄρος φιλοτήσιον, ἧχι γυναικῶν
Παρθενίην κλέπτοντες ἀλυσκάζουσιν ἀκοῖται·
Εἰπὲ γυνὴ φυγόδεμνε, τί σήμερον ἠρέμα βαίνεις,
Ἡ πρὶν ἀελλήεσσα, πόθεν βαρύγουνος ὁδεύεις;
Νυμφεύθης ἀέκουσα, καὶ οὐ πόσιν οἶδας ἀκοίτην,
Οὐ δύνασαι κρύπτειν κρύφιον γάμον· οἰδαλέον γὰρ
Σὸν πόσιν ἀγγέλλουσι νεογλαγέες σέο μαζοί·
Εἰπὲ δέ μοι βαρύυπνε, συοκτόνε, παρθένε νύμφη,
Πῶς μεθέπεις χλοάουσαν ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
Τίς σέο λέκτρα μίηνε; τίς ἥρπασε σεῖο κορείην;

Ξανθαὶ

Dextra cogitauit non parcente gladium trahere:
Sæpius v. nuper enixa acceſſit antra Leænæ
Vt delaberetur voluntaria in fila Parcæ
Sed ipſam montiuaga fugit terribilis fera,
Ne ipſam occideret, penetrali v. abſcondebatur petra
Catulum ſolitariis indulgens lectulis.
Sæpius vero intumentem muliebrem per ſinum
Semetipſam occidens cogitauit voluntariū enſem adigere
Vt per ſe domita dedecus ventris euitaret,
Et os delectata cauillatorium Mineruæ,
Et cognoſcere ſtudebat ſuum maritum, vt & ipſa
Filium mactaret recuſanti coniugi,
Ipſa puerum occidens & coniux, vt quiſpiam diceret,
Procne filium trucidans noua fuit infeliciter nupta Aura. Procne.
Et ipſam intuens noui grauidam pueri
Diana prope venit ſua ridenti fronte. Diana Auram irritat.
Miſeram v. irritauit & inhumana dixit voce:
Somnum vidi Veneris thalamos ornantem, vidi amorum
Flaui virginei fallaces fluctus fontis,
Vbi potu doloſo iuniores æqualem mitram
Raptorum virginitatis nuptiali ſoluunt ſomnio
Noui ego cacumen, noui vbi iugiam apud petram
Improuiſa doloſo mulier nupſit ſomno.
Cypridis vidi montem amabilem, vbi mulierum
Virginitatem furantes effugiunt mariti. Hei mihi quod damnis nunquam ludibria deſunt.
Dic mulier thalamos fugiens, quid hodie lentè incedis
Quæ prius procelloſa, vnde genibus grauis ambulas?
Nupſiſti inuita, & non tuum nouiſti maritum,
Non potes abſcondere occultum concubitum, Tumentes.n. Mammillæ indices virginitatis.
Suū maritū annunciāt nuper lac cōtrahentes tuæ mamillæ.
Dic v. mihi, pfunde dormiēs, apros occides, virgo Nympha,
Quomodo tenes pallidam rubicundam tuam formam?
Quis tuos lectos fœdauit? quis rapuit tuam virginitatem?

Flaua

Ξανθαὶ Νηϊάδες, μὴ κρύψατε νυμφίον Αὔρης·
Οἶδα γυναῖκα βαρύφορτε, τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην,
Σὸς γάμος οὔ με λέληθε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
Σὸς πόσις οὔ με λέληθε, βαρυνομένη δέμας ὕπνῳ·
Εὐνέτις ἀστυφέλικτος ἀνυμφεύτης Διονύσῳ·
Ἀλλὰ τεὸν λίπε τόξον, ἀναιμομένην δὲ φαρέτρην,
Ὄργια μυστιπόλευε γυναιμανέος σέο Βάκχου,
Τύμπανα χειρὶ φέρουσα, καὶ εὐκεράων θρίον αὐλῶν·
Πρὸς δὲ τεῆς λίτομαί σε πελασσιγάμοιο κορείης,
Ποῖά σοι ὤπασεν ἕδνα τεὸς Διόνυσος ἀκοίτης;
Μή σοι νεβρίδα δῶκε τεῆς αὐτάγγελον εὐνῆς;
Ἤ σοι χάλκεα ῥόπτρα τεῶν πόρε παίγνια παίδων;
Πείθομαι, ὡς πόρε θύρσον ἀκουλιστῆρα λεόντων,
Καὶ τάχα κύμβαλα δῶκε, τὰ γὰρ δονέουσι τιθῆναι
Φάρμακα νηπιάχοισι φιλοθρήνων ὀδυνάων·
Ἔννεπε κερτομέουσα, καὶ ἔμπαλιν ᾤχετο δαίμων
Θῆρας ὀϊστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνυμένη δὲ
Ἠερίοις ἀνέμοισιν ἑὰς μεθέηκε μερίμνας·
Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἀμυδρότυρος ὑψόθι πέτρης
Ὀξὺ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
Φοιβαλέον βρύχημα λεχωΐδος εἶχε λεαίνης·
Πέτραι δ' ἀντιάχησαν, ἐρισμαράγοιο δὲ κούρης
Φθόγγον ἀμειβομένη μυκήσατο δύσθροος Ἠχώ·
Καὶ παλάμας ἄπε σῆμα ὑπεκπτοίξασα λοχείη
Κλεῖε θοῶς ὠδῖνα πεπαινομένου τοκετοῖο·
Καὶ τόκον ἀρτιτέλεστον ἐρήτυεν· ἐχθομένη γὰρ
Ἄρτεμιν οὐ μενέαινεν ἐπ' ὠδίνεσσι καλέσσαι,
Ἡραίας δὲ θύγατρας ἀναίνετο, μή ποτε Βάκχου
Μητρυιῆς ἅτε παῖδες ἐπιβρίσωσι λοχείῃ·
Κούρη δ' ἀσχαλόωσα κατηφέα ῥῆξεν ἰωήν,
Νυσσομένη κέντροισιν ἀπειρωδῖνος ἀνάγκης·
Οὕτως Ἰοχέαιραν ἀεῖδα, καὶ ἤθελεν Ἀθήνην,
Οὕτως ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὄφρα νοήσω,

Ἄρτεμιν

Flaua Naiades,ne tegite ſponſum Aura
Noui mulier graue onus tollens tuum occultum coniugem,
Tua nuptia non me latent,quamuis abſcondere ſtudes,
Tuus maritus non me latet ,grauata corpus ſomno.
Coniux inconcuſſa nupſiſti Baccho
Sed tuum relinque arcum,recuſantem v.pharetram
Orgia celebra mulierum amore inſanientis tui Bacchi,
Tympana manib. ferens, & bene cornutarũ fluxũ tibiarũ.
Per v.tuam oro te nuptias perficientem virginitatem,
Qualia tibi nuptialia munera tribuit tuus Bacch⁹ maritus? Acerbiſſima irriſio.
Nunquid tibi ceruinam dedit tui nuncium cubilis?
An tibi ferrea crepitacula tuorũ prębuit luſoria inſtrumẽta
Credo quod tribuerit Thyrſum iaculatorẽ leonũ,(puerorũ,
Et forte Cymbala dedit,quę quatiunt nutrices
Remedia infantibus libenter lachrymantium dolorum.
Dixit *irridens,& rurſus ſeceſſit Dea*
Feras iaculans denuo. Dolens vero
Aeriis ventis ſuas miſit curas.
Puella v.montiuaga ſine teſte ſuper petram
Acutum telum tractans grauiter patientis partus,
Vagum rugitum parturientis habuit leęna.
Petra *v contra reſonabant,grauiter tonante v.puella*
Vocem reſpondens mugiebat geminum ſonitũ habẽs Echo.
Et *manus tanquam damnum circumſtringens partui*
Fleuit velocem partum maturi partus.
Et partum iam perfectum coercuit.Odio n. habens
Dianam non voluit ad partum vocare,
Iunonias v.ſorores recuſauit,ne forte Bacchi
Nouercę tanquam pueri irruerent in partum:
P*uella v.dolens triſtem emiſit vocem,*
Percuſſa aculeis partum nondum experta neceſſitatis
Sic Dianam videam,& impetuoſam Mineruam Aura parturiens.
Sic vtraſq; grauidas vt cognoſcam,

Dia-

Ἄρτεμιν ὠδίνουσαν ἐλέγξατε Μαινάδες Ὧραι
Μαρτυρίη σκοπιοῖο, καὶ εἴπατε Τριτογενείῃ·
Παρθενικὴ Γλαυκῶπι, νεητόκε μῆτερ ἀμήτωρ,
Οὕτω ξυνὰ παθοῦσαν ἴδω φιλοπάρθενον ἠχώ,
Γανὶ παρευνηθεῖσαν, ἢ ἀρχεκάκῳ Διονύσῳ;
Ἄρτεμι καὶ σὺ τεκοῦσα παραίφασις ἔσσεαι Αὔρης
Θῆλυ γάλα στάζουσα λεχώϊον ἄρσενι μαζῷ·
Εἶπεν ὀδυρομένη βαρυώδινα κέντρα λοχείης,
Καὶ τόκον Ἰοχέαιρα κατέσχεθε· παιδοτόκῳ δὲ
Νύμφη μόχθον ὄπασσεν ἐρυκομένῃ σκοπιοῖο.
Καὶ πλετῆς Νίκαια κυβερνήτειρα Λυαίου
Μόχθον ὀπιπεύουσα, καὶ ἄλγεα λυσσάδος Αὔρης,
Τοίην κρυπταδίην οἰκτίρμονα ῥήξατο φωνήν·
Αὔρη ξυνὰ παθοῦσα, κινύρεο καὶ σὺ κορείην,
Γαστρὶ δὲ φόρτον ἔχουσα δυσπαθέος σκοπιοῖο,
Τέτλαθί μοι μετὰ λέκτρον ἔχειν καὶ κέντρα λοχείης,
Τέτλαθι καὶ βρεφέεσσιν ἀήθεα μαζὸν ὀρέξαι·
Καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον ἐμῆς συνήπτρα μίτρης,
Καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἕως πέλεν ἔγκυος Αὔρη;
Καὶ σὺ πάθες φυγόδεμνε, τάπερ πάθον; ἀλλὰ καὶ αὐτή
Μέμφεο νυμφοκόμων ἀπατήλιον ὕπνον ἐρώτων·
Εἷς δόλος ἀμφοτέραις γάμον ἥρμοσεν, εἷς πόσις Αὔρης
Παρθενικὴν Νίκαιαν ἐθήκατο μητέρα παίδων·
Οὐκέτι τόξον ἔχω θηροκτόνον, οὐκέτι νευρήν,
Ὡς πάρος αὖ ἐρύω καὶ ἐγὼ βέλος· εἰμὶ δὲ δειλή
Ἰσοπόνος θήλεια, καὶ οὐκέτι θοῦρις Ἀμαζών·
Ἔννεπεν οἰκτείρουσα πελεσσιγόνου πόνον Αὔρης,
Οἷά τε πειρηθεῖσα τόκου μογεροῖο καὶ αὐτή.
Αντώνη δ' ἀΐουσα βαρυφθόγγου κτύπον Αὔρης,
Ἤλυθεν αὐχήεσσα τὸ δεύτερον ἐγγύθι νύμφης,
Τειρομένην δ' ἐρέθιζε, καὶ ἴαχε κέντορα μύθῳ·
Παρθένε τίς σε τέλεσσε λεχωΐδα μητέρα παίδων;
Ἢ γάμον ἀγνώσσουσα πόθεν γλάγος ἔλλαχε μαζοῦ;

Οὐχ ἴ-

Dianam grauidam accuſate Manades hora
Teſtimonio partus, & dicite Palladi
Virgo caſtos oculos habens, nuper enixa ſine matre
Sic communia patientem videã virginitate gaudentẽ Echo
Pani concumbentem aut a principio malo Baccho?
Diana & tu generans admonitio eris Aura
Femineum lac ſtillans partui conueniens virili mamma.
Dixit lugens grauiter cruciantes aculeos partus,
Et partum Diana continuit. Puerum generanti vero
Nympha laborem exhibuit prohibiti partus.
Et initiationis Nicaa gubernatrix Bacchi
Laborem intuens, & turpitudinem rabioſa Aura,
Talem occultam miſericordem emiſit vocem: Nicæa Auræ.
Aura communia paſſa luge & tu virginitatem,
Ventre v.onus habens grauia paſſi partus,
Perfer mihi poſt lectum habere etiam aculeum partus,
Perfer etiam infantibus inſuetam mamillam prabere.
Et tu vnde bibiſti vinum mea predatorium mitra,
Et tu vnde bibiſti vinum donec eſſet grauida Aura? Solatium, eſt miſeri ſocios habuiſſe malorum.
Et tu paſſa es nuptias fugiens, qua paſſa ſum? ſed & ipſa
Reprehẽde nuptias concinnantiũ deceptoriũ ſomnũ amorũ:
Vnus dolus vtriſq; nuptias concinnauit, vnus coniux Aura
Virginem Nicaam fecit matrem puerorum,
Non amplius arcum habeo fericidam, non amplius neruũ
Vt prius rurſus extraho & ego telum: ſum v.miſera
Telam conficiẽs fœmina & nõ amplius impetuoſa Amazon.
Dixit miſerata prolem perficientis laborem Aura
Vtpote experta partum laborioſum & ipſa.
Latona v.audiens grauiter reſonantis ſonitum Aura
Venit inſoleſcens denuo prope Nympham,
Vexatam v.irritauit, & inſonuit ſtimulante ſermone. Diana Aurã denuo irritat.
Virgo quis te fecit parturientem matrem filiorum?
Nuptias ignorans vnde lac ſortita eſt mamilla?

Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ὅτι παρθένος ἄρα λοχεύει·
Ἦ ῥα φύσιν μετάμειψε πατὴρ ἐμός, ἢ ῥα γυναῖκες
Νόσφι γάμου τίκτουσι; σὺ γὰρ φιλοπάρθενε κούρη
Ὠδίνεις νέα τέκνα, καὶ εἰ συγέεις Ἀφροδίτην·
Ἦ ῥα κυβερνήτειραν ἀναγκαίης σε κέπιο
Ἄρτεμιν οὐ καλέουσι λεχωίδες, ὅττι σὺ μούνη
Εἰς τόκον ἀγροτέρης οὐ δεύεαι Ἰοχεαίρης·
Οὐδὲ τεὸν Διόνυσον ἀμαιεύτων ἀπὸ κόλπων
Ἔδρακεν Εἰλείθυια τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης·
Ἀλλά μιν ἡμιτέλεστον ἐμαιώσαντο κεραυνοί·
Μὴ κοτέῃς, ὅτι παῖδας ἐνὶ σκοπέλοισι λοχεύεις,
Ἡ σκοπέλων βασίλεια τόκου πειρήσατο Ῥείη·
Τίς νέμεσις ποτὲ τοῦτο; κατ' οὔρεα τέκνα λοχεύεις,
Ὡς δάμαρ οὐρεσίφοιτος ὀρεσσινόμου Διονύσου·
Ἔννεπε, καὶ κοτέουσα λεχωιὰς ἄχνυτο νύμφη,
Ἄρτεμιν αἰδομένη, καὶ ἐν ἄλγεσιν· ἆ μέγα δειλή,
Ἐγγὺς ἔην τοκετοῖο, καὶ ἤθελε παρθένος εἶναι.
Καὶ βρέφος εἰς φάος ἦλθε θοώτερον. Ἀρτέμιδος γὰρ
Φθεγγομένης ὅτι μῦθον ἀκουστήεντα λοχείης
Διπλόος, αὐτοκέλευστος ἐμαιώθη τόκος Αὔρης
Λυομένης ὠδῖνος, ὅθεν διδύμων ἀπὸ παίδων
Δίνδυμον ὑψικάρηνον ὄρος κικλήσκετο Ῥείης·
Καὶ θεὸς ἀθρήσασα νέην εὔπαιδα γενέθλην,
Τοῖον ἔπος παλίνορσος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ.
Μαῖα γυνὴ μανίη διδυμητόκε, δύσγαμε νύμφη
Υἱέσι μαζὸν ὄρεξον ἀήθεα, παρθένε μῆτερ,
Παππάζει σεο κοῦρος ἀπαιτίζων σε τοκῆα·
Εἰπὲ δὲ τοῖς τεκέεσσι, τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην,
Ἄρτεμις οὐ γάμον οἶδε, καὶ οὐ τρέφει υἷα μαζῷ.
Σὸν λέχος οὔρεα ταῦτα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ χιτῶνος
Σπάργανα σῶν βρεφέων πολυδαίδαλα δέρματα νεβρῶν·
Εἶπε καὶ ὠκυπέδιλος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην·
Καὶ καλέσας Νίκαιαν ἑὴν Κυβεληίδα νύμφην,

Μεμφο-

Non vidi, non audiui quod puella filium pareret.
Numne naturam mutauit pater meus, numne mulieres Virginem partū miraculum.
Sine nuptiis gignunt, Tu enim virginitatem amans puella
Paris nouos liberos, quamuis odio habens Venerem.
Anne ſane gubernatricem neceſſarii partus.
Dianam non vocant puerpera, quod tu ſola
Ad partum agreſtiore non indiges Dianâ.
Neq; tuum Bacchum obſtetrice carentibus à finibus
Vidit Ilithyia tua perditrix generationis.
Sed ipſum ſemiperfectum obſtetricata ſunt fulmina:
Ne iraſcaris quod pueros in ſcopulis parias,
Scopulorum regina partum experta eſt Rhea.
Quæ inuidia eſt hoc? in montibus paſti Bacchi:
Tanquam fœmina aeriuaga in montibus paſti Bacchi:
Dixit, & iraſcens parturiens indoluit Nympha.
Dianã cũ pudore venerans, etiã in doloribus, Ah valde mi-
Proxima erat partui, & voluit virgo eſſe, (ſera,
Et infans in lucem venit velocius. Diana enim
Dicente adhuc ſermonem iaculatorem partus
Geminus per ſe incitatus, ad pariẽdũ adiutus eſt partus Au- Aura gemellos parit.
Soluto dolore cum geminis a pueris (ræ,
Dindymum ſublime caput habens mons dictus fuit Rhea.
Et Dea inſpiciens nouam pueris ornatam generationem,
Tale verbum reuertens reſpondenti dixit voce:
Nutrix mulier Mania gemellipara, infeliciter nupta Nym
Filiis mammillam præbe inſuetam, virgo mater, (pha Diana Aurã denuo irritat.
Pappa dicit tuus filius poſtulans te patrem.
Dic v. tuis liberis tuum occultum coniugem
Diana non nuptias nouit, & non nutriuit filium mamma.
Tuum cubile hi montes, & conſueta pro tunica
Strata tuorum infantium multum variæ pelles hinnulorũ.
Dixit, & velox pedes ſubiit vmbroſam ſyluam.
Et vocans Nicæam ſuam Cybeleidem ſponſam

Μεμφομένην ἐπὶ λέκτρα, λεχωΐδα δείκνυεν Αὔρην
Μειδιόων Διόνυσος, ἐρημονόμοιο δὲ κούρης
Ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπαυχήσας ὑμεναίοις·
Ἄρτι μόγις Νίκαια, παραίφασιν εὗρες ἐρώτων,
Ἄρτι πάλιν Διόνυσος ἐπίκλοπον ἤνυσεν εὐνήν,
Παρθενικῆς δ' ἑτέρης γάμον ἥρπασεν· ἐν δὲ κολώναις
Ἡ πρὶν ἀλυσκάζουσα καὶ οὔνομα μοῦνον ἐρώτων,
Σοῖς θαλάμοις τύπον ἴσον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη·
Οὐ μούνη γλυκὺν ὕπνον ἐδέξαο πομπὸν ἐρώτων,
Οὐ μούνη πίες οἶνον ἐπίκλοπον ἅρπαγα μίτρης,
Ἀλλά τις ἄγνωστος αὐτιγομένης ἀπὸ πηγῆς
Νυμφοκόμος πάλιν οἶνος ἀνέβλυε, καὶ πίεν Αὔρη·
Ἀλλὰ βέλος δεδαυῖαν ἀναγκαίην τοκετοῖο
Πρὸς Τελετῆς λίτομαί σε, χοροπλεκέος σέο κούρης
Σπεῦσον ἀερτάζειν ἐμὸν υἱέα, μή μιν ὀλέσσῃ
Τολμηραῖς παλάμῃσιν ἐμὴ δυσμήχανος Αὔρη·
Οἶδα γάρ, ὡς διδύμων βρεφέων ἵνα παῖδα δαμάσσει,
Ἄγρια λυσσώουσα· σὺ δὲ χραίσμησον Ἰάκχῳ,
Ἔσσο φύλαξ ὠδῖνος ἀρειόνος, ὄφρα κεν εἴη
Σὴ Τελετὴ θεράπαινα, καὶ υἱέι καὶ γενετῆρι·
Ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἐχάζετο Βάκχος ἀγήνωρ,
Κυδιόων Φρυγίοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ὑμεναίοις
Πρεσβυτέρης ἀλόχοιο καὶ ὁπλοτέρης περὶ νύμφης·
Καὶ βαρὺ πένθος ἔχουσα πολυπτύχῳ περὶ πέτρῃ
Παῖδας ἐλαφρίζουσα λεχωΐας ἴαχε μήτηρ·
Ἠερόθεν γάμος οὗτος, ἐμὸν γόνον ἠέρι ῥίψω,
Νυμφεύθην ἀνέμοισι, καὶ οὐ βροτέην ἴδον εὐνήν,
Αὔρης δ' εἰς ὑμέναιον ἐπώνυμοι ἤλυθον αὖραι,
Καὶ λεχίας ἐχίτωσαν ἐμὰς ὠδῖνας ἀῆται·
Ἔρρετέ μοι νέα τέκνα δολορραφέος γενετῆρος·
Ὑμέας οὐκ ἐλόχευσα, τί μοι κακὰ θηλυτεράων;
Ἀμφαδίην ἀπὸ λέοντες ἐλεύθεροι εἰς δόμον ὕλης
Ἐνθάδε θηρσὶν ἐόντες, ὅτ' οὐκέτι μαίνεται Αὔρη,

Καὶ σκυ-

Reprehendentem adhuc lectos puerperam oſtendit Auram
Ridens Bacchus, in deſerto v. relicta puella
Nuper nuptis dixit inſoleſcens Hymenaeis
Iam vix Nicaea admonitionem inueniſti amorum
Iam rurſus Bacchus doloſum perfecit concubitum,
Virginis v. alterius nuptias rapuit, in rupibus vero
Prius euitans & nomen ſolum amorum,
Tuis thalamis imaginem aequalem montana vidit Aura:
Non ſola dulcem ſomnum accepiſti ducem amorum,
Non ſola bibiſti vinum doloſum raptorem virginitatis,
Sed nouo incognita aperto a fonte
Nuptias adornans rurſus vinum ſcaturiit, & bibit Aura.
Sed telum edoctam neceſſarii partus
Per Teleten oro te chorum coniungentis tuae puellae
Feſtina tollere meum filium, ne ipſum perdat
Audacibus manibus mea difficulter inexpugnabilis Aura.
Noui n. quod duorum infantium vnum puerum domabit,
Intolerabiliter rabioſa. Tu v. opem feras Baccho,
Eſto cuſtos partus melioris, vt ſit
Tua Teleta famula, & filio & genitori.
Sic locutus reuerſus cedebat Bacchus fortis
Exultans Phrygias ob vtraſq; nuptias,
Antiquiorem coniugem & iuniorem ob Nympham
Et grauem luctum habens partum perficientem circa petrã
Pueros eleuans puerpera inſonuit mater:
Ex aere hic eſt concubitus, meum partum in aera proiiciã,
Nupſi ventis, & non mortalem vidi concubitum,
Aurae v. in concubitum cognomines venerunt Nymphae,
Et puerperios habeant meos partus venti,
Perite mei noui liberi dolos conſuentis patris,
Vos non genui, quid mihi mala mulierum?
Palam iam leones liberi in domum ſiluae
Hic audaces, cum non amplius pugnat Aura,

Nicaea de Aurae partu.

Theleta Bacchi è Nicaea filia.

Bacchus Teleten orat vt prohibeat ne aura partum ſuum perdat.

Μεμφομένην ἐπὶ λέκτρα, λεχωΐδα δείκνυεν Αὔρην
Μαιδίοισι Διόνυσος, ἐρημονόμοιο δὲ κούρης
Ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπαυχήσας ὑμεναίοις·
Αὔρη, μόγις Νίκαια, παραίφασιν εὗρες ἐρώτων,
Αὔρη, πάλιν Διόνυσος ἐπίκλοπον λῦσεν ἐώλην,
Παρθενικῆς δ' ἑτέρης γάμον ἥρπασεν· ὃν δὲ κολώναις
Ἠερίην ἀλυσκάζουσα, καὶ οὔνομα μοῦνον ἐρώτων,
Σοῖς θαλάμοις τύπον ἶσον ὀρεσσιὰς ἔδρακεν Αὔρη·
Οὐ μούνη γλυκὺν ὕπνον ἐδέξαο πομπὸν ἐρώτων,
Οὐ μούνη πίες οἶνον ἐπίκλοπον ἅρπαγα μίτρης,
Ἀλλά τις ἄγνωστος ἀνιζομένης ἀπὸ πηγῆς
Νυμφοκόμος πόσιν οἶνος ἀνέβλυε, καὶ πίεν Αὔρη·
Ἀλλὰ βέλος δεδαῆσαν ἀναγκαίη τοκετοῖο
Πρὸς Τελετῆς λίτομαί σε, χοροπλεκέος σέο κούρης
Σπεῦσον ἀερτάζειν ἐμὸν υἱέα, μή μιν ὀλέσσῃ
Τολμηραῖς παλάμῃσιν ἐμὴ δυσμήχανος Αὔρη·
Οἶδα γάρ, ὡς διδύμων βρεφέων ἵνα παῖδα δαμάσσει,
Ἄχθεα λυσσώουσα· σὺ δὲ χραίσμησον Ἰάκχῳ,
Ἔσσο φύλαξ ὠδῖνος ἀρειόνος, ὄφρα κεν εἴη
Σῇ Τελετῇ θεράπαινα, καὶ υἱεῖ καὶ γενετῆρι·
Ὣς εἰπὼν παλίνορσος ἐχάζετο Βάκχος ἀγήνωρ,
Κυδιόων Φρυγίοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ὑμεναίοις
Πρεσβυτέρης ἀλόχοιο καὶ ὁπλοτέρης περὶ νύμφης·
Καὶ βαρὺ πένθος ἔχουσα πλεοπτέκῳ περὶ πέτρῃ
Παῖδας ἐλαφρίζουσα λεχωΐας ἴαχε μήτηρ·
Ἠερόθεν γάμος οὗτος, ἐμὸν γόνον ἠέρι ῥίψω,
Νυμφεύθην ἀνέμοισι, καὶ οὐ βροτέην ἴδον εὐνήν,
Αὔρης δ' εἰς ὑμέναιον, ἐπώνυμοι ἤλυθον αὖραι,
Καὶ λεχίας ἐχέτωσαν ἐμὰς ὠδῖνας ἀῆται·
Ἔρρετέ μοι νέα τέκνα δολορραφέος γενετῆρος·
Ὑμέας οὐκ ἐλόχευσα, τί μοι κακὰ θηλυτεράων;
Ἀμφαδίην ἄρτι λέοντες ἐλεύθεροι εἰς δόμον ὕλης
Ἐνθάδε θαρσήεντες, ὅτ' οὐκέτι μαίνεται Αὔρη,

Καὶ σκυ-

Reprehendentem adhuc lectos puerperam oſtendit Auram
Ridens Bacchus, in deſerto v. relicta puella
Nuper nuptis dixit inſoleſcens Hymenais
Iam vix Nicaa admonitionem inueniſti amorum
Iam rurſus Bacchus doloſum perfecit concubitum, Nicæa de Auę parta.
Virginis v. alterius nuptias rapuit, in rupibus vero
Prius euitans & nomen ſolum amorum,
Tuis thalamis imaginem equalem montana vidit Aura:
Non ſola dulcem ſomnum accepiſti ducem amorum,
Non ſola bibiſti vinum doloſum raptorem virginitatis,
Sed nouo incognita aperto à fonte
Nuptias adornans rurſus vinum ſcaturiit, & bibit Aura.
Sed telum edoctam neceſſarii partus Theleta Bacchi è Nicæa filia.
Per Teleten oro te chorum coniungentis tua puella
Feſtina tollere meum filium, ne ipſum perdat
Audacibus manibus mea difficulter inexpugnabilis Aura.
Noui n. quod duorum infantium vnum puerum domabit,
Intolerabiliter rabioſa. Tu v. opem feras Baccho,
Eſto cuſtos partus melioris, vt ſit
Tua Teleta famula, & filio & genitori.
Sic locutus reuerſus cedebat Bacchus fortis
Exultans Phrygias ob vtraſq; nuptias, Bacchus Teleten orat vt prohibeat ne aura partum ſuum perdat.
Antiquiorem coniugem & iuniorem ob Nympham
Et grauem luctum habens partum perficientem circa petrã
Pueros eleuans puerpera inſonuit mater:
Ex aere hic eſt concubitus, meum partum in aera proiiciã,
Nupſi ventis, & non mortalem vidi concubitum,
Aura v. in concubitum cognomines venerunt Nympha,
Et puerperios habeant meos partus venti,
Perite mei noui liberi dolos confuentis patris,
Vos non genui, quid mihi mala mulierum?
Palam iam leones liberi in domum ſilua
Hic audaces, cum non amplius pugnat Aura,

Καὶ σκυλάκων ἑλίκωπες παρειόνες εἰσὶ λαγωοί,
Θῶες ἐμοὶ πρέπουσι, παρ' ἡμετέρῃ δὲ χαμεύνῃ
Πόρδαλιν ἀπλοκάμων ἐπισκαίρουσαν νοήσω,
Ἄξατε συνώνυμον ἄρκτον ἀταρβέα· παιδοτόκου γὰρ
Αὔρης χαλκοχίτωνος ἐθηλώθησαν ὀϊστοί,
Αἰδέομαι μεθέπειν μετὰ παρθένον οὔνομα νύμφης,
Μὴ βελαρὸν τεκέεσσιν ἐμὸν ποτὲ μαζὸν ὀπάσσω,
Μὴ παλάμῃ θλίψοιμι νόθον γάλα, μὴ δ' ἐνὶ λόχμαις
Θηροφόνος γεγαυῖα, γυνὴ φιλότεκνος ἀκούσω·
Ἔννεπε, καὶ διδύμους παῖδας χείρεσσι λαβοῦσα,
Θῆκεν ὑπὸ σπήλυγγι, λεχώϊα δεῖπνα λεαίνης·
Ἀλλὰ Διωνύσοιο νέην εὔπαιδα γενέθλην
Πόρδαλις ὠμοβόροισι δέμας λιχμῶσα γενείοις,
Ἔμφρονα μαζὸν ἔχουσα, σοφῷ μαιώσατο μαζῷ·
Θαμβαλέοι δὲ δράκοντες ἐκυκλώσαντο λοχείην
Ἰοβόλοις στομάτεσσιν, ἐπεὶ νέα τέκνα φυλάσσων
Μειλιχίους καὶ θῆρας ἐθήκατο νυμφίος Αὔρης.
Καὶ ποδὶ φοιταλέῳ Ληλαυπαὶ εὔθορε κούρη,
Ἄγριον ἦθος ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης,
Ἠερίαις τ' ἀκιχήτοις ἀνηκόντιζεν ἀέλλαις
Θηρείων ἕνα παῖδα διαρπάξασα γενείων·
Καὶ πάϊς ἁρπαλέχευτος ὑπὸ στροφάλιγγι κονίης
Ἠερόθεν περισκάρθμως ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ,
Καί μιν ἀφαρπάξασα, φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῷ
Δαινυμένη φίλα δεῖπνα, καὶ ἀστόργοιο τεκούσης.
Ταρβαλέης λέχος ἄλλο λεχωΐδες ἥρπασεν Αὔρης
Παρθένος Ἰοχέαιρα· διαστείχουσα δὲ λόχμην
Παιδοκόμῳ κούφιζεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ·
Καὶ Βρομίῳ μετὰ λέκτρα μετὰ στροφάλιγγα λοχείης,
Μαῖμον ἀλυσκάζουσα γαμήλιον ἀγρέτις Αὔρη,
Ἀρχαίης μεθέπουσα σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς,
Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθεν, ὀπαδοπόνῳ δ' ἅμα τόξῳ
Εἰς προχοὰς ἀκόμιστον ἑὴν ἔρριψε φαρέτρην,

Καὶ βυ-

Et catulis Helicones meliores ſunt lepores.
Lupi mei gaudete apud noſtrum enim cubile
Pantheram imperterritam ſaltantem videbo,
Adducite iisdem paſcuis nutritam vrſam, imperterritam:
pueros generantis enim
Auræ ferream tunicam habentis effœminata ſunt iacula,
Vereor tenere etiam virginale nomen Nymphæ,
Ne fortem liberis meam vnquam mammam præbeam,
Ne manu comprimam adulterinum lac, neue in lucis
Feras occidens cum fuerim fœmina liberos amans audiã.
Dixit, & geminos pueros manibus ſumens,
Poſuit ſub ſpelunca puerperales cibos leænæ:
Sed Bacchi nouam nouos pueros habentem generationem Panthera lac præbet nato
Panthera crudiuoris corpus lambens maxillis, filio.
Prudẽtẽ mãmã habens, prudenti obſtetricata eſt mamilla
Formidabiles v. dracones vndiq; circulabant partum
Venenũ iaculãtib. oribus, poſt quã nouos liberos cuſtodiens
Mites etiam feras feciſset ſponſus Auræ,
Et pede vago Lelantias cucurrit puella, Auræ furor.
Horribilem morem habens hirſuta leæna,
Aeriisq; incomprehenſibilis iaculabatur procellis
Ferinis vnum puerum diripiens è maxillis.
Et puer iam genitus turbine quodam pulueris
Ex aere in caput præceps decidit in terram Auræ filiũ natum deuorat.
Et ipſum rapiens caro tumulauit gutture
Deuorans cara fercula, & inhumana matris
Meticuloſa lectum alium puerperæ rapuit Auræ
Virgo Diana, pertranſiens v. lucum
Puerum curante eleuauit inſueto puerum brachio.
Et Bacchi poſt lectum poſt turbinem puerperii
Vituperiũ euitans veneratione virginitate amãtẽ pudoris,
Sangaridem prope acceſſit, a tergo pendente v. arcu Aura ſe ſubmergit
In profluenta neglectam ſuam proiecit pharetram,

Καὶ βυθίῳ προχοῇσιν ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ,
Ὄμμασι μαινομένοισιν ἀναινομένη φάος ἠοῦς,
Καὶ ῥοθίοις ποταμοῖο καλύπτετο· τὴν δὲ Κρονίων
Εἰς κρήνην μετάμειψεν· ὀρεσσιχύτοιο δὲ πηγῆς
Μαζοὶ κρουνοὶ ἔσαν, προχοὴ δέμας, αὔθια χαῖται,
Καὶ κέρας ἔπλετο τόξον ἐϋκραίρου ποταμοῖο
Ταυροφυὲς καὶ χεῖλος ἀμειβομένη πέλε νευρή,
Καὶ δόνακες γλαυκῶπες ἐπερροίζησαν ὀϊστοί,
Καὶ βυθὸν ἰλυόεντα διεσσυμένη ποταμοῖο
Εἰς γλαφυρὸν κευθμῶνα χυτὴ κελάρυζε φαρέτρη.
Καὶ χόλον Ἰοχέαιρα κατεύνασεν, ἀμφὶ δὲ λόχμην
Ἴχνια μαστεύουσα φιλοσκοπέλοιο Λυαίου
Ἤϊεν ἀρτιλόχευτον ἀειρομένη βρέφος Αὔρης,
Πήχεϊ κουφίζουσα νόθον βάρος· αἰδομένη δὲ
Ὤπασεν ἄρσενα παῖδα κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
Γαίη δ' ἑὸν υἷα πατὴρ πόρε μαιάδι νύμφῃ·
Ἡ δέ μιν ἠέρταζε, καὶ ἀκροπάτης ἀπὸ θηλῆς
Παιδοκόμων θλίβουσα φερέσβιον ἰκμάδα μαζῶν
Κοῦρον ἀνηέξησε· λαβὼν δέ μιν ὑψόθι δίφρου
Νήπιον εἶσε Βάκχον ἐπώνυμον υἷα τοκῆος,
Ἀτθίδι μυστιπόλῳ παρακάτθετο Βάκχος Ἀθήνῃ,
Εὔϊα παππάζοντα· θεὰ δέ μιν ἔνδοθι νηοῦ
Παλλὰς ἀνυμφεύτῳ θεοδέγμονι δέξατο κόλπῳ·
Παιδὶ δὲ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσσατο μοῦνος Ἐρεχθεὺς
Αὐτοχύτῳ στάζοντα νόθον γλάγος ἔμφακι μαζῷ·
Καί μιν Ἐλευσινίῃσι θεὰ παρακάτθετο Βάκχαις·
Ἀμφὶ δὲ κοῦρον Ἴακχον ἐκυκλώσαντο χορείῃ
Νύμφαι κισσοτόροι Μαραθωνίδες· ἀρτιτόκῳ δὲ
Δαίμονι νυκτιχόρευτον ἐκούφισαν Ἀτθίδα πεύκην·
Καὶ θεὸν ἱλάσκοντο μεθ' υἱέα Περσεφονείης,
Καὶ Σεμέλης μετὰ παῖδα· θυηπολίαις δὲ Λυαίου
Ὀψιγόνου στήσαντο, καὶ ἀρχεγόνου Διονύσου·
Καὶ τελετάτῳ νέον ὕμνον ἐπεμβράχησαν Ἰάκχῳ,

Καὶ π-

Et profundo præceps inſiliit flumini,
Oculis furioſis recuſans lucem auroræ,
Et fluctibus fluminis abſconditus eſt. Hanc v. Saturnius
In fontem mutauit: de monte v. defuſi fontis
Mamillæ ſcatebræ erant, profluentum corpus, flores capilli,
Et cornu fuit arcus bene cornuti fluminis
Tauriformis, & iuncus reſpondens erat neruus,
Et fiſtulæ natæ ſibilabant vt ſagittæ,
Et profunditatem limoſam perrumpens fluminis
In elegans latibulum fuſilis murmurabat pharetra:
Et iram Diana ſedauit, circa lucum vero
Veſtigia inquirens ſcopulos amantis Bacchi
Erat nuper genitum tollens infantem Auræ
Vlnis eleuans adulterinum pondus, verecunda vero
Præbuit virilem puerum fratri Baccho.
Terra v. ſuum filium pater præbuit obſtetrici Nymphæ:
Hæc v. ipſum ſuſtulit, & ſumma a mamilla
Pueros nutrientiũ exprimens victũ ferẽtẽ liquorẽ mamilla-
Puerum ſuſtulit, ſumens v. ipſum ſuper currum {rum
Infantem adhuc Bacchum cognominem filium patris
Atticæ ſacerdoti appoſitus fuit Bacchus Mineruæ,
Euia puerili voce clamantem. Dea v ipſum in templo
Pallas innupto Deum accipienti accepit ſinu:
Puero v. mammam præbuit, quẽ extraxit ſolus Erechtheus
Per ſe fuſo ſtillantem adulterinum lac immatura mamilla.
Et ipſum Eleuſinidibus Dea appoſuit Bacchis.
Circa v. puerum Bacchum circulabant choreas
Nymphæ hederiferæ Marathonides. Nuper genito vero
Deo nocturnis choreis adhibitam eleuauit Atticam piceã.
Et Deum placabant poſt filium Proſerpinæ,
Et Semeles poſt filium, ſacrificia v. Baccho
Serius genito conſtituerunt & primigeno Baccho.
Et tertio nouum hymnum reſonabant Baccho,

Aura in fontem mutata.

Diana mitigata Auræ filium educat.

Erechthe⁹.

Et

Καὶ τελεταῖς τελετῇσιν ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι,
Καὶ χορὸν ὀψιτέλεστον ἀνεκρούσαντο πολῖται,
Ζαγρέα κυδαίνοντες ἅμα Βρομίῳ τε Ἰάκχῳ·
Οὐδὲ Κυδωναίων ἐπελήσατο Βάκχος ἐρώτων,
Ἀλλὰ τε ὀλλυμένης προτέρης ἐμνήσατο νύμφης,
Καὶ στέφανον περίκυκλον ἀποιχομένης Ἀριάδνης
Μάρτυν ἑῆς φιλότητος ἀνεστήριξεν Ὀλύμπῳ,
Ἄγγελον οὐ λήγοντα φιλοστεφάνων ὑμεναίων·
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις πατρώϊον αἰθέρα βαίνων,
Πατρὶ σὺν εὐώδινι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
Καὶ βροτέην μετὰ δαῖτα, μετὰ προτέρην χύσιν οἴνου,
Οὐράνιον πίε νέκταρ ἀρειοτέροισι κυπέλλοις,
Σύνθρονος Ἀπόλλωνι, συνέστιος υἱεῖ Μαίης.

Τέλος, καὶ δόξα τῷ παντοδυνάμῳ θεῷ.

GERAR-

Et initiationibus ternis bacchabantur Athenæ, Athenæ.
Et chorum ſero perfectum pulſabant ciues
Zagreum venerantes ſimul cum Bromio & Baccho.
Neq; v. Sidonia poma imitantiū oblitus fuit Bacchus amo-
Sed etiam mortuæ prioris recordabatur Nymphæ, (rum,
Et coronam circularem mortuæ Ariadnæ. Ariadnæ corona.
Teſtem ſui amoris confirmauit in cœlo,
Teſtem non ceſſantem coronis gaudentium Hymenæorum.
Et Deus viteus paternum æthera ſcandens, Bacchus it in cœlū.
Patre cum partum felicem habente vnam tetigit menſam
Et mortale poſt conuiuium poſt priorem fuſionem vini,
Cœleſte bibit Nectar melioribus poculis,
In vna ſede ſedens cum Apolline, conuictor filio Maiæ.

FINIS ET GLORIA OMNIPOTENTI
DEO.

Digitized by Google

GERARTVS FAL-KENBVRGIVS NOVIOMAGVS

Lectori.

NOn eram neſcius quàm ſit periculoſum in librorum emendatione ſolis niti coniecturis; ideoque non defuturos, qui operam hanc noſtrã malè omnino poſitam arbitrentur. quis enim ignoret longè illos facere rectius, qui collatis veteribus codicibus bonos nobis auctores emendant? illi, quidquid apud antiquitatem depoſitum reperiunt, acutè examinant, &, quod facere omnes debebant, bona fide deſcribunt: coniectores, vt araneæ ex ſe telas texunt, ita pleraque ex ingenio ſuo, cui nimium ſolent fidere, proferunt, quæ auctoribus ipſis οὐκ ὄναρ, οὐκ ὕπαρ in mentem veniſſent. qua corrigendi ratione factum fuit, vt ſi nunc veteres illi reuiuiſcant, ſua agnoſcere ſcripta vix ipſi poſſint. Hoc primùm, vt verum fatear, ab omni huius operis correctione non mediocriter me deterrebat. Sed poſteaquàm ex Carolo Vtenhouio viro doctiſſimo, & in hoc poeta diu multumque verſato intellexi, eſſe plurima in

ma in omnibus, quæ quidem ipſe vidit, exemplaribus ſcripturæ menda, non putabam amicorum voluntati, qui me ad hæc ſcribenda impulerunt, magnopere repugnandum. nam cum manu deſcripta his in locis exempla deſint, &, ſi quæ alibi reperiantur, haud ſecus ac noſtrum, ſint vitioſa, facilè me meum Nonno commodandi ſtudium φιλομούσοις probaturum confidebam. Quare ieci aleam qualiſcunque ingenii mei alacri animo; quam bene mihi interdum cecidiſſe ipſe teſtis eſt Nonnus; quod equidem in mágna felicitatis parte pono. Si vero, quod mirum non eſt, multi occurrant iactus ἀπροσδιόνυσοι, tuæ humanitatis erit non tam quid Nonno conueniat, quàm quæ mea fuerit voluntas, expendere. Cæterum inter annotandum plurimas correctiones, quæ mihi viſæ ſunt certiores, quàm vt de illis ambigi poſſit, Lectiones appellaui, inter quas multa ſunt exiliora: reliquas, non ęquè ſemper incertas, coniecturæ nota ab illis diſtinxi. Vbi verò ita res tulit, quædam minimè vulgaria inſpergēda duxi, quæ lectionis tædium leuare poſſint. indicaui & Homeri, & Apollonii locos, quos Nonnus commutatis verbis ingenioſe expreſſit. neque ſilentio præterire volui id quod in conuerſione Euangelii ſancti Ioannis è Dionyſiacis deſumtum extat. Fabulas omnes, quarum cogni-

gnitio hîc maximè eſt neceſſaria, & verſus Nonni prouerbiales conſultò omiſi, ne nimis prolixus viderer, & quorundam augerem deſidiam. Huius me laboris putabo ſatis ampla præmia conſecutum, ſi Italos, in quorum βιβλιοθήκαις magna etiamnum veteris Græciæ pars ſepulta iacet, ad Nonnum perpurgandum excitauero. Vale, & Ioanni Sambuco, qui Nonni exemplar, quo olim Arſenius Monembaſiæ Epiſcopus vſus fuit, Tarenti à ſe XLV. aureis emtum, benigniſſimè nobiſcum communicauit, bene precare.

GERAR-

GERARTI FALKENBVRGII Nouiomagi in Nonni Dionyſiaca lectiones,& coniecturæ.

Prior numerus paginam.poſterior verſum deſignat.

IN PRIORE archetypi tomo hic præfigitur argumentis titulus, τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου νόννου διονυσιακά. προοίμιον. in poſteriore, ἐπιγραφαὶ τῶν ὑπολειπομένων διονυσιακῶν ποιημάτων. ego vtrumque coniungendum exiſtimaui, hoc modo, προοίμιον, ἢ ἐπιγραφαὶ τῶν διονυσιακῶν. Si quis ὑποθέσεις, ἢ περιοχὰς διστίχους appellare malit, non impedio.

Pag.8,v.12 οὐ εἰδὼς τοκηὸν ἄλλον, ἐπὶ γονόεντι καρήνῳ

Longe alia huius loci ſcriptura exſtat apud Euſtat in ἰλ Θ, cuius verba, quia non nihil ad Bacchum, quod dici ſolet, faciunt, annotare volui. καὶ κέρας κεράατος, ἐξ οὗ καὶ τὸ συγκεράτην τὸ κάρηνον παρὰ τῷ ποιητῇ τὰ διονυσιακὰ, οἷον, οὐ εἰδὼς πόνον ἄλλον ἐπὶ γονόεντι κάρηνι, ἤγουν πεπειραμένος ὁ ζεὺς δηλαδὴ πόνου, ὅτι τὴν ἀθηνᾶν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔφυσε, καὶ διὰ τοῦτο ῥᾴων ἐσόμενος, καὶ οὐ τοσοῦτον πονήσων ἐν τῷ φῦναι ἐκ τοῦ μηροῦ τὸν μυθικὸν διόνυσον.

13 ὃς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ

Gulielmus Canterus ſingulare noſtræ Germaniæ ornamentũ, cum anno ſuperiore, antequã Sambuci exemplar fuiſſet allatum, exſpectare me vehementer hunc poetã animaduertiſſet, vt deſideriũ aliqua ex parte leniret meũ, huius libri exordiũ mihi legendũ dedit. quod vt præclariſſimi operis ſpecimen aliquod haberet, ex Vtenhouii noſtri codice Pariſiis deſcripſerat. in quo quæ ſit à noſtro diſcrepantia diſſimulare nolui. in eo legitur, ὡς αὐτὸς πάρος ὄγκον ἔχων. quam niſi fallor, lectionẽ agnoſcit Euſtat. ὡς δὲ καὶ κόρση ἐστὶν ὅτι ἡ κεφαλὴ, δῆλον ἐκ τοῦ, ὄγκον ἔχων ἐγκύμονι κόρσῃ, ὃ καὶ αὐτὸ ἐν διονυσιακοῖς κεῖται). Scripſit & ad Plãtinũ Vtenhouius, ſe in quodã exẽplo reperiſſe, ὡς πάρος ὄγκον ἄπιστον ἔχων. in tanta varietate, vt quod ſentio dicam, ὃς πάρος retinendũ iudico, & ὃς αὐτὶ τοῦ ἐκεῖνος interpretor, quo ſenſu nihil facilius. erit verò ὃς relatiuum, ſi quis cũ Euſtathio malit ἐπὶ γονόεντι κάρηνι &c. quod non improbo.

16 καὶ παλάμῃ δότε θύρσον ἀεθλοφόρου διονύσου. aliter ἀειδόμενον.

10,10 ἄξατέ μοι μιμηλάθοντες, ἀιμαδίλω] Deſideratur aliquid in quatuor, quę Vtenhouius vidit, exẽplaribus. qui licet ad explendũ verſum, meo quidẽ iudicio, rectiſſimè coniecerit ſcribẽdum, ἄξατέ μοι νάρθηκα μιμηλάθοντες: tamen meo more lacunas in veteribus ſcriptoribus malo, quam ingenioſa cuiuſquam ſupplementa.

13 De vino Maroneo vide Hom. ὀδυσσ. 1, & Plin. lib XIV. c. IV.

10,19 δέρμα παρηώρησε φυτῷ κολπώμενον αὔραις.

Laudat hunc locũ Agathius de bello Gothorũ, & aliis peregrinis hiſtoriis li. IV. vbi ſcribit Valer. Imp. hoc ſupplicii genere fuiſſe necatũ, & quãtum ex Latina conuerſione colligere potui (non enim, quod ſciam, Græcè eſt editus) videtur legiſſe, δέρμα παρηώρησε φυτῷ κολπώμενον αὔραις.

33 ἀστεμφὴς ἀδίαντος ἰδὼν δέμας. repono ἰδὼν δέ μιν.

12,5 αὐτίτυπον κρονίωνι μέλος καὶ κύσσαβο κόχλῳ.

γραπτὸν μυκήσαιτο. ſic alibi πομπὸν ἐνυαλίοιο μέλος μυκήσατο κόχλῳ

6 ἀείρων ὑμνείαιον ἀειδομένην δὲ γυναῖκα

Recte Vtenhouius ἀείδων ὑμνείαιον ἀειρομένην &c.

17 καὶ οἱ ἀειρομένης ἴσως ἀειρομένη.

24 καὶ νομίην ἄτε ῥάβδον ἐπ' ὤμοισι τόξον ἀείραν. ἴσως ἐπωμίδι &c.

14,5 μὴ πλωτὴν κρονίδης πελίειν. γ. πελάειν &c.

13 νηρεὺς ἐλκεσίπεπλος ἀναθία ταῦρον ἐλαύνει.

Vtenhouius legit ἀνῆθα. ego exiſtimo Nonnum ſcripſiſſe ἀπηθία.

14 εἰ πέλε ἴσως ἢ πέλε.

16,1 χθόνιοισι μιμηλοῖσι νόθος κελάρυζεν ἐπῳδός.

Vtenho. ἐπῳδός. quam ſcripturam puto veriſſimam.

21 πλωτοῦς ζώεις κρονίδης. Alii Tantali matrem Plotam nominant

18,7 ἴσως ἔπτατο δὲ κρονίδαο δέμας ἐπὶ φυλλάδα πέτρην vt alibi. ἐπὶ φυλλάδι πέζαν ἐρείπνης.

15 ἤελσεν ἠελσθέντι ἴσως. ἤελσεν

18 ἀχλὺς φέγγος ἔην κεκερασμένον. γ. κεκερασμένον.

20,20 αὖ ἰύσας Sic vbique legitur in hoc opere, & apud Homerum. alii malunt αὐερύειν. Euſtath. ἰλ. α. ἐλέγετο τοῦτο αὖ ἐρύειν ἐν παραθέσει δύο λέξεων, ἢ αὐερύειν ἐν συνθέσει κατ' ὑφέν.

22,5 αἰθέρα βακχεύοντι στρατὸς αἰόλος εἴ τι βορῆα malim εἴ τε.

24,5 παρσὸν ὁμοῦ καὶ κύδιον ἐνὶ ξυνῷ τεκεν ἀγροτῶν ἴσως ἐνὶ.

18 πόντος εἰλιόεντι ἴσως εἰλυόεντι, ἢ ἰλυόεντι.

30 χεῖρα ἀμετρήτοιο &c. ἴσως χθονὸς ἀμετρήτοιο θεμεῖλον ἐνοσίχθονι παλαμῇ νῆσον ἀλικρηπῖδος ἀποσπάσσας πέζαν ἐρείπης &c.

26,9 βροντὴν ἴσως βροντὴ

19 ὡς δ' ὅτε τις πληξίππος ἀπὸ πτυγὸς ἤρε χαλινοῦ

γρ. ἀποπλυσῆρα. Sic Nazianzenus in elegia περὶ τῆς τοῦ βίου διαφορᾶς, καὶ κατὰ ψευδιερέων, θοὸν ἵππον ἀποπτυστῆρα χαλινῶν.

33. ὄφρα μὲν εἰναρίμοις γρ. εἰν ἀρίμοις. ιλ. β. in Catalogo, εἰν ἀρίμοις ὅθι φασὶ τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.

28. 21. αἶγας ἔπι ζώειν, ἴσως ζώειν.

2. γρ. ἐκ λοφιῆς ἀδίαντοι ἑῆς ἀπεθήκατο κούρην.

30. 6. φαίνεται, ἱστορίην δὲ θεάτρον ἴσως θεάτρον.

32. 24. κλείνας γρ. κλίνας, & paullò pòst αἴθυιον.

34. 9. καλὸν ἐμοὶ σύριγγα σὺν ἀστεροπαῖς ἀείρειν.

ἴσως σὺν ἀστεροπαῖσιν ἀείρειν.

ἀστεροπῆς ὀλίγαις κεκορυθμένος.

13. γρ. χερσὶν ἀδυπνήτοισιν &c.

14. γρ. αὐτόφιλος ζεύς.

22. φυσήσας στομάτεσσι κυμαστομένου δὲ βορῆος:

ἴσως στομάτεσσιν, ἱμασσομένου &c.

36. 13. στρίξω σ' εἶθεν &c. ἴσως σ' ὀφθαλμὸν &c.

4. αἰθερίοις ἐρίφοισι συναστράπτει σὺν ποίμνῃ, ἴσως ποίμνη.

26. γνήσιον ὑμνείων μέλιον δεκαπτύχον ὀλύμπου. ἴσ. μεῖζον.

32. κερδαλέην ἀγέλαστον ἀνήρυε κάδμος ἰωλκ. γρ. ἀνήρυγε.

38. 1. εἰπὲ τί κεν ῥέξειας ὅτ' ἂν σὺ θεῶν ἀείσω; ἴσως ὅταν.

9. γρ. ἥλικι γαίῃ

18. πιερίδας μὴ κτεῖνε χορίπεδας &c. varia eſt huius dictionis ſcriptura in archetypo, χορίπεδες, χορήπεδες, χοροίπεδες καὶ χοροίπεδες.

19. φοίβου κῶμος ἄγρυπνος ἴσως κῶμος. ſic in conuerſione Ioan. cap. VI. & VII. κῶμος ἑορτῆς.

25. γρ. ξεινήϊα.

26. γρ. τυφαονίῃ ποτὶ χάρμῃ.

29. ἴσως ἰσοπαλὴν φόρμιγγι &c.

40. 8. γρ. χαρίεντος ἐς ἄργυφα κύκλα προσώπου.

42. 2. γρ. πληιάδος.

4. ἴσως ἡδὺ βέλεμνον.

6. ἔμπνοος εὐκελάδεια δόναξ σίγησε νομῆος ἴσως σίγησε.

22. ζωὴν λοφόεντος ἴσως ζωήν δή, ἢ ζωρείην λοφόεντος.

44. 8. ἀβρέκτοις μελίεσσιν ἀσπάνδαλος ἵστατο νύμφη. exemplar habet ἀσάμβαλος eodem ſenſu Græci enim σάνδαλα dicunt, & σάμβαλα.

14. γρ. νόσφι φυγών.

23. χεύμασι πηγαίοισιν ἀπέβλυε νέρτερος αὐλῶν γρ. αὐλών.

29. γρ. μετοχλίσθησαν.

46. 3. γρ. κηποτομήν.

11. ἀδελφιάδες δὲ cùm primùm in hunc locum incidiſſem, exiſtimabam non difficulter ſanari eum poſſe, ſi αἱ δρυάδες reponeretur; nunc toto opere perlecto, magis placet ἁδρυάδες δὲ, quarum non ſemel in hoc poemate fit mentio.

27. εἰσέτι νῆις ἐοῦσα ἀπώξατο ἴκελος οἷά τε δάφνης.

ἴσως ἀπώξ πίτυς, οἷά τε δάφνη. Pitys puella fuit pariter à Borea, & Pane amata: quam Boreas, cùm Pana ſibi præferri videret, in ſaxa proiectã interfecit. terra autem puellam

miſerata, in arborem cognominem mutauit, cuius virentibus ramis Pan coronari poſt ea ſolitus fuit. meminit huius poeta lib. XLII Fabula de Daphne eſt omnibus nota.

32. γρ. παρθενίης.

48. 5. ἴσως δ' ἀντιπρόφανος, ὀρειδρόμος ἔσσομαι ἠχώ.

50. 16. φαέθων δὲ πολὺ δινωτὸν ἐλάσσας ἴσως παλινδίνητον ἐλάσσας &c.

32. μὴ λόχος εἰσελάσῃσι πόλιν μεγακύρων ἀπιόντων ἴσως πόλον.

52. 3. γρ. σὺν νυχίῳ τυφῶνι ἐπήλυσιν ὑψόθι λαίλαπι &c

6. ἴσως νοτίας δὲ λιπὼν ἰθυντῆρα τίξων ὀμβρηρὰς βορέαο πύλας &c.

19. γρ. καὶ δεξιάδος μάρμαρον ἐπηλυδίς.

25. γρ. καὶ διὶ μαινομένῳ παρήορος ἱκέτο νίκη &c.

29. exemplũ habet στρόμβους ἴσασι & ita omnino eſt legendum.

54 14. ἴσως καὶ μάλα μοι κοτέουσι &c

56. 5. ἴσως παντοίῃ σμαραγήσει &c.

11. γρ ἀπειλήτειραν ἀπορρίψειε ὀδύνην

58. 2. γρ. οἰνοπῶπις. (ζώω.

5 μεσοχλίσσωσι.

14. γρ. φάσγανά μοι χαράσσει &c.

60 11. ἐπανθύσσοντες ὀλύμπῳ ἴσως ἐπανθύσσοντες. (θον &c.

23. ἴσως οὐ ξείνη διαπίδακι φέρω πό-

25. οὐρανὸν οἰκήσαντα μητρώιον υἷα γαίης. Cœlus Terræ filius, teſte Heſiodo. ſed Cicero lib. de natura Deor. III Cœli parẽtes Dii ſunt habendi Æther & Dies.

26. καὶ χρόνον ὠμηστῆρα &c. ὠμηστὴρ παρὰ τὸ ὠμὰ ἐσθίειν. Opp. κυνηγετικῶν α. κινύας ὠμηστῆρας appellat.

30. γηγενέας κύκλωπας ἐς οὐρανόν. verſus eſt mutilus in exẽplari; ἐς præpoſitio à me fuit adiecta.

62. 6. καὶ μετεθήλεεν &c. γρ. μετεθήλεε

7. γρ. πολυτέκνου.

17. εὔκλοον ἀμφὶ πόλιν ὀλίζονα. γρ. ὀλίζονα. Euſtath. ad verſum ἰλ. σ. ἀμφὶς ἀρίζηλοι, λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν, τοῦ δὲ ὀλίζον ἡ χρῆσις καὶ παρὰ λυκόφρονι· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις αἰολικὴ εἶναι. & ἰλ. β in Catalogo, θεσσαλοὶ τὸ μικρὸν ὀλίζον καλοῦσιν, ὅθεν καὶ ἡ πόλις ὀλιζὼν ἐκλήθη διὰ τὸ μικρὰ εἶναι.

18. non eſt locus vacuus in manuſcripto ἴσως, τοῦ διὸς ἴστε δὴ ἔρις εἶεν δ' ἐνὶ φύλακι νίκης σκῆπτρα

30. γρ. τεθηλυμένον. (διὸς &c.

64. 3. in archetypo videt̃ multũ deeſſe, cum reapſe nihil deſit.

9 κατ' ἀντίον. γρ κατεναντίον.

18. ἰλαοστομένης δὲ θαλάσσης. ἴσως ἱμασσομένης.

22 γρ. παρὰ χεῦμα παχυνίου ἢ παχυνιαί &c. πάχυνος ἀκρωτήριον σικελίας. τὸ ἐθνικὸν παχυνίος Steph.

30. ἀσταθέων ἀχάραχτον κατέγραφον ἴχνια ζώων. exemplar habet ἰχνυα ἴσως ἴχνια.

66. 9. καὶ ἀσπίδα κέφισε νίκη, vt eſt in archetypo.

20. γρ. οἷα μαχαίρῃ &c.

22 ἴσως κυλλοῦ.

23. γρ ἰοβόλοιο τομῇ πληγαῖσι χαλάζης &c.

68 6 γρ. σβέσσαι.

22. ἴσως ὑμετέρῃ ἀρπῇ.

25. γρ. ἱερὴν σφραγῖδα &c.

26. γρ.

26. γρ. εἰς τυτθὸν κηλώνη &c.
31. γρ. ἢ σκόπιαι ὑγρὸν νέφος ἴσχισαν
70.7 γρ. ἀπὸ χθονίου κενεῶνος.
26. γρ. κοτέουσαν.
72.4. nihil vacui eſt in manu ſcripto.
ἴσως ἐν σέλας ἔφλεγε χεῖρας ἀπειρονας, ἐν σέλας ὤμοις &c.
18. καὶ σπινθῆρα ἴσως ὑπερίκλω φλογόεσσαν.
25. ἴσως εἴαρι νεοσσίον &c.
26. γρ. ἀμφὶ νέον τε &c.
30. γρ. λυσιπόνοις λιβάδεσσιν &c.
74.3 ἴσως ἠέλιον πτώσσα &c.
4. γρ. ἐν φαιῷ αἰτίζουσα θηλυτέρων &c.
ἐπιτρεφόμενον ὕδωρ. ἴσως πιτρόμενον ὕδωρ.
11. γρ. ἀποσβέσσειεν αἰγλήν.
16. γρ. λύτο χαλινά.
22. κρονίδης δὲ ῥέεθρα χαλάσσας. γρ. δὲ ἐρέθιζε.
28 γρ. δηθύνεις.
29 γρ. ψολόεντα σκηπτοῦχα.
76.3. ἥπατος ἠβῶντος. nam iecur Promethei ab aquila laceratum, aſſiduè renaſcitur.
12. ἴσως κοτέοντα, ἢ ὀφθαλμοῖ κοτέοντι.
14. γρ. ὑμετέρη μετὰ πόντον ὑποδρησσοντα τραπέζη.
15 γρ. αὐτὴ τριαίνης.
19. γρ. ἐργατίνην &c.
32. γρ. στεροπῆς ὀλίγης &c.
78.1. βροντείην ἐλάχειαν ἐδίδαξεν ὀμβρήεν ἠχώ; non dubito, quin legendum ſit ἐλάχειαν. quæ dictio paſſim apud hunc auctorem eſt obuia. & Nicader in Theriacis, κεφαλὴ δ' ὑποβαρυθὲς ἐλάχεια δὲ φαίνεται οὐρή.
9. ἴσως κερτίζοις.
13. ἴσως ἡμετέρη γῆ &c.
20 κενήριον V ſurpat hanc vocẽ ἐν μεταβολῇ Ioan cap. xx.
8 .6 ἴσως κενεὴν πτώσσουσι χαλάζης.
11. κεχλωότα κόσμον δρόσος, ἴσως εἴρξεν.
13. γρ. πάλιν πεπνυμένος ἐσσατο δεσμῷ.
32. γρ. ἄρτια νοσφισ χόλου κεχολωμένον.
82 23. γρ. καὶ τὸ λέχος αὐτὸς ἐγὼ μαντεύσομαι. ἀλλὰ δὲ φοίβῳ κηλοῖ ψῆφον.
84 20. γρ. ἀστεροπὰς ἰθύνουσιν αὐλαῖς.
27. γρ. ὅτε ζόφον ἴσχισεν ἠώς.
86.15. ἐγερσιμόθοισι σκαμάνδρου. ἴσως σκαμάνδρου. Sed in manu ſcripto quotieſcunq; Scamandri fit mentio; σκάμανδρος exſtat.
19. ἴσως καὶ σκάμανδρος ὁρόωντες ἀνθεμόεντα φλόγα πεύκης.
αἴσχιστοι σέλας &c. ἢ γρ. ἀνθεμόεντα
88.1. ἴσως αὐτὴ πτέρυξ μέλαινα εἴδεσι κοχλάζουσα θαλάσσης.
13. γρ. ἐπιστείοντο δὲ πυκναὶ &c.
90.24. ἀρμονίης ἀπηνοῖο &c. ἴσως ἀπήνοιο.
30. καὶ γαμίην κελάδεις με θεσπέσιον ὄρνιν ἐρώτων. ἴσως κελάδεσσε.
92.5. γρ. σιγαλέον κήρυκα, &c.
10 μυελινὰς κείμενο τέχνη μυέλινα πόλις ἐν λημνῳ· τὸ ἐθνικὸν μυελιναῖος. Steph de vrbib.
1 ἐς μυχὸν ἐξ αὐλῆς Hemiſtichiũ eſt Homericum ὀδυσσ. η, vbi Alcinoi domus & hortus deſcribitur, vnde omnia hæc ornamenta ſunt deſumta.
19. τετράγυος ἀπὸ δόμοιο ἐστι. πρὸ δόμοιο. nã & Hom. ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων τετράγυος.

31. γρ. γράμματα δενδρήεντα φιλοκλαυτων ὑακίνθων. Theocrit. εἰδυλ. 1. καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ, καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος. & Moſchus in Bionis epitaphio νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἶ αἶ.

94. 4. σπείρουσι κονίη &c. ἴσ. σπαίρουσι.

10. ἐξ ἀμείρης &c. ἴσως ἐξ ἀμάρης ὀχέτευε πολυχιδὲς ἀγκύλον ὕδωρ &c. ἀμάρα δὲ ἡ ὑδρορρόη παρὰ τὸ μὴ ἔχειν τὰ παραπεφυκότα μαραίνεσθαι. Euſtath. ἰλ. φ.

18. γρ. ἄγχι θυράων &c.

28. γρ. ἀγγελίῃ ἐν νείκεα λαῶν &c.

29. ἴσ. φαιδρὸν. ἢ φαιδρὸς ἀστεροφάλοιο περὶ ῥάχιν ἤμβροτος ἵππος.

96. 1. ἴσ. ἐνάσσατο πάτρην ἀρήξεις.

4. γρ. ῥόδιμάτα ῥητά.

5. γλαυκοῦ &c. ἴσ. γναπτοῦ κλῆρος ὑλειπτῇ ἔχειν &c.

9. ὡς δρόμον &c. ἴσως εἰς δόμον ὀλίκτηρας &c.

12. γρ. παλιναύξητος ἀνθήρην ὕδατ.

16. ἄγυστε ἴσ. ἄγυγος &c.

18. πυθιάερα. ἴσ. πυθιάς ἄκρη.

27. ἀθανιάδος δὲ καὶ αὐτῆς &c. ἴσ. ἀθηνάδος δὲ καὶ αὐτῆς,

ἄορον γυνὸν στεφάνης ἐκαλύπτετο νῶτα κολώνης. lib. XLVIII. ἀθηναίη ψάτο λόχμην.

98. 4. στῶ ἠλέκτρη δὲ θανούσῃ &c. ἴσ. γαιούτῃ.

7. γρ. κυφὸν ἐπ' οὐδὸς αὐχένα κύψας.

20. ὄρθιος ἑπτατόνοιο λύρης ἐλελίζετο χορδή. ἴσως ὄρθιος, vt referatur ad Orthium carmen, quod Arion canebat, vt eſt apud Herodotum lib. 1. & Gellium lib. XVI c. vlt Hom. ἰλ. λ. in princip. ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ. vbi Euſtath. ὄρθια εἴρηται μὲν ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ὄρθιον. ἑρμηνεύεται δὲ ἀπὸ τοῦ μέγα τε δεινόν τε. τοιοῦτος γὰρ ὁ παρὰ τοῖς μουσικοῖς ὄρθιος νόμος, ἤγουν τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐρεθιστικός. Τιμόθεος οὖν ὄρθιον αὐλοῦντος τοῦ Ἀλεξάνδρου Ἄρης ὥπλισεν, ὡς εἰς τὰ ὅπλα εὐθὺς ἐκεῖνον ἀναπηδῆσαι. & Scholiaſtes Ariſtophanis ἀχαρνεῦσιν. ὄρθιος νόμος καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν.

26. νύμφα φίλη τί με τόσσον ἀνείρεαι αἷμα γενέθλης.

Sententiam ab Homero eſt mutuatus ἰλ. ζ.

τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει. ἄλλα δέ θ' ὕλη.

τηλεθόωσα φύει. ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη. (λήγει. &c.

ὣς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει, ἣ δ' ἀπο-

28. γρ. θυιάδος αὔρας.

33. ἀλλ' ὅπως ἔξεσεν &c ἴσ. εὔξεσε.

100. 3. γρ. κλυτὸν ἄργος ἐδέθλιον ἱππείον ἔρνος

4 γρ. νήσου Ἰαωλίδος μεσόμφαλος

15 γρ. ζωὸς ὁ πὰπ δώματα &c.

69. ἴσ. ἰονίης ἁλὸς οἴδματα τέγγει φοινίκεα χηλῇ

23. γρ. χθιζὸν τηλαυγῆ νέον περὶ ὀξὺ ἱλαοῦ. Heliod. Æthiopicæ hiſtoriæ λόγῳ θ. νέον ἱλαοῦ δ' ἔοικας ἐπείγεσθαι, καὶ νεῖλον εὐδο-

θεο

φεν ὀνομαζόμενοι: meminit & huius etymologiæ inter ceteras Theocr. interpres εἰδυλ. ζ.

32. γρ. ἐξ ἐπάφου λιβύη &c. Alij tradunt Libyam Epaphi vxorem fuiſſe.

102. 4. γρ. ὃ δ᾽ ὅτις ἀσβύστο νέην &c. ἀσβύστα πόλις λιβύης, καὶ ὁ πολίτης ἀσβύστης. Stepha. de vrbib.

11. εἰς θῆβην κτ᾽ μίμφιν &c. exēplar habet μετ᾽ μίμφιν.

18. γρ. καὶ ξιφήρεις ξιφέεσσι σιδηροφόρον ἐπὶ λέκτρων &c. Danai filiæ maritos ſuos vna nocte interfecerūt, excepta Hypermneſtra, q̄ Lynceo viro ſuo pepercit.

20. γρ. ὁ μὲ ἐπερχομένη κακονύμφιον ἄλλο ἔργον.

21. ἀλλὰ παρωσαμένη δυσσέβητα θέσμια βοῶν. ιος. Ῥοπῆς, ἢ φοίνιος. (ðou αἴλη.

22. γρ. ἦ τεὴν πατέρος ἐπίστευσε μέ.

28. γρ. καὶ ἐμὲ κασιγνήτοισι ὁμήλικα πίμψεν ἀγλάωρ.

104. 18. γρ. τηΰγέτης τηλωπίης. ιος. γρ. τηΰγέτης &c. eſt enim Taygeta Lacedæmonis mater.

23. ἦος ἐμὸς λυκόπατρις ὅτι χρέος ἔσκεν ἰσλωρ. ιος. χρέος ἔχεν ἡ γρ. χρέος ἔσκεν 25. καὶ φρυγίω σιμόεντι πολύπλοκα δάκε κομάων. Comæ primitias fluminibus offerre ſolebāt. Euſt. ιλ. ψ. ἔθος ἦν τρέφειν κόμην μέχρι τῆς ἀκμῆς εἶτα κείρειν αὐτὴν ἐγχωρίοις ποταμοῖς. ἐποίουν δὲ οὕτω τιμῶντες τὸ κρηνὸν ὕδωρ.

30. ἵμεπης τέως πιθοῦσα παρήγορον ἐλπίδα θέσκω.

Hic verſus, hoc præſertim dubio & formidoloſo tēpore, reuocat mihi in memoriā dulciſſimū ſenis cuiuſdā ſermon , quē lectori duabus de cauſis nō ingratū fore cōfido: tum q animū ſpe metuq; fluctuantē cōfirmare, & erigere poſſe videatur, tū q liber, ex quo deſūtus eſt, nondū ſit impreſſus. extſtat aūt in Theophylacti Simocati de rebus geſtis Mauricii Imp. hiſtoria, in hæc verba, ἀπὸ γοῦν δυσπραγίας αὐξηθῆναι τὴν μὴ μετρίαν ἐλπίδα τοῖς δυσχερέσι ἐλπίζειν. πόθεν ῥωμαῖοι εἰς μέγα προῆλθον δυνάμεως, καὶ μικρὰν πολυαρχίαν εἰς τοσοῦτον κράτος περιέστησαν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τῷ μεγαλόφρονας εἶναι, καὶ ζῶντας ἔχειν τοὺς ἔρωτας, καὶ τῷ τολμητὰς τε φονίους, καὶ φιλοκινδύνους, καὶ τοῦτο δηλοῦντας τεθνάναι, ἢ μὴ τεθνάναι δι᾽ ἀνάγκην.

106. 14. γείτονα γαῖαν ἔθηκ᾽ ἐμὲ &c. γρ. ἔθηκεν 20. εἰς δρόμον ἠλέκτρης πεχυμένα ἄγγελον &c.

εἰς δρόμον ἠλέκτρης βασιλῆιδος ἔδραμον ἄρης. vtrobique opinor ſcribēdū, εἰς δόμον ἠλέκτρης &c.

23. γρ. λαθραίῃ φιλότητι γαμήλιον τρόπον ἤροσεν ἄρης.

26. ἴσως ἐπιμάζιον ἤγαγε κούρην &c

31. ιος. ἐνὶ ξείνοισι πυμάζω.

108. 7. γρ. ὡς τότε πυθόμενοι φιλίη μαιώσατο χειλῆ &c.

10. πίονας ἔνθα μετάτροπον. ἴσως πίονος ἔνθα καὶ ἔνθα μετάτροπον ἐπιμάσσαι μαζῷ. 23. τάφρος λαθραίη πυλαωρὸν ἐῷ λαίνεος τυρσῷ &c.

Sic loquitur poeta cū alibi in hoc opere, tum in paraphraſi euangel. Ioan. c. 10. λήϊστὴρ πέλεν ὅτε αὐτὴρ λήϊστορι τυρσῷ.

110. 30 annotatū eſt in archety-

ρο λείπει, neq; dubium eſt, quin aliquid deſit.

112.17. γρ. ἀμοιβαίη δ' ἡ αὐτὴ &c.

20 γρ. καί μιν πλοῦτα διδάξεν &c.

33. γρ. ἢ ῥά μοι εἶνα γάμων πεφυλαγμένος ὀπυστῆς;

114.3. γρ. ἄλλοι ἐμοὶ μνηστῆρες ὀρείονες εἰσὶ πολῖται.

4 γρ. τίς γὰρ ἐμὲ ἴδιον ὑμέδαον ἔχειν τινα γνωτόν, ᾧ ἐπίτλω &c.

11. ἰλάκοι καρχήδης, ἰψ' οὖσα ζῆ ἴσκελος ἰσμῷς &c. Quid hic ſibi velit aſteriſci nota, no video, niſi fortaſsis alicui diſplicuerit verbũ ἰλάκοι, quod Nonno eſt familiare. Oppian. κυνηγετικῶν α. ἠδὲ Φιλοχρήστω ὀμφάδων χορὸς ἰλήκοιτο. lib. I. αὐτολογίας incertus auctor, ἰλήκοις πολιοῦχε &c. & Heſychius, ἰλήκοις ἵλεως εἴης, ἰλήκοι ἐν εὐμενείᾳ εἴη.

16. γρ. ποσσὶν μὲν πτῶκας ἐνεκλήϊσσε

26. γρ. δίχα σφισιν δ' ἐμνοιπῆς (βερέθρω.

116.19. γρ. ἠμαθίων, Emathion Electræ filius, Dardani frater.

25. γρ. πίσυνος τοῖς ἄλλοις ἔχε ὑμφάλιον δέπας ἀν.

28. κὴ ὁ ποθέων γλυτῆρος. participiũ maſculinũ feminæ attributum. ἴσως κὴ ὁ ποθέουσα γλυτῆρας, niſi quis malit, κὴ ὁ ποθέων γλυτῆρας &c.

118.11. γρ. οὐκ ἀσινῶν ἀπέλμετρον ἐγὼ ἐς χεῖμα ...

14. γρ. μὴ δίζεο θῶκον ἀλύοντα. Simile quid eſt apud Pindarum, μὴ ματεύειν θεὸς γλιέσθαι.

25. γρ. ὡς ῥόδα Φοινίσσουσι παρειάδες.

27. γρ. ἐ ὡς κοῖνον εἰσὶν ἄγρει.

29 γρ. χοῖροι ὀνειδίζουσα &c.

120.7. γρ. κρυπταδίης ὄβριμοι παρηγορίη φάρμακα νόσου.

122.2. γρ. εἰ δ' μεγαίρεις, &c.

5. γρ. ἐνδόμυχον μεθέπουσα ἀεὶ φρι-

να βοσκόμενον πῦρ.

8. ἴσως δ' μετεστρέψατο νόον ἀδυμάσσοι βουλῇ &c. (ἀνέψω

22. ἴσως ἵμερον ἀείσας ἐς ἠελιώτην

25. γρ. λατμιαὶ ἴσαι παθοῦσαι παρηγορέειν με σελήνη.

28. γρ. κὴ κινυσῇ ῥαθάμιγξι διαινομένοιο προσώπου &c.

124.26. γρ. δυσοπαγὲς πόμπονδε διεσφυγμένος ἀέρια θαλάσσης, expũcta interrogatione. In parap. euãg Ioan. c. VI. νῆα δ' ἐπαΐξασα πεδιάδρομον ἀέρια θαλάσσης.

27 ἴσως ὀνησάπεζε νεὸς πόδας, οἷα δ' Φοίνιξ. (χθὼν.

ναυτιλίης νοέων πατρώϊον ἴθυνε τιφῆνα Phœnices enim nauigandi artis primi inuentores.

30. ἴσως ἁρμοῖον ἀψαυστεῖ ὁμόπλοον ἱδρύσε κούρην.

33. γρ. ἐκεσήσατο θαῦμα τι Φοινὴ

126.17 ὑδροφόρον δ' ἀνανοῦ &c. Danaus Argis puteos fodit, vt eſt apud Pliniũ lib. VII c. LVI & Euſtat. ιλ. δ. citat Heſiodi verſum, ἄργος ἄνυδρον ἐὸν δαναὸς πίησεν ἔνυδρον.

21. γρ. ὑγρὰ ποδῶν ἐπίβαθρα &c.

29 γρ. ἑκατόμπυλοι ἀκὶ θῆβαι.

30. κὴ ζαθέων ἄρρητον ἀμελγόμενον γάλα βίβλων.

Ioan. XIX. σὺ σέμνετον ζαθέοιο στηθῶν γάλα πιστὸν ἀμέλγων.

128 8. γρ. σεῖο εὐπροφάλιος, ὁμόπλοκα δάκτυλα καμψας. ἴσως εὐπροφά-

12 ſp. ἀπορρόως ἄρσενι πυρσῷ, (λιγέος ἠελίω ſευετῆρος ἀμήτορι τίκτει) αἴγλη

20. ἴσως μεσόμφαλον ἄξονα κυθῶς

21. κὴ ἄμπνοα πύθιος ἄξων &c. in exẽplo eſt ἄμπνοα: & ſupra πνοα ſcriptũ φρονα ἴσως γρ. ἔμπνοα.

130.6 ἴσως κὴ ὀμφήεντι ῥεέθρῳ &c.

13. ἱερὸν ἕδρασμα χῶρον, ἐπόψιον ἦχι ναίουσι &c. ἴσως. ἱερὸν ἕδρασμα χῶρον, ἐπόψιον ἦχι νοήσας &c.

14. γρ. πύθιος ἑλισσόκυκλον ὀρέξατο ὁλκὸν ἀκάνθης &c.

ἀκάνθη ſæpenumero apud Nonnũ ſerpentẽ ſignificat, in qua ſignificatione accipio Ioan. III.

οἷα τε μωσῆς (τεῦ, δακτυλοφανέν ὕψωσεν ὄφιν δηλήμονα φωδυσα τίης μετήλυσε τύπον ποινητὸν ἀκάνθης.

Eadẽ eſt vocabuli vis apud Nicadrũ in Theriacis, vbi ſcholiaſtes, ἀκανθα κυρίως μὲν ἡ σπονδυλη τοῦ δράκοντος, λέγει δὲ τὸ δάκνοντα

alibi ἐπὶ ζυγίην φύγεν ἥρη &c. ἥρη ζυγίη cui, vt eſt apud Virgiliũ, ſunt vincla iugalia curæ. Muſæus, etſi nõ vetuſtiſſimus, bonus tamẽ & elegans poeta,

οὐ γάμος, ἀλλ᾽ ἀχόρευτος, ἔην λέχος, ἀλλ᾽ ἀπερ ὕμνων,

οὐ ζυγίην ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός &c. vbi in omnibus impreſsis libris mẽdosè legitur, οὐ ζυγίην ἱερῆς &c. hoc me docuit codex manuſcriptus in bibliotheca quadam Neapolitana.

19. γρ. λειπογλώσσοιο δὲ κούρης &c.

29. ἄστεα καὶ ξυνίπηλα διαστείχων πανοπῆος &c. πανόπη πόλις φωκίδος· κέκληται δὲ ἀπὸ πανοπέως τοῦ φώκου παιδός. Τὸ ἐθνικὸν οἱ πανοπεῖς. Step.

31. ἴσως ταναγραίῃ χεύματι. τάναγρα πόλις βοιωτίας.

33. βαθυκλινέας τε πλαταιάς &c. ἴσως βαθυκλήρους, ἢ βαθυκνήμους. ſic alibi θεσπιέων δὲ πόληα, βαθυκνήμους τε πλαταιάς. Hom in Catal. ἑπταπόλιν πολυκνήμον appellat, ὡς ὀρεινὴν κνημοὶ γὰρ τὰ κάτω τοῦ ὄρους. Platææ autẽ Bœotiç ciuitas ſub Cythærone mõte. vide Strab lib. IX.

132. 7. γρ. παρθένα πολιάζουσι τυχὼν ἐχαράξατο κέντρῳ.

16. δίζετο πηλαίων ὑδάτων χύσιν &c. ἴσως πηγαίων.

134. 5. ξοίνιος ἀμφιδόρυ &c. δεῖ ἰξεπίστως

15. γρ. ἰσοφυὴς χλοεροῖς διεψύχθη δέμας ἰῷ.

26. γρ. σοι πίσυνος &c.

136. 1. γηγενέων δὲ φάλαγξιν ἐνιξύνωσεν ὀλέθρων. ἴσ. ἐνὶ ξυνώσεν.

4. ὡς φαμένη θάρσυνε τεθηπότα κάδμον. ἴσ. ὡς φαμένη παλλὰς loquitur enim de Pallade, quæ Cadmo Draconem Dircæum oppugnanti animum addebat.

13. γρ. ἤθελε δὲ κύκλον ἑλίσσειν παλίλυτον ἄστατος ὁρμή.

22. παλλάδος υἱὸν ἀροτῆρα ἀπεργάδος εἰς χρόα σύρων. ἴσως ἀπ᾽ ὀργάδος εἰς χρόα σύρων. ὀργάδες δὲ γεγεωργημένοι τόποι. Heſych.

27. γρ. ὁ δὲ ἀθορὸς κάρηνα &c.

138. 12. γρ. γαστὴρ ἄχει φαίνεται.

15. γρ. πορφυρέη ῥαθάμιγγι χιτὼν ἐρυθαίνετο νίκης.

140. 1. ἀπ᾽ ἀέθλων λύθρον ἄρηϊ θαλύσια διοτῆτος. ἴσως ἀνίκλων &c.

8. γρ. τανυρρίνοιο καρήνου &c.

11. γρ. αὐχενίους τε τένοντας ἀπηλοίησε θυέσης &c.

14. ἴσως καὶ βοέῳ κερόεντος ἀρακοντοβρόοιο ἀεγοσώπου.

23. γρ. ἄρυτον ὀπτήσας ἁπαλῷ πυρί.

25. γρ. χειμαζήλοιο τραπέζης &c.
29. γρ. δείπνον ἑλὼ, καὶ κνίδμος ἑλὼν ἐπισειμῶν ἑκάστῳ (εαυ ἐδωδῆς κεκορημένης ὀρέγων ἰσαλκέα μετ- expreſſit Homericū δαίνυντ' οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
32. εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορημένοι θυμῷ. ἴσως εἰλαπίνης ἀπὸ ἔντο πόθον &c.
142 1. ἀλλὰ μεθ' ἑρπηστῆρα &c. vbiq; in archetypo ἑρπηστὴς p n in medio inuenit, nuſquā per υ.
4. ἴσχοι τεμμικάσι. ἴσως τεμμικεσι. τίμμιξ εἶδος ὀρνίθων οἰκῆσαι ἐν βοιωτίᾳ. Steph.
17. πολυχιλίων δὲ κιλδύρων &c. ἴσως κιλδύρων, ἢ κιλδύων.
24. γρ. ὑπὸ κλίτας &c.
144. 3. γρ. ἐκ βοὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον &c. ὀγκηθμὸς κραυγὴ ὄνου ὠθειας, βρώμησις.
142. 33. γρ. ἐπὶ τὰ πύλας αὖ ἔθηκεν &c
144. 33. ἰσμηνὸς ἤλθεν ἐπὶ χώρᾳ. ἴσως ἰσμήνιος &c. Apollo Iſmen.
146. 27. ἤριον πᾶσι πίλνασιν &c. ἴσως πᾶσι μὲ [illegible]
148. 1. ἀρεια κυθήρηνσα παλιφραδμων ἀφροδίτη. ἴσως πολυφραδμων, ἢ χαλιφραδμων eadem ratione, qua χαλίφρων.
4. γρ. ὅσπερ κάμης κυσοχήνειη
12. δίστομος ἀμφίσβαινα &c. De amphisbæna ita Nicander in Theriacis, (μινύθουσαν τῇ δὲ μετ' ἀμφισβαιναν ὀλίζονα καὶ δίνεις ἀμφικάρηνον, αἰεὶ γλήμαισιν ἀμυδρόν. & ſcholiaſt ἀμφίσβαινα ὄφις ἐστὶ μικρὸς καὶ ποικίλος, ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα κεφαλάς, ἀμβλυωποῦσα δὲ διὰ τὴν παχύτητα τῆς φύσεως.
29. εἶχε παλίθον λίλδυνον &c. ἴσ. πιλλόδυνον. Fortaſſe intelligit marmor Lunenſe, quod nomen habet à Luna Etruriæ oppido, cādidi marmoris fodinis nobiliſſimo. Steph. σελήνη πόλις τυρρηνίας. τὸ ἐθνικὸν σεληνοπολίτης. vide & Strabonem lib. 5.
30 γρ. λειπομένης μινύθει καὶ ἀέξεται
150. 11. γρ. γλαύκης δὲ λίθος χλοάουσα σμαράγδου &c.
13. γρ. μελαινομένης τύπον ἄλμης.
21. γρ. γέρας δωρήσατο κούρῃ &c. in margine annotatū erat νύμφῃ.
24. γρ. ἁρμονίη πολύπυδα γονῶν μαιώσατο κόλπῳ &c.
32. γρ. μήτηρ διοτόκος
152. 6. γρ. ἄρσενα δ' ὀφιτίλεισον ὁμόζυγα θήλει φύτλη &c.
15. γρ. πρῶτος ἄριστος νόμιος καὶ ἐπώνυμος ἀγρεύς.
20. γρ. ἀλλὰ διέπτατο αὔιμον ζωαρκίη ἄγρεις
154. 4. γρ. καὶ ποσὶν ἐνδρομίδας.
7. γρ. ἐπειγομένου ποδὸς ὁρμῇ.
11. γρ. ἀπ' αὐτοῦ αὐτὸς ἀμείβει.
16. καὶ δολίῳ πηγάσε πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ στυγερὸν [illegible] &c. τὸ γὰρ καπνὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν, ὅσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει, θυμιωμένου τῶν ἐλαφείων κεράτων, ὥς φησι νίκανδρος. Scholiaſt. Apollon. Arg. 6.
26. μιλοίδδί πίτεω &c. ἴσ. μυλοειδεῖ.
28. ὑποκλίτας δύοντι ὕλαν &c. ἴσ. ὑπὸ κλίτας δύοντι ὕλης.
30. γρ. ἠελίου φαίνοντος ἐς ἰαπετὸν ἄγει νομάδων.
31. γρ. ἀπειθείᾳ φοιτῶσι χηλῇ &c.
156. 4. καὶ διὸς ἱκεσίοιο θυώδεα βωμὸν ἀνάψας &c. Apoll. Arg. 6.

καὶ

καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς ἰκμαίοιο, ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ Σειρίῳ αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διΐ. τοῖο δ' ἕκητι γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι ἤματα τεσσαράκοντα &c.

vbi Interpres, Διὸς ἰκμαίοιο, ἕνεκα τοῦ ἰκμάδος. ἐν τῇ Κέῳ δὲ ἐστὶν ἱερὸν Διὸς ἰκμαίου, τουτέστι Διὸς ὑγροῦ, ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων.

13. γρ. γαῖαν ἀναψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι Hic verſus fere ad verbum eſt Apoll. Arg. β, vbi legitur γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιαι ἐκ Διὸς αὖραι.

25. γρ. δύσμορον ἀκταίωνα &c.

26. οἰωνὸν γαγαῶντα &c. ισ. ἠιωνὸν γαγαῶντα &c.

30. αἰεὶ δέ μιν ὑψόθι λόχμης &c. ισ. λόχμης.

158. 9. ὄμματι λαμπελιδίῳ &c. ισ. ὄμματι μοιρελιδίῳ δεδοκημένον &c.

10. νηΐας ἀκρήδεμνον ἀπέσσυθεν ἴδεμεν νύμφη. ισ. ἴδεσκε.

16. αἰδομένη βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε κούρη ισ. αἰδομένη κατὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε κούρη.

18. γρ. πισύρων δὲ πεδῶν ἐδιχάζετο χηλή.

22. ισ. καὶ σικτοῖς μελίσσαισι νόθη ποικίλλετο μορφή, &c.

29. φοιταλέον οἰσρήεντι μεμηνότες ἄσθματι λύσσης. Adſcriptum eſt in archetypo, σημείωσαι θαυμάσιον τὸ ἔπος. ὅλον γὰρ δι' ὅλου μανίας ἐμφαίνει ὑπερβολήν.

160. 2. ισ. δαρδάπτειν κατὰ βαιόν.

5. ὄλβιε Τειρεσία· σὺ γὰρ ἔδρακες αὐτὸς ὀλίσθρῳ &c. Angelus Politianus integrum hunc de Tireſia locũ in Miſcellaneorum ſuorum caput LXXX. tranſtulit, vbi reperio ſcriptum, οὐ μὴ ἔδρακες ἐκτὸς ὀλίσθρου. Fabulam hanc eodem modo Callimachus cõmemorat hymno εἰς λουτρὰ τῆς Παλλάδος. Alii vero aliam cæcitatis cauſſam adferũt, quod videlicet Ioue cũ Iunone altercante, illoq; contendente, plus voluptatis è re Venerea fæminas percipere, quã viros, Iunone contrarium aſſer[illegible] Tireſias, vtpote vtrũque ſe[illegible] expertus, pronunciauerit decem in partes voluptate iſta diuiſa, vnam viro, nouẽ mulieri obtingere. Iuno vero irata oculis illum confoſſis excæcauit, & Iupiter vaticinandi artem ei dono dedit, & vitam ſeptẽ ſæculorum. Vide Phlegontem Trallianum, & Schol. ὀδυσσ. κ, vbi iudicium Tireſiæ paullo aliter referẽ, hoc modo,

οἴην μὲν μοῖραν δεκαμοίρων τέρπεται ἀνήρ,

τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Apud Apollodorũ III. βιβλιοθήκης eſt δέκα μοιρῶν, & τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι &c. pro quo Euſtath. legit ἐννέα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

9. ζώοις &c. Angel. Politian. habet ζώεις &c.

11. γρ. χαίεται ἰοχέαιρα κορικάτεγο τελεσιγόνης.

24. γρ. αὐτονόη &c.

27. αὐτὸς ἐμῆς παλάμησιν ἐρέψας ἔθρεψα φωνῆς. Theoc. εἰδυλ. α, θρέψαι κούρας, ὅς τε φθάζοντι.

29. γρ. αἴθε με πικροῖς &c. Non alienum ab hoc loco videtur id quod Ælianus variæ hiſto-

riæ lib XIV. narrat, ὅτι ἀριστείδης ὁ λοκρὸς ὑπὸ πεπρησίας γαλῆς δηχθεὶς καὶ ἀποθνήσκων εἶπεν, ὅτι πολὺ ἂν ἥδιον ἦν αὐτῷ δηχθέντι ὑπὸ λέοντος, ἢ παρδάλεως ἀποθανεῖν.

162.1. ἡμιφανὴς τόδ' ἔλεξε &c. ἴσως ἡμιθανὴς τόδ' ἔλεξε &c. Cũ ſciã à quibuſdã traditũ, verbũ λέγειν pro loqui nuſquã apud Homerum reperiri, viſũ fuit locũ vnum adiicere, qui commodè, quod ſciã, exponi haud poterit, niſi de loquendo intelligatur. reperitur autem in hac ſignificatione ἰλ. ν. ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς. vbi Euſtath. λεγώμεθα, φανερῶς δηλοῖ τὸ διαλεγώμεθα, λαλῶμεν.

2. θηρείη κυνέα μόργου ἐλίπτετο &c ἴσως θηρείη κυνέα μόργου ἐλίσσετο πενθαλέῃ φωνῇ.

3. γρ. μύθους μὲν πεπείηκεν ἐχέφρονας

6. γρ. αὐτίκ' ἔοη βοόωσα &c.

15. γρ. δάκρυσιν αὐσταλέοισιν ἐλύσατο φάρεα τύμφη.

20. καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα γέρων ἀπεκείρατο κάδμος. Quãdo veteres tonderi fuerint ſoliti, eſt apud Euſtat. ἰλ. ψ. λέγονται τῶν μὲν ἄλλοι πάντες χρόνον κομᾶν αἱ ἕλληνες· ἐν δὲ πένθεσι καιρῷ κείρεσθαι αὐτούς· αὐτοὺς δὲ καὶ ἐν καιρῷ ἀκμῆς, ἤτοι πλείας ἡλικίας. τηνικαῦτα γὰρ πλόκαμον κείραντες, ἀνετίθεσαν ἀπόλλωνι κουροτρόφῳ, καὶ ποταμοῖς, καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος θρεπτήριος κατὰ τὸν αἰσχύλον πενθητήριος δὲ ὁ ἕτερος. λέγεται δὲ τὸ τομεῦσι τοῦ θρεπτηρίου πλοκάμου κατάρξασθαι θησεύς.

25. γρ. εἶδε, καὶ οὐ γίνωσκεν &c

164.11 γρ. ἀχνυμένη μόγις οὐδέ &c

166.14 γρ. ἐπιπλάζησιν ὀπωπῆς.

17. γρ. κοχλάζουσι &c.

29. τῇ δρόμον ἀμφιέπει κεμαδοσσόον εἴπατε νύμφαι.

κεμαδοσσόος nihil eſt aliud, quã hinnulos perſequens & cõcitans, ἀπὸ τοῦ σόω, τουτέστι κινῶ, ὁρμῶ· ἐντεῦθεν λαοσσόος ἄρης, καὶ λαοσσόος ἀθηνᾶς ἐπίθετον, ἢ σοῦσα, ἤτοι παρορμῶσα τοὺς λαοὺς εἰς τὸν πόλεμον. vide Euſtat ἰλ. π. & Heſych. ſic pag. 308. ver. 13. καὶ οἱ πέμπε μύωπα βοοσσόον.

33 ἴσως ἀκταίων μετάμειπτος, καὶ ἔπλετο νεβρὸς ἐχέφρων ἢ ἔπλετο &c

168 7. ἴσως ἦν ἐθέλησε, &c.

12 γρ. τολμηροῖς βλεφάροισιν &c.

27. γρ. νηχομένην αἰγίοχε κασιγνήτην ἐγείρεγλαν.

32. καὶ κύνες ἀγρευτῆρες ἑοὺς ἐχάραξαν ὀδόντας alibi dixit, νεβροφόνον δὲ χάραξαν ὁμόζυγον ἰσμὸν ὀδόντων Virg. Georg. III. Dẽteſque Sabellicus exacuit ſus.

170.17. γρ. κυρίην παρείαων.

24. μὴ δὲ λίπῃς ἑτέροισι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. Hom. ἰλ. ν. κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο.

27. ἴσως πῆξον ἐμὸν παρὰ τύμβον, ὃ μὲν γέρας ἐστὶ θανόντων ἰλ. π. τύμβῳ τε στήλῃ τε. τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων

172 4 ἴσως ἔρχεο πωτήεσσα. (νόντων

11. πυκνὰ &c. ἴσως πυκινὰ τετυμμένοιο διέστιχεν ἔνδια λόχμης.

14. γρ. ἐρημαίῳ παρὰ δένδρῳ

25. γρ. πένθεος ἱσταμένοιο φερώνυμος ἔπλετο πενθεύς,

27. γρ. εἰς θαλάμους ἀθάμαντος ἐκώμασε παρθένος ἰνώ.

174.17.

174.17. γρ. ποικίλον ὅρμον ἴτειοι πολύχροον ἀμφιγυήεις.

24. γρ. καὶ δὶ πεπταμένοιο φυῆς ἀπείρθονον ἠῶ, &c.

176.14. γρ. λυομένης ὅλον εἶδος ἐδέρκετο περσεφονείης.

16. γρ. λῷ ποδῶν &c.

18. κεραστίδος ἴνδαλμα κύπτει &c. ἢ κύαρος ὁμαλῶς ἢ κεραεὶς ἀπὸ τοῦ πολλὰ ἄκρα ἔχειν. Steph.

23. ἴσως λέχος δ᾽ ἀπιεῖσι διώνης, δηθὰ ῥίψας ἔρωτα τοῦ φύσε &c.

33. ἄλγεσι κυμαίνοντα νόον μαστίζετο δηρὸν ἀλλ. μαστίζετο κύρη.

178.16. ἴσως ἀγκύλοισι σιδήρων &c.

180.12. ἀλλ᾽ ὅτι δὴ μέσσον ἔπαιε διὰ καὶ κόρητο χρείω. ἴσως χρεῖος.

15. λαιὴ μὲν παλάμη ἀγαστον θήγε &c. Hom. ἰλ. α καὶ λαιῇ μὲν σκαιῇ, δεξιτερῇ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ αἰθερίων ἰλύος λιθοσμένη περιτίεισε δῖα κρονίωνα αὐακτα.

21. γρ. κύρης ἀμφιλόχοιο μεταφυίελια μίτρα νοήσεις.

24. γρ. ἀμφὶ παλιννόστοιο &c.

182.11. γρ. σιῷ ἀστέρι κυανοειδέος

14. ἴσως ὀμβροτόκου κονίδαιο &c(&c

17. γρ. αὐξομένη ἢ θνήσκη &c.

20. κλιτοειδὴς αἰθέρος &c. ἴσως κλιτοειδὴς αὐτοῦ ἀφαύστοιο σελήνης.

22. γρ. ἀθρήσας περὶ γάμοιο &c.

25. θεσμοιγῇ δεδομένην δυλικῷ παρα κύτει.

ἴσως. θεσμοιγῇ, δεδομένην ἐν δυλικῷ παρὰ κύτει.

28 πτερόζυγι κόσμῳ. tribuit hoc epitheton mundo & in paraphraſi Euág. Ioan. c. 11 i. & xx.

29 ἴσως ἐκ χθονὸς καρπὸν ὀπώρας &c

184 13. ἴσως ἠερίης ἐπαιθύσσουσαι μεθύσης δρόσον αὔρης.

15. γρ. ἀμφικόρους λιθόγληνα παλίσσυτον ἀκεανοῖο.

20. γρ. σκολιὰς περίφοιο &c.

21. ὅπη χύσις ἄστεος ἄλλης &c. ἀλλ᾽ ἀπειρὰ ἠέον πρὸς ἄρκτον τοῦ τρίφαισμον καὶ ἰωνίας θαλάσσης. Ste. ἴσως γρ. ἄλμης.

28. γρ. ἐν φύσις ἐθέλγεσε &c.

186.16. γρ. πλείονι εξέλκουσα παρείᾳ μίτρον. eſt hemiſtichium Hom. ἰλ. ψ.

23 σεῖον δ᾽ αὐλακόεντα &c. ἴσως ὁλκοβόεια

30. ληνοβόος ἢ φορῆος &c. ἴσως νεηγενὴς ἢ &c.

188.2. παρταρέη ἐπλεῖ ἐληλαμένου μαχαίρη. ἴσως ἐληλαμένη. De morte Zagrei idē Iſacius narrat. διόνυσον τὸν καὶ ζαγρέα υἱὸν διὸς καὶ περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδονοὶ τιτᾶνες κατέσφαξαν.

4. ἴσως ἔνθα διχαζομένων μελέων τιτλῶν σιδήρω

11 ἴσως καταγράφει κύκλα προσώπου

25. γρ. ὅρμον ἐγχεύσαντα.

190. 1. γρ. ἀμοιβαῖοι ἢ φονῆες &c.

13. ἴσως ἔμπυρα κυμαίνοντος ἀερόφοιτου θερμαίνοντο μηρούς.

19. καὶ νοτίοις νιφόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγοκερῆος &c. ἴσως καὶ νοτίοις νιφόεσσαν, ἢ νιφόεντος &c.

28. βροντείοις πατάγοισι διὸς μυκήσατο σάλπιγξ. idem verſus eſt lib. 11. pag. 74. 17. In paraphraſi Ioan. c. xii. hoc modo tonitru deſcribit, βροντείη βαρύδουπος ἐπέκτυπεν αἰθέρος ἠχώ.

31. γρ. ἠελίου σπλάγχνα λεοντείων ἐπὶ νώτων &c.

192 9. ἴσως ἔχον ἐλικώδεα μίτρην. in exemplo ſcriptum eſt μίτρ.

12. ἴσ. παρθενικῇ &c.

14. ἴσ. αἰθέρος ὑδατόεντος αἰαί- χθησιν ὀχῆες.

24. γρ. χερσὶν ἀπειρήτοισιν εὐήχεος παρθένος ἠχώ.

194. 15. γρ. πίπτε λέων &c.

17. γρ. καὶ εἰν ἑνὶ πίσυρες αὖραι

20. ἴσως μύθῳ ἀπειλητῆρι βιασσο- μένην διὸς ὄμβρον

22. γρ. αὐοχλίοισιν τελαίνης

25. γρ. ἐπ' ἰχθυόεσσαν ἤ νῶτα &c.

27. καὶ λόφον ὑδατόεσσαν φέρων κυ- κλούμενον ὁλκῷ &c. ἴσ. φέρων.

196. 14. γρ. κελάδων ῥόος.

15. γρ. ἴχνεσιν αἰγλήεσσιν ἐλαυνόμενον εἰς πόλον ἄστρων.

19. ἄλλον ἐμοὶ πλέον εὗρεν &c. hic verſus mutilus eſt in manuſcripto, fatendum enim quod res eſt, εὗρεν ex meis cõiecturis irrepſit in contextum.

21. γρ. ζωστῆρα γὰρ &c.

29. γρ. κάθελκε ὀξὺ σκολιοῖσιν ἐρεχ- θεὶς ὕδασι πίτυσιν ὀρεσσιπόροις ῥο- θίοισιν &c.

200. 2. κατέγραφε δύσνιφον ὕδωρ. ἴσως δύσνιφον ὕδωρ. Sic alibi ὀψὲ δὲ δύσνιφον οἶδμα &c.

16. θεσσαλικοῦ σκοπέλοις μεσόμφα- λον ἄκρον ἑλίξας &c.

In exemplo non eſt ἑλίξας, ſed μεσόμφαλον ἄκρον ξας ἴσ. ῥήξας

30. exempl. habet ἐρετμώσῃ πά- λιν ἀήρ.

202. 4. γρ. ἠπείροις ἰθύνετε πόρους.

14. κεχαλασμένον ὁλκὸν ὑπ' ὠδῖνος. eadem verba repetit alibi & in paraphraſi Ioã. c. XVIII. αὐτὰς διερχομένοιο ἐθήμονι χει- ρὸς ἐρωῇ ἄπλεκτον ἀμφαφόωσα κε- χαλασμένον ἄκρον ὑπ' ὠδῖνος.

204. 14. γρ. πῖδυν κρήδεμνον ἀνοῖξαι

17. γρ. ἀρχεκάκου γὰρ &c.

21. γρ. ἀλλὰ λιπὼν βιότοιο πολυ- φλοίσβοιο μερίμνας.

32. γρ. πληθομένης μινύθουσα φό- σις μίμημα σελήνης.

12. αὐτὴ παλαμήτειρα ἴσ. αὐτὴ πα- λαμήτειρα, ἢ αὐτὴ παλαίμη- τος &c. vt poſſit intelligi de terra, quæ olim ſua ſponte vi- tes ferebat.

206. 25. γρ. ποσὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας

208. 4. γρ. εἰς πόσιν ἀλλοπρόσαλλον ἐπιχθονίων ὑμεναίων.

5. γρ. πεφυλαγμένοι ἦσαν ὀιστοί.

8. γρ. βοώπιδος ἐς λέχος ἵκει.

10. γρ. ἄγει τέρας ἀρχεγόνοιο λύματος

12. πέμπτος ἰσῶνι &c. ἴσ. πέμ- πτος ἐπεντυνόμενος στεφάνης φλογε- ροὺς ὑμεναίους.

13. γρ. αἰετὸν αἰγλήεντα πυρὸς μορφούμενος αἰθέ- ρος ἐκτὸς ἐπαίζει. Alii Iouem non in aquilam, ſed in ignem fuiſſe mutatum ſcribũt, quos ſecutus eſt Ouid. lib. 5. Metamorph. Aureus vt Danaen, Aſopida luſerit ignis.

16. περραιβοὶ ἔθνη, περραιβὸς πό- λις θετταλίας. τὸ ἐθνικὸν περραι- βαῖος, τὸ θηλυκὸν κατὰ κοινότητα ἡ περραιβὸς καὶ περραιβή, καὶ περ- ραιβίς, λέγεται καὶ περραιβέτης. Steph. Dia vxor ſuit Ixionis, cum qua Iupiter equi forma concubuit.

210. 3. γρ. ἔγχλοον εἰδαλίμην βιοσπερ- μείην ἄμφακι καρπῷ.

9. ἄγεσθαι κρονίωνι &c. ἴσως ἄγεσθαι τῷ κρονίωνι.

15. γρ. φυτὸν πυρικαύστου ἀκοίτου.

25. γρ. πειρασμένη ἢ θηλαίς.

27. γρ.

27.γρ. ἐ πλοκάμους ἰδίηνας ἀφυ-
τεῖς αἵματος ὀλκοί,
καὶ βοίους λιβάδεσσιν &c.

32.γρ. διδυμάων φαρμα λύθρα.

212.3. σὺν ἀφειδὴς ῥέεθρος μετανισ-
σεται. σὺν ἀφειδεῖ δὲ ῥέεθρῳ μετήιεν,
ἀλλ' ἐκεῖνο &c.

22.γρ. ὕψι λιτανευομένου &c.

24. ποσσὶν ἀμφιδινάεσσιν ὀπίστερον
ὤθεεν ὕδωρ. Reperitur & hic
verſus lib. XLI. & in paraphr.
Ioan. c. vlt. vbi præcedit, χεῖρας
ἐρετμώσας, κεφαλῆς εἰς ὕψος
αἰρων. quæ omnia quam ſint
appoſite ad rem dicta, intelli-
gunt illi, qui nare norunt, &
litteras.

214.10 παλιλλόγον. hæc eſt huius
vbique exemplaris ſcriptura,
non παλίλλογον.

30. πειθόμενοι εἰς ἰθύλιστα (?) ῥόθια ἵ-
πι λάτμιον non video quid a-
ptius appingi poſsit, quam ἵ-
ρος, ἢ αἶπος. Theocr. εἰδυλ. κό.
βουκολίσκοι. λάτμιον αἰπὺ τὰ πέ-
τρα, vbi Florentina Iuntæ e-
ditio habet, λάτμιον αἶπος αὐ-
τῆς.

216.3 ἴσως ἀσπαίροντος
ἐρώων ζυγόδεσμα &c. niſi quis
malit à loco ἀσπαίρων.

6.γρ. βοῶν ἐλάτειρα σελήνη ſic p.
308. 8. ἐξοίσομαι κεραόεσσα βοῶν
ἐλάτειρα σελήνη.

8.γρ. ἀγκυλόγυμνα λόεσσα.

9.γρ. ἐ πέζα τελεσσίγονος &c.

28. μὴ μὲ ὀπιπεύων &c. exemplar
habet πῆμα &c.

23.γρ. μαζοὶ θρώσκοντες ἀκρο-
τέροις ἐρώτων.

218.1.γρ. λασιότερος χαίτης.

18.γρ. πόθον βραδύναι ἵππος ἱμαρ-
τῆς.

28.γρ. σὺν κλυμένης ἀπ' ἐννεπε. idem
error eſt p.90. 24. ἁρμονίης ἀπ'
ἐννεπε, pro ἀπεννεπε.

220.3 in archetypo eſt κούφου ὁ-
μίχλης, pro quo ſubſtitui κοῦ-
φος ὁμιχλῆς: neque dubium eſt
hanc germanam eſſe ſcriptu-
ram. Sic in Ioan. c. VI. ἐ σκιόεντ
ὅτι κοῦφος ἀνέδραμε χείλεος ὄρ-
φνης. & cap. VIII. ὅπποτε βαίνει
ποσσὶν ἀλωομένοις σκιοειδέα κού-
φου ὁμίχλης. Dicitur autem ὁ-
μίχλη, vel ὀμίχλη, vt Euſtat. ἰλ.
ἀ eſt auctor, ὀμίχλη κοινῶς δα-
σύνεται παρὰ τὴν ὁμοῦ εἴλησιν. εἰ-
σὶ δὲ οἱ καὶ ἄλλως ψιλοῦσιν αὐτὸ πα-
ρὰ τὸ ἀχλύειν, δι' ἧς ἀχλύουσι τὰ
ὄμματα.

11.γρ. φιλίῳ παλάμης ὑγρώσατο
θερμῷ.

16.γρ. ἀλλ' ὅτε πέρδικας ἦεν &c.

33.λέγ. πυροσφόρῳ νάρθηκι &c.

222.5. ὄρχαμος ἀμπελόεις πεδιοδρό-
μον οὔνομα ἔσχε ὄρχαμος ἀμπελόεις
πεδιοδρόμον ὄλβιον οὖλον.

25. ἴσως καὶ μετὰ λυσιμελοῦς μινυώ-
ρου ἤθεα γαίης.

224.10.γρ. μαρτυρίη δὲ τόκοιο &c.

228.11. γρ. ἤπιαχες ἀπ' ἄλλων καὶ οὐ
διόνυσον ὀρίνεις:

33.γρ. μὴ χορεύων ὄμμα μεθύσκε

230.13.γρ. ἀλλ' ὅτι δικτυβόλος κορυ-
φαῖος ὑψόθι πέτρης.

25. γρ. χαῖρε θεὰ δολόμητι, δολο-
πλόκε, ὅτι καὶ αὐτὸς κλεψινόοις
ὁ ἄρχων περιρρίπτει αἱμυλός ἑρ-
μῆς.

232.13 καὶ ἄστυ, ἴσως. καὶ σκύλον ὁ μά-
μαρος ἀγκυλέοιο φυλάσσεται, καὶ

λεχέης νόγες εἶδεν ἐλεύθερον ἔρνος ἐλαίης.

22. μὴ δὲ πέλω &c ἴσως. νῦν δὲ πέλω ὁ πάσσας ἐμοὶ παρθελγέα μίτρην.

234. 15. γρ. Φιλόπαιδι δέμας μορφοῦτο λιθώδη &c.

33. ἴσως. καὶ χλόος ἦν ἐπιὼν μελίων πάρος.

236. 3. ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος αὐχήν. alibi de Atlante protulit ὤμοις θλιβομένοισι γέρων κυρτούμενος ἄτλας

27. γρ. λελασμένος ἔπλετο δαίφρων

237. 1 γρ. ἁρμονίης μέλπουσιν ἐπιχθονίους ὑμεναίους.

238. 30. σιγῇ ἐφ' ὑμείων &c. Hom. ιλ. η. σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ τρῶες πεπύθωνται.

240. 5. τίς πάλιν ἁρπάξας σὲ γόμωσε φορῆα; ἴσως. σέο νῦν &c.

8, γρ. ἡμέας ἀμφοτέρους &c.

9. γρ. ὑγροχύτου δὲ.

15. γρ. ποινήτειρες ἥρης.

17. λισσομένη φλογόεντας ἰοὺς δέξοιτο φονῆος. in archetypo eſt ἰοὺς, & annotatum ἴσως. ἰὼς. equidem legendum puto λισσομένη φλογόεντας ἰοὺς δέξοιτο φονῆας. nam ἰὸς, ſi recte memini, vbique producitur.

31. γρ. ἵνα πλάζοιτο καὶ αὐτός.

242. 17. γρ. σεμέλης μὲν ἔχει γάμος ἀκύμορον πῦρ.

19 τίς νυμφεύεται κούρη ἴσως νυμφεύεται ἥρη.

21. γρ ἐπὶ δεμνίοις ἔρχεαι ἥρης.

23. γρ σεμέλη δὲ δέδεικται ἢ ταῦρος ἰκαρίοις.

244 12. ἴσως θεὸν δ' οὐκ εἶδεν ἀκοίτην

15. γρ κλυμένων ἠγκάσατο νυμφίον.

16 γρ ἵνα γὰρ ἥρη.

21. γρ. κερδαλέον, ἢ κερδαλέης γινώσκειν ἀμειλίκτου χόλον ἥρης.

25. οὐ γινώσκει ἢ σὲ λολόεις &c. ἴσως οὐ γόνος ἢ σὲ δόλοις φθονερὸς νόος ἢ παρφεν ἥρης;

29. γρ, ἀποντίζεις με φονῆας.

246 δεῖον ἔπος κατέλεξε &c.

11. γρ. καὶ ὑψινόου φάτο φωνῇ

248. 6. γρ. ἵμερον, εἰλείθυιαν, ἐελπομένας εἰν ἑνὶ παστῷ &c.

15. ἴσως καὶ καθαρῷ λούσουσι νέον δέμας αἴθοπι πυρσῷ.

18. γρ. καὶ ὁμίλησεν αἰθαλόῃ.

28 γρ. καὶ παλάμῃ κρονίδαο κυβερνήτειρα λοχείης.

250 10. κικλήσκουσι διόνυσον &c. meminit huius etymologiæ auctor Etymologici magni, in dictione διόνυσος his verbis, ἐγὼ δὲ αὐέγνων παρά τινι πόθεν ἐκλήθη διόνυσος ἐν ἐννάτῳ διονυσιακῶν. quem locum mihi indicauit Theodorus Canterus Gulielmi frater, vir doctus, & magna mecum neceſsitudine coniunctus. Natalis Comes in libro De mythologiis anno ſuperiore Venetiis diuulgato, hæc & quædam alia Demarcho tribuit, & ex Nonno tribunum plebis facit.

23. γρ. ὕπνος ἦεν ἄϋπνος.

27. γρ. καὶ βρέφος αἰθρήσουσα διὸς μαστίζετο νύμφη.

252. 4. γρ. περὶ στέρνοισιν ἐρείσης &c.

18. γρ. δέξο γυναῖκα τεὸν υἷα.

254. 1. γρ. νόθης ψαύουσα κονίης &c

256. 33. γρ. καὶ θεὸν ἀζομένη πρωτόσπορον εἴκαθεν ἥρη. (χαίρεις.

258. 9. ἴσως ἥρη χωομένη μεγάλη.

14. γρ.

14. γρ. αὔρῃσιν ἢ αὔρης.

23. γρ. κυβιστητῆρι σιδήρῳ.

27. ἴσως καὶ νέος ἐνναέτης ἔχων θηροκτόνον ἄστρον.

32. τίς γέρον αὐτὸν ἀνώρυξε &c. ἴσως ἐκώφιζε ἢ κατέπνιξε

260. 28. ἴσως ἑλισσομένων δὲ χορείῃ αἰγείῃ κροτάλιζε ποδῶν σκιρτήματα χηλή.

33. γρ. αὐτὴ ἐμαίθεο πέλε μήτηρ.

262, 2. γρ. ζαστρεφ. νόθη.

5. ἴσως Θήβη δ᾽ ὀρτυγίης κλέος ἔκρυψεν.

10. γρ. διερχεσσῆς &c.

23. γρ. οὐ σεμέλη πέλε μαῖα πανείκελος.

31. γρ. τοσσατίης ἐπιειδέος θεοτρεφέος γαλαθηνῆς.

264. 5. ἴσως ἐκ θαλάμου δὲ φυγοῦσα

19 γρ. οὐ τότε λοιβὴ &c. (&c.

30. ἴσως ἠθάδα σεσοβημένη κεφαλὴ πανοπηίδι φωνῇ.

32. γρ. λυσσώδης ἰνοῦς.

33. γρ. πολυκαμπέος ἔνδιον ὕλης.

266, 4. γρ. φειδομένοις ἢ φειδομένης παλάμῃσι σοφῇ ἐπλέξατο δάφνῃ

12. γρ. καρυκίδες θυόεντα &c.

268, 4. γρ. ἀνέπλεξεν θεμιστοῖ &c.

12. γρ. μητρυιῆς ἅτε παῖδας ἀπηλοίησε θεμιστώ.

20. οἰστρηθεὶς ἀθάμας μανιώδεϊ πανὸς ἱμάσθλῃ. Citat hunc locum Politian Miſcell. c. XXVII cuius hęc ſunt verba, Nonnus furentem deſcribens Athamā-ta, inſano Panos flagello furiatū ait, nunc intra ipſius aures bombū illum inſonuiſſe Panici Saturnii flagelli &c.

25. ἴσως τοῦτο λαβὼν λασίους δὲ πόδας σφηκώσατο δεσμῷ.

32. γρ. ἐπὶ κυκλάδι τελυρῇ &c.

270, 15. γρ. καὶ βροτέας βιότοιο μελήδονας ἤρπασεν αὔρη &c.

30 γρ. καὶ ἀρσενόπαιδα θεμιστώ.

272, 6. γρ. τὴν δρόμοισι πεπότητο θυάτειρα γηραιὰς πέλλαν.

26. γρ. καὶ λευκοῦ πεδίοιο διατμήγουσα κονίην λευκηθὲν πεφάλητο φερώνυμος. Euſtath. ὀδυσσ. ε. ἀθάμας κατὰ μῆνιν ἥρας τὰς φρένας ληφθεὶς, ἐπεὶ ἔθρεψε τὸν διόνυσον, ἀνεῖλε τὸν λέαρχον. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν λοιπὸν ἔμελλε παῖδα διαχειρίσασθαι, βαστάζει αὐτὸν ἡ μήτηρ ἰνώ. καὶ διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου τοῦ μεγαρέως θέουσα, ὃ ἔστι δρομοῦσα, ὅθεν καὶ λευκοθέα ἐκλήθη, συγκατέρριψεν ἑαυτὴν τῷ βασταζομένῳ παιδὶ ἐς θάλασσαν &c

32. γρ. διαινόμενον ποδὶ πόντῳ.

33. γρ. κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ.

274, 3. γρ. ἡμιδαῆ &c.

4. γρ. λοῦ ἐθέλης πελώριον &c.

12. γρ. λαΐον ἐν πελάγεσσι δαμέντα ἢ μαχαίρῃ.

33. ἄσπορον ὡς ἐτέλεσσε φερέσβιον αὔλακα γαίης. παρέπειστο γὰρ ἡ ἰνὼ ταῖς τῆς ἐγχωρίου γυναῖκας φρύγειν τὰ σπέρματα. ἡ γῆ δὲ πεφρυγμένον τὸν σπόρον δεχομένη καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀπεδίδου.

278, 2. γρ. καὶ οἰδμασιν ἴχνος ἐρείσας ποσσὶν ὀπισθοτόνοισιν ὀπίστερον ἔσχισεν ὕδωρ. motum natātis alibi ſic expreſsit, ποσσὶν ἀμειβομένοισιν ὀπίστερον ἤλασεν ὕδωρ.

10 γρ. κυφὸς ἐελμένος αὐχένα &c.

12 γρ. καὶ ἰλύος ἢ ἀπὸ τοῦ χαίτῃ.

13 γρ. καὶ διδύμας εἰλοῦντα πόδας στηρίξατο πηλῷ.

18 γρ. λασίας ἐδίηνατο μηρούς.

27. γρ. ῥοδώπιδι θέλγετο μορφῇ.

280. 6. καὶ ςόματος ῥοδέοιο μελίπνοος ἔρρεε φωνή Homer. ἰλ. α, τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

282. 8. γρ. περίκροτον ἦχον ἀράσσων.

29. γρ. ἐς δρόμον ἄγρης &c.

284. 2. γρ. κατ' αὐλία λυσσαδὲς ἄρκτου.

19. εἰ δέ τι οἱ δύσμορφον ἐπήρατος εἶχεν ὀπωπὴν

ἱμερόειν πέλε τοῦτο ποθοβλήτῳ διονύσῳ. κατὰ τὸ θεοκριτικὸν εἰδυλ. ς'. ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις, ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

286. 8. γρ. θαύματα φίλτρον ἔχων κικερασμένον.

32. ἴσως καὶ ςροφὴν ὠρχηςτὴρ ἀερτάζοι μετ' ἀπόλλων.

32. γρ. ξυνώσαις &c.

288. 4. τμώλιος εἴδεται οὐ πέλε φέρτερος. ἴσως ἰδαίου.

27. γρ. σφίγξαντες ἐπ' ἰξύϊ δεσμὸν ἀγρεςῶν.

290. 7. γρ. κόψε ποδὸς κώληπα καὶ εὔιος ἡδὺ γελάσσας &c.

21. ποδὸς κώληπι &c.

292. 6. ἴσως καὶ βαλίους ἐς ἔρωτα φέρων μνηςῆρας ἀγῶνος.

23. ἴσως κεκλιμένοι ςοιχηδὸν ἐπίςασαν.

31. ὁππόσον ἰςοπόνοιο κανὼν &c. Comparatio eſt Homerica, de qua pag. 956. 6.

294. 9. γρ. καὶ σφαλερῇ λειμῶνος ἐσύρετο γουνάτος ὁρμή.

296. 1. ἴσως ἐν χθονὶ νικήσας καὶ ἐν ὕδασι &c.

23. γρ. ἵξομαι εἰς ἀλύβην ἀγχίπτολιν &c.

24. γούδεις &c. ſic alibi vbi integer verſus repetitus eſt, legitur οὔδεις.

298. 24. γρ. πίγελιν ἐλαύνων.

300. 5. γρ. ἄμπελον ἀγγέλλον μινυώριον.

27. ἴσως καὶ εἰ τόνον ἔκλασε μολπῆς &c.

30. γρ. περὶ ςόμα χείλεος ἐρείσας

302. 4. γρ. ἄμπελον ἠπεροπῆι τόσῳ μειλίξατο μύθῳ,

μητρῴῃ φρυγίοιο &c.

9. ἴσως μόρων εἴληχε ἑταίρων.

26. γρ. τρώιος οἰνοχόος πέλε φέρτερος, ὃς διὸς αὐλὴν οἶκον ἔχει.

306. 5. γρ. καὶ βοίαις πλαδαρῇσι νόθον μάςιγα ἑταίρων.

25. γρ. οὐδὲ τις οἶκον ἔχει σε γηράμενος ἡνιοχῆος.

308. 5. γρ. λυσσαλέος βοῦς.

310. 5. ἴσως ἐπωδύροιτο ἢ βάκχαι.

7. γρ. κεῖτο νέκυς γελόωντα παναίολος.

14. γρ. αὐτόμενος

312. 3. γρ. ςόμα καλλιπε πειθοῖ.

30. γρ. τὴν δὲ ἐθελήσῃ

314. 3. ἴσ. ςενάχιζε νέον νέκυν

10 ἴσως ὄμματά μοι παρίασι, καὶ οὐ ςενάχοντα δοκεύω

19 γρ. πεφιλημένον

26. ἴσως ὅπως σεο μῦθον ἀκούσω

29. γρ. ῥείης ἡμετέρης &c.

316. 12. γρ. καὶ βρομίῳ γηθόωντα τρυγηφόρον ἴαχε φωνήν.

19. ἴσως πόθος πόθον οἶδε μαραίνειν ἢ πόθον πόθος

22. γρ. παραιφασίην

23. ἴσως ἐν δαπέδῳ γὰρ &c.

33. ἴσως καλλος οἰςρήσαντα &c.

318. 4. ἴσως κυμαίνων &c.

23. γρ.

23 γρ. πολυγνάμπτω ποταμοῖο
28. γρ. ἰχθυόεις ἤπειρε γαίῃ.
320.6. γρ. αὐτοπτέρυγαν
12. γρ. χῶρος ἀελλήεις &c.
28. ἴσως ζηλήμονι νύξεν ἀέλλῃ, ἢ τύξεν. τύπτω ἢ ἱκετεύω.
322.5. ἴσως κρείσσονά μοι φίλον εὗρες &c.
24. γρ. σοὶ τέρπεν, σοὶ κόσμει &c.
26. ἴσως δέξο μετὰ πλοκάμους &c.
28. ἴσ. καρπῷ καὶ καλάμῳ βιοτήμια &c.
323.14. γρ. λεπταλέῃ &c.
31. ἴσως ὄμπνια μήτηρ.
324.9. γρ. προηγήτειρα χερείης
12. γρ. μαργαριτομόρφου τρίχα κόρσης.
10. γρ. ἐπέθυσε &c.
23. γρ. ἐνάμειψαν.
26. ἴσως θῆκε τὰ θερμὰ λιπαδίῳ &c.
328.1. γρ. συνήλυδες &c.
2 ἴσως ἠελίῳ γῆ &c.
3. γρ. ὅλου νωμήτορι κόσμου
9. ἴσ. κασιγνήτη &c.
15. γρ. αἷς ἔνι κεῖται
εἰν ἑνὶ θέσφατα πάντα &c.
20. ἴσως κύρβισι μὲν τριτάτη, ἢ τετάρτη.
29. γρ. λεχώιον ἤρυσεν ὕδωρ.
330.4. ἴσως ἔδραμεν ὥρη
17. γρ. γράμματα φοινίσσοντι σοφοῖς κεχαραγμένα μίλτῳ
19. ἴσως καὶ ἐν πινάκεσσιν αὐίγνω
-21. ἴσως φαιδρὸν ἔχων ἑκατὸν βλεφάρων τύπον· ἢ πολλῶν &c.
29. γρ. καὶ νύσση σιπύλοιο παρὰ σφυρῷ &c.
332.3. γρ. μίλαξ ἱμείρων κρόκος ἔσσεται. Fabula de Smilace & Croco ex Ouidio & aliis eſt nota.

15. γρ. ἶσα κισσὸς ἕλιξ &c.
21. γρ. παρὰ γείτονι τοίχῳ &c.
334.2. γρ. φάρμακον σοῦ ἱμερίοιο δεδυπότος.
3. γρ. φιλίῃ δὲ νόον δεδονημένος οἴστρῳ &c.
26. γρ. ζώει τι διόνυσε πόθος νέος
336.1. γρ. αἰὴρ εὔρυθμος ἀείδει, &c
6. γρ. περιπλέξῃς σέο χαίτῃ
9. ἴσως βροτέης ἄμπαυμα γενέθλης
11 γρ. πηδὸς ἀκυκλαίοιο
17. γρ. φέρτερον εὐρῶτος πέλει πακτώλιον ὕδωρ
25. γρ. ἐρόεις νέκυς
29. ἴσως ἀκρέμονας
32. γρ. ἀμπελόεις δὲ κόρυμβος
338.2. γναμπτὴρ σκιρτᾷ. ἴσως γναμπτῆς κυρτὰ κόρυμβα τύπον μιμεῖτο κεραίης.
4. γρ. ὄρχατος ἀμπελόεις χλοερὰς ὄρπηκας ἑλίσσων
19. ἴσως καὶ γλυκερὸν ποτὸν εὗρε
28. ἴσως οὐ στάχυς ὠδίνει γλυκερὸν ποτόν.
340.9. γρ. θερμαινοῖσι κορύμβοις
31. γρ. πενθῆς ἐν μίτρωσας ἀπενθέα βόστρυχα δεσμῷ
32. γρ. εἰ δ' ἐνὶ κήπῳ
στέμμα φέρει κλυτότεχνος, ἐγὼ γλυκὺν οἶνον ἀφύσσω
342.17 γρ. ἄνδρες ἀεθλητῆρες ἀπήρεις
19. γρ. ἡ γλουτῆρος &c.
33. γρ. ἐπαυθύσουσι προσώπῳ
344.5. ἴσως προκέλευθος
8. ἴσως ἀργεννὸν δῶλον, ἢ πιαρομόρφον δρόσον ἀτμῷ
13. γρ. ὥς ποτε γαίῃ &c.
27. ἴσως ἔπεστος ἢ μέλας ἰνδάλλετο πίσση.
346.2. ſcriptura exempli hæc eſt

πικροσομένους ἢ βορέαο ἱϛ. βορέῃ
13 ἱϛ. ἐδύσατο χιτῶνα κοίτην, &c.
18 γρ. θηγαλέῃ γλωχῖνι μυχὸν κοιλήνατο πέτρης.
22. γρ. ὀψιγόνοισι
27 ἱϛ. ἀδηκτοιο σιδήρου
29 γρ. εἰλικόεντα
30 γρ. ἐπίκυρτον
348. 2 ἱϛ. σπωείλεγε κοιλάδι πέτρῃ.
9 γρ. ἄϊον ἀείδοντες. ἱερὰ φύλλοιο ἢ κόλπου &c.
11. γρ. ὀπώρη
12 γρ. αὐτικήκισε &c.
13 καὶ βοέοις ἀρύοντο κεράασιν αὐτίκα τέλλων &c. Euſtat. ἰλ. θ. οἱ παλαιοὶ πρὸ τοῦ τῶν ποτηρίων ἐξευρεῖν κέρασιν ἐχρῶντο αὐτὶ ἐκπωμάτων ὡς ἐξ ἄλλων τε δῆλον, καὶ τοῦ ξενοφῶντος λέγοντος, κέρατα ἦν ἐπιτήδεια, καὶ παντες τοῦ ἔχοντο. καὶ, φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος ἧκε. καὶ, λαβὼν κέρας μεστὸν εἶπε, προπίνω σοι, ὦ σεῦθα καὶ ἐξωνήξε. & Scholiaſt. Nicandri in Alexipharmaca. οἱ ἀρχαῖοι κέρασιν ἐχρῶντο ἐν τῇ πόσει αὐτὶ ποτηρίων. hinc Bacchus κερόεις, ἢ ταυρόκερως. ἢ διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν πινόντων, τουτέστι τὴν ἀπὸ οἴνου ἰσχὺν ὡς κέρατα ἐχόντων. Vide Athenæum lib. XI. δειπνοσοφιστῶν.
28 γρ. εἰ μὴ μιν διόνυσος ἐρήτυε
350. 29 γρ. δυσαμβὴν &c.
352, 27 γρ. ἀοινάοιο διέδραμεν ἴδεϛια κόσμου.]
31 καὶ λασίων σατύρων κοντωμένοιο αἷμα γλυέθλης,
σιλλῶν τι φιλαγρία &c. Hinc cõuincitur Nicandri interpres, qui non diſtinguit Satyros à Silenis. in Alexipharm. ἤδει, οὓς ἡμεῖς σατύρους λέγομεν, οἱ ἀρχαῖοι σιλλοὺς ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν, ὅ ἐστι λοιδορεῖν.
354. 1 οὐ γὰρ ἐγὼ τόσα φῦλα δέκα γλώσσῃσιν ἀείσω, &c. æmulatur Homer. ἰλ. β.
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ ϛόματ' εἶεν,
φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη &c.
4 καὶ ὅμηρος ἀοσσητῆρα καλέοσσε ἐπὶ πίης ὅλον ἔρμεν, &c.
Libet hoc loco, vbi tam præclara fit Dei poëtarũ Homeri mentio, epigrammata quædam in ipſius ſcripta laudem inſerere, quæ anno CIↃ. IↃ. LXVII cum vrbis Romę reliquias nõ ſine admiratione cõtemplarer, ex vetuſtiſſimo marmorei termini fragmento deſcripſi. Quibus quaſi emblemate cõiecturas meas exornare volui, quod ſciam illa nondum à quoquam publicata. Neque dubito, quin ſingularem omnibus elegantioribus hominibus ſint voluptatem allaturam. nam & venuſtiſſima ſunt ipſa, & terminus ille cum Homeri capite in Æliani, qui μικρόγλωσσος appellabatur, horto, ſi diuinare licet, poſitus fuit. Seruatur autẽ nunc in Mauſoleo Auguſti Cæſaris. & primum quidẽ epigrãma, quod paucis immutatis reperitur lib. III. ἀνθολογίας, ita ſe habet,

ΟΜΗΡΟϹ.

ἡρώων κήρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων τε προφή-

ϑρήσατο, ἐπὶ δόξης ἑτέροις ἕτερος αὐλιον·
μυσίον φθεγξάμενος ὅμηρον ἀγήρατον σόμα κόσμου παντὸς ὁρᾷς τέτον δαί δαλον ἀρχέτυπον.

ϛ

οὐκ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος, οὐδ' ὄνομ' αὐτὸ, νῦν δ' ἕνεκ' αἰλιανοῦ πάντα σαφῶς ἐρέω.
πατρὶς ἐμοὶ χθὼν πᾶσα, τὸ δ' ὄνομα φασὶν ὅμηρον.
ἔστι δὲ μουσείων, οὐκ ἐμὸν οἶδεν ἔχθος.

γ

εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς, πῶς ἀθανάτους σ' ἐποίησαν μοῦσαι, καὶ μοιρῶν νήματ' ἀνέκλαστον αὖ ἐξ;
εἰ δ' ἦσθ' ἀθάνατος, πῶς ἐν θνητοῖς σ' ἀριθμοῦσιν;
οὐ μά σε ταῦτ' ἐγγελῶ σεμνὲ ποιητὰ φρονεῖν.
ἀλλ' ἔγνων τὸ ἀληθὲς, ἐπεὶ τὸ σαφὲς διαφεύγει, ἄνθρωπον φασὶν θεῖε σ' ὅμηρε πέλειν.

Ibidem in alio quodam termini cadauere inueni delicatiſſimos in Menandri effigiem verſus, quos, quando ſemel euagari placuit, referre non grauabor.

ΜΕΝΑΝΔΡΟϹ.

ἐγγελῶ μὲν στῆσαι σοῦ ἔρωτι φίλῳ σε μένανδρε, ᾧ συζῶν ἐτέλεις ὄργια πρῶτα θεοῦ.
δῆλος δ' εἶ φορέων αἰεὶ θεὸν, ὁππότε καὶ νῦν σὴν μορφὴν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.

ϛ

φαιδρὸν ἑταῖρον ἔοντ' ἔρωτος ὁρᾷς σοφὸν ἄνδρα θεατρῶν τόνδε μένανδρον ἀεὶ κρατὰ πυκαζόμενον.
οὕνεκ' ἄρ' ἀνθρώποις ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξε, ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.

γ.

ὦ φίλος ἔστη τῇ κατ' ὀφθαλμοὺς σε μένανδρε, τῆς δὲ γ' ὁμηρείης φίλτατε μοι κεφαλῆς.
ἀλλά σε δεύτερον ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ' ἐκεῖνον
γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν ἀριστοφάνης.

14 γρ. οἵ τε μὲν εἰσὶν ἔταιροι &c.

17 γρ. καὶ δάπεδον χοίνοιο &c.

19 ἐγχέλυων θρέπτειραι ἐπώνυμοι εἰσὶ λίμναι. ἡ γὰρ λίμνη καὶ παῖς ἐκλήθη. χαρακτηρίζει δὲ ὅμηρος τὰς ἐγχέλυας τῶν ἰχθύων, ἐπεὶ οὔτε ἐξ ὀχείας γίγνονται, οὔτε ζῷα τίκτουσιν, οὐδὲ σπερματικοὺς, οὐδὲ ὑστερικοὺς πόρους ἔχουσιν, οὐδὲ εἰς θῆλυ καὶ ἄρρεν διακρίνονται. ἀλλ' αὐτόματοι ἐν πηλῷ συνίστανται ἐκ τῆς ἀπορρεούσης αὐτῶν ὑγρότητος, ὡς καὶ ἱστορεῖ ὀππιανός. Euſtathius ἰλ. φ. Vide Oppian. ἁλιευτικῶν α.

21 σκυτοτόμων τυχίοιο &c Tychii Hom. meminit ἰλ. η.

αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠΰτε πύργον
χάλκεον ἑπταβόειον, ὅ οἱ τυχίος κάμε τεύχων
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

22 ἴσως καὶ πέδον εὐρυάλῳ &c.

31 γρ. εὐρυχόρου μνηστῆρος.

32 ἴσως εὐρυάλου &c.

356. 1 ἴσως ἑώϊον εἰς κλίμα γαίης.

15 ἴσως καὶ ὃν χαίρεις οὔποτε λείπῃ ἐρχομένοιο μινυθὸ &c. Hoc Eteoclis cauſſa dicitur, qui pri-

mus Gratiarum templum ibi ædificauit, quod & Theocritus innuit εἰδυλ. ιϛ´.

ὦ ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαὶ, ὦ μινύειον ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε θήβαις.

21. ἴσως γλυκίθλοις ἢ γλυκίθλης.

25. γρ. οἵτ᾽ ἔχον &c.

358. 7. γρ. ἀλιπλέιητον. Lex ſacrorũ fuit in Taurica regione, vt quicũque maris eo tẽpeſtate delati fuiſſent, mactarentur.

12. ἴσως εἶχον εἶδος. ϗ γῆς ὑάμπολιν, κῶπερ ἀκύου ἀόνιης υἱὸς οὐδας ἐπώνυμον, ἢ περὶ μορφῆς

14. γρ. ἤελσε τριβελλεσίη.

15. γρ. ἀμφίκρημνον.

16. γρ. ϗ πανοπῆα.

18. γρ. ξυνῶσι &c.

alibi ἴσως παρεκθέτεο μητρὶ κηρίνθου.

29. γρ. ἄκρην κυματόεσσαν &c.

360. 24. γρ. ζωδιακῆς ναιετῆρας ἐμελίξαντο κελεύθου δῆεν ἰσοειδομένοισιν ἐπιτρέψαντες ἀήταις.

26 μόθων ἀκόρητος ἐρεχθεύς.

Hic alioquin Erichthonius dicitur, ſed & ab Hom iλ. 6. Erechtheus appellatur, δῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ᾽ ἀθήνη θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

326. 16. γρ. γέρων ἄρεξεν ἀχαρνεύς.

17. ἴσως δὲ εἶχες ἀνθίδος ἤλθον ἐπήλυδες. ἢ ἐπήλυδος.

20 γρ. ἤχησε φαληρεύς.

25. γρ. αἰετὸς αἰγίνης πτερόεις πόσις

30. γρ. ποσσὶ πολυσπερέεσσι μεμηλότης &c. De hac fabula vide Strabon. lib. VIII. & Ouid. VII Metam.

364. 6. γρ. ϗ ποταμὸς πυράκαντος

7 ἴσως. οἰκτρὰ κατηφιόωσα δι᾽ ἐκπίλου.

14. γρ. δαΐφρονος ἄμμιγα κουρείης &c

15. γρ. φαιστὸς &c.

20. γρ. παιόπες ἐνὶ σπεύδοντι σαώφρονα ἡγεμονῆϊ.

22. ἴσως. μιλήτου στρατιῆσι συνήλυδες.

23 γρ. ὑψιλόφου γόρτυνος &c.

24. ἴσως ϗ ναστοὶ ῥυτίοιο &c. ῥύτιον πόλις κρήτης. Steph.

25. ἴσως δὲ χθονίοις ἰδαίοιο διὸς, ϗ ἰδέθλια θήβης.

366 4. γρ. ξεινοφίνων &c.

8. γρ. περὶ φαιστόν ὕδωρ.

9. ἴσως μοσῶος ἀρκτῶος βραδὺς ἦε λοίσθιος ἄλλων.

21. ἴσως. ϗ μάλα περ δυψῶντες &c

22. γρ. νόον τέρποντες ἑτοίμοις &c.

26. γρ. δυσθροπτοῦν, ἀκόρητον ἔχων

31 γρ. εἰς μόθον ἰνδῶν (&c.

368. 3. γρ. φυσιζόον αὖραν.

11. ἄστεα &c. alibi ἄστεα καλὰ κυτταίου.

12. γρ. ἀοιδομένην τε πολίχνην &c

13. γρ. ἐνίσπην.

16. ἴσως ϗ ὀρχομένοιο τοκῆα &c.

19. γρ. καλλιστὼ δὲ τίκτε.

21 γρ. τόσσον ἀελλαῖος &c.

22. ἴσως. νομάδας κινύας εἰς μόθον ἕλκων

29. ἴσως παιδὶ δὲ τόξον ἔδωκε

32 ἴσως ἦλθεν ἀχάτης.

370. 3. ὡς ἀχελώϊα τερψιχόρη ῥοδόεσσα βοοκραίρου ἀπὸ λέκτρων τίκτεν &c. Alii ſcribunt Melpomenen Sirenum fuiſſe matrẽ, alii Steropen, alii Calliopen.

19. γρ. ἰταλίης τριλόφοιο &c.

20. ἴσως ξυνῇ κρονίωνι &c. apud Virg.

Virg. vii. Æneid. Picus Fauno eſt pater.
26. ἴσως ἔχων στηθεῖδα νύμφην &c
29. γρ. ἀδοτοπήρη γδ &c.
372.5. γρ. σὺν δὲ θυρηχθέντι &c.
8. γρ. ὧν ἀπὸ κήπου ἢ κήπων &c.
18. γρ. κυρτούμενος ἄτλας, vt alibi
21. ἴσως. δῶκε ποδῶν ἐπίβαθρα &c
22. ἴσως. δωμήσας πολίων ἑπταπυλίδα, δῶκε δ' ἑκάστῃ &c.
374.8. γρ. αὐτὰρ ὁ θυρήσσων &c.
12. γρ. αἰολίης σέλας ἦλθε σπακίσταλος.
15. ἴσως συμφερτὴν δονέοντες ἀρήγεια σύμπνοον αὔλην. (&c.
376 12. γρ. ἀκανθοφόροισιν ἐχίνοις
31. ἴσως. ἀραιὴ μόρφωσε λεχώιον ἀφρὸν ἐέρσῃ.
378.27. γρ. ἀμπελόεις διόνυσος &c.
380.2. γρ. αἰθομένῃ τυφῶνος ἐπιφρεύθηπτο ἐέλπται.
7. γρ. γλωσσηρὴ ἐρητύων &c.
21. γρ. αὐχμήεντα δέμας αἰχμῇ.
33. ἴσως, ὁμόζυγας ἔκλαγεν αὐλοί.
382 3. παρ' ἐγχεμόχθοις εἶχε λυδῶν. ἴσως, ἐγχειμόχθων &c.
6. γρ. οἱ δρισίην ἐνέμοντο &c.
9. ἴσως. ἱλαστήρια γεργῦς.
26. γρ. πεμῶς. &c.
32. γρ. ὑπεδύσατο πάτρην.
33. γρ. πῆχυς ὁλκῷ &c.
384.1. γρ. ἀγκὰς ἔμαρψεν.
2. ἴσως. ὀμφήεντος &c.
8. γρ. λαὸν ἄγων ἔτι κοῦρος &c.
28. ἴσως. ἀγρομένων &c.
386.8. ἴσως. γηιάδας καλέουσα &c.
14. γρ. ῥεῖτην &c.
21. γρ. δαήμονες ἐχαρεσων.
388 5. ἴσως. ἦλθε λύκος καὶ σκύλμος &c.
10. γρ. καὶ ἀγλαὸς ἔλαφος αὐγῆς.

15. ἴσως. πῶς ἐπὶ κενταύρων διφυὴς πρεσβεῖα φυῖθλη &c.
29. γρ. ἐρητύων.
390.4 γρ. νόθον εἶδος ἔχοντες ἐυκραίρροιο κερώου
13. ἴσως σὺν ἀμυστῆρι δαφοινός.
392.3. ἴσως ὧν μῆλα πολυνίκητος ἴων χρόνος. ὧν ἀπὸ φερβῶ &c. τὸ ᾗ φερβὸν φορβῆ, τροφή.
4 γρ. διφυὴς αἰεὶ πέλε φυῖθλη.
17. γρ. διείδος ἰολάστησεν
22. ἴσως παῖδες ἀπειλητῆρες
25 γρ. ἀφύσσειν.
32. γρ. οἱ δὲ τανυπτόρθοισιν ἐθυρέσσοντο κορύμβοις.
394.1. γρ. αὐτοζώνιστο χιτῶνα.
8. γρ. ἱππείη &c.
10 ἀνδροφυὴς ἑτέρη κενεαυχέϊ ἵκετο φύτλη.
14. γρ. αἱ νύδας καλέουσι λάμψου ποταμηίδα φύτλην.
17. ἴσως παιδοκόμοι ῥυτῆρες
32. γρ. ὄρθιον αὔτυγα μαζῶ.
396.2. γρ. ἐπὶ μάθεν ὑψόθεν ἦρη.
5 γρ. ἡ βρομίου φυλάκεσσιν ἐχώσατο
9. ἴσως ἡ μάργη ἀβίερ ἄλειφα
16 γρ. αὐνήξεων κορείων
18. γ. αὐ πτίλας &c.
30. γρ. μὴ φυῖτην ἀτιμίσειν ἰσοθεοῖσιν ἀνθρίτην.
398.9. γρ. πολυδινέϊ νύσσῃ.
11. γρ. ἱππομανίδες.
18. ἴσως. χθελ ἢ θύρσον ἄειρον ἀναχλμίον.
19. γρ. ἐς μόθον ἰνδῶν, vt alibi.
29 γρ. κικλήμενον
400.14. γρ. καὶ χρυσέαις λαγόνεσσι
17. γρ. σόδια καλλείψας
18. ἴσ. ὀρέσσι πάντες ἅμα βάκχαις
21. ἴσως φυταλίης κομίσαντο νέης μεχθόμενα βάκχη

28 ἴσως ἐπιπνύοι ἀγχόθι φάτνης

23 γρ. αὐπκιλος ᾽ὅ&c.

402.2 ἴσως κεκερασμένῳ ἵππῳ

7 γρ. ἐξιδμαίνοντα λυαίῳ

9 γρ. μη μεθοιο κεκαυτι

12 γρ. μυρομένης &c.

18 γρ. τοῖα λίθος

30 ἴσως εἰς ἐνοπὴν δ' ἦλθε ἴδον θεός

32 γρ. καὶ Φρυγίης ναετῆρα

404.3 γρ. ἰσφιστι ικομένοισι

5 γρ. ἀκυπίδιλος &c.

6 ἴσως ὀλοκόμων μελαίνων

17 γρ. καὶ ἤειρα δύσατο δαίμων

29 γρ. κελαδοντα περὶ ἰόον

31 ἴσως ἀλλ' ὅτε πᾶς ἡ δὴ &c. Huius loci ſententiam ab Homero eſt mutuatus ex γ.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,

ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,

αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον

κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,

ἀνδράσι πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι.

406.1 γρ. θρηικίοις γεραίοισι

3 γρ. πυγμαίων &c.

31 γρ. γλαγόεντι ἐθῶ πτεύσατο μαζῷ.

408.1 φιλακτηστιόπι κάρη. ἴσως. φιλακρήτιόπι κάρης &c.

5 γρ. αἰγίεδα

6 γρ. ταυ υκηνμιδι καμήλῳ

10 γρ. καμήλα

11 ἴσως. ἐ σφαλερῇ πλήσσουσα βαθυνομένην χθόνα χηλῇ.

16 ἴσως. ἀπεφλοίωσε καλύπτρην

17 γρ. διηφύσει.

18 γρ. ὑψόθι πίτνης

33 ἴσως. διατμήγουσα κορύμβω

410.7 γρ. ἐπέκτυπε δ' αὐλὸς ἐνυοῦς. βασσαρίδες δ' ὀλόλυξαν.

15 γρ. ἀκρὶ ῥοάων

16 χιονέην ἡμείψε φολίδα ξανθόχροον ὕδωρ In paraph. euãg. Ioan. c 11. χιονέην ἤμειψε χρόην ἐπιρρόχθοον ὕδωρ.

412.5 γρ. ἐνδάδι παπταίνει τόπον αἰθέρος.

414.2 ἴσως χάλις ῥόος. Hippon. ἐλί χα φρονέουσιν οἱ πεπωκότες χάλιν.

9 ἴσως. ἀλλ' ὁ ἔχων δασπλῆτα σιδήρειον ζῶμα ἄρηος.

11 γρ. θηχαλέῳ ὀριπαίῳ διδαγμένον.

19 γρ. θώρηκα μιαίνων &c.

416.7 γρ. μαρμαρίδες ἄκρον ἐπὶ λόγχης

418.11 γρ. ἐπερείσατο κόρα...

19 ἴσως ἀλλ' οἷος ἀγέλαιον ἀσήμαντα θρόον ἠχοῦς

27 γρ. μέθης βακχεύετο παλμῷ

420.1 γρ. καὶ βελαρῷ &c.

2 γρ. ἰνδὸς ὑπόδρηστις

16 γρ. ἄλλος ἐμπλέκτους παλάμας

17 γρ. ἑλικόεντι &c.

19 ὠμηστῆρι ἰῷ &c. ἴσως. ἀμηστῆρι ἰῷ βεβαρημένοι ἰνδοὶ ἀείρω

24 χεῖρας ἐπιδοτόους &c. repetitur pag. 852. 17

27 γρ. καὶ πολὺς &c.

30 γρ. λαθίφρονι κύματι λύσσης

422.3 γρ. ὀρεσιὰς ἤλασε βάκχη ἰχία μαστίζουσα &c.

10 ἴσως ὡς λυκίῳ γλαυκῷ διομήδεϊ χαλκὸν ἀμείψοι. alludit enim ad Glauci & Diomedis permutationem, de qua Homerus

merus ἰλ. ζ. comprobatur hæc coniectura alibi.

12 γρ. τραπὴ ληιος κατὰ βάκχων.

17 γρ. ἀπειρήτη κυθερείης.

19 γρ. παρθενεῶνος &c.

20 ἴσως καὶ οἱ ἐνὶ σκοπίλοισιν &c.

424. 11. γρ. δεδημένοι λαιμῷ

12 γρ. ὑπεκινύζατο λιαίνης &c.

21 γρ. καὶ οὐκ ἔτι περὶ τὸ ποίμναις

27 γρ. αὐτοκέλευθος &c.

426, 19 γρ. λαδικάλεος ἤρη.

31 γρ. κεῖνον μνῆστιν ἔχων &c.

428, 6 γρ. πολὺ πλεῖον &c.

9 γρ. παρθένε κυπρίζεις βέλος ὄλβιον

19 γρ. θελγινείλω σὺν οἶδα &c.

430. 20 γρ. ὦ πόσα δαφνὶς ἄειδεν ὁ βουκόλος.

27 ἴσως πομπὸν ἰοῦ θανάτοιο &c. ſic pag. 431. 1 πομπὸν ὀλέθρου.

25 ἴσως χλοερὴ πτῆ &c.

434 17 γρ. ὀρεστιὰς ἄχνυτο νύμφη &c

21 γρ. πέτρη.

23 γρ. χαμαιευνῆ ἢ χαμαιευνῆς &c.

24 ἴσως νεικεσίζει τὸ πολλάκι νύμφη.

25 ἴσως ἐχύθη λόχμης &c.

436 7 ἴσως καὶ νίκων δ' ἐπιδαίνεται.

13 γρ. γρ. πεφιόντα &c.

14 γρ. ποθοβλῆτου &c.

23 γρ. ἄλλο λέπας δίζεσθε βόες.

26 γρ. ἴχνος ἄγων.

28 ἴσως. χαίρετέ μοι σκοπιαί τε.

438. 14 γρ. πυρόεντος οἰστοῦ.

18 γρ. πυρόεντι νόον δεδόνητο βελέμνῳ.

32 γρ. ἐρευγομένη &c.

440. 17 ἴσως. ἰλαθι κούρη &c.

30 γρ. ὡς κρονίδης αἴγιναν &c.

31 γρ. γαμοστόλον &c.

442. 2 ἴσως αὐτη πέλον νόθος ὄρνις, ἢ μόνος (ὅρος αἰγίτης.

5 ἴσως εἰ χρύσεος ἐγὼ πέλον ὄμ-

10 γρ. θυάδι φωνῇ.

25 γρ. κυρίοις &c.

26 γρ. μεθέπω &c.

444. 4 ἴσ. ἰαυστὴς &c.

9 ἄξιλικας ἐκ σπάρτης ἐπάρας κυνὸς Euſtath ὀδυσσ. ρ. ἐπίσημα κυνῶν γένη ἐν δὲ, ὑρκανοὶ, μολοσσοὶ, σπάρται ἢ ἄλλοις καὶ λακωνικοὶ, ἃς πίνδαρος οἶδεν εἰπών, λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἑρπετόν. Ariſtænetus in epiſtolis alibi ὥσπερ ἂν αἱ λάκαιναι (ſic enim ibi legendum) σκύλακες δύνανται παθεῖς τι καὶ ἰχνεύειν ὅπη δ' αὖ αἴθοιο ἰνὸς τῆς ὀπῆς ἀνέλει θήρας ἄξιον. Virgil. III. Georgic. Veloces Spartæ catulos, acrẽque Moloſſum.

12 ἴσως ἄομβρα δῶρα κομίσαι.

18 γρ. κεῖ μίστα &c.

24 γρ. ἱρεισταφύλη διονύσου &c.

30 ἴσως νυκτὶ μελαγχλαίνῳ πότε μίσγεται ἀργαλῆς ἠώς: vt alibi

9 γρ. σὺν ἀγχιάλοισιν λυχνίῳ:

448 27 ἴσ. ἅπασι δῶρον ἔχειν

30 γρ. ἐπιτρέψαντο μύθῳ.

450. 1 ἴσ. ἢ ῥά σε τὴν ταμίην &c.

7 γρ. ἀστέρα χαίρης &c.

8 ἴσ. αἰθέρος ἀστὴρ ἐγώ σε, καὶ ἀστερόεντα τελέσσαι &c.

10 λιθείαν, τουτέστι πολυτέλειαν.

452. 8 γρ. βάκχος ὀβλμήσεις &c.

9 γρ. ἀναλκίδα λίσσετο κούρην.

26 γρ. καὶ δόλον ἀγνώσσουσα γυναιμανέος διονύσου.

29 γρ. μέθη βακχεύετο κούρη.

454, 14 ἴσ. βοτρυόεσσαν κόμας ἰσοφυέος καρπῷ

20 γρ. οἰνάδος ὄρπηξ &c.

456, 22 γρ. τελέσσεις &c.

33 ἴληκες νόμοι οὗτοι. ἴσως. ἰλήκοι νόμος οὗτος. ἢ ἰλήκοις πέτρος οὗτος.

458,3 ἴσως. φάρμακον δῶρον ἔρωτος ἐὸν φυτόν

alibi γρ. νύμφαι ἁμαδρυάδες &c.

13. γρ. κελάρυζε.

462.1. ἴσως μάμμον ἀλδαινομένη φιλοκέρτομον ἧλιξ ἥβης.

4 γρ. ζαθέης, ἢ ζαθέην.

8. γρ. θεόσσυτος ἦν θεσκύρη. vt alibi ὀρεσίτροφος ἦν θεὶ βύτης.

9. ἴσως αἰεὶ χαίρουσαν ἑορτῇ

20 γρ. δῆριν.

23. γρ. παιδὸς ἀμαζονίης &c.

464.15. γρ. μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην

18 γρ. διπετὴς οἱ μέσα κυλίνδων &c

23. γρ. βάκχοι αὐτῆς &c.

31. γρ. ὁ φρασκε δαιτὸς ἀνάσσεις &c.

465.2. ἴσως. τοῦ χῶν δεῖπνον ἄδειπνον ἀδαιτὸς ἀοίτοιο τραπέζης.

3. γρ. φατίζεται ἀμφὶ μολόρχου. fuit autem Molorchus Herculis ad leonem Nemæum proficiſcentis hoſpes.

8 γρ. νεοπηγέα τυρὸν ἀείρων.

27. ἴσως. οἷον ἀφύσσων.

468.5. ὁμίλεε θυάσι βάκχαις.

12. γρ. λαὸν ἀολλίζων

31. γρ. ἐν δὲ κυδοιμῷ. ἢ ἐκ δὲ κυδοιμοῦ

470.15. γρ. μὴ μετὰ νίκην.

17. γρ. ζωγρήτη δόλος ἄλλος.

31. γρ. βεβιημένον αὐχένα δεσμῷ.

472 9 ἴσως. ἀντία μαχητὴν σφιγγόμενον βαρύδεσμον ἀνέλκυσε τετρυμένον,

13. γρ. ἐνὶ μάρναο μουνὸν ὁρόντη.

474.13. γρ. μένεϊ αὐτίξοον ὁρμήν.

21. χαραδρήσειε βελέμνοις. Ioan 10 χερσὶν οἷς δώσωσι χαραδραίοισι βελέμνοις. ibidem λαϊνέοισιν ἐθωρήχθητε βελέμνοις. & paullo poſt πετρήεντι κατακρύψωσι χιτῶνι. c VIII. πετρήεσσα γλωχῖνι λιθοβλήτοιο νιφετοῖο.

30. γρ. ἐπισκαίρων ἢ κορδάκων.

476.1. γρ. καὶ κτύπος ἐσμαράγησε.

3. γρ. κροταλιστὴς &c.

20. ἴσως. μάστιγα ἥρμοσε κερδαλέην.

478.4. γρ. καὶ εἰ μερόπων φρένας τέρπεις.

33. γρ. εἰ δὲ τῆς κλυμενῆς μιμνήσκεαι εἰσέτι λέκτρου,

480.5. γρ. καὶ ἴλαος ἴστο κυδοιμοῦ.

14. γρ. ἐκορὸν καὶ γαμβρὸν ὀλέσσαι.

20. ἴσως. ἀλλὰ πείθευ.

30. γρ. τὸν μὲν ἐπαρχύσαιμι, καὶ ἵστανον αἴλινα νύμφαι.

32. ἴσως. καὶ ἔστεφον ὑψόθι τύμβου.

482.13 γρ. στήθεα γυμνωθέντα.

28. γρ. πεπεπορμένον ἐκάλυπτε πανυπτερύγων νέφος ἰνδῶν.

30 γρ. νέφος σιδήρου.

484 2. ἴσως. ἐδοχμώθησαν.

12. ἴσως. φοιβάδι τέχνῃ, vt pag. ſequenti φοιβάδι φωνῇ.

14 ἴσως. βαρυνομένης φονίην ἐκάθηρεν ἐέρσην.

486.2. γρ. ἐλπίσιν ἀπρήκτοισιν.

3. ſρ. ἀμφιλαφεῖς ἐλατῆρες ἀμετροβίων ἐλεφάντων.

5 ſρ. παντόμιος.

6. ſρ. καὶ βλέμυες ὀλοκάρηνος ἐρυθραίων στρατὸς ἰνδῶν. Step. βλέμυες ἔθνος βαρβαρικὸν λίβυες ἀπὸ βλέμυος ἑνὸς τῶν δηριαδου τολμὴ ὑποστρατηγῶν, τῶν σὺν αὐτῷ διονύσῳ πολεμησάντων. ἦσαν δὲ ὀρόντης, καὶ ὀροβαύδας, καὶ βλέμυς.

7. ſρ. ἱκεσίης κύφιζον ἀναίμονα θαλλὸν ἐλαίης.

Scholiaſt. Eurip. ὀρέστῃ. εἰώθασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτε ἱκέτευον τοὺς ὑπερέχοντας, φέρειν ἐν χερσὶ στέφανον ἐκ φύλλων ἢ δάφνης, ἢ ἐλαίας. Idem ἀνδρομάχῃ. ἔθος ἦν τοὺς

δεομένους

διομβρέας ἐλαίης κλάδους καὶ ταῖς
χερσὶ, καὶ τῷ στόματι ἔχοντας δέπας.
11. ἴσως. κυανέων πόματ' ἐρυθραί
ων τηλόθεν ἰνδῶν.
17. ἴσως. καί μιν ἀειθερὶς μερόπης
ὑπεδέξατο πυθμήν.
25. ἴσ. καὶ θερμοῦ ἰνδοῦ ἄρμα
30. ἴσ. ἰὼ πῦρ βοτρυόεντι παρερ-
χομένῳ διονύσῳ.
33. ἴσ. αὐτοστέρφοισιν ἄρμα τοκῆος.
488.14. γρ. ἐσδύδην.
23. ἴσ. μὴ ξείνοισι τερπίζῃ, si μα-
κέλλη, equidem neſcio, quo re-
ferri poſſit.
26. γρ. ἀμφοτέρους
490.14 γρ. ὑψόθι πέτρης.
15. γρ. ἐπωρχήσαντο κονίῃ.
17. γρ. βασιλῆος αὐλὴ &c.
492.1. γρ. ἀμαρύσσειν ὀφίτης.
4. ἴσ. χρύσεα δυσμαρτέης ἐρυθαίνετο
νῶτα καλύπτρης.
7 γρ. καὶ πυλεὼν &c.
25. γρ. παρ' ἐγκελάδῳ δὲ τερπίζῃ
&c.
494.10. γρ. μεθυσφαλέες &c.
14 γρ. ἐμέθυσσεν ἔρσῃ.
496.3 γρ. μεσατίῃ &c.
11. γρ ὑπόσκιος ἔσκεπε ὀρφνὴ &c
30. γρ. ὕπνον ἀποσκεδάσας πολε-
μήιον.
498.18 γρ. θῆρας παλινδίνητον &c.
20 ἴσως φόνῳ πεπαλαγμένος ἰνδῶν.
25 γρ καὶ στέτυρον κίκλησκεν ὀπώρα
500.3. γρ. οἷς πυρὸς αἰὲν ἔπιεν &c.
8. γρ δεῖξον ὅτι κρονίδαο φέρεις γέ-
νος.
13. ἴσως ἐγὼ δέ σοι αὐτὸν ἐνίψω.
17. γρ μνηστεύσησιν &c.
18. στάχυν ἄρσενα πατρὸς ἀρότρου
eadem plane metaphora has
in homine partes Lucretius in
fine libri IV. vomerē appellat.

19. γρ. διρυγμένος &c.
28. γρ. αἰολοφυὴς γὰρ.
33. ἴσως καὶ τὰ μὲν ἐστήρικτο λεοντεί-
οισι καρήνοις &c.
502.2. γρ. ἀνεκήκιεν ἀφρὸν ὀδόντων.
25. ἴσ. σοὶ μόθος οὔτος ἔοικεν ὁ-
μοῖος.
29. ἴσ. ἰνδῶν σὸς γενέτης, σὺ δὲ μάρ-
ναο δηλιάδῃσι. ſic alibi περσεὺς
ἀνδρομέδην. σὺ δὲ ῥύεο μείζονι νίκῃ
504.2. ἴσως τὸν κρόνος ἄπλετον εἶχε
κατεπιχμάζοντα κεραυνοῦ &c.
17. ἴσως ὡ σὺ φίλος, καὶ ἔφασκεν.
23. ἴσως ἐρυθραίων γένος ἰνδῶν.
28. γρ. κῶμον ἀνάψαι &c.
506,2. ἴσως καὶ κρονίδην ἱκέτευε ἢ. γρ.
κρονίδην νείκεσσε, &c.
6. γρ. ἰφθίμης στεφὸν υἷα φίλῳ προσ-
αντέξατο μύθῳ.
14. ἴσως ἀεργηλῆς &c.
18. ἴσ τύφρα δὲ σταφυλῆς μόρος
ἔχραεν
26. ἴσ. ἐδύσατο βότρυος αὐλὴν
μνῆστιν ἔχων
30. γρ. καλέσας δὲ μίθην ἐξεῖπε
μύθῳ.
508,11. γρ. χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ;
19. γρ. πένθος.
21. γρ. ἀμπελίοιο δὲ &c.
510,2. ἴσ. κατέδυνεν χάλκεος ὕπνος
3. γρ. χειρονίδες ἥρπασαν αὔρα.
4 γρ. ἀμπελόεις γὰρ &c.
16. ἴσ. περψινόῳ ῥαθάμιγξι μελίρ-
ρυτον οἶνον ὀπώρης. ἢ ὄγκον
20. ἴσ. παιήονος οἴνου.
21. ἴσ. οὐ πόσιν, οὐ πατέρος σταχύ-
μορον.
27. γ. ἐπιδήμιον αὐλὸν ἐρείσω.
512,6. ἴσ. δαίτης εὐφροσύνης
9. ἴσ. καὶ δὶ αὐτοῖσι κορύμβοις.
10 γ. τελέσω
24 γ. πτερόεντος &c.

16 γρ. καλέσσω &c.

514.7 ἴσ. μήποτε θηλυμένης παρῃμένη ἄρσενα μολπήν.

13 γρ. αἴλακα νείφων &c.

516.5 γρ. ἀΐξει φωνῆ,

7 γρ. ἐστέψατο κισσῷ.

8 γρ. ἐπιρρήσσων χθόνα ταρσῷ.

11 γρ. τραγόεν ἐρυγμένον &c.

13 ἴσ. δ' ἰοβάκχος ἀφειδέι &c.

21 γρ. ὅν ποτε βάκχῳ &c.

24 γρ. ἀργυρέοις ἀγκῶσι.

26 γρ. δαιδαλέῳ κόσμῳ.

518,3 γρ. πίσῃ &c.

6 γρ. χοροίτυπον &c.

7 ἴσ. καὶ ὁ ταχινὸν ἵππον ὀπίσσω &c

8 γρ. πεπαλαγμένον &c.

26 γρ. πολιὴν δ' ἐνίσπετο βακχιὰς ὀδμή.

28 γρ. λελασμένα γυῖα χορείης.

32 ἴσ. τί δάκρυσι καὶ διονύσῳ;

520,3 γρ. ἱμερόεις πέλε λάτρις &c.

6 γρ. νεοσπειέος ἢ νεοκτίστου.

13 γρ. ἐρωτύλον ἀτύμενον.

17 γρ. σπίων ἄορα πέταλα &c.

18 γρ. σήμερον εἰ μένοι παρῃμένος ἴσα διηγάζεις.

25 γρ. καλὰ κύπελλον.

26 ἴσως μετ' ἀέθλια νίκης.

31 ἴσως καὶ παλάμαις τότε λυθεὶς ἐνὶ κτύπος ὠ ἐπὶ πολλὴ &c.

522.3 γρ. χροιὴ χύσιν οἴνου.

9 γρ. χθὲς μιῇ εἰ κισσὸν ἔχων, καὶ θαλλὸν ἐλαίης.

10 γρ. ἀμεργαίῳ δὲ πετάλων &c.

524 10 ἴσως ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων

15 γρ. περιπομένοις οἰνοχόοισι.

18 ἴσ. ἀεὶ σίνονται πίοντες.

19 καὶ πάλιν ἤπερ ἄλλο, καὶ ὁ κόρον ἔχει κύπελλον.

526,22 Γ. ἀμειβομένη πέλε χαίτη &c

25 ἴσως ἐνδύσατο νίκην.

528.1 γρ. καλέσσω

6 ἴσως κωμάζοις διερὸν τύπον. ἀλλὰ σὺ βάκχαις &c.

9 ἴσως ἀκροπότῃ δὲ μάρωνι χαρίζεο

27 γρ. ἠθάδα βακχὴν &c.

29 γρ. εὐφραίνει σε γλυφίδα.

530.9 ἴσως ποταμηΐδα μορφήν.

11 γρ. κυβιστητῆρος ἰόντες &c.

30 γρ. πεπαλαγμένα τέφρῃ.

33 γρ. οἰγομένων δὲ &c.

532.3 γρ. πεπαλαγμένα &c.

8. ἴσως ὕπνου διερὸν ἔλουσε.

13 γρ. δαλὸν ἀναψαμένη.

534.5 γρ. μέμφεται ἄρσενα βάκχον ἀεργὸν θῆλυς ἀεθλεύη.

13 γρ. πεπαλαγμένον &c.

15 ἴσως ῥάβδον ἐμὴν ἐλατῆρα.

16 π. ἀνοχλάζουσα &c.

20 γ. ὀλιστέρα λαγωῶν &c.

536,9 γ. πηκτίδος ὁ παύουσιν &c.

15 γ. λέκτρου.

20 ἴσως ἄμμεις δ' ἀναμάξωσι ἀμφὶ κληῖδα φυλάσσων &c.

26 γ. σπεῖραι δὲ συνηλυδὲς &c.

538.7 γ. λευκοχίτων &c.

12 ἴσως ἐλαῶν δὲ μιν ἐς χθόνα λυδῶν

26 γ. ταξόων δὲ τύρον &c.

30 γ. νοσφίσας &c.

540,10 γ. μύσυλος αἰολόμητις.

14 γ. ῥυμὸς θερμαίνεται πυρσῷ.

19 γ. μάχαιρη &c.

542,1 γ. δυσάγγελον &c.

28 ἴσως μύθοις ψευδαλέοις οὐ πείθομαι, οὐ βροτὸς ἀνὴρ ζωὸς ἐμὸν τόκον ἔσχεν, ἀπεβλάστησεν ἀέθλῳ.

33 ἴσως τέκνον ἐμὸν μεθέπεις σὺ μέγα σθένος, οὐδὲ χατίζεις &c.

544, 20 ἴσως ἢ σύνια δῶρα λυαίου &c.

546.5 γ. ταχινὸν ὄρνιν &c.

13.γ.

13 γ. νεδυομένοισιν ἐχῖνοι.
28 ἴσως ἄρα δίρκας ἢ κώμιστον &c.
584.2 γ. ἀπειλῆσι δηλαδή.
4 γ. ἐλιπετής.
11 ἴσως ἀστερόεντα &c.
550.18 ἴσως παρὰ χθονὸς &c.
19 ἴσως περιψίμβροτον εἶναι.
27 ἴσως ἀνάμπυκας ἤλασε βάκχας.
32 γ. ἐπιβρίζουσα λυαίῳ &c.
552.27 ἴσ. λυδὸν ἐμὸν θρεψάμεναι τὸ δεύτερον ἐς χθόνα στήσας.
554.3 γ. ἰχθυβόλοι νηρῆος &c.
15 ἴσ. ἀμαιμακέτῳ λυκοέργῳ.
556.1 γ. μείζονι πέτρῃ.
22 γ. δι' ἠέρος &c.
20 γ. φιλήδεα δέξατο κόλπῳ.
23 γ. στῆσαν ἀελλίκτην &c.
558.5 ἔκλυες εἰν ἁλὶ τὴν ἐχενηΐδα &c.
De remora eleganter & copioſe Oppian. ἁλιευτικῶν α.
καὶ περὶ δὴ πελάγεσσιν ὁμῶς ἐχενηῒς ἐπείρη,
ἣ δή τοι τελέθει μὲν ἰδεῖν, μῆκος δ' ἰσόπηχυς,
χροιὴ δ' αἰθαλόεσσα, φυὴ δέ οἱ ἐγχελύεσσι
εἴδεται. ὀξὺ δέ οἱ κεφαλῆς στόμα νέρθε νένευκε
καμπύλον ἀγκίστρῳ προσεμφερὲς εἴκελον αἰχμῇ.
θαῦμα δ' ὀλισθηρῆς ἐχενηΐδος ἔφρασαν αὐτῷ
ναυτίλοι. οὐ μὲν δή κεν ἐνὶ φρεσὶ πιστώσαιτο
εἰσιδὼν αἰεὶ μὲν ἀπρήκτων νόος ἀνδρῶν
δύσμαχος, οὐ δὲ θέλουσι καὶ ἀτρεκέεσσι πιθέσθαι·
νῆα γὰρ ἐπειγομένην ἀνέμῳ ζαχρηεῖ ὁρμῇ
λαίφεσι πεπταμένοισιν ἁλὸς διὰ μέσσα θέουσαν
ἰχθὺς ἀμφιχανὼν ὀλίγον στόμα νέρθεν ἐρύκει
πᾶσαν ὑπὸ σπουδῆς βεβιημένος· οὐδ' ἔτι τέμνει
κῦμα καὶ ἱεμένη, κατὰ δ' ἔμπεδον ἐστήρικται,
ἠΰτ' ἐν ἀκλύστοισιν ἐεργομένη λιμένεσσι·
καὶ τὴν μὲν λίνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε,
ῥοχθοῦσι δὲ κάλωες, ἐπημύει δὲ κεραίη
ῥιπῇ ἐπειγομένη, πρύμνῃ δ' ἐπὶ πάντα χαλινὰ
ἰθυντὴρ ἀνίησιν ἐπισπέρχων ὁδὸν ἄλμης.
ἡ δ' οὔτ' οἰήκεσσιν ἐμπάζεται, οὔτ' ἀνέμοισι
πείθεται, οὐ ῥοθίοισιν ἐλαύνεται, ἀλλὰ παγεῖσα
μίμνει τ' οὐκ ἐθέλουσα, καὶ ἐσσυμένη πεπέδηται
ἰχθύος οὐδανοῖο κατὰ στόμα ῥιζωθεῖσα &c.

Qui plura velit de tanto naturæ miraculo cognoſcere, legat Plin. natural. hiſtor. libr. IX. c. XXV. & lib XXXII. c. I. ἐγὼ δὲ τοὺς οὐ ταχυπειθής.

10 λυσιπίδην ἀσίδηρον ἐρισταφύλοιο κυδοιμοῦ. ἴσως. γυοπέδην, qua voce vſus eſt alibi γυοπέδην δ' ἀσίδηρον ἐπίπλεκε δίζυγα ταρσῶν.
11 γ. δεδεγμένος ἠχηθαίνης &c.
16 γ. πετήλων &c.
30 ἴσ. κόμην ἄλοψε πολυξόου.
560,14 γ. ἤγαγεν &c.
15 ἴσως. καὶ βρομίη βρομίοιο φερώνυμος.
20 ἴσ. ἀκρολινῆ θεμείθλων &c.
25 γ. κοιλαίνουσι στοιχείοις.

29 ἴσ. ἄγραψ ὀρχήσατο πυθμένι.
562,18 ἴσως οὐδ' οἱ χεῖρα τίταινεν &c
564,7 ἀῤῥαδίας σχέδον ἤλθεν. ἐνναλίῳ δὲ καμόντα &c. hic aliquid deſidero.
13 γ. ἀποσφήκωσε λυκούργου &c.
21 ἴσως ὀψὲ τελέσσειν.
566,8 γ περιπτύξαντο &c.
20 ἴσως μάκελλ &c.
568,8 γ. διδυμάονι μορφῇ
29 γ. δέξατο
570,12 γ. οὐ δὲ χερείρει &c.
15 γ. ἐὰν θοινήτορα παίδων &c.
29 γ. δηλαδὴ πτολέμιξε &c.
32 γ. λάτρευον ἔργον ἔχων οἰκοτόον.
33 γ ὕπασι ῥιπίζοντα &c.
572,4 γ. κορύσσετο δηλαδὴ.
16 παύτη τὸ ῥονίοιο &c. ἴσως παύτας ὑδρῶς νοσφροῖο παρὰ προχοῇσιν ἀκύων
20 γ. πῶς ἐν ἱ βήσσῃς ἢ βήσσαις.
21 σφαιτέρας ὁδμῶς ἰδέτερ χίονο γυναῖκας. ἴσως σφαιτέρας ὠδῖνας ἰδέτερ δυσαν γυναῖκες.
31. ἴσως ἰσοῦνησι πρὸς ἄστυ &c.
574,14 ἴσ. ἀρεῖ χαλκοχίτωνι ἔπλεεν ὑψόθι νηῶν λαὸς ἐρετμώσας &c.
32 ἴσ ἐνὶ δρυόεντι δὲ κόλπῳ.
576,3 γ. χείλει βαμβαίνοντι &c.
16 γ. γέλασσεν &c.
18 γ. σιγαλίοις &c.
27 γ. χαλαξήεσσι ῥεέθροις.
30 ἴσως γλεῦκος ἀμοχθίζοιο διαβλύζουσα κυλαίνης.
578,4 γ. λαγωοί.
7 γ. σύνευγε δ' ἄλλος &c.
9 γ. εἶεν τότε ῥυθμὸς ἐχίφραν.
15 ἴσ. καὶ τότε παμπαλόεντα κατ' ἄγκεα παῦες ἀλῆται.
20 γ. σπώμενος &c.

33 ἴσ χηλὴ περιστείλας θηήτορα κύκλον ὀπωπῆς &c.
580,3 γ. πλαγκτοῖο χορῷ &c.
15 ſλαυκόχροα φαλλὸν ἐλαίης &c
25 γ. διαθρώσκοντες ἐναυλα &c.
582,10 γ αὐτὶ δὲ δηλαδὴ &c.
19 γ καλυπτομένων λόχον ἀνδρῶν.
20 ἴσως. ἀλλὰ τί σοι ῥέξουσι &c.
584,7 ἴσως μὴ στρατὸν δίνησε μέθη, καὶ κῶμα, καὶ ὀρφνή.
13 ἴσ. χιονόπεζα &c.
14 γ. ἀμεργομένη &c.
15 γ. σκέπας ὕλης &c.
24 videtur & non male legi poſſe, λυχίοιο τύπον γλαυκοῖο κομίζων. vide notata alibi.
31 ἴσ στιβαροῖο λογχῇ.
586,2 ἀσπὶς ἔην πεποθιλυμένος ἀμοιβαδὶς ἀσπίδι μίτων στρεφομένη &c. Hom ἰλ. π.
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
588,13 ἴσ. ἐθήμονος οἶκος ἤθελον. ἢ αἶκος.
18 γ. δεδονημένος οἴστρῳ &c.
26 ἴσ. φέγγεος εἴπερ ἀειοῖο δεδεγμένος αἴθελον αἴγλην.
27 γ ἄτρομος ἀνὴρ &c.
590,1 γ. ἐπισμαραγήσατ' ἐνυώ.
6 γ. ἑλίσσετο νεκάδος δρυφάδας.
592,1 γ. ὁ πίσυνος σακέεσσι
4 γ. αὐχμὸν δὲ χρῆς.
594,4 ἴσ. χαράσσει.
11 ἴσ. πάλιν ὀρθιος ἔστη
29 γ. κρατεῦται κυδιστῆρα φέρων
596,3 ἴσ. ἀμφιφαὴς ὅτε βάκχος ἀποσπεύδοντα κεραίης ἄκρα διαστήλασας

πλήσαις οἰδόων &c. ſed mihi non ſatisfacio.

598,28 ισς. νεκρὸν &c.

30 ισι. ἔσω πολέμοιο δοίζων &c.

32 γ. χεῦμα σκαμάνδρου.

24 γ. πολεμήια χεύματα τέμνων.

602,6 γ. χεύματα τέμνων.

24 γ. ὃ γούνατος ἄκρα διαίνων &c

29 γ. ὅλον δέμας ἐκ ποδὸς ἄκρου &c

606,11 ῥῆνος ἰσηρ βρεφέεσσι κρ. ύσ σεται &c.

De hac examinandi partus cõſuetudine exſtat elegans incerti auctoris epigramma lib I. ἀνθολογίας.

(ῥήνῳ θαρσαλέοι κελτοὶ ποταμῷ ζηλήμονι τέκνα πειλοῦσι δίνῃσι, καὶ οὐ πατήρ ἐστὶ τοκῆος,
(στυγνά. πρὶν πάιν ἀθρήσωσι λελουμένον ὕδατι σεμνῷ. αὐτὰ γὰρ ἐῦίκα μητρὸς ὀλισθήσας διὰ κόλπων
(μὴ ἀείρας νηπίαχος, προφέρει πρόχέει δάκρυ, τὸ αὐτὸ ἐπ' ἀσπίδι θῆκε νέον πάιν, οὐδ' ἀλεγίζει.
(σαθρὴ ὅπως γὰρ γνέει πατρὸς φέρει νόον, πρὶν γ' ἐκκεκριμένον λουτροῖσιν ἐλεγχομένου ποταμοῖο.
(ἔχουσα ἡ δὲ μετ' εἰλείθυιαν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος μήτηρ, εἰ καὶ παιδὸς ἀληθέα οἶδε τοκῆος,
(ὕδωρ. ἐκδέχεται τρομέουσα τί μήσεται ἀστατον

& doctiſſimus Imp. Iulianus in epiſtola ad Maximum philoſophum ἡμεῖς δέ σοι καθάπερ ἐν μνημῇ λογίῳ τοὺς ὑμετέρους λόγους ἐγχειρίζομεν. καὶ μὲν ὑπομείνωσι τὴν ἀκοὴν τὴν σὴν, ἐπί σοι τὸ κρίνειν περὶ αὐτῶν, εἰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰσὶ πλησιμοι. εἰ δὲ μὴ, ῥῖψον ἐκεῖ, καθάπερ μυσῶν ἀλλοτρίους, ὁ πολεμῷ κλύσειν εἰς νόθους. πάντως οὐ δὲ ὁ ῥῆνος ἀδικεῖ τοὺς κελτοὺς, ὃς τὰ μὲν νόθα τῶν βρεφῶν ὑποβρύχια ταῖς δίναις πέμπει, καθάπερ ἀκολάστου λέχους τιμωρὸς πρέπων. ὅσα δ' αὖ ἐπιγνῷ καθαροῦ σπέρματος, ὑπεραίρει τοῦ ὕδατος αἰωρεῖ, καὶ τῇ μητρὶ τρεμούσῃ πάλιν εἰς χεῖρας δίδωσιν, ὥσπερ ἀδέκαστον τινα μαρτυρίαν αὐτῇ καθαροῦ καὶ ἀμέμπτου γάμου τὴν τοῦ παιδὸς σωτηρίαν ἀντιδωρούμενος. Nazianz. κατὰ γυναικῶν καλλωπιζομένων, κελτοὶ μὲν κρίνουσι γόνον ῥήνοιο ῥεέθροις. Sed quid eſt ῥῆνος ἰσηρ? an credibile eſt Nonnũ tã fuiſſe Geographiæ imperitũ, vt putauerit Rhenũ nõ Germaniæ vel Celticæ, ſed Iberiæ eſſe fluuiũ? mihi ſane nõ videtur. nam lib. XLVI. explicate de eodẽ more ſcribit,

βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα κελτῶν,
(δίεσκεν ἦχι νέων βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα διῆλθε ῥῆνος ἀσημαίνοιο θεμιστοπόλος τοκετοῖο,
(δὴν ἐλέγξαι αἵματος ἀγναίστοιο νόθον γόνον εἰ-

Hac de re cũ mecũ cogitarẽ, interrogaui Ioannẽ Goropium Becanũ, cuius prope domeſtica conſuetudo mihi non tantum propter eximiã humanitatem iucunda eſt, verũ etiam ob excellentẽ in omni genere eruditionem maxime fructuoſa qui mihi ὡς ἐκ τρίποδος reſpondit, ſibi videri Rhenum olim ab accolis zelotypũ fluuiũ appellatum, quod acerrimus eſſet inceſti concubitus vindex, ideoq; in epigrãmate ποταμὸν ζηλήμονα dici; Nonnum autem vocẽ Germanicã,

quam ab aliquo linguæ perito didicerat, hic vſurpaſſe. etenim Germani etiamnum hodie zelotypiam Iuer vocant, quod apud ſuperiores in Eifer eſt mutatum Ita ἰῶνς IuerGermanicum hic eſt nobiliſſimi Germaniæ fluminis epithetō, & nihil aliud, quam zelotypū ſignificat. hanc viri ſine controuerſia doctiſſimi opinionē illis acceptam fore exiſtimaui qui à linguæ noſtræ myſteriis non abhorrent.

25 ἴσως ἐφαιρομένη δὲ ῥεέθροις.

27 ἴσως νηχομένου πελαμῶνος &c.

608,13 γ. ἐνδίνῳ σχεδίην.

24 γ. πεῖσμα φέρων πελαμῶνα &c

610,7 σκίλλαις &c. pag. 566. v. 23. ſcribitur σκίλμος.

17 ἴσως οἶδμα δὲ πιοκόρυατον &c.

32 ἀτρεκπὸν κυνόχοισιν &c. Videtur aliquid deeſſe. ἢ ἴσως γ. ἀτρεκπὸν κυνοχοῦσι σὺν ἀφρίζουσιν ὁδίταις.

612,13 ἴσως καὶ ποταμὸς κελάρυζε βαλὼν ὑψούμενον ὕδωρ &c.

15 ἐγκοσμήθησο σκαμάνδρου. ſic & p. 598.32 legitur, cum conſtet veram eſſe ſcripturam σκαμάνδρου.

616,15 γ. καὶ δρύα πῦρ ἀμαθύνει &c

28 γ. ἱερορεμίτην ἀκεσίνην. Meminit huius fluuii Strabo lib. xv. ὁ μὲν γε ὕδρος τοῦ ἀκεσίνου πλησίον στρατεύοντος φησὶν αὐτὸς παραθεῖναι μεταλαβοῦσιν τόπον ἄλλον ὑπερδέξιον κατὰ τὴν ἀνάβασιν. & paullo poſt. μεταξὺ δὲ τοῦ ὑδάσπου καὶ τοῦ ἀκεσίνου ἥ τε τοῦ πώρου ἐστὶ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ σχεδόν τι καὶ [illegible] τριακοσίων πόλεων. Alii Aceſinum appellant, vt Plinius lib. vi. c. xx. & lib. xxxvii. cap. vlt.

31 ἴσως. προθεσμίην ἀείδηλον &c.

618,1 γ. καὶ ῥόον ἀενάων σπερμάτων &c

20 γ. ὑψιπόρους δὲ.

620,22 γ. ἀναπάμενοι εἰδόνυσι πυριτρεφέες.

622.7 γ. μὴ καλάμοις.

9 ἴσως δόνακες γὰρ ἐπ' ἀλλήλοισι τεθέντες.

30 ἴσως. γναμπτοῖς ὑμετέροισι &c.

33 ἴσως. ἀλλὰ χόλον πρηΰνε.

624.31 Quid ſit ῥιντῆς ignoro, neque quod diuinem habeo, niſi forte quid iuuet οὐρανίη, quam conſtat Hymenæi matrem fuiſſe.

626.15 ἴσως πλωτὸν ἐπισταμένοις διερὸν δρόμον &c.

16 γ. ἐπορήσατο βάκχα.

24 ἴσως ἀλιτρεφέων ὑπὲρ ἵππων &c

29 ἴσως ἐπὶ πτερὸν ἠρέμα πάλλων.

628,14 ἴσως ῥαχίης ἐδράξατο θηρῶν.

17 ἴσως καὶ σκοπὸν εἶχεν ἐλαύνειν.

18 γ, ἐπὶ γαῖαν ποικίλην &c.

29 γ. αὐλὸς ἐπισμαραγήσει.

630,6 ἀλλὰ σοφοὺς βραχμᾶνας ἐρείομεν &c βραχμᾶνες ἰνδικὸν ἔθνος σοφώτατον, οὓς καὶ βράχμας καλοῦσιν. vide Steph. & Strab. lib. xv.

13 ἴσως ἕλικες, ἢ ἕλκει.

20 ἴσως ἰνδοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα &c.

30 γ. πολιὸς δὲ γέρων ἐπὶ γήραος οὐδῷ &c.

632,10 γ. ὑδρηλὴ &c.

29 ἴσως. τοῖσι μὲν αἰχυμένοισιν ἴλιγγος.

634.4 ἴσως μιῆς ψαύσατο τραπέζης

9 γ.

9.γ. ἀοιδὴν.
11 ἴσως ὑποκλίνθη κεραυνοῖς.
18 ἴσως ἀσιγήτοιο μεμηλότα μῦθον
αἰθαλόεις
29 γ. παλινθυέν.
30 ἴσως ἴο χαίρεις αἴηθι τέρπετο μό-
χθῳ.
636,3 γ. σύμφρονες &c.
9 ἴσως καὶ ἢ μετέδωκεν ἀνάσση. ἢ
γ. ἀγλαΐη &c.
638,14 ἴσως εἰς γάμον ἱμερόεντας
ἀπαυτίζει σε χιτῶνας.
640,13 ισ. ἐπιστορέσαντο χαμάδις λώ.
20 ισ. ἠλιβάτους ἐλέφαντας ὀισ-
ρείῳ βάλεν ἰῷ.
25 ισ. μελανοφρύων μόθος ἰνδῶν
33 γ. ἰνδὸς ὦ... ασεν α... ης.
642,2 γ. κλάζουσι νεοσσοί.
5 τελέσαι δ' ὕπνον μελιηδὸν ὁμήρου
ὕστατον ὑμνήσω πολέμου νεῖτος.
Sic Cicero lib. 1. ad Atticum epi-
ſtola XI. Ego, inquit, reſpon-
debo tibi.
ὕστερον πρότερον ὁμηρικῶς.
19 γ. ἐρυθραίων γῆν ος ἰνδῶν.
33 γρ. φορκυδος αἰχύπνοιο λαβὼν
&c.
644,1 γ. πυλαγμος ἄλμα πε-
δίλων &c.
4 πηγαὶ ὠδίνουσαι &c. ita legi in
quatuor exemplaribus, teſtis
eſt Vtenhouius noſter, qui ta-
mẽ πηγαὶ in πυλαὶ mutandũ cẽ
ſet, vt ad dolores referri poſ-
ſit, qui in illa corporis parte
vehementer, vt audio, partu-
rientes ſolent affligere quam
lectionem vt non improbo,
ita quod mihi de hoc loco
cogitanti in mentem venit,
nondum diſplicet. exiſtimo
autem ſcriptum olim fuiſſe
πηγας, quod nihil eſſe aliud,
quam πήγασον, illi intelli-
gunt, qui in vetuſtiſſimis li-
bris manu deſcriptis fuerunt
verſati. ideoque ſequitur ἐγ-
κυον αὐχένα, & αὐχένος ἱππο-
τόκοιο. nam è ſanguine de
collo Meduſæ defluente Pe-
gaſus natus fuit. ſic πήγασον
ὠδίνουσα interpretabimur, Pe
gaſum parturiens. Qui ve-
ro πηγαὶ ὠδίνουσαι retinere
volet, & de fontibus ſerpen-
tum ſcilicet, accipere, qui e
ſanguine de capite Meduſæ
dimanante prouenerunt, is
nonnihil fortaſſe confirma-
bitur, vbi alibi legerit, εἴκο-
σι πηγὴν πολλὰ κερμάσιν ὀλίγην
ὀφιώδεα λύσατο λέρνη, πέμπων
αὐτοτέλεστα θυελλώδεα. φυλακὸς
ὕδρης &c. quæ verba ego non
de ſerpentum, ſed de Amymo
ne fonte intelligo, quẽ Lernæ
eſſe vicinũ tradũt Strabo, &
Apoll. ſed hæc omnia doctio-
rib. examinãda relinquamus.
18 γ. σθενιῶς, vt apud Heſiodum
21 γ. φύξηλις &c. (θεογονία.
24 ισ. ὁ φλογόεντα πάλιν περσέο-
σατο δαλῷ
27 γ. ἀκερσεκόμητοιο.
28 γ. φορκύδος.
30 γ. δηίων σύχα &c.
646,1 ισ. ἐπὶ μητέρα γαίῃ &c.
6 γ. ὕδασιν αἰχμάζοντος &c.
26 γ. ἀκροτάτοισι κορύμβοις.
31 ισ. ἐπιτείη τε σοφά &c.
11 ισ. βάκχος δ' ἀμφοτέρων πό-
λεμος μάρτυρος &c.

650,3 γ. καὶ φοῖβον ἀνδρομεΐδης &c.

20 γ. νιοσταίῳ μεγακρῆι, ἢ νιοσταίῳ, vt apud Theocr. εἰδυλ. ιϛ. νιοσταῖοι μεγακρῆες ἀειρεσίοντες ἐρετμοῖς.

24 ἴσ. καὶ ἐϋθώρηκι μαχητῇ &c.

28 γ. εὐτμητῆρι σιδήρῳ.

31 ἴσ. ὃ ἐνίκησε σιδήρῳ.

652,3 γ ἐργαστακμένη διονύσου

8 ἴσ. λοξὸν ἑλίξας &c.

21 γ. κυβερνητῆρι διεσφήκωσε χαλινῷ.

23 γ. παρβαλίων &c.

26 ἴσ. οἴδει καὶ ἀρηΐδα καί περ &c

654,6 ἴσ. ἄϊ ὃς ἔχεσι πᾶσι δίος ἀέρμος.

16 γ. καὶ ζέφυρος &c.

19 γ. ἐξότε &c.

33 γ. οὐ μία μίτρη &c.

656,17 παμφαὲς ὑἷε μέλητος &c. Herod. in Hom. vita. χρόνου δὲ περὶ ὄντος ἐξεληλυθυῖα ἡ κρηθηὶς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν καλούμενον μέλητα, ἤδη ἐπίτοκος οὖσα, τίκτει τὸν ὅμηρον, οὐ τυφλὸν, ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδὶ μελησιγένεα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. exſtant & nomiſmata, in quorũ vna parte Homeri eſt effigies barbata, cum hac inſcriptione Ο Μ Η Ρ Ο C; in altera Meles fluuius vrnæ innixus dextra lyram tenet, cum ſubſcriptione Μ Ε Λ Η C in circuitu vero notatum eſt Α Μ Α C Τ Ρ Ι Α Ν Ω Ν.

24 ἴσως ἀλλὰ λιγαίνειν ἀοιδὸν ἐμὸν τεὸν ἄσθμα θεόσσυτον. ὑμετέρης γδ.

658,3 ἐρημαίδος ἀστὸς ἐρείπνης In paraphr. Ioan. cap. 1. ἔσκε δὲ ὑπερσίφοιτος ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης

4 γ ἀμβολίη πταλίμοιο.

13 ἴσ. ἔχων ἀλαωπὸν ὁμίχλην &c

660,9 ἀλ. ἄσπορες ἄτλης. vide Lucianum de Dea Syria, & Catullum de Berecyntia & Atti.

15 γ. περιρραγέων πτύχα μηρῶν.

24 γ. ἔχοντι ῥείης &c.

662,12 γ. βροντεῖοις παπτήνεσιν &c

24 γ. ἀθέτην κεραλκέα.

664,9 γ. ῥείης ὑπερμόπαιδος.

11 ἴσ. φάτνης τὸ ἔχνος ἔδησε.

12 γ. μητρῴιον &c.

16 ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, &c. æmulatur Homerũ ἰλ. Σ, vbi clypeum Achillis deſcribit.

666,18 γ. ἀμφίων δ' ἐλίγαινε λυρόκτυπος.

Horatius in arte Poetica.

Dictus & Amphion Thebanæ conditor arcis

Saxa mouere ſono teſtudinis, & prece blanda

Ducere quo vellet &c.

25 ἴσως ἐὸν οὖας ἐρείσας &c.

668,3 γ. κατακρύπτει &c.

13 ἴσ. περιζομένη δὲ θεαίνῃ &c.

18 ὃ μορέην &c. triplicẽ reperio huius nominis ſcripturã, μορέιη, μερόη, μορύη.

19 γ. διαμασιδῶσα.

670,2 γ. μάρτυρι πότμου.

7 γ. ἐνδιάων &c.

12 ἴσ. πεφορημένον εἰς σῆμα σύρων &c.

14 γ καὶ μερόη σκοπίαζε

16 γ. πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων

22 γ. ἔγχεα δ' αὐτῷ &c.

672,8 ἴσως ὄμματα σπίων λοξὰ φόνον πνείοντα, ἢ ὄμματα πῦρ πνείοντα.

Digitized by Google

κυνέοντα.

18 ἴσ. τῷ ἐκ κυκλάδα δειρῶν

27 γρ. ἐχθυνήσατο χθονίων &c.

674.12 γρ. πεδος γῆραρ.

16 ἴσ. νεόπινδ' ἔστιο ἢ νεκρῶ.

676.19 παννύχιον ὕπνον ἔχεν ἀλλό-
τελον δὲ ὧν ἀνάκτων. Hom ιλ.β.

ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
εὗδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος.

οὐχ ἕν παννύχιον ἄδειν βυληφόρον
αἰδέρα, (μεμνηλε.

ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα

26 ἴσ. νήποινοι ὀρόντων.

678.4 ἴσ. ἐκεῖνος

12 γρ. μετασσάσουσα &c.

27 ἴσ. οἱ παῖδες &c.

31 γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκ-
τοισι δομαῖσιν. Steph. γάζος πό-
λις ἰνδικὴ κατὰ διονύσου πολεμήσα-
σα μετὰ δηριάδου, λινοῦν ἔχουσα
τεῖχος, καθὰ διονύσιος ἐν τρίτῃ
βασσαρικῶν.

γέρεια τε ῥοδόεντα, καὶ οἱ * τειχία
γάζον. (ἐίεργέ

τοῖον μιν γλαυκοῖο λινοῦ πέρι τεῖχος
ἀνύφιλον δήοισι, καὶ εἰ παγχάλκιον
εἶεν.

ὡς μὲν μάλα δή τι διαμπερὸς ὀργυιῇσι
μετρητὸν πισύρεσσιν, ἅπερ μῆκός τε
καὶ ἰθύν,

ὅσσον ἀὴρ ἐδίοισιν ἐν ἠελίοισιν αὐύσας
ἦλθεν κνέφας ἄκρον ἐπειγόμενος
ποσὶν εἶπε.

vbi legendum arbitror, γηρείαν,
ῥοδόεντα, καὶ οἱ λινοτειχία γάζον.
τοῖον μιν γλαυκοῖο λινοῦ πέρι &c

27 ὡς μὲν γὰρ &c.

680 3 γρ. δειράδα &c. δάρδαι ἰνδικὸν
ἔθνος ὑπὸ δηριάδῃ πολεμῆσαν
διονύσῳ, ὡς διονύσιος ἐν γ βασ-
σαρικῶν. Steph.

7 ζαθίων εἶχας ζάθιοι ἔθνος ἰνδι-
κὸν πολεμῆσαν μετὰ δηριάδου διο-
νύσῳ. Steph.

31 in archetypo eſt ἤθελε &c.

682.1 τοῖσιν ἐνὶ κραδίῃ λάσιαι τρί-
χες, ὧν χάριν αἰεὶ ψυχῆς θάρσος
ἔχουσι. hinc apud Hom. ιλ.β. λά-
σιον κῆρ, ἀντὶ τοῦ πυκινὴ ψυχή,
τουτέστι μεταληπτικῶς πυκνὴ καὶ
συνετή, οὐ μὴν δριμεῖα καὶ ἄφρων. &
ιλ. α, λάσια στήθεα. vbi Euſtath.
εἶναι τὰ τῶν πανούργων στήθη λάσια
δηλοῦσιν οἱ φυσιογνώμονες.

10 γρ. τέκταφος εἰς μόθον ἤλυθεν
ἰχθυβόλος, ὅς ποτε κύρης &c. Me
minit & Tectaphi Dionyſius,
in τῷ βασσαρικῶν, vt eſt apud
Steph. καὶ τότε δὴ βουλῇσι μετ'
ἀνδράσι τέκταφος ἦρχε. vbi ex-
pungenda particula δή. ſimile
exemplum commemorat Va-
lerius Max. lib. v. c. iv.

17 γρ. αἰχμάοντα &c.

21 ἴσ. ὑπὸ χθιλάδι πέτρᾳ, ἢ πέζᾳ.

684.27 κτεινομένους κατὰ δῆριν ἐπεμ-
βαίνοντο κονίῃ. hic verſus, meo
quidem iudicio, redundat.

29 ἴσ. ἀοργέθος &c.

686.2 γρ. λωόντων &c.

10 ἴσ. κραιπνοῖς τε γένεθλα &c.
His Dionyſ. lib. III°. Βασσαρι-
κῶν, incredibilē pedū celerita
tē tribuit, cuius verba nō indi
gna putaui quæ annotarētur.

ἐν οἱ τε κραιπνοί ποσὶν κλυτοί, ἐν
δ' ἀριθμοί καὶ πάλιν. (τε πάντων
κραταιὸς γενεὴν κρατερόφρων, οἵ ῥα
ἰνδῶν ὅσσοι ἔασιν, ἀφαρπερα γουνατ'
ἔχουσιν. (ζοντες,

ὅσσον γάρ τ' ἐν ὄρεσσιν ἀριστεύουσι λέ-
ἢ ὁπόσα δελφῖνες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης,
αἰετὸς ἐν ὄρνισι μεταπρέπει ἀγχομέ-
νοισιν, (θέοντες.
ἵπποι τε πλακόεντος ἔσω πεδίοιο

πόατον ἔλαχρότατοι πάντων περιφέ-
ρεστ πόδεσσι

κύατερροι μετὰ φῦλα, τῶν τ᾽ ἄφθιτος
ἔλλαχεν ἠώς.

13 γρ. δαρπανίδα ἀδείελον &c. Hanc vrbem Steph vocat δαρπανίαν, ἐν ᾗ αὐθήμερον ἱμάτιον ἐξυφαίνουσι γυναῖκες, ὡς Διονύσιος βασσα-ρικῶν γ,

οἱ, οἱ δαρπανίην ναῖον πόλιν ἀμφενέμοντο,
(ἰσότητι

ἐσθῆτί τε πέπλα γυναῖκες ἀεθλεύουσι
αὐτῆμαρ κ. σχοίνοισιν ἀφ᾽ ἱστοπόδων
τανύουσι, (παντο.

αὐτῆμαρ δ᾽ ἐξάμενοι ..... ἐν-
vbi forte legendum ᾗ, αὐτῆμαρ
ἐνυφαίνει

26 ἴσως ἀρειζώτῃσι &c.

29 δενδρέα χαιτήεντα μελίρρυτον vide Plin lib. xi. c. xii.

688, 1 γρ. ἀείδει &c.

13 γρ. ζωφοειδὴς σιδήρειος αὐγή.

26 ἴσ. πυλαίτης &c.

690, 12 ἴσ. νεῖλος ἐν αἰγύπτῳ &c.

14 ποταμιώτης ἵππος. de hippopotamo vide Plin. lib. viii c. xxv. non defuerunt olim, qui aſſeuerarent hippopotamum in Indiæ fluminibus non reperiri, quorum opinio ab Oneſicrito fuit refutata. vide Strabon. lib. xv.

692 9 γρ. παιδογόνοις &c.

694. 7 ἀμετροβίων ἐλεφάντων elephantos quoſdam ducenis, quoſdam trecenis annis viuere auctor eſt Plin lib viii. c. x

24 γρ. ὀλίγη ῥιπίζεται αὔρη.

26 λεπτοφυὴς ἐλάφεια πελάστει
ἄστατος ἤδη ἴσως ἐλάχεια, non enim, ſi recte memini, elephantina cauda ceruinæ ſimilis eſt.

29 ἴσως ζωνίην περιχαλκόδοντα &c.

696, 4 ἴσ. περὶ σκολιῇσιν ὀδοῦσιν &c. ſic alibi σκολιὸν περιβλῆτα πρόσωπα.

22 γρ. κύκλον ὀπωπῆς.

698, 3 ἴσ. ἀρχέγονοι ἢ ἀρχεγόνων.

5 γρ. ἐπήτριμοι.

700, 6 γρ. αἰγιαλίῃ ξεῖνον ὄμβρον ἀπ᾽ ἰκμάδος &c.

21 ἴσ. κληϊσσομένη ἔνδοθι λόχμης.

26 γρ. ὑποδμηθεῖσα τραπέζης.

702, 4 γρ. ἐπιεικέος ἔστι καλύψαι.

11 ἴσ. οὐρανόθεν χρυσὸς εἶχες ἢ ἔχεις

21 ἴσ. εὐνηθείς

23 γρ. ἀρήγοντα

704, 1 γρ. ἀστεροπὴν &c.

13 γρ. μὴ δηρὸν αἰχμῇ &c.

18 ἴσ. βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσσει &c.

25 γρ. φλογόεντος &c.

706 1 παιδὶ ποσειδάων, &c. Alii Telchinas Mineruæ & Solis, alii Saturni & Aliopes filios fuiſſe ſcribunt. De his vide Strabo. lib xiv.

22 ἴσ. φιλοπορφύρεοιο μελίσσης, vt alibi.

710, 23 γρ. θελγινίκην &c.

712, 19 γρ. καὶ τυπάδι κελαδοῦντες &c

714, 1 γρ. πελιὸς κεκόρυστο μάχαιρα &c

14 ἴσ. ἄξονος ὀμφαλίοιο διηνεκέος ἐρι κοίρανε πυθοῦς. πυθὼ γὰρ δελφῶν πόλις, teſte Stephano.

31 ἴσ. ὥς σε δίδαξα &c.

716, 2 γρ. σφέλας &c.

6 γῆς ἀνεμαιώσατο φοίνιξ ἔθος ἐστι ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀπανεφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων, ὡς καὶ λητὼ ἐλάβετο τοῦ φοίνικος. Scholiaſtes Apollo-

Apollonii, Argonaut. α. vide Hom. ὀδυσσ. ζ. Callimachum hymno εἰς τὴν δῆλον, & Theognidem.

14 γρ. ὁ λαοῖο κελεῖο &c.

21 γρ. γινεο &c.

24 γρ. αἰχ ⊕ ὑμετέρης &c.

28 ῥύετ' μὲ μετόπισθε βοηθοον ἀτ-
 ... χάρμη &c.

Miltiadem intelligit, qui prope Marathonem inſtructiſſimũ Darii Perſarum regis exercitum profligauit.

718,1 ἀπατουρία ... ἀπατούρια ἑορτὴ Ἀθήνησι ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας, ὧν ἡ πρώτη δορπία καλεῖται, ἡ δεύτερα ἀνάρρυσις, ἡ τρίτη κουρεῶτις, ἡ τετάρτη ἐπίβδα. Heſychius.

8 γρ. σπανίῳ ... &c.

30 γρ. ὁμιλεῖ συνδρομ ... hæc eſt propria verbi ſignificatio. τὸ γὰρ ὁμιλεῖν κυκλοτερικῶς τὸ ὁμοῦ ταῖς στρατιωτικαῖς ἴλαις γίνεσθαι Euſtath. ἰλ. λ.

22 ἴσως καί τις ... &c.

32 γρ. στυγερὸν &c.

722,16 ἴσως ἡγήτειρα κυδίμου &c.

724,7 ἴσως πεύκων ...

21 γρ. ὑψιφανὴ ... ἄλλον ἰλὺν &c.

726,2 ἴσως ἄλματι μοίρης &c.

19 γρ. ἐνικτείνοντ φονη, vt pagina 812, ver. 3.

730,12 γρ. κύμβαχ ... ἐς ... πυρὸς ...

26 ἴσως οὐχ ἵνα σταλμαῖνα ... &c.

30 γρ. αὐτίκτυπον αἴγλην.

732,6 ἴσως ... ῥαθάμιγγα ...

... πεδίοιο.

14 γρ. αὐτ... πάγχυ

734,27 ἴσως ... Βάκχαις.

31 γρ. ... &c.

De Polluce vide Theocritum διοσκούροις.

740,16 γρ. παλίσσυτον εἰς μόθον ἐλ-
 ...

22 ἴσως ... ἰών.

32 ... κυδοιμόν.

756,2 ὡς δ' ὅτ' ὅπως &c. Comparatio eſt Homerica ...

ὡς δ' ὅτ' ὅπως ... ὑπὸ ... συνέπεσεν ...
 ...

ὡς ... ῥηπαλίμοις ... δῶρον ...
 ...

6 γρ. φοίνιον ...

752,2 ... ῥόμβον. ῥόμβος τροχίσκος ... τινα ...
 ... κτύπον ἀποτελοῦσι. Schol. Apoll. Argon. α.

16 ἴσ. ... ἔμπεδον ...

754,19 γρ. ὁ τόσσον ἡρακλῆς συμφαλίδας ἤλασε βομβοῦν, χαλκεόν ... &c. ἡρακλῆς τὰς συμφαλίδας ὄρνιθας κροτάλῳ χαλκῷ ψόφον ποιοῦν ἐξεφόβησεν.

Apollon. Argon. 6. & eius Scholiaſtes.

756,2 ἴσως ...

16 γρ. μυρτοῖς &c.

758,7 γρ. ... &c.

9 ἴσως ...

760,8 ἄρες, ἄρες &c. Hom. ἰλ. ε. ἄρες, ἄρες βροτολοιγὲ μιαιφόνε τειχεσιπλῆτα. vbi Euſta. ... τὴν ἀρχὴν ... ἀρρὰς, ...

ἄρεϊ ὀξυιόεν , γράφων ἄρεϊ, ὅ ἐστι βλαπτικῷ. ego vero cum Scholiaſte vetuſtiſſimo παλιλλογίαν eiuſdem eſſe vocis arbitror. quod & Martialis voluit. neq; mirũ videri debet, vnã dictionẽ in eodẽ verſu apud Græcos produci & corripi, cum ad id docendũ, vnius Theocriti teſtimonium ſufficiat εἰδυλ. ς′. ἦ γὰρ ἔρωτι πολλάκις, ὦ πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

17 γρ. πιδήεντες φίαι ὑμεναίων

24 γρ. βυσσολικάδων &c.

762,3 ἴσ. ἀλιπόδων ἤφαισον ἐπισφίγξας ἀφροδίτη

καί σε θεοὶ μὲν πάντες ἠδὲ ξύμπαντες ἐπουρανίοισιν ὀλύμπου.

11 ἴσ. φόβον τε δείμον ἐγείρεις &c.

764. ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄιζε. Niſi Gulielmus Cãterus, amicus ſummus noſter, nuper ad me ſcripſiſſet, in Vtenhouii codice legi, ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔρεζε, crediſſem reponendum ἄϋσε.

30 ἴσ. καὶ ὀκλάζουσι μαχηταί.

768.13 ἴσ. εἰλυφόων, vt pag. 186. ver. 11. εἰλυφόων ἄτρακτος ἕλιξ βηταρμοῖσι παλμῷ. & Hom. ἰλ. λ. πάντη τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει. vbi Euſtat. εἰλυφόων κατὰ παραγωγὴν ὁ εἰλῶν καὶ στρέφων πανταχοῦ. ἢ καὶ κατὰ σύνθεσιν ὁ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ εἰλῶν τὸ φαῖνον πῦρ. ἢ καὶ ἄλλως ὁ εἰλῶν καὶ φαίνειν ποιῶν. τοῦτο δὲ καὶ εἰλοφάζειν λέγεται.

23 ἴσ. ψύχων θερμὸν ἄημα πυριβλήτοιο προσώπου.

770.13 ἴσ. ἐπικλώσειτος ὀλέθρου.

32 exemplar habet, οὐ γὰρ τίκτουσι φον. &c.

772.25 αὐοσήτοιο βερέθρου. Sic eleganter Theocr εἰδυλ. ιϛ.

ἀνακξοδὲν εἰς ἀχέροντα.

& Orpheus ἐν ἱερμῷ χθονίῳ θυμιάματι.

κοκυτοῦ ναίων ἀνυπόστροφον οἶμον ἀνάγκης.

774.17 ἴσως κτείνεται καὶ μερόπων &c. ἢ κτείνοι καὶ μερόπων.

778.14 εἰς fuit à me adiectum.

18 γρ. φθόγγοντα φόβῳ &c.

29 γρ. ζώει δηελάδης.

32 γρ. ἢ σθενεῦς ἰδὲ ὄμμα &c. vt p. 644 v. 18.

780.4 ἀκερσεκόμην. Sic Hom. ἰλ. ξ. δαναὴς καλλισφύρου ἀκρισιώνης.

20 γρ. κρυφίοισιν ὀϊσεύοντα βελέμνοις.

784.2 ἴσως κοῖλον ἀπειλητῆρα κατέγραφεν ἤερα ταρσῷ.

6 γρ. ἀνδροειδὴς ὁρόωσα.

13 ἴσως ὀφθαλμὸν ἀλήτην, vt pag. 642.33.

18 ἴσως παλάμην ὀφιώδεϊ λοῦσεν ἐέρσῃ

26 γρ. ἐπιδευέσι λυκαίῳ.

786.1 γρ. συληθῆς &c.

7 ἐπιάλτης, Hom ὀδυσσ. λ. ὦτόν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' ἐφιάλτην, vbi annotat Euſtath. ἐπιάλτην κατὰ παλαιὰν παρασημείωσιν ὁ ἀλκαῖος λέγει.

26 αἱμύλα κωτίλλουσα. eſt hemiſtichium Heſiodi ἔργοις, αἱμύλα κωτίλλουσα τεὴν διφῶσα καλιήν.

788.29 ἴσως ἡ δὲ σιωπῇ &c.

30 ἴσως ἐπὶ φωλάδι πίζουσα ἐρίπνης

790 3 γρ. λίθους κυρτούμενος ἄτλας.

26 γρ. ἀλήμενος ἴχνιον ὕπνου.

32 ὕπνου δ' ἰχνὺς ἵκανοι &c. argumentum

mentum eſt ab Homero petitum ιλ. ξ.

28 ἴσως. καὶ θη γὰρ αὐτὸς ἔμιμνε.

792. 2 γρ. ἀλκμήνη &c.

794. 18 γρ. παστῆνος &c.

29 γρ. παλινόστιμος ἱείς.

796. 4 χορίπεδες, alibi eſt χοροίπεδες.

798. 3 γρ. υἱὸς ἡφαίστιο.

4 ἴσως ἐν αἴθρει νέκταρ ἐλέγχων, ἀπίχων, ἢ ἐπίχων.

18 ἰσ. ὅτι δὲ κλων, ἢ ὅμιλον.

27 γρ. ἔασιτευ αὐτὸς ἄρης. abiecta copula.

800. 24 γρ. πόδων ἰθυνῆρει κεσῷ.

802. 3 γρ. ἱμεθνοσι μύρῳ δολιχόσκιος ὀδμή.

804. 6 γρ. καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης. In paraphr. Ioan. c. I. καὶ λόγον οὐ γένωσκεν ἐπήλυδα κόσμος ἀλήτης & alibi ſæpe.

9 γρ. ὅτι καὶ αὐτοὶ &c.

15 οὐ γὰρ ἐμὲ χθονίης ἀλόχου πόθος, οὐδὲ θεαίνης &c. Hom. ιλ. ξ.

νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε.

οὐ γάρ πώποτε μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσε,

οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο

ἣ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον &c.

19 γρ. οὔτος ἐνηρεσίμην.

20 ἴσως οὐ τόσσον ἰὼς &c.

21 γρ. ἢ παρὰ νεῖλω &c.

806. 15 ἰσ. σκηπτὸς δύνης, ἢ σκέπας.

25 γρ. πίδακος ἴς.

29 γρ. πολλάχι τῷ ἄλματι λύσσης.

808. 24 ἰσ. δεξιτερῆφι βλοσυρῆσι θηλάμονι ἄχρι ἀκωαῖς

810. 14 γρ. ὡς τότε βάκχου ὅμαιον

ὅλον στρατόν.

15 γρ. οὐ κλόνος ἀνδρῶν.

20 ὁ πλεῖον ἐλπίδος φῶς &c ἄνδων. Heſiodus, citante Polybio αἰνοπαθὴς πολέμου κεχαρηότες, ἢ γε δαιτί.

22 γρ. εὐστεφέος.

814. 6 ἰσ. ἤλιτον, &c.

9 ἰσ. καὶ δὲ τότε ἐρύσσας.

18 γρ. ἀλοιητῆρι σιδήρῳ, vt alias, & in Ioan. c. VII. XVI. & XIX.

816. 8 εἰς κραδίην ἐλάφοιο μετέπτατον, αὐτὴ λεαίνης.

16 γρ. Δίου ἔγχος ἀνάγκη.

29 ἰσ. ἐλίμπανεν φαῦνος ἐννοά.

818, 13 ἰσ. δέξατο κ' ὑδατόεντος ἐς αὔλια παρθενεῶνος.

20 γρ. μυρομένη βαρὺ πένθος.

25 γρ. δίκτυος, παχύγυιος.

27 γρ. ἐρυθραίη παρὰ κήπῳ.

31 γρ. μύρον τὸ ξεῖνον αὐξόση.

820. 1 λύσσαν ἐν μητῆρος &c. Paſithea enim ab aliis Euphroſyne dicta, vna eſt ex tribus Gratiis, quarum Bacchus pater, Venus mater fuit. Alii ex Ioue & Autonoe natas fabulantur. alii ex Ioue & Eurynome Oceani filia, vt Heſiodus θεογονία. Orpheus Iouis & Eunomiæ filias facit: Antimachus Aegles & Solis. Sed hæc opinionum varietas nullas vnquam in republica tragœdias excitauit.

13 ἴσως ἀμείψαν, ἢ ἀμείψε ἀστυδέτους, ne videatur ἀμείψας αὐτὶ τοῦ ἀμείψασα poſitum.

24 ἀδμήτης ὑμέναιος &c. Hymenæus Phlegyæ & Vraniæ filius, vt alibi quem alii Libero

&Venere prognatũ ſcribunt.

824,2 λαχμοῖς ἔλω μεθέπων ἐπρότερο παδάκτυλα χειρῶν, καὶ ἔσω αὐτῶν ὀρχήσαντες ἀνέχεσθον, ἄλλα δὲ καρπῷ χειρὸς ἐπεσθήκατο σεισόμενον συζυγέ κροτῷ. Quid hoc quæſo aliud eſt quam micare? quẽ ludum neceſſum eſt illos noſſe qui in Italia fuerunt, niſi ſint τοῖς λεγομένοις, τὸν τρόπον, τοῖς ὅμοιοις.

Hu: Nonnum reſpexiſſe puto in Ioan c xix

οἱ ὅτε μὲν σχίζειμεν ἀδιαίρετον τόνδε χιτῶνα

θεσκελον ἀμφιέποντα τύπον ξεῖνον. σοὶ ἔτι πάντα

ὁδὸν πλαγχθείς ἀφέντες, ἰκηβόλα συμβολα νίκης,

λαχμὸς παντες ἰδοιμεν αἰθερίτῃ τίνι ἔπαι.

17 γρ εἰς σκοπὸν ἠκόντιζον ἰκηβόλον &c.

25 γρ εὐεργής χιτὼν χιτῶν.

828,1 γρ ἀλλά &c.

16 γρ νόθίμερος ἐρείσιον &c. vt pag. 806, v 20. & p. 810, v. 5.

830,12 γρ ἐπίσημον χορ &c.

832,1 ἴσ. αὐτὰρ ἐγὼ &c.

6 γρ καὶ χαινοῦσι &c.

21 γρ ἐντεριπαλιν ζωὸν &c

834,8 γρ. αἱ δὲ γυμναζομένων πέτρος πέλον

13 ἴσ. χαλκομέδης δεχέσθω με δόμος γλυκύς.

832,6 γρ. κεφαλῆς δὲ λύων &c.

11 ἴσ. ἐγείρετον ἀνθρώπων &c.

17 γρ. ἰσοχειρής &c.

838,17 μηλις ἐν λεύζων σε &c ἐκ τοῦ μη ἐχειν μη ἰδεῖν. αἱ γὰρ ἐλασθεῖς μαλίδες γίνονται, αἱ καὶ πετρασυλλαίων χαλικώδεις. Euſta. ἐν ὀδυσ. ω

22 γρ. καὶ σὲ θάλασσα φύλαξε, καὶ ἐν πορφύρεις πέλε μητις, καὶ Θαμύρις ἐν ῥοθίοις ἐπὶ πορθμεῖον. &c.

26 ὄφρα κεν ἐν βροτόμορφος &c. Vide Callimachum ὕμνῳ εἰς τὴν ἄρτεμιν. Pauſaniam in Corinthiacis, & Virgil Ciri.

840,1 γρ δέξο με, δέξο θάλασσα &c.

23 ἴσ. ὀλέσσει.

29 γρ. μιστῆς.

33 ἴσ. ἐγχὺς ἐὼν στεφάνοιο φεραυγέος.

842 6 γρ. ὅ γὰρ ἀγχίτης &c.

8 γρ. καὶ μέσσον καὶ διένυσεν &c.

12 γρ. δολίῳ ποδὶ νυκτὸς ὁδίτης &c.

844 4 γρ παφλάζων ὀδυνήσι &c.

31 ἴσ. ἴδε χρυσοῖσιν ἀέθλιον.

846,4 γρ ἐν ἁλί &c.

11 γρ. εἰξον ἀνάγκῃ, εἰ παφίη νικήσει ἀκροτάτη κερδαλέου.

848. 1 ἴσ. μελαγχήλαιοιο νομῆος &c.

4 γρ ἀγκαλόωνδ' ὑπ' ἔρωτι &c.

6 ὕπατος &c is eſt ὕπατος alibi

8 ἴσ. κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων. De duabus ſomniorũ portis Hom. ὀδυσ. τ.

δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων. (ἐλέφαντι.

αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος. (ροντες.

οἵ ῥ' ἐλεφαίρονται ἔπε' ἀκράαντα φέοἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε οἵ ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.

12 γρ με τελῶ &c.

29 γρ. ἀμφίεπε δὲ &c.

32 γρ ἤνυμα τὸν κόσμηνσας &c.

33 γρ. ἀφροῦ λιθοφόρου πρὸν ἄνοια &c

854,20 γρ. ἀγλαόφεγγ' νίκη.

856,29 γρ. ἐπ᾽ ἄμυνι ἀσυφίλικτος ἐγὼ μοῖρην πινύσσειν.

858,8 ἴσως. πελάεις δὲ συνεισχύοντο βοτῆρες.

32 ἴσως. μορφὰς δὲ [...]σοδόμων ἐπιτέρπεσθ᾽, ἢ μάλ᾽ ἐτέρπετο &c.

20 γρ. πειθίδη [...] ἔγχος ἀείρων.

862,4 οὐ τόσον αἰχμαὶ

αὐ[…] βαλέειν εἴδαί ἐστιν, ὅσον σπινθῆρες ἐ[…]

Scitum eſt illud Muſæi de vi amoris & formæ.

κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς (τόξου ὀιστοῦ.

ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος

ὀφθαλμὸς δ᾽ ὁδός ἐστιν· ἀπ᾽ ὀφθαλμοῖο βολάων (ὁρμᾶς ὁδεύει.

ἕλκος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀν-

15 ἴσως ἐνδοιαστὸς δύσεχε &c.

24 γρ. καὶ ἐξ αἰδοῖο ηγε[…].

29 ἴσως ἕως αἰχμάζειν μορφὰς &c

864,4 ἴσως εἰς πρώτην ζέφυροιο, καὶ ἐσπερίην κλίνομαι χαίνης

10 ἴσως. καὶ σύνεπε θεᾶς λυαίου.

31 γρ. καὶ κα[…] &c. (θης.

866,1 γρ. παρέπτυξα χείλεα νύμ-

30 γρ. ἵνα πυρθεὶς μυθὸν ἐκεῖνον τεὸν ἔπος βούλοιτο, ἢ θέσπιν &c.

Sed neutrũ mihi placet crediderim autẽ vnum verſum deſiderari.

868,6 γρ. ἐνδέχεται γυναῖκα.

10 γρ. ἐπὶ πόσιν δῶρα vt pag. ſeq. εἰ πάθον ἔλθῃ ἢ γρ. ἐπὶ πόσιν δῶρα φάρμακα λυσιπόνοιο πονήσεται ἀμφὶ χατίχνης:

22 γρ. φοφάλιγξ κυλίνδων &c.

870 10 γρ. παρθένον ὡς ἐνόησε &c.

872,3 γρ. ἀλλὰ ῥόον Φαίδρωνε τὸν δέμας.

7 γρ. πήληκα κομόων &c.

874,21 γρ. ἐμὸν ξίφος ἔπλετο μορφὴ &c.

7 ἴσως οὐ λόγον αἰχμάζει ὅπλον ἄρεως

876,2 γρ. ἄγχι δὲ πίπτε &c.

5 γρ. ψυχὴ δὲ δέμας φαίδρωσε θαλάσση &c

10 ἴσως. καὶ ἐ δέμας ἄλμν &c.

878,16 ἴσως. ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου &c.

880 30 γρ. ὑπ᾽ ἐμῆς στεφάλης ἐκορέσσατο.

31 γρ. ἀλλ᾽ ἐπεὶ φθιμένη ζάχα χώ[…]

882,25 ἴσως. δυσπαίπαλα […]

889,18 γρ. καρτύνουσι.

886,11 γρ. […] οἰνοπὶ κίσσῳ.

20 γρ. συλήσετε &c.

888,21 γρ. ἔμπυρον &c.

890,25 ἴσως. στῆθος ἄκρον ἔτυψε &c

894,9 ἴσως ὑποκρύφιος δὲ θαλάσση &c. […] κρυφίη.

11 ὑπέστερον ἔργα ἀέθλων in margine exemplaris eſt […]

896 4 ἴσως. τίνων χάριν &c.

898,5 γρ. θεσπέσιοι &c.

23 ἴσως. […] δὲ πόδας.

30 ἴσως. […] ἐθνέος [...]

31 ἴσως καὶ νέκυς ἐν χθονὶ κεῖτο […] ζώοντι βελέμνῳ.

900,7 γρ. καὶ βόας εἰσορόων &c.

904 3 γρ. ᾔιας ἰφιμεδείης.

8 γρ. καὶ σεῖο λόγχην &c.

10 γρ. εἰς μόθον ἕλκει.

20 ἴσως σοῖο ἔχουσα τηλίκον &c.

17 γρ. φυλάδας αἰχμάζουσι &c.

908,21 γρ. μῦθον ἀπειλητῆρα χέων.

30 γρ. ἐφθεγξάμενος σελήνην.

910,4 γρ. ὑψόθι δίφρων.

29 ἴσως. […] ἀφθόγγοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων.

912,11 γρ. εἰσαΐω &c.

26 γρ. ἐς βυθὸν ἔλκετε.

918,10 ἴτε περί ἄνθρωπος ἡμιόνους, ϛ ὁμὴ λυδας αὔρας ἐπείγων.

23 γρ. πηγαίη &c.

30 γρ. ἀελλόδρομος ἔκτυπεν ὁπλή

920.7 πενθαλέην πλοκαμῖδα καρηφίλ τάμνε σιδήρῳ. Solebant olim in funere tondere comã, eaq; defunctũ operire, de qua conſuetudine Homer. ἰλ. ψ.

θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον

κειρόμενοι. & ὀδυσσ. δ. (τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

27 ισ. δεδουπηκότος ἔργα τεκούσης.

33 ἴσως ἀμφοτέρων ἔχειε λίθων σκληρὰς κενεῶνας.

922.14 γρ. ἀνερρίπιζεν ἀήτης.

26 γρ. ἀνεζάζετο θερμὸς ἀήτης

924 8 γρ. τέρμα δρόμου τελέσας ἵπ-

29 γρ. τ μὲ ἀριστοπόνος. (πήλαζον.

926.8 γρ. πισσήεν

20 ἀνδράσιν ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης. Strabo lib. VIII. ἐπὶ δὲ καὶ κώμη Πελλήνη, ὅθεν καὶ αἱ πελληνικαὶ χλαῖναι ἃς καὶ ἆθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἀγῶσι. Idem Euſtath. refert. ἰλ. β.

27 γρ. ποδάργην vt apud Homerum: ex cuius lætiſſimis paſcuis hos equos Nonnus abegit. locus eſt ἰλ. π.

τῷ δὲ ϛ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους (τὸ θὼ,

Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην, τοὺς ἔτεκε ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια ποδάργη, (ἀνοῦ.

βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.

928.9 γρ. ἐς εἰς δρόθυσαν ἰκάνη &c.

14 ἴσως θεῖος ἀρχαῖον &c.

22 ισ. κέρδεα τέχνης. Sic 930,29. ἐπρότρεπε κέρδεα τέχνης. & Homer. ἰλ. ψ. ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

928,28 γρ. ἀθλοφόρον &c.

930.11 σκέπτεό μοι καὶ σφίγξε κυβερνητῆρα χαλινῶν &c. Idẽ Neſtor Antilochũ filium docet, ἰλ. ψ. quẽ librũ, cũ ſua ſcriberet Nõnus, quaſi ob oculos ad imitãdum propoſuiſſe ſibi videtur.

τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους, (φερα

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖϊν. ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον (κέντησ.

κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσὶν. ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω. (ἱκέσθαι

ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον κύκλου ποιητοῖο, λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, (κατὰ ἄξῃς,

μή πως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἅρματα χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ (λαχμὸς ἔσω.

ἔσσεται ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφύ-

20 γρ. ϛ ἅρμα τομεύων

932,4 γρ. ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ &c.

14 ισ ὃς μὲ εἴω περικυκλοῦθος.

30 γρ. προδίδωσιν &c.

933,23 ισ. χερσὶν ἐπιπλαταγῆσαι.

934,23 γρ. ἀνηλοίητο κηρίν &c.

28 ισ. ἀελλόδρομοι ἅρματα πταίουσι.

936,17 γρ. ἐς ἰσοτέλειαν ἀέθλων &c.

21 γρ. καὶ δόλον ἠσθέτησε &c.

938,9 γρ. ποδάργη.

12 γρ ἐπίκλοπον ἤνυε νίκην.

24 γρ. νικήσας.

31 γρ. πεπτηότες ἵπποι.

32 ισ. ὃς μὲ ὑπὲρ λαγόνων, ὁ δὲ γαστέρος, ὃς δ' ἐπὶ δειρήν. ἢ γρ. ὃς μὲ ὑπὲρ λαγόνων ἐπὶ γαστέρος, &c.

940,7 ἴσ. ὀξυπευκὴς κεκόνιστο πέδου κεχαραγμένος ἀγκών.

28 ἴσ. τὸ δεύτερον, ἢ τὸ δεύτερον.

942,11 locus eſt mihi ſuſpectus.

27 γρ. καὶ σὺν κύμβαχον ἅρμα &c.

944.5 ἴσως ἤμυον, ἢ ἤμυεν &c.

946,23 γρ. κατηφεῖ δείξεν ἀχάτη οἰκτρὸν ἀγυναιρὲ ἰοντι &c.

948,16 ἴσ. αὐτὰ δὲ λόγχης &c.

24 γρ. σῆθεος ἄκροι ἔλαιον

30 ζώματι δὲ σκεπόωντες ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς. hoc aliis verbis copioſe deſcribit Ioan. vlt.

ἐλινέῳ πεπύκαστο πολυτρήτῳ χρόα πέπλῳ,

πόντιον ἀμφίβλημα περὶ γλυπτοῖσιν ἑλίξας,

δέρματα, τέτταξ διδύμαις κεχαλασμένον ἐς πτύχα μηρῶν

ἰχθυβόλοι φορέουσιν ἀθηήτου σκέπας αἰδοῦς.

952.22 λαιὸν ἀριστεροῖο ποδὸς κάληπτα παίξας. Hom. ἰλ. ψ.

κὸψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

33 ἴσον ἀμειβόντεσσιν ἔχων τύπον &c. Eadem eſt ſimilitudo apud Hom. ἰλ. ψ.

ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες τοὺς γε κλυτὸς ἤραρε τέκτων

δώματος ὑψηλοῖο βίας ἀνέμων ἀλεείνων &c. (&c.

954,22 γρ. ποδῶν ταχυτῆτος ἀγῶνα

26 σὺν ἀδήκτῳ πλαμῶνι. In Homer eſt εὐτμήτῳ ἱελαμῶνι, ἰλ. ψ

956,9 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

Comparationis huius ſententia, atque adeo totus hic verſus Homeri eſt ἰλ. ψ.

ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο

στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ

πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει

στήθεος, ὡς ὀδυσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν

ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.

20 γρ. εὐτροχάλοιο &c.

28 ἦχι βοῶν πέλεν ὄνθος &c. ἰλ. ψ

τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων.

33 γρ. ἐστυμμένη δὲ &c.

958,2 ἴσ. καὶ κέρας &c. ἰλ. ψ. στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, ὄνθον ἀποπτύων &c.

14 γρ. κλισίῃ &c.

19 γρ. τέτρατος ἤλυθεν ἄκμων.

960,17 γρ. νήϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἱστὸν ἀρύρῃ &c. ἰλ. ψ.

ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο

τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν

λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, &c.

962,32 ἴσ. βραχίονος ἄρθρον ἀμύξας

964,29 ἴσ. ἰαπτερῆς σατῦροι δὲ δεδοικότες εἰς ποτὲ ἄρκτου, ἢ δεδοικότες.

5 ἀραχνιόωσα βοείη. eſt clypeus telis aranearum tectus, quod diuturnæ pacis tempore fieri ſolet. Bacchylides. ἐν δὲ σιδαροδέτοισι πόρπαξιν αἰθᾶν ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται, ἔγχεά τε λογχωτὰ, ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρὼς Theoc. εἰδυλ. ις'. ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὄνομ' εἴη. ὀδυσσ. π. ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ χήτει ἐνευναίων κακ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

19 γρ. θερμιῶν αὐχένα κῆ μέτλων &c.
21 γρ. προμερῆ ἢ προμερον &c.
968,24 γρ. δεφνων ἄλιοθε κεράσης &c.
970,16 γρ. ἴζοιτ &c.
27 γρ. κατασταλᾶσαι μέθοις. vt in vltimo huius libri verſu.
972,11 γρ. ἐν δέμας ὕδασι λυων &c
26 γρ νυμφεύοιτο κόρη &c.
28 γρ φάλαγξ &c.
974,1 κὴ κλυμβρῆς γενέσετε γάμῳ κυμαίνεῦ γαςὴρ ſic p 186,v. 26. ἀφ' ὅτε φόνης γενέσθαι τόκῳ κυμαίνεῦ γαςήρ.
8 γρ. αἰσοντες &c.
976.11 γρ χέει δὲ βαιῆ, ἢ χερσὶ δὲ βαιοῖς
980,11 ἴσως οἶνῳ ἦν οἶνον ἀμείβων &c
19 ἴσως εἶπε ἔχῃ &c.
982,28 γρ. ἀδὺς δέ οἱ λιῖα πάλλων &c.
986,14 ἴσως ἢ ἀμείλικτη ἀναίξῃ.
990.4 ἴσ. ἀδόρατον ἰχνὸς ἴχνος ἀ-νῆς ἀνειμένο.
992,31 ἴσ λαὸν ἐὸν θαύματι &c.
994,10 γρ. ἀπ' ἀλλοτρίης πετυμάοιο,
19 γρ ἰδὼ δ' ἱψόθεν τὸ φῦλον.
996.3 ὁμῆς ἐψαυσε τραπέζης. pro ὀμῆς alibi eſt μιῆς vt lib. v καὶ μοι ὁμῆ κὴ ζῶα μιῆς ψαύοντα τραπέζης & lib. VIII. κὴ πόλον ἰδιον ἔδεκτο μιῆς ψαύοντα τραπέζης.
10 θυάδι φωνῇ. Hęc eſt noſtri plerumque archetypi ſcriptura, quam qui retinent, etymologiam à Thyia deducunt, quæ prima Liberi patris Orgiis fuit initiata. Sed mihi magis Euſtathii, & aliorum opinio probatur. qui Bacchi ſacrificulas Thyadas appellant παρὰ τὸ θύειν ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, κὴ μαίνεσθαι.
12 γρ. ἐλπίδας, &c.
1000,5 γρ αἰὼν &c.
10 ἴσως νίκην ἢ μιν τέρψιν &c.
16 ἴσ. αὐτὰρ ἑλὼν δ' &c.
alibi ἴσ καὶ μήποτε αἰχίνης &c.
1002,3 ἴσ. οἶδα μὲ ὡς συνάεθλος &c.
7 γρ. μηκέτι τοςήσθε κορυμβοῦσιν.
14 γρ. γναθμῷ γλυφίδῃ.
1004,20 ἴσ. ὀλίγοις αἰ ἀγχιάλοισιν ἐς δίον τις ἱερὸν πυκ.
1006.19 γρ. ταῦθεντήρα λυκίχ
28 γρ. φόνῳ δ' ἤμελλε παρειαί.
1008,17 ἴσ ἱμερόδωρα δαΐζον &c
19 γρ διεθλασε δηιαλῆα.
22 αἰγαίων πολύτεχνος &c. De Aegeone vide ibid.
1710 15 ἴσ. ἰσπεον ἀπλανέων δολιχοσκίος ὄμβρος εἴσω. Si cui videatur legēdum ἰσπανων ab Ispana Aphricæ vrbe, non repugno. Maurorum enim iacula nota ſunt.
1012,27 γρ βραχυλόφος &c.
1016,26 γρ. ὀρεσίοισιν &c.
31 γρ. σπεῦσε ποδὸν πυραυγέτη.
1018 1 ἴσ. πινυτόφρονι καλέσαι σε πε-φυζότα.
1020,3 γρ. νόσφιν ἐς ἠέρα &c.
5 γρ. ἀλλοκάζω &c.
33 ἴσως ἄλλον &c.
1022,2 γρ. ἦπ &c.
27 ἀνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο κὰδ δέ με χήρην &c. eſt verſus Hō. ἰλ. ω vbi ita Andromacha:
ἆνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, καδ δὲ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι. πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι,

ἔδειμαν οἷον ἤδη ἴξεσθ' &c.
1024,5 γ. θυγατέρων &c
21 γε. ἵμὸς ποσὶ· οἱδ' ἐκ χυλίδω.
23 γ. ἱερασαιδὴν &c.
25 οἷον ἐκεῖνοις &c. in archetypo eſt annotatum ἐκ.
1030,11 γ. ὠδεινοῖς ἀβρυάλη &c.
18 ἴσ. κιρνάμεν@ μαλακὸν &c.
22 ἴσ. πέδον χευοντα πεδίλῳ &c.
33 κῶμ@ ἰοστης. ἴσ. κῶμ@ ἑορτῆς, vt Ioan c. IV. & VII.
1032,5 γ. γραπτῆς ὑακίνθου &c.
24 ἴσ. ἰδωστ' ἀλλ' ἠδ' ἐνχέμης &c
1034,13 ἴσως βοτρυόεντα κατέσφοι χροιὰ δύεται.
20 γ. οἰδέντι φασία κόχλῳ & ita eſt in Miſcell. Polit. c. XII.
24 αἰγαλῷ κόχλῳ. Politianus habet, ἤδη &c.
25 Polit. τοῦ ποτε μήνα &c Purpuram olim ſoli principi fuiſſe dicatam norunt Iuriſconſulti noſtri ex lib. IV. c. tit. XL. & lib. XI. tit. VIII. & Suetonius ſcribit à Nerone matronã purpura ornatam bonis exuiſſe.
1036,30 γ. θαλυσιαῖς εὐθαλὲς δηώ, vt alibi.
31 ἴσως καθαπτομένη &c.
1038,1 ἴσως ὦ πτόλι παισμέλουσα &c ἢ σὺ πτόλι.
1040,6 ἴσως ἐσδύεται &c.
12 ἴσως χιλιαστὴς &c.
19 ἴσ. γάμον ἢ σωτῆρσιν ἔρως.
1042,28 ἴσ. πύξαντί μοι ξεῖνον ἄρμα
1044,12 γ. ῥίπτον οἰσύϊνοις.
1046,33 ἢ γεραιῶν ἀλυκτὴν &c. Plin. lib x. c XXIII. tradit grues pontum tranſuolaturas ſaburra ſtabiliri, cumq; mediũ attigerint, abiicere lapillos è pedibus, è gutture vero arenam in continente.
1048,21 ἴσως αὐτοπαλίσσων ἢ αὐτολέχῳ ἐν.
1050,20 ἴσ. ἐγρομένου σε πάλιστα
1052,19 ἴσ. αἰρόμενος ἢ ἱμάσσεται ὄρθι@ αὐχὴν.
24 γ. ἐξέβη λεχώης &c.
1054,18 γ. ἄπεπο@ ὕλη
1056,8 γ. χαλκὸν ἔλον πολεμήιο ...
1058,3 γ. ἴχνιον ὕδωρ &c.
4 ἴσως ῥό@ ἄρσενι λύθρῳ &c.
17 γ. ἀλλὰ παρά.
20 ἴσως ἐπιναθερα Θηαίνης.
26 ἴσως ἴχν@ οἶνα &c.
32 ἴσως καὶ τότε ὄβρεον ἔρωτα &c. Neque enim Mars Veneris eſt filius, ſed Cupido.
1060,27 γ. γείνατο μήτηρ &c.
29 ἴσως φορτον ἐλάφριζεν.
30 λαθρίδιον δι' ἄλλων ἀνέρων &c. Hoc de iure ciuili intelligendum, quod Latina lingua ſcriptum Beryti publice docebatur.
1062,6 γ. ἀνκύκλοιο βοιώης.
1064,5 ἴσ. δίμοις λιχμώοντα λιαίνης &c.
11 γ. κύκλον ὀπωπῆς &c.
13 ἐπὶ σοῖς εἰκόνι μορφῆς &c. Meminit Polit. Miſcell. c. XI.
1066,2 γ. δίκτυα &c.
1068,15 εἰς δρόμον ἀπορίης. idem error eſt p. 96,9 εἰς δρόμον ἠλάκτηνς, cum vtrobique ſit legẽdum εἰς δόμον. (κτορες.
28 ἴσ. ἀνδραχθῶν ἀσωμένη ἀλάστ...
1070 ἀπλανέες &c. poſt hũc verſum aliquid deſidero.
1072,8 γ. τύπο γέρας μοι ἴκει.
26 ἴσ. πεσσοῦντι ἑμῆς πλάνην.
33 γ. σὺν πάτραις.

Digitized by Google

25 ἴσ. πυκινὰ πολυαστερέων δὲ παρέστεξεν.

1076,1 ἴσ. ἄχει δικάζει.

2 Βηρυτὸς βιότοιο γαληναίοιο πεδίον.

Hanc pulcerrimam Phœniciæ vrbem, quam Eunapius in vita Proæreſii, matrem Iuriſprudentiæ, & Iuſtinianus de conceptione Digeſtorum, legum nutricem appellat, horrendo terræ motu proſtratam, & ſolo æquatam fuiſſe ſcribit Agathius lib. ſecundo de bello Gothorum. Quo tempore plurimis ruentium ędificiorū mole oppreſſis, illi qui periculo ſupererant, cum anteceſſoribus Sidonem vicinam vrbem ſe contulerunt. Poſt hanc cladem, non tantum nullā priſtinæ magnificentiæ partem recuperare potuit, verum etiam reædificata grauiſſimo incēdio penitus conflagrauit, vt videre eſt lib. 1. epigrammatū, tit. εἰς πόλεις.

5 ἴσ. καὶ θεὸς &c.

8 γρ. ἀγκαὶ ἐλοῦσα &c.

1078,7 γρ. κιχάλασο φιλοίτης.

22 ἴσ. αὐίχησε λιπαίδιον.

1080,12 γρ. πορθμὸς ἐρώτων.

20 γρ. στατὸν ἵππον &c. sic ἰλ. ζ. στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ.

21 γρ. παλιμφυὲς ἦμαρ ἀέξων.

1082,15 διαυγέες μάρτυρες χαλκοῦ &c Callim. εἰς λουτρὰ τῆς παλλάδος.

κύπρις δὲ διαυγέα χαλκὸν ἑλοῖσα πολλάκι τὰν αὐτὰν δὶς μετέθηκε κόμαν.

30 γρ. κορισσαμένη &c.

1084,10 οὐ φύγε &c.

1086,6 ἴσως καὶ ἥλικος ὄμματα κούρης

1088,32 ἴσως βαρβῖτα χεὶρ λίσσαιτο

1090,12 καὶ οἱ ἐρωτοτόκοι &c simile quid eſt apud Theocritum αἰγεῖς κλήρω εἰδυλ. λϛ. μέμνασο δ' ἐμεῦ ἐξερέεσθαι, αὐτὰρ ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλαμβάνεν μῦθον ἰόντα.

21 γρ. ἐπιγουνίδιος &c.

24 ἴσως ὁ δρόμος ἐντυπώσεις κεκραδοασόον.

32 Hi duo verſus male ſunt poſiti. nam alter in alterius locū irrepſit.

γρ. ἐστὶ πόθον ὁ μάθε κούρη (διανίηπιον εἶδος ἔχουσα, καὶ ἤθελεν ὀρφανοῖσιν ἑὸν βαρύμοχθον. ἐπιστομένης ὅτι κούρης (ἐρώτων. ἔψιμος ἠϊθέω ἀπελείπετο ἐλπὶς

1092,10 γρ. ὁ κόρος ἐστὶ πόθων, ἐψ δὲ σοῦ βίβλος ὁμήρου. Verba Homeri hæc ſunt ex ἰλ. N.

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος, (ὀρχηθμοῖο. μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος & Pindarus νεμέων ζ. κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' ἀφροδίσια.

20 γρ. αὐχοστεγίζων.

1094,24 ἴσως σκορπίος αὐτίκα ἐπιστεπτίσιος.

25 γρ. ζώσασθαι ἀρότρῳ.

31 ἴσως. καὶ ῥόδα τ' ἄλλα.

1096,16 γρ. μή μοι χρυσὸν ἄγγελε.

30 γρ. αὐτίτυπον γῦ.

31 ἔργον ἅπερ τελέει τις ἐν ἤματι νυκτὶ δοκέει. Claudianus.

Omnia quæ ſenſu voluuntur vota diurno, Pectore ſopito reddit amica quies.

1098,3 γρ. καὶ ἔχιδνα αἴθοπι δίψῃ.

20 γρ. νεοσφαγέων &c.

29 ἴσως

29 ἴσως ἐς ὡς ἑὸς ἴσα τῷ κούρῃ.
1100.1 γρ. ὑπὸ πονταίνων φαῖε φαινῶ
26 ἐς θυγατὴρ λάδωνος &c. Ouid. lib. I. Metam. Daphnen Penei filiã facit. Primus amor Phœbi Daphne Peneia.
30 ἴσ. τίνα σοι τίνα δῶρα κομίσσω, ἢ τίνα σοι ποτὶ δῶρα κομίσσω.
1102,32 ἴσ. λυχνίδας σοι κομίσσομαι
1104,20 καὶ αἰεὶ ποδὸς ἄχει καρήνου. Theoc. βουκολίσκος εἰδυλ. κδ. καί με ἀπὸ τᾶς κεφαλᾶς ποτὶ τὼ πόδε συνεχὲς ᾄδεν.
30 γρ. ἀγραύλῳ παιδὶ ποίμνης.
1108,19 γρ. καμμάτου &c.
21 γρ. ὃς δέ κε νικήσῃ.
1110,2 γρ. καὶ συγίαι ῥαθάμιγγες.
3 γρ. συνθεσίας.
20 ὡς ὁ μὲν ἐγκεκύδοιμος ἔρως &c in archetypo ſupra ἔρως notatum eſt ἀέρης, & ita omnino eſt legendum.
1112,19 γρ. πηγαίην &c.
27 ἴσ. ποσειδήιον ἅρμα &c. poſt hunc verſum, niſi fallor, aliquid deeſt.
1114,4 γρ. δίζυγα χηλήν.
1116,5 γρ. ἀποφύτων ἀπὸ κήπων.
7 ἴσ. ἰσθμιάδος βυθὸν ἅλμης.
12 γρ. κοσμηθεῖσαν &c.
1118,5 ἴσ. νύμφης ἡμετέρης.
10 ἴσ. νίκης ἡμετέρης &c.
12 ἴσ. κέκροψ ἄλλος ἰνηϊς.
14 ἴσ. ἧρον τύπον &c.
1120,17 ἴσως καλὰ φιλοξείνῳ ζωάγρια.
19 ἴσ. κασιγνήτοιο δὲ νύμφης &c. tam enim erat ſuperba, vt iactaret ſe Nereidibus pulcriorem.
22 ἴσ. ἀστέρα μαίρης.

1122,32 ἴσ. αὐτίκα τὸ πτόδιον &c.
1126,3 ἴσ. ἔψαυσε &c. Alii ſcribũt Periclymenum in aquilã fuiſſe mutatum, cum ab Hercule interficeretur.
26 ἴσ. παραιμύσοιο χαλινοῦ.
27 κέντρῳ ἐπιστρέχων &c. idem verſus eſt pag. 930, v. 22 vbi legitur κέντρον.
1130,13 ἴσ. θαρσαλέοι &c.
28 γρ. ἐς στίχοι ῥαίονται &c.
1134,24 ἴσ ὁππόσα νηρείδεσσιν ἀμειβομένη κάμε τέχνη, vt alibi
25 ἴσ. λάμπων ἐργοπόνος παρὰ κύμασι, ἐς μέσον ἅλμης.
1135,6 καὶ ὁππόσα γαῖα δὶς ἀείρει &c Ex hoc loco conſtat alibi recte legi, & alibi mendoſe ᾄδεις.
1140,3 ἴσ. σὺν ἀντίκτοις δὲ βοιώσαις
16 μόσχου &c. hunc alibi βοιωτὸν appellat.
21 γρ. καὶ ναίεται δεδόνηντο.
1144, ἴσως. ὀνειρείης &c.
1146,13 ἴσως κασιγνήτην δὲ τεκούσης
αὐτονόην λύγδισιν ἀμοιβαίοισιν ἱμάσσων.
1148,7 ἴσ. αἰδοῖ πέμψας.
13 ἴσ. αἷμα φέρων.
1150,10 ἴσως διαίνομαι ἐκ τοῦδε θήβης
1152,1 ἴσως ὦν καὶ ἀνάγκη.
8 γρ. ἤδη γὰρ λυκόοργος &c. hiſtoria eſt alibi
96,7 τυρσηνοὶ δέδασι τεὸν ἀθέρος &c. De hac fabula vide Homerum Hymno, cui titulus διόνυσος, ἢ λησταί. & Apollodor. III. Bibliothecæ.
1154,8 ἴσως οἷα ποθιατίζουσα γέον

9 γ αἰνόθιδ@ &c.

17 ἠμαθυνάδης,&c ἴσως ἡ μαγνάδης Sic pag 1158,v.12 ὅθι μαινάδης.& paullo poſt,μέλλε θανεῖν.

20 γ. ἴχχιοσι λιονυςίοι δένδρον ἱέρσαις

23 ἴσως νυκτιφανὴς &c.

1156,24 γ.ἰοχέαιρη &c.

1158,5 γ.κροίνης &c.

30 γ.αἰ φαιδρὴ πεπότητο νέη σκαίρουσα μιμαλλών, λίμναίης μεθέπουσα.

1160,9 γ.πρυτανίσι πόροις.

24 γ.βελθομένοις ᾗ πόδεσσι.

1162,25 ἴσως ὅτ' ἀρσενα δῆλον ἐκαίνει.

1164,4 ἴσ.στιχ. ὄν ἴκτα μῦθον ἐνίψω.

24 γ.σμαράγδῳ

31 ἴσ. ὑπεκτροχόωσα ᾗ σφὴ &c. Sic p.1174,v.6.θλιβομένης παλάμῃσι. ἱμασθλήτω ἱμᾶντος.

1166,16 γ.σιγάλματα πάντα &c.

1168,13 ἴσ.ὑπὲρ σκοπέλοιο νοήσας

21 γ. πώλῳ &c.

26 ἄρμα θαλάσσης &c. sic nauẽ non ſemel in hoc opere appellat eadem eſt catachreſis apud Catullum de nuptiis Pelei & Thetidos.

Ipſa leui fecit volitantem flamine currum,

Pinea coniungens inflexæ texta carinæ.

1170,5 ἴσ.τὸν βέλ@ ὀξὺ ἀείρων

25 ἀλλὰ γόνυ κλίνεσθαι.Euſtath in ἰλ.η.adverſum

Φημὶ μὲν ἀπατασίως γόνυ κάμψειν. πάμπαντα ᾗ γόνυ ἐστὶ ὅτε καὶ ἱκετευτικόν, ὃ καὶ γονυπετεῖν λέγεται, καὶ γόνυ κλίνειν, καὶ συνήθως γονυκλινεῖν. κάμπτειν δὲ ἴς γόνυ καὶ ἐπὶ τιμῇ ἀνδρὸς ὑπερέχοντ@. & ἰλ.τ γόνυ κάμψειν ἐπὶ τῷ καθεσθῆναι λέγει, ποιῶν διαφορὰν τῶν ἱσταμένων. οἱ ᾗ μετ' ὄγκου, ἐπὶ ἱκεσίας καὶ προσκυνήσεως τίθενται.

1172,17 ἴσ.μνηστῆρα φώκην

22 ἴσ.ἐμὸν συλητῆρα φώκην.

26 ἴσ.ἀνδροφυῆ.

1174,6 γ θλιβομένης παλάμῃσιν.

23 γ.ἱμείρετο λύθρον.

1176,11 ἴσ ἐρχόμενοι ἀπὸ πέτρης

1178,20 ἴσ. καὶ γλαφυρῶν γυάλων ἐφαίνη γυμνούμενον ὕδωρ. τὰ γὰρ κοιλώματα αὐτῶν γύαλα καλοῦνται,ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. ὠ κοίλης πέτρας γύαλον. Euſtath.ἰλ.N.

31 ἴσ ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκε ἄρης θρασύ.&c.vt alibi.

1180,13 γ γείνατο &c. idem error eſt pag.1050,v.27.

1182,18 ἴσ.ὑπολιβάζων χθόνα καλῶ.

1184,13 ἴσ προθέω &c.

1186,6 ἴσ.αἶψ' ἀνάδδας

1190,3 γ.ὑπὸ βρεῖσθε λυκαίας.

27 ἴσ.θηρσὶ πόθεν καλέεις με τὸν ἡία σιτοκομίζων.

1192,25 γ κηκορυθμέν@ &c.

1194,8 ὃν abeſt ab archetypo.

1196,31 γ.γαμίην μετὰ δαῖτα.

1198,16 ἴσ.ἐπικρύψασα κορίη.

1202,2 exemplar habet ἐλύγκας ἱμερόεσσαν.

16 γ.ἀεὶ ζώννυμεναι γυναῖκες.

1204,5 ἴσ.καλὸς ὄρνις.

8 ἴσ.βάκχ@ εἰς ἱκαρίου δόμον ἤλυθεν.

1206,9 ἴσως βαλεῖν ἐνὶ κλήματα χωροις.

1210,24 γ.ὀνειρείης &c.

1212,12 γ.μόρον ἄφρασε.

27 γ.

27 γ. ἀπείρητον ὑμβραίων.
30 γ μηνεσι,&c.
32 ἴσ. παρασπαιδόρης ἐπ πέτρῃ.
1214,9 ἴσ. εἰ μὴ ἐπὶ ζωῇ.
1216,9 ἴσ οἱ ἐν οἴκτείροντες.
17 ἴσ ξωῆς &c.
20 ἴσ. ὤλετο πότμῳ.
31 καὶ τὰ μὲν ἔπλασσ μῦθ@ ἀρχαῖος ἠθάδα πηθοῖ ψεύδει συγκεράσας τὸ δ᾽ ἔτητυμον in hanc fere ſententiam Pindarus cecinit ὀλυμπίων α. καί πυ τι καὶ βροτῶν φρένα, ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι,&c.
1218,8 ἴσως αὐτόματα τάξε.
1220 6 ἴσως ἐ σόλον σὺν εὐόησε,καὶ ἐ πόσιν ἠπόβοπησα.
15 ἴσως λισσομένη ἤ &c.
19 ἴσ. ζηλήμονες αὐχεῖ,&c.
21 ἴσως ἀπόλεσκεν δ᾽ εὐναῖξω&c
25 ἴσως ἢ κε φιλομμειδὴς ἀφροδίτη
1222,31 ἴσως καὶ σεῦεν ἀγλαόεντας ἀμειλιχ@ ἔπλεε ναύτης,&c.
33 ἴσ. ἰδὲ ποσὶ πομπὸν ἀντλῶ,&c
1224,24 ἴσ. ἔδνον ἐμῆς φιλότητ@ ὕδωρ καλόν.
1226,1 ἴσ. μετὰ κρήνας ἐν ἀριαδνῶν.
10 γ μυκηθμὸν ἔκλυεν.
15 ἴσ νεοζυγέ@ &c.
25 ἴσ. αὐλοῖς.
28 γ ὄχνον ὄμφακι,&c.
29 ἴσ. ἐπεπέρπετο ἢ μάλ᾽ ἐτέρπετο.
1228,12 ἴσως οἶδας ἀοσσητῆρα &c. ἢ εἰδὼς.
1230,4 γ ἀμαδρυάς &c.
27 ἴσ. αὐτομάτοις ἤ &c.
28 ἴσως δειλοῖς &c.
31 ἴσως ἄλλη ἤ τελέθοι &c.
1232,25 ἴσως αὐτ@ ὃς ἀνδρομέης &c.
1234,9 γ. ἀφνειῆς &c.
25 ἴσως ἐλιδανῷ &c.
12,8,4 ἴσως λᾶαν ἀλεξητῆρα &c.
18 ἴσως μανίη τεθηπυιμένον ἢ πεπλωμένον &c.
28 ἴσως εἴπερ εὗρε βάκχον &c.
1240,9 ἴσως τοσόνδε κακὸν ἦθ@ ἀνίδρυμον. ἢ κακὸν εἶδ@ &c.
16 ἴσως στεναχουσι γυναῖκες.
25 γ. νόθη &c.
1242,24 γ καί σε λάων &c.
1244,7 ἴσως ὀρεινὸ@ γῆ.
1252,8 ἴσως κυλιντὸ@ ἀπαιόλετ@ &c.
1254,2 ἴσως εἴμεναι πέδῳ,&c.
1256,6 ἴσως ἐπιμέλωσα ὃ γαίῃ,&c.
14 γ. μυρίαιρος &c.
18 ἴσως ἀδυνηθμὸ@ &c.
32 γ. ἀκτῆροις ἤ πόδεσσι &c.
1258,13 ἴσως ὀλετῆρα.
30 ἴσως πυρηφόρων ἐς νύμφην.
1260,26 ἴσως ἐπὶ δέμεια πιθὼς &c
1262,15 ἴσως κυβηλίδ@ ὑψόθι πίης &c.
1264,2 γ. λέχμης,&c.
1266,8 ἴσως ἀεθλὰ ἤ θυγατέρες, &c.
22 γ. δίπτις ἕλκεται ὕδωρ.
29 ἴσως καὶ κυλίας,&c.
1268,18 ἴσως κεχαλασμένο@ αὐτομηλῆς.
15 ἴσως ἄρτεμις ἀγροτέρη τε &c.
21 γ. ἀβροκόμῳ κυθηρείη &c.
1270,21 γ βοόωσιν ὀπωπαί &c.
1274,4 ἴσως παῖδα καλάδεσι,&c.
22 ἴσως αὐχένα λιμαίη ἐφιάλτα τὸν ψευσιμέθλη.
1276,11 ἴσως. τί καὶ πρὸν ἢ ὅ τι μῦνοι &c.
30 ἴσως πότε θέλγεται ἀστεροῦ@ αὔγη,ἢ ἀγρότις αὔρη, vt alibi.

1278,8 ἴσ. ἄρτεμις ἀπτοίητος, &c.
25 ἴσ. πάλιν δόμον.
1282,13 ἴσως. ὅτ' ἐπὶ πιζάλῳ παρὰ λάτμῳ &c. ἢ οἱ &c. sed Ouid. auctor eſt Narciſſum Cephiſi fluuii fuiſſe filium.
20 ἴσως ἐπιζαμήσαι &c.
23 ἴσως εἴ τινα πηγῇ, &c. (&c.
1284,27 ἴσ. ἐπεσφρηγίσατο σφίσιν
1286,20 ἴσως ἄλμῃ ἀπελούσης.
1288,8 ἴσως γλοπόνους &c.
9 ἴσως γλήνεος αὐγὴ &c.
12 γρ. πεθομβόν.
1292,9 ἴσως αὐζάδμητος ὀνείδεα γαστρὸς ἀλύξῃ.
1296,14 γρ. αὔρῃ ξυνὰ παθοῦσα &c.
1297,5 ἴσ. δίδυμον.
10 ἴσ. ἀπαιτίζων σε τοκῆα.
15 γρ. δολόσκιον ὕλην.
29 γρ. λίτομαι σε, &c.

AD LECTOREM.

ET hæc quidem, candide Lector, eſt ſymbola, quam pro noſtra tenuitate ad Nonni Dionyſiaca adferre hoc tempore potuimus, quam vt æquo animo accipias, etiam atque etiam à te peto. equidē hoc tibi affirmare poſſum, nulla me ambitione adductum, vt ſcilicet cuiquam rei bene in Nonno gerendæ occaſionem præriperem, hæc edidiſſe; ſed vt mea qualicunque induſtria iuuarem à libris mendoſis alieniores, vt habeant quo ſe explere non nihil poſſint, donec νοννοφύλακες *ſua in manus hominum venire ſinant. quorum conatibus tantum abeſt vt ego inuideam, vt nihil magis exoptem, quàm vt prodeat aliquis, qui palmam in hoc certamine propoſitam ferat. Quiſquis vero erit, qui libris inſtructus vetuſtioribus Nonnū reſtituet, & deprehendet me ſæpe* ἀπὸ σκοποῦ εἰκάζειν, *illi pro ſuo candore exiſtimandum relinquo. quanto ſit excogitare quod in rem ſit, quam ex aliis colligere difficilius. Vale Lector, &, quidquid eſt, in optimam partem interpretare.*

INDEX

Digitized by Google

INDEX RERVM ET VERBORVM IN NONni Dionyſiacis memorabilium.

ABARBAREA 435, 1049
Abaris 303
Abas 1237
Abſente duce bellum friget 851
Acerba inſultatio Bacchi. 451
Acerbiſſima irriſio 1295
Aceſine 617
Achates 369, 929, 947, in terram cum curru proſtratus. 943 Indicus 151 Faunum vexat 943
Acharneus 361
Achelous & Terpſichore parentes Sirenum 371, 1101, cum Hercule certamen 477
Achilles 1133, 867
Acmon, 947, 739, 959, Clypeus. 739, Iouis nutritor. ibid.
Actæon 927, Ceruus à canibus laceratus, 159 ex olea delabitur 169 in ceruum mutatus, 159 de mortis ſuæ cauſa, 157 velociſſimus 157 patri 165, 939, 160, 165, dux 357, 165 arma ſua patri oſtēdit 171 qualiter cupit forma ſuam depingi 171 Dianam nudam vidit. 159 venator. 157
Æſtas in Cancro 983 Dianæ 171 cognatus 171 Ariſtæi & Autonoës filius 157 orat pro canibus 167 oleā aſcēdit 161 orat ſepeliri 171, 1155 Dux primus 355 à canibus laceratus 225
Acuere dentes 769, 1159 mutatus in ceruum 169 oſſa collecta 173 lamentatio 161
Actemon 855
Adamas contra Meduſæ caput 1239.
Adfectus amantium 833
Adonis 1095, 379, 791. 1089, 199, 1107, 803. & Venus 325, 451 à Marte in Aprum verſus occiſus 1065, 1101
Adonias Cypris 8212 Nympha 1277
Ad Narrationem reuertitur 27
Adria 185
Adriaticum mare 1129
Aduentus Veneris Harmonicæ nunciatur 1071
Adfectus ſpectatorum vni parti fauentium 935
Aduerſi venti 1225
Æſtas in cancro 983
Æacus ſuppoſito pede Ariſtæum in terram deiicit 595, 953 reliquos hoſtes inuādit 361 præmium victoriæ aufert. 953 ſiui Peleus & Telamon 953

Xrrr

victor 965 certaminis iudex 933 Myrmidonum Dux 361 hoſtes trucidat 593 reliqs fugientibus ſolus manet 819 ab hoſtibus cinctus 591 pugnæ inſatiabilis 597, 1001, 951, 761,721,705, in ſupplices ſæuit. 599, 627, plurimos occidit 599
Æbialus 887
Ægæum mare 1139
Ægæon 1133
Ægæon in bello Titanum Ioui auxilio fuit 1009
Ægis. 717
Ægina Naias fuit 601,209
Ægina 1003
Ægina 361,1003,625
Æolus 999, 1221
Ægyptus 50 filiorum pater 103
Æltas 325
Æmulatio mulierum 1157
Aetnæ ignis 371
Æuũ Ioui ſupplicat 203 ſeipſum caſtrauit 661
Æetes rex Colchorum. 873
Æthiopes in bellis capite mortui equi ſe armant 697
Aethra vrbs 661
Aeuum gubernationem mundi alterius recuſat 203
Æquinoctium vernum 981
Arcadius aper 365
Autumnale 983
Aeuum de calamitate hominũ conqueritur 203
Agaue orgia Bacchi deteſtatur. 1199, 195. Echioni nupta 247 caput Filii ad patrem defert 1193 priorem rabiem ſibi reddi poſtulat 1197 filii caput tanquam feræ foribus iubet affigi 1193 ad ſaniorem mentem reuertentis luctus 1197 furioſa loquitur. 1159 Tireſiam Charicli filiũ conſulit 1143 ſacrificat 1145 manus ſanguini ſacrificii maculatæ 1145 Echioni nupta 151,1141 luctus 1197 filium Pentheæ occidit 563 ſomnium 1141
Agenor 127, 1039 ad Authonoem verba 1189 Penthei filii ſui caput, tanquam alicuius feræ patri Cadmo offert 1143. mater arborem deiicit 1191
Agelaus 889,107,83,103
Aglaia 637,823, 825 Cupidini 825
Ayleus 475
Agricultura marina 25 tempora 1095,715
Agræus Dux belli 679
Alcimachia 719, 887 Harparlionis filia 775
Alcon 767 fratrem aufert 951 armat 949
Alphus à Baccho interfectus 1171 in mare decidit 1171 in Bacchum incidit, 1169, terræ filius 1169,1241
Aliquis ex Elephante decidit 901
Alphus Gigas à Baccho occiſus 657
Alymachia exul 777
Alloquium 1261
Althæa coronis Gratiarum mater 1251
Alcyoneus 1249

Alia

Alia de origine Cupidinis fabula 1061
Alybe. 1103
Alybe 297
Alcyone 105
Alcyoneus 1251
Alcmena 209
Alpheus 371, 1051
Alphæus 199, 929, 1085
Alybe 465
Alterna victoria 477
Alienus ab amore 749
Aliud genus certaminis à Baccho propoſitum 963
Amator eſt vbi amat 217
Amatorum vanitas 429
Amatores inſomnes 839
Amantibus amicorum ora grata ſunt 301
Amantium oculi 41
Ambitio muliebris 247
Ambroſia iam vitis facta loqui 557 Nympha 555, 573 terram in auxilium ſolicitat 557
Amalthæa capra. 1261
Amazones 543
Amantium affectus 225
Amoenitas circa vrbem Beroen 1053
Amor ſummum Iouem domat 217 effœminat & fortiſſimos 835 a Typhoëo fugatus 55 non reciprocus infœlix 1277 miſerrimus 839 Morrhei erga Chalcomediam 1027 antequam gigneretur petulans ante tempus ex vtero matris erupit. 1061 irritus. 1093 Bacchi infœlix 1277 natura 109 in Morrhea armatur 831 inſatiabilis 1093 Iouem ſuperauit 795 Bacchum & Neptunum percutit. 1[illegible]9 fortes mollit 831 nulla aqua extinguibilis 199 aſtris [illegible] 1231 ſedes in corde 43 Morrhea inſanū prope facit 483 ſcintillæ 835 fortitudinis domitor 863 Aglaiæ 827 inſatiabilis 1061 vrbes expugnans. 651 multos ſubiugat 175. 439 1079 ſolem combuſſit 847 multos perdidit 121 fugiente puella duplicatur. 1105, 121
Amor mora impatiēs 219 vulnus 1093 figit cor Bacchi. 434 effœminans 847 improbi vis 861 Iouem flagellat 13 inuictos vincit 1087 minatur ſe Nicæam 435 ſolicitus 833 inſultat Diis 1081 crudelis 1101 ſitis nec vniuerſo oceano ſatianda 1085 vis 863 quo propior, hoc gratior 215 Cum immortalibus vero pugnās 145 omnes Deos domuit 829 cōtendit ad matrem 827
Ambroſia in vitem tranſmutata 557
Amethyſtus 491
Amphiaraus 355
Ammon 1041, 373
Ampelus Lunā ſuperbè cōpellat 307 puer. 279 pulchritudo. 715, 219 cum Luna collatus 281 victoria ſua delectatur 299 audaciſſimis ibid. ſuper truculentiſſimis feris equitat ibid. meticuloſus 307 ad taurum ibid. dorſo tauri excuſſus 309 mors ibid. mors nunci-

ata Baccho ibid. in vitem ibi. tanquam Lucifer 295 victor taurum aſcendit 305 Bacchũ 295 conſolatur quali 315,667 formam mutatur 33?,293 flagitium ſibi facit 305 tertius in curſu 293 Ganymedi prælatus 289
Amphisbæna 149
Amphion cithara 135,643
Amphidamus 947
Amymone 1061, 1077, 1117. cum Neptuno cõcubuit 1103 in fontem 1103
Anaxo 853
Anchiſesboum paſtor Venerem amauit 425
Ancillæ officium 1227 & concubina 859
Andromeda 781,21,1233,1229 785, 229,649
Androgenia 367
Anemone 433,1097
Antiquiſſimæ vrbes quæ ſint 1073
Animalia perierunt. 191
Anima Ariadnæ Baccho 1277 poſt mortem eò redit, vnde venit 919
Annus 981 deſcriptio 1039
Ante vinum inuentum omnia triſtia 203 Ante Iouem nondum fuerunt fulmina 1057
Antianira 1263
Antiope. 209,453
Antiquior de vini principio, fabula 345
Aonia 133
Apaturius 719
Aphidne 361
Apiarii veſtis & ars. 151
Apollini ſe prefert Bacchus 341
Apollo Atyinnium defleuit 521 Cyrenen amauit 445 Carnius ibid. Iſmenius ad nuptias venit 145 flet ob Hyacinthum 95 Daphnen amauit 237 fiſtulam ſuam iubetur afferre 237 medetur ipſi Ino 267 filium ſuum armat 369 Admeti paſtor 209 Daphnen, Vulcanus Mineruam amauit 449 Daphnæus 627, 207 vulneratam ſororem Dianam è conflictu aufert 893
Apparatus menſæ 491
Apti 317
Apud Indos Dii, terra & aqua 857
Aqua in vinum mutata 411 omnia obruit 195,297 cœlo cõmixta 190 humeris ferre 1227
Aquarius 987
Aquila immolata Ioui & Neptuno 1049, 1045 in monili 149, 361 ſerpente ferentis prodigium 962 Promethei lacerans iecur 59
Ara Cadmi concidit. 114
Arachotes 783
Aragne perſica 501
Arachoti 685
Arabia opem fert Lycurgo 565
Arator 265
Arbor Mineruæ 1049
Arbores lugent 335
Arbores locutæ. 435 Mellificantes 687 loquuntur 1065
Arabes Baccho ſacrificãtes 565 Capilli ſerræ 191
Arcadia ante lunam fuit 1057

Arces

Areas Aſtrologus 1075, 229
Arcturus 1095
Arethuſa 199, 371, 1051, 929, 1165
Aretas cum 5 filiis in pugna procedit 691
Argiui Bacchi orgia recipiunt 1247 Bacchum repellūt 1231
Argus arida regio 127 in auem mutatur 331 a Mercurio occiſus 353
Argipilus Indos multos occidit 733 Deriade regem ſaxo petit ib.
Argiuorum arma 1137
Argus Iunonis paſtor 201 centoculus 227
Argolica Iuno 719
Arete 855
Ariadna quærit Theſea 1221 denuò dulcem ſomnum exoptat 1223 querela 1223 ſponſo Baccho promiſſa 1137 mariti infideles 1281 Corona 1305 pulchritudo 1221 dolet, quod ſuauis ſomnus ipſi excuſſit 1223, 21, 651, 1275, expergiſcitur 1221
Argus cuſtos Iunonis 535, 797
Ariſtor 887
Aridne 839
Arieni 783
Arimi 17
Ariſtæus 4 ventorum pater 153 coniugi ſuę ſomnium de filio exponit 173 Solis & Cyrenes filius 751 vſum mellis inuenit 107 Apoll. & Cyrenes filius 369, 721 mel ſacrificat 157 medicus 485 Phœbi & Cyrenes filius 153 mulſum inuenit 3617 ſiniſtrum cornu tenens 765 filium ſuũ Actæonem monet, & inſtruit 929 paſtor ouium 155, 1951, 1155 mulſum Diis exhibet 525 venationem inuenit 153 primus oleum inueuit 155, 817 707
Arius contra Typhoea 381
Armatura Iouis 67 Bacchi 463
Arma Iouis 71 Nicææ 423
Armenta hymnum lugent 437
Ars curriculum in certamine agitandi 931
Arſania 687
Artes luctatorum 953
Arundines vitium fulcra 333
Arymanthea 687
Aſcania Bacchi ſacra recipit 403
Aſilus 1093
Aſopus 1139, a Ioue interceptus 365, 619, 717, 615 Aeacus 625 1213
Aſtrais expectat Bacchum hoſtem 405
Aſterius 963 oſſa colligit 923 exercitus 365, 889, 1035. XII Indos mactat 921
Aſtrochiton Bacchum tunica donat 1051
Aſtræus Oronte bellum annunciat 469
Aſtræus Cereri vaticinatur 183
Aſtacis fluuius 411
Aſteria 615, 839, 1035, 365, 889
Aſtræa Beroes nutrix 1165
Aſtris Solis filia 481, 697, 711, 829
Aſterius Æaces 965 Æacum vulnerat 965 ſpontè è patria exul. 365

Aſtærion 83,1233
Aſtræus 75, 757, 179 occurrit Cereri & vaticinat 179 Sphæram conſulit de fortuna Proſerpinæ 181 Aſtrais Dux Ind. 405,689 violat fæciales 405
Aſtraeſſa 505
Aſtrais 485
Aſtrochiton reſpondet Baccho Interrogatus de mundo 1043
Aſtrologica 193,181
Aſtronomia 1069
Atalanta 869,333
Athamas furioſus Ino perſequitur 269 Learchum pro fera trucidat 273 Themiſto amat 267 animalia loco Inus cædit 269
Athenienſes Bacchi orgia recipiũt 1263 laus 969 cuiuſdam fortitudo 729 vtraque manu truncati verba 729 manibus carens pedibus pugnat ibid. occiſus 729
Athenæ 1305
Attes Baccho arma Vulcania porrigit 661,663 per multas regiones & montes domum reuertitur 665 Cybeles auriga 533 Baccho reſpondet 663 conſolatur 661
Atlas cœlum portans 57 terræ filius ibid. 987,373,791 cœlũ ferens 305
Ate ſuadet Ampelo vt aſcendat taurum 305
Ate Ampelum compellat 303
Atropus conſolatur Bacchũ 335
Atymnius 341,303,311
Aues in monili depictæ 151
Auis in morem viri canens 689
Audaces diu non viuũt 301 Venus adiuuat 43
Audacia militis Indi 595
Auguſtus 1075
Aura expergefacta 1287 furor ibid. fletus 1289 ſæuit in ſimulacrum cupidinis. ibid. in paſtores ſævit 1287 ſitiens aquam quærit 1283 ſe Dianæ præfert 1269 in fontem mutata 1305 fontem quærit 1283 delectatur vini potu 1285 Dianam incuſat 1291 grauida ibid. virgo moroſa 1277 irata Dianæ 1269 Dianam inceſſit ib. gemellos parit 1299 irata 1265 irata loquitur ibi. dormiens ebria vitiata 1285 parturiens 1295 virgo venatrix 1263 Lelantis & Peribœæ filia ibid. furor 1303 filium natum deuorat ibid. cœlo & Ioui minatur 1291 mobilis & velox inſtar auræ 1263 dormiens ibid. ſe vult interimere 1291
Aurea cicada atticorum indigenarum ſignum 361
Aureum vellus 275
Aureus imber 1233
Auribus incumbentes 783
Aurora aſtæonem amauit 171 1089, 699, 965, 851, 87, 585, 923
Aula ſe ſubmergit 1303
Authonoe miſerrime ob filium dolet 163 filii oſſa inuenit 173 domum reuertitur 16, 253
Agauen ſororem conſolatur 1199 prima Harmoniæ & Cadmi filia 151 filium in forma Cerui

ma Cerui non cognoſcit 163
Ariſtæum nuptat 153, 1197
Ariſtæi coniunx 247, 1155
Authedon 355
Autumnus 327
Axis 987

B

BAcchus Auram dormiẽtem accedit & vitiat 229, 1285 1083 thyrſo Gigantes interimit 1253 in Phrygiam abit 1253 Ampeli formam laudat. 281 Penthea decipit 1185 Pallenem in terram proſternit 1257 ſponte ſua victus 1257 cum Pallene lucta 1255 Pallenem amat 1253 in forma famuli Penthei ad Penthea 1173 expergiſcitur 1281 exponit Pani ſuũ amorem 1093 in forma ruſtici Beroë 1095 ex petra facit torcular 347 poſtulat Ampelum vitæ reſtitui 115 igne pugnat 1251 fulmen & arma Perſei contemnit 1239 ad Perſea 1239 geſta 1241 cum Alcyonio congreditur 1251 fingit ſeſe Beroën Dianam eſſe credere. 1091 Pallenen cõſolatur 1259 ab Aſtrochitone menſa excipitur 1043 regiones circa Libanum ingreditur 1053 fugientem Deriadem ſequitur 1021 inuenit Ariadnam 1219 docet ruſticum viniculturam 1207 mutos loquentes facit 693 Icario vinum præbet 1205 in Thracia 1247 Arabiam ingreditur 1035 in ignem 909 orat Solem vt diem longiorem reddat 1081 impenſe doles 335 vbiq; ſequitur Beroën 1085 in adoleſcentẽ ſe mutat 1095 Auram amat 1277 inuento ſuo ſuperbit 339 tanquam ruſticus ſua ſtudia Beroë offert 1097 hactenus fruſtra locutus 1097 laudat arma Beroës 1097 it in cœlum 1305 victor 367 quis ſit apertè Beroe indicat 1099 Beroëa audacius compellat 109, 1101 laudat Beroëa 1101, 1085 Lunæ 1151 aquam cum Beroë bibit 1083 Elephantis mulieres terrefecit 697 Orcadibus mixtus dolores obliuiſcitur 665 armaturam Bacchi mirantur 665 inuadunt Indos 421 Iunonis lacte imbuendus 885 vinum Diis exhibet 525 Ioui vt ſibi Ampelum relinquat 287 Ampelum ne periculo ſe ſubiiciat, admonet 299 pro Hym. ſolicitus 743 eſt. Hym. ad pugnam incitat 743 Exerc. dimitit 1033 cõtẽnit 742 Ampelo ſpontè indulget victoriã 299 rurſ^9 anim. ſuos 885 pſuaſus arma exuit 549 pugna nauali exhortatur 997 ſuos 709 feras in pugnã cõcitat 899 & Ampelus vna natant 297 è furore ſemimortuus iacens 881 Indos hoſtes dormientes inuadit 419 ad ſuos milites 419 ſoluit hoſtẽ 913 in arborem 902 exercitum inſtruit 1110 ſpontè cadit 291 lætitiæ dator 203

victoriam ſuis permittit 887 cum Cerere collatus 1163 Pentheo 1183 luctæ certamen inſtituit 951 certatoribus 951 pro Æaco percutitur 603 Methæ 513 Teleten orat vt prohibeat, ne aura partum ſuum perdat 1301 Camelo caput amputat 409 taurum ſyluestrem capit 409 in ſumma rupe ſaltat 409

Bacchus in Græciam reuertitur 1139 vnde dicatur Dionyſius 251 aſſuetus ibid. ad filias zami defertur 251 querelã Ariadnes audiuit 1227 Soli 1039 Marte melior 263 Ophelten deflet 921 fulmine perterritus 1135 Hymenæi fortitudine delectatur 741 barathro incluſus 2552 Corybantibus infans cornutus inventus 359 rupe thyſo diviſa vini fontem aperuit 1283 vinum inuenit 339 puer a piratis Tyrrhenis captus 1265 Rheæ vinum miſcet 379 in Lydiam reuertitur 1137 Ariadnæ 1229 abſconditus 253 ſienuoa Mercurio ablat' 257 Rheæ nutriendus datus 259 Ampelum curſu iuuat 295 in puerum mutatus 1165 Indis lugentibus cum ſuis lætatur 633 ſagittariis ſuis 961 victor 525 Methen Staphyli vxorẽ 50 terra mariq; fortis 645 Gigantes occidit 647 cũ Marte collatus 505 duos certatores dirimit 965 vaccã vidit 131 Indos terreſtri prælio ſuperare non potuit 913 mare ingreditur 553 alloquitur canem ſuum 449 Nicæam deſerit. ibi. certatoribus 917 Martem vulnerare voluit 663 cani ſuo cœlũ pollicetur 451 ſua ſeruitia Nicææ ſupplex offert 443 meticuloſus factus 817 incendit Hydaſpen 917 Deriaden prouocat 759 iratus 479 ſolus filios terræ domuit 653 timet pro pulchritudine Nicææ 445 minatur Tauris 317 de Aura 1277 199 puer leonem domuit 653 abſente Marte cum Indis pugnat 765 in medio exercitus 463 otii impatiens dolet 661 Cadmum cõſolatur 1199 cum Hercule collatus 653 dat vinum Metæ 511 incitatur 503 pœnã minatur Tauro 311 ornat & componit cadaver Ampeli 309 furioſus 809 velut taurus ibid. lavans pulcra reddit 279 generatur 249 impenſe amat Ampelum 283 ædes Botryis ingreditur 489 procedit ad bellum 401 celeritate & robore creſcit 259 amat 439 de ſui amore erga Niceã ibid. amore ſupplex mulieri ibid. omnis generis feras domuit 653 hortendum clamat 477 vnum Thurea hoſtem viuum relinquit, ſuæ victoriæ teſtem 607 Perſeo prælatus 649 expergiſcitur 537 Nicæam nudam vidit 439 ad certatores 947 mittit hoſti Deriadei fœcialem

Item 507 in Oriente vites plãtat 465 domus magnificentiã miratur 403 dux 627 Ampelum compellat 281 ſaltantib. certamen conſtituit prœmia tripudii 517 cum Ampelo luſitat 289 Ampelum ad certamen natatus inuitat 295 ſe lauit in Meonio flumine 277 Methen conſolatur 531 arma induit 537 Iunoni inſultat 751 cum Perſeo collatus 505 inſtruit aciẽ 709 Lydia educatus 277 iterum cõtra Indos armat 463 in horto obambulat 443 à Minerua animatus ad pugnam redit 781 multas vrbes, multa loca tranſit 539 vitiat Nicæam dormientem 455 ſe inſtruit 405 pugnans 759 trepidat 553 Broncho vinum dat 467 flumen in vinum mutauit 471 ſemiperfectus 249 Ampelum ſemper comitatur 301 arma induit 499 vini inventor 207,755 cum Deriade pugnãs 907 Metamorphoſes ibid. cœlum promittit 207 Deus ibi metus 779 è pugna aufugit 779 vinum Diis exhibet 367 de Nicæa 433 crudelis rabies 809 ſuos fugat ibid.

Baccha natans 613 Hydaſpi 615 423 diffugiunt 551 abſente Baccho triſtes 851 in amando metus 1087 cum Pallene nuptiæ 1259 dolor ob vulneratum Hymeneum 747 incredibilis animoſitas 261 orgia accedit 1171 de Ampeli morte querela 311 leuitas in amore accuſatur 1277 vinciuntur 857 per vrbem circũducuntur 857

Baccharum plauſus 1023

Bacchi orgia 1145 morituræ verba 857 præſentia omnia læta 573 miraculum in vrbe Thebana 1177 metamorphoſis 1019 & Ariadnæ nuptiæ 1231 geſta breu. repetuntur 647 lætitia 1029 præſentia omnibus terrori eſt hoſtibus 187 furioſæ 1161

Bacchici pugnant 1241

Bacchi & Perſei pugna 1243

Bacchici Thebanos ſuperãt 1141 è carcere ianua ſpontè patente liberatæ 1175 inermes, armatos vincunt 765

Baccho ſubiugaturam 435, 1291 vitis ſacra 333,625 hoſtes cedunt 187

Baccharum veſtitus 407

Bacchici Indos capiunt 421 Phalanges variè ſparſæ 865 ſe exercent 629 flumen tranſeunt 609

Balæna 195

Balius 939

Baſſaris inſana 757

Baſſarides 407,471 Baſſaridum arma 407 catulum leænæ lactant 629 miraculum 1177 vrbe clauſæ 868 in vrbem à Morrheo actæ 863 multos hoſtes capiunt 485

Baſſaris ſaltat propè regiam Lycurgi 549 natans 613 ab Indis cinctæ 813 abſente Morrheo

liberantur 879 à Pentheo capræ ſaltant 1175,207
Belus Neptuni & Libya filius 103,501
Bellona 203,1045,
Bellum Titanum 635 ſimulachrum 963 cum Baccho à cōtempto vino ortum 1183
Bellerophon 305
Beroe Neptuno relinquitur 1067 melle nutrita 1065 ſua pulcritudine inuidiam ſuperauit 1067 Gratiarum quarta 1107 vrbium antiquiſſima 1075 omniū legum origo 1063 magis ad Bacchum inclinat 1101 Neptuno conceſſa 1133 vtraſque aures obturat ne Bacchum loquentem audiat 1105 ſuauiloqua 1067 naturalis & non fucata pulcritudo 1013 vrbis inſignis laus 1061 à Romanis Berytus appellata 1075 ſitiens 1083 1107,1275,1083
Berythus 1119 ſedes Iuriſprudētiæ 1075 vitæ tranquillæ nutrix 1077
Bibentis è flumine habitus 413
Billæus 689
Blemyes vnde dicti 48
Biblus 539
Blemys Baccho fit ſupplex 487 Rex Æthyopum 487
Blemii 697
Bolinges 783
Bœotia 133
Boreas Erechtæo auxilio eſt 957,927,181,999,83 rapuit Nympham Atticam Orytian 17, 1223, 1005 natantem Iouem iuuat 13
Bootes 663,610,369,985,23,
Bos ad Cadmi in terram procumbit, in ſignum vrbis condendæ 133 in terram cadit 141
Botrys 489 cum Baccho abit 339,4895 & Staphylus tranſmutatur 513 Staphyli filius 507 flet ob mortē patris 509
Botrus 487
Botrum & Pithum Methe Baccho comendat 513
Boſphorus 107,1129
Brachmanes medici 1013 Indi ſapientes 631,909
Briareus filius Neptuni 1009, 1133
Bringus 683
Britomartis 839
Brongus 689
Bronchus Baccho ſacrificat 465 Bacchi hoſpes 465 canit fiſtula 467
Bubulæ pelles tympana 383
Byblus 1059

C

Cabrya 757
Caberorum currus 753
Caberi 627,783 Vulcani filii 307 783
Cædes Indorum 483 409
Cadmus vaccam mactat 133 ſoluit 125 Aſtronomus 128 victor 135 oraculum conſulit 128 literarum inventor 1075 literas Græciæ, induxit 127 Draco futurus 147 vrbem ingreditur 89 ad Harmoniam venit ibidem. lapidem inter olim

olim in Draconem mutādus 137 gigantum ſegetem mittit 137 à Dracone implicatus 139 Draconis dentes ſeminare iubetur 137,139 Agauę filia 1195 Draconem ſaxo percutit 137 cantare ceſſat 43 ſacrificium 143 ſororem quęſitum miſſus 103 in Gręciam venit 127 cum Harmonia in ſerpentem mutatus 1199 ſeruator fulminum Iouis 245 calamitas 1195 Typhœo ἀνέμφυγι 37 in Libya habitauit 371 paſtorali habitu fiſtula canit 33 olim in ſerpentem mutatus 83 1039 bellicoſus 373 gener Martis & Veneris 81 vbi cum Harmonia concubuerit 373 promiſſis amplisſimis decipit Typhœa 39 centum vrbes in Libya condidit 373 vocat Tireſiam 211 inquirit ſororem Europam 17,1161 in Thraciam venit 87 Taurum ſecutus 128 cum Temni cęſibus pugnat 135 iubetur vaccam ſe qui 131
Canes Actæona deuorant 159 Spartani 445 reuerſi rumorem confirmant 163
Canit Cithara 147 Erigones ob mortem dominæ miſerrimè eiulat 1217 Bacchi 449 feras à cadauere repellit 1217
Calamitas domus Cadmi 1195
Calliſta à Ioue in Dianam verſo compreſſa 49
Calcare vuam 349
Callirhoe 1049
Calamus Cephalo & Orioni prælatus 319
Calliope 597 ob ſubmerſum Carpum dolens 321,319 curſu cū amatore contendit 319 deuouet aquam 321 cū Carpo mori cupit 323 à forma laudatur 319
Calliroe 1039
Calliope 377
Calliſto 893
Campe quinquaginta capita habuit 501
Campus Elyſius 521
Canis cœleſtis pugnat cum Typhoëo 23 loquuntur 167 ratione præditi 451 lacrymandus 167 Erigones in cœlum translatus 1217
Cancrum pulcherrima aſtrologica 983
Cantilena de Venere telam texente, nec amplius amori operam dante 635 nutricum 109
Capricornus 81
Captarii formidant furioſam Ino 265
Caput ei amputat 137 Meduſæ 595
Carpus cum Calamo natando contendit 319 moritur 321
Carmen Bucolicum 437
Carcer obſcurus 81,1175
Carpus amator Calami 319
Carpes & Calami commune Epitaphium 323, 325 in fructus & herbas ſui nominis conuerſi 325
Carmelus mons 549.

Caſſiopea 649, 832, 1127, 1067
Caſſiopeia perſeo 1229
Caſtalius fons 131
Catalogus à Deriadè occiſorum 385 ducum 355 interfectorũ 813 vrbium & regionum 355
Caucaſus 835
Cauſa Eclipſis ſolaris 967
Cecrops 1119
Cecrope Socum peremit 361
Cecrops coniugiũ inſtituit 1075 biformis inferioris corporis parte Draco ſuperioris homo 1055, 897
Caucaſus 623
Celæneus 405; 725, 757
Celtæ 1183, 711
Celeus 1205, 717 Triptolemi pater Cererem hoſptio excipit 515 vrbs 361
Celæneus armat Indos 405
Cephalus 123
Cepheus 21
Centaurium 869
Centaurium Cyprii vnde nati 177
Celœno 105
Cephalus 1089, 1289, 699
Cepheus 619, 651, 701, 83, 53
Ceto 697
Ceres Claudum Vulcanum generum recuſat 179 Aſtræum conſulit 181, 721 panem inuenit 1209, 207 domũ reuertitur 185 Neptuno 1017 ſolicita ob filiam 179 fructifera futura 183 humerum Pelopis deuorauit 489 Aſtræum adit 179 à veneris nectare excipitur 179 filia auehit curru iunctis draconibus 185 Iaſonem amauit 519 à filia abit 187
Cereri ſpica 333
Certamen cum cæſtu inſtituit 947 Diſci à Baccho inſtitutum 959 de Beroæs coniugio 1109 curſus a Baccho cõſtitutum 955 curſus inſtitutum 203 arcum iaculandi inſtitutum 96 ad Staphyli tumulum 513
Certamina equeſtria à Baccho inſtituta 925
Certatores currunt 933
Certaminis equeſtris imago 933
Cerua pro Iphigenia 357
Ceruus 653
Ceſtus amoris 795
Ceteus 229
Cete 985, 649 hominum ſepulcra 1007
Chalcomeda apud ſe loquitur Mori cupit 841 ſimulat ſe Morrheum amare 845, 837 839 pulchra 829 nomen probatur 851
Chalcomeda amorem ſimulat 831 ſuos amatores vocat 833 823 Morrheo ſequenti 871 perſuadet vt ſecum concubiturus arma prius deponat 871 Bacchum furioſum obſeruat 833
Chalcameda ſaxo percutit imaginẽ Chirobiæ cõiugis Morrhei 861
Chalcis 361
Chalcomedia poſtulat vt Morrheus ſe lauet 873 amorem mentitur 873

Chaos

Chaos 1057,987
Charites 3057,447
Charis Velcani Nympha 761 ob rabiem Bacchi luget 821 coronam Veneri nectens 819 dicta 371
Charopæa Colletem ſaxo interimit 905
Chelidonius Ventus 325
Chironomia ſolummodò hominibus oblectamentum 203
Chirobia 781, 1017 Zelotypę querela de marito Morrheo 1027 Deriadæ filia 483
Chiron 869,1249
Chirobiæ cōiux mortuus 1023 irruit Baſſaridibus 869 Morrhei vxor 837
Chironomia 785
Choreæ à Bacchicis inſtitutæ
Choaſpes 623
Chryſaor 785
Claſſis quatuor ordinum 1013
Claua 653
Clementia digna principe 625
Cleochus 1031
Cleopatra 83,1075
Clide 561, 1049 Oceanis, & Tethyos filia à Sole amata 973 grauida 975 Solis amica 210,827
Clymene 481 Sol Clymenen amauit 255
Clymene ob fœlicitatem filii 983
Clytius occidit Elephantē 725 Dexiochum prouocat 725 ſuperbis verbis inſultat 752
Cœlum non niſi laborantibus patet 537
Cœleſtes omnes è terra oriundi 795
Cocytus ſtyx. 1155
Codona a Morrheo occiſa 777 887
Comes ſomnus amorum 807
Coma in funere detonſa 921
Coma primitię Simoenti oblatæ 105
Comætho Cydni coniux 1025
Cineris adſperſio in magno dolore 1023
Cithæron 135
Cimmerii 1175
Circe 919
Cionecluæ Bacchi, Sileni & Satyri 635
Circulus lacteus 883
Cirene 1159
Circe 371, 293 Ciſſus currit 293
Cithæron perſonat 1161, 1143 643
Ciues in nuptiis lætantur 157
Colletes 903
Comparatio 879
Comites Bacchi ob Bacchi reditum lætantur 573
Comætho 49
Comparatio inſignis 745, 977 41 a diluuio 187, 1267, 1079 41, 751, 635, 1127, 71, ab vmbra corpus ſequentis 751
Comparatur cum Mineruа Sēmele 217
Compellat phoſporum & Lunam Clymene 219
Compotatio 635
Compellat Iuno deceptionē 231
Confuſio 57
Concordia ferarum etiam hoſtilium inter ſe 1065
Concubitus in ſomno etiam gratus 849

Conflictus 759
Conſtitutio Sphæræ 183
Conueniunt rebus nomina ſæpè ſuis 1185
Conuentus Deorum 715
Conuiuium Electræ 99,141
Conuiuæ dormiunt 533
Coniux ſine dote 115
Copæ anguillatum nutrix 355
Corona Bacchi 841 Iuuenis 803
Corymbaſus 725
Cornea ſomniorum porta 1141
Corybantides Muſæ 353, 1003 1011
Cornix inuida 91 Cadmo ibid.
Corybantes Bacchi nutritores 359,259,417,753,1031,707
Corymbaſus multis telis confoſſus mortuus erectus ſtans quatuor milites occidit ibid.
Cornu bouis pro poculo 401, 349
Corymbaſus occidit Clytiũ 725 interIndos robuſtiſſimus727
Cornu bouis Bacchi poculum 339
Coronea 131
Coronus 355
Coriaceæ naues 687
Corybantes 889
Corycides Bacchæ 267
Cratægonus 375
Cretenſes mendaces 231
Crocus 807
Crudelitas filiarum Lami furioſarum 251 [illegible]alpi 1169
Cryſtallus 151
Cum Deo non contendendum 403 potentioribus non contendendum 529
[illegible]pid. Bacchũ conſolatur 1137
lacte inſatiabilis 1061 Baccho fabulam repetit 317 Veneris filius 1059 Baccho de Aura 1285 quintam Semeles ſagittam eximit 209 a matre vocatur 823 ſecũdo vicit 829 Bacchum erga Ariadnem accendit 1229 percutit Iouem 213 Bacchis 1049, 1285 conſolatur Bacchum 317
Currus Bacchi 487 Iouis 67 maris nauis 125
Cura mortalium 201
Currus maris 1169 Solis per omnes cœli plagas errat 987
Cur aliquid vidi? 367
Curetum ſtudium 361
Currus maris 915 Laonum 261 maris 947 Martis inſtruitur 763
Curuus arator 1053
Cuſis viginti cubitorum 735
Cyclopum clamor 735,731, 737
Cyclopes Vulcani famuli 925, 761 fugati 817
Cydnus 79,607
Cyllarus 689,905
Cymbala 257
Cynyras 379
Cyra 679
Cyrena 653, 1157,625,1195,715
Cytheræ 1059

D

Damaſon 669
Damaſænis cum Dracone pugnat 673 robuſtiſſimi deſcriptio 671
Damaſen vlterius mortem Tyli 671
Damneus 737
Damnameneus 839

Danae

Danae 233
Danaus *Argis* puteos fodit 127 107
Danae per aureũimbrem a Ioue vitiata 1233,453,1181,239, 649,781
Danai filię *Aegypti* filios ſponſos trucidant 103
Danaus 50 filiarum pater 103
Danyclus 683
Dardanus 107, 705, 97 iuſtiſſimus 97
Daphne 1091
Daphne 431 Ladonis filia, quod Apollinem fugiſſet in laurum mutata 1101 *Phœbum* recuſauit 117
Daſyllius 775
Daulis 131
Deatrum cornu 693
Decipit Iuno Deceptionem 233
Deceptio reſpondet Iunonis 233 avolat 230 Suũ cingulum dat Inoni 235
Deeſt aliquid in Græco 171
Deformis formoſam amans 831
Deianira 871,1101
De integro Muſam nouum prelũ inchoaturus inuocat 657
Demus 811
Dentes acuunt 159
Deorum contentĩo ſopita 897 pugna 889
Delphin 1129,619,987
Delphis 1123 loco hominis vulneratus 1031
Delus 717
Derbici 997
Deriadę filiæ 853 aquę terrę dii ſunt 571 Morrheus & Orontes 853 impietas 995
Deriado annunciatur flumen in vinum tranſmutatum eſſe 659
Deriades Baccho reſcribit 573 ſuos ad pugnandum revocat 741 ad ſuos milites 701 armat Indos 625 cõtra indos cõuocat 915 Bacchas q̃ effugerãt, ſequitur 881 ſuos armat 575 Bacchum in Pant heram verſum vulnerat 909 redintegrat prælium 897 monet Morrhea ne moueatur pulchritudine Baccharum 885 ſe ad pugnam exſtimulat 569 iubet Panas occidi 701 Elephãti inſidẽs 631 è nauib. in terrã proſilit 1017 pugnam molitur 679 pugnant 865 in generis eligendis nõ diuitiarũ ſed fortitudinis rationẽ habuit, 853 vinctus miſericordiam Bacchi implorat 911 Soli occidẽti iratus 631 ſpem vultu ſimulat 993 claſſem ſuam adducit ibid. arma abiicit 733 ad ſuos 993 ante victoriam prædas partitur 855 Baccho verſipelli 909
Deriades immenſus 993
Deriades Bacchum Iouis eſſe filium negat 995 iratus Morrheo 767, 481 Rex Indorum curru vectus 569 pugnat animoſus 853 Morrheo 855 Charopen fugientẽ ſequitur 905 pietate filiæ motus patrẽ ſoluit 685 contemnit comites Bacchi ſuos milites etiam animat 889 denuò cum Bac-

echo congreſſus 1021 denuò pugnat 1021 in Bacchas irruit 811 morrheum in auxilium vocat 1021 Rex Indorum 351 vnde oriundi 697 a Baccho viti illigatus 911 circũdatus 741 reſpondet Færiali 569 Herc. craterẽdonat 1051
Deſcriptio pulcræ formę 427 in grecis luctus 1215 cœleſtis picturæ in armis Bacchi 605 anni 973 veſpertini temporis 327 Elephanti 695 veris in ariete 981 auroræ 497
Deucalion 199,97
Dexiochus 723 occidit 725
Diana partui præſes 55,271, ab Apolline amata 1149 Auram denuò irritat 1297,535 in ſcopulis, in thalamis Venus, 447 a Iunone vulnerata 891 Auram apud Nemeſin accuſat 1273 vult opem ferre inſano Baccho 807
Diana 1051, 1151 venatrix 579 partui præfecta 893 irata 1271, 1159 lauans 169 Auram denuò irritat 1299 mitigata Auræ filium educat 1305 1265 partui præeſt 1077, 127 loquitur canibus 169 Nemeſi 1273 Auram irritat 1293
Diæ 209
Dictæus 955 antrum 235
Didnaſus 681
Digitis micare 825
Digitus ſermonis index 93
Dii iudices electi 367 alati 17 Cadmo dant munera 147 cõgregantur 639 & proxime agnatas ducunt 115 omnes a Typhœo turbati 55 ridet 63 ſpectatores certaminis 1101
Diluuium 331,193
Dimus 1005 & Phobus Martis filii 763
Diomedes 413.
Dirce 1139,239
Dircæus 133
Diſci ludus 945
Diurna nox Deo poſſibilis eſt 219
Domus Staphyli magnificentia 491 Electræ 93 Bronchi 467 Harmoniæ quatuor ventis expoſita 1069 Nicææ 425 nõ domus 465
Doris 1007, 1117
Doryclus 757
Draco cuſtos pudicitię 841 Martis Dirceus 139 Martis occiſus 137 Martis 131 Chalcomedę pudicitiã tutatur 877 in cœlo exortus 147 Arctous 483, 221, 133 cœleſtis 667 cuſtos pudicitiæ 417 femella quærit maritum mortuum 673 lambit humorẽ vuæ 347 in Cadmi ſocios crudeliſſimè ſæuit 139 implicat Damaſenem 673 truculentia ibid. Tylum adorſus 669 multos interemit ibid. reuiuiſcit 675 mortuo herbæ virtute cui nomen flos Iouis vita reſtituta 673, 899 frigidiſſ. 139
Dryades 1193
Dryopes bellatores 789, 871
Duo Dracones cuſtodes Proſerpinæ 187
Duos vnum habere lex vetat 1109

Duo-

Google

Duorum ſeruire illis qui Domini fuerunt 1017
Dux gregis caper 157

E

Ebria Auta vagatur & titubat 1285
Ebrietas in militia vitanda 585 definitio 513
Ebrius quiſpiam ad Icariū 1207 dormientes mortuis ſimiles 1211 oculi debiles 415 res viſæ duplicantur 451 iurioſi 417 libidinoſi audaces omnia apparent duplicia 413 petulantes 351 viſa duplicantur 1187
Ebriorum proprium 1209
Echelaus à Morrhea occiſus 813
Echelaus ſua face combuſtus ibid.
Echia 423
Echion 1149
Echo à Pane amata 1095 reſonat 591 reſpondet 459, 1277 maris 1125, 1213, 1287, 1091 895 Pana fugit 193 Panis amica 817, 809 marina 999, 437
Ecclipſis Solis 967
Elatreus 735
Electra 375 Cadmo 105, 699 91, 377, 991 Iouis iuſſa contemnit 115, 229 Harmoniæ de Cadmo 113 Atlantis filia 117 vna Pleiadum 105 Cadmus de ſuo genere 99
Electrū Eridami 297, 791, 1103
Elephanti 899, 629 in bellis 695
Elephas 907 pugnat cum Phoca 1131 ſtans dormit 837
Elis 947
Eloquentia Cadmi 121
Emathion Electræ filius domū reuertitur 95, 117 Cadmum admiratur 97, 375
Enceladus 1151, 1249, 647
Encomion Chalcomedæ 849 Bacchi à Bacchicis cantatum 1033 Veneris 1071
Encomium canit 487
Endymion Aſtrologus 1075, 1089, 1155, 123, 1095, 1213, 1271, 1287
Enipeus 17, 1085
Epaphus Iouis & Ious filius 101 805
E Iouis in terram fuſo ſemine centauri 805, 1271
Ephialtes 59, 535
Epinicion ante victoriam 889
Ephialtes 717, 903
Epitaphium Opheltæ 925 Orontæ 195 Hymni 435 Pēthei 1199
Equa grauida 925
Equi Solis a Zodiaco aberrant 985
Equites natantes 609
Equus fluuialis in India 691
Erat. ἐκάτιτιχ.. 19
Erechtheus equo hoſtem peditem perſequitur 595 Dux Athenienſium 361, 927 Captū accipit 517, 595, Indū haſta trāsfigit 937, 195, 1305 vel Erichthonius à Pallade educatus 707 ad Boream 1005 victor 939 primas aufert 947 inuocat Boream 957, anteuertit Scelmin 957 361, 955, Fauno 941, 415

in terram deiectus 595 Mineruam inuocat 937 Scelmi 919 cithara canit 515 Vulcani filius a Pallade educatur 761 Idmonen interrogat de prodigo 969,817
Erembeus 477
Erichthoneus Vulcani & terræ filius 1057
Eridanus 51,607 Electrum 1157 61 fulmine percuſſus 615 in cœlum translatus 991
Erigdus occiſus à Morrheo 815
Erigone ſe ſuſpendit 1215 exercitata luget 1213 Icarium patrem occiſum quęrit 1215 Icarii filia 1205 ſepelitur 1217 in cœlum translata 1217
Erinnys 271,213 cæde hominũ lætatur 789 dormiente Ioue Bacchum exagitat 807 pronuba Semeles 247 cõtra Bacchum concitatur 787
Eriphe 561
Eris Bacc ho 533
Errante curru Solari omnia per turbata 985
Ethesiæ 345
Euadne Capanei vxor. 731
Euboles occiſus 815
Eucolla 695
Eudanus 619
Euius Ampelum amans 287
Eulæus 679
Euphrates 605
Europa a tauro rapta 103,1039, 11,209,1181,25,233,213, cũ Semele collata 239 lamentãs quod abducta eſſet 17 ſuper tauro 305 pauida 13,619
Eupetale 757 Bacchi nutrix 533 758
Eur 1223,999, pincerna 181 ignem rogi accendit 923
Euius Lyncib. inuectus 261
Euryalus 355
Eurymedon Vulcanum patrem alloquitur 767 naues Indorum incendit 1015 a Morrhęo vulneratur 763,949,773,753 victus 951,471,959,1071
Eurynome 75
Excubiæ in cœlo 51,641
Excuſat canes 167
Ex viſu naſcitur amor. 175
Ex oculis naſcitur amor. 1081
Ex inferno reditus non patet 773
Exemplum filialis amoris erga patrem 1215
Exercitus Bacchi ad pugnam excitatus 713
Exiguus amor etiam validiſſimos tomat. 219
Explicatio prodigii 969 geminæ ecclypſis Solaris 971
Expouit ſuum genus Cadmus 101

F

Fabula de Cadmo 319
Fama malum 847, 1203 de ſtrage Indorum 631
Famuli Penthei Bacchum quærunt 1171 Lycurgi cõtra Bacchum armati 1149
Fama matri mortem filiæ annunciat 163
Famulæ Ino quærunt 267
Fatalis neceſſitas 105
Fatum ineluctabile 1161 1017 107,771

Faunus

Faunus in terram deuolutus 939 Achatem præterit 945 procurrentes ſequitur 941 Ionus & circæ filius371, 933, 919, 921 reſurgens currum denuo aſcendit 941, 939 929, 817
Fax 237
Filia ad cuſtodes 683 cum patra commoritura775 patrem lacte ſuo nutrit 685 Tectaphi Meroæ mortuum patrē dolet 773 amor erga patrem 775
Filius matri 193
Filum Ariadnæ 1281 Ariadnæ 1215
Fiſtula cum vino 335 in nuptiis 205 in ſepulturis adhibita 103 Panis inuentū1075, 759
Flabellum 345
Flamma arborem percutit 211
Flumina fluctus ſuos inhibent 335
Fluuius a Neptuno exſiccatus 995
Folles Vulcani 1135
Formoſi laudari amant 283
Formæ vis 867
Fons Dirce 133 aquis exhauritur 1179
Fortitudo Lycurgi Baccho obiicitur 571 Orontæ 475 Panum cornutorum 473
Fortuna ludit homines 451
Fortuna 107
Fratri frater ſuccurrit 767
Fræna ſpumantia 903 legum 1071
Fructus amoris illiciti 873
Fugientes variis locis ſe occultant 815
Fulgor 735
Fumus apes ſuffocat 155
Fulmina Iouis ponderoſa 27
Fulguris & Ecclypſis cauſæ ſunt Phyſicæ 969
Fulmen aquam comburit 69 Indicium victoriæ Baccho 403 aqua non extinguitur 69
Furia in domo Penthei 1155
Furioſi canes 159
Furor peccata excuſat 1199 mulieri 561
Furiæ 271, 1151
Fuſi Mineruæ 1159

G

Gabius 381
Galatea 1051 Pani reſpondet 297, 1117 Pan compellat 195 Baccho 1009, 1007, 1135 1159, 1127
Galata 607
Galea inferni 1233
Ganymedes ab aquila raptus 667, 413, 799 arbiter 823, 799 995 per aquilā in cœlum raptus pincerna Iouis fit 285 nō erat Ioui a poculis cum bellum ad Troiam gereretur 715, 1205, 523, 467 a Ioue raptus 313, 329, 429, 229
Ganges 699
Ganyctor 1031
Geudis 297 fluuius 1137, 465
Gemma Lunaris cum Luna creſcens & decreſcens 149
Generatio ventorum 71
Genu inclinare 711 hominum

genus periit 201 humanũ reſtitutum 201
Geryon triceps 657
Geſtus luctatorum 955 ſaltantis 521 ſupplicis 489
Gigantes iacēt 143 a ſe inuicem trucidati 143 ſerpentinos capillos habentes 653 a Baccho interfecti 1251 armati naſcũtur 143 vnde nati 137 arma 1249 Gigarto 561
Glaucus guſtata herba immortalis factus 869,355,155,85, 997,1117,1107,1123,1131 275,1135,303,1115
Gorga 869
Gorgon 1155, 645 caput intuentes in lapidem mutabat 647
Gratia 1069,1065
Græcia fabularum mater 31
Græcus miratur nauigationem Iouis 15
Grues volantes lapidem ore geſtant 1049 volatus 891

H

Habitus ſaltantis 525 natãtis Bacchi 299 Deæ deceptionis 231 morientium 593 Nabantis 213
Habrathous proditor 687,685
Hæmus 1251
Hactenus ſpectrum Pan. 457 dolens Nicæa 461
Hadriades 577
Haliartus 155
Halimedes horrenda voce duodecim hoſtes occidit 737,907 1013,victor 961,1005,959
Hamadryas 1037 Indica ad Bacchum transfuga 583 Bacchꝰ 581,619,reuertitur 583 919 1287 Bacchum canit 1139 dolum Indorum prodit 581 819
Harmonia 371 Cadmo in manus data 125 a Cadmo abhorret 113 ſententiã mutat 123 de Cadmo 123 Veneri 1073 Cadmo iuncta 89 Mercurio non credit 115 Venerem excipit 1071 matri 113,33 omnium mater 1069 Veneris & Martis filia 1017 fœcunda 151 cum Emathione educata 107 amore furioſa 123 omnes oſculatur etiam oſtiorum circulos 123,133, 87 cum Cadmo diſcedit 125 forma multorum bellorum cauſa 371 & Cadmi nuptiæ 145
Harpalice improba 331
Harpyia 927
Heba 799,669,1249
Hebe 413,715,521
Hecate 753,89,1151
Hecaerge 1167
Hædera vnde nominata 225
Hei quam difficile eſt lectum non perdere vultu 509 Hei mihi quoddamnis nunquam ludibria deſunt 1293
Heliades 607 in arbores verſæ 991,1103 971
Helice 477
Heliadum 51
Helicam 1115,135,355
Hello 669,87,275,
Heniachus ex Phaethõte redditus 991
Hercuis labores præ Bacchi geſtis

geſtis extenuati 657 duodecim labores 585 leonē ſuffocauit 1043,653
Hermus fluuius 335,297,
Heſperius dux amoris 179 ſaltat 181,685,631
Hiatus terræ 945
Hippalmus 689,685
Hic mendum eſt in Græco 367
Hinnitus equorum 591
Hinnulorum pelles 257
Hippectene 1139
Hippodamia 387,1261,541,311
Hippomane cum Atalante certamen 1259
Hippopotami violentia 691
Hircus vineis inimicus 211 victi 513
Hirſutum pectus 683
Hirudo 49,85,1205
Hiſtoria de vrbe Beroe 1053
Holcaſus 687
Homeri inuocatio & laus 657 eloquii pater 355 falſi arguitur 1093
Homines prodigioſo partu ſuorū perturbati 693 leues 1151 quos terra ſua ſponte creauit 1055
Hominum fragilitas foliis ſimilis 99
Honeſta virgo virum nudum videns erubeſcit 877
Hora futura fata perlegit 333
Horarum imagines 325
Horæ Soli ſupplicat 329 Iouis famulæ 57,83, cœlum armant 23 in domo Solis 327 filię Solis ibid. coronant Bacchum 251 commeſſantur 531 anni filiæ 325
Horion aris 689
Horribilis deſcriptio Harpes 503
Horr. tumult. Ioue & Typœo pugnāte 65 eius vox 57 ſtrages 43
Hoſpitalitas Bronchi 467
Horti vaſtati 45,93 circa Beroen 1055 Naias 717 Venus piſionæ 123
Hyagnis inuentum quid 107 cū Apolline certans 283
Huc vſq. Inuidia 231 Iupiter 221
Hyacinthus 1097,337 ab Apolline vitæ reſtitutus 515, 749, 289,491 ab Apolline amatus 93 diſco à Zephyro 747 in caput verſo ab Apolline occiſus 747 diſco per Zephyrum in caput conuerſo interemptus 285
Hyampolis 352
Hydaſpes 719,1109 ſe cōcitat 613 ſeruat Morrheum 769 Baccho ſupplex 621 horribiliter motus fl. 615 tumulus 605 fratri Æolo 611 in vinum mutatus 659 hortatur Aelum vt ventos in traiicientes Bacchicos concitet 611 pater Orontæ 479, 697 combuſtus 789,691 ſe excuſat 621 pater Deriade 995 tumultuabatur 577 grauius in Bacchum armatur 617
Hydriades 617,1117,459
Hyems 325 in capricorno 983
Hyla Herculis catamitus 309
Hylus 1205 Hymettus 361
Hymnus deſectus 435 ſe ſe morti efferr 433 amat Nicæam 425 de Nicæa loquitur 425 cupit

occidi à Nicæa 431 interẽtus 435 paſtor canit 431
Hymeneus vbique Bacchi comes 751 Dux alter 357 volantem in aere columbam ferit 963,741,961,423, vulneratus 747 Melaneum Vulneratum vlciſcitur 751 vraniæ filius 823 curatur 749 cum Cupedine digitis micat 823 victor primo 825 Phlegyæ filius à Baccho amatus 743
Hypermaneſtra linteo ſponſo pepercit 103
Hyræus 357
Hyſacus Mortheo 845 ſeruus 845

I

Ianais 607
Iapeti vinctus 59,881,797
Iaſon 357
Iaſion agricola Cereris maritus 1289
Iber 1131
Icarius 717
Icarii anima 1211 vmbra filiæ Erigonæ 1213 morti vicinus 1211 in cœlo Bootes appellatus 1217 Bacchi hoſpes 1205
Idmon Erechtheum de Solis eclypſi docet 969 Aſtrologus 967
Idothea 1117
Ignis Solis igne Solis combuſtus 973 è ſilice 71 in nuptiis 1261
Iliſſus fluuius 1203,1003, 1055, 1003
Imago nentis 167 Actæonis in ſomnio patri occurrit 165 nutricis 109 nentis 835 dormientium 459 Citharã tendentis 515 furoris 269 ſomni 1213
Imber terram purgans 991
Immenſa laus Cadmi 119
Imperium Romanum 97
impietas Deriadæ 571
inachus 1231
incantatores 909
incantamenta in certaminibus irrita 943
Incendium terræ diluuio reſtinguitur 191 Hydaſpis extinctũ 625 nõ extinguibile 1179
incenſæ naues 1025
Indi ebrii dormientes rapina ſunt hoſtib. 471 vinũ bibunt 473 ſupplices 483 vrbem ſuã cuſtodiunt 659 a variis animalibus incurru ad pugnam tracti 721 epulantes Bacchicos inuadunt 581 è luco doloſe eliciuntur 585 aquis ſubmerſi 601 ob priorẽ cladẽ lugent 659 Bacchicis nauibus cinguntur 1001 ad pugnam veniunt 707 Iuſtitiæ dediti 789 Thyrſis percuſſi 631 capiuntur 421 Baccho ſupplicant 50 in Hydaſpe ſubmerſi 599 inermes ſupplices ibid.
Induciæ trium menſium 917
Inde victus animus Lycurgi 563
Indicum bellum ſexto anno demum perficiendum 663
Indus à Ioue victus 503 quiſquam Hydaſpi 605 fluuius 691 in Hydaſpe ſuffocatus 607
Indorum quiſpiam Æacum percutit

cutit 593
in aquis extincti intumeſcunt 599
infernus inuitis munera reſpuit 313
in equeſtri certamine ingenium requiritur 929 fabulis vera falſis miſta 1217
in domum Inus 253 luctu capilli detondebantur 323 metu amoris obliuiſcimur 197 nihil ſapiendo iucundior vita 1197 modum teſtudinis ſcuta iuncta 187 pugna coniuncta ſcuta 723 Taurica naufragi, quibus mare pepercerat mactabantur 359
inuocantur Muſæ 559
Ino nutrix Bacchi 567, 999 Athamanti nupta 173 poſt qua drienniun domum redit 271 1127 ad filium ſuum Melicertā 275 Athamātis vxor. 151 Phrixum priuignum amarat, a quo repudiata ſterilitatem agris induxerat 277 cum filio in mare ſe præcipitat 277 Dea marina 177, 233 marina 255 Leucothea cur dicta 273 furioſa 265 Bacchi nutrix 173
Inſania mulierum 563
Inſignis rabiei deſcriptio 271 hortus 95
Inſigne filiæ erga patrem factum 683
Inſultat Iupiter Typhœo 77
Interficit ſocios Cadmi 133
Inuidia auolat 2317 ſub Martis forma loquitur 227 ſemele felicitati inuidet 225 Palladem & Iunonem concitat 227 ſe lædit ibid. Iunonem compellat Io. ibid. ſe in Martis formā mutat ibid.
Inundatio 891
Io vaga 29, 105, in vaccam 101 in Aegyptum venit ibid.
Ignorantia non peccat 165
Io Inachis 787
Iolaus Herculi auxilio fuit 653
Ionium mare 1129
Ioui & Baccho ara erecta 659
Iouis 173
Iouis auis aquila 45 amores, & variæ mutationes 797 concubitus 797 thalamus ex tempore factus 805 & Iunonis concubitus 807 nuptiale munus 239
Iphimedia 535, 905, filii 447
Iphiclus velociſſimus 737 in aqua potuit currere 757
Iris a Ioue ad Bacchum miſſa 351 Rhea ſupplicat 351 bibit vinum 355 Baccho de bello Indis inferendo 353 in cœlum redit 353 ad Bacchū ſub Mercurii forma accedit 547 Lycurgo auolat 547 à Iunone ad Lycurgum miſſa 543 ſub forma Martis contemnit Bacchum 545 Lycurgū aduerſus Bacchū extimulat 543 ſomnum inuenit 791 nocti formam indu a ſomno 791. Zephyri amica 791 mittitur vt ſomnum quærat 791 ſuadet Baccho, vt inermis Lycurgū adeat 547 formam Martis aſſumit 543 Lycurgo 543, 699, Baccho 999, 547

Iſthmium certamen in honorem Palæmonis 927
Iſter Marti ſacer. 229
Itylos a matre Progne interfectus 1155
Iuno de Vino 799 iterum Bacchicis inſidias molitur 765 animat Deriadem 777 ornata ad Iouem venit 803 Semelen accedit 235 Semele in forma nutricis apparet 235 lacte ſuo medetur 885 Baccho ſed coacta 885 Ceſtum à Venere petit 801 cũ Baccho pugnat 891 excitat Indos cõtra Bacchum 405 ad ducem Indorum 405 Ioui irata 29 Apollini 29 Ioui boui inſultat 29 Argiuos armat 1233 Iugulis 805 Perſeo 1233 Ioui 803 thalamis præfecta 795 iugia 131 Venerem quærit 797 minatur domui Inus 257 in cœlum reuertitur 885 Veneri 797 appenſis ad pedẽ incudibus è cœlo deiecta 885 Iugia 801 fulminat 1239 Deriadem armat 741 machinatur mala Baccho 609 comit ſeſe 801, 719 conatibus Baccho obſtat 663 terret Bacchũ 551 ſe Semelæ incuruat 23 lacrymas ſimulat 237 Semelem compellat 237 fulmina vrbis excitat in Semelẽ 241 in uidia rabida 231 Dianæ vulneratæ 891 extenuat ibi. ſtaturam Bacchi demiratur 885 quærit deceptionem Deam 231 apud inferos ad Proſerpinam 785 in cœlum Iouis fulmina compellat 241 doloſ machinatur 581 in Ino ſæuit. 265 terram contra Bacchum concitat 1247 pellicibus irata 121 iugia 1227 querela de infœlicitate ſua 231 dolus 78 lacte Bacchus menti reſtituendus 883
Iunior ſeniori cedat 897
Iupiter ob amorẽ in varias formas mutatus 827 cum venere frui non poſſet, ſemen in terram profudit 177 noctem ſternẽs 793 Alcmena trib. diebus concubuit 793 Europam taurus abduxit 441 Aeginam amauit ibid. Solam incuſat 219 Thetidem filiam amauit 841 noctem compellat 219 Proſerpinam nudam videt 177 Cadmo valedicit 83 Europæ Taurus 837 vinum promittit 201 ſomno iratus 881 Iunoni ibid. è capite Palladẽ generauit 1183 harmoniam mũdi turbatam reſtituit 991 ſpectator 1101 terram omnẽ ſuis amoribus fœdauit, miſſos ſcopulos repercutit 69 Bacchum & Oceanum ſedat 621 redit in cælum 83 Taurus in cœlum relatus 31 in aquilam mutatus 215 amore Iunonis ardens 803 armatur contra Typhea 27 & Typhoeus robore æquales 69 cum Plora concubiturus fulmina abſcondit 17 in Draconem mutatus cum Proſerpina concumbit 187 Dan Ioui dat mu-

dat munera 31 Cadmum induit tanquam paſtorem 31 commenſalis Cadmi 147 ardorem amoris ſui fatetur 805 priori formæ reſtitutus 29 cum Europa concumbens ibid. taurus natat per pontum 11 Vanas minas ridet 63 ſe ad pugnam inſtruit ibid. Titanas occidit 115 Bacchũ ſuo fæmori inſuit 249 Cadmo 81,361, Draco Proſerpinã vitiauit 787 Semele vt Draco vel taurus concubuit 243 fulmen recuperat 41, 979 in variis formis Semele apparet 221 in equum verſus Dian Ixionis vitiauit 453 vna fulminis ſcintilla omnia cõburens 65 Antiopen amauit 837 Typhoeo 75 commeat ad Semelen 221 flatu ſcopulum obiectum retorquet 69 fulminat 559 Aquila 625 Titanas domuit 353 Capen occidit 503 ad reliquos Deos 715 Semele ait 245 Bacchũ generat 227 Semelen cõſolatur 223 aquila Ganymed. rapuit 669 Baccho auxiliatur 625 in taurum 11 Taurus 128 Semelen amat 213 Lycurgo 555 in Draconem mutatus cum Proſerpina concumbit 175 in taurum iterũ 1067 fulminat 223 patrem expulit 841 è ſumno excitatus 881 Iunone 805 ob votum Semele dolet 245 etiam ſomno indiget 795 aquila dux exercitus 627 Io amat 101 Conſiliũ init 205 bos 443 Phaethontem fulminat 991 ceruinam induit pellem 223 victoriam largitur Baccho 1015 Cadmo 31 Amori 33 meretricius 1281 in aureum imbrem mutatus Danaen vitiauit 443 Zagrea vlciſcens comburit terram 191 & Aeuum ab inuicem diſcedunt 209 fulminans venit 247 omnib. pulchris inſidias 1067 fulmine pugnans 73 cõtemptis omnib. proſerpinam amat 177 Æuo reſpondet 205 puer adhuc & infans 1057 arbitratur natantem Semelen 217 amoris mancipium 213 ex plota Tantalum 17

Iuramentum Nicææ 461

Iuſiurandum 1101 1109 Iunonis & Palladis 1227

Iuuenes interrogando curioſi 827

Iuuenta 226

K

KAtreus auis pluuiam prædicens 689

L

LAbor ſomnum paric 1219

Labyrinthus 1225

Lac librorum 127 inuento vino relinquendum 467

Lacedæmon filius Taygetæ 805

Lacedæmoniæ mulieres parturientes ſcuto inſident 1063

Lamus 1243,623 filiæ a Iunone

Iſthmium certamen in honorem Palæmonis 927
Iſter Marti ſacer. 229
Itylos a matre Progne interfectus 1155
Iuno de Vino 799 iterum Bacchicis inſidias molitur 765 animat Deriadem 777 ornata ad Iouem venit 803 Semelen accedit 235 Semele in forma nutricis apparet 235 lacte ſuo medetur 885 Baccho ſed coacta 885 Ceſtum a Venere petit 801 cũ Baccho pugnat 891 excitat Indos cõtra Bacchum 405 ad ducem Indorum 405 Ioui irata 29 Apollini 29 Ioui boui inſultat 29 Argiuos armat 1233 Iugulis 805 Perſeo 1233 Ioui 803 thalamis præfecta 795 iugia 131 Venerem quærit 797 minatur domui Inus 257 in cœlum reuertitur 885 Veneri 797 appenſis ad pedẽ incudibus è cœlo deiecta 885 Iugia 801 fulminat 1239 Deriadem armat 741 machinatur mala Baccho 609 comit ſeſe 801,719 conatibus Baccho obſtat 663 terret Bacchũ 551 ſe Semelæ incuruat 23-lacrymas ſimulat 237 Semelem compellat 237 fulmina vrbis excitat in Semelẽ 241 in uidia rabida 231 Dianæ vulneratæ 891 extenuat ibi. ſtaturam Bacchi demiratur 885 quærit deceptionem Deam 231 apud inferos ad Proſerpinam 785 in cœlum Iouis fulmina compellat 241 doloſ machinatur 581 in Ino ſæuit. 265 terram contra Bacchum concitat 1247 pellicibus irata 121 iugia 1227 querela de infœlicitate ſua 231 dolus 78, lacte Bacchus menti reſtituendus 883
Iunior ſeniori cedat 897
Iupiter ob amorẽ in varias formas mutatus 827 cum venere frui non poſſet, ſemen in terram profudit 177 noctem ſternẽs 793 Alcmena trib. diebus concubuit 793 Europam taurus abduxit 441 Aeginam amauit ibid. Solam incuſat 219 Thetidem filiam amauit 841 noctem compellat 219 Proſerpinam nudam videt 177 Cadmo valedicit 83 Europæ Taurus 837 vinum promittit 201 ſomno iratus 881 Iunoni ibid. è capite Palladẽ generauit 1183 harmoniam mſidi turbatam reſtituit 991 ſpectator 1101 terram omnẽ ſuis amoribus fœdauit, miſſos ſcopulos repercutit 69 Bacchum & Oceanum ſedat 621 redit in cælum 83 Taurus in cœlum relatus 31 in aquilam mutatus 215 amore Iunonis ardens 803 armatur contra Typhea 27 & Typhoeus robore æquales 69 cum Plota concubiturus fulmina abſcondit 17 in Draconem mutatus cum Proſerpina concumbit 187 Dan Ioui dat mu-

dat munera 31 Cadmum induit tanquam paſtorem 31 commenſalis Cadmi 147 ardorem amoris ſui fatetur 805 priori formæ reſtitutus 29 cum Europa concumbens ibid. taurus natat per pontum 11 Vanas minas ridet 63 ſe ad pugnam inſtruit ibid. Titanas occidit 115 Bacchū ſuo fæmori inſuit 249 Cadmo 81,361, Draco Proſerpinā vitiauit 787 Semelę vtDraco vel taurus concubuit 243 fulmen recuperat 41, 979 in variis formis Semele apparet 221 in equum verſus Dian Ixionis vitiauit 453 vna fulminis ſcintilla omnia cōburens 65 Antiopen amauit 837 Typhoeo 75 commeat ad Semelen 221 Batu ſcopulum obiectum retorquet 69 fulminat 559 Aquila 625 Titanas domuit 353 Cāpen occidit 503 ad reliquos Deos 715 Semele ait 245 Bacchū generat 221 Semelen cōſolatur 223 aquilaGanymed. rapuit 669 Baccho auxiliatur 625 in taurum 11 Taurus 128 Semelen amat 213 Lycurgo 555 in Draconem mutatus cum Proſerpina concumbit 175 in taurum iterū 1067 fulminat 223 patrem expulit 841 è ſomno excitatus 881 Iunonę 805 ob votum Semele dolet 245 etiam ſomno indiget 795 aquila dux exercitus 627 Io amat 101 Conſiliū init 205 bos 443 Phaethontem fulminat 991 ceruinam induit pellem 223 victoriam largitur Baccho 1015 Cadmo 31 Amori 33 meretricius 1281 in aureum imbrem mutatus Danaen vitiauit 443 Zagrea vlciſcens comburit terram 191 & Aeuum ab inuicem diſcedunt 209 fulminans venit 247 omnib. pulchris inſidiās 1067 fulmine pugnans 73 cōtemptis omnib. proſerpinam amat 177 Æuo reſpondet 205 puer adhuc & infans 1057 arbitratur natantem Semelen 217 amoris mancipium 213 ex plota Tantalum 17

Iuramentum Nicææ 461

Iuſiurandum 1101 1109 Iunonis &Palladis 1227

Iuuenes interrogando curioſi 827.

Iuuenta 226

K

KAtreus auis pluuiam prædicens 689

L

LAbor ſomnum parit 1219

Labyrinthus 1225

Lac librorum 127 inuento vino relinquendum 467

Lacedæmon filius Taygetæ 805

Lacedæmoniæ mulieres parturientes ſcuto inſident 1063

Lamus 1243,613 filiæ a Iunone

in furorem datur 251
Lampetia 975 filia Solis 711
Laobia generat multos filios 693
Laodamia 109
Lapides ad excutiendum ignem 921
Lapis Indicus 803
Lapide cuiquam ceruix frangitur 159
Lapethus Cyprius 635,377
Latinus liber a Mercurio allatus in partum Veneris 1061
Latona mater Apollinis & Dianæ 233,627,121,715, 1237
LausBeroes, vrbis 1053,1103, 1107 Tyri vrbis 233, vini 1039 459
Laudatur Lycurgus, 677 Pan. 450
Leæna lambit Nicæam 425
Learchum & Melicertam genuit 173
Ledas 209
Lebes Cupidini victoriæ præmium 825 Iustitiæ vni vrbium deſtinatæ 1071
Leges Solonis 1069 itidem 1063
Lemniades fœminæ 1281
Lemnus 777
Leneus 409,755 currit 293
Leo Nicæam veneratur 220,987 425 minatur Bacchus 315
Leucothoe a Neptuno excepta 2029
Leucus 635
Leucothea 207,1117,1133,553 1007
Lerna 653,239,
Lesbius 635
Libya Epaphi filia 101
Libanus 1037
Ligna amputantur a comburendum mortuum Ophelten 919 de montibus deportantur 919 pugnans 381
Linus 1075 materia mundi 1043
Linter 619
Literæ Baccho oblatæ 571
Litrus 377
Loro 1267
Logaſides 925
Loquacitas in vulgo 217
Loquentes in ſomnis 419
Lucifer auriga Solis 327
Lucta cum nuda virgine Baccho grata 1251,951
Luctatores arenâ manus ſuas illinebant 953 nudi 951 lex 955
Luctas ad ſudorem vſque 291
Luctus miſerabilis viduæ 633
Luctus ob Bacchi victoriam 631 Cheroboræ 1027 ob mortem Staphili 507
Lugentes vix dormiunt 165
Luna lucem habet à Sole 149, 661,1267 Endymionem 319 Ampelum punit 307, amauit Cepſalum 821 Veneri de diſcedente Harmonia 125 Endymionem amans 125 ignem à Sole habet 1039 Baccho 1151, 1095 nunquam peritura 205,981 varietas ibi. facies triplex 128 à Sole lucem habet 128 ſine Endymione dormit 1219 cum Typhœo pugnat 21,1283, 1089 oriens 327 inſaniæ præſes 1153 tabula 1073
Lupus inter oues 193
Luſcinia 1265

Lyca

Lycaon hoſpes Iouis 489 Filium mactauit 489
Lycaſta 757
Lycurgus ab Ambroſia detentus 559 Ambroſiam capit 557 Baſſaridas perſequitur 555 de Baccho mare ingteſſo 553 flagellatur 561 cum Enomao collatus 41 piſcatores compellat Palæmon 555 quamuis vinctus hoſti non cedet 563 furioſus Melicerta 566 agitat Bacchas 551 Deus 565 Baccho obiicitur 703 1073 cæcus 1153 ſaxo ambroſiam percutit 557 hoſpites Ioui mactat 541 Baccho mortē minatur 551, 781 occiſorum capitibus portas ſuas ornat 541 à Ioue excæcatus 565 Baccho 549 boum ſtimulo ſæuit 551 Dryantis filius 543 ab Ambroſia in vitem mutata vinctus 559 vitem iubet comburi 563, 1119 Martis filius, hoſpites patri mactat 841 minatur matri 555, 1181 loquitur 563 crudelis 541
Lycus gubernator nauium 993
Lycius 585
Lychnitis gemma 151
Lychnis 991
Lygus 783
Lynceus 1245, 1237
Lyra Mercurii inuentum 1075

M

MAcris Bacchi nutrix 567
Μακροί 53
Mæander 383 intortus fluuius 667 566
Magnes 803
Mactatur Bos, oues 141, 493
Magnitudo Indici belli 64
Mæonia 623
Maia 1245, 989 Mercurii mater 263
Maio 105
Mammillæ indicis virginitatis 1269, 1293
Manus Iouis obſtetrix Bacchi 249
Marathon 717, 711
Mare terra maius 1107, 799 rubrum 191
Maro 715 vinoſus 519, 907 fert vtrem vini & poculum 495 Sileno 527 ſaltat 521 Ebrius 493 victor. 527, 1131, 421, 1115, 613 auriga Bacchi 491
Maron 613 loquitur 119 auriga Bacchi 303 pulcritudo 495
Mars 59, 127, 885 Dirceus ſaltat 145 Ioui minatur 227 à Venere domatur 863 iratus 137 Lemnum intuetur 763 in cœlum reuertitur 765, 533 979, 827 cum Venere à Vulcano vinctus 175 cauendus 81 filio ſuo opitulatur 559 Veneri cedens 651 adulter 635 haſtam Semelæ adferre iubetur 237, 121 ad pugnam contra Bacchicos redit 811 cum Pallade pugnat 889 Dircæus procumbit in genua 891 Semeles auus maternus 239 vulcanus Iunonis filii 883 ſtatua 727 inſultatur ob vi-

ctoriam fœminæ 905 lucus denſiſſimus 575 ſtatua cruore fluens 1141 Martis 133, 1073 liberator Mercurius 353
Martius 133 Draco in Cadmum irruit 133
Maſſagetæ 85
Mater filii reliquias ſepelit Agaue parit Penthea 173
Mater Typhœi 73 filio ſuccurrit 273
Maxillam in luctu radebāt 267
Media Porta Soli 145
Meduſa 781, 1155 caput 649 intuentes in ſaxa mutat 1239, 1031. 229, 1233
Megara 271
Megœon. 809
Megæra 561, 789 loquitur ibid. noctuæ formam induit 791
Melampus vates 1233, 1245
Meleager 871, 357
Melanthius 1115
Melaneus 743
Melanion, in arbore ſedens occulte hoſtes ſagittis inficiebat 763
Menelaus percutit Hymenæum 745, 759
Mel vino collatum 367, 153 facilis eſt ſatietas 525
Mellis 839
Meneus Bacchum ſagitta vult percutere 745
Melia Baccho 453
Melis vſus in medicina 485
Melicerta maris & port⁹ De⁹ 277 1123, 1125, 553 lebeti coquēdus imponitur 273, 255, 999 1107, 1115, 1135. pincerna 567 à patre occis⁹ 223, 2537, 1007
Meliſſeus 959, 817 Eurymedontem percutit 949, 905 ante victoriam præmium ſibi arrogat 949
Memphis 104
Menalippe Neptuni amica 239
Menæceus 605
Menſis triginta dierum & ſignū 3⁻ graduum 981
Mens tantum priſtina manſit 163 bona eripi nequeunt 159
Mentiri veriſimiliter 1183
Mera 649
Mercurius clam aufert Bacchi 253, 885 Baſſaridas vrbe educit 879 doloſus 251, 281 ad Rheam 259
Mercurio 1291
Mercurius in cælum reuertitur 991 Electræ de nuptiis Harmoniæ & Cadmi 1117, 1073, 145 induit formam Phanetis 257 in cælum ſubuolat 255 in cælum reuolat 111 Bacchū excipit 251 Cadmi cōcliator 111 clam in domum venit 109 reuolat in cælum 259. falſe vexat Venerem 639 Bacchum conſolatur 971, 115 193 boum fur 29 Baccho fabulā de Phaethonte commemorat 971 Bacchū retrahit, ne Perſea interficiat 1243 Baccho 1243, 817 Deos ad concordiam hortatur 895 linguę præſes 693 in Bacchum mutatus 879 vigiles dormientes facit 879 Ino diuinitatē pollicetur 255 inuiſibilis reliquis 109 veneri telā texēti 639 ad Electram

Electran mittitur 107, 207
cum virga venit 237
Merita Cadmi in Deos 111
Meridies 1267
Meroë Tyli ſoror 671 obuia fit Damaſeni ibi Tectapho patri 773, 105
Meta ferridis rotis euitanda 931
Metamorphoſis piratarum in naui 1167 Sileni 327
Metanira 1205, 515
Methe Baccho de morte Staphyli 511 ebria 495, 499, ſaltat 497, 495 vxor Staphyli 495
Milites ſuper ſcutis dormiũt 585
Minerua Bacchum ad pugnam reuocat 779 Baccho fugienti 779 virgo 91
Miles morienti mulieri loquẽs 867
Milites natant ſuper ſcuto 603
Mimallon 567, 465
Mimas 739 multos hoſtiũ trucidat ibidem.
Minerua in Morrhei formã mutata Deriadem decipit 1017 etiam Diana caſtæ 1101 dolet ob diſſipatos flores 47 in ſomnis decipit Deriadeũ 677 Deriadæ in ſomnis apparet 677 de Venere conqueritur 671, 637, 85 fiſtulæ inueutrix 613 auxiliatur Æaco 595 Deriadẽ ad bellum contra Bacchum extimulat 679, 719, nuptiæ Vulcano promiſſæ 1273 oliua 333
Minos nepos Semeles 365 Rhadam. è Creta expulit 575, 1035
Minæ Deriadæ 857, 1225, 889 1035, 367, 651 Ioui & Europę filius 223, 706, 521, 839, 615
Minotaurus 1229, 1225
Miracula Bacchi 579
Miſeria amantium 845
Miſerrimum, parentem occidis cernere 1213 humanam formam perdere 1199
Miſerũ & amorem non eſſe reciprocum 833
Miſerabilis Actæonis lamentatio 161 querela Inus 275
Miſera querela viduæ 633
Mithras 571
Mithres 1641
Mœnia linea 679
Mæra Icanii canis 1215
Modæus belli inſatiabilis 811
Monile 149
Monſtrum à Marte domitũ 505
Moritura militi occidenti verba facit 867
Morrhea amor Chalcomediæ effœminat 829 in dubio animus 833 laus 1025 cõiux 483
Mortalis vitæ calamitas 105
Mortui in aquis intumeſcũt 195
Mors omnia ſoluit 205
Mors omnia domat 1245
Mortui ſepeliuntur 1031 vngulis equorum obtriti 903
Morya fratri Tylo mortuo eandem herbam admonet 675
Morrheus ſe lauat 877 Chalcomediã ſequit̃ 861 ſtudet capere 759 amat 739, 831 interfici cupit 863 mulieri obtẽperat 873 reuertitur in thalamũ 847 agitat Bacchas 859 amore effœminatus 833 mittens telũ ſpõte aberrat 861 à cõiuge patriæ proditor inſimulat 1027 igne circũ uolutus 769 perrũpit Satyros 741, 853 Iiaco 845 Thyades capit 855, 707 Baſſarides vndecim capit 885

Morrheus ob ortum diem lætatur 849 Chalcomediæ 863 Chalcomediam vocat Chryſomedam 851, 757 occidit Phlogium 771 truculẽtus 767 ſuos animat 91, 765 ſtultus perſuaſus 873 perſequitur Chalcomedean animo non hoſtili 861, 683 à cupedine vulneratus 831 inſultat Philogio Chironomonti 771 de Chalcomeda 847 de Rhadamanibus nauium fabris 915 loquitur 837 Gigas 855 Deriadæ 855 gener Deriadei 767 ab Hyſſaco amoris remediũ poſtulat 847 multas Mænades occidit 777 a Dracone territus 877 iterũ Chalcomediã ſeqtur 871 ſua facinora recitat 915, 871, 765 Deriade 265 arma deponit 875 pugnat cum Bacchis 859 concionatur Indos 915
Mulieres laudatæ inſoleſcunt 1091 Argiuæ Bacchico furore percitæ ſuos liberos interimunt 1231
Mnemoſyne Muſarũ mater 793
Muli vinum portant 401
Mulier Iouem domans 13 partui vicina mortuum maritum lũget 633 viro vehemẽtius amat 1087
Mulieres velatæ magis expetũtur 1099 in vrbe occiſæ 865 vno die tunicã texentes 687 mancipia amatores 441
Multi à ſuis deuorantur 161 ſibi manus inferunt 815 prælio nauali occiſi 1005 hic deeſt multum 187
Munera certaminis 959 nuptialia 1079
Mundus immundus 101 ſcilicet æternus 353
Munus nuptiale 853
Mulſum cito ſatietatem adfert 1207
Muſæ nouem 147
Muſæ Homeri 813
Muſica in menſa 99 non ſoluit curas 105 etiam ſtolidiſſimi delectantur 37
Mycenæ 1069
Mycaleſſus 355
Mygdonia Cythara 381
Myrrha Adonidis mater 1099 51
Myrmidones homines à formicis 361
Myrro 757
Myrtus 343
Myrtoum Icarium mare 1129
Myrtus 1097
Myrtiles doloſus 541, 939, 837

N

Naias prodit Actæonem 159 de pulchritudine Semeles 215 relicto Hydaſpe Gangen ingreditur 617 Baccho amanti 1085 Æaco 601 ex Hydaſpe exules 623
Narciſſus 209 flos in tumulo 433 1283, 1097, 315
Narratio 11
Nauigatio Cadmi 85
Naues adducuntur a Rhadamanibus 993 factæ ad formam piſcis 1047 mutatio 1167 varietæ

riæ partes 913 fabricatio 1043
Natura amoris admirabilis vbi adfectus & rationis pugna 1225
Natantes 601
Natura rerum reſtitur 201
Nauta quidā de Cadmo & Harmonia 15,125 infœlix 1223
Naxus 1225
Nectaris eiaculatio 825
Neglecta pulcritudo ſæpe gratior 1083
Neleus 907
Nemea 653
Nemeſis Dianæ 1271 Amorem in Auram ſuſcitat 1277 Dianæ 1275 Auram virginitate amiſſa punitura 1255 iactanti Typhëo infeſta 37 ad Auram accedit 1275 rota 1271 omnia alta domat 1271
Nemo Deorum Solis poteſt regere 977
Nephele alia coniux Athamantis 175
Neptuni munus 147 nuptialia munera 1107 tridens 895 certamen ingreſſuri arma 1113 Tyrum amās 151,1181 Arabia tridente concutit 561 Beroen intueturi 105 Beroenamat ibid orat Venerem ibidem. pugnam naualem intuetur 1009 Berytho amicus 11‹›5, 997,839 terram pulſante aqua diluuii ſub terram ſe recipit 20‹› Bacchi munera extenuat 107 Baccho 1119 nuptias celebrat 1135,787, 285
Nereides Oreades factæ 193 999,195,1009,895, Bacchum immenſa exhilerant 565
Nereus conſolatur Bacchum 553 fluctibus obrutus 813 Libycus 1129,703,377, tuba canit 1015,1127,895,1259, Arabicus 1135,275,1131
Nicæa grauiſſimè dolet vitiata 459 vult mori 451 ad Hymnum 431 irata 435 vitiata luget 459 Auræ 1297 de Auræ partu 1301 venatrix 423 expergiſcitur 459 cum Iunone & Luna collata 427 ab Hymno obſeruata ibid. grauida 463 ſe Dianæ comparat 447 cupit Bachū interimere 461 irata Baccho 447 inhumana 431 Ebria 453 ebria dormit 455 ſe ſuſpendit 463 minatur Baccho 449 Nympha 423 Bacchum contemnit 449 vrbs à Baccho condita 463 altera Luna 441 ſitit 453
Nilus 691,199
Niſea 355,681
Niobe ob linguæ ſuperbiam in lapidem 51 filia Phoronei 805,1273 lapis loquitur 403
Nocte non pugnandum 631
Nomina Curetum 359
Nomæa 849
Non eſt mortale quod optas 247
Notus 223,999,181
Nouem ſagittis nouem milites ab Æaco confecti 597
Nullum memorabile nomen

Nuncius Bacchi cornutus 567
Nuptiæ in ſomnis contractæ 1099 filiarum Cadmi 153
Cadmi & Harmoniæ 373
Nutrix Semeles 235
Nox 497,87 pugnam dirimit 761 ingruens 51,913 diurna 870,835
Nymphæ undæ viſæ vociferantur Naiades in anguſtias redactæ à Typhœo 45 Oronten deflent 481
Nyſa 757

O

OB amorem omnia etiam grauiſſima proficiſcuntur 791
Oceanus Beroes ędificator 1061 971 luſitat cum Phaethonte 975 vnde ſua cœlo minatur 619
Ioui ſupplicat 191 auus Deriadæ 795 contra Bacchum 617 Typhœi frater 57 Baccho iratus 619
Occidit ſpes patriæ occiſo Deriade 1029
Occiſi Gigantes 143
Occurſare caue, cornu feriuille, Lyæo 1173
Oculi ſunt in amore duces 1067
Oculus Dei in totũ mundũ directus 215
Oculorum arma 875 ſunt in amore duces 427
Ocythous fimo ſordidus 959 labitur in fimum boum 957 737
Odora canum vis 155
Oeagrus cithara canit 515 certaminis victor coronatus 517 cum Erechteo cithara certat 513 187 pater Orphei 515, 377
Oeager 627
Oenomaus 541,1261 fugit. 727 Mortuus ibid. currus 941 à corymbaſus transfoſſus 727, 937 generos ſuos occidit 519
OEnopien & Staphilus filii OEnomai 1115
OEnone ibid.
OEneus Ereuthalionis ex Phylide filius ibid. à Corymbaſo transfoſſus 727 mortuus ibid.
OEdipus 643
OEta 695
OEſtrum tauro miſſum 307
Ogyus 97
Ogyrus præſtantiſſimus 377
Oliua arbor Mineruæ 441 ſupplicum 581
Olympias 209
Omnes Dii ambiunt Proſerpinam 177, 174
Omnia elementa Cadmi nuptiis gratulantur 89 ſigna cœleſtia 989
Onthyrius 773
Opera ebriorum 349
Ophettes inſepultus 887 Areſtoris filius 923 ſepelitur 923
Ophites 493
Ophiuchus 23
Ophion 75,1023 fœminea in cæde eſt 869

Oraculum Delphicum 128
Orcus laxat ſua veſtibula vt vmbris ſit locus 901
Ordo victorum 961 certantium 933
Orgia 417,257, Bacchi 477
Oreſtes ab Iphigenia liberatus 359
Orion tres patres habens 357 1271 ex vrina 357,985,1273 a ſcorpio interfectus 133,535 663,1157,1089. ortus 85,123 a Scorpio occiſus 989 cum Typhœo pugnat 23
Origo fontium 1049 vrbis Tyri 1047
Orpheus 377,1075,
Orchomenus 447
Orithyia 1221,83,927,1005
Orithallus 901
Orontes occiſus 769 contemnit Bacchum 475, 621 ſeſe interemit 605 ſuo exemplo prim⁹ hoſtes inuadit 745 ſeipſum interficit 481 ſuos ad virtutem hortatnr & monet ne aquam bibaut 473 minatur Baccho eiuſque exercitui 479 Bacchum ad ſingulare certamẽ prouocat 473 Socer Deriadis 475 Soli 479 multos hoſtium perdit 475 gener Deriadei Regis Indorum 403 ira 471 cum Baccho certamen 477
Orphiuchus 483
Oſcula 121
Orſiboe 871,907 luctus 1023 1017
Oſyris Dionyſius Ægyptius 127
Othoias Nympha 85
Otus 535,1157,1171

P

PActolus 1199,1077,135, fl. aurifer 1137,277,623,1135
Palatium Harmoniæ 1069
Pallas 703 ex cerebro Iouis 229 59,535 Neptunum ſuperauit 939 in cœlum abit 137 Titanas ſuperauit 535 Erechthea enutriuit 361 è capite Iouis 717 Cadmo auxilio venit 139 ſub forma Morrhei obiurgat Deriadem 1019,827
Palladis falx. 645
Palladem inuidia ſtimulat 229
Palæmon & Bacchus vnà 255 1117,999,255,1125
Pallene ſe ad pugnam inſtruit 1255,1275
Pallæneus 1131
Palma in partu Latonæ 717
Palus 653
Palthanor 681
Pandora cum Pixide 205
Panes armati 471,303, 161,579
Pan. 717, 817,759 Epinicia 487, 1277 Caprarius 405, 1091 1169,1117,157,1125 Echo amauit Daphnis 431 Baccho amanti 1093 dolet 47,1131, 623,473
Panopeia 1127
Panopea 1117
Panope 131
Panepeus 1007
Panthera lac præbet nato filio 1303,315
Parcæ 335
Parentes eunt quæſitum laceratũ Actæonem 163 virtus fili-

os incitat 887 ob liberos ſolliciti 179
Parrhaſia 369
Parnaſſus 131, 871 biceps 359
Partus ſupra librum græcum editus 1063
Paphus 1059 amorũ portus 379
Pater filio caput amputat 273 filiam mittit ſacrificatum Ioui 211
Patrum virtus calcar filiis 503
Paſiphaë 839,1199
Paſiphae 1035 amor 1227 taurum amauit 829 è TauroMinotaurum genuit 1173
Paſithea 845 doloris ſui cauſam Veneri exponit 823,637 Veneri 821,791
Paſithen 419
Paſtoris diffugium tumultuante Typhoeo 45
Paſtorales canes pugnæ adhibiti 369
Paſtores venatores 265
Pax reſpondet 475
Pax cœlo reſtituta 81
Peccatorum in Parentes vindicta 799
Pedes cum equite congreſſus 903
Pedites 899
Pegaſus alatus 935,305 excuſſit Bellerophõtem 989,1245 alatus equus Bellerophontẽ excuſſit 731
Pelops 937,837,939
Pellena 929
Pelaſgus 1237
Peleus 1133
Penthe ſilea 867
Pentheus Baccho reſiſtit 1139 Polydori regno priuauit 153 Bacchi æmul⁹ & Baccho irat⁹ 1147 matri 1191 ſuis militibus 1171 ad ipſas Bacchas orgia celebrantes peruenit 1189 furioſus arborem ſcandit 1189, 643 fruſtra matri ſupplicat 1193 occiditur ibid. caput amputatur ibid. Baccho mortem minatur 1149 ſuis famulis 1173 furioſus 1161, 1273 cum arbore in terram deiectus 1191 more Bacchæ furioſus 1187 muliebre peplum induit 1187 furore percitus 1185 matri in arbore apparet tanquam Leo 1191 minæ 1147 iubet ignem accẽſum reſtingui 1179 Tireſiæ & Cadmo 1161 Cadmo ſeni parcit 1163 de vino iudicium ibid. ſuperbia 1149 domus terræ motu concuſſa 1141, 1241
Peplum ab Harmonia textum 1071
Peucoſius 907
Peribæa 1025
Periclymenus ab Hercule interterfectus 1127
Perſeus cum Baccho collatus 1233 balænam ſuperauit ibid Gorgona decollat 785, 505 781, 229, 799 275, in parentes vindicta 799 & Bacchus reconciliati 1245 Báccho collatus 643 Baccho 1239 Bacchũ contemnit ibid. 1229 Ariadnem in lapidem mutat 1243 ſeſe armat 1237 Andromedam liberauit 505 monſtrum ma-

marinum domuit. ibid
Meduſam decollauit 695, 379 241 geſta extenuantur 649 Seſta extenuantur pro Bacchi facinoribus 645 falx 785 rama Meduſæ caput 1237
Perſicus Euphrates 1235
Peſtifer ſomnus 471
Phaethon currum aſcendit 983 patris currum petit 977 in Eridanum cecidit 971 In Eridanum decidit 991 à Ioue fulminatus 615
Phaunus 721,145
Phalaris 753
Phaleneus cum Deriade pugnat 723 occiſus ibid.
Phaſylæa 539
Pharetra Cupidinis ad amores Iouis 209
Phanes 523
Pheueſpondus præco 507
Philomelæ lingua à Tereo reſecta & vitiata 331, 131,49 1155,1205
Phineus 83,103
Phlogius 723,737,679,1011
Phlio 561
Phœbo 1291
Phobus 811,1005
Phorcys 785,997,645
Phoroneus 1237
Phocrys nuptiale carmen cantat 1135
Phocienſes 359
Phocis 927
Phorcin 1117
Phringus 783
Phrixus Nepheles filius per mare incolumiſ venit 165
Phœbus ſyrenen amauit 171 817 laurus 333, Atymnium amauit 743 Latonæ filius 263 cõtentio cũ Neptuno 893
Phæſtias 365
Phœnix 357,103 auis 1041
Pietas in parentes homini tutiſſima virtus 929
Piſa 927
Piſces in flumine comburuntur 617,987
Piſcium abundantia 1055
Piſinoe offert ſe Cadmo famulam 121
Piratæ Tyrrheni in Delphinos verſi 1153
Pithus 507, 637, 539 loquitur 839, 499,497, in dolium mutatus 839
Pithianaſſa Semelæ famula 235
Plateæ 355
Plea Palladi ſacra 169
Pleiades 989,229
Pluit ſanguine 701
Pluto Tantali mater 1291
Pluuia à Ioue petitur 1001
Poculum obliuionis 1199
Pocula inter impedimenta exercitus Bacchi 401 forma 517
Podarge 939,927
Polichna 355
Pollux ſerenitatis auctor 735 in lapidem mutatus 647
Polyxo 559
Polyphemus 1009 1127 Neptuni filius 1007,1135
Polydorus Cadmi filius 1195 Cadmi & Harmoniæ filius 153,241
Porphyrion 647
Poſt pericula impietas redit 913

Poſithea 821
Præſagium Cadmi & Harmiones metamorphoſeos in ſerpentes 1145
Præco Bacchi Deriadæ 569
Præmiu Cadmo oblata 35 primi.ibid. victoriæ 945 certaminis 955,947.961,925
Præco ad Bacchum reuertitur 573
Primneus 735
Primam tabulam vidit Ophion Rex 329
Primum Diluuium 97
Prima porta Lunæ 145
Principium operis à Cadmo 11
Priaſus Dux 383 diluuium vitans patriam reliquit 383 in patriam reuerſus 383, 955, 957
Prodigium victoriam Neptuno deſignans 1101
Proſerpina vbi fuerit occultata 185 Erynnes concitat 1153
Prometheus vates 205,841 ab aquila laceratus 77
Progne 1155
Propoſitio operis 9
Proteus Baccho omnia exponit nit 573.999,1107
Prodigium ſuper concubitum ſemeles 209
Procne 1293,49
Proſerpina turbata 789, 209 1151. Siciliam ſubit 185
Prodigium 1141
Proteſilaus 633
Proteus in arborem 1125, 15 variæ formæ 1125
Prothone lugens 1023 Orontis cõniunx 869 marito ſuo cõmori cupit 1029, 1023 Orontis filia 1023
Prudentia ſenilis 929
Pſammathe 1133
Pſaſylæa 561
Pſyllus à ventis mari ſubmergitur 375 cum ventis pugnat 375
Ptæus & Porphyrio 209
Pugna inter fratres improba 1243 Cadmi cum hoſtibus 135 marina 999 equitum 723 731 ad Marathonẽ vbi Medi occiſi 717 naualis inſtituitur 1005 redintegratur 757
Pulchritudo Nicæa 439 Semeles 215 Dianæ nudæ 169 potentia in deliris animantibus 867 Harmoniæ 113 Ampeli laudatur etiam mortui 313 Cadmi 119 Nicææ 427 occiſorem vulnerans 867 Bacchi in puerum mutati 1165 Mercurii 109
Puellæ nihil æquè cupiunt, quã ſe formoſas haberi, & laudari 1087 ſacrificat 211 arma 1089 non tam munera quam formam amatoris reſpiciunt 1089
Purpura olim Solorum Regum veſtimentum 1035 qua occaſione nata 1035 Regum veſtis 1141
Putrida membra reſecãtur 485
Putei 857
Pigmæorum cum gruibus certamen 407
Pygmalion 815
Pylotes 689,697

Pylæus 773
Pyratæ in Delphinos 1167
Pyramus 199 & Thyſpe 333
Pyrrhichus exercitum cogit 353 Iouis nutritor vagitum eius ſtrepitu celauit 739
Pyrrha 97
Pythia 89
Pytys & Daphnæ virgines 47
Pythius Apollo 927
Pythus 83
Pytho Delphica 265
Python 359

Q

Quarti 925
Quatuor acies à Baccho inſtructæ 709 anni tempora 1039 venti Aſtræi filii 179
Querela Ariadnæ 1225
Quidam ſuo ſe gladio iugulat 605
Quid non ebrietas deſignat 349, 415
Quinti 925
Quinta Marti 145
Quiſpiam vrſam aſcendit 537

R

RAmus oleæ in ſupplicationibus 489
Regia indoles ex facie apparens 99 aula Staphyli Aſſyriorum Regis 1491
Remedia furoris 267
Remora marina 559 tranquillitas 359
Rete Vulcani 639
Rex ſubditis dormientibus ſolus vigilat 55
Retia Marti Venerique facta 763
Radamanthus 511
Rhadamanes Baccho naues fabricant 913
Rhea Bacchum miratur 261 lapidem Saturno profilio affert 675 luget Hymnum 435 Baccho amethyſtum dat contra ebritatem 349
Rhenus editi partus index 1183 Iber, inceſti concubitus vindex 607, 1135
Rheſus flumen 97
Rhodope 805, 8021
Rhyndacis 691
Rigiaſus 691
Riuales corriuales ſuos extenuant 1103
Remora naues detinet 911
Reptrum 257
Rota Nemeſis 1271
Rupes ſaltant 667 canibus reſpondet 167 Ruſtici Icarium poſtquam occiderant, ſepeliunt 1211, 1209 ebrii 1209
Ruſticorum arma 1209

S

SAcrificia Bacchi 1247
Sacrificium Trieſiæ 1143
Sacrificaturi manus lauabant 133
Sagitta amoris omni telo grauiores 433
Sagittarius 987, 961 vitis foliis ornata & nectare imbuta 209 987
Sagteus 1151
Salmoneus 731
Salangi 783 diuites 681
Saltatio 349, 495 mortis 591, 475

Chironomica 519
Salamin 379
Samus 1119
Sangarius 235
ſardonius riſus 549
Sardoum 1119
Sarapis Ægyptius 1041
Sardus 1057
Satyri Baccho currũ inſtruunt 537 ebrii 351, 303 in vindemia occupati 347, 961 gypſe ſcillinunt 773 natantes 279 piſces manib. captãt 279 silenus 279 ludunt in aëre 277
Satyrus dorſo leænæ inſidens 721 amore captus Pani 475 de pulchritudine Ampeli 285 miniſter Bacchi 499 ſemiequus 401 natans 613
Satyrorum deſcriptio 569
Saturni cum Ioue certamen 501 crudelis 61 Beroen vrbẽ condidit 1057 lapidem pro filio deuorat 1057 in Tartarum à Ioue miſſus 635 patri genitalia amputauit 215 imbrifer 183
Saturnii 1073
Saturnus ſuos filios deuorauit 571 patrem captauit 329 lapidem vorauit 329, 979 lapidẽ deuorat 675 patri genitalia abſcidit 501, 71
Scelmis primus certatorum 935 947 Erechtheo 937, 929,
Scelmus natat cum tauro per Hydaſpen 611 567
Scelinus ſocialis Bacchi 569
Schæneus & Leucon Athamalis & Themiſtus filii 269
Scorpius calcem Orionis pungit Chæronea 233 989
Scutum Aeaci 721, 365
Scylla dormit 1123, 503
Secunda porta 145 nauigatio 87
Secundi 925
Semele combuſta 249 ſuperba oratio 261 Bacchi mater 173 in cœlum ſublata 249 ſcutica agitat mulos 209 ſuperbe ob fulmen ſibi indultum loquitur 247 pulcherrima 153 Iouis quarta filia 153, 453 Ioui 241 grauida 225 fulmen petit 243 in aquis natat 213 grauida partu nondum maturo 235 cum Europa collata 223, 229, Bacchans 225 fulmine abſumpta 703, 795 ſaltat 225 poſcit Iouem fulmina 241 in Aſope ſe abluit 211 inſultat ſorori Ino. 277, 209 comparata cum Venere & Muſa 215
Senex quiſpiam quatuor filios in bello amiſit 631
Senes à turribus pugnam ſpectant 865 incurui 203
Septima Saturno 145
Septem duces exercitus 361 tabulæ continentes ſeriem omnium rerum 1073 puerorum mater 105 Zonæ 285
Serena nox 51
Seriphi Rex Polydectes 1233
Serpens Virginitatis cuſtos 409
Serpentes mel lingentes 689 pellem exuunt 1063
Serui amoris 875
Seſtus 379
Sexta Ioui 145

Sex annis in India bellum geſtum 915
Signa cœleſtia confuſa 987
fortitudinis 683
Sileni natantes 611,1131 pugnaturi frontem minio oblinebant 851 Bacchæ 721 cum Apolline certamen 529
Silenus ſaltat 523 terræ filius 757 ſaltator 519 cum palæmone pugnat 1131 ſaltat 527 fugiens 817 in fluuium mutatur 527,613
Similitudo 811,1093,107,597,13,189,ab ouibus 859
simulatus metus 585
siphnus 361
sine vino omnia frigida 743
Sirius 1111, 369, 987, caput lædens 157,1219
sirenum cantus 41
sirenes 577
sitientes ſomniant ſe libere 1099
sithon pallenæ pater 1253 à Baccho interemptus 1259
situs Tauri in cœlo 31
smaragdus 151,493,
smilax 807 & Crocus 333
socus filios in exilium pellit 361
Sol Clymenem natantem vidit 973. Luna. 827 nocti hoſtis 665,979,793 phaethonti Solis currum petenti 937 fatū filii præſciens filio quod petierat, indulget 979 ſiccat terram 201 ad filium Phaethontem 979 expetit 983 coronat 983 proditor adulterii Martis & Veneris 63 miratus opera Bacchi 647 Martem prodidit 429 adulterium Martis & Veneris prodidit 839 annum perficiens 193 omnia videns 267
solatium eſt miſeris ſocios habuiſſe malorum 1297
solis & Climenis nuptiæ 973 1073,681 cor. 989
solus Electræ apparet 111
somnus Ariadne 1221
somnia vnicuique de ſuis ſtudiis obueniunt 1097 vigilantium ſtudia ſequuntur 641
somnus Morrhea decipit 849 Paſitheam amauit 795,641 amator paſitheæ 821 Indos ebrios inuadit 417
somni porta Elephantina 849 Lycurgi 547 Martis 761 omniū domitor 793 de magnis diuitiis 879 Bacchi diuinum futura vaticinās 497,533,499 Erigonę 1211 in Iouem exſtimulatur 793 Semeles 209 auræ 1263
Sonitus Martis 811
Sorores Semeles 223
Spartanæ mulieres armatæ 975
Spectator certaminis populus 935
Spectatorum varia ſtudia 945 decertantibus varii adfectus 945
Spectrum Hymni Nicææ apparet 457
Spes fallax 849 homines alit 105
Speculator 483
Speculum 1083
Splendor armorum 585
Sponſa luget ob ſponſum mortuum 631

*S*polia de Indis 1033
*S*puma inſaniæ inditium 851 index furoris 271 furioſorum 881
*S*taphylus Baccho hiſtoriam recitat 501 mors 507 Bacchi comes 501 ebrius 495, 757
*S*tamnus 381
*S*tella 377 omnes Sole illuminātur 981 fixæ 665
*S*terope 105
*S*teſichorus bello furioſus 411
*S*thenia Euriale 1031, 645
*S*tolones rheda vecti 401
*S*ternutatio ſalutaris 357
*S*trepitus Satyrorum 149 bellicus 721, 411 cōflictus deſcriptio 629 in aula regis 493 in exercitu Bacchi 415, 413 belli 189 apes compeſcuntur 155
*S*trymon 1137
*S*tudium aurigandi etiam in Phaethonte puero 977
Stulti poſt damnum ſapiūt 1191 immenſa promittunt 37
Stymphalides aves crepitaculi amor 317, 1129
*S*yrinx a Pane amata 459
*S*uada in labris 1067 in labiis 969 Cadmum ducit 91
*S*uccedente nouo tollitur omnis amor. 317, 1129
*S*udor certatoris 945
*S*us piſces enixa in nuptiis 693
*S*omnus 55
Summo malo columba alligata 961
*S*upplicium Baccharum 8..
*S*upplicat ventis terra ..75
*S*upplicatio 953
*S*uſpendium 915
*s*yrinx quod amorem Panis cōtempſiſſet, in arundinem cōmutata 1101, 623

T

TAbulæ continentes ſeriem omnium rerum Phanes 320
Tantalus furatus Deorum pocula 17 Ixion 883 hoſpes Iouis 489
Tanagiri 131
Tarberus 687
Tareus 1057
Taurus 987, 1035 Iupiter 619 Europæ 1085, 605 *A*mpelo occurrit 305 mons 79, 73 victoriæ præmium 513, 855, 989
Tectaphus inedia occidendus 683 occiſus 773 moriens filiæ 773 in carcere fame necādus a filia ſeruatur 771 in carcerem coniectus 683
Telchines inuidi 627, 777 Neptuni filii 705
Teletha Bacchi Euczæi filia 463
Telorum imber 1011
Templa ædificat 135
Tempus vernum 85 inducias ū elapſum 967
Tempeſtatis deſcriptio 1015
Tennarides 775
Tereus *P*hilomelæ linguā præſecat 131, 1155, 1205, 42.
Terpſichore 755
Terribilis forma Draconis 133 50.
Terra lacrymatur 81 fulmine vſta

vſta 71 Baccho irata 1249 pro Typhoeo Soli ſupplicat 75 Æaco 593 luget filium 79 mordentes 591
Terreſtria cœleſtibus cedant 79
Terræ motus 561
Tertia Veneri 145, 925
Tertium diluuium 97
Tethis 1117, 619
Teucer ſub ſcuto Aiacis legitur 725, 379
Thaſus 83
Thaunias 699
Thaygeta Lacedæmonis mater 105
Thebæ 1069 ſeptiportæ 667 Ægyptiæ centum portarum 127, 1057
Thebas muro cingit 135 in Bœotia Thebis Ægyptiis dictæ 145 vniuerſæ furioſæ 1177
Thebarum 7 portæ 135
Theleta Bacchi è Nicæa filia 1301
Themis vates 85
Themiſto furioſa proprios filios interimit 269
Theope 581
Thooſa 1009
Thermodon fluuius 905
Theſpides 355
Theſpia platea 131
Theſeus Ariadnam dormientē in littore deſerit 1219, 1281 a Baccho contemnitur 1229
Thiſbe 199
Thitonus Auroræ amicus 429
Thetis iurans ſibi fidem facit 483 Chalcomediam dolis inſtruit 841, 999 Chalcomedæ 841, 1007 ſeruat Chalcomedian 841, 1133, 195, in mare reuerſa 473, 1067, 1259 marina excipit Bacchum 853
Theumeſſus 135
Thureus impetuoſus 585 Deriadæ ſtragem ſuorū exponit 626, 572, 907
Thyeſtes 141
Thyæus 685
Thyreſias Mineruam vidit 555
Thyrſus 257, 765, 401
Tibia inuenta 89
Timor & metus filii Martis 67 homines facit manſuetos 851
Tireſiæ ſacrificium 1161
Tithonnspaſtor ab amore amatus 1287
Tithi vrbs 131
Titanes 717, 895
Tmolus 835, 1129, 927, 713
Tonderi apud Indos ignominioſum 685
Tonitrus 967, 411
Tonſura in luctu 105
Torcular 513
Toxeus 871
Trabes in cœlo 53
Tres charites 845
Tridens 639
Triptolemus ſeminis inuentor 515, 361, 1205, 717
Tripus 359
Trygia 755
Triton 1117, 295 Ioue natante canit 13, 895, ſtagnum 373
Tritones 1121
Tritogenia 719
Tropæa 541
Tuæ conditionis vxorem du-

cito 167
Tuba belli prænuncia 999
Turbatus locus 343
Tireſias Pentheo 1163
Tychius 355
Tylus reuiuiſcit 675
Tympanum 349. 417
Typhonis filius 855, cẽticeps 139
Typhoeus omnibus cœli partibus interitu minatur 59 manus 200 habuit 79 fulminibus vibrandis impar 27 1253 inſultat 75 contra mare armatur 25 Mercurio vincula minatur 59 terribili voce Ioué clamat 55, 379 percutitur 67 arbores euellit 65 ſcopulis pugnat 69 aliud cœlum vult ædificare 61 gigantes contra cœlum armaturus 61 diis ſeruitutem minatur 61 ad pugnandum ſe accingit 43 aqua flumen extinguere conatur 67 in terram proſtratus 75 ſeſe armat 63 igne cõbuſtus 73 montes accumulat 63 ab omni parte oppugnatus 73 victus 75 totus madidus 73 furatur Ioui abſcondita fulmina 17 cœlum lacerat 19
Typhoea manus amputatur 67
Typhoeo 19 Cẽtimanus 19 Cadmo 35 cantu delectatur 33 dat Cadmo fulmina 39 dormit 55 verba ſe ad pugnam inſtruentis 57, armatura 59 ſepulcrum 79
Tyrrheni piratæ 1165
Tyri vrbis forma ſemilunaris 1036
Tyrrheni demẽtes redditi 1167 iniuſti 789 piratę experti Bachi viros 1153
Tiſyphone 271
Tyrſenes buccinator 469
Tyus 1035, 539 à Neptuno cõpreſſa 1085 amica Neptuni 239 virgini natãti ſimilis 1037 omnib. diuitiis affluens 1037
Tityus 59, 1273

V

Venus rumor 1157
Varia Baſſaridũ & Bacchicorũ miracula 1177 nomina Solis 1041 vulnera 901 mortis genera 605 Solis cognomenta 1041 & mutabilis ſemper fœmina 123 Bacchi tranſformationes 907
Varietas vulnerum 597 occiſorum 591 vulnerum 189 vulnerum mortuorum 1011
Varii habitus & arma Indorum 709 dormientium habitus 419
Vaticiniorum vtilitas 1181
Vaticinium Rheæ de India ſubiuganda 913
Venator venatorem fugit 159
Venere in amoribus non occupata mundus periclitatus fuit 637
Veneris munus 149 origo 1057 1073 in aqua natantis motus 1059 vſus militi à rege Deriade prohibitus 876 filiã à venere alienã eſſe abſurdum eſt 1101 ſtatuta vapulat ab aura 1289 Roſa 333
Velox ſatietas 367
Velocitas curruũ 935 Deorũ 789

Venti confuſi 195 omnes Boreæ famuli 1003 Etheſii mitigant caniculam 157 Contra Indos excitati 1015 omnes Boreæ famuli 1003 Typhoea impugnant 73
Ventus factitius 109,345 ſecundus 359
Venus 1067 Paſitheæ 821, 451 thalamum ornat 145 amori 819 Vulcani coniux, ob adulterium cum Marte repudiata Marte potentior 875 Harmoniæ 1071 amorem oſculatur 827,199, Adonidem amauit 749, 1051 domum reuertitur 1077 læta filium amorem oſculatur 1077 Cadmo opitulatur 115 in forma Piſinoæ 115 amori 1077 ab apris abhorret 1065 in forma Piſinoę ſe Cadmum amare ſimulat 117 Harmoniæ de Cadmo 117 in forma Piſinoæ mirificè laudat Cadmum 119 in forma Piſinoæ Cadmum ſibi cõiugẽ poſtulat 119 māſuetudinis cauſa etiam in feris 1063 Baccho & Neptuno filiam ſuam conſtituit 1109 à mari 13 Harmoniam accedit 1069 dat Iunoni ceſtum 797,801 Amyclæa 1101 vitæ humanæ nutrix 641 luget 823 ridens 1065 Amori lyram donat 1077, 127 de condenda vrbe Beroë cogitat 1069 Marti de Morrheo 875,1089 1095 Beroen appulit 1059 amorem ad Neptunũ & Bacchum percutiendum hortatur 1077 peplum texit è mari 877,1101
Ver 325
Verba Indi vina guſtantis 411
Veſpera 675,535
Veſtes pedibus tundentes lauant 91
Via ad cœlum non ſine labore 353
Victoria Ioui auxilio venit 53 Iouem animat 53 cauit & ſaltat 147
Vindemia 347
Vindicta 437
Victi triſtes 295
Vinum nihil moderabile ſuadet 351 lætificat hominem 1211 nihil moderabile ſuadet 1163 lætificat cor hominis 1217 ab Aſterio rogo adfuſum 923 hominem lætificat 343 incitat amantes 1079 nectari collatũ 413 vſus in vulnerib. 485 nulla ſatietas 411 appetitus inſatiabilis 525 reliquæ arboris famulæ 343
Virgo Aura in ſomnis ſtupranda 1277 Aſtræa 193
Virginem patere miraculum 1299
Viri mulieribus ſæpe concedunt 553 auribus ſuis incubantes 683
Virile vber 679
Virum à muliere vinci immenſum dedecus 1185
Vis cinguli deceptionis 235 ſermonis 381
Viſu amor 425
Vitæ imago 200 tota Aſſyria impletur 507

Viti nulla planta conferenda 341 viuum remedium doloris 511
Vlyſſes 357
Vlterius inſultat 77
Vmbratilis victoria 881
Vna fulminis ſcintilla tota flumina poteſt comburere 615
Vota Diis facta ſoluenda 745
Vpis 1267
Vrbs Beroe omniũ prima 1057
Vrbes reſtituuntur 201 Siciliæ 371
Vrſa 667
Vulcanus claudus celerrimè cucurrit 55 ob Adoniden zelotypus 1097 amatorem reiicit 761 cum Pallade non poſſet frui ſemen in terram fudit 361 faber 77,229 ſanat filium 771 coronam dat 147 263 claudus 149, 1005 Eurymedonti auxilio venit 769, 827,627,707 quia deformis, amans dedit munera 1089 719 faber 93,703
Vulnerati curantur 485
Vulnerum varietas 901
Vult vlciſci taurum homicidam 341

Z

Zagreus 979 Iouis inſignia à patre conſecutus 997, 785,1149,895,721, 1205 Iouis & Proſerpinæ filius primus Bacchus 175 prior Bacchus 523 & Proſerpinæ filius 187 à Titanibus dilaceratus 189 metamorphoſis ibid. à Iunone proſtratus ibid.
Zabii 681
Zelotypia 845 Imago 233 amantium 1085, Bacchi 282
Zelus & metus amantium 197
Zephyrus 181,990, 1223,
Zethus 667
Zodiacus 981

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

ERRATA IN NON.

PAg 1, verſ. 14. Ζαχρῆα μεγαίρων 6,30. ποσι χρεμισσεν 7,v.7 (i.vrbem) 9,v.11.femore 28. Pardus 10,6 Λυκάργω 10.ναρθηκι 11,3.ſues 13, 22 verò 14,13 Ναχεῖ 19 πλόον 20 μεταναστ@ 24 πηδάλιον τέμνουσι 16, 15 ἀπὶ 18,10 κυνοσουρίδα 12 ἑτέρη 13 φωσφόρον 28 Τυφ. ἕος 19 in m.ἐπιβήσεται ἀρχῆς 21,9 Booté 22,8 Ἀπλανέων.ἀπιπλάσχη 23 in m.Typhoeo 23 Ophyuchus 33 vibrabat 24,16 ταρσῶν 25,3 Corycii 26,10 Κρονίων 13 Ἀντιφίλε 28,4 Ζηλοκρινής 33,in pr. In vnam diem 6 Inachiæ 7 forma 34,19 φιλίων 36, 17 Ἀρπιμον 29 Ἀλλ'. 37, 12 Cantilenæ, in marg dele ἀδέργυγμ 38,28 χορδῶν 40,26 εἰσιέναι. 41,22 armauit 46,14 Δαΐδης 24 μαζῷ 47, 9 præterite 20 Amputatas amputate 27 Pitys. Daphnæ 48,3 νέος ἐελδόμενον 49,in m.Calliſto 32 meam 50,25 ἀντρόθρο@ 51 in m Hebades 22 lucem 53,11 dele(verò) 54,3 σοιχείων 33. Ζῶα 55,8 errantis 16 diceret in m pro Iou.Iouē 56,26 πνεῖ 30 πολυπίδακι 58,5 ὑγρά 59,9 meus 61,27 Barathri 62,in pr πολυφίσφυ 163, in pr.maiore face 7 alium in m.cumulat 65,in m. horribilis tumultus 21 Lilybaides 66,6 Δῶμον 32 μεσοσιδηχθεισέων 67,6 auus 16 imbribus in m fulmen 69,3 flamma 22 medio 70,8 ἀἑροπότητ@ v 28 ὅμιλον 71,4 ſcuti 26 ætheris 72,5 αἰόλα. 13 ὀπωπῇ 32 βελέεσσι 73,25 Niſæum 74,29 σκηπτὴς 32 Εὐφωσίμη 75,19 inc.Vulnus 30 Typhoeu 76,21 λώεσι 77,32 exigui non 78, 5 ἔθειρες 9 ἄπρον 26 σάλπιγξι, μυκηστὴ 80,5 καλύψαι 81,6 tranquillæ 11 Fractæ 26 conuiuis 82,6 ἀλλὰ 13 Φινδὸς 33 πνεύματι 84,20 στοιχεί@ 86,18 πέμπεσκον 32 Τάλκριθ@ 87,10 ſignabant 89,7 tonante 24 relinquebant 90,18 Βυβλιάδεσσι 30 μὴ δὲ 91,in pr.velorum 13 amorum? 92,24 δάφνη 93,27 A ficū 95,in prin.agitatam 30 Emathion 97,9 accurrebant 98,14 Ἐκ 99 in m.dele γενέσιν 9 conuiuabatur 11 dele ( ) ſic 115,22. 119,3. 121,14, 23. 125,13. 123,15,22,31. 133,24 135,23. 137,19. 139,2. 141,8,21. 145,17,31. 147,18,23. 149,4,15. 155,23. 160,5,15. 163,20. 167,2. 168,9. 169,21. 171,5 173,5,15. 181,19. 191,10.p 99,20 ſeptifidæ 100, 22 πιφαυσκόμεν@ 28 ἄτμεος 29 Ἐπεί@ 32 Λεῦνα 101,3 ſedes 102,6 ἀεικελίως 27 Et 103,in pr. & tunc 4 nouum 24 Fuere autem 104,25 Φρυγίη 107,7 Libya.familia 26 reclinatam 108,19 ἔλιπες 109,25 Roſeam 110,6 ἔπλε 111,13 alas 112,10 Ἀζηνὰ 115,31 benefragrantem 116,31 ἀμφίεσμα 118,11 χεῖμα. 21 ἐῷ@ 119,33 Phoſphorus 120,18 Χαρίτων 122,30 κεφαλῶ 123,32 Lugens 124,19 Εἰδυῖα καὶ ἀμφιπι 28 Ναυπλίοις 125,22 dicente 33 Vtroſq; 127,20 Argos 128,25 κιχῆσαι 130,24 μιμηλεῖσαι 131,6 vocali à 32 Coronea in m. Platææ 132,in pr. Ἀσίης 5 ὑγρά στιλπνὰ 19 αὐσφαίσε 32 ὀμφαλὸν 133,8 ſubitè 9 ſplendidū 11 ſortidatorū 21 obliqui 135 in pr.vipereo. in mar.Typhoeus 136,19 ὀρθὰ κηρυσσοσ 20 πέλωρ 22 Θήσεων 33 ἀναφανεῖ 137 in mar. Caput et 139,4 Semiapparens 140,10 Δεξιάδ@ 141,14 cornuta ſ cornutam 144, 20 ὀχετῆες 26 σπαιῶν 33 Γαλή@ 145,6 Secundam 9 Electra 16 apparēte 19 variam in m dele Amori &c. 148,24 [illegible] 149

8 valentẽ 26 Recta 29 Dea 150,31 Γνώ 151,7 Complicatã 153,4 ſoli 28 foramina 154,1 κεχαρογμένον 9 σύμβολων 14 πολυπλοκίοιο 155 2. & operculũ 156, in pr. ὁμοζηλοιο 158,3 Ινδῶν 24 Εἰσετι 159,29 in lanæ 160,3 ὀδυνήσιν 161, in pr. Vinũ & 15, 3 ſimiles 162, in prin. Ἠμιθανὴς 32 κύκλον 165,29 hæ 168,9 πατρ 169,10 Ramus 32 exacuerunt 173, 3 Improuiſo 11 Denſas 29 dele Pan. 174,14 χαμαλιον 175,7 Perſephonæ 176,23 λεχ⊕ οἱ 177,18 prolifica 178 7 Ξωνὸς 180,22 ἀπλανὴ⊕ 32 ῥιπῇ 181,2 poſtcœnalem 31 inerrantes 183,4 percucurrit 184, 21 ἄλμης 32 Λυσαμένη 186, 30 νηχόμεν⊕ 187, 19 & 27. Draconteis 188, 18 χρεμετισμὸν 28 μυκηθμὸν 193, 11 pulcram 196,24 νεφέεσσιν 197,8 ne ipſam 11 habitabat 32 depreſſi 198,3 ἰπν 200 2 δυσηχέον 32 Διι 202,20 Οὐχ 203 20 œſtro 21 demetẽs 28 retrogradæ 204,11 Τερπωλῆς 13 βιοσσόον 205,12 inducens curæ 31 intempeſtiua 207, in pr. vinum ſimile 10 Humidam 30 Parcæ 209,5 nutrita in m. Leda Dia. 21 ignitas 26 Nectareum 28 comes 32 letheam 212, 12 Γψι 213,25 aucta 27 prænuncia 215,13 iunctam puellam 217, 24 videndi 29 Puello 218,3 ἐδυλώθη 220 9 μελάθρω 24 μιτρώσατο 30 Νέκταρ 221,4 auroræ 222,18 Ἤλυθεν 27 ὅτι 224 17 αὐτοκίνδυν⊕ 225,3 Famulæ 24 cornutæ 226,3 κεφαλὴν 227,11 oribus 17 ſolum 228,27 εὐχαίτην μετ 229,5 Axein 8 ſeptigradæ 230,3 βαρυζηλω 232, in pr. ποσι 26 Τηκ⊕ 234,10 πωτήεντι 235,20 amica 31 perficientis 236 21 ἠρνήσατο 237,2 nutans 22 nunciam 239,17 ornantia 241,8 fundente 9 Imbre 22 Iunonii, coronati 243,4 ſola me 29 dedecora 244,7 ἀπητίζει 19 φθονεραῖς 246,7 ἀμειροιγαμοιο κλεγωμῶ 17 Ἐχῖον⊕ 22 ὀλιζον⊕ 247,14 Ætherii 15 Viles 26 mortifera 29 puerperiis 248 31 θηλυμανὴς 251,14 vibratione 252,18 γυίοις 253,20 totus 24 Diurnus 254,5 Θέτις, Γαλάτεια 256,12 Ἀπλοκον 257,17 & ad ilia 259,31 extenſam 261,16 tenero 262,28 Ὀλβίση 29 ἄπρων 263,11 Æternum 264,9 Δελφῖδα 33 πολυηχέτι⊕ 265,33 peruagata 266,5 ἀμοιβαῖ 20 ἱερὸν θεόωσαν 269,13 Duplex 26 Saturnii 272, Θηρείοις 273,6 volabat 277,18 habitatum 20 Melicertæ 280,19 τρομέω 282,4 Εἶδε 16 Οἰδαλίη 283,31 ſeruus 284,15 Ἄμπελον 286,5 ἐχθαίρει 287 in pr. habẽs 23 donũ 288,10 λελιημέν⊕ 289,9 boues pauit 27 vtriq; 33 manum 292,6 ἐς ἔρωτα 11 ἀρότρῳ 294,3 ἴνδη 295,19 delectata 296,9 ὀλύμπιον 298,9 παχύγειον⊕ 30 ψαμαθοις 299,8 manus vtque 301,12 ipſa nuncia 302,2 ἀποπλαγχθέντα 15 ἐφεδρήσουσι 303,6 audit 304,23 ἀπυρσοι 305,20 vnum 307,12 homicida 17 habentes 308,24 παισὶ κτ 309, in m. Hylas 310,4 Ἠν 311, amoripari 11 filium 13 Lamentabile 18 Quale 313,11 Quid 315,20 Hyacinthius 316,13 λύσον 317,4 vnum in m. Apris 318,27 Ἠϊόνας 29 κάλλιπε 33 Προσέθι 319, in pr. candidam in m. Fabula de Calamo 321,11 Calamus 22 Naiades 325,17 Imbripara 327,11 recurſauit Ciſſus 329,24 Talia 30 nati 332,10 Ἠχι 333, in prin. Thisbe 334,10 βαθυκνηπαίω 335,27 Inflexibilia 336, Πακτώλιον 337,3 Marathonis 17 vnda 338,25 Ἀμοιβαίω 339, in p. Mutato 8 ſuam 341,2 vndam 5 vnda 16 aduectis 342,12 δίψα 343,12 Vino 29

Digitized by Google

eleuant 345,14 fructiferum 347,2 Agitatos 15 rore 26 reſectas 348, 15 κεραυνωμένη 27 Εἴρητο 28 Εἰ μὴ μιν 33 Διωνύσῳ 349,22 medentis 350,3 ἀκάμαντι 351,9 roſea 13 inflexibilis 353,31 Centaurica ſanguinem 354,6 Πλαγκτοσύνης 11 Σκίον 27 Αὐχενίοιο 355,12 Peteopē & Ocaleam 21 Tychii extenſa 33 Niſæam 357,8 Laocoonti 358, ἐπεσύρισσε 29 Μύσιδι 360, in p. κεκορυθμένος 361,19 Marmarique 21 Ellopienſium 362,6 Μαραθῶνος 11 δίκαρπον 363,19 armatæ 364,16 Ὁς 23 Γοργεῖον 368,8 λεπταλέοισι 370,3 πόλιν 22 μελάθρου 371,16 ſeruam 373,30 Heſperius 374,16 Ψύχων 28 μετὰ τὸ 375,33 Mars 377,4 victoriam 6 Sororis 12 ſpingeris 25 impulſum 378,26 χθονὶ 379,31 encientes 33 feruentis 381,31 Pro chorea 383,17 Siticuloſi 22 mortiferam 385,30 Populis 33 celer pedes 386,15 ζαθέην με 387,21 periti foci 390,32 Ἀλωεὺς 392,2 βαίνων 9 χελώνην 27 Παρθένιον 32 Τευθρανείοιο 393,10 in montibus vagus 394,21 ἀρκτῴην 397,12 tardidentes 21 Spargens 399,19 imperterritum 26 Oenanthe 29 duxit 400,27 Ἀέργυρος 33 τείνας 402,18 obſignabat 407, Aggregatarum 409,12 voluta 16 Taurinum impenetrabile 410,11 λύθρῳ 14 θυμῷ 412,10 ἀνὸ μῦ 413,10 ſpirantem 415,33 agitatus 416,23 μίτρην 417, 17 ſtrepitum 25 ſerpſit 418, in p. οἴνῳ 21 δαφνης 422, in pri. Ἐρεχθεῦς 3 κέλαδ ὄρθιον 15 ἦν 23 σπολίων 423,14 educata 20 Atque 425,3 Aquoſum & in f. fontis 12 Crudipara 427,13 iaculans extenſum telũ 31 orabat procellas 429,10 paſcente 15 amorem 25 iminotam 430, οἰστοὺς 431,2 miniſtram 433,26 cum 28 artis 434, Ὕμνον 436,24 ὕπνος 31 μὴ ψαύσῃ 438,10 λουτροῖς 11 ἀμφὶ δ᾽ ὀδύνῃ 439,2 inexperta 27 arcus amabilis 441,8 contaminatum 26 pulſarem 27 tota 444,12 ἄρυμμα 20 ἀλίγκιον 31 πέλει 445,32 Famulas 446,5 Ἀφροδίτης 19 αὐχενίην 32 Υἱέας 447, in m. in ſcopulis 15 currum 31 geris non 448,30 πεπαρμένον 31 ἐστὶ 32 Παιὰν ἀεὶ 449,26 venanti 33 venanti 452,9 λίοντι 20 Ἀχελῷον 454,19 ἑλικοφόρῳ 455 in p. lubricè 12 gratificata 23 habẽtes 456,32 δυσπαρθένοι 459,12 fuiſti 13 adornans 460,5 ἐστὶ φ. δαφνη 461,4 vt ne Bacchus audiret 7 lacrumantem 10 vltimo 11 Et in m. Bacchum 462,16 μέθης 463,8 Ex 20 Deriadeo 465,9 Dulce 18 peruolantem 20 ventrem 25 ſignatam 28 potu 466,2 δεῖπνον 5 χεῖλος 10 φιλοξείνῳ 468,30 ἱερὴν 469,7 currens 20 venenatam 23 ferentes 471 2 Extremo 13 peſtiferi adhuc 22 flexum 473, traiectum 10 hoſtilia 19 frontis 474,33 Εἰλιπόδων 475,2 vinctum 14 ſane vero Aſtræus 476,3 Τυπίς 477,23 ſtimuli in m. Hercule 479,1 hederacia 33 Climenes 481,8 Homicidæ fati 17 Sed 482,20 ἑλικοφόρος 26 δάφνη 483,31 vibrabat & cecidit 32 reſonabant 485,4 pro Indorum l. Satyrorũ 8 occidẽte 33 Tauri 486,5 νόμιμος 26 μύριαι 489 in m dele Mons Taurus & l Pan Epinicium & Botrus 15 ſeptigradi 17 ſemperuerıs 26 incitans 488,25 Ἐνοσίχθων 489,16 adulterino artificioſo 490,21 μάρψαι 491,10 flexum 11 præruptum alte quaſi ſcalatam 16 Incalcatæ 19 pro prædam l. rhedã 493,3 ordine 23 nidore 494,20 ποδίλοις 495,30

volubili 496,1 ἐπαιΐσσειν 6 ἡδυπόδιο 497,18 poſt fercula 499,1 expugnabilis 18 cæcum 30 Orthiam 500,6 πολύδωρος αὐχξ ἰφθίγξατο 25 Ωμηδονις 27 ἀπηλοίησε 32 κρημνα 33 λεοντείοισι 501, in m. Arachme Perſica 17 maternis 20 virilem patris 21 acuminatæ 25 tuus 30 echidneis 31 eructantibus 502,8 ἰόφη 11 δύο 18 μελανόπτερος 29 Ἰνδῶν 503, in m pro Harpes Campes 15 pro aram aeream 24 demetentem 32 Echidnæ 504,7 ἐπιπλεχθέντες 17 ὦ 505,6 alticollo 13 Fericidæ 508,8 Οὐ 509,1 plantatum 28 lugente 511,30 doceatur 512,1 ἰάσας 513,15 excitaro 514,13 μεταιείη 517,13 Iobacchus 20 Minoïem 519,23 ſuperior 520,5 χύσιν 521,5 olim nati 28 Dextiam 523,4 coxuam 23 quæ 24 Filio 524,1 κισσὸν 2 Α ερσείω 21 ἄλλο, καὶ 525,11 mellis 527,23 vicina 30 bibentem 529,24 Contrariis 531,3 nutritorem 5 fluctuum 20 haurire 26 habentem 532,13 Βότρυϊ καὶ 17 ἔρας 533 4 tangente in m. Attis 534,15 ἐλατήρων 16 ἀλυσκάζουσα 535,5 Minerua 536,31 χαιτέεσσα 537,18 maris 538,21 προφὸν ἀνδρῶν 539,13 Methes 30 Nyſiaci folia extendens 540,24 πυλήεις 32 φθόνον Ἥρης 541, in m. Oenomao 9 rota 15 ſolutus 31 Lycurgus 32 Baccho 542,4 Δρυαντιάδη 543,13 ipſe 544,11 Σιλκωῶν 25 κεύθεις 545,20 ſurculos aut 546 1 Ἄρει 21 Ἐννώ 27 τίταινε φιλοστεφάνου 547,9 cornutam 25 tuos 550,8 βοὲς καὶ 17 σύελγδα 19 περιμβρόδετοι εἰμένω 27 ἤλασε 551,25 fluctu 553,15 in bellis 23 pro Bacchus l. Lycurgus 554,13 ἠπίλησε 33 ἀπεσυφελιξε 555, redeat 14 Nereo 30 Marmor 556,5 Αἰσομβρος 557,18 habens 23 Lycurgo 558,11 ἦχε 20 Οὐ δὲ 24 βρομίω 559,6 dele ſæpius 22, cinctam mediam 560,20 ἀκροτισῆος Αἰγιόχοιο 561,20 iaculatori 21 habentia 562,20 ποταμῶν 563,6 ferro in m. Penthea 564,8 ἀνιζώχενοσ 565,27 neceſſariæ 28 facientem 566,1 Διωνύσοιο 15 ἐρεπλαγχθεῖσι 567,7 inſatiabilis 9 Palæmonem 21 ocreato curru 29 forma 568,2 μεταπέτης 12 Θηρῶν 14 αὐξομένη 18 Ὑδάσπης 22 Μινοθεαη 569, 23 mortiferum 31 audiſti 570,33 ῥιπιζόμενα 571 10 Mithras 21 Ferritunica 27 fugiens 572, 20 βαπτης 26 ἦι 573,17 Neptuniam 28 ſuperbam 574,5 τυχεσι 20 πυκινοῖς 31 κικλήσκω 575 22 extenſum 576,19 577,9 habente 578,9 ἰχῶρα 579, in m. Bacchi præſentia omnia læta 1 habentis 7 altus 15 Panes 19 capillum protentum 28 Blandæ 29 Verecundum vero ſuum 580,28 αὐτὸς 581,20 Circes 25 dicendum 30 ſtipantem 582,4 ὁ χθόνα 584,16 ἦρχε 21 Αὐτόματοι 28 πυρφλεγέος 33 Πακτωλοῦ 585,1 hi 18 Typhoni 586,1 πηληκὸς 587,19 perfringentem 589,3 capulato 17 medio vmbilicalia 590,33 βιοσπόρος 592,5 βιοτήσιον ὕδωρ 33 ἄκρον 593,22 parienti & ſanguineæ niui 31 prouocabat 595,1 retorquens 22 excitatam 596,19 ἀρχεγόνοιο 32 φαίνετο 597,11 plantæ 21 Altera quidem, alia vero, tertia 31 medii 598,13 ἐπωλίσθησε 27 πολεμήιο 600,17 ὁ 26 βοσατίη 603,1 Et humida 23 deteſtam 604,14 Ὑπτίην 15 φίλον 605,6 pro Marti, Thurei 31 Medā 606, 26 πετρήεσσα 607,17 cædis 26 Extenſi 27 facti clypei 608,4 Ἀμπλίη 609,25 ſignans 32 tumidis 611, in m. Sileni 613,6 nauigarunt 29 habens

habenti 615,4 demonſtrans 12 Pluuius 18 mitiga quoad 617,1 con-
tende 619,7 Saturnium 622,5 Χοάανλω 623, in m. Caucaſus 25 exor-
tus es 625,22 Αἰακὸν 625,13 Derin pugnam 626,6 Ιυδοφόνοι 628,16
ἥρμοσε 629,8 fuſilis 630,6 Βραχμανας 8 Μηνυχίω 632,31 ἔστησαν 633,
Implexa 634,17 ἀείδειν 636,33 Ο῎τι μετ᾽ πολίμους 637,17 pulſateq; 19
laborioſam vidit 20 longū 21 Aſperū, inexpertis 639,3 Mineruā pro
Iun. 640,7 ἀσυμνείων 641,22 nes. 644,14 ἀπεμάχοισιν 30 διοτμήγων δηίων
645,5 Gorgonis in m Bacchus terra 649,14 Exigui 26 aliud 651,8
intende 27 purpureæ 652,14 ὁμοίιον 698,13 Cyrene 655,29 Vilis 33
Relinque 656,23 ἰάσσας 697,1 ſua corpora 22 muſam tuam 659,15
Flauū in m. Deriadi 660,16 ἀλοιητῆρα 26 κλονοκάρηνον 662,8 Μητρυιῆς
663,31 Iunonis 664,1 Οἶνν 19 δαιδάλλουσα 665,8 cōpactā 19 habēs 32
inclinatur 666,16 Ζῆθος 667,2 vtrāq; 22 Surda 29 ſufficiēs 669, in-
flicto 23 Draconē 29 habente 670,1 ὁμοίιος 9 αὐτόρριζον 12 ἑλκυ-
θεῖσα 671,15 metu 16 ordines 672,1 ἴση 24 νίκην 673,23 retrog. 25
oblongæ 674,8 πάλιν 675,3 mutabilem 30 bellicum 677,10 Oron-
ti 678,1 πεφυζότα 8 Θυγατέρος 680,2 Τοῖς δ᾽ 4 χρυσοφόρων οἷς 23 ἤθελε
24 αὐτόπετρον 681,6 molunt 31 à mari 682,13 αἰχαλέος 683,12 doloſæ
27 deceptorio 684,10 πηγάς 25 οἷπε 685,19 Bol. 686, ὀπώρα 687,4
pugnabat 6 ſidum 9 Zaororum 32 Oceano in m. Aryzantea 688,10
Χ... ...λιοστης 689,18 Conſonus 21 Matutinam 691,13 habēte 693
12 quiaiam 19 de ſue 29 Laobia 696,6 κεχαραγμένον 24 Α῎πνοον ἀσκή-
σαντες 29 παύτων ηγ. 697,19 diuerſam 28 Hi 700,22 Ε῎θνεα 701,6 cru-
entam 19 fas eſt vul. 703,18 ornans cub. 25 caput corp. 704,6 πολέας
705,4 ſubterreſtri 707,12 agilis 22 Vilis 708,8 θυρσοφόρος. Δ.ἰὸς 10
σρατιῶν 709, in m. habitus 711,12 habens 13 ponte 714,21 ξυνήονα
715,14 diuiniloque 31 docebo 717,2 Penei, quando 5 Latonæ 15
qualos Ægida 719,13 ſponſe 14 pro Bacche l. Vulcane 721,7 Ariſtæ-
us 13 quidem corp. 722,11 πέδιλα 23 πάγη 723,18 chorea 724,29
Δηριάδην θρέψαντα 725,1 Paterno 31 habentes 32 Hermum 726,12
ἐν δ᾽ 13 ῥιπῇ 19 κτείνοντο 727,13 impetum 20 Thoonque & An-
thetion 728,22 ἰωόρεις 30 ἀμοιβαίοισι 729,13 incurnos digitos 32
ſeruanti 730,1 ιππ. 12 κύμβαχος 24 τόξα καὶ 732,4 ἀράσσων 15 σπινθῆρα
734,31 πυκνοσομήνησι 735,13 nudata 736,10 ὁ φθίζων 27 πανομφαῖος 32
ἴσησι 737,2 Et hoſtes, 19 Dictæi 26 comprehendit 738, 21 ἄκμων
739 Ocythoo 740,30 οἱ εινσιο 741,2 iniucundi 743,9 ipſum 745,13
agitatum 16 tracto 746 2 αὐτὰρ ὁ 4 πολυφλοίσβοιο 747,13 rubicundę
20 quote. 749,22 Pœona 29 terreſiebat 33 ſua Pœonea 752,7 Ηφαί-
στε 12 Οὖς 755,24 Relinquebant 25 tutore ebibenti 759,5 fluxu
761,31 æmulatores 762,1 ἀλυκτοπέδησι 12 ἄρμα 763,3 Vulcanum 30
habens 764,5 Καὶ 10 Λαιον Ἀρισταῖος 767,6 Morrheu 768,26 Πορφο-
ραίη 769,5 Acmoni 19 Deriadis 770,5 Ἀλλὰ 26 δὲ μαχ. 771, 3 aſper-
gens 22 tinctos 772,13 μεμνημένος 19 ἤρα 20 ἐκ 773,9 Rectus 775,
14 Volui 776,30 Λᾶαν 31 ἐπιβρίξουσα 780,2 Χάσμα 29 ἐπέτρεπε 781;

Digitized by Google

Actiſi 25 armatam 783,3 Diuino 10 Egretio ſugiente 784,9 ἄ[illegible] 22 μεγαλην 28 ὕπνῳ 31 οἱ 33 ἐλαφείζοντα 786,28 [illegible] 31 Ἐλευσι[illegible] 787,32 immutet 33 afficiat 788,21 βωμὰ 32 ἰκέλη 791,10 ite 794,7 [illegible] 25 δρόμον 799,25 Argos 800,13 Δὸς 803,4 multi 805,28 cateruale 808,15 Πυκνὰ 809, Adryadesque 810,22 [illegible] 811,2 Ne in ipſos irrueret 33 veternus 812,13 Ἀγχιπόρῳ 15 [illegible] 813, 24 tumulabat 17 infixam 814,9 Δίσθαι 23 [illegible] 825,2 immenſos circulos 12 Sebea 32 hic 816,17 Κάππιτον 28 ἄμα 32 [illegible] 817,6 caſam 819,12 ianua 24 inſaniæ 28 fuſiles 820,8 ἀλυς. 20 ἀκτῖνα 21 ἀζ-[illegible] 25 [illegible] 33 ὕπνῳ 824,5 [illegible] 825,4 vinculo 21 mollis ſtatua 831,18 ſtellatos 30 arbitrabatur 832,1 [illegible] 10 [illegible] 22 [illegible] 836,3 ἀκανθης 838.1 ἠελίοιο 4 [illegible] Ἀρ. 7 [illegible] 8 [illegible] 21 Νυμφίον 839,28 Minois 840,13 [illegible] 24 [illegible] 25 Σῶν 842,8 Διόνυσον 10 [illegible]. 843,8 meam 26 Chalcom. 845,16 Etenim 30 Chalcom. 846,6 κισσ 24 [illegible] 848,14 flammeum 15 quatit habet a. 30 Nereidum 848,30 [illegible] 32 [illegible] 849,1 Nomia 14 ipſius 850,2 λεχέεσσι 851,9 præuia 27 concolorem 852,4 [illegible] 13 Λαὸν 853,29 longum 33 ceruicem hab forma 857,4 habentis 24 vero 858,5 Ὡς δ' ὅτι 859,31 rubicunda 860,1 [illegible] 8 γλαυκ. 861,17 factitium 13 armatæ 862,4 δρόμος 20 αἰδοῦ 865,5 Boreæ 24 ſenes 866,18 αὐγῆς 28 μετ 868,11 Παιῶνι 869,11 Pœonis 871,8 contub. 15 ſola 31 coniungat 873,11 nec in thal. 12 Excipiam 874, Καὶ λόφον 876 21 ἄεμβρον 877,19 Inceſt. 879,10 euitabat 880,33 [illegible] 883,7 auxilio 19 Indicæ 884,2 δέμας 885.4 pro fœminæ l mammæ 5 gutta 886,9 Λυαίῳ 23 μελιηδέσιν 894,30 Μὴ [illegible] 895,16 Viſibile 27 Saturniam 896,1 Ἠερίοις 897,2 frigidum 3 cede 900,13 Ξυνὴ 901, in m. Orcus 905,23 quatientem 906,22 Αὐτὰρ [illegible] 909,11 Semiuſta 911, 19 inhibent 914,33 λυσσώων 917,12 cubitis 918,6 Πρωΐος 920,2 Φιγεὺς 921, in m. Opheltum 922,27 Ἀστέρος 925,8 incitatam 927,22 cincta Corintho 929,2 Patriam 930,17 [illegible] 931,33 teſſerā 932,3 [illegible] 25 [illegible] 937,13 Alium 938,9 [illegible] 13 ἀπατήλιον 32 ὁ [illegible] 940,2 [illegible] 25 [illegible] 942,8 ἀγκυλ[illegible] 16 [illegible] 944,3 [illegible] 945,33 quatiebantur 947, Amphidamus 28 habens 948, 16 Λαιὴν 17 [illegible] 950,8 Εὔρυμ. 951,6 factæ 953,8 Media 9 aſpergebat 14 ſubigebantur 956,8 Ὡκυθόῳ 958, Ἠὼν 859,10 Caſſide 962,16 δὲ 20 Γ[illegible] 963,25 Aſterii 964,26 αὐτὰρ 27 εἰς [illegible] 967,17 auſpicata 968,1 Γ[illegible] 17 [illegible] 970,12 Τηλόθι 971,17 excidit 972,16 δι' ὕδατος 973,15 ſplendorē in m. Ignis ſolis igne amoris 974,22 ὤμωξε 975,12 iuuenis 976.4 [illegible] 32 ἵππων 977,5 ſui 979,7 barbā 10 lugubris 29,1 quat. fer. 980,4 [illegible] 983, in m. dele Cācrū 984,7 ἴδεσκε 986,13 καὶ μόγις 989,16 auerſa 17 præuia matutina, veſpertina 19 ipſā 990 9 Ἀργόλις 991, in m. Heniochus 993,2 Poſtquam 994,15 Ποσσὶ 996,17 [illegible] 32 ἀπ 997,17 appenſas 999, 1 flagellatam 24 prænuncia 1000,28 [illegible] 32 Βροντ[illegible] 1001,8

pluuie

pluuie 1002,9 ἄθμα 1004,15 εἶχεν 1005,5 tridente 26 cædes 1007
10 flauam 23 Doride 1008,31 πίνδι 1009.4 vicinam in m. pro Gala-
tea l. Neptunus 26 obſtupeſcentis 33 multitud. 1010,7 βεβαρῆσθαι 14
ῥεῖζον 26 Ἦν 33 πτυοχ. 1011,16 hoc, hoc 18 Aliud. xum. aliud 19 pſum
21 vicina 22 Alia, tia via 26 alatum 1012,11 ἴδων 1013,13 vicina 18
hæc 19 Hæc, hæc 22 puguam 28 fortiens 31 frementis 1016,26 ῥηξή-
νορα 1017,20 valde 1024, quæ poteſt 1018,18 δέμας αἶεν 26 αὐτὸ ἀρ.
1019,8 partam 1020,4 πολυφάρμακα 28 ✝ὁδὸ. 1021,18 ſocium 30
æqualis 1022,5 πεμπτοτίζεσα 15 ἄμωξε 1023,1 Hydaſpes 15 Orſoboe
22 Chirobia in m Orontis vxor 1025,25 l. Morthea qualem 26 l. vi-
ris apud Cilices 1027,32 quondā in m. Chirobię 1029,5 habe 32 l.
ducem Indorum in m Leucothoe à N. 1031,10 l. Libycum luctū 14
ſibilum 15 vulgabant 19 viam 22 furioſis 17 furioſæ 27 arm. circu-
los ch. 1032 25 ὑπότερον 27 ἴα 1033,11 laq. 1036,24 Ἀμ. 1037,72
cū piſcatore 1039,2 lem h 26 tam q 29 tem æt oculū 30 fers, æſt. 1040
16 αὐνιᾳ. 20 ιμε. ον 33 Ποικίλον 1041,16 innubis 19 quod 24 pæon 25
Nocturnæ 29 pro naui l. templo 1042,33 l. ἀλλὰ 1043,14 ſeminatū
24 capite 32 Collatū inconcuſſum 1044,20 Ἀμορ. 1045,14 ſubitarii
19 vagæ 32 ipſa 1046, κύλιξ 12 ἱερεύουσι 1047,8 calix 15 lata 1048,5 ἐ-
ναντ. 1049,14 diuiſa 22 ind. 31 perfecta facta 1053,4 Vinigenos 29 cō-
uert. 1054,32 ὄχον Ἐρεχθεὺς 1055,4 Marinæ 26 Viuam 1057,3 Be-
roes 7 Vexati habentis 17 connubiū mug. 29 incipientē 1058,20 ἐ-
πιζαθεῖα 21 ἐρχ. 29 ὀλκῷ 1059,1. Prima 5 perfecta 10 Byblū 31 Aerios
1061,11 liq. grauatū cumulo inc. N. V. Tumid 13 Beroe 20 æquæua
19 quæda 30 Futurū 1062,12 Πρωτεὺς 14 πλαμιῶν 27 γλυίθλιον 1063,
4 genuit 21 prolificæ 25 ſonans 1064,11 κύκλον 25 κύρη 28 ὀδιέουσιν
1065,10 Oblectatarū 13 imagine 25 puellę 30 curatā 33 Aureū 1066,
28 διεσάωσε 33 ῥοκῆαν, 1067,16 habētē 23 Pitho 25 occultabāt 1069,1
diuino 6 Mycena 8 Theba 23 Auſtrale 28 Orientali 1070,4 αὐδρ. 8
ἰσὸ 1071,5 cornigerā 7 ambitū 32 ſortita ſum 1073,19 Quarta, ſic
20 Quinta 33 Beroes 1075,2 Saturnia 12 paſtorius fiſtulā 13 Hya-
gnis 1076,19 Ἀχνυμ. 30 χίλιων 33 Καὶ μετ 1077,15 violauit 21 Amy-
mone 1078, ἴεως 1079,32 inſano 1080,12 πορθμὸς 32 Τί πλέον 1081,
2 mentē 32 Neptuno 1082,24 Χιονέω 1063, in m. Bacchus Beroe 10
malleolos 26 ignei 1084,13 ὑγροκέλευθον 16 οἰακος 1085, Libaneida
1087,11 vincula 29 ſimulati 1088,8 ὄλβον 15 Ὀφθαλμοὶ 32 βάρβιτα
1089,3 Charitas 1091,16 impulsā 22 circulari 25 Adonidē 1097,14
fœmina miſceo 1099, ſpiciferū 1100,6 Ἀμβρ. 1101,28 vocanti 1102,
Ἠρέσσι 1103,4 ſpirantes 13 concumbebat 19 faciat 23 in m. dele
dormit 1104,15 Ἴκμενα 28 οἰστρομανέος 1105.7 furioſo 1109,32 ſplendi-
diore 1110.2 Κασιγνήτη 1111,1 erat Saturnius Ter. 1113,24 mōtano
1114,3 ῥιπῇ 32 θύσθλα 1115,21 Bacchο 1116,22 ἔχουσιν 1117, in m Pho-
ras Leucothoa 1119,4 pugno 1121,22 ſtellam M. 23 Lenææ 1122,16 βυ-
θίη 1123,17 ſubmar. Melicerta 31 velocigrada 1126,26 παλαιμόνιο

1127,3 mentitus 5 armatæ 1127,12 generationes 20 clauā 30 Parcere 1128,24 ἐνοσίχθον 1131,10 Viteū 21 Cubito 1132,15 ῥῆξαι 1133, Bacchis 16 Thetidis 1135,19 cubilis 20 Neptunii mar. 28 Factitiis 29 inextinctus 32 ditiſſ. 1136,9 Γηθεν 26 φερῶ 1137,8 ſubmarino 17 relinque 18 Adonidos 23, l. vocat haſt 1139,11 Thyaſios 30 oblōgo 1140, 15 Κάδμο 17 Πολυος. 1141,5 montibus 8 Opp. formā 1142,33 ἀέτα 1143,20 l tu v. ſymbola f. 22 lubp in m. Tireſiā 1144,9 Ζῶι 1145, 19 tractitia 20 lingua 27 lapideā 1147,4 ſpirantē 11 famulū 16 Euia 1148,10 θέμις 1149,2 cornutæ 4 in plicatura 1152,16 Πατρῷον 1153, in m. pr. Erinnyes 1155,5 Tartariū 1157,12 Autonoe 22 Filiū 1158,5 χεοίνης 1162,29 Διόνυσον 1164,12 ἥποτι φοῖνιξ 24 μαράγδῳ 1165,2 oppoſitū 15 impune 25 ſignata 1169,6 fuge 1171,28 car. vitta vuā 1175 2 Vinctā 1178,5 Μαρμαρυγῆς 1181,16 Saturnius 1183,5 Phœbū 26 Galatæ 1184,17 συναχεύσοντα 1185,31 flagro 33 multiformes 1187,5 l. furore inſ. 1187,7 depaſtæ 30 ſtatuerit 1190,16 Ε᾽νοσ. 1191,7 Mygdoniam 1192,13 ἀσπλαγχ. 1194,7 Μίξας 8 Α᾽γαύη 31 Καδμοιο 1195 8 Agaue 13 eleuauit in m. C. A. filiæ 1196,7 κεφαλῶ 26 ἰδύμασι 1197 2 Dionyſus 1198,29 θανόντος 32 ἀλλοφυῆ 1199,6 conſolatorē 11 demeſſæ 13 Bacchi 15 mortue 20 lugenti 1200,6 Αὐτόθι 28 ἰσχνῶν 1203,15 Spontaneæ 1204,1 Καὶ 1205,21 Erigonæ 24 Triptolemus 1207,28 melle 1210,18 ἐνδύνδρω 20 ἴκετι 1211,3 ſtimulis 1212,8 ἱερόθρεμμα 1213,13 cerne 24 in fr. 25 meæ inſatiabile in m. filiæ E. 1214,25 εἰδὲ 1216,11 κατήγαγον 16 ἴπποτ. 18 Εἰς ἰὸν 19 ὁ 29 κύκλον 1219 23 inuenta 27 Num 1221,7 Alcyon 26 Pithus 1222,29 ἄντεις 31 ἀγνώσσοντες 1223,5 Pitho 1224,1 Ἴλαος 1225,10 Quantum 26 Theſeo 1226,25 αὐλῶντι 32 Ε᾽νθ. 1227,12 noſtram 1229,10 Labyrinthi 16 Æthere 32 proci 1230,15 ἴσπειρεν 28 Ε᾽ρχαοι 1231,23 Pelaſgi 1234, 33 Ἥρη 1235,14 Gorgona 21 pluu. l. 1237,17 Acriſii 1238,30 παντὶ 1239,5 hoſtilem non 16 tuæ 1241,26 Myc. 1243,15 Danaorum 1245 17 Ariadne 28 Perſeo 1246,9 ἀοιδῶ 1247,12 congregati 1248,10 Σιῶ 19 χρυσέθλη 1251,18 vapore 1254,7 ὃ 14 ἰλαὶν 22 αὐχένα 27 παίδα 31 πεχύμονι 1255,23 ceruicem 1259, in m. Hippomenis cū Atalanta 1262,3 παρθένος 23 ἐσ. 32 ὁ 33 βλεσ. 1266,25 φιγαυγία 1267,2 Aſperi 14 pro Minerua l. Diana 20 habens 29 Loxo 1268,11 χαῖδον 1269, 3 Aura 15 pro fœminam l. mammæ 20 Mercurio 1270,14 ἔρανα 33 μῆλαιον 1271,14 Quadrifar. 1275,6 Titanum 7 Lelantus 14 ingreſſa 28 eſſet 1276,2 Ηδῶν 1277,8 perfectas 28 pro catenis l. ceteris 1278, 16 αὐτομάλθρος 31 ζῆλος 1279,17 virgo ſine 1282,6 Θύρσῳ 1283, 18 Amyc. 1286,13 Αὖσι 1287,26 correpta 1288,16 Αυαὶκ 18 ἀπόφρονα 1289,11 aliquo 32 αἴσαςσι 1294,29 Μητρῆς.

* *
*

PETRI CVNÆI

Animadverſiones in Nonni Dionyſiaca.

In Librum primum.

Numeri, qui in margine his notis ( ) clauſi ſunt, reſpondent editioni Plantinianæ.

Obeliſcus indicat errores Nonni.

---

8. 11. *ἄξατέ μοι νάρθηκα.*] In ipſo principio non leviter peccat. incidit enim in vitium ridiculum, quod veteres dixêre *παρένθυρσον*. Hoc fit, quoties oratione æſtuat quis, & furit præter rem, alieno tempore ac loco. concitant enim multi ſe, & efferuntur, ſed ſoli, cæteris, quos commoveri oportuit, oſcitantibus aut ridentibus. Initia operum omnia ut lenia ſint & verecunda ac temperata neceſſe eſt. qui enim non præparatis auribus inflammare rem incipit, inſanire apud ſanos, & quaſi inter ſobrios eſſe vinolentus videtur. hîc nihil cernas, niſi bacchationem & corybantiaſmum. quid enim illa ſunt? (1)

ἄξατέ μοι νάρθηκα &, *τινάξατε κύμβαλα μοῦσαι.*
Item, *δότε θύρσον.* &, *στήσατέ μοι πρωτῆα.*
videtur mihi mimum inſtruere, & tragœdias quaſdam excitare, quibus nihil jam deeſt præter ſcenam & hiſtrionem. mox iterum multo inſolentius, pag. 10.

ἐνυώ μοι δότε ῥόπτρα &, (2)

A *νεβρίδα*

νεβρίδα μοι σφίγξατε. &,
ἄλλῳ Βλίθροον αὐλὸν ἐπάσσατε.

Omnia ſunt luxuriantis ingenii. Deinde illud mirè ſcholaſticum eſt,

——— *βυθίῃ δὲ παρ' εἰδοθέῃ καὶ ἐμῆρῳ*
φωκάων βαρὺ δέρμα φυλαττέσθω μενελάῳ.

Nihil enim facit ad inſtitutum. Similem errorem erravit initio lib.25. ubi bellum Indicum de integro narrare occipit. importunè enim illic tãquam mente lymphata incaleſcit, & vanas ſpecies fingit, ac ſomnia quædam ſua narrat, portentoſa illa nimis, & quæ nemo audire, neque cognoſcere laboret. operæ pretium eſt ſimul hæc excutere, quia ge-
„ mina ſunt, & eadem. pag.642. Homerum, inquit,
(421) imitatus de ultimo belli Indici anno agam. etiam
„ Thebarum memor ero & Penthei. ipſa enim Θήβη
„ ἡ ἑπτάπυλος
„ *ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει, οἷα δὲ νύμφη*
μαζὸν ἑὸν γύμνωσε καληφόρος ὑψόθι πέπλυ
μνησαμένη πενθῆος.

Etiam auſus fuit addere,

——— ——— *ἐπολρύνων δέ με μέλπειν*
πενθαλέην ἔο χεῖρα γέρων ὤρεξε κιθαιρὼν
αἰδόμενος μὴ λέκτρον ἀθέσμιον, ἠὲ βοήσω
πατροφόνον πόσιν ἦα παρευνάζοντα τεκούσῃ.

Dii boni, quanti eſt ſapere! Ludit ſuaviter ipſe ſecum, & ea dicit, quæ ſpectare potius eſt, quàm legere. quare non eſt cur jam amplius aliquis dubitet, an rectè intellexerit illorum ſententiam, qui maximam in dicendo virtutem eſſe docent τὸ πρὸ ὀμμάτων τιθέναι. Poſtea verò etiam immoderatius
(421) τερατεύεται. pag.642.

ἀονίης αἶαν κιθάρης κλυτὸν. εἴπατε μοῦσαι

τίς

τίς πάλιν ἀμφίων λίθον ἄπνοον εἰς δρόμον ἕλκει;

Deinde reſpondet ſibi,

οἶδα πόθεν κλύπος οὗτος· ἀειδομένης τάχα θήβης
πινδαρέης φόρμιγγος ἐπέκλυε δώριος ἠχώ.

Obſervarunt dicendi rationem quandam Græci Rhetores, quam modò *φαντασίαν* appellant, modò *εἰδωλοποιΐαν*. Sæpe enim qui dicit, calore quodam auffertur, & *φαντάζεται*, ac quaſi fingit ſe videre, quæ non videt. Ita Euripides, cujus artificium in his adfectibus repræſentandis ubique elucet, nõ minimam laudem meritus eſt, quum Oreſtis Erinnyas ſibi tanquam ante oculos ponit,

αὗται γὰρ, αὗται πλησίον θρώσκουσί μου.

terretur ipſe, & expaveſcit, ac aliis metum incutit; & iterum

οἴμοι, κτανεῖ με. ποῖ φύγω;

Planè apparet commotio quædam ejus, ac vehemens conſternatio. & eſt hic veriſſimus character τοῦ ἐναγωνίου πάθους. at Nonno non æquè feliciter proceſſit id, quod tentat. Non enim, ſicut Euripides, alterius exprimit perturbationem, quaſi ſuam; ſed de ſe, & otioſa ſua imaginatione loquitur, cum nihil interim uſpiam appareat terribile aut magnum. Quare ſic cenſemus, etſi numeroſi ſint verſus, & luculenti, tamen neque illi perſonæ convenire, neque huic loco. Non debuit enim ipſe ſibi ea affingere, quæ actoris propria erãt. deinde in principio novi operis adeo inſolens eſt, ut quod alibi fortaſſe effervẽtioris animi videri poſſit, id hîc omnino ſtultæ ſit & puerilis inſcitiæ. Sentiunt enim, quicunque legunt, & indignantur fucum ſibi fieri, ac ſe nimis apertè deludi his præſtigiis & geſticulationibus. nihil enim dum attulit, quo excita-

re eos poſſit, & tamen vident verſantem ſe, & inepte multa molientem. oportuit ſenſim, & arte quadam illabi in animos eorum, ut cum ipſis rebus exurgerent, & abriperentur etiam neſcientes.
(422) Iam quod ſtatim ſubjicit, pag. 642. ubi ipſe ſe revocat tandem ad propoſitum ſuum,

ἀλλὰ πάλιν κλείνωμεν ἐριθραίων γένος ἰνδῶν,

omnino joculare eſt. riſu enim, non ſerio, occidere eum diceris, cujus cędem inepte narras. hoc modo in Satyris Flacci turgidus Alpinus Memnona jugulat. & apud Plutarchum Cteſias Cyrum interficit. etiam hic idem quoque fit. Non eſt diſſimile joci genus, cum eidem Flacco Fuſius Alpes nive conſpuit. quemadmodum & ſtolidi declamatores apud Lucianum τὸν Ἄθω πλέυσι, & ubique odioſe πεζεύουσι τὸν Ἑλλήσποντον. neque eſt vero diſſimulandus error, qui ibidem ſequitur. cum enim dixerat,

ἀλλὰ πάλιν κλείνωμεν,

neceſſe fuit, ut ſtatim pergeret ad recenſendum. Sed forte & caſu aliud ei in mentem incidit. imprudenter enim delabitur ad comparationem Perſei, & Bacchi, & Herculis. cui rei totum dedit librum vigeſimum & quintum. adeo videtur non cogitaſſe, ſed ſortitus eſſe. quid porro diceret.

(1) 8. 14. *ἔσπετέ μοι πρωῖνα πολύτροπον, ὄφρα φανείη ποικίλον εἶδος ἔχων, ὅτι ποικίλον ὕμνον ἀράσσω.*]

Eſt peregrina inſolentia, & ſenſus frivolus ac nugatorius, inventio Græculi jejuni & eſurientis, quæ quo magis inſpicitur, tanto fit putidior. Sophiſtis olim nihil æque fuit familiare, quam hujuſce modi obſervatiunculas venari. quum enim eſſent ingenio humili, animo inopi ac puſillo, judicio curto; fieri non potuit, ut rem vera pulcritudine, &

nervis

nervis ſuis ac lacertis decorarent. Igitur quiſquilias quaſdam, & ſtercora ſectantur pro veris ornamentis. Siſtite mihi Proteum variabilem, quia de variis rebus dicendum mihi eſt. ſanè ſubtilitas inepta, & ἔννοια μικρεχαρής. pergit deinde argutus eſſe pag. 10. (2)

εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συὸς, υἷα Θυώνης
ἀείσω ποθέοντα συοκτόνον ἔγγαμον αὔρην.

Si, inquit, apri formam induerit Proteus, Bacchum memorabo Auræ amore captum. Aura autem vulgò ab omnibus dicta fuit συοκτόνος. pulcrum argumentum, & inſignis rationum ἀλληλουχία. Similis eſt cauſa, quam de Rhea adfert; & illa, quam de gigantibus. Nihil enim horum cõvenit, niſi tertium aliquid, quod nominibus adjectum fuit. miſeramur potius anxiam hanc ſedulitatem, quam ridemus. meliore conſilio poterat cum Proteo comparaſſe Liberum patrẽ, qui & ipſe in omnia ſeſe vertebat rerum miracula, lib. 14. & 36. & 40. nunc in arctum deſilit, unde pedem proferre ſine pudore vix poteſt. tanti fuit in his aliquid καινοσπουδεῖν. Veteres hoc vitium μικροχαρῶδες dixêre, & ex diametro opponunt τῷ ὀγκηρῷ καὶ ἐνθουσιαστικῷ. Sicut enim illic animi nimia elatio reprehenditur, ita hîc inepta & vilis curioſitas. Hîc Sophiſtæ ubique oſtendunt qui viri ſint. Adeò enim miſerè appetunt τὸ περιττὸν, & τὸ πεποιημένον, & τὸ ἡδὺ, ut neceſſariò incidant εἰς τὸ ξενικὸν καὶ κακόζηλον. Nõ longè eundũ eſt. unus Nonnus pro omnibus erit. cæteri in iſto ſe recognoſcent. quare ſi quid hic eſt, viri Sophiſtæ, quod ad vos quoque pertineat, attendite, obſecro, *Ariſtoph.*
καὶ ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων κάθησθε, interea dum aliquot loca ex hoc ſcripto citantur, pag. 738. digna (485)

 ſunt

ſunt verba, quæ in æs incidantur, ut extent monumenta egregiæ induſtriæ.

καὶ ζοφερὴν στίχα πᾶσαν ἐνεπλήσατο μελισσεύς
θάρσος ἔχων ἀδόνητον· ἐπωνυμίην δὲ φυλάσσων
φρικτὰ κορυσσομένης μιμήσατο κέντρα μελίσσης.

Loquitur de Meliſſeo, homine immani & terribili, qui Indorum totum exercitum profligavit. non potuit eum rerum, de quibus agit, δεινότης tantillum erigere, ut innatam puſillanimitatem exueret. Grammaticus enim eſt, & Grammaticè nugatur de ſyllabis; neque magis poteſt in tam celſo & divino ſcribendi genere diſſimulare quis ſit, quàm aſinus ille, qui capite in vepreta immiſſo, reliquum corpus benè latere putabat. primò nihil magis eſt febriculoſum, quàm colluſio iſta, μέλισσα & μελισσεύς. quæ ut in argutiis jocorum commendatur, ita vitanda eſt in re ſeria & gravi. magis prudenter veterum aliquis ad Meliſſam meretricē in epigrammate, quod apponam, quia editum nondum eſt.

Ποιεῖς πάντα Μέλισσα φιλανθέος ἔργα μελίσσης
οἶδα, καὶ εἰς κραδίην τοῦτο, γύναι, τίθεμαι.
καὶ μέλι μὲν στάζεις ὑπὸ χείλεσιν ἡδὺ φιλεῦσα,
ἢν δ' αἰτῇς, κέντρῳ τύμμα φέρεις ἄδικον.

eleganter, lepidè, venuſtè, ut nihil ſupra. hoc laude dignum eſt: illud verò à magiſtris exibilandum. Deinde ipſa ἔννοια tota eſt puerilis. Meliſſeus Indos penè univerſos fudit. in quo dignum ſe oſtendit nomine ſuo. nam αἱ μέλισσαι aculeo ſuo pungūt. Minuit rem imprudens, quam augere vult; & ſimul examen in ſe concitat non apium, ſed ſuperciliosorū declamatorū, qui pueros ſuos inter prima tirocinii rudimenta docent omnen αὔξησιν fieri debere οὐκ ἐπὶ τὸ πλάττον, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μεῖζον. Ita Timçus

rectè

rectè notatus fuit, quod frigidè Alexandrum laudaſſet. paucioribus enim annis, inquit, totá Aſiam imperio ſuo adjecit, quàm Panegyricũ ſuum ſcripſit Iſocrates. en ſtoliditatem. Græculi, ubi de Comico riſu agunt, tres ejus modos faciunt. quorum poſtremus hîc uſurpatur, ſed ab inſciente. pugnat enim ἡ εἰκὼν cum magnitudine & natura rei, ad quam adhibetur. etſi neſcio majórne inſulſitas ſit tantam victoriam cum otioſi Rhetoris ſcriptione componere, an facinus ſummi ducis cum punctione apiculæ. in illis quoque pædagogica eſt & jocularis ſubtilitas pag. 750. de Ariſtæo, (493)

καὶ τελέων τριαστῆσιν ἐπωνυμίησιν ἐνυοῦ
θεῖος ἀειστᾶιος δεδαημένος ἄρεος ἄγρην,
ὡς νόμιος πολέμιζε καλαύροπα χερσὶ τιταίνων.

Mox, ——— ἐν δὲ κυδοιμοῖς
τόξον ἔχων κλυτότοξον ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα.

Iterum ——— αἰνομανῆ δὲ
δέσμιον ἐζώγρησεν ἀνάρσιον ἄτρομος ἀγρεύς:
ἀγρεύσας ἅτε θῆρα, καὶ ἀντιβίων ἐλατῆρα
ἠθάδι χειρὶ τίταινε βαρὺν λίθον, οἷον ἐρείσας
πιαλέας ἔθλιψε χυλὰς ὠδῖνας ἐλαίης.

magno conatu magnas nugas effutit. Ariſtæo etiã Agrei nomen & Nomii dedit antiquitas à venatione & re paſtoria, quarum autor fuiſſe creditur. hinc occaſio data vernili commento. Ariſtæus, inquit, etiam in bello hæc cognomina merito ſervavit. nam & ἠρίστευσε jaculandi peritia, quia Ariſtæus; & pedo pugnavit, quia νόμιος; & vivos hoſtes ἤγρευσε, quia ἀγρεὺς dictus fuit. quin lapides quoque miſit in medios hoſtes, ſicut antea olivas primus preſſerat. vide, quæſo, quò non penetret Sophiſtices acumen; ut ego quidem me hebetiorem natum

eſſe non magnopere doleam. profectò Heſiodus, Homerus,& qui horum laudes ſecuti ſunt, ne inter ſomniandum quidem de his ſtercoreis nugamentis cogitaſſent. ſcilicet hæc ſcire noſtrá interfuit. ſed ita ingenium eſt horum hominum,ut vadimonium deſerere malint, quàm prætermittere occaſionē oſtentandi inſulſam argutiolam. quid enim pro dignitate dicant, aut quo modo naturalis ἐννοιῶν pulchritudo exurgere poſſit, ſuſque dèque habent. ſatis id eſt, ſi poſterorum judiciis illudere licet.

(2) 10. 2. εἰ δέμας ἰσάζοιτο τύπῳ συός] infeliciter. imò συί. hoc enim vult, ſi formam apri induerit. ſed malè dicit,quod benè ſenſerat. Nam τύπος συός nō eſt aper, ſed quicquid illius ſimilitudinem quandam refert. quanquam, ut verum dicam, non placet tota loquendi ratio. &, ſi meo arbitrio agendum ſit, malim

> εἰ δέμας ἶσος ἔῃ συὶ καπρίῳ, εἶα θυώνης
> ἀΐσσω,&c.

Hoc rectum eſt,hoc Græci,ut ſuum,agnoſcant: illud inſolens, & purus putus Nonniſmus. ſed voluit videri Euangelia legiſſe, & hac cauſa ubique ad tædium uſque occinit τύπον & ἀντίτυπον. Euangelica ſunt,& ab Euangelicis rectè uſurpantur. ab eadem origine eſt μαστίζειν,quod magis ille, quàm oculos ſuos,amat. vel in illo epitaphio,ecce, quam (48) frigidum eſt? pag. 78. 22.

> γηγενέος τόδε σῆμα τυφωέος, ὃν ποτὲ πέτροις
> αἰθέρα μαστίζοντα κατέφλεγεν αἰθέριον πῦρ.

Non unius aſſis facio τὸν οὐρανὸν πέτροις μαστίζειν. poterat, me autore, conſultius ſcripſiſſe,

> γηγενέος τόδε σῆμα τυφωέος, ὃν ποτ' ἐρίπναις

οὐρανί-

οὐρανίδας βάλλοντα καὶ ἔφλεγεν οὐράνιον πῦρ,

maner enim acumen epigrammatis;& plane eſt ad imitationem illius Cyclopis,

——— ὃς ὤρεσι νᾶας ἔβαλλε.

ut quidem præclarè eum Theocriti locum emendat divinus vir.

10. 22. σιδονίης ποτὲ ταῦρος ἐπ' ἠόνος] poſtquam (3) in principio operis multum æſtuavit, contra legem artis,& uſum, tandem nunc tam placidus fit, quàm ovis. detumuit enim aliquando iſta animi tempeſtas, etſi mox ſurget iterum, & majores fluctus dabit. perſequitur autem hîc inſtitutum ſuum, ſed nimis altè repetita narratione. nuſquam melius probare potuit, quàm eſſet ἀνοικονόμητος, quàm in hac re. quum enim de Libero tantum & ejus geſtis ſe acturum dixerit, ſtultè facit, qui ſeptem integros libros abſolvit, antequam non dicam de geſtis ejus, ſed de nativitate, loqui incipiat. interea δοῖδυξ αὐξάνει: & allinitur aliquid ex nugarum myrothecio. cæterum in octauo demum ad ſe redit. reliqua, quæ præmittuntur, faciunt ad apparatum Circenſis pompæ. tanto molimine opus fuit, tanto hiatu. certe hoc tam ineptum eſt, quam reditum Diomedis ab interitu Meleagri ordiri. Deinde nõ relinquit eum in terris ἀριστεύοντα, ſed eundem poſt tot victorias in cœlum uſque proſequitur. ita ignoravit Poetæ aliud eſſe munus, aliud hiſtorici. Homerus bellum deſcripturus, cujus & initium ſciebat, & finem, noluit aut ab hoc incipere, aut in illo deſinere. & tamen utrunque narrat, ſed ita ut ἐπεισοδίοις utatur potius, quam ut ſeriem obſervet. hac re mirificus fuit, & quod Ariſtoteles, acerrimi in his judicii vir, cenſuit, ἤδη καὶ ταύτῃ θεσ-

πίστος ἂν φανείη παρὰ τοὺς ἄλλους. moratur enim animos grata novitas, & mutata ſubinde facies, quos aliôqui rerum aut tẽporis ordo defatigare poſſit.

(3) 12.6. potius eſt ut legas

ἀείδων ὑμέναιον, ἀειρομένην δὲ γυναῖκα.

(4) 12.22. *ὥς ὅγε*] lege,

ὥς ὅγε τὴν μὲν ἄειρε. vel, *τὴν ἀνάειρε.*

Nympham enim dorſo ſuo vehebat taurus.

16.10. *μηλέρι βόστρυχα ταῦτα κομίσσατε*] non dubium eſt quin habuerit in animo illud Apollonii lib.4. ——— *χερσὶ δὲ μακρὸν*

ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ

κάλλιπε παρθενίης.

Utraque enim matrem ſuam relinquit, etſi diſſimili fato.

(8) 18.29. *πελάσας δ' πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν*] non fit ſine periculo facinus magnum & memorabile. dum enim ſupra reliquos aliquid tentaſſe videri vult, imprudenter ſe traducit. Homerus, etſi in ſublimi verſetur genere, in quo perpetuus ſplendor & *δεινότης* eſt, tamen ſæpè *τὸ χαρίεν* amat, & *τὸ γλαφυρόν.* modò enim venuſtatem captat ex ipſis rebus; aliquando *ἐκ τῶν σχημάτων καὶ ἐκ συνθέσεως*; ſæpiſſimè *ἀπὸ τῆς λέξεως.* nemo hoc ante illum tentaverat, nemo felicius illo. quare in hoc quoque, ſicut in cæteris, imitati illum ſunt quotquot poſtea extitere optimi & ſummi ſcriptores. inter hos Steſichorum veteres ponũt & Archilochum. quos deinde ſequitur Herodotus; qui, ut ejus Veneres referret, eandem quoque amplexus eſt *διάλεκτον.* ubique enim deditâ operâ *ἰάζει*: quia *τὴν ἰάδα*, ut maximè poeticam, ita naturâ ſuavem eſſe ſciebat. Plato verò etſi *ἀττικίζειν* mavult, Homerum tamen

diſſi-

diſſimulare non poteſt. libenter enim illius verbis ἠϛείσατο, etiam illic, ubi Remp. ſuam format, ex qua tamen eum ejicit. in quinto enim Politicorum manifeſte παρῳδεῖ, & in aliis ſæpe. Etiã Ægyptius noſter, cum laudabilem putaret hanc cõtentionem, maximorum autorum exemplo ὁμηρικώταὶος eſſe voluit. Sed cum anguſti animi videretur nuda imitatio, placuit ita alienis uti, ut novo quopiam commẽto ſua faceret. Vt alia omittam, quod in manibus eſt, videamus. Divinũ eſt illud in Iliade, μελισσῶν ἔθνεα, & χηνῶν, & μυῶν. non aliter enim de his, quam de Republica aut populo aliquo cogitamus. ſumptũ eſt quippe ἀυλόθεν καὶ ἐκ τῦ ὁμοίυ. eſt, inquam, venuſtiſſimum, eſt ſuaviſſimum, & feliciſſimi genii. cæteris quoque & placitum fuit, & ſtudioſè uſurpatum. at noſter, qui in veterum ſcholis nondum didicerat, πῶς δεῖ μιμεῖσθαι τὸν ὅμηρον, ambitione ſophiſtica nimium quantum ab illo receſſit. facit enim non avium, neque animantium brutorum ἔθνεα, ſed membrorum quoque & brachiorum, & omnium eorum, quæ multa ſunt. Sæpe enim, & diverſis modis repetit cum ſolenni faſtu. Sanè fefellit eum ἐυϛοχία ſua. qui enim τὸ χαρίεν ſimul, & τὸ φοβερὸν nova arte jungere voluit, neutrum effecit. neque enim δεινὸς eſt, cum tam pueriliter cecidit: & venuſtatem amiſit, poſtquam factus eſt γελωτοποιὸς. antiqui duo genera faciunt χαρίτων. illud eſt grave & auguſtum; hoc vero vile & ridiculum. illud cæterorum poëtarum eſt, hoc vero Comicorum duntaxat, qui dum ſolutos riſus plebeculæ, & dicacitatis famam captant, de induſtria ſæpè ineptiunt. Noſter igitur, cum propoſuit ſibi τὰς σμικρὰς καὶ μεγάλας, miſerè ὑπὸ πε-

ξιας

ἐπεργίας incidit in viles illas,& illiberales.pro gravi enim contemptibilis,pro venuſto ridiculus evaſit.quod ſi nos quoque ſimili modo *νοννίζειν* volumus,quid fiet? dicam Solē quondam tectum fuiſſe *ὑπὸ τοῦ ἔθνους τῶν πτερωτῶν βελῶν*. metuo ne pueri quoque, qui aliquo ſenſu literarum ſunt, cum cachinno me conſpuant. Nam qui ſanus quidē eſt, *ὑπὸ πλήθους* malit. Ariſtophani *τῷ γελωτοποιῷ* hoc permiſſum fuit, in quo fermè uno nunc habemus mordax illud, & aceto Attico conditū ſcribēdi genus. Solet enim, quoties Æſchylū, Euripidem, aut alios publicè vult *κωμῳδεῖν*,dictum aliquod eorum arripere,& riſus cauſa illud aliter,quā ipſi,uſurpare.quare poterat iſto ſale Homerū defricuiſſe, quē in Nebulis quoq; pupugit. Apud Lucianum quidē Iupiter balbutit,*ὦ ἄνδρες θεοί*, ut Demoſthenis exagitentur vulgata exordia. Sed ego ineptus ipſe ſim, ſi pluribus hæc perſequar.manifeſtò enim apparet, quàm infeliciter ei expetiit prava imitatio. in cæteris non multo melior erit Homeri *ζηλωτής*. quæ nos,ubi ſingula occurrent,videbimus.

(9) 20. 22. viri ſummi emendarunt *ὀχμάζων*. Sed nihil mutandum fuit.

(10) 22. 18. Pro more ſuo facit, & planè ex inſtituto talis familiæ. laſcivit enim, & *τρυφᾷ*, in re ſeria ac terribili,extremo & in metu,& in periculo.

καὶ πόλος ἐσμαράγησεν, ἀμειβομένη δὲ καὶ αὐτὴ
οὐρανὸν ἐπλάζωνον ἰσαρίθμων ἀπὸ λαιμῶν
πληιάδων ἀλάλαζε βοῆς ἐπάσσομος ἠχώ·
καὶ καναχὴν ἰσόμετρον ἐπεπεύδουπησαν ἀλῆται.

Non debuit hîc,tanquam inſtitor argutiarū,oſtentare *τὴν ἐννοιῶν τερθρείαν*,ubi cœlum & terra,ſupera ac infera omnia turbantur. opponit inter ſe *ἐπτάζωνον*

ζωνον οὐρανὸν, & Pleiadum τὴν ἑπτάστομον ἠχὼ, quæ “
magno fragore inſonuêre ἀπ' ἰσηρίθμων λαιμῶν. de- “
inde totidem planetæ ἰσόμετρον καναχὴν dederunt. “
Quis ferat bullatas has nugas, tantâ curâ, & tam
longè petitas? quàm ſtultum eſt, ubi cardines cœ-
li, ac totam illam machinam vides convelli, anxiè
ſupputare an parem numerum efficiant Pleiades
cum cœli zonis, & hæ rurſus cum errantibus ſtel-
lis? gerræ germanæ, atque edepol liri liri. quid alii
de his ſentiant, ipſi viderint; me quidem tædet in- *Plaut.*
eptiarum. & verè illud dixerim,

ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω, *Ariſtoph. in Ranis.*
πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

non habet locum fucus & lenocinium, ubi τὰ πά-
θη χειμάῤῥου δίκην rapiuntur, neque aut dicenti, aut
legenti permittunt in minutiis hærere. omnia hic
eſſe αὐτοφυᾶ, & inadfectata oportet. nam ubi τῇ
περιεργοτεχνίᾳ attendimus, induſtriæ quidem noſtræ
favemus, ſed otioſè, & ſine vehementi adfectu aut
motu. Par eſt ξενολεσχία libro ſecundo, pag. 72. 7. (43)

καὶ πλοκάμους τυφῶνος ἕλιξ ἀμάθυνε κομήτης.

cæteras quidem corporis partes fulmine combu-
ſtas dicit; ſolas autem capitis comas ab ignito co- “
meta depaſtas. totos tres dies, opinor, ſolicitè cogi- “
tavit, ut tale acumen reperiret, crines τοῦ γηγενοῦς,
& crines cometę. φεῦ τῆς σκαιότητος τῶν φρενῶν. po-
tuiſſet quidem magis preſſè, hoc modo,

τὰς δὲ κόμας τυφῶνος ἕλιξ, &c.

Sed ſępe, ubi maximè conaris, minus procedit. Ne-
que verò magis illam παρήχησιν probo, quæ eſt eo-
dem libro, pag. 54. 6. ubi meticuloſus ille rebus (51)
deſperatis aufugit,

——————— λύρην ἔρριψεν Ἀπόλλων,

καὶ

καὶ πτερόεις πεπότητο λιπὼν πτερόεντας ὀϊστοὺς
εἶδος ἔχων κύκνοιο.

Minuit enim τὴν δεινότητα τὸ ἀκριβές. quæ cauſa eſt, cur & hîc, & in omni vehementiore animi motu nihil acrius vitare præcipiant dicendi artifices, quàm τὸ παρόμοιον, & ἰσόκωλον, & ὁμοιοτέλευτον. Sed nos ludum non aperimus. & ſatis eſt vitii primam indolem leviter monſtraſſe.

(12) 26. 1. νῆσον ἁλικρηπῖδος ἀποσπάδα πέζαν ἀρούρης] Aut Nonnus hîc erravit, aut qui hoc ei adfinxit, doctiſſimus Falkenburgus. nulla enim inſula τῆς παράλου γῆς πέζα eſt, quia tota mari cingitur. ne quidem de peninſula id verũ eſt. quia etſi iſthmus quidam continenti eam jungit, πέζα tamen ejus cenſeri non poteſt. non enim latè ambit ejus extremam oram, ſed anguſta cervice procurrit ex aliqua tantum illius parte. conſultius erat paucula mutaſſe,

νῆσον ἁλικρηπῖδος ἀποσπάδα πέζαν ἀπείρων
ῥίψε παλινδίνητον ὅλην σφαιρηδὸν ἑλίξας,

an ſic ſcripſerit, dubito. debuiſſe quidem, id verò ſcio.

(13) 26. 15. ἀστεροπὴ δ' ἔκλυσε] hæc in mendo cubant. ut & illud, quod præcedit, ἀσταγέεσσι νιφετοῖσι. Nihil enim minus ei in animo fuit. res ita habet. etſi Terræ alumnus fulmen manu teneret, tamen inutile ei fuit ad pugnandum. nam nec imbrem effundere potuit, & pro flamma ac fulgure, fumum potius dabat & tenebras, cum longè aliis viribus & lacertis opus erat ad vibrandum. nos ex conjectura aliter hæc conſtituimus,

——— μόλις δέ οἱ ἠέρος αὐχμῷ
ἀσταγέος νιφετοῖο κατείβετο διψὰς ἐέρση·

ἀστερο-

ἀστεροπὴ δ' ἤχλυσε, καὶ ἔικελον, &c.

34.21. *σφειγόωσαν ἔχων προβλῆτα παρειήν.*] non (18)
mediocriter hic ineptus eſt. turget enim & ampullatur in re levicula & nihili, quod vitium ita amat, ut hoc uno ſe amplectatur. Cadmus *συρίζων* buccas habet *προβλῆτας*. quis hoc credat? *προβεβλημένον* eſt, quicquid longè procurrit, & extat. ſcopuli impendentes mari, & parte quadam ſui prominentes, videntur quaſi *προβάλλεσθαι*. hoc ad ſufflatas genas referre, non eſt pudētis, neque ſani hominis. quantulus enim eſt iſte tumor? ut fiſtula canas, arte magis opus eſt, quàm contentione multa & laborioſa. Flatus enim neque vehemens eſt, & ſubſidunt potius buccæ, quam turgeſcunt. colligitur enim ſpiritus ad extremitatem fiſtulæ, quà labiis teritur. Certe meminiſſe poterat aliud eſſe *συρίζειν*, quam *σαλπίζειν*. hoc diſtento ore fit, illud minimè. quare eſt in tota loci ratione *τὸ ψυχρόν*. malè enim dictio excedit *τὴν οἰκείαν ἐπαγγελίαν*. quod poſtea in cæteris, quale ſit, demonſtrabimus.

34.22. Lege, *φυσήσεις σομάτεσσιν*. ad paſtorem (18)
enim, quem alloquitur, hoc pertinet.

38.7. Elegantius erit (21)

——— *μέλος πλήκτροισι λιγαίνων*
θέλξω δένδρεα πάντα καὶ οὔρεα.

Ad

Ad librum ſecundum Dionyſiacorum.

(23) 42. 4. Πηκτίδος ἡδὺ βέλεμνον ἐδέξατο πομπὸν ὀλέθρου] Sic alibi millies. affectatum eſt, inauditum eſt, & ideò placuit. non enim ſolet ſapientum ille ordo plebeja pulpa palatum tergere. Canterus κόμπον repoſuit; ſed nō conſideravit ejus ambitionem in his nugis. perpetuus enim in his eſt; ut ſi omnia ſuſtuleris, exiguum omnino futurum ſit, quod reſtabit. quoquò oculos conjicies, ſimilis elegantia occurret. illic ἀμιλλητῆρα ταρσὸν videbis: hic μάρτυρα καπνὸν, & σφρηγῖδα σιωπῆς. alibi νωμήτορα παλμόν. erit etiam ubi ἰσοφυὲς μίμημα faſtidienti ingeret, & κυβιστητῆρα σίδηρον. tum verò & ὁλκὸν ὑπήνης in deliciis habet: & κῶνον ὁμίχλης oſtentat inter divitias ſuas. quin magno apparatu aliquem ſaltantem faciet ποδῶν ἐνοσίχθονι & βητάρμονι παλμῷ: aut alius quidam πολύκυκλος ὀρχηστὴς λαίλαπι ταρσῶν ſe circumaget. Nihil horum ab incolumi mente eſt; nihil quod ferri poſſit. ſunt enim delirantis omnia, & exterminati, καὶ ἀλλοφρονοῦντος. quæ qui corrigere ſingula velit, næ is & tempus, rem pretioſam, perdet, & operam. nam ut etiam porro amet, vix erit; aut ſi erit, mirabor. me quidem certè rivalem non habebit.

(24) 44. 5. Poſtquam ſemel cœptum eſt, benè atque impudenter porro mentiri licuit. qui integras inſulas manu ſublatas ſurſum miſit, nihil novum faciet, ſi flumina quoque uno hauſtu exſiccet. ſcripſerit igitur,

καὶ

καὶ ποταμοὺς ἐκένωσε πιὼν ἐπιδόρπιον ὕδωρ.

longè major eſt hæc ἔννοια. Tum cauſa nō fuit, cur aquam, de qua bibere vellet, conſultò turbaret. deinde firmat conjecturam noſtram ipſe, cum mox ſubjicit, fluviatiles deas nudatas fuiſſe, & fugam cepiſſe.

44. 10. πέτραν] Non hoc voluit. legerim ex mente ejus & perpetuo uſu, (25)

——— παρὰ διψάδι πέζαν ἐναύλων

σφίγγετο πηλώεντι πεπηγότα γούνατα δεσμῷ.

πέζα ἐναύλων eſt extremum alveorum, quod jam exhauſto flumine nihil niſi limum reſervaverat, in quo ipſæ hærebant.

44. 22. ῥεέθρου] mendoſè. reſtituo, (25)

——— ἀνοιγομένου δ' βερέθρου

χεύμασι πηγαίοισιν ἀνέβλυε νέρτερος αὐλών,

ἀσκεπέος δαπέδοιο χέων ὑποκόλπιον ὕδωρ.

terram, inquit, tanta vi percuſſit, ut aperta magna voragine, aquarum latentium ſcaturigines undique eruperint.

Ibid. 22. καὶ διερὴν φλέβα λῦσε] nemo fuit unquam tam diſpar ſibi. Aut enim æſtuat, & ſublimes verſus ructatur; aut miſerè humi ſerpit, & jacet. Qui medium aliquid exſpectabit, fruſtra erit. ubique enim in contraria vitia, eaq; extrema currit. Adeò fuit Vertumnis, quotquot ſunt, iniquis natus. Vel hic quàm ſibi non conſtat! Rem terribilem & horrendam narrat, terræ abyſſos aperiri, & integra flumina ejici. Hic, etſi pro more ſuo γυμνουμένους γῆς κενεῶνας, & βέρεθρα, & αὐλῶνας, omnia alta & grandia crepat; interim tamē ipſe, quæ adeo effert, malè rurſus extenuat,

καὶ διερὴν φλέβα λῦσε.

B inter

inter tot illa non Tragica, ſed παρατραγῳδα, unum hoc infra ipſum quoque ſoccum eſt. nō enim magis me percellit, quàm ſi de medico ſermo ſit, qui ſcalpello venam, arte ſuâ uſus aperit. certe inuſitato modo imperitus fuit. Græci jam pridem vitium dicendi notaverũt, quod ξηρότητα appellant, quum propriè ſpectet ad characterem exilem. fit enim, ut quemadmodum virtutibus vitia ſua adjacent, ita ſingula genera τῆς ἑρμηνείας comitetur διημαρτημένον τι. Hoc ſicut in ſublimi eſt frivolum, in urbano τὸ κακόζηλον, ita in tenui eſt τὸ ξηρόν. qui hac parte peccant, etſi reprehenſione digni ſunt, tolerari tamen poſſunt. quum enim vicinus flexus ſit, nihil æquè in proclivi eſt, quàm ut ſic errent. At noſter nihil vulgare facit. ita enim præter morem omniũ errat, ut errori nomen nondum dederint οἱ ταῦτα λεπτολογεῖν καὶ περισκοπεῖν δεινότατοι. non enim ex ſublimi in frigidum recidit, neque ex venuſto in κακόζηλον, nec ex tenui in ſiccum; ſed, quæ longiſſimè diſtant, ex turgido in aridum & jejunum. Herodotus in Polymnia, poſtquam τὸν χειμῶνα præclarè deſcripſiſſet κατὰ τὰ λήμματα, quædam tamen adjicit, quæ ſunt τῆς ὕλης ἀδοξότερα. exile enim eſt illud, ζεσάσης τῆς θαλάσσης. multum enim detraxit de magnitudine. rurſus in Urania, ὁ ἄνεμος, inquit, ἐκόπιασε, καὶ τοὺς περὶ τὸ ναυάγιον βρασσομένους ἐξεδέχετο τέλος ἄχαρι. nemo tam ineptè Herodoti fautor eſt, ut non dãnet τὸ ἐκόπιασε. vile enim eſt & ἰδιωτικόν. deinde ἄχαρι, quod ſequitur, ludicrũ eſt in iſtis anguſtiis. hæc olim exagitarunt ſapientiſſimi veterum Criticorum. quæ nec ego defenſum eo. illud dico, levem eſſe eam culpam præ hac. non enim noſter in imo genere verſatur, ne-

que

que in mediocri,ſicut ille;ſed ubique ſummum illud adfectat,cum magno ſuo, ut poſtea apparebit, periculo. quare ſicut ridiculum eſſet ex ſublimi humilem fieri (extrema enim ſunt) ita magis ſtultum poteſt videri ex nimia ſublimitate, qui tumor eſt, ὑπονοστεῖν εἰς τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἰσχυότητος, quod eſt τὸ ξηρόν. Hæc eſt Nonni ἀριστεία. quæ in aliis quoque locis admirabilis ſpectatur. libro vigeſimo, & XXI. Lycurgus ſupplicanti Dionyſio & oranti ut Thraciæ fines peragrare liceret, quod univerſis permitti jus & æquum fuit, non permiſit, ſed hoſtiliter expulſum in mare egit, ac omnes ejus copias fudit. poſtquam multū ſudavit, ut facti hujus atrocitatem exaſperaret, ſubjicit Lycurgum, ut ne quis poſtea ejus exemplo in ſupplices ſæviret, juſta deorum vindicta, oculis captum fuiſſe. audire eſt operæpretium quid dicat, pag. 564.22. (370)

ζεὺς δ᾽ πατὴρ ἵνα μή τις ἀγηνορέων βροτὸς ἀνὴρ
ἄλλος ἔχων μίμημα δορυθρασέος λυκοόργου
μῶμον ἀναστήσειεν ἀμωμήτῳ διονύσῳ,
αἰνομανῆ λυκόοργον ἐθήκατο τυφλόν.

pulcra clauſula Tragicæ narrationis. ſcilicet μῶμος fuit inexpiale bellum & plus quam capitales inimicitiæ. ego vero ne quidem de pannucia aliqua Baucide, aut rixante meretricula hoc dictū velim. Quare videri poteſt jā leviter erraſſe is, cujus extat illud de Phalaride, Ἄτλα ὁ Φάλαρις ἠνόχλει τοῖς Ἀκραγαντίνοις. etſi enim inſulſum eſt, ἄτλα, & ridiculum ἠνόχλει, in hac tyranni crudelitate, minus tamen peccat, quam noſter. ſed dicam quod res eſt. videbat occaſionem natam admirabili acumini, μῶμον ἀμωμήτου διονύσου. nihil elegātius, nihil majus videbatur. quare prætereundum non fuit. Iam il-

lud verò quale eſt, μῶμον ἀναςῆσαι? putidũ eſt, barbarum eſt, ineruditũ eſt. pueri, qui tria verba Græcè ſciunt, monebunt eum μῶμον ἀνάψαι rectum eſſe. ſed Hellenismus Nonni idem eſt, cum ejus dicendi arte.

(26) 46. 5. forte, καὶ μορίην μνησθεῖσα φερέπτολιν ἀτθίδα νύμφην. ſic in Iliade libro ſexto,

τυδέα δ' οὐ μέμνημαι.

nihil vulgatius eſt quam ut arboribus, & arborum συντρόφοις nymphis idem nomen ſit. quare Moria & dea ſit, & illa ipſa, quam in Attica olim tuebatur, olea. ita μελίαι quoque & aliæ.

(26) 46. 15. ἐκ πίτυος δὲ φυγοῦσα βατῷ ποδὶ παρθένος] iterum caſtiganda eſt ejus imperitia. ubique enim hæc ſe nobis etiam nolentibus offert. quid ſit βατὸς πούς, ne ipſe quidem Nonnus ὁ λεπτοτάτων λήρων ἱερεύς, ſi in vivis ſit, explicare poſſit. βατὸν eſt, quicquid pedibus inter ambulandum πατεῖται. quod ſi pedes euntium non πατοῦσι, ſed πατοῦνται, jam rerum natura mutata eſt, neque mirabimur poſthac, ſi aut terram ambulare, aut montes currere contingat. Nihil jam reſtabat amplius, niſi ut poſt Dionyſiaca etiam ſcriberet περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. Nam Ariſtoteles quidem, etſi hic laudabilem operam poſuit, nimis tamen amavit τὸ μὴ ληρεῖν. ſolius Sophiſtæ eſt, hac re θαύματα auferre. Non abludit ab hac veſania id, quod alibi dicit, εὔποδι ταρσῷ. Quaſi verò pes ſit ταρσοῦ pars, ac nō potius ταρσὸς pedis. Hegeſiſtratus, cui crura incluſa erant ξύλῳ σιδηροδέτῳ, dimenſus ſpatium, quo reliquum pedis educi poſſet, reſecuit τὸν ταρσὸν, & ſalvus abiit. ita pedem retinuit, qui ταρσὸν amiſerat, non enim hic omnino deſiit eſſe, illo abſciſſo, etſi

Herodotus in Vrania.

etſi minutus eſt. perficitur quippe ab eo, non conſtituitur. At qui cum Sophiſta ineptire velit, majorem faciet partem toto. Equidē nō minoris amentiæ eſſe puto, ταρσὸν fingere ἐύποδα, quàm cæſariem ἐυκέφαλον, cum res & ratio dictet κεφαλὴν ἐυ τετριχωμένην, ſicut & pedem ἔυταρσον.

54. 25. ἔυνασε καὶ πνείουσαν ὅλην φύσιν] hoc quid ſit, (32) non facile intelligas. mihi quidem integrum eſſe non videtur. Ait rerum naturam tantis malis fatigatam quieviſſe tandē, ac ſopitam eſſe. Igitur magis ex mente ejus fuerit,

——— σκιοειδὲς ἑὸν πτερὸν ὕπνος ἑλίξας
ἔυνασε κεκμηνῖαν ὅλην φύσιν.

alibi ſimile mendum fuit.

56. 6. τοῦ δὲ κορυσσομένοιο φυῆς πολυειδέϊ μορφῇ] eſt (32) mera φλυαρία, qua nihil magis odimus. φυὴ, ne quis erret, hic non eſt ἡ φύσις, neque etiam τὸ ἐξ εἴδους τε καὶ ψυχῆς ἀγαθὸν, quod ἦθος appellatur, unde apud Ariſtotelem eſt, ἐκ τῶν ἐπιφαινομένων ἠθῶν φυσιογνωμονεῖν; ſed in corpore, & ejus membris, exterior forma, quæ εἶδος quoque eſt, & μορφή. tria hæc unum ſunt, & idem. quare obtundit, dum ſimul jungit omnia.

56. 19. αἰθέρος ὀχλίζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην] (33) errat in re vulgata, quam nemo mediocriter eruditus neſcit. Neque enim Atlas ὀχλίζει τὸν οὐρανὸν, ſed humeris ſuis ſuſtinet. quod ſic fieri ex veterum Phyſicorum ſententia refert Ariſtoteles Metaphyſicorum libro quarto, quēadmodum αἱ κίονες ἔχουσι τὰ ἐπικείμενα βάρη. At quæ colūnis impoſita ſunt, fulciuntur illa quidem, ſed nulla fit μετακίνησις. quare miſerè balbutit. dicendum enim fuerat, ut ego ſentio, *Metaphyſ. 4. cap. 23.*

αἰθέρος ὀχμάζοντα παλινδίνητον ἀνάγκην.

ſic quidem tolerabilius. etſi tamen adhuc neſcio quid Nonnicum redolet.

(33) 56. 23. ἱμασσομέναις] hoc omnem ſtuporem ſuperat, ſi ab illo eſt. quis enim loris cædi idem putet eſſe, quod ῥίπτεσθαι? aut quis lapides, qui fundis in aerem mittuntur, dicat ἄνω ἱμάσσεσθαι? ſanè id deſperatæ inſcitiæ ſit. fallam ego ipſe me, & credam potius ſcriptum primitus fuiſſe,

——— ἱμασσόμεναι δ' χολώναις

ταρβαλέαι φυγέτωσαν ἀνάλκιδες οὐρανὸν ὧραι.

vacet igitur hoc crimine, per me licet. etſi iterum illud non probo, in hac re de ſcutica perperam cogitari. jejunum enim eſt, & geminum cum illo μαστίζειν, quod ſupra reprehẽdimus. poterat, ſi genium habuiſſet, non paulo melius dixiſſe,

——— ἀρασσόμεναι δ' χολώναις

ταρβαλέαι φυγέτωσαν, &c.

(33) 56. 25. ——— περιπλέγδην δ' λαβοῦσαι

ἠέρι μίξατε γαῖαν] hominem ferocientẽ ſerò tandem ad ſe redire ſinit animi fervor. dixerat ſupra,

χεῖρες ἐμαὶ Διὸς οἶκον ἀρέξατε.

nunc poſt longam & veſanam orationem, pertendit demum dicere, quod multò antè cœperat,

——— περιπλέγδην δ' λαβοῦσαι.

reliqua διὰ μέσου ponit, aliena nimis, & ἔξωθέν ποθεν ἐπεισκυκλούμενα, nullo rationum nexu. hoc ferendum nõn fuit. Amat quidem Thucidides τὸ κατὰ τὰς ὑπερβάσεις παράβολον, καὶ ἀκροσφαλὲς: & Demoſthenes quoque in his aliquid ſupra vulgus audet: ſed uterque meliore cõſilio. interjiciunt enim ea, quæ ſpectant ad id, in quo deſinent. quod tunc fit prolixiùs, cum rationes aliæ aliis firmandę ſunt.

quarę

quare neceſſario id magis, quam compoſito, facere videntur. trahunt enim eos res ipſæ, & cogunt quaſi ἐξ ὑπογυίου λέγειν. Atque oratori quidem in hac parte, & hiſtorico plus licuit. cæteri hic moderatiores ſunt, & breviores. In illo Odyſſeę nihil quidquam eſt, quod tollere velis, *Lib.x.*

ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς,
οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπῃ ἀνεῖται, ἀλλὰ φραζώμεθα πάντες.

omnia plena ſunt. at noſter multa hic temerè, & ſine cauſa ὑπερβιβάζει. mox nõ relabitur eodẽ arte quadã, ſed continuat potius, planè præter exſpectationẽ. cum enim inciperet tranſilire, ita abſolverat ſententiã, ut nihil jam deeſſe videretur. atqui ὑπερβατὸν ſuſpenſos tenet animos, ac poſtea eoſdem explet: hic malè explet, quos non ſuſpenderat.

38. 22. υἱάσι δ' ἀντικέλευθον ἔχων τύπον Ἰφιμεδείης] admirabilis Nõniſmus. Sequar, inquit, Iphimedeæ filios, ac ſimile illis facinus audebo. non dicit, quod in animo habet: quæ omnium maxima eſt infelicitas. ἀντικέλευθα ſunt, quæ contrarium iter inſtituunt, & in diverſa tendunt, ac pugnant inter ſe. quare hac parte nulla eſt ſimilitudo. qui ſobriè loquuntur, ἀντιφερόμενα dixerint, & ἀντιβαίνοντα. ſic apud Ariſtotelem ſingulæ interiores ſphæræ ἀντιφέρονται τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸν αὐτῶν κύκλον. & apud eundem in Ethicis, ſicut τὰ παραλελυμένα τοῦ σώματος contingit vitioſo motu ferri, ita eſt in anima aliquid παρὰ τὸν λόγον πεφυκὸς, ἐναντιούμενον τούτῳ, καὶ ἀντιβαῖνον, ſive, ut alibi ait, μαχόμενον τῷ λόγῳ, καὶ ἀντιτεῖνον. hæc ſi febriculoſus aliquis ἀντικέλευθα faciat, ferri poteſt. etſi enim uſus reſpuit, ἀναλογία tamen aliqua & ratio erit. nunc ſic appellat quæ ſi-

(34)

Lib.2. de Cœlo, cap.10.

Eth.2. cap.13.

milia ſunt, propter ſolam ſimilitudinis rationem. Hoc igitur inſigniter mendoſum eſt. Sed profectò malè ei procedit, quoties euangelia cōpilat. Semper enim eū novo aliquo infortunio mactat malè uſurpatus τύπος. Magnæ prudētię fuiſſet in iſto ſcribendi genere hæc ſacra non violaſſe.

(35) 58. 31. λῃίσσομαι ἀντιφονῆος μείλιχον] malè. jam de armis dixit, quibus ſpoliandus ille miſer erat. reliquum eſt, ut in carcerem quoque compingatur. quare λῃίσσομαι nihil ad rem facit. & ἀντιφονεὺς inauditum eſt. legerim,

ῥωγαλέων σακέων γυμνούμενον. ἄρσα δήσας
κοίρανον ἰσμίνης κληΐσσομαι ἀντὶ φονῆος
μείλιχον.

(35) 60. 19. ἥρη] neque hoc rectè. Iunonem enim jam ſupra ſibi ſponſam delegerat, cui nunc famularem turbam dat ex cæteris deabus. forte,

——— παφίη, χάρις, ἄρτεμις, ἥβη.

(36) 60. 32. ὅττι δινκοσίησι, καὶ ὑ διδύμαις πολεμίσσω χερσὶν ἐγὼ κρονίδῃ πανομοίιος] valde imprudenter. Negat enim illud ipſum, quod verboſè conabatur adfirmare, efficitque tandem ut pugnet τὸ συμπέρασμα cum argumento. Quare poterat hic à dialecticis exibilari. eſt enim puerilis ἀσυλλογιστία. dicendum fuit, κρονίδῃ ἀνομοίιος.

(37) 62. 18. ἵσατο δῆρις, ἔην δ' ἐνὶ γούνασι νίκης] eſt locus malè mutilatus: quem Falkenburgus infeliciter reſtituit, τοῦ διὸς ἵσατο, &c. quis tam putidè ineptus eſt, ut Pompejum cum Cęſare certantem faciat de ipſo Cæſare? conſtituendum eſt tertium aliquid ἀμφήριστον, de quo duo contendant. Ego lacunam ſic ſuppleverim,

——— ὑ κλόνος ἀμφὶ πόληος ὀλίζονος, ἀλλ' ὑπὲρ αὐλοῦ
οὐρανοῦ

οὐρανοῦ ἴσατο δῆρις· ἔην δ' ἐνὶ γούνασι νίκης
σκῆπτρα Διὸς,&c.

omnia plena ſunt,numeri,ſenſus,rotunditas.

64. 10. *τάπερ βεβριθότι παλμῷ*] hæc aliter con- (38)
cepta fuerunt. forte,

——— *ἄλλα δὲ γαίης*
ἔρνεα καλλιπέτηλα πατὴρ βεβριθότι παλμῷ
ζεὺς ἀέκων ἀμάθυνεν ἐνὶ σπινθῆρι κεραυνοῦ.

64. 13. *ἀκοντίζοντο δὲ πεῦκαι*] aliquid mendi latet. (38)
de piceis vix dum deſiit dicere. nunc ſi repetit idē, obtundit. arbitror ſcriptum fuiſſe,

πολλὴ μὲν πτελέη σὺν ὁμήλικι ῥίπτετο πεύκῃ,
καὶ πλάτανος περίμετρος· ἀκοντίζοντο δὲ λεῦκαι
ἄντα Διός.

de hoc nemo jam dubitet. certiſſimum enim eſt.

64. 15. *τετράπλευρος ἴτυς*] Quod felix fauſtum- (38)
que ſit, rem non vulgarem tandem aliquando didicimus, peripheriam ſphæræ ſimul perfecte rotundam eſſe, & quadrilateram. Hoc tam inſigne Mathematicum theorema primus ex Ægypto in Græciam attulit Nonnus. quare pro tanto beneficio æneus ſtare debuit. Antea Euclides, & alii quidam ab ejus diſciplina, crediderant omnem ſuperficiem *τετράπλευρον* terminari quatuor lineis, *τρίπλευρον* tribus, *πολύπλευρον* multis, circulum autem unâ. atque in ſphæræ quidem integræ ſuperficie illud non apparere: quod ſi ſpectetur ejus geneſis, veriſſimum eſſe. Sed illi ſemidocti fuerunt; & poterant hoc tanto auctore repudiare quædam antea recepta, & admittere quæ nō obſervaverant.

68. 5. *διερὴ δὲ φύσις τερσαίνετο λύθρῳ*] nihil eſt hac (40)
lectione infrunitius. non enim exiccantur fluctus hac affuſione, ſed magis etiam exundant. & Sicu-

lum mare Pœnorum occiſorum ſanguis tinxit potius & infecit, quàm minuit. deinde aliud longè eſt, quod videtur ſenſiſſe. ait enim τὸν γηγενῆ voluiſſe integris effuſis fluviis fulmen extinguere, quod in ſe torquebatur: ſed fruſtra fuiſſe, quia aquas omnes abſumpſit ignis. quare jam in médo eſt φύσις, & λύθρον adulterinum eſt. res aperta eſt, & jam ipſa pro nobis clamat legendum eſſe,

——— ϗ ἔζεσε δίψιον ὕδωρ

αἰθαλόεν· διερὴ δὲ χύσις τερσαίνετο ῥείθρων.

(41) 68. 18. κρᾶτα παρακλίνας] expecto jam Deum aliquem ex machina, qui pugnæ hujus narrationem abrumpat. jam enim ſatis deſæviit tragica quadam arte, & ampullatus eſt. Si porro pergit ferocire, metus eſt ne nos tundendo atque odio enecet. In his duobus libris nihil vomuit niſi ſeſquipedalia verba. ubique falſa quædam Ideæ ſublimitas, & tumor apparet, ſi pauca exceperis, in quorum ἑρμηνείᾳ miſerè jacuit, quæ jam antè indicavimus. cætera ejuſmodi ſunt, ut non de alterius vano conatu, & temeritate loqui, ſed ut ipſe cœlum oppugnare, & Deos de ſuis ſedibus dejicere videatur voluiſſe. Quò enim alioqui tot & tanti πύργοι ῥημάτων, quos operoſè ſtruit, ut nubes conſcendat, & caput condat inter ſydera? Sed ut Terræ alumnus infeliciter hoc tentavit, ita & noſter quoque exiguam hîc laudẽ reportat ab iis, quorum incolume eſt & ſanum de toto hoc genere judicium. Certè non ita malè nobiſcum actum eſt, neque tanta ſeculi barbarie vivimus, ut diſcrimen facere alba linea, aut omnino videre non poſſimus,

Quid ſolidum crepet, & pictæ tectoria linguæ.

mihi quidem conſilium eſt in hujus ſcriptis ſingula quæ-

la quæque excutere,& quæ prava, incompta, ac ambitioſa ſunt,reprehēdere,tanto liberius, quanto major pro nobis ſtat antiquiſſimorum autorum manus, quorum majeſtatem, puritatem, ſimplicitatem & venerari nos decet,& ſequi. His ſteterunt illi,& his imitandi ſunt. Cæteros,qui ſtudio quodam novandi puritatem illius ſeculi infecerunt, etſi ipſa vetuſtate tueri ſe poſſe exiſtimentur, leviter tangere jus & fas eſt. Atque alia quidem multa & culpavimus jam antea,& occurrēt etiam plura in his, quæ ſequuntur. nunc illud ſeſe offert, quod ex præſtantiſſima dicendi virtute tanquam vitium quoddam naſcitur.Nihil eſt divinius quam grande dicendi genus:quod quia curſu magno ſonituque fertur, omni modo permovet animos, & jam perfringit, jam irrumpit in ſenſus. Hujus veluti morbus quidam eſt ὁ ὄγκος, verè dedecus & dehoneſtamentum rei pulcherrimæ. quare ſicut illud magna cōtentione & ſtudio adfectarunt omnes;ita ab hoc,tanquam à peſte,abhorruerunt quicunque ex veteribus in admiratione nunc ſunt. videbant nihil facilius eſſe,quam ut animus, ubi ſemel incenſus & excitatus eſt, modum omnem excederet & temperamentum.quod cum fieret, planè contra, quam ſperaverant, pro admiratione riſum ſe movere.quanto enim illud excellentius videretur, tantò hoc magis joculare eſſe. Non igitur ſatis habuerunt ea ad nos tranſmittere, quæ primo calore fudiſſent; ſed refrigerato inventionis amore,diligentius ſingula repetita tanquam lectores perpendebant; & ſi quid ultra perfectum trahebatur,id recidere malebant,quàm retinere. Neque enim impetum ad hæc ſufficere & ingenium

cum

cum Democrito putabant, ſed artem quoque advocabant & curam. Nonnus noſter, qui ſemper amat ἱεροβατεῖν, confidentia quadam & temeritate auſus fuit chartis illinere quicquid æſtu illo & fervore in mentem veniſſet. Igitur ſæpe extra ſe quaſi eſſe videtur; neque alta & magna loquitur, ſed μετέωρα & aliena. Ex paucis locis, quę adducam, conjectura de cæteris quoque fiet. nam omnia colligere neque patientiæ noſtræ eſt, neque otii. Certe hic
(41) quidem ſine modo & lege contigit illi ἐνθυσιᾷν. pag. 68. ubi de fulmine ait,

——— στεροπῆς δ' ἐτύχησε τυφωεὺς
θερμὸν ἀμειβομένης ἕλικα δρόμον· αἶψα δὲ πέτρη
ἀκροφαληρίζωσα μελαίνετο μάρτυρι καπνῷ.

Sunt tintinnabula quædam. & mox,

πεπλαμένης παλάμης μεσάτῳ γωμήτορι καρπῷ.

plane dithyrambicum eſt. item,

——— μεταστρεφθεῖσα δὲ πολλῇ
ἠερίῃ στροφάλιγγι παλιννόστοιο πορείης
αὐτομάτη τόξευεν ὀϊστευτῆρα κολώνη.

nimis ſunt ſufflata. Deinde paucis interjectis,

——— πολυφλοίσβῳ δὲ βελέμνῳ
αἰθέρος ὀρχηστῆρες ἐβακχεύοντο κεραυνοί.

de re magna agit, quam dum augere vult, in tumorem excreſcit. pro ſublimi enim turgidus fit, ubi eum natura rei exurgere jubebat. Adeo modum, qui hanc quoque laudem abſolvit, ſervare neſciit. Nuſquam magis prudentia opus eſt, quàm in hac Ideâ. ubi ſi quid à temperamento decedis, nihil das niſi ineptum ſtrepitum. Illa quoque va-
(23) viſſima ſunt, pag. 42. 15.

καὶ ποδὸς ἀγκύλον ἴχνος ἔχων ὀφιώδεϊ ταρσῷ
ἰὸν ἀκοντιστῆρος ἀπέπτυεν ἀνθερεῶνος.

Hæc

Hæc qui legit, non terretur, opinor, neque expaveſcit, ſed riſu potius diducit rictum. Apparet enim verborum ingens ambitus, & ſenſus inſolenter eſt turbatus, tollitque τὴν δεινότητα peregrinitas quædam, qua exile fit & contemptibile, quod magnum videri & horrendum debuit. Ita dum plus oſtentare vult, quàm res poſtulat, minus aliquid efficit, quam in re eſt. Hydropicos ajunt, cum corpore ſint diſtento, maxime tamen eſſe aridos. Idem hic fit, ubi prava magnitudinis affectatio nihil habet ſolidi, ſed in fumum tandem abit & ventos. Quod longe aliter evenit, quoties ſenſus aliquis veri & genuini ὕψους nos tangit. Erigit enim ſe, quicunque audit, & magnis cogitationibus animum implet, ac favet ingenio ſuo, & quod alius dicit, id à ſe & inventum & dictum credit. Me quidem ſanè magis commovet unus Aiax, qui in tenebris pugnans lucem optat, quam hic ſtramineus Deorum hominumque rex, cui quam proximè fuit ut imperium eriperetur. Quid, obſecro, illis Homericis majus eſt & animoſius?

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας ἀχαιῶν·
ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.

nemo eſt, qui cum illo Heroe vitam quoque ipſam profundere nolit. Putemus jam noſtrum in ſimili re vires ſuas tentaſſe. videor videre ſophiſtam, poſtquam multum ſudavit, magno apparatu tandem aliquid hujuſmodi eructantem:

ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ βλέψον ὅπως αὐτόχθονι παλμῷ
ὀξὺς ἀερσιπότητος ἀνέδραμε κῶνος ὀμίχλης·
μὴ ζοφερὴν ἀνόνητον ἀναστήσειας ἐνυώ·
μὴ στρατιὴν δαμάσειας ἀφεγγέϊ δηϊοτῆτι.

ἐν δὲ

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον ἐϋκλεῖ μάρτυρι πότμῳ.

comparentur hæc putida cum divinis illis. apparebit aliter ſues olere, aliter catulos. & tamen malè peream, niſi aut ſic, aut multo ſtultius ineptiiſſet. in ſingulis enim veſtigia ejus preſſi, & extant pene
(549) eadem pag. 834. & 630. Enimverò non ſatis habuit
(413) in his duobus tantum libris hoc modo inſaniviſſe, ſed in cæteris quoque ubique & ſemper fere talis eſt. pagina 768. illa ſunt plena amentiſſimi ſpi-
(505) ritus,

——— *ἀμφὶ δὲ δειρὴν*
μορφέος αὐτοέλικτος ἐλίσσετο πυρσὸς ἐχέφρων
αὐχένι μιτρώσας πυριθαλπέος ὅρμον ἀνάγκης
εἰλυφόων· πυρόεν ἢ μετὰ σέφος ἀνθερεῶνος
ταρσὸν ἐς ἐσχαλόεντα θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
ἀμφὶ πόδα προμάχοιο περίπλοκον ἔστεφε σειρὴν,
σείων ἐν δαπέδῳ σαθερὸν σέλας ἅλματι πεζῷ.

in his ego, qui meus ſtupor eſt, nihil video niſi ineptam putiditatem, & leves atque inanes ſonos. Nam & *πυρσὸς ἐχέφρων* phrenetici eſt, & *πυριθαλπέος ἀνάγκης ὅρμος* veſani, & *ἐπιβήτωρ παλμὸς* parum ſobrii. Neque ſanè pluris illud eſt, *εἰς ἐσχαλόεντα ταρσόν.* videtur enim non de membris humani corporis loqui, ſed de terræ vaſtiſſimo tractu, qui ab oriente ad Mæotidis paludem tendit, aut ad columnas Herculis. Magis convenienter Theocritus,

ἢ ἄθω, ἢ ῥοδόπαν, ἢ καύκασον ἐσχαλόεντα·

jam vero *πεζὸν ἅλμα* inſolenter. & *σαθερὸν* minus rectè. quomodo enim firmum ſit & ſtabile, quod ipſe ait celerrimo motu ſubſultare & agitari? de æſtate & meridie alia res eſt. neque ſolem dixit *σαθερὸν* Apollonius, ſed diem. nō quia ita eſt, ſed quia

videtur

videtur. dedit enim hoc vulgi auribus, non vero. quod dum facit, non evertit id quod dicit, etſi dicit quod non ſentit. Alibi diluvium facit

——— ῥόον ἠερόφοιτον ἀκοντιστῆρα μελάθρων.

pag. 382. 19. ubi primò intueris, neſcio quid grāde (249)
videbitur τὸ ἠερόφοιτον, & ῥόος ἀκοντιστής. ſi propius accedis, ſubſidit tumor ille & evaneſcit. Quin imprudenter ait μελάθρων. quantulum enim hoc eſt? etiam levi inundatione illud fit. nunc de diluvio agit, quo ipſi montes tegebantur. Rurſus igitur duo diverſiſſima jungit, tumorem & jejunitatem. hæc eſt ἐν τῇ διανοίᾳ: ille ἐν τῇ λέξει. Poterat, ſi ſapuit, ſcripſiſſe,

——— ῥόον ἠερόφοιτον ἐς οὐρανὸν ἐκβρασθέντα.

tametſi, fateor, prȩter morem ejus & ingenium hoc ſit. nihil enim acrius vitavit, quam talem σύνθεσιν. in quo ſane dignus fuit cum ſua religione odio. eſt enim multis locis apprimè neceſſaria. Sed de his non eſt nunc dicendi tempus. Illud conſtat, quæ adduximus, omnia ventoſa eſſe, φλοιώδη, & ſonora nugamēta. in quibus nihil minus reperias, quàm τὸ ὕψος, quod tamen ubique adfectat, ſed malè, uti jam apparuit, ſine arte ulla, ſolo naturæ impulſu. Hæc ejus inſignis æſtuantia caſtiganda fuit. ne impunè quidvis ſcripſiſſe, & ſeculorum reliquorum judicium, quod de his futurum erat, contempſiſſe videretur.

70. 5. καὶ στεροπὴν δὶς πάλλε. διιπετέες δὲ κεραυνοί] (42)
cur hæc alii intacta reliquerint, cauſam non ſcio. certè enim corrupta ſunt. quis ſanus in ſe convertat tela ſua, ac non potius in hoſtem? non potuit aut μητιέτης ille tam amens fuiſſe, ut hoc faceret, aut noſter, ut ſcriberet. Arbitror totum locum

ita

ita eſſe conſtituendum,

βροντὴν μὲν σάκος εἶχε, νέφος δέ οἱ ἔπλετο θώρηξ·
καὶ στεροπὴν χερὶ πάλλε· διιπετέος δ' ἐκ κεραυνοῦ
ἠερόθεν πέμποντο πυριγλώχινες ὀϊστοί.

quamquam iterum ſtultum illud eſt, tonitru ei fuiſſe pro ſcuto. Non capio iſtud acumen. Fuerit
(37) tuba, ut pag. 62. fuerit denique quidvis aliud, dum ne modò ſit, quod noſter vult. At nubes pro thorace fuit. rectè ſanè. neque enim eadem eſt hujus cum illo ratio. Illud tegumen eſſe poterat: hoc minimè.

(42) 70. 7. *ἤδη γὰρ περίφοιτος ἀπὸ χθονίου κενεῶνος*, &c.] nihil eſt miſerius homine hoc ambitioſo. ubique judicio ſuo ſe prodit: ubique cum faſtu venditat neſcio quam oſtentatoriam eruditiunculam. non occaſionem obſervat, non tempus, ſed ſine delectu quidvis ex divite ſuo penu promit, quod modò opinionem aliquam excitare poſſit ſcientiæ cujuſdam. Legerat apud Ariſtotelem in libris Meteororum aliquid de cauſa tonitruum. Hoc quomodo nobis communicaret, nullam aliam viam reperiebat, quam ſi in hunc locum inferciret. Poſtquam enim multa fabuloſè dixit de fulmine, quod Iovi ereptum, & mox reſtitutum eſſet, tandem aliquantiſper poeta eſſe deſinit, & præter omnium expectationem philoſophus derepéte evadit. Adeo non potuit fingendi rationem, quam in toto opere maximè ſequitur, ad imum uſque ſervare, qualis fuerat ab incepto: ſed voluit in medio aliquid intercinere, quod varietate ſua nos oblectaret. Igitur ex Lycæo Phyſica quædam obtorto collo huc trahit, ne ſimplex ſit & unum duntaxat ſcriptionis genus. Hæc eſt colorum diverſitas, quæ in admirabili

mirabili illo periſtromate conſpicitur.

μάρνατο δὲ κρονίδης, inquit, *κεκορυθμένος ἐν δὲ κυδοιμῷ*
βρονλὴν μὲν σάκος εἶχε· νέφος δέ οἱ ἔπλετο θώρηξ.
καὶ στεροπὴν χερὶ πάλλε. διιπετέες δὲ κεραυνοῦ
ἠερόθεν πέμποντο πυριγλώχινες ὀϊστοί,

hæc rectè. In cæteris, quæ ſubnectit, ſuaviter delirat,

ἤδη γὰρ περίφοιτος ἀπὸ χθονίου κενεῶνος
ξηρὸς ἀερσιπότητος ἀνέδραμεν ἀτμὸς ἀρούρης,
καὶ νεφέλης ἔντοσθεν ἐελμένος αἴθοπι λαιμῷ
πνίγετο θερμαίνων νέφος ἔγκυον.

vera quidem ſunt omnia, ſed quia propoſito non conveniunt, inſcitiam ejus, *ἰδιωτείαν*, & incredibilem ſtoliditatem arguunt. Aperit enim cauſæ ſuæ latus, & fabulis ipſe ſuis fidem tollit. Deinde admodum ſubtiliter docet, cur fulgur deorſum, ac non ſurſum feratur.

——— *ἐπεὶ σέλας ὑψόθι βαίνειν*
οὐ θέμις· ἀστεροπὴν γὰρ ἀναθρώσκουσαν ἐρύκει
ὀμβρηρῇ ῥαθάμιγγι λελουμένος ἰκμιος ἀὴρ
πυκνώσας νέφος ὑγρὸν ὑπέρτερον· ἀζαλέου δὲ
νειόθεν οἰγομένοιο διέδραμεν ἀλλόμενον πῦρ.

Neſcio equidem quid hominis ſit, neque quæ intemperiæ eum agitent. certè enim, niſi pueri ſumus, aut planè ſtulteſcimus, facilè videmus illum pannum huic purpuræ aſſutum non convenire. Epici enim ut phyſica hæc non neſciunt, ita adumbrant ea, & tegunt figmĕtis. Interpretes, ſi quid hic latet, ſenſum incluſum eruant. Empedocles quidem, cum naturalem ſcientiam tractaret, *ποίημα* non ſcripſit, ſed *φυσιολογίαν ἔμμετρον*. Idem de Ethicis quoque judicium ſit. Heſiodus in *ἔργοις*

 expo-

exponit ſenſum illius ἄινου, quem attulit. rectè. eſt enim ſcriptum νουθετικὸν. At in Aſpide nuſquam. Non enim hîc idem licuit, quod licebat illic. Scio quidem etiam in ἐποποιΐᾳ præcepta philoſophiæ apertiùs proponi; ſed ita, ut inducatur decenter aliquis, qui de his diſſerat, non ut poëta narret ex ſua perſonâ. Huic quippe propoſitum eſt, cum nihil ipſe docere videatur, nihil tamen quidquam omittere, quod ad formandos animos pertineat. Hæc ars quondam fuit, hæc veterum ſapientia. Apud Apollonium Orpheus rerum cauſas aperit, & apud alios alii. Sed noſter in hæc nondum penetravit. Quare facile eum decipere potuit judicium ſuum, quod in his nullum, aut ſaltem exiguum erat. Maro, cum Teucrorum naves incenſæ eſſent, Jovem his malis, poſt auditas Æneæ preces, ſuccurrentem facit,

Vix hæc ediderat (inquit) *cum effuſis imbribus atra*
Tempeſtas ſine more ruit, tonitruque tremiſcunt
Ardua terrarum, & campi: ruit æthere toto
Turbidus imber aqua, denſiſque nigerrimus Auſtris.

alibi vero apud eundem ſenex ille queritur ſe jampridem Divis inviſum eſſe, & inutilem annos demorari,

——— *ex quo me,* inquit, *Divûm pater atque hominum rex*
Fulminis adſlavit ventis & contigit igni.

in his locis ſi divinus vates, tam levi occaſione ar-
„ repta, docere Romanos cœpiſſet, Terram varia, &
„ multa expirare: quædam humida, quædam ſicca,
„ quædam algentia, quædam concipiendis ignibus idonea;

idonea: hinc fulmina eſſe, & tonitrua, & imbres: quo animo Patres illos, & Equites hæc audituros fuiſſe arbitramur? Sanè, ſi quid judico, interdicto Prætoris omne jus ei ademiſſent, & ad ſanos propinquos abiviſſet tutela. Et tamen multo tolerabilius ineptiviſſet, quàm noſter Græculus. Non enim hàc ſtetit hujus nugacitas, ſed poſtquã tonitruum, de quibus ſolis loqui cœperat, cauſas attulit, pergit porro in ſimili argumento, & aliud ex alio nectit. Adjungit enim etiam originem ventorum,

——— ἀπὸ χθονίοιο δὲ καπνοῦ
λεπταλέου γεγαῶτος ἐμαιώθησαν ἀῆται.

Niſi hoc ſciviſſemus, actum de nobis erat. Deinde de nubibus,

ἄλλην δ' ἐξ ὑδάτων μετανάστιον ἀτμίδα γαίης
ἠέλιος φλογερῇσι βολαῖς ἀνιωπὸν ἀμέλγων
τινθαλέῳ νοτέουσαν ἀνείρυσεν αἰθέρος ὁλκῷ·
ἡ δὲ παχυνομένη νεφέων ὠδῖνε καλύπτρην.

Ex nubibus rurſus fiunt pluviæ,

σειομένη δ' ὅ πάγιστον ἀραιοτέρῳ δέμας ἀτμῷ
αὖ δ' ἀναλυσαμένη μαλακὸν νέφος εἰς χύσιν ὄμβρου
ὑδρηλὴν προτέρην μετεκίαθεν ἔμφυλον ὕλην.

ut taceam putidiſſimam ἑρμηνείαν, omnia ſunt aliena, neque poſſunt uni formæ reddi. Tandem, ubi de fulmine ſubjecit, concludit. Jam enim totum exhauſerat philoſophi illius locum, quem ei fors aliqua obtulit. Quare rurſus incipit fieri μυθοποιὸς,

Ζεὺς δὲ πατὴρ πολέμιζε, &c.

Expectabam ut etiam Anaxagoræ, & Empedoclis opinionem refutaret, aut ſi quis alius diſſenſit. Sed benè eſt, quod tandem aliquando finem fecit. Tota enim res ad furorem iviſſet. Alibi ſimiliter eum luſit amabilis hæc ſtulticia. Eſt enim ab eadẽ cauſa

 illud,

illud, quod paulo ante dixit, pag. 68. 6.

σβέσσαι μὲν μενέαινε γίγας θρασὺς αἰθέριον πῦρ,
νήπιος· οὐδ' ἐνόησε πυραυγέες ὅττι κεραυνοὶ,
καὶ στεροπαὶ γεγάασιν ἀπ' ὀμβροτόκων νεφελάων.

Quaſi vero ille cogitare hîc debuerit, quid famelici ſapientes ſuper hac re decreviſſent. Planè hoc friget, & ſimile eſt ſuperioribus.

(42) 70. 11. De calida exhalatione agit, quæ denſiori nubi incluſa mediam aliquam viam quærit, qua erumpat. Sed leviter corruptus eſt locus, quem ſic reſtituo,

—— ἀμφὶ δὲ καπνῷ
τριβομένων καναχηδὰ πυριτρεφέων νεφελάων
θλιβομένη πεφέρητο δυσέμβατος ἐνδόμυχος φλόξ.

Aliter vir illuſtris. Sed illud magis conveniens videtur. Hic librariorum error fuit. At iſte, qui ſequitur, ipſius Nonni eſt. δυσέμβατον φλόγα dicit, quæ nubem coarctat, ac ægrè in ea agitur & movetur, ſive, quod idem eſt, τὴν δυσχερῶς ἐμβαίνουσαν. Non temerè imperitiæ notandus eſt quiſquam ex veterum cenſu: ſed tamen ſi quid Græcè ſcimus, δυσέμβατα ſunt avia omnia, & quibus inſiſti non poteſt. Hoc modo nubes ipſa, non autem ardens illa exhalatio, erat δυσέμβατος.. & ſic in omnibus, quæ de iſto genere ſunt, uſus poſtulat, & recta ratio, quam ἀναλογίαν appellant. Lib. vi. Hiſt. animal. cap. xxviij. αἱ ὕες αἱ ἄγριαι τοῦ ἔαρος ἀποχωροῦσιν εἰς τοὺς δυσβατωτάτους τόπους, καὶ ἀποκρήμνους μάλιστα, καὶ φαραγγώδεις, καὶ συσκίους. Sed quem potius, quam ipſum Nonnum, adverſus ſe teſtem citamus? Ipſe enim, quid rectum eſſet, vidit, quum pòſt ait,

—— ἀνέμβατον αἰθέρα ναίων.

Hucuſque hallucinari ibi deſiit.

74. 24.

74. 14. legendum eſt, (45)

καλὸν ἀοσσητῆρα γέρων χρόνος εὗρε, τυφωεῦ·

convertit enim ſe ad illum, ut irrideat.

76. 28. *ἀλλὰ δόλῳ θέλξαντα τεὸν νόον ἐλπίδι νίκης* (46)

χρυσῷ δῆσον ἔρωτα μετὰ χρυσῆς ἀφροδίτης.

Eſt futile argumentum, jocus frigidus, & inſulſus.

78. 29. —— *προχέων ναέτην ῥόον ἤλικι ταρσῷ.* (48)

meræ nugæ, & inepta grandiloquentia, de qua ante egimus.

80. 11. *ῥηγυμένης κενεῶνα κεχηνότα ἦξεν ἀρούρης*] (48)
mendoſè. quod cum videbant incomparabiles viri, ex conjectura *ὄιξεν* repoſuerunt. Sed pugnat hoc cum ſententia loci. Nihil enim porrò turbatum eſt, ſed omnia reſtituta ſunt, & pax ſua ac quies rebus rediit. Falkenburgus, *ἄρξεν*. Senſum adſecutus eſt, etſi non veram lectionem. Non erat tanti negotii tantilla res. lego,

καὶ ταμίη κόσμοιο παλιγγενέος φύσις ὕλης

ῥηγνυμένης κενεῶνα κεχηνότα φράξεν ἀρούρης.

In Euangeliis ſimilia penè extant; ad quorum imitationem ambitioſè ſe componit.

80. 30. *πορθμεύων βιότοιο γαληναίοιο πορείην*] Du- (49)
ram nimis & moleſtam provinciam cepimus, poſtquam ſemel auſi ſumus in errorum Nonni caſtigationem deſcendere. Quum enim antea animus ſeſe noſter melioribus curis dediſſet, nunc in Sophiſticis quiſquiliis volutari, & puerorum quoque nugas ſubinde cogitur recoquere. Sed initio conſiderandum fuit quid ageremus. Nunc quidè jam quoquoverſum feremur. Neque enim ullo modo eſt, ut reſilire poſſimus. *πορθμὸν βίου* & *πόρον πορθμεύειν* Græcum eſt. At *πορθμεύειν βίου πορείαν* planè Nonnicum & barbarum, & ineptum. Vadum

 fluvii

fluvii qui trajicit, non πορεύεται πορθμὸν ſed πορθμεύει. Aliter qui facit, is verò Atticis πορεύεται πορείαν, & in medio ſæpè πόρον reperit, quem tranſmittit, ut ulterius pergat proficiſci. Apud Platonem in Menexeno Socrates Aſpaſiæ verbis ait, ἔργῳ μὲν ἡμῖν οἵδ᾽ ἔχουσι τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς, ὧν τυχόντες πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν, προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων. Nimitũ fatalem πορείαν eam dixit, qua quiſque poſt hanc vitam ad beatorum ſedes contendit. Hoc iter neque facile eſſe, neque breve, in Phædone idem autumat, ſed multas in eo reperiri σχίσεις, quas quũ trajicere nemo poſſit, dæmonem unicuique ſuum dari, ᾧ προσέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι, hoc eſt, tranſmittere. quare falli Æſchyli Telephum, ſiquidem ille ἁπλῆν πορείαν ait eſſe. quę opinio ſi vera eſſet, jam nullis ducibus opus eſſe. Ecce in medio itinere σχίσεις & πόρους. Sed de his ſatis, vel etiam nimis. Neque enim decuit ad rem Grammaticæ pulpæ probandam auxilium petere ex philoſophia.

(51) 84. 5. Supra dixerat

πανδαμάτωρ ἀδάμαστος ἔρως θρασὺς εἰς φόβον ἔπτη,

id eſt, avolavit, & in fugam ſe dedit. Etiam hic forte aliquid ſimile ſcripſerat. Certum enim eſt cæteros terræ alumnos, cum victoriæ ſpem amiſſam viderent, ignavo metu in latebras ſe abdidiſſe. Quare non alienum aut abs re erit,

—— ὅπλα γίγαντος ὀλωλότος ἀφρονι γάιῃ
εἰς φόβον ἐσσυμένων ἐπεδείκνυε μητρὶ γιγάντων,

Si quis tamen alterum illud malit, non repugno.

In

In librum tertium Dionyſiacorum.

86. 16. legendum eſt, (55)

εἰς σάμον ἀντικέλευθον ἐγερσιμόθοιο σκαμάνδρου
γείτονα σιθονίης.

Non enim erat ipſa Thracia, ſed Thraciæ vicina. Loquitur de Electræ inſula, in qua celebrabantur ſacra Hecates, quibus qui initiati fuére, tænia purpurea ſe cingebant, ut maris & tempeſtatum pericula evaderent.

86. 18. ——— καὶ ὁλκάδα θέσπιδι ῥείη (53)

θρηϊκίην πόμπευον ἐς ἠόνα μάντιες αὖραι.

intelligit opinor Cyzicum, ubi Dindymum promontorium, quod & Arctum appellabant, Rheæ cultu celebre. Imitatus autem eſt Apollonium, apud quem Iaſon Matrem deorum, quæ ibi erat,

τῆς εὐπλοίας ἕνεκα adire jubetur.

αἰσονίδη χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
δινδύμου ὀκρυόεντος εὔθρονον ἱλάξασθαι
μητέρα συμπάντων μακάρων. λήξουσι δ' ἄελλαι
ζαχρηεῖς.

Hujus exemplo Cadmus quoque unam ex navibus ſuis huc miſit, ut auſpicato navigaret. Interim ſtultum illud rurſus eſt,

—— πόμπευον ἐς ἠόνα μάντιες αὖραι.

hoc enim commentus eſt, quia hi, quos proſper ventus illuc ferebat, oracula ibant conſultum. Sanè levicula cauſa tantæ inſolentiæ. Cæterùm Cyzici littus cur Thracium dixerit, ambigi poſſit.

Apud Rhodium enim, qui Arctum conſcendunt, è regione jacentem vident totam Thracię περάιαν. Defendet tamen eum is ipſe, quem ſequitur, Rhodius. Nam & apud illum portus Cyzici eſt Thracius, quia Bithynia, cujus dextra pars Thracia quoque eſt, Cyzicum Phrygiæ jungit.

(53) 86. 19. Non amat Atticorum συναλοιφάς. Quare retineri iſtud non poteſt. Fortè,

ϗ σαμίνς ὁρόωντες ἀκοιμήτου φλόγα πεύκης.

Erant enim in ſacris Hecatæ τῆς νυκτιπόλου accenſę faces, quas in mari quoque nautę procul videbant.

(53) 86. 20. ἀγχίγυοι στείλαντο γεγηθότες ἱστία ναῦται] iterum pædagogis, & magiſtellis ludibrium debet. Nautas, qui ex alto ad littus appropinquant, ἀγχιγύους facit. Quis tam averſis Muſis literas has tractavit, ut errorem hic non deprehendat? In Terentii fabula miſer ille ſenex Chremeti ἀγχίγυος erat, qui agrum in proximo mercatus erat, in quo fodiendo ſupplicium uſque de ſe filio ſuo dabat. Plutarchus ἀγρογείτονα dixiſſet. Quid jam mari cum terra commune eſt? quid littori cum agris cultis? quid his, quorum arua vicina ſunt, & ſe mutuo confinio tangunt, cum illis qui terram procul aperiunt, & navim mox appellent: Illi ſtabilem ſedem habitant. hi fluctibus adhuc jactantur. Nimium quantum diſpar hæc ratio eſt. Sed facile eſt ſcire, quid ei in mente fuerit. Exiſtimavit nihil intereſſe utrum oram inſulæ maritimam ἀκτὴν diceret, an γῆν. In quo quidem multum animi falſus eſt. Non enim γύη eſt quævis terra, ſed certa quædam terræ dimenſio, neque cujuſvis, ſed illius demum, quæ colitur. Quare nec litora ſunt γύαι, ne-

que

que petræ. Hoc eſt in verbis fidiſſimi ſervi apud Theocritum,

πᾶν μὲν δὴ πεδίον τόδ' εὔφρον@ αὐγείαο,
πυροφόροι τε γύαι, ϗ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι
μέχρι πρὸς ἐσχατιὰς πολυπίδακ@ ἀκρωρείης.

Initium erat ἀλωῶν & γυῶν, ubi ſcopulorum deſinebant extrema. Hęc vulgaria neſcivit noſter. quare excuſari non meretur. Quod ſi eum ſequimur, Africæ ſiticuloſas arenas jugera appellabimus & novalia. Perinde enim erit, hoc, an illud eligatur. terra enim eſt. Iam nihil obſtat, quin hoc duce ad ultimam barbariem eamus,

86. 21. νῆα δ' πορθμένσαντες ἀκυμάντε σχεδὸν ὅρμου] (53)
etiam hîc meliora deſideres. Nulla hîc eſt πόρθμευσις. jam enim mare trajecerant, & legerant vela. quare hoc tantum reſtabat, ut remigando portum ſubirent. debebat dixiſſe,

νῆα δ' προσκέλσαντες ἀκυμάντε σχεδὸν ὅρμε.

Ibid. 25. ϗ διερῆς ψαμάθοιο] hæc leviter corrupta (ibid.)
ſunt. ſcripſerim,

——— ψαμάθοιο βαθυνομένε διὰ κόλπε
ὁλκάδ@ ἀγκυλόδοντες ἐπεσφήκωντο χαλινοί.

altè enim penetrat anchoræ morſus, & perfodit arenam.

90. 2. ἐπιςείβεσι χιτῶνας] eſt portenti ſimile, ſi (55)
ductum & ſeriem ſpectes. Præſtat igitur aliquid παρακινδυνεύεσθαι, & commento quopiam ſubvenire laboranti. Putemus ſcriptum fuiſſe,

——— ὅθι γλαφυροῖς ἐνὶ βόθροις
συμπλεκέων ῥυπόωσαν ἐπαστυτέρων σίχα πέπλων
ποσσὶ πολυσκάρθμοισιν ἐπιςείβεσι γυναῖκες.

jam nihil perplexum amplius, nec intricatum eſt. Etſi fateor σίχα πέπλων ex parthecio ἀπειροκαλίας

 eſſe.

eſſe. Sed id novum non eſt.

(ibid.) Ibid. 13. νήπιος ἔπλετο κάδμος, ἢ ἔπλετο νῆϊς ἐρώτων] adeo pulcra ſunt & ſuavia, quæ ſequuntur, ut ſolo horum pretio multos errores ſuos poſſit redimere. Videor animadvertiſſe, quoties de amoribus aliquid ludit, planè eum diſſimilem ſibi eſſe. ſuperat enim hîc ipſe ſeſe. Si hac ſola re laudem ſibi quæſiviſſet, jam nemo major illo eſſet. Nunc quum ſuis ſe tenere non poterat, aliam quoque perſonam ſumpſit, quam dignè non egit. Nimirum Græculo ſophiſtæ unum hoc convenit, teneris verſibus juvenari, & frangi deliciis verborum, & laſcivire τοῖς νοηματίοις. quod in amore & licet, & laudabile eſt. in ceteris immane vitium cenſetur, in quibus τὸ παίζειν, κακοτεχνεῖν ἐστίν. Explicuit igitur hîc copias ſuas, & quid poſſet, oſtendit. Sunt tamen quædam, in quibus nimium ſibi indulget. Modum enim, quod difficillimum eſt, ſæpe non ſervat. Illud quidem certe vix eſt, ut probari queat,

ἤλιτον, οὐ ῥόον εἶδες ἀδώνιδος, οὐ χθόνα βύβλου
ἔδρακες, ἧχι πέλει χαρίτων δόμος, &c.

Vaticinetur cornix, ſed inſtinctu ejus, à quo agitur. nihil mirabimur. Dicit enim quæ non capit, quæque neſcit. At quomodo corriget dicta ſua? Hoc paucorum hominum eſt, qui rectè ſapiunt. Mox iterum ſic nugatur, & parum abeſt quin ſyllogiſmum formet,

ἤλιτον· ἀλλά με κύπρις ἐπέπνεεν. ἐκ παφίης γὰρ
θεσπίζω σέο λέκτρα, καὶ εἰ πέλον ὄρνις ἀθήνης.

Poterat hæc ſine detrimento laudis ſuæ omiſiſſe. Reliqua admirabilia ſunt. Cæterùm videtur Rhodium imitari, apud quem libro tertio quædam extant,

tant non omninò eadem quidem, ſed ad quæ tamen reſpexit,

ἀκλειὴς ὅδε μάντις, ὃς ὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν
οἶδε νόῳ φράσσασθαι.

& paucis interjectis,

ἔῤῥοις ὦ κακόμαντι, κακοφραδὲς· ὔτέ σε κύπρις,
ὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείυσιν ἔρωτες.

Planè ſunt veneres maſculæ. Nam neque fractæ ſunt, neque diffluunt nimis.

90. 26. *ναὶ δὴ καὶ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον ἐρώτων*] (56)
elegantiſſimi loci venuſtatem obſcurarunt homines malè feriati, & piſtrino digni. Ego pertinaciter contendo legendum eſſe,

σπεῦδε, καὶ ἠλέκτρη σὲ δεδέξεται, ἧς ἀπὸ χειρῶν
νηὶ τεῇ γαμίων ἐμβάλλεο φόρτον ἐρώτων
ἐμπορίην φιλότητος ἐπιτρέψασ ἀφροδίτη.

ſuaviſſimæ ſunt *νοήσεις* iſtæ, *φόρτος τῶν ἐρώτων*, & *φιλότητος ἐμπορίη*, & navis, qua tandem virginem avexit. Reſpondit enim vaticinio eventus. In his, ſi quiſquam alius, mirificus eſt.

Ibid. 33. *ὣς φαμένη σφρήγισσε λάλον στόμα μάρτυρι* (56)
σιγῇ] Videtur genio ſuo irato relictus eſſe, cum iſta ſcriberet. Sunt enim meræ quiſquiliæ & nugæ. Redierat jã antè aliquãtiſper ad ſe, & ineptus eſſe deſierat. nunc cum verſat rurſus prior morbus. Adeò nullum bonum proprium nobis & perpetuum eſt. Sequuntur deinde quædam alia, in quibus itidem, ut in iſtis, ſtrenuum hominem præbuit,

——— *τανυσσαμένη τότε κάδμῳ*
δάκτυλον ἀντιτύποιο νοήμονα μάρτυρα σιγῆς
σιγαλέον κήρυκα, δόμον σημήνατο πειθώ,

hoc eſt, tacitè ei aulam reginæ oſtendit.
Simile eſt illud, pag, 110. 33. (69)

καὶ

——— καὶ ἄρεος ἄζυγι κούρῃ
ὄρθια δινεύουσα νοήμονι δάκτυλα παλμῷ
ἁρμονίην ἐκάλεσσε τύπῳ τεχνήμονι φωνῆς.

nullum poteſt remedium huic malo reperiri, inſanabile enim eſt.

(56) 92. 7. forte
——— καὶ αἰθέρα δύσατο δαίμων
ἀλλοφανὴς πτερόεντι διαΐσσουσα πεδίλῳ.

(ibid.) Ibid. 10. &, 11. in promptu eſt emendatio,
——— ὃν ἠλέκτρη ποτὲ νύμφη
ἐργοπόνος λήμνοιο μυριναίη κάμε τέχνῃ.

alibi erit, ὁ λήμνιος ἐργατίνης. Auratus & Turnebus μυρωναίη legerunt, à Myrone, ut monuit nos Falkenburgus in ἀνεκδότοις ſuis. Sed id neceſſe non fuit. Neque enim de ſtatuis agit, ſed de toto ædificio. Deinde rectiùs Myronis opus à primo artis illius auctore inſignitur, quam hujus ſtructura ab illo. longè enim poſterior fuit. Quare integrum eſt μυριναίη, à Myrina, quam in extrema Lemno poſuit Apollonius, lib. primo. ubi de Atho,
——— ἢ καὶ τόσσον ἀπόπροθι λῆμνον ἐοῦσαν,
ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰστολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει καὶ ἐσάχρι μυρίνης.

(57) 94. 4. Quæ ſequuntur, turbata ſunt omnia, & luxata.
εἰ ἐτεόν ποτε κεῖνον ἔτι σπαίροντα κονίῃ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δάκρυσεν Ἀπόλλων·
καὶ τύπος ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα φοίβου
αἴλινον αὐτοκέλευστον ἐπιγράψας ὑακίνθῳ.

Transpoſitio. Qui multa in his libris loco ſuo ejecta olim fuiſſe negat, injuriam facit maximis ſcriptoribus, in quos culpa redundabit imperitorum hominum. Id hîc quoque accidiſſe, penè certus ſum. Quare nihil inſolenter

ſolenter fecero, ſi pauca tranſponam & emendem,

καὶ τύπος ἀνθεμόεις μορφώσατο δάκρυα φοίβου,
ἢ ἐτεὸν ποτε κεῖνον ἔτι σπαίροντα κονίῃ
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἰδὼν δάκρυσεν ἀπόλλων,
αἴλινον αὐτοκέλευστον ἐπιγράψας ὑακίνθῳ.

lacrymę, inquit, pictæ non aliter ſpirare videbantur, quàm illo ipſo tempore, quum effuſæ ſunt. Si quid video, non malè hic divinavi.

94. 16. Incipit jam rurſus ſe componere ad contendendum cum veteribus. In quo certamine, malo quodam fato ſuo, plerumque vincitur. De canibus in Alcinoi regiâ pauca, & ſobriè, ut ſolet ſemper, Homerus, ὀδ. η. (58)

χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,

hæc vera ſunt. At illud, quod ſubjicit,

δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος ἀλκινόοιο,

non æquè eſt ad hanc normam. ferri tamen huc uſque potuit. ſed ultra tendere non debebat, ne ineptiarum notaretur. Quod deinde verò addit, id totum à Gratiis eſt, & à Muſis,

ἀθανάτους ὄντας, καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

eſt enim *ἔννοια* apprimè pulcra. Adverſus hæc *κοκκύζειν* noſter non debuit. Magnæ enim temeritatis id erat. Sed nihil intentatum voluit relinquere. Ejus igitur ſunt iſta,

πολλαὶ δ' ἀντιτύπων μελέων τεχνήμονι σιγῇ,
χάσμασι ποιητοῖσι σεσηρότος ἀνθερεῶνος
ψευδαλέων σκυλάκων στίχες ἔμφρονες ἄγχι θυρέων
ἕστασαν ἔνθα καὶ ἔνθα.

non ſtetit intra mediocritatem ejus audacia. nova quadam & inſolita via graſſandum fuit ad laudem. Primo ridiculum eſt, *μελέων σιγῇ*. Nimis enim

hoc

hoc latè patet. Neque vox à pedibus eſt, aut à manibus, ſed ab ore. Quare στομάτων dicendum fuerat. & metri lex non vetuit. Deinde illud meræ puerilitatis eſt, τεχνήμονι σιγῇ. Quid enim hic eſt, quod miremur? aut qui fieri id aliter potuit? Si aliquis latrantem canem fingat, novum id erit. at hic in ſilentio ſignorum, quæ ſculpta ſunt, artem ponit. Nōdum ſatis peccatum erat. addendum fuit, σίχες ἔμφρονες. Nihil reliquum factum eſt ad protervitatem & inſolentiam. Theocritus ἐπιμηθεῖς facit iſtud animantium genus, ſed negat ei eſſe φρένας νοήμονας. Minus aliquid dicit de his, quàm noſter de ſignis aureis. Scilicet verò metallis quoque ſuus intellectus eſt. Si hoc verum ſit, ſapiat igitur & lapis quoque in poſterum, & ſtipes. In cæteris, quæ ſequuntur, non conſtat ſibi.

——— καὶ ἀργυρέῳ κυνὶ γείτων
χρύσεος οἰδαίνοντι κύων συνυλάκτεε λαιμῷ
σαίνων ἠθάδα φῶτα παραστείχοντι δὲ Κάδμῳ
μιμηλῆς ἀπέπεμπε βοῆς ξεινοσσόον ἠχὼ,
ποικίλης τ' ἐλέλιξε φιλοσόργου τύπον οὐρῆς.

tam miſera nugacitas eludi, ut digna eſt, non poteſt. Quicquid enim dixeris, minus erit. Reprehenderunt jampridem Theocritum viri incomparabiles, quod in κισσυβίου deſcriptione ingenio ſuo moderatus non ſit,

ἄλλοκα μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελοῖσα,
ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον.

non nego erraſſe. miror magis. Quod ſi tamē cum iſtis contendas, quanto leviora erunt? Non poteſt oculorum iſtum motum cœlo exprimere ſculptoris manus, ſed in viventibus tamen eſt. At noſter in eiſdem ſignis ita diverſas finxit actiones, ut nec in ullo

in ullo animante ſimul eſſe poſſint.

94. 32. eſt jocularis error iſte,

ὃς τότε μῦνος ἄνασσε κασιγνήτοιο νομεύων
ἡνία κοιρανίης.

Sciebat *ποιμένας λαῶν* Homero eſſe reges & moderatores populi. Hoc adeò ei placuit, ut ſtatim quaſi *φωρίυ τινὸς ἐφαπτόμενος*, laudem hanc cum illo voluerit dividere. Sed pluſculum tamen auſus eſt, & pari jure *νομεύειν* ad alia quævis traduxit, non magno judicio. Hinc *νομεύειν ἡνία* eſt *ἡνιοχεῖν*. Romani dicerent, habenas paſcere. quid poteſt eſſe magis peregrinum? Ariſtoteles *τὸ συγγενὲς, καὶ ὁμοειδὲς, καὶ τὸ κατ' ἀναλογίαν ἐν ταῖς μεταφοραῖς* ſpectari debere ubique docet. quod ni fit, turpiter peccari. In hoc Euripides offendit, apud quem Silenus miratur, quum à litore ad ſe venientes videt In Cyclo-pe.

κώπης ἄνακλας σὺν στρατηλάτῃ τινί.

alienum eſt *κώπης ἀνάσσειν*, & novum. ſed ſtultius tamen fuiſſet, *κώπην νομεύειν*. Miſerum Euripidem, qui illis temporibus natus ſit, quum nondum in luce hominũ eſſet Nonnus *ὁ σοφός*. potuiſſet enim elegantias quaſdam ab hoc magiſtro diſcere, ex cujus placitis ſol quoque *νομεύει ἅρμα*, id eſt, gubernat. Sic enim pag. 990. 16.

ἥλιος δ' ἀνέτελλε παλίνδρομον ἅρμα νομεύων. (651)

eſt idem error.

96. 1. *πέτρας ἀρότρης*] ſimile mendum ſuprà ſuſtulimus. lego, (59)

δάρδανος ἀντικέλευθον ἐνάσσατο πίζαν ἀρότρης·

de finibus Dardaniæ loquitur, qui erant ex adverſo Samothraciæ. Incomparabilis vir *πίας* reſtituerat, & *πεῖρας*. Sed illud magis Nonnicum eſt. Falkenburgus *πέτραν*. malè. fruſtra enim aratro ſaxa

vertas,

vertas.at tractum illum ab eo cultū fuiſſe ſubjicit,

ἰδαίην ἀροτῆρι διαγράψας κόνιν ὁλκῷ.

Quod autem dixit *ἀντικέλευθον*, futile eſt. nihil enim alteri obviam fit, niſi quod movetur. Multo melius fuiſſet,

——— *ἀντιπέρααν ἐνάσαλο πέζαν ἀρούρης.*

(59) 96. 15. *πρῶτε γὰ κελάδοντ@ ἐπειρήθη νιφετοῖο*

ὤγυγ@ ἠλιβάτοιο δι' ὕδατ@ αἰθέρα τέμνων] frigidum eſt *νιφετὸς* de tanto diluvio. & tamen ubique ac ſemper ſic balbutit. Infelix ſophiſta, quem prurigo inceſſerat *τῦ πάντα αὐξητικῶς λέγειν*, nunc de re, quam efficere maximam vult, ea dicit, quæ ne quidem vera ſunt *καθ' ὑποκορισμόν*. Fuerit *ὑετὸς*, fuerit aliud, quod ſimile modò ſit. At *νιφετὸς* ne ſit, quia nix concreta eſt, neque fluit, ſed cadit tantùm. Alibi aureum imbré, qui in Danaes gremium defluxit, mira quadam ſimplicitate *νιφετὸν* eſſe dicit.

(156) pag. 142. 1.

ἀλλὰ τί μοι βοέοιο γάμε τύπ@, ἢ νιφετοῖο;

quod mox explicat,

εὐρώπη λίπε ταῦρον, ἔα δανάη χύσιν ὄμβρυ.

ſtultiſſima ſunt, neque refelli debent. Non magis

(388) ſobriè illud lib. xx. pag. 192. 28.

———*ἐξ ἄρε@ αἵματι νίφεις.*

qui ingentem ſtragem dat, & campos ſanguine perfundit, eum ait *νίφειν*. Quam accuratè nugatur! Mox etiam atramentum nix erit, aut ſi quid inſolentius ei in mentem venerit. Iam verò, ſi religioſi ſumus, mare non eſt *ἠλίβατον*, cum fluctibus altè exundat, quia ne tunc quidem eſt *βατὸν*, ſive pedibus pervium, cum ſternitur & æquatur. debebat potius,

——— *ὑψηλοῖο ... ὕδατ@ ἠέρα τέμνων.*

28. 4. θα-

98. 4. θανούσῃ] ergo jam obierat mortem mater ejus. At hoc falſum eſt. Viva enim fuit, valenſque, & hoſpitem excepit. legerim, (60)

καί μιν ἑλὼν ξείνισσε· σὺν ἠλέκτρῃ δὲ τεκούσῃ
αἰόλα πιαλέης ἐπεκόσμεε δεῖπνα τραπέζης.

Falkenburgus γανούσῃ. neque ſatiſfacit.

100. 20. Omnino ita eſt. quotidie magis & magis ingenium Nonni & dexteritatem miramur. Nihil enim quidquam temerè illum prçterit, quod dicto opus ſit, ut fidem nobis faciat doctrinæ ſuæ. Cadmus myſteria quædam de Nilo aperit, quem ſic appellari in patria ſua ait, (61)

——— οὕνεκα γαίῃ
εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος πεφορημένος ὑγρὸς ἀκοίτης
χεύματι πηλώεντι νέην περιβάλλεται ἰλύν.

Sanè verò antiquũ morem noſter obtinet omnium popularium ſuorum. Semper enim Ægyptios ineptè ſtultos fecit opinio ſcientiæ cujuſdam: eaque cauſa fuit, cur Ægyptus olim רהב dicta ſit, ab intolerabili faſtu. Ægyptius igitur quum ſit, ſolens facit, & pariter Cadmum quoque hçrentem fingit in apicibus pædagogicæ eruditionis. Nihil jejunius eſt, quam ἐτυμολογεῖν, nihil quod minus utile fuit aut ab iſto heroë agi, aut in illo loco. Sed eſto. aliquid condonandum eſt homini φιλεργῷ & ambitioſo. At illud verò quale eſt, aut quis venia dignabitur? Adeo hiſtoriarum ignarus fuit, ut crediderit Cadmum Grçcè locutum fuiſſe ante quàm in Græciam veniret. Si Pauſaniæ, & Diodoro Siculo, & aliis maximi cenſus ſcriptoribus fidem habemus, conſtat jam multo anteà Cadmum Phœnicum lingua, quæ cum veteri Syriaſmo eadẽ eſt, uſum fuiſſe. Tum & hoc verum eſſe nemo perti-

naciter negabit,qui ea conſiderabit omnia, quæ ex Syrorum idiotiſmo in Bœotia remanſerunt. Quare ſi de Nili origine Grammaticè nugari Cadmum voluit, aliud quidvis ex Syriaſmo huc trahendum fuit.Certè hoc quidem noſtro ſeculo de re tam incerta aliquid pronunciare velle magnæ temeritatis eſt. Exiſtimo tamen neminem eorum, qui pedem unquam in Iudæorum ſcriptis poſuerunt, ignorare poſſe, Nilũ & שיחור eundẽ fluvium illis eſſe. Nam & Rabbi Schelemo Iarchi in Ægypto cũ poſuit בתחום סקצוע דרוסי סערבי א׳ & R.Quimhi eũ hic ſequitur.Nõ igitur omnino ineptũ erit,ſi Nilum potius à Cadmo שיחור fuiſſe dictum credimus, quod *Nigrum* ſonat. Hoc cum antiquiſſimi Græcorum à Cadmæis acceptum feliciter exprimere vellent, Μέλαν primò appellaſſe veriſimile videri poſſit.Certum enim eſt fuiſſe hoc vetuſtiſſimum hujus fluvii nomen. Poſtea νεῖλος natum ſit, quod Cadmus fortè nunquam audivit. Quicquid hujus eſt,apparet non modò de otio ſuo egregie luſiſſe Nonnum , qui de Nilo rem manifeſtam intempeſtivè nos docere voluit, ſed imperitè quoque erraſſe,poſtquam ad Cadmæos hoc retulit,quod multis pòſt ſeculis fortaſſe aliquis Græculus magiſter, cum adhuc impranſus eſſet, excogitavit ut famem falleret. Non ignoramus Nili turbulentas & limoſas aquas. etiam hoc ſcimus, ἐργατικὸν hinc eum dictum fuiſſe ab Herodoto, & ipſam Ægyptum eadem cauſa cenſeri ἐπίκτητον εἶναι, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ. ſed nunc non fuiſſe his dicendis locum, id quoque ſcimus. tum & ad Syriaſmum ea pertinere negamus. Poterat igitur has nugas omiſiſſe, & integrum locum ſic conſtituiſſe.

ζυγόβο-

γυοβόρῳ δ᾽ μύωπι χαρασσομένη δέμας Ἰὼ
Ἰονίης ἁλὸς οἶδμα κατέγραφε φοιτάδι χηλῇ·
ἦλθε καὶ εἰς Αἴγυπτον, ὅπη βοέην μετὰ (ſic enim ſcribendum) μορφὴν
ἔσκε θεὰ φερέκαρπος, &c.

tantidem eſt, quanti cætera omnia, illud quod expunximus

δαιμονίης ἴνδαλμα μεταλλάξασα κεραίης.

eſt enim odioſa iteratio.

102. 6. ἰσόμετρον ἀριθμόν] nemo metitur numerum, ſed ſupputat Quare ἰσόμετρος, ſi verum amamus, non eſt, ſed ἴσος. (63)

Ibid. 25. ——— ἀρτιθαλῆ δὲ (ibid.)

γνωτὴν ἡμετέρην θρασὺς ἥρπασε ταῦρος ἀλήτης] longam majorum ſeriem, & totam ab origine gẽtem, quam magna cum pompa recenſere inſtituerat, ſubito relinquit, & nullo flexu aut tranſitu, nulla προδηλώσει, incipit de ſororis ſuæ fato dicere. Hoc planè feſtivum eſt, & verè ſchema παρὰ προσδοκίαν. Audiunt enim raptam eſſe, quam natam nemo ſciebat. Non erat adeò ἐναγώνιον τὸ πρᾶγμα, ut opus eſſet hac præcipitantia. Otioſè enim ſe compoſuerat ad dicendum, & ſenſus longè arceſſebat.

106. 33. Exagitavimus jam antea duo ἑρμηνείας nobilia vitia. unum erat tumor, & Dithyrambicus dicendi modus, qui ſublimem Ideam malè excederet. Alterum, contrarium huic, jejunitas & ξηρότης in his, quorum naturæ τὸ ὕψος conveniebat. Reſtat nunc tertium, & diverſum ab illis, tranſlucens quædam & verſicolor elocutio, cujus operoſum apparatum reſpuit rei exiguitas & ſimplicitas. Placet igitur hujus poſtremi adfinitates quaſdam

excutere, ut, ubi ſemel apparuit quale id ſit, poſteà nobis ab hac porrigine liceat ungues continere. Omnino neceſſe eſt, ut pro materiæ genere varietur dicendi ratio, eique par ſit & æqualis, tantaque ad hanc, quanta ad illam, fiat acceſſio: quantum illi decedit, tantum huic quoque auferatur. Hoc eſt illud, quod voluit Ariſtoteles, quum τὸ ἀνάλογον τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ubique obſervandum eſſe docet. ἀνάλογον autem appellat, ubi neque περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως, neque de parvis graviter, neque de vilibus ornatè dicis. Quod ſi aliter, inquit, fit, jam Comœdia eſſe videbitur. Fecit enim hoc Cleophon, qui ſæpe hac parte non minus inſolens erat, quam ſi dixiſſet, πότνια συκῆ. Non eſt autem ulla verborum, niſi rebus cohærentium virtus. unde fit, ut illa, quæ ficta & compoſita videri volunt, neque gratiam conſequantur, & fidem amittant, quia ſenſus obumbrant, & curam fatentur. Noſter igitur hoc egregiè vitioſus fuit. Sæpe enim etiam in familiariſſimis eximit ſe ex humili dicendi genere, & à conſuetudine communis ſenſus abhorret. Talia ſunt ea, quæ hic occurrunt,

——— ὁμοστόργῳ δὲ μενοινῇ
διχθαδίην θρεπτῆρι γονὴν κούφιζεν ἀγοστῷ.

non ſunt nativa, ſed acccerſita, & ſimplicibus atque
(69) ab ipſa veritate profectis diſſimilia. pag. 112. 2.

ἡ δὲ πταιομένη βλεφάρων ἀντώπιον αἴγλην
ἠλέκτρης ἀγέλαστον ἐδέρκετο κύκλον ὀπωπῆς.

vide quantas moles convectet & machinas. poterat ſimpliciter, προσέδερκε. Simile illud eſt de in-
(79) ventis literis, pag. 126. 25.

——— συμφυέος δὲ

ἁρμο-

δερονίης ςοιχηδὸν ἐς ἄζυγα σύζυγα μίξας
γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνώσατο σιγῆς.

ubi omnia excuſſeris, *γραπτοὶ τύποι ἀσιγήτυ σιγῆς* nihil ſunt aliud, quàm *γράμματα* ſive *ςοιχεῖα*. Nimirum valde placuit ei *τὸ κύκλῳ πολὺ ὄν*, atque hinc rei tenui illuſtria induit ornamenta, & magna, & frequentia. Idem penè vitium Alcidamanti objicit Ariſtoteles. ejus enim illa ſunt, *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὁρμῇ*. id eſt, *δρόμῳ*. &, *οἱ τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμιμοι*, id eſt, *νόμοι*. Hoc etſi minus ferri in illo, quàm in Poëta, debuit, tamen neque in hoc ſemper excuſandum eſt. Poteſt enim etiam hîc in vitium excidere libertas. Cleophontem & Sthenelum peccaſſe idem ille ait Ariſtoteles, quod ubique depreſſa eſſet illorum dictio. Contrà noſter, qui in minimis etiam non didicit *τῷ μετρίῳ ςοχάζεσθαι*. In illis potuit reprehendi *τὸ μὴ εὖ*. In hoc verò etiam *τὸ κακῶς*. Iam alibi quoque ambitioſè ſplendidus eſt, & ornatè diſertus, ubi nihil opus erat. pag. 102. 32. (64)

τοῖα μὲν ἐυσπέργγ© ἔσω μυθεῖτο μελάθρυ
κάδμ© ἐϋγλώσσοιο χέων ἔπ© ἀνθερεῶν©.

quod uno verbo patet, id pluribus onerat. Homerus, & quivis alius breviter & candidè dixiſſet, *ὣς ἄρ᾽ ἔφη*. Iam illa, quæ ibidem adnectit,

πατρώης ἐνέπων τεκνοσσόον οἶστρον ἀπειλῆς
καὶ τυρίων ῥοθίων ψευδήμονα ταῦρον ὁδίτην
σιδονίης ἀκίχητον ἀπευθέ© ἅρπαγα νύμφης,

pari modo fucata ſunt, ut non ornatum agnoſcas, ſed lenocinium. tum & redundant omnia, quia copioſè de his dixerat. Atque hoc quidem leve eſt. ſuperſunt alia infinita loca, in quibus importunè

adfectat illud unum, ut compoſitione elaboratus, & tranſlationibus magnificus ſit. Eſt illud quidem laudabile & divinum, ſed non rectè tamen fit, ubi ad ea deſcendendum eſt, quæ in rerum cenſu ſunt humiliora. Non enim omnia ubique & omnibus conveniunt. & quod alibi virtus cenſetur, id aliquando vitium eſt vel maximum. Adeò verum eſt, quod dixit ille, ὅτι ἀφ' ὧν ἡμῖν τἀγαθά, σχεδὸν ἀπ' αὐτῶν τούτων καὶ τὰ κακὰ γίνεσθαι φιλεῖ. Equidem ſi de rebus gravibus ubique & magnis, de cladibus Indorum, & geſtis heroum ageret, facilè paterer eum exurgere ſemper & ſenſu & verbis. Nunc cum ad ea etiam ſe demittat, quæ ſunt longè diverſi generis, ad paſtores, & ad ſatyros, ad ſupplicum preces, & ad luctus; oportuit in his digniorem cultum neglexiſſe, ne vulſa turpiter & calamiſtris inuſta viderentur, ac fœdiſſima eſſent ipſo formæ labore. Quàm magnificè ſe effert, quum de Marone putidiſſimo ſene loquitur? auſus eſt calvitiem ejus, καὶ τὸ σιλπνὸν non aliter, quàm excellentem cujuſdam deæ formam deſcribere.

——— ξανθωπὸν ἔχων χρόα μεσσόθι πέμπων
πορφυρέας ἀκτῖνας ὅλῳ στίλβοντι προσώπῳ
ἀντίτυπον μίμημα σεληναίῃσι κεραίης.

extollit & ornat id, cujus nullus eſt decor. quod lepidum eſt magis, quam ſerium. Certè Homerus aliam majeſtatem in Agamemnone repræſentandam videbat, quàm in Therſite. niſi forte ludere voluiſſet, quod fecit olim Polycrates Rhetor. Mox de ſaltatione temulenti cujuſdam ait,

——— ἐπ' ἴχνεσι δ' ἴχνος ἀμείβων
ποσσὶν ὁμοζήλοισιν ἕλιξ ὠρχήσατο βότρυς
δεξιὸν ἐκ λαιοῖο μετήλυδα ταρσὸν ἀμείβων.

καὶ

καὶ σάφυλος σκίρτησε ποδῶν βητάρμονι παλμῷ
καμπύλον ἴχνος ἄγων τροχαλῷ κυκλούμενον ὁλκῷ
βότρυος ὀρχηστῆρος ἐπ' αὐχένι πῆχυν ἐρείσας.

inepto molimine amplus & gravis vult videri, ubi joco & venuſtati locus erat. Ita ex ſtulta & ridicula rem magnam & admirabilem efficit, quod verè eſt *ὕστερον κοσμεῖν*. Pag.44.19. de agricola, (25)

αὔλακα τεμνομένην ἐνοσίχθονι τάμνε σιδήρῳ,

quaſi de Neptuno, cujus tridente univerſus orbis concutitur. Et pag.96.3. (59)

ἰδαίην ἀέθλει διαγράψας κόνιν ὁλκῷ.

luxurioſo ornatu non decorat rem, ſed detegit nugacitatem ſuam. Sed tandem jam finis aliquis ſit. Nam ſi omnia huc congerere velimus, integer liber ſcribendus ſit.

102.31. *ἧς χάριν ἀστήρικτος ἀλώμενος ἐνθάδε βαίνω*] peſſime. Non eſt *ἀστήρικτος*, quod noſter putat, (64)]
qui incertis ſedibus vagatur, & peregrinas terras oberrat, ſed qui infirmo greſſu eſt, & veſtigium certò premere non poteſt. Talis eſt ille apud Apollonium, qui

——— *ὀρθωθεὶς εὐνῆθεν, ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον,*
βάκτρῳ σκηπτόμενος ῥικνοῖς ποσὶν ᾖε θύραζε
τοίχους ἀμφαφόων, τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο
ἀδρανίᾳ γήρᾳ τε.

Divus Petrus ad eos tranſtulit, quorum mentes non planè firmavit divinarum rerum ſcientia. Hoc noſter legerat, ſed imperitè eſt ſecutus, ut ſolet, quoties Euangelia ſollicitat.

104.23. *ὅτε χνόον ἔστεφεν ἰούλων*] jam antè docti viri (65)
mendum odorati ſunt, quod non rectè ſuſtulerunt. Aut valde fallor, aut ſcriptum fuit primitus,

υἱὸς ἐμὸς λιπόπατρις ὅτε χνόον αὔξεν ἰούλων.

ſic enim Poëtico ambitu deſcribimus τὺς ἄρτι γεγενειῶντας.

(65) 106. 2. Vix video quid ſibi velit, his ita conſtitutis. Concinnius aliquantò erit,

——— ἀπειρΐδης δὲ
εἰ σὲ βιοπλάγκτοιο τύχης στροφάλιγγα κυλίνδειν
φρικτὸς ἀνικήτοιο μίτος σφρηγίσσατο μοίρης,
τλῆθι φέρειν.

porro σφρηγίσασθαι & ψηφίσασθαι hic idẽ ſunt. quod etſi novum eſt, non pugnat tamen cum lege Nonniſmi.

(66) 106. 14. γείτονα γαῖαν ἔδειμεν] apparet tirocinium ejus in Helleniſmo. δείμασθαι γῆν Nonni idiomate eſt, terram colere. Sanè hoc ego ignoravi hactenus. nam memineram, ἐργάσασθαι γῆν rectum eſſe, aut ſi quid aliud eſt, præter iſtud. Equidem non dubito, quin ſi Goropius hoc vidiſſet, pulcrum argumentum natum foret aſtruendæ vetuſtati Belgiſmi. Qui enim rationem, cur Rhenum dixerit eſſe Ibericum fluvium, ex Germaniſmo petierat, ut ejus ἀχωρογεωγραφησίαν excuſaret, nihil peccabit ſi eâdem quoque via hunc errorem defenſum eat. Vulgus Belgarum uno tantùm verbo tam γεωργεῖν, quàm οἰκοδομεῖν interpretantur. Quare credat ille horum exemplo eum quoque unum verbum uſurpaſſe, quo duo illa explicarentur. Erat quidem in animo ut reſcriberem,

γείτονα γαῖαν ἔνειμεν,

ſed poſtea viſum eſt nihil mutare, quia non abludit hoc à reliquis ejus ineptiis. Sæpe enim adeò barbarus eſt, ut quovis potius alio idiotiſmo, quàm

(249) ſuo, loquatur. pag. 382. 25.

ὀψὲ δ' ὁ δύσνιφον οἶδμα, καὶ ὑδαλέωσαν ἀνάγκην

ζεὺς ὕπατος πρήϋνε.

Hoc quid ſit neque Græci facile divinaverint, neque Latini. at Belgæ agnoſcunt ſuum. Etiam hîc igitur Becceſelenici eum dicerent βελγίζειν. pag. 504.18. (33?)

———καὶ ἔφασκεν ἐπώνυμον ᾠκεῖ ταρσῷ
ἀνδράσι παρ κιλίκεσσι νεόκτιτον ἄστυ χαράξαι.

omnino exprimere voluit ambitum illius Virgiliani,

——— urbem deſignat aratro.

infeliciter conatus eſt in Græcis ῥωμαΐζειν.

106. 21. ——ὄφρά κε κάδμῳ (66)
ἁρμονίην ὀπάσειεν ἐς ἁρμονίην ὑμεναίων] eſt frivolum, & ambitioſum.

In librum quartum Dionyſiacorum.

110. 31. οὐδὲ γυνὴ θρήϊσσα κυβερνήτειρα καβείρων, (69)
ἀλλὰ διὸς σέβας εἶχε] hiatus apparet, quē ſi ſupplere velim, omninò νοννίζειν neceſſe erit. Scripſerit igitur aut hoc, aut ſimile quippiam.

οὐδὲ γυνὴ θρήϊσσα κυβερνήτειρα καβείρων
κάδμον ἔχειν μενέαινε τεήλυδα γαμβρὸν ἀλήτην,
ἀλλὰ διὸς σέβας εἶχε.

nihil facilius eſt, quàm hujus exēplo nugari. quare nec nobis, opinor, malè ſucceſſit. Diſplicuit quidem illi conditio, inquit, & gener, ſed deorum ta- "
men mandata ſpernere religio ei fuit. "

ibid. 35. ὄρθια δινεύουσα] vide quæ ad pag. 90.33. (ibid.)

112. 2. ἡ δ' τιταινομένη] vide quæ ad pag. 106.33. (ibid.)

(70) ibid. 18. παρθένον ἀχνυμένην ἀτλαντιὰς ἵδρυσε νύμφη
εἰς θρόνον εὐπέταλον. ἀμοιβαίῳ δὲ καὶ αὐτὴ
ἑζομένη στοιχηδὸν ἐπ' ἀργυροφεγγέϊ δίφρῳ] imperitia Græciſmi. duæ tantùm ſedebant. & quomodo igitur στοιχηδὸν? eſt enim στοῖχος longior ſeries multorum.

(ibid.) ibid. 27. φερέοικον] Scythæ campeſtres Herodoto φερέοικοι ſunt, quorum plauſtra domos impoſitas trahunt. noſter hoc malè ad eos tranſtulit, quibus in patria ſua non contingit vivere. centies ita uſus eſt.

(71) 114. 21. τοῖς ἐπιβήτορες] falſum eſt. lego,
ἄρης καὶ κυθέρεια μιῆς ἐπιβήτορες εὐνῆς.
atque ideò mox addit, ἑνὸς, ut acumen ſit in eodem numero. ſicut avus meus cum ſorore, ita mater mea cum fratre conſuevit. viri ſummi, θεῆς. non omninò rectè.

(71) 114. 25. ὄγκον ὀπωπῆς] non eſt hoc pro reliqua ejus laude. ſolet enim aliter omnia ἐκτραγῳδεῖν. In paraphraſi legitur,
θερμὸν ἀναβλύζουσα γονίμου ὄμβρον ὀπωπῆς.
& hîc igitur exiſtimem aliquid hujuſmodi fuiſſe
——— ἀπένιψε γονίμου ὄμβρον ὀπωπῆς
μήτηρ ἀγαλόωσα.

(72) 116. 5. ὀλβίην οἷον] ſæpe miramur, quî fieri potuerit ut homo ſophiſta, cujus delicatum ingenium exercitationibus ſcholaſticis, atque umbraticis literis enutritum fuerat, tam longo tempore nihil profecerit in dicendi arte. Infantiam ejus oſtendimus multis, quæ jam citata ſunt, locis. tum & hîc quoque non leve argumentum nobis dedit. Qui decorare quippiam vult, eum neceſſe eſt ἀπὸ τοῦ βελτίονος εἰς τὸ χεῖρον μεταφέρειν. Ariſtoteles pleroſque Achæos

Achæos & Heniochos, qui circa Pontum ſedes ſuas habebant, ληϛὰς fuiſſe memorat. qui horum rapacitati honeſtum nomen ponere velit, πορισὰς eos appellabit. Sic immũda & fœtida puella apud Lucretium ἄκοσμος eſt, & ἰσχνὸν ἐρωμένιον, quæ vivere non poteſt præ macie. Dionyſium juniorem Siciliæ tyrannũ μητραγύρτην dicit Athenæus lib. 12. Nihil enim vilius eſt, quàm ſtipem cogere. At Xenophon Calliam, qui itidem famulus erat Ideæ matris, δᾳδοῦχον vocat lib. VI. de rebus Græcorum. Ille, ut tyranni infelicem caſum cum ſplendore tantæ fortunæ componeret, rem quantum potuit maximè deturpavit. hic verò pluſculum ei tribuit, ne contemnere eum videretur, qui publico munere cum aliis fungebatur. At noſter hæc omnia aut neſcivit, aut neglexit. quorum illud imperitiæ fuerit, hoc oſcitantiæ. Cadmi laudes ut prædicet, declamatiunculam pro more ſuo fingit.

ὀλβίη. οἷον ἔχεις ἐνὶ δώμασι καλὸν ἀλήτην·
οἷον ἔχεις μνηστῆρα μακαρτάτη· οἷον ἀκοίτην
ὄψεαι ἱμερόεντα, τὸν οὐ λάχε παρθένος ἄλλη.

Non magis Cadmum commendat, qui eum ἀλήτην appellat, quàm qui ſcurram & circulatorem. Apud Homerum paſſim ἀλήτης nihil eſt aliud, quàm πτωχὸς πανδήμιος, qui oſtiatim buccellas panis mendicat. Hoc genus homines adeò contempti fuère, ut ne quidem in vivorũ numero eos ponerent. unde & νεκροὶ appellantur à Menandro, ἄνθρωπε, πέρυσι πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρὸς, νῦν δὲ πλουτεῖς. Viderit igitur noſter, quàm aptè hoc cõveniat laudibus primarii herois. Si ξένον dixiſſet, non erraſſet. ſubeſt enim dignitas quędam nomini, & majores ferè honores peregrino, quàm civi, habentur.

Hoc

Hoc illud eſt quod ferme iiſdem verbis Ariſtoteles ait, ὅτι οὐ τὸ αὐτὸ πρὸς τοὺς ξένους οἱ ἄνθρωποι καὶ πρὸς τοὺς πολίτας πάσχουσι. θαυμασταὶ γὰρ τῶν ἀπόντων εἰσί.

(73) 116 28. locus iſte eruditiſſimum Falkenburgum torſit. coactus enim eſt aut multa mutare, aut κῶλα relinquere ſoluta & diſjecta, ne ἀγραμματησίας culpa in hunc cecidiſſe videretur. Sed hoc neceſſarium non fuit. Satius erit reſcripſiſſe,

οὐ νόον ἁρμονίης μιμήσομαι, ἀλλὰ λιποῦσα
κλῆρον ἐμὸν καὶ δῶμα, καὶ εἰ ποθέω γενετῆρας;
ἕξομαι ἀπόλλωνι συνέμπορος εἰς ὑμεναίους.

(76) 121. 7. leg.

——— ἁρμονίην φυγοδέμνιον ἤλασε κέστῳ,
εἰς πόθον οἰστρήσασα πόθῳ πειθήμονα κούρην.

impenſè enim his παρομοίοις gaudet.

(77) 124. 3. θεῶν ὑπὸ μάρτυρι πομπῇ] ineptè ſumptum ex illo divino Homeri,

αὐτὰρ ὁ βῆ λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.

ita alienas laudes in ſua vertit opprobria.

(ibid.) ibid. 11. φιλοκέρτομος ἴαχε μήνη] invitus toties ejuſdem criminis eum poſtulo. & tamen faciendum eſt. Sicut nihil relinquere aliis voluit, quod non ipſe quoq; experiretur, ita rarò feliciter quidquam expertus eſt. Apud Apollonium Luna inſultat Medeæ,

οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,
οὐδ' οἴη καλῷ περιδαίομαι ἐνδυμίωνι·
ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο, κύον, δολίαισιν ἀοιδαῖς
μνησαμένη φιλότητος.

Hæc ille longè alio inſtituto, quàm noſter. Medea enim magicas artes edocta fuit. Veteres autem, quæ erat illorum ſuperſtitio, crediderunt lunæ deliquium fieri veneficarum carminibus, quibus lunam

nam de cælo in terram deducebant, ut liberè poſſent φαρμάσσειν in tenebris. Quare ἐκλείψεις illas appellavêrunt καθαιρέσεις. Hinc eſt feſtiviſſimum illud in Nebulis Ariſtophanis.

στ. ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
σω. ἐπίδειξον αὐτήν. στ. εἰπὲ δή νῦν μοι. σω. τὸ, τίς;
στ. γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλήν,
καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.

exigebant daniſtæ Athenis fœnus ſingulis menſibus. hoc cum ille perſolvere nòn poſſet, cogitabat de Theſſala muliere conducenda, cujus ope curſum lunæ ſiſteret. Ne quid exorbitem, Apollonius non ſine gravi cauſa Lunam Medeæ fecit infenſam, cujus carminibus ſæpe coacta fuerat de cœlo deſcendere. Præterea cum fugeret, nox fuit, & lucebat luna. quare latere ea hujus conſpectum non potuit.

τὴν δὲ νέον τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν
φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο μήνη
ἀρπαλέως.

Horum nihil ad Hermionen ſpectat. venefica non fuit. caſtiſſima fuit. nullius Dei numen offenderat. Deinde, quæ maxima ratio eſt, nox non fuit, ſed dies. & quomodo igitur hoc reſcivit luna? dii enim poëtici nihil ſciunt, niſi quod oculis ſuis vident. Interdiu autem videre hoc nòn potuit, quia lumẽ ejus præſtinguit ſol. Quod autem argutatur de Venere, cujus filia hæc fuit, id verò non excuſat ejus errorem. æquè enim hac de cauſa quævis alia, quæ malum hoc ſenſerat, illudere illi poterat. at Luna etſi cauſam illudendi juxta cum cæteris habebat,

non

non illuſit tamen, quia nox non fuit. Atque huc uſque quidem damnanda eſt ejus ἀκρισία. Interim tamen verbis ipſis inſignes ſubſunt aculei.

——— τίνα κούρην
οἰκτείρεις ἑτέρην, ὅτε σὸν γένος εἰς πόθον ἕλκεις;
πλάζεο καὶ σὺ φίλη παφίης τέκος.

non fuit hîc ſua laude fraudandus. Etiam illud falſum eſt,

——— εἰπὲ τεκούσῃ;
κερτομέει φαέθων σὲ, καὶ αἰσχύνει με σελήνη.

non poterat magis acutè. At illa verò, quæ ſequuntur,

ἁρμονίη λιπόπατρι, δυσίμερε, κάλλιπε μήνη
νυμφίον ἐνδυμίωνα, καὶ ἄμφεπε κάδμον ἀλήτην.
τλῆθι φέρειν πόνον ἶσον, ἐρωτοτόκῳ δὲ μερίμνῃ
μνώεο καὶ σὺ καμοῦσα ποθοβλήτοιο σελήνης,

etſi amara ſunt & vehementer pungunt, at in iſtis tamen Apollonii magis acer ſpiritus & vis ineſt:

νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης,
δῶκε δ' ἀνιηρόν τοι ἴησονα πῆμα γενέσθαι
δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ' ἔρχεο. τέτλαθι δ' ἔμπης
καὶ πινυτή περ ἐοῦσα πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.

longè alii nervi ſunt, & languent jam præ his illa priora. Quanquam certè in hoc certamine à tanto viro vinci non eſt inglorium.

(79) 126. 26. γραπτὸν ἀσιγήτοιο τύπον τορνώσατο σιγῆς] de hoc diximus ad pag. 106. 33.

(80) ibid. 31. χειρὸς ὀπισθοπόροιο χαράγματα λοξὰ χαράσσων
ἔγραφεν ἀγκύλα κύκλα] jam antea oblitus erat Cadmum fuiſſe Phœnicum & Syrorum idiomate uſum: nunc hoc ei in mentem videtur veniſſe. deſignat enim ſcribendi morem, qui illis fuit peculiaris.

liaris. ſequebatur quippe ſtilum manus, non hanc ille. Apud Pauſaniam *ἠλιακῶν* lib. 1. ſimiliter Agamemnonis nomen ſcriptum fuit in vetuſta ſtatua *ἐπὶ τὰ λαιὰ ἐκ δεξιῶν*. At in Cypſeli urna, quę Olympiæ erat, uterque ſcriptionis modus cernebatur in diſticho quodam. quod Pauſaniæ ibidem eſt, *βυςροφηδὸν γράφειν*.

128. 11. Iam non ſemel diximus, & dicendum verò ſæpe eſt: ex omnibus ſcientiis aliquid in hos libros tranſtulit. quippe omnem colorem, & ſtatum, & rem exiſtimavit ſibi cõvenire. quod quam decorè in hac ſcriptione fieri poſſit, viderit ipſe. non enim nunc hoc agere propoſitum nobis eſt. Illud dicimus, vehementer dolere nos, quoties videmus eum nihil horum, quæ tam anxiè inculcare nobis voluit, intellexiſſe. Non potuit ſe continere, quin de lunæ periodis aliquid nos hoc loco doceret. (80)

καὶ δρόμον ἠελίοιο μαθὼν, καὶ μέτρον ἀρούρης,
χειρὸς ἐϋςροφάλιγγος ὁμόπλοκα δάκτυλα κάμψας
ἄςατα κύκλα νόησε παλιννόςοιο σελήνης,
πῶς τελεταῖς ἑλίκεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει
ἀμφιφαὴς, διχόμηνος, ὅλῳ ςίλβουσα προσώπῳ.

quod pace ejus dictum ſit, errat. Luna primis ſeptẽ diebus uſque ad medietatem velut diviſi orbis exceſcit, & *διχότομος* appellatur. ſecundis, poſtquam renaſcentes ignes collegit, orbem totum jam complet, & vel *διχόμηνος* dicitur, vel *πανσέληνος*. idem enim utrumque eſt, etſi diverſa ſit ratio. illud eſt, quia menſem lunarem poſt decimam & quartam diem, quæ Heſiodo *μέση* eſt, dividit. hoc verò, quia totam partem, quam terris opponit, illuminat. Noſter *διχόμηνον* & *πανσέληνον* ad diverſas periodos

referri

referri debere exiſtimavit: quod eſt ineptiſſimum. neque enim debuit διχότομον confundere & διχόμηνον. nihil enim illis ſimile eſt. Luna enim menſis ſpatio ſemel tantùm eſt διχόμηνος. at verò τὰς διχοτομίας Ariſtoteles ait eſſe τῶν μεταξὺ χρόνων, lib. IIII. generationis animalium cap. IX. nam & διχότομος eſt, quum mediatenus exurgit, & rurſus quum ad medietatem decreſcendo contrahitur. Deinde fit διχοτομία poſt primos & tertios ſeptem dies, quum διχομηνία tantùm ſit poſt decimum & quartum. unde quæ ſequitur dies, veteribus fuit ἡ διχομηνιαία, id eſt, ut ipſi interpretantur, ἡ πεντεκαιδεκαταία. Non alia aut confirmatione res ipſa indiget, aut refutatione Nonni error. ſatis manifeſta jam eſt ejus hallucinatio. diverſa enim facit, quæ eadem omnino ſunt. Relinquitur tertium, quod addiderat, ἀμφιφαής. hoc autem etſi noviter huc accerſitum ab ipſo eſt, tamen, ſi rectè attendimus, nihil aliud eſt, quā τὸ πλησιφαές. utrinque enim lucida eſt, quum pleno orbe fulget. Quare jam habebimus non tres periodos, ſed unius periodi tres formas, neque illas diverſas, ſed eaſdem. Quod ſi quis tamen ejus cauſam defendere velit, dicat τὸ ἀμφιφαὲς eſſe illud, quod ἀμφίκυρτον appellatur. fit enim hoc, quoties luna aut ſupra diametrum dichotomi eſt, antequam orbis concluſione cingitur; aut quum de orbe jam minuens, inter medietatem ac plenitudinem inſuper gibboſam quandam luminis curvat eminentiam. Hoc tam ineptum etſi admittere liberet, in eodē tamen luto hæſitabit. Certe enim ferendus non eſt, qui quum tres feciſſet lunæ periodos, & eas deinde, quænam eſſent, docere nos vellet, nō tres attulit, ſed aut tertiam tantùm;

tùm,aut cum tertia ſecundam. Hoc crimen neque ipſe diluet unquam, neq; Alexander Aphodiſęus, qui penè ejuſdem erroris fuit popularis. Equidem illi auctor fuiſſem, ut, ſi hoc omnino nobis ignorare non licuit, ſaltem ſic ſcripſiſſet,

πῶς τριασαῖς ἑλίκεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει,
ἡμίτομος, πλήθουσα, μόναις σίλβουσα κεραίαις.

ultima, quam poſui, forma, eſt *μηνοειδὴς*, quum exigui luminis effigies quibuſdam veluti cornibus circulata eſt. Itaque jam tres ſunt, etſi non omnes. deeſt enim *ἀμφίκυρτος*. ſed quia de pluribus dicere non inſtituerat, ſufficiunt illæ, quæ enumeratæ ſunt.

130. 1. *ἀλλὰ πόθον τυρίοιο τεῦ γενετῆρος ἐάσσας μίμνε παρ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ αἰγυπτίης σέο θήβης πατρίδος ἄστυ πόλισσον ἐπώνυμον.*] Qui alibi fermè ſemper pædagogicè nugari ſolebat, prudenter ſibi nunc temperat. Thebis Bœoticis, ab Agyptiis Thebis, ubi patrē ſuum reliquerat Cadmus, nomen fuiſſe factum vult. Hoc ſi falſum eſt, venia mendacio detur. præſtitit enim veriſimiliter hic mentiri, quam Grammaticorum quiſquilias in tam illuſtri loco contrectare. ſin verum eſt, jam faceſſant curioſæ diſputationes de Thebis Bœoticis. prius enim origo Ægypriarū illarum quærenda erit, qua reperta, de his alteris ſublata fuerit dubitatio. Viri ſummi & linguarum peritiſſimi jam antè reprehenderunt Varronem, quòd hic ad Æoles Bœotios confugiſſet, apud quos *teba* ſive adflatu colles ſunt. fruſtrà enim id eſſe, quia in θήβη adflatus eſt. quare maluerunt ei ortum dare à הבה ſive, à navicula, qua vectus ille fuit. Equidem ſemper credidi hoc genus diſquiſitionum valde incer- (81)

referri debere exiſtimavit: quod eſt ineptiſſimum. neque enim debuit διχότομον confundere & διχόμηνον. nihil enim illis ſimile eſt. Luna enim menſis ſpatio ſemel tantùm eſt διχόμηνος. at verò τὰς διχοτομίας Ariſtoteles ait eſſe τῶν μεταξὺ χρόνων, lib. IIII. generationis animalium cap. IX. nam & διχότομος eſt, quum mediatenus exurgit, & rurſus quum ad medietatem decreſcendo contrahitur. Deinde fit διχοτομία poſt primos & tertios ſeptem dies, quum διχομηνία tantùm ſit poſt decimum & quartum. unde quæ ſequitur dies, veteribus fuit ἡ διχομηνιαία, id eſt, ut ipſi interpretantur, ἡ πεντεκαιδεκαταία. Non alia aut confirmatione res ipſa indiget, aut refutatione Nonni error. ſatis manifeſta jam eſt ejus hallucinatio. diverſa enim facit, quæ eadem omnino ſunt. Relinquitur tertium, quod addiderat, ἀμφιφαής. hoc autem etſi noviter huc acceſſitum ab ipſo eſt, tamen, ſi rectè attendimus, nihil aliud eſt, quā τὸ πλησιφαές. utrinque enim lucida eſt, quum pleno orbe fulget. Quare jam habebimus non tres periodos, ſed unius periodi tres formas, neque illas diverſas, ſed eaſdem. Quod ſi quis tamen ejus cauſam defendere velit, dicat τὸ ἀμφιφαὲς eſſe illud, quod ἀμφίκυρτον appellatur. fit enim hoc, quoties luna aut ſupra diametrum dichotomi eſt, antequam orbis concluſione cingitur; aut quum de orbe jam minuens, inter medietatem ac plenitudinem inſuper gibboſam quandam luminis curvat eminentiam. Hoc tam ineptum etſi admittere liberet, in eodē tamen luto hæſitabit. Certe enim ferendus non eſt, qui quum tres feciſſet lunæ periodos, & eas deinde, quænam eſſent, docere nos vellet, nō tres attulit, ſed aut tertiam tantùm;

tùm,aut cum tertia ſecundam. Hoc crimen neque ipſe diluet unquam, neq; Alexander Aphodiſęus, qui penè ejuſdem erroris fuit popularis. Equidem illi auctor fuiſſem, ut, ſi hoc omnino nobis ignorare non licuit, ſaltem ſic ſcripſiſſet,

πῶς τριϲϲαῖς ἑλίκεσσι μετάτροπον εἶδος ἀμείβει,
ἡμίτομος, πλήθουσα, μόνας ϛίλβουσα κεραίας.

ultima, quam poſui, forma, eſt μηνοειδὴς, quum exigui luminis effigies quibuſdam veluti cornibus circulata eſt. Itaque jam tres ſunt, etſi non omnes. deeſt enim ἀμφίκυρτος. ſed quia de pluribus dicere non inſtituerat, ſufficiunt illæ, quæ enumeratæ ſunt.

130. 1. ἀλλὰ πόθον τυρίοιο τεῦ γενετῆρος ἐάσσας
μίμνε παρ' ἀλλοδαποῖσι, καὶ αἰγυπτίης σέο θήβης
πατρίδος ἄϛυ πόλισσον ἐπώνυμον.] Qui alibi fermè ſemper pædagogicè nugari ſolebat, prudenter ſibi nunc temperat. Thebis Bœoticis, ab Agyptiis Thebis, ubi patrē ſuum reliquerat Cadmus, nomen fuiſſe factum vult. Hoc ſi falſum eſt, venia mendacio detur. præſtitit enim veriſimiliter hic mentiri, quam Grammaticorum quiſquilias in tam illuſtri loco contrectare. ſin verum eſt, jam faceſſant curioſæ diſputationes de Thebis Bœoticis. prius enim origo Ægypriarū illarum quærenda erit, qua reperta, de his alteris ſublata fuerit dubitatio. Viri ſummi & linguarum peritiſſimi jam antè reprehenderunt Varronem, quòd hîc ad Æoles Bœotios confugiſſet, apud quos *teba* ſive adflatu colles ſunt. fruſtrà enim id eſſe, quia in θίβη adflatus eſt. quare maluerunt ei ortum dare à תבה ſive, à navicula, qua vectus ille fuit. Equidem ſemper credidi hoc genus diſquiſitionum valde incer-

(81)

tum eſſe. nihil enim tam probabiliter quiſquam dixerit, quod non evertere facilè poſſis, ſi has linguas ſemel attigiſti. Atque ad Varronem quidem quod attinet, poterat tolerari tantilla diſcrepantia. Facile enim in his aut vetuſtate aliquid tollitur, aut commercio aliarum gentium mutatur. denique ut hæc maximè abſint, tamen multa temerè innovat libido populi, penes quem norma eſt, & arbitrium, & vis loquēdi. De חבה quā Phœnicibus dici naviculam opinio eſt, verum eſſet, ſi Phœnices puro puto Hebraiſmo ſunt uſi. eſt enim hoc proprium illius. at nunc certum eſt Syrorum fuiſſe & Phœnicum eundem idiotiſmum. Syri autē fermè alia forma חבותא dicere magis amāt. Hoc ideo dicimus, non ut incomparabilium virorum auctoritatem, quæ in omni hac literaturâ prima eſt, elevemus, ſed quia gravis cauſa nō eſt, cur aut à Varrone diſcedēdum ſit, aut in adflatu vocis magnum momentum ponendum. Hoc enim ſi rigidè obſervandum ſit, jam à Chaldæorum תור erit θαῦρος, & ex vulgato כד χάδος, quæ nemo intelligit, neque audivit. Non fuit Græcorum in his mutandis ulla religio. Rurſus ipſi Iudæi vetuſtiſſimi, ubi ab Helleniſmo aliquid mutuantur, quæ portenta ſæpe fingūt? Quis פרצופין eſſe πρόσωπα crederet, quum tanta ſit diverſitas: tum & πομπὴν quàm deturpant, quoties factum aliquid בפומבי dicūt? in utroque illorū inſolentia apparet, in poſteriore vero etiam ignorātia. malè enim בפרהסיא interpretātur, & oſtendunt ſe neque intelligere quid ſit παῤῥησία, neque quid πομπή. Sed hoc præter inſtitutum eſt. Illud oſtendiſſe ſatis ſit, in his originibus quidvis non minore negotio refelli, quàm adfirmari deinde nul-

de nullum quoque finem eſſe: aliquid enim ſemper poſſe addi. Quare ſi huic morbo indulgendum eſt, eodem jure dicam ab inventis literis nomē urbi natum. ſicut enim מלה eſt quicquid pronuntias, ita תיבה quicquid ſtilo ſcribitur, ut eruditiſſimus Elias docet in Maſoreth Hammaſoreth. unde frequens illud eſt סופי תיבות. Hoc æque ad Cadmum pertinet, atque alterum illud. & tamen probandum non eſt.

130.13. *ἱερὸν ἔδρακε χῶρον ἐπόψιον*] non nimis bene. apud Homerum longe aliter eſt. (81)

——— *περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,*

hoc eſt, unde oculis quoquo verſum proſpicere licuit.

ibid. 17. *δαυλίδος ἔστιχεν οὖδας ὁμούριον, ἔνθεν ἀκούω*, &c.] eſt *νόησις* ſophiſtica. male enim introducit ſe in hunc actum. (82)

ibid. 18. *λάλον εἷμα δυσπλακάτῳ φιλομήλης*] viri ſummi, *αἷμα*. ſed nihil opus fuit. nota eſt veſtis, in qua fortunæ ſuæ miſerabile carmen intexuit. (ibid.)

ibid. 19. *τηρεὺς ἣν ἐμίαινεν, ὅτι ζυγίη φύγεν ἥρη*
συζυγίην ἀχόρευτον ὀρεσσαύλων ὑμεναίων] ſunt omnia *παρὰ τὸ μέλος*. nullū enim fuit conjugium hîc, ſed coitus inceſto flagitio & ſtupro pollutus. deinde cauſa falſa eſt. ſæpe enim etiam honeſtæ nuptiæ ſunt *ἀχόρευτοι*, quas non averſatur Iuno Iuga. (ibid.)

132.31. *καὶ δέμας ὀρθώσας μελέων ἐπιβήτορι παλμῷ*] grande carmen bacchatur cothurnato hiatu. (83)

134.4. *δυσηλεγέος δὲ θανόντος*, &c.] eſt locus cōtaminatiſſimus. Falkenburgus herbam aliis porrexit. Canterus neque nihil dixit, neque omnia. reſtituit enim *πυλεών*. reliqua inemēdata reliquit. (84)

Certe quidem quo pertineat iſtud, θανόντος, vix Sibylla explicet. nam neque ad ſerpentem ſpectat, neque ad alium quemvis ex his, quos ille occiderat. deinde δυσηλεγὴς non eſt qui moritur, ſed aut mors ipſa, aut quicquid eam adfert. Non temerè ſcripſerim,

> καὶ ςόμα πικρὸν ἔλυσε, δυσηλεγέος ἢ χανόντος
> φοίνιος ὠμοβόρου πυλεὼν εἰρύετο λαιμοῦ.

ita ſerpentis λαιμὸς δυσηλεγὴς fuerit, quem nemo fugere poterat. quod tamen inſolens eſt, & præſtitiſſet, διηνεκέος δὲ, &c. aut ſi quid huic ſimile eſt: nam alibi quoque libenter jactat ςίχα λαιμῶν.

(85) 136. 12. melius erat, σώματος ἐκτὸς ἔπιπτε.

(86) ibid. 19. narraverat tanquam ſi jam antea fuiſſent facta. quare dicendum erat,

> καὶ τὰ μὲν ὡς τετέλεςο μετὰ χρόνον.

hoc enim vulgò accinitur τῇ κατὰ πρόληψιν διηγήσει.

(86) 136. 22. ἐις χρέα σύρων] hoc neutiquam ſanum eſt. Videtur τὴν γῆν, & ὀργάδα dixiſſe ἀντικειμένως, ut hæc ſit, quæ diis ſacra eſt, illa verò quævis alia. legerim, ——ἐνδαπίης δὲ

> παλλάδος ἱβὸν ἄεστρον ἀπ' ὀργάδος ἐις χθόνα σύρων.

elegans Græciſmus eſſet,

> ——— ἀπ' ὀργάδος ἔφθασε σύρων.

ſed nuſquam tam recte ἑλληνίζει.

(87) 142. 20. —— ὁ δὲ παλλάδος ἔμφρονι βουλῇ
γηθενέων τινὰ πέτρον ἐπηώρησε καρήνοις] latius erat hoc non attigiſſe. Iterum cum Apollonio certat, ſed ridiculo conatu. In Arg. lib. III. iſta ſunt,

> λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον
> δεινὸν ἐνυαλίου σόλον ἄρεος· ὅ κέ μιν ἄνδρες

αἰζηοὶ

αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν ἄειραν.
τὸν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσ-
σοις
ἀΐξας· οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδῄουν.

hoc de Medeæ conſilio fecit Æſonides, & vicit. Noſter pro illa Minervam, pro hoc Cadmum ſubſtituit. & tamen nullam laudem, ſed ludibrium conſecutus eſt. cur enim non projicit potius in medium, quàm projecturum ſe minatur? jam enim nulla cauſa erat, cur de lapide certantes οἱ γηγενεῖς mutuis vulneribus caderent, ſed cur terrerentur potius omnes, & aufugerent.

In librum quintum Dionyſiacorum.

140. 9. ἄρει κοπήεντι] nemo unquam ita dixerit, nisi qui omni ſenſu communi caret. deinde nemini nunc, niſi Minervæ, ſacra fiunt. legendum eſt, (88)

ἀκροτάτην τρίχα τάμνε τανυῤῥίνοιο καρήνου
ἄορι κοπήεντι.

perſpicuè vera emendatio.

140. 23. legè, —— μεσσοπαγῆ δὲ (88)

ἀκροπόρῳ στοιχηδὸν ἄγων πεπορημένα χαλκῷ.

ibid. 31. δαιτυμόνων δὲ φάλαγγες ἐπ' εὐκύκλοιο τραπέζης (89)

εἰλαπίνης ἀπέθεντο πόθον κεκορηότι θυμῷ] ineptũ eſt. nam & ad hos non pertinet, qui accumbunt epulis; neque multæ φάλαγγες, ſed pauci tantùm ſocii eum ſequebantur. & tamen ſic antea quoque pag. 132. 23. (83)

καὶ ϛρατὸν ἐποίησεν ὅσ⊙ πολὺς ἔσπετο κάδμῳ.

Quod ſi verò tot fuerunt agmina, quomodo ſatiandis univerſis ſuffeciſſe ait unius miſellæ bovis carnes? certè hoc magnum fuit miraculum, & pene par illis, quæ in Euangeliis deſcribi meminerat. Quare habemus jam Cadmum *θαυματοποιόν*. Niſi forte bovē portentoſæ magnitudinis ſibi imaginatus eſt; qualē Iudæi שור הבר ſomniāt, & avim quandam בר יוכני quæ futiliſſima ſunt.

(89) 140. 53. ſi hoc ſervandum eſt, jam reſtat ut ad alia pergat hujus generis certamina. at nulla fuerunt ejuſmodi præterea, & jam ad Boetos tranſit. leg.

οὐδὲ δρακοντοφόνῳ κομάτων τέλ⊙ ἔπλετο κάδμῳ.

(89) 142. 2. *καὶ ἄορι μάρνατο*] eſt adulterinum. germana ſcriptura, opinor, fuit,

ἐχθίνων προμάχοισι, καὶ ἄονι μάρναθο λαῷ.

ſunt enim *ἄονες* Bœoti, quod nemo neſcit.

(90) ibid. 31. melius erat,

ἐσσομένῳ ναέτῃ ἀμφίονι τεῖχ⊙ ἐάσας.

(ibid.) 144. 2. *ὀγκαίην ἐπένειμε πόληι γλαυκώπιδι μήνῃ ἐκ βοὸς ὀγκηθμοῖο φερώνυμον*] quemadmodum ſuprà Nili appellationē imperitè ad Phœnices retulit, ita nunc Syriaco nomini Græcum dat etymon. certè enim Syriacū fuiſſe oportet, ſi ab Cadmæis, ut ipſe dicit, ortum eſt. Quale autem fuerit, non libet mihi ex illo idiotiſmo eruere. omnino enim ita adfectus ſum, ut aliorum de his rebus conjecturas refellere, quàm novas adferre malim. Placuit præſtantiſſimo ſacræ ſcientiæ antiſtiti, Minervā Oncæam Cadmęo ſermone הוגא fuiſſe dictam, à ſtudiis & meditatione. Ingenioſa quidem ratio, ſed malè procedit tamē *τὸ ἐπιχείρημα*. Antiquus

quus enim & purior Syriaſinus poſtulat דְגָיא. Cæterum Nonni errorem excuſare poterit aliorum in ſimili re vel hallucinatio, vel ignorantia. Pariter enim σεῖριν Græci ſibi vindicaverunt, quod Dionyſius Æthiopum eſſe ait, & verum eſſe apparet, quia Hebræo adſine eſt. Quin Auguſtinum quoque & Cyprianum, qui omnibus Græculis majores ſunt, tranſverſos hic abripuit myſteriorum amor. mira enim ſubtilitate quatuor mundi partes, ἄρκτον, δύσιν, ἀνατολὴν, μεσημβρίαν, ex nomine ἀδὰμ eruerunt; quod tamen Hebraicum eſt, neque plura dat, quàm tria dictionum capita אדם. Quare Cabalici Iudæi tria alia figmenta hic nobis obtrudunt, אפר דם מרה. quæ anilia ſunt, & putida.

146. 17. ἠθάδα ῥάβδον ἔλειπεν] non eſt κῶμος hoc loco deus ille, qui à Philoſtrato imagine tertia deſcribitur, ſed comiſſatio. πάννυχος ἔπλετο κῶμος, id eſt, παννύχιοι κώμαζον. quare quod ſequitur σπεύδων γὰρ, &c. nō poteſt huc pertinere. Certus ſum aut periiſſe quædam, aut legendum eſſe, (92)

πάννυχος ἔπλετο κῶμος ἀκοιμήτοιο χορείης
μελπομένων· σπεύδων γὰρ ἐς ἀγρύπνους ὑμεναίους
ἑρμῆς ῥάβδον ἔλειπεν, ἐπεὶ ταμίη πέλεν ὕπνου.

jam nihil deeſt amplius.

148. 1. confuſa ſunt, & male concepta. lego, (93)

καὶ θρόνον εὐλάϊγγα φόρε χρυσόθρονος ἥρη
ἄρεα κυδαίνουσα· πολυφράδμων δ' ἀφροδίτη
χρύσεον ὅρμον, &c. hoc ex genio Nonni eſt, qui τὴν λύσιν τῶν κώλων ubique vitat.

ibid. 27. ſcribe. —— πτερύγων πισύρων τετράζυγι κόσμῳ. (94)

ut ſemper ſolet. nam κημὸς non eſt aquilarum, ſed equorum: neque alis, ſed ori circumponitur.

(ibid.) ibid. 33. ἄλλη μάργαρον εἶχε φαεσφόρον, ὗ χάριν αἴγλης

γλαυκὸν ἐρυθραίης ἀμαρύσσεται οἶδμα θαλάσσης]

(798) ſolennia βαρβαρίζει. ſicut & pag. 1212. 4. de Icario,

——— ὃν χάριν οἴνου

ἀγρονόμοι δασπλῆτες ἐδηλήσαντο σιδήρῳ.

putavit perinde eſſe ac ſi diceret, ὑπὸ τῆς αἴγλης, & ὑπὸ τῆς μέθης. hoc tam ineptum & barbarum eſt, ut dignis modis eludi non poſſit. Certè ad Grammaticorum tribunal deducendus eſt, qui viri graviſſimi ſi hoc inuſitatum portentũ viderint, quanta indignatione ſtatim incipient τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, & toruum tueri? ut ineptias videamus, ad alia eundum eſt. In Xenophontis ſympoſio ſuaviſſimum illud eſt, ἢν ἡμῖν οἱ παῖδες, inquit, μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν, οὕτως οὐ βιαζόμενοι ὑπὸ τοῦ οἴνου μεθύειν, ἀλλ' ἀναπειθόμενοι, πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφιξόμεθα. hîc ſi aliquis balbutire audeat, χάριν τοῦ οἴνου μεθύειν, næ ille loris operiri, καὶ εἰς φοινικίδα καταξαίνεσθαι merebitur. Memorat Herodotus in Clio, Croeſi filium, quum eſſet infans, locutum fuiſſe: quo oſtẽto domum patris & regnum funditus concidiſſe. ὁ δὲ παῖς οὗτος, inquit, ὁ ἄφωνος, ὡς εἶδεν ἐπιόντα τὸν πέρσην, ὑπὸ δέους τε καὶ κακοῦ ἔῤῥηξε φωνὴν, εἶπε δὲ, ὤνθρωπε, &c. Quid magis barbarum fuiſſet, quàm ſi omnis antiquitatis maximus ſcriptor dixiſſet, χάριν τοῦ δέους, vel τοῦ κακοῦ ἕνεκα? hoc unum ſatis fuiſſet ad perpetuam inſcitiæ notam ei inurendam. Nulla eſt libertas ne horum quidem qui numeris adſtricti ſunt, nullum privilegium, cujus titulo tam fœdus error defendi poſſit.

Ariſtoph. in Achar.

(95) 150. 21. videbũtur luxata eſſe, niſi mutes & legas,

τοῖον ἐπὶ κυθέρεια γέρας δωρήσατο κούρῃ

κεύ-

χρύσεον ἐνλαΐγγι φαρήορον αὐχένι νύμφης
καὶ γαμίων ζευχθεῖσα.&c.

ibid. 27. *τετράκις ἐννέα κύκλα*] malè corruperunt ſcriptores librarii. tempus deſignat quod ſatis ſit dum matris vtero infans prodeat, hoc autem eſt ſpatium novem menſium. igitur legendum, (ibid.)

τέτράκις ἐννέα κύκλα διαπλήσασα σελήνης.

quater enim peperiſſe eam conſtat.

ibid. 26. ——— *ἀμοιβαίη δὲ λοχείη*
ἔγκυον ὄγκον ἔλυσε θυγατρογόνυ δαναοῖο] ſunt hęc & ſenſu & verbis inepta, ut quidem nunc leguntur. nam neque quinquaginta filias, ſed quatuor peperit: & ut maximè tot peperiſſet, non poſſet tamen dici *ὄγκον θυγατρογόνυ δαναοῦ λῦσαι*. foetidum enim eſſet, & lutulentum. aut inſigniter fallor, aut ſcripſit,

——— *ἀμοιβαίη δὲ λοχείη*
ἔγκυον ὄγκον ἔλυσε θυγατρογόνυ τοκῆος.

hoc longe præſtat, & germanum illius eſt.

152. 14. *καὶ λέχος ἄλλο μετ' ἄλλο συνήρμοσε*, &c.] qui diſpoſitionis modum & rectam rationem in hujus ſcripto quærere velit, is nihilo plus ſibi explicet, quàm ſi certa ratione & modo paret inſanire. Quũ de quatuor his ſororibus paucula obiter dicere vellet, à prima orditur: in qua hæret deinde, & ſui obliviſcitur. tandem ubi integram penè hiſtoriam de hujus rebus contexuit, reminiſcitur de cæteris quoque dicere propoſitum ſibi fuiſſe. quod breviter facit, & tribus tantùm verbis. Atqui cauſæ non erat, cur de hac plura, quàm de cæteris adferret. nõ enim debuit ullam harum huc introduxiſſe, niſi quia de Dionyſii matre poſt dicendum erat. (96)

152. 25. *ὀχμὸς*, &c.] non tam miror corrupta eſſe, (97)

quàm ab aliis prætерita. de ſervis loquitur, qui oleum, mel, & alia dona ferebant. quare, ſi attendimus, legendum eſt,

καὶ πολὺς ἀχθοφόρῳ βεβαρημένος ὄχλος ἀνάγκῃ
φόρτον ἐλαιήεντος ἐκούφισεν ἀμφιφορῆος.

huic ſequentia conſonant.

(97) 154. 4. valde me pœniteat Nonni, ſiquidem hæc tam ſpurca ab ipſo ſunt. nihil eſt magis perplexum & intricatum: ut omnino credam aut periiſſe multa, aut ſic legendum,

καὶ ποσὶν ἐνδρομίδεσσι θηρήτορα φῶτα δίδαξεν
ἄσχετον ἀίσσοντα κυνοσσόον εἰς δρόμον ἄγρης
πέπλά τε φαινομένης ἐπιγουνίδος ἄχρι φορῆσαι.

(98) ibid. 16. *καὶ δολίῳ πνιγόεντι*, &c.] pariter luxata ſunt, neque conſtant ſibi. legerim,

γῆα περισφίγξας ὀνύχων ἄπο μέχρι κομάων,
κερδαλέῳ πνιγόεντι πυρὸς τεχνήμονι καπνῷ
σινομένην πρηΰνε.

in hoc poſtremo aliquid deſiderarunt viri ſummi, cum ſubſtituerent, σμῆνος ἐνιπρήϋνε. optimum fuiſſet,

——— σίμβλων ἐκτὸς ἔλαυνε.

ſed in conjecturis haud facile tantum mihi permiſerim. ut ut hęc ſunt, apparet traducta eſſe ex Apollonii libro 2.

ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες,
ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
αἱ δή τοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι
καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀίσσουσι.

ſæpe hoc ſibi ſtudio habuit, ut Apollonio ne deterior eſſet, cujus ne minimam quidem virtutum adſequitur.

154. 33. ξύνωσε] eſt ineptum. debuiſſet, (98)

——— ὀπισθοπόρων σίχα μήλων

εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα μὴ ξυνέωσε κελεύθῳ.

158. 2. ἀλλά μιν ὤλεσε μοῖρα κυνοσπάδα νεβρὸν (100)
ἀλήτην

ἰνδώην μετὰ δῆριν] ſequitur jam παρέκβασις de re, quæ multis annis poſt accidit, quam poſtquam ſemel arripuit, finem facere non potuit. conſumpſit enim majorem hujus libri partē fanatica hac narratione. Epiſodia quidem prolixa ſæpe in aliorum ſcriptis ſunt, ſed de rebus præteritis. nam quæ nondum evenére, ſi forte occaſione quadam κατὰ πρόληψιν memorantur, breviter hoc ubiq; fit, & cum iſto aut ſimili ſuperdicto,

καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.

noſter hoc non obſervaverat. quæ ſumma fuit ejus oſcitantia.

158. 16. ὅλον δέμας ἔκρυφε κάρη] mendoſum eſt, & (100) ineptiſſimum, κάρη. pro quo Falkenburgus male reſtituit, κύρη. non eſt dubium, quin vera lectio ſit,

——— ἔσω ξύνεσα ῥεέθρων

αἰδομένη κατὰ βαιὸν ὅλον δέμας ἔκρυφε κρήνη.

ad fontem enim acceſſerat ut ſe lavaret.

160. 4. ——— ὑπὸ βρολέη δὲ μενοινῇ (101)

πότμον ἑὸν σενάχων κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ] venuſtus eſt & bellus. voluit enim hoc loco oſtentare febriculoſam eloquentiam ſuam. Cadmi nepos, interea dum à rabidis canibus diſcerpitur, inani cuidam circa voces ſtudio intentus eſt, & ornate ac ſplendidè verba facit. crederes eum cauſam perorare in foro Athenienſium. nullam enim ferè aut ſententiæ figuram prætermiſit, aut dictionis. conſideremus elegantias. Primo quidem ſic inſit,

ὄλβιε

ὄλβιε τειρεσία. σὺ μὲν ἔδρακες ἐκτὸς ὀλέθρου
γυμνὸν ἀναινομένης οἰκλίσμονος εἶδος ἀθήνης.

acrior eſt ſermo & vehementior ad perſonam directus abſentem. quare magno judicio artis præcepta hîc ſecutus eſt. ego quidem hoc credere malim. nam hominem ſophiſtam aliquid videri temerè egiſſe, nimium quantum injurioſum eſt illi ordini. Illud verò talento contra carum non eſt.

χώεται ἰοχέαιρα καχώτερα τριτογενείης.
αἴθέ μοι ἄλγος ὄπασσεν ὁμοίϊον, αἴθε καὶ αὐτὴ
ὄμμασιν ἡμετέροισιν ἐπέχρασεν ὥσπερ ἀθήνη.
αἴθε νόον μετάμειψεν, ἅπερ δέμας· ἀλλοφυὴς γὰρ
μορφὴ θηρὸς ἔχει με, καὶ ἀνέρος ἦθος ἀέξω.

item illud Rhetorum πύσμα non ſine arguta facundia eſt.

σφωϊτέρῳ ποτὲ θῆρες ἐπιστενάχουσιν ὀλέθρῳ;

mox ſolvit τὸ ἄπορον,

ἀφραδέες ζώουσι, καὶ οὐ νοέουσι τελευτήν.

excipit tamen ſe unum ex hoc numero,

μοῦνος ἐγὼ μεθέπω πινυτὸν νόον.

quod probat amplius hoc modo,

——— ὀλλύμενος γὰρ
δάκρυσι θηρείοισιν ἐχέφρονα δάκρυα λείβω.

deinde judices ſuos, viros excellenti dignitate alloquitur,

ἄγριοι ἄρτι γένεσθε κύνες πλέον· οὔ ποτε τόσσον
ἅλματι λυσσήεντι κατεσσεύεσθε λεόντων.

addit etiam ἀναδίπλωσιν, quam valde commendari ſciebat ἐν δεινότητι. & certè ad characterem δεινὸν res ejus nunc magis, quàm ad τὸν γλαφυρὸν ſpectabant. ναὶ λίτομαι, ναὶ θῆρες ὁμόϊοι. ſubjicit continuò, ——— εἰπὲ κιθαιρὼν
αὐτονόῃ τάπερ εἶδες. de improviſo enim, ex uſu

artis

artis, tranſit ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα, ut ſermo eſſet concitatior & ἐμπαθέστερος. ſingulis morſibus, quos figebant canes, novum ſchema ei in mentem venit. neque hoc prætereudum erat, etſi ſtolidum,

——— ἀειςαίῳ δὲ τοκῆι

δάκρυσι πετραίοισιν ἐμὴν ἀγόρευε πλευρήν.

tum & indignabundus exclamat,

——— οἵ μοι ἀνάγκης·

αὐτὸς ἐμῆς παλάμῃσιν ἐμοὺς ἔθρεψα φονῆας.

poſtremò voti ſui ſummam aliquoties ingeminat.

αἴθε λέων μ' ἐδάμασσεν ὀρίδρομος, αἴθέ με πικροῖς
ἀμφιπαγεῖς ὀνύχεσσιν ἀφειδέσι λυσσάδες ἄρκτοι
νεβροφανῆ χαροποῖσιν ἐδαιτρεύσαντο γενείοις,
μηδὲ κύνες με δάμασσαν ὁμήθεες·

quaſi verò intereſſet ejus utrum à canibus, an à feris dilaceraretur. ubi finierat addit,

ἡμιθανὴς τάδ' ἔλεξε. ut magis miremur tam diſertum oratorem. Sane abeunt hæc omnia non extra ſanitatem, ſed extra naturam: & verè ſunt delitiæ ſophiſtici ingenii. Adeo nihil eſt, quod veterum divinam illam ἀφέλειαν magis olim perdiderit, quam ſophiſtarum quotidiana declamatio. non enim modò controverſias quaſdam fingebant ad imitationem fori, ſed diverſa quoque à judiciariis cauſis tractare, & ad quodvis genus nugamenta deflectere cœperunt. Horum inſaniam ſecutus eſt noſter. ubicunque enim levis occaſio naſcebatur, declamatiunculam adtexuit.

162. 10. νόθον δ' ἔῤῥηξε, &c.] eſt hæc herba parietaria ſophiſtarũ ejus tẽporis, ψευδήμων, & νόθος, & alia innumera. nunc tamen huic planè locus non fuit. (103)

162. 22. ——— φιλοκλαύτων δὲ γυναικῶν
συμφερὴν βαρύδουπος ὅλον δόμον ἔβρεχεν ἠχώ. (103)

multum

multum æſtuant dicendi magiſtri ut arte quadam veriſimile faciant illud, quod alioqui fidem excedit. prima enim virtus hîc eſt τὸ κλέπτειν. Atque alii quidem alias reperêrunt vias. Ariſtoteles autē, qui nihil ſolet operoſè moliri, modum, quo id fieri poſſit, facillimum, & ab ipſa natura petitum oſtendit. πιθανοῖ τὸ πρᾶγμα, inquit, ἡ οἰκεία λέξις. cauſam addit hanc; quia decipitur animus noſter, & ſic adficitur, ut putet vera eſſe εἰ καὶ μὴ οὕτως ἔχει, ὡς ὁ λέγων τὰ πράγματα οὕτως ἔχειν. ſimpliciſſima ratio eſt, & optima, quam ſi noſter ſecutus fuiſſet, poterat jam videri veris adſinia finxiſſe. nemo enim culparet, ſi dixiſſet, τοῖς γυναικῶν δακρύοις ὅλον τὸν οἶκον βρέχεσθαι. etſi enim incredibile hoc ſit, fidem tamen aliquam faciet & dictionis proprietas, & rei conveniētia, ſive τὸ ἀνάλογον. At hic nihil vicinum aut cognatum eſt,

συμφερτὴ βαρύδουπος ὅλον δόμον ἔβρεχεν ἠχώ.

quæſo quid hoc eſt, aut cui unquam in mentem venit? eſt ſoni ea natura ut verberare aërem, non ut madefacere poſſit. quod qui ignorat, communi ſenſu carere mihi videtur. & noſter tamē in re tam vulgata, quā omnes ſciunt, erravit. Sanè hoc nō eſt παθητικῶς dicere, ſed riſum excitare. quare aliud longè conſecutus eſt, quàm ſperavit. Græci Rhetores huic vitio jam dudum nomen dederunt, antequam natum erat. arbitrati enim ſunt fieri poſſe ut aliquis, qui ἐμπαθῶς & lamentabiliter dicere adfectat, ridiculus potius & ſuavis fieret. hoc illi rectè κλαυσιγέλωτα dixerunt. tollitur enim pro gemitu cachinnus. cujus rei etſi exempla aliquot adferunt, nemini tamen hoc frequentius & felicius ſucceſſit, quàm Panopolitæ noſtro. tam imprudēter enim in luctu

in luctu & rebus funeſtiſſimis luſit, ut ne præfica quidem, quæ prope plura dolentibus ex animo facere ſolet, ſi in hoc funere ad plorandum conducta eſſet, riſum tenere poſſet.

162. 24. ἤϊε μαςεύοσα πολύπλανα λείψανα νεκρῶ] (103)
hoc tam abſurdum eſt, ut confutatione opus non habeat. Qui longè latéque pervagati ſunt, & incertis itineribus orbem peragrarũt, ii ſunt πολύπλανοι & πεπλανημένοι, aut ſi quos palantes error de recta via pellit. At reliquiæ illæ, de quibus loquitur, non errabant, ſed per ſylvam hic illic ſparſæ jacebant, & ubi ſingulæ relictæ erant, reperiebantur. malè igitur πολύπλανα. nam neque πλανῶνται, & ut maxime hoc ita eſſet, tamẽ non poterat de ulyſſe aliquo magis magnificè.

166. 14. ——— ἐμὰς μὴ κτεῖνε φονῆας· (105)

παιδοφόνους οἴκτειρον ἀμεμφέας. ἠμελέρης γὰρ

θηρείης ἀέκοντες ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπῆς] fecit imperitia Helleniſmi, ut cogitata proloqui non potuerit. Contigiſſet illis ἀποπλάζεσθαι, ſive, aberrare ab ejus adſpectu, ſi quæſiviſſent, & non repeiſſent. at nunc hoc vult, deceptos eos fuiſſe novitate formæ, & mutato vultu. quod longe aliud eſt, quam quod ait,

——— ἀπεπλάγχθησαν ὀπωπῆς.

turpiſſimus eſt quidem iſte error, ſed non novus tamen. jam ante enim ſimiliter lapſus eſt, ne quis credat cum ſemel hallucinari. Pag. 158. 31. (101)

ψευδομένης ἐλάφοιο παρεπλαγχθέντες ὀπωπῆς

σικλὸν ἐθοινήσαντο νόθον δέμας ἄφρονι λύσσῃ.

ſane non habebat hoc in animo. quare egregiè infelix fuit. quid enim miſerius eſt, quàm ſi efferre animi ſenſa non poſſis lingua interprete? enimvero

hoc

hoc unum fere agunt omnes hac in literaria vita, ut Muſis addicentibus vim quandam facundię cō-ſequantur: ſin id minus procedat, at ſaltem ut nudè & ſimpliciter mentem explicent ſuam. Noſter ſibi neutrum jure vendicet. ſæpe enim neque dicit, qnod vult, & tacere nequit, quod dictum non vult.

(107) 168. 12. ſupra dixit, ——— καθήμενος ὑψόθι φηγοῦ

λυομένης ἐνόησεν ὅλον δέμας ἰοχεαίρης.

nunc hoc ei exciderat. ait enim,

θάμνος ἔην τανύφυλλος, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
δειλὸς ἐγὼ· φυλίης γὰρ ἐπώνυμον ἔρνος ἐάσας
πρέμνον ἐς ἀγχικέλευθον ἀνέδραμον αὐτὸν ἐλαίης,
ἀρτέμιδος χρόα γυμνὸν ἀθηήτοιο δοκεύων.

hoc ei non fortunatè accidit, quia alieno tempore voluit Homerum imitari, apud quem ex flumine aſcendens ille,

——— δοιοὺς ὑπεξήλυθε θάμνους
ἐξομόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.

huc dum reſpexit, ſui oblitus eſt.

(107) 168. 28. καὶ λόφος] non de vertice, aut de colle loquitur, ſed de oculorum tenebris. cœpit enim ἰλιγγιᾷν, & vertigine correptus in terram cecidit. lego,

καὶ ζόφος ἠερόφοιτος ἐμὰς ἐκάλυψεν ὀπωπάς. eſt enim σκότωμα adfectus ille.

(108) 170. 9. ἐμορφώθησαν] perperam. neque ita ſcripſit, opinor. multò malim,

ὄψεαι ἰοδόκην καὶ ἐμὸν βέλος ἐγγύθι δένδρου·
εἰ μὴ καὶ πτερόεντες ἀμαυρώθησαν ὀϊστοί.

niſi, inquit, mecum perierunt, reperies.

(ibid.) ibid. 13. aut mutilata ſunt, aut corrupta. ſi illud, ex ſolis libris reſtitui poſſunt. ſi hoc, etiam conje-

ctura

ctur, aliquid relinquitur. forte,
ὁ κύνες ὠρίωνα διέσπασαν, αἶθε καὶ αὐτὸν
σκορπίος ἀχλαίωνα κατέκλανεν ὀξέϊ κέντρῳ.
172.16. *ὀςέα δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χυθῇ μεμερισμένα γαίῃ* (109)
λείψανα πεπληῶτα μόγις συνελέξατο μήτηρ] ſicut frigus membra omnia contrahit, ita etiam metus. eſt enim metus, inquit Ariſtoteles, *ἔκλειψις θερμοῦ ἐκ τῶν ἄνω τόπων*. atque hinc fit ut *πτῆξαι* dicantur, nō qui cadunt, ſed qui pavidi tremunt, & contrahuntur: ubi vero paululum animi acceſſit, fugiunt, & occultant ſe. utrumque timoris eſt, & ab eodem Ariſtotele aut jungitur, aut confunditur. Sic lib. IX. hiſt. animal. cap. XLIIII. de leone, *ἐν ταῖς θήραις*, inquit, *ὁρώμενος μὲν, οὐδέποτε φεύγει, οὐδὲ πτήσσει. ἀλλ' ἐὰν καὶ διὰ πλῆθος ἀναγκασθῇ τῶν θηρευόντων ὑπαγαγεῖν, βάδην ὑποχωρεῖ, κατὰ σκέλος, καὶ κατὰ βραχὺ ἐπιστρεφόμενος*. ſimiliter eſt apud alios quoſcunque, ut plura adferre neceſſe non ſit. Noſter, ut ſolet omnia innovare, oſſa cadaveris projecti & collapſi *πεπληῶτα λείψανα* dixit. in quo ſane inſigniter erravit, alibi ait,

——— *σκοπιάζε πεπτηῶτα λείψανα νεκρῶν.*

quod propius abeſt à recto.
172.22. *ὄφρα μὲν ἔβρεμε πένθος ἀριςαίοιο μελάθρῳ,* (110)
τόφρα δὲ, &c.] non melius potuit prolixæ *παρεκβάσεως* pœnam dare, quàm hoc modo. Quum enim verboſè *κατὰ πρόληψιν*, uti diximus, rem narrare cœperat, quæ multis annis pòſt demum futura erat, tam diu digreſſioni immoratur, ut quum jam deſiturus eſt, oblíviſcatur ſe futura narraſſe, ſed cū præſenti rerum ſtatu ea copulet. Supra pag. 158. 3. (100)
ubi incipit *παρεκβαίνειν*, dixerat eum periiſſe
ἰνδώην μετὰ δῆριν ἐπιπνείοντα κυδοιμοῦ,

hoc eſt, ſtatim poſt bellum Indicum. nunc ubi definit, ait hoc tunc factum eſſe, quum naſceretur is, qui ab hoc recenti luctu

——— φερώνυμ@ ἔπλετο πενθεύς.

atqui uterque ſtatim poſt expeditionem factam interemptus eſt, & quidem fermè eodem tempore. tum & uterque, quum interimeretur, adulta ætate jam erat. quare alter interire, quum naſceretur alter, non potuit. & lib. XLVI. ipſe errorem ſuum confutat. Satis ſudabit, ſi ſe ex his laqueis ἀντιλεγιῶν expediverit, in quos ipſe ſe induit. manifeſtè tenetur, neque ulla eſt effugiendi via.

(110) 172.23. ἐχίονι τίκτεν ἀγαυὴ

γηγενέ@ θρασὺν υἷα] ſæpe ſubiit mirari, quî tam ineptum quippiam potuerit ei venire in mentem. perinde enim balbutit, atque ſi diceret, τῷ ἐχίονι ἔτικτεν ἐχίονος υἱόν. Equidē profecto ignoro quam rectum hoc ſit, niſi eum credimus huic natum eſſe rei, effutiendis nugis. pueros memini ex his frivolis ſophiſma quoddam contexere, & ſtultiſſima quæſtiuncula decipere ſeſe in vicem. Extat locus

(529) pag.804.22. ubi de Io ait,

——— ἢ παρὰ νείλῳ

τίκτε γονὴν ἐπάφοιο, καὶ ἀρχεγόνυ κεραέσσης.

„ Io, inquit, quæ Ægyptiorum Iſis eſt, peperit è Iove
„ progeniē Epaphi, & ſuam, hoc eſt, Iûs ipſius. nēpe ſimpliciter hoc voluit, peperiſſe eam filiū ſuū Epaphum, à quo deinde Ægyptii vel Memphitæ oriundi ſunt. planè adſine eſt ſuperiori illi delirium hoc, & eadem nugacitatis indoles. quod quidem initio non animadvertimus ipſi, dum commento quopiam juvare ineptias has volebamus. ſed tandem tamen ita habendum eſſe indicavit nobis magnus

ille

ille Phœbus noſter, divinus & incomparabilis vir, Daniel Heinſius. cujus opinionem de hoc loco eſſe certiſſimam arbitror. etſi enim poſtea in Euſtathii cõmentationibus ea ſeſe obtulerint, quę pro Panopolite noſtro facere poſſent, tamẽ libet credere, hallucinatum hic fuiſſe eruditiſſimũ illius ſeculi epiſcopũ, qui & legerat hos libros, & multa ex iis citavit, & admiratus eſt. ita quippe fit peſſimo vulgi errore, ut ſanctũ eſſe putemus quicquid paulo vetuſtius eſt. quum igitur in hunc locum incidiſſet, *Ad Dionyſium periegeten.*

——— τίκτε ʃονὴν ἐπαφοιο ϗ ἀρχεʃόνυ κεροέσσης,

de fatali nugacitate hominis nihil ſuſpicabatur. ſtatim enim pro oraculo iſtud habuit, & Ceroeſſam quandam Iûs filiam animo & cogitatione finxit, de qua nemo veterum ſomniavit unquam. poſtea vara vibiam ſecuta eſt, & errorem error traxit. eſt locus lib. 3. pag. 106. 12. ubi de Byzantii origine (66)
more ſuo Grammaticè ineptit,

ἄλλος ἀνὴρ φερέοικος ἔχων γένος ἔνθεον ἰῦς
αἰθέριον βλάστημα διïπετὲς, ὄνομα βύζας,
αὐτογόνυ νείλοιο πιὼν ἐπλάσομον ὕδωρ
γείτονα γαῖαν ἔδειμεν, ὅπη παρὰ βόσπορον ἀκτὴν
ἰναχίη δαμάλη πεπερημένον ἕλκεται ὕδωρ.

non dubito quin hæc verba aptaverit ad figmentum ſuum. Byzantẽ enim vidit ex poſteris Iûs fuiſſe. & hujus igitur matrem placuit facere Ceroeſſam illam, Iûs filiam, quam nuper ex ſordibus vitioſæ locutionis eruerat. Adeò res periculi plena eſt, temerè veteribus fidem habere. nam & ipſi mutuò ſe fallunt, & poſterorum credulitati ſæpe faciunt fraudem.

174. 16. concinnem hæc & illuſtrem, (111)

λήμνιος ἀρτιʃίλεσον ἔτι πνείοντα καμίνυ

ποικίλον ὅρμον ἔτευξε, &c.
ſupra fuit, λήμνιος ἐργατίνης.

(112) 176. 24. hoc perplexum ſic evolvas licet,

ἥρης δ' οἶκον ἔλειπε, λέχος δ' ἀπέειπε διώνης,
δηοῦς ῥίψεν ἔρωτα, θεᾶς φύγε, κάλλιπε λητώ,
μούνης δ' εἰς ὑμέναιον ἐθέλγετο περσεφονείης.

In librum ſextum Dionyſiacorum.

(113) 178. 10. καὶ δόμον ἀστραίοιο μετέστιχεν εὔποδι ταρσῷ] hoc cōfutavimus jam antè. vide quæ ad pag. 46. 15.

(115. 180. 18. emendandum hoc eſt, θέσφατα μαστεύουσα.

(ibid.) ibid. 22. καὶ δρόμον οὐ πταίοντα, καὶ ἀπλανέος δρόμον ὥρης] eſt odioſa battologia, bambalione quodam & fatuo homine digna.

(116) 182. 11. σὺν ἀστέρι κυπρογενείης ἑσπερίῳ] multum ei ac ſæpe fraudi fuit incogitantia ſua. Fatetur jam Heſperum eſſe Veneris ſtellam. quemadmodum & Phoſphorum eſſe ejuſdem dicit ex communi Aſtrologorum ſenſu. pag. 972. 29.

καὶ μέλος εἰς ὑμέναιον ἀνέπλεκε κύπριδος ἀστὴρ
συζυγίης προκέλευθος ἑωσφόρος.

Sane hic quidem cum cæteris ſapuit, & Iove æquo judicavit. At alibi de hac eadem ſtella ſic pronuntiat, ut non modo ab omnium opinione recedat, ſed pugnet quoque ipſe ſecum. nam de Mercurio

(650) ſic inquit, pag. 988. 16.

ἅρματος οὐρανίοιο παράτροπος, ὃ πέλεν αἰεὶ
σύνδρομος, ἢ προκέλευθος ἑῷος, ἑσπέριος δὲ
ἠελίου δύνοντος ὀπίστερα φέγγεα πέμπει.

mani-

manifeſtè dicit Luciferum & Heſperum eſſe ſtellam Mercurii. quod falſum eſt. At ſupra Veneris eſſe innuit. quod verum eſt. Ita nõ ſolum Aſtrologicæ rei imperitus fuit, ſed etiam tam imprudens, ut gladium ipſe prompſerit, quo ſe confoderet.

182. 22. neſcio an eligam, (116)

κρυπτὸν ἀσυλήτοιο τεῦ συλήτορα τέκνυ.

de filiæ enim raptu, non de arte ejus myſtica loquitur.

ibid. 25. quod hic deeſt, ita reponere poſſis, (ibid.)

——— ἀπροϊδῆ δὲ

αἰθρήσης περὶ γάμοιο νόθον λαθραῖον ἀκοίτην

θυρομιγῆ, δολόμηλιν· ἐπεὶ δυτικῷ παρὰ κέντρῳ

σὺν παφίῃ στείχοντα γαμοκλόπον ἄρεα λεύσσω.

Falkenburgus non rectè explevit.

184. 26. *ὃν φύσις ἐθρίγκωσε*] videtur noluiſſe intelligi quæ diceret. adeo obſcurus eſt, & ambages quæritat. Tamen ſi hoc ſecretum eliminare licet, expreſſit illa, quæ ſunt *ὀδ. ν.* ubi de ſaxo quodam & antro, (118)

ἐν δ᾽ ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες, ἔνθά τε νύμφαι

φάρε᾽ ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.

hæc ille ſimpliciter, & rectè. noſter ſenſum involvit, & tegit, ut magis ſit admirabilis.

186. 25. viri doctiſſimi, quotquot hunc locum inſpexêre, omnes arbitrati ſunt multa hîc periiſſe. videbatur enim hiatus eſſe quidam & lacuna. (119)

καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάζετο κούρης.

περσεφόνης γονόεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστὴρ

μείλιχος· αἰθερίων τῶν δρακοντείων ὑμεναίων

ζαγρέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς διὸς, &c.

ſunt diſſona omnia, & diſjecta, ac luxata. nõ deſperamus tamen de iſto ulcere. pauca enim ſi tranſpo-

ſuerimus, nihil jam aſperum, nihil inæquale amplius erit.

Tranſp. καὶ γαμίαις γενύεσσι δέμας λιχμάσσατο κούρης
μείλιχος· αἰθερίων δ᾽ δρακοντείων ὑμεναίων
περσεφόνης γονόεντι τόκῳ κυμαίνετο γαστὴρ
ζαγρέα γειναμένη κερόεν βρέφος, ὃς διὸς ἕδρης
μοῦνος ἐπουρανίης ἐπεβήσατο.

niſi pertinaciter contumaces ſumus, fatendum eſt hæc plena eſſe, & vera, & genuina.

(120) 188. 7. πῇ δ᾽ ἑτέρων βαρύγυιος, ἅτε κεῖνος] perverſè mutatum ab imperito librario. quod vidit vir ſummus, & ſubſtituit πῇ δ᾽ ἕτερος, &c. ſed neque ſic tamen rectè. fidenter reſcribo,

πῇ μὲν ἅτε κρονίδης δολιχὸς νέος αἰγίδα σείων,
πῇ δ᾽ γέρων βαρύγυιος, ἅτε κρόνος, ὄμβρον ἰάλλων.
ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔην βρέφος.

operam & tempus conteram, ſi hoc probare coner. nihil enim eſt verius.

(110) 188. 17. poſtulant antecedentia, & ſequentia,

εἶτα λεοντείοιο λιπὼν ἴνδαλμα προσώπου, &c.

ordine enim ſingulas converſiones recenſet.

(121) 190. 7. αἰθερίῳ πυλεῶνι] ſi hoc ſine mendo eſt, jam & ſibi ipſe adverſatur, & aliis omnibus, qui non in cœlo eos, ſed ſub terra fuiſſe concluſos ajunt. forte ſcripſerit,

ζαγρέος εὐκεράοιο κατεκλήϊσσε φονῆας
νερτερίῳ πυλεῶνι.

non longè receſſimus à veſtigiis vulgatæ ſcripturæ. poſſis & ταρταρίῳ.

(122) 192. 2. μεταστήσασα] male, debuiſſet,

κύπελις ἀπὸ κειοῖο μεθεστηῦα κεραίης.

(124) 194. 6. μελανάσιος ἦν τότε] non difficile eſt veram lectionem eruere. leg.

ἦν δὲ

——— ἐν δὲ κολώνῃ

πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤντετο νηρεύς.

in ſcopulos enim ex mari delatus erat.

198. 8. verius erit, & rectius,

ὃς δὲ παραΐξας προτέρην ὁδὸν ἠθάδος ἀγρῶν

ἀχνύμενος πεφόρητο.

ſolebat enim antea Nilus agros Ægypti inundare. at nunc non poterat, quia omnes fluvii, omnia maria limites ſuos egrediebantur.

200. 6. ex veſtigiis priſtinæ lectionis ἄκρον ** ξας (128) Falkenburgus repoſuit, ἑλίξας magis rei aptũ erit,

θεσσαλικῶ σκοπέλοιο μεσόμφαλον ἄκρον ἀράξας

γειοτόμῳ τριόδοντι διέσχισεν.

percuſſit enim & diviſit; quod aliud eſt, quam ἐλάσσειν.

200. 18. ——— νεοκτίστων δὲ πολήων (128)

ἀρτιγόνοις μερόπεσσιν ἐγυμνώθησαν ἀγυιαί] eſt barbariſmus Nonnicus, quem magiſtelli ſeverè caſtigarent. dicendum enim fuerat, ἐγυμνώθησαν μερόπων. nulli unquam veterum contigit tam inſolenter in poëſi σολοικίζειν. hic primus error eſt. alter reſtat, qui priorem vincit abſurditate. voluit innuere, paucos illos, qui ex diluvio ſervati erant, novas condidiſſe urbes: in quibus initio quaſi ſolitudo quædam & vaſtitas fuit, quia nondum magna erat hominum frequẽtia. en ſocordiã. hoc ſcilicet eſt ἀνθρώπων γυμνοῦσθαι. quis vel leviter doctus ignorat aliud eſſe γυμνὸν εἶναι, aliud γυμνοῦσθαι? nam hoc quidem neceſſario προϋπαρξιν notat. illud verò non ſemper. poteſt enim fieri ut divitiis nudus ſit, qui nunquam eas poſſedit. at nudari illis neminem contingit, niſi qui dives antea fuit. Scitum vetus eſt, οὐδὲν εἶναι γυμνότερον ὑπέρου. nempe ſi verum

ſateri volumus,nudum eſſe agnoſcemus, ſed non nudatum. prius enim aliquid fuiſſe, quod auferretur, neceſſe eſt. Non ſumus iniqui antiquo ſcriptori, ſed penſitamus quid rectũ ſit, quidque vitioſum. tum & ęgrè nobis eſt, quod multa ejuſmodi ſint, ut excuſari, aut præteriri à nobis non poſſint.

(128) 200. 19. καὶ φύσις ὀψὲ πάλασσε] non conſiderarunt loci elegantiam viri eruditi, quæ tamen maxima hîc fuit. miſerè ineptum eſt illud, ὀψὲ πάλασσε, neque capio quit ſit. toleravit enim antea quoque & adflicta fuit. nunc iterum regerminant omnia, & nitori ſuo reſtituitur rerum univerſitas: atque hinc quaſi renidere natura videbatur. lego.

καὶ φύσις ἂψ ἐγέλασσε.

(651) multò poſt dicet, pag. 990. 11.

γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε τὸ δεύτερον, ἠερόθεν δὲ
ζωολόκου Διὸς ὄμβρος ὅλας ἐκάθηρεν ἀρούρας.

planè ſimile eſt.

In librum ſeptimum Dionyſiacorum.

(129) 202. 12. lego, ἀλλὰ Διὸς πετάσας ἐπὶ γούνασι λευκάδα χαίτην.

hoc quippe ſupplicis eſt. & ſic mox quoque,

——— δαπέδῳ δὲ καθελκομένοιο καρήνου
ἐκλαδίνην ἔσυλιψε ῥάχιν.

(130) 202. 19. Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε καληφόρος ἄλγεα κόσμου] hæc ventilanda ſunt à dicendi magiſtris, quorum notam nunquam erit ut effugere poſſit. Verba, quæ hic leguntur, à ſqualido ſene facta ſunt, & à ſup-

à ſupplicante, qui rerũ univerſitatẽ in languore & malis eſſe cõqueritur. Oportuit igitur omnia miſerabilia eſſe & depreſſa. quod nõ obſervavit noſter. nam hic pariter, ut in cæteris, magnæ illius ideæ ſublimitatem adfectavit. Atqui meminiſſe debebat contra veterum edicta hoc fieri, qui in his nihil admiſerunt præter τὸ ἔλεος & τὸ πάθος. & ratio quidem manifeſta erat. cum enim exurgere grandi oratione nemo poſſit, niſi cujus ſit animus ἐμβριθὴς καὶ οἷον ἐγκύμων γενναίου τινὸς παραστήματος, ſequitur ridiculè hoc & indecorè ab eo tentari, quem dolor & dejicit, & alteri ſupplicare cogit. Non neſciit hoc, opinor: ſed fuit tamẽ aliud quiddam, quod eum fefellit. cum enim ſupplicationem fingi debere παθητικὴν videret, exiſtimavit etiam τὴν ἐν διάρσει σύνθεσιν huic jungendam eſſe, ſine qua nunquam eſſe τὸ πάθος videbatur. Hæc opinio quàm futilis ſit, jam olim oſtenderunt acutiſſimi & ſapientiſſimi veterum. Accidit enim ſemper ut & luctus, & lamentatio, & metus commoveant quidem mentem, ſed deprimant tamen. quare hic neceſſe eſt τὸ πάθος ὕψους χηρεύειν. contrà, nihil frequentius eſt, quàm ut declamatores in encomiis, ἐν τοῖς πομπικοῖς καὶ ἐπιδεικτικοῖς attollant ſeſe, ſed ita, ut τὸ πάθος nuſquam appareat. Quæ cum ita ſint, non poſſumus grandiloquentiam illam hoc loco tolerare,

οὐχ ὁράας, ὅτι γαῖαν ὅλην οἴστρησεν ἐνυὼ
ὥριον ἀμώουσα ταχὺ φθιμένης στάχυν ἥβης;
οὔπω λείψανα κεῖνα παρήλυθεν, ἐξότε φωτῶν
ἔκλυσας ἔθνεα πάντα, καὶ ἠερίου ῥόος ὄμβρου
ἠέρα κυμαίνων ἐπεπάφλασε γείτονι μήνῃ.

amplus eſt, copioſus, gravis, ornatus. in quo profe-

ctò vis maxima eſt, ſed non omni tempore. mox,

χαιρέτω ὠκυμόρων μερόπων βίος, ὧν ἐπὶ πότμῳ
οὐρανίους οἴηκας ἀναίνομαι· οὐκ ἔτι κόσμου
πεῖσμα κυβερνήσω· μακάρων δέ τις ἄλλος ἀρείων
πηδάλιον βιότοιο παλιννόστοιο δεχέσθω.

non diſcedit à majeſtate illa, & acerrima contentione, ſed eundem magnitudinis ſpiritum ſine ulla commutatione retinet. Iam illud,

κυφὸς ὅτε τρομερῇσι περισσοπόδεσσι πορείαις
γηροκόμῳ βαρύγυιος ἐρείδεται ἠδέϊ βάκτρῳ,

potius eſt delicati, & laſcivientis, quam mœſti, & deſperantis ut taceam mirè ineptum illud eſſe,

——— *περισσοπόδεσσι πορείαις.*

eſt enim *περισσὸν*, quod redundat & ſuperfluum eſt. at nihil ſuperfluum eſt, quod idem ſit neceſſarium. neceſſitas autem ſenibus fulcra iſta addidit. In ſequentibus verò,

οἶδα μὲν ὡς ἐρόεις τέλεται γάμος, ἧχι λιγαίνει
πανιάδος σύριγγος ὁμόθροος αὐλὸς ἀθήνης·
ἔμπης ποῖον ὄνειαρ, ὅτι ζυγίῳ παρὰ παστῷ
ἐπταλόνου φόρμιγγος ἀράσσεται ὄρθιος ἠχώ;
πηκτίδες οὐ λύουσι μεληδόνας.

diſputat, non precatur. præterea eſt juvenilis redundantia, quæ nihil habet attenuatū, ſed quædam etiam paulo hilariora. quare vix ſana hæc ſunt,

(130) 202. 31. nō poteſt hîc ſe tueri à culpa barbariſmi.

ἄρχιον οὐ τέλε γῆρας, ὅπερ νεότητα μαραίνει,
καὶ βραδὺν ἄνδρα τίθησι κάτω νεύοντα προσώπῳ.

tum & illud, quod addit poſtea,

ἄρχιος οὐ τέλε πότμος, ὃς ἔκρυφε πολλάκι λήθῃ
νυμφίον ἁρπιχόρευτον ὁμόστολον ἥλικι νύμφῃ.

niſi ſententiæ ductu adjuvaret, non intelligerem verba. dolet nullum eſſe remedium, quo aut ſene-

ctutis moleſtiæ tolli, aut mors propulſari poſſit. igitur, οὐκ ἔστιν ἄρκιος ὁ θάνατος, perinde eſt ac ſi diceret, οὐκ ἔστιν ἀρκεῖν τὸν θάνατον. ſane ἄρκιον quidvis potius aliud eſt, quam iſtud. ἄρκια νόσων Nicandro ſunt ἀλεξητήρια, quæ avertunt morbos. at νόσος ἄρκιος non eſt morbus, qui depelli nequit. hęc diſcernenda erant, ſi ἑλληνίζειν voluiſſet.

204. 4. συζυγίης ἀλύτοιο φερέσβια πείσματα λύσας] de conjugio, quod mors dirimit. ſunt bracteatæ nugæ. (130)

204. 13. φάρμακον ἐρρίζωσε] non hoc voluit, ſed contrarium potius. ait enim eum æterno luctu & mœrore damnaſſe gentem humanam, & hac ſine radicitus ſuſtuliſſe primam & ſolam lætitiæ cauſam. legendum eſt, (131)

ἀλλὰ πολυκμήτων μερόπων ἐπίληθον ἀνίης
φάρμακον ἐκρίζωσε βιοσσόον.

antecedentia hoc ſtabiliunt.

204. 20. ὄφρα τέως σκεδάσειε] legendum eſt, (131)

ὄφρα θεῶν σκεδάσειε πολὺ μελεδήματα κόσμου.

nó enim de potu ſimpliciter, ſed de præſtantia ejus, & differentia, καθ' ἣν ποιός τις, agit.

206. 7. γαῖα χαρασσομένη σταχύων μνηστῆρι σιδήρῳ] quemadmodum in Muſicis ſonus proprius ſuavior fit διὰ τῶν παραφώνων, ita in loquendo quoque circuitus ſæpe cum ornatu latiùs extédit, quod ſignificari breviter poteſt. etiam Ariſtoteli viſum eſt ὅτι εἰς μέγεθος τῆς λέξεως συμβάλλεται τὸ λόγῳ χρῆσθαι ἀντ' ὀνόματος. verum ſicut hoc ibi laudat, ita alibi, cum decorem non habet, φενακισμὸν appellat. & certe nihil aliud tunc eſt, quàm inepta περισσολογία quædam, qualis ſæpe in hoc ſcripto nauſeam legenti movet. Vomer, inquit, quo terra proſcinditur, (132)

tur, eſt ϛαχύων μυηϛὴϱ σίδηϱος. nihil eſt anilius. *In* Platone veteres ſubinde hac parte damnant τὸ μὴ ἡδέως κεκεϱασμένον, ἀλλὰ φυσῶδες, καὶ ἄμυσον, ὅπεϱ εὐθὺς ἀβλεμὲς πϱοσπίπτει, κυφολογίας τε ὄζον καὶ παχύτητος. fuit ille quidem, fateor, minus hic temperans: tum & alii multi, quantò plus in verſibus ſibi permiſſum ſciebant, tantò magis inſolenter, & enormiter peccarunt aliquando; ſed levia ſunt ea omnia, præut noſter quæ dabit. non recenſemus ſingula, quia integros ſçpe libros occupavit iſte error.

(112) 206. θεϱμὸν ἀκοντίζων αὐλόσσυτον ἀφϱὸν ἐϱώτων.] hoc multò felicius expreſſit, quàm cæteri omnes, qui αὐτομάτητα & θοϱὴν dixêre. mox repetit iterum pag. 362. 1. Si Hebraicè ſciviſſet, crederem eum ſecutum eſſe planè illud ipſum, quod veteres Iudæorum magiſtri huic rei deſignandæ repererunt. Solent enim illi, quoties in contextu Biblico aliquid μονῆϱες & minus familiare ſemel tantùm occurrit, id aliâ quadam formâ induere, & ad peculiarem ſuum idiotiſmũ traducere. Eruerunt igitur alicunde טוח ſuum, & in hiphil eleganter הטיח finxerunt, quod nõ magis frequenter illis eſt ἀκοντίζειν, quàm σπέϱμα ἐκβάλλειν, ſive ſemen ejaculari, & effundere in uterum. Hoc valde conveniens eſt, & idem cum Nonnico illo.

(132) 206. 17. μεσσάδα χαίτην.] talia fingere ſolet pro libitu. etſi magis tamen credo eadem peregrinitate ſcriptum fuiſſe,

> βασσαϱίδων τε φάλαγγα φιλεύϊον ὑψόθεν ὤμων
> ἄπλοκον αἰθύσσουσαν ἐς ἱέϱα κισσάδα χαίτην,

id eſt, hedera redimitam. ſi rectè memini, dixit alibi quoque, κισσὰς ἐθείϱη. nihil de hoc genere adferri poteſt, à quo abhorreat ejus genius.

206. 3.

206.3. περὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας σῆμα τεῆς νεότητος] (131)
pendent omnia, & confuſa ſunt, neque pertinent ad hunc, quẽ alloquitur, ſed ad alium quempiam. leg.

> ϗ θεὸς ἡμερίδων ἐπικείμενον οἴνοπι κισσῷ,
> ὡς στέφος, ἐρπυστῆρα περὶ πλοκάμοισιν ἑλίξει,
> σήματα τῆς νεότητος ἔχων, &c.

viri ſummi mutant quod integrum eſt. cætera reliquerunt inemendata.

206.32. καὶ τὰ μὲν ὡς εἰπόντι διέτμαγεν. ὃς μὲν ἱκάνων (133)

οἶκον ἐς ἁρμονίης] quã veteres philoſophi φύσιν, ſive Naturam dixere, eam recentiores Græci ἁρμονίην appellabant. Hos ſecutus noſter facit univerſi matrem præſidemque harmoniam, de qua hic loquitur, & alibi non ſemel. ſic enim pag. 328.15. Sol (213) oracula ſciſcitanti oſtendit

> κύρβιας ἁρμονίης ἑτερόζυγας, αἷς ἔνι κεῖται
> εἰν ἑνὶ θέσφατα πάντα, τάπερ πεπρωμένα κόσμῳ
> πρωτογόνοιο φάνητος ἐπέγραφε μαντιπόλος χείρ.

qui Inuum eundem cum Sole faciunt, ἠχὼ quoque non aliam eſſe, quam ἁρμονίην voluerunt, quæ amica Soli fuit, tanquam ſphærarum omnium, de quibus naſcitur, moderatori. pag. 1068. ejuſdem (703) quoque meminit,

> εἰς δόμον ἁρμονίης παμμήτορος, ὁππόθι νύνφη
> ἴκελον οἶκον ἔναιε τύπῳ τετράζυγι κόσμου.

& mox pag. 1070. ad eandem, (705)

> εἰρομένη θέσπιζε, ϗ ὡς βιότοιο τιθήνη,
> ὡς τροφὸς ἀθανάτων, ὡς σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
> εἰπὲ τίνι πολίων, &c.

208.31. —— ἄκρα κονίης (134)

λεπτὸς ἐϋκνήμιδος ἐπέγραφεν ὁλκὸς ἀπήνης] quò ulterius

ulterius progreditur, eò magis ridiculus ſit. Apud Homerum paſſim ſunt milites ἐυκνήμιδες. quod quid ſit, tirunculi non ignorant. eſt enim res omnibus obvia. Noſter, quoties hujus veſtigia deſerit, toties in tenebris quaſi palpitat & offendit. Sanè quidem ἀπήνας ſive currus facere ἐυκνήμιδας, mera inſcitia eſt. non enim jam capiti, ut Luciani jocus eſt, ſed rotis induuntur ocreæ. Cæterum fefellit eum ἀγραμματησία ſua. radii in rotis ſunt κνῆμαι, quas & κνημίας à Lyſia dictas ait Pollux duobus locis, ſed altero à ſcriptoribus librariis depravato, qui ex priori reſtituendus eſt. Ab his longè diverſæ ſunt κνημῖδες, neque confundi poſſunt ſine imperitiæ nota. Pari modo jam reliqua, quæ utrinque ex lege ἀναλογίας ducuntur, differunt. quemadmodum enim curruum τροχοὶ ſunt ἔυκνημοι, & ὀκτάκνημοι, ita Achivos ſuos facit ille ἐυκνήμιδας. nos hæc minima perſequimur, ut magis manifeſto appareat, quàm ridicule Homerum ſecutus ſit.

(134) 210. 4. νιφόμενον χρονίων, &c. in ſublimi Idea veteres operoſè commendant λέξιν σεμνὴν καὶ περιττὴν, καὶ ἐξαλλάττουσαν τὸ ἰδιωτικόν. hanc virtutem autem Ariſtoteles conſtituit ἐν τοῖς ξενικοῖς. cæterum ξενικὸν eſſe dicit γλῶτταν, μεταφορὰν, ἐπέκτασιν, καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον. quicquid enim proprium nõ eſt, id peregrinum eſſe, & magis excitare admirationem cenſet. Sed hic iterum cavendum eſſe ait, ne peregrinitas iſta tollat perſpicuitatem. nõ enim minus neceſſe eſt, ut dictio hic dilucida ſit & plana, quàm ut humilis ne ſit. Hinc eſt cur cæteri quoque Græci magiſtri, quum vulgaria omnia & trita vitanda docent, in hac tamen inſolita & inſueta dicẽdi ratione conſuetudinẽ quandam & uſum

volunt

volunt obſervari. quemadmodum enim in ornatu orationis aliquid eſſe incomptum poteſt, ut appareat quædam etiam negligentia diligens, quod Marcus Tullius exiſtimat: ita ἐν τῷ ἐξηλλαγμένῳ τῆς λέξεως iidem illi ponunt quandã συνηθείας, τέχνην, ſive φύσιν. noſter omnẽ uſum & conſuetudinem ſic vitat, ut ſæpe inſolenti quadam novitate dicta ſua confutet. Vites, dum immaturas uvas ferunt, non nive, ſed pluvia gaudent. & quid igitur illud eſt?

——— φυτὸν ἔνδοθι κήπου

ἔγχλοον ὀιδαλέῳ βεβαρημένον ὄμφακι καρπῷ,

νιφόμενον κρονίωνος ἀεξιφύτοισιν ἐέρσαις.

reſpuebat ἐρδόμενον, vel δευόμενον. uulgare enim erat. magis placuit νιφόμενον homini faſtidioſo. Sanè quidem non exigebat rerum natura dictionem ἐξηλλαγμένην (potius enim ad infimum genus ſpectat) ſed tamen ſi hac parte pro more ſuo & ingenio (quod alibi ſæpe factum reprehendimus) peccare voluit, ſaltem eligere debuit eam dicendi rationem, quæ & dilucida ſimul eſſet, & non humilis. Nunc ipſe ſibi tenebras offundit, vel contradicit potius. neque enim nive matureſcunt uvæ, ſed pereunt. abeſt igitur ἡ σαφήνεια, cujus proprium erat παριστᾶν τὸ νοούμενον. manet verò ſolum τὸ ξενικὸν, quod in vitium excidit.

210. 13. καὶ σεμέλη φυτὸν ἦεν] eſt fatalis ἀπροσεξία, (135)
quâ aliud dicit, quàm vult. debebat ſcripſiſſe,

καὶ φυτὸν ἦν διόνυσος.

nam huc tendebat. nũc longe diverſum quiddam extruſit. præter omnium expectationem. Apud Comicos frequens σχῆμα eſt τὸ παρ' ὑπόνοιαν, quod illi magna arte adfectant. noſter hoc ſine cura adſequitur, ſolo naturæ ductu, ſive, ut lepidiſſimus Ariſtopha-

ſtophanis jocus eſt in Veſpis, πόῤῥω τέχνης. tantum cuique prodeſt ingenii dexteritas & εὐφυΐα.

(135) 210.23. nihil æquè vitibus nocet, quàm hirci morſus, & impreſſi dentis venenum. legendum eſt, καὶ τράγον ἐσσομένης σαφυλητόμον ἐχθρὸν ὀπώρης.

(ibid.) ibid. 28. καὶ βοέαις λιβάδεσσιν ἐπορφύρεντο χιτῶνες] hoc eſt, ſanguine taurino maculabantur. non ſatis explicat quid velit. neſcias enim utrò vergat, ſitne urina tauri, an ſanguis. nec enim hæc magis, quàm ille, eſt βοὸς λιβάς. debebat, καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐπορφύροντο &c. eſt enim φόνος ſanguis quivis, etiam ſine cæde effuſus. ſicut apud Theocritum de pugile Amyco,

ἔστη δ' πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπλυσεν αἷμα
φοίνιον.

(138) 214.22. χορείαις] nihil hic quidquam de choreis. vera lectio in promptu eſt.

μὴ ποταμὸς μέλα πόντον ὁμοζήλοισι τοκεῦσι
κύματος αὐτογόνοιο λεχώϊον ὁλκὸν ἑλίσσων
ἄλλην κύπριν ἔτικτε;

(ibid.) ibid. 31. εἰς λέχος ἐνδυμίωνος ἀκοιμήτοιο νομῆος]
imo apud Theocritum eſt,

—— ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων.

(139) 216.10. δέρμα βαλοῦσα] hæc ſine ſenſu ſunt. quid reſtitui poſſit, nondum mihi in mentem venit. niſi forte ſcriptum fuiſſe arbitremur.

καὶ τάχα τειρεσίαο παλαιοτέρην μετὰ νίκην
λύσατο δεῖμα βαλοῦσα πάλιν γλαυκῶπις ἀθήνη.

hoc eſt, ἀποβαλοῦσα τὸν φόβον, ſive, abjecto metu, qui ſemel eam ceperat, ex quo conſpecta olim nuda fuit.

(139) 216.18. ῥοδέου σπινθῆρες κεραυνοῦ] neque fulmen

eſt

eſt ῥόδεον, neque mentio fulminis cum cæteris, quæ adduntur, convenit. concinnius erit,

πῆ μὲν ὀπιπεύων ῥοδέων σπινθῆρας παρειῶν,
πῆ δὲ βοογλήνων βλεφάρων σέλας, ἄλλοτε χαίτην.

ſpectabat enim formam ejus, & admirabatur. alibi dixit.

παρθενικὰς ἐρύθηνε νόθῳ σπινθῆρι παρειάς.

218. 12. νὺξ φονίη] gravatur ſolis lucem. & jam (140)
noctem velit eſſe ac tenebras. quare vulgatum illud nihili eſt. lege,

ἔννεπε νὺξ χρονίη, φθονερὴ πότε δύσεται ἠώς;

nam χρόνιος advenit, qui tarde & cunctanter.

ibid. 32. μέλψον] res ipſa præit nobis ad germa- (141)
nam lectionem. ſcrib.

——— ἐπαντέλλουσα μελάθροις
λάμψον ἐμοὶ ποθέοντι σὺν ἀστέρι κυπρογενείης.

220. 12. nullos mallem ludos ſpectaſſe præ his, (141)
quæ nunc narrat.

καὶ σεμέλην φιλίῳ παλάμης ἠγκάσσατο δεσμῷ,
πῆ μὲν ὑπὲρ λεχέων βοέην μυκώμενος ἠχώ,
ἀνδρομέοις μελέεσσιν ἔχων κερόεσσαν ὀπωπὴν
ἰσοφυὴς μίμημα βοοκραίρου διονύσου.

eſt inventio miſerè laſcivientis ſophiſtæ, & tot ineptiæ, quot verba. dicit eum inter puellæ amplexus formam tauri induiſſe, & mugiſſe, ut filium gigneret ταυροφυῆ. iterum,

πῆ δὲ λεοντείην πυκινότριχα δύσατο μορφήν.
ἄλλοτε πόρδαλις ἦεν, ἅτε θρασὺν υἷα φυτεύων
πορδαλίων ἐλατῆρα, καὶ ἡνιοχῆα λεόντων.

nemo jam neget eũ ἐλλεβορίζειν. quid enim his opus fuit? Hercules feras omnes domuit: & cur igitur pater ejus potius Amphitruonis, quàm tot ferarum vultum ſumpſit, cum Alcmenem comprimeret?

cur Majam ſine alatis pedibus inivit? aut cur citharam, arcum & ſagittas omiſit, quum Latonę vitium offerret? Si tam febriculoſi fuiſſent cæteri, poterant gemina his deliria effutiviſſe. Quæ verò ſubjicit, majoris etiam nugacitatis ſunt.

ζεὺς δ' γάμῳ λήθυνε, καὶ ὡς παρὰ γείτονι ληνῷ
εὔιον ἐσμαράγησε φιλεύϊον υἷα φυτεύων.
καὶ στόματι στόμα πῆξεν ἐρωμανὲς· ἱμερόεν δὲ
νέκταρ ἀναβλύζων σεμέλην ἐμέθυσεν ἀκοίτης
νεκταρέης ἵνα παῖδα τέκῃ σκηπτοῦχον ὀπώρης.

ſunt frigidiſſimæ ἔννοιαι. & ſatius erat hæc omnia unâ liturâ emendari. nulli enim rei ſunt.

In librum octavum Dionyſiacorum.

(144) 224. 10. utinam ne tam ſæpe acutus videri voluiſſet. multò commodiore eo uteremur. pergit nunc ſedulo argutari homo ad unguem factus, & planè ἠκειβωμένος πρὸς τὸ ληρεῖν. dum hæc ſcriberet, caſu quodam, ut fit, in mentem ei incidit, eſſe prægnantium morbum quendam, qui κίττα vocaretur. non erat prætereunda tam pulcra occaſio. aliquid cominiſcēdum fuit de iſta adfectione, quod ad hanc congeriem traheretur. ait igitur, & graviter pronuntiat,

μαρτυρίη δὲ τόκοιο φιλοστεφάνου διονύσου
στέμματι θυμὸν ἔτερπεν, ἐπ' ἀνθοκόμου δὲ καρήνου
θυάδος αὐτοέλικτον ἀνέπλεκε κισσὸν ἐθείρης,
βασσαρίδων ἅτε μάντις, ** ἀπεσσομένῃσι δ' νύμφαις
ὄψιμον ἀγχιλόχοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ.

mater

mater ejus, inquit, dum gravida erat, *κισσῷ* redi- „
mivit caput: & quia malacia tunc ſubinde tenta- „
batur, factum eſt ut exinde omnes mulierculę *νεό-* „
γαμοι & gravidæ, quæ idem malum ſentirent, *κισ-* „
σᾷν dicerentur *παρὰ τὸν κισσόν*. neſcio equidem „
quid tantum de ſe meruit; aut quo modo tam ridicula potuit ſcribere. Hederæ nihil eſt quod cum gravidarum malacia commune ſit, niſi quod eiſdem ferme literis Græcè ſignetur. quid tum poſtea? ergo iſti morbo, inquit, origo & cauſa eſt ab hedera. Sanè hoc novum eſt, jam enim multo antè philoſophi & medici, ingratiis omnium Ægypti ſophiſtarum adfirmarunt eſſe aviculam quandam, quam *κίτλαν* appellant. ab hac malaciæ mulierum nomen factum eſſe, ſive quod illa conſimili forte tentetur tædio (quod Ægineta cenſuit) ſive quod varios induat colores. Horum mentem Romani quoque ſecuti ſunt. *κίτλαν* enim cum Latinè reddere vellent, picam dixêre. nam hederam cur mallent appellare, cauſæ non erat. & fortaſſe neſciverunt, quid Panopolitæ noſtro de hac re in aurem ſuſurraſſet

——— *πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.*

latent enim nos cæteros talia myſteria, neque magnopere dolemus.

224. 9. ** *ἀπεσσυμένη δὲ*] dubito an reſcribendum ſit, (144)

——— *ἀσσωομένῃσι δὲ νύμφαις*
ὄψιμον ἀγχιτόκοισιν ἐπωνυμίην πόρε κισσοῦ.

ſic enim Ariſtoteles quoque locutus eſt de eodem prægnantiũ adfectu, lib. VII. hiſt. animal. cap. IIII. *γιώθασι δὲ ταῖς κυούσαις αἱ ἐπιθυμίαι γίνεσθαι παντοδαπαί, καὶ μεταβάλλειν ὀξέως, ὃ καλοῦσί τινες κισσᾷν. μάλιστα*

λιϛα δ' ἀσῶνται, ὅταν ἄρχωνται τὰ παιδία λείχας ποιεῖν. porro *νύμφας* dixit *τὰς νεογάμους*, & quæ mox uterum ferre incipiunt.

(146) 228. 5. *ἄξονα βαίνω*] non eſt hoc nauci. lego,

οὐρανὸς ἰλήκοι μερόπων δόμος, εἰς χθόνα βαίνω.

dolet mortalibus in cœlo locum dari. & ipſe igitur ad terram abire vult, ubi hæc non videat, neque audiat.

(147) 228. 17. *τελεσιγάμοιο*] eſt ineptum. conſultius ſcripſiſſet,

——— *σοφὴν ὠδῖνα τελεσσιγόνοιο καμοῦσα* &c.

hoc & verius fuiſſet: neque receſſiſſet à conſuetudine ſua.

(148) 230. 16. certus ſum librarios invertiſſe mentem hujus loci. contra enim verum eſt. lege,

ἣ γὰρ ἀεὶ παρέμιμνε Διὸς ψευδήμονι τύμβῳ
τερπομένη Κρήτεσσιν, ἐπεὶ πέλον ἠπεροπῆες.

eſt hoc pulcerrimæ inventionis, & plenum venuſtatis. Deam quandam *ἀπάτην* fingit, cujus ſedem in Creta conſtituit. Cretenſes enim præ cæteris amabat, quia mendaces erant.

(150) 232. 22. *μηδὲ τεὴν ὀπάσειας* &c.] eſt germana lectio, quam eruditiſſimus Falkenburgus temerare non debuit.

(153) 238. 2. *ἐπεβήσατο*] lege,

εἰ δὲ γυναιμανέων σε βιήσατο κυανοχαίτης.

hoc enim eſt *εὐφημότερον*. & neceſſe fuit ut uteretur hîc eo ſchemate.

(158) 246. 1. non ſunt pleni numeri. ſcribe,

θνητὴ ἀπαιτίζεις με, τὰ μὴ θεὸς ἤτεε Λητώ.

(159) ibid. 20. *ὠκύμορον δ' οὐ τέκον* &c.] etiam hic eundẽ errorẽ errat, in quem induxit eũ prolixa *παρέκβασις* & evagatio, quam reprehendimus ad pag. 172. 22.

248. 25.

248. 15. νέον δέμας ἄιθοπι πυρσῷ] ſunt adulterina, (163)
& hiatus apparebit, niſi ſic mecum reſtituas.

καὶ καθαρῷ λύσασα νέον δέμας ἄιθετο πυρσῷ,
καὶ βίον ἄφθιτον ἔχεν ὀλύμπιον.

In librum nonum Dionyſiacorum.

250. 10. κικλήσκων διόνυσον, ἐπεὶ ποδὶ φέρτον ἀείρων (161)
ἤϊε χωλαίνων] iterum Grammaticum agit, &
ſyllabarium judicium ſibi vendicat. tum & Græcorum γλώττας interpretatur.

νῦσος ὅτι γλώσσῃ συρακοσσίδι χωλὸς ἀκύει.

inepta eſt hæc & intolerabilis ambitio in hujuſmodi ſcriptione.

252. 28. θρεπτήρια νείλυ] neſcio quem locum Nilus hîc habeat. lege, (163)

——— σοὶ δὲ κρονίων
ἄξια σῶν καμάτων ὀπάσει θρεπτήρια κύρυ.

mercedem pollicetur pro munere nutricationis. hinc poſtea conqueritur infantis hujus nutrix,

καλά μοι ἀργικέραυνε πόρες θρεπτήρια βάκχυ.

254. 1. νόθης ψαύσατο κονίης] eſt diſtortiſſima oratio, in qua nihil ſani eſt. nos ſententiam & veram lectionem reponimus, (164)

καὶ μόρον ὑρεσίφοιτος ἐσαθρήσειεν ἀγαύη
πενθέος ὀλλυμένοιο, νόθης ψαύσειε δὲ κόρσης
παιδοφόνος γεγαυῖα.

eſt planè hoc ipſum quod multo pòſt evenit. nam pag. 1196. ſunt matris ipſius verba, (788)

θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα, νεοτμήτοιο δὲ κόρσης

ἀντὶ λεοντείης κεφαλὴν πενθῆος ἀείρω.

(165) 256. 7. *ἔστασεν*] forte, *πρώτη ῥόπτρον ἔπαλλεν.* aut ſi quid huic ſimile eſt.

(168) 260. 21. facit ejus fatalis barbariſmus, ut credam primitus ſcriptum fuiſſe,

δεξιτερὴν ἐπίτεινεν ἐπὶ στόμα λυσσάδος ἄρκτου,
σμερδαλέαις γενύεσσιν ἀταρβέα δάκτυλα βάλλων,
δάκτυλα κνυζόντα.

nam & puer erat, & inter ludendum urſarum ori manum ſuam immittebat. eſt inſolens, fateor, & novum, ſed tamen ſolet interdum à communi uſu etiam multo longius recedere.

(169) 260. 32. *ἤρη ἐσυλήθης· σεμέλης τόκος ἐστὶν ἀρείων*] eſt Nonniſmus. ubique enim hoc nobis occinit, quo-
(222) ties impares facit duorum laudes. ſic pag. 342. 6.

δηὼ ἐσυλήθης μετὰ παλλάδος· οὐ γὰρ ἐλαίαι
εὐφροσύνην τίκτουσι, καὶ οὐ στάχυς ἀνέρα θέλγει.

pluris enim facit vites. alibi hæc ſine fine occurrunt, & authoris ſui *καινοσπουδίαν* arguunt.

(172) 266. 10. extant elegantiſſimi verſus Platonis in ſtatuam Panis. inter quos duo ſunt planè Græcæ rotunditatis,

αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι ἀμαδρυάδες.

utinam tale diſtichon noſter ſcripſiſſet, & de Dionyſiacis, aut de paraphraſi nunquam cogitaſſet. plus quippe laudis hinc ei partum fuiſſet, quàm ex multis verſuum millibus. Poterat quidẽ iſtam venuſtatem imitari hoc modo.

εἰσέτι νηπιάχοιο χορὸς ἐστήσατο βάκχου,

ſed maluit aliquid innovare. Meminerat cognata hæc inter ſe eſſe, *ἱδρύειν* & *ἱστάναι.* quare pari iure utrumque ſine diſcrimine ubique confundi poſſe credidit.

credidit. Atque hinc eſt admirabilis ille Helleniſmus,

——— ϰ̀ ὀμφάιη παρὰ πέτρῃ
εἰσέτι νηπιάχοιο χορὺς ἱδρύσατο βάκχυ,
φοίβυ μαντοσύνῃσι.

Ne quis neſciat quid hoc ſit, nova quadam Nonniſmi lege χορὺς ἱδρύσαϑαι eſt idem quod, choreas ducere. Nihil obſtat quo minus cætera eodẽ barbariſmo turbemus. καϑίσαι & ἱδρύειν adfinia ſunt. dicat ergo ſimiliter aliquis,

——— χορὺς ἐκάϑισε λυάιυ,

id eſt, ἐςήσαϊο. neſcio quæ victimæ ſatis ſint iſti errori expiando. adeò inuſitatus eſt.

ibid. 32. καὶ ὡς βροτὸς] eſt illud in mendo. lege, (172)

——— καὶ ὡς τροφὸς ἀβρὸν ἀϑύρων &c.

vir, inquit, cum eſſet, tamen nutricis munere functus eſt. ſequitur enim deinde,

καί οἱ δακρυχέοντι γαλακϊοφόρυ περὶ ϑηλῆς
ἄρσενα μαζὸν ὄρεξε.

In librum decimum Dionyſiacorum.

274. 7. ἀναγκάιη μεγάλη ϑεὸς εἰν ἑνὶ φεύγεις] vitioſe. & mox male, φυλαγμένον ἐγγύϑι ποντυ. viſus ſum locum integritati ſuæ reddidiſſe, (177)

τέκνον, ἀναγκάιη μεγάλη ϑεὸς· εἰς τίνα φεύγεις;
ποῖον ὄρος δέχεταί σε πεφυγμένον ἐγγύϑι πόντυ;

partem horum mutuatus eſt à Callimacho, cujus illud divinum eſt hymno IIII.

 λετῶ

λητοῖ, ἀναγκαίη μεγάλη θεός· ἐ γὰρ ἔγωγε
πότνια σὰς ὠδῖνας ἀναίνομαι. ἀλλά μοι ἥρη
δαψιλὲς ἠπείλησεν.

(177) 274. 11. ἤ ξίφος, ἤ σε θάλασσα &c.] hæc admirabilia ſunt, & magni cujuſdã ſpiritus. apparet enim vehementiſſimum πάθος ὑπὸ μανίας τινὸς ἐνθυσιαστικῶς ἐκπνέον, καὶ οἱονεὶ φοιβάζον τὺς λόγυς. valde perturbat animos, & concitat. deinde caſta ſunt omnia, plena, & rei accommoda. inſpiciatur integer locus. pauca ejus enumerare poſſumus talia κατορθώματα.

(181) 280. 7. ἐκ μελέων γὰρ ὄνειαρ ἐφαίνετο· νεισσομένυ δὲ
ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ποδῶν ἐρυθαίνετο λειμὼν] gratiam à me inibit, qui interpretabitur quid ſit iſtud ὄνειαρ, tum & quomodo naſcatur ἐκ ποδὸς ὁ ποδῶν λειμών. reſtituendus eſt elegantiſſimus ſenſus,

ἐκ μελέων δ' ὅλον εἶαρ ἐφαίνετο· νεισσομένυ δὲ
ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ῥόδων ἐρυθαίνετο λειμών.

feliciter adſecutus eſt τὸ χαρίεν. tale eſt illud in epigrammate quodam,

εὕδεις ἐν φθιμένοισιν ἀνάκρεον ἐσθλὰ πονήσας.
εὕδει δ' ἡ γλυκερὴ νυκτιλάλος κιθάρα.
εὕδει καὶ σμέρδις τὸ πόθων ἔαρ.

& apud Theocritum pari venuſtate,

νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
εὐνίκα, καὶ μαλὶς, ἔαρ θ' ὁρόωσα νυχεία.

Plautus Truculento, ſcen. Nũ tibi nã.—— *Ver vide*
Vt tota floret! ut olet! ut nitidè nitet!

(184) 284. 5. non erat periculum ei ab aliâ re, quàm à Zephyri flatu. lege.

μὴ ζεφύρυ πνεύσειε πάλιν θανατηφόρος αὔρη.

(186) 286. 23. μῦνον ἐμοὶ φίλε δῶμα φιλοσκάρθμω διονύσω·
καλὸν ἐμοὶ σεμέλης στεροπὴν ἐλάχειαν ἀείρειν]
emen-

emendare jam antea hunc locum conati ſunt viri ſummi, ſed non ita, ut rem tetigiſſe videri poſſint. plura enim mendoſa ſunt, quæ nos ſi non correximus, at ſaltem ut concinniora eſſent, effecimus. leg.

μῦνον ἐμοὶ λίπε παῖδα φιλοσκάρθμῳ Διονύσῳ.
καλὸν ἐοι σεμέλη σεροπὴν ἐλάχειαν ἀείρειν.

mater mea, inquit, fulmen, & alii alia à te petant „ præmia. mihi ſatis ſit, ſi per te liceat hujus amore „ frui. pag. 488. 7. *παῖδα* pro *δῶμα* ſuppoſitum eſt. (319. 4) hîc contra.

In librum undecimum Dionyſiacorum.

300. 6. *ἀρτιθαλῆ τινα νεβρὸν*] narrat portenta quædam, quæ fidem excedunt. ceraſtes ſerpens, inquit, hinnulum dorſo ferebat, & tandem cornibus ſuis interfecit. hoc ridiculũ eſt. nam & cornicula ejus, ſicut cochlearum, tenera & mollia eſſe ait Plinius; & Ariſtoteles lib. 11. hiſt. animal. cap. 1. negat ullas animãtes eſſe *κεραλοφόρυς*, niſi quadrupedes. fieri tamen ut ſerpentes quidam dicantur *ἐπανάςασιν* quandam habere, & cornua appellari *κατὰ μεταφορὰν καὶ λόγυ χάριν*. (194)

302. 3. leg. —— *ἀγρώσσοντ@ ἀποπλαγχθέντα λυάιυ* (195)
ἠϊθέυ χαρίεντ@ ὁμοίι@ ἥλικι μορφῇ
ἄμπελον ὑπερόπτῃ τόσῳ μειλίξατο μύθῳ.
alioqui inepta erunt.

302. 25. *σὸν δέμας ἀδρύπτοισιν ἐοῖς ὀνύχεσσιν ἀείρων*] (196) eſt hoc contra Grammaticorum ſanctiones. analo-

gia enim poſtulat, ut ἄδρυπτος ſit, qui non laceratur. at noſter hoc, quod nunc ait, idē eſſe exiſtimat cum illo, quod alibi dicit, φειδομένοις ὀνύχεσσιν. errat igitur vehementer. Apud Ariſtophanem quidem eſt in Avibus,

> ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
> εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων
> μενετοὶ θεοί.

fateor μενετοὺς eſſe τοὺς ἀνεξικάκους, & in Iliade τλητὸν θυμὸν agendi notione dici τὸν ὑπομονητικόν. ſed hoc cauſam ejus non juvat. etſi enim analogiæ maximum momentum ſit, uſus tamen contrà ſubinde obtinet. qui autem neque analogiam ſequitur, neque uſum, is ineptus eſt, & ſibi, non aliis, canit.

(198) 306. 1. κατεσφήκωσε κεραίην] malè hoc de conſtrictione, & præter rem eſt. illud enim tantummodo dicit, auro eum obleviſſe hujus cornua. leg. igitur,

> καὶ διδύμην ἑκάτερθε καλεχρύσωσε κεραίην
> χερσὶ βαθυνομέναις ξανθόχροα πηλὸν ἀφύσσων.

trahebat enim aureas arenas fluvius ille. hinc poſt ait,

> μὴ κοτέῃς ὅτι κοῦρε τεὴν χρίσωσα κεραίην.

(200) 308. 29. mortuo puero juſta facit, & de more imponit cadaveri crines. quare legend.

> πλοχμὸν ἕνα τμήξας ἐπεθήκατο μάρτυει νεκρῷ.

(201) ibid. 31. leg. ὅθεν θεὸς εἶδος ἀμείψας &c. in tota loci ratione eſt acumen ſophiſticum, & minuta obſervatio.

(201) 310. 18. στεφάνοις στέφος, ἢ τίνα πάλλων] non ita ſcripſit. leg.

> ποῖον ἔχω καὶ ἐγὼ πλοκάμοις στέφος, ἢ τίνα πάλλω
> ἄνθεα φωνήεντα παρήγορα παιδὸς ἀνίης;

312. 23.

312. 25. non ſatis cogitavit quid diceret. (202)

——— δεδεγμένος ἡνία ῥείης

μειλιχίων ἀδόνητος ἐμάστιες ἅρμα δρακόντων.

debebat ſcripſiſſe, ——— ἅρμα λεόντων. nam & ſic ipſe alibi,& cæteri omnes.

312. 33. leg. ἄξομαι ἀστράπτουσαν ἐρυθραίων λίθον ἰνδῶν. dona, quæ allaturus eſt, numerat. vir Ill. λάζομαι. quod hic admitti non poteſt. (203)

324. 11. θυγατέρες λυκάβαντος ἀελλοπόδοιο τοκῆος] eſt hæc deſperata quædam ἀγραμματησία, quam nō indicarē, niſi neceſſe eſſet. inſpexerat, opinor, alicubi ſcriptoris locum quempiam, in quo forte flexus vocis ejuſmodi erat, qualis eſt in illo Simonidæ apud Ariſtotelem, (210)

χαίρετ' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

ex hoc patrio caſu fecit rectum ἀελλόποδος,& porro ἀελλοπόδου,& ἀελλόποδον. hoc eum fefellit. non enim cogitavit etiam patrium illum poſſe eſſe à recto ἀελλόπους, quod & verum erat, & uſurpatum omnibus. poterat eodem errore Apollinem Delphicum ἐκ τρίποδου vaticinantem fingere. perinde enim erit, & ſimile ἰδιωτείας ſuæ argumentū dabit.

In librum duodecimum Dionyſiacorum.

330. 32. εἰσέτι ῥείης δίσρον ἔχων] nunquam erit ut credam eum hîc offendiſſe. res enim planior eſt,& notior, quàm ut ignorari poſſit. malim ſcriptū fuiſſe, καὶ νιόβη &c. & mox, (215)

στήσεται οἰκτρὸν ἄγαλμα, καὶ ἔσσεται αὐτόθι γείτων πυρρὸς

πυῤῥὸς ἐρωμανέων φρύγιος λίθος, εἰσέτι λητοῦς
δἰστρον ἔχων ἀθέμιστον ἀνυμφεύτων ὑμεναίων.

(217) 334. 15. ἄπνος ἕλκων] inſigniter deformatum eſt. lego,

ταντάλιδος στοναχῆσι διάβροχος ἄπνος εἰκὼν
διπλόα δάκρυα χεῦε.

(137) ſimilis pene extat locus pag. 364. 7. dubito tamen an præferam,

——διάβροχος ἄπνος ἀγκών.

nam & vicinum illi eſt, & de ſaxo loquitur.

(217) 334. 22. concinnem aliter, quam vir illuſt.

τοῖα πόθῳ στενάχοντος ἀδακρύτου διονύσου
φρικτὰ μετετρέψαντο παλίλλυτα νήματα μοῖραι.

(218) 336. 3. ἢ ναέτης] nihil diverſum voluit dicere ab his, quæ antè. lege,

ἠέ μιν ἐν θυμέλῃσιν ἀνὴρ εὔρυθμος ἀείσει
ἐνναέτης μαραθῶνος.

manifeſto enim quaſi digitum intendit in Dionyſia Athenienſium.

(219) 336. 28. ἄκρα δ' ἐνείρων] vel cœcus hic mendum conſpiciat, lego,

γαστὴρ θάμνος ἔην περιμήκετος, ἄκρα δὲ χειρῶν
ἀκρεμόνες βλάστησαν.

Ill. vir. —ἄκρα δ' ἐθειρῶν. quod admitti poterat, niſi ſubjiceretur mox, βόστρυχα βότρυες ἦσαν. de manibus autem nihil, niſi hic.

(219) 338. 1. ἀμειβομένου δὲ κορύμβου] neque hoc emendatè. eſt enim odioſa palilogia. lege,

——ἀμειβομένου δὲ καρήνου
γναμπτῆς κυρτὰ κόρυμβα τύπον μιμεῖτο κεραίης.

fuerat enim & ipſe ex Satyris unus, quibus cornua in fronte ſurgunt.

(220) 338. 23. hæc aliter conſtituenda ſunt, & emendanda

danda. lego:

———ἡδυπότου δὲ

χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ἐγεύσατο βάκχος ἐέρσης·

γεύσατο καὶ καρποῖο καὶ ἀμφολέροις φρένα τέρπων &c.

340. 12. viri ſummi ſcribebant, τεῆς κήρυκα τελευτῆς. ſed omnia integra ſunt, ſi paulo aliter conceperis. (221)

χροιὴν ὑμετέρην καὶ ἐν ἔρνεσι κοῦρε φυλάσσεις·

σῶν μελέων ἀκτῖνα τεὴν κήρυξε τελευτή.

οὔπω σε προλέλοιπεν ἐρευθαλέη σέο μορφή.

342. 3. iterum eſt novus idiotiſmus Nonnicus, (222)

εἶξον ἐρισταφύλῳ κορυθαίολος· αἱμαλέεις γὰρ

σπένδει λύθρον ἄρηϊ, καὶ ἀμπελόεις διονύσῳ

βότρυος οἰνωθέντος ἐρευθιόωσαν ὀπώρην.

nemo tam infans & puer eſt, ut ſi civem aliquem deſignare velit, civicum eũ appellet. perinde enim erit ac ſi pro imperatore diceret imperatorium, pro paraphraſte paraphraſticum. at noſter his gaudere viſus eſt. ἀμπελόεις illi eſt ἀμπελουργὸς, ſive vinitor, & ſic cætera. & pag. 1158. (763)

ἔσομαι ὠκυπέδιλος ὁμήλυδος ἰοχεαίρης, hoc eſt, pediſequa. quod valde ineptum eſt. multò plura ſunt de hoc genere. ſed enumerare moleſtum ſit.

342. 21. συγνὸν ἀεξομένης ἀποσείσεται ὄγκον ἀνίης] inflat animos & effert jactantia: atque etiam tumidos facit gaudium. quare ὄγκον ἀγηνορίας & γηθοσύνης bene dixit, & aptè, at luctus deprimit, & exiles facit ac humiles. & qualis igitur erit ille ἀνίας ὄγκος? potuiſſet longe rectius,

——— ἀποσείσεται ἄχθος ἀνίης.

apud Homerum iraſcitur ille, & ait,

ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ. ſed aliter adfecti ſunt qui dolent, quàm qui excandeſcunt.

344. 5.

(223) 344.4. εἰ δὲ μεσημβρίζουσαν ἄγεις φαέθοντος ἀπειλήν] ſi, inquit, perferendus eſt ſolis æſtus, hoc tibi ſolatio ſit, quod uvarum vindemiationem præcedant Eteſiæ. toties jam puerorum antiquo ludo incluſi fuimus. neque nunc finem ſperare licet. ſenſus non ita ineptus, quàm verba. fallitur enim ferè ubique vicinitate quadam, & cognatione rerum. φέρειν & ἄγειν propemodum eadem ſunt. dixeris autem Græcè, φέρειν πόνους, δίψαν, &c. at non etiam ἄγειν πόνους &c. ſicut neque in Romanorum idiotiſmo rectum erit, ducere frigus, & æſtum: ſed ferre & tolerare. eſt is igitur unus è cincinnis Nonni ſumptus ex munditiis τῆς ἀγραμματησίας.

(225) 346.20. ἀφρὸν ἐϋσαφύλοιο] miror qui tam manifeſtum mendum fugerit viros doctiſſimos. incurrit enim in oculos, & ſe prodit. lego,

——— μυχὸν κοιλήναο πέτρης,
ληνὰς τε μέτωπα βαθυνομένων κενεώνων
τάφρον ἐϋσαφύλοιο τύπον ποιήσαο ληνοῦ.

foſſa, inquit, pro torculari fuit.

In librum decimumtertium Dionyſiacorum.

(230) 354.4. duces belli Indici, & auxiliares copias numeraturus, ſic infit,

——— ἀλλὰ λιγαίνων
ἡγεμόνας καὶ ὅμηρον ἀοσσητῆρα καλέσσω
ἐννεπίης ὅλον ὅρμον, ἐπεὶ πλωτῆρες ἀλῆται
πλαγκτοσύνης καλέουσιν ἀρηγόνα κυανοχαίτην.

5 quia leviſſima occaſione de portu aliquid dixerat,

pergit

pergit porro,& adtexit febriculoſam ἔννοιαν. pertinet totus locus ad illud ἑρμηνείας vitium, quod veteribus fuit μειρακιῶδες appellatum. de quo diximus ad pag.8.14.neque nunc repetere liber. (1)

354.22. πέδον εὐγυάλῳ χθονίῃ] non longe abit ab (231)
hoc id quod reponimus,

καὶ πέδον εὐρύαλον χρονίῃ πεφυλαγμένον ὀμφῇ,
ἅρματος ὀψιδόνοιο φερώνυμον ἀμφιαρῆος.

certum eſt intelligi Harma, qui eſt vicus Bœotiæ. & χρονίην ὀμφὴν dixit, quia ſcitum vetus eſt, ubi per Harma fulguraverit.

354.31. γραίης θ' ἱερὸν ἄστυ, καὶ εὐρυχόρου μυκαλησσοῦ, (231)
εὐρυάλου μίμημα φερώνυμον ἀνθερεῶνος] ad hæc investiganda viatico & face opus eſt. adeo in abſcondito latent. videtur tamen tot ambagibus id quęſiviſſe, ut myſticè nobis indicaret, quod apertè alii, de Mycaleſſi Bœoticæ origine, & bovis mugitu,

356.17. θεηδόκον οὖδας] credo ſcriptum fuiſſe pul- (232)
cra imitatione Homeri,

οἵ θ' ὑρίην ἐνέμοντο θεηδόκον, οὖθαρ ἀρούρης.

358.19. ἀγειρομένοισι δὲ δελφοῖς] mutavit ſcriptor (233)
librarius. lego,

——— ἀγειρομένοισι δὲ λαοῖς
πυθιὰς ὀμφήεσσα θεηγόρος ἔκλαγε πέτρη.

hoc aptum eſt & verum. convenerant enim illuc ex diverſis populis militares copiæ ut ſciſcitarentur oracula.

362.22. καὶ πολὺς ἀγγέλλων περιέρην αὐτόχθονα (236)
φύτλην

χρύσεος ἀπλέκτοισι κόμαις ἐσφίγγετο τέττιξ] rem vulgatam nos docet, Athenienſes veteres fuiſſe τεττιγοφόρους. Hoc enim & Thucidides jam ante, & multi alii dixere. ſed quomodo ait ſolutos fuiſſe &

fluitantes

fluitantes eorum crines? hoc falſum eſt. hærebant enim cicadæ in crinium nexu, quem Græcus interpres Thucydidis κρωβύλον in viris, in fœminis κόρυμβον, in pueris σκορπίον fuiſſe dictum ſcribit. non erat igitur cur plexos fuiſſe negaret. Cęterum congerebantur utrinque capilli in conum, ut quaſi ſtructura quædā eſſe videretur. Vetuſtiſſimis quoque Iudæis hoc idem in more poſitum fuit, qui hęc crinium plegmata ex uſu Syriaſmi dixere בניתא, quod Latinè ſonat ędificium, & ſimile eſt illi, quod Iuvenalis ait in Satyris,

——— tot adhuc compagibus altum ædificat caput.

(237) 364. 7. καὶ ἠπφιόωσα δεισπέλεν ἄπνο] ſunt intricatiſſima, ex quibus ſe non potuit expedire eruditiſſimus Falkenburgus. quippe ita locum emendavit, ut & langueret vis ſententiæ, & maneret ἡ λύσις, quam merito non amavit noſter, quia magis τῇ ὑποκρίσει conveniebat. res plana erit, ubi pauca mutaverimus,

> καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἔην σχεδὸν, ἄγχι δὲ κούρη
> οἰκτρὰ καὶ ἠπφιόωσα, καὶ εἰ πέλεν ἄπνοος εἰκὼν,
> δόχμιον ὄμμα τιταίνεν, ἀπὸ στενάχουσα τοκῆα
> ἀσωπὸν βαρύγουνον.

etſi, inquit, non vivebat, ſed ſculpta erat, tamen videbatur etiam tunc deflere patris ſui caſum.

(237) 364. 25. θῆβης] forte, —— καὶ ἐλεύθηλια πάρθης. is eſt enim Cretæ locus apud Ptolemæum.

(238) 366. 1. ἀλλὰ βίον προβέβυλε λιπόπτολιν &c.] eſt vitium ἑρμηνείας, quod ita familiare ei eſt, ut pene proprium ſibi fecerit. amat enim omnia δι' ἀκριβείας μακρηγορεῖν, neque modum aut finem facit, ſi quid arripuit. Significare volebat Aſterium Cretenſem

tenſem ducem vertiſſe patrium ſolum, & in Scythia ſedes ſuas collocaviſſe, non igitur ſatis habuit dixiſſe,

——— οὐ γὰρ ἔμελλεν ἰδεῖν μετὰ φύλοπιν ἰνδῶν
πάτριον ἰδαίης κορυθαίολον ἄντρον ἐρίπνης,
ἀλλὰ βίον προβέβουλε λιπόπτολιν, ἀντὶ δὲ δίκτης,
κνώσσιος ἐν σκυθίῃ μετανάστιος ἔσκε πολίτης.

ſed odioſa ſedulitate addit inſuper,

καὶ πολιὸν μίμνας καὶ ἀνδρογένειαν ἐάσσας
ξεινοφόνων προσέβλαθεν ἐς ἔθνεα βάρβαρα κόλχων.

eſt idem, quod jam dixerat, & tamen neque ſic deſinere potuit, majori enim ad huc tædio illud cumulat,

——— παιδοκόμη δὲ
πάτριον ἀμνήστεια ῥόον κρηταῖον ἐάσσας
αἰδομένοις στομάτεσσι νόθον πίε φάσιδος ὕδωρ.

diffidebat captui noſtro, neque futurum credidit ut poſteri intelligere poſſent, quid paucis vellet. quare prolixus eſſe laboravit. Antiqui inter primas dicendi virtutes ſtatuunt τὴν πιθανότητα, quam multis quidem modis obtineri ajunt, ſed præcipuè tamen, ſi quis ita dicat, ut plura relinquat, quæ tute addas. Hoc magnæ artis eſt. nam & in brevitate eſt venuſtas, & ſuo ſibi judicio gaudent alii, qui audiunt. dum enim ipſi per ſe intelligunt, & explent quod omiſſum erat, magis ſapere jam ſibi videntur, & favent dicenti, non ut auditores, ſed ut teſtes. Non animadverterunt hoc ſeveri illi Ariſtarchi, qui jam olim Homeri quoſdam errores exagitare auſi fuerũt. Inter hos Porphyrius eſt, qui cum legiſſet in Iliadis libro v.

——— ῥέε δ᾽ ἄμβροτον αἷμα θεοῖο
ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ᾽, οὐ πίνουσ᾽ αἴθοπα οἶνον,

anxiè monuit addendum fuiſſe, *ἀλλ᾽ ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ*. id enim ni fiat, metuendū jam eſſe ne etiam vermes ſint in deorum numero habendi, quum & ſine ſanguine ſint, & frumentum non edant, neque bibant vinum. ſane hoc mire ſtultum eſt, & videtur philoſophus ille, poſtquam ſemel ſcholæ ſuæ ſpatia reliquit, in alio quaſi orbe pedē poſuiſſe. Nos eū hoc tanto metu liberamus. nemo enim erit, qui credet Homerum voluiſſe perfecta definitione docere quid dii eſſent. ex multis enim unā differentiam poſuit: reliquas omiſit, ut curioſi Græciæ ſapiētes ſemper aliquid haberent, quod ſuapte induſtria adjicere ad hæc poſſent. omiſit, inquam, quia res manifeſta erat, & ſimul ut eſſet *γοργότερος ὁ λόγος*. Omnino enim brevitas efficit & *γοργότητα* ſimul, & venuſtatē. Quare hac de cauſa magiſtri quoque Græci jubent ſubinde *δύο δι᾽ ἑνὸς φράζειν*, qui longe elegantiſſimus eſt, & gratiſſimus dicendi modus. Equidem ad hunc locum quod attinet, arbitror ſupervacanea illa recidi poſſe, & ſufficere pauca hæc,

ἀλλ᾽ ἀβίων προβέβουλεν ἀλήμονα· παιδοκόμου δὲ
πάτριον ἀμνίστοιο ῥόον κρηναῖον ἐάσσας
αἰδομένοις στομάτεσσι νέον πίε φάσιδος ὕδωρ.

non enim jam aperte dicet eum in Scythia habitaſſe, ſed facile tamen colligetur *ἐκ τοῦ παρεπομένου*. in quo non vulgaris eſt artis vis. Aliter res habet in exili charactere: ibi enim magis decet vicina omnia, & minima excutere, neque quidquam præterire. Atq; ideo ſæpe hîc ἡ *διλογία*, & iteratio ejuſdem ei laudatur. Quod in Cteſiæ ſcriptis frequens fuiſſe veteres notant. *ἐγὼ μέν σε ἐσώωσα, καὶ σὺ δ᾽*

ἐμὲ

ἐμὲ ἐσώθης· ἐγὼ δὲ διά σε ἀπωλόμην. tanto judicio eandem rem multis repetiit, ut nihil horũ ſit quod tolli poſſit, quin ſimul pereat quoque ἡ ἐνάργεια. hoc ab aliis quoque mirificè factum fuiſſe meminimus. In illo Aſclepiadæ epigrammate, quod editum nunquam fuit, aliquid divinum eſt,

νὺξ, σὲ γὰρ, οὐκ ἄλλην μαρτύρομαι, οἷον ὑβρίζει
  πυθιάς ἡ νικοῦς οὖσα φίλ᾽ ἐξ ἀπάτης.
κληθεὶς, οὐκ ἄκλητος ἐλήλυθα.

dedita opera idem iterat, neque obtundit tamen. Quin Callimachi quoque ſingulare quoddam artificiũ apparuit in iſta tautologia, quæ eſt hymn. v.

ἵππω ἐπὶ κρήνᾳ ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοίσα
  λῶντο, μεσαμβρινὰ δ᾽ εἶχ᾽ ὄρος ἁσυχία.
ἀμφότεραι λῶοντο, μεσαμβριναὶ δ᾽ ἔσαν ὧραι·
  πολλὰ δ᾽ ἁσυχία τῆνο κατεῖχεν ὄρος.

nihil felicius eſt, nihil quod magis admiramur. & tamen hoc ipſum in alio quodam charactere culpandum eſſet, neque defendi à quoquam poſſet. Tanti eſt diſcernere dicendi genera, & decorem in omnibus ſervare.

370. 19. ἰταλίης τριλόφοιο] non eſt in Italia Peloris, ſed in Sicilia. lege, (241)

σικελίης τριλόφοιο πελωρίδα πέζαν ἐρίπνης.

380. 5. κέντορι θυμῷ] leg. (247)

——— ἀσίδηρος ἐμάρνατο κέντορι μύθῳ,
μύθῳ ἀκοντιστῆρι, καὶ οὐ τμηκτῆρι σιδήρῳ,

ut ſit elegantior geminatio.

ibid. 7. πεδήνιον υἱὸν] leg. (ibid.)

γλώσσῃ ἑρπηστῶν πλήνιον υἱὸν ἀρούρης.

erat enim Terræ & Titani filius,

ibid. 11. immane dictu eſt, quantum ſe verſavit, (ibid.) & ſollicitus fuit, ut acumina quædam confingeret,

„ ret, & peregrinas ἐννοίας. Arius aliquis fuit, in-
„ quit, qui hoſtem ſuum arma moventem,& omnia
„ dira minitantem, verborum paucorum vi repreſ-
„ ſit. ita victoriam, quam pugnando reportare non
„ potuiſſet, myſtica quadam incantandi virtute obti-
„ nuit. Hoc ut nobis ſignificet, operoſe τερατολογεῖ.

ἔγχος ἔχων στόμα θοῦρον, ἔπος ξίφος, ἀσπίδα φωνὴν,
τοῦτο θεοκλήτῳ προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι,
στῆθι τάλαν.

Hæc verba ejus fuêrunt, quorum vim putida nugacitate explicat,

——— φλογόεις δὲ γίγας ὑπὸ μύστιδι τέχνῃ
ἀρραγέος μύθοιο σοφῷ στηρίζετο δεσμῷ
ἀνέρα δειμαίνων κεκορυθμένον ἔμφρονι λόγχῃ.

hoc eſt, lingua. Deinde alia quadam elegantia,

γνωτοπέδην ἀσίδηρον ἔχων ποιήτορι μύθῳ.

mox variat idem,

γλώσσῃ ὀϊστεύοντα λάλον βέλος.

tum & multò ineptius,

——— ἦχε δὲ κάμνων
ἕλκεα φωνήεντα, πεπαρμένος ὀξέϊ μύθῳ.

deinde nova ſubtilitate,

καὶ πυρὸς ἕλκος ἔχων πετορημένος ἔγχεϊ θερμῷ,
ἄλλῳ θερμοτέρῳ νοερῷ πυρὶ κάμνε.

& poſtremo,

οὐτηθεὶς ἀχάρακτον ἀναιμάκτῳ δέμας αἰχμῇ.

profectò non jam Arius, ſed Nonnus videtur γοητεύειν, & poterat tam horribili carminis lege vel ſerpens in pratis rumpi.

(249) 382. 9. ἱκαστήρια] forte, ——— οἵ τε κελαινὰς
χρυσοχόρους ἐνέμοντο, καὶ ἱερὰ ῥεύματα γοργοῦς,
ut ſit Tithraſus fluvius, prope quem agebant Gorgones.

384. 9.

384.9. legend. (250)

οὔπω γὰρ δυσέρωτα δολοπλόκον ἔπλεκε μολπὴν
γνωτῆς οἶστρον ἔχων ἀδαήμονος.

ita ſæpe loquitur, quum deſignat μινυρισμοὺς, & fractas querelas amantium. viri ſummi,

——— ἔπλεκε μομφήν.

ſed non animadverterunt paulo aliter hæc à cæteris referri. noſter enim non ab hac illum, ſed ab illo hanc amari ait. contra alii.

In librum decimumquartum Dionyſiacorum.

386.14. ἀλλὰ μετὰ βροτέην προμάχων ἡρωΐδα φύτλην, (251)
καὶ στρατιὴν ζαθέην με διδάξατε φοιβάδες ὧραι.] eſt inſignis error. nõ enim dicit, quod vult. Poſtquam populorum & ducum auxiliares copias recenſuit, tandem etiam catalogum contexit τῶν ξυμμαχικῶν θεῶν. ſed ante tamen indicat, & ait ſe numeraturum στρατιὴν ζαθέην, hoc eſt, multitudinem Deorum. Obſecro quid iſtuc nam eſt? aut quo modo credemus τὸ ζάθεον, & τὸ βροτὸν ubique & ſemper ἀντικειμένως ἔχειν? certe ζάθεοι non ſunt dii, ſed inter homines hi, qui ad deos ob quamcunque naturæ ſuæ excellentiam proximè accedunt. quare ſi ductum verborum ſequimur (& ſanè neceſſe eſt) στρατιὴ ζαθέη erit non illa deorũ, ſed hęc heroum & ſummorũ ducum. vide quid poſſit ignoratio emẽdati idiotiſmi. efficit enim ut diverſum ſit in dicente τὸ ἐνδιάθετον, & τὸ προφορικόν. ita ſenſum eruunt alii prodigioſum ſubinde, & qui planè ſit

H 3 præter

præter ſenſum ejus. Nemo verò rectè dixerit divinos deos. nihil quippe divinum eſt, niſi quod ſit extra illos. nam reliqui omnes poſſunt horum participatione quadam divini cenſeri: at ſoli dii non poſſunt. Iam illud quoque nihili eſt, φοιβάδες ὦ ῥαι. gerre Siculę. debebat locum integrũ ſic ſcripſiſſe,

ἀλλὰ μετὰ βρoτέην προμάχων ἡρωΐδα φύτλην,
καὶ στρατὸν ἀθανάτων μοι ἐμαὶ θεαὶ εἴπατε μοῦσαι.

ſic enim diſtinctè, & verè.

(253) 388. 11. ——— καὶ ἀγλαὸς ἤλασεν ἄνγης
ὑέες ἠελίοιο διωκομένοιο πιθήνης
χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι συγὸς ὕδωρ
ἄσπορον εὐκάρποιο ῥόδυ πόιησαν ἀλωήν] quoties hunc locum inſpicere ſolebam, in auguſtum coarctari copias meas ſenſi. ſunt enim tam malè depravata omnia, prope ut deſperaverim. nunc tamẽ conjecturæ fidere auſus ſum, & ſingula ſic conſtituere, ἦλθε λύκος καὶ σκέλμις &c. hi, inquit, fuerunt,

δαίμονες ἀγρονόμοι μανιώδεες, οὓς πάρος αὐτοὶ
πατρώης ἀέκοντας ἀπολμήξαντες ἀρούρης
θρίναξ σὺν μακαρῆι καὶ ἀγλαὸς ἤλασαν ἄνγυς
ὑέες ἠελίοιο· χολωόμενοι δὲ πιθήνη
χερσὶ βαρυζήλοισιν ἀρυόμενοι συγὸς ὕδωρ
ἄσπορον εὐκάρποιο πέδυ ποίησαν ἀλωὴν
ὕδασι ταρταρέοισι περιῤῥαίνοντες ἀρούρας.

de Telchinibus agit, qui quum eſſent homines invidi, & faſcinatores, terram omnium matrem & nutricem Stygiis aquis perfuderunt, ut eſſet ſterilis, & humanum genus periret.

(253) 388. 16. viri doctiſsimi inſigne mendum hîc reliquerant, quod integrum ſenſum inverterat, legend.

ἵππιον εἶδος ἔχοντι φόλῳ συνομάρτεε χείρων.

erat enim Pholus quoque Centaurorum unus, ſicut Chiron.

390.17. γλαυκιόωντι ξανθὸς ἐὼν ξανθόχροα χαίτην] (254)
nihil ſani. immutem ſic,

ξάνθῳ γλαυκὸς ἴκανεν ὁμόστολος ἀκλιτύποις γδ.
γλαυκὸς ἐοῖς μελέεσσιν ὁμόχροος ἔσκε θαλάσσης.
γλαυκιόων· καὶ ξάνθος ἔχων ξανθόχροα χαίτην
οὔνομα τοῖον ἔδεκτο.

Hæc germana ſunt. Cauſa autem, quam adfert, cur hi ambo ad bellum una venerint, ſophiſtica eſt & nugatoria.

392. 5. ὧν ἀπὸ φερμῶν] plane nullo ſenſu. legendum arbitror, (255)

——— ὧν ἄπο θερμὴ
πολυγάμων σατύρων διφυὴς ἀνέτελλε γενέθλη.

ardent enim libidine, & in furias ac ignem ruunt. viri ſummi, φυρμῶ. ſed non ita loquitur noſter. Falkenb. φερνῆς & φορμῶ. in quo profecto nihil eſt quod probes.

394. 4. non adſequitur Homeri divinitatẽ. quod (256) enim ille ait de portentoſo illo homine, vel hominis potius retrimento,

φοξὸς ἔην κεφαλήν. &c. id noſter,
φεδνὴ δ' ὀχριόεντι καρήατι φύετο χαίτη.

ſanè multò deterius. eſt enim φοξὸς, cujus caput in mucronem deſinit, & velut turbinatum eſt. at ὀκριόεις minimè. pertinet enim ad lapides, & ad alia, in quibus multa ſunt, quæ extant & eminent. illud eſt acutum: hoc verò aſperum. quare hallucinatus eſt.

394. 32. debuit ſcripſiſſe,

——— μεσσατίῳ δὲ (257)
στήθεϊ δεσμὸν ἔβαλλε, καὶ ἔσκεπεν ἄντυγα μαζῶν

παρθενίῳ ζωςῆρι. καὶ ὅιάπερ &c.

(258) 396.6. παρ' ἀγλύ⊙ ἄνθεα] non dubium eſt quin ſcripſerit,

——— δεξαμένη δὲ

θεσσαλὶδ⊙ δολόεντα παρὰ γραδὸς ἄνθεα γάιης
ὕπνον θελγομένων φυλάκων ἐπέχευε καρήνῳ.

nam & Theſſalæ mulieres ferè omnes veneficæ erant, & anuum ingenia maximè huc ferebantur.

(262) 402.28. μάρτυρι ταρσῷ] ex ſternutatione omen vulgo erat. nemo autem calce ſternuit, ſed naribus. quare malè ταρσῷ. reſcripſerim potius,

——— ἐπεὶ τότε μάρτυρι πταρμῷ
νίκης ἰνδοφόνοιο τέλ⊙ μαντεύσατο ῥεῖν.

(231) ſic pag. 356.3. ——— ἐπ' ἠϊθέοιο δὲ νίκη
πατρὸς πάτρως δαφναῖ⊙ ἐπέπταρε μάντις ἀπόλλων.

266) 408.6. leg. ἐπαΐξασα τανυκνήμιδι καμήλῳ.

In librum decimumquintum Dionyſiacorum.

(ibid.) Ibid. 27. leg. ——— προχέων ποταμηίδ⊙ ὄμβρον ἐέρσης. ſicut enim ἐέρσην appellat omnem liquorem, ita ὄμβρον quamcunque χύσιν.

(288) 428.33. legendum, ——— καί οἱ ἐνίψαι
ἔτρεμεν διςρὸν ἔρωτ⊙, ἔην δ' ὑπεμέμφετο σιγῇ.

non enim ait eum metuiſſe, poſtquam detexerat malum ſuum, ſed nunquam detexiſſe, quia non fuit auſus.

(281) 430.14. ἔπλεκε δάφνην] non capiebant ſententiæ elegantiam, qui hæc perverterunt. lego,

αἴθε καλὴ νίκαια πλέκ⊙ πλέκε καί κεν ἀπόλλων

ἁβρο-

ἁβροτέρην ἐδίωκε, καὶ οὐ φυτὸν ἔπλετο δάφνη.

ibid. 29. οὐ γὰρ λόγχην] nõ eſt hoc ex more ejus. leg. (ibid.)

κτεῖνέ με σῇ παλάμῃ, καὶ τέρπομαι· οὐ σέο λόγχην,
οὐ τρομέω φυγόδεμνε τεὸν ξίφος.

436. 29. νηϊάδες, καὶ ἀμαδρύες] nunquam hoc auditum eſt, & pugnat cum veterum ſcitis. conſuetudo & uſus poſtulat, ἀμαδρυάδες. quanquam aliter ſcripſit, opinor. leg. (285)

χαίρετέ μοι σκοπιαί τε καὶ οὔρεα, χαίρετε πηγαί,
χαίρετε νηϊάδες, καὶ ἐμαὶ δρύες.

In librum decimumſextum Dionyſiacorum.

446. 12. languet vis verborum propter levẽ mutationem. lege, (291)

πείθεο κόσφι μόθοιο, καὶ ὁππότε δήεις, ἀθήνη.

446. 19. voluit fingere indignantis ψόγον quendam, & acerbam λοιδορίαν ingẽti ira effuſam. quod ubi fit, præcipiunt dicendi artifices inutilem eſſe curam illam, quæ eſt περὶ τὴν λειότητα καὶ ἁρμονίαν. hoc enim non eſt effervеſcentis, neque concitati, ſed declamantis & oſtentantis. prima ars eſt artem hic diſſimulare. magis enim acre eſt, quicquid ſine anxietate effunditur, & ex ipſa re natum ſubito apparet. Homerus quoties verbis aliquem ſævientem facit, numeros frangit, & mutilat multa, ac quaſi ſingultim loquentem inducit. talia ſunt iſta in Iliade. (291)

δημοβόρος βασιλεὺς· ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
ἦ γὰρ ἂν ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

vehementem hanc animi eſſe commotionem apparet, quia neque verbis ſtat, neque ſententiæ ſuus ordo. quod enim cœperat dicere, abrumpit. poſt tranſilit ad aliud. neque hoc abſolvit, ſed deficit cum quaſi vox. deinde iterum pergit,

ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι.
ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, &c.

nihil poteſt his eſſe magis acre, aut fervidum. Noſter in ſimili re quum vires ſuas experitur, eandem laudem nuſquam aſſecutus eſt. amat enim etiam in his ubique ſplendidam illam compoſitionem, neque variat uſpiam, aut à plenitudine numerorum recedit. Equidem niſi me monuiſſet, haut ſciviſſem hæc eſſe excandeſcentis, & prope furentis convitia,

ἡ δὲ χολωομένη βριαρὴν ἀνενείκατο φωνὴν
παρθενικὴ στόμα λάβρον ἐπαιθύσσουσα λυαίῳ·
εἰ δύνασαι γλαυκῶπιν, ἢ ἄρτεμιν εἰς γάμον ἕλκειν,
καὶ βριαρὴν νίκαιαν ἔχεις πειθήμονα νύμφην.
εἰμὶ γὰρ ἀμφοτέραισιν ὁμόστολος· εἰ δέ σε φεύγει
ἀπροΐδης ὑμέναιος ἀπειρώδινος ἀθήνης,
καὶ νόον οὐ θέλξειας ἀπειθέος ἰοχεαίρης,
δέμνια νικαίης μὴ δίζεο.

componit ſingula niti dè tãquam teſſerulas. etiam dialecticè argumenta format, & omnem vim explicat oratoris cujuſdam. In ornamentis & conformationibus eligendis & collocandis, & comprehenſione devinciendis, nihil non ad rationem & tanquam ad artem dirigit. Atqui verum illud eſt, quod monent Rhetores, *ὅτι θυμὸς τέχνης οὐ δεῖται*. abjicienda igitur hic fuerat anxia iſta ſollicitudo, & quicquid ira ac fervor animis ſuggerere ſolet, exprimendum fuit. tum & negligi debuit *τὰ*

ἔρρυθμα

ἔῤῥυθμον,& contemni τὸ εὐήκοον, quibus ubivis potius,quam hic,locus eſt. Cætera,quæ ſuperſunt, nō excutimus:ſed tamen huc referri debent.

448. 19. τί σπεύδεις; ἀκίχητον ἔχεις δρόμον, ὥς ποτε δάφνην (293)

λητοΐδης ἐδίωκε] eſt prçter uſum omnem & analogiā. non enim eſt ἀκίχητος,qui fruſtra quærit(ut malè noſter exiſtimat) ſed qui reperiri non poteſt.

456. 5. καὶ οὐ γαμέοντα διώκεις] in repetitione omnis venuſtas fuiſſet.& fortaſſe geminauit, (297)

κτείνεις γὰρ ποθέοντα, καὶ οὐ ποθέοντα διώκεις.

poſſit enim videri Theocritum imitatus eſſe,apud quem ſimilia.

460. 3. legendum eſt, (300)

τίπτέ μοι οὐ φυγόδεμνος ὅλον δόλον ἔννεπεν ἠχώ;

460. 32. ἀγχινόοιο] eò deſperationis progreſſa eſt, ut vitam ſuſpendio finire vellet.ad hoc autem non opus fuit magna induſtria, quia nihil facilius, quā reſtis reperitur. vitioſum igitur eſt, ἀγχινόοιο. legerim, (301)

δίζετο δ' ἀγχονίοιο μετάρσιον ἄλκαρ ὀλέθρου

θλιβομένη σφιγκτῆρι περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ.

ut ſit leviter deflexum ab ἀγχόνη.

In librum decimum ſeptimum Dionyſiacorum.

462. 23. παιδὸς ἀμαζονίης τε δομὴν] admodum inemendatè. legerim, (302)

παιδὸς ἀμαζονίης δολίην ἄμνηστον ἐάσας

οἰνοβαρῆ φιλότητα, καὶ ὑπναλέης ὑμεναίους.

non

non enim vi, ſed dolo vitium virgini obtulerat. jam reliqua cohærent.

(303) 464. 15. λιπίδα θηρεύουσα] nihil eſt quò iſtud referas, & pendent omnia. reſcribo,

——— περισφίγξασα δὲ δειρὴν
ἤλυθε θηρεύουσα μάχης αὐτόσσυτον ἄγρην,
ἐκ πόλιος δὲ πόληα μετήϊεν.

(304) 466. 15. κραναὰς πυλεῶνας] voluit dicere λιθίνας. malè. fuerunt enim γλυπτοὶ, hoc eſt politi, ut poſt ait. atqui κραναοὶ ſunt lapides aſperi & rudes.

(307) 470. 24. οἱ μὲν ἄρ αὐλῷ] nihil de tibiis, ne per ſomnium quidem. legendum eſt,

——— οἱ μὲν ἐναύλων
ῥηξάμενοι κρηπῖδας ἐκύφισαν, οἱ δὲ κολώνης
ὑψιλενῆ πρηῶνα.

(410) 474. 22. erat capitis tegumentum ex gypſo factum, quaſi galea quædam. quare legerim,

ψευδαλέον μίμημα τετυγμένον ἠθάδι γύψῳ
ἀντίτυπον πήληκος ἀληθέος, ἔρκος ὀπωπῆς.

etiam qui orgia celebrabant, gypſo faciem illinere ſolent, unde toties dixit,

—— ἐχρίοντο παρήϊα μυστίδι γύψῳ.

(311) 476. 10. ὄργια βάκχου] eſt mendum. ait mulierem quandam, quum telo vulneraretur, veſtem collegiſſe, ut decore caderet. lege,

δεξιτερῇ ξυνάγειρεν ἑὸν φεύγοντα χιτῶνα,
γυμνὰ φυλασσομένη χιονώδεος ὄργια μηροῦ.

(311) 476. 20. magno apparatu, multiſque ineptiis & palillogiis rem non magni momenti deſcribit.

——— ὑπέρoπλος ὀρόντης
θηγαλέην βρομίοιο μάτην ἤρασσε κεραίην·
οὐ γὰρ ἄναξ διόνυσος ἀδηλήτοιο καρήνου
ταυροφυῆ τύπον εἶχε σεληναίοιο μετώπου

τεμνό-

τεμνόμενον ἑυπλήγου ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
ὡς κερόεις ἀχελῷος ἀείδεται, ὅν ποτε κόψας
ἡρακλέης κέρας εἷλε γαμοσόλος· ἀλλὰ λυαῖος
οὐράνιον μίμημα βοώπιδος εἶχε σελήνης
δαιμονίης ἄῤῥηκτον ἔχων βλάστημα κεραίης
ἀντιβίοις ἀτίνακτον. &c.

agnoſco admirabiles idiotiſmos Nonnicos *ταυροφυῆ τύπον*, & *ἀλοιητῆρα σίδηρον*, & *οὐράνιον μίμημα*, quos ne omitteret, & ut ſingulos cum faſtu oſtentaret ſolicitè operam dedit. tum & pugnantia dixit,& ſtolide prolixus fuit. Sed age, experiamur an hæc & brevius à nobis dici, & elegantius poſſint. equidem ſi contendere cum auctore antiquo fas eſt, ita maluiſſem,

οὐ μὲν γὰρ τοιαῦται ἔσαν βρομίοιο κεραῖαι,
διαί περ βοὸς εἰσι γεωμόρου, ἢ καὶ ὁποίαις
γαυριόων ἀχελῷος ἀγάλλετο, τάς ποτε κλάσσας
ἡρακλέης χείρεσσι φαλίζεται, ἀλλὰ σελήνης
βλάστησαν κεράτεσσι πανείκελοι, αἰὲν ἀαγεῖς,
ἀντιβίοις ἀτίνακτοι· ὁ δὲ θρασὺς &c.

paucis tam multa diximus, atque ille imò plura. ſed ſobriè tamẽ, & candidè, & caſtè. quod primum eſt & præcipuum in omni re.

478. 25. *γείτονα καὶ κυθέην*] equidem ignoro hoc quid ſit. forte legendum, (313)

ἠέλιος φλογεροῖο δι' ἅρματος αἰθέρα τέμνων,
γείτονα καιομένην ὑπὲρ αὔλακα φέγγος ἰάλλων,
στῆσον ἐμοὶ σέο δίφρα.

nam de India loquitur, cujus ſolum ſol quaſi urit perpetuo. poſſis &, *γείτονα κυανέην* &c. nam ab uſtione quoque eſt nigror.

480. 12. *κεῖσο νέκυς* &c.] eſt jocus amarulentus, & hoſtilis irriſio: quæ brevis eſſe debebat, & acuta, (314)

& tota

& tota mordax. langueſcit enim tandem τὸ σφοδρὸν, & tollitur quicquid acre eſt, ſi prolixitas accedat. ſicut & efficacius eſt, & magis terribile τὸ ἐν ὀλίγῳ πολὺ ἐμφαινόμενον. noſter hic cum pungere & irridere vellet, ῥητορεύοντι ſimilis factus eſt. Interfecerat ipſe ſe belli dux, & mortuus in flumen provolvebatur, de quo antea bibere milites ſuos vetuit, & ipſe, licet ſitiēs, abſtinuit ab ejus potu. Huic igitur inſultantem facit alterum, ſed, ut dixi, longis ambagibus. Equidem arbitror pauca illa potuiſſe ſufficere.

οὐ πίες ἁβρὰ ῥέεθρα μελισαγέος ποταμοῖο.
καὶ ποταμός σε κάλυψε, καὶ ἤμβροτες ἡδέος οἴνου.
χρύσεο κακκυτοῖο, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, πίε λήθην,
ἄρρος ὄφρα λάθοιο καὶ αἱμαλέοιο κυδοιμοῦ.

ſunt acerbiſſima, & aculeis plena, ac tanto δεινότερα, quanto breviora. Cætera, quæ male adjecit,

——— ὑμετερον δὲ
δηϊαδὴν θνήσκοντα πατὴρ κρύψειεν ὑδάσπης·
ὑμέας ἀμφοτέρους, ἑκυρὸν καὶ γαμβρὸν ὀλέσσω,
ἀντὶ δο[illegible] φονίοιο καὶ εὐθήκτοιο μαχαίρης
σείων ἔνια θύρσα, καὶ ἀμπελόεσσαν ἀκωκήν.
ἀλλὰ δαφοινήεντι κατακλείνω σε σιδήρῳ,

deleri omnia jure poſſint. nihil enim niſi inepte garrit: atque etiam poſtremo ait, quæ ante negaverat. tanti refert, utrum in illuſionibus iſtis diffuſum aliquid ſit & exuberans, an conciſum. quemadmodum neque in minitatione perinde eſt, hoc an illud ſequaris. Nam Lacones quidē, quum tribus verbis ſcriberent ad Philippum, λακεδαιμόνιοι φιλίππῳ. διονύσιος ἐν κορίνθῳ, plus ei ſignificaverūt, quam ſi de rerum humanarum mutatione, de deorum juſta vindicta, de tyrannorum funeſtis caſibus

multa

multa futiliter eſſ docuiſſent. Steſichori quoque dictum, quod apud Ariſtotelem eſt, vehementer perterruit Locros, ὅτι δὲ τέττιγες αὐτοῖς χαμόθεν ᾄσονται. quod fortaſſe contempſiſſent ipſi, ſi longam inſtituiſſet, & fanaticam orationem. eſt enim, inquiunt dicendi magiſtri, magis horribile, quicquid obſcurè intelligitur. quæ cauſa eſt cur myſteriorum quoque ſecreta allegoriis quibuſdam tegantur, tanquam nocte & tenebris.

482. 13. nulla verborum vis eſt. leg. (315)

——— ῥηΐτερον γὰρ
ἀσκεπέων θώρηκος ὀιστεύοντο φορῆες,

contra, inquit, quàm ſolet, factum eſt. facilius enim armati, quàm inermes lædebantur.

484. 8. περασπίζοντα] malè mutatum imperitis. (316)
lego,

ἀθρήσας δὲ τάλαντα μάχης ἑτεραλκέϊ ῥιπῇ
νίκην ἰνδοφόνοιο περιθεσπίζοντα λυαίου.

In librum decimumoctavum Dionyſiacorum.

488. 17. καὶ πέλοπος πλατὺν ὦμον, ὅσον θοινήσατο δηώ, (319)
μορφώσας ἐλέφαντι νόθῳ τεχνήμονι κόσμῳ,
υἱέα δαιτρευθέντα πάλιν ζώγρησε χρονίων] eſt barbariſmus. qui in bello parcit captorũ vitæ, aut animo defectos recreat, is ζωγρεῖ. at iſte, de quo loquitur, jam ante interfectus erat, & deorũ quadam benignitate ad vitã revocatur. igitur debuit dixiſſe,

υἱέα δαιτρευθέντα πάλιν ψύχωσε χρονίων.

488. 7. ἐμὸν μὴ παῖδα παρέλθῃς] nugæ. lego, (319)

περὶς

πρὸς Διὸς ἱκεσίοιο τεῦ, Διόνυσε, τοκῆος,
πρὸς σεμέλης θεόπαιδος, ἐμὸν μὴ δῶμα παρέλθῃς·
ἔκλυον ὡς ὑπέδεκτο τεὸν γενέθλιον λυκάων.

(186) antea pag. 286. 23. contra fuit peccatum.

(323) 494. 17. *δίζυγι χαλκῷ*] non ſatis emendatè. Lege,
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιζε μετήλυδα δίζυγι παλμῷ.

(326) 498. 27. ——— *ἐὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα,*
καὶ πίθον ὑπνώοντα, μέθη δ᾽ ὡς ἔκλυε φωνὴν] eſt defectus unius aut plurium verſuum, quos non eſt reſtituere ſine ope codicum.

(327) 500. 12. fugit viros ſummos verborum trajectus, à quo laborat ſententia.

μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι
Transp. *πατροπάτωρ ἐμὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ σοι αὐτὸς ἐνίψω.*
ἀσσύριός ποτε βῆλος ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης·
κυφίζων κρόνος ὑγρὸς &c.

planè non cohærent, neque ullum ſenſum eruere poſſis. tranſponam igitur quędam, & res plana erit,
μέμνημαί τινα μῦθον, ὃν ἡμετέρῳ γενετῆρι
ἀσσύριός ποτε βῆλος ἐμῆς πολιοῦχος ἀρούρης
πατροπάτωρ ἐμὸς εἶπεν, ἐγὼ δέ τοι αὐτὸς ἐνίψω.
nihil æquè manifeſtum eſt. deinde incipit narrare,
κυφίζων κρόνος &c.

(327) 500. 25. nemo dixerit integra eſſe,
ὠμοβόρους τε λέοντας ἐπὶ κλόνον ἰνδὸν ἱμάσσων
μὴ τρομέοις ἐλέφαντας, ἐπεὶ τεὸς &c.
nos hæc luxata juvari poſſe confidimus, ſed, ut ante, tranſjectione. ſcripſerim igitur.
μὴ τρομέοις ἐλέφαντας ἐπὶ κλόνον ἰνδὸν ἱμάσσων,
Transp. *ὠμοβόρους τε λέοντας· ἐπεὶ τεὸς ὑψιμέδων ζεὺς*
κάμπην ὑψικάρηνον ἀπηλοίησε κεραυνῷ.
loco ſuo mota erant duo hemiſtichia. quod mirum eſt, & raro fieri ſolet.

500. 30.

500. 30. ἐχιδναίων ἀπὸ ταρσῶν] ſæpe obſervavimus (328)
ταρσὸν in his libris ſpurium eſſe & ſuppoſititium.
legendum eſt,

——— ἀνερρίπιζον ἐνυῶ
χείλεσιν ἐρπυστῆρες, ἐχιδναίων ἀπὸ λαιμῶν
ἰὸν ἐρευγόμενοι δολιχόσκιον.

502. 12. ——— αὐχένος ὀρῆ (328)
εἴρπε χαλαζήεντι πετυμμένος] neque ὀρῆ rectum
eſt, neque πελυμμένος. emendem,

σκορπίος αὐλοέλικτος ἐπήορος αὐχένος ἄκρου
εἶρπε χαλαζήεντι τεθηγμένος ὀξέϊ κέντρῳ.

504. 2. τὸν κρόνος ἄπλετον εἶχε] nemo hactenus (329)
cum laude hinc ſe expedivit. neque mihi verò aliquid certi ſuccurrit, aut quod ratum haberi poſtulem. quantum tamen conjectura aſſequor, videtur ſcripſiſſe,

τὸν κρονίων ἀλέεινε καταιγιζοντα κεραυνοῦ.

hoc aptum eſſe fatebitur, qui cætera inſpiciet. & fortaſſe genuinum eſt.

506. 30. caſtiganda eſt ejus imperitia, (332)

καὶ πίθον ὡς ἐνόησε καληπιόωντι προσώπῳ
πότμον ἐοῦ σαφύλοιο σοφῇ μαντεύσατο σιγῇ
αὐτόματος.

quum ædes intrabat, inquit, ex luctu domeſticorum facile per ſe divinavit obiiſſe patremfamilias, etiamſi nemo hoc ei diceret. hoc eſt quod ait, αὐτόματος. iterum offendit in Helleniſmo. certe enim quibus nemine indicante noviſſe aliquid contingit, ii non αὐτοματίζουσι, ſed per ſe illud ſciũt. αὐτόματος enim eſt, qui nullius juſſu, ſed ſponte ad aliquid impellitur. αὐτοδίδακτος vero, quem nemo docet. illud ad voluntatem ſpectat, hoc ad intellectum. quare ſępe etiam qui ſcientię amantiſ-

ſimi ſunt, parum tamē proficiunt, quia ſtudii hanc laudem deterit culpa ingenii. neque enim ſemper promptam voluntatem indoles quoque induſtriæ comitatur.

(ibid.) ibid. 12. *μαρμαρυγὴν δολόεσσαν*] hoc verum eſſet, ſi fuco faciem obleviſſet. at nunc ait ſqualere eum & in luctu eſſe. quare legerim,

πῶς φορέεις τάδε πέπλα χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ,
μαρμαρυγὴν ψολόεσσαν ὀϊζύουσι παρειάς.

nimirum cinere ſe conſperſerat.

In librum decimumnonum Dionyſiacorum.

(340) 520. 6. *σειληνὸς δὲ νεοσπίστου νέον οἶνον*] ſunt adeo diſtorta, ut vix reſtituere poſſis. conati tamen fuimus hoc modo,

δὸς χάριν ὄφρα πίοιμι παλαιγενέος χύσιν οἴνου,
σειληνῷ δὲ λίποιμι πιεῖν νέον οἶνον ὀπώρης.

illi, inquit, muſtum relinquam: mihi ſit vetus vinum bibere.

(341) 522. 10. *ἦν δέ οἱ ἁρμονίη*] imo dixit, opinor.

ἦν δέ οἱ ἀμβροσίη γλυκερὸν ποτόν.

promiſcuè enim iſtud veteres non magis de cibo, quam de potu. quod vulgatum eſt, neque eget exemplis.

(ibid.) 522. 1. *οὐ δὲ μὲν οἷα* &c.] eſt hæc Dionyſiaca ſaltatio, qua res acta quædam manuum geſticulationibus repræſentatur tanquam in ſcena. eam noſter ut exprimeret, multum ſudavit, & inepte nugatus eſt. rem enim unam & eandem variat, ſed prodigialiter,

ter,& dum ubertatem ſequitur, ſpecie recti deceptus eſt. Verùm alibi quoque hoc vitium tetigimus.

526. 27. δϊά τε μορφὴν] nullum eſt veſtigium germanæ ſcriptionis. & tamen neceſſe eſt legas, (344)

——— δϊά τε λοιβὴν
ἀργύρεον κρητῆρα λαβὼν ἔῤῥιψε ῥεέθροις.

ſacra enim facit fluvio.

528. 14. σειληνὸς πάλαι ἄλλος ὑπέρβιος αὐλὸν ἀμείβων (345)
αὐχένα γαῦρον ἄειρε] id eſt, animos ſumpſit à cantandi peritia. Hoc ille quiſquiliarum legulus à Romuli nepotibus ſumpſit: ſed imperitè. nō enim bene advocaverat genium ſuum. quare accenſendum hoc eſt cæteris Nonniſmis: imo ponendum in fronte.

548. 31. ἢ αἱματόεντι σιδήρῳ] non eſt ſanum. reſcribo, (359)

ἢ ποσὶν, ἢ παλάμῃσιν, ἢ αἱματόεντι καρήνῳ.

nam membra hoſpitum, quos occiderat, ſuſpendebat in veſtibulo.

550. 19. turbata ſunt,& mirũ in modũ implexa.

ὡς δ' ὅτέ τις παρὰ χεῖμα γαληναίῃ παρὰ λόχμῃ
ἀννεφέλυ φαέθοντος ἰδὼν τερψίμβροτε ποιμὴν
πανὶ δὲ κῶμον ἄγειρε.

eſt Ilias mendorum. videor tamen omnia nitori ſuo reſtituiſſe,

ὡς δ' ὅτέ τις μετὰ χεῖμα γαληναίῃ παρὰ λόχμῃ
ἀννεφέλυ φαέθοντος ἰδὼν σέλας ἄνθορε ποιμὴν,
πανὶ δὲ κῶμον ἔγειρε, συνωρχήσαντο δὲ νύμφαι, &c.

neſcio an germana ſint: certe quidem plena ſunt & aperta. Falkenburgo aliter hoc tentatum fuit. ſed non procedebat.

562. 11. ἄναξ βακχεύετο] loquitur de paſtoribus, (368)

qui in Arabia. lego,

εἰς ἐνοπὴν ἄγραυλον ἄραψ βακχεύετο ποιμήν.

apud Homerum quidem eſt,

—— *συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν,*

ſed longè diſpar ratio eſt.

(368) 562. 15. *ἄτροφον ἀρσενόπαιδα*] inter hæc & illa, quę ſequuntur, *νυμφάων παλάμῃσιν* &c. eſt ingens hiatus. deeſt enim orationis ille flexus, quo rediit ad Lycurgi calamitatem memorandam. hoc ex ſerie, quam inſtituit, manifeſtum eſt.

(369) 564. 6. *ἀῤῥαβίας σχεδὸν ἦλθε*] etiam hîc nemo neget lacunam eſſe. quæ expleri poteſt, ſi hoc aut ſimile addideris,

καὶ τὰ μὲν ὡς ἐνόησε Διὸς δάμαρ, ὠκέϊ ταρσῷ
ἀῤῥαβίας σχεδὸν ἦλθεν, ἐνυαλίου δὲ καμόντα
ῥέα δενδρήεντος ἀνεζώγρησεν ὀλέθρου.

jam enim tranſit ad Lycurgi liberationem.

(370) 564. 24. *μῶμον ἀναστήσειεν*] jam ante diximus hoc eſſe vitium exilis characteris, quod *ξηρότης* appellatur. deinde eſſe quoque ineptum barbariſmum. vide quæ ad pag. 44. 22.

(373) 570. 16. *αἰθέρος ἀμήσαντα φυλοσπόρον ἑσμὸν ἀρότρων*] ſic legendum eſt. nam & antea quoque de eodem hoc, pag. 328. 29.

——— *γέρων Κρόνος ὁππότε τέμνων*
ἄρσενα πατρὸς ἄροτρα &c.

Lucretio etiam hanc corporis partem eſſe vomerem ſcimus. Sed hîc iterum Helleniſmi ſui fidem nobis facit. imperitè enim illud,

——— *ἑσμὸν ἀρότρων,* quum de ſolo iſto ſene loquitur. ſicut enim *μήδεα*, & *ἄροτρα*, & genitalia, unius cujuſdam peculium eſſe poſſunt, ita *ἑσμὸς ἀρότρων*, non niſi plurium & diverſorum. Qui hoc ignorat,

ignorat,nihil niſi tiro in his eſt,& puer.

570. 31. *σύνδρομον αὖ ἐρίσω*] eſt jocus ſalſus, & (374)
plane feſtivus. nuncium ab hoſtibus ad ſe miſſum minis terret Indorum dux, & quia longis auribus erat,ſuaviter ludit hominem,

οὐ μὲν ἐγὼ τελέσω σε διάκτορον· οὐ δύνασαι γὰρ
λάτρις ἔργον ἔχειν οἰκοσόον· ἀλλά σε μακροῖς
οὔασι ῥιπίζοντα παρ' εἰλαπίνῃσιν ἐάσω.

ubi victoria,inquit,potitus fuero,ad hoc opera tua ,,
utilis erit, ut menſæ meæ adſiſtas, & auribus tuis, ,,
tanquã flabello, vẽtulum mihi facias,dum cœno. ,,
Magni ſtuporis, & aſinitatis cujuſdam indicium eſt,longis auribus eſſe,aut eas movere poſſe.Quod etiam Ariſtophanes leporum pater vidit, & paulo aliter hoc ſcomma torſit in Athenienſes,qui ab inſanis declamatoribus falli ſe,& circumduci patiebantur,dum omnia eorum dicta probabant,& admirabantur.

Αλ. *πρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,*
ὦ δῆμ', ἐραστής εἰμι σὸς, φιλῶ τέ σε,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος·
ἀνωρτάλιζες, κἀκερουτίας. Δη. *ἐγώ;*
Αλ. *εἶτ' ἐξαπατήσας σ', ἀντὶ τούτων ᾤχετο.*
Δη. *τί φῄς; τοιαυτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην;*
Αλ. *τὰ δ' ὦτα γάρ σου, νὴ Δί', ἐξεπετάννυτο*
ὥσπερ σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

planè acris quædam, & mordax vis eſt hæc. Iam in
illis quoque,quæ noſter ait pag. 544. 10.aliquid in- (356)
eſt,quod vehementer pungit,

——— *ἐκλαδίην δὲ λαβὼν δολιχόσκιον οὐρὴν*
σπληνῶν, λασίην τελέσω πλήξιππον ἱμάσθλην.

eſt ſumma quidem venuſtas, ſed talis tamen, ut terrorem quoque animis incutiat. in quo veteres

I 3 maxi-

maximum momentum poſuerunt, & Homerum fuiſſe primum omnium obſervant, qui his ἀστεϊσμοῖς uſus fuerit ſubinde πρὸς δείνωσιν. Itaque hujus proprias quaſi faciunt τὰς φοβερὰς χάριτας, quia formidabilis eſt etiam quum ludit. Tale eſt illud munus immaniſſimi hominis,

οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι.

nunquam magis timeri debuit, quàm quum iſto modo jocabatur. poſt hunc Xenophon quoque extitit, qui in hoc genere admirabilis fuit. ſæpe enim feliciter ex re invenuſta & odioſa τὴν χάριν aſſecutus eſt: quod non magis uſitatum tunc erat, quàm ſi aut ex calidis frigeſcere, aut calefieri ex frigidis cuiquam contigiſſet.

(374) 572. 2. καὶ σάκεος πτυκτοῖο μέσον &c.] hæc vitium tinniunt. nam poſtea rectè, δίζυγι δέλτῳ. omnino ſcribendum eſt,

καὶ πίνακος πτυκτοῖο μέσον κενεῶνα χαράξας
τοῖον ἔπος ταχύμυθος ἐπέγραφε δίζυγι δέλτῳ.

ait regem ei dediſſe literas, ſed in tabulis exaratas. In animo habuit Homeri verba, quæ ſunt Il. ζ. de Prœto,

πέμπε δέ μιν Λυκίηνδ', ἔπορεν δ' ὅγε σήματα λυγρὰ,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά.

Cæterum ut in aliis ſæpe, ita hîc quoque oſtendit ſe nullum uſum habere aut comminiſcendi aliquid novum, aut alios imitandi. ineptum enim eſt, quod ait, πίνακος κενεῶνα. erant enim tabulæ hę planæ & æquatæ. at κενεὼν eſt capax cōcavitas quędam, quæ in planis eſſe nō poteſt. deinde illud Homeri, θυμοφθόρα πολλὰ, quia commune & tritum videbatur, ambitioſe mutavit,

δίζυγα δέλτον ἔχων ἐγκύμονα δηϊοτῆτος.

ita,

ita, dum variationis ſtudioſiſſimus eſt, atque etiam anxius, fataliter nugatur.

574. 8. ἠελίου βαλβῖδα μεσημβριζουσαν ὀδίνων] id eſt, meridionalem plagam. ſed quid cauſæ erat, cur meridiem faceret Solis carceres? certe enim hujus curriculi initium in oriente cõſtituere debuit, metam in occidente. at medium ſit meridies. (376)

In librum vigeſimum ſecundum Dionyſiacorum.

576. 19. ὑπὸ ζυγά] ſub montium cacuminibus, inquit, quæ flumini impendebant, ſederunt. ſanè hoc novum eſt in puriore Helleniſmo. non enim ſicut Romani hîc juga, ita Græci quoque ζυγὰ agnoſcunt. ſed non ſemel ad Latinos deflectit, & barbarus eſſe adfectat. (377)

578. 17. diſſoluta ſunt, & pendent. neque poſſumus veram lectionem ex conjectura reſtituere: ſed ſententia tamen aliquid hujuſmodi requirit, (379)

θεςσοὺς ὄρνις ἐν ἠέρι κοῦφος ὁδίτης.

582. 31. θωρηχθέντας ἀμαδρυὰς] mirè adulterinũ. juſſit, inquit, belli dux totum exercitum ordine diſcumbere, & cibum capere. legerim igitur, (382)

——— *νοερῇ δὲ κέλευε σιωπῇ*

τεύχεσι θωρηχθέντας ἀνὰ ςίχας εἰλαπινάζειν.

584. 6. πρεισσονόυ ποταμοῖο] ſæpe quædam adeo portentoſa pro germanis ſubſtituerunt ſcriptores librarii, ut nulla manſerit affinitas. ex ſententiæ ductu neceſſariò reponendum eſt, (382)

καὶ ταχινὸν μετὰ δόρπον ἐπέρρεον ἀσπιδιῶται

γείτονος ἐκ ποταμοῖο πιεῖν ἐπιδόρπιον ὕδωρ

νεύμασι θεσπεσίοισι περισσονόου διονύσου.

(384) 586. 15. *δυσπέμφελον ἄγριν*] etiam hoc inuſitate deformatum eſt. germanum erit & rectum,

ὡς δ' ὅτέ τις προχέων ποταμὸς δυσπέμφελον ὕδωρ
ἄστατος ἐκ σκοπέλοιο &c.

(ibid.) ibid. 21. *ἐσύρετο γείτονι*] eſt referendum ad eoſdem auctores. potius enim ſcripſit noſter,

——— *πολλὴ δὲ πεσοῦσα*
ὑψιφανὴς προθέλυμνος ἐσύρετο ῥεύματι πεύκη.

auferebat, inquit, obvia omnia vis torrentis.

(391) 596. 26. *νέφος ἰνδῶν*] eſt mendum. Cum telis hoſtium, inquit, premeretur media phalanx, retroceſſit aliquantum. extremæ verò manſerunt. ita facta eſt quaſi curvatura quædam gibboſa, & *μηνοειδής*. mutem ſic leviter,

μεσάτης δὲ φάλαγγος ἀλευαμένης νέφος ἰῶν,
χῶρος ἐγυμνώθη κεραῆς ἴνδαλμα σελήνης.

(406) 620. 5. *πυρσὸς ὀρόντην*] falſum eſt, & dicendū fuit,

ἰνδοὺς θύρσος ἔπεφνε, καὶ ἔφλεγε πυρσὸς ὑδάσπην.

Hydaſpes enim igni uſtus eſt. at Orontes gladio ſuo ſe confodit, & in flumen provolutus eſt. quæ omnia jam antè narravit.

In librum vigeſimumquintum Dionyſiacorum.

(421) 642. 1. *ἀλλὰ* &c] iterum periclitatur ingenii ſui acumen, ſed neſcio quo modo non benè procedit. In Iliadis libro 2. ſupra omnem dicendi virtutem ſunt illa,

ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,

ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ πετάλοις ὑποπεπτηῶτες.

atque hos quidem poſtea ſerpens,

——— ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.

miſerabiliter omnia, & ſignificanter dixit. at noſter, qui in imitatione omne ſuum ſtudium videtur poſuiſſe, quædam ex his ſecutus eſt, ſed ineptè.

——δρακοντείοιο πεθνηότες ἄκρα γενείυ

ἰνδώης παλάμοιο πάλιν κλάζυσι νεοσσοί.

primo illud, πεθνηότες, quàm non aptum eſt? certe enim miramur ea etiam, quæ nos oblectant. at illos formido & horror ceperat. deinde malè exceſſum addidit divinis Homeri ἐννοίαις. nã κλάζυσι joculare eſt de teneris pullis. tollit enim illud, quod tantopere admirandum eſt,

——— νήπια τέκνα.

major enim & clarior ſonitus eſt clangor. alter ſatis habuit dixiſſe, τετριγῶτας. at de matre aliter,

——— πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχῦαν.

quod igitur jam ſæpe antè factum diximus, etiam hîc in contria dicendi vitia incurrit. illic ſcripſiſſe debuit,

——— πάλιν τρίζυσι νεοσσοί.

at hîc verò,

——— δεδοικότες ἄκρα γενείυ.

aliquanto enim minus inepta jam erunt.

642. 9. ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει] in toto (421)
hoc loco duo ſunt manifeſta πάθυς vitia, παρένθυρσον, & ridicula φαντασία, de quibus jam ſatis initio diximus ad pag. 8. 11.

(1)
642. 26. κρίνων ἠνορέην τεκέων διός] nuſquam po- (422)
tuit in propria pelle quieſcere. ſupra ineptè phyſici, & aſtrologi, & grammatici & aliorum perſonam ſibi ſumpſit. nunc ex puerorum ludo exem-

plum adfert cujuſdam προγυμνάσματος, ſive λόγου ἀντεξεταστικοῦ. toto enim hoc libro id unum egit, ut heroum quorundam virtutes inter ſe compararet. quod planè erat præter rem & inſtitutum. tum & ex dignitate hujus ſcriptionis non fuit, quia planè ſcholaſticum eſt, & puerile. ſolent enim hoc dicendi genere magiſtelli olim diſcipulos ſuos exercere, quo nihil miſerius erat, nihil putidius. & tamen noſter ſe hic jactat. Sane debebat in hoc charactere iſta frigida non tetigiſſe: ſed tamē quia ſic ei viſum fuit, haut nihil eſt conſilium ejus, & tam graves cauſas potuiſſe cognoſcere.

(428) ibid. 10. πότμον ἄγων ἀσίδηρον, ὅπη &c.] neſcio equidem qua ambitione & molimine hæc duxit ex illis ſimpliciſſimis Theocriti, quę ſunt in ἡρακλ. λεοντ.

> ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
> ἐξόπιθεν.

de eodem enim, & ejuſdē facto uterque loquitur.

(430) 654. 31. ſunt diſjectæ & turbatæ membra orationis. quæ in locum ſuum reſtituimus apta tranſpoſitione.

> ——— πολλάκι βάκχη
> ἄσπετον εὐκεράων ἀγέλην δαιτρεύσατο ταύρων
> *Tranſp.* ὑστιδανὴ θεράπαινα βοοκραίρου διονύσου.
> πολλάκις οἱ κεράεσσιν ἐμάρνατο μαινόμενος βοῦς,
> θηγαλέην δ' ἐπίκυρτον ἀνειρύσασα κεραίην
> εἰς γόνυ ταῦρον ἔκαμψεν ἀκοντιστῆρα λεόντων.
> κάλλιπε καὶ τριλόφοιο &c.

ſummi viri hæc quoque trajecerunt, ſed nec eodē modo, neque fortaſſe tam commodè. neceſſe enim eſt ut in fine flexus aliquis ſit, & συστροφή. quod nunc hoc modo, quam illo, magis fit.

660. 5.

660. 5. πλησαμένης] depravata hæc & tranſpoſita ſic emendanda eſſe cenſuit incomparabilis vir, D. Heinſius. (433)

νίκης δ᾽ ἐλπίδα πᾶσαν ἀνεῤῥίπιζον ἀῆται,
πλησαμένης ἑὰ κύκλα παλιννόστοιο σελήνης Tranſp.
μετρήσαντα μόθοιο τριηκοστῆς δρόμον ἠοῦς.
παπταίνων δὲ λέοντας ἀεργηλῇ παρὰ φάτνῃ
οἷα λέων βρυχᾶτο.

662. 25. ὠκεανὸν φορέοντι τίσοι ῥέξειεν ὑδάσπης; ſunt argutiæ ſophiſticæ,& argumentum futile. (435)

In librum vigeſimum ſextum Dionyſiacorum.

Ibid. 17. πολλάκι δ᾽ ἠνεμόεντος &c.] quod alibi ſæpe, id hic quoque accidit. multa enim tranſpoſita ſunt, nos, quod difficile erat, ſingula quæque ſuo loco repoſuimus. locus integer adſcribendus fuit, ut magis aperta res eſſet. leg. (452)

ἀλλὰ σοφοῖς στομάτεσσι μελίζε(τ)(ὠρίων) οἷά τις ἀνὴρ
πηκτίδι νυμφοκόμῳ θαλαμηπόλον ὕμνον ἀράσσων.
κατρεὺς δ᾽ ἐσσομένοιο προθεσπίζει χύσιν ὄμβρου
ξανθοφυής, λιγύφωνος· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἴγλη. Tranſp.
πέμπεται ὀρθρινῇσι βολαῖς ἀντίῤῥοπος ἠοῦς.
πολλάκι δ᾽ ἠνεμόεντος ὑπὲρ δένδροιο λιγαίνων
σύνθρονος ὠρίωνος ἀνέπλεκε γείτονα μολπὴν
φοινικέαις πτερύγεσσι κεκασμένος· ἢ τάχα φαίης
μελπομένου κατρῆος ἑώϊον ὕμνον ἀκούων
ὄρθριον αἰολόδειρον ἀηδόνα κῶμον ὑφαίνειν.
κεῖθι καὶ ἠγρεμόθων μερόπων στρατὸς, & cætera, ut ordine ſequuntur.

704. 12.

(462) 704. 12. inſolenter mutatum. non enim jubet eos interfici, ſed vetat, & in famulatu eſſe vult. deinde non ſatis portentoſum eſt illud de telis. & dixerit potius.

μὴ δολιχοῖς μελεέσσιν ἐπιψαύοντας ὀλύμπου
γηγενέας κύκλωπας ὀλέσσατε.

hoc planè erit pro reliqua ejus magniloquentia. multa enim thraſo ille Indus inepte effutit, & verbis pene difflat integras legiones.

(467) 712. 2. exiſtimavit vir incomparabilis lacunam hic eſſe & hiatum. quod verum non eſt. ſed quædam tamen mutanda ſunt. leg.

καὶ θρασὺν ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ
νεβρίδι χαλκοχίτωνα καλύψατε δηριαδῆα.

ſumat, inquit, hunc ornatum, quem cæteri omnes, qui orgiis miniſtrant.

(470) 716. 2. *ὁππότε σειρὴν*] peccatum à ſcriptore librario. leg.

ὁππότε πηνειοῖο φυγὰς ῥόος, ὁππότε δίρκη
μητέρα σὴν ἀπέειπεν, ὅτε δρόμον εἶχε καὶ αὐτὸς
ἀσωπὸς &c.

ſic Callimachus quoque de eadẽ hac fuga quum loquitur, Peneum ſimul, & Dircen, & Aſopũ jungit. & noſter alibi non ſemel.

(470) 716. 4. hallucinatus eſt,

ἀσωπὸς βαρύδουπος ὀπίστερον ἴχνος ἑλίσσων.

fluvii enim *βαρύδουποι* celeriter, & rapido curſu fluunt. at Aſopus leniter & lentè. debuit dixiſſe *βαρύγουνος*. nam & poſtremum fuiſſe ait, & Callimachum ſequi voluit, qui hujus tarditatis cauſam quoque adfert,

—— ὁ δ' εἵπετο πολλὸν ὄπισθεν
ἀσωπὸς βαρύγουνος, ἐπεὶ πεπάλακτο κεραυνῷ.

nimirum

nimirum ſenſit divinus vir nullo impetu, neque ingenti ſtrepitu, ſed potius placido murmure eum ferri.

716. 25. σκήπτροισιν ἐρίζων] imò contra & ſenſit, & ſcripſit. lèg. (471)

——— ἐμοῖς σκήπτροισιν ἀρήγων

μάρναο πτήνεσσιν.

auxilium enim ei tulerat, cum imperii res in extremum eſſent adductæ periculum.

In librum vigeſimumoctavum Dionyſiacorum.

722. 24. δηριάδην ἀπέλεθρον ἐπαΐσσοντα νοήσας] in mendo ſunt omnia. ait Phaleneum quendam, quũ in Deriadem impetum faceret, à Corymbaſo occiſum fuiſſe, qui caput enſe ei abſtulit. manifeſtò hoc voluit. etſi ex verbis corruptiſſimis quidvis aliud potius, quàm hoc, intelligitur. non poteſt his mederi levis mutatio. forte leg. (475)

——— λυσσαλέον δὲ

δηΐον, ὅια ῥέεθρον, ἐπαΐσσοντα νοήσας

ἀλκήεις ἐκίχησε κορύμβασος, ἐσσυμένου δὲ

λαιμὸν ἀπηλοίησε.

certum eſt aut hoc, aut ſimile reſtitui debere.

724. 1. πατρῴη] neſcio qua fati iniquitate factum ſit, ut hominem plus ſatis per ſe ineptientem multo fecerit ineptiorem quorundam ſupinitas. certe hæc quidem diſtortiſſima erunt, niſi ſic tranſponantur, ut nos ea exhibemus, (475)

μηκεδανῇ κεκάλυπτο κασιγνήτοιο βοείῃ·

Tranſp.

δαρδα-

δαρδανίης ἅτε τεῦκρον ὀϊςευτῆρα γενέθλης
εἰς σάκος ἑπταβόειον ἐδέγνυτο σύγγονος αἴας
πατρώη συνάεθλον ἀδελφεὸν ἀσπίδι κεύθων.

(477) 726. 11. non leviter peccat ignoratione Helleniſmi.

——— *ὁ μὲν φυγὰς ἴκελος αὔραις*
εἰς ςρατιὴν βρομίοιο τεθηπότι χάζετο ταρσῷ.

ſcimus *τεθηπότας* eſſe, qui rerum miraculo ſtupét, & admiratione defixi hærent. Noſter, qui meminerat non minus puſilli animi vitium eſſe, omnia mirari, quàm metuere leviſſima, utrumque confudit. non poterat autem magis ineptè, quàm hîc. ait meticuloſum quempiam fuiſſe, qui pugna deſerta in fugam ſe conjecit *τεθηπότι ταρσῷ.* nunquam ſuavior eſt, quam quum ſuas venuſtates expromit, quas hoc inficeto ſeculo nemo admittit: alibi ſimiles ſunt idiotiſmi.

(479) 728. 32. *φυλασσομένῳ γενετῆρα*] ſi vulgata iſta ſequimur, jam Indi videbuntur hanc militis imaginem ſervaſſe. quod enim dixit, *γαιῆρι*, quia eſt *τῶν πρός τι*, ad eam terram ſpectabit, in qua res geſta eſt, quum de alia nihil addat. at hoc falſum eſt: & reſtituerim,

——— *ἔην δέ τις ἄρεος εἰκὼν*
ὀψιγόνῳ γαιῆρι φυλασσομένη μαραθῶνος.

ait enim Athenienſem quendam fuiſſe, qui utroque brachio truncatus, pugnare tamen nondum deſiit. huic igitur ſtatuam poſtea Athenis erectam fuiſſe, ut in civium animis virtus excitaretur.

(480) 730. 21. *ἐτοξεύοντο καρήνῳ*] duo fulmina facit, terrenum & cœleſte, ex quorum oppoſitione argutias quaſdã jam aliquoties venatus eſt. quare legendũ,

γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ.

730.23.

730. 23. σείων θερμὰ λέπαδνα] non dubium eſt, quin mẽdoſè. Ait Indorum ferrum, & arma ceſſiſſe facibus hujus, & ignitis telis. lego, (ibid.)

καὶ μελίας νίκησε, καὶ ἄσπετα φάσγανα κύκλῳ
σείων θερμὰ βέλεμνα, καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκὴν,
δαλὸν ἔχων ἅτε τόξον.

736. 15. δώδεκα &c.] non alia via magis ad κακοζηλίαν itur, quàm τῷ ὑπερβεβλημένῳ τῆς διανοίας καὶ ἀδυνάτῳ. facile enim fit, ut qui ultra fidem aliquid dicere vult, idem etiam modũ excedat. quorum ut illud licitum maximè eſt, ita hoc non laudi, ſed vitio ducitur. noſter hujus rei menſuram nullam ſervavit. ait ducem quendam ſtrenuum fuiſſe, qui in prœlio (48.)

δώδεκα φῶτας ἔπεφνε μιῆς μυκήμασι φωνῆς,
λυσσαλέης πρoχέων ὀλεσήνορα βόμβον ἰωῆς.

ſæpe laudi eſt mentiri & incredibilia dicere (eſt enim audaciore ornatu ſubinde decoranda res) ſed tamen gratia omnis amittitur, cum tam aperte hoc fit, ut mendacio fallere velle videaris. quare omnino cogitandum hic eſt, quo uſque id deceat extollere, quod tibi non creditur. in hoc enim maximum artis momentum, & omnis dicendi vis eſt. Certè niſi modulis ſuis & ponderibus ratio hic utitur, frequentiſſimè hæc res riſum meretur: quem qui non captat, & tamen aſſequitur, ineptus eſt, & fatuus. De Satyrarum ſcriptoribus, & de Comicis aliter eſt habendum. hi enim & ubique cachinnos hominum captant, & omne punctum tulerunt, ſi bene hoc & feliciter ſuccedit. Quare jam in Ariſtophanis Acharnenſibus nemo hoc damnet, quod de Perſarum ingluvie dicitur,

εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους

ἐκ

ἐκ κριβάνου βοῦς.

& de iiſdem hoc quoque joculare eſt, ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὅλα. enimvero licuit hic modum naturalem augendi res vel minuendi excedere, quia omnis ridicula dicendi ratio in eo eſt, ut portentoſè, & longè aliter, quàm eſt rectum verumque, dicatur. eſt autem totum hoc genus ἀδυνάτῳ ſimile, & ideo maxime eſt frivolum. quare qui hic excitatur riſus, vilis eſt & ſcenicus, à quo in auguſto illo charactere omnino cavendum eſt. alioqui non jam ἐποποιΐα amplius, ſed comœdia fit, quæ vere eſt imitatio eorum, quæ deteriora ſunt, quæque turpia. cæterum partem turpitudinis aliquam Ariſtoteles facit τὸ γελοῖον, ſiquidem hoc eſt quaſi, inquit, ἁμάρτημά τι, καὶ αἶσχος ἀνώδυνον, καὶ οὐ φθαρτικόν. Quemadmodum igitur in illa venuſtas ſubinde, ſive τὸ εὔχαρι quæritur, ita in hac ubique fermè, & ſemper id, quod ridiculum eſt. quæ profecto multum diverſa ſunt, & operoſè diſtinguuntur à Græcis dicendi magiſtris. Nobis has differentias perſequi nõ eſt propoſitum, & ſatis ſit dicere, peccaſſe noſtrum, dum à vero ita receſſit, ut & fidem amiſerit, & in re ſeria riſum Comicum excitaverit mentiendi frigiditate. Adeo non ſine magno periculo plus, quàm in re ſit, deſignatur. niſi enim prudẽter hoc & magno judicio fiat, continuo contingit tolli vim omnem augendi, & laxari hæc omnia, quia nimis intenduntur. cui quidem malo tunc inſigne remedium adferri docent veteres, quum ὑπὸ ἐκπαθείας τὰ τοιαῦτα μεγέθει τινὶ συνεκφωνῶνται περιστάσεως. animus enim poſtquam ſemel adfectibus concitatus eſt, plane ſicut de forma amantes, ita de vero judicare non poteſt, neque mẽdaciis attendit, quia

æſtu

æſtu fertur,& velut rapido flumini obſequitur. Fidem igitur hic facere debuit ἡ τῦ πάθυς ὑπεροχὴ, κὴ περίςασις. quod dum malè negligit noſter, nihil aliud conſequitur, quàm ut ludibrium debeat.

In librum vigeſimum nonum Dionyſiacorum.

746.26. ſummis viris hic placuit tranſponere quędam, quæ loco ſuo mota credebant. quod neceſſe non erat. ſunt enim rectè omnia, & ordine poſita, ſed tamen paulo aliter concipienda. (491)

ἰλήκοι κλυτότοξος ἀριςαίοιο πεσόντος
ποῖον ἐμοί ποτε πένθος, ἐϋῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
κρείσσονα κικλήσκοντος ἐῆς ὠδῖνα μελίσσης;

cur, inquit, ejus mortem lugeam, qui ſuperbè artem ſuam meis inventis prætulit?

748. 17. ἀλλὰ τεῷ ποθέοντι &c.] neque hic hiatus eſt, etſi ſic opinati ſunt incomp. viri. plena enim erunt, & integra, ſi præcedentia illa leviter immutes, (491)

ἰλήκοις κυθέρεια μετὰ θρεσὺν &c.

750. 4. τροχοειδέϊ ταρσῷ] forte leg. (492)

κυκλώσας ταλάροισι τύπῳ τροχοειδέϊ τυρῦ.

liquefacto coagulo, inquit, durabatur lac, ut caſeus poſtea premeretur.

ibid. 26. ὡς νόμιος] eſt in toto hoc loco περιεργία ſophiſtica, & mera puerilitas, de qua diximus ad pag. 8.14. (493) (1)

752. 18. nullo negotio omnia hæc reſtitui poſſunt. leg. (494)

χειρὶ δὲ λήμνιον ἔγχος, ὅπερ κάμε πάτριος ἄκμων,
δεξιτερῇ κούφιζον, ἐπ' εὐφυέεσσι δὲ μηροῖς
φάσγανον ἠώρητο σελασφόρον.

hi ſi ita politis trajectio verborum, quam ſummi viri indicarunt, ingenioſa magis, quàm vera videbitur.

(499) 760. 4. ſpecimen induſtriæ ſuæ egregium dedit in ſuperioribus: neque abludit hoc ab illis, quod nunc protulit.

——ἐπήλυθεν ἕσπερος ἀστὴρ
λύων ἰνδοφόνοιο θεμείλια δηϊοτῆτος.

ex ſolo hoc joculari errore ſatis apertum eſſe poterat, quali fuerit ingenio. non fuit bellum tunc finitum, ſed nox tantummodò pugnam diremit. neque aliud quippiam eſt, quod dicere voluit. imperitè igitur & ineptè θεμείλια δηϊοτῆτος. nam poſtero die rurſus prœlium redintegrandum erat.

(504) 766. 26. nihil certius, neque manifeſtius eſt, quàm hæc à ſcriptoribus librariis eſſe tranſfecta. duos enim tantum filios illa habuit. & ambos deflevit occiſos. quale igitur hoc erit, aut qua mente dicet,

——— ὄφρά κε μήτηρ
γνωτοῦ κεκλιμένοιο περασπιστῆρα Καβείρου
δίζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβειρώ.

nimis portentoſum eſſet, & nunquam auditum. ſed non ita ſcripſit. ſcio. & omnino opus eſt hujuſmodi tranſpoſitione.

Tranſp.

καὶ μιν ὀπιπεύων κυκλούμενον ἴδμονι ταρσῷ
γνωτοῦ κεκλιμένοιο περασπιστῆρα Καβείρου
ἰσοφυὴς τυφῶνι πέλωρ βακχεύετο Μορρεὺς
γνωτοῖς ἀγχιβαθίοις κεκορυθμένος, ὄφρά κε μήτηρ
δίζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβειρώ
εἰς μίαν ἠριγένειαν ἑνὶ δμηθέντα σιδήρῳ.

ſententia

ſententia in aperto eſt. duo Caberi, inquit, erant ,,
ex eadem matre. horum alterum quum interfeciſ- ,,
ſet Morreus, alter fratris ſui cadaver protexit. ,,
quod quum videret ille, hunc quoque, qui ſuper- ,,
erat, adortus eſt, ut uno die utrumque filium luge- ,,
ret mater. ,,

772. 26. leg. (508)

τοῖον ἔπος μόγις εἶπε, καὶ οὐκ ἔτι πείθετο φωνή.

ægrè, inquit, hæc dixit, & cum plura addere vellet, ,,
vox eum deſtituit. levis quidem mutatio eſt, ſed ,,
quæ efficit, ut nullus jam hiatus eſſe amplius videatur: quod tamen exiſtimarunt viri ſummi.

774. 30. κισσὸν ἀεϱλάζουσα, τὸν ἀϱγολὶς ἔστυγε δαίμων, (509)
ὅσσον ἐϱευθιόωσαν ἐθήμονα φίλατο ῥείην.

hoc ulcus cæteri omnes reliquerunt intactum, & nunc ſanandum eſt. Quam arborem Græci ſomniant aureos fructus tuliſſe, quum Iuno nuberet, ea fuit ῥοιά, ſive malus punica. quare non levis cauſa fuit, cur hanc præ cæteris amaret illa diva. legendum manifeſto eſt,

——— τὸν ἀϱγολὶς ἔστυγε δαίμων
ὅσσον ἐϱευθιόωσαν ἐθήμονα φίλατο ῥοιήν.

quantum, inquit, poma granata amavit, tantum odit hederam.

788. 30. lege, (519)

——— ὑπὸ φυλλάδα πέζαν &c.

ne ſit neceſſe cũ incõp. viris lacunã hic cõſtituere.

794. 22. ὠκεανὸς κελάδων &c.] nimis temerè & præter expectationem abrumpit longam orationem, (512)
cujus tam ambitioſus fuerat apparatus, tantæ ambages & periodi. nihil erat quod eum turbaret: & tamen ita ſubito definit, ut eum attonuiſſe numen aliquod videatur.

In librum trigeſimum ſecundum Dionyſiacorum.

(527 802. 3. γαῖαν ὅλην ἐμέθυσε μύρυ δολιχόσκιος ὀδμή] Magnæ molis erat, & multi laboris, Dionyſiaca condere. quotidie enim novis curis animus intendendus fuit, neque unquam otioſo aut libero eſſe licuit. quò nos æquiores eſſe decet, & minus indignari, ſi ardore quodã aut ἀπεροσεξίᾳ in errores multos inciderit, qui omnium hominũ, quotquot ſunt, occupatiſſimus erat. Sanè quidẽ, quum hæc ſcriberet, omnino videtur aut novas ampullas finxiſſe, aut peregrinas quaſdam quæſiviſſe ἐννοίας, aut denique curribus induiſſe ocreas, ut rectè & ordine ad prœlium procederent

———ἐϋκνήμιδες ἀπῆναι.

non igitur vacavit ei cogitare, odorem nihil eſſe aliud, quàm tenuem ἀτμὸν, καὶ ἀποῤῥοήν τινα, ut Ariſtoteles & alii ſentiunt. quare nullam poſſe ejus umbram animo & cogitatione fingi. ſatis habuit mira ſimplicitate ab Homero iſtud ſumpſiſſe, apud quem longiores haſtas ſciebat eſſe δολιχοσκίυς. de cæteris ſecurus fuiſſe videtur. nam ſi leviter attendiſſet, quî poterat rem tam familiarem, tam vulgatam neſcire? non eſt umbra niſi illius rei, quæ conſpici poteſt. at odorem qui conſpicere, aut cõprehendere manibus velit, fruſtrà operam, opinor, ſumat, & ſibi ipſe illudat. Qui Satyras ſcripſere aut comœdias, non ſemel ab hac re riſum captabant. Hinc in Euripidis Cyclope, qui totus eſt quaſi Satyra quædam, lepidiſſimus eſt jocus. de vino enim ait

ait Silenus, homo rudis,

—— παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.

ὀδ. εἶδες γὰρ αὐτήν. σιλ. οὐ μὰ δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.

ludit ſenem Vlyſſes, & ut ſolet, argutatur. Multò feſtivius eſt, quod in Plauti Pſeudolo coquus ille, tanquam errore quodam ait. Act. III. Scen. Forum coquinum qui vocant, &c.

Co. *Ubi omnes patinæ fervent, omnes aperio,*
Is odor demiſſis pedibus in cœlum volat.
Eum in odorem cœnat Iupiter cotidie.

Ba. *Odor demiſſis pedibus? Co. Peccavi inſciens.*

Ba. *Quid eſt? Co. Quia enim demiſſis manibus volui dicere.*

fecit coquum Comicus ſimul & vitioſa locutione, & rei notiſſimę ignorantia peccantem, ut venuſtus eſſet, & facetus. Quæ igitur vel in ſcena quoque traducitur imperitorum inſcitia, eam in Nonno vix eſt ut culpem. incogitantia potius, aut fervor, aut denique quidvis aliud in cauſa fuerit.

818. 13. nihil neceſſe eſt cum illuſtri viro quædam hîc trajicere. (538)

820. 13. eruditiſſimus vir laboravit ut neque aucthoris hujus ἀγραμματησία hîc, neque τῶν κώλων λύπης appareret. ſed dum hoc fugit, in illud incurrit poterat tamen facile utrumque vitari. legerim, (539)

καὶ χλόος εὐκύκλοιο παρηΐδος ἄνθος ἀμείψας
μαρμαρυγὴν σίλβουσαν ἀπημάλδυνε προσώπου.

pallor, inquit, faciem ejus verterat, & perierat formæ decor.

838. 27. πόντος ἔτικτε] falſum eſt, & à mente ejus alienum. leg. (551)

ἥν ποτε πόντος ἔδεκτο, καὶ ἔμπαλιν ὤπασε γαίῃ.

antea in mari delituit. poſt terræ reddita eſt.

(561) 850, 30. *ὡς πάρος εὐρύνοντο, καὶ ὡς στομάτεσσι*] ſunt in mendo. neque illa meliora, quę poſt, *πάντες* &c. reſtituerim omnia,

> ——— *οὐδὲ μέτωπα πεφυρμένα λευκάδι γύψῳ*
> *ὡς πάρος ἔχρίοντο, καὶ οὐ στομάτεσσι πιόντες*
> *θερμὸν ἐρημονόμοιο νεόσσυτον αἷμα λεαίνης*
> *πάντες ἀελλήεντες ἐβακχεύοντο κυδοιμῷ.*

aptè ad priora, & ad ſequentia.

(561) 858. 11. fort.

> *σάνδιος ἡρακλέης κικλήσκεται εἰσέτι μορρεύς.*

ut dicat Morreum fuiſſe quaſi Herculem quędam Indicum. nam Indus fluvius ab incolis Sandus appellatur (ut ait Plinius) in jugo Caucaſi montis adverſus ſolis ortum effuſus: & ipſe undeviginti recipit amnes.

Lib. VI. *cap.* XX.

(562) 854. 15. *σοὶ μὲν ἐγὼ σκηπτοῦχε τεῆς κειμήλια κούρης βάκχας πρῶτον ἄγω*] non nunc primum incipit ineptire. captivas mulieres, quas rex dono accipit à genero ſuo, putidè *κειμήλια* ait eſſe. atqui nihil inter *κειμήλια* cenſetur, quod animatum eſt. & Homerus ſemper diverſa facit,

> ——— *κειμήλιά τε πρόβασίν τε.*

illa enim in arculis adſervantur, quia in magno pretio ſunt. at *πρόβασις* eſt, quicquid greſſu ſe movet, & in ſtabulis vivit aut in agris. Eſt igitur hoc manifeſtum delirium: & ſi porro ſic pergit, nihil jam reliquum ſibi fecerit ad monſtra nugarum. ſed neque nos pares erimus illis conficiendis. nimium enim defetiſcimur, & prope eſt ut nos tædium ac moleſtia enecet.

(565) 858. 22. *μορρεὺς δ' οὐκ ἀμέλησε*] video hic ingentem lacunam, quam ſupplere non eſt opis noſtræ. jam ante dicendum fuit, quo modo ex urbe iterum

egreſſus

egreſſus ſit, poſtquam non repererat, quam quærebat.

In librum trigeſimum quintum Dionyſiacorum.

866. 9. infeliciter venditat acumen ſuum. fuit, inquit, ex ducibus aliquis, qui ſenſit νεκρὸν πόθον ἄπνοον, hoc eſt, cadaveris amore inſaniit. miſeret me infantiæ. non enim ſonant verba hoc, quod in mente habuit. ſi argutandum fuit, oportuit dixiſſe, (569)

καὶ νέκυος πόθον εἶχεν ὁ ἔμπνοος.

& paulo poſt quoque rectius fuiſſet,

ἄπνόου οἶστρος ἔχει με τὸν ἔμπνοον.

mirum verò, ſi aliquid in hac arte à nobis diſcere debuit, cujus & magiſter ipſe erat, & inſtitor.

868. 15. ſunt hiulca, neque cohærent: ſed tamen arbitror tranſpoſitione reſtitui omnia poſſe. legerim enim, (571)

ποῖον ἔχω μάγον ὕμνον, ἢ ἀστερόεσσαν ἀοιδὴν, Tranſp.

ὄφρα θεοκλήτῳ πρεσχέων ἔπος ἀνθερεῶνι

οὐταμένου τεὸν αἷμα καλευνήσω κενεῶνος.

ἤθελον ἐγγὺς ἔχειν &c.

874. 28. inſultat homini bellicis laudibus claro, qui cætera invictus, amori tamen ſuccubuit. ſpurciſſimum eſt illud, (575)

οὐ τόσον αἰχμάζεις ὅσον ἄρεος.

ſcio primitus ſcriptum fuiſſe eleganti venuſtate,

οὐ τόσον αἰχμάζεις, ὅσον ὀφρύες, οὐ τόσον αἰχμαὶ

ἀνέρος οὐτάζουσιν, ὅσον βάλλουσιν ὀπωπαί.

non tela tua, inquit, tam certò lædunt, quã puellarum oculi. multus in his eſſe ſolet, & perpetuus.

In librum trigeſimum ſextum Dionyſiacorum.

(585) 888. 26. egregie decepit eum Helleniſmus ſuus. Ait duos fuiſſe immortalium exercitus, quorum ille quidem Indis, hic verò Dionyſio ſuppetias veniebat. in utroque multi, imò innumeri fuère. noſter, quod antea dixit, inſciens jam negat. quaſi enim non plures dii, quam duo, adverſas partes ſecuti fuiſſent, imperitè addit,

—— πολέμου διδυμόκλυπος ἔβρεμεν ἠχὼ
ἀμφοτέροις μακάρεσσιν,

puerile eſt. voluit dicere, ἑκατέρῳ θεῶν πλήθει. certe ubique in hoc genere ratio & uſus duo quædam ſpectare ſolet, quæ natura ſua unum quid & totum bis conſtituunt, etſi tamen ſæpe ejuſmodi quoque hæc ſint, ut eorum ambitus plura & infinita complectatur.

(594) 904. 10. iterum tironem in Helleniſmo profitetur. mulieres Lydias ait tam ſtrenuè in prœlio rem geſſiſſe, ut altera Amazonum gens eſſe videretur.

—— ἀνδροφόνους γὰρ
ἀλλοίας Διόνυσος ἀμαζόνας εἰς μόθον ἕλκει.

dicendum fuit, ἄλλας aut ἑτέρας. quod ſi ignavæ fuiſſent, & minus bellicoſæ, quàm Amazones, rectè ἀλλοίας addidiſſet. Sed nimis immoramur his confutandis. & metus eſt ne, quod in aliis culpamus, id nobis objiciatur.

(603) 916, 19. ἀνύσσω] leg.

———— ἕνα μοῦνον ἐρύσσω
θηλυμανῆ Διόνυσον ὁπάονα δηριαδῆος.

ridi-

ridiculum enim ſit, & meræ infantiæ, ἀνύειν δῦλον, cum cæteri omnes rectè τελέσαι, ex uſu hujus idiotiſmi.

ibid. 29. ἄϊδι γείτων] leg. (ibid.)

ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος ἄρεϊ γείτων.

non erant enim niſi trium dierum induciæ. mox rurſus pugnatum eſt.

In librum trigeſimum ſeptimum Dionyſiacorum.

918. 26. miro apparatu nugatur de lignatore, (604) quem procul vidit aliquis de monte deſcendentem per viarum anfractus,

——— ἦν δὲ νοῆσαι

ὑψιφανῆ περὶ βλῆτα κατήλυδα λοξὸν ὁδίτην.

nimia eſt hæc ſedulitas, & inepta molitio.

936. 4. καὶ νύ κε σειομένων τροχαλῇ στροφάλιγγι γενείων, (615)

ἀλλὰ παραστρέψας ἀνεστείρωσε] locus eſt admodum obſcurus, & in quo viri ſummi lacunam eſſe putaverunt. ego, quod adferam, ratum haberi non poſtulo. nam in tam inſigni mendo quis conjecturis ſuis fidat? videant tamen eruditi lectores, an nõ ſic emendanda ſint & tranſponenda ſingula,

καὶ νύ κε σειομένων τροχαλῇ στροφάλιγγι γενείων Tranſp.
ἀφειδῶν σαλὸς ἵππος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινῦ,
ἀλλὰ παραστρέψας ἀνεστείρωσε δίφρον ἐρεχθεὺς,
ἡνία δ' εὐποίητα καλέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ
ἀγχιφανὴς κατὰ βαιὸν ἐπισφίγγων γένυν ἵππων.
καὶ πάλιν ἐγγὺς ἔλασσε &c.

942. 29. extruſit hoc nimis properanter (620)

τοῖον ἀπεῤῥοίζδησεν ἀγήνορα μῦθον ἀχάτης
κεῤτομέων, νέμεσις ϗ τόσην ἐφθέγξατο φωνήν.
dicendum fuit, ἐγράψατο. nam & à Callimacho ſumpſit hæc, & noti ſunt Adraſteæ libri.

(624) 948. 19. valde errat qui hæc mendo putat vacare. ſunt enim confuſa & intricata. non dubito quin duo hemiſtichia ab oſcitantibus tranſpoſita ſint, quæ ſic reſtituo.

αἰεὶ δ' ἀντιπάλοιο φυλάσσετο δύσμαχον ὁρμὴν
Tranſp. *μή ποτέ μιν πλήξειε κατ' ὀφρύος ἄκρον ἀρέξας,*
ἠέ μιν αἰμάξειε τετυμμένον, ἠὲ μετώπου
ἄκρα διαλμήξειε κατὰ κροτάφοιο τυχήσας.

non optima hæc ſunt, neque ego ut rectum cenſeo: verũ meliora ſunt, quam quę deterrima. quid enim agas? ita ingenium eſt hujus, ut eadem ſæpe ad nauſeam repetere amet.

(625) 950. 5. ——— *ἐπὶ θρωσμῷ ϗ προσώπου*
εὐρυλέος γυγαῶτος ἐκυμαίνοντο παρειαί] licenter laſcivit. ſunt enim θρωσμοὶ nõ in facie, ſed in campis, & in fluminibus. In cæteris ambitio imitandi Theocritum apparet, ſed miſera, & inepta.

ὀξυτέρῃ στροφάλιγγι μετάρσιον ἴχνος ἀείρων
ἄμφω γναθμὼ ἔτυψεν ὑπ' οὔασιν.
non ſunt comparanda cum divina ſimplicitate Siculi,

αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δαλεῖτο πρόσωπον.
in illis verò,

——— *ἐρείσατο νῶτα κονίῃ*
θυμολιπὴς μεθύοντι πανείκελος,
malè confudit, quę prudenter diſtinxerat alter. primò quippe illud dixerat,

ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων.
ebrio enim ſimilis erat, non quia jam jacebat in

terra,

terra, quod noſter ait, ſed quia pugnis depexus titubavit, & ſtare neſciit, at deinde cum jam victus erat, rectè addit,

——— πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
κεῖτ' ἀλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νῖκος ἀπαυδῶν
ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας.

quæ profectò haud paulo præſtantiora ſunt.

952.2. ἀμφίδρομος ἀνὴρ] duo, inquit, ſic luctabantur ut modo ille hunc, modò hic illum de terra levaret. auſim reponere, (626)

——— ἦεν δ' ἀμφίῤῥοπος ἀνήρ.

nam poſtea addit,

——— ἑτερόζυγι παλμῷ
ἕλκων ἑλκόμενός τε.

certè in hoc certamine non curritur, ſed veſtigium uterque premit, & alter alterum ſupplantat.

952.10. αὐχμηρῇ ψαμάθῳ &c.] non ante pulvere conſperſit adverſarii corpus, quàm in terram dejectus eſſet. at nunc uterque adhuc in gradu conſiſtit. quare non pertinent huc quatuor iſti verſus, qui ſunt inter illum, cujus initium eſt, θλιβομένων &c. & hunc, qui incipit, ἀμφοτέρων &c. trajiciendi igitur ſunt, & reponēdi pag. 954. inter duos iſtos, ταρσῷ &c. &, καὶ τραχὺς &c. (626) (627)

ταρσῷ ταρσὸν ἔρειδε περὶ σφυρὸν ἄκρον ἑλίξας;
μυδαλέῳ δ' ἱδρῶτι χυτὴν ἔῤῥαινε κονίην *Tranſp.*
αὐχμηρῇ ψαμάθῳ διερὴν ῥαθάμιγγα καθαίρων,
μὴ διολισθήσειε περίπλοκος ἅμματι χειρῶν
θερμὴν τριβομένοιο κατ' αὐχένος ἰκμάδα πέμπων.
καὶ τραχὺς ἀντιβίου πετανυσμένος ὑψόθι νώτων
χεῖρας ἑὰς &c.

960.33. ἰσῦ] legend. (632)

καὶ σκοπὸν ἰθυκέλευθον ἄγων ἀντώπιον ἰσῦ.

eſt genus

eſt genus loquendi è medio, atque ex conſuetudine vulgi petitum. nam potius dicendum erat, τὸν ὀϊςὸν ἄγων ἐναντίον τοῦ σκοποῦ. Sed ſæpe fit, ut vel malo more quodam, vel elegātiæ & joci cauſa hæc

In Equitibus. ſic invertantur. tale illud eſt Ariſtophanis,

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεμαί με
τῶν πραγμάτων, ὅτι ἢ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

una eſt res, inquit, quam nòn admitto, neque probo. contra dixit, quam oportuit. debebat enim, ἓν δ' οὐ προσίεμαι τῶν πραγμάτων.

(650) 988. 17. Heſperum & Phoſphorum ait eſſe Mercurii ſtellam. quod neque verum eſt ex cæterorum mente, & ipſe negavit alibi. ſed de hoc errore diximus ad pag. 182. 11. (116)

In librum trigeſimum nonum Dionyſiacorum.

(662) 1006. 20. ἀυχένα λάβρον ἔχουσα] ineptiſſimè hoc. non enim terribili, neque ſævo vultu fuit, ſed lætis cogitationibus animum erexit, & lætitia exultabat, ac gaudio triumphare cœpit. igitur γαῦρον præſtitiſſet dixiſſe, aut aliud quidvis.

(666 1012. 3. εἰς ῥαχίην &c.] offendit in arte dicendi, cujus non admodum ſe peritum fuiſſe, jam ſæpe antea probavit. Ariſtoteles ait τὴν ἐνέργειαν eſſe quādam μίμησιν, quam optimè aſſequi poſſis τῷ τὰ ἄψυχα, ἔμψυχα λέγειν. cæteris quoque idem placitum fuit, qui in hoc magnum momentum poſuerunt. quare jam in omnium admiratione ſunt iſta Homeri,

δίπε-

δάπεδόν δε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής. &,

αἰχμὴ δ' στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα.

pleniſſima ſunt ſingularis cujuſdam *ἐνεργείας*, & vitam ac animam ipſam rebus addunt *τὸ ἀναισχυντεῖν*,& *μαιμᾶν*. Hæc noſter quoque imitatus fuit, ſed ea dexteritate, quæ ipſi propria eſt.

δηριάδης δόρυ πέμπεν, ἀποπλαγχθεῖσα δ' βάκχου
εἰς ῥαχίην δελφῖνος ἐπόιπνυε λοίγιος αἰχμή.

nimirum quia inter cætera, quæ ab Ariſtotele hic adferuntur, illud legerat, *ὅτι ἐν πᾶσι τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ*, ſatis eſſe credidit, ſi hoc quacunque via ſequeretur. reliqua, quæ ibidem ſubjicit divinus vir *περὶ τοῦ κατ' ἀναλογίαν*, aut non vidit, aut neglexit. adeo enim inſolenter hic modum omnem excedit, ut neque proportio ulla ſuperſit, neque convenientia. certe quidem, qui cum ratione & cura ſatagunt,& operoſe ſeduli ſunt, eos ego *ποιπνύειν* dixerim. nullus impetus hic eſt, nulla celeritas. quare omnino huc non pertinet,

1012. 9. ſi leviter hæc concinnes, nullus eſſe hiatus videbitur, etſi tamen ſic ſenſit vir ſummus, (666)

καὶ στεροπῆς προμάχιζεν. ἀερσιπόδης δ' ἁλιμήδης &c.

ibid. 16. *καὶ στόλος ἀμφοτέρων*] unius verſus tranſpoſitio ſenſum omnem & elegātiam ſuſtulit. eum ſuo loco reponam. (ibid.)

καί τις ἀκοντισθεῖσα δι' ὁλκάδος ὁλκάδι γείτων
ἀμφοτέρας ἔζευξεν ἁλίδρομος ἔγχεος αἰχμὴ
νῆας ἐπισφίγξασα δύο ξυνῆονι δεσμῷ.
καὶ στόλος ἀμφοτέρων τετράζυγον εἶχεν ἐνυὼ Tranſp.
στεινομένων νεφεληδὸν· ἔην δ' ἑτερόκτυπος ἠχώ.
ὧν ὁ μὲν ἀντιπέροιο &c.

In librum quadrageſimum Dionyſiacorum.

(672) 1022. 5. Tam longæ fabulæ, quam in toto hoc opere, tanquam in theatro egit, valde diſſimilis eſt cataſtrophe. nemo ſatis mirari poſſit unde hoc frigus derepente ſit, & languor & ſupinitas. Poſtquã Indorum rex cæſus eſt, finitur diuturnũ illud bellum. noſter, qui omnia minima longis ambagibus antea perſecutus eſt, ſane debuit in hoc, quod fere præcipuum erat, aliquantiſper immorari. at nũc in tranſcurſu, & quaſi aliud agens, primò de cæde hujus, deinde de belli fine leviter ait,

> δαίμων δ' ἀμπελόεις ταμεσίχροα θύρσον ἰάλλων
> ἀκρότατον χρόα μοῦνον ἐπέγραφε Δηριαδῆος.
> αὐτὰρ ὁ κισσήεντι τυπεὶς φθισήνορι θαλλῷ
> πατρῴῳ προχάσινος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ.

& verſu interjecto,

> —— χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
> σὺν Διῒ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν ὀλύμπῳ.

non convenit iſta clauſula huic dramati, cujus protaſis fuerat operoſa quædam molitio, epitaſis excurſiones fanaticæ, & corybantiaſmi. Enimvero deferbuit in fine fervor ille, remiſitque æſtus, & poſt tot bacchationes tantillum excitari non potuit, ut aut τὸ ὕψος in re maxima oſtenderet, aut τὸ πάθος in atrociſſima.

(673) 1022. 25. κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι, καὶ ἀνέρι καὶ παρακοίτῃ] non ſcripſit quæ cogitabat. debuit enim dixiſſe,

> ——— καὶ ἀνέρι καὶ γενέτῃ.

nam & mariti ſui mortem lugebat, & patris. nimia

mia fuit hæc præcipitantia.

1030. 18. *κρινάμενος μωλαῖον*] valde velim ſcire (678) quid ſit iſtud *μωλαῖον*. ignoro enim quid hoc monſtri ſit. equidem arbitror ſcribendum,

ὥσπερ λυομένοισι θεουδέα κοίρανον ἰνδοῖς
κιρνάμενος μέθυ λαρὸν.

manifeſtò ſecutus eſt Homerum, apud quem ſimiliter Priamo, quum filii cadaver redimeret, poculum vini plenum propinatur.

1038. 19. *ἀστροχίτων ἥρακλες ἄναξ πυρὸς*] Hercules (683) Tyriis idem fuit qui ſol. huc reſpexit noſter. Macrobius multa de hac re, quæ referre longum eſſet.

1050. 6. *ἐξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγης ἀφροδίτης* (691)
ἱμείρει γαλάτεια μελιζομένου ποταμοῖο] male mutarunt homines imperiti quæ non intelligebant. ſuppoſita enim ab illis ſunt, *ἀφροδίτης*, & *ποταμοῖο*. quibus locus hîc nõ erat. potius enim ſic ſcriptum olim fuit,

——— *τοσσατίης δὲ*
ἐξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγης ἀπὸ κρήνης,
ἱμείρει γαλάτεια μελιζομένου πολυφήμου.

eſt inventio ſophiſtica quidem, ſed venuſta tamen & arguta. vis argumenti eſt in oppoſitione fontis, & maris. diluit enim frivolam rationem, quam adferre poterat fontis alumna virgo de aquæ & ignis contraria natura, ut amore ſe poſſe accendi negaret. Si enim Galatea, inquit, quæ ex mari nata eſt, »
amoris flammas fugere non potuit, quo modo tu, »
quæ fonti ortum debes? »

In

In librum quadrageſimum primum Dionyſiacorum.

(697) 1058. 20. καὶ βερόης ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπίβαθρα θεαίνης &c.] valde obſcura ſunt. nam cui rei accommodes iſtud νεπόδων, aut quo referas? lege mecum,

ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ,
καὶ βερόης ἐπέβαινε, ποδῶν δ' ἐπίβαθρα θεαίνης
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης ναέτης ἐψεύσατο κύπρου.

„ hoc vult, Cyprios falſò ſibi vendicare Venerem
„ ἀναδυομένην. non enim Cyprus, inquit, ſed Beroe
„ prima illam vidit è mari egredientem, & in littus
(79) ſuum eam ſuſcepit. ſimiliter pag. 126. 21. dixit,

ὑγρὰ ποδῶν ἐπίβαθρα.

Cæterum Plinius quoque hanc Anadyomenen appellat, & victam Græcis verſibus ait, qui profecto extant omnium elegantiſſimi in Anthologia.

(698) 1060. 9. φοίβην] legerim,

——— εἶχε δὲ φορβῆς
ἵμερον αὐτοδίδακτον.

appetiit, inquit, infans nutrimentum ſponte ſua, nullo monente. valdè hoc appoſité ad cætera, quæ dixit. eſt autem venuſtas gemina cum illo Homerico,

οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη.

(702) 1066. 25. legend. ——— ἔκρυπτον ὁμήγυριν &c. neque jam opus erit tranſpoſitione, quam incomparabiles viri indicarunt.

(740) 1070. 1. ἴπποις] eruditiſſimi viri ſollicitarunt,

quæ

quæ genuina erant. de textura enim loquitur, & ſic quoque apud Homerum mulier quædã in peplo

——— πολέας ἐνέπασσεν ἀέθλυς
τρώων ἱπποδάμων.

In librum quadrageſimum ſecundum Dionyſiacorum.

178. 28. εὐφροσύνην βιότοιο, καὶ οἴνοπα βότρυν ὀπώρης] vix eſt ut ſe hic erroris ſuſpicione evolvere poſſit. neque tamen, ſi cauſam quis quærat, ulla in promptu eſt. tantùm hoc dici poteſt, aures eruditas aliud requirere. Apud Homerum eſt, (710)

——— διώνυσον σεμέλη τέκε χάρμα βροτοῖσι.

poterat quoque inverſo ordine dixiſſe,

χάρμα βίου διόνυσον ἐγείνατο.

rectè ſanè, quia ſine copula. at hanc ſi addas, jam illud ineptiſſimum erit,

χάρμα βίου, καὶ βάκχον ἐγείνατο.

ſimiliter in illo quoque dicto nihil culpandum fuerit,

εὐφροσύνην βιότου λαθικηδέα βότρυν ὀπώρης.

at alterum illud, quod ſcriptum reliquit noſter, vitioſum eſt. non enim disjungere utrumque voluit, ſed idem dicẽdi genus, quod Homerus olim, etiam nunc ſequutus eſt.

1092. 16. οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν ἐυπετάλῳ παρὰ λόχμῃ (719)

ἀπροϊδὴς, ὀλίγῳ δὲ δέμας βεβολημένος ἰῷ] ſunt loco ſuo & ordine mota omnia, quod jam alibi ſæpe factum fuit. nobis ita eſſe transponenda videntur,

ὡς δ' ὅτε βοῦς ἀκίχητος ἔσω παλαμῶνος ὁδεύων
Tranſp. ἑσμὸν ὀρεσσινόμων παρεμέτρεεν ἤθεα ταύρων
οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
βουτύπος ὀξυόεντι μύωψ ἐχαράξατο κέντρῳ
ἀπροϊδὴς, ὀλίγῳ δὲ δέμας βεβολημένος οἴστρῳ
τηλίκος ἐσυφέλικτο.

ex pũctione tã parvi aculei, inquit, tãtus fuit dolor. ſic ſuaviſſimus κηριοκλέπτης apud Theocritum, & Battus ille apud eundẽ rei hujus miraculũ augent.

(726) 1104. 1. ridiculè deſtituit Dionyſium declamantẽ,

σοὶ ῥόδα δῶρα φέροιμι; ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.

non debuit minutæ quęſtionis conciſa ſolutione finiri tam longa & diſerta oratio. non enim nunc diſputat, neque torquet aculeata ſophiſmata, ſed facundiam ſuam oſtentat.

(728) 1106. 19. δέχνυσο καὶ γενετῆρα] quid hoc ſit, non eſt in promptu divinare. puto veram eſſe lectionem,

πρωτέα σοὶ καὶ γλαῦκον ὑποδρηστῆρα τελέσσω.
δέχνυσο καὶ νηρῆα, καὶ ἢν ἐθέλῃς, μελικέρτην.

(731) 1110. 26. nihil cauſæ eſt cur hæc cũ ill. viro trãſiicere velis, ſi leviter modò mutetur, μυκώμενος αὐλῷ.

(733) 1112. 23. καὶ χθονίου] neque hic opus fuit tranſpoſitione. integra enim ſunt.

(ibid.) ibid. 25. ποσιδήϊον ἅρμα γεραίρων
θυιάδες ἐῤῥώοντο] hæc ejuſmodi ſunt, ut lacunam potius & hiatum, quam mendum eſſe viri ſummi putaverint. videor tamen integra & aperta feciſſe,

καί τινα βοσκομένην μελανόχροον ἐγγύθι πόντου
εἰς βαιὴν ἀγέλην ποσιδήϊον ἅλματι ταρσῶν
θυιάδες ἐῤῥώοντο.

(734) 1114. 29. νηρῆος] niſi hoc mutetur, reliqua, quæ ſubjiciuntur, hiulca erunt, & mutila, præſtiterit igitur,

καὶ

καὶ πλοκάμους πρωτῆ@ ἀνθεῖ δήσατε κισσῷ.
1118. 33. eſt acumen ineptum, & futile ſophiſma. initio dixerat, (737)
αἰδόμενος Διόνυσε κορύσσομαι, ὅττι γυναίοις
νείκεας αἰχμητῆρι.
nunc reprehendit ipſe ſe, & mirum hoc eſſe negat,
οὐκ ἀγαμαί ποτε τοῦτο, κερασφόρε. μητροφόνου γὰρ
ἐκ πυρὸς ἐβλάστησας, ὅθεν πυρὸς ἄξια ῥέζεις.
major vis argutationis ſophiſticæ ferme his frivolis continetur.
1120. 15. ὀρχηθμὸν θανάτοιο] egregiè. ſic Lucianus de aſino, quem de præcipitio dejiciebant, ὁ δὲ ἀπήει κάτω, inquit, τὸν θάνατον ὀρχούμενος. at alibi nimis deturpavit hanc venuſtatem: ut ſolet, quoties licēter luxuriat, & lenocinia ſua, ac fucos expromit. (738)
1126. 17. —— ἀνέδραμεν ἄσθμ@ ἰνῷ (742)
λευκὸν ἐρευγομένη μανιώδε@ ἀφρὸν ὑπήνης.] incredibilis imperitia. quaſi verò mulierum ſit ὑπήνη, & non juvenum potius ac virorum. eſt enim quaſi ὕφανσις quædam, ſive textura crinium. & Ionum hoc proprium eſt, qui adflatum in his non amant. certè quidem ſecundum Ariſtotelem aliæ ſunt τρίχες συγγενικαὶ, hoc eſt, congenitæ, ut ὀφρῦς, & βλεφαρίδες, aliæ verò ὑστερογενεῖς, ut ὑπήνη & ἥβη. quare non pertinet hoc niſi ad alterum ſexum.
1126, 19. θαλασσαίης ἐπεμάστιε νῶτα λεαίνης] rectum eſt, & mendo vacat. ſummi viri, φαλαίνης. ſed tunc fuerit falſus modulus. (742)
1132. 19. δυλοσύνην γηρῆ@ μετὰ φώκοιο, nimis depravatè. & interjectis quibuſdam, (746)
——— ἐπὶ πότμον ἀχιλλέϊ, πηλέϊ, πύρρῳ,
ἡφνὸν, πόσιν, ὄφρα μιῇ στενάχουσαν ἀνίῃ.
ſunt miſerè lacera, & vulſa, neque quid velit, ſatis

in aperto eſt. arbitror tamen ita eſſe reſtituenda;

——— μηδὲ νοήσω

δουλοσύνην νηρῆος ἐπὶ γλαύκοιο τελευτῇ.
μὴ δέ τις αἰολόδακρυς ὑποδρήσσειε λυαίῳ,
δμωΐδα μή μιν ἴδοιμι παρὰ βρομίῳ, χθόνα λυδῶν
ὀψομένην μετὰ πόντον, ἀχιλλέα πηλέα πύῤῥον
ἠϊόνων πόσιν ἦα μιῇ στενάχουσαν ἀνίῃ.

(748) 1136. 20. ἄβροχον ἠελίοιο λέχος πληνίδος αὔξης] hoc air, quia ſub patula & umbroſa arbore jacuit, quæ ſolis æſtum facile ab ejus corpore defendebat. Quod igitur cum ſalute noſtra ſit, audimus ignota myſteria. nam ἄβροχον ἡλίου in poſterũ erit, quod ſole non luſtratur, neque æſtu ejus uritur. atqui ante credidimus ſolis radiis non magis rigari hæc inferiora, quàm pluviis areſieri. multum debemus Ægyptiorum induſtriæ.

In librum quadrageſimum quartum Dionyſiacorum.

(752) 1142. 8. ἀγροτέρη δ' λέαινα καταΐσσουσα προσώπου πρυμνόθεν ἔσπασε χεῖρα] in faciem, inquit, ei irruit, & manum radicitus evulſit. eſt ridiculũ ſchema παρ' ὑπόνοιαν. nihil enim tale expectaſſes. potius enim dicere debuit,

πρυμνόθεν ἔσπασε ῥῖνα,

aut ſi quid huic ſimile eſt.

(756) 1148. 11. ψεύσομαι, ὡς διόνυσος, ἐμὸν γένος] integra ſunt, & fruſtra mutarunt viri ſummi. poſſem & ego, inquit, claros quoſdam majores meos falſò & ad faſtum comminiſci, ſicut Dionyſius, &c.

ibid.

ibid. 25. ἀριστοίοιο γυναῖκα (ibid.)
αὐτονόην] mutavit hoc vir ſummus: ſed ſine ulla cauſa. rectum quippe eſt.

ibid. 33. καὶ οὐκ ἐψεύσατο νύμφη] diverſum eſt & contrarium huic, quod in mente habuit. ex ductu & ſerie apparet ſcribendum, (ibid.)

οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο, καθὼς ἐψεύσατο φήμη,
οὐ κύνας ἀγρευτῆρας ἑοὺς ἐνόησε φονῆας.

& hoc quoque dixit pag. 162. 5. (102)

In librum quadrageſimum quintum Dionyſiacorum.

1160. 6. καὶ δροσόεις κελάδησεν ἁλὸς κτύπος] ut hęc video, non licebit nobis tandem aliquem finem ſperare ineptiarū. Multis modis hæc reprehendenda ſunt. primò enim qui marinas undas δρόσον appellet, nihilo pudétius fecerit, quàm qui roris guttulas dixerit fluctus eſſe quoſdam. deinde quomodo maris erit δροσόεις κτύπος, niſi aliquis quoque ſit ſonitus τῆς δρόσου, ſive roris? ineptè enim ad aliud traduxeris, quæ nec huic quidem conveniunt, à quò ſumpſiſſe ea videris. atqui roris nullus eſt ſtrepitus, quia leniter & lęte cadit. ſonus autem ut efficiatur, neceſſe eſt ſimul & celeriter, & vi quadam verberari aërem. rectè enim ait Ariſtoteles, ὅταν κωλυθῇ θρύπτεσθαι ὁ ἀὴρ, ἡ τούτου κίνησις ψόφος ἐστίν. deinde cum dicat divinus ille philoſophus τὸν ψόφον ἀεί τινος πρός τι, καὶ ἔν τινι εἶναι, quodcunque ex his tribus conſideres, fruſtra eris, neque quidquam horum aptum ad hanc rem videbitur. (764)

 1160. 9.

(764) 1160. 9. *αὐλὸς ὅτε τρηῖοισι πόροις ἰάχησε κεράστης*] neque hîc nobis animam recipere licet. iterum ruſpandæ quiſquiliæ ſunt. dixit pag. 1294. 8.

——*εὐκεράων θρόον αὐλῶν.*

innuebat quippe ex cornibus confectas fuiſſe tibias. nunc idem quoque ait, ſed paulo aliter, *αὐλὸς κεράστης*, id eſt, *ὁ κεράτινος*, ſive corneus, ut ipſe putat. quæ ſanè immanis eſt ignorantia. *κεράσται* enim ſunt, quibus cornua in fronte ſurgunt. & quæ igitur nugacitas erit hæc, tibiæ ex cornu erant, ergo cornua habebant? cur non vice verſa quoque dixeris, hirci ſunt cornuti, ergo cornei? libet clamare, *δότε μοι λεκάνην.* non poteſt enim hoc ſine nauſea audiri.

(764) 1160. 16. *πλοκάμων ῥίψασα χιτῶνα*] hoc cur maluerit, quam

ῥίψασα καλύπτρην,

nondum rationem inire potui: niſi fortaſſe quia vile & tritum videbatur cum aliis ſapere. certe *χιτὼν* non eſt crinium, ſicut *καλύπτρη*, ſed reliqui corporis.

(766) 1162. 25. *ἀλλ' ἐρέεις, γλαυκῶπις* &c.] hoc ipſe ſibi objicit, ſed ex perſona incerti cujuſdam. eſtque argumentum ridiculè contortum, neque quidquã ad rem facit. Deinde ſubitò omiſſâ hac objectione ad Dionyſium, quem ante allocutus non erat, miro ſchemate & inepta tranſitione orationem tribus verbis convertit,

αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ κρονίδαο τοκῆος.

nimirum ſcivit eleganter & acutè à Græcis dicendi magiſtris traditum eſſe, qua ratione poſſit aliquis *ἐμπαθὲς τὸ πολυπρόσωπον καὶ ἀγχίστροφον παραστῆσαι.* tale enim eſt illud Odyſſ. 1111.

μὴ

μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν.
οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν
κτῆσιν Τηλεμάχοιο.

horum præcepta imitari voluit. ſed fuit intempeſtiva κακοζηλία, & inepta. quod mecum fatebitur, quiſquis totum locum inſpexerit. nam me piget omnia huc congerere.

1174. 22. δαιτρεύσατο ταύρων ῥινοτόρῳ] non procedit. aio legendum eſſe, (774)

ὧν ἡ μὲν βοέην ἀγέλην δαιτρεύσατο θύρσῳ
ῥινοτόρῳ.

hæc arma illis fuêre, quibus rem gerebant. poſt enim addit,

——— ἑτέρη δὲ κορύμβῳ.

1176. 6. μετοχλισθέντα τεκούσης τέκνα] de catulis leonum, quos matri ereptum ibant. nimiæ operæ (774)
eſt μετόχλισις. ſatis erat dicere μετοχμασθέντα.

ibid. 28. χείλεσιν ἀφροκόμοισιν] peregrinè, & licenter. dicendum erat, (775)

——— ἐβακχεύοντο γυναῖκες
χείλεσιν ἀφριόωσιν.

hoc enim & ſobrii fuiſſet, & pudentis.

In librum quadrageſimum ſextum Dionyſiacorum.

1180. 12. ὁ Ζεὺς &c.] apparet eſſe deſperatum ulcus. ſed paucis tamẽ mutatis vim argumẽti & ſenſum expreſſimus, etſi fortaſſe non etiam germanam ſcriptionem. (777)

εἴρεο δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
ὃ Ζεὺς ἠέξητο, καὶ ὃ γλάγος ἔσπασε ῥείης·
εἴρεο καὶ κορύβαντας, ὅπως πέλε κοῦρος ἀθύρων.
μαζὸν ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλγων.
εἰ θεὸς ἐσσὶ, γονὴν ἀπομάστεο καὶ σὺ τοκῆος.

Ill. vir quædam tranſpoſuit, ſed cum ſententiæ detrimento.

(781) 1184. 33. *πενθέϊ δῶκεν*] pendent omnia, & putavit vir ſummus lacunam eſſe. ſed nihil deerit, ſi ſic cōſtituas,

φάσματα ποικιλόμορφα μεμηνότι πενθέϊ δείξας
φρικτὸν ἐχιονίδην περιτέρης μετέθηκε μενοινῆς.

ſpectra enim quędam oculis ejus objecta ſunt, quibus territus fuit, & à propoſito deſtitit.

(786) 1194. 12. eſt vindice dignus nodus, nequè temere extricari poteſt. opus eſt tranſpoſitione, quæ ſtatim nobis in mentem venit,

Tranſp.

δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων
παιδοκόμῳ κούφιζε γεγηθότι κάδμος ἀγοστῷ.
δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν ἁρμονίη σέο μήτηρ
πολλάκις ἠέρταζε, καὶ ὤρεγε μαζὸν ἀμέλγειν.

(787) ibid. 19. *καλὰ φέρεις*] neſcio quid hîc deſideravit vir ſummus. certe enim nihil hiulcum video, neque imperfectum.

In librum quadrageſimum ſeptimum Dionyſiacorum.

(ibid.) ibid. 25. *εἴκαθεν ἐς κλισίην ἧκε*] non eſt lutum his lutulentius. adeo vis omnis & venuſtas periit: quá tamen ſic retrahere licet,

——— κινυρομένη δ᾽ ἀριάδνη

εἴκαθεν

εἴκαθεν, εἰ κρίσις ἦε, φιλομμειδὴς ἀφροδίτη
ἱμερόεν γελόωσα.

ſi judicium, inquit, de utraque ferendum fuiſſet, dixiſſes hanc tam pulcro & amabili vultu eſſe, quũ flebat, quàm Venerem, quum ridebat.

1220. 29. ὕπνος ἐμοὶ] refert jam querelas Ariadnæ: quæ & apud Catullum ſunt. quanquam, ſi verum amamus, fatendum eſt, quæ ille luſit, omnia tam Romana eſſe, quàm quæ noſter, non Græca. In multis verò etiam ſophiſtam agit, & doloris vim deliciis ſuis ac nugis frangit. (804)

οἶδα πόθεν θνητοῖο ὑπόσχεσιν ἠπεροπῆος
θῆκεν ἔρως βαρύμηνις ἀνήνυτον. ἀντὶ γὰρ ἥρης
παλλάδος ὅρκον ὄμοσσε. τί παλλάδι καὶ κυθερείῃ;

nihil horũ alter: ſed appoſita quædã & magis apta,

Tum jam nulla viro juranti fœmina credat:
Nulla viri ſperet ſermones eſſe fideles.
Qui dum aliquid cupiens animus prægeſtit apiſci,
Nil metuunt jurare, nihil promittere parcunt.
Sed ſimulac cupidæ mentis ſatiata libido eſt,
Dicta nihil metuêre, nihil perjuria curant.

illa quoque nimis longè accerſita ſunt,

εἰ βορέης πνεύσειεν, ἐς ὠρείθυιαν ἰκάνω.
ἀλλά μοι ὠρείθυια χολώσεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
αἷμα φέρει μαραθῶνος.

diverſa ſunt, & multò præſtantiora,

Sed quid ego ignaris nequicquam conqueror auris
Externata malo, quæ nullis ſenſibus auctæ,
Nec miſſas audire queunt, nec reddere voces?

Ineptiſſimum quoque eſt hoc, quod ait,

τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ μίτον, ὥς κεν ἀλύξω
αἰγαίης ἁλὸς οἶδμα, καὶ εἰς μαραθῶνα περήσω.

non enim, ſicut in labyrintho, ita quoque in mari

opus erat fili ductu. quare nõ ſunt paria cum illis,

Prætereo littus:nullo ſola inſula tecto:
Nec patet egreſſus,pelagi cingentibus undis.
Nulla fugæ ratio,nulla eſt ſpes:omnia muta,
Omnia ſunt deſerta:oſtentant omnia lethum.

Deinde frigidum eſt, & malè argutantis,

ἀασάμην ποθέουσα σαόφρονος ἀςὸν ἀθήνης &c.

non enim hac re peccavit. & gravius eſt illud crimen,ac juſtior incuſatio,

——— *potius germanum amittere crevi,*
Quàm tibi fallaci ſupremo in tempore deeſſe.
Pro quo dilaceranda feris dabor,alitibuſque
Præda,nec injectâ tumulabor mortua terrâ.

Poſtremò illa,quæ divina erant,& acerrima, ne attigit quidem noſter,

Non tamen antè mihi langueſcent lumina morte,
Nec prius à feſſo ſecedent corpore ſenſus,
Quàm juſtam à Divis expoſcam prodita multã.
Quare facta virûm multantes vindice pœna
Eumenides,quibus anguineo redimita capillo
Frons exſpirantis præportat pectoris iras,
Huc huc adventate.

Ita nihil omiſit,quod optimum nõ eſſet: nihil mutavit, quod deterius non fecerit. quæ verò ſecutus eſt,neutiquam potuit ſuperare.

(806) 1224. 11. αὐτὰ δέ μοι κατέλεξας] haut ſatis ſignatè, neque ex mente ejus. dolet ſe falſis promiſſis deluſam,quum in patria adhuc eſſet. leg.

οὐ τάδέ μοι κατέλεξας ἐμὸν μίτον εἰσέτι πάλλων,
οὐ τάδέ μοι κατέλεξας.

expreſſit ex parte iſtud Catulli,

At non hæc quondam blandâ promiſſa dediſti
Voce mihi:non hoc miſeram ſperare jubebas:

Sed

Sed connubia læta, ſed optatos hymenæos.
1244.7. ὐ λίνα μοιράων ἐπιπείθεται.] integrum eſt, (ibid.)
& fruſtra mutatũ viris ſummis. ait enim fata nullis precibus flecti,& omnibus cõſtitutum eſſe, ſemel mori. quod deinde amplius probat.

In librum quadrageſimum octavum Dionyſiacorum.

1248. 13. καὶ χθονίῳ κυθέρειαν ὅτε] hoc mendum (822)
penè totum locũ obſcuravit,& fecit ut crediderit ill. vir eſſe defectum aliquem. opinor tamen ſic reſtitui poſſe, nihil ut amplius deeſſe videatur. leg.

ὁππότε πορφυρέωνι χαρίσομαι εἰς γάμον ἥβην,
καὶ χθονίην νεάτειραν ὅτε γλαυκῶπιν ἀείρω
ξυνέτιν ἐγκελάδοιο.

non enim in cœlo deinceps,ſed in terra,& cũ terrę alumno vivendum ei eſſe ait.
1250. 29. ἐπεὶ πεφύλακτο κεραυνῷ] hoc ill. vir mẽ- (824)
doſum eſſe cenſuit, cum tamẽ rectum ſit. ait enim non fuiſſe eum tunc minutis iſtis facibus uſtulatum, quia ad majus malum reſervabatur. quippe in fatis erat,ut poſtea fulmine percuteretur.
1254.14. καὶ χρόα πιαλέῳ πεπαλαγμένον εἶχεν ἐλαίῳ] (826)
eſt hoc contra Rhetorum ſanctiones. non vituperat enim,ſed auget rem, & commendat ejus ἀθλητικὴν ἕξιν. quare debuit, quod Ariſtoteles præcipit, à præſtantiori ſpecie ejuſdem generis aliquid deſumere,quod huc traheret. ſed de iſto errore diximus ad pag. 116.5.
1268. 23. ἐγὼ σέο μᾶλλον ἀείρω] elegantiſſimũ erit, (836)

ἀλλήκοι

ἰλήκοι τεὸν εἶδος· ἐγὼ σέο κάλλεος ἀρείων.
eſt helleniſmus. ſine contumelia, inquit, hoc dixerim; ego longè te pulcritudine antecello.

(837) 1270. 12. *γρὺψ πτερόεις*] ſcitum vetus eſt, Ægyptios ſemper in allegoriis hærere. quod quo minus verum ſit, per hunc non ſtabit. totus enim in his eſt. Hieroglyphici adjungunt Nemeſi gryphum, qui quatuor pedibus eſt. quod myſterium noſter explicat, & de totidem mundi regionibus neſcio quid ſubtiliter commentus eſt, quas illa perambulat, ut omniũ ſcelera ulciſcatur. quod igitur aliorum induſtriæ relinqui debuit, hoc ipſe præoccupat, & interpretis fungitur munere. adeò ſperavit fungos fore & matulas poſteros ſuos.

(838) 1272. 23. —— *νόθον εἶδος ἀμειψαμένη πρὸς ποινὴν ταυταλὶς ἀντοτόκεια*] aut puerilitas inſignis hæc eſt, aut, quod ego in propinqua parte puerilitatis puto, imperitia idiotiſmi. Græci dicunt, *ποινὴν δοῦναι*. ſicut Romani, dare pœnam. utrumque rectum eſt, & in tam frequenti omnium uſu, ut citare loca ſit vel oſtentatio quædam, vel ſuperſtitio. noſter, quia hæc cognata eſſe exiſtimabat, ſimilitudine utriuſque deceptus eſt. ait enim *πορεῖν ποινήν*. quod mendoſum eſt & *ὑποσόλοικον*. ſicut neque Latini ferant, largiri pœnam, aut ſuppeditare. non difficulter hæc diſcernet quiſquis in penitiorem Helleniſmi opulentiam penetravit.

(840) 1274. 22. de hoc benè qui conjiciet, vatem hunc perhibebo optimum. nam Falkenburgus quidem non rectè divinavit. vide tamen an ſic magis apte,

—— ὑψινόου δὲ
αὐχένα ποινάιη ὀφιώδεϊ τύψεν ἱμάσθλῃ.

flagello

flagello enim ſuo pœnas abs quovis exigit Adraſtea.

1276. 22. *ὅττί με φεύγων*] planè alienum eſt à re, (841)
& à ſententia. legendum autumo,

> *ὄλβιε πὰν βρομίοιο πολὺ πλέον, ὅττι ματεύων*
> *φάρμακον εὗρες ἔρωτος.*

1282. 15. *ἠπεροπῆος εἴδεϊ κωφῷ*] deceptus fuit, non (845)
decepit. quare *ἠπεροπεὺς* non erat. deinde quæ eſt illa forma *κωφὴ*? de temeritate enim potius loquitur. ſunt & pluſcula alia inemendata. equidem reſtituerim totum locum,

> *ὃς πάρος ἡβητῆρος εὔχροος ἤθεϊ κυφῷ* &c.

ibid. 23. *κεῖθι διαφώνσα*] non eſt defectus, ut putat (ibid.)
ill. vir, ſed potius mendum. quod ſic ſuſtulerim,

> *ἦλθε δὲ διφώωσα διὸς χύσιν, εἴ τινα πηγὴν,*
> *ἢ ῥόον ἀθρήσειεν ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο.*

ibid. 20. *ἀμεργομένη πτερὸν ὕπνου*] tanta fuit in eo (ibid.)
quidvis variandi libido, ut non ſenſerit ſe ineptire. præſtantiſſimi antiquorum rectè, *ὕπνον ἀμέργειν*. at ubi tertium quid, & diverſum accedit, jam mutant hoc. neque enim dixit Homerus *ὕπνου δῶρον ἀμέργειν*, ſed *ἑλέσθαι*. & tamen multo tolerabilius illud fuiſſet, quàm hoc, quod noſter nunc attulit. nihil quippe eſt, quod alis commune ſit cum floribus. quod igitur ex Ariſtotelis mente toties monuimus, ſpectandum hîc fuit *τὸ κατ' ἀναλογίαν*.

1290. 25. *γυνὴ δ' ἐπεμαίνετο φόρτῳ*] hoc eſt, indi- (850)
gnabatur ſe uterum ferre. neſcio quam recte. apud Callimachum eſt hymn. VI.

> ——— *θεὰ δ' ἐπεμαίνετο χώρῳ,*
> *ὅσσον ἐλευσῖνι, τειόπῳ θ' ὅσον.*

impotenter eam amaſſe Dotium ait, & quaſi deperiiſſe. Pari modo cæteri quoque. noſter hoc advehemen-

hementiſſimam iram retulit. ſed magis tamen in-
(833) ſolens fuit pag. 1264. 15.

χώρη δ' ἐγρομένη πιτυόφρονι μαίνετο δάφνῃ.

quaſi diceret, ſuccenſuiſſe eam arbori, ſub qua vitium ſibi oblatum ſciebat. valde præter uſum, & omnium conſuetudinem.

FINIS.

AMICE LECTOR,

Typographi errata recenſere non vacabat nobis. ſi qua ſunt, tute ea per te tolles. illud tamen inſigne mendum eſt, quod correctoris oculos fugit. malè enim pag. 50. poſitum eſt ם *clauſum, quū nemo mediocriter Hebraïcè doctus ignoret ſcribendum eſſe* מקצוע דרומי מערבי. *Cæterum pag. 120. quod reſtituimus,*

Θεσσαλίδος δολόεντα παρὰ γραὸς ἄνθεα γαίης,

fortaſſe inſolens videri poſſit, niſi Nonnus ſæpe etiam in his ſperneret quę uſitata & cõmunia ſunt. illud enim lib. XIIII.

ποσσὶ βάτους πατέουσα καὶ ὀξυέθειρας ἀκάνθας,

nemo imitabitur, niſi cui propoſitum ſit licenter δωρίζειν. ſic lib. XLVIII. ait,

—— βαρυώδινα κέντρα λοχείης.

& lib. XLV.

καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε θορύβῳ.

omninò non eſt ut cæteris hoc probet, qui leges has religioſè obſervant.

DANIELIS HEINSII DISSERTATIO.

Daniel Heinſius Petro Cunæo ſuo. S. D.

ERuditiſſime Cunæe, ſumma cũ voluptate audivi notas tuas, quæ in Nõni Dionyſiaca ſummo judicio à te ſunt ſcriptæ, tandem ad finem ab operis perductas eſſe. & quandoquidem noſtram de auctore illo ſententiam tanti putaſti eſſe, ut jam eam aliquoties,& quidem ſerio, flagitaris: nolui negare tibi illud. eò magis, quod eodem ferè modo ſentiamus: & quæ nobis videntur, ea jam a te ſint dicta. morem ergo geremus, non tam quaſi aliquid indictum tibi dicturi eſſemus: quam ut noſtrum quoque hic conſenſum omnes agnoſcant. Equidem meminiſſe adhuc juvat, quo nos olim ardore, quo ſtudio animi & impetu in auctore illo verſari ſolebamus. Ante undecim enim annos, cum in hanc primum urbem veniſſemus, & pleroſque Græcos poëtas diligenter percurriſſemus, unus ille ad plenam, quã ex iſto genere ſcriptorum hauriebamus, voluptatem deeſſe videbatur. Quare inventum vix tandem & cupidiſſimè arreptum non prius depoſui, quam ad finem uſque perlegiſſem.

giſſem. Neque hoc contentus, qui ætatis *iſtius* feruor eſſe ſolet, criticum acumen exercebam & beatus mihi oppido videbar, ſi poſt Falckenburgium, hominem ſupra quam vulgus exiſtimat doctorum, in Græcorum poëtarū lectione verſatum, emendatiunculas aliquot aut probabiles conjecturas invenirem: quibus non aliter me oblectabam, ac ſi filiam unicam præclare dotatam domi ſervaſſem, quæ eximiæ indolis marito deſtinata eſſet. Neque minus ipſum ſcriptorem admirabar, & illius laudes prǽco immodicus ubique diffundebam. Quod in iſta ǽtate ferri eo magis poterat, quod & Angelum Politianum & M. Antonium Muretum, huius judicij mei ſive auctores ſive ſuffragatores haberem. Quorum alter mirificum, alter eruditū & grandiloquum poëtam Nonnum vocavit; uterque talem eſt confeſſus, quales pauci è veteribus ad ǽtatē hanc pervenerunt. Hunc ſive ardorem meum ſive intemperantiam primus ſufflaminavit vir illuſtris *Ioſephus Scaliger*: qui ut erat cæleſti & plane admirando in his ſtudijs judicio, primus nos per litteras monuit, quanti eſſet auctor iſte faciendus. Nam & plurima non ſecus ac ſcopulos vitanda eſſe, neque quicquam facilius ſibi fore, ſi per occupationes liceret, quam immane volumen eorum quǽ notaſſet, & a quibus eſſet abſtinēdum, in illius ſcripta dare. cuius ἄκυρα in verbis, tumor in ſen-

in ſententijs & διάρμα ſine fine & modo eſſet. Multa tamen eſſe, quæ vel vnus nos doceret, neque diligenti lectione eſſe indignum: & vel ſola antiquitatis cauſa, aliquo eſſe loco inter bonos auctores habendum. Qua divini ſenis admonitione, nondum ita calor ille τοῦ Νοννίζειν, quoties Græce aliquid ludebam, refrixerat, ut non ſæpe verſus ad exemplum illius facerem, & quæ animo conceperam, ita exprimerem, ut niſi me aut amor noſtri aut memoria fallit, illa ipſa παρεμβάλλειν, neque parum erudito lectori imponere potuiſſem. Paulatim verò, poſtquam cum ætate acceſſit judicium, & in aliorum ſcriptorum lectione melius ingenium ſubegi, cœpi mecum paulatim ac cum ratione in gratiam redire: & poſt illum Bacchicum furorem ἀνανήφειν. Et quanquam omnibus veteribus tantum deberi exiſtimẽ, ut in miſero & infeliciſſimo hoc ævo, quo illorum ſcripta pleraque deſideramus, ſi quę Deus ſupereſſe voluit, ſtudioſe potius & cum gaudio amplecti, ut ex iis proficiamus, quam glorioIæ cujuſdam præpoſteræ cauſa nævos quoſdam & minutulas in illis incurias ventilare debeamus, nihil tamen magis generoſum, nihil erudito homine dignum æque exiſtimo, quam in ipſa antiquitate cum judicio verſari, & quod paucis eſt datum, formas orationis excutere: ita ut vitia ac virtutes commode inter ſe diſtinguas.

Quæ felicis naturæ & exactæ eruditionis vera eſt conſummatio. Quippe cum ſermo ita cum animo & oratione cohæreat, ut ne verbo quidem apud Græcos diſtinguatur, neceſſe eſt de homine judicet, qui de eius ſermone judicium ſe ferre poſtulet. Adde quod non hominum modo, ſed & ſæculi totius judicium eſt oratio. quæ cũ tempore ipſo variare ſolet. Vnde jam quidã pro dicendi ratione ipſa diſtinxerunt ſæcula. Quare qui Homeri ac Nonni inter ſe contendet characterem, nõ minorem, quam annorum, qui ſunt plurimi, ut noſti, intercapedinem inveniet. Quo profecto magis admirari virum præſtantiſſimũ Gerardũ Falkenburgium ſæpe lubuit, qui poëma utriuſque, argumento ac inſcriptione potius, quã elegantia aut virtutibus differre putat. Nam quis illa patienter legat, cũ utrunq; ita inter ſeſe componit, ut nil quicquã in Homero eximium occurrere accurato lectori exiſtimet, cujus non expreſſa in Nonno exiſtant veſtigia? Et quod plus eſt, amiſſo (quod ne Muſę ſiverint) utroque Homeri poëmate, quicquid admirabile in iis aut præclarum invenitur, e Bacchicis Nonni peti ac eodẽ haberi loco poſſe & deberi affirmet. Quod profecto quanquam non cum veritate modo, ſed & cum communi ſenſu pugnare mihi videatur, non potui tamen quin animo mẽo morem gererem: & licet plurimi ſint anni, cum

tum vix Nonni ſcripta inſpexerim, tamen quæ in manum primo venirent, Homeri cauſa lubuit excutere. ſimul ut quę dicta à te & notata eſſe ſcimus, potius judicio, quam livore aut morbo animi ſcripta eſſe oſtenderemus; ſæculo hoc quam imperito, tam virtuti alienæ & gloriæ infeſto. Quare, quemadmodum anatomici ſolent, omnia prius membra quam ſingula conſiderare, & a corpore initium ſumere, ut in partibus deſinant: ita nos totius primo operis delineationem *κ τὴν οἰκονομίαν*, videamus. Video heroicos poëtas, & qui juſtum actionum illuſtrium ſunt amplexi argumentũ, duplicem fere in ordinatione ſubjecti ſecutos eſſe rationẽ. Alii enim breviſſimam prolixiſſimi operis periodum fecerunt: ut in epiſodiis potiſſimum ars elucerct. quod magnorum poëtarum eſt. Nam cum, teſte Ariſtotele, hiſtorici ſit ſcribere quæ geſta ſunt, poetę qualia eſſe aut geri oportet; epiſodia, quæ non ſunt de eſſentia argumenti, ſed ornatus ab ingenio poetæ additus, & ſubjecti extenſio, præcipuũ poetæ ſunt munus. ſi ſint talia pręſertim, ut & ſecum ipſa, & cum argumento neceſſario cohæreant. Talis poematis unicnm artificem Homerum ſtatuit Ariſtoteles. Nam exempli gratia, ſi Iliadem videas; ab Achillis ira incepit. quam octodecim libris mira arte continuavit. Reliquis ſex, redit in prœlium Achilles, Hecto-

vior ſit quam oportet, aut diffuſior, quam ut epiſodia intexere, & amplificare argumentum artificioſe poſſit. In Iliade ergo Achilles injuria affectus, iraſcitur: unde Græci male rem gerunt. Græcorum Iupiter miſertus, ut Achilles redeat permittit. Hoc ut fieret, Patroclus interficiendus erat. Ita redit, & mutatis vicibus, Hector mactatur. Vides nudum ſine veſte corpus. Vides partes, ἐπαλλήλους, quarum unam ſi tollas, tolles omnes. Quippe quod ita cum reliquis cohæret, quemadmodum philoſophus inquit, ut ſive adſit ſive abſit, ſentiri nō poſſit, hoc totius eſſe pars non poteſt. Quod præclare idem ille in Homero notavit. Διὸ, inquit, ὥσπερ εἴπομεν ἤδη, καὶ ταύτῃ θεσπέσιος ὁ Ὅμηρος φανείη παρὰ τοὺς ἄλλους, τῷ μηδὲ τὸν πόλεμον, καίπερ ἔχοντα ἀρχὴν καὶ τέλος, ἐπιχειρῆσαι ποιεῖν ὅλον (λίαν γὰρ μέγας καὶ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι) ἢ τῷ μεγέθει μετριάζοντα καταπεπλεγμένον τῇ ποικιλίᾳ. Νῦν δὲ ἐν μέρος ἀπολαβὼν, ἐπεισοδίοις κέχρηται αὐτῶν πολλοῖς. Οἷον νεῶν καταλόγῳ καὶ ἄλλοις ἐπεισοδίοις, οἷς διαλαμβάνει τὴν ποίησιν. Laudat Homerum & divinum hac in parte præ reliquis fuiſſe ait, quod non totum bellum, cum & a principio incipere, & in fine deſinere potuiſſet, proſecutus eſſet, aut potiſſimam eius partem (ut hac ratione varietate ipſa detineret lectorem) verum aliquam, quam infinitis epiſodiis amplificavit,

ficavit. Sic in Odyſſea plura prætermiſit, pauca exornavit. De quo idem Ariſtoteles, *Homerus*, inquit, *ſicut alia, ita & hoc recte advertiſſe videtur, ſive ex arte ſive a natura. Nam cum Odyſſeam fecit, nihil minus quam omnia, quæ heroi illi evenerunt, commemoravit.* Vt, exempli gratia, quomodo in Parnaſſo vulneraretur, quomodo inſaniret cum in expeditionem proficiſcerentur heroes. Quia ex his nihil eſt, quo poſito, alterum quoque ſequi ſit neceſſe: ſed in actione una, aut quæ, quia neceſſario inter ſe cohærent, ſpeciem unius habent, totum opus conſumpſit. Alii poetæ non multorũ, verũ unius actiones ſunt proſecuti, ſed & omnes, & non uniformes, aut eaſdem. Quales qui in Heracleïde omnes Herculis, in Theſeide omnes Theſei deſcripſerunt. Quos in illa parte reprehendit Ariſtoteles, cum inquit. Διὸ πάντες ἐοίκασιν ἁμαρτάνειν, ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα καὶ Θησηΐδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πεποιήκασιν. Οἴονται γὰρ ἐπεὶ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς, ἕνα καὶ τὸν μῦθον εἶναι προσήκειν. Quare & eos qui Cyclica & Cypriaca & Troica, qualis fuit parva Ilias, ſcripſerunt, hic excludo: nã & omnes unius, & multorũ omnes, quidam ex illis ſtudio ſunt proſecuti. Quo & optimus poeta Q. Calaber referri poteſt, ſolus poſt Homerũ legi dignus: qui inſcriptione Παραλειπομένων ſeverum declinavit judicium, & diverſam rationem ſibi ipſe præſcripſit. Quæ enim

Hectore

Hectore interfecto a diverſis ſunt geſta, perſequitur: quemadmodum Macer ad iratum Achillem, hoc eſt, operis Homeri principium, bellum Troianum deduxerat. De cujus œconomia tamen judicare non poſſumus. Apollonius vero Rhodius, magis de verbis & ſtructura, ut Grammaticus, quã de ipſa periodo & œconomia ſollicitus, diverſorum actiones, ſed unius itineris, neque multũ diverſi temporis, deſcripſit. Quem profecto & ſubjectum, & inſcriptio, & exempla aliorum in eodem ſubjecto defendunt. Virgilius, cum ſuperiores poetas titulo tenus eſſet ſecutus, (nam ut illi Heracleïda & Thebaïda, ita ipſe Æneïda fecit) artificium Homericũ vel omnino æquavit, vel, ut laudẽ inventionis divinæ illi concedamus naturæ, proxima fecit. Nam Æneas Carthaginem allabitur, in Italiam venit, Turnũ expugnat. Reliqua omnĩa, etiam Ilii expugnationẽ, mira ratione κατ᾽ ἐπεισοδίου τρόπον intexuit. Nam Achilleis Statii, nõ eſt juſtum opus, ſed ſolummodo argumentum eorum quæ bellum Troianum anteceſſerunt. Poetæ ergo omnes, qui perfectum aliquod & abſolutum opus heroicum fecerunt, cum aut uniformes & inter ſeſe cohærentes unius actiones, aut diverſas, ſed unius tamen viri aut temporis, ſint perſecuti, Nonnus lõge & ab his & ab illis receſſit. Neque enim aut eaſdem unius, aut unius aliquas, ne-

que unius omnes neque unius temporis diverſas: verum unius cauſa multorũ, ſed quæ neque cum quibuſdam neque cum omnibus unius cohærerent actionibus deſcripſit. Eaſdem unius, ut quæ parvo temporis ſpatio apud Indos Bacchus geſſit: quæ cum vix milleſima totius operis pars ſit, toti & quidem juſto operi ſufficere potuiſſet. Vnius aliquas, ut Indica Bacchi, ſed omnia. Vnius omnes, ut quæ toto vitæ tempore a Baccho geſta fuere: quod ab Ariſtotele reprehenditur tamen. Quare non opus, ſed chaos nobis reliquit. Nam ut Bacchus Indos expugnaret, Iupiter Europam rapit, & in taurum convertitur: Typhoëus cœlum expugnat, Cadmus Harmoniam ambit & exambit. Thebas condit, filias elocat. Actæon a canibus diſcerpitur, Proſerpina à Diis amatur, Zagreus naſcitur, mundus diluvio interit. Poſt hæc omnia Bacchus tandem naſcitur. Tantæ molis erat, Deum orbi terrarum dare, qui in amphora habitaret. Quare ante natum eum, cujus geſta deſcribebat, ſex aut ſeptem immanium voluminum argumenta dilapidavit & conſumpſit. Quorum nullum ejuſdem cum reliquis eſt argumenti: ſed tot fieri opera poſſint, quot ſunt ipſa. Primum eſſet ἡ Εὐρώπης ἁρπαγὴ, vel Εὐρώπη, ſecundum ἡ Τυφωέος μάχη, aut Γιγαντιάς. Tertium, Κάδμου καὶ Ἁρμονίας γάμοι. Quartum Καδμεία ſiue αἱ Κάδμου πράξεις. Quintum

tum Δηῦς μνηστεία ἢ γάμοι. Sextũ Ζαγρέως γοναί. Septimum, αἱ Διονύσȣ γοναί. Sequentia non minus ſunt intricata. Ita ut tertio & viceſimo Indica aggrediatur, cum in tertio & decimo catalogum propoſuerit. Quare totum opus epiſodium eſt, & epiſodiis caret. Nihil enim eſt præcipuum, nulla operis κατάστασις, nihil ἐπάλληλον, & quod ita cohæreat, ut eo poſito alterum ſequi ſit neceſſe. Nihil tale, quo poſito, aliud a poeta, ſed tamen conveniens priori, extendendi cauſa operis & exornandi, poſſit addi. Quo decepti veteres, quia diverſa argumēta non tractavit, ſed confudit, diverſa quoq; opera illi aſſcripſerunt. Vnde illud cujuſdam veteris, qui de eo,

Νόννος ἐγώ, Πανὸς μὲν ἐμὴ πόλις. ἐν Φαρίῃ δὲ
Ἔγχεϊ φοινήεντι γονὰς ἤμησα Γιγάντων.

Quaſi Γιγαντιάδα ſcripſiſſet: aut præcipua ea eſſet pars operis, quæ de Typhoëo agit. Niſi Indos intellexerit: quod Falkenburgio videtur. Cum autem opere delineato, ſaltem in animo, de inſcriptione operis ſit cogitandum, non contra: Διονυσιακά inſcripſit. Qua quam potuit latiſſime quæcunque a Baccho geri potuerunt, voluit complecti. Quam recte videamus. Nam cum omnes fere apud Græcos inſcriptiones ἁπλαῖ ſint, hoc eſt, intellectu vocis principalis adjuvandæ: ſicut Ἰλιὰς cum dico, intelligo τὴν βίβλον (volunt enim Ἰλιάδα ἀντὶ τῆς Ἰλιακῆς poni) aut

quid ſimile. Quæro cum hoc opus Διονυσιακὰ inſcripſerit, quid intelligendum reliquerit: non enim plenũ eſt, ſed imperfectum. Reſpondebit, πράγματα. Sicut Κυπριακὰ aut Τρωϊκὰ qui ſua inſcripſerunt. Quod jam eſt ineptum. Nõ enim cum de uno loquar, dicam, τὰ Ἀχιλλέως πράγματα, ſed αἱ πράξεις: neque cõtra αἱ Τρωϊκαὶ πράξεις, ſed τὰ πράγματα, vel ἡ Τρωϊκὴ πραγματεία. Quod ſi Διονυσιακὰ πράγματα ut dicat concedã, nõ τὰ τοῦ Διονύσου, ſed quæ κατ' αὐτὸν ab aliis fiunt intelligam. Quare Ἀννιβαϊκὴν hiſtorici librum ſuum non Ἀννιβαϊκὰ inſcripſerunt. Quod omnino pauci vident. Etenim e perſonis dupliciter peti inſcriptiones ſolent. Ἀπὸ τῶν κυριωτέρων: ut Vlyſſes, Amphitryo. Ἀπὸ τῶν κτητικῶν, ut Vlyſſea, & ſimilia. Certe Διονυσιάδα potius inſcribere potuit, id quod tamen paucis Bacchi actionibus conveniſſet. Quam inſcriptionem cum in opere ipſo longe exceſſiſſet, ſola inſcriptione id, quod in opere commiſerat, emendare nõ potuit. Iam, ut ad ſingula veniam, unde potiſſimum ſit incipiendum non video. Nam ſi ab operis principio, opus longe majus, quam eſt ipſum, naſcetur. Faciam ergo, id quod minimi tẽporis jactura maxime fieri poterit: ut è libris tam multis aliquẽ, in quo nonnulla annotabo, e quibus reliqua poterint intelligi, obiter percurram. Is autem trigeſimus & ſeptimus erit; cujus totum argumen-

tum ex Homeri penultimo eſt deſumptū. quod tres apud Græcos poetæ tractarunt. Vigeſimo & tertio Homeri, Achilles in Patrocli funere; Q. Calabri quarto, Thetis in Achillis; trigeſimo & ſeptimo Nonni, Bacchus in Ophelte, certamina inſtituit: ſed diverſa ratione. In Homero enim præter divinam antiquitatis ideam, mira ſimplicitas & puritas elucet, quā ut Calaber ſuaviſſime expreſſit, & ad uſum accōmodavit, ita Nonnus ſophiſtice interpolavit. Quod ut nunquam placere poteſt, ita nuſquam minus, quam in ſerijs ferendum eſt. Quemadmodum cum ſtatim in principio animæ æternitatem aſtruere conatur.

Ὣς οἱ μὲν φιλότητι μεμηλότες ἔμφρονες Ἰνδοὶ
Βακχείην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες Ἐνυὼ,
Ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας,
Οἷα βίου βροτέου γαιήια δεσμὰ φυγόντας,
Ψυχῆς πεμπομένης ὅθεν ἤλυθε κυκλάδι σειρῇ
Νύσσαν ἐς ἀρχαίην.

Dixit κυκλάδι σειρῇ, pro πάλιν, vel aliquo ſimili; φορτικῶς & moleſte: vel propterea quod millies verſus cauſa, hoc eſt, εἰς τὸ ἐπερείδειν τὸ τοῦ μέτρου πίπτον, καὶ τὸ κεχηνὸς τοῦ ῥυθμοῦ, eo utatur: quod eſt puerile. Miſerum eſt enim verſui aut pedibus ſervire, & in re leviſſima libertatē ſuam tueri nō poſſe. Homerus aut aliquis ex antiquis dixiſſet,

Ψυχῆς πεμπομένης ὅθεν ἀγλαὸν ἐς φάος ἦλθε.

Vetus mos apud antiquos erat, in funere amici,

τὸ

τὸ ἀνθρωπεκτονεῖν τῷ νεκρῷ: quod & in Patrocli factum ab Achille fuit. Cujus facti immanitatem deteſtatur poeta.

Ἐννέα τῷγε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
Χαλκῷ δηιόων. κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.

Quibus verbis, ut interpretes notant, τὴν θηριώδη καὶ βαρβαρικὴν τῷ ὄντι πρᾶξιν averſatur. & profecto merito. Nihil enim magis ab humanitate eſt alienum, nihil magis barbarum in tota antiquitate aut ferinum. Iſte κόσμον vocat, & ut oppido quam feſtivum ſpectaculum deſcribit.

Ἀστέριος Δικταῖος ἐπήορον ἆορ ἐρύσσας,
Ἰνδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας,
Θῆκεν ἄγων στεφανηδὸν, ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ.

Plane inepte & incaute. Etiam adipem, eorum quæ cum mortuo comburebantur, colligere, eique cadavera, ut facilius ab igne conſumerentur, involuere ſolebant: quod puriſſime his verbis extulit Homerus.

——————— ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς.

Nonnus vero,

Ὧν ἀπὸ δημὸν ἅπαντα λαβὼν στοιχηδὸν ἑκάστου
Ἀμφὶ νέκυν σορέεσσας κυκλώσατο πίονα μίτρην,

Ἔνθα

Ἔνθα πυρὸς χρέ☉ ἔσκεν.

Infeliciſſime adipem, ſeu pinguedinem, πίονα μίτρην vocavit. Nam ut vocem μίτρην omittam, quæ hic locum non habet, & inepte transfertur, nemo adipem è toto corpore collectum πίονα dicat: quod eſt corporis epitheton in quo eſt pinguedo, non pinguedinis, quæ eſt in corpore. Neque felicius ſane aliquot poſt verſibus ignem è ſilicibus excuſſum πῦρ λαίνεον vocare auſus eſt. quæ vox non imaginem rei, ſed materiam deſignat aut ſubſtantiam. Vnde βέλεμνα λαίνεα ipſi lapides in epigrammatibus dicuntur. Achilles ad pyram amici accendendam, duos ventos, Boream & Zephyrum advocat: iſte Eurum ſuppoſuit, miro inſtituto. credo ut Auroram deſcriberet, & hunc λήκυθον lucrifaceret. Hæc enim illi maxima lætitia eſt. Eundem cum πυρσόπορον vocat, nihil dicit. Neque enim tam ineptus credo fuit, ut πυρσοπόρον vocaverit, ſicut ῥινοπόρ☉ de Marte. Certe ſive id illi venerit in mentem, de quo dubito, ſeu non venerit, ſine periculo orationis ſcribere potuit,

Ἄσθματι πυκνοτέρῳ φλογοειδέα πυρσὸν ἀνάπτειν.

Quanquam πυρσὸν φλογοειδέα nunquam dixerim, niſi ignem forte in pariete pictum, aut aliquid potius quod ignem referat. Fruſtra paulo poſt Bacchus θεὸς ἀμπελόεις vocatur, quod materiam rei deſignat aut formam. Ariſtoteles & mathe-

mathematici formam circularem omnium eſſe dicunt perfectiſſimam, neq; quiſquam id ignorat. Hoc inductus, peltam, quæ ad inſtar lunæ ſemiplena mediam circuli partem referret, qualis à Virgilio lunata vocatur, ἡμιτέλεστον dixit. Quaſi quæcunque alia quam circulari facta ſunt forma, non perfecta ab operis aut abſoluta, ſed tantum inchoata eſſent: Quare nihil minus dixit, quàm quod voluit. Pelta enim ſemicircularis eſt, clypeus vero circulum explet: neque propterea pelta minus abſoluta eſt, quam clypeus. Infra paulo melius ἡμίτομον vocavit. Oratio Achillis certamina inſtituentis, plane eſt κατ' ἦθος illius herois: ſuccincta, terſa, magnanima. De equis vero & Patrocli cura quæ dicit, imitationem omnem excludunt. Quæ à Baccho dicuntur, plane ὑπόξυλα ſunt & μειρακιώδη. Præſertim illa.

Εἰ γὰρ ἀπὸ Τμώλοιο γένος λάχε Λύδιος ἀνὴρ,
Ἱππείης τελέσει Πελοπηΐδος ἄξια νίκης,
Εἰ δὲ πέδον Πίσαιον ἔχει μαιήϊον ἵππων,
Ἤλιδος εὐδίφροιο καὶ Οἰνομάοιο πολίτης,
Οἶδεν Ὀλυμπιάδος κοτινηφόρον ὄζον ἐλαίης.

Nihil opus erat illis argutiis. Præterea μαιήϊον non eſt nauci. Ἵππων vero μαιήϊον dicere, non eſt amplius ſani hominis, certe eruditi eſſe non poteſt. Nam ſi quemadmodum à γαῖα fit γαιήϊον, ut cum ſupra dixit,

Οἶα

Οἷα βίου βροτέου χαινῖα δεσμὰ φυγόντας,
ita à μαῖα fit μαιήϊον, & ſicut δεσμὸς χαινήϊος eſt ὁ τῆς γῆς δεσμὸς, ita πέδον μαιήϊον, eſt τὸ τῆς μάιας πεδίον, certe πέδον ἵππων μαιήϊον, dici nullo modo poteſt. Poterat ſimplicius,

Εἰ δὲ Διὸς Πίσαιον ἔχων ἱππήλατον οὖδας.

Iam quis illud excuſet,

Εἰ πέδον Ἀονίης ἢ Φωκίδος αἷμα κομίζει?

Ego ne κομίζειν quidem αἷμα Φωκίδος dicere auderem, pro eo quod eſt, e Phocide oriundum eſſe: tantū abeſt ut κομίζειν πέδον Ἀονίης dicerem, qui perfectus omnibus modis ſolœciſmus eſt, & nihil ſignificat. Sed voluit, εἰ πέδον Ἀονίης ναίει, ἢ Φωκίδος κομίζει αἷμα. Quod, quandoquidem per verſum accuratius illi loqui non licuit, vel miſericordia adducti feramus. Iam ſophiſticę luxuriæ exemplum vide. Homerus rem, quæ minime ad certamē ſpectabat, ipſam videlicet ſortitionem, pauciſſimis verbis expreſſit.

——— ἐς δὲ κλήρους ἐβάλοντο.
Πάλλ᾽ Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου.

Tria breviter abſolvit: qui immiſerint ſortem, quis præfuerit ſortitioni, cui prima ſors evenerit. Audi jam iſtum.

Καὶ κυνέης ἐντοσθεν ἐθήμονος ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ
Τυφλὴν χεῖρα ὕπανε φυλασσομένοιο προσώπου,
Κλῆρον ἔχειν ἐθέλων ἐπρότροπον, οἷά τις ἀνὴρ

Εἰς

Ε'ις κύβον ἀλλοπρόσαλλον ἐκηβόλα δάκτυλα
πάλλων.

Καὶ λάχον ἡνιοχῆες ἀμοιβαδίς. ἱππομανὴς δὲ
Φαῦνος ἀεξομένης Φαεθοντίδος αἷμα γενέθλης
Κλήρῳ πρῶτος ἔην.

Quæ ſi cui faſtidium non movent, bono eſſe ſtomacho oportet. Scelmis peſſimo conſilio equos marinos in certamen producit, in quo prorſus ab Homero recedit. Sed peiore conſilio iſti cum Pegaſo conferuntur. Equi enim Neptuni, qui & bipedes a poëtis finguntur (vulgus ἱπποκάμπους male vocat, cum ἱππόκαμπος è genere ſit locuſtarum) tales ſunt ut vix in terra poſſint conſiſtere. Nam & iſti pedes deſinunt in piſcem. Neque enim jam reprehendo, quod quę nuſquam ſunt, ea effingat (talis enim ipſe quoq; Pegaſus eſt) ſed quod ſaltem illam requiram virtutem, quam tantopere in Homero Ariſtoteles commendat: ut veriſimiliter mentiatur. Quare iſta omnia inepta ſunt.

Οὐδὲ τόσον πεπότητο ζανύπτερος ἠέρα τέμνων
Πήγασος ὑψιπότητος, ὅσον βυθίων πόδες ἵππων
Χερσαίην ἀκίχητον ἐποιήσαντο πορείην.

Non enim debebat imaginarios iſtos Neptuni equos in terrā producere, multò minus reliquis terreſtribus præferre. Vt pote quorū & cauda & pedes (ita vulgo ut jā dixi, ab omnibus fingūtur) deſinunt in piſcem. Pegaſus nuſquam eſt niſi in

animo

animo noſtro & poetarum carminibus: neque hoc vitio illis datur. Sed ſi quis in aqua cum delphinis eum conferat, aut velocius natare dicat, ludibrium debebit. Quare recte Ariſtoteles, δεδίδαχε δὲ μάλιςα Ὅμηρος τοὺς ἄλλους ψευδῆ λέγειν ὡς δεῖ. Docuit, inquit, etiam mendacia alios dicere, ut oportet, Homerus. Quod ille, ſicut omnia, divinitus παραλογισμὸν vocat: quia fallit, ſed cum ratione. Quod ſi forte id ad hippopotamum referas, multo majores nugas egeris. Nuſquam enim in mari ille, neque Neptuno tribuitur, ſed Nilo Deo. Sicut in antiquo numiſmate imperatori Adriano, ſub Nili figura. Eſt præterea tardum animal, & quod capite bovem, rictu excepto & aliis quibuſdam, reliquo corpore ſuis obeſitatem repræſentat. Vnde quidam bouem, quidam etiam porcum marinum vocant. Cum vero inquit,

——————— σὺ δὲ πλήξιππε Τζάννες
Νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐς ἰσοτέλειαν Ἀθήνην,

peſſimū grammaticū ſe fatetur. Vocē enim ἰσοτελὴς, utrique ſexui convenire, ne pueri quidem ignorare poſſunt. Quæ & ipſa tamen aliud omnino deſignaret. Nam quemadmodū αὐτοτελὲς, eſt, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ τετελεσμένον: ita ἰσοτελὲς, παθητικῶς ſumendū eſſet. Sed putavit, ſicut ἰσοτελὴς ita ἰσοτελὴς dici poſſe: cū alterum ἀπὸ τοῦ τελεῖν, ἤγουν τελειοῦν, alterum ἀπὸ τοῦ τελεῖν, ἤγουν φόρον διδόναι, de-

ναι, deducatur. Cum vero ἰσοπλειαν etiam dicere Minervam auſus eſt, nihil nobis aliud, quam admirationem relinquit, quomodo fieri poſſit, ut qui Græcè aliquid didicerit, tam in craſſum errore impingere potuerit. ἰσοπλεια enim, ſi illius uſum admittimus, erit, ἡ τοῦ φόρου τοῦ ὑπὲρ τῶν ἴσων πληρμένε ἀπόδοσις. Et actionem ipſam denotabit. In curuli certamine heroes tam prolixas, tam crebras orationes habent, ut non in certamine ancipiti verſari, ſed in foro πρὸς ὕδωρ ῥητορεύειν videantur. Homerus, ſicut notum eſt, eminentem in planicie locum θρωσμὸν πεδίοιο vocavit, ille vero eminentem faciei partem, θρωσμὸν προσώπε, quaſi tu *collem faciei* dicas, vocare auſus eſt. Ita enim inquit:

——— ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπε
Εὐρυτίρε γελῶντ@ ἐκυμαίνοντο παρειαί.

Quod, de Cyclope ſi loqueretur, frigidum tamē eſſet, nunc autem planè ineptum. Ego & tu. & quicunque Græcè intelligit, ὀλισθάινειν ἀμεταβάτως diceremus, ille vero paulo poſt in luctæ certamine, etiam μεταβατικῶς non dubitavit dicere,

Μή μιν ὀλισθήσειε περίπλοκος ἄμμαλι χειρῶν.

Moris erat apud veteres, ut qui victus eſſet, manum attolleret: quod προΐσχεσθαι τὼ χεῖρε Græci, Latini verò *dare*, *dedere*, aut etiam, *tollere manum*, dicunt. Sicut Cicero apud Lactantium eleganter,

ganter, cum in graviſſimo, quem ex funere filiæ conceperat, dolore, victum ſe a fortuna fateretur, *Cedo*, inquit, *& manum tollo*. Hoc ille ineptiſſimè dixit, χειρὶ πατάσσειν τὸν νικήσαντα: quod vincentis eſt, non victi aut adhuc certantis ſaltem. Sed totam hujus moris deſcriptionem audiamus.

> Οὐ γὰρ ἔην τότε θεσμὸς ὁμοίιος, ὃν πάρος αὐτοὶ
> Ὀψίγονοι φρείσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
> Αὐχενίων σφιγκτῆρι πόνῳ βεβαρημένος ἀνὴρ
> Νίκην ἀντιπάλου μνηστεύεται ἔμφρονι σιγῇ,
> Ἀνέρα νικήσαντα κατηφέϊ χειρὶ πατάξας.

Putavit fortaſſe πατάσσειν eſſe demulcere. Ego verò nolim meo in corpore promiſcuè utrunque uſurpari: aut diſcrimen utriuſque experiri. Sed quomodo dixit, ὃν πάρος αὐτοὶ Ὀψίγονοι φράσαντο? Quomodo enim prius invenerunt iſtum morem, ſi nondum erat? Deinde pugnant illa directe, prius fuiſſe inventum, & à poſteris fuiſſe inventum. Sed putavit πάρος idem eſſe, quod πρὸ ὀλίγου, vel *nuper*. Hoc enim vult, *Nondum enim mos ille obtinebat, quem nuper poſteri invenerunt.* Sed & ubique toto libro eundem κακοζήλως cum Homero ordinem in certaminibus ſeruavit, quem non ſine optimo judicio Smyrnæus mutavit. Cujus librum qui volet cum Homero & iſto comparet. Videbit ubique puriſſimam & nihil minus quam πεσοφισμένην

 ἑρμην-

ἑρμηνείαν. Solus enim fere inter poſteriores pure Græciſſat. Oppianus enim elegans poëta ſæpe λαλίζει. Quod nec ipſe Cæſar Scaliger tam magnus admirator illius notavit. Qui de Græcis poëtis mallē nonnunquā aliter judicaſſet. Hæc nunc obiter ſufficiat dixiſſe: omnia enim ne in uno quidem libro annotare viſum fuit: majoris enim otii eſſet. Qui ſuperiori ætate dubitarunt de Paraphraſi in euangeliū D. Ioannis, ejuſdēne eſſet auctoris, mirum eſt in tam perſpicua luce caligare potuiſſe. Omnia enim ſimilia aut potius eadem: epitheta, tumor, ſophiſtica dicēdi ratio. Quā cum ante nos tot eruditi viri immodicis poſteritati laudibus commēdarunt, potius cādorē ſuum nobis, quam judiciū probarūt. Ante omnia tamen inſignis ἀκεγσία videtur, id tentare velle, quod per rei naturam fieri vix poteſt. Nam cū iſtud Euangelium plane ſit μυςηριῶδες, neq; tam narrationibus, ut reliquorū, quam perpetuis conſtet enunciationibus, quibus ęquipollentes difficile ſit invenire, nihil majori cum periculo tentatur, quā poëtice exprimere, quæ vix aliter ſoluta oratione exprimi poſſint. Quemadmodū ecce ſtatim in principio, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Qui locus ſuaviſſimè παρῳδῆται è Geneſeos principio: & ſimul præter exſpectationē aliquid continet, quod cum eo pugnat. Nam cum illic eſſet, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ὀρανὸν ϗ τὴν γῆν, ille

eodem

eodem principio uſus, exceptionem & Iudæis ignotam, & Eccleſiæ neceſſariam proponit, cum inquit, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, nō verò, ἐποίηθη. Hoc principium autem eo erat tritius; quia totum Geneſeos librū, ut & veteris teſtamēti reliquos, ſicut Hebręi, etiā Græci, à primis libri vocibus, Ἐν ἀρχῇ vocabāt. Adde quod antiqui ἐν ἀρχῇ pro ἀπ᾽ ἀρχῆς dictum notant. Neque nobis placent qui in voce iſta arguūtur. Certè ſuaviſſima alluſione eſt uſus, quaſi diceret, *In principio, cum omnia fierent, non fiebat* ὁ λόγος, *ſed erat. Eſſe* autem in divinitate æternitatem præſupponit. Neque dicitur quando incœperit, qui erat, cum reliqua fierent. Certa enim temporis denotatione, quo creata cœperūt eſſe, ante tempus oſtenditur fuiſſe, qui tum non incœpit, ſed cū Deo Deus erat. Vt ſi dicam, omnia cum fierent, Deus erat. Hoc loquendi genus pia forte intentione, ſed præter Euangeliſtæ mentem interpolavit, cum τῇ ἀρχῇ tribuit epitheton, quo non aliter quam ſi ἐπιῤῥηματικῶς fuiſſet dictum, tempus denotatur, quo cœperunt omnia eſſe, excepto illo per quē facta ſunt, qui ἔγχρονος fuiſſe negatur. Ita enim inquit:

Ἄχρονος ἦν ἀκίχητος ἐν ἀῤῥήτῳ λόγος ἀρχῇ,

Quod non exprimit mentem ſcriptoris. qui hoc vult ſimpliciter, ἐν ἀρχῇ ὅτε πάντα ἐποίησεν ὁ θεὸς, οὐκ ἐποιήθη ὁ λόγος, ἀλλὰ ἦν. Non enim quæritur, quale ſit principium, in quo Sermo erat: ſed negatur

gatur in principio eſſe factus, quia erat. Quare cum dico, in principio fuiſſe τὸν λόγον, nihil de principio dico, quale ſit illud, ſed contra περὶ τοῦ λόγου dico, eo tempore fuiſſe: propter Iudæos, & inexpugnabiliter cōtra divinitatis καὶ τοῦ ἀϊδίου ſecundæ perſonæ oppugnatores. Æternitas enim prædicatur περὶ τοῦ λόγου. Nam qui ipſo temporis principio fuit, quando non fuit? Quo reſpexit Iohannes, cum alluſione iſta eſt uſus. Nam principium illius eſſe ineffabile, certiſſimum quidē eſt, ſed non illius loci. Neque pertinet ad mentem Euangeliſtæ. Hoſtes autem veritatis ita ſunt oppugnandi, ut divinum verbum ἀπαραδιούργητον & incorruptū ſervetur. Rurſus ſimpliciſſima ἀπόφανσις eſt illa, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Qua profecto nihil dicitur de Deo, ſed divinitas tribuitur τῷ λόγῳ: cui nihil majus poteſt tribui; minus autem nihil debet. Ille vero dixit,

Καὶ θεὸς ὑψιγένεθλος ἔην λόγος.

Quod eſt minus, quam ſi dixiſſet,

Καὶ θεὸς ἦν λόγος οὗτος ὃν εἴπομεν.

Non enim filii perſonam, qui ab æterno fuit genitus & cujus hoc eſt propium, a patre diſtinguit, ſed naturam utriuſque unam eſſe oſtendit, hoc eſt divinitatem. Quæ enuntiatio interuentu epitheti rurſus mutatur, quod proprietatem continet ſecundæ in deitate perſonæ, cum divinitas ſimpliciter filio tribuatur, ſicut patri. Qui non

non tam ἰσοφυὴς eſt, quemadmodum à Nonno vocatur, quam ejuſdem naturæ. Μία γὰρ ἦν, dicũt veteres, ἡ φύσις, ὅτι καὶ μία θεότης. Rurſus cum Evangeliſta dicit, Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, quod Apoſtolus, πάντα δι' αὐτοῦ ἐκτίσθη, ille minus dixit:

——— καὶ ἔπλετο πάντα δι' αὐτοῦ.

Vivere enim me & eſſe amici alicujus cauſa à quo è diſcrimine, aut medici, à quo è graviſſimo morbo ſum ereptus dicam: non autem, me ab eo factum & creatum eſſe. Deinde illa omnium rerum diviſio, in ἄπνοα καὶ πνείοντα, nõ eſt plena: quia tantũ τὰ ὑποβεβηκότα, hoc eſt, ut Theologi loquuntur, inferiores in creatione naturas, ac vix etiam, includit. Ne vivere quidem incorporea dixerim, ſi vera eſt Nazianzeni definitio, ζωὴν εἶναι σώματος δέσιν καὶ ψυχῆς. (Deus enim vivere quidem, ſed κατὰ συγκατάβασιν dicitur in ſacris.) Nec propterea ἄπνοα vocabo. Sicut cõtra interdũ homines, etiam cũ vivunt, tamẽ ita vocant. ut in fœminis. qualis nobiliſſima illa ἄπνους, cujus meminit Galenus, de qua librũ ſcripſerat Heraclitus. Quare melius Apoſtolus ad Coloſſ. cap. 1. verſ. 5. in ὁρατὰ καὶ ἀόρατα, alii in νοητὰ καὶ αἰσθητὰ rerum dividunt univerſitatem. Nec id quidem tulerim, vocem λόγος in aliam mutari. Quandoquidẽ ἰσοδύναμος inveniri nõ poteſt. Vt & apud Latinos: apud quos tamẽ vocem *Sermonis* linguæ defectui donamus. Ille autẽ μῦθον vocavit.

——— καὶ ἐργοπόνυ δίχα μύθυ·
Οὐδὲν ἔφυ τόπερ ἔσκε

Vt omittã, μῦθον ſæpè τὸν ψευδῆ λόγον denotare: ut in poëtarum fabulis. Ideoque vel propter ſolam myſterii reverentiam ab hac voce abſtinendum fuit. Certè iſta ratione ὁ ἐνδιάθετος λόγος excludetur, qui non minus quam ὁ προφορικὸς, & fortaſſe etiam magis, eadem voce ſignificatur. Vnde & *patris ſapientia*, & *mẽs patris*, ὁ λόγος vocatur. In illis autem σολοικίζει ad minimum:

Ἀμφὶ δὲ σαρκοφόροιο λόγυ πρωτάγγελος ἀνὴρ
Ἁγνὸς Ἰωάννης πιςώσατο μάρτυρα φωνήν.

Voluit enim dicere, τὸν λόγον δὲ ὁ Ἰωάννης τῇ αὐτῦ φωνῇ ἐπιςώσατο. Mox puriſſimè & caſtiſſimè de veris Dei filiis loquitur ὁ παρθένος θεολόγος. cum inquit, οἵ ὐκ ἐξ αἱμάτων, ὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, ὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ θεῦ ἐγεννήθησαν. Ille verò,

Οὓς φύσις ὐκ ὤδινε λεχωΐας, ὐ βίος ἔγνω
Ἀνδρομέυ βλάσημα θελήματος, ὐδὲ καὶ αὐτὴ
Σαρκὸς ἐρωτοτόκοιο γαμήλιος ἤροσεν εὐνὴ,
Ἀλλὰ θεῦ γεγάασιν ἀνήροτα τέκνα τοκῆος.

Valde incircumſpectè in puriſſimo & caſtiſſimo ſenſu fœdiſſima uſus eſt metaphora, cum de re Venerea, ἀρῦν dixit, quã vix in profano ſcriptore ſerio feram. Multa enim à rebus honeſtis deſumpta, etiam obſcenitatem augẽt. In iſto verſu, ξυνώσας ζαθέην βροτοειδέι σύζυγα μορφὴν, neutrũ,

quod

quod tribuitur ſervatori noſtro, excuſare auſim. Quomodo enim divinā in eo naturā ζαθέην, humanā autē̓ βροτοειδέα vocat? Primo enim ζάθεον intenſionē denotat, quæ nulla eſt in divinitate. Ideoq; ne ipſum quidē Iovem ζάθεον Homerus vocat, ſed fluvium aliquē aut urbē, cujus denotat præſtantiam. Quis enim ferret Deū aut divinitatē valde divinā vocari? Βροτοειδὴς autē homo dici non poteſt, ſed imago hominis. Aliud eſt enim hominē eſſe, aliud homini ſimilē. Vt omittam, quā incaute vocem addiderit μορφῆς. Quod etiā convenit Diabolo, qui βροτοειδῆ μορφὴν quotidie, humanā naturam nunquam aſſumit. Certe periculoſum eſt, ne quid aliud dicam, ita loqui. Neque ſatis, ut ſemper, circumſpectus epitheti promus fuit: cum Chriſti ſervatoris noſtri epithetō, in quem viſibiliter Sp. ſanctus deſcendit, ejus calceo tribuit, quem θεόπνευστον vocat.

Λῦσαι μοῦνον ἱμάντα θεοπνεύστοιο πεδίλου.

Nam ſi θεῖον aut ἱερὸν dixiſſet, ferri forte potuiſſet. In Nathanaëlis confeſſione, quod ſanctiſſimus Euangeliſta dixit, ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ, Ῥαββὶ σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ εἶ βασιλεὺς Ἰσραήλ, ita vertit.

Ῥαββὶν ἐπουρανίων ἀδύτων ὑψίθρονε ποιμὴν
Ἰσραὴλ σὺ πέλεις βασιλεὺς, σὺ χριστὸς ἀκούεις,
Υἱὸς ἀειζώοιο θεοῦ λόγος.

Male legerat Eccleſię doctores, qui prudēter op-

ponunt, Nathanaelis, quæ hic legitur, confeſſionem, & Petri, quæ Matthæi cap. xv. extat. Alter enim, inquiunt, ut Deum, alter ut hominem cõfeſſus eſt. Neque enim regem Iſraelis, ſed univerſi eſſe dixiſſet, aut Eccleſiæ ſuę: quod nondum didicerat. Ex profectus ergo ſui modulo locutus eſt. Recte D. Chryſoſtomus: ὁ μὲν Πέτρος ὡμολόγησεν υἱὸν τοῦ θεοῦ ὡς θεὸν ἀληθῆ, ὁ δὲ ἄνθρωπον ψιλόν. Quod & ex ſequẽtibus probat, quibus Chriſtus ad divinitatis ſuæ cognitionẽ, tanquam diſcipulum & tyronem eum deducit. Quomodo ergo addit, non tantum Dei filium ſed & λόγον eſſe? Quod longè à prima illa Nathanaelis cognitione erat remotum, ut pote ultimũ & maximũ noſtræ initiationis myſterium. Hæc in uno capite: hoc eſt, ex infinitis pauca. Reliqua tibi, mi Cunæe, permittimus: qui fortaſſe etiam hic modum exceſſimus. Sed profecto, tuus & præclari inſtituti tui amor, ita me abripuit, ut quo ſim provectus ipſe non ſenſerim. Quare viciſſim erit tuum, æqui boniq; hęc conſulere, & ſi alibi memoria erravit, meminiſſe, amplius undecimum agi annum, cum auctorem iſtum vix tractavi.

IOSE-

IOSEPHI SCALIGERI CONIECTANEA.

Accedunt Falkenburgi quædam lectiones, ex ſecundis ejus curis.

6 | 16. verſ. ἦλθε. Scal. κορῶναι Hygin. in corvo.
7 | 18. v. ἠλιβάτων. Scal. λῃῖδα
9 | 20. Scal. ὀχμάζων ἐς ὄλυμπον
11 | v. αἰθερίης. Falk. ἀκάνθης.
15 | 30. v. ὀκλαδὸν. Scal. ἐπικάρσιος.
17 | 32. v. κερδαλέης. Scal. μολπῇ
19 | 36. v. στηρίξω. Falk. σέθεν αὐλὸν ὀλύμπιον.
24 | 42. v. καὶ χθόνιαι. Scal. σήραγγες
31 | 54. v. καὶ μάλα. Scal. κοτέουσαν ἐποικτείρω σέθεν ἥρην.
38 | 64. v. ἀμφὶ. Scal. ὤκλασεν ὄχθῃ.
42 | 70. Scal. ——— ἀμφὶ δὲ καπνῷ
τειβόμενον. καναχῇ δὲ &c.
43 | 72. v. καὶ σμίνην. Scal. καιομένην φλογὸς ἀΐσσουσ
44 | ibid. Scal. εἰαρινῆς αἴων ζεφυρηΐδος &c.
v. καὶ κραναοῖς. Scal. χαλαζάεις
v. καὶ δύσιν. leg. ἠοῦς
48 | 80. v. ῥηγνυμένης. Scal. ὄιξεν
56 | 92. v. ἐργοπόνος Falk. ex conjectura Turnebi & Aurati, μυρωναίῃ, à Myrone.
59 | 96. v. δάρδανος. Scal. πῖαρ, vel, πεῖρας.
v. ὤγυγος. Scal. αἰθέρα τέμνων
61 | 98. v. ὥρης. Scal. ἀλλὰ δὲ καιρῷ
64 | 104. v. θηλυτέρας Scal. ἑῷ
66 | 106. v. αἰθέρειον. Scal. ῥίζας
69 | 110. v. οὐδὲ γυνὴ. Scal. * * deſunt quædam.
70 | 112. v. ἀλλ᾽ ὅτε. Scal. στείβουσα
71 | 114. v. ἄρης. Scal. θεῆς ἐπιβήτορες

77 122. v. χείλεσιν. leg. κασιγνήτῳ περ ἐόντι.

79 126. v. ἐκ βυθίων. leg. αὐτὰρ ὁ πάσῃ. eſt enim alterum συγκρίσεως membrum.

82 130. v. σιγαλέης. Scal. λάλον αἷμα

91 144. v. καὶ γαμίη. Scal. θεσμὸν vel ῥυθμὸν

97 154. v. πρώιον. Scal. ἄσιτον

98 ibid. v. σινομένην. Scal. σμῆνος ἐνισπρήσειεν
Scal. ἔβλισεν αἰόλα δῶρα μελισσαγέος &c.

101 158. Scal. νεβροφόνων ἐχάραξαν

108 170. v. ὄλβιος. Scal. ὧν τὸ ἔνι, ὅτι &c.

116 182. v. τετπλόον. Scal. ἤχους.
v. θυερμιγῆ. Scal. ἐγὼ δυτικῷ &c.

120 188. v. πῆ. Scal. ἕτερος βαρύγυιος

122 192. v. δεξιτερὴν. Scal. ἑλικώδεα μήνην.

133 206. v. καὶ θεὸς. Scal. ἐπικείμενον οἴνοπα κισσὸν

138 214. v. λύεται. Scal. ἀονίησιν ἐνὶ &c.
v. μήνης. Sca. ποῖον ἔχει σημήϊον; ἱσαμένων τῶ &c.

140 218. v. ἔννεπε, Scal. νὺξ φθονίη

142 222. v. ὄρχαμος. Falk. ἔννυχον εὐνήν.

163 252. v. νήπιον. Scal. εἰσέτι μικκὸν

164 254. v. πενθέος. Scal. ψαύουσα

166 256. v. παίγνια. Scal. κυρίζοντι

167 258. v. καὶ νέος. Scal. ἐυαστῆρος ἔχων

168 260. v. καὶ βλοσυρὸν. poſt hunc verſum ſequitur in Oporiniano codice,

καὶ βλοσυρῶν ἰόβακχον ἰδὼν ὀλετῆρα λεόντων
ὄμμασι φαιδροτέροισι πατὴρ ἐξέλασε χορείην.

atq; ſic expletur lacuna, quæ antea hîc fuit. Falk.

172 266. v. καὶ ποδίοις. Scal. ἐνόρουσον

174 268. Scal. ἄγρια λαβὼν· λασίους δὲ πόδας &c.

181 280. v. καὶ ποδὸς. Scal. ποῶν ἐρυθαίνετο &c.
v. εἰ δὲ. Scal. βοογλήνων φαέων

186 286. v. μοῦνον. Scal. ἐμοὶ λίπε δῶμα

191 296. v. ἐν χθονί. Scal. νικήσαις καὶ ἐν

192 ibid. Scal. καὶ χροῒ φοινίσσοντι

195 300. v. εἰσέπ. Scal. χεῖλος ἐρείσας

197 302. v. ὅττι. Scal. δεδονημένος ὁλκῇ

201 310. v. ἀλλά. Scal. θανάτου πμηορὸς εἰς φόνον &c.

203 312. v. ἄζομαι. Scal. λάζομαι ἀστράπτουσαν &c.

204 314. v. κάλπιν. Scal. ξύνδεσιν

206 318. v. νειόθι. Scal. δειμαίνων

208 320. v. ἔκτοθεν. Scal. ἐδύσατο

215 330. v. φαιδρὸν Scal. βλεφάρων τύπον αἰόλον.

217 334. v. τοῖα. Scal. ἀδάκρυτον Διόνυσον

219 336. v. γαστήρ. Scal. ἄκρα δ' ἐθειρῶν

221 340. v. σῶν. Scal. τεῆς κήρυκα τελευτῆς

225 346. v. πετραίην. Scal. γείτονα χειήν.

226 ibid. v. βότρυος. Scal. εἱλικόεντος ἀπέκλασεν

232 356. v. ξεινοδόκου. Scal. ὑρειῆος.

235 360. v. δῆειν. Scal. ἀλήταις

237 364. v. λυσαμένη. Scal. σαόφρονος ἅμμα
Scal. καὶ χθονὸς ὠδαιοῖο Διὸς &c.

239 366. v. ὄψιμος. Scal. πρότερος μύλον

242 372. v. καὶ μέλος. Scal. ἐπίκωμον

244 374. v. ἠλέκτρης. Scal. ἐπιστώσαντο

246 378. v. ἐξ ὑδάτων. Scal. ἐπίβαθρον

248 380. v. μυγδονὶς. Scal. ἐπίκλονον
v. καὶ φρύγες. Scal. ἐγχεμάχοιο
v. οἱ δρεσίην. Scal. καὶ ὄγριμον, ὅς τε ῥεέθροις &c.

249 382. v. ζεύς. Scal. ὕπατος πρήϋνε

250 384. v. ὕπω. Scal. ἔπλεκε μομφὴν

251 386. v. καὶ στρατιὴν. Scal. φοιβάδες ᾠδαὶ

253 388. v. καὶ σκοπέλων. Scal. αὐτορόφοιο

255 390. v. διστοφυής. Scal. κερασφόρος

ibi. 392. v. 10. ὧν μάλα. Scal. φυρμοῦ. Fal. φερνῆς, vel φορμοῦ.

257 394. v. πολλάκι. Scal. πεπηλότι
259 398. v. γείτονες. leg. ἐπιμηλάδες
v. ἐς μόθον. Scal. ἐλῦσαι
261 400. v. καὶ χρυσέαις. Scal. ἥρμοσε μίτρην
262 402. v. τοῖα. Scal. λίθον & σιγή.
263 404. v. ἤρη. Scal. ——— δέμας ἰνδῷ
ὑλοκόμῳ μελανῆϊ.
264 ibid. v. οἱ δὲ. Scal. παλιννόστοιο ποδὸς διδυμάονι
267 410. v. βροντάιοις. Scal. ἀὴρ
275 422. v. δήϊον. Scal. εἷλκεν
v. τεύχεσιν. Scal. καταιγίζοντα
290 444. v. καί σε. Scal. εὐώδεες αὖραι
293 450. v. ἦ ῥα. Scal. ἦ ῥά σέ τις ταμίην
v. μοῦνος. Scal. ἐποικτείρεις με, καὶ ὡς &c.
297 454. v. ἱμερόεις. Scal. αἴθυσσεν
300 460. v. πίπτε. Scal. δέλας
301 462. v. θῆλυν. Scal. ζωθαλπέες
303 464. v. ἔνθα. Scal. διαστείχοντα
304 466. Scal. δεῖπνα, τάπερ σπεύδοντι &c.
v. ὤπλισε. leg. χύδην
306 468. v. ἰνδοῖς. Scal. ἔβρεμεν αἰχμὴ
310 474. v. κενταύρου. Scal. ἑτέροιο
311 476. Scal. ὡς κερόεις ἀχελῷος ἀείδεται &c.
312 478. v. ὄρχαμον. Scal. ῥέων ἐμὸς
314 480. v. ἀμφὶ. Scal. ὑψόθι φιτροῦ
317 484. v. πατρώης. Scaliger hæc ſic tranſpoſuit,
ποικίλον ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς,
trãſ. πατρώης νοέων ζωαρκέος ὄργια τέχνης.
ὧς ὁ μὲν αἰόλον ἕλκος ἀκέσατο, &c.
318 486. v. ἀσυρίων. Falk. σίχα ποσσὶν
319 488. v. ζῆνα. Falk. μιῇ ξεινίσσε καλιῇ.
321 490. v. ὄφρα. Scaliger hæc tranſponit,
——— φιλοσόργῳ δὲ μενοινῇ

ὤπλισε πιαλέης ἑτερότροπα δεῖπνα τραπέζης.
Trä. ὄφρα μὲν εἰσέτι βότρυς ἐκόσμει δαῖτα λυαίου,
τόφρα δὲ &c.
327 500. v. ὁππότε. Scal. ἐπεσσυμένοιο
v. εἶρπε. Scal. πλυγμένος
329 504. v. τὸν κρόνος. Scal. καὶ αἰχμάζοντα κεραυνῷ
v. πολλάκι. leg. λαιμῷ
333 508. v. ὡς φαμένη. Scal. νεοπενθέος ὄρφνης
v. οἰκτρὸν. Scal. μέθη κλαίουσα
338 518. v. οὐ γὰρ. leg. ἀγὼν
349 534. v. ὃς δὲ. Scal. πολυβλεφάροιο νομῆος
v. ἄζομαι. leg. ῥείης.
354 540. v. ἄκρα. Scal. λαβὼν
355 542. v. ἄρεα. Scal. μάρτυρα, λεύσσει τ' ἀθήνην
358 548. v. καὶ σάκος. Scal. ἀσκυρόνωτον
362 552. v. λιδὸν. Scal. εἰς χθόνα σύρω
v. ἀλλ' ἀδινοῖς Scal. ἀλλὰ λίνοις
363 554. v. οὐδὲ. Scal. ἐπελήσατο χάρμης,
ἀλλὰ λάβεν βουπλῆγα
v. ἢ τότε. leg. καλάγχεος
375 572. v. θαρσήεις. Scal. ἔβησε πρὸς
379 580. v. ἢ ὁπότε. Scal. τραγικοῖο χοροῦ δεδαημένος ἀνὴρ
380 ibid. v. καὶ χίρκης. Scal. κυκεῶνα
381 582. v. ἀντὶ. Scal. δηριαδῆος ὁμοφρονέω
385 588. v. ἄλλου. leg. κατέδραμε
388 594. v. μηρὸν, Scal. ἐπιγράψαντα
390 596. v. μεσσατίην. Scal. χαρασσομένη
391 ibid. v. ἀμφιφανὴς. Scal. φέγγος ἀποστίλβουσα κεραίων
ἄκρα διαπλήσασα δυοῖν νεοφεγγέος &c.
393 600. v. δυσμενέες. Scal. φόβῳ στείβοντες
399 608. v. ὑψιφανὴς. Scal. ἀνέκυπτε
ibi. 610. v. καὶ γναπτῷ. Scal. συνέστιχε δαμναμενῇ
400 612. v. αἰδέομαι. Falk. μιγήμεναι

ibid.

401 ibid. v. καὶ ποταμὸς. Scal. κελάρυζεν ἄγων &c.
403 614. v. σὸς. Scal. ἴτυϊ
407 620. v. ἰνδοῖς. leg. οἴδμα
411 626. v. πατρώης. Scal. ἀπήνης
ibi. 628. v. ἡ δὲ. Falk. θοῶν.
416 634. Scal. ἀτρίπτους ἔο χεῖρας
417 636. v. καὶ μίτον. Scal. καινῇ μετέδωκεν ἀνάγκῃ
v. ἡνίοχος. Scal. καμὼν δεδονημένος
422 642. v. φορκύδος. Falk. λαθὼν
425 648. v. βάκχος. Falk. ἴναχος ἀμφοτέρων &c.
429 654. v. καὶ ζέφυρον. Falk. hęc hiulca & defecta explentur in Oporini codice, adjectis duobus verſibus. hoc modo;

ἀλλὰ νότον, καὶ ταρσὰ βορήϊα, καὶ πτερὸν εὖρου,
καὶ ζέφυρον κήρυκα φέρων τετράζυγι νίκῃ
ὠκεανὸν, χθόνα, πόντον ἑῶν ἔπλησεν ἀέθλων.
εἰ κλέος ἀνθρώποισι δράκων, εἰ φωλάδες ὕδραι,
βάκχου στέμματα ταῦτα, λεχώϊα ταῦτα λυαίου.

430 654. v. εἰς γόνυ. Scaliger ſic tranſponit,
θηγαλέην δ' ἐπίκυρτον ἀνειρύσασα κεραίην
trāſ. εἰς γόνυ ταῦρον ἔκαμψεν ακουπιστῆρα λεόντων.
πολλάκις οἱ κεράεσσιν &c.

430 656. v. χρυσοφαὴς. Falk. καρπὸς.
436 664. v. ἄβροχον. Scal. & Falk. ῥυμὸν
437 666. v. δοχμώσας. Falk. ὕδωρ σπειρηδὸν
v. ποικίλην. leg. ἶσσαν
439 670. v. καὶ τότε. Falk. δαμεὶν
441 672. v. ἔρεθιος. Falk. μελέων ἐνοσίχθονι
445 678. v. δηριάδης. Falk. ἀπὸ νήσων
452 678 v. καὶ στόλος. Falk. ἀπὸ νήσων
457 696. v. ἄγρει. Scal. κεχαλασμένον
458 698. v. καὶ στίχες. Scal. —— ἐμετρήθησαν ἀήτως
τετραπόρων πλήσαντες &c.

465 | 708. Falk. *κύμασιν ἀμφίζωσον ἐπισείψας* &c,
465 | 708. v. *κύματι*. Scaliger ſic tranſpoſuit,
——— *ὅπη πειμήκει πορθμῷ*
χεῦμα παλινδίνητον ἄγων κελάρυζεν ὑδάσπης.
ἢ τελάτην κόσμησεν, ὅπη νοτίῳ παρὰ κόλπῳ
ἐτᾶſ. | *κύματι πορφύροντι μεσημβριὰς ἕλκεται ἅλμη.*
ἢ ςραπὴν εὔχαλκον ἄναξ ἔςησε πετάρην
ἀντολίης ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων
σέλλεται &c.
467 | 712. v. *καὶ θέρσον*. Scal. deſunt quædam.
470 | 714. v. *αἰὲν*. Falk. *ὅσα διδάξω*
ibi. | 716. v. *εἰσίκε*. leg. *δῆλος ἔμεινε*.
471 | 716. v. *ὃς πρὶν*. Falk. *ἐρείδων*
479 | 728. v. *ὀψιγόνῳ*. Falk. *φυλασσομένῃ κυνηγέρῳ*. vide epigramma Crinagoræ lib. 1. Anthol. *εἰς ἀνδρείους*.
ὀθρυάδην σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἢ κυνέγειρον
νάυμαχον, &c.
480 | 730. v. *ἰνδὸν*. Scal. quæ ſequuntur, ſunt mutila.
ibi. | 732. v. *ἢ ξείνην*. Scal. *βιαιγενέος*
481 | ibid. v. *παιδὸς*. Falk. *βραδὺς ἕλκει*
482 | 734. v. *ὑψινεφὴς*. leg. *χθονίων νεφελάων*. nã has opponit cœleſtibus.
485 | 738. v. *ἡμβροτεν*. Falk. *λίθῳ κορύβαντας*
489 | 744. v. *καὶ φονίην*. Scal. *ἀλίαστον*
490 | 746. v. *ὤτειλὴ*. Scaliger ſic tranſiecit,
ποῖον ἄχος κλονέοι με δαϊζομένοιο καθείρω;
ποῖον ἐμοί ποτε πένθος ἐϋρραθάμιγγος ὀπώρης
ὠτειλὴ σατύρου ποτέ πυ, ποτὲ βάκχον ὀρίνῃ;
ἐτᾶſ. | *σπληνὸς πεσεῖται ςαφυληκόμος· ἐσμὸς ἀλάσθω*
βασσαρίδων, καὶ μοῦνον ἀπήμονα παῖδα νοήσω.
ἰλήκοι κλυτότοξος ἀειςαίοιο πεσόντος
κρείσσονα κικλήσκοιτο ἐῆς ὠδῖνα μελίσσης.
ibi. | 748. v. *δυσμενίας*. Falk. *ζώοντας ἐάσσω*

O ibid.

ibi. ibid. v. ἄρτι. Scal. deſunt quædam.

494 752. v. τεύχων. Falk. ἵετο φωνήν.

v. εὐρυμέδων. Scaliger hos duos verſus poſuit poſt iſtum, qui paulo ſupra eſt,

τεύχων θερμὰ λέπαδνα, καὶ ἔμπυρον ἰσοβοῆα.

εὐρυμέδων μὲν ἔλαυνε πυριβλήτῳ δὲ χαλινῷ

trãſ. ἔμπυρον ἡνιόχευε σιδηροπόδων γένυν ἵππων.

χειρὶ δὲ λήμνιον ἔγχος, ὅπερ κάμε πάτριος ἄκμων,

δεξιτερῇ κούφιζεν, &c.

v. ἀκεστάτοις. leg. βαιὸν ἀείρας

496 756. v. σιληνοῦ. Falk. ὃς δίχα

497 ibid. v. ἀμφὶ. Falk. εὐπλοκάμοιο δὲ βάκχης

v. νύσης. leg. ἄλγος ἔπαυσε

500 762. v. ὡς. Scal. κῶμα τινάξας

508 772. v. εἰ πέλε. Scal. deſunt quædam.

v. ἠερίη. Scal. πολιῇ

513 780. v. ποίην. leg. ὀρσιβόην.

v. πολλοῖς. Scal. ἔυχος

v. ἤλυθεν. leg. ἢ λίθον αἰχμάζων

514 782. v. ἴδριν Falk. ἰνδοὶ δ' ἀνδροφόνοιο

516 784. v. περσεφόνην, Falk. ἐκίχησε

ibi. 786. v. ἄλλη. Falk. κῶμον ἄγουσι

519 788. v. φρικτὸν. Scal. deſunt quædam.

520 790. v. κεῖθι. Scal. ὕπνος ἔμιμνε &c.

522 794. v. αὐτόθι. Scal. ἤρην

523 796. v. φυταλιήν. Scal. πέδων vel πόθων

525 798. v. οὐχ ἅλις. Scaliger hæc ſic tranſiecit,

οὐχ ἅλις αἶσχος ἐκεῖνο θεοστυγὲς, ὅττι δοκεύω

trãſ. τρωΐον ἡβητῆρα διὸς δρηστῆρα κυπέλλων

οὐρανὸν αἰσχύνοντα, &c.

532 808. v. μυκεδανοὺς. Falk. ἐρειδομένους

ibi. 810. v. κύμασιν. Falk. νίπτων

533 ibid. v γραπτὸν. Scal. μεδούσης

535 814. v. ὥς εἰπών. leg. ἔνθορε μορφεύς.
538 818. v. ἄλλαι. Scal. ἀμαδρυάδεσσιν
v. μυρομένη. Scaliger hæc tranſjecit ad præcedentia.
δέξατο κυμαλόεντος ἐς ἄυλια παρθενεῶνος.
trāſ. μυρομένη βαρὺ πένθος ἀπενθήτου διονύσου.
ἄλλαι ἀμαδρυάδες σκιεροῖς &c.
540 822. v. ἀγλαΐην. Scal. καλέοντη
543 826. v. καὶ πόθος. leg. καὶ πόσις &c.
549 834. v. οὐδέ τις. Scal. ἰνδὸς ὁδίτης
v. τήκετο. Falk. ἐν γὰρ ὁμίχλῃ
555 844. v. τὸν δὲ. leg. ἔκτοθεν
557 848. v. εἰς θάλαμον. Scal. μελαγκόλποιο γὰρ νυκτὸς
560 852. v. ἄιματι. Scal. μαρμαίρουσαν
v. ἔνθα. Scal. διασμήξας
564 858. v. μῆλα· Scal. ῥῆγος ὁλκῷ
571 868. v. ἀλλὰ. Falk. ἕλκος ἀφάστων
572 ibid. v. χειροβίη. Scal. μαρρέος οἰχμὴν
575 874. v. λύσσ. leg. σῶν βελέων
v. οὐ τόσον. Scal. αἰχμάζει σάκος ἄρεος.
578 878. v. ἀφνειαῖς. Scal. ὄλβου
579 880. v. σιληνὸς. Falk. ἐδόκευε
580 882. v. ὑμετέροις. .Falk. ἄσαλος ὑψόθι
581 ibid. v. σβέστον. Scal. κύματα νούσου
ibi. 884. v. κύρῃ. Scal. ἤρη δ' οὐκ
v. ἄγρια. Scal. κύματα
583 886. v. ἀμφότερον. Scal. πονέω τε
v. λπίδα. leg. κτέρας ἄλμης
588 894. v. μή ποτε. Scal. ναμήσας
589 896. v. ἠερίοις. Scal. ἅρμα σελήνης
491 898. v. καὶ φονίῃ. Scal. χάλιξ
593 902. v. ποσσὶν. Falk. κόνιν ὁπλῇ
594 904. v. ἰνδοῦ. Falk. ἔπλετο

600 912. v. κάλλιστον. leg. μεμηλότα

602 914. v. ὑπεδανοῖς. leg. κτείνουσι γυναῖκες

612 930. v. καὶ τεὸν. Scal. ταχύδρομον ἅρμα

614 934. v. ὧν. Falk. πεφοβημένος

615 ibid. v. σκέλμις. Falk. ἁλίδρομον

ibi. 936. v. καὶ νύκει. Scal. deſunt quædam.

617 938. v. φαῦνον. leg. ὀχέεσσιν

621 944. v. καὶ πέλεν. Scal. διαθορόντος

622 946. v. τοῦ μὲν. Scaliger hæc ſic tranſpoſuit.

——— ἦλθε θαλασσαίων ἐπὶ δίφρων
σκέλμις ἐπισπέρχων ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης.
τοῦ μὲν ἐπαΐσσοντος ἐπισσώτρων μόγις ἄκρων
trãſ. ἐκταδίης ψαύουσιν ἑλισσομένης τρίχες οὐρῆς,
κύκλος ὅσσον τροχόεις ἀπολείπεται ὠκέος ἵππου.
δεύτερα δ' εἷλεν ἄεθλα &c,

624 948. v. ἠέ μιν αἱμάξειε. Scal. eſt verſus ſpurius.
v. καί μιν. Scal. καρπὸν ἀμείβων

628 954. v. καὶ πυμάτῳ. Scal. εὐτύκτῳ

629 956. v. ὅια. Scal. ὅν τινι

630 ibid. v. εἰ τότε. Scaliger hæc ſic tranſpoſuit,
ἀλλὰ παλιννόστοιο ποδὸς ταχυδινέϊ παλμῷ
ὠκύθοος πεφόρητο μετάλμενος. ἐσσύμενος δὲ
ἀντιπάλου προθέοντος ἐπήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
trãſ. εἰ τότε βαιὸς ἔην ἔτι που δρόμος, ἦ τάχα βαίνων
ἢ πέλεν ἀμφήειστος, ἢ ἔφθασεν ἀστὸν ἀθήνης.
καὶ κτέρας &c.

635 966. v. ἀμβολίην. leg. ὕπερ αὐτὴ

639 972. v. ὁππότε. Scal. κέρας ὠκεανοῖο

643 976. v. ἄλλο. Falk. γέρας

646 982. v. καὶ θέρος. Scal. ἄγγελον ὄμπνης
v. ὑψίλεφη. Scal. ὅτ' ἔδραμον
v. καί μιν. Scal. πυρόεντι χιτῶνι

652 992. Scal. στοιχάδες ἰθύνοντες ἐς ἄρεα &c.

ibid.

653 ibid. v. καὶ ϛόλον. Falk. ἀθρήσαντες
657 998. leg. ἀσκὸν ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα &c.
658 1000. v. ῥύσο. Falk. πλόον
660 1002. v. μηκέτι. Falk. δαμεῖν
661 1004. v. ἦν. leg. ϛόνος
662 1006. v. ξανθὸν. Falk. ῥόον αἵματος
v. χεῖρας. Scal. πανοπείη
v. αἱμαλέῳ. Falk. χύσιν
663 1008. v. πατρώην. Scal. γλωχῖνα τριαίνης
665 1010. v. ὁλκάσιν. Scal. λευκανίης
666 1012. v. καὶ ϛεροπῆς. Scal. deſunt quædam.
690 1048. v. τοῖον. Scal. ξυνώσατο βύκταις. Falk. κύρσαις
691 1050. v. ἐξ ἁλὸς. Scal. ὀλίγης ἁλοσύδνης
694 1054. v. σύζυγα. Falk. ἄσπορος ἰλὺς
701 1064. v. ἔννομα. Falk. παππάζουσαι
702 1066. v. ἀσουρίης. Scaliger hæc ſic tranſpoſuit,
καὶ πινυτὰς οἱ ϛρησαν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν
πᾶσ. ὀφθαλμοὶ γελόωντες ἀκοντιϛῆρες ἐρώτων.
ἀσουρίης δ' ἔκρυπτεν ὁμήγυριν ἥλικος ἥβης
φαιδροτέρῃσι χαρίτεσσιν, ὅσον &c.
704 1070. πρώτην. Falk. ἔπασσε
707 1074. v. πυκνὰ. Falk. παρεμέτρεεν
715 1086. v. καὶ βερόης σχεδὸν &c. in hoc libro multa luxa-
rũt librarii, quæ neque loco ſuo, neque ordine po-
ſita rectè dixeris. ea ſingula Scaliger tranſpoſuit ad-
mirabili felicitate. quod magis manifeſtum eſſet, ſi
totus hic liber recuderetur. nunc breviter hoc in-
dicaſſe ſatis ſit. ac primo quidem poſt hũc verſum,
καὶ βερόης σχεδὸν ἦλθεν &c. ponenda ſunt illa quę le-
718 guntur pag. 1090. καὶ οἱ ἐριπτοίητον &c.
καὶ βερόης σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἤθελε μῦθον ἐνίψαι.
καὶ οἱ ἐριπτοίητον ὑπὸ ϛόμα μῦθος ἀλήτης
Ἰλύσσων ἐς ἀκροτάτην ἐτιταίνετο χείλεϊ γείτων, &c.

720 quæ continuanda ſunt uſque ad illud pag. 1094.
εἰς ἐμὲ καὶ διόνυσον &c.
715 cui iterum copulandum eſt illud pag. 1086.
ἀλλὰ φόβῳ πεπέδησο &c.
hoc modo,
—— φίλε βάκχε τεὰς ὤκλειρα μερίμνας.
καί σε πόθεν νίκησεν ἔρως θερσύς; εἰ θέμις εἰπεῖν,
εἰς ἐμὲ καὶ διόνυσον ἔρως ἐκένωσε φαρέτρην.
ἀλλὰ φόβῳ πεπέδησο. φιλεύεις πῆ σέο θύρσοι
ἀνδροφόνοι; πῆ φεικτὰ κεράατα; & cætera, ut ſe-
717 quuntur, uſque ad illud pag. 1090.
οὐδὲ γέλως πέλε τοῖος &c.
720 cui addatur hoc, quod eſt pag. 1094.
ἱμερταὶ γεγάασιν &c.
iſto pacto,
——— σὺ δὲ φρένα τέρπεο σιγῇ
μυρομένης ὀρόων μελινδέα δάκρυα κούρης.
οὐδὲ γέλως πέλε τοῖος, ἐπεὶ πλέον οἰνοπὶ μορφῇ
ἱμερταὶ γεγάασιν, ὅτε στενάχουσι γυναῖκες.
μέλψον ἐρωμανέουσαν ἐπ᾽ ἐνδυμίωνι σελήνην,
μέλπε γάμον χαρίεντος ἀδώνιδος &c.
uſque ad finem libri.
716 1088. v. ψευδαλέον. Falk. σέο θάμβος ἐχέφρονε
728 1106. v. μύρρης. Falk. λαχὼν
730 1108. v. κάλλεϊ. Scal. πατρίδα κούρης
731 1110. v. ἄρεος ἁρμονίην. hunc verſum poſuit Scali-
732 ger poſt illum, qui eſt ſeq. pag. 1112. ἀννέφελος &c.
——— ἑλικώδεϊ ῥόμβῳ
trãſ. ἀννέφελος σάλπιζε μέλος πολεμήϊον αἰθὴρ
ἄρεος ἁρμονίην φρυγίῳ μυκώμενον αὐλῷ.
καὶ βλοσυρὸν μύκημα &c.
733 1112. v. καὶ χθονίου. Scaliger hæc ſic tranſpoſuit,
—— θαλασσαίων ἀπὸ νώτων

δαί-

δαίμονες ἐςεφθόωντο, ταγυπλόκοις ῥ κορύμβοις
στῖχ. ἡμερίδες λεβάνοιο μετοχλίζοντο τριαίνη
καὶ χθονίη λοφόεντ@ ἀρασσομένη κενεῶν@
δῶμα ποσειδάωνος ἱμάσσιλο πόντιον ὕδωρ.
καί τινα σοσκομένην &c.

ibi. ibid. v. εἰς βοέην. Scal. deſunt quædam.

735 1116. v. κύμβαλα. Scal. νηρηΐδεσσιν

736 1118. v. νίκης. Scal. ἀγχιάλοιο

742 ibid. v. ἀρχαίην. Falk. λύσσαν

v. γλαυκά. Scal. φαλαίνης

746 1132. v. ὀψομένην. Scal. ἐπίτοτμον

756 1148. v. ψεύσομαι. Scal. ὡς καὶ δῖον ἐμοὶ

Scal. παιδὸς ἑῆς διὰ μῶμον ἑὸν δόμον ἔφλεγε κάδμος,

vel paulo aliter,

μητρὸς ἑῆς διὰ μῶμον ἑὸν δόμον ἔφλεγε βάκχ@.

759 1154. v. αἰδὲ. leg. νεύματι κραίρης

760 1154. v. βακχεύσας. Scal. ἀειςαΐδαο, id eſt, ἀχλαίωτος

761 1156. v. εἰς γάμον. Falk. ἐκνεφὲ πέλες ἰοχεαίρης

762 ibid. v. ἤέα. Scal. σαόφρον@ ἰοχεαίρης

769 1168. v. ὅσίποτε. Scal. πελώρυ

v. μαινομένη. Scal. ςίχα λαιμῶν

777 ibid. v. ἀλλ' ὅτε. Scal. ἀνὴρ θρασὺς

v. ὁ ζεύς. Scaliger hunc verſum poſuit poſt iſtum,

ἄζεο, μὴ κρονίδης μετὰ μηλέα καί σε δαμάσσῃ.
στῖχ. ὁ ζεὺς μ' ἤέξησε, καὶ ὁ γλάγ@ ἔσπασα ῥείης.
βάρβαρον ὁ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος.

781 1186. v. φεικτὸν ἐχιονίδην. Scal. deſunt quædam.

784 1190. v. ἑζόμενον. leg. εὐπαλάμῳ

787 1194. v. καλὰ φέρεις. Scal. deſunt quædam.

v. καὶ μογέει. Falk. λιπόρατρις ἀλήτης

ibi. 1196. v. ννιάδες. Scal. ἠδέσατο κάδμυ

789 ibid. v. ἁρμονίης. Falk. παςάδα κάδμυ

1216.

802 | 1216. v. ποντιὰς. Scal. ναυΐλλεται ἀργῷ
804 | 1220. v. αὐλὸς. Falk. ἔρως θάμβησεν. ἀπενθήτῳ δ᾽ ἐνὶ νάξῳ &c.
807 | 1224. v. ἔδνον. Scal. ὕδωρ ἁλὸς
808 | 1226. v. φθεγγομένῳ μίνωϊ. Scal. φθεγγόμενον θησῆα
819 | 1244. v. ὑ λίνα. Scal. ᾧ λίνα
822 | 1248. v. αὐλογόνῳ. Scal. φῦλα γιγάντων
v. δήσατε· Scal. deſunt quædam.
824 | ibid. v. ἀντίτυπον. Scal. κεραυνῷ
v. ἐγκέλαδος. Scal. πέφλεκτο
829 | 1258. v. καὶ γαμίην. Falk. ῥάχιν ἰσθμῷ
ibi. | 1268. v. δαίμονι. Scal. deſunt quædam.
839 | 1272. v. δάκρυσιν. Scal. οὐκ ἴδε πηγὴν.
843 | 1280. v. ὐ τάχα. Falk. ἀκοίτην
845 | ibid. v. κεῖθι διαψώνου δ᾽ὸς &c. Scaliger. deſunt quædam.
849 | v. ἔκλυε. Falk. θηρητῆρα ῥοδοστεφέος
850 | 1290. v. ἄχετα. Scal. deſunt quædam.
857 | 1302. v. καὶ σκυλάκων. Falk. ἑλίκωπες ἀρείονες ἐστὲ
858 | ibid. v. ταρβαλέης λέχος ἄλλο. Scaliger. deſunt quædam.
889 | 1304. v. γαίῃ. Scal. νικάῃ δ᾽ ἐὸν ἦα.

FINIS.

VITTORIO EM... BIBLIOTECA

Digitized by Google

Digitized by Google

by Google